

TRUYENFULL.VN

Mục lục

- Chương 1: Thiếu Niên Trường Minh.
- Chương 2: Khiêu Chiến.
- Chương 3: Trận Chiến Đầu Tiên.
- Chương 4: Sơ Ngộ Thần Nam.
- Chương 5: Hội Đấu Giá.
- Chương 6: Tranh Đoạt, Dị Nhân Quán.
- Chương 7: Đồ Long (1).
- Chương 8: Đồ Long (2)
- Chương 9: Trở Về!
- Chương 10: Nội Thiên Địa.
- Chương 11: Bái Đán Thành!!
- Chương 12: Thánh Long Kỵ Sĩ (1)
- Chương 13: Thánh Long Kỵ Sĩ (2)
- Chương 14: Giáo Hoàng.
- Chương 15: Tiến Vào Địa Ngục.
- Chương 16: Địa Ngục Cư Dân.
- Chương 17: Vô Đề.
- Chương 18: Lục Giai Và Tiếp Tục Lên Đường.
- Chương 19: Đấu Thiên Sử.
- Chương 20: Đau Thương Mất Mát!!
- Chương 21: Đạm Đài Thánh Địa.
- Chương 22: Ngũ Tà.
- Chương 23: Hấp Công Phi Thăng!
- Chương 24: Vô Tận Hải - Phong Lôi Thành!!
- Chương 25: Luyện Thần Đạo.
- Chương 26: Thông Thiên Ma Uy.
- Chương 27: Thánh Thành Và Cửu Trọng Thiên.
- Chương 28: Xuất Hải.
- Chương 29: Khôi Lỗi Dẫn Thần.
- Chương 30: Hỗn Độn Tinh Thiết.
- Chương 31: Hỗn Độn Tinh Thiết (2)
- Chương 32: Ngân Nguyệt Thành.
- Chương 33: Tà Ác Vương Giả.
- Chương 34: Phá Diệt Pháp Mục!
- Chương 35: Đạo Chi Thủ.
- Chương 36: Thiên Tinh Cung.
- Chương 37: Thiên Tinh Cung (2)
- Chương 38: Thiên Tinh Cung (3)
- Chương 39: Thiên Tinh Cung (4) -
- Chương 40: Thiên Tinh Cung (5).
- Chương 41: Huyền Băng Xà Và Băng Phách.
- Chương 42: Lôi Thú.
- Chương 43: Tập Kích.

Chương 44: Đại Chiến Khởi.
Chương 45: Khốn Cảnh!
Chương 46: Thánh Chiến Thiên Sứ.
Chương 47: Sáu Mươi Năm.
Chương 48: Trích Tinh Thủ.
Chương 49: Thú Triều!
Chương 50: Hội Nghị!
Chương 51: Yêu Cung.
Chương 52: Huyền Vũ.
Chương 53: Tiếp Viện.
Chương 54: Kế Hoạch.
Chương 55: Nhân Thú Quyết Chiến (1)
Chương 56: Nhân Thú Quyết Chiến (2)
Chương 57: Nhân Thú Đại Chiến (3)
Chương 58: Nhân Thú Đại Chiến (3)
Chương 59: Nhân Thú Đại Chiến (4)
Chương 60: Đại Thắng.
Chương 61: Rời Đi.
Chương 62: Sinh Mạng Thần Đô.
Chương 63: Đấu Chiến Trường.
Chương 64: Khiêu Chiến.
Chương 65: Quyết Đấu.
Chương 66: Trộm.
Chương 67: Dị Biến Trong Thông Đạo.
Chương 68: Đào Thoát!
Chương 69: Thần Cơ.
Chương 70: Thiên La Thành.
Chương 71: Yêu Thú.
Chương 72: Xuất Phát.
Chương 73: Giao Chiến.
Chương 74: Giải Quyết.
Chương 75: Vạn Bảo Đại Hội.
Chương 76: Vân Gia.
Chương 77: Huyền Vô Tình.
Chương 78: Giao Dịch Hội.
Chương 79: Minh Hồ Thạch.
Chương 80: Thần Chiến Và Nhất Tuyển Sinh Cơ Đại Pháp.
Chương 81: Vạn Linh Trấn Không Trận.
Chương 82: Ngũ Sắc Huyền Giới.
Chương 83: Tổ Linh Chiến (1)
Chương 84: Tổ Linh Chiến (2)
Chương 85: Tổ Linh Chiến (3)
Chương 86: Tổ Linh Chiến (4)
Chương 87: Kết Quả!
Chương 88: Âm Mưu.
Chương 89: Gặp Lại.
Chương 90: Thần Gia Lục Tổ (Tử Kiếp)
Chương 91: Khởi Đầu Mới.

Chương 92: Thức Tỉnh (1)!
Chương 93: Thức Tỉnh (2)
Chương 94: Nạp Lan Nhược Yên, Nạp Lan Nhược Thủy!!
Chương 95: Khảo Nghiệm.
Chương 96: Lập Uy
Chương 97: Xuất Chinh
Chương 98: Quyết Chiến
Chương 99: Chân Tướng (1)
Chương 100: Chân Tướng (2)
Chương 101: Phá Địch (1)
Chương 102: Phá Địch (2)
Chương 103: Lão Yêu Quái
Chương 104: Đến Phiên Ma Thú
Chương 105: Đến Phiên Ma Thú (2)
Chương 106: Đến Phiên Ma Thú (3)
Chương 107: Đến Phiên Ma Thú (4)
Chương 108: Đến Phiên Ma Thú (5)
Chương 109: Hoang Sơn Kịch Chiến (1)
Chương 110: Hoang Sơn Kịch Chiến (2)
Chương 111: Hoang Sơn Kịch Chiến (3)
Chương 112: Hoang Sơn Kịch Chiến (4)
Chương 113: Lại Đến Tàng Bảo Các (1)
Chương 114: Lại Đến Tàng Bảo Các (2)
Chương 115: Luyện Hóa!
Chương 116: Thần Phong Học Viện - Đông Phương Phương Hoàng!!
Chương 117: Vạn Ma Cốc (1)
Chương 118: Vạn Ma Cốc (2)
Chương 119: Vạn Ma Cốc (3)
Chương 120: Vạn Ma Cốc (4)
Chương 121: Vạn Ma Cốc (5)
Chương 122: Thi Hoàng
Chương 123: Thức Tỉnh.
Chương 124: Thần Nam.
Chương 125: Thành Hôn.
Chương 126: Yêu Cầu.
Chương 127: Tử Vong Sa Mạc
Chương 128: Đỗ Hạo (1)
Chương 129: Đỗ Hạo (2)
Chương 130: Đỗ Hạo (3)
Chương 131: Gặp Lại Cố Nhân.
Chương 132: Hoàng Cung Đại Chiến (1)
Chương 133: Hoàng Cung Kịch Chiến (2)
Chương 134: Dị Bảo Xuất Thế.
Chương 135: Chiến Huyết Thiên Sứ (1)
Chương 136: Đấu Huyết Thiên Sứ (2)
Chương 137: Chiến Huyết Thiên Sứ (3)
Chương 138: Chiến Huyết Thiên Sứ (3)
Chương 139: Vô Đề.

Chương 140: Tề Đằng Và Thần Nam.
Chương 141: Càn Thi Phái.
Chương 142: Thi Nhân Hợp Nhất (1)
Chương 143: Thi Nhân Hợp Nhất (2)
Chương 144: Đàm Đài Tuyền.
Chương 145: Diệt Càn Thi Phái (1)
Chương 146: Diệt Càn Thi Phái (2)
Chương 147: Diệt Càn Thi Phái (3)
Chương 148: Diệt Càn Thi Phái (4)
Chương 149: Đấu Cổ Thi Vương (1)
Chương 150: Đấu Cổ Thi Vương (2)
Chương 151: Thu Vật Cười.
Chương 152: Đông Thổ Đế Vương Chiến
Chương 153: Lý Nhược Lan Vs Huyền Trang
Chương 154: Tái Chiến Đồ Hạo (1)
Chương 155: Tái Chiến Đồ Hạo (2)
Chương 156: Song Hùng Độ Kiếp.
Chương 157: Đại Náo Cửu Nguyên Sơn
Chương 158: Chính Minh Đấu Chính Minh.
Chương 159: Chính Minh Đấu Chính Minh (2)
Chương 160: Đại Hỗn Chiến (1)
Chương 161: Đại Hỗn Chiến (2)
Chương 162: Đại Hỗn Chiến (3)
Chương 163: Đại Hỗn Chiến (4)
Chương 164: Vô Tình - Vũ Hình!
Chương 165: Cổ Nhân
Chương 166: Tà Tổ Xuất Thế
Chương 167: Đàm Đài Tuyền Và Mộng Khả Nhi
Chương 168: Tứ Hồn Thiên Nữ
Chương 169: Vạn Linh Huyết Dịch
Chương 170: Bi Kịch Tà Tổ (1)
Chương 171: Bi Kịch Tà Tổ (2)
Chương 172: Tây Hành
Chương 173: Tái Lâm Địa Ngục (1)
Chương 174: Tái Lâm Địa Ngục (2)
Chương 175: Tái Lâm Địa Ngục (3)
Chương 176: Quang Âm Thần Hoàn
Chương 177: Thảm Thắng!
Chương 178: Viễn Cổ Bí Sự - Lục Đạo Tà Đế (1)
Chương 179: Viễn Cổ Bí Sự - Lục Đạo Tà Đế (2)
Chương 180: Viễn Cổ Bí Sự - Lục Đạo Tà Đế (3)
Chương 181: Viễn Cổ Bí Sự - Lục Đạo Tà Đế (4)
Chương 182: Tam Giới Biến Động (1)
Chương 183: Thần Chiến Phá Phong (1)
Chương 184: Thần Chiến Phá Phong (2)
Chương 185: Cường Giả Hội Tụ (1)
Chương 186: Cường Giả Hội Tụ (2)
Chương 187: Cường Giả Hội Tụ (3)

Chương 188: Mộng Giới
Chương 189: Thanh Lý Môn Hộ
Chương 190: Thiên Huyền Đạo Tổ - Trương Lục Cường
Chương 191: Phá Thiên Môn (1)
Chương 192: Phá Thiên Môn (2)
Chương 193: Phá Thiên Môn (3)
Chương 194: Nghênh Chiến Thiên Nhân
Chương 195: Lục Áp
Chương 196: Thái Cổ Thất Quân Chủ
Chương 197: Thất Tinh Kiếm Trận
Chương 198: Đấu Thất Quân Chủ (1)
Chương 199: Đấu Thất Quân Chủ (2)
Chương 200: Thần Gia Bát Hồn
Chương 201: Đại Chiến (1)
Chương 202: Vu Tộc
Chương 203: Thần Tổ Sống Lại (1)
Chương 204: Thần Tổ Sống Lại (2)
Chương 205: Thần Tổ Sống Lại (3)
Chương 206: Thần Tổ Sống Lại (4)
Chương 207: Thần Tổ Sống Lại (5)
Chương 208: Vĩnh Hằng Sâm Lâm - Thời Không Bảo Tàng!
Chương 209: Tiểu Lục Đạo
Chương 210: Hoàng Tuyền - Diêm La!
Chương 211: Trọng Tổ Lục Tà
Chương 212: Long Kỵ Sĩ!
Chương 213: Thụy Đức Lạp Áo.
Chương 214: Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận.
Chương 215: Huyết Thần Tam Thức
Chương 216: Huyết Đạo Tam Phân Thần
Chương 217: Thất Tuyệt Cung - Thất Tuyệt Nữ.
Chương 218: Tuyệt Thần Kiếm
Chương 219: Thất Mệnh Thuật
Chương 220: Đệ Thất Chủ Hồn
Chương 221: Ba Nghìn Thiên Đạo!
Chương 222: Mộng Hồi Viễn Cổ - Ta Là Ai? (1)
Chương 223: Mộng Hồi Viễn Cổ - Ta Là Ai?
Chương 224: Mộng Hồi Viễn Cổ - Ta Là Ai? (3)
Chương 225: Minh Vương - Hắc Đế Tư!
Chương 226: Mãi Mãi Thần Nam
Chương 227: Chuyện Xưa Của Cổ Thần (1)
Chương 228: Chuyện Xưa Của Cổ Thần (2)
Chương 229: Chuyện Xưa Của Cổ Thần (3)
Chương 230: Chuyện Xưa Của Cổ Thần (4)
Chương 231: Chuyện Xưa Của Cổ Thần (5)
Chương 232: Trở Lại Thánh Thành
Chương 233: Một Ván Cờ.
Chương 234: Ai Làm Chủ
Chương 235: Giải Quyết Nhân Quả.

Chương 236: Nạp Lan Nhược Thủy Và Áo Vi Tháp
Chương 237: Nạp Lan Nhược Thủy Và Áo Vi Tháp (2)
Chương 238: Hòa Giải
Chương 239: Thần Thông So Đấu
Chương 240: Thần Thông So Đấu (2)
Chương 241: Độ Nhất Hồn
Chương 242: Chuẩn Bị Trước Trận Chiến (1)
Chương 243: Chuẩn Bị Trước Trận Chiến (2)
Chương 244: Chuẩn Bị Trước Trận Chiến (3)
Chương 245: Chuẩn Bị Trước Trận Chiến
Chương 246: Phá Hồn Độ Bình Chương
Chương 247: Toàn Diện Khai Chiến
Chương 248: Thất Tinh Đảo Đại Chiến (1)
Chương 249: Đại Chiến Thất Tinh Đảo (2)
Chương 250: Thất Tinh Đảo Đại Chiến (3)
Chương 251: Thất Tinh Đảo Đại Chiến (4)
Chương 252: Đại Chiến Thất Tinh Đảo (5)
Chương 253: Vu Tộc Tế Sư
Chương 254: Một Minh Tiến Vào Độ Ngũ Giới
Chương 255: Thất Sát Tuyệt Trận
Chương 256: Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận (1)
Chương 257: Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận (2)
Chương 258: Tam Nhân Linh Tộc
Chương 259: Phá Trận (1)
Chương 260: Phá Trận (2)
Chương 261: Đấu Viên Minh
Chương 262: Ba Điều Kiện (1)
Chương 263: Ba Điều Kiện (2)
Chương 264: Thiên Thủy Trại
Chương 265: Trở Về Thiên Giới
Chương 266: Thái Cổ Đại Chiến - Hắc Thủ Hiện Tung!
Chương 267: Thái Cổ Đại Chiến - Tử Phong
Chương 268: Thái Cổ Đại Chiến - Tam Thế Thân
Chương 269: Thái Cổ Đại Chiến - Vô Diện Nhân
Chương 270: Độ Thất Giới
Chương 271: Thần Mộ Chi Huyết Đế
Chương 272: Hành Trình Quý Giới (2)
Chương 273: Hành Trình Quý Giới (3)
Chương 274: Hành Trình Quý Giới (4)
Chương 275: Quý Giới Hành Trình (5)
Chương 276: Điều Vong Điệp
Chương 277: Ông Cháu Gặp Lại
Chương 278: Điều Vong Vũ (1)
Chương 279: Điều Vong Vũ (2)
Chương 280: Đầu Lâu Của Quý Chủ
Chương 281: Độ Tam Giới (1)
Chương 282: Độ Tam Giới (2)
Chương 283: Hòa Đấu Hòa

Chương 284: Thu Phục Tứ Thần Thú (1)
Chương 285: Thu Phục Tứ Thần Thú (2)
Chương 286: Đệ Đệ
Chương 287: Đệ Tam Giới Chiến - Bắt Đầu (1)
Chương 288: Đệ Tam Giới Chiến - Bắt Đầu (2)
Chương 289: Đệ Tam Giới Chiến - Huyền Hoàng Vs Thần Chiến
Chương 290: Đệ Tam Giới Chiến - Uy Thế Của Chiến Ma.
Chương 291: Đệ Tam Giới Chiến - Yêu Hoàng Trọng Sinh
Chương 292: Đệ Tam Giới Chiến - Yêu Hoàng Trọng Sinh (2)
Chương 293: Đệ Tam Giới Chiến - Kim Nhân Bằng Tầm Vương
Chương 294: Đệ Tam Giới Chiến - Tham Chiến.
Chương 295: Đệ Tam Giới Chiến - Đông Phương Trường Minh Vs Côn Bằng
Chương 296: Đệ Tam Giới Chiến - Đông Phương Trường Minh Vs Côn Bằng (2)
Chương 297: Tinh Không Chiến Hồn
Chương 298: Tân Yêu Giới
Chương 299: Tứ Cường Hội Tụ
Chương 300: Trước Khi Đại Kiếp Đến (1)
Chương 301: Trước Khi Đại Kiếp Đến (2)
Chương 302: Cảnh Báo.
Chương 303: Nghênh Chiến Đại Phá Diệt
Chương 304: Nghênh Chiến Đại Phá Diệt Kiếp (2)
Chương 305: Tranh Đoạt Lục Đạo Luân Hồi
Chương 306: Tấn Công Hỗn Độn Tộc (1)
Chương 307: Tấn Công Hỗn Độn Tộc (2)
Chương 308: Tấn Công Hỗn Độn Tộc (3)
Chương 309: Trận Chiến Trong Hắc Động
Chương 310: Nhân Vương Phục Sinh
Chương 311: Luyện Hóa Tuyệt Vực
Chương 312: Tiến Quân Thông Thiên Lô
Chương 313: Quyết Chiến Thiên Đạo (1)
Chương 314: Quyết Chiến Thiên Đạo (2)
Chương 315: Đại Kết Cục

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Thiếu Niên Trường Minh.

Tiên Ảo Đại Lục.

Tại Kinh Nam Đạo của Hoa Quốc có một ngọn núi thẳng đứng cao hơn vạn trượng quanh năm đều phủ trong sương mù cắm thẳng vào trong mây cứ như là một thần sơn đỉnh thiên lập địa chống đỡ cả một mảnh trời vậy.

Người dân sinh sống xung quanh đều không biết ngọn núi này có từ bao giờ chỉ biết khi tên của nó là Liệt Thiên Thần Sơn. Theo truyền thuyết mà cha ông bọn họ kể lại thì ngọn núi này một Tiên Thần cấp cường giả trong truyền thuyết dùng đại pháp lực tạo thành làm nơi ở cho bản thân cho nên hằng năm đều có vô số người mộ danh tìm tới nơi đây hy vọng có thể gặp được tiên nhân trong truyền thuyết nhưng đến bây giờ vẫn chưa có ai thành công cả.

- Âm! Âm! Âm!!

Một ngày này phía trên đỉnh của Liệt Thiên Sơn không ngờ lại có hai người đang giao thủ với nhau một người trong đó là một trung niên nhân khoảng ba bốn mươi tuổi người mặc một bộ trường bào may bằng Kim Tầm Ti, người còn lại là một thiếu niên khoảng mười lăm tuổi thân mặc một bộ trường bào trắng toác, mái tóc cũng màu trắng theo từng động tác của người thiếu niên không ngừng tung bay trong gió làm cho hắn thoát nhìn qua có vẻ tà dị vô cùng.

- Minh Nhi tiếp một chiêu của ta đi!

Lúc này chỉ nghe người trung niên hét lên một tiếng thật to sau đó vung

tay chém ra một đạo kiếm khí về phía thiếu niên.

- Được!

Người thiếu niên gọi là Minh Nhi thấy vậy không tỏ vẻ sợ hãi chút nào ngược lại còn hưng phấn hét lên một tiếng sau đó trầm mã bộ xuống tay phải nắm chặt lại tung ra một quyền. Một luồng quyền cương màu vàng óng lập tức từ tay hãn phóng ra bay thẳng tới nghênh đón kiếm khí của người trung niên.

- Oanh! Đùng đùng...

Quyền cương, kiếm khí vừa chạm vào nhau lập tức phát ra tiếng nổ ầm ầm tiếp theo lấy đó làm trung tâm trên mặt đất xuất hiện một cái hố rộng hơn mười trượng.

- Tốt tốt tốt! Minh Nhi không ngờ con nhanh như vậy đã đạt tới cảnh giới Tam Giai rồi! Thật không hổ danh là đệ nhất thiên tài của Phá Diệt Đạo chúng ta à không phải nói là đệ nhất thiên tài của Tiên Áo Đại Lục mới đúng ha ha ha...

Người trung niên thấy vậy thì nhìn thiếu niên cười to nói.

- Gia gia người nói sai rồi! Thiên hạ rộng lớn người mạnh hơn con còn rất nhiều Trường Minh còn rất nhiều con sao có thể dám nhận cái danh đệ nhất thiên tài đó chứ!!

Thiếu niên Trường Minh lắc đầu nói.

- Ha ha ha... Minh Nhi từ nhỏ ta đã dạy con đừng nên cao ngạo, tự kiêu quá nhưng con cũng đừng khiêm tốn quá như vậy. Khiêm tốn quá lại thành ra là ngụy quân tử đó! Con tuy không phải là đệ nhất thiên tài trong Tiên Áo Đại Lục nhưng trong cùng thế hệ người có thể sánh với con cũng chỉ có thể

đếm trên đầu ngón tay mà thôi!!

Khi hần vừa nói xong thì sau lưng hai người đột nhiên vang lên một tiếng nói. Cả hai người lập tức quay đầu nhìn lại thì nhìn thấy một lão giả râu tóc màu tím mặc một bộ tử bào tràn đầy đạp không bước tới nhìn bọn họ mỉm cười nói. Tuy ông ta đang mỉm cười nhưng khuôn mặt vẫn toát ra một áp lực vô hình làm cho người ta phải hoảng sợ đó chính là khí chất của một thượng vị giả đứng trên tất cả.

- Gia gia (Tổ gia gia) người xuất quan rồi!!

Nhìn thấy lão giả đó Đông Phương Vân Phi và Đông Phương Trường Minh không nhin được vui mừng kêu lên.

- Ủ! Qua bên kia ngồi đi ta có chút chuyện cần nói!!

Đông Phương Khiếu Thiên gật đầu một cái sau đó quay người bước vào một cái đình nghỉ mát ở gần đó Đông Phương Vân Phi và Đông Phương Trường Minh lập tức bước theo.

- Gia gia lần này người xuất quan có phải đã luyện thành Tuyệt Tình Chú rồi không?

Vừa ngồi xuống một cái ghế dưới mái đình Đông Phương Vân Phi lập tức nhìn sang Đông Phương Khiếu Thiên cất tiếng hỏi. Đông Phương Trường Minh cũng dùng ánh mắt trông đợi nhìn Đông Phương Khiếu Thiên bọn họ đều biết mười năm nay Đông Phương Khiếu Thiên luôn bế quan tu luyện kỳ công Tuyệt Tình Chú đoạt được từ Tuyệt Tình Đạo không bước ra khỏi cửa mật thất một bước hôm nay đột nhiên xuất quan chẳng lẽ đã luyện thành kỳ công??

- Ai! Để các người thất vọng rồi đến bây giờ ta vẫn chưa luyện thành Tuyệt Tình Chú!!

Nào ngờ Đông Phương Khiếu Thiên vừa nghe nhắc đến Tuyệt Tình Chú lại lắc đầu thở dài một tiếng nói.

- Tại sao vậy Gia gia?

Đông Phương Vân Phi nghe vậy không nhin được kinh ngạc kêu lên theo suy nghĩ của hần lấy thiên tư kinh thể của Gia gia mình đáng lý ra phải luyện thành Tuyệt Tình Chú từ lâu rồi mới đúng.

- Tuyệt Tình Chú là tuyệt kỹ trấn phái của Tuyệt Tình Đạo độ thâm ảo không kém gì Phá Diệt Phạm Thánh Quyết của Phá Diệt Đạo chúng ta nào có chuyện dễ luyện thành như vậy. Ta bế quan hơn mười năm nay cũng chỉ mới hiểu thấu được một nửa của nó lần này ta xuất quan chủ yếu là muốn an bàn một số chuyện sau đó sẽ đi Cực Bắc bế quan mượn hoàn cảnh khắc nghiệt ở đó tu luyện hy vọng sớm ngày hiểu thấu phần còn lại của Tuyệt Tình Chú!!

Đông Phương Khiếu Thiên trầm giọng nói.

- Đầu tiên là Vân Phi sau khi ta đi Cực Bắc thì Phá Diệt Đạo sẽ giao cho con cai quản!

Đông Phương Khiếu Thiên nhìn Đông Phương Vân Phi nói.

- Vâng! Xin Gia gia yên tâm con nhất định sẽ quản lý phái ta thật tốt chờ người trở về!!

Đông Phương Vân Phi vừa nghe như vậy lập tức trịnh trọng nói.

- Còn con Trường Minh con hãy thu xếp một chút ta sẽ đưa con vào Huyền Giới của phái ta tu luyện!!

Đông Phương Khiếu Thiên gật đầu sau đó quay sang nhìn Đông Phương Trường Minh nói khi nhìn đứa tăng tôn tử trong ánh mắt của ông ta ngoài sự

yêu thương ra còn có tự hào sâu sắc bởi vì thiên phú của Đông Phương Trường Minh thật sự là quá kinh khủng mới chỉ mười bốn tuổi thôi mà đã đạt tới đẳng cấp Tam Giai cường giả phần thiên phú này Đông Phương Khiếu Thiên tin tưởng đã vượt xa Thần Nam con trai của Tiêu Dao Vương Thần Chiến của Hoa Quốc vốn được mệnh danh là đệ nhất thiên tài của Tiên Áo Đại Lục này.

Đông Phương Khiếu Thiên còn tin rằng chỉ cần Đông Phương Trường Minh tiến vào Phá Diệt Huyền Giới tiếp nhận sự chỉ điểm của các trưởng lão, tiền bối của Phá Diệt Đạo ẩn cư bên trong thì hẳn nhất định có thể nhanh chóng trở thành một cường giả Ngũ Giai, Lục Giai thậm chí là Thất Giai giống như hẳn vậy thì tương lai hẳn có phi thăng Tiên Giới thì cũng yên tâm về truyền thừa của Phá Diệt Đạo. Thậm chí tương lai sẽ có một ngày ông cháu có thể cùng bắt tay tung hoành Tiên Giới!!

- Tổ Gia gia cháu có thể không thể đi vào Huyền Giới được không? Cháu muốn tiến vào giang hồ lịch luyện!!

Nhưng điều làm Đông Phương Khiếu Thiên bất ngờ là Đông Phương Trường Minh khi nghe mình được tiến vào Phá Diệt Huyền Giới tu luyện chẳng những không tỏ ra vui sướng mà còn lắc đầu nhìn hẳn nói.

- Tại sao?

Đông Phương Khiếu Thiên nghe vậy thì tỏ vẻ bất ngờ nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Tổ Gia gia con không muốn suốt đời sống trong sự che chở của người và Gia gia con muốn tự dựa vào sức mình tạo ra một bầu trời cho mình. Xin người hãy chấp thuận cho con được tiến vào Giang hồ lịch luyện!!

Đông Phương Trường Minh nhìn vào Đông Phương Vân Phi và Đông

Phượng Khiếu Thiên nói.

- Con thật sự quyết định như vậy sao?

Đông Phương Khiếu Thiên nghe vậy nhìn chăm chăm vào Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Vâng!

Đông Phương Trường Minh không sợ hãi chút nào nhìn thẳng vào mắt Đông Phương Khiếu Thiên nói.

- Tốt! Ta đồng ý với con!!

Sau một lúc cuối cùng Đông Phương Khiếu Thiên cũng gật đầu một cái nói.

- Đa tạ Tổ Gia gia!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy vui mừng kêu lên trong lòng hẳn lúc này hưng phấn vô cùng đến thế giới này đã mười bốn năm cuối cùng hẳn cũng có thể tự do đi ra ngoài rồi.

Đúng vậy! Đông Phương Trường Minh vốn không thuộc về thế giới này hẳn chính là một người xuyên việt. Kiếp trước hẳn vốn là một công dân của Nước Việt Nam tên Phan Vân là sinh viên của một trường Đại học Bách Khoa ngoài một điểm đặc là đến hơn hai mươi ba tuổi vẫn chưa có một mối tình vắt vai ra thì cuộc đời của hẳn hoàn toàn bình thường như bao người khác.

Những tưởng cuộc đời của hẳn sẽ vẫn cứ trôi đi bình phàm như vậy nhưng không ngờ đến một ngày khi hẳn đang đi mua đồ ngoài đường thì hẳn lại đột nhiên bị một tia sét đánh trúng.

Chính tia sét đó đã đưa hần tới thế giới này khi mới tới đây phát hiện bản thân mình biến thành một đứa con nít thì hần thật sự kinh sợ và khủng hoảng không biết phải làm sao.

Nhưng khi khủng hoảng qua đi hần biết được bản thân đã xuyên việt đến thế giới Thần Mộ hơn nữa còn được Đông Phương Khiếu Thiên và Đông Phương Vân Phi nhận nuôi biến thành Đông Phương Trường Minh thì hần đã lập một lời thề là phải thay đổi số phận bi kịch của một nhân vật phụ trong nguyên tác cố gắng trở thành một cường giả đỉnh thiên lập địa giống như đám người Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ, Thần Chiến vậy!!

- Trường Minh, Trường Minh con đang nghĩ gì mà lại cười như vậy?

Lúc Đông Phương Trường Minh đang chìm trong suy nghĩ thì bên tai hần đột nhiên lại vang lên giọng nói của Đông Phương Khiếu Thiên kéo hần trở lại hiện thực.

- Không có gì đâu Tổ Gia gia! Con nghe sắp được xuống núi nên có chút hưng phấn mà thôi!!

Đông Phương Trường Minh phục hồi lại tinh thần nhìn Đông Phương Khiếu Thiên cười nói.

- Ủ! Trước khi con đi ta có một số chuyện muốn dặn dò con là đó là khi bước vào giang hồ thì con nhất định phải cẩn thận đề phòng không được dễ dàng tin tưởng những người xa lạ để bản thân trúng phải mưu kế của người khác, nhất là mỹ nhân kế biết chưa! Con phải nhớ kỹ muốn xông pha giang hồ không chỉ cần thực lực đủ mạnh mà còn cần đầu óc đủ tỉnh táo biết chưa?

Đông Phương Khiếu Thiên nhìn Đông Phương Trường Minh cẩn thận dặn dò.

- Minh Nhi đây là thánh dược trị thương của Phá Diệt Đạo chúng ta mỗi

viên đều có thể cho con một tính mạng mới. Con cầm lấy đi!!

Đông Phương Vân Phi cũng lấy từ trong người ra một lọ đan dược đưa cho Đông Phương Trường Minh nói

- Vâng con biết rồi Gia gia, Tổ Gia gia!!

Đông Phương Trường Minh đưa tay nhận lấy lọ đan dược rồi nhìn Đông Phương Khiếu Thiên và Đông Phương Vân Phi nói. Lúc này trong lòng hẳn cảm thấy vô cùng ấm áp bởi vì kiếp trước cũng chưa có ai quan tâm hẳn như vậy.

- Được rồi! Con trở về thu dọn đồ đạc đi!!

Đông Phương Khiếu Thiên nhàn nhạt nói.

- Vâng Tổ Gia gia!!

Đông Phương Trường Minh đáp một tiếng cuối cùng rồi đứng dậy quay người rời khỏi mái đình đi về phía nơi ở của mình thu dọn đồ đạc chuẩn bị bước ra bước đầu tiên trên con đường cường giả của mình.

PS: Xin các bạn ủng hộ cho truyện mới của mình! Tiến độ thì mỗi ngày một chương nếu thành tích tốt thì mỗi ngày hai chương nhé!

PSS: Xin các bạn hãy tặng thật nhiều Nguyệt Phiếu và Kim Nguyên Đậu để ủng hộ tinh thần cho mình nhé!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Khiêu Chiến.

Nam An Thành là một tòa thành vô cùng quan trọng của Hoa Quốc ở phía nam nó không chỉ là trung tâm kinh tế, văn hóa lớn nhất của cả vùng Kinh Nam Đạo mà còn là một tòa thành chiến lược trấn giữ giữa Nam Hải và đất liền giúp triều đình Hoa Quốc ngăn chặn các cuộc xâm lấn của cướp biển.

Triều đình Hoa Quốc vì bảo vệ nơi này đã phái ra hai mươi vạn đại quân tinh nhuệ thuộc Huyền Vũ Quân Đoàn một trong bốn đại quân đoàn của Hoa Quốc đến đây trú đóng sự phòng vệ như cộng thêm vô số cường giả bên trong thành thì Nam An Thành có thể nói là vững như tường đồng vách sắt và đây cũng chính là chính là tòa thành trì đầu tiên mà Đông Phương Trường Minh gặp phải sau khi rời khỏi Phá Diệt Sơn.

Vào lúc này Đông Phương Trường Minh đang đứng trước cửa Nam An Thành ngẩng đầu cẩn thận nhìn lên bức tường thành cao chót vót trước mặt. Theo tính toán của hắn bức tường thành này ít nhất cũng phải cao hơn ba bốn mươi trượng với độ cao như vậy cho dù là Tam Gia cao thủ như hắn cũng không thể dễ dàng vượt qua được, có bức tường thành này cộng thêm lực lượng phòng ngự bên trong thành thì cho dù là Ngũ Giai cường giả muốn cường xông nơi này cũng phải suy nghĩ thật cẩn thận suy nghĩ một phen mới được!!

- Hoa Quốc vì phòng ngự hải tặc thật sự xuất ra đủ vốn a!!

Đông Phương Trường Minh thầm nói một tiếng sau đó bước tới chỗ cửa thành nộp phí vào thành cho binh lính gác thành qua loa khai báo một chút

thân phận là có thể thuận lợi tiến vào bên trong thành.

- Wa!!

Vừa tiến vào bên trong thành Đông Phương Trường Minh lập tức bị cảnh quan trước mắt làm cho choáng ngợp không nhìn được kêu lên một tiếng.

Con đường lớn Khánh Dự đại đạo dưới chân của Đông Phương Trường Minh được lát bởi bởi từng phiến đá xanh có kích thước phi thường rộng lớn đủ để cho ba chiếc xe song mã cùng đi qua một lúc. Ở hai bên đường là các loại cửa hàng buôn bán tất tần tạt các loại mặt hàng có tiệm bán quần áo, tiệm bán trang sức, quán ăn, tiệm rèn,... những cửa hiệu này chủ yếu được xây bằng gỗ với độ cao khoảng hai ba tầng lầu so với những tòa nhà cao tầng ở đô thị kiếp trước mà Trường Minh sống nhưng điều này cũng không làm trở ngại sự thích thú mà hẳn.

Xa xa ở một góc ngã tư đường là một đám mây người quý phụ phu nhân, tiểu thư thân mặc những bộ trang phục dệt bằng tơ lụa đủ màu ở bên hông đeo mấy miếng ngọc bội đặc tiền đang đưa nhau đi dạo. Khi nhìn thấy Đông Phương Trường Minh thì một người trong đó lập tức chỉ tay vào hắn lẩm bẩm mấy chữ " Đồ nhà quê mới lên tỉnh " mấy người còn lại nghe vậy đều khẽ mỉm cười.

- Hừ!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng lười quan tâm đến bọn họ chỉ hừ nhẹ một tiếng một tiếng rồi tiếp tục đi về phía Thành Bắc.

Bên trong Nam An Thành chủ yếu được chia thành bốn khu vực Đông, Tây, Nam, Bắc được chia cắt bởi hai con đường lớn là Khánh Dự Đại Đạo và Thanh Hoa Đại Đạo. Phía Thành Bắc chính là nơi ở của Thành Chủ và các quan viên làm việc ở Nam An Thành những người muốn vào ở tại đây đều

phải là là người có quan chức trên người nếu không thì đều sẽ bị buộc phải chuyển đi nơi khác.

Bên cạnh Thành Bắc chính là Thành Nam đây là nơi sinh sống làm ăn của đa số phú thương đại hộ trong thành mà tương phản rõ ràng nhất với Thành Đông chính là Thành Đông.

Trái ngược với vẻ hào qua phú quý tường cao hào sâu ở Thành Nam mỗi ngôi nhà ở Thành Đông đều lộ ra vẻ vô cùng bình thường thậm chí còn có chút xuề xoàng đây chính nơi ở của các cư dân, tiểu thương bên trong Nam An Thành.

Còn về phía Thành Tây chính là quân doanh của Nam An Thành hai mươi vạn hộ thành quân tinh nhuệ của Huyền Vũ Quân Đoàn trú đóng.

Đông Phương Trường Minh thông dong rào bước đi về phía Thành Bắc một lúc sau thì hắn đã đi tới trạch viện rất lớn ngẩng đầu lên thì hai chữ " Lý Phủ " đã đập vào mắt.

Bên ngoài cửa lớn của Lý Phủ là một hàng mười binh sĩ đang đứng, mỗi người bọn họ đều mặc mộ bộ áo giáp gai bạc hông đeo trường kiếm sáng chói thoạt nhìn rất có uy thế.

- Bách trường!

Đông Phương Trường Minh trông thấy trang phục của đám binh sĩ đó thì thầm nói.

Trong quân đội của Hoa Quốc cứ mười người thì thành một tổ tổ trưởng được gọi là Thập, mười tổ thì thành một đội đội trưởng được gọi là Bách Phu Trưởng, mười đội thì thành một Lữ Lữ trưởng được gọi là Thiên Trưởng, trên Thiên Trưởng chính là Tướng Quân.

Tại Nam An Thành có thể điều động mười Bách trưởng làm người gác cửa thì chỉ có một người đó chính là Trấn Hải Đại Tướng Quân Lý Lăng.

Nhắc tới cái tên Lý Lăng thì trong người trong Nam An Thành này không ai là không biết không ai là không hiểu hẳn chính là Thủ Thành đại tướng của Nam An Thành quan hàm Nhị phẩm do Hoàng đế Hoa Quốc đích thân phong hai mươi vạn Huyền Vũ Quân Đoàn trong thành chính là đội quân do hắn trực tiếp thống lĩnh, cho dù là Thành Chủ gặp mặt cũng phải nể mặt hắn ba phần.

Có được quyền lực cỡ đó Lý Lăng đương nhiên không thể nào là một kẻ yếu bản thân hẳn là một Tứ Giai cường giả hàng thật giá thật hơn nữa mười năm trước hắn dựa vào một người một thương đánh bại tất cả cao thủ ở Kinh Nam Đạo trở thành Kinh Nam Đệ Nhất Cao Thủ được tất cả mọi người ở Kinh Nam công nhận cũng chính vì như vậy mà hắn mới được Hoàng đế Hoa Quốc để mắt tới từng bước cất nhắc lên tới vị trí ngày hôm nay!!

- Phù!

Đông Phương Trường Minh phúi phúi quần áo một chút sau đó từ từ bước lên bậc tam cấp của Lý Phủ.

- Tiểu huynh đệ ngươi đến đây làm gì?

Một thủ vệ thấy Đông Phương Trường Minh đi tới thì lập tức bước ra hỏi.

- Ta đến đây để tìm Lý Lăng Lý Đại Tướng Quân phiền thông báo giúp!!

Đông Phương Trường Minh nhìn tên thủ vệ nhàn nhạt nói.

- Cái gì? Ngươi muốn tìm Đại Tướng Quân?

Tên thủ vệ đó nghe vậy thì kinh ngạc hỏi ngược lại.

- Đúng! Phiên thông báo giúp!!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt gật đầu nói.

- Ha ha ha ha... Tiểu huynh đệ ta khuyên người đừng đùa nữa mau về nhà đi! Tướng quân không có thời gian gặp người đâu!!

Tên thủ vệ đó nghe vậy đó nghe vậy thì cười to nói.

- Ha ha ha...

Những người khác đứng ở phía sau hẳn thấy cũng cất tiếng cười to ánh mắt bọn chúng nhìn về phía Đông Phương Trường Minh tràn đầy sự khinh thường như là đang nói " Tên tiểu tử không biết từ đâu tới như người mà cũng muốn tìm Đại Tướng Quân của bọn ta sao? Đúng là mơ tưởng! Mau rút đi!! "

- Hừ!

Đông Phương Trường Minh cảm nhận được những ánh mắt đó nhìn về phía mình thì không nhịn được hừ lạnh một tiếng tiếp đó khí thế hùng mạnh lập tức từ trên người hắn bạo phát ra.

- Rầm!

Trong chớp mắt mười tên thủ vệ đã bị khí thế Tam Giai cao thủ của Đông Phương Trường Minh ép tới ngũ thể đầu địa quỳ xuống dưới đất.

- Ta nói lại lần nữa ta muốn gặp Lý Lăng các người mau đi thông báo giúp ta thông báo giúp ta. Nếu không đừng trách ta không khách sáo!!

Đông Phương Trường Minh nhìn vào tên thủ vệ đang quỳ dưới mặt đất lạnh lùng lặp lại câu nói của mình.

- Vâng! Vâng! Xin công tử đợi một lát tiểu nhân lập tức đi thông báo!!

Tên thủ vệ vừa nghe như vậy lập tức liên tục gật đầu nói sau đó lập tức chạy vào trong phủ thông báo cho Lý Lăng giờ phút này trong mắt hắn ngoài sợ hãi ra cũng chỉ có sợ hãi hắn không ngờ một tên tiểu tử thoát nhìn mặt bùng ra sữa lại có uy áp đáng sợ như vậy.

- Bộp bộp bộp...

Một lúc sau tên thủ vệ dẫn theo một người trung niên thân mặc một bộ trường bào màu đen bước ra.

- Tướng quân... Tướng quân... Tướng quân....

Vừa thấy người trung niên đó xuất hiện thì chín tên thủ vệ còn đang quỳ trên mặt đất lập tức quay đầu lại cung kính nói.

- Hừ! Còn không mau lui ra!

Người trung niên nhìn đám thủ vệ trầm giọng quát lên.

- Vâng.. vâng!!

Mười tên thủ vệ nghe vậy lập tức sau đó vội vàng ba chân bốn cẳng chạy vào cửa lớn Lý Phủ như bị ma đuổi!!

- Người chính là Trấn Hải Đại Tướng Quân Lý Lăng?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng hỏi.

- Chính là lão phu! Không biết tiểu hữu là ai đến đây thật ra là có chuyện gì?

Lý Lăng nghe câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì gật đầu nói tuy

lúc này trong lòng hắn đang vô cùng tức giận vì đối phương dám tới trước cửa nhà mình gây sự nhưng vẫn không mất đi uy thế của một Đại Tướng Quân.

- Ta tên Đông Phương Trường Minh! Ta đến đây chính là vì muốn khiêu chiến ngươi!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Lý Lăng bình thản nói.

- Khiêu chiến ta? Tiểu hữu dựa vào cái gì mà dám khiêu chiến ta?

Lý Lăng nghe vậy thì nhú mày trầm giọng hỏi hắn thật sự muốn biết tên tiểu tử thoát nhìn mới mười bốn tuổi trước mắt dựa vào cái gì mà dám cuồng ngôn khiêu chiến hắn.

- Ta dám khiêu chiến với ngươi đương nhiên là dựa vào thực lực của ta!!

Đông Phương Trường Minh nghe hỏi thì cười nói một cái sau đó một luồng uy thế còn lớn hơn trước đó gấp mười lần lập tức từ trên người hắn bộc phát ra.

- Tam Giai cao thủ! Ngươi là Tam Giai cao thủ?

Lý Lăng vừa cảm nhận được luồng khí thế mà Đông Phương Trường Minh phát ra lập tức cả kinh kêu lên hắn không thể tin được người thiếu niên mới mười bốn tuổi trước mắt lại là một Tam Giai cao thủ.

- Đúng! Không biết thực lực của ta đã có đủ tư cách khiêu chiến với Tướng quân hay chưa?

Đông Phương Trường Minh gật đầu nhìn Lý Lăng cười hỏi.

- Thực lực của tiểu hữu đương nhiên đã có tư cách khiêu chiến với ta! Nhưng ta muốn biết thật ra vì cái gì mà tiểu hữu đến đây khiêu chiến ta?

Lý Lăng không hổ là một người lặn lội trên quan trường hơn mười năm rất nhanh đã có thể khống chế sự kinh hãi của mình lại khôi phục vẻ bình tĩnh nhìn Trường Minh hỏi.

- Lý do ta muốn khiêu chiến với ngài rất đơn giản đương nhiên chính là muốn vang danh thiên hạ!!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Thành danh? Người muốn khiêu chiến ta chỉ vì vang danh thiên hạ?

Lý Lăng nghe thấy câu trả lời của Đông Phương Trường Minh thì lại lần nữa không nhịn được thất thố kêu lên hắn hoàn toàn không ngờ được kẻ trước mắt cất công đến đây khiêu chiến hắn chỉ vì để vang danh thiên hạ!

Tên điên! Đây tuyệt đối là một tên điên!

Trong lòng Lý Lăng không ngừng mắng chửi trước giờ hắn đã gặp qua rất nhiều thiên tài nhưng chưa từng thấy ai điên cuồng như Đông Phương Trường Minh trước mắt chỉ vì muốn được vang danh thiên hạ mà lại mà lại dám mạo hiểm đến đây khiêu chiến hắn chẳng lẽ hắn không sợ chết hay sao? Chẳng lẽ hắn không biết rằng lấy độ tuổi này của hắn chỉ cần chăm chỉ tu luyện thêm vài năm nữa cũng có thể tự động vang danh thiên hạ hay sao mà lại mạo hiểm lớn như vậy??

- Đúng! Xin tướng quân thành toàn cho tại hạ!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Lý Lăng nói hắn hoàn toàn không quan tâm trong lòng Lý Lăng nghĩ gì bởi vì hắn cũng có cách nghĩ của riêng mình.

Mục đích lần này của hắn khi hạ sơn chính muốn khiêu chiến với các cường giả trong thiên hạ nhưng hắn lại không muốn tốn công đi tìm từng

người để khiêu chiến bởi vì hắn cho là làm như vậy quá mất thời gian Tiên Ảo Đại Lục rộng lớn vô cùng thiên tài cường giả ở trên đó nhiều vô cùng nếu cứ mất thời gian đi tìm từng người thì không biết phải tới ngày nào năm nào mới xong.

Bởi vậy Đông Phương Trường Minh mới nghĩ ra một con đường tắt đó là để cho cường giả trong thiên hạ chủ động đến tìm hắn khiêu chiến.

Làm thế nào để cho cường giả thiên hạ chủ động tìm hắn khiêu chiến?

Đương nhiên chính là biến bản thân thành một cường giả vang danh thiên hạ ai cũng biết tới.

Làm cách nào để biến bản thân thành một cường giả vang danh thiên hạ?

Đương nhiên là đánh bại một cường giả vang danh thiên hạ khác vậy thì có thể để bản thân thay thế hắn trở thành một cường giả vang danh thiên hạ!!

Chính vì vậy cho nên lần này Đông Phương Trường Minh mới tới đây khiêu chiến với Lý Lăng bởi vì theo nhận xét của hắn bất kể là về địa vị, thực lực hay vị trí Lý Lăng đều là lựa chọn tối ưu của hắn. Là một khối đập cước thạch ông trời cố tình chuẩn bị cho hắn chỉ cần hắn thành công đập lên nó thì Đông Phương Trường Minh hắn có thể đạt được mục tiêu một bước lên trời khiến cả thiên hạ biết tới bản thân mình!!

Còn về phần nguy hiểm khi chiến đấu sao? Việc này trực tiếp bị Đông Phương Trường Minh bỏ qua bởi vì hắn hoàn toàn có tự tin một trăm phần trăm rằng mình có thể đánh bại Lý Lăng!!

- Được! Nếu đã như vậy bốn tướng quân đồng ý với người! Muốn lúc nào đấu người cứ nói đi!!

Trở lại với hiện thực sau khi Lý Lăng sau khi nghe xong lời của Đông

Phường Trường Minh thì gật đầu một tiếng nói trong đầu hẳn lúc này đang nghĩ: " Hừ tiểu tử nếu người đã muốn chết như vậy thì ta tội gì không giúp người một tay!! "

- Tốt! Vậy thì sáng sớm ngày mai ta sẽ đợi người ở ngọn núi bên ngoài thành!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười nói một tiếng cuối cùng rồi thì triển khinh công rời đi.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Trận Chiến Đầu Tiên.

Ngày thứ hai mới sáng sớm mà dưới chân ngọn núi bên ngoài Nam An Thành đã có mấy ngàn người tụ tập.

- Không biết người khiêu chiến Đại Tướng Quân thật ra là ai nhỉ?

- Ta nghe nói đó là một tiểu tử mới mười bốn tuổi!!

- Cái gì? Người không nói đùa chứ? Một tiểu tử mười bốn tuổi lông còn chưa mọc đủ làm sao có thể thể khiêu chiến Đại Tướng Quân được chứ?

- Là sự thật đó! Ca ca của ta là một trong các hộ vệ gác cổng của phủ Đại Tướng Quân ngày hôm qua đã chính mắt nhìn thấy tên tiểu tử đó. Nghe huynh ấy kể lại tên tiểu tử đó tuy còn trẻ tuổi nhưng đã là Tam Giai cao thủ chỉ dựa vào khí thế đã áp đến huynh ấy phải quỳ trên mặt đất!!

- Ra là một Tam Giai cao thủ từ từ... người nói tên tiểu tử đó là một tên Tam Giai cao thủ? Sao có thể chứ? Thần Nam công tử con trai của Tiêu Dao Vương Thần Chiến đại nhân người được công nhận là đệ nhất thiên tài của Tiên Áo Đại Lục chúng ta cũng mới chỉ là Nhị Giai hử làm sao có thể là Tam Giai Cao Thủ được chứ??

- Ta cũng không biết! Người muốn biết thì tự đi mà hỏi hử đi!!

.....

Từng tiếng nói chuyện rôm rả không ngừng vang lên những người đang

đứng ở đây đều là cư dân trong Nam An vì nghe được thông tin trận quyết chiến giữa Lý Lăng và Đông Phương Trường Minh mà kéo đến đây quan chiến bọn họ đều muốn biết thật ra là ai dám cả gan khiêu chiến Đại Tướng Quân của bọn họ.

- Lọc cọc.. lọc cọc...

Đúng lúc này đột nhiên lại có một tiếng vó ngựa vang lên dân chúng vừa nghe thấy âm thanh đó lập tức tự động tách ra hai bên tạo thành một con đường tiếp theo chỉ thấy một kỵ sĩ cười trên bạch mã mình mặc Tử Kim Ngân Giáp đầu đội Tử Kim Quan tay cầm một thanh ngân thương phát sáng lấp lánh giống như là Chiến Thần từ trên trời giáng xuống nhanh chóng băng qua con đường tiến thẳng đến chân núi hắc đường nhiên chính là một trong hai nhân vật chính của ngày hôm nay Trấn Hải Đại Tướng Quân của Hoa Quốc Lý Lăng!!

- Trường Minh tiểu hữu ta đã tới người hiện thân đi!!

Khi đi tới dưới chân núi Lý Lăng lập tức phóng xuống lưng lưng ngựa quát to lên một tiếng.

- Tốt!

Lý Lăng vừa dứt lời thì trong núi lập tức vang lên một tiếng đáp tiếp đó Đông Phương Trường Minh lập tức từ trong đó bay ra nhẹ nhàng đáp xuống trước mặt hắc. Hôm nay Đông Phương Trường Minh hắc vẫn không khác ngày thường bao nhiêu vẫn là một thân bạch y trắng toát điều biệt duy nhất là lúc này trên tay hắc lại cầm một thanh trường đao cong cong (là Katana đó)

- Trường Minh tiểu hữu thanh đao này là?

Khi vừa nhìn thấy thanh trường đao trong tay Đông Phương Trường Minh Lý Lăng lập tức nhướng mày cất tiếng hỏi với ánh mắt của hắc đường nhiên

nhận ra nó không phải là một phàm binh bình thường mà là một thanh thần binh khó có trên đời.

- Thanh đao này tên là Huyết Nguyệt là bội đao của ta, nó là một thanh vô tình đao xin Lý Tướng Quân cẩn thận!!

Đông Phương Trường Minh nghe câu hỏi của Lý Lăng thì cười nhẹ một tiếng trả lời sau đó từ từ rút Huyết Nguyệt Đao ra khỏi vỏ.

- Ầm!

Huyết Nguyệt Đao vừa xuất vỏ không ngừng phát ra từng đợt hàn khí khiếp người làm cho những người đang đứng xem xung quanh bất giác run lên cầm đông thời lúc này từ trên người Đông Phương Trường Minh cũng phát ra một luồng chiến ý kinh thiên áp thẳng về phía Lý Lăng.

- Nếu muốn chiến vậy thì tới đi!

Lý Lăng thấy vậy giơ cao ngân thương trong tay mình lên quát lên một tiếng.

- Tốt! Cẩn thận rồi!!

Đông Phương Trường Minh hét vang một tiếng sau đó vung Huyết Nguyệt Đao lên cao dùng khí thế như lôi đình vạn quân chém mạnh xuống một đao.

- Hây!

Đông Phương Trường Minh động Lý Lăng cũng không chậm lập tức xuất ra một thương.

- Keng!

Đao thương chạm nhau lập tức vang lên một âm thanh kim thiết chói tai sau đó không ngờ Lý Lăng lại bị đao thế của Đông Phương Trường Minh ép lui lại ba bước.

- Ha ha ha... Đông Phương Trường Minh người quả nhiên không làm ta thất vọng! Đủ tư cách để ta dùng toàn lực Kim Xà Thương - Kim Xà Xuất Động!!

Vừa ổn định lại thân hình Lý Lăng lập tức quát lên một tiếng tiếp đó lại xuất ra một thương. Trường thương trong tay hắn như hóa thành một con Kim Xà xông về phía Đông Phương Trường Minh!

- Huyết Đao - Phá Địa Thế!!

Đông Phương Trường Minh hét lớn một tiếng xoay mạnh cổ tay một cái Huyết Nguyệt Đao trong tay hắn lập tức thành hình vòng cung từ dưới mặt đất chém mạnh lên. Một đao này của Đông Phương Trường Minh chính là muốn phanh thây Lý Lăng ra.

- Hây!

Lý Lăng thấy vậy không dám chậm trễ chút nào lập tức dùng thế công hai chân đâm mạnh xuống đất phóng thẳng lên trời muốn tránh né một đao đoạt mạng nhưng hai chân của hắn cũng khó tránh đao khí của Đông Phương Trường Minh rạch trúng một dòng huyết thủy lập tức chảy ra giữa không trung.

- Kim Xà Thương Pháp - Mãn Thiên Tinh Vũ!!

Hai chân bị thương nhưng tốc độ của Lý Lăng vẫn không giảm chút nào vừa bay lên không thì đã lập tức lộn người lại xuất ra một chiêu nữa ngân thương trong tay hắn huyền hóa thành ngàn vạn đao thương ảnh tấn công thẳng về phía Đông Phương Trường Minh ở dưới mặt đất.

- Xoẹt.. xoẹt.. xoẹt...

Trong chớp mắt cả người Đông Phương Trường Minh đã bị chiêu thức của Lý Lăng đánh trúng tạo ra hàng trăm vết thương trên người máu tươi không ngừng từ các vết thương chảy ra nhuộm đỏ bạch y của Đông Phương Trường Minh làm cho hắn trở thành một huyết nhân.

- Huyết Dao - Tê Thiên Thức!!

Nhưng Đông Phương Trường Minh vẫn mặt không đổi sắc hai tay đưa cao Huyết Nguyệt Dao vận sức gầm lớn một tiếng sau đó tiếp tục chém ra một đao.

- Bùm bùm bùm...

Tê Thiên Thức là chiêu thức có sức công phá mạnh nhất trong Huyết Dao nó vừa chém ra mặt đất lập tức xuất hiện nhiều vết rách lớn tất cả cây cối trong phạm vi mười trượng xung quanh Đông Phương Trường Minh đều đổ ngã la liệt ngay cả Lý Lăng thân là Tứ Giai cao thủ cũng bị chấn lực của vụ nổ thổi bay đi!!

- Phụt!

Vừa đáp xuống mặt đất Lý Lăng đã không nhìn nổi nữa phun ra một ngụm máu tươi lúc này ngũ nội của hắn đã bị đao khí của Đông Phương Trường Minh làm bị thương.

- Huyết Dao - Phân Thiên Liệt Địa!

Đông Phương Trường Minh sao có thể bỏ qua cơ hội tốt như vậy lập tức dốc hết toàn lực chém ra một đao tuyệt sát.

- Muốn ta chết người vẫn chưa đủ tư cách! Kim Xà Thương - Kim Xà

Toản!!

Lý Lăng thấy vậy thì trong mắt hiện lên vẻ điên cuồng gầm lớn một tiếng như hổ gầm dốc hết toàn lực thi triển ra tuyệt chiêu của mình. Trong chớp mắt cả người của Lý Lăng và trường thương trong tay hắn đều hóa đều hóa thành một mũi khoan lao thẳng tới chỗ Đông Phương Trường Minh.

- Âm! Oanh! Âm!

Tuyệt chiêu đối quyết lập tức gây ra một vụ nổ lớn làm cho mặt đất ầm ầm rung chuyển cát bụi từ dưới đất bốc lên mù mù che phủ tất cả.

- Vù!

Khi cát bụi đã tan hết những người xung quanh mới có thể nhìn thấy tình hình bên trong. Chỉ thấy lúc này Lý Lăng và Đông Phương Trường Minh đang đứng thẳng ở bên trong một cái hố rộng hơn trăm trượng sắc mặt hai người đều vô cùng bình thường không biểu lộ ra điều gì làm cho người ngoài nhìn vào căn bản không đoán được thật ra là ai thắng ai thua.

- Bộ đao pháp vừa rồi thật ra là ai dạy cho người?

Sau một lúc Lý Lăng đột nhiên mở miệng nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Nó là do ta tự sáng tạo ra!!

Đông Phương Trường Minh nghe hỏi thì mở miệng trả lời trong giọng nói còn ẩn chứa một sự tự hào khó giấu.

Trước khi hạ sơn vì tránh bại lộ thân phận cho nên quyết định không dùng võ công mà Gia gia và Tổ Gia gia truyền thụ cho nên mới sáng tạo ra bộ đao pháp này không ngờ lần đầu tiên thực chiến lại phát huy ra hiệu quả như vậy

thật sự là làm cho Đông Phương Trường Minh vui mừng a!!

-Ồ! Không ngờ người còn trẻ như vậy mà có thể sáng tạo ra một bộ đao pháp đáng sợ như vậy! Đúng thật là yêu nghiệt! Ta thua không oan... ta thua không oan ha ha ha ha...!!

Lý Lăng nghe thấy câu trả lời của Đông Phương trường Minh thì tỏ vẻ ngạc nhiên rồi lại phá lên cười to nói.

- Bộp!

Khi tiếng cười vừa dứt thân thể của Lý Lăng cũng lập tức chia làm hai phần rơi xuống mặt đất.

- Cái gì Đại Tướng Quân đã chết? Sao lại như vậy được??

- Đại Tướng Quân sao lại có thể bị một tên tiểu tử giết được chứ?

- Không thể nào!!

Dân chúng Nam An Thành đang đứng quan chiến thấy vậy thì cả kinh kêu lên bọn họ không thể nào tin được Đại Tướng Quân vô địch trong lòng bọn họ lại bị một tên tiểu tử không rõ lai lịch giết chết được.

- Ha!

Đông Phương Trường Minh thấy phản ứng của đám người đó thì âm thầm mỉm cười một cái sau đó lập tức thi triển khinh công nhanh chóng bỏ đi. Lần này tuy thắng được Lý Lăng nhưng hắn cũng bị trọng thương phải nhanh chóng tìm nơi chữa trị mới được.

.....

Ba ngày sau kết quả trận chiến của Lý Lăng và Đông Phương Trường

Minh đã được truyền đi khắp thiên hạ. Trong lúc nhất thời cái tên Đông Phương Trường Minh vang vọng thiên hạ làm kinh động vô số người.

- Hảo tiểu tử làm được lắm! Làm được lắm ha ha ha...

Trên đỉnh Phá Diệt Sơn Đông Phương Vân Phi nhìn tờ chiến báo trong tay liên tục cười to trong mắt hiện lên vẻ tự hào sâu sắc.

....

- Nam nhi con có đối thủ rồi! Sau này phải cố gắng hơn biết chưa?

Ở kinh thành Hoa Quốc trong Tiêu Dao Vương Phủ Tiêu Dao Vương Thần Chiến nhìn vào một người thiếu niên trầm giọng nói.

- Phụ thân đại nhân xin cứ yên tâm! Con nhất định không để người thất vọng!!

Người thiếu niên đó nghe vậy lập tức trịnh trọng đáp lời sau đó hai mắt phát ra mãnh liệt chiến ý nhìn thẳng vào một bức họa. Người trong bức họa đó chính là Đông Phương Trường Minh.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Sơ Ngộ Thần Nam.

Thành Kim Lăng đế đô của Hoa Quốc.

Phú quý hào hoa, vương khí ngút trời, ngay cả cổng thành cũng cực kỳ nguy nga tráng lệ khác hẳn những tòa thành khác.

- Lọc cọc.. lọc cọc..

Giữa dòng người nhưng nước chảy là một chiếc xe ngựa mui xanh chậm rãi từ từ đi vào thành tiếp đó tiếp tục rẽ qua mấy con đường lớn đi tới trước một căn tửu điểm to lớn nằm ở phía Đông Kim Lăng.

- Công tử đến nơi rồi!!

Khi đến trước cửa tửu điểm vài trượng chiếc xe ngựa từ từ dừng lại người đánh xe quay đầu lại nhìn vào trong xe cẩn thận nói.

- Vù!

Cửa xe lập tức được vén lên một người thanh niên thân mặc bạch y mặt mày sáng sủa bước xuống xe hẳn đương nhiên chính là Đông Phương Trường Minh.

Lúc này đã ba tháng trôi qua kể từ sau trận chiến giữa hãn và Lý Lăng ở Nam An Thành. Sau trận chiến đó hãn phải mất hơn một tháng mới có thể hoàn toàn khôi phục lại thương thể sau đó lại lập tức để đi từ Kinh Nam Đạo đến Thành Kim Lăng.

Một lần đi là tận hai tháng trong khoảng thời gian này quả đúng như dự đoán ban đầu của Đông Phương Trường Minh có vô số người vì chiến tích của hắn mà tìm tới khiêu chiến với hắn tuy đám người này đa số chỉ là Nhị Giai, Tam Giai cao thủ căn bản không thể gây cho hắn một chút khó khăn nào nhưng cũng có thể giúp cho hắn tăng thêm kinh nghiệm thực chiến rất nhiều, hơn nữa thông qua những trận chiến này chân khí trong người hắn cũng không ngừng tăng lên trước đây không lâu đã nhất cử đột phá Tứ Giai thật sự làm cho Đông Phương Trường Minh vui mừng vô cùng.

Không nói đến những chuyện này nữa lúc này Đông Phương Trường Minh đã bước vào bên trong tử điểm.

- Vị công tử này xin hỏi ngài đến đây là làm gì? Không phải tiểu nhân nói nói quá Thiên Xuân Lâu chúng ta tuyệt đối là đệ nhất tử điểm bên trong Thành Kim Lăng này bất kể là ngài muốn dùng bữa hay muốn nghỉ lại chúng ta đều có thể thỏa mãn ngài!!

Đông Phương Trường Minh vừa bước vào tử điểm thì lập tức có một tên tiểu nhị bước ra niềm nở cười nói.

Thiên Hương Lâu chính là tên của tử điểm này đúng như là đệ nhất tử điểm ở nơi đế đô này bất luận là đại quan quý nhân hay vương công quý tộc chỉ cần sống trong Thành Kim Lăng thì ít nhất đều đã đến đây dùng bữa một lần.

- Sắp xếp cho ta một gian tiểu viện và chuẩn bị cho ta một số món ăn đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe tên tiểu nhị nói xong thì gật đầu nhàn nhạt nói một câu sau đó lấy ra một lượng vàng đưa cho tiểu nhị.

- Vâng vâng xin công tử đi theo tiểu nhân!!

Tên tiểu nhị run run đưa tay nhận lấy lượng vàng trong tay Đông Phương

Trường Minh sau đó lập tức cung kính đưa Đông Phương Trường Minh lên lầu hai.

Lên đến lầu hai Đông Phương Trường Minh tùy tiện tìm một cái bàn sát bên cửa sổ ngồi xuống bắt đầu thưởng thức những món ăn mà tiểu nhị đem lên, thức ăn bên trong Thiên Hương Lầu đúng thật là rất tốt làm cho hân hải lòng vô cùng vừa ăn vừa tấm tắc khen ngon!!

- Nhanh đi sắp trễ rồi!

- Nhanh lên!

- Nhanh lên đi nếu chậm trễ sẽ mất chỗ tốt đó!

....

Khi ăn đến một nửa Đông Phương Trường Minh đột nhiên bị một âm thanh ồn ào quấy rầy nhìn xuống dưới lầu thì thấy một đám người đang đổ về một hướng bộ dạng mỗi người đều vô cùng vội vàng.

- Tiểu nhị có chuyện gì mà mọi người lại vội vàng như vậy?

Đông Phương Trường Minh thấy như vậy thì quay đầu lại nhìn tên tiểu nhị tò mò hỏi.

- Công tử sở dĩ bọn họ vội vàng như vậy là đang muốn đi xem trận chiến Thần đại công tử và Sở Phong Sở đại nhân đó!!

Tên tiểu nhị nghe vậy cung kính nói.

- Sở Phong? Là Tổng Giáo Đầu mười vạn cấm quân Phi Tướng Quân Sở Phong sao?

Đông Phương Trường Minh nhíu mày hỏi.

Phi Tướng Quân Sở Phong mà Đông Phương Trường Minh nói là con trai của Đại Tướng Quân Hoa Quốc Sở Quốc Thiên năm nay mới ba mươi tuổi nhưng đã là một Tứ Giai đỉnh cấp cao thủ hơn nữa còn được đương kim Hoàng đế Hoa Quốc tin tưởng phong là Tổng Giáo Đầu mười vạn cấm quân phụ trách bảo vệ Hoàng Thành có thể nói là vinh quang vô hạn khắp thiên hạ không ai không biết được gọi là Phi Tướng Quân!!

- Vâng đúng ạ!!

Tên tiểu nhị vừa nghe vậy lập tức gật đầu nói.

- Vậy còn Thần đại công tử là ai?

Đông Phương Trường Minh hứng thú hỏi tiếp một tiếng theo những gì mà hắn biết thì thực lực của Phi Tướng Quân Sở Phong còn mạnh hơn Lý Lăng mà hắn đã đánh bại một bậc Thần đại công tử này thật ra là ai mà dám khiêu chiến hắn chứ?

- Thần đại công tử đương nhiên chính là Thần Nam con trai của Tiêu Dao Vương Thần Chiến đại nhân rồi!!

Tên tiểu nhị lại đáp một tiếng.

- Cái gì người nói Thần đại công tử chính là Thần Nam sao?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì kinh ngạc kêu lên một tiếng hắn không ngờ Thần đại công tử trong lời tên tiểu nhị chính là Thần Nam nhân vật chính của Thần Mộ Thế Giới.

- Đúng vậy!

Tên tiểu nhị gật đầu một cái.

- Thần Nam và Sở Phong chiến đấu ở đâu?

Đông Phương Trường Minh lại hỏi.

- Tiểu nhân nghe nói bọn họ sẽ quyết đấu ở đường Chu Tước ạ!

Tên tiểu nhị lập tức đáp.

- Đa tạ!

Đông Phương Trường Minh gấp gáp nói một tiếng sau đó lập tức nhảy qua cửa sổ dốc hết toàn lực thi triển khinh công đi về phía Đường Chu Tước.

....

Khi vừa đến cổng Đường Chu Tước thì Đông Phương Trường Minh chỉ thấy dòng người ở đây đã tụ hợp rất đông tiếng bàn luận huyên áo vang lên khắp nơi náo nhiệt không khác gì ngoài chợ có thể thấy bách tính Thành Kim Lăng quan tâm đến trận đấu này hư thế nào.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy lặng lẽ đáp xuống mặt đất lẫn vào trong dòng người đưa mắt chăm chú nhìn vào cái đài quyết đấu ở trung tâm âm thầm đợi trận đấu bắt đầu.

- Keng.. Keng.. Keng!

Đến giữa trưa chỉ nghe phía trên đài quyết đấu vang lên ba tiếng chuông lớn tuyên bố đã đến lúc trận đấu bắt đầu tất cả mọi người dưới đài lập tức im lặng lại chăm chú nhìn lên đài chờ đợi trận đấu bắt đầu.

- Vút! Vút!

Tiếp theo dưới ánh mắt chăm chú của mọi người chỉ thấy có hai người đồng thời thi triển khinh công bay lên trên đài. Một người là một thiếu niên mười sáu tuổi thân mặc Kim Tầm Ti lưng đeo đai bạch ngọc toàn thân

đều phát ra một loại khí chất cao ngạo làm cho tất cả mọi người không dám nhìn thẳng chính là Thần Nam, người còn lại là một nam nhân khoảng hai mươi lăm tuổi thân mặc hoàng kim giáp tay cầm Phương Thiên Họa Kích diện mạo tuấn lãng, thân thể rắn rỏi khí chất như muốn bộc phát ra ngoài, mang một nét cường tráng lẫm liệt chính là Phi Tướng Quân Sở Phong.

- Đến giờ rồi bắt đầu thôi đừng để mọi người đợi lâu nữa!!

Vừa đáp xuống lôi đài Thần Nam lập tức nhìn thẳng vào Sở Phong nói một câu.

- Khoan đã! Thần Nam trước khi bắt đầu ta muốn hỏi rõ một chuyện đã trước giờ ta và Thần Nam người rõ ràng không có liên hệ gì với nhau tại sao hôm nay người lại đột nhiên lại khiêu chiến với ta chứ?

Sở Phong thấy vậy kêu lên một tiếng sau đó nhìn Thần Nam nghi hoặc nói.

- Rất đơn giản ta khiêu chiến người chính là vì Đông Phương Trường Minh!!

Thần Nam nghe vậy thì cười nói.

- Cái gì?

Nghe xong câu trả lời của Thần Nam không những Sở Phong trên lôi đài mà Đông Phương Trường Minh đang đứng dưới mặt đất cũng kinh ngạc kêu lên hân không rõ tại sao Thần Nam khiêu chiến với đối thủ thì có liên quan gì với bản thân?

- Là bởi vì ba tháng trước đây Đông Phương Trường Minh ở Nam An Thành dùng Tam Giai thực lực đánh bại Tứ Giai cường giả Lý Lăng cho nên đã có rất nhiều người nói hân mới là đệ nhất thiên tài trên Tiên Áo Đại Lục

này điều này làm cho ta rất không vui cho nên hôm nay ta mới khiêu chiến với người chỉ cần đánh bại người thì người trong thiên hạ sẽ biết Thần Nam ta mới là đệ nhất thiên tài của Tiên Áo Đại Lục mãi mãi không ai thay thế được!!

Thần Nam nhìn Sở Phong nhàn nhạt giải thích.

- Tên khốn kiêu ngạo! Hôm nay ta phải cho người một bài học!!

Sở Phong nghe vậy quát lên một tiếng sau đó lập tức xuất kích tấn công Thần Nam trong lòng hăn giờ phút này tràn ngập lửa giận thề phải dạy cho tên khốn kiếp trước mặt một bài học vì dám coi thường mình!!

- Hừ!

Thần Nam thấy vậy hừ nhẹ một tiếng rồi vung tay lên một cái một đạo kim sắc kiếm khí làm hư không như muốn tê liệt.

- Ầm! Ầm! Ầm!

Trong chớp mắt hai đại cao thủ đã giao thủ đã giao thủ hơn trăm chiêu từng đạo kiếm khí thương ảnh va chạm vào nhau khiến cho hư không không ngừng phát ra những tiếng nổ làm cho người cho người ta rợn người.

- Cầm Long Thủ!!

Sau một lúc giao thủ Thần Nam bỗng nhiên quát lên một tiếng sau đó đánh ra một kim sắc cự chưởng về phía Sở Phong.

- Ầm!

Sở Phong căn bản không kịp đề phòng trong chớp mắt đã bị Cầm Long Thủ của Thần Nam đánh bay khỏi lôi đài cây Phương Thiên Họa Kích của hăn cũng bị đánh thành cong như một cây cung.

- Thần công tử lợi hại!
- Thần công tử vô địch!
- Thần công tử đệ nhất!

Những khán giả đứng dưới khán đài thấy vậy lập tức mở miệng hoan hô.

- Ha ha ha...

Thần Nam nghe vậy mở miệng kiêu ngạo cười to một tiếng ánh mắt liên tục đảo qua đảo lại quan sát mọi người sau đó không ngờ lại dừng lại trên người Đông Phương Trường Minh.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh thấy ánh mắt của Thần Nam nhìn mình thì gật đầu một cái sau đó lập tức bỏ đi hăn làm như vậy không phải vì sợ Thần Nam mà là vì tối nay hăn còn một chuyện rất quan trọng phải làm nên không muốn va chạm với đối phương mà thôi.

PS: Chương này mình viết hơi tệ xin các bạn đừng trừ điểm nha sau này mình sẽ cố gắng hơn!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Hội Đấu Giá.

Đêm hôm đó bên trong Thành Kim Lăng khi tất cả mọi người đều đã chìm vào giấc ngủ dưới ánh trăng mờ ảo đột nhiên xuất hiện một thân ảnh mờ nhạt như khói lao nhanh ra khỏi khách điếm.

Người đó chính là Đông Phương Trường Minh chỉ thấy lúc này hăn toàn lực khinh công sau vài cú nhảy là đã xuyên qua hơn phân nửa Thành Kim Lăng đi đến trước một cửa hiệu mang tên Tụ Bảo Lầu.

- Chính là nơi này không sai!

Đông Phương Trường Minh ngẩng đầu lên cẩn thận quan sát căn tiệm thoát nhìn có vẻ cũ nát trước mắt một lúc thăm nói một tiếng rồi tiến lên gõ cửa.

- Khách quan đêm đã khuya rồi ngài đến đây là muốn mua thứ gì?

Bên trong Tụ Bảo Lầu lập tức có thanh niên mặc trang phục người hầu mở cửa bước ra hỏi.

- Ta đến đây mua thứ cần mua!

Đông Phương Trường Minh nhìn người thanh niên nhàn nhạt nói.

- Hử! Mời ngài đi theo tiểu nhân!

Thanh niên nghe vậy nhú mày một cái sau đó lại lập cung kính nói.

- Ủ!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó đi theo người thanh niên tiến vào một căn phòng bên trong Vạn Bảo Các.

- Người đến được đây chắc là đã biết quy định ở đây rồi chứ?

Vừa bước vào trong phòng Đông Phương Trường Minh lập tức thấy một lão giả mặc hắc bào đứng đợi sẵn vẻ mặt lạnh lùng nhìn hẩn hỏi.

- Ủ!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó từ trong người lấy ra một một tấm hắc lệnh giao cho lão giả. Tấm hắc lệnh này chính là thứ mà Tổ Gia gia Đông Phương Khiếu Thiên đã chính tay giao cho hẩn trước khi hẩn hạ sơn.

....

Thời gian quay lại Ba tháng trước trên Phá Diệt Sơn một ngày trước khi Đông Phương Trường Minh hạ sơn.

- Minh Nhi ta có chuyện cần nói với con!

Lúc đó Đông Phương Trường Minh đang ở trong phòng thu dọn quần áo thì đột nhiên Đông Phương Khiếu Tiên lại đẩy cửa đi vào nhìn hẩn kêu lên.

- Tổ Gia gia có chuyện gì vậy?

Đông Phương Trường Minh quay đầu lại nhìn Đông Phương Khiếu Thiên hỏi.

- Minh Nhi con cầm lấy thứ này đi!

Đông Phương Khiếu Thiên lấy một tấm lệnh bài ra đưa cho Đông Phương Trường Minh.

- Tổ Gia gia thứ này là?

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy tấm hắc lệnh thì nhú mày hỏi hăn không hiểu tại sao Tổ Gia gia lại đột nhiên đưa cho mình tấm lệnh bài này để làm gì.

- Vào nửa đêm ngày ba mươi mốt ba tháng sau con đem theo tấm lệnh bài này đi tới một cửa tiệm có tên là Vạn Bảo Các bên trong Thành Kim Lăng thì tự động sẽ có người dẫn con tiến vào trong hội đấu giá!!

Đông Phương Khiếu Thiên nhìn Đông Phương Trường Minh ôn tồn nói.

- Hội đấu giá? Tổ Gia gia trong hội đấu giá đó có bán thứ gì?

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

- Ha ha ha.... Ta cũng không biết nhưng chỉ cần là thứ Vạn Bảo Các bán ra thì chắc chắn không phải là phạm phẩm đâu!!

Đông Phương Khiếu Thiên nghe hỏi thì cười nói khi nhắc tới cái tên Vạn Bảo Các thì trong giọng nói của ông ta lại lộ ra một sự trịnh trọng khó che giấu.

- Vạn Bảo Các đó là nơi như thế nào?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì lộ vẻ khó hiểu hỏi hăn thật sự không biết Vạn Bảo Các thật ra là thế lực nào mà đáng để Tổ Gia gia của mình coi trọng như vậy.

- Ha ha ha.... Chi tiết thì sau này ta sẽ nói cho con biết sau còn bây giờ con chỉ cần biết Vạn Bảo Các có thể nói là một thương mại lớn nhất trên

Tiên Áo Đại Lục này chỉ cần đến đó ta bảo đảm con tuyệt đối sẽ không hối hận đâu!!

Đông Phương Khiếu Thiên nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Dạ Tổ Gia gia!!

Lúc đó Đông Phương Trường Minh cái hiểu cái không gật đầu.

....

Trở lại hiện tại.

- Được rồi mời ngài đi theo ta!!

Sau khi nhìn thấy tấm hắc lệnh trong tay Đông Phương Trường Minh thì lão già áo đen không ngờ lại lập tức thay đổi thái độ niềm nở cười nói tiếp đó vung tay lên một cái trên tường lập tức xuất hiện một cái lối đi dài.

- Ủ!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó đi theo lão già bước vào trong đường hầm.

Hai người đi hơn một khắc thì đến bên trong một căn phòng hình tròn trên nóc có khám nạm không ít dạ minh châu, lưu ly và mã não không ngừng phát ra những tia sáng lung linh kỳ ảo.

Ở trung tâm của căn phòng chính là hội trường đấu giá mà chung quanh thì được chia làm hai tầng tầng thứ nhất có rất nhiều người đang ngồi bọn họ đều là những người khách bình thường đến tham gia đấu giá, còn tầng trên lại là những dãy phòng tách biệt trước mỗi phòng đều có một tầng cấm chế đặc biệt dùng để ngăn cản thần thức đó chính là nơi dành cho những khách nhân có hắc lệnh như Đông Phương Trường Minh.

- Tầng cấm chế này có tác dụng ngăn cản ánh mắt của bên ngoài nhưng không ngăn cản âm thanh ngài cứ ngồi quan sát nếu thấy thích thứ gì cứ việc ra giá là được. Quy củ ở đây rất đơn giản ai trả giá cao thì sẽ được!!

Lão giả dẫn Đông Phương Trường Minh bước vào một căn phòng trên lầu hai cười nói.

- Biết rồi!

Đông Phương Trường Minh gật đầu phất tay để cho lão giả đi ra ngoài còn bản thân thì ngồi xuống một cái ghế bắt đầu xem đấu giá.

- Thượng phẩm đan dược Minh Ngọc Đan giá khởi điểm một vạn lượng hoàng kim xin mời ra giá!!

- Một vạn một ngàn lượng hoàng kim.

- Một vạn hai ngàn lượng hoàng kim.

- Một vạn bốn ngàn lượng hoàng kim.

- Một vạn năm ngàn lượng hoàng kim.

- Hai vạn lượng hoàng kim.

- Năm vạn lượng hoàng kim!

Người chủ trì đấu giá vừa dứt lời lập tức có vô số người tranh nhau ra giá.

- Không ngờ lại là Minh Ngọc Đan! Vạn Bảo Các đúng thật là thú vị mà!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì hô lên một tiếng Minh Ngọc Đan tuy kém Sinh Sinh Tạo Hóa Đan mà Gia gia Đông Phương Vân Phi đã đưa

cho hẵn nhưng cũng là một loại thượng phẩm đan dược chữa thương khó có nếu để lộ ra bên ngoài nhất định sẽ gây ra một trận tinh phong huyết vũ trong võ lâm không ngờ hôm nay lại được đem ra đấu giá ở đây làm cho Đông Phương Trường Minh dù đã chuẩn bị tâm lý trước cũng phải kinh ngạc trước sự thần thông quảng đại của Vạn Bảo Các.

- Bảy vạn lượng hoàng kim thứ này ta muốn rồi!!

Sau một lúc kinh ngạc qua đi thì Đông Phương Trường Minh lập tức hét lên một tiếng ra giá Minh Ngọc Đan tuyệt đối là một loại đan dược khó cầu nếu hôm nay đã gặp được thì tất nhiên hẵn sẽ không bỏ qua.

Còn về phần số tiền bảy vạn lượng kim sao? Trước khi hạ sơn Đông Phương Vân Phi đã cho Đông Phương Trường Minh quyền tự do điều động một phần mười số tài sản của Phá Diệt Đạo cho nên số tiền này đối với mà nói chỉ là chuyện nhỏ như con thỏ!!

- Vị khách nhân ở phòng số tám ra giá bảy vạn lượng hoàng kim còn ai ra giá cao hơn không?

- Bảy vạn lượng hoàng kim lần thứ nhất!

- Bảy vạn lượng hoàng kim lần thứ hai!

- Bảy vạn lượng hoàng kim lần thứ ba!

- Đã xong! Xin chúc mừng vị khách nhân ở phòng số tám đã mua được Minh Ngọc Đan!

Qua một lúc vẫn không có ai ra giá cao hơn Đông Phương Trường Minh người chủ quản đập mạnh búa một cái bình Minh Ngọc Đan lập tức được giao tới tay Đông Phương Trường Minh.

PS: Hôm nay chương hơi ngắn xin các bạn thông cảm cho mình nha, mình hứa sẽ bù sau!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Tranh Đoạt, Dị Nhân Quán.

- Kế tiếp Đại Địa Tinh Thiết giá khởi điểm năm trăm vạn lượng hoàng kim!

Bên trong đấu giá hội sau khi Đông Phương Trường Minh mua được Minh Ngọc Đan người chủ trì lại lấy ra một khối Đại Địa Tinh Thiết để lên bàn đấu giá kêu to lên.

- Không ngờ lại là Đại Địa Tinh Thiết!!

Đông Phương Trường Minh ngồi trong phòng số tám thấy vậy ánh mắt khẽ động kinh ngạc nói.

Đại Địa Tinh Thiết là một loại khoáng chất vô cùng trân quý nằm sâu ngàn vạn trượng dưới lòng đất muốn khai thác được phi thường khó khăn nghe nói phải đào bới hơn mười năm thì mới có thể tìm được một khối nhỏ có thể nói là vô cùng quý hiếm.

Đồng thời nó cũng chính là một trong các loại tài liệu chính mà các đại tông phái hay sử dụng để luyện chế các loại binh khí phàm là binh khí đã được dung hòa với Đại Địa Tinh Thiết thì đều sắc bén hơn các loại binh khí cùng giai rất nhiều nếu Huyết Nguyệt Dao của Đông Phương Trường Minh có thể có thể dung hòa thêm khối Đại Địa Tinh Thiết này vào thì phẩm cấp của nó tăng thêm một bậc chính thức trở thành một thanh tuyệt thế thần binh chân chính.

- Thôi đi!

Bất quá suy nghĩ này vừa xuất hiện lập tức bị Đông Phương Trường Minh phủ quyết bởi Đại Địa Tinh Thiết tuy rằng quý giá nhưng lại mất quá nhiều thời gian để dung hòa với binh khí thông thường đều phải mất hơn một năm tới hai năm mới có thể hoàn thành mà Đông Phương Trường Minh hăn lại vừa vắn không có thời gian dài như vậy để chờ đợi cho nên chỉ đành phải bỏ qua!!

- Sáu trăm vạn lượng hoàng kim!
- Bảy trăm vạn lượng hoàng kim!
- Chín trăm vạn lượng hoàng kim!
- Một ngàn vạn lượng hoàng kim!

Đông Phương Trường Minh không cần Đại Địa Tinh Thiết không có nghĩa là những người còn lại cũng vậy người đấu giá vừa dứt lời thì lập tức có vô số người ra giá tranh đoạt.

- Ba ngàn vạn lượng hoàng kim ta muốn nó rồi!!

Sau một lúc chỉ nghe một âm thanh vang dội từ trong phòng số bảy truyền ra. Âm thanh này vừa vang lên thì cả phòng đấu giá lại quý dị yên tĩnh lại không còn ai ra giá nữa bởi vì tất cả mọi người đều hiểu rõ những người có thể ngồi trong các căn phòng trên tầng hai chắc chắn đều có bối cảnh rất lớn không thể dễ dàng trêu chọc được!!

- Vị khách nhân trong phòng số bảy ra giá ba ngàn vạn lượng hoàng kim! Xin hỏi có ai ra giá cao hơn không?

- Ba ngàn vạn lượng lần thứ nhất!

Không ai lên tiếng.

- Ba ngàn vạn lượng lần thứ hai!

Vẫn không ai lên tiếng.

- Ba ngàn vạn lượng lần thứ ba!

Vẫn là không ai lên tiếng.

- Đã xong! Chúc mừng vị khách nhân ở phòng số bảy đã mua được Đại Địa Tinh Thiết.

Người chủ trì hét lớn một tiếng tuyên bố quyền sở hữu của Đại Địa Tinh Thiết tiếp theo đấu giá lại tiếp tục từng món vật phẩm quý giá không ngừng được bán ra.

- Kính thưa các vị đây là vật phẩm cuối cùng và cũng là quý giá nhất của buổi đấu giá ngày hôm nay xin các vị xem qua!!

Cuối cùng chỉ thấy người chủ trì lấy ra một cái rương to để lên bàn nhìn tất cả mọi người cười nói.

- Ngang!

Khi cái rương được mở ra tất cả mọi người trong sảnh đấu giá chỉ nghe thấy một tiếng long ngâm kinh thiên động địa vang lên sau đó chỉ thấy một đôi cánh lớn màu hoàng kim từ trong đó bay ra lơ lửng giữa không trung.

- Hít.. Tây Phương Thánh Long Dực!!

Khi nhìn thấy đôi cánh đó tất cả mọi người đang ngồi đều không nhận được hít một hơi khí lạnh kinh hãi nói.

Thánh Long Dực tên như ý nghĩa chính là đôi cánh của Ngũ Giai Thánh Long sau khi chết để lại tương truyền ai luyện hóa được nó thì sẽ có được tốc

độ sánh ngang với Thánh Long có thể nói là một bảo vật vô giá không ngờ hôm nay lại được đem ra đấu giá ở đây thử hỏi sao mọi người có thể không kinh hãi cho được??

- Ha ha ha.... Công dụng của vật này chắc có lẽ không cần nói mọi người cũng biết rõ ràng đi? Được! Như vậy ta cũng không phí thời gian của mọi người nữa! Giá khởi điểm của vật này là một ngàn vạn lượng hoàng kim xin mời các vị!!

Người chủ trì buổi đấu giá nhìn thấy phản ứng của mọi người thì cười to một tiếng rồi nói.

- Ba ngàn vạn lượng hoàng kim!

Người chủ trì vừa dứt lời thì Đông Phương Trường Minh lập tức ra giá.

- Năm ngàn vạn lượng hoàng kim ta muốn nó rồi!

Người khách nhân ngồi trong phòng số bảy cũng ra giá vừa rồi hẳn đã mua được Đại Địa Tinh Thiết bây giờ lại muốn mua tiếp Thánh Long Chi Dực.

- Bảy ngàn vạn lượng hoàng kim!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cũng lại ra giá bảo vật như Thánh Long Chi Dực hẳn đương nhiên không nhường cho người khác.

- Một ức!

Người khách trong phòng số bảy lại ra giá giống như một trăm triệu lượng hoàng kim đối với hắn chỉ là một tờ giấy lộn vậy.

- Hử! Không biết bên trong thật ra là ai?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy không nhịn được tò mò âm thầm vận dụng thần thức nhìn thẳng về hướng phòng số bảy.

Đông Phương Trường Minh lập tức nhìn thấy bên trong phòng số bảy có năm người, bốn người trong số đều là Tam Giai cao thủ ăn mặc giống như hộ vệ đứng phía sau một lão giả đang ngồi trên một cái ghế dựa nhìn qua rất có uy thế.

- Ngũ Giai cao thủ!!

Vừa nhìn thấy lão giả đó trong lòng Đông Phương Trường Minh lập tức vang lên một câu nói.

- Hừ!

Lão giả như cảm nhận được ánh mắt của Đông Phương Trường Minh đang nhìn mình khế quay đầu nhìn hăn hừ nhẹ một cái một luồng uy thế cực mạnh lập tức ép thẳng lên người Đông Phương Trường Minh.

- Hừ!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng hừ lạnh một tiếng từ nhỏ hăn đã sống ở Phá Diệt Sơn từ nhỏ đến lớn gặp qua không biết bao nhiêu Ngũ Giai cường giả chút uy thế này mà muốn dọa hăn sao? Đúng là nằm mơ!!

- Một ức ba ngàn vạn!

Tiếp theo Đông Phương Trường Minh không quan tâm đến lão giả đó nữa mà tiếp tục ra giá.

- Một ức bốn ngàn vạn!

Lão giả trong phòng số bảy cũng lần nữa ra giá.

- Một ước sáu ngàn vạn!

- Một ước tám ngàn vạn!

- Hai ước!

....

Tiếp theo Đông Phương Trường Minh và Lão giả không ai nhường ai cả hai đều không ngừng tăng giá quyết mua cho được Thánh Long Chi Dược.

- Mười ước!

Sau một lúc tranh đoạt khốc liệt cuối cùng Đông Phương Trường Minh hét lên một cái giá làm làm cho tất cả mọi người trong phòng đấu giá đều phải kinh hãi.

Con số mười ước vừa ra tất cả mọi người đang ngồi trong phòng đấu giá đều không nhịn được kinh hãi chết lặng nhìn về phía căn phòng số bảy. Mười ước hoàng kim a! Nếu cho bình dân thì ăn cả trăm đời cũng không hết. Dù cho đối với những người như bọn họ mà nói thì đây cũng là một con số thiên văn chỉ có thể đứng nhìn từ xa!!

Ngay cả Lão giả trong căn phòng số bảy khi nghe nói tới con số đó thì cũng trầm mặc im lặng không tiếp tục ra giá nữa.

- Vị đại nhân ở phòng số bảy ra giá mười ước lượng hoàng kim có ai ra giá mười ước lượng hoàng kim! Có ai ra giá cao hơn không?

- Mười ước lượng hoàng kim lần thứ nhất!

- Mười ước lượng hoàng kim lần thứ hai!

- Mười ước lượng hoàng kim lần thứ ba!

- Đã xong! Xin chúc mừng vị đại nhân ở phòng số bảy đã mua được Thánh Long Chi Dược!!

Sau một hồi lâu im lặng cuối cùng người chủ trì đấu giá cũng miễn cưỡng trấn định dùng giọng nói run run nói.

- Đa tạ!

Đông Phương Trường Minh cười nói một tiếng thu chiếc rương chứa Thánh Long Chi Dược vào không gian giới chỉ rồi không chút do dự lập tức quay đầu rời đi.

....

Sau khi rời khỏi Vạn Bảo Các Đông Phương Trường Minh cũng không trở về khách điểm mà trực tiếp rời khỏi Thành Kim Lăng muốn đi tìm một nơi yên tĩnh để luyện hóa Thánh Long Chi Dược.

- Là ai? Mau ra đây!!

Nhưng khi đi tới ngọn núi bên ngoài thành thì hăn đột nhiên dừng lại quát lên một tiếng.

- Vút!

Sau tiếng quát của Đông Phương Trường Minh thì một bóng đen lập tức xuất hiện trước mặt hăn người đó chính là lão giả vừa cùng Đông Phương Trường Minh tranh đoạt Thánh Long Chi Dược lúc nãy.

- Tiểu tử mục đích của ta đến đây chắc không cần nói người cũng biết rồi! Khôn hồn thì mau giao Thánh Long Chi Dược ra đây nếu không đừng trách ta không khách sáo!!

Lão giả đó vừa xuất hiện lập tức nhìn Đông Phương Trường Minh lạnh

lòng nói.

- Muốn cướp đoạt đồ của ta thì phải xem người có bản lĩnh đến đâu!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì hừ lạnh một tiếng sau đó rút Huyết Nguyệt Dao ra chủ động tấn công.

- Không biết sống chết!!

Lão giả thấy vậy cười lạnh một tiếng rồi cũng rút một thanh trường kiếm ra ứng chiến.

- Keng! Ầm! Ầm! Ầm!

Trong chớp mắt cuộc chiến của hai đại cường giả lập tức bắt đầu từng đạo đao quang kiếm ảnh bắn ra khắp nơi chiếu sáng cả một vùng trời những tiếng nổ không ngừng vang lên chấn động cả khu rừng.

- Bùm!

Sau một lúc chỉ nghe thấy một tiếng nổ lớn kinh thiên động địa vang lên tiếp đó Đông Phương Trường Minh bị đánh bay ra xa té xuống trên mặt đất.

- Tiểu tử không ngờ người còn trẻ như vậy mà đã có thể đấu với ta hơn trăm chiêu mới bại chết đi đúng là đáng tiếc! Hay là thế này đi chỉ cần người chịu ngoan ngoãn dâng Thánh Long Chi Dực ta sẽ bỏ qua tất cả mọi chuyện trước đây thu người làm đệ tử! Thế nào hả!!

Lão giả áo đen nhìn Đông Phương Trường Minh dụ dỗ nói.

- Ha ha ha... Chỉ bằng vào một lão già như người mà muốn làm sư phụ ta? Đúng là quá buồn cười mà!!

Đông Phương Trường Minh nghe thấy lời của lão giả thì ôm bụng cười

lớn nói.

- Hừ! Đồ không biết sống chết! Ngươi hãy đi chết đi!!

Lão giả thấy vậy trầm mặc uống quất lạnh một tiếng sau đó lập tức phóng người lao thẳng tới chỗ Đông Phương Trường Minh muốn một kiếm lấy mạng hắn.

- Hừ! Liệt Thiên Thập Kích - Đệ Nhất Kích!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy lập tức ngừng cười lại hai mắt trở nên vô cùng nghiêm túc hai tay không ngừng vũ động liên tục đánh ra từng đạo thủ ấn huyền ảo tạo thành một quyền ấn màu tím cực lớn đánh về phía lão giả đang lao tới. Đó chính là Liệt Thiên Thập Kích tuyệt học thành của Đông Phương Khiếu Thiên Tổ Gia gia của Đông Phương Trường Minh!!

- Ầm!

Liệt Thiên Thập Kích quả nhiên uy lực vô cùng trong chớp mắt đã đánh Lão giả áo đen trọng thương bay ngược lại.

- Liệt Thiên Thập Kích? Ngươi là truyền nhân của Phá Diệt Đại Ma Vương Đông Phương Khiếu Thiên??

Lão giả áo đen vừa ổn định lại thân hình lập tức nhìn Đông Phương Trường Minh kinh hãi hỏi.

- Ngươi biết thì quá trễ rồi! Chịu chết đi!!

Đông Phương Trường Minh cười lạnh một tiếng sau đó lập tức đánh ra Liệt Thiên Đệ Nhị Kích!!

- Không! Ngươi không thể giết ta! Ta là... Aaaaa!!

Lão giả áo đen thấy vậy hoảng sợ kêu lên mấy tiếng nhưng còn chưa kịp nói thành câu thì đã bị quyền cương do Đông Phương Trường Minh phát ra đoạt mạng.

- Vút!

Sau khi giết chết lão giả đó Đông Phương Trường Minh không chút do dự lập tức quay đầu nhanh chóng chạy đi bởi vì hắn biết động tĩnh của trận chiến lớn như vậy tất nhiên sẽ làm kinh động đến các cường giả bên trong Thành Kim Lăng nếu để bọn họ đuổi đến e rằng hắn muốn đi cũng không được nữa!!

- Vút!

Quả nhiên đúng như Đông Phương Trường Minh dự đoán không bao lâu sau khi hắn rời đi đã có một nhóm người đi đến hiện trường trận chiến.

- Từ Lão chết rồi! Thứ giết hắn là Liệt Thiên Thập Kích!!

Nhóm người vừa mới xuất hiện này cẩn thận kiểm tra kiểm tra thi thể của lão giả áo đen một chút rồi một người kêu lên.

- Lão đại hung thủ rất có khả năng là truyền nhân của Phá Diệt Đại Ma Vương Đông Phương khiêu Thiên chúng ta có đuổi theo không?

Một người khác nghe vậy nhìn về phía một nam nhân che mặt hỏi.

- Đuổi! Đương nhiên phải đuổi! Hôm nay ta muốn cho cả thiên hạ biết cho dù là ai cũng không thể giết người của Dị Nhân Quán!!

Nam nhân che mặt đó vừa nghe vậy lập tức trầm giọng kêu lên một tiếng.

Dị Nhân Quán mà hắn vừa nói chính là nơi tập hợp kỳ nhân dị sĩ của Hoa Quốc người ở bên trong đó không những thực lực rất cao mà còn thân mang

các loại dị thuật kỳ quái phi thường khó đối phó. Lần này Đông Phương Trường Minh chọc phải bọn họ e rằng dữ nhiều lành ít rồi!!

PS: Chương này mình viết còn nhiều chỗ chưa tốt mong các bạn thông cảm cho! Mình xin hứa sau này sẽ cố gắng viết tốt hơn!!

PSS: Cảm ơn các bạn đã dành thời gian đọc truyện của mình!!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Đồ Long (1).

Tây Cực Sâm Lâm nơi giao giới giữa Tây Phương và Nam Phương Tiên
Áo Đại Lục!

- Róc rách... rách rách... rách rách...

Sáng sớm một cuộc mưa xuân vừa qua đi, mặt trời lập tức xuất hiện chiếu
từng tia sáng một xuống dưới mặt đất báo hiệu một mùa xuân mới đã tới.
Chúng ma thú đang ngủ đông ở Tây Cực Sâm Lâm cũng đã tỉnh lại bắt đầu đi
ra khỏi những cái sơn động tối đen chuẩn bị cho cuộc săn đầu tiên của năm
mới.

- Grao!

Một con Tứ Giai yêu thú Huyết Hỏa Lang từ từ bò ra khỏi sơn động tiếp
đó lập tức dùng mũi của mình ra hít mạnh mấy cái lợi dụng xúc giác đặc biệt
này của mình cảm nhận xem bốn phía có nguy hiểm gì không sau đó mới cẩn
thận từ từ xuất phát bắt đầu chuyển săn mồi.

Trên đường đi nó ngửi thấy mùi của Báo loại yêu thú, Hồ loại yêu thú,
Lang loại yêu thú nhưng tất cả đều đều không thể làm nó hài lòng cuối cùng
sau một lúc lâu tìm kiếm Huyết Hỏa Lang Yêu cũng tìm thấy một loại mùi
hương mà nó yêu thích mùi của Hùng loại yêu thú.

Dựa vào khí tức còn lưu lại trong không khí Tử Văn Hắc Xà nhanh chóng
đuổi kịp con mồi. Con mồi của Tử Văn Hắc Xà là một con hắc hùng cũng là
Tứ Giai yêu thú như nó. Tử Văn Hắc Xà thấy vậy thì không dám tự tiện hành

động mà giảm tốc độ lại cẩn thận dùng lớp lá khô bên dưới phủ kín toàn thân lại nằm sát xuống đất hai mắt nhìn chăm chăm con mồi âm thầm chờ cơ hội ra tay.

- Đến lúc rồi!

Sau một lúc lâu chờ đợi cuối cùng Tử Văn Hắc Xà cũng đã tìm được cơ hội ra tay lập tức hưng phấn cuộn người lại thành hình lò xo sau đó dùng bốn chân bật mạnh người lao thẳng về phía hắc hùng mở cái miệng to như chậu máu ra cắn thẳng vào cổ hắc hùng tung ra một kích tất sát.

- Ầm!

Mọi việc đúng như Huyết Hỏa Lang Yêu tính toán con hắc hùng bị nó cắn trúng cổ chỉ kịp giãy giụa một chút sau đó lập tức ngã lăn ra đất chết đi.

- Đùng!

Nhưng đúng lúc Huyết Hỏa Lang Yêu muốn thưởng thức chiến lợi phẩm của mình thì trên trời đột nhiên vọng xuống một tiếng nổ kinh thiên động địa.

- Không tốt mau trốn!

Huyết Hỏa Lang Yêu theo âm thanh nhìn lên bầu trời thì chỉ thấy có một đám hơn mười nhân loại áo đen đang đuổi theo một thiếu niên nhân loại tóc trắng sau lưng có một đôi cánh rồng vàng óng dù cách rất xa nhưng Tử Văn Hắc Xà vẫn có thể cảm nhận được khí tức đáng sợ phát ra từ trên người đám người đó kinh hãi hét lên một tiếng sau đó lập tức bỏ chạy.

- Đông Phương Trường Minh hôm nay ta nhất định phải xé xác người báo thù cho Từ Lão!!

Lúc này trên bầu trời chỉ nghe một người trung niên dẫn đầu đám người

áo đen nhìn thiếu niên bạch phát nói.

- Vũ Văn Vô Địch một năm nay lần nào chúng ta gặp nhau người cũng nói câu này. Người không chán thì ta cũng chán rồi đấy đổi câu khác đi được không?

Bạch phát thiếu niên cũng chính là Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì khinh thường cười nói.

- Người... Khốn kiếp mà!!

Vũ Văn Vô Địch nghe vậy thì muốn phản bác nhưng lại không biết phải nói thế nào chỉ có thể hơn một năm nay Dị Nhân Quán bọn họ vì chuyện Đông Phương Trường Minh giết chết Ngũ Giai cường giả Từ Lão của bọn họ mà dốc toàn lực truy sát hắn ở khắp nơi nhưng lần nào cũng bị hắn dựa vào Thánh Long Chi Dực mua được ở Vạn Bảo Các mà trốn thoát.

- Được rồi! Không đùa với các người nữa ta phải về nhà đây ha ha ha...

Đông Phương Trường Minh lại cười to một tiếng tiếp đó lập tức đập mạnh Thánh Long Chi Dực sau lưng.

- Vù!

Thánh Long Chi Dực vừa đập mạnh một màn sáng màu vàng kim lập tức bắn ra làm cho đám người Vũ Văn Vô Địch không chịu nổi phải nhắm mắt lại khi bọn họ mở mắt ra lần nữa thì phát hiện Đông Phương Trường Minh đâu nữa.

- Khốn kiếp! Mau đuổi theo cho ta!!

Vũ Văn Vô Địch thấy vậy thì tức giận quát một tiếng sau đó lập tức dẫn theo đám người của Dị Nhân Quán đuổi theo.

- Phù! Cuối cùng cũng cắt đuôi được bọn chúng rồi!!

Đám người Vũ Văn Vô Địch vừa rời khỏi thì đột nhiên Đông Phương Trường Minh lại xuất hiện tại chỗ cũ mỉm cười nói thì ra vừa rồi hắc căn bản không phải sử dụng Thánh Long Chi Dực để bay đi mà chỉ lợi dụng lớp hào quang do Thánh long Chi Dực phát ra để ẩn thân đánh lừa đám người Vũ Văn Vô Địch.

- Đi thôi!

Sau khi cắt đuôi đám người Vũ Văn Vô Địch Đông Phương Trường Minh lập tức lên đường lần này để tránh kinh động đến kẻ địch hắc không tiếp tục phi hành nữa mà thu Thánh Long Chi Dực lại đáp xuống Tây Cực Sâm Lâm bên dưới dùng khinh công lên đường.

- Hử!

Khi đi được hơn mười dặm đường thì Đông Phương Trường Minh đột nhiên dừng lại quay đầu quan sát bốn phía bởi vì hắc cảm nhận được một luồng chân khí đồng nguyên với mình đang ở gần đây.

- Không lẽ là đệ tử do Gia gia phái xuống núi sao? Nơi này cách Phá Diệt Sơn chỉ có ngàn dặm rất có khả năng là vậy? Đi xem một chút!!

Đông Phương Trường Minh thầm nghĩ một chút rồi chuyển hướng bay tới chỗ luồng chân khí đó.

Dựa theo cảm ứng của mình một lúc sau Đông Phương Trường Minh đi tới một sơn cốc ở bên trong trung tâm ở sơn cốc là một cái tế đàn bằng gỗ cao chừng bảy tám trượng bên trên là tế đàn là một con Tử Văn Hắc Xà cực lớn đang bị xiềng xích trói chặt xung quanh bốn góc của tế đàn là bốn lão giả áo trắng đang khoanh chân mà ngồi nhắm mắt dưỡng thần luồng khí tức đồng nguyên mà Đông Phương Trường Minh cảm nhận được chính là bọn họ phát

ra!!

Đông Phương Trường Minh bất động nhìn bốn giả xung quanh tế đàn, bên ngoài tuy tỏ ra rất bình tĩnh nhưng giờ phút này trong lòng hấn lại chấn động vô cùng bởi vì ở khoảng cách này hấn mới cảm nhận được tuy trên người đối phương phát ra khí tức đồng nguyên với hấn nhưng tuyệt không phải người của Phá Diệt Đạo hấn mà là môn nhân của Tuyệt Tình Đạo tử địch của Phá Diệt Đạo!!

- Phù!

Sau một lúc kinh hãi Đông Phương Trường Minh đã lấy lại bình tĩnh vội vàng núp vào một góc thi triển bí pháp che giấu khí tức âm thầm quan sát bốn lão giả đến từ Tuyệt Tình Đạo muốn xem bọn chúng từ phương bắc đến đây thật ra là để làm gì!!

- Vút!

Sau một lúc kiên nhẫn chờ đợi cuối cùng Đông Phương Trường Minh cũng đã thấy được một lão giả thân mặc bạch y toàn thân toát ra một luồng hàn khí nhiếp người từ trên không bay xuống sơn cốc.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Đồ Long (2)

- Thượng Quan Phong sao lại là hắc? Hắc không phải đang dưỡng thương sao? Sao lại tới nơi này??

Vừa nhìn thấy người trung niên mới xuất hiện Đông Phương Trường Minh lập tức không nhịn được kinh hãi kêu lên bởi vì hắc chính là Thượng Quan Phong Chương Môn của Tuyệt Tình Đạo một trong Lục Tà Đạo địa vị ngang hàng với Gia gia của hắc là một Lục Giai siêu cấp cường giả.

- Tất cả đã chuẩn bị xong chưa?

Lúc này bên trong sơn cốc chỉ nghe Thượng Quan Phong đưa mắt nhìn vào bốn lão giả đang khoanh chân ngồi dưới mặt đất trầm giọng hỏi.

- Bẩm Môn Chủ tất cả đã chuẩn bị xong!

Bốn lão giả vừa nghe hỏi lập tức đứng lên nhìn Thượng Quan Phong cung kính nói.

- Được rồi! Như vậy bắt đầu đi!!

Thượng Quan Phong gật đầu nói.

- Môn Chủ thứ cho thuộc hạ nhiều lời nhưng chúng ta làm vậy có phải mạo hiểm quá không??

Lúc này một trong bốn lão giả đột nhiên lại bước ra nhìn Thượng Quan Phong nhỏ giọng nói.

- Mạo hiểm? Hừ! Vân trưởng lão người đừng quên mục đích hành động này là gì. Không mạo hiểm một chút tiến hành chuyện này không lẽ người còn có cách nào khác đoạt lại Tuyệt Tình Chú từ trong tay Đông Phương lão tặc sao?

Thượng Quan Phong nghe xong lời của Vân Trưởng Lão thì hừ lạnh một tiếng nói. Đông Phương lão tặc trong lời nói của hắn chính là Tổ Gia gia Đông Phương Khiếu Thiên của Đông Phương Trường Minh. Chuyện mười năm trước Đông Phương Khiếu Thiên một mình xông vào Tuyệt Tình Sơn cướp đi trấn sơn tuyệt kỹ Tuyệt Tình Chú đối với Tuyệt Tình Đạo bọn họ mà nói tuyệt đối là một sự sỉ nhục cực lớn mà dù bất cứ giá nào bọn họ cũng phải báo!!

- Môn Chủ dạy rất đúng là thuộc hạ hồ đồ rồi!!

Vân Trưởng Lão nghe xong lời của Thượng Quan Phong thì xấu hổ nói.

- Nếu tất cả không có vấn đề gì nữa thì bắt đầu đi nếu để lỡ giờ lành thì sẽ không tốt!!

Thượng Quan Phong lại nói một tiếng.

- Vâng!

Bốn tên trưởng lão của Tuyệt Tình Đạo nghe vậy kêu lên một tiếng tiếp đó tất cả cùng lúc phóng ra chân nguyên về phía tế đàn.

- Ầm! Ầm! Ầm!

Được chân nguyên của của bốn tên Ngũ Giai cao thủ truyền vào cái tế đàn lập tức từ từ xoay tròn phía trên không ngừng xuất hiện từng cái phù văn huyền ảo mơ hồ tạo thành một cái pháp trận.

- Grao! Grao! Grao!

Con Tử Văn Hắc Xà đang hôn mê trên tế đàn cũng bị chấn động làm cho tỉnh lại vừa tỉnh lại nó lập tức không ngừng gầm thét điên cuồng giãy dụa thân mình muốn thoát ra khỏi đây. Đáng tiếc đối diện với những sợi dây xích do huyền thiết rèn thành thì cho dù nó có giãy dụa thế nào cũng chỉ là vô dụng!!

- Âm! Vút!

Một lúc sau trận pháp do Tuyệt Tình Đạo bày ra đã hoàn toàn khởi động Tử Văn Hắc Xà lập tức bị đẩy lên không trung.

- Âm! Đùng!

Khi bay lên đến độ cao trăm trượng thì đột nhiên thân thể của Tử Văn Hắc Xà lại điên cuồng phình to ra tiếp đó âm âm nổ tung trong chớp mắt toàn bộ mặt đất đã bị máu rắn nhuộm đỏ!

- Âm! Âm! Âm! Đùng!

Tiếp theo chỉ thấy mặt đất âm âm rung chuyển rồi một con Hắc Giao ngàn trượng bất ngờ từ dưới đó phá đất chui ra phóng thẳng lên trời.

- Giao Long... Ôi trời ơi! Không ngờ mục tiêu của đám người này lại là một con Giao Long!!

Đông Phương Trường Minh đang ẩn nấp nhìn thấy chân thân của cái bóng đen thì không nhịn được kinh hãi thét lên hăn nghĩ thế nào cũng không ngờ được đám người Thượng Quan Phong cư nhiên lại to gan đến như vậy dám chọc vào một con Giao Long đã sắp hóa rồng!!

- Grao! Các người là ai mà lại cả gan quấy nhiễu ta thanh tu!!

Con Hắc Giao bay lên trên bầu trời quát lên một tiếng âm thanh chấn động cửu thiên thập địa. Giờ phút này trong lòng nó tràn đầy tức giận nó vốn là một con Tử Văn Hắc Xà bình thường gian khổ tu luyện hơn ngàn năm vất vả lắm mới mới có thể hóa thành hình thái Giao Long này vốn chỉ cần tu luyện thêm một khoảng thời gian nữa là có thể hóa thành Thần Long phi thăng Thiên Giới không ngờ hôm nay lại đột nhiên bị mấy tên nhân loại trước mắt dùng máu huyết của tộc nhân trước đây phá rồi làm cho bao công sức trước đây đều đổ sông đổ biển!!

-Ha ha ha... Hắc Giao hôm nay bọn ta gọi người ra đây chính là để giết người! Chịu chết đi!!

Đối mặt với khí thế kinh khủng của Hắc Giao Thượng Quan Phong vẫn không chút sợ hãi còn cười to một tiếng sau đó dẫn theo bốn đại trưởng lão của Tuyệt Tình Đạo phóng thẳng về phía Hắc Giao!!

- Grao! Nhân loại đáng ghét! Người chết đi!!

Hắc Giao thấy vậy tức giận gào lên sau đó lập tức xuất ra một trảo.

- Ầm! Ầm! Đùng!!

Trận chiến giữa người và rồng vừa diễn ra lập tức làm cho trên bầu trời không ngừng vang lên từng tiếng nổ kinh thiên động địa từng cái vết nứt không gian không ngừng xuất hiện đan thành một cái mạng nhện che kín cả một góc trời!!

- Grao!

Sau một lúc lâu chỉ nghe thấy một tiếng hét thảm vang lên tiếp đó chỉ thấy một con Hắc Giao toàn thân là máu từ trên trời rơi xuống.

- Ầm

Thân thể Hắc Giao vừa chạm đất lập tức nổ tung thành ngàn vạn mảnh một viên nội đan phát ra hàng tỉ kim quang từ trong đó bắn thẳng lên trời.

- Thành công rồi!

Đám người Thượng Quan Phong đứng trên bầu trời thấy như vậy thì hưng phấn cười lớn tuy lúc này trên người bọn họ ai cũng tràn đầy vết thương nhưng tất cả đều không quan tâm chỉ chăm chú nhìn vào viên nội đan đang bay lên.

- Chỉ cần luyện hóa được viên nội đan này ta nhất định có thể đột phá Thất Giai Tiên Thần Chi Cảnh đến lúc đó nhất định có thể đoạt lại Tuyệt Tình Chú từ tay Đông Phương Khiếu Thiên!!

Thượng Quan Phong kích động nói một tiếng sau đó lập tức bay lên muốn chụp lấy vào viên nội đan do Hắc Giao lưu lại nhưng đúng lúc hấn sắp lấy được thì đột nhiên bị một luồng kim quang chen ngang.

Luồng kim quang đó không phải ai khác chính là Đông Phương Trường Minh hấn thân là Thiếu chủ của Phá Diệt Đạo cháu trai của Đông Phương Khiếu Thiên và Đông Phương Vân Phi sao có thể nhìn thấy kẻ địch có được lực lượng uy hiếp tới gia đình mình chứ?

- Vút!

Vừa cướp được nội đan của Hắc Giao Đông Phương Trường Minh không chút do dự lập tức sử dụng Thánh Long Chi Dực dốc toàn lực bay đi.

- Khốn kiếp! Các người còn ngăn người ra đó làm gì mau đuổi theo tên khốn kiếp đó đoạt lại nội đan cho ta!!

Thượng Quan Phong vừa hồi phục lại tinh thần lập tức quát lên một tiếng.

- Vút! Vút! Vút! Vút! Vút!

Ngũ đại cao thủ của Tuyệt Tình Đạo lập tức dốc hết toàn lực đuổi theo Đông Phương Trường Minh thề phải đoạt lại chiến lợi phẩm của mình đáng tiếc là trên người bọn họ đều đang bị thương sao có thể đuổi kịp một Đông Phương Trường Minh vừa có Thánh Long Chi Dực lại có thực lực Ngũ Giai sau một hồi truy đuổi đã bị hấn bỏ lại một đoạn khá xa.

- Âm!

Nhưng khi sắp hoàn toàn cắt đuôi được đám người Thượng Quan Phong thì Đông Phương Trường Minh lại đột nhiên dừng lại giữa không trung bởi vì hấn phát hiện ra đám người Vũ Văn Vô Địch bị mình lừa đi lúc trước không ngờ lại đang nhắm thẳng hướng này mà bay tới!!

- Khốn kiếp! Sao bọn chúng lại đuổi đến đúng lúc này chứ??

Mắt thấy bản thân lâm vào tình cảnh trước có hổ sau có sói tiến thoái lưỡng nan Đông Phương Trường Minh không nhịn được thầm mắng một tiếng bất quá tâm niệm vừa chuyển một luồng tinh quang đột nhiên lóe lên trong mắt hấn.

- Vũ Văn trưởng lão người đến đúng lúc lắm! Mau giúp ta ngăn cản đám người Tuyệt Tình Đạo này lại cho ta sau khi trở về ta nhất định sẽ nói với Gia gia trọng thưởng cho các người!!

Chỉ thấy Đông Phương Trường Minh đột nhiên tăng thêm tốc độ bay tới trước mặt Vũ Văn Vô Địch hét lớn một tiếng.

- Đông Phương Trường Minh ngươi nói cái gì? Tuyệt Tình Đạo nào...

- Âm!

Vũ Văn Vô Địch nghe vậy không hiểu mô tê gì quát lên một tiếng hỏi nhưng chưa kịp nói xong hắn đã bị một luồng chưởng cương đánh bay đi người xuất chưởng chính là Thượng Quan Phong.

- Hừ! Giết sạch đám tạp chủng Phá Diệt Đạo này cho ta!!

Chỉ nghe Thượng Quan Phong quát to một tiếng dẫn theo tứ đại trưởng lão của Tuyệt Tình Đạo xông thẳng tới tấn công đám người Vũ Văn Vô Địch vào giờ phút này bọn họ căn bản không cần quan tâm đến những kẻ trước mặt có phải viện binh của Đông Phương Trường Minh thật không chỉ biết phàm tất cả những kẻ cản đường bọn họ thì phải chết!!

- Hừ! Khốn kiếp! Giết!!

Đám người của Vũ Văn Vô Địch cũng không phải loại người hiền lành gì sao có thể đứng yên chịu chết lập tức triển khai phản công.

Một trận chiến giữa hai đám người vốn không có chút liên quan gì với nhau bởi vì một câu nói của Đông Phương Trường Minh mà bộc phát!!

- Ha!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì âm thầm cười một tiếng sau đó lập tức dốc hết toàn lực đập mạnh Thánh Long Chi Dực sau lưng đem theo Long Nguyên bay thẳng về phía Phá Diệt Sơn!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Trở Về!

- Vù!

Sau khi thoát khỏi sự truy đuổi của hai đám người Vũ Văn Vô Dịch Dịch Nhân Quán và Thượng Quan Phong Tuyệt Tình Đạo Đông Phương Trường Minh lập tức triển khai toàn lực bay trở về Kinh Nam Đạo.

- Vút!

Trải qua ba ngày đường Đông Phương Trường Minh rốt cuộc đã lần nữa trở lại Phá Diệt Sơn khi về đến nơi hăn cũng không làm kinh động đến những người khác mà lặng lẽ tiến vào cung điện của Đông Phương Vân Phi.

- Là ai?

Lúc này Đông Phương Vân Phi đang chuyên tâm tu luyện cảm nhận được có người tiến vào lập tức quát lớn một tiếng khí thế kinh khủng của Lục Giai đỉnh phong cường giả trong phút chốc đã bao phủ cả gian mật thất.

- Gia gia là con Trường Minh đây! Người mau thu lại khí thế đi!!

Đối diện với khí thế kinh khủng của Đông Phương Vân Phi Đông Phương Trường Minh dù đã có chuẩn bị sẵn vẫn cảm thấy có chút khó chịu vội vàng kêu lên một tiếng.

- Con về rồi sao Trường Minh? Tại sao trở về mà không báo trước để Gia gia cho người đi đoán hả??

Đông Phương Vân Phi nghe thấy tiếng nói lập tức thu hồi lại khí thế đứng dậy khỏi giường đá đẩy cửa bước ra ngoài nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Gia gia bây giờ không phải lúc nói mấy chuyện nói mấy chuyện đó! Người xem vật này trước đi!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói một tiếng sau đó lấy viên Long Nguyên tử trong người ra đưa cho Đông Phương Vân Phi.

- Đây là... Long Nguyên nội đan của Lục Giai Giao Long mà!! Trường Minh con làm cách nào mà có được nó vậy??

Trải qua thời gian mấy ngày lúc này tất cả thần quang bên trên viên Long Nguyên đều đã nội liễm vào trong làm cho nó thoát nhìn qua không khác gì một viên dạ minh châu bình thường. Nhưng Đông Phương Vân Tiêu là nhân vật thế nào ông ta vừa liếc mắt qua đã biết được lai lịch của nó lập tức kinh ngạc nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Gia gia chuyện là thế này...

Đông Phương Trường Minh lập tức đem chuyện mình gặp phải ở Tây Cực Sâm Lâm kể lại cho Đông Phương Vân Phi nghe.

- Ha ha ha ha.... Thì ra là thế! Trường Minh lần này cháu không chỉ phá tan được âm mưu của đám người Tuyệt Tình Đạo mà còn đem được báu vật này về đúng là công thần số một của Phá Diệt Đạo chúng ta ta phải trọng thưởng cho con mới được!!

Đông Phương Vân Phi nghe xong chuyện Đông Phương Trường Minh kể thì lập tức cười to nói.

- Gia gia người không cần nói vậy đây là chuyện con nên làm dù sao con

cũng là một phần tử của Phá Diệt Đạo mà!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nói.

- À phải rồi Gia gia con có một chuyện nói với người!

Dừng lại một chút Đông Phương Trường Minh tiếp tục nói.

- Là chuyện gì?

Đông Phương Vân Phi nghe vậy hỏi.

- Con dự tính đi qua Ma Áo Đại Lục tu luyện một chuyến!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Đông Phương Vân Phi trịnh trọng nói.

- Cái gì? Con muốn đi sang Ma Áo Đại Lục ư?

Đông Phương Vân Phi nghe vậy kinh ngạc kêu lên hắn không thể ngờ được người cháu này của mình vừa mới ngồi chưa chịu kịp nóng đít lại muốn rời đi nữa rồi.

- Vâng Gia gia!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu nói.

- Tại sao con lại quyết định như vậy?

Đông Phương Vân Phi hỏi.

- Người cũng biết rồi thực lực hiện tại của con đã đạt tới Ngũ Giai cộng thêm thân phận Thiếu chủ Phá Diệt Đạo của con tin rằng có rất ít trên người Tiên Áo Đại Lục dám tìm con khiêu chiến cho nên con mới muốn đi sang Ma Áo Đại Lục tìm kiếm con đường mới cho mình sẵn tiện tham quan cảnh sắc ở

đó một lần mở mang kiến thức.

Đông Phương Trường Minh nghiêm túc nói.

- Ủm! Con nói cũng rất có lý nhưng đây là chuyện hệ trọng ta không thể quyết định được con phải hỏi qua ký kiến của Tổ Gia gia con thì mới được!!

Đông Phương Vân Phi trầm ngâm hồi lâu rồi mới nói.

- Vậy con sẽ tới Bắc Nguyên xin ý kiến của Tổ Gia gia!!

Đông Phương Trường Minh nghe như vậy thì lập tức kêu lên một tiếng rồi quay đầu muốn bước ra ngoài.

- Từ từ đã! Tiểu tử thôi con cứ thế mà đi sao? Đã lâu không về nhà ít ra cũng phải ở lại chơi mấy ngày chứ??

Đông Phương Vân Phi thấy vậy lập tức bước lên chặn Đông Phương Trường Minh lại trầm giọng nói.

....

- Vù! Vù! Vù!!

Nửa tháng sau ở khu vực Bắc Nguyên lạnh giá của Tiên Áo Đại Lục.

- Vút!

Giữa băng thiên tuyết địa đột nhiên xuất hiện một người thiếu niên bạch y bạch phát xuất hiện hăn đường nhiên chính là Đông Phương Trường sau khi bị Gia gia Đông Phương Vân Phi giữ lại trên Phá Diệt Sơn nghỉ ngơi hơn một tháng hăn cuối cùng cũng đã có thể đi gặp Tổ Gia gia Đông Phương Khiếu Thiên.

Lần nữa xuất phát từ Kinh Nam Đạo Đông Phương Trường Minh mất hơn năm tháng thời gian mới có thể đi tới Bắc Nguyên lạnh lẽo này.

- Phù nơi này đúng là lạnh thật! Nếu không phải ta có hộ thể cương khí thì sớm đã bị đông cứng rồi!!

Đối diện với cái lạnh ở Bắc Nguyên Đông Phương Trường Minh âm thầm cảm thán một tiếng rồi bắt đầu lên đường đi tìm Đông Phương Khiếu Thiên.

- Tổ Gia gia người đang ở đâu mau ra đây đi con là Trường Minh đây!

Trên đường đi Đông Phương Trường Minh không ngừng hô lớn tên Đông Phương Khiếu Thiên do cả trời đất Bắc Nguyên đều là một màu trắng xóa thần thức căn bản không thể phát huy công hiệu được cho nên hẳn chỉ có thể dùng cách này tìm người.

- Tiếp ta một chưởng!

Đi được một quãng thì đột nhiên bên tai Đông Phương Trường Minh lại vang lên một tiếng quát lạnh tiếp đó chỉ thấy một cái bóng trắng từ trên trời lao xuống đánh một chưởng về phía hắn.

- Vút!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không kịp suy nghĩ nhiều lập tức đánh ra một chưởng.

- Ầm!

Song chưởng chạm nhau lập tức vang lên một tiếng nổ to kinh thiên động địa tiếp đó chỉ thấy không ngờ Đông Phương Trường Minh lại bị cái bóng trắng đánh lui lại một đoạn xa.

- Tốt! Mới hai năm không gặp không ngờ cháu đã trở thành Ngũ Giai

cường giả đúng là không thẹn là cháu trai của Đông Phương Khiếu Thiên ta ha ha ha...

Sau khi đánh lui Đông Phương Trường Minh cái bóng trắng không tiếp tục truy kích nữa mà lộn ngược người lại đáp xuống mặt đất hóa thành hình dạng của Đông Phương Khiếu Thiên nhìn hắc cười nói.

- Tổ Gia gia quá khen rồi cháu không dám nhận!!

Đông Phương Trường Minh vừa ổn định thân hình lại lập tức ôm quyền nhìn Đông Phương Khiếu Thiên nói.

- Được rồi! Đều là người nhà cả không cần khách sáo như vậy nữa. Hôm nay người đến đây tìm ta thật ra là có chuyện gì cứ nói đi!!

Đông Phương Khiếu Thiên nói.

- Dạ!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái tiếp đó đem mục đích chuyến đi này của mình kể cho Đông Phương Khiếu Thiên nghe.

- Ủm! Chuyện con muốn đi Ma Áo Đại Lục ta có thể hứa với con nhưng con phải hứa với ta một chuyện mới được!!

Đông Phương Khiếu Thiên nghe xong lời của Đông Phương Trường Minh nói thì suy nghĩ một chút rồi nói.

- Là chuyện gì xin Tổ Gia gia cứ nói!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lập tức kêu lên.

- Điều kiện của ta rất đơn giản đó là trước khi đi tới Ma Áo Đại Lục cháu phải chịu sự huấn luyện của ta đã!!

Đông Phương Khiếu Thiên nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Được!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy không cần suy nghĩ đã lập tức gật đầu đồng ý.

- Tốt! Đi theo ta!!

Đông Phương Khiếu Thiên gật đầu một cái sau đó quay người bước đi. Đông Phương Trường Minh thấy vậy lập tức đuổi theo ngay.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Nội Thiên Địa.

Tiên Ảo Đại Lục, Bắc Nguyên!

- Vút! Vút!

Sau một lúc di chuyển cuối cùng hai ông cháu Đông Phương Khiếu Thiên và Đông Phương Trường Minh cũng đi đến nơi ở của Đông Phương Khiếu Thiên bên trong một sơn động trên một ngọn núi cao.

- Được rồi! Khóa huấn luyện chính thức bắt đầu!!

Vừa bước vào bên trong sơn động Đông Phương Khiếu Thiên lập tức quay đầu lại nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Ầm!

Đông Phương Trường Minh nghe như vậy không tự chủ đứng nghiêm lại hai mắt hồi hộp nhìn thẳng vào Đông Phương Khiếu Thiên trong lòng không ngừng âm thầm suy đoán xem thật ra Tổ Gia gia sẽ dùng cách gì để huấn luyện mình!

- Ha! Kim Tỏa Khóa!!

Đông Phương Khiếu Thiên mỉm cười một tiếng tiếp đó phất tay lên liên tục xuất ra mấy chỉ lên cơ thể Đông Phương Trường Minh.

- Tổ Gia gia người làm gì vậy sao lại phong ấn thực lực của con??

Khi trúng chỉ của Đông Phương Khiếu Thiên Đông Phương Trường Minh chỉ cảm thấy tất cả chân nguyên trong người hắt đều nhanh bị phong ấn lại chỉ trong phút chốc hắt đã từ Ngũ Giai tuyệt thế cao thủ biến thành một người bình thường lập tức kinh hãi nhìn Đông Phương Khiếu Thiên kêu lên.

- Ta không làm như vậy thì sau có thể huấn luyện cháu chứ? Được rồi không nói nhiều nữa! Nhiệm vụ đầu tiên của cháu trong ngày hôm nay chính là đánh bại con khôi lỗi này!!

Đông Phương Khiếu Thiên trầm giọng nói một tiếng sau đó lại vung tay lên một trước mặt Đông Phương Trường Minh lập tức xuất hiện một con rối bằng tuyết thực lực khoảng Nhị Giai cao thủ.

- Tổ Gia gia người muốn con đánh bại nó à?

Đông Phương Trường Minh cẩn thận nhìn con rối bằng tuyết trước mặt một chút rồi lại nhìn Đông Phương Khiếu Thiên trong giọng nói của hắt khó giấu được một chút do dự nếu là ngày thường thì đối với hắt chuyện này chỉ cần phất tay một cái là xong ngay nhưng hiện tại tất cả chân nguyên trong cơ thể đã hoàn toàn bị phong ấn khiến cho hắt không khác người thường bao nhiêu muốn hạ được con rối này đúng là quá khó khăn rồi!!

- Thế nào? Sợ rồi à! Nếu sợ thì mau nói ta có thể đổi cho người bài luyện tập khác!!

Đông Phương Khiếu Thiên nghe vậy thì nhìn vào Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Làm gì có chứ! Mấy con rối nhỏ nhoi này sau lại có thể làm khó con chứ. Xem con đập nát chúng đây!!

Như bị chạm tự ái Đông Phương Trường Minh lập tức quát to lên một tiếng sau đó dốc hết toàn lực xuất quyền về phía con rối bằng tuyết muốn một

quyền đánh nát nó.

- Âm!

Nhưng khi cú đấm của Đông Phương Trường Minh vừa mới chạm vào người Băng Tuyết Khôi Lỗi còn chưa kịp phát lực thì đã bị nó dùng chân khí đẩy bay đi.

- Khốn kiếp!

Đông Phương Trường Minh từ dưới mặt đất đứng dậy mở miệng mắng to một tiếng sau đó lại hung mãnh xông lên tấn công Băng Tuyết Khôi Lỗi nhưng kết quả vẫn giống như lần trước rất nhanh hắn lại tiếp tục bị đánh văng đi.

- Tiếp tục đi!!

Vừa ổn định lại thân hình Đông Phương Trường Minh lại lần nữa xông nhưng sau hai lần thất bại thì đầu óc của hắn cũng đã bình tĩnh lại cho nên không tiếp tục tấn công trực diện nữa mà lựa chọn sử dụng bộ pháp uyển chuyển để du đấu với Băng Tuyết Khôi Lỗi nhằm tiêu hao sức lực của nó trước rồi mới từ từ tìm cơ hội đánh bại nó.

- Ủ!

Đông Phương Khiếu Thiên đứng bên cạnh thấy như vậy khẽ gật đầu một cái tư chất của đứa cháu này ra sao ông ta là người rõ ràng nhất. Không nói đến những chuyện khác chỉ riêng chuyện Đông Phương Trường mới mười bảy tuổi đã đạt tới cấp bậc Ngũ Giai cường giả cũng đủ khiến thiên hạ khiếp sợ rồi, phần thành tựu này của hắn tuy không thể nói là hậu vô lai giả nhưng tuyệt đối là tiền vô cổ nhân!!

Nhưng cũng chính vì vậy mà trên người Đông Phương Trường Minh sinh

ra một yếu điểm chết người đó là do tiến bộ quá nhanh mà trụ cột có phần không đủ vững tuy việc này trong thời ngắn sẽ không tạo thành tác hại rõ ràng gì nhưng theo thời gian trôi đi khi tu vi của Đông Phương Trường Minh ngày càng cao thì nó nhất định sẽ trở thành nhược điểm trên con đường cường giả của hắn.

Chính vì vậy mà Đông Phương Khiếu Thiên mới nhân cơ hội Đông Phương Trường Minh nói muốn đi Ma Ảo Đại Lục tu luyện mà đặt ra khóa huấn luyện này để giúp hắn xóa đi nhược điểm chết người bằng cách đánh tốt trụ cột lại!!

- Chết đi!

Trở lại chuyện chính sau một lúc lâu thì cuối cùng Đông Phương Trường Minh rốt cuộc cũng đã tìm ra được nhược điểm của Băng Tuyết Khôi Lỗi hắn lập tức hét lớn dốc toàn lực xuất ra một quyền.

- Rắc! Rắc! Ầm!!

Bị một quyền của Đông Phương Trường Minh đánh trúng vào nhược điểm Băng Tuyết Khôi Lỗi lập tức ầm ầm tan nát.

- Phù phù phù....

Sau khi hạ được Băng Tuyết Khôi Lỗi Đông Phương Trường Minh không nhìn được một mồi mối xuống đất phì phò thở hiện tại hắn mới thật sự cảm nhận được không có lực lượng là khó chịu như thế nào!!

- Ai cho phép con nghỉ ngơi? Mau đứng lên cho ta!!

Đông Phương Khiếu Thiên thấy vậy thì hét to lên một tiếng.

- Dạ Tổ Gia gia!!

Đông Phương Trường Minh miễn cưỡng đứng lên nhìn Đông Phương Khiếu Thiên đợi ông ta nói tiếp.

- Nhiệm vụ tiếp theo của con chính là mang đôi giày này chạy hết khu vực ngọn núi này cho ta! Rõ chưa?

Đông Phương Khiếu Thiên lấy từ không gian giới chỉ ra một đôi giày làm bằng huyền thiết nặng hơn trăm cân ném xuống mặt đất sau đó trầm giọng nói với Đông Phương Trường Minh.

- Há... Vâng!!

Khi nhìn thấy đôi giày đó thì hai mắt Đông Phương Trường Minh lập tức trợn to lên theo bản năng hắn chỉ muốn lắc đầu nói không nhưng khi đối nhìn thấy ánh mắt chết người của Đông Phương Khiếu Thiên hắn chỉ có thể ngoan ngoãn gật đầu một cái sau đó mang đôi giày kia vào bắt đầu cuộc huấn luyện địa ngục.

....

Thời gian như nước từ khi Đông Phương Trường Minh lên Bắc Nguyên chịu sự huấn luyện của Đông Phương Khiếu Thiên chớp mắt đã được ba năm.

Trong mười năm này Đông Phương Trường Minh chưa một phút nào dừng lại liên tục chịu đựng những bài huấn luyện có thể nói là vô cùng biến thái của Đông Phương Khiếu Thiên. Trong thời gian này hắn cũng đã quên đếm số lần xương cốt của mình không chịu nổi áp lực đứt gãy rồi chữa trị rồi lại gãy vụn nổi đau mà hắn phải đủ để làm cho bất cứ người nào cũng phải tê cả da đầu nhưng Đông Phương Trường Minh lại không một lời oán trách Đông Phương Khiếu Thiên bởi vì hắn biết được những gì Tổ Gia gia làm đều là vì muốn tốt cho mình.

Hơn nữa Đông Phương Trường Minh có thể cảm nhận được rõ ràng một

điều là tuy thực lực của hắn trong ba năm qua không chút tăng trưởng vẫn là Ngũ Giai sơ kỳ cường giả nhưng thân thể của hắn đã phát triển tới một cấp độ đáng sợ trải qua những cuộc rèn luyện khốc liệt giờ phút này nó đã trở nên không thua một món thần binh lợi khí nào trên đời dựa vào nó Đông Phương Trường Minh thậm chí có lòng tin đối phó với Lục Giai cường giả!!

....

- Trường Minh con đã vượt qua được hết những bài huấn luyện của ta. Đã đến lúc con có thể đi tới Ma Ảo Đại Lục rồi!!

Một ngày này Đông Phương Khiếu Thiên đột nhiên đến trước mặt Đông Phương Trường Minh nói.

- Thật vậy sao? Tốt quá rồi!!

Đông Phương Trường Minh đang tu luyện nghe vậy mở mắt ra vui mừng nói thì chỉ thấy do bộ y phục sớm đã bị hủy hoại nên hắn chỉ còn cách cời trần đứng dưới gió tuyết lạnh buốt để lộ ra một cơ thể đầy những vết sẹo chằng chịt tuy nhiên những vết sẹo này không những không làm cho Đông Phương Trường Minh trông xấu đi mà còn giúp hắn tán phát ra một loại mị lực độc hữu của nam nhân cộng thêm mái tóc dài màu trắng có phần tà dị tung bay trong gió có thể nói lúc này hắn đã trở thành sát thủ đối với vô số phái nữ!!

- Con cũng đừng vui mừng quá sớm trước khi đi ta vẫn còn một bài học quan trọng phải dạy cho con biết!!

Đông Phương Khiếu Thiên nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Là bài học gì xin Tổ Gia gia cứ nói!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thần tình lập tức trở nên vô cùng nghiêm túc nhìn Đông Phương Khiếu Thiên nói.

- Ta sẽ dạy cho con cách khai mở Nội Thiên Địa!!

Đông Phương Khiếu Thiên trịnh trọng nói ra mấy chữ.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Bái Đán Thành!!

- Cái gì? Tổ Gia gia ngài sẽ dạy con khai mở Nội Thiên Địa?

Đông Phương Trường Minh không nhin được kinh ngạc kêu lên một tiếng hăn không ngờ được điều cuối cùng mà Tổ Gia gia dạy mình lại là khai mở Nội Thiên Địa.

- Hử! Nghe cách nói của con hình như đã nghe nói về Nội Thiên Địa rồi à?

Đông Phương Khiếu Thiên nghe thấy cách nói chuyện của Đông Phương Trường Minh thì nhú mày hỏi.

- Vâng! Trước đây con có đọc qua một số bộ sách cổ có giới thiệu về nó nhưng vẫn chưa hiểu được Nội Thiên Địa thật ra là gì? Xin Tổ Gia gia giải thích cho con biết!!

Đông Phương Trường Minh nửa thật nửa giả nói.

- Được! Để ta nói cho con biết Nội Thiên Địa danh như ý nghĩa là một không gian độc lập bên trong cơ thể của con chỉ cần con có thể mở nó ra được thì sau này dù con có gặp kẻ địch mạnh hơn không cách nào chống lại thì cũng có thể an nhiên vô sự trốn vào đó lánh nạn. Hơn nữa khi Nội Thiên Địa phát triển đến một cấp độ nhất định con còn có thể dựa vào nó để chiến đấu công dụng của nó có thể nói là thần kỳ vô cùng. Thông thường nó là thứ mà chỉ có Lục Giai cường giả mới có thể mở ra được bất quá con dưới sự dạy bảo của ta đã đạt tới cấp độ tuy không phải Lục Giai nhưng không thua Lục

Giai là mấy cộng thêm sự dẫn dắt của ta nhất định có thể mở nó ra!!

Đông Phương Khiếu Thiên nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Thật vậy sao? Vậy Tổ Gia gia người mau dạy con cách khai mở Nội Thiên Địa đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì kích động kêu lên từ lâu hắn đã muốn có một cái Nội Thiên Địa của riêng mình khổ nỗi không biết cách khai mở bây giờ được Đông Phương Khiếu Thiên dạy cho đúng là không có gì tốt hơn được nữa!!

- Ha ha ha... Đừng gấp! Nơi này không thích hợp để mở ra Nội Thiên Địa đợi khi chúng ta đến một nơi thích hợp ta sẽ nói cho con biết. Bây giờ thì đi thôi!!

Đông Phương Khiếu Thiên nhìn thấy vẻ kích động của Đông Phương Trường Minh thì cười nhẹ một tiếng nói tiếp đó cả hai người cùng bay ra khỏi hang động nhắm thẳng hướng nam mà đi.

.....

- Vút!

Nửa ngày sau chỉ thấy Đông Phương Khiếu Thiên và Đông Phương Trường Minh đáp xuống một sơn cốc tràn ngập thiên địa linh khí ở khu vực phía nam Bắc Nguyên.

- Tổ Gia gia người thấy nơi này được không?

Vừa đáp xuống mặt đất Đông Phương Trường Minh lập tức quay đầu gấp gáp hỏi Đông Phương Khiếu Thiên.

- Ủ! Thiên địa linh khí ở đây rất dày đặc rất thích hợp làm nơi để con khai mở Nội Thiên Địa!!

Đông Phương Khiếu Thiên phóng mắt nhìn khắp sơn cốc một vòng rồi gật đầu nói.

- Vậy người mau nói cho con biết cách khai mở Nội Thiên Địa đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gấp gáp nói.

- Được rồi! Con nghe đây...

Đông Phương Khiếu Thiên gật đầu một cái sau đó bắt đầu đem những yếu quyết trong việc khai mở Nội Thiên Địa.

- Con đã hiểu hết chưa?

Sau một lúc Đông Phương Khiếu Thiên lại nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng hỏi.

- Thừa Tổ Gia gia con đã nhớ hết rồi!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Đông Phương Khiếu Thiên trịnh trọng nói.

- Tốt vậy con bắt đầu đi ta sẽ hộ pháp cho con!!

Đông Phương Khiếu Thiên nói một tiếng nữa rồi bước ra ngoài cửa sơn cốc.

- Vút!

Đông Phương Trường Minh lập tức khoanh chân ngồi xuống mặt đất bắt đầu dựa vào phương pháp Tổ Gia gia đã dạy cho mình bắt đầu cẩn thận cảm

ứng Nội Thiên Địa của bản thân.

- Cuối cùng ta cũng cảm ứng được rồi!!

Đến ngày thứ mười lăm trong đầu Đông Phương Trường Minh bỗng lóe lên một đạo kim quang tiếp đó tất cả thần thức và linh hồn của hắn đều đã tiến vào một thế giới vàng rực. Sau bao nhiêu công sức cuối cùng Đông Phương Trường Minh cũng đã cảm nhận được Nội Thiên Địa của bản thân làm cho hắn không nhận được hưng phấn hết lớn.

- Không được! Bây giờ còn không phải là lúc để vui mừng! Việc cần thiết nhất bây giờ chính là phải mau chóng Khai Thiên Tích Địa để không gian hư ảo này trở thành một thế giới chân thật mới được!!

Bất quá Đông Phương Trường Minh không hổ danh là Đông Phương Trường Minh tuy có vui mừng nhưng chỉ trong chốc lát đã ổn định lại tâm thần nhìn mảnh không gian đầy cát vàng dưới chân mình nói một tiếng sau đó lập tức bắt đầu tiến hành bước thứ hai để hoàn thiện Nội Thiên Địa của mình!

- Vù! Vù! Vù!

Trong lòng vừa động niệm thân thể bên ngoài của Đông Phương Trường Minh lập tức hóa thành một cái hắc động khổng lồ điên cuồng hấp thu thiên địa linh khí bên ngoài.

- Ùng! Ùng! Ùng!

Cuồn cuộn thiên địa linh khí không ngừng truyền vào trong cơ thể của Đông Phương Trường Minh dần dần ngưng tụ lại hóa thành hình dạng của Huyết Nguyệt Dao xuất hiện trên tay của hắn.

- Phá!

Tiếp theo chỉ thấy Đông Phương Trường Minh hét vang một tiếng rồi chém mạnh Huyết Nguyệt Dao về phía không gian hỗn độn trước mặt.

- Ầm! Ầm! Ầm!

Trong nháy mắt không gian hỗn độn đã bị một đao của Đông Phương Trường Minh phá tan những tiếng nổ ầm ầm liên tục vang lên khắp nơi, toàn bộ phiến không gian không ngừng mở rộng ra.

- Đùng!

Một lúc sau cát vàng vô tận từ từ hóa thành đất đai không ngừng mở rộng ra xung quanh đến khi đạt chu vi khoảng hai mươi trượng mới từ từ ổn định lại hóa thành một mảnh thiên địa hoàn chỉnh.

- Phù!

Lúc này linh hồn của Đông Phương Trường Minh mới lần nữa trở về thân thể mở mắt ra thở phào một hơi lần.

- Thế nào? Thành công rồi sao?

Đông Phương Khiếu Thiên đứng ở cửa sơn cốc nhìn thấy Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Vâng Tổ Gia gia!

Đông Phương Trường Minh nghe hỏi lập tức từ dưới mặt đất đứng lên trình trọng gật đầu nói.

- Tốt! Mau mở nó ra để ta vào trong xem một lần!!

Đông Phương Khiếu Thiên nghe vậy kêu lên một tiếng.

- Vâng!

Đông Phương Trường Minh khẽ đáp một tiếng sau đó sau đó mở ra một lối đi liên kết Nội Thiên Địa với bên ngoài để hai ông cháu bước vào trong.

- Ủm! Nội Thiên Địa này của cháu căn cơ còn tốt hơn Nội Thiên Địa của ta lúc mới mở ra sau này chỉ cần chịu cố gắng khai phá nhất định sẽ trợ giúp rất nhiều cho cháu khi tu luyện. Hơn nữa có cái này khi cháu đi tới Ma Ảo Đại Lục ta cũng an tâm nhiều hơn!!

Đông Phương Khiếu Thiên quan sát Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh một chút rồi nói.

- Cảm tạ Tổ Gia gia đã khen tặng!

Đông Phương Trường Minh gật đầu nói một tiếng tiếp đó hai ông cháu bọn họ lại bảo ra thời gian hai tháng để tiến thêm một bước hoàn thiện hoàn thiện Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh sau đó Đông Phương Trường Minh mới cáo biệt Đông Phương Khiếu Thiên bắt đầu hành trình đi tới Ma Ảo Đại Lục.

.....

Sau khi từ biệt Đông Phương Khiếu Thiên Đông Phương Trường Minh lập tức lên đường tốn hơn nửa năm cuối cùng đã đi tới Ma Ảo Đại Lục.

Ma Ảo Đại Lục lúc này có bốn Đế Quốc bá chủ. Ai Gia Khắc Đế Quốc nằm ở phía đông, Khắc Lạp Lý Đế Quốc nằm ở phía tây, Nạp Lan Đế Quốc Đế Quốc nằm ở phía nam và Gia Kỳ La Đế Quốc nằm ở phía bắc. Bốn đại đế quốc này chia ra thống trị Ma Ảo Đại Lục đã hơn hàng ngàn năm trong mỗi đế quốc đều có một lượng lớn cường giả ma pháp sư và chiến sĩ không hề kém hơn Hoa Quốc thống trị Tiên Ảo Đại Lục chút nào!!

Mà ở khu vực giao nhau rộng lớn của bốn đại Đế Quốc vẫn còn hàng trăm vương quốc nằm ở một góc biệt lập. Các tiểu quốc này lớn thì có mấy chục đến mấy trăm tòa thành thị nhỏ thì chỉ có một tòa cô thành trợ trợ các quốc gia này vì muốn thống nhất lại thành một Đế Quốc thứ năm mà quanh năm chinh chiến không dứt hầu như cứ mười ngày nửa tháng là lại xảy ra một vụ diệt quốc và lập quốc làm cho dân chúng ở những nơi này quanh năm sống trong những ngày tháng bất an liên tục.

Nhưng đến hơn mười năm trước thì đột nhiên lại có một thế lực gọi là Quang Minh Giáo Đình đột nhiên hoành không xuất thế trong khoảng thời gian ngắn đã dùng lực lượng của mình chấm dứt tất cả giao tranh ở Vùng Đất Hỗn Loạn để cho dân chúng ở nơi này có thể sống những ngày thanh bình không lo không nghĩ. Cũng vì vậy mà danh tiếng của Quang Minh Thần trong một đêm đã truyền khắp Ma Áo Đại Lục được vô số người tín ngưỡng trở thành Đệ Nhất Giáo Hội ở Ma Áo Đại Lục.

Một ngày này sau khi trải qua một khoảng thời gian trèo đèo lội suối thì cuối cùng Đông Phương Trường Minh cũng đã đến được Thánh Đô của Quang Minh Giáo Đình thành thị náo nhiệt nhất trên Ma Áo Đại Lục hiện nay Bái Đán Thành!!

Muốn tiến vào Bái Đán Thành cũng không có điều kiện gì đặc biệt chỉ cần giống như các tòa thành khác nộp chút phí vào thành và khai báo qua loa tên họ là được cho nên rất nhanh Đông Phương Trường Minh đã có thể tiến vào bên trong.

- Tráng lệ thật!!

Vừa tiến vào bên trong Bái Đán Thành dù Đông Phương Trường Minh đã nhìn thấy qua rất nhiều đại thành thì cũng không nhìn được kêu lên một tiếng.

Chỉ thấy hai bên Bái Đán Thành là một dãy các cửa hiệu làm bằng đá

trắng đều có kích cỡ khoảng hai ba tầng lầu nằm san sát nhau chiều cao mỗi căn đều ngang với nhau không sai sót một ly nào cho thấy trước khi xây dựng đã được quy hoạch rất tốt. Trước mỗi cửa hàng là một hàng cây tùng bách cao lớn đứng sừng sững oai nghiêm đâm chồi nảy lộc khắp bốn phía cho người ta cảm giác rất thoải mái như được hòa mình vào thiên nhiên vậy!!

Đồng thời trên con đường lớn Quang Minh Đại Đạo là một dòng người không ngừng nườm nượp di chuyển các loại quần áo với đủ loại màu sắc không ngừng đi qua trước mắt làm cho đám người mới vào thành như Đông Phương Trường Minh nhìn vào hai mắt cũng hoa lên. Một loại khí tức phồn hoa đô hội đầy quyến rũ không ngừng tỏa ra bốn phía làm cho tất cả mọi người đều không tự chủ tăng nhanh bước chân nhanh chóng hòa vào dòng người!!

Sau một lúc ngẫm nhìn thì Đông Phương Trường Minh không tự chủ đem cảnh tượng của Bái Đán Thành so sánh với Thành Kim Lăng của Hoa Quốc. Cuối cùng chỉ cảm thấy nếu như nói lối kiến trúc của Thành Kim Lăng là đại diện cho loại kiến trúc của Phương Đông thời cổ đại cho người ta cảm giác vừa cũ kỹ lại thanh nhã thì kiến trúc của Bái Đán Thành chính là đại diện cho tốt nhất cho lối kiến trúc của Châu Âu thời kỳ Phục Hưng xinh đẹp đến làm cho người ta choáng ngợp!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Thánh Long Ky Sĩ (1)

Bên trong Bái Đán Thành!

Sau khi đi tham quan hết một vòng thì Đông Phương Trường Minh quyết định bước vào một khách điểm làm dừng chân tạm thời.

- Vị khách quan này không biết ngài đến bốn điểm có việc gì?

Đông Phương Trường Minh bước tới trước quầy tiếp tân lập tức có một nữ phục vụ tóc vàng nhìn hẩn cung kính hỏi.

- Ta đến đây là muốn thuê phòng ở trọ lại chỗ này tính thế nào!!

Đông Phương Trường Minh nhìn nữ phục vụ nói.

- Chỗ chúng ta ở lại một tháng có phí là mười kim tệ!!

Nữ phục vụ nghe thấy câu nói của Đông Phương Trường Minh thì mỉm cười nói không giống như ở Tiên Áo Đại Lục ở trọ tại Ma Áo Đại Lục không thường tính theo ngày mà là tính theo tháng.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì cả kinh tiền tệ ở Ma Áo Đại Lục chia thành kim tệ, ngân tệ và đồng tệ trong đó thì kim tệ là loại quý nhất do từ đại đế cùng đúc thành rồi công bố ra ngoài thông thường mười kim tệ đã đủ cho một gia đình bình thường sinh sống trong hơn nửa năm không lo không nghĩ vậy mà không ngờ chỉ đủ ở trọ lại khách sạn này một tháng!!

- Khách quan xin hỏi người có muốn ở trọ lại đây không?

Nữ tiếp viên nhìn thấy Đông Phương Trường Minh hồi lâu không có phản ứng thì không nhin được lên tiếng hỏi.

- Ủ! Ta muốn ở lại đây một tháng phiến cô đi sắp xếp giúp ta!!

Đông Phương Trường Minh nghe thấy tiếng nói của nữ phục vụ thì hồi thần lại lấy từ bên trong không gian giới chỉ ra mười kim tệ sáng lấp lánh đặt lên quầy tiếp tân nhìn cô ta nói. Tuy Đông Phương Trường Minh có kinh ngạc về giá cả thuê phòng ở đây nhưng không có nghĩa là hăn bủn xỉn đến mức mười kim tệ cũng không trả nổi.

- Vâng! Xin khách quan yên tâm chúng ta nhất định sắp xếp phòng tốt nhất cho ngài!!

Nhìn thấy số kim tệ lấp lánh trên mặt bàn ánh mắt nữ tiếp viên lập tức sáng lên đưa mắt nhìn Đông Phương Trường Minh cung kính vô cùng nói.

- Ủ!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái rồi bước lên lầu tùy tiện tìm một bàn ngồi xuống bắt đầu thưởng thức món ngon của Ma Ảo Đại Lục.

- Này người có nghe tin gì chưa một tháng nữa là Ma Ảo Đại Võ Thí sẽ bắt đầu rồi đó!!

- Phí lời! Chuyện này có ai mà không biết ta còn nghe nói năm nay Ai Gia Khắc Đế Quốc còn cử ra siêu cấp thiên tài Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa làm đại diện đó!!

- Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa? Chính là tên thiếu niên thiên tài mới hai mươi tuổi mà đã đồng thời đạt tới cấp bậc Tứ Giai chiến sĩ và Tứ Giai Hỏa hệ ma pháp sư sao?

- Đúng vậy! Chính là hần đó! Theo ta có hần ra mặt thì lần này chức quán quân chín mươi phần sẽ thuộc về Ai Gia Khắc Đế Quốc rồi!!

- Ta thì thấy chưa chắc đâu! Không lẽ người đã quên bên phía Quang Minh Giáo Hội còn có Thánh Điện Kỵ Sĩ Lâm Lô đại nhân sao? Theo thấy có ngài ấy tham gia kết quả cuộc thi năm nay nhất định cũng sẽ giống như mấy năm trước Quang Minh Giáo Hội lại đoạt được quán quân thôi!!

Người ta nói trong tửu điểm là nơi dễ dàng nghe ngóng thông tin nhất quả nhiên không sai chút nào Đông Phương Trường Minh mới chỉ ngồi ăn chưa được bao lâu thì đã nghe được một câu chuyện thú vị do mấy vị hán tử ăn mặc như dong binh ngồi ăn cách hần mấy bàn nói ra.

- Vút!

Đông Phương Trường Minh lúc này đã bị câu chuyện do đám người họ nói ra hấp dẫn lập tức chuyển người xuất hiện trước mặt bọn họ.

- Tiểu tử ngươi muốn gì?

Đám dong binh đang nói chuyện thấy Đông Phương Trường Minh đột nhiên xuất hiện thì quát lên một tiếng giận dữ tiếp đó cả đám người đồng loạt đứng dậy bao vây Đông Phương Trường Minh lại bộ dáng như muốn động thủ vậy!!

- Tại hạ Đông Phương Trường Minh lúc này ngồi ở bàn bên kia có nghe các vị huynh đệ đàm luận một số chuyện nhất thời nảy sinh hứng thú nên mới qua đây hỏi cho rõ đó mà!!

Đông Phương Trường Minh đối diện với vẻ mặt dữ tợn như muốn ăn tươi nuốt sống mình của đám dong binh vẫn không có động tác gì chỉ nhàn nhạt hỏi một câu.

Đám dong binh nghe thấy câu nói của Đông Phương Trường Minh thì vốn muốn đuổi hăn đi nhưng lại không cách nào mở miệng được bởi vì bọn họ cảm nhận được có một luồng sát khí vô hình như có như không đang không ngừng đảo quanh người bọn họ.

Luồng sát khí cho bọn họ một cảm giác nguy cơ vô cùng kinh khủng giống như chỉ cần bọn họ dám mở miệng ra từ chối người thanh niên trước mắt thì tất cả bọn họ sẽ lập tức biến mất khỏi thế giới này vậy!!

- Cái này? Tiểu huynh đệ có việc gì xin cứ hỏi nếu bọn ta biết thì nhất định sẽ thành thật trả lời!!

Sau một lúc lâu im lặng thì rốt cuộc cũng có một tráng hán thoát nhìn lực lưỡng nhất trong đám dong binh đứng ra trả lời câu hỏi của Đông Phương Trường Minh phá tan bầu không khí đè nén giữa đôi bên.

- Tốt! Vậy phiền các vị cho ta biết Ma Áo Đại Võ Thí mà các vị vừa nói thật ra là chuyện gì?

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó bắt đầu nói ra câu hỏi đầu tiên.

- Hử! Tiểu huynh đệ cư nhiên không biết Ma Áo Đại Võ Thí sao? Nó nhưng là sự kiện luận võ lớn nhất trên Ma Áo Đại Lục này do Quang Minh Giáo Hội tổ chức định kỳ mỗi năm một lần. Nghe nói chỉ cần giành được vị trí quán quân thì sẽ được Quang Minh Giáo Hội trao cho một phần thưởng vô cùng quý giá cho nên mỗi lần đều thu hút vô số cao thủ trên khắp đại lục đến đây tranh tài ngay cả tứ đại Đế Quốc cũng cử cường giả của mình đến đây tham dự!!

Nam tử nghe thấy câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì tỏ ra hơi bất ngờ một chút nhưng cũng thành thật trả lời.

- Hử! Như vậy muốn tham dự vào Ma Áo Đại Võ Thí này có quy định gì đặc biệt không?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy càng tỏ ra hứng thú hỏi.

- Cái này sao? Muốn tham dự vào Ma Áo Đại Võ Thí thật ra cũng không có quy tắc gì đặc biệt nếu muốn thì chỉ cần một tháng sau đến Đại Đấu Trường ở phía bắc thành báo danh là được!!

Nam tử tiếp tục trả lời.

- Như vậy sao? Đa tạ rồi! À phải chút tiền này xem như tiểu lệ đền bù tổn thất tinh thần cho các huynh mong mọi người nhận lấy!!

Đông Phương Trường Minh nghe xong thì cười nói một tiếng sau đó lấy ra ba trăm kim tệ đặt trên mặt bàn.

- Tiểu huynh đệ khách khí rồi!!

Đám dong binh vừa nhìn thấy số kim tệ do Đông Phương Trường Minh để lên bàn thì lập tức hưng phấn nói số tiền như thế này còn hơn thu nhập cả một năm vào sinh ra tử của bọn họ a!!

- Nếu không còn chuyện gì nữa thì ta xin cáo từ!!

Đông Phương Trường Minh lại nói một tiếng nữa rồi quay đầu về phía phòng của mình vừa đi vừa không ngừng suy nghĩ về Ma Áo Đại Võ Thí một tháng sau.

.....

Trong chớp mắt thời gian một tháng đã trôi qua!

Hôm nay mới sáng sớm Đông Phương Trường Minh đã đẩy cửa bước ra

khỏi khách điểm đi tới Đại Đấu Trường cực kỳ nổi tiếng ở Bái Đán Thành.

- Náo nhiệt thật!!

Khi đến nơi thì Đông Phương Trường Minh chỉ nhìn thấy bên ngoài Đại Đấu Trường hoa lệ rộng hơn năm dặm là một dòng người đang lũ lượt nối đuôi nhau nộp phí để vào quan sát Ma Ảo Đại Võ Thí sắp diễn ra.

- Phí vào cửa mỗi người là mười kim tệ bên trong Đại Đấu Trường này lại có hơn trăm vạn chỗ ngồi như vậy không phải có thể thu vào hơn ngàn vạn kim tệ? Đúng thật là kinh khủng!!

Đông Phương Trường Minh âm thầm cảm thán một tiếng sau đó nhanh chân bước tới trước mặt một thị vệ đang đứng gác cổng.

- Có chuyện gì? Nếu muốn vào trong thì ngoan ngoãn xếp hàng đi!!

Tên thị vệ nhìn thấy Đông Phương Trường Minh bước tới thì hất hàm hỏi.

- Không! Ta đến đây là để đăng ký tham gia thi đấu không biết phải làm thế nào?

Đông Phương Trường Minh nhìn tên thị vệ hỏi.

- Nếu muốn đăng ký thi đấu thì làm phiền đi qua bên kia báo danh!!

Tên binh sĩ nghe vậy chỉ tay về phía một cánh cửa bên hông Đại Đấu Trường nói.

- Cảm ơn!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái rồi lập tức đi về phía cánh cửa đó.

- Người là tới đăng ký tham gia thi đấu hay sao?

Vừa tiến vào bên trong Đông Phương Trường Minh đã nhìn thấy một lão giả áo trắng nhìn mình hỏi.

- Đúng!

Đông Phương Trường Minh gật đầu nói.

- Vậy làm phiền người điền thông tin của bản thân lên đây!!

Lão giả thấy vậy thì lấy ra một tờ giấy và một cây bút đưa cho hắn nói.

- Được!

Đông Phương Trường Minh lập tức điền đầy đủ thông tin của mình vào tờ giấy rồi đưa lại cho lão giả áo trắng.

- Tốt! Đây là thẻ bài chứng minh thân phận của người chỉ cần cầm nó người có thể tham gia thi đấu rồi. Quy tắc thi đấu rất đơn giản đại hội sẽ diễn ra trong ba ngày trong khoảng thời gian chỉ cần người thượng đài đánh bại hết tất cả các đối thủ khiêu chiến thì người chính là quán quân của đại hội. đương nhiên trong lúc chiến đấu để đảm bảo chiến lực người cũng được quyền sử dụng các loại ma dược để khôi phục ma lực và đấu khí! Được rồi chúc người may mắn!!

Lão giả áo trắng lấy ra một tấm thẻ bài bằng gỗ đưa cho Đông Phương Trường Minh rồi nói với hắn một tràng về các quy tắc khi tham gia đại hội.

- Ủ!

Sau khi nghe xong Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó nhanh chóng đi theo thông đạo bước vào Đại Đấu Trường.

- Cố lên!

- Đánh bại hắn đi!

- Cố lên!

- Hay lắm!!

- Hoan hô!!

....

Tiến vào Đại Đấu Trường Đông Phương Trường Minh lập tức nghe thấy tiếng la hét hoan hô của hàng vạn người vang vọng một góc trời.

- Náo nhiệt thật!!

Đông Phương Trường Minh cảm thán một tiếng sau đó tìm một chỗ để ngồi xuống im lặng quan sát các trận đấu đang diễn ra trước khi tham gia chiến đấu hắn cũng muốn xem năng lực của cường giả Ma Ảo Đại Lục thật ra đến mức nào.

- Ầm! Ầm! Ầm! Đùng! Đùng!

Vừa nhìn xuống lôi đài bên dưới Đông Phương Trường Minh chỉ thấy hai tên Tam Giai Ma Pháp Sư đang chiến đấu với nhau theo từng tiếng niệm động của hai người là vô số đạo hoa lệ ma pháp không ngừng va chạm với nhau làm lôi đài không ngừng rung chuyển.

- Đây chính là ma pháp của Ma Ảo Đại Lục sao? Đúng là cũng lợi hại thật!!

Quan sát hai người chiến đấu một lúc Đông Phương Trường Minh lên tiếng nhận xét theo hắn thì uy lực Ma pháp của Ma Ảo Đại Lục tuy thua kém

Đạo pháp của Tiên Áo Đại Lục nhưng về tốc độ xuất chiêu thì lại hơn một bậc quan trọng hơn là Ma pháp lại rất dễ luyện tập hầu như ai cũng có thể học không như là Đạo Pháp chỉ có người có Linh Căn bẩm sinh mới có thể tập luyện được điều này có thể nói là rất hợp sử dụng trong chiến tranh hẳn cảm thấy nếu sau này Tiên Áo Đại Lục và Ma Áo Đại Lục có khai chiến mà mấy lão quái vật ẩn trong các Huyền Giới không nhúng tay can thiệp thì chín phần là Ma Áo Đại Lục với số lượng Ma Pháp Sư áp đảo sẽ chiến thắng.

- Đùng!

Trở lại trên lôi đài lúc này tên Tam Giai Ma Pháp Sư với ưu thế trên không trung cuối cùng đã tung ra một đòn đánh bay tên Tam Giai Hỏa hệ Ma Pháp Sư xuống đất dành lấy chiến thắng.

- Mạc Tư Ôn thắng trận! Xin hỏi còn có ai khiêu chiến không?

Trọng tài lập tức đứng ra tuyên bố kết quả của trận chiến.

- Có ta!!

Trọng tài vừa dứt lời thì chỉ nghe từ trên khán đài vọng xuống một tiếng nói tiếp đó chỉ thấy một người thanh niên tóc đỏ bay xuống lôi đài.

- Không cần đấu! Ta nhận thua!!

Tiếp đó trên lôi đài không ngờ lại xảy ra một chuyện làm cho tất cả người không thể tin vào mắt mình đó là Tam Giai Ma Pháp Sư Mạc Tư Ôn không ngờ vừa nhìn thấy người thanh niên tóc đỏ đó đã trực tiếp không chiến mà nhận thua!!

- Này! Tên tóc đỏ đó thật ra là ai mà có thể làm cho Mạc Tư Ôn không chiến mà nhận thua vậy?

Đông Phương Trường Minh ngồi trên khán đài thấy vậy kinh ngạc nhìn sang người ngồi bên cạnh mình hỏi.

- Hử! Người không biết sao? Hẳn chính là Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa đó! Tên Mạc Tư Ôn đó coi thông minh biết tự động rút lui không chiến đấu nếu không kết cục chắc chắn sẽ rất thảm! Dù sao tên Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa đó cũng nổi tiếng là ra tay tàn độc mà!!

Người thanh niên ngồi bên cạnh Đông Phương Trường Minh ra vẻ hiểu biết nói.

- Ra là Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa!!

Sau khi nghe người thanh niên nói xong Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái giờ phút này hẳn mới biết kẻ vừa bước lên đài chính là siêu cấp thiên tài của Ai Gia Khắc Đế Quốc mà mình nghe nói lúc trước!!

- Hừ! Lâm Lôi hôm nay Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa ta phải khiêu chiến với người! Người sẽ lựa chọn tiếp chiến hay giống như tên nhát gan vừa rồi cụp đuôi bỏ trốn đây?

Trên đài sau khi Ma Pháp Sư Mạc Tư Ôn rời khỏi chỉ nghe Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa hừ một cái rồi nhìn lên chỗ khán đài dành cho Quang Minh Giáo Đình hét lớn một tiếng chấn động không gian.

- Hời! Vì vinh quang của một kỵ sĩ ta đương nhiên lựa chọn tiếp chiến! Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa chuẩn bị chịu chết đi!!

Sau khi tiếng nói của Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa vừa dứt trên khán đài của Quang Minh Giáo Đình lập tức vang lên tiếng đáp tiếp đó chỉ thấy một nam tử tóc vàng khoảng ba tuổi ta cao như một con gấu thân mặc một bộ giáp dành cho kỵ sĩ làm bằng tinh thiết lưng còng một thanh cự kiếm bằng thép tinh luyện từ trên đó phóng xuống đài hẳn chính niềm tự hào của Bái Đán

Thành Thánh Điện Kỳ Sĩ Lâm Lô!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Thánh Long Ky Sĩ (2)

Bái Đán Thành - Đại Đấu Trường!!

- Lâm Lôi cổ lên!

- Lâm Lôi tất thẳng!

- Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa tất thẳng!!

- Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa vô địch!

.....

Khi Lâm Lôi vừa đặt chân xuống lôi đài tất cả khán giả đang quan sát đều không nhịn được hưng phấn kêu lên mỗi người đều vô cùng chờ mong trận chiến giữa hắn và Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa.

- Lâm Lôi người xem mọi người mong đợi trận chiến của chúng ta thế nào kìa! Vậy thì chúng ta cũng để bọn họ thất vọng. Bắt đầu đi!!

Trên lôi đài Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa nghe thấy tiếng reo hò của khán giả thì trên môi lộ ra một nụ cười tà nhìn Lâm Lôi nói.

- Được lắm! Bắt đầu đi!!

Lâm Lôi nghe vậy gật đầu tiếp đó rút thanh cự kiếm sau lưng ra.

Thanh cự kiếm vừa xuất vỏ trong không gian lập tức vang lên từ tiếng "u

u " khó chịu giống như không khí cũng bị nó cắt ra vậy.

- Tốt! Hỏa Xà Chi Vũ!!

Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa thấy vậy hưng phấn hét lên một tiếng vung múa trường thương trong tay mình

- Xè! Xè! Xè!

Tiếp đó chỉ thấy trong không khí lập tức hiện ra mười con hỏa xà dài tới hơn chục trượng điên cuồng gào rít mấy tiếng rồi tất cả cùng kéo theo thân hình khổng lồ hung mãnh xông thẳng về phía Lâm Lôi.

- Hít!

Tất cả khán giả ngồi trên khán đài thấy như vậy sắc mặt nhất thời trở nên ngây dại bọn họ không thể ngờ được trận chiến vừa mới bắt đầu mà Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa đã thi triển ra Ma Pháp có lực sát thương lớn như vậy.

- Grao!

Mặc cho khán giả kinh hãi thế nào phía trên lôi đài đối diện với sát chiêu với của Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa Lâm Lôi vẫn không chút kinh hãi vô cùng bình tĩnh chống thanh Thánh Kiếm xuống đất rồi khẽ quát một tiếng.

- Oanh! Oanh! Oanh!

Tiếng quát vừa dứt xung quanh người Lâm Lôi lập tức ba tấm cự thuẫn phát ra màu hoàng kim bay lơ lửng trong không trung bao vây cả người hắt lại đó chính là chiêu bài kỹ năng của Thánh Điện Kỳ Sĩ - Thánh Quang Thuần!!

- Đùng! Đùng! Đùng! Bùm! Bùm!

Hỏa Xà Chi Vũ của Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa vừa va chạm với Thánh Quang Thuần của Lâm Lôi lập tức gây ra một tràng nổ kinh thiên động địa làm cho cả lôi đài lung lay muốn đổ.

- Vù!

Một lúc sau khi khói bụi tan hết chỉ thấy Lâm Lôi vẫn đứng nguyên tại chỗ giáp trụ trên người tuy có nhiều chỗ vỡ nát nhưng lớp da thịt màu đồng cổ bên trong vẫn an nhiên vô sự không chút tổn thương.

- Thật là lợi hại!

Đông Phương Trường Minh ngồi trên khán đài thấy vậy âm thầm nói một tiếng đối diện với một chiêu Hỏa Xà Chi Vũ vừa rồi nếu là hãn của ba năm trước cũng không dám dễ dàng ngạnh kháng chỉ có thể lựa chọn né tránh nhưng hiện tại Lâm Lôi không những ngạnh kháng mà còn lông tóc vô thương vượt qua điều này thật sự làm cho Đông Phương Trường Minh cũng phải thầm bội phục!!

- Quanh Minh Thánh Kỹ - Thánh Quang Trảm!

Sau khi phá tan Hỏa Xà Chi Vũ Lâm Lôi lập tức triển khai phản kích chỉ thấy hãn đưa cao Thánh Kiếm trong tay quát lên một tiếng tiếp đó chém ra một đạo kiếm cương về phía Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa.

- Tới hay lắm! Hỏa Hệ Đấu Kỹ - Hỏa Long Toàn!

Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa thấy vậy hét to một tiếng sau đó bước ra một bước cả người hóa thành một mũi khoan lửa bay tới đối đầu với kiếm chiêu của Lâm Lôi.

- Phá!

Hai bên giằng co với nhau được một lúc thì Lâm Lôi hét to một tiếng gia tăng đầu khí vào kiếm cương phá tan mũi khoan lửa đẩy Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa bay đi.

- Quang Minh Thánh Kỹ - Thánh Quang Thiểm!!

Không để đối thủ có chút thời gian nghỉ ngơi nào Lâm Lôi lại tiếp tục xuất ra một kiếm nữa đâm thẳng vào cơ thể của Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa.

- Cái gì? Sao lại có thể như vậy được!!

Nhưng khi Thánh Kiếm trong tay trong tay Lâm Lôi đâm xuyên qua người Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa hẳn chẳng những không tỏ ra chút vui mừng nào mà còn cả kinh kêu lên một tiếng bởi vì hẳn phát hiện thứ mình vừa đâm trúng căn bản không phải thân thể máu thịt mà chỉ là một ngọn lửa hư ảo.

- Hắc!

Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa thấy phản ứng của đối thủ thì mỉm cười quý dị một tiếng sau đó toàn thân hẳn không ngờ lại trực tiếp biến thành một ngọn lửa tan đi thoát khỏi Thánh Kiếm của Lâm Lôi rồi lại xuất hiện ở một góc lồi đài nhìn Lâm Lôi mỉm cười.

- Đây là... Nguyên Tố Thể? Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa người đã đột phá Ngũ Giai Ma Pháp Sư!!

Lâm Lôi kinh ngạc nhìn Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa hỏi Nguyên Tố Thể là kỹ năng đặc biệt của Ma Pháp Sư. Khi một Ma Pháp Sư thi triển nó thì toàn bộ cơ thể của hẳn sẽ trực tiếp hóa thành trạng thái nguyên tố có thể miễn dịch với toàn bộ công kích vật lý có thể nói là biến thái vô cùng.

Một kỹ năng biến thái như vậy sẽ phải có yêu cầu rất cao đối với người sử dụng thông thường Ngũ Giai Ma Pháp Sư mới sử dụng được nó nhưng Hòa

Lộ Tát Ngưng Hòa lại có thể như vậy có thể thấy rõ là bây giờ hắn cũng đã là một Ngũ Giai Ma Pháp Sư hàng thật giá thật!!

- Đúng ta đã đột phá tới Ngũ Giai Ma Pháp Sư! Lâm Lôi Nguyên Tố Thể mạnh thể nào chắc không cần ta nói người cũng đã biết ta khuyên người mau đầu hàng đi nếu không đừng trách ta nặng tay!!

Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa nhìn Lâm Lôi kiêu ngạo cười nói.

- Hừ! Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa người đừng kiêu ngạo quá. Một mình ta tuy không phải đối thủ của người nhưng nếu ta phối hợp với đồng bạn của ta thì chưa chắc đâu!!

Lâm Lôi nhìn Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa hừ lạnh một tiếng nói.

- Đồng bạn? Ha ha ha ha... Lâm Lôi người làm ta cười chết mất hiện tại còn có thể có đồng bạn nào? Chẳng lẽ Quang Minh Giáo Hội các người định tự phá quy tắc của chính mình cho hai tên Ngũ Giai cường giả cùng vây công ta sao??

Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa nghe xong lời nói Lâm Lôi thì cuống vọng cười nói.

- Hừ! Tháp Khắc Tư đến đây đi!

Lâm Lôi thấy dáng vẻ của Hòa Lộ Tháp Ngưng Hòa thì khế hừ một tiếng tiếp đó ngẩng đầu lên trời quát lên một tiếng.

- Được!

Lời nói vừa dứt trên bầu trời lập tức vọng xuống một tiếng đáp tiếp đó chỉ thấy một con Hoàng Kim Cự Long từ trên đó bay thẳng xuống Đại Đấu Trường!!

- Cự Long! Trời ơi đó là Cự Long!!

- Mẹ ơi con nhìn thấy Cự Long rồi!!

- Không đó không phải là Cự Long! Con rờng đó nó biết nói nó là Ngũ Giai Thánh Long trong truyền thuyết!!

- Cái gì? Là Thánh Long trong truyền thuyết sao??

- Lúc này Lâm Lôi đại nhân nói nó là đồng bạn của ngài vậy ngài ấy không phải Ngũ Giai Thánh Long Kỵ Sĩ sao?

- Thánh Long Kỵ Sĩ sao? Trời ạ! Không ngờ hôm nay ta lại có thể nhìn thấy Thánh Long Kỵ Sĩ!!

Hoàng Kim Thánh Long vừa hiện thân lập tức làm cho vô số người chấn kinh trong lúc nhất thời khắp mọi góc ngách của khán đài đều vang vọng những tiếng sợ hãi than không dứt!

- Thánh Long Kỵ Sĩ! Không ngờ tên Lâm Lôi đó lại là một Thánh Long Kỵ Sĩ! Đúng thật là thú vị! Ta nhất định phải đấu với hắn một trận mới được!!

Ngay cả Đông Phương Trường Minh từ đầu đến giờ luôn bình tĩnh giờ phút này cũng không nhịn được hét lên đồng thời lúc này trong mắt hắn cũng lóe lên vô tận chiến ý nhìn thẳng vào Lâm Lôi đang ngồi trên Ngũ Giai Hoàng Kim Thánh Long Tháp Khắc Tư!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Giáo Hoàng.

- Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa hiện tại ta sẽ cho người biết cái gì mới là thực lực chân chính của Thánh Điện Long Kỳ Sĩ Lâm Lôi ta!

Lâm Lôi đứng trên lưng Ngũ Giai Thánh Long Tháp Khắc Tư uy nghi tự thiên thần nhìn xuống Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa trầm giọng nói một tiếng.

Hừ! Lâm Lôi người đừng tưởng có thêm một con cự trùng giúp người thì có thể chiến thắng ta. Trận chiến chiến của chúng ta chưa đến phút cuối còn chưa biết ai thắng ai thua đâu!!

Nghe thấy tiếng nói của Lâm Lôi Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa lập tức áp chế sự rung động trong lòng ngẩng đầu quát to một tiếng tiếp đó bay lên trên trời xông thẳng về phía Lâm Lôi.

- Đến đây đi!!

Lâm Lôi thấy vậy cũng hét to một tiếng sau đó lập tức điều khiển Thánh Long Tháp Khắc Tư lao xuống nghênh chiến.

- Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Trận chiến của hai đại cường giả vừa bắt đầu lập tức làm cho không gian xung quanh không chịu nổi ầm ầm nổ tung không bao lâu sau trong hư không đã xuất hiện một cái hắc động có đường kính hơn trăm trượng xuất hiện điên cuồng cắn nuốt các loại lực lượng xung quanh.

Hiện tại tất cả mọi người trong Đại Đấu Trường ngẩng đầu lên trời chỉ có thấy được hai đạo hào quang một màu vàng một màu đỏ không ngừng va chạm với nhau dù cho lấy thị lực của Ngũ Giai cường giả như Đông Phương Trường Minh cũng không thể thấy được tình hình cuộc chiến.

- Âm! Đùng!!

Một ngày thời gian cứ như vậy lặng lẽ trôi qua lúc này chỉ nghe trên không trung vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên tiếp đó chỉ thấy hai đạo hào quang đỏ và vàng cùng lúc hạ xuống lôi đài hiện ra hình dáng của hai người Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa, Lâm Lôi và Thánh Long Tháp Khắc Tư.

Giờ phút này tất cả khán giả trong khán đài đều im lặng nhìn chăm chăm vào ba đại cường giả trong lòng âm thầm suy đoán trận chiến này rốt cuộc là ai thắng.

- Phụt!

Mười hơi thở lặng lẽ trôi qua lúc này chỉ thấy Hòa lộ Tát Ngưng Hòa bỗng nhiên ngẩng đầu phun ra một ngụm máu tươi tiếp đó trực ngã xuống đất ngất đi.

Bốn phía vẫn một mảnh yên tĩnh nhưng lúc này trong mắt mọi người đều hiện lên vẻ khiếp sợ vô cùng bọn họ không tin được một Hòa Lộ Tháp Ngưng Hòa lúc này vẫn còn sinh long hoạt hổ hung mãnh vô cùng bây giờ không ngờ vậy mà lại trực tiếp ngã xuống đất ngất đi!!

- Lâm Lôi tiên sinh hay lắm!

- Lâm Lôi tiên sinh vô địch!

- Lâm Lôi đại nhân ta yêu người!!

Sau một hồi lâu cuối cùng các khán giả trên khán đài cũng khôi phục lại tinh thần lập tức điên cuồng hoan hô Lâm Lôi.

- Còn có ai muốn khiêu chiến ta nữa không??

Lâm Lôi đứng trên lôi đài thấy vậy thì mỉm cười sau đó quát lớn một tiếng.

Tiếng hét của của Lâm Lôi vừa dứt khán đài vốn đang náo nhiệt đột nhiên lại quý dị khôi phục lại sự yên tĩnh trước đây không ai trả lời câu hỏi của Lâm Lôi. vô số khán giả đưa mắt nhìn nhau tự hỏi giờ phút này còn có ai dám khiêu chiến Lâm Lôi chứ?

- Ta đến chiến người!!

Sau một hồi lâu im lặng trong một góc khán đài bỗng nhiên vang lên một tiếng nói sau đó một bóng người màu trắng từ đó bay xuống lôi đài hẳn chính là Đông Phương Trường Minh.

- Hẳn là ai vậy?

- Sao lại dám khiêu chiến với Lâm Lôi đại nhân?

- Hẳn muốn chết sao?

....

Đông Phương Trường Minh vừa bước lên lôi đài trên khán đài lại phát ra tiếng nghị luận xôn xao vô số khán giả đều muốn biết người thanh niên bạch phát này là ai sao lại dám khiêu chiến với Lâm Lôi đại nhân?

- Người là ai?

Ngay cả Lâm Lôi phía trên lôi đài cũng tỏ vẻ kinh ngạc nhìn Đông

Phượng Trường Minh hỏi ở Ma Áo Đại Lục hẳn chưa từng nghe qua có cao thủ nào có ngoại hình giống như người thanh niên trước mắt cả.

- Ta tên Đông Phượng Trường Minh là người của Tiên Áo Đại Lục không biết có tư cách làm đối thủ của người không??

Đông Phượng Trường Minh nghe thấy câu hỏi thì nhàn nhạt đáp một câu sau đó một luồng khí thể cực kỳ kinh khủng từ người hắn phát ra áp thẳng về phía Lâm Lôi.

- Thì ra là cao thủ đến từ Tiên Áo Đại Lục! Nếu người đã muốn chiến vậy thì xin mời!!

Lâm Lôi cảm nhận được luồng uy áp không thua kém gì mình do Đông Phượng Trường Minh thì trong lòng hơi kinh ngạc một chút bất quá rất nhanh đã khôi phục lại bình thường nhìn hắn cười nói một tiếng tiếp đó điều khiển Thánh Long Tháp Khắc Tư bay thẳng lên trời.

Đông Phượng Trường Minh thấy vậy cười nhẹ một tiếng tiếp đó cũng mở Thánh Long Chi Dực bay thẳng lên bầu trời đứng ngang với Lâm Lôi.

- Đây là... Thánh Long Chi Dực?

Lâm Lôi nhìn thấy Thánh Long Chi Dực sau lưng Đông Phượng Trường Minh thì kinh ngạc nói.

- Phải! Có vấn đề gì sao?

Đông Phượng Trường Minh nhìn thấy vẻ kinh ngạc của Lâm Lôi thì cười nói một tiếng ý tứ của hắn chính là: " Người có cười trên Thánh Long chân chính thì ta chẳng lẽ không thể sử dụng Thánh Long Chi Dực sao? "

- Không có vấn đề gì hết! Bắt đầu đi!!

Lâm Lôi nghe được câu nói đó thì xấu hổ cười một tiếng tiếp đó nghiêm giọng nói.

- Tốt! Áo Nguyệt Bộ!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó lập tức dốc toàn lực vận dụng bộ pháp gia truyền phối hợp với Thánh Long Chi Dực dùng tốc độ như là thuấn di vòng ra phía sau lưng Lâm Lôi.

- Huyết Dao - Nhất Dao Tuyệt Không!

Vừa xuất hiện sau lưng Lâm Lôi Đông Phương Trường Minh nhân lúc đối thủ còn chưa kịp phát giác lập tức rút Huyết Nguyệt Dao ra chém mạnh về cổ của Lâm Lôi muốn đối thủ nhất đao lưỡng đoạn.

- Ngang!

Nhưng khi đao của hắn sắp chém trúng mục tiêu thì Thánh Long Tháp Khắc Tư dưới chân Lâm Lôi lại gầm to một tiếng tiếp đó vung đuôi của mình lên quất mạnh một cái tống Đông Phương Trường Minh ra xa thành công hộ chủ.

- Đáng chết! Quang Minh Thánh Thuật - Thánh Quang Kiếm!!

Lâm Lôi hiểm tử hoàn sinh vừa kinh vừa giận lập tức xuất kiếm đánh trả muốn phanh thầy kẻ vừa tập kích mình.

- Huyết Dao - Thuấn!!

Đông Phương Trường Minh tất nhiên cũng không phải loại người chịu đứng yên khoanh tay chờ chết lập tức lộn ngược một vòng giữa không trung xuất ra một chiêu nữa.

- Oanh! Đùng!!

Huyết Nguyệt Dao của Đông Phương Trường Minh vừa va chạm với Thánh Kiếm của Lâm Lôi lập tức gây ra một tiếng nổ kinh thiên động địa đẩy hai đại cường giả bay ngược lại phía sau.

- Chiến!

Vừa ổn định lại thân hình Đông Phương Trường Minh và Lâm Lôi lập tức hét vang một tiếng rồi lại xông lên phía trước.

- Oanh! Đùng! Đùng! Đùng!!

Trong chớp mắt hai người đã giao đấu hơn trăm chiêu không những làm cho không gian xung quanh ầm ầm nổ tung mà cả trăng sao trên trời cũng phải lu mờ dưới sức mạnh của hai người uy thế có thể nói là đã vượt hơn trận chiến vừa rồi Lâm Lôi và Hòa Lộ Tát Ngưng Hòa qua nhiều lần.

- Quang Minh Thánh Thuật - Nhất Kiếm Sát Nhân!!

Lúc này chỉ nghe Lâm Lôi hét lớn một tiếng tiếp đó xuất ra một đạo kiếm quang màu trắng ngọc về phía Đông Phương Trường Minh.

- Chỉ có một đạo kiếm quang mà cũng muốn giết ta đúng là đáng cười!!

Đông Phương Trường Minh cười lạnh một tiếng tiếp đó vung một quyền đánh nát kiếm quang.

- Hừ! Một kiếm không đủ vậy thì trăm kiếm. Quang Minh Thánh Thuật - Bách Kiếm Tru Thần!!

Lâm Lôi nghe vậy thì hét lớn một tiếng tiếp đó chỉ thấy sau lưng hắn hiện ra hàng trăm thanh kiếm cùng lúc bắn về phía Đông Phương Trường Minh.

- Tuyệt Tình Chú - Tuyệt Tình Ấn - Băng Phong Vạn Lý!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì không dám khinh thường chút nào lập tức xuất ra tuyệt kỹ của Tuyệt Tình Đạo mà Tổ Gia gia Đông Phương Khiếu Thiên đã truyền cho mình.

- Ủng! Ủng! Ủng!

Trong chớp mắt từ trong cơ thể Đông Phương Trường Minh đã phát ra vô biên hàn khí đóng băng kiếm khí do Lâm Lôi lại.

- Tuyệt Tình Chú - Tuyệt Tình Ấn - Băng Dao Phá Thiên!!

Sau khi hóa giải công kích của đối thủ Đông Phương Trường Minh lập tức triển khai phản kích một thanh băng đao dài hơn ngàn trượng từ phía hăn chém thẳng vào Lâm Lôi.

- Bí Thuật - Nhân Long Nhất Thế!!

Mắt thấy băng đao mang theo khí thế hủy thiên diệt địa bay tới thì không dám có chút bảo lưu nào nữa lập tức thi triển ra bí thuật mình. Tiếp theo đó một màn làm cho người khác phải kinh sợ lại xảy ra chỉ thấy thân thể của Lâm Lôi và Thánh Long Tháp Khắc Tư vậy mà lại quỷ dị dung hợp lại thành một hóa thành một Long Nhân cao hơn mười trượng nghênh đón một đao của Đông Phương Trường Minh!!

- Ầm!

Sau một lúc giằng co thì cuối cùng Long Nhân Lâm Lôi cũng đã phá tan băng đao tiếp đó không dừng lại chút nào trực tiếp lao thẳng tới chỗ Đông Phương Trường Minh.

- Đông Phương Trường Minh chúng ta một chiêu phân thắng bại đi!
Quang Minh Thánh Kỹ - Hủy Thiên Diệt Địa!!

Trên đường đi chỉ nghe Lâm Lôi quát lên một tiếng tiếp đó cả người trực tiếp hóa thành một thanh kiếm hoàng kim dài hơn ngàn trượng.

- Tới đi! Liệt Thiên Thập Kích - Đệ Nhất Kích - Đệ Nhị Kích - Đệ Tam Kích!!

Đông Phương Trường Minh cũng quát lên một tiếng tiếp đó lập tức thi triển ra tất sát kỹ của mình.

- Đến đây là đủ rồi! Hai người dừng tay đi!!

Hai đại cường giả như hai quả lưu tinh lao thẳng về phía nhau nhưng lúc bọn họ sắp đụng vào nhau thì bỗng nhiên trên không trung lại vang lên một tiếng nói tiếp đó không ngờ lại có một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện hóa giải tất cả lực công kích của hai người.

- Là ai?

Đông Phương Trường Minh và Lâm Lôi ngẩng đầu nhìn lên không trung xem ai dám ngăn cản bọn họ thì chỉ thấy một lão giả thân mặc kim bào đáng vẻ uy nghiêm đang nhìn thẳng vào bọn họ.

- Giáo Hoàng đại nhân!!

Lâm Lôi nhìn thấy lão giả đó thì lập tức cung kính kêu lên một tiếng bởi vì hẳn chính là người lãnh đạo tối cao của Quang Minh Giáo Đình tại Nhân Gian Quang Minh Giáo Hoàng.

- Hai người các người đi theo ta!!

Lão giả cũng chính là Quang Minh Giáo Hoàng nhìn hai người nhàn nhạt nói một tiếng sau đó lại hóa thành một đạo hào quang bay về phía Quang Minh Thần Điện.

- Vút!

Lâm Lôi không chút do dự bay theo Giáo Hoàng còn Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi cũng đi theo hai người.

- Chuyện gì vậy?

- Sao tất cả lại bỏ đi rồi?

- Kết quả là ai thắng vậy?

...

Khán giả đang ngồi bên dưới khán đài nhìn thấy hai người đột nhiên bỏ đi thì không nhịn được kêu lên.

- Thật xin lỗi các vị! Ma Áo Đại võ Hội năm nay đến đây là kết thúc! Xin mời các vị ra về!!

Lúc này một Hồ Y Đại Giáo Chủ của Quang Minh Giáo Đình đột nhiên lại bay ra nhìn mọi người nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Tiến Vào Địa Ngục.

Bái Đán Thành. Bên trong Quang Minh Giáo Đình.

Quang Minh Giáo Hoàng dẫn theo hai người Lâm Lôi đã khôi phục nhân thân và Đông phương Trường Minh xuyên qua nhiều ngã rẽ tiến vào bên trong Thánh Quang Điện.

Đây là chủ điện là Quang Minh Giáo Đình nhưng nó lại không giống với chủ điện của các Giáo Đình khác. Bên trong chủ điện của các Giáo Đình khác là nơi luôn luôn tràn đầy vẻ trang nghiêm và cổ kính còn bên trong chủ điện của Quang Minh lại đặt đầy những chiếc ghế dựa cho người ta một cảm giác cực kỳ thoải mái.

- Ngồi đi!

Quang Minh Giáo Hoàng quay đầu lại nhìn hai người nói.

- Vâng!

Hai người lập tức ngồi xuống.

- Róc rách!

Lúc này Giáo Hoàng lại đi tới cái tủ đựng rượu trên vách tường cẩn thận chọn lấy một chai rượu rồi rót ra hai ly thủy tinh.

- Uống đi!

Giáo Hoàng đặt hai ly rượu lên bàn nhìn Đông Phương Trường Minh và Lâm Lôi nói.

- Đa tạ Giáo Hoàng ban rượu!

Lâm Lôi thấy vậy lập tức cung kính nói một tiếng sau đó cầm ly rượu lên uống một hớp nhỏ.

- Ừc!

Đông Phương Trường lại không chút khách sáo uống cạn cả ly rượu.

- Rượu ngon! Đúng là rượu ngon!!

Sau khi uống xong Đông Phương Trường Minh nhìn Giáo Hoàng nói.

- Ha ha ha... Nếu thấy ngon thì tiểu hữu uống thêm đi!!

Giáo Hoàng nghe vậy cười nói một tiếng tiếp đó rót thêm một ly nữa cho Đông Phương Trường Minh rồi cũng tự rót một ly cho mình.

- À phải rồi! Lúc nãy ta ngồi trên khán đài nghe tiểu hữu nói mình là người đến từ Tiên Áo Đại Lục. Vậy xin hỏi sư thừa của tiểu hữu thật ra là ai có phải người quen của ta hay không?

Vừa uống rượu Giáo Hoàng vừa nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Đến rồi!

- Thừa Giáo Hoàng một thân bản lĩnh này của tại hạ là do Tổ Gia gia Đông Phương Khiếu Thiên truyền thụ!

Đông Phương Trường Minh nghe câu hỏi của Giáo Hoàng thì trong lòng âm thầm nói một tiếng sau đó mở miệng trả lời.

Lâm Lô đang ngồi bên cạnh nghe vậy không nhịn được hít một hơi khí lạnh kinh hãi nhìn Đông Phương Trường Minh hắn không thể tin được người thanh niên ngồi trước mắt lại chính là hậu nhân của Đại Ma Vương trong truyền thuyết.

- Thì ra tiểu hữu chính là hậu nhân của Đông Phương tiên sinh đúng là thất kính rồi! Không biết tiểu hữu người có hứng thú trở thành Khách Khanh của Quang Minh Giáo Hội chúng ta không?

Giáo Hoàng nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói một tiếng sau đó bất ngờ đưa ra một câu hỏi.

Nghe được đề nghị của Giáo Hoàng sắc mặt của Đông Phương Trường Minh biến hóa liên tục ban đầu hắn chính là vì sợ Giáo Hoàng đưa ra yêu cầu này cho nên mới khai một mạch thân thể của mình ra để làm cho hắn phải kiêng kỵ. Không ngờ Giáo Hoàng sau khi nghe xong không những không có chút kiêng kỵ mà còn đặt câu hỏi một cách trực tiếp như vậy thật sự làm cho hắn phải khiếp sợ a!!

- Trường Minh tiểu hữu người suy nghĩ như thế nào?

Lúc Đông Phương Trường Minh đang mãi mê suy nghĩ thì bên tai bỗng nhiên vang lên giọng nói của Giáo Hoàng kéo hắn về hiện thực.

- Giáo Hoàng đại nhân thứ cho ta nói thẳng bản tính của ta chỉ ưa thích tự do tự tại e rằng không gánh nổi trọng trách như vậy xin Giáo Hoàng hãy nghĩ lại!!

Đông Phương Trường Minh vừa hồi thần lại lập tức nhìn Giáo Hoàng khéo léo lên tiếng từ chối.

- Ha ha... Trường Minh tiểu hữu người không cần vội vàng từ chối như vậy. Trước tiên hãy nghe ta nói hết cái đã! Thật ra khi nhận chức Khách

Khanh của Quang Minh Giáo Đình chúng ta không yêu cầu người làm gì cả chỉ là khi Quang Minh Giáo Đình gặp khó khăn nếu người giúp được thì người nhất định phải ra tay giúp còn nếu không giúp được thì chúng ta cũng sẽ không trách người.

Bên cạnh đó người còn có thể nhận được vô số chỗ tốt từ chỗ Quang Minh Giáo Đình những thứ khác không nói nhưng có ba điểm chắc chắn sẽ khiến tiểu hữu người hứng thú:

Thứ nhất khi trở thành Khách Khanh của Quang Minh Giáo Đình chúng ta người sẽ có thể tự do đi lại bất cứ nơi nào trên Ma Áo Đại Lục cho dù là người của Tứ Đại Đế Quốc cũng không có quyền quản người!!

Thứ hai là khi người cảm thấy cần thiết có thể điều động tự do điều động một phần lực lượng của Quang Minh Giáo Đình giúp người làm việc.

Thứ ba chính là người có thể tự do xuất nhập tàng thư thất của Quang Minh Giáo Đình chúng!!

Giáo Hoàng nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói hắc tin tưởng trên đời này không ai có thể từ chối được những đặc quyền mà hắc vừa nói.

Quả nhiên như Giáo Hoàng dự đoán cho dù tâm trí của Đông Phương Trường Minh có kiên định tới đâu sau khi nghe những điều kiện mà hắc vừa nói cũng khó tránh khỏi động lòng muốn nhận lời nhưng khi nghĩ tới quy tắc của mình thì lại không thể mở miệng trong lúc nhất thời lâm vào tình huống chính bản thân hắc cũng không biết phải làm sao khó xử vô cùng!!

- Giáo Hoàng đại nhân chuyện này ngài có thể cho ta mấy ngày thời gian để suy nghĩ được không?

Một lúc sau Đông Phương Trường Minh bỗng nhiên nhìn Giáo Hoàng nói.

- Tất nhiên là được! Ta cho ba ngày thời gian để suy nghĩ thế nào?

Giáo Hoàng nghe vậy gật đầu một cái nói.

- Đa tạ! Cáo từ!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái sau đó quay người bước ra khỏi Quang Minh Thần Điện.

.....

Tối hôm đó Đông Phương Trường Minh nằm trên giường của mình lăn qua lộn lại trong đầu không ngừng suy nghĩ về đề nghị của Giáo Hoàng nhưng vẫn chưa biết phải quyết định.

- Ai! Thật ra bây giờ phải làm sao mới tốt đây?

Sau một lúc suy nghĩ vẫn không có kết quả Đông Phương Trường Minh không nhịn được thở dài một tiếng nói. Mục đích chuyến đi Ma Áo Đại Lục này của hắn vốn chỉ là muốn thật tốt khổ tu một chuyến thật không ngờ lại gặp phải loại chuyện này!!

- Đợi đã... Khổ tu? Đúng rồi! Ta có thể làm như vậy mà!!

Vừa nghĩ tới khổ tu Đông Phương Trường Minh bỗng nhiên xuất hiện một đạo linh quang làm hắn không nhịn được thốt lên một tiếng rồi lại ngã xuống gối ngáy o o ngủ say.

.....

Ba ngày sau Đông Phương Trường Minh lại quay lại Quang Minh Thần Điện!!

- Trường Minh tiểu hữu người suy nghĩ thế nào rồi?

Vừa thấy Đông Phương Trường Minh bước vào Giáo Hoàng lập tức lên tiếng hỏi.

- Giáo Hoàng đại nhân ta quyết định đồng ý nhận chức Khách Khanh của Quang Minh Giáo Đình!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Quang Minh Giáo Hoàng trịnh trọng nói.

- Tốt! Tốt! Tốt! Hoan nghênh tiểu hữu gia nhập Quang Minh Giáo Đình chúng ta!!

Dù đã đoán trước được kết quả nhưng khi nghe chính miệng Đông Phương Trường Minh nói Giáo Hoàng vẫn không nhịn được vui mừng cười to kết nạp được một được một cường giả có tiềm lực như Đông Phương Trường Minh vào Giáo Đình đúng là một chuyện đáng để người ta vui mừng.

- Bất quá ta còn có một điều kiện!

Lúc này đột nhiên Đông Phương Trường Minh lại lên tiếng nói.

- Là điều kiện gì? Người cứ nói!

Giáo Hoàng nghe vậy thu lại nụ cười của mình nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Giáo Hoàng đại nhân ta hy vọng có thể tiến vào Địa Ngục tu luyện một thời gian!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Giáo Hoàng nói.

- Được ta chấp nhận!!

Đông Phương Trường Minh vốn tưởng rằng Giáo Hoàng rất khó chấp

nhận điều kiện này của hắn không ngờ vừa nghe hắn nói ông ta đã gật đầu đồng ý.

- Thật sao?

Đông Phương Trường Minh không thể tin hỏi.

- Đương nhiên là thật! Trường Minh tiểu hữu người có điều không biết trước đây Quang Minh Giáo Hội chúng ta vẫn thường mở cửa Địa Ngục để cho những thiên tài của mình vào đó rèn luyện tăng thêm kinh nghiệm hiện giờ đương nhiên là không có vấn đề gì!!

Giáo Hoàng nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

-....

Nghe xong mấy lời của Giáo Hoàng nói Đông Phương Trường Minh triệt để im lặng hắn không thể nào ngờ được Quang Minh Giáo Hội còn có bí văn như thế này!!

- Trường Minh tiểu hữu người cầm lấy tấm lệnh bài này đi có nó người có thể đi tới Địa Ngục Tầng Thứ Sáu đó cũng là sổ tầng mà bọn ta có thể tự do mở ra. Nếu dọc đường đi có gặp nguy hiểm thì chỉ cần bóp nát nó thì người sẽ được truyền tống trở lại đây ngay.

Giáo Hoàng lấy từ trong người ra một tấm lệnh bài màu đen đưa cho Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Đa tạ!

Đông Phương Trường Minh nhận lấy tấm lệnh bài nhìn Giáo Hoàng trịnh trọng nói một tiếng tiếp đó lập tức bắt đầu chuyển đi tới Địa Ngục của mình.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Địa Ngục Cư Dân.

Đông Phương Trường Minh được Quang Minh Giáo Hoàng cho phép cuối cùng cũng có thể tiến vào cấm địa Địa Ngục của Quang Minh Giáo Hội để tu hành.

- Đây chính là Địa Ngục tầng thứ nhất sao? Cũng không đáng sợ cho lắm!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Địa Ngục tầng thứ nhất giống y như một tòa mê cung khổng lồ trước mắt cảm thán nói một tiếng sau đó không hề nghĩ nhiều nữa trực tiếp phi hành về phía trước.

Trên đường đi Đông Phương Trường Minh không ngừng dùng thần thức cẩn thận quan sát khắp nơi nhưng vẫn không cảm nhận được cảm nhận được bất kỳ dấu hiệu sinh mạng nào.

- Vút!

Lúc này bỗng nhiên lại có một cái bóng trắng xuất hiện trước mặt Đông Phương Trường Minh.

- Vong linh?

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy cái bóng trắng thì nhú mày nói một tiếng tiếp đó lập tức xoay người đuổi theo nó.

- Vút!

Đi được một lúc đột nhiên lại có sáu đạo hào quang chói mắt từ phía trong tường bắn ra nhắm thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Ầm!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy rút Huyết Nguyệt Dao ra chém một nhát lập tức phá tan được sáu luồng quang mang kia.

Tiếp đó chỉ thấy năm bóng người.... à không phải nói là là sáu cái vong linh tóc vàng từ trong vách tường bay ra phối hợp với tên vong linh ban đầu đã dẫn dụ Đông Phương Trường Minh tới đây tạo thành thế trận lục giác bao vây hãm lại.

Trong sáu tên vong linh thì có năm tên có thực lực là Tứ Giai đỉnh phong một tên có Ngũ Giai sơ kỳ.

- Nhân loại ngoan ngoãn giao thân thể của người cho chúng ta. Chúng ta có thể cho linh hồn của người một con đường sống nếu không chết!!

Tên Ngũ Giai vong linh nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Muốn lấy thân thể của ta phải xem các người có bản lĩnh không đã!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười lạnh một tiếng nói.

- Không biết điều! Giết hãm cho ta!!

Tên Ngũ Giai vong linh nghe vậy hét lớn một tiếng cùng với năm tên vong linh còn lại lập tức xông lên tấn công Đông Phương Trường Minh.

- Phốc xích! Phốc xích! Phốc xích!!

Khi sáu tên vong linh sắp đến gần Đông Phương Trường Minh đột nhiên một luồng kiếm khí lại xuất hiện chém thẳng về phía bọn chúng. Trong chớp

mắt trong sáu tên vong linh đã có ba tên trực tiếp bị phanh thây hai tên bị chém thành hai nửa rơi xuống đất hấp hối chỉ có con Ngũ Giai vong linh là kịp thời né tránh!!

Vừa thoát chết tên Ngũ Giai vong linh không chút do dự lập tức quay đầu bỏ trốn vào trong mê cung.

- Muốn chạy? Trễ rồi! Phá Diệt Thánh Nhân!!

Đông Phương Trường Minh cười lạnh một tiếng tiếp theo đó chỉ thấy từ trong mắt hắn xuất hiện hai tia sáng bắn thẳng về phía tên vong linh.

- Ầm!

Tên Ngũ Giai vong linh bị hai tia sáng bắn trúng lập tức tan thành tro bụi.

- Ầm!

Sau khi diệt sát mấy tên vong linh vọng tưởng chiếm đoạt thân thể mình Đông Phương Trường Minh lập tức khởi động tám lệnh bài mà Giáo Hoàng đã đưa cho truyền tống tiến vào tầng thứ hai.

...

Nóng nực, khó chịu, khắc nghiệt!

Đó là những nhận xét đầu tiên khi Đông Phương Trường Minh khi tiến vào Địa Ngục tầng thứ hai nơi này là một mảnh sa mạc khô nóng những cơn sóng nhiệt làm cho không khí mơ hồ sinh ra chút sóng nhiệt, cuồng phong không ngừng cuốn cát vàng bay đầy trời khiến cho thiên địa vô cùng ngột ngạt.

- Grao! Grao! Grao!

Lúc này dưới đồng cát vàng bỗng nhiên vang lên những tiếng gào thét tiếp

đó chỉ thấy một đám hàng trăm con cương thi toàn thân quấn vải trắng gầy chỉ còn da bọc xương từ dưới mặt đất chui ra trong số chúng con thấp nhất cũng có thực lực Tam Giai cao nhất thì có thực lực Ngũ Giai đỉnh phong có thể nói là bất kể là về số lượng hay chất lượng đều hơn xa đám vong linh ở tầng một.

- Grao! Grao! Grao!

Nhìn thấy Đông Phương Trường Minh đám cương thi hưng phấn gầm lớn một tiếng sau đó tranh nhau xông về phía hắn như xông về phía một miếng mồi ngon vậy.

- Tê!

Đối diện với hàng trăm con cương thi xông về phía mình dù có can đảm như Đông Phương Trường Minh cũng không nhịn được khiếp sợ đến da đầu tê dại.

- Giết!

Bất quá rất nhanh hắn đã bình tĩnh lại rút Huyết Nguyệt Dao ra thét lớn một tiếng chủ động xông về phía đám cương thi.

- Phốc! Phốc! Phốc!!

Mỗi lần Đông Phương Trường Minh vung đao lên là lại có hàng chục cái đầu đầm máu bay lên trên không nhưng bất luận hắn có chém giết nhiều đến thế nào thì đám cương thi vẫn không chút sợ hãi lớp sau nối bước lớp trước điên cuồng gầm thét xông về phía hắn.

- Không được! Nếu cứ như thế này thì sẽ không ổn mất! Bây giờ phải diệt được con đầu đàn thì mới có thể ép chúng lui xuống được!!

Đông Phương Trường Minh âm thầm nghĩ rồi lập tức quét mắt nhìn khắp đàn cương thi muốn tìm ra con đầu đàn. Trời không phụ người có lòng sau một lúc tìm kiếm cuối cùng Đông Phương Trường Minh cũng đã nhìn thấy một con bích nhân đang đứng trên một cồn cát cách hẳn khoảng một dặm không ngừng gầm thét chỉ huy đám cương thi khác công kích hẳn.

- Chính là người rồi!!

Đông Phương Trường Minh vui mừng kêu lên một tiếng sau đó mở Thánh Long Chi Dực ra dùng tốc độ như là thuận di xuất hiện trước mặt con Cương Thi Vương dốc toàn lực xuất ra một đao chấn bay nó ra phía xa.

- Grao!

Nhưng đáng tiếc một đao của Đông Phương Trường Minh dù mạnh nhưng vẫn chưa thể giết chết được Cương Thi Vương rất nhanh nó đã từ trên mặt đất bò dậy hung mãnh gào lên một tiếng lao về phía Đông Phương Trường Minh.

- Ha... Thân thể của người không ngờ lại cường đại như vậy đúng là làm cho ta bất ngờ! Đáng tiếc người chung quy vẫn là một tử vật không đủ trí thông minh căn bản không thể gây trở ngại cho ta. Chịu chết đi! Tuyệt Tình Chú - Cốt Linh Lãnh Hỏa!!

Nhìn thấy thể tới hung mãnh của Cương Thi Vương chẳng những không sợ hãi chút nào mà còn cười lạnh một tiếng nói tiếp theo há miệng phun ra một ngọn lửa nhỏ màu trắng vào cơ thể đối thủ.

- Rắc! Rắc! Rắc! Rắc!

Cốt Linh Lãnh Hỏa do Đông Phương Trường Minh phát ra vừa tiếp xúc với cơ thể Cương Thi Vương lập tức phát huy công dụng của mình không ngừng phát ra hàn khí khiếp người nhanh chóng đóng băng cả cơ thể Cương

Thi Vương lại thành một bức tượng băng.

- Ầm!!

Cuối cùng chỉ thấy bức tượng băng Cương Thi Vương ầm ầm nổ tung hóa thành từng đám đóa bông tuyết bay khắp sa mạc.

- Grao! Grao! Grao!

Ở phía xa đám cương thi nhìn thấy thủ lĩnh chết đi thì hoảng sợ gào thét mấy tiếng rồi lập tức chui xuống dưới đất bỏ trốn.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng không truy đuổi bọn chúng mà lấy một viên đan dược ra nuốt xuống nhanh chóng khôi phục lại số chân khí đã tiêu hao trong người tiếp đó lập lại lần nữa khởi động lệnh bài truyền tống tiến vào tầng thứ ba.

.....

Địa Ngục tầng thứ ba!

Không giống như tầng thứ nhất và tầng thứ hai nơi này không phải là một cái mê cung cũng không phải một cái sa mạc nơi này vậy mà lại là một khu rừng rậm nguyên sinh nhìn qua tràn ngập sinh cơ thật sự làm Đông Phương Trường Minh mới tiến vào đây kinh ngạc vô cùng.

- Giết!

Lúc Đông Phương Trường Minh đang ngăm nhìn hoàn cảnh mới ở đây thì bên hai hắc đột nhiên vang lên một tiếng thét lớn tiếp theo chỉ thấy một thiếu niên khoảng mười hai, mười ba tuổi tay cầm một thanh cốt đao từ trong bụi rậm phóng ra chém thẳng xuống đầu Đông Phương Trường Minh giống như muốn bổ đôi hắc ra vậy!

- Vút!

Nhìn thấy thế công của thiếu niên Đông Phương Trường Minh chỉ cười nhẹ một tiếng vung tay lên thiếu niên đang lao tới lập tức bị đánh văng xuống đất.

- Người là người phương nào tại sao? Tại sao lại tấn công ta?

Đông Phương Trường Minh nhìn người thiếu niên trầm giọng hỏi.

- Có bản lĩnh thì giết ta đi! Đừng hỏi nhiều!!

Người thiếu niên từ dưới đất bò lên nhìn Đông Phương Trường Minh quật cường nói.

- Con à! Con không được nói bậy mau quỳ xuống xin đại nhân này tha lỗi đi!!

Nhưng thiếu niên vừa dứt lời thì từ trong rừng bỗng nhiên lại vang lên một tiếng nói nữa tiếp đó chỉ thấy một phụ nhân khoảng ba, bốn mươi tuổi trên người mặc một bộ đồ da thú sắc mặt tái nhợt như một tờ giấy trắng từ trong đó bước ra.

- Mẹ sao mẹ lại ra đây? Mau trở vào nhà đi! Ở đây nguy hiểm lắm!!

Người thiếu niên vừa trông thấy người phụ nhân xuất hiện thì mặt mày biến sắc cả kinh kêu lên.

- Vị đại nhân này tiểu nhi còn nhỏ không biết chuyện đã đắc tội đến ngài! Xin ngài đại nhân đại lượng bỏ qua cho còn nếu ngài thật sự muốn trừng phạt thì cứ trừng phạt mình ta là được rồi dù sao cũng tại ta không biết dạy con!!

Người phụ nhân không để ý tới thiếu niên mà bước tới trước mặt Đông Phương Trường Minh quỳ xuống nói.

- Người đứng lên đi! Ta không có ý trách tội hăn ta chỉ muốn biết các người là ai tại sao lại xuất hiện ở nơi này thôi!!

Đông Phương Trường Minh nhìn người phụ nhân đang quỳ trước mặt mình một chút rồi phất tay nói.

- Tạ ơn đại nhân! Chúng ta vốn là người sinh sống ở nơi này ạ!!

Người phụ nhân từ dưới mặt đất đứng lên nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Vô Đề.

- Cái gì người nói người là cư dân ở Địa Ngục tầng thứ ba này ư? Sao có thể như vậy được?

Đông Phương Trường Minh nghe xong lời của phụ nhân kinh ngạc hỏi.

- Ai! Đại nhân ngài có chỗ không biết chỗ này của chúng tôi ban đầu căn bản không phải là Địa Ngục tầng thứ ba mà là một thế giới có tên là Thanh Nguyên Huyền Giới những người sinh sống ở đây đều có một cuộc sống phi thường phi thường hạnh phúc và mỹ mãn. Nhưng đến một ngày kia đột nhiên lại có một đám người ngoại lai đột nhiên xông vào nơi này bọn chúng vừa xuất hiện đã điên cuồng tấn công bộ lạc của chúng tôi giết chết rất nhiều người, cũng may là tổ tông chúng tôi cũng coi như là có chút thực lực có thể miễn cưỡng bảo vệ an toàn cho những người còn lại nhưng từ đó tất cả mọi người đều phải sống trong một cuộc sống tràn ngập nỗi sợ hãi căn bản không dám bước ra khỏi phạm vi bộ lạc một bước!!

Phụ nhân chậm rãi kể lại.

- Hử! Theo người nói như vậy thì mẹ con người đáng lý ra cũng phải ở cùng với những người khác trong bộ lạc mới đúng. Tại sao lại một mình sống ở nơi nguy hiểm này?

Đông Phương Trường Minh nghe xong nhíu mày một cái rồi lại hỏi tiếp.

- Bẩm đại nhân sở dĩ mẹ con chúng tôi phải lưu lạc đến nơi này cũng là do một tên Đại Vu Sư A Kỳ Cổ Đức làm hại!!

Phụ nhân lộ ra vẻ thõng khổ nói.

- Đại Vu Sư A Kỳ Cổ Đức? Hẳn là ai?

Đông Phương Trường Minh lại hỏi tiếp.

- Bẩm đại nhân thật ra tôi cũng không biết hẳn thật ra là ai chỉ biết là từ khi hẳn xuất hiện đã thõng nhất đám ác đồ ở chỗ này lại tự xưng là Đại Vu Sư. Khoảng nửa năm trước hẳn đột nhiên dẫn theo hơn trăm tên ác đồ đến hủy diệt bộ lạc của tôi giết chết chồng của tôi còn vô sỉ nói muốn lấy tôi làm vợ nữa! Tôi đương nhiên không thể đồng ý vì vậy chỉ có thể bất đắc dĩ dẫn theo con nhỏ rời đi bộ lạc lưu lạc tới đây!!

Phụ nhân từ từ kể lại câu chuyện của mình sau khi nói xong không thể nhịn được nữa bật khóc thành tiếng nước mắt rơi đầy mặt.

- Ai!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trong lòng cũng không nhịn được sinh ra chút đồng tình với tình cảnh nàng im lặng thở dài một tiếng.

- Đại nhân không biết ngài có thể đáp ứng tiểu nhân một chuyện không? Xin ngài hãy thay ta chăm sóc con ta. Có được không??

Lúc này người phụ nhân đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

- Cái này sao? Được! Ta hứa với người sẽ thay người chăm sóc cho con trai của người!!

Đông Phương Trường Minh nghe thấy lời của phụ nhân thì hơi do dự một chút rồi gật đầu nói.

- Đa tạ đại nhân! Đa tạ đại nhân! Đa tạ đại nhân!!

Người phụ nhân nghe vậy thì vui mừng vô cùng liên tục đập đầu với Đông Phương Trường Minh.

- Mẹ không cần cầu xin hử! Con sẽ không đi với hử đâu. Con muốn ở đây với mẹ!!

Người thiếu niên ở cạnh thấy vậy thì liên tục hét lên mấy tiếng rồi chạy tới nắm lấy tay mẹ mình muốn kéo nàng đứng lên nhưng lúc hử đến gần thì lại phát hiện hai mắt của người phụ nhân đã nhắm lại trên người không còn chút hơi thở nào rõ ràng là đã chết đi.

- Mẹ ơi mẹ làm sao vậy? Mẹ mau tỉnh lại đi! Đừng dọa con mà!!!

Người thiếu niên căn bản không bản không biết được mẹ của mình đã chết liên tục dùng tay lay động cái xác nhưng mặc kệ hử lay động mạnh thế nào người phụ nhân cũng đã mãi mãi không thể tỉnh lại được nữa!!

- Thiếu niên người đứng lên đi! Từ hôm nay người hãy đi theo ta. Mẹ của người đã giao người cho ta thì sau này ta nhất định sẽ chiếu cố tốt người!!

Đông Phương Trường Minh nhìn người thiếu niên thần sắc phức tạp nói.

- Hử! Ai cần người chiếu cố chứ? Ta muốn ở lại đây với mẹ ta. Người mau cút đi!!

Người thiếu niên nhìn Đông Phương Trường Minh thét lên một tiếng sau đó tiếp tục ôm thi thể của mẹ mình gào khóc.

- Hử! Người quỳ ở đây thì có tác dụng gì? Chẳng lẽ người không muốn báo thù cho mẫu thân, báo thù cho phụ thân giải cứu những người giống như người ra khỏi bể khổ sao??

Đông Phương Trường Minh nghe thấy câu nói của người thiếu niên thì

trên mặt thoáng hiện lên vẻ âm trầm hừ nhẹ một tiếng rồi trầm giọng nói.

- Người nói như vậy chẳng lẽ người có thể giúp ta báo thù? Nếu thật như vậy thì cho dù người muốn ta làm gì cũng được!!

Người thiếu niên nghe thấy câu nói đó thì hai mắt sáng lên nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi giờ phút này trong lòng hẳn chỉ có một nguyện vọng đó chính là nhất định phải giết chết A Kỳ Cổ Đức trả thù cho cha mẹ đồng thời phải làm cho cuộc sống của người dân trong bộ lạc khôi phục lại giống như lúc trước không cần phải chịu khổ nữa vì đạt được mục tiêu này dù phải trả giá như thế nào thì thiếu niên cũng nguyện ý!!

- Người không cần làm gì cả! Chỉ cần chịu bái ta làm sư phụ thì ta không những sẽ giúp người báo thù mà còn dạy cho người tuyệt thế thần công để người có thể bảo vệ những người muốn bảo vệ!!

Đông Phương Trường Minh nhìn người thiếu niên nói.

- Được! Sư phụ tại thượng xin hãy nhận đệ tử ba lạy!!

Người thiếu niên nghe vậy lập tức quỳ xuống nhìn Đông Phương Trường Minh dập đầu ba cái sau đó nói.

- Tốt! Đứng lên đi!

Đông Phương Trường Minh phất tay nhìn người thiếu niên nói.

- Tạ sư phụ!

Người thiếu niên cung kính nói một tiếng sau đó từ dưới mặt đất đứng lên.

- Đúng rồi người tên là gì?

Đông Phương Trường Minh bất chợt nhìn thiếu niên hỏi nói chuyện đến

lúc này hẳn mới nhận ra là mình còn chưa biết tên của đối phương.

- Bẩm sư phụ con không có tên từ xưa đến nay mẹ và mọi người trong bộ lạc đều chỉ gọi con là Vũ nhi thôi ạ!!

Thiếu niên nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Vậy sao? Vậy thì từ bây giờ người gọi là Đông Phương Vũ Thiên đi hy vọng sẽ có một ngày nào đó người sẽ giống như tên có thể hóa thân thành phượng hoàng bay múa khắp cửu thiên!!

Đông Phương Trường Minh ngẫm nghĩ một chút rồi nói.

- Tà sư phụ đặt tên! Mẹ người nghe thấy không? Hiện tại con tên là Đông Phương Vũ Thiên đó! Mẹ yên tâm đi một ngày nào đó con nhất định sẽ biến cái tên này thành cái tên khiến mẹ tự hào!!

Người thiếu niên sau khi nghe xong cái tên của mình thì nhìn Đông Phương Trường Minh cung kính nói một tiếng sau đó nhìn sang thi thể của mẹ mình âm thầm nói.

- Được rồi! Vũ Thiên con an táng mẫu thân mình đi sau đó dẫn đường cho ta tới chỗ của tên Đại Ma Vương A Kỳ Cổ Đức đó!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Đông Phương Vũ Thiên trầm giọng nói.

- Dạ!

Đông Phương Vũ Thiên gật đầu một cái tiếp đó lập tức chuẩn bị an táng cho mẹ mình.

.....

Hang ổ của Đại Ma Vương A Kỳ Cổ Đức nằm trong Tử Vong Hải ở phía

bắc của Tầng Địa Ngục thứ ba dưới sự hướng dẫn Đông Phương Vũ Thiên chỉ mất thời gian ba ngày thì Đông Phương Trường Minh đã tới được đó.

- Vũ Thiên đây chính là nơi ở của A Kỳ Cổ Đức đó sao?

Lúc này chỉ thấy Đông Phương Trường Minh đứng trên bầu trời cẩn thận quan sát tòa thành bảo ngăm đen phía dưới mặt biển một chút rồi xoay đầu nhìn Đông Phương Vũ Thiên hỏi.

- Đúng vậy!

Đông Phương Vũ Thiên đang ở bên trong Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh nghe hỏi thì liền mạng gật đầu một cái.

- Được! Con ở bên trong đi. Việc tiếp theo cứ để ta xử lý!!

Đông Phương Trường Minh trịnh trọng nói một tiếng sau đó đóng Nội Thiên Địa của mình lại.

- A Kỳ Cổ Đức người mau rút ra đây cho ta!!

Tiếp theo chỉ nghe Đông Phương Trường Minh sử dụng Long Ngâm Công hét lớn một tiếng kinh thiên động địa.

- Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!!

Tiếng hét vừa vang lên tất cả đám cương thi thủ vệ đang đứng trên tường thành của Tử Vong Thành Bảo lập tức không chịu nổi áp lực ầm ầm nổ tung.

- Grao!!

Trong Tử Vong Thành Bảo đột nhiên vang lên một tiếng long ngâm to lớn tiếp theo chỉ thấy một con Tứ Giai Cốt Long từ trong đó bay ra trên lưng nó là một lão giả tóc bạc thân hình gầy như que củi đang đứng.

- Người là ai mà dám tự tiện công kích Tử Vong Thành Bảo của vĩ đại Đại Vu Sư A Kỳ Cổ Đức ta??

Đại Vu Sư A Kỳ Cổ Đức nhìn Đông Phương Trường Minh quát hỏi.

- Ta là người đến giết ngươi!!

Đông Phương Trường Minh âm trầm nói một tiếng sau đó đập mạnh Thánh Long Chi Dực dùng tốc độ như là thuận di xuất hiện trước mặt A Kỳ Cổ Đức chém mạnh xuống một đao.

- Keng!

Những tưởng A Kỳ Cổ Đức sẽ bị một đao của Đông Phương Trường Minh phanh thây không ngờ Huyết Nguyệt Đao lại chỉ có thể phá được lớp hắc bào mà A Kỳ Cổ Đức mặc bên ngoài chứ căn bản không thể tổn thương thân thể hắn.

- Khắc khắc... Muốn giết ta đúng là nằm mơ. Chịu chết đi!!

A Kỳ Cổ Đức cười quái dị một tiếng tiếp theo xuất ra một đòn Âm Thi Trảo muốn moi tim của Đông Phương Trường Minh ra nhưng khi trảo chiêu của hắn đánh trúng người Đông Phương Trường Minh cũng chỉ cắm vào thịt được ba phân rồi không thể tiến thêm chút nào nữa.

- Sao lại như vậy?

A Kỳ Cổ Đức kinh ngạc kêu lên.

- Lão yêu vật đừng tưởng trên đời này chỉ có ngươi mới biết cường hóa thân thể chứ! Cút đi cho ta!!

Đông Phương Trường Minh nhìn A Kỳ Cổ Đức cười nói một tiếng sau đó hung mãnh xuất ra một quyền đánh bay hắn đi.

- Khốn kiếp! Vĩ đại Minh Thần xin hãy nghe lời cầu nguyện theo lời cầu nguyện của tín đồ của ngài...

A Kỳ Cổ Đức vừa ổn định thân hình lại lập tức lăm bằm niệm chú ngữ chuẩn bị thi triển ra ma pháp cấm chú để phản kích.

- Vút vút vút...

Nhưng hắn còn chưa niệm xong đã nhìn thấy đã nhìn thấy hàng trăm mũi băng thương cùng lúc bắn về phía hắn.

- Ầm!

A Kỳ Cổ Đức lập tức đại kinh thất sắc vội vàng bay lên tránh né đáng tiếc Đông Phương Trường Minh làm sao có thể cho hắn cơ hội lập tức lật tay một cái thi triển một đòn Diệt Thiên Thủ ép hắn trở về chỗ cũ.

- Aaaaaa.....

Không thể tránh né trong chớp mắt cơ thể A Kỳ Cổ Đức đã bị hàng trăm mũi băng tiễn xuyên thủng. Thứ chảy ra từ những vết thương của hắn cũng không phải là máu tươi mà là từng luồng nước vàng hôi thối khiến cho người ta có cảm giác muốn nôn mửa.

- Ghê tởm! Loại như ngươi nên sớm biến mất trên đời đừng ở lại làm ảnh hưởng không khí nữa! Huyết Dao - Lăng Trì!!

Đông Phương Trường Minh nhìn A Kỳ Cổ Đức như vậy thì mắng một tiếng sau đó chém ra một đao.

- A!

A Kỳ Cổ Đức đang bị trọng thương làm sao có thể chịu được một đao này

trong chớp mắt đã bị chém thành tám mảnh rơi xuống biển trên bầu trời chỉ còn lại nửa cái đầu của hắn và một viên Thi Đan màu đỏ lớn bằng nắm tay.

- Phù! Xong rồi Vũ Thiên người ra đi!!

Đông Phương Trường Minh thở nhẹ một tiếng đáp xuống mặt đất rồi nhìn vào trong Nội Thiên Địa nói.

- Sư phụ thật sự đã xong rồi sao?

Đông Phương Vũ Thiên lú đầu từ trong Nội Thiên Địa ra nhìn Đông Phương Trường Minh kinh ngạc hỏi hắn không tin được Đại Vu Sư A Kỳ Cổ Đức lại bị sư phụ của mình giải quyết nhanh như vậy.

- Ừ!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó ném nửa cái đầu lâu còn thừa lại của A Kỳ Cổ Đức cho Đông Phương Vũ Thiên.

- Cha, mẹ thù của các người được báo rồi!!

Đông Phương Vũ Thiên run run nhận lấy cái đầu lâu trong tay Đông Phương Trường Minh đưa lên trời cao hét lớn một tiếng.

- Sư phụ đa tạ người! Đại ân của người kiếp này con nguyện làm trâu làm ngựa để trả!!

Sau một lúc kích động qua đi Đông Phương Vũ Thiên lập tức quỳ xuống trước mặt Đông Phương Trường Minh cảm kích nói.

- Mau đứng lên đi! Ta đã sớm nói rồi người đã bái ta làm thầy thì chuyện của người cũng chính là chuyện của ta không cần đa lễ như vậy. Bây giờ chuyện quan trọng con cần làm là mau chóng đi cứu những người trong bộ lạc của con rồi chúng ta nhanh chóng trở về nói thật ta không thích chỗ này

chút nào!!

Đông Phương Trường Minh phát tay nâng Đông Phương Vũ Thiên lại cười nói.

- Vâng sư phụ con lập tức đi ngay!!

Đông Phương Vũ Thiên nghe vậy trịnh trọng gật đầu một cái rồi sau đó vội vàng chạy vào trong Tử Vong Thành Bảo giải cứu tộc nhân của mình.

PS: Truyện này là Đồng Nhân Thần Mộ nên ít nhiều mình cũng có học cách viết của tác giả. Cho nên đôi lúc có hai ba câu hơi điên điên từng từng nha! Mong các bạn thông cảm!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Lục Giai Và Tiếp Tục Lên Đường.

Tầng Địa Ngục thứ ba!

Đông Phương Trường Minh sau khi rời khỏi Tử Vong Hải thì trực tiếp bay tới vùng lãnh thổ của bộ lạc Đông Phương Vũ Thiên trước đây nằm ở phía đông.

- Vũ Thiên con hãy dẫn người dân của bộ lạc của mình ra ngoài dựng lại nhà cửa của mọi người đi!!

Đông Phương Trường Minh đứng bên trong Nội Thiên Địa nhìn Đông Thiên Vũ Thiên nói.

- Vâng sư phụ! Mọi người chúng ta ra bên ngoài thôi!!

Đông Phương Vũ Thiên gật đầu một cái sau đó quay đầu lại nhìn một đám khoảng mấy trăm người thân mặc áo da thú nói.

- Được!

Những người đó nghe vậy đồng loạt kêu lên một tiếng sau đó nối đuôi nhau đi theo Đông Phương Vũ Thiên ra bên ngoài.

Một lúc sau khi tất cả mọi người đã ra bên ngoài Đông Phương Trường Minh lập tức đóng cửa ra vào của Nội Thiên Địa lại khoanh chân ngồi xuống dưới mặt đất lấy viên Thi Đan màu đỏ mà A Kỳ Cổ Đức lưu lại từ trong không gian giới chỉ ra cẩn thận nhìn.

- Không ngờ Lão yêu quái A Kỳ Cổ Đức này lại biến thái như vậy không những biến bản thân thành cương thi mà còn thành công ngưng luyện ra viên Huyết Đan có năng lượng hùng hậu thể này! Bây giờ ngược lại tiện nghi ta chỉ cần luyện hóa nó là có thể thuận lợi tiến quân Lục Giai rồi!!

Chỉ nghe Đông Phương Trường Minh cảm thán một tiếng sau đó lập tức mở miệng nuốt viên Ngũ Giai Thi Đan vào.

Tiếp theo chỉ thấy Đông Phương Trường Minh nhắm hai mắt lại tiến vào trạng thái vong ngã im lặng hấp thu thiên địa linh khí. Vào lúc này từng đạo thiên địa linh khí bên trong Nội Thiên Địa cuộn cuộn không ngừng tiến vào cơ thể của Đông Phương Trường Minh.

Dưới tác dụng viên Huyết Đan chúng đều được tinh lọc lại một lần hóa thành những đạo linh khí tinh thuần nhất không ngừng tẩy rửa kinh mạch của hắc không bỏ qua một chỗ nào tạo thành từng vòng xoáy linh khí thần bí. Không ngừng nghiền nát những bức tường cản trở sự đột phá trong cơ thể Đông Phương Trường Minh thúc đẩy quá trình thăng hoa của cơ thể hắc, có thể nói việc đột phá bước vào cảnh giới mới chỉ là thuận lý thành chương!!

Đông Phương Trường Minh ngồi một mạch hơn ba tháng thời gian. Đến ngày thứ một trăm Đông Phương Trường Minh mới từ từ mở mắt ra từ trên mặt đất đứng lên giờ phút này trên người hắc tuyệt nhiên không phát ra một chút khí tức nào nhưng lại cho người ta một cảm giác hắc dường như là trời là đất là chúa tể vạn vật vậy!!

- Nên đi ra ngoài rồi!!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói một tiếng sau đó nhẹ nhàng bước tới phía trước thân hình lập tức quỷ dị biến mất khỏi Nội Thiên Địa một giây sau lại xuất hiện bên ngoài Tầng Địa Ngục thứ ba.

- Sư phụ ngài xuất quan rồi!!

Đông Phương Trường Minh vừa xuất hiện bên ngoài lập tức nhìn thấy một bóng người phóng tới trước mình vui mừng nói đó chính là đệ tử của hắn Đông Phương Vũ Thiên.

- Vũ Thiên không ngờ mới ba tháng không gặp mà con đã trở thành Nhị Giai cao thủ rồi đúng thật là làm cho ta kinh ngạc a!!

Đông Phương Trường Minh cẩn thận nhìn Đông Phương Vũ Thiên một cái rồi trầm giọng nói nhớ lại trước đây vì gấp gáp luyện hóa Huyết Đan của A Kỳ Cổ Đức mà hắn chỉ kịp đưa cho một quyển công pháp của Phá Diệt Đạo rồi lập tức bế quan. Không nghĩ tới sau ba tháng Đông Phương Vũ Thiên lại dựa vào quyển công pháp đó đã tự mình tu luyện trở thành một tên Nhị Giai cao thủ phần thiên phú thật sự làm Đông Phương Trường Minh thật sự kinh ngạc vô cùng đồng thời âm thầm vui mừng vì mình đã nhặt được một bảo vật!!

- Sư phụ quá khen rồi! Con không dám nhận!!

Đông Phương Vũ Thiên khiêm tốn nói.

- Không cần khiêm tốn như vậy! À đúng rồi! Tộc nhân của con thế nào rồi?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói một tiếng sau đó lại hỏi.

- Bẩm sư phụ hiện nay tộc nhân của con đã dựng lại gia viên rồi ạ! Hiện nay Đại Vu Sư A Kỳ Cổ Đức đã bị tiêu diệt cũng không còn dám ác đồ nữa con tin rằng chỉ cần cố gắng thì không bao lâu nữa mọi người sẽ khôi phục lại cuộc sống như là trước đây rồi!!

Nhắc tới tộc nhân của mình Đông Phương Vũ Thiên không nhịn được vui

vẻ cười nói.

- Nghe con nói như vậy thì dù có rời đi ta cũng an tâm rồi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì trầm giọng nói.

- Rời đi? Sư phụ người chuẩn bị tiến vào Tầng Địa Ngục thứ tư sao?

Đông Phương Vũ Thiên nghe vậy kinh ngạc hỏi thân làm đệ tử hẳn đương nhiên biết chuyện Đông Phương Trường Minh tiến vào đây để tu luyện rồi.

- Ủ! Con có muốn đi cùng ta không?

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái rồi hỏi.

- Không cần đâu sư phụ! Con muốn được ở lại đây bảo vệ cho tộc nhân của con đề phòng lại có cường giả ngoại lai tiến vào nơi này!!

Đông Phương Vũ Thiên vừa nghe được đề nghị của Đông Phương Trường Minh thì quả quyết lắc đầu nói.

- Như vậy à? Thôi được rồi vậy ta sẽ ở lại đây thêm một thời gian nữa để chỉ điểm cho con các vấn đề trong tu luyện!!

Đông Phương Trường Minh nhú mày một chút rồi nói.

- Tạ sư phụ!

Đông Phương Vũ Thiên vui mừng kêu lên.

Tiếp theo Đông Phương Trường Minh ở lại Tầng Địa Ngục thứ ba thêm hai tháng nữa chuyên tâm dạy dỗ Đông Phương Vũ Thiên tu hành rồi mới tiến vào Tầng Địa Ngục thứ tư.

.....

Tầng Địa Ngục thứ tư là nơi Quang Minh Giáo Hội giam giữ những ma thú nguy hiểm bên trong có rất nhiều loại ma thú gần như đã tuyệt tích ở Ma Áo Đại Lục như Độc Giác Ma Lang, Âm Hắc Ma Sư, Ngân Đồng Ma Viên,... nhưng đáng tiếc đa số bọn chúng đều chưa trưởng thành hoàn toàn chỉ có thực lực khoảng Tam Giai, Tứ Giai hiếm lắm mới có một con đạt đến Ngũ Giai căn bản không thể khơi dậy chút của Đông Phương Trường Minh cho nên mới bước vào tầng này hẳn đã không chút do dự khởi động Truyền Tống Lệnh tiến vào tầng tiếp theo.

.....

- Rào rào rào....

Tầng Địa Ngục thứ năm là một đại dương bao la bát ngát phía trên đó là từng ngọn sóng rì rào từng cơn gió biển lạnh buốt không ngừng thổi qua thổi lại.

- U u u....

Khi Đông Phương Trường Minh đang quan sát cảnh quan thì đột nhiên từ phía dưới biển lại phát ra một tiếng hát truyền thẳng vào tay của hắn.

- A.. A.. A!!

Tiếng hát vừa truyền vào tay Đông Phương Trường Minh lập tức cảm thấy như linh hồn mình đang bị ai đó dùng dao xẻ ra không nhận được thống khổ la lên.

- Khốn kiếp! Là ai mau rút ra đây cho ta!!

Đông Phương Trường Minh cố nén đau thét lên một tiếng rồi dốc toàn lực

đánh ra một chưởng xuống biển.

- Ầm!!

Trong chớp mắt mặt biển đã bị chưởng cương khổng lồ của Đông Phương Trường Minh phá tan thành một cái lỗ thủng to để lộ ra thân ảnh của gần mười mấy con Ngũ Giai Nhân Ngư phía dưới.

- Đã lâu chúng ta không được ăn thịt nhân loại rồi. Mau giết hẳn đi!!

Đám Nhân Ngư trông thấy mình bị phát hiện chẳng những không tỏ ra sợ hãi mà còn hét lớn một tiếng hung mãnh xông thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Hừ!

Đối diện với thế công của mười mấy tên Ngũ Giai cường giả nếu là trước đây thì Đông Phương Trường Minh đã lập tức quay đầu bỏ chạy nhưng hiện tại hẳn chỉ hừ lạnh một tiếng rút Huyết Nguyệt Dao ra!

- Phốc xích... phốc xích... phốc xích....

Tiếp theo chỉ nghe một loạt âm thanh giòn giã vang lên trong chớp mắt đã có hơn phân nửa số Nhân Ngư bị phanh thây.

- Không tốt! Chạy mau!!

Nửa số Nhân Ngư còn lại nhìn thấy thảm cảnh của đồng bọn không nhịn được sợ hãi quay đầu bỏ chạy nhưng Đông Phương Trường Minh làm sao có thể cho bọn chúng rời đi vung đao lên lần nữa lập tức có thêm mười mấy cái đầu rơi xuống mặt biển bên dưới.

- Phù phù phù phù...

Sau khi giết sạch đám Nhân Ngư tập kích mình Đông Phương Trường Minh không nhịn được liên tục thở dốc mấy tiếng lập tức tiến vào trong Nội Thiên Địa khoan chân ngồi xuống tập trung điều dưỡng vết thương do Tinh Thần Công Kích đem lại đồng thời tự nhắc nhở bản thân mình lần sau không được sơ ý như vậy nữa!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Đấu Thiên Sứ.

Sau khi vượt qua hai tầng Địa Ngục thứ tư và thứ năm cuối cùng Đông Phương Trường Minh đã đến được đích đến cuối cùng trong chuyến đi tu hành này của hắn Tầng Địa Ngục thứ sáu.

Không giống như những tầng phía trên Tầng Địa Ngục thứ sáu này là một thế giới tối tăm lạnh lẽo không chút ánh sáng nào khắp nơi tràn đầy sát khí vô biên vô tận làm cho người ta lạnh gáy. Ở bên trong một thế giới tà dị như thế này cho dù là Lục Giai cường giả như là Đông Phương Trường Minh cũng chỉ có thể nhìn thấy cảnh vật một cách mơ hồ.

Đông Phương Trường Minh kiên nhẫn đứng đợi một lâu để cho mắt của mình hoàn toàn thích ứng với bóng tối xung quanh thị lực gia tăng thêm một chút nữa rồi mới lựa chọn một phương hướng từ từ đi tới đồng thời không ngừng khuếch tán thần thức ra bên ngoài cẩn thận cảm ứng mọi thứ xung quanh.

- Ủng! Ủng! Ủng!

Mò mẫm trong thế giới bóng tối suốt hai giờ bỗng nhiên có một âm thanh như tiếng xoáy nước truyền vào tai của Đông Phương Trường Minh.

- Là gì thế nhỉ?

Đông Phương Trường Minh nhú mày tỏ vẻ tò mò rồi quay đầu đi về hướng phát ra âm thanh vừa đi vừa cẩn thận thu liễm khí tức trên người mình.

- Ủng! Ủng! Ủng!

Càng đi thì âm thanh quái dị ngày càng rõ ràng hơn khi Đông Phương Trường Minh chỉ còn cách mục tiêu hơn năm mươi trượng đột nhiên chỉ cảm thấy một luồng hấp lực kinh khủng bao phủ toàn thân mình không ngừng hút lấy chân khí trong người mình.

- A!

Đông Phương Trường Minh kinh hãi hét lên rồi trở tay phát ra một luồng đao cương muốn chém thứ ám toán mình ra thành hai nửa.

- Ầm! Bùm!!

Một tiếng nổ kinh thiên vang lên mặt đất lập tức đã bị đao cương của Đông Phương Trường Minh phá ra một cái hang sâu hàng trăm trượng.

- Khốn kiếp! Là ai dám quấy nhiễu A Tác Luân ta thanh tu!!

Tiếp theo chỉ thấy một người thanh niên tóc bạc sau lưng có tám đôi cánh màu đen dài hơn chục trượng toàn thân phát ra một luồng hắc quang đen như mực ngửa đầu tức giận gầm thét bay ra khỏi cái hang sâu.

- Trời ơi là Thất Giai Đọa Lạc Thiên Sứ!!

Nhìn thấy hình dáng của người thanh niên Đông Phương Trường Minh không nhịn được kinh hãi kêu lên một tiếng hấn nghĩ thế nào cũng không thể ngờ được trong Tầng Địa Ngục thứ sáu vậy mà lại có phong ấn một Thất Giai Bát Dực Đọa Thiên Sứ.

Lúc Đông Phương Trường Minh đang đứng nhìn Đọa Thiên Sứ A Tác Luân thì đối phương đồng dạng cũng đang quan sát hắn.

- Thì ra một tên Lục Giai nhân loại không tệ! Chỉ cần ăn người rồi thì vết

thương của ta hơn phân nửa là có thể chữa lành. Như vậy thì ta có thể thoát khỏi nơi quái quỷ này rồi ha ha ha....

Sau một lúc chỉ nghe A Tác Luân cười to một tiếng rồi xuất ra một trảo về phía Đông Phương Trường Minh muốn bắt sống hắn.

- Vút!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy lập tức không chút do dự quay đầu lại dốc toàn lực bỏ chạy dù rằng trước giờ hắn luôn tràn đầy tự tin đối với thực lực của mình nhưng còn chưa tự đại đến mức cho rằng mình có thể đối chiến với một Thất Giai cường giả hơn nửa cường giả Đọa Lạc Thiên Sứ nữa chứ!!

- Muốn chạy sao? Mơ tưởng!!

A Tác Luân nhìn thấy Đông Phương Trường Minh bỏ chạy thì cười lạnh một tiếng sau đó đập mạnh tám đôi cánh sau lưng thân hình lập tức quỷ dị xuất hiện sau lưng Đông Phương Trường Minh.

- Nhanh nữa!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy hét lên một tiếng liều mạng tăng tốc độ muốn cắt đuôi A Tác Luân nhưng bất luận hắn có chạy nhanh thế nào đi nữa thì A Tác Luân cũng vẫn có thể theo sát như hình với bóng.

- Khốn kiếp! Cứ như thế này thì sẽ không ổn mất. Xem ra đành phải liều mạng một lần rồi!!

Đông Phương Trường Minh quay đầu lại nhìn A Tác Luân đang bám sát phía sau mình âm thầm nói một tiếng tiếp đó trực tiếp mở ra cửa Nội Thiên Địa của mình.

- Âm! Oanh!

Trong chớp mắt cả Đông Phương Trường Minh và A Tác Luân đã bị cuốn vào bên trong Nội Thiên Địa.

....

- Ha ha ha ha... Nhân loại người không phải cho rằng tiểu thế giới của người có thể vây khốn được ta chứ??

Bên trong Nội Thiên Địa A Tác Luân nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Chưa thử còn chưa biết được! Liệt Thiên Thập Kích - Đệ Nhất Kích!!

Đông Phương Trường Minh quát lên một tiếng điều động tất cả lực lượng bên trong Nội Thiên Địa rồi lập tức sử dụng hoàng bài sát chiêu của mình tấn công A Tác Luân.

- Hừ! Hắc Âm Thánh Kiếm chém hết vạn vật!!

A Tác Luân thấy vậy cũng quát lên một tiếng tuy vừa rồi ngoài mặt hăn không xem Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh ra gì nhưng thật ra trong lòng thì rất là kiêng kỵ cho nên vừa ra tay đã dốc hết mười phần sức mạnh.

- Âm! Đùng!

Quyền cương, kiếm ảnh vừa va chạm lập tức vang lên gây ra một tiếng nổ kinh thiên động địa sau đó chỉ thấy Đông Phương Trường Minh và A Tác Luân cùng lúc lui lại ba bước lần giao thủ này của hai người kết quả là ngang nhau.

- Giết!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy hưng phấn kêu lên một tiếng rồi xông thẳng về phía A Tác Luân.

- Giết!

A Tác Luân cũng hét lên một tiếng rồi xông lên nghênh chiến.

- Âm! Âm! Âm!

Trận chiến của hai đại cường giả vừa bắt đầu đã khiến cho không gian xung quanh không chịu nổi âm ầm ầm nổ tung một cái hắc động to lớn hơn trăm trượng từ trong không gian hiện ra nhanh chóng nuốt chửng cả hai người vào trong.

- Ùng! Ùng! Ùng!

Cái hắc động không ngừng hấp thụ thiên địa linh khí xung quanh điên cuồng bành trướng ra khiến cho Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh trời long đất lở.

- Oanh!

Một lúc sau hắc động đột nhiên bành trướng ra gấp mười lần sau đó âm ầm nổ tung nổ tung để lộ ra thân ảnh hai người Đông Phương Trường Minh và A Tác Luân bên trong.

- Hắc!

Chỉ thấy lúc này trên người Đông Phương Trường Minh đều là vết thương toàn thân thấm đẫm máu tươi ngay cả đôi Thánh Long Chi Dực vàng óng sau lưng cũng đã bị nhuộm thành màu đỏ nhìn qua kinh dị vô cùng nhưng càng kinh dị hơn là lúc này trên môi hắc hắc không ngờ lại xuất hiện một nụ cười, nụ cười của chiến thắng bởi vì lúc này tay phải của hắc đang cắm trong ngực của

A Tác Luân nắm lấy Thiên Sứ Chi Tâm của hắn.

- Grao! Ta không cam tâm! Nhân loại người chỉ là nhất thời may mắn nếu không phải ta đã bị mấy tên khốn của Quang Minh Giáo Hội đả thương từ trước thì cho dù người có Nội Thiên Địa này trợ giúp cũng tuyệt đối không thể đánh bại ta a!!

Đọa Lạc Thiên Sứ A Tác Luân nhìn Đông Phương Trường Minh bất mãn gầm thét.

- Người nói đúng! Có lẽ hôm nay ta thắng người đúng là do may mắn thật nhưng bất luận thế nào kết quả cũng không thể nghịch chuyển. Chết đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe thấy lời nói của A Tác Luân thì âm trầm nói một tiếng sau đó lập tức bóp nát Thiên Sứ Chi Tâm của hắn.

- Ầm!

Thiên Sứ Chi Tâm vừa vỡ nát cả thân thể và linh hồn của A Tác Luân lập tức nổ tung hóa thành vô số huyết vũ rơi xuống mặt đất.

- Ùng! Ùng! Ùng!

Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh không chút khách khí bắt đầu điên cuồng hấp thu số dưỡng chất quý giá này khôi phục lại phần bốn nguyên đã tiêu hao.

- Ừm!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì âm thầm gật đầu một cái sau đó lập tức bóp nát Truyền Tống Lệnh mà Giáo Hoàng đưa cho trở về Nhân Gian.

....

- Ha ha ha... Trường Minh lão đệ lần này ta thật sự phục người rồi! Không ngờ không chỉ lão yêu quái A Kỳ Lôi Đức mà ngay cả Đại Ma Vương A Tác Luân đệ cũng xử lý được đúng thật là quá giỏi mà!!

Khi Đông Phương Trường Minh vừa xuất hiện bên trong Quang Minh Thần Điện thì chỉ thấy Lâm Lôi kích động cười nói mấy tiếng sau đó dùng thân thể to như con gấu của mình ôm chặt lấy người Đông Phương Trường Minh. Dù không tự mình đi vào trong Địa Ngục nhưng hãn và Giáo Hoàng vẫn có thể thông qua lệnh bài quan sát mọi chuyện Đông Phương Trường Minh đã làm trong Địa Ngục.

- Khụ khụ khụ...

Đông Phương Trường Minh đang bị trọng thương làm sao chịu được cái ôm như hổ như báo của Lâm Lôi khó chịu ho mấy tiếng.

- Thôi được rồi! Lâm Lôi người mau buông Trường Minh tiểu hữu ra đi hãn đang bị thương không chịu được sức mạnh của người đâu!!

Lúc này Giáo Hoàng đứng bên cạnh thấy vậy lập tức bước tới nói.

- Dạ vâng!!

Lâm Lôi nghe vậy lập tức buông Đông Phương Trường Minh ra.

- Trường Minh tiểu hữu đây là thánh dược liệu thương của Quang Minh Giáo Hội chúng ta người mau ăn đi!

Giáo Hoàng bước tới lấy ra một viên đan dược màu hoàng kim đưa ra cho Đông Phương Trường Minh nói.

- Ừc!

Đông Phương Trường Minh cũng không khách khí trực tiếp nuốt viên đan được đó vào miệng. Thuốc vừa vào miệng Đông Phương Trường Minh chỉ cảm thấy cả người khoan khoái vô cùng các vết thương trên người cũng bớt đi rất nhiều.

- Đa tạ Giáo Hoàng!

Đông Phương Trường Minh lập tức ôm quyền nhìn Giáo Hoàng nói.

- Trường Minh tiểu hữu người cần gì khách khí như vậy. Hiện nay người cũng đã là Khách Khanh Trưởng Lão của Quang Minh Giáo Hội chúng ta ta giúp người cũng là chuyện đương nhiên!!

Giáo Hoàng nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Ủ!

Đông Phương Trường Minh khẽ gật đầu một cái coi như thừa nhận cách nói của Giáo Hoàng.

- Người đâu mau sắp xếp chỗ nghỉ ngơi cho Đông Phương Trưởng Lão!!

Giáo Hoàng thấy vậy nụ cười trên mặt càng tươi kêu lên một tiếng.

- Vâng! Đông Phương Trưởng Lão mời theo ta!!

Một nữ tử tóc vàng lập tức từ bên ngoài tiến vào nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Đau Thương Mất Mát!!

Thời gian như nước chảy chớp mắt đã một năm trôi qua từ khi Đông Phương Trường Minh ra khỏi Địa Ngục trong khoảng thời gian này hẳn luôn ở tại Quang Minh Giáo Đình tu luyện lúc rảnh rỗi thì hoặc là luận bàn với Lâm Lôi hoặc là lợi dụng đặc quyền của mình tiến vào Tầng Địa Ngục thứ ba dạy dỗ cho Đông Phương Vũ Thiên tu luyện. Cuộc sống có thể nói phi thường tiêu dao, thoải mái.

Cho đến một ngày này.

- Trường Minh huynh đệ có chuyện không ổn rồi!!

Khi Đông Phương Trường Minh đang ở bên trong Tầng Thư Thất đọc sách thì đột nhiên Lâm Lôi lại từ bên ngoài hối hả chạy vào hét to một tiếng.

- Hử! Lâm Lôi có chuyện gì mà người hốt hoảng như vậy?

Đông Phương Trường Minh quay đầu lại nhìn Lâm Lôi hỏi.

- Ta vừa nhận được tin do phân hội ở Tiên Áo Đại Lục truyền về Gia gia người Đông Phương Vân Tiêu ông ấy... ông ấy... chết rồi!!

Lâm Lôi nhìn Đông Phương Trường Minh gấp gáp nói tuy Quang Minh Giáo Hội hoạt động chủ yếu ở Ma Áo Đại Lục nhưng vẫn có sắp xếp một số phân bộ ở Tiên Áo Đại Lục để nắm bắt tình hình ở đó.

Đùng! Đùng! Đùng!

Vừa nghe xong những lời của Lâm Lôi nói Đông Phương Trường Minh như bị ngũ lôi oanh đỉnh liên tục lùi lại mấy bước sắc mặt lúc trắng lúc xanh.

- Cái gì? Người nói cái gì? Tại sao Gia gia của ta có thể chết được chứ? Tại sao??

Chỉ nghe hắc diện cuồng nhìn Lâm Lôi quát lên.

- Trường Minh huynh đệ chuyện này ta cũng không rõ ràng lắm chỉ biết là Vân Tiêu tiên sinh là vì khiêu chiến Tiêu Dao Vương Thần Chiến của Hoa Quốc cho nên mới dẫn đến thân tử!!

Lâm Lôi nhìn Đông Phương Trường Minh gấp gáp nói.

- Cái gì? Gia gia tại sao lại khiêu chiến với Thần Chiến chẳng lẽ là do....

Đông Phương Trường Minh nghe được Gia gia của mình là vì khiêu chiến Thần Chiến thì trong đầu không khỏi hiện lên một vật đó chính là viên Giao Long Nội Đan mà trước khi rời đi hắc đã đoạt từ tay đám người Tuyệt Tình Đạo.

Trước đây hắc đã từng nghe qua Đạo chủ Tuyệt Tình Đạo là Thượng Quan Phong đã từng nói muốn luyện hóa nó để đột phá Thất Giai. Có lẽ Gia gia Đông Phương Vân Tiêu của hắc cũng có ý định giống như Thượng Quan Phong sau khi luyện hóa viên Long Nguyên đó đạt đến cảnh giới Tiên Vũ đã đi khiêu chiến Thần Chiến kết quả dẫn đến vong mạng. Nếu thật sự là như vậy thì Đông Phương Trường Minh hắc cũng có thể coi như hung thủ gián tiếp hại chết Gia gia mình bởi vì dù sao viên Long Nguyên đó cũng là do chính hắc đem về Phá Diệt Sơn!!

- AAAAA.....

Nghĩ đến đây Đông Phương Trường Minh không nhịn được bi phần gào

thét khí thế Lục Giai cường giả trong người hăn toàn diện bộc phát ra khiến Tàng Thư Thất không ngừng rung lên từng đợt.

- Trường Minh huynh đệ ta biết người bây giờ rất kích động nhưng ta xin người hãy bình tĩnh lại nếu cứ thế này thì Tàng Thư Thất này sẽ không chịu nổi mất!!

Lâm Lôi thấy vậy vội vã lên tiếng can ngăn.

- Grao!

Đáng tiếc lúc này Đông Phương Trường Minh căn bản không nghe được lời của Lâm Lôi nói sau khi gào thét xong hăn lập tức mở Thánh Long Chi Dực của mình ra bay thẳng về phía Tiên Áo Đại Lục giờ phút này trong lòng hăn chỉ có một ý niệm đó là phải mau chóng trở về nhà của mình.

....

- Ầm!

Ba tháng sau cuối cùng thì Đông Phương Trường Minh cũng đã về tới Phá Diệt Thần Sơn.

- Thiếu chủ ngài về rồi!!

Một đệ tử của Phá Diệt Đạo đang đứng canh gác dưới mặt đất nhìn thấy Đông Phương Trường Minh thì vui mừng kêu lên một tiếng.

- Gọi Vương trưởng lão đến Phá Diệt Thánh Điện gặp ta!!

Đông Phương Trường Minh nhìn tên đệ tử đó lạnh lùng nói một tiếng sau đó bước thẳng đến Phá Diệt Thánh Điện ở trên đỉnh Phá Diệt Thần Sơn chờ đợi.

- Trường Minh cuối cùng người cũng quay về rồi! Thật tốt quá!!

Một lúc sau chỉ thấy một lão giả tóc đỏ gương mặt phúc hậu thân mặc một bộ trường bào màu trắng bước vào bên trong Phá Diệt Thánh Điện nhìn Đông Phương Trường Minh nói hẳn chính là Vương Bản Sơ một trong thập đại trưởng lão của Phá Diệt Đạo và cũng chính là Nhị đệ tử của Đông Phương Khiếu Thiên xưa nay rất được Gia gia Đông Phương Vân Tiêu của Đông Phương Trường Minh trọng dụng.

- Ủ! Vương sư thúc ta trở về rồi.

Đông Phương Trường Minh nhìn Vương Bản Sơ gật đầu nói.

- Trường Minh trong thời gian người đi đã xảy ra rất nhiều chuyện để ta từ từ kể cho người nghe...

Wương Bản Sơ cẩn thận nhìn Đông Phương Trường Minh một chút rồi mở miệng muốn kể lại chuyện của Đông Phương Vân Tiêu cho hẳn biết.

- Vương sư thúc người không cần nói ta đã biết chuyện của Gia gia rồi!

Nhưng không đợi Vương Bản Sơ nói hết câu thì Đông Phương Trường Minh đã cắt đứt lời của hẳn.

- Cái gì? Người đã biết chuyện của Đạo chủ rồi à??

Wương Bản Sơ nghe vậy thì tỏ vẻ ngạc nhiên hẳn không ngờ Đông Phương Trường Minh ở tận Ma Áo Đại Lục mà lại nhận tin nhanh như vậy.

- Đúng vậy! Chính vì biết chuyện cho nên ta mới vội vã trở về đây!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Vương Bản Sơ nói.

- À phải rồi Tổ Gia gia nhận được tin này chưa?

Đông Phương Trường Minh dừng lại một chút rồi lại hỏi.

- Sư phụ đương nhiên là nhận được tin tức này rồi! Khi nhận được tin lão nhân gia ngài lập tức nổi trận lôi đình đi tìm Thần Chiến quyết chiến một trận muốn báo thù cho môn chủ nhưng mà...

Vương Bản Sơ nghe thấy câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì lập tức trả lời nhưng mới nói được một nửa thì lại im lặng.

- Nhưng mà thế nào?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy vội vàng hỏi.

- Nhưng mà sau khi quyết đấu mười ngày với Thần Chiến thì thần trí của Sư phụ lại đột nhiên trở nên thác loạn bỏ đi đâu không ai biết!!

Vương Bản Sơ cắn răng nói ra mấy chữ.

Đùng! Đùng! Đùng!

Nghe được mấy lời của Vương Bản Sơ thì tâm linh của Đông Phương Trường Minh lại lần nữa bị ngũ lôi oanh đỉnh.

- Phụt!

Trong thời gian ngắn tâm linh liên tục bị hai lần đả kích hơn nữa mỗi lần đều là trọng kích phi thường lớn Đông Phương Trường Minh cuối cùng cũng không chịu đựng nổi nữa há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Trường Minh sư đệ người đừng kích động như vậy ta đã cho huy động hết nhân mã của chúng ta đi tìm sư phụ rồi tin rằng rất nhanh sẽ có tin tức thôi!!

Vương Bản Sơ thấy vậy vội vàng chạy tới đỡ lấy Đông Phương Trường

Minh nói.

- Vương sư huynh đa tạ huynh! Nhưng việc tìm kiếm Tổ Gia gia cứ giao cho ta là được rồi huynh rút hết mọi người về đi!!

Đông Phương Trường Minh miễn cưỡng đưa tay lau máu trên miệng nhìn Vương Bản Sơ nói.

- Cái gì? Giao cho người? Trường Minh sư đệ người có biết người đang nói gì không? Chúng ta nhiều người như vậy còn tìm còn tìm không được. Người chỉ có một người làm sao tìm được chứ?

Wương Bản Sơ nghe vậy không nhận được nói.

Đông Phương Trường Minh không trả lời câu hỏi của Vương Bản Sơ mà chỉ im lặng ra ngoài lần nữa mở Thánh Long Chi Dực ra bay lên trời lần này mục tiêu của hắn là Thành Kim Lăng vương đô của Hoa Quốc bởi vì hắn biết theo nguyên tác Thần Mộ thì sau khi chiến bại dưới tay Thần Chiến thì Tổ Gia gia Đông Phương Khiếu Thiên của hắn sẽ đến tập kích Thần phủ cho nên Đông Phương Trường Minh muốn đến đó trước một bước để ngăn người lại!!

.....

Ba ngày sau sau khi đến Thành Kim Lăng Đông Phương Trường Minh vì tránh kinh động đến Thần Chiến và đám người Dị Nhân Quán mà mình đã từng đắc tội cho nên cũng không vào thành mà âm thầm mật phục ở một ngọn núi bên ngoài thành chờ đợi.

- Vút! Vút!

Kiên nhẫn tiềm phục hơn mười ngày cuối cùng đến tối ngày thứ mười một thì cuối cùng Đông Phương Trường Minh cũng có phát hiện đó là lúc này Thần Chiến lại hóa thành một đạo kim quang từ bên trong Thành Kim Lăng

bay ra điên cuồng đuổi theo một cái bóng tím.

- Vút!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy lập tức hành động nhưng mục tiêu của hắn không phải là cái bóng tím như là Thần Chiến mà là Thần Phủ bởi vì hắn biết cái bóng tím đó không phải là Tổ Gia gia mình mà là Tử Hư Đạo Nhân một người được Đông Phương Khiếu Thiên tìm tới để thực thi kế điệu hổ ly sơn với Thần Chiến mà thôi.

Một lúc sau khi bay đến Thần Phủ thì Đông Phương Trường Minh quả nhiên nhìn thấy một người nam nhân tóc tím đầu tóc rối bởi đầu tóc rối bởi đang đứng trước mặt vợ con Thần Chiến người đó chính là Tổ Gia gia Đông Phương Khiếu Thiên của hắn.

- Tổ Gia gia con là Trường Minh đây người có nhận ra con không??

Nhìn thấy Tổ Gia gia của mình thì Đông Phương Trường Minh không nhận được vui mừng hô lên.

- Hừ... hừ người Thần Gia giết... Giết người Thần Gia!!

Nhưng mà lúc này Đông Phương Khiếu Thiên căn bản không nghe thấy lời của Đông Phương Trường Minh chỉ nghe thấy ông ta hàm hồ gào lên mấy tiếng đánh một chương về phía Thần Nam.

- Bốp!

Thần Nam lúc này đã mất hết công lực nếu trúng một chương này nhất định sẽ chết chắc nhưng lúc này dị biến đột nhiên nảy sinh chỉ thấy một con kim long từ trên trời gào thét bay xuống thay hắn chặn lại một chương của Đông Phương Khiếu Thiên.

- Đông Phương Khiếu Thiên muốn tính sổ thì cứ tìm Thần Chiến ta! Đụng đến người nhà của ta chết!!

Người cứu Thần Nam đương nhiên chính là Thần Chiến vừa đuổi trở về lúc này chỉ nghe ông ta âm trầm nói một tiếng rồi lao về phía Đông Phương Khiếu Thiên.

- Thần Chiến đừng hại Tổ Gia gia ta!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng lập tức lao lên gia nhập vòng chiến.

- Ầm! Ầm! Ầm!!

Cuộc chiến của ba đại cường giả nhanh chóng bắt đầu trên không trung. Nhưng tuy hai ông cháu Đông Phương Khiếu Thiên và Đông Phương Trường Minh có cố hết sức ra tay thì cũng không thể nào địch lại một tên biến thái như Thần Chiến rất nhanh đã bị ông ta đẩy vào thế hạ phong.

- Chết đi!

Cuối cùng chỉ nghe Thần Chiến quát lớn một tiếng sau đó sau đó đánh thẳng một chưởng vào ngực Đông Phương Khiếu Thiên.

- Ầm!

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn vang lên tiếp đó Đông Phương Khiếu Thiên lập tức bị đánh bay đi.

- Khốn kiếp! Thần Chiến đi cứu con người đi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy hai mắt đỏ lên trong lúc gấp gáp không kịp nghĩ nhiều trực tiếp đánh một chưởng vào người Thần Nam đang đứng trên mặt đất hy vọng làm Thần Chiến phân tâm.

- Nam con cố lên cha tới đây!!

Thần Chiến thấy vậy quả nhiên bỏ qua Đông Phương Khiếu Thiên trực tiếp bay xuống chỗ Thần Nam giúp hãn liệu thương.

- Tổ Gia gia chúng ta đi thôi!!

Đông Phương Trường Minh cũng lập tức xé rách không gian đem theo Đông Phương Khiếu Thiên trở về Phá Diệt Thánh Điện.

....

- Sư đệ ngươi về rồi! Đây là sư phụ người sao lại như vậy??

Vương Bản Sơn đang ở trong Phá Diệt Thánh Điện nhìn thấy Đông Phương Trường Minh đem theo Đông Phương Khiếu Thiên trở lại thì cả kinh kêu lên.

- Sư huynh đừng hỏi nhiều nữa mau lấy Sinh Sinh Tạo Hóa Đan ra đây cho Tổ Gia gia uống!!

Đông Phương Trường Minh vội vàng kêu lên.

- Được!

Vương Bản Sơn nghe vậy vội vàng gật đầu sau đó lấy một viên Sinh Sinh Tạo Hóa Đan ra cho Đông Phương Khiếu Thiên uống.

- Trường.. Trường Minh là cháu sao?

Một lúc sau uống Sinh Sinh Tạo Hóa Đan Đông Phương Khiếu Thiên từ từ tỉnh lại không những vậy mà đầu óc còn trở nên thanh tỉnh hơn nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Là cháu Tổ Gia gia cháu trở về rồi!!

Đông Phương Trường Minh nắm lấy tay của Đông Phương Khiếu Thiên nói.

- Tốt! Tốt! Trở về là tốt rồi! Trở về là tốt rồi!

Đông Phương Khiếu Thiên nghe vậy thì cười to nói một tiếng sau đó bất ngờ nắm chặt lấy tay của Đông Phương Trường Minh đem một thân công lực truyền cho hắn.

- Tổ Gia gia người làm gì vậy? Mau dừng lại đi! Bây giờ người rất yếu nếu còn làm vậy sẽ chết đó!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì cả kinh kêu lên muốn dùng thoát khỏi tay của Đông Phương Khiếu Thiên nhưng lại không cách nào làm được.

- Ha ha ha... Đứa cháu ngốc tình trạng của ta thế nào ta là người rõ nhất! Tổ Gia gia đã không sống nổi nữa rồi! Nếu để một thân tuyệt thế công lực của ta chết theo ta thì đúng là đáng tiếc như vậy chi bằng truyền hết cho cháu. Xem như ta giúp cháu một lần cuối cùng trên con đường tu luyện đi!!

Đông Phương Khiếu Thiên cười nhìn Đông Phương Trường Minh nói sau đó càng ra sức truyền công lực.

- Ầm!

Sau một lúc khi đã truyền hết công lực của mình cho Đông Phương Trường Minh thì thân thể của Đông Phương Khiếu Thiên lập tức nổ tung thành tro bụi chỉ còn lại một đạo tàn hồn phiêu đảng trên không trung.

- Tổ Gia gia người yên tâm đi! Trường Minh xin thề nhất định sẽ có một ngày con sẽ phục sinh người lại!!

Đông Phương Trường Minh vừa khóc vừa cẩn thận thu lại đạo tàn hồn của Đông Phương Khiếu Thiên vào trong Nội Thiên Địa rồi long trọng phát nói từ hôm nay trong lòng hắn chỉ có một chí nguyện đó là nhất định phải tái sinh cho Tổ Gia gia của mình!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Đạm Đài Thánh Địa.

Phá Diệt Sơn.

Một ngày này thập đại trưởng lão Vương, Độc, Kiếm, Thần, Sát, Yên, Phá, Diệu, Nhân, Tuyệt của Phá Diệt Đạo đều tập hợp bên trong Phá Diệt Thánh Điện mỗi người đều đưa ánh mắt chăm chú của mình nhìn vào bức thư màu trắng đang nằm trên tay Vương Trưởng Lão im lặng không nói gì không khí phi thường đè nén.

- Nay các người nói gì đi chứ! Đừng cứ im lặng như vậy nữa. Dù thế nào hôm nay chúng ta cũng phải giải quyết xong việc này mới được! Lão Kiếm người nói đi việc này phải giải quyết thế nào??

Sau một lúc lâu im lặng lúc này chỉ nghe Vương Bản Sơ lên tiếng nhìn những người còn lại nói.

- Hừ! Còn phải hỏi sao? Đương nhiên là phải đi rồi! Ngũ Đạo khác đều đã nhận lời rồi nếu Phá Diệt Đạo chúng ta từ chối thì sẽ bị bọn chúng cười cho thối mũi!!

Kiếm Trưởng Lão lập tức lên tiếng nói.

- Vậy Lão Kiếm người nói xem trong chúng ta nên cử ai đi?

Độc Trưởng Lão nghe vậy liền hỏi.

- Cái này?

Kiểm Trưởng Lão nhất thời không biết trả lời thế nào từ sau khi Đông Phương Vân Phi và Đông Phương Khiếu Thiên chết đi Phá Diệt Đạo có thể nói nguyên khí đại thương lui bước rất nhiều tuy có mười người bọn họ chống đỡ nên chưa tới mức phải phong sơ ần thế nhưng muốn tham gia vào "việc đó" thì đúng là có chút lực bất tòng tâm.

- Ai! Nếu lúc này Trưởng Minh thiếu chủ xuất quan thì quá tốt rồi! Hẳn nhận được truyền thừa của Lão Tông chủ nhất định có thể dẫn dắt chúng ta lấy lại danh dự!!

Lúc này Thần Trưởng Lão không nhin được cảm thán một tiếng.

- Ủ!

Những người khác nghe vậy cũng gật đầu Đông Phương Trưởng Minh bản thân là Lục Giai cường giả hơn nữa lại nhận được truyền thừa của Đông Phương Khiếu Thiên nếu có ở đây thì đúng là có thể giúp Phá Diệt Đạo vượt qua cửa ải khó này nhưng đáng tiếc là từ sau khi nhận được truyền thừa của Đông Phương Khiếu Thiên thì Đông Phương Trưởng Minh lại trực tiếp tiến vào nơi sâu nhất bên trong Phá Diệt Huyền Giới bế quan mười năm rồi vẫn chưa có dấu hiệu xuất quan!!

- Ầm! Ầm! Ầm!!

Đúng lúc này từ ngoài đột nhiên vang lên một tiếng nổ kinh thiên làm cho cả Phá Diệt Thánh Điện ầm ầm chấn động.

- Có chuyện gì vậy?

Thập đại trưởng lão biến sắc thấy vậy cùng lúc đứng lên nhìn quanh muốn tìm ra nguồn cơn của chấn động.

- Cơn chấn động này truyền tới từ bên trong Huyền Giới có khi nào

Trường Minh thiếu chủ đã xuất quan rồi không?

Một lúc sau Thần Trưởng Lão đột nhiên kêu lên một tiếng.

- Rất có khả năng này! Chúng ta mau đi xem!!

Vương Trưởng Lão gật đầu một tiếng sau đó tất cả cùng bước ra ngoài đi về hướng Phá Diệt Huyền Giới.

.....

Rất nhanh mười người bọn họ đã đến bên ngoài Phá Diệt Huyền Giới khi vừa tới nơi bọn họ đã nhìn thấy một người thanh niên bạch y bạch phát đang đứng đợi sẵn người đó đương nhiên chính là Đông Phương Trường Minh.

Lúc này tuy Đông Phương Trường Minh đang đứng trước mặt Thập đại trưởng lão nhưng bọn họ lại không cảm nhận được chút khí thế nào từ trên người hắn thậm chí chân khí cũng không giống như người đang đứng trước mặt bọn họ hoàn toàn là một người bình thường vậy.

Nhưng trong lòng Thập đại Trưởng Lão lại xuất hiện một cảm giác là chỉ cần " người bình thường " này vừa ra tay thì tất cả mọi thứ đều sẽ bị tiêu diệt dù tất cả bọn họ cùng nhau liên thủ cũng tuyệt đối không tiếp nổi chiêu thứ hai của hắn. Loại cảm giác này trước đây bọn họ chỉ gặp qua trên người Đông Phương Khiếu Thiên bây giờ nó lại tái hiện trên người Đông Phương Trường Minh điều đó chứng tỏ cái gì không cần nói tất cả mọi người đều hiểu rõ!!

- Chúng thuộc hạ bái kiến Thiếu chủ! Chúc mừng Thiếu chủ đột phá cảnh giới Tiên Vũ!!

Cả mười người bọn họ lập tức vòng tay lại cung kính nhìn Đông Phương Trường Minh thi lễ.

- Ủ! Miễn lễ đi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy gật đầu một cái rồi phất tay lên nâng Thập đại Trưởng Lão dậy.

- Ta cảm nhận được tâm trạng của các người không ổn. Trong thời gian ta bế quan có chuyện gì xảy ra sao?

Dừng lại một chút Đông Phương Trường Minh lại hỏi.

- Cái này? Bẩm Thiếu chủ là do bức thư này ạ!!

Thập đại Trưởng Lão nghe vậy thì liếc nhìn nhau một chút rồi Vương Bản Sơ lấy bức thư từ bên trong tay áo ra đưa cho Đông Phương Trường Minh.

- Hử! Đạm Đài Thánh Địa?

Đông Phương Trường Minh đưa tay nhận lấy bức thư liếc mắt một cái nhìn thấy dòng chữ " Đạm Đài Thánh Địa kính gửi Phá Diệt Đạo đạo hữu " thì nhú mày lại lẩm bẩm mấy tiếng hử không ngờ giờ phút này mình lại nghe thấy cái tên này.

- Bẩm Thiếu Chủ Đạm Đài Thánh Địa là môn phái kỳ nữ Đạm Đài Tuyền một tay lập nên ở Đông Nam Đạo tuy mới sáng lập mười năm nay nhưng đã trở thành Chính Đạo đệ nhất Thánh Địa uy thế không chút thua kém chúng ta!!

Yên Trưởng Lão chuyên phụ tình báo thấy sắc mặt của Đông Phương Trường Minh vậy lập tức đứng ra nói.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy yên lặng gật đầu một cái rồi bóc thư ra xem thì chỉ thấy bên trong chỉ có đúng một dòng chữ " Đạm Đài Tuyền kính mời chư vị đạo hữu Phá Diệt Đạo cùng đến Đạm Đài Thánh Địa thương

lượng chuyện phong ấn Đại Ma Vương giải cứu Nhân Gian Giới "

- Đại Ma Vương? Nhân Gian Giới lại xuất hiện Đại Ma Vương nào mà phải khiến cho Chính, Tà nhị đạo cùng nhau liên thủ vậy?

Đông Phương Trường Minh xem xong bức thư thì nhìn Vương Bản Sơ hỏi.

- Bẩm Thiếu chủ Đại Ma Vương này không phải do Nhân Gian Giới chúng ta sinh ra mà là người trên Thiên Giới xuống đây ạ!!

Vương Bản Sơ nghe thấy câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì cung kính nói.

- Cái gì? Là người từ trên Thiên Giới xuống ư??

Đông Phương Trường Minh khi nghe như vậy cũng không giữ được vẻ bình tĩnh nữa kinh ngạc bật thốt lên một tiếng bởi vì hẳn biết không gian bình chướng giữa Nhân Gian Giới và Thiên Giới đáng sợ thế nào.

Ở Nhân Gian Giới chỉ cần đạt tới cảnh giới Thất Giai Tiên Vũ như hẳn thì đã có thể dễ dàng Phá Toái Hư Không phi thăng Tiên Giới nhưng nếu muốn từ Tiên Giới đi xuống Nhân Gian thì khó khăn vô cùng cho dù là Thần Vương cường giả cũng chưa chắc làm được nhưng tên Đại Ma Vương này lại có thể làm được chứng tỏ hẳn cũng không phải nhân vật tầm thường.

- Đúng vậy Thiếu chủ thuộc hạ nghe nói tên Đại Ma Vương này lúc ở trên Thiên Giới cũng là một nhân vật phi thường cường đại hẳn chẳng những đã tập kích Tổ phái của Lục Tà Đạo chúng ta ở trên Thiên Giới một mình giết sạch sáu vị tổ sư mà còn lấy danh xưng là Lục Đạo cộng tổ muốn thống nhất cả Lục Đạo lại kết quả là đã đắc tội với rất nhiều người cho nên mới bị các cao thủ trên Thiên Giới hợp lực đánh trọng thương phải bỏ trốn xuống Nhân Gian Giới. Tuy là vậy nhưng hẳn vẫn là một Ma Vương rất đáng sợ chỉ trong

nửa năm nay đã có hàng chục vạn người bỏ mạng trong tay hắc cho nên Chính, Tà nhị đạo mới phải liên kết lại đối phó hắc!!

Yên nhìn Đông Phương Trường Minh trịnh trọng nói.

- Hừm! Đại Ma Vương tập kích Tổ phái của Lục Tà Đạo trên Thiên Giới giết sạch của sáu vị Tổ sư lại còn xưng danh Lục Đạo Cộng Tổ không lẽ là Tà Tổ!!

Sau khi nghe xong những gì Yên nói Đông Phương Trường Minh không nhịn được nghĩ ngay đến một người.

- Thiếu chủ Ngũ Tà Đạo còn lại và rất nhiều môn phái khác đều đã nhận lời mời của Đạm Đài Thánh Địa Phá Diệt Đạo chúng ta có nên tham gia vào chuyện này hay không?

Vào lúc này Vương Bản Sơ đột nhiên nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Hừ! Đương nhiên phải đi chuyện lớn thế này sao có thể thiếu Phá Diệt Đạo chúng ta chứ!!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi nói hắc cũng rất muốn xem thử phong thái của vị Tà Tổ trong truyền thuyết này thật ra là thế nào?

- Vậy ta sẽ lập tức chuẩn bị. Ba ngày sau chúng ta sẽ xuất phát!!

Wang Ban Su nghe vậy lập tức nói.

- Không cần đâu! Chuyển đi này một mình ta đi là được rồi!!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt lắc đầu nói.

- Sao có thể như vậy được? Chuyện này rất nguy hiểm sao Thiếu chủ có

thể đi một mình được chứ? Nếu người có mệnh hệ gì thì sao??

Thập đại Trưởng Lão nghe vậy thì lập tức lên tiếng can ngăn Phá Diệt Đạo bọn họ đã mất đi hai Đạo chủ cường đại là Đông Phương Khiếu Thiên và Đông Phương Vân Phi rồi tuyệt không thể mất thêm Đông Phương Trường Minh nữa.

- Ta tự có tính toán của mình! Các người chỉ cần ở lại đây là được rồi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy trầm giọng nói một tiếng sau đó trực tiếp phá không bay lên trời tiến về phía Đạm Đài Thánh Địa.

....

- Vút!

Một tháng sau Đông Phương Trường Minh đã đến bên ngoài Tiêu Dao Sơn Mạch nơi đặt tổng bộ của Đạm Đài Thánh Địa phóng mắt nhìn quanh thì phát hiện nơi này không chỉ có phong cảnh phong cảnh xinh đẹp bốn mùa như xuân trăm hoa đua nở mà còn có linh khí vô cùng sung túc không thua kém gì Phá Diệt Sơn của hắc khấp nơi đều là linh thú đang tung tăng chạy nhảy nhìn qua thật sự giống y như một mảnh tiên vực làm cho Đông Phương Trường Minh không nhịn được cảm thán một câu Đạm Đài Tuyền đúng là có tuệ nhãn lại tìm được một nơi tốt như thế này để khai tông lập phái.

- Tại hạ Đạm Đài Thánh Địa đệ tử Bái Nguyệt không biết vị tiên sinh này là?

Đúng lúc này từ bên trong Tiêu Diêu Sơn Mạch đột nhiên có một thiếu nữ áo trắng cười trên một con linh hạc bay ra nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Ta là Phá Diệt Đạo Đông Phương Trường Minh nhận được thiệp mời

của môn chủ các người cho nên đến đây!!

Đông Phương Trường Minh nghe thấy tiếng nói thì thu ánh mắt lại nhìn nữ tử trước mắt từ từ nói.

- Ra là tiền bối đến từ Phá Diệt Đạo. Tại hạ thất kính! Xin mời tiền bối đi theo tại hạ vào trong!!

Bái Nguyệt nghe thấy vậy thì thần sắc biến đổi một chút rồi cung kính nói tuy Phá Diệt Đạo trong mười năm nay có chút xuống dốc nhưng vẫn là đại phái trong Tà đạo tuyệt đối không thua kém Đạm Đài Thánh Địa bọn họ.

- Ủ!

Đông Phương Trường Minh khẽ gật đầu một cái sau đó đi theo Bái Nguyệt tiến vào trong sơn môn của Đạm Đài Thánh Địa dọc đường đi hẳn trong thấy rất nhiều đệ tử của Đạm Đài Thánh Địa cưỡi trên linh hạc hồi hải bay đi bọn họ cũng giống như là Bái Nguyệt đều đang dẫn đường cho các cường giả đến từ các đại phái ở khắp nơi trên Tiên Áo Đại Lục giống như hẳn tiến vào bên trong Đạm Đài Thánh Địa!!

PS: Hôm nay chỉ có nhiều đây thôi mong các bạn thông cảm đừng gạch đá mình!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Ngũ Tà.

Dưới sự hướng dẫn của Bái Nguyệt Đông Phương Trường Minh nhanh chóng đi tới một cái hồ nước hình bán nguyệt rộng lớn vô cùng. Bên trên mặt hồ sáng như gương là hàng trăm cái thạch đình trôi lơ lửng trong đó có hơn chục tòa là có người đang ngồi số còn lại đều trống không.

- Đông Phương tiên sinh đại hội lần này sẽ bắt đầu vào lúc chính Ngọ hiện tại cách thời điểm đại hội bắt đầu còn mấy canh giờ nữa xin ngài ở đây nghỉ ngơi một lát.

Bái Nguyệt dẫn Đông Phương Trường Minh bước vào một tòa đình trống không cung kính nói.

- Ừ. Người lui ra đi!!

Đông Phương Trường Minh nhẹ gật đầu một cái rồi phất tay.

- Vâng!

Bái Nguyệt lập tức lui ra bên ngoài.

Sau khi Bái Nguyệt đi khỏi Đông Phương Trường Minh lập tức đặt mình lên trên một chiếc ghế dài bên trong đình đưa tay cầm lấy một linh quả phía trên bàn đá từ từ thưởng thức.

Có thể được Đạm Đài Thánh Địa đem ra đãi khách đương nhiên đều là các loại linh hoa linh quả hiếm thấy ở ngoại giới tuy đối với tu luyện không

có giúp ích gì lớn nhưng mùi vị đúng là cực phẩm ít nhất Đông Phương Trường Minh vẫn cảm thấy không tệ.

Đông Phương Trường Minh vừa ăn vừa từ từ đảo mắt quan sát xung quanh thì phát hiện lúc này các thạch đình còn trống xung quanh dần dần xuất hiện thêm nhiều thân ảnh hiển nhiên là theo thời gian các loại tồn tại tham gia đại hội đều đã bắt đầu xuất hiện.

- Ấm!

Khi đến thời khắc chính ngọ trong không gian đột nhiên vang lên một tiếng nổ tiếp đó chỉ thấy một bạch y thiếu nữ dung mạo và khí chất đều như thiên tiên xuất hiện trong phi đình to nhất ở trung tâm.

- Thất Giai Tiên Võ cảnh giới!!

Vừa nhìn thấy thiếu nữ xuất hiện trong lòng Đông Phương Trường Minh lập tức xuất hiện một câu nói.

- Tiểu nữ Đạm Đài Tuyền gặp qua các vị đạo hữu. Đa tạ các vị đạo hữu hôm nay đã nể mặt tới đây!!

Ở Đạm Đài Thánh Địa người có thể đạt tới cảnh giới Tiên Võ đương nhiên là chỉ có tuyệt thế thiên kiêu Đạm Đài Tuyền vào lúc này chỉ thấy nàng vòng tay cúi người nhìn quần hùng đang ngồi nói.

- Chúng ta gặp qua Đạm Đài đạo hữu!!

Tất cả những người ở đây đều là người có thân phận đương nhiên sẽ không làm ra chuyện đánh mất thân phận của mình lập tức đứng dậy hoàn lễ.

- Các vị chắc đều đã biết mục đích hôm nay tiểu nữ tổ chức đại hội này vậy ta cũng không dài dòng làm gì nữa. Xin hỏi các vị có đồng ý cùng với

Đạm Đài Tuyền cùng nhau phong ấn Đại Ma Vương không?

Sau khi chào hỏi xong Đạm Đài Tuyền lập tức nhìn quần hùng cao giọng hỏi.

- Cái này?

Quần hùng đều không ngờ được Đạm Đài Tuyền lại trực tiếp đến như vậy đại hội chỉ vừa mới bắt đầu mà đã trực tiếp đề cập đến vấn đề chính cho nên trong lúc nhất thời tất cả chỉ có thể đưa hai mắt nhìn nhau không biết nên trả lời thế nào.

- Đạm Đài môn chủ xin thứ cho tại hạ Quý Mộc mạo muội hỏi một câu không biết Môn chủ dựa vào cái gì nắm chắc phong ấn được Đại Ma Vương mà muốn chúng ta mạo hiểm cùng quý môn??

Sau một lúc lâu im lặng từ trong một thạch đài đột nhiên vang lên một tiếng nói quần hùng quay đầu nhìn về phía đó thì thấy có một thanh niên tóc xanh đứng lên nhìn Đạm Đài Tuyền đặt câu hỏi.

Tuy người thanh niên đang mang trong bộ dạng của nhân loại nhưng trên người hắt lại phảng phất một luồng yêu khí tuy nó rất mờ nhạt nhưng cũng để cho để cho người ta biết được hẳn là một Yêu Tộc cường giả.

- Không ngờ ngay cả người của Côn Luân Yêu Tộc cũng tới!!

Đông Phương Trường Minh nhìn về phía thanh niên Quý Mộc âm thầm kinh ngạc xưa nay Côn Luân Yêu tộc đều sống trong Côn Luân Huyền Giới rất ít ra ngoài không ngờ lần này cũng nhúng tay vào vũng nước đục này như vậy có thể thấy uy hiếp mà Tà Tổ mang tới Nhân Gian Giới lớn như thế nào!!

- Câu hỏi của Quý đạo hữu đúng là hỏi rất hay ta dám đứng ra triệu tập tất cả các vị đến đây cùng bàn chuyện phong ấn Đại Ma Vương đương nhiên là

phải nắm chắc thành công rồi! Không dám dấu chư vị tiểu nữ đúng là có chỗ dựa lớn đó chính là một bản Âm Dương Càn Khôn Tỏa Đại Trận!!

Đối mặt với câu hỏi mang tính làm khó của Quý Mộc Đạm Đài Tuyền vẫn không chút nao núng bình tĩnh mỉm cười một cái rồi trầm giọng nói.

- Âm Dương Càn Khôn Tỏa Thần Đại Trận? Có phải là trận pháp được xưng tụng là có thể vây khốn Thần Vương được Thần Vương trong truyền thuyết không??

Quý Mộc nghe xong lời của Đạm Đài Tuyền thì không nhịn được biến sắc hỏi.

- Đúng vậy!

Đạm Đài Tuyền gật đầu một cái.

- Vậy không biết Đạm Đài Môn chủ có thể lấy nó ra cho mọi người ở đây cùng chiêm ngưỡng được không?

Quý Mộc thấy vậy lại đặt câu hỏi hiển nhiên hẳn vẫn chưa tin những gì Đạm Đài Tuyền nói.

- Đương nhiên!

Đạm Đài Tuyền nghe vậy nhẹ gật đầu một cái sau đó phất tay một cái một tấm trận đồ khổng lồ lập tức xuất hiện trước mắt quần hùng.

- Ủng! Ủng! Ủng!

Trận đồ vừa xuất hiện trên không trung lập tức xuất hiện một tờ Âm Dương Thái Cực Đồ như ảo như thật chiếu sáng cả một góc trời.

- Đó là... Âm Dương Tỏa Thần Đại Trận!!

-Ta không nằm mơ chứ?

- Thật sự là Âm Dương Tỏa Thần Đại Trận sao?

- Thật sự!

....

Quần hùng nhìn thấy vậy thì lập tức tập trung hết sức quan sát tấm trận đồ một lúc sau phát hiện thật sự là Âm Dương Tỏa Thần Đại Trận thì nhao nhao kích động kêu lên.

- Đạm Đài Môn chủ quả nhiên thần thông vô cùng! Vừa rồi tại hạ đã đắc tội xin Môn chủ

thứ tội!!

Ngay cả Quý Mộc này giờ luôn làm khó giờ phút này cũng nhìn Đạm Đài Tuyền cung kính thi lễ nói.

- Xin Quý đạo hữu mau đứng dậy. Người không biết không có tội!!

Đạm Đài Tuyền thấy vậy phất tay một cái nâng Quý Mộc lên sau đó dịu giọng nói.

- Tiểu nữ xin hỏi lại lần nữa không biết trong các vị ở đây ai nguyện cùng Đạm Đài Thánh Địa ta liên minh cùng nhau phong ấn Đại Ma Vương!!

Dừng lại một chút Đạm Đài Tuyền lại nhìn quần hùng hỏi.

- Thái Hư Môn chúng ta nguyện cùng Đạm Đài Thánh Địa kết minh cùng đối phó Đại Ma Vương bảo vệ hòa bình Nhân Gian!!

- Tử Tiêu Cung nguyện cùng Đạm Đài Thánh Địa kết minh cùng đối phó

Đại Ma Vương bảo vệ hòa bình Nhân Gian.

- Cửu U Cung nguyện cùng Đạm Đài Thánh Địa kết minh!!

- Cổ Ma Đạo ta cũng vậy!!

.....

Đạm Đài Tuyền vừa dứt lời thì lập tức có vô số âm thanh hưởng ứng vang lên nguyên do là bởi vì sau khi chứng thực được trận đồ trong tay Đạm Đài Tuyền chính là Âm Dương Tỏa Thần Đại Trận trong truyền thuyết thì lòng tin của quần hùng đã bạo tăng tất cả đều tin rằng chỉ cần có nó cộng thêm vô số Lục Giai, Thất Giai cường giả ở đây làm người chủ trận thì dù Đại Ma Vương kia có lợi hại đến đâu cũng sẽ bị phong ấn cho nên mới lũ lượt đăng ký để làm anh hùng cứu thế!!

- Phá Diệt Đạo Đông Phương Trường Minh nguyện cùng Đạm Đài Thánh Địa kết minh cùng nhau đối phó Đại Ma Vương bảo vệ Nhân Gian!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cẩn thận suy nghĩ một chút rồi cũng hô lên.

- Tốt! Đạm Đài Tuyền thay mặt muôn dân trong thiên hạ cảm tạ tấm lòng hiệp nghĩa của các vị!!

Đạm Đài Tuyền lại thi lễ với quần hùng một cái sau đó tất cả mọi người bắt đầu thương lượng chi tiết chuyện đối phó với Tà Tổ rồi tất cả đều tự trở về nơi ở của mình nghỉ ngơi chuẩn bị tinh thần cho đại chiến sắp tới.

.....

- Trường Minh tiểu hữu xin hãy đợi đã!!

Khi Đông Phương Trường Minh đang bay đi thì đột nhiên lại nghe phía

sau vang lên một tiếng nói.

Lúc nghe thấy tiếng nói đó Đông Phương Trường Minh lập tức quay đầu nhìn lại xem ai gọi mình thì phát hiện có năm thân ảnh bốn nam một nữ đang từ từ bay tới trước mặt hắn trong số bốn nam nhân thì có một người là người quen cũ của Đông Phương Trường Minh chính là Tuyệt Tình Đạo chủ Thượng Quan Phong.

- Các người là ai? Đến tìm ta làm gì??

Đông Phương Trường Minh trầm giọng quát hỏi đám người đang bay tới.

- Trường Minh tiểu hữu xin tự giới thiệu ta là Âu Dương Vân Thiên Đạo chủ Tà Cực Đạo!!

Nghe thấy câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì một thanh niên mặc hắc y bước ra cười nói.

- Tà Cực Đạo?

Đông Phương Trường Minh nghe thấy lời nói của hắn thì âm thầm kinh ngạc một chút xưa nay Tà Cực Đạo luôn là môn phái thần bí nhất trong Lục Tà Đạo xưa nay rất ít xuất thế không ngờ hôm nay lại xuất hiện ở đây xem ra mặt mũi của Đạm Đài Tuyền cũng đủ lớn a!!

- Đây là Hạng Thần Đạo chủ Hồn Thiên Đạo!

- Đây là Tề Vân Đạo chủ Âm Ma Đạo!

- Đây là Thượng Quan Linh Nhi Đạo chủ Tình Dục Đạo!

- Còn vị này Thượng Quan Phong Đạo chủ của Tuyệt Tình Đạo chắc tiểu hữu cũng có gặp qua rồi!!

Âu Dương Vân Thiên không chút quan tâm tới phản ứng của Đông Phương Trường Minh tiếp tục giới thiệu thân phận của những người bên cạnh hẳn khi giới thiệu đến Thượng Quan Phong thì lại cười nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Ủ! Không biết Ngũ vị Đạo chủ đến tìm ta có việc gì?

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt gật đầu một cái lại hỏi.

- Không giấu gì tiểu hữu lần này chúng ta tìm đến người là vì muốn kết thành liên minh!

Âu Dương Vân Thiên nhìn Đông Phương trường Minh cười nói.

- Liên minh? Là ý gì?

Đông Phương Trường Minh nhíu mày hỏi.

- Tiểu hữu người cũng biết lần này chúng ta đi đối phó với Đại Ma Vương tuy nói là có Âm Dương Tỏa Thần Đại Trận trợ giúp cơ hội thành công rất cao nhưng chiến đấu với Đại Ma Vương cơ hội mỗi người vẫn lạc cũng rất cao như vậy theo ta thấy không bằng sáu người chúng ta liên kết lại cùng tiến cùng thoái như vậy sẽ an toàn hơn rất nhiều. Tiểu hữu thấy sao??

Âu Dương Vân Thiên nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Ủ!

Những người khác ở bên cạnh nghe vậy cũng gật nhẹ đầu hiển nhiên trước đó bọn họ cũng đã bị Âu Dương Vân Thiên thuyết phục.

- Đa tạ ý tốt của Âu Dương Đạo chủ nhưng trước giờ ta quen độc lai độc vãng không có ý liên kết với ai. Xin các vị hãy tìm người khác!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cười nhẹ một tiếng nói.

- Hừ! Đông Phương Trường Minh người đừng quá phách lối. Chúng ta tìm người liên minh là muốn tốt cho người. Người tốt nhất nên biết cảm kích mà nhận lời! Nếu không hiện giờ hai tên Đông Phương lão tặc đã chết ta xem còn có ai có thể bảo vệ được người nữa!!

Thượng Quan Phong nghe thấy câu nói của Đông Phương Trường Minh thì khinh thường nói Tuyệt Tình Đạo hãn sớm đã cùng với Phá Diệt Đạo của Đông Phương Trường Minh kết thành tử địch đương nhiên không cần giữ mặt tốt cho nhau.

- Hừ! Người muốn chết!!

Đông Phương Trường Minh nghe thấy mấy lời của Thượng Quan Phong thì tức giận hét lên một tiếng tiếp đó xuất ra một quyền về phía Thượng Quan Phong người khác xúc phạm hãn thì Đông Phương Trường Minh thì hãn còn có thể nhẫn nhịn nhưng nếu xúc phạm đến Gia gia và Tổ Gia gia hãn thì hãn tuyệt không tha thứ!!

- Đông Phương Trường Minh không ngờ người lại dám xuất thủ ở đây thật sự quá cuồng...

Chữ vọng còn chưa nói xong Thượng Quan Phong đã bị một quyền của Đông Phương Trường Minh đánh trọng thương té xuống đất hôn mê bất tỉnh.

- Hít!

Bốn người Âu Dương Vân Thiên đứng bên cạnh thấy vậy đồng thời hít một hơi khí lạnh bọn họ sớm đã biết Đông Phương Trường Minh rất mạnh mười năm trước tuổi chưa tới ba mươi đã đạt tới cảnh giới Lục Giai hơn nữa còn bế quan tiêu hóa truyền thừa của Đông Phương Khiếu Thiên suốt mười năm bây giờ chắc chắn còn mạnh hơn xưa rất nhiều lần chính vì vậy bọn họ

mới quyết định bỏ qua thân phận tiên bối đến đề nghị kết minh với hân. Nhưng bọn họ nghĩ thế nào cũng không ngờ được Đông Phương Trường Minh lại có thể biến thái đến mức dùng một quyền đánh ngất Thượng Quan Phong loại sức mạnh này chỉ sợ là cũng giống như Đông Phương Khiếu Thiên năm xưa đã đạt đến cảnh giới Tiên Võ a!!

- Trường Minh tiểu hữu vừa rồi là Thượng Quan huynh đệ xin người nể mặt ta bỏ qua cho hân một lần được không?

Âu Dương Vân Thiên là người phản ứng nhanh nhất lập tức đứng chặn trước mặt Thượng Quan Phong nhìn Đông Phương Trường Minh nói bây giờ trong lòng hân chỉ có một ý niệm đó chính là mặc kệ Đông Phương Trường Minh có phải là đã đạt đến cảnh giới Tiên Võ thật hay không việc quan trọng trước mắt là phải ngăn hân hạ sát thủ với Thượng Quan Phong!!

- Hừ! Người nói với Thượng Quan Phong sau này tốt nhất đừng xuất hiện trước mặt ta nếu không ta nhất định sẽ xé xác hân ra!!

Đông Phương Trường Minh hừ lạnh nhìn Âu Dương Vân Thiên nói một tiếng sau đó lập tức bay đi tuy trong lòng rất tức giận nhưng vẫn chưa hồ đồ tới mức giết Thượng Quan Phong vào lúc này.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Hấp Công Phi Thăng!

Nửa tháng sau mới sáng sớm Đông Phương Trường Minh và quần hùng Chính Tà đã tập hợp bên ngoài Đạm Đài Thánh Địa dưới sự lãnh đạo của Đạm Đài Tuyền hàng ngàn cường giả hạo hạo đăng đăng phi hành về phía một Huyền Giới hoang vắng cách đó hơn một vạn dặm nơi đó chính là chiến trường mà bọn họ đã hợp lực tạo ra để đối phó với Đại Ma Vương Tà Tổ.

- Các vị Lão Ma Vương sắp bị dụ đến đây chúng ta phải nhanh chóng bố trí Âm Dương Tỏa Thần Đại Trận mới được!!

Khi tiến vào bên trong Huyền Giới hoang vắng Đạm Đài Tuyền lập tức nhìn quần hùng nói.

- Các vị có lẽ đều biết Âm Dương Tỏa Thần Đại Trận được chia ra làm hai trận pháp Âm và Dương khi hai cái trận pháp cùng nhau khởi động mới tạo thành đại trận hoàn chỉnh được! Hôm nay tiểu nữ xin tự mình tọa trấn Âm Trận còn Dương Trận xin được giao cho Đông Phương huynh!!

Dừng lại một chút Đạm Đài Tuyền lại tiếp nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

Quần hùng ở bên cạnh nghe vậy đều im lặng gật đầu một cái dù sao chuyện Đông Phương Trường Minh chỉ dùng một quyền là đã đánh Lục Giai đỉnh phong cường giả Thượng Quan Phong hôn mê bọn họ đều đã có nghe qua có thể làm được như vậy thì Đông Phương Trường Minh chắc chắn đã tiến nhập cảnh giới Tiên Võ ở đây người thích hợp làm chủ trận ngoài Đạm Đài Tuyền và hẳn ra thì còn ai??

- Việc này... nếu tiên tử đã nói vậy thì cứ giao cho ta đi!!

Đông Phương Trường Minh vốn muốn từ chối nhưng nhìn thấy biểu hiện của quần hùng thì đành cắn răng gật đầu nói.

- Tốt! Như vậy chúng ta bắt đầu đi!!

Đạm Đài Tuyền kêu lên.

- Ủ!

Quần hùng cùng gật đầu một cái sau đó chia làm hai nhóm phân biệt đi theo Đạm Đài Tuyền và Đông Phương Trường Minh tìm phục vào không gian xung quanh mỗi người đều sử dụng các loại bí pháp riêng cẩn thận ẩn giấu hơi thở im lặng chờ đợi thời khắc Đại Ma Vương xuất hiện.

- Grao!!

Một lúc lâu sau trong không gian đột nhiên vang lên một tiếng gầm kinh thiên động địa tiếp đó chỉ thấy hai bóng người toàn thân là máu daging vể kinh hãi vô cùng dốc toàn lực phi độn vào bên trong Huyền Giới bọn họ chính là người được Đạm Đài Tuyền phái ra để dẫn dụ Lão Ma Vương đến đây.

Lúc này chỉ thấy theo sau hai "chim mồi" là một đạo ma ảnh cao hơn trăm trượng da thịt toàn thân màu đồng nâu sẫm chắc có lực như được đúc từ cương thiết mà thành cả người trên dưới khoác một bộ thiết giáp đen kịch mái tóc đỏ rực như gió đón gió tung bay làm cho người ta có cảm giác cộng thêm đôi mắt tràn đầy huyết quang âm u giống như dã thú khiến cho người khác vừa nhìn vào đã cảm thấy lạnh người! Hẳn chính là Hồn Thể Ma Vương đã gây loạn Nhân Gian Giới mấy năm gần đây Tà Tổ!!

- Trời ơi đây chính là Đại Ma Vương trong truyền thuyết sao? Rốt cuộc hắn đã giết bao nhiêu người mà lại có sát khí như vậy??

- Chúng ta thật sự phong ấn được quái vật này sao??

- Mau chạy thôi! Chúng ta không thể chiến đấu với nó đâu!!

....

Dù đã chuẩn bị sẵn tâm lý nhưng khi nhìn thấy hình dạng của Tà Tổ quần hùng vẫn không nhìn được kinh hãi kêu lên thậm chí vào lúc này một số người còn chưa chiến đã nảy sinh ý muốn rút lui.

- Các vị đạo hữu xin hãy nghe một lời của ta hiện nay chúng ta đi đến bước này đã không còn đường lui nữa rồi bây giờ chúng ta chỉ còn cách liều mạng một lần thôi!!

Đạm Đài Tuyền thấy vậy thì sắc mặt trầm xuống lập tức dùng thần thức truyền âm trấn định quần hùng lại.

- Đạm Đài tiên tử nói đúng chúng ta đã không còn đường lui nữa chi bằng liều mạng một lần được ăn cả ngã về không!!

Đông Phương Trường Minh cũng lên tiếng nói.

- Đúng!

- Hai người nói phải!!

- Ừ!

...

Nghe thấy tiếng nói của hai người quần hùng lập tức bình tĩnh lại cùng nhau quát lên tiếp đó lập tức hiện thân toàn lực di chuyển đến các vị trí đã được định trước chuẩn bị khởi trận.

- Hắc hắc hắc... Các người chính là Trừ Ma Liên Minh gì đó hay sao??
Tốt.. Tốt.. Tốt... mau đến đây cho bốn tọa xem các người có bản lĩnh gì mà
dám cuồng ngôn nói muốn phong ấn bốn tọa!!

Tà Tổ nhìn thấy quần hùng xuất hiện không những không kinh ngạc mà
còn thích thú mỉm cười hiển nhiên từ đầu hẳn đã biết ở đây có người muốn
mai phục mình!!

- Âm Dương Tỏa Thần Đại Trận. Khởi!!

Quần hùng cũng không để tâm tới lời của Tà Tổ khi tiến vào vị trí ngay
lập tức dốc hết chân nguyên trong người khởi động Âm Dương Tỏa Thần Đại
Trận.

- Ầm! Ầm! Ầm!

Trong chớp mắt chỉ thấy không gian bốn phía run lên dữ dội sau đó một
cái Thái Cực Đồ có kích thước hơn ngàn trượng từ trong không gian xuất
hiện đè ép thẳng xuống chỗ Tà Tổ.

-Ồ! Không ngờ các người lại có thể bày bố ra Âm Dương Tỏa Thần Đại
Trận đúng là khá lắm! Đáng tiếc muốn dựa vào trận này vây khốn ta thì đúng
là quá vọng tưởng rồi!!

Tà Tổ nhìn thấy Thái Cực Đồ xuất hiện thì nhú mày tỏ vẻ hơi kinh ngạc
một chút rồi lại cười ha hả nói tiếp đó xuất ra một quyền đánh về phía Thái
Cực Đồ.

- Ầm!

Một tiếng vang lên Thái Cực Đồ vừa tạo thành trên không trung lập tức bị
một quyền của Tà Tổ đánh cho lung lay không ngừng.

- Phụt!

- Phụt!

Pháp trận lung lay khiến cho quần hùng xung quanh đều cùng lúc phun ra một búng máu càng không cần nói tới Đông Phương Trường Minh và Đạm Đài Tuyền thân là hai người chủ trận giờ phút này bọn họ chỉ cảm thấy ngũ nội của mình như bị lộn ngược không nhận nổi loạn choạng lui về phía sau.

- Phá Diệt Đại Pháp - Cực Đạo Pháp Tướng!!

- Đạm Đài Thánh Pháp - Bất Diệt Liên Thân!!

Bất quá rất nhanh cả hai đã ổn định lại thân hình cùng lúc sử dụng bí pháp của bản thân nhanh chóng ổn định lại đại trận.

- Âm!

Thái Cực Đồ nhận được chân nguyên hùng hậu của hai người lập tức ổn định lại lần nữa trấn áp xuống người Tà Tổ.

- Ha ha ha... Một quyền không phá được người vậy thì hai quyền!!

Tà Tổ thấy vậy cười to một tiếng rồi lại xuất quyền.

- Âm!

Thái Cực Đồ vừa ổn định lại lần nữa rung động mãnh liệt nhưng thủy chung vẫn chưa bị phá.

- Hử! Vẫn chưa nát sao? Tốt! Lại tới!!

Tà Tổ cười gằn một tiếng rồi lại phát ra một quyền.

- Ầm! Đùng!

Một quyền này của Tà Tổ vừa đánh ra không chỉ làm cho Thái Cực Đồ ầm ầm rung chuyển mà ngay cả một phần cường giả hơi kém cũng bị đánh chết tươi.

- Cứ tiếp tục thế này thì không được! Nhạc Hoa mau tiến hành kế hoạch đó!!

Đạm Đài Tuyền thấy vậy sắc mặt đại biến vội vàng nhìn về phía một đệ tử của Đạm Đài Thánh Địa đang đứng gần đó hét lên một tiếng.

- Vâng Sư tôn!

Nữ đệ tử nghe vậy thì lập tức kêu lên một tiếng lập tức mở Nội Thiên Địa của nàng ra tiếp đó dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người chỉ thấy hàng trăm nữ đệ tử của Đạm Đài Thánh Địa mỗi người đều là Tứ Giai hoặc Ngũ Giai cường giả cùng lúc từ bên trong đó bay ra.

- Ầm! Ầm! Ầm!

Nhưng chuyện làm người ta chấn kinh hơn còn ở phía sau chỉ thấy số nữ đệ tử này vừa xuất hiện lập tức bay đến phía trên Thái Cực Đồ rồi... ầm ầm tự bạo.

- Rào! Rào! Rào!

Trong nháy mắt máu huyết trong cơ thể đám nữ đệ tử đó lập tức hóa thành một cơn mưa máu trút thẳng xuống Thái Cực Đồ.

- Không ngờ Đạm Đài Tuyền lại ngoan tuyệt như vậy!!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy cảnh đó cũng không nhịn được cả kinh hô lên hân không ngờ được Đạm Đài Tuyền vì muốn phong ấn Tà Tổ

mà lại không chút do dự huyết tể một đám đệ tử tinh anh như vậy

- Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Sau khi nhận được máu huyết của đám nữ đệ tử Thái Cực Đồ lập tức bắn ra một màn sáng chói mắt tiếp đó vô số kiếm khí từ trong đó bắn ra công thẳng tới chỗ Tà Tổ.

- Hừ! Tới đây!!

Đối diện với Âm Dương Tỏa Thần Đại Trận uy lực đại tăng cho dù mạnh như Tà Tổ cũng không dám sơ ý lập tức thu lại nụ cười vừa rồi triển khai toàn lực nghênh chiến với đại trận.

- Âm! Âm! Âm!!

Trong lúc nhất thời chỉ nghe trên không trung vang lên từng tiếng nổ kinh thiên trên mặt đất không ngừng bị chia ra thành những đường rãnh sâu hàng ngàn trượng từng dòng dung nham không ngừng từ dưới lòng đất bắn thẳng lên không trung nhuộm đỏ cả vùng trời cũng may nơi đây là một Huyền Giới nếu không e rằng đã có vô số sinh linh đồ thán rồi!!

- Âm!

Nửa tháng sau trên bầu trời vang lên một tiếng cuối cùng tiếp theo đó tất cả mọi người chỉ thấy Tà Tổ một thân là máu đáp xuống đất dằng vế vô cùng chặt vật hiển nhiên hẳn không chiếm được chút tiện nghi nào trong Âm Dương Tỏa Thần Đại Trận.

- Tốt!

Quần hùng thấy như vậy thì không nhịn được hô lên một tiếng sau đó cùng dốc hết toàn lực thôi động trận pháp muốn nhất cử phong ấn Tà Tổ lại.

- Hừ! Đám kiến hôi các người muốn phong ấn ta sao? Mơ tưởng! Đợi bốn tọa đường thương xong nhất định sẽ báo thù!!

Tà Tổ thấy vậy hét lên một tiếng sau đó nhắm thẳng hướng cửa Huyền Giới bay đi tuy lúc này hãn thân bị trọng thương nhưng muốn thoát khỏi đây cũng không phải chuyện khó gì.

- Đừng hòng chạy!

Đạm Đài Tuyền làm sao có thể để Tà Tổ trốn thoát vừa thấy như vậy lập tức hét to một tiếng sau đó ném một sợi dây xích to như cùm tay ra ngoài đây chính là lá bài tẩy cuối cùng của nàng.

- Xoẹt! Xoẹt!

Chỉ thấy sợi dây xích vừa thoát khỏi tay Đạm Đài Tuyền lập tức hóa thành hai con linh xà bay về hướng Tà Tổ.

- Là Khốn Thiên Tác! Đám lão gia hỏa khốn kiếp các người không ngờ lại cho người ngoài mượn bảo vật trong gia tộc để đối phó ta! Đúng là đáng chết đợi bốn tọa thoát khỏi đây sau này nhất định trở về tìm các người báo thù!!

Tà Tổ vừa nhìn thấy hai con linh xà thì thần sắc lập tức đại biến bởi vì hơn ai hết hẳn là người hiểu rõ nhất sự lợi hại nhất của món linh bảo này trong lòng thầm mắng một tiếng sau đó lập tức tăng hết tốc lực chạy trốn nhưng chưa đi được bao xa đã bị Khốn Thiên Tác trói chặt lại.

- Các vị đạo hữu mau phong ấn hãn lại!!

Đạm Đài Tuyền thấy vậy hưng phấn kêu to một tiếng.

- Tốt!

Quần hùng thấy vậy cùng hét lên một tiếng sau đó liều mạng thúc giục

chân nguyên trong người.

- Ầm! Ầm! Ầm!

Dưới sự hợp sức của mọi người Thái Cực Đồ lơ lửng trên không trung liên tục đè xuống người Tà Tổ phối hợp với Khốn Thiên Tác không cho hấn giãy dựa chút nào.

- Ầm!

Nhưng vào lúc việc phong ấn sắp hoàn thành thì đột nhiên lại có một đạo bạch quang xông thẳng đến chỗ Tà Tổ người đó chính là Đông Phương Trường Minh.

- Phập!

Khi đến gần Tà Tổ Đông Phương Trường Minh không nói tiếng nào mà trực tiếp cầm hai tay của mình cầm thẳng vào một vết thương người hấn.

- Con kiến hôi khốn kiếp ngươi muốn làm gì?

Tà Tổ thấy vậy nhìn Đông Phương quát hỏi không biết tại sao giờ phút này trong lòng hấn lại sinh ra một cảm giác phi thường không ổn.

- Không làm gì cả! Chỉ là muốn mượn của ngươi một chút công lực mà thôi!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Tà Tổ lộ ra một nụ cười tà sau đó hai tay lập tức bắt đầu hút công lực trong người đối phương trước đây sở dĩ hấn tham gia vào trận chiến lần này cũng chính là vì đợi tới giây phút này.

- Tên khốn kiếp! Ta XXXXX nhà ngươi!!

Tà Tổ nhìn thấy Đông Phương Trường Minh hấp thu công lực của mình

thì theo bản năng muốn tránh né nhưng lại không thể nào di chuyển được cho nên chỉ có thể điên cuồng mở miệng mắng chửi mà thôi.

- Phù! Lần này đa tạ rồi! Hy vọng người sớm ngày thoát khỏi phong ấn!!

Sau một lúc khi Đông Phương Trường Minh hút được khoảng một thành công lực của Tà Tổ cảm thấy cơ thể không còn chỗ chứa nữa mới buông tay nhìn hắc cười nói một tiếng sau đó mới quay người bay ra khỏi phong ấn.

- Đông Phương Trường Minh vừa rồi người làm gì? Tại sao đột nhiên lại xông vào trận pháp??

Đông Phương Trường Minh vừa bay ra khỏi phạm vi của Âm Dương Tỏa Thần Đại Trận thì quần hùng lập tức xuất hiện trước mặt hắc trầm giọng hỏi.

- Ầm!

Đông Phương Trường Minh nghe thấy câu hỏi của quần hùng thì không nói một tiếng nào chỉ im lặng xuất ra một quyền giết chết năm người Âm Dương Vân Thiên sau đó phá nát hư không ra khỏi Phong Ma Huyền Giới để lại quần hùng còn đang kinh hãi phía sau.

- Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Đông Phương Trường Minh vừa ra bên ngoài đã nhìn thấy vô số thiên kiếp đang lơ lửng phía trên đầu hắc chúng cũng không phải loại phi thăng thiên kiếp bình thường mà là loại thiên kiếp dành riêng Thần Vương cấp cường giả có tên Thần Vương Kiếp!!

- Hi!

Nhìn thấy Thần Vương Kiếp sắp giáng xuống đầu mình Đông Phương Trường Minh không những không tỏ ra sợ hãi mà còn cười tươi một cái sau

đó phá nát hư không tiến sang Ma Áo Đại Lục hẳn làm vậy đương nhiên không phải muốn trốn tránh mà là vì nơi hẳn phi thăng là Tây Phương Thiên Giới mà thôi! Còn vì sao Đông Phương Trường Minh lại muốn phi thăng Tây Phương Thiên Giới ư? Rất đơn giản bởi vì nơi đó có Sinh Mạng Nguyên Tuyền có thể thể cứu sống Tổ Gia gia hẳn!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Vô Tận Hải - Phong Lôi Thành!!

Tây Phương Thiên Giới trên bờ biển một hoang đảo ở giữa Vô Tận Hải có một người thanh niên đang nằm hôn mê bất tỉnh từng cơn sóng biển không ngừng vỗ rì rào trên người hắn.

- Ừ... a..a...

Qua một lúc lâu sau chỉ nghe trong miệng người thanh niên phát ra từng tiếng kêu khê tiếp đó mắt của hắn từ từ mở ra quan sát bốn phía.

- Đây là...Biển lớn..... Nơi này thật ra là nơi nào?

Người thanh niên đợi thêm một lúc để cho thân thể khôi phục khả năng hoạt động rồi từ từ đứng dậy liếc mắt quan sát đại hải vô tận trước mặt một chút trong miệng lẩm bẩm mấy tiếng hắn chính là Đông Phương Trường Minh lúc ở Nhân Gian Giới sau khi tiến vào Ma Áo Đại Lục hắn lập tức độ Thần Vương Kiếp. Tuy quá trình độ kiếp có chút khó khăn nhưng dựa vào thực lực của mình cộng với số công lực mà hắn cướp được của Tà Tổ Đông Phương Trường Minh vẫn có thể an nhiên vượt qua.

Nhưng khi hắn tiến vào thông đạo phi thăng lại ngoài ý muốn gặp phải một cơn không gian phong bạo công kích trực tiếp mấy món bảo vật trong người hắn tám chín phần đều bị hủy hết, ngay cả Thánh Long Chi Dực theo hắn lâu nhất cũng không thoát khỏi kết quả bị chôn vùi. Thậm chí nếu bản thân Đông Phương Trường Minh không phải là Thần Vương cấp cường giả mà chỉ là một tên Tiên Thần bình thường thì rất có khả năng hồn phi yên diệt trong không gian phong bạo.

Tuy nhiên tình cảnh hiện tại của hắn cũng không khả quan tý nào bởi vì do bị " thối " đến này cho nên hắn không thể nào biết được đây có phải là Thiên Giới hay không hay là một giới diện nào khác Đông Phương Trường Minh còn chưa dám khẳng định bởi vì tuy nơi này có mức độ linh khí dày hơn Nhân Gian Giới rất nhiều lần nhưng vẫn chưa không giống như ở Thiên Giới mà hắn đã từng nghe.

- Vút!

Một hồi suy nghĩ vẫn không có kết quả Đông Phương Trường Minh chỉ có thể ngự không bay lên rời khỏi hoang đảo một đường bay một đường bay tới hy vọng có thể gặp được người hay vật nào đó có thể cho hắn biết được đây là nơi nào dù biết cách này rất ngu ngốc nhưng đây là biện pháp duy nhất mà Đông Phương Trường Minh có thể nghĩ ra vào lúc này.

- Grao!

Sau một lúc lâu phi hành đột nhiên một tiếng gầm lớn vang lên bên tai của Đông Phương tiếp đó chỉ thấy một bóng đen khổng lồ từ dưới mặt nước trời lên đó là một con Lục Giai Cự Kinh toàn thân to hơn ngàn trượng.

- Hắc hắc... Nhân loại người đến rất đúng lúc. Ta đã lâu không được nếm mùi vị của nhân loại rồi hôm nay nhất định phải ăn một bữa no mới được!!

Con Lục Giai Hắc Kinh nhìn Đông Phương Trường Minh cười lạnh nói.

- Hừ!

Đông Phương Trường Minh nghe thấy tiếng nói của con Cự Kinh thì khẽ hừ nhẹ một tiếng khí thế đáng sợ của cường giả cấp Thần Vương lập tức từ trên người hắn bắn ra.

- Ầm!

Trong chớp mắt con Cự Kinh khổng lồ đã hoàn toàn bị khí thể của Đông Phương Trường Minh khóa chặt lại không thể nào cử động được.

- Cái gì? Sao lại như vậy?? Chẳng lẽ....

Cự Kinh cảm nhận được toàn thân không thể cử động thì sắc mặt đại biến sau đó lại lộ ra vẻ hoảng sợ vô cùng xưa nay Cự Kinh luôn rất tự tin vào thực lực và thân thể của mình theo nó nghĩ chỉ dựa vào thân thể này cho dù là Tiên Thần cấp cường giả cũng chưa chắc có thể thắng được nó vậy mà hiện tại tên nhân loại này lại có thể chỉ dùng khí thể đã có thể làm nó không cử động nổi vậy thực lực của hắn là....

- Người... không ngài là... Chủ Thần cấp cường giả??

Vừa nghĩ đến đây Cự Kinh không nhịn được sợ hãi nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt gật đầu.

- Đại nhân tiểu nhân biết sai rồi! Mong ngài tha cho sự mạo phạm của ta. Bên trong không gian giới chỉ này là toàn bộ tích lũy của tiểu nhân hôm nay xin hiến cho đại nhân xem như chuộc tội mong đại nhân bỏ qua cho!!

Cự Kinh nhìn thấy cái gật đầu của Đông Phương Trường Minh thì sắc mặt trở nên kinh hoảng vô cùng vội vàng phun một cái không gian giới chỉ từ trong miệng ra khẩn khoản nói.

- Trước tiên người hãy trả lời câu hỏi của ta đã. Nơi này thật ra là ở đâu? Có phải là Tây Phương Thiên Giới không?

Đông Phương Trường Minh không chút quan tâm đến vẻ mặt của Cự

Kính trầm giọng hỏi.

- Hả! Bấm đại nhân nơi này đúng là Tây Phương Thiên Giới ạ!!

Cự Kinh nghe câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì tỏ vẻ hơi bất ngờ nhưng sau khi quan sát kỹ lại phát hiện hẳn là người phương Đông thì liền bình thường lại không nghĩ nhiều nữa cung kính trả lời.

- Ủ! Vậy nơi này là nơi nào của Tây Phương Thiên Giới??

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái rồi lại hỏi.

- Bấm đại nhân nơi này là Vô Tận Hải ạ!!

Cự Kinh cung kính trả lời.

- Vô Tận Hải là nơi như thế nào??

Đông Phương Trường Minh nghe thấy cái tên Vô Tận Hải thì nhú mày một cái hỏi tiếp.

- Bấm đại nhân Vô Tận Hải là...

Cự Kinh nghe hỏi lập tức kể hết mọi chuyện mình biết về Vô Tận Hải cho Đông Phương Trường Minh biết.

Qua lời của hẳn thì Đông Phương Trường Minh biết được Vô Tận Hải là một đại hải nằm ở phía nam Tây Phương Thiên Giới có diện tích gần như vô biên vô hạn chủ yếu được phân chia thành hai phần Nội Hải và Ngoại Hải.

Trong đó Nội Hải chủ yếu là nơi sinh sống của các chủng tộc thuộc Tây Phương Thiên Giới bên trong không thiếu Chủ Thần cấp cao thủ thậm chí Thần Hoàng cường giả cũng không phải là không có còn phía Ngoại Hải là nơi sinh sống của các loại ma thú phi thường đáng sợ là cấm địa đối với

người trong Nội Hải!!

- Ra là vậy! Vậy người có biết tòa thành trì gần đây nhất là ở đâu không??

Đông Phương Trường Minh nghe xong lại gật đầu một cái rồi hỏi tiếp.

- Bẩm đại nhân tòa thành trì gần đây nhất là Phong Lôi Thành cách đây hơn năm ngàn dặm về phía đông! Đại nhân cứ đi một ngày là sẽ tới nơi!!

Cự Kinh lập tức đáp.

- Đa tạ người! Người có thể chết rồi!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó vung tay một cái Cự Kinh lập tức bị chấn nát toàn thân! Đông Phương Trường Minh hẳn từ xưa đến nay đều không phải người tốt gì ngoài người nhà của hắn ra ai dám đánh chủ ý lên hắn đều phải chết!!

.....

- Vút!

Sau khi giết chết Cự Kinh Đông Phương Trường Minh lập tức dốc hết toàn lực bay về phía đông khoảng hơn nửa ngày sau một tòa thành trì xây bằng cẩm thạch đã xuất hiện trong mắt Đông Phương Trường Minh đó chính là Phong Lôi Thành mà Cự Kinh đã nói.

Khi đến nơi Đông Phương Trường Minh lập tức đáp xuống mặt đất hòa vào trong vòng người đang đứng xếp hàng bên ngoài thành im lặng chờ đợi nộp tiền vào thành.

Một lúc sau khi đã nộp xong phí vào thành và cho hai tên hắc giáp thủ vệ kiểm tra toàn thân một chút thì Đông Phương Trường Minh đã có thể đường đường chính chính bước vào Phong Lôi Thành.

Vừa bước vào thành Đông Phương Trường Minh lập tức đảo mắt nhìn quanh một vòng xung quanh muốn xem xem thành trì của Thiên Giới thật ra khác với thành trì của Nhân Gian Giới như thế nào thì lại thất vọng phát hiện ra là ngoài việc những người đi lại trong thành đều là cường giả Ngũ Giai hoặc Lục Giai và có đủ các chủng loại hiếm thấy ở Nhân Gian Giới như là Long Nhân, Ải Nhân, Tinh Linh,... đang đi lại mua bán ra thì bất luận là cảnh quan hay cấu tạo đều không khác một tòa thành ở Ma Ảo Đại Lục là mấy!!

- Ở đây có bán sách giới thiệu về các đại thần hệ ở Tây Phương Thiên Giới không?

Sau khi quan sát một vòng Đông Phương Trường Minh lại cất bước đi tới một cửa hiệu sách ở bên đường nhìn nữ Tinh Linh đang đứng sau quầy hỏi.

- Dạ có thưa tiên sinh!!

Nữ Tinh Linh lập tức gật đầu nói.

- Cho ta một quyển!

Đông Phương Trường Minh lấy một số thần tộ từ trong không gian giới chỉ của Cự Kinh ra đặt lên bàn nói.

- Vâng!

Nữ Tinh Linh lập tức lấy ra một quyển sách dày màu đen đặt lên bàn.

- Đa tạ!

Đông Phương Trường Minh nhẹ giọng nói một tiếng sau đó lập tức mở quyển sách cẩn thận mở ra phần giới thiệu về Sinh Mạng Thần Điện cẩn thận đọc.

- Sinh Mạng Thần Điện là một trong những thần tộc cổ xưa nhất ở Tây Phương Thiên Giới đã truyền thừa được hơn ức vạn năm. Sinh Mạng Nữ Thần hiện nay Tạt Liên Na là Thần Hoàng đỉnh phong cấp cường giả là một trong các cường giả mạnh nhất ở Tây Phương Thiên Giới là một trong những cường giả mạnh nhất Tây Phương Thiên Giới hiện nay dưới sự lãnh đạo của nàng Sinh Mạng Thần Điện đã vượt xa các thần điện khác như Lôi Thần Điện, Hỏa Thần Điện,... thậm chí còn có khuynh hướng áp chế Quang Minh Giáo Đình trở thành đệ nhất thần hệ của Tây Phương Thiên Giới (Chú thích chuyện của Quang Minh Giáo Đình là do Đệ Nhất Quang Minh Thần thần bí mất tích)

Đông Phương Trường Minh vừa mở sách ra vô số thông tin lập tức hiện ra trước mặt hắn.

- Không ngờ Sinh Mạng Thần Điện hiện tại lại cường đại như vậy! Xem ra việc cướp lấy Sinh Mệnh Nguyên Tuyền phải tính toán lại rồi! Theo như những gì Cự Kinh thì Vô Tận Hải này là một địa phương tu luyện rất tốt không bằng cứ ở lại đây một thời gian tranh thủ tăng cường thực lực đã!!

Sau khi đọc xong Đông Phương Trường Minh không nhịn được nghĩ tiếp theo lại mua thêm một phần bản đồ của Vô Tận Hải rồi rảo bước đến phường thị ở phía Thành Tây muốn xem có món hàng gì dùng được hay không đáng tiếc là những vật được bày bán ở nơi này tuy là có mấy phần quý giá nhưng đối với cường giả Thần Vương cấp như Đông Phương Trường Minh lại không có chút tác dụng nào làm hắn chán nản không thôi.

- Hình như là vị tiên sinh này không mua được vật cần thiết ở phường thị này thì phải? Không biết có cần tiểu nhân giúp việc gì không??

Đúng lúc Đông Phương Trường Minh muốn quay đầu bước ra khỏi phường thị thì đột nhiên phía sau lưng hắn lại vang lên một tiếng nói khi hắn

quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy một tên Yêu Tinh nhỏ thó đang mỉm cười nhìn mình.

- Người là kẻ môi giới sao?

Đông Phương Trường Minh quan sát tên Yêu Tinh một lúc rồi trầm giọng hỏi.

- Tiên sinh quả nhiên mắt sáng như đuốc tại hạ là A Kỳ là người mua giới ở khu vực này. Bản thân cũng có biết một số bí điểm không biết tiên sinh có hứng thú đi thử một lần không?

Tên Yêu Tinh A Kỳ nhìn Đông Phương Trường Minh cười hỏi.

- Hử! Tốt! Người dẫn đường đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhíu mày một chút rồi lấy mấy thần tệ ra đưa cho A Kỳ nói.

- Vâng... vâng xin mời tiên sinh đi theo ta!!

A Kỳ nhìn thấy mấy thần tệ đó thì hai mắt sáng lên liên tục gật đầu cười nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Luyện Thần Đạo.

Bên trong Phong Lôi Thành.

Dưới sự dẫn dắt của Yêu Tinh A Kỳ Đông Phương Trường Minh nhanh chóng đi qua bảy tám con đường đi đến phía trước một cửa hàng nhỏ trong một góc đường.

- Vi Vi Á hôm nay ta dẫn một người khách mới đến, hẳn cũng muốn tham gia đợt mua bán này!!

Khi hai người bước vào trong cửa hiệu chỉ nghe A Kỳ nhìn một nữ Tinh Linh đang đứng sau một chiếc quầy nói.

- Ủ! Vị khách này mời đi theo ta!!

Nữ Tinh Linh nghe thấy như vậy thì ngẩng đầu lên cẩn thận quan sát Đông Phương Trường Minh một chút rồi quay đầu nói một tiếng.

Tiếp đó chỉ thấy nàng bước tới trước bức tường vung tay lên một cái trên đó lập tức xuất hiện một thông đạo tối đen như mực.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy nhú mày lên một cái rồi lại gật đầu bước theo Vi Vi Á vào bên trong.

Một lúc sau cả hai người thông qua địa đạo bước vào một căn phòng hình tròn rộng lớn bên trong bày hàng ngàn chiếc ghế, lúc này chỗ ngồi đã có mấy trăm người ngồi phía trên nó. Ở phía đối diện là một cái đài cao phía trên là

một chiếc bàn trống cùng với hai ba chiếc ghế gỗ rõ ràng chính là đài đấu giá.

- Vị tiên sinh này xin mời ngài ngồi ở đây, buổi đấu giá sẽ bắt đầu ngay thôi xin ngài kiên nhẫn đợi một lúc!!

Vi Vi Á dẫn hần đến chỗ ngồi trịnh trọng nói một tiếng rồi bước ra bên ngoài.

Đông Phương Trường Minh cũng không nói nhiều lập tức ngồi xuống sau đó lặng lẽ dùng thần thức tham trắc xung quanh thì phát hiện những người đang ngồi ở đây đa số đều là Lục Giai đỉnh phong hoặc là Thất Giai cao thủ.

Chuyện này thật sự làm Đông Phương Trường Minh phải kinh ngạc vô cùng không ngờ một phòng đấu giá thoát nhìn vô cùng bình thường lại thu hút được nhiều cường đến như vậy khiến cho giờ phút này trong lòng hần không khỏi sinh ra chút chờ mong với buổi đấu giá sắp bắt đầu này.

Đông Phương Trường Minh im lặng ngồi đợi khoảng hai, ba canh giờ khi tất cả những chiếc ghế trong hội trường đều đã có chủ thì chỉ thấy một cánh cửa đá phía sau phòng đấu giá từ từ mở ra ba gã hắc y nhân lục tục từ trong đó bước ra trên mặt bọn họ đều đeo một chiếc mặt nạ quý khiến cho không ai có thể phân biệt được ai là chủ ai là thứ.

-Chúng ta xin chân thành hoan nghênh các vị bằng hữu đã đến tham dự buổi giao dịch hội của bốn điểm. Ở đây có lẽ là có những người vốn là khách quen của chúng ta có lẽ cũng có những người mới tham dự lần đầu, bất quá không sao cả dù thế nào bốn điểm nhất định cũng sẽ đưa ra những món hàng làm các vị hài lòng!!

Khi ba người bước lên trên đài đấu giá chỉ nghe người bên trái nhìn tất cả mọi người cười nói.

- Lần này cũng giống như những lần trước quy tắc rất đơn giản chúng ta

sẽ lần lượt đem ra từng món hàng đã ra giá trước để các vị tự đấu giá với nhau cuối cùng ai ra giá cao thì sẽ có được, nếu không có đủ thần tệ thì có thể dùng vật phẩm để thay thế, giá trị được bao nhiêu sẽ do hai người chúng tôi bình phẩm! Các vị đã hiểu rõ chưa??

Người bên trái vừa dứt lời người bên phải lập tức lên tiếng nói, tiếng nói của hắn vang vọng khắp hội trường rõ ràng truyền vào tai những người đang ngồi ở đây.

- Hiểu!

Tất cả mọi người đang ngồi ở đây vừa nghe như vậy lập tức đồng thanh nói.

- Tốt! Đã như vậy thì buổi đấu giá ngày hôm nay xin được bắt đầu!!

Người bên phải nghe thấy tiếng nói đó thì hét lên một tiếng sau đó cùng với người bên trái lui xuống phía dưới nhường sân khấu lại cho người ở giữa rõ ràng hắn chính là người chủ trì!!

- Khụ! Vật phẩm đấu giá đầu tiên hôm nay bốn điểm muốn bán chính là đỉnh cấp linh bảo Hỏa Vân Đỉnh mà Đông Phương luyện khí sĩ yêu thích nhất các loại linh bảo nổi tiếng trong Đông Phương Thiên Giới như: Hỏa Vũ Kiếm, Hàn Băng Cung, Hỗn Thiên Tác,... đều là do dùng nó luyện thành. Thậm chí bốn điểm còn nghe nói nếu dùng nó luyện chế Thần vương cấp linh bảo cũng sẽ tăng thêm được mấy phần cơ hội thành công, tuy nhiên là thật là giả thể nào thì chúng ta cũng không biết. Cho nên bây giờ lấy giá cơ bản là năm ngàn thần tệ bán vật này đi vị bằng hữu nào có hứng thú xin mời ra giá!!

Người ở giữa khi bước lên đài thì ho khan một tiếng rồi lấy từ trong không gian giới chỉ ra một đỉnh lô màu đỏ hồng đặt lên bàn cao giọng nói.

Đây thật sự là một món linh bảo rất không tệ hơn nữa lại được người chủ

trì giới thiệu tới mức trên trời vô song, dưới đất khó tìm làm cho Đông Phương Trường Minh đang ngồi trong một góc sau khi nghe thấy cũng có một loại xúc động muốn lấy thần tệ từ trong không gian giới chỉ ra mua nó nhưng rất nhanh hắn đã nhận xuống được bởi vì hai lý do thứ nhất bởi vì Đông Phương Trường Minh hắn không đi theo con đường của một Luyện Khí Sư đối với Luyện Khí Thuật hắn không biết một chút gì cả có mua được nó cũng là vô dụng, thứ hai là hắn biết rõ trong bất cứ buổi đấu giá nào cũng vậy thứ bị đem ra bán đấu giá đầu tiên luôn là thứ ít có giá trị nhất như vậy không bằng hắn để dành những món phía sau càng có giá trị hơn!!

- Ta ra giá năm ngàn năm trăm thần tệ!

- Ta ra giá năm ngàn tám trăm thần tệ!

- Ta ra giá sáu ngàn thần tệ!

- Ta ra giá bảy ngàn thần tệ!

.....

Đông Phương Trường Minh có thể nhận nhận được trước sự cảm dỗ của Hỏa Vân Đình nhưng không có nghĩa là những người khác cũng như vậy sau khi người chủ trì vừa dứt lời lập tức có vô số người ra tay tranh đoạt món bảo vật này.

Cuối cùng sau một lúc tranh đoạt thì Hỏa Vân Đình bị một Thất Giai Ải Nhân mua lại với cái giá hai vạn thần tệ đây tuyệt đối có thể nói là một cái giá trên trời nhưng cũng không biết được là cái đỉnh lô này thật sự tốt như vậy không??

Tiếp theo đó người chủ trì lại đem các loại linh bảo và các loại nguyên liệu quý hiếm ra đấu giá mỗi lần như vậy đều có vô số người điên cuồng tranh đoạt nhưng cho tới khi buổi đấu giá gần kết thúc vẫn không có món đồ

đấu giá nào thật sự lọt được vào mắt xanh của Đông Phương Trường Minh điều này thật sự làm cho hắn trở nên có chút không kiên nhẫn.

- Chẳng lẽ chuyến đi đầu tiên của ta tại Thiên Giới này lại chẳng thu hoạch được gì hay sao? Đúng là đáng chết mà??

Sau một lúc lâu vẫn không có thu hoạch gì Đông Phương Trường Minh buồn bực trầm nghĩ.

- Thừa các vị món đồ tiếp theo chính là vật đấu giá áp trục cuối cùng của buổi đấu giá hôm nay. Có giá khởi điểm lên tới năm vạn thần tệ xin các vị chuẩn bị sẵn tinh thần!!

Lúc Đông Phương Trường Minh đang nghĩ ngợi thì người chủ trì ở trên đài lại lên tiếng trầm giọng nói.

- Cái gì? Giá khởi điểm năm vạn thần tệ! Đó thật ra là vật gì??

Những người ngồi bên trong hội trường vừa nghe vậy lập tức hít một hơi khí lạnh xua nay chuyện những món đồ đấu giá ở đây được bán đi với cái giá năm vạn thần tệ thậm chí cao hơn không phải là chuyện gì hiếm lạ. Nhưng chuyện một vật đấu giá có giá khởi điểm là năm vạn thần tệ thì tuyệt đối là chuyện lần đầu mới xảy ra tất cả mọi người lập tức gấp gáp nhìn người chủ trì hỏi.

- Ha ha... Mọi người hãy xem đây!!

Người chủ trì thấy vậy mỉm cười một tiếng rồi vung tay lên trên bàn đấu giá lập tức xuất hiện hai con khôi lồ cự hổ hung mãnh gào thét.

- Khốn kiếp! A Đình Tư ngươi làm vậy là có ý gì? Hai con Lục Gia Khôi Lồ này tuy rằng quý giá nhưng còn lâu lắm mới đạt tới cái giá năm vạn thần tệ! Ngươi muốn chơi chúng ta có phải không???

Vừa nhìn thấy món đồ mà người chủ trì lấy ra bên trong góc phòng đột nhiên có một người tráng hán độc giác đứng dậy tức giận hét.

- Ủ!

Những khách nhân khác nghe vậy cũng đồng tình gật đầu một cái hai con khôỉ lỗi cơ quan thú mà người chủ trì vừa lấy ra tuy đúng là rất quý giá nhưng mà lại quá khó để tế luyện sức chiến đấu lại không quá linh hoạt trừ khi có thể chế tạo số lượng lớn nếu không tuyệt không có tác dụng nhiều trong chiến đấu quả thật còn lâu mới xứng với cái giá năm vạn thần tệ khởi điểm.

- Ha ha ha... Xin các vị bình tĩnh! Hai con khôỉ lỗi này sao có thể là món đồ áp trực mà ta nói chứ? Chúng chỉ là vật tặng kèm của thứ đó mà thôi! Còn về phần món đồ áp trực là gì sao? Xin các vị hãy tự nhìn cho rõ!!

Người chủ trì nhìn thấy chúng khách nhân nhìn mình vẫn không chút biến sắc cười nói một tiếng sau đó đưa tay giơ cao một quyển sách màu vàng óng lên. Chỉ thấy phía trên quyển sách đó là ba chữ rồng bay phụng múa " Luyện Thần Đạo "

- Luyện Thần Đạo? Thật sự là Luyện Thần Đạo sao?

- Trời ơi không ngờ ta lại được nhìn thấy Luyện Thần Đạo trong truyền thuyết??

- Trời ơi!!

....

Vừa nhìn thấy tên của quyển sách tất cả mọi người trong hội trường đều không nhịn được kinh hãi kêu lên cũng khó trách bọn họ lại có phản ứng như vậy bởi vì tên tuổi của Luyện Thần Đạo này ở Tây Phương Thiên Giới này

thật sự quá lớn.

Luyện Thần Đạo chính là do Pháp Tổ La Khải Nhĩ của Tinh Thần Thần Hệ sáng chế ra. Tương truyền nó không chỉ là một quyển sách dạy cho người ta luyện tập tinh thần lực mà còn là một bí kíp về việc chế tạo khôi lỗi nghe nói nếu dựa theo bí kíp trong Luyện Thần Đạo luyện chế cơ quan khôi lỗi thì uy lực cao nhất thậm chí có thể đạt tới cấp bậc Thần Vương đỉnh phong đáng sợ vô cùng. Vào thời đại Thượng Cổ Tinh Thần Thần Hệ chính là nhờ vào đại quân Khôi Lỗi đại quân do Luyện Thần Thuật chế tạo ra mà độc bá Thiên Giới vinh hiển một thời.

Đáng tiếc là sau khi Pháp Tổ La Khải Nhĩ mất tích thì Tinh Thần Thần Hệ bắt đầu suy vong bí kíp Luyện Thần Thuật cũng thất truyền từ đó. Không ngờ hôm nay lại tái hiện ở đây thử hỏi làm sao có thể không làm cho người ta kinh hãi!!

- Các vị có thể yên tâm ta dám dùng nhân cách bảo đảm quyển Luyện Thần Đạo này tuyệt đối là thật hai con khôi lỗi ở đây cũng là do bốn điểm dựa theo phương pháp trong đó luyện chế mà thành. Đáng tiếc đây lại là một quyển công pháp tàn khuyết chỉ có được ba tầng đầu của Luyện Thần Đạo đối với chúng ta không có tác dụng quá lớn cho nên mới đem ra bán đấu giá ở đây.

Người chủ trì nhìn thấy mọi người vẫn chưa tin thì nói.

- Được rồi! Ta cũng không dài dòng nữa ai có hứng thú thì xin mời ra giá!!

Dừng một chút rồi hần lại trầm giọng nói.

- Sáu vạn thần tệ ta nhất định phải có nó!

- Sáu vạn năm ngàn thần tệ nó là của ta!!

- Bảy vạn thần tề đừng hòng giành với ta!!

....

Người chủ trì vừa dứt lời lập tức có vô số người tranh nhau ra giá tất cả đều quyết tâm lấy được Luyện Thần Đạo.

- Năm mươi vạn thần tề thứ này là của ta!!

Một lúc sau chỉ nghe một nam nhân ngồi ở hàng ghế số bảy đứng dậy hét lên một tiếng.

Sau khi người nam nhân đó lên tiếng tất cả mọi người trong hội trường đấu giá đột nhiên lại quý dị yên tĩnh lại giống như là tất cả mọi người đều không muốn hay nói chính xác hơn không dám tranh với hắn.

- A Tác Luân tiên sinh ra giá năm mươi vạn thần tề! Xin hỏi còn có ai ra giá cao hơn không? Một... hai.... b

Người chủ trì thấy vậy thì hô lên mấy tiếng rồi lập tức bắt đầu đếm

- Khoan đã!

Nhưng khi hắn đếm đến tiếng thứ ba thì đột nhiên một tiếng hét nữa lại vang lên người lên tiếng chính là Đông Phương Trường Minh Luyện Thần Đạo tuyệt đối chỉ là loại bảo vật chỉ có thể gặp chứ không thể cầu hắn sao có thể bỏ qua chứ!!

- Vị tiên sinh này không biết ngài có ý gì??

Người chủ trì lập tức nhìn về phía Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Ta muốn mau lại Luyện Thần Đạo. Không biết năm mươi vạn thần tề cộng thêm thứ này có đủ hay không?

Đông Phương Trường Minh lấy từ không gian giới chỉ ra năm mươi vạn thần tề và viên nội đan của Cự Kinh mà lần trước hắn đã giết ra ném cho người chủ trì trầm giọng hỏi.

- Cái này... đủ! Đương nhiên là đủ!!

Người chủ trì nhận cẩn thận quan sát hai thứ đó một lúc rồi gật đầu nói cho dù không tính tới năm mươi vạn thần tề chỉ tính riêng viên nội đan của Cự Kinh thì cũng đã có giá trị hơn rất nhiều so với cái giá mà khách nhân ở ghế số bảy đưa ra rồi!!

- Tốt! Vậy thì mau đưa đồ qua đây đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy mỉm cười một cái rồi nói.

- Vâng!

Người chủ trì nghe vậy gật đầu một cái sau đó ném Luyện Thần Đạo và hai con Khôi Lỗi Thú cho Đông Phương Trường Minh.

- Đa tạ!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó đưa tay nhận lấy hai thứ đó.

- Đứng lại! Người có biết ta là ai không mà dám cướp đồ của ta! Mau đưa nó cho ta!!

Đúng lúc Đông Phương Trường Minh định bỏ đi thì phía sau lưng đột nhiên vang lên một tiếng hét người lên tiếng chính là người khách nhân ở ghế số bảy.

- Ta không cần biết ngươi là ai! Đây là thứ ta đã mua rồi ai cũng không cướp được!!

Đông Phương Trường Minh quay đầu nhìn người thanh niên lạnh lùng nói một câu sau đó một luồng khí thể vô hình lập tức từ người hắn phát ra bắn thẳng về phía đối phương.

- A...

Người thanh niên thực lực cao nhất chỉ là Thất Giai trung kỳ làm sao có thể chịu nổi uy áp của cao thủ đẳng cấp Thần Vương như Đông Phương Trường Minh lập tức ôm đầu đau đớn gào thét.

- A Tác Luân người không sao chứ?

Một người bạn bên cạnh người thanh niên thấy vậy lập tức chạy tới đỡ lấy hắn hỏi.

- Ta không sao! Chúng ta mau về đi!!

Người thanh niên kêu lên.

- Trở về? Nhưng Luyện Thần Đạo còn chưa đạt được mà! Nếu trở về e rằng sẽ bị sư phụ lão nhân gia trách phạt đó!!

Người bạn đó nghe vậy lo lắng nói.

- Ta nói trở về! Ta tự có cách giải thích với sư phụ!!

A Tác Luân quát lên một tiếng sau đó mặc kệ ánh mắt của những người xung quanh kéo người bạn của mình rời đi.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Thông Thiên Ma Uy.

Sau khi ra khỏi hội đấu giá Đông Phương Trường Minh cũng không lập tức đi khỏi Phong Lô Thành mà tìm tới một khách sạn u nhã yên tĩnh ở trong thành thuê một gian tiểu viện ở lại một thời gian.

Tiền thuê phòng một năm là năm trăm thần tệ cũng không tính là quá mắc.

Sau khi trả hơn năm trăm thần tệ tiền thuê phòng và nhận một tấm lệnh bài màu đen Đông Phương Trường Minh lập tức được đưa đi nhận phòng, đẩy cánh cửa trước sân một khoảng sân nhỏ rất trang nhã lập tức hiện ra trước mắt hãn trong đó vườn hoa chiếm hai phần ba diện tích đằng sau là một tòa tiểu lâu cao hai tầng.

- Được lắm!

Đông Phương Trường Minh đảo mắt nhìn quanh một vòng tỏ ra rất hài lòng lập tức đưa tấm lệnh bài trong tay lên khởi động cấm chế ẩn chứa trong đó trong chớp mắt cả tòa tiểu viện đã bị một tòa trận pháp bao phủ lại.

Không giống như ở Nhân Gian Giới mỗi tòa tiểu viện ở Thiên Giới đều được thiết kế một tòa trận pháp bảo hộ riêng để bảo vệ sự an toàn và riêng tư cho khách nhân ở bên trong ở một số nơi tòa trận pháp này thậm chí còn có tác dụng phụ trợ tu luyện.

Tiếp đó chỉ thấy Đông Phương Trường Minh đi vào một gian phòng khoanh chân ngồi trên giường lấy từ trong không gian giới chỉ ra một quyển

sách màu vàng thoạt nhìn qua có vẻ rất cũ nát chính là Luyện Thần Đạo mà hắn đã mua được ở hội đấu giá.

Đông Phương Trường Minh không chút do dự lập tức mở quyển sách ra xem một lần thì phát hiện không giống như lời người chủ trì đã nói bên trong quyển sách ngoài ghi lại khẩu quyết ba tầng đầu ra thì còn có một thiên tên là " Khôi Lỗi Thực Lục " ghi chép tường tận về cách chế tạo các loại Khôi Lỗi trên đời quả thật đúng là một bộ khôi lỗi đại toàn cực kỳ hoàn mỹ.

Quan trọng hơn là Luyện Thần Đạo và Khôi Lỗi Thực Lục là hai bộ song tu công pháp kết hợp với nhau cực kỳ hoàn mỹ chỉ cần đồng thời tu luyện hai thứ này đến một tầng thứ nhất định thì có thể thông qua thần thức khống chế hàng trăm thậm chí hàng ngàn Khôi Lỗi phụ trợ bản thân chiến đấu.

Nhưng càng làm cho Đông Phương Trường Minh vui mừng hơn là Luyện Thần Đạo không hổ danh là công pháp trấn phái một thời của Tinh Thần Thần Hệ đối với phương diện rèn luyện tinh thần lực quả nhiên độc bộ thiên hạ tất cả các loại bí thuật khác dù lợi lại đến đâu nếu đem so với nó đều không đáng nói đến.

Bí pháp rèn luyện tinh thần lực bình thường bất quá là chỉ có thể đem thần niệm cứng rắn tăng thêm một phần mà thôi. Có thể tăng thêm bao nhiêu thì còn phải xem cường độ nguyên thần của mỗi người nhưng Luyện Thần Đạo lại hoàn toàn khác nó có thể thông qua việc người luyện đem tinh thần lực chia thành từng phần nhỏ bám trên Khôi Lỗi Thú để điều khiển mà không ngừng cường hóa gia tăng tinh thần lực cho người luyện đồng thời còn giúp cải thiện đáng kể tốc độ tu luyện của người luyện, mà không làm ảnh hưởng đến nguyên thần bình thường.

Đọc đến đây trong lòng Đông Phương Trường Minh không khỏi sinh ra chút cảm phục đối với vị Pháp Tổ kia vì đã sáng tạo ra một loại công pháp biến thái như vậy đồng thời cũng có chút vui mừng vì bản thân mình đã

chiếm được nó sau khi xếp sách lại lập tức dựa theo phương pháp ghi lại trong đó mà tu luyện.

.....

Xuân đi đông đến thời gian từ từ trôi đi trong chớp mắt đã năm năm trôi qua kể từ khi Đông Phương Trường Minh bế quan.

- Két!

Một ngày này bên trong tiểu viện cánh cửa phòng đóng chặt đã lâu rồi cuộc cũng đã mở ra tiếp theo một bóng người với mái tóc trắng bạc rối tung chậm rãi đi ra.

- Ha ha ha... Cuối cùng cũng thành công tu luyện Luyện Thần Đạo đến tầng thứ ba rồi!!

Khi vừa bước ra bên ngoài chỉ nghe người đó ngẩng đầu lên trời ha ha cười to âm thanh như long ngâm hồ khiêu vang lên nếu không có pháp trận che giấu thì e rằng lúc này toàn bộ Phong Lô Thành đều đã bị kinh động rồi. Bên trong mái tóc rối bù đó từ từ lộ ra một khuôn mặt tuấn lãng hấn chính là người đã tiến vào căn phòng này năm năm trước Đông Phương Trường Minh.

Trải qua năm năm không ngừng tu luyện đến hôm nay cuối cùng hấn cũng đã thành công luyện thành cảnh giới viên mãn của Luyện Thần Đạo tầng thứ ba cả tinh thần lực và tốc độ tu luyện đều được tăng lên rất nhiều lần so với trước đây.

Đông Phương Trường Minh cũng không dừng lại ở đây quá lâu sau khi phát tiết xong niềm vui trong lòng hấn lập tức đi tìm chủ khách điểm này tiến hành trả phòng sau đó trực tiếp rời khỏi Phong Lô Thành.

- Là ai? Mau ra đây!!

Đông Phương Trường Minh từ trong Phong Lôì Thành ngự khí bay ra nhưng sau khi bay được một một đoạn hăn đột nhiên biến sắc mở miệng quát lớn một tiếng.

-Ồ! Không ngờ tiểu tử ngươi có thể phát hiện ra ta! Không tệ, không tệ!!

Đông Phương Trường Minh vừa dứt lời trong hư không đột nhiên vang lên một tiếng nói kinh ngạc tiếp theo đó chỉ thấy ba bóng người xuất hiện trước mặt Đông Phương Trường Minh.

Trong ba người đó có hai người là người quen của hăn bọn họ chính là A Tác Luân đã tranh đoạt Luyện Thần Đạo với hăn và người còn lại chính là người thanh niên đứng bên cạnh A Tác Luân lúc đó còn về phần người thứ ba còn lại là một lão giả râu tóc đen nhánh toàn thân mặc một bộ giáp trụ màu đen thoạt nhìn rất uy phong.

- Hừ? Ngươi là ai?

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy ba người xuất hiện thì nhú mày một cái rồi nhìn về phía lão giả trầm giọng hỏi thông qua khí thể hăn có thể cảm nhận được lão giả đó cũng giống như mình là một cao thủ đẳng cấp Thần Vương.

- Bốn tọa... Tháp Khắc Lôì!!

Lão giả nghe được câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì nhàn nhạt nói.

- Tháp Khắc Lôì? Ngươi là Hắc Long Chủ Thần Tháp Khắc lôì??

Đông Phương Trường Minh nghe thấy cái tên mà lão giả nói ra thì cả kinh kêu lên uy danh của Hắc Long Chủ Thần Tháp Khắc Lôì trong thời gian ở trong Phong Lôì Thành hăn đã được nghe qua người này chính là Thủ tịch

Đại Hộ pháp của Phong Lôi Thành là một cường giả Chủ Thần cấp thành danh nhiều năm ở trong thành địa vị chỉ kém hơn Thành chủ một chút. Nhân vật như vậy không ngờ hôm nay lại xuất hiện trước mặt hắn.

- Ồ! Không ngờ người cũng biết đến ta! Như vậy thì rất tốt! Mau giao Luyện Thần Đạo ra đây ta có thể tha người một mạng!!

Tháp Khắc Lôi cười lạnh nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Hừ! Thì ra là muốn đoạt Luyện Thần Đạo mà đến! Đáng tiếc nó đã là vật của ta. Tuyệt đối không thể giao cho ai!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì hừ một tiếng trả lời.

- Vậy thì không thể trách ta ra tay rồi!!

Tháp Khắc Lôi quát lớn một tiếng sau đó sau đó xuất ra một trảo về phía Đông Phương Trường Minh.

- Đến đi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không cam lòng yếu thế quát lên một tiếng sau đó cũng xuất ra một quyền.

- Ầm! Đùng!!

Quyền chưởng cách không đụng vào nhau lập tức vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa tiếp đó chỉ thấy Đông Phương Trường Minh bị chấn lui lại một đoạn.

- Vút! Vút!

Đông Phương Trường Minh vừa bị chấn lui lại vẫn chưa kịp ổn định thân hình thì phía sau lưng bỗng lóe lên hai đạo kiếm quang người đánh lên chính

là A Tác Luân và sư đệ của hắn.

- Muốn đánh lén? Mơ tưởng!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì nổi giận hét lớn một tiếng.

- Grao! Grao!!

Tiếp đó chỉ thấy hai cái bóng trắng từ trong không gian giới chỉ của hắn phóng ra đó chính là hai con Khôi Lỗi Thú mà Đông Phương Trường Minh mua được cùng với Luyện Thần Đạo ở đấu giá hội trái qua nhiều năm liên tục được hắn tế luyện uy lực của chúng đã đại tăng tuy còn chưa thể sánh ngang với Thất Giai cường giả nhưng cũng đủ để giúp hắn cầm chân hai huynh đệ A Tác Luân một thời gian.

- Không ngờ chỉ trong thời gian ngắn như vậy hắn đã tế luyện hai con Khôi Lỗi này tới mức tâm linh tương thông! Đúng là không thể xem thường. Muốn thắng trận này xem ra phải dùng toàn lực mới được!!

Tháp Khắc Lôi nhìn thấy Đông Phương Trường Minh thả ra hai con Khôi Lỗi Thú thì nhú mày âm thầm suy tính sau đó nhân lúc Đông Phương Trường Minh còn chưa phản ứng kịp vung tay lên tạo nên một cái hắc động khổng lồ hút hai người vào bên trong.

- Vù! Vù! Vù!!

Lúc này cả hai đã tiến vào một không gian hỗn độn không có trời cũng không có đất khắp nơi chỉ toàn là hắc ám tạo cho người ta một cảm giác rất âm u khó chịu.

- Hắc hắc... Tiểu tử hiện nay chúng ta đang ở trong Nội Thiên Địa của lão phu người không thắng được lão phu đâu. Mau ngoan ngoãn dâng lên Luyện Thần Đạo cho ta đi.

Vào giờ phút này chỉ nghe Tháp Khắc Lôai cao giọng nhìn về phía Đông Phương Trường Minh hét lên.

- Nhảm nhí! Lão quỷ người tưởng chỉ có người là có Nội Thiên Địa thôi sao? Xem đây!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì hét lớn một tiếng sau lưng hắn lập tức xuất hiện một thế giới có núi có sông rộng hơn nghìn dặm chính là Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh hắn.

- Chưa đến cuối cùng phút cuối cùng vẫn chưa biết ai chết về tay ai đâu!!

Đông Phương Trường Minh hét lên một tiếng sau đó lao thẳng về phía Tháp Khắc Lôai.

- Đến đi!

Tháp Khắc Lôai thấy vậy cũng hét lớn tiếng sau đó xông lên tiếp chiến.

- Âm! Âm! Âm!!

Trong chớp mắt chỉ thấy hai đại cường giả hóa thành hai đạo hào quang một trắng một đen không ngừng va chạm với nhau nơi nào hai người bọn họ đi qua không gian đều ầm ầm vỡ nát vô số hắc động khổng lồ liên tục trên không trung.

Phía dưới chân hai người hai mảnh Nội Thiên Địa không ngừng va chạm với nhau không ai nhường ai.

- Oanh!

Mười ngày sau một tiếng nổ lớn vang lên chiến đấu của Đông Phương Trường Minh và Tháp Khắc Lôai mới hơi hơi dừng lại. Lúc này chỉ thấy bạch bào trên người Đông Phương Trường Minh hơi hơi vỡ nát mái tóc của Tháp

Khắc Lôi cũng hơi hơi rồi bù từ một màn này xem ra trận chiến này người rơi vào thế hạ phong là Đông Phương Trường Minh.

- Tiểu quỷ ta nói một lần cuối cùng mau chóng giao Luyện Thần Đạo ra đây cho ta. Ta có thể suy xét tha cho ngươi một con đường sống nếu không đừng trách ta dốc toàn lực giết ngươi!!

Chỉ nghe Thập Khắc Lôi nhìn Đông Phương Trường Minh hét lớn một tiếng tuy trong giọng nói của hắn chứa đầy hung khí nhưng cũng khó tránh lộ ra một chút suy yếu hiển nhiên hắn tuy thượng phong nhưng cũng chẳng dễ chịu gì.

- Hừ! Lão quỷ ta cũng nói một tiếng chưa đến giây phút cuối cùng còn chưa biết ai thắng đâu! Lục Đạo Đồng Tại - Thông Thiên Ma Thân!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì hừ lạnh một tiếng tiếp hai tay liên tục đánh ra những thủ ấn huyền ảo đồng thời mở miệng quát vang một tiếng.

- Âm! Âm! Âm!

Tiếng quát vừa dứt xung quanh cơ thể Đông Phương Trường Minh bị bao phủ bởi vô số hắc khí tiếp theo trong một chớp mắt hắn đã từ một người bình thường biến thành một thông thiên Ma Thân thân cao trăm trượng.

- Âm! Âm! Âm! Âm!!

Thông Thiên Ma Thân vừa mở mắt ra một cỗ khí thế hùng mạnh lập tức bộc phát dưới khí thế hư không bốn phía lập tức âm âm chấn động.

- Tại sao? Tại sao thực lực của hắn đột nhiên lại bạo tăng như vậy? Đây thật ra là bí pháp gì???

Tháp Khắc Lôi vừa cảm nhận được luồng khí thể đó lập tức hoảng sợ kêu lên một tiếng bởi vì luồng áp lực này thật sự quá mạnh còn mạnh hơn hẳn gấp mấy lần.

- Grao! Đến đây! Mặc kệ người là thứ gì ta cũng phải giết người!!

Bất quá Tháp Khắc Lôi không hổ danh là lão bài Chủ Thần rất nhanh đã trấn định lại quát lên một tiếng hóa thành bản thể Hắc Long to ngàn trượng xông thẳng về phía Thông Thiên Ma Thần.

- Oanh!

Trận chiến kinh thiên động địa theo một tiếng nổ vang lần nữa bắt đầu.

.....

Thời gian lại lặng lẽ trôi qua mười ngày nữa.

- Oanh!

Lúc này ở bên ngoài chỉ thấy cái cái hắc động đang treo lơ lửng trên không trung đột nhiên ầm ầm nổ vang tiếp đó hai bóng người khổng lồ từ trong đó lao thẳng ra bên ngoài đó chính là Thông Thiên Ma Thần do Đông Phương Trường Minh hóa thành và Hắc Long Chân Thân của Tháp Khắc Lôi.

- Grao!

Chỉ nghe Thông Thiên Ma Thần hét to một tiếng vung cả hai tay lên cầm thẳng vào trong cơ thể của Hắc Long.

- Sao có thể như vậy được? Ta sao có thể thua trong tay một tiểu bối như người?? Ta không cam tâm!! AAAA....

Vào giờ phút này trong miệng Hắc Long không ngừng phát ra những tiếng gào thét bất cam của Tháp Khắc Lô nhưng mặc kệ hẳn có gào thét thế nào cũng không thể thay đổi được sự thật. Trong chớp mắt cả người Hắc Long đã bị Thông Thiên Ma Thần xé thành hai mảnh.

- Chạy mau a!!

Hai huynh đệ A Tác Luân đang chiến đấu với hai con Khôi Lỗi Thú của Đông Phương Trường Minh ở gần đó vừa thấy như vậy lập tức hoảng sợ chạy trốn.

- Grao!!

Thông Thiên Ma Thần sao có thể để cho hai người chạy thoát lập tức xuất ra một quyền đánh tan xác cả hai.

- Khục.. khục... khục....

Sau khi giết hết ba người chỉ thấy Đông Phương Trường Minh lập tức thu hồi lại Thông Thiên Ma Thần lần nữa hóa thành hình dáng của nhân loại liên tục phát ra những tiếng ho khan hiển nhiên việc thi triển bí pháp đã làm hẳn phải trả giá không nhỏ.

Nhưng Đông Phương Trường Minh lại không dám dừng lại chút nào lập tức thu hồi lại hai con Khôi Lỗi Thú của mình và không gian giới chỉ của Tháp Khắc Lô sau đó lập tức vội vàng chạy đi.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Thánh Thành Và Cứu Trùng Thiên.

- Vút! Vút!

Một lúc sau khi Đông Phương Trường Minh rời đi chỉ thấy hai đạo hào quang một xanh một tím từ phương hướng Phong Lô Thành bay tới mục tiêu chính là mảnh hải vực vừa mới xảy ra đại chiến.

- Ầm!

Khi đến nơi hai đạo hào quang chói mắt đồng thời thu liễm lại hóa thành một người trung niên thân thân mặc thanh bào cùng với một người thanh niên tóc trắng quanh thân không ngừng bắn ra từng dòng điện quang.

- Chính là nơi này! Không gian xung quanh còn chưa hoàn toàn ổn định lại xem ra hung thủ rời đi vẫn chưa lâu người mau tìm hãn cho ta!!

Người thanh niên liếc mắt nhìn xung quanh một chút rồi âm trầm nói một tiếng hãn chính là Thành chủ của Phong Lô Thành Phong Lô Chủ Thần A Kỳ Tư ngay khi Thập Khắc Lô vừa mới chết mệnh bài của hãn ở Phong Lô Thành cũng đã vỡ nát.

A Kỳ Tư lập tức biết được dẫn theo người trung niên truy tung tới đây nhưng không ngờ đã chậm mất một bước để cho hung thủ chạy mất.

- Thành chủ đại nhân ta đã cảm ứng được rồi. Hung thủ đang ở cách đây một vạn dặm nếu bây giờ chúng ta toàn lực đuổi theo thì chắc chắn sẽ bắt được đối phương!!

Người trung niên áo xanh gật đầu một cái nhắm hai mắt lại cẩn thận cảm nhận một chút rồi lại mở mắt ra đưa tay chỉ phương hướng Đông Phương Trường Minh bỏ chạy ung dung nói.

- Được! Chúng ta mau đuổi theo!!

A Kỳ Tư nghe vậy sắc mặt lộ vẻ dữ tợn thét lên một tiếng.

- Khoan đã! Thành chủ đại nhân Thập Khắc Lôi có thực lực gì ta và ngài đều biết rõ hẳn thân là Chủ Thần hậu kỳ cường giả lại có bản thể là thần thú Hắc Long sức chiến có thể sánh ngang với Chủ Thần đỉnh phong vậy mà bây giờ lại bị giết mất như vậy cho thấy người giết hẳn chắc chắn phải mạnh hơn hẳn một cấp bậc bậc. Ít nhất cũng là Nửa Bước Thần Hoàng cường giả giống như ngài thậm chí có khả năng là chân chính Thần Hoàng cường giả! Thành Chủ đại nhân ngài thật sự là muốn trêu chọc loại tồn tại như vậy sao??

Nhưng đúng lúc này người trung niên bỗng nhiên chuyển giọng nhìn về phía A Kỳ Tư khuyên nhủ nói.

- Cái này? Chẳng lẽ ta cứ bỏ qua cái chết của Thập Khắc Lôi như vậy sao? Nếu chuyện này đồn ra ngoài ta còn mặt mũi nào mà nhìn người nữa chứ??

A Kỳ Tư nghe vậy thần sắc hơi lộ ra chút do dự nói.

- Ha ha ha.. Thành chủ đại nhân cứ yên tâm trước khi đến đây ta đã có tính qua rồi đối phương nếu như đã dám tới đây giết người thì chắc chắn không phải là người ở Nam Hải chúng ta chắc sẽ không đem chuyện này nói loạn lên. Như vậy bây giờ chúng ta chỉ cần làm bộ làm vẻ đuổi theo một chút là sẽ không có chuyện chi nữa! Thành chủ đại nhân ngài thấy sao??

Trung niên nhân cười một tiếng nhìn A Kỳ Tư cẩn thận nói.

- Cái này sao? Được! Cứ làm theo ý người đi!!

A Kỳ Tư nghe xong lời của người trung niên thì nhúu chặt mày lại một chút rồi gật đầu một cái hẳn thật sự cũng không muốn vì một người đã chết mà đắc tội một cường giả thần bí.

.....

Đông Phương Trường Minh đương nhiên không biết trong biết trong lúc vô tình bản thân đã tránh được một hồi đại nạn vẫn không ngừng dốc hết tốc lực bay về phía đông mục tiêu chính là Thánh Thành.

Nhắc đến Thánh Thành thì không thể không nhắc đến Minh Vương Điện thế lực này được thành lập từ bao giờ và thành lập vì mục đích gì thì không ai biết được chỉ biết từ khi nó xuất hiện đã cường thế thống trị cả Tinh Thần Nội Hải trăm vạn năm qua chưa từng thay đổi là đệ nhất thế lực được tất cả mọi người công nhận mà Thánh Thành chính là tổng bộ của Minh Vương Điện do đích thân Thủ lĩnh của Minh Vương Điện Minh Đế đích thân cai quản.

Gã Minh Đế này xưa nay thập phần thần bí dĩ thường xưa nay đều chưa hề lộ diện trước mặt công chúng cho nên hiếm có người nào có thể thấy được mặt thật của hắn nhưng tất cả mọi người ở Tinh Thần Hải đều truyền tai nhau một chuyện là Minh Đế chắc chắn là một tên Thiên Cấp cường giả trong truyền thuyết nếu không làm sao có thể thống trị Tinh Thần Hải hơn trăm vạn năm được.

Mà ngoại trừ Thánh Thành ra Minh Vương Điện còn có mười hai tòa đại thành trực thuộc khác đặt ở những vị trí quan trọng của Tinh Thần Hải.

Mười hai tòa thành này được xưng là Minh Vương Thập Nhị Cung cùng hô ứng với Thánh Thành tạo thành một mạng lưới thống trị hoàn chỉnh cùng nhau cả Tinh Thần Nội Hải.

Đương nhiên ở Nội Tinh Hải này ngoài siêu cấp Minh Vương Điện ra vẫn

còn tồn tại một số thế lực tự trị khác tiêu biểu như là Phong Lôi Thành mà Đông Phương Trường Minh từng đi qua, Hải Yêu Tộc, Tượng Thần Thành, Lôi Thần Cung,....

....

Trải qua hơn ba tháng phi hành thần sắc Đông Minh Trường Minh bởi vì trước mặt hắn xuất hiện một bóng đen cực lớn.

Đó chính là một tòa thành trì phi thường, phi thường to lớn bức tường thành rộng lớn vạn trượng hầu như bao phủ hết toàn bộ hòn đảo.

Không thể nghĩ ngờ gì nữa đây chính là Thánh Thành đệ nhất thành thị ở Tinh Thần Hải.

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy bức tường khổng lồ cao tới tận mây xanh trước mặt thì không tự chủ thả chậm tốc độ lại sau đó đáp xuống trước cổng thành. Thánh Thành không giống như các tòa thành khác ở đây cũng không có thu phí vào thành cho nên rất nhanh Đông Phương Trường Minh đã có thể tiến vào bên trong tòa thành thị mang tính truyền thuyết này.

Khi tiến vào bên trong Đông Phương Trường Minh thoáng dò xét một chút thì phát hiện trong tòa thành này không ngờ vậy mà lại không có chút cấm chế hay trận pháp hộ thành gì cả tất cả mọi người đều có thể tự do phi hành trên không trung thật sự làm cho Đông Phương Trường Minh kinh ngạc vô cùng.

Bất quá rất nhanh Đông Phương Trường Minh đã bình thường lại lập tức đạp chân xuống đất muốn ngự khí bay lên giống như mọi người ở đây.

- Vị đại nhân này xin chờ một chút!!

Đúng lúc này bỗng nhiên sau lưng Đông Phương Trường Minh lại vang

lên một tiếng nói tiếp theo đó chỉ thấy một người thanh niên tóc vàng dáng người cao gầy thực lực khoảng Tam, Tứ Giai từ trong đó bước ra.

- Người là ai? Tìm ta có chuyện gì??

Đông Phương Trường Minh nghe tiếng gọi thì quay đầu nhìn người thanh niên hỏi.

- Bẩm đại nhân tiểu nhân A Cao. Theo tiểu nhân quan sát đại nhân ngài hẳn là lần đầu tiên đến đây nếu như vậy chắc hẳn đại nhân đối với tình huống ở đây còn rất lạ lẫm đi? Tiểu nhân từ nhỏ đã lớn lên ở nơi đây, đối với tòa thành này đều rõ như trong lòng bàn tay. Nếu nhị vị tiên sư muốn đi đến địa phương nào hoặc là có sự tình gì cần đến tại hạ hỗ trợ dẫn đường, khẳng định sẽ giảm đi không ít phiền toái. Chỉ cần đại nhân cấp cho tiểu nhân một ít thần tệ thôi.

Thanh niên A Cao dốc hết tài miện lưỡi nhìn Đông Phương Trường Minh.

- Thì ra là hướng dẫn viên! Tốt! Nếu vậy thì người dẫn ta đến nơi có thể tu luyện một thời gian dài mà không bị làm phiền đi! Nếu làm tốt ta sẽ không keo kiệt!!

Đông Phương Trường Minh nghe xong thì cười một tiếng nói.

- Thì ra đại nhân muốn định cư lại trong thành như vậy thì đơn giản! Không biết đại nhân đã nhìn thấy những tòa cung điện ở trên Cửu Trọng Thiên chưa?

A Cao nghe vậy trịnh trọng hỏi.

- Cửu Trọng Thiên? Đó là nơi nào??

Đông Phương Trường Minh nghe vậy tò mò hỏi.

- Tiểu nhân đã từng nghe một vị đại nhân nói qua một nơi do Minh Đế đại nhân đặc biệt xây dựng cho các đại cường giả bên trong thành sinh sống. Nơi đó được chia thành chín tầng mỗi tầng là là một Huyền Giới độc lập. Bên trong mỗi tầng đều có vô số cung điện được xây dựng trên từng linh mạch riêng chỉ cần đại nhân bỏ ra một số tiền nhất định là có thể mua được một tòa cung điện đến lúc đó ngài có thể tùy ý sinh hoạt và tu luyện bên trong. Nếu vị trí tầng càng cao thì thiên địa linh khí đương nhiên giá tiền cũng sẽ càng đắt.

A Cao ra vẻ phi thường nhanh nhẹn đáp.

-Ồ! Nếu nói như vậy ta chỉ cần có đủ thần tệ thì có thể thuê địa phương ở tại địa phương cao nhất sao?

Đông Phương Trường Minh lộ ra chút hứng thú nói.

- Đại nhân ngài đừng nói đùa! Như vậy không được đâu! Thành chủ đại nhân đã từng ra lệnh là những cung điện ở sáu tầng bên dưới bên dưới của Cửu Trọng Thiên có thể tùy ý bán cho những cường giả ngoại lại nhưng kể từ tầng thứ bảy trở đi thì chỉ có người của Minh Vương Điện mới được cư ngụ bản thân Thành chủ nghe nói cũng đang ở trên tầng thứ chín đó!!

A Cao vừa nghe xong lời của Đông Phương Trường Minh thì lắc đầu lia lịa nói.

- Được rồi! Vậy người dẫn đường đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một tiếng nói.

- Vâng!

A Cao trịnh trọng gật đầu một cái rồi dẫn đường cho Đông Phương

Trường Minh đi đến một cung điện màu trắng ở trung tâm thành.

- Vị tiên sinh này không biết ngài đến đây làm gì?

Hai người vừa bước vào bên trong lập tức có một nữ Tinh Linh bước ra cung kính hỏi.

- Ta đến đây là muốn mua một căn nhà!!

Đông Phương Trường Minh nhìn nữ Tinh Linh trầm giọng nói.

- Xin ngài đợi một chút!!

Nữ Tinh Linh nghe vậy gật đầu một cái rồi quay đi.

- Tài liệu của những căn nhà cần bán đều ở trong này! Mời ngài lựa chọn!!

Một lúc sau nữ Tinh Linh đem theo một cuốn sách mỏng đưa cho Đông Phương Trường Minh nói.

- Được!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó lập tức mở quyển sách ra xem.

- Ta chọn căn này!!

Sau một hồi lựa chọn Đông Phương Trường Minh chỉ vào một tòa cung điện ở tầng thứ sáu có giá hai trăm vạn thần tệ nói.

- Vị tiên sinh này tầng thứ sáu là nơi dành riêng cho Chủ Thần cấp cường giả! Xin ngài...

Nữ Tinh Linh nghe vậy thì lộ ra thần sắc khó khăn nói nhưng mà nàng còn chưa nói hết câu thì đã có một luồng khí thể đẳng cấp Chủ Thần cường đại ập lên người nàng người phát ra khí thể đó chính là Đông Phương Trường Minh.

- Thì ra đại nhân là Chủ Thần cấp cường giả! Ta không biết chuyện xin đại nhân đừng trách!!

Vừa cảm nhận được luồng khí thể đó nữ Tinh Linh lập tức lộ ra một nụ cười xấu hổ nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Người không biết không có tội! Người mau giúp ta hoàn thành thủ tục mua nhà đi!!

Đông Phương Trường Minh lấy hai trăm vạn thần tệ từ trong không gian giới chỉ ra giao cho nữ Tinh Linh sau đó nhẹ giọng nói một câu.

- Vâng... vâng xin tiên sinh đợi một lát!!

Nữ Tinh Linh thấy vậy vội vàng gật đầu một cái sau đó lập tức đi giúp Đông Phương Trường Minh hoàn thiện thủ tục mua nhà.

- Tiên sinh đây là chìa khóa nhà của ngài xin mời ngài tích huyết nhận chủ!!

Sau một lúc nữ Tinh Linh đem theo một tấm lệnh bài đến trước mặt hân hạnh trình trọng nói.

- Ừm!

Đông Phương Trường Minh gật đầu rồi lập tức nhỏ một giọt máu lên trên nó.

- Đại nhân ngài còn muốn đi đâu nữa không?

A Cao đứng sau lưng thấy vậy lập tức lên tiếng hỏi.

- Tạm thời không cần! Người đi ra trước đi!!

Đông Phương Trường Minh lắc đầu một cái sau đó ném cho A Cao mấy trăm thần tệ nói.

- Vâng... vâng... Có chuyện gì xin đại nhân cứ tìm tiểu nhân!!

A Cao nhận lấy thần tệ mà Đông Phương Trường Minh đưa cho rồi liên tục gật đầu nói.

Sau khi đuổi A Cao đi rồi Đông Phương Trường Minh mới thông qua Truyền Tống Trận đi tới cung điện mà hắn đã mua.

Tòa cung điện giống y như giới thiệu trong sách chẳng những phi thường rộng rãi và đầy đủ tiện nghi mà thiên địa linh khí còn phi thường nồng đậm thậm chí còn nồng đậm hơn cả Phá Diệt Huyền Giới của Phá Diệt Đạo ở Nhân Gian Giới rất nhiều lần.

Sau khi tham quan xung quanh một vòng Đông Phương Trường Minh lập tức khởi động thủ hộ đại trận của cung điện sau đó lập tức tiến vào một gian hầm thất hô hô ngủ say mấy tháng nay liên bỏ trốn quả thật làm cho tinh thần Đông Phương Trường Minh có chút mệt mỏi.

Sáng sớm ngày thứ hai sau khi thức dậy Đông Phương Trường Minh lập tức bắt đầu bố trí công việc đầu tiên thông qua sự hướng dẫn của A Cao đi đến phòng thị bên trong thành bán bớt những thứ không cần thiết trong không gian giới chỉ của Tháp Khắc Lôϊ đổi lấy một số lượng lớn thần tệ để đề phòng lúc cần đến.

Thứ hai là mua lượng lớn vật liệu dùng để chế tạo Khôi Lỗi sau đó tiến

vào trong mật thất bế quan hãm muốn lợi dụng khoảng thời gian rảnh rỗi hiếm có này để học cách trở thành một tên Khôi Lỗi Sư hợp cách!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Xuất Hải.

Xuân đi đông đến... thời gian vội vã trong chớp mắt đã mười năm trôi qua kể từ khi Đông Phương Trường Minh bế quan. Trong vòng mười năm này hắn đã ở bên trong mật thất luyện chế hơn một ngàn con Khôi Lỗi hình thú.

Tất cả đám Khôi Lỗi này đều là Khôi Lỗi cao cấp có thực lực khoảng Lục Giai, Thất Giai làm cho Đông Phương Trường Minh cực kỳ vừa lòng hắn tin rằng chỉ cần số Khôi Lỗi này đồng loạt tấn công thì cho dù là Thần Vương cấp cao thủ cũng phải vái dài tránh lui.

Nhưng việc luyện chế nhiều Khôi Lỗi như vậy cũng đồng nghĩa với việc thần tộ trong không gian giới chỉ của Đông Phương Trường Minh cũng biến mất một phần lớn dù sao thì cho dù giá làm một con Khôi Lỗi cũng không hề rẻ chút nào, nói gì đến việc làm hơn ngàn con hơn nữa cộng thêm số tài liệu bỏ đi vì chế tác thất bại, số tiền tiêu hao thật sự cao đến mức làm cho người ta không nói nên lời. Dù giàu có như Đông Phương Trường Minh cũng cảm thấy có chút chịu không nổi!!

- Xem ra đã đến lúc phải đi đến Ngoại Hải một lần rồi!!

Một ngày này chỉ nghe Đông Phương Trường Minh âm thầm nói một câu sau đó hắn lập tức thu dọn tất cả số Khôi Lỗi mà mình đã chế tạo vào trong không gian giới chỉ rồi rời khỏi chỗ ở của mình đi đến phường thị bên trong Thánh Thành.

Phường thị Thánh Thành nằm ở tầng một của Cửu Trọng Thiên quy mô rất lớn cơ hồ chiếm hết một phần năm vị trí của tầng thứ nhất. Mỗi ngày đều

có rất nhiều người từ khắp nơi trên Tinh Thần Hải đến đây mua bán, trao đổi các loại tài liệu có thể nói là bất luận là về quy mô hay là về trình độ hưng thịnh thì nó đều vượt xa những phường thị mà Đông Phương Trường Minh đã đi qua.

Sau khi đến phường thị Đông Phương Trường Minh trực tiếp đi vào bên trong một cửa hiệu có tên Ngân Nguyệt Thư Điểm.

- Đông Phương tiên sinh ngài lại đến rồi. Lần này ngài muốn mua thứ gì?

Đông Phương Trường Minh vừa bước vào trong lập tức có một lão giả bước ra nhìn hắc cười hỏi.

- A Tư Lạp Quán chủ lần này ta muốn mua một phần hải đồ thật chi tiết về Ngoại Hải cộng thêm một phần toàn thư giới thiệu về các loại Ma Thú ở đó.

Đông Phương Trường Minh nghe hỏi thì nhìn lão giả cười nói Trong mười năm nay hắc đã không ít lần tiến vào phường thị mua các loại nguyên liệu để luyện chế Khôi Lỗi nên cũng coi như là quen mặt với các vị điểm chủ ở đây!!

-Ồ! Cần mua hai thứ đó chẳng lẽ ngài đã quyết định tiến vào Ngoại Hải rồi sao?

Lão giả nghe vậy kinh ngạc hỏi theo kinh nghiệm lâu năm của hắc thì phạm là người tiến vào tiệm của hắc mua hai thứ đó chín phần mười đều là chuẩn bị tiến vào Ngoại Hải săn giết Ma Thú.

-Ừ! Ta đúng là có ý đó làm phiền người chuẩn bị giúp ta!!

Đông Phương Trường Minh cũng không có ý định che dấu gật đầu một cái nói.

- Được! Xin ngài chờ một chút!!

Lão giả lập tức gật đầu sau đó nhanh chân tiến về phía quầy sách lấy ra hai quyển sách da dê dày cộm đưa cho Đông Phương Trường Minh.

- Đa tạ!

Đông Phương Trường Minh đưa tay nhận lấy hai quyển sách nhìn lão giả trình trọng nói một tiếng sau đó tiếp tục đi một vòng trong phường thị chọn mua hết các dụng cụ cần thiết rồi mới thông dong quay về.

Một tháng tiếp theo Đông Phương Trường Minh luôn ở bên trong cung điện của mình cẩn thận nghiên cứu tài liệu về các loại tập tính và thiên phú thần thông của các loại Ma Thú ở Ngoại Hải đồng thời cũng không ngừng suy tính nếu mình gặp phải chúng thì thật ra phải làm cách nào để đối phó.

Thoáng cái lại nửa năm nữa trôi qua lúc này chỉ thấy Đông Phương Trường Minh xuất hiện trước một cái điện lớn xây bằng đá cẩm thạch màu trắng có tên là Thiên Tinh Điện ở tầng thứ bảy.

Đông Phương Trường Minh cẩn thận quan sát tấm bảng một chút rồi ung dung bước vào bên trong sau khi qua một hành lang ngắn hắt đã tiến vào một đại sảnh rộng hơn một trăm trượng. Ở trung tâm của đại sảnh là hơn trăm cái Truyền Tống Trận lớn nhỏ khác nhau trước mỗi cái đều có một bia đá nhỏ ghi tên địa điểm đến, khiến người khác rất dễ phân biệt!

- Người đến đây là muốn truyền tống đi Ngoại Hải sao?

Lúc Đông Phương Trường Minh đang quan sát mấy cái Truyền Tống Trận thì bên tai đột nhiên vang lên một tiếng nói tiếp theo đó chỉ thấy một thiếu nữ chừng hai mươi tuổi xuất hiện trước mặt hắt.

Khi nhìn thấy thiếu nữ này trong lòng Đông Phương Trường Minh bất

giác kinh hãi bởi vì mấy năm nay do công dụng của Luyện Thần Đạo làm cho thần thức của hắn đã tăng lên rất nhiều cơ hồ vượt xa cường giả đồng cấp vậy mà hôm nay không ngờ người thiếu nữ này lại có thể đến trước mặt hắn mà hắn không phát hiện ra chút nào vậy chứng tỏ tu vi của nàng ta đã vượt xa Đông Phương Trường Minh hắn rất nhiều rất có thể là một tên Thần Hoàng cấp cường giả!!

- Vâng!

Vừa nghĩ đến đây Đông Phương Trường Minh không dám có chút khinh thường lập tức nhìn vào thiếu nữ trịnh trọng nói.

- Ủ! Vậy thì ngươi muốn đi tới đảo nào?

Thiếu nữ nghe vậy gật đầu một cái rồi hỏi tiếp.

- Cái này? Tại hạ muốn tới Mục Huyền Đảo!!

Đông Phương Trường Minh nghe thấy lời của thiếu nữ thì chăm chú quan sát hết những cái bia đá một lúc rồi trầm giọng trả lời.

- Được! Phí truyền tống đến đó là một vạn thần tệ!!

Thiếu nữ nghe vậy gật đầu một cái rồi nói.

- Ừm!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái lấy từ trong không gian giới chỉ ra một vạn thần tệ giao cho nàng bước vào Truyền Tống Trận.

Sau khi nhận lấy tiền thiếu nữ cũng không nhiều lời nữa trực tiếp khởi động Truyền Tống Trận.

....

- Âm!

Quá trình truyền tống cực kỳ thuận lợi chỉ nghe một tiếng nổ lớn vang lên sau đó Đông Phương Trường Minh đã xuất hiện trong một cung điện khác nhỏ hơn Thiên Tinh Điện rất nhiều bên trong là hai lão giả đang đứng bọn họ thấy Đông Phương Trường Minh xuất hiện thì tò mò liếc mắt nhìn một cái sau đó lại khôi phục bộ dáng như thường.

Đông Phương Trường Minh cũng liếc mắt quan sát bọn họ thì kinh ngạc phát hiện hai người đều là Thần Vương cấp cường giống như hắc.

Khẽ gật đầu một cái với hai người sau đó Đông Phương Trường Minh liền im lặng bước ra khỏi cung điện.

Sau khi ra khỏi cung điện Đông Phương Trường Minh lập tức nhìn thấy một cái phường thị rộng chừng vài chục trượng dài hơn hai ba dặm. Trái với suy nghĩ ban đầu của Đông Phương Trường Minh cái phường thị ở Ngoại Hải này không hề vắng vẻ một chút nào mà phi thường náo nhiệt có vô số người đang đi lại mua bán hơn nữa đám người này đại đa số đều là Thất Giai hoặc là Thần Vương cấp cường giả tuyệt nhiên không có tu sĩ cấp thấp nào làm cho Đông Phương Trường Minh chấn động vô cùng.

Nhưng sau khi trầm ngâm một chút Đông Phương Trường Minh lại không nhìn được bật cười một tiếng.

Hắc sao có thể quên! Tất cả các hòn đảo ở Tinh Thần Ngoại Hải này đều là do Ngoại Hải Thương Minh một trong bốn đại Thương Minh của Tinh Thần Hải khống chế ở nơi này ngoài việc giữ an toàn cho các hòn đảo. Truyền Tống Trận hay cửa hàng phường thị cũng đều do bọn họ lũng đoạn, khai thác trải qua nhiều năm phát triển quy mô của nơi này tuy không thể sánh bằng bên trong Nội Hải nhưng cũng không thua kém bao nhiêu!!

Sau khi suy nghĩ xong Đông Phương Trường Minh lập tức lấy bản đồ mình đã mua ra sau đó ngự khí bay lên rời khỏi hòn đảo này.

Khác với khi ở bên trong Nội Hải khi phi hành ở vùng biển này hẳn cũng không dám bay quá gần mặt biển. Bởi vì ở nơi này không thiếu những loại Ma Thú có tu vi cao thâm hoặc là thiên phú thần thông quý dị có thể kéo những người bay quá gần mặt biển xuống đáy biển rồi phối hợp với các loại Ma Thú khác vây công đến chết không phải là chuyện hiếm gì.

Thậm chí chuyện một Thần Vương cường giả săn giết Ma Thú không được ngược lại còn bị Ma Thú cấp cao nuốt ngược lại cũng không phải chuyện hiếm có gì!

Đông Phương Trường Minh tự nhiên không muốn đem tính mạng của mình ra mạo hiểm.

Vận khí của Đông Phương Trường Minh cũng rất không tồi sau hai ba ngày phi hành thì đã nhìn thấy một hòn đảo nhỏ màu xanh biếc xuất hiện trước mắt.

- Ở đây đi!!

Đông Phương Trường Minh dùng thần thức quan sát toàn đảo một lần phát hiện ra phía trên không có người hay Ma Thú nào thì thầm nói một tiếng rồi đáp xuống phía trên đảo.

Vừa đáp xuống Đông Phương Trường Minh lập tức lấy từ trong không gian giới chỉ ra một đóa nhỏ cực kỳ diễm lệ cẩn thận trồng dưới đất.

Loài hoa có tên là Bạng Yêu Thảo này chính là đòn sát thủ lớn nhất của Đông Phương Trường Minh khi tiến vào Ngoại Hải này trước đây không biết vị tiền bối nào trong Nội Hải đã phát hiện ra là chỉ cần đem trồng xuống mặt đất thì nó có thể phát ra một mùi thơm cổ quái có tác dụng dẫn dụ Ma Thú rất

tốt.

Vô số người vì công dụng thần kỳ này mà đã tranh nhau săn tìm nó khiến cho Bạn Yêu Thảo trở nên vô cùng quý hiếm. Cánh hoa nhỏ trong tay Đông Phương Trường Minh cũng là do hắn tốn hơn chục vạn thần tệ mới mua được trong một buổi đấu giá!!

- Grao!

Công dụng của Bạn Yêu Thảo đúng là không làm cho Đông Phương Trường Minh thất vọng chỉ nửa canh giờ sau đã dựa vào mùi hương quý dị của mình dụ được một con cá mập lớn toàn thân màu đỏ rực phóng tới cướp đoạt.

- Ngũ Giai Ma Thú Thị Huyết Sa!

Vừa nhìn thấy con cá mập xuất hiện Đông Phương Trường Minh đã thấp giọng nói loại Thị Huyết Sa này là một loại Ma Thú thường gặp ở trong Ngoại Hải tuy được xếp vào loại Ngũ Giai Ma Thú nhưng vì thiên tính cuồng bạo cho nên linh trí không cao rất thích hợp để hắn thực hành kỹ năng điều khiển Khôi Lỗi Thú.

Tiếp đó chỉ thấy hắn vung tay lên thả một con Khôi Lỗi Thú ra ngoài sau đó tập trung tinh thần điều khiển nó bay tới chặn đường Thị Huyết Sa lại. Dưới sự điều khiển của Đông Phương Trường Minh Khôi Lỗi Thú nhanh chóng bị tiêu diệt.

Sau khi giết chết đối thủ chỉ thấy Đông Phương Trường Minh cẩn thận thu lấy ma hạch của Thị Huyết Sa sau đó lại lấy ra một cái bình nhỏ đặt xuống mặt đất sau đó lẩm bẩm niệm một đoạn chú ngữ tiếp đó chỉ thấy một luồng sáng trắng từ trong mi tâm Đông Phương Trường Minh bắn ra đồng thời lúc này một điểm lục quang từ bên trong thân thể của Thị Huyết Sa từ từ bay ra

đó chính là tinh hồn của nó.

- Vút!

Điểm sáng màu xanh vừa bay ra trong chớp mắt đã bị điểm sáng màu trắng của Đông Phương Trường Minh bao bọc lại từ từ kéo về phía cái bình nhỏ.

Hồn phách của Thị Huyết Sa đương nhiên không dễ dàng cam chịu bị trói buộc lập tức không ngừng phát ra lực lượng muốn thoát khỏi sự khống chế của điểm sáng màu trắng. Đáng tiếc dù nó cố gắng thế nào thì cũng không thể thoát ra được cuối cùng chỉ có thể bị điểm sáng màu trắng kéo vào cái bình kia.

Đông Phương Trường Minh vừa thấy vậy lập tức nhanh tay đóng nắp bình lại pháp thuật mà hắn vừa thi triển chính là một trong các pháp thuật được ghi lại bên trong Khôi Lỗi Chân Giải! Nó và Luyện Hồn Thuật là hai thuật pháp quan trọng để luyện chế một loại Khôi Lỗi phi thường lợi hại được gọi là Khôi Lỗi Dẫn Thần!!

- Phù! Cuối cùng cũng xong rồi!!

Sau khi làm xong tất cả Đông Phương Trường Minh không nhận được thở phù một cái vui vẻ nói sau đó lại khoanh chân ngồi xuống đất tiếp tục chờ đợi con mồi tiếp theo sa vào lưới.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Khôi Lỗi Dẫn Thần.

Thời gian không ngừng trôi qua trong chớp mắt Đông Phương Trường Minh đã sống loại cuộc sống vừa nguy hiểm vừa kích thích tại Tinh Thần Ngoại Hải này được hơn ba mươi năm.

Trong khoảng thời gian này hắn chém giết hàng trăm Ma Thú các loại thậm chí còn có một số loại Ma Thú cường đại chưa bao giờ nghe nói qua làm cho Đông Phương Trường Minh mấy lần suýt chết khi đánh nhau với chúng.

Diễn hình như vào mười năm trước hắn vô tình xông vào lãnh địa của một con Thần Hoàng cấp Ma Thú nếu không phải là kịp thời hy sinh hơn trăm con Khôi Lỗi Thú tạm thời vây khốn nó còn bản thân thì bỏ của chạy lấy người thì chỉ sợ giờ phút này hắn đã táng thân nơi biển rộng mịt mờ.

Đáng nói hơn là trải qua mấy năm không ngừng tiêu hao số Khôi Lỗi trong tay từ hơn ngàn con ban đầu nay chỉ còn lại hơn một trăm con thậm chí trong đó còn có mấy con vì bị mấy con Ma Thú dữ dẫn lừa chết tự bạo nên đều bị hư hại không cách nào tiếp tục dùng được nữa thật sự làm cho Đông Phương Trường Minh đau lòng không thôi.

Tổn thất trong vòng ba mươi năm lớn như vậy đương nhiên thu hoạch mà Đông Phương Trường Minh nhận được càng phong phú hơn. Trừ vài trăm viên ma hạch của Ma Thú Thất Giai ra hắn còn thu được đại lượng tài liệu quý hiếm từ trên người Ma Thú thậm chí còn phải vứt đi một vài thứ có giá trị hơi kém để giảm bớt gánh nặng cho không gian giới chỉ.

Mặt khác nhờ quá trình chiến đấu không ngừng nghỉ với ma thú mà hãn đã tích lũy được cho mình kinh nghiệm và kỹ năng thực chiến vô cùng phong phú, Đông Phương Trường Minh hôm nay có tự tin là cho dù có đối mặt với Thần Hoàng bình thường thì hãn cũng có thể thông dong mà ứng phó thậm chí có cơ hội rất lớn phản giết đối phương.

Vì vậy hôm nay Đông Phương Trường Minh đã ra một quyết định hãn muốn.... rời khỏi Ngoại Hải trở lại bên trong Nội Hải bởi vì lúc này theo hãn đoán hỉ cần bán hết chỗ tài liệu trong tay hãn thì số tài phú thu được đã đủ để hãn tu luyện một mạch đến Thần Hoàng rồi không cần tiếp tục mạo hiểm ở lại đây nữa dù sao thì Đông Phương Trường Minh cũng không phải là một người tham lam hãn làm tất cả chỉ là muốn có đủ thực lực sau đó tìm cách phục sinh cho Tổ Gia gia của mình thôi!!

Hành trình trở về của Đông Phương Trường Minh cũng không hề dễ dàng bởi vì bây giờ hãn đang ở rất sâu bên trong Ngoại Hải nếu không phải mỗi khi đi qua một hòn đảo xa lạ hãn đều cẩn thận vẽ lại hải đồ thì bây giờ e rằng ngay cả đường trở về cũng không tìm được.

Hơn nữa trên đường trở về bởi vì trên người đang mang một số lượng lớn trọng bảo cho nên Đông Phương Trường Minh cũng không dám bay quá nhanh luôn luôn đề cao cảnh giác lo sợ bản thân gặp phải đạo tặc trong truyền thuyết.

Thời gian từ từ trôi qua....

Sau ba tháng cẩn thận đi đường thì cuối cùng Đông Phương Trường Minh cũng đã bình an về đến Mục La Đảo.

Khi đến nơi Đông Phương Trường Minh âm thầm thở phào một tiếng sau đó lập tức bay xuyên qua phường thị tiến vào Truyền Tống Điện.

- Ta muốn truyền tống trở về Nội Hải!

Vừa bước vào bên trong Đông Phương Trường Minh lập tức nhìn hai lão giả trầm giọng nói.

- Phí dụng là một vạn thần tệ!!

Hai lão giả nghe như vậy cũng không hỏi nhiều trực tiếp nói.

- Ủ!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái tiếp theo lấy một vạn thần tệ ra giao cho bọn họ.

.....

Thông qua Truyền Tống Trận nửa ngày sau Đông Phương Trường Minh đã trở về cung điện của mình ở tầng thứ tư Cửu Trọng Thiên.

Chuyến đi Ngoại Hải này quả thật làm cho thân thể và tâm trí của hắn quá mệt mỏi cho nên khi vừa đến nơi Đông Phương Trường Minh lập tức bất chấp mọi chuyện leo lên chiếc giường lớn của mình hô hô ngủ say. Mấy ngày sau mới tỉnh dậy trong trạng thái tinh thần tỉnh táo.

Sau khi tỉnh dậy việc đầu tiên Đông Phương Trường Minh làm là lại lần nữa tiến vào mật thất chuẩn bị luyện chế Khôi Lỗi nhưng mà lần này Khôi Lỗi mà hắn muốn luyện chế không phải là loại Khôi Lỗi thông thường mà là " Khôi Lỗi Dẫn Thần " thuộc loại Khôi Lỗi cao cấp nhất được ghi trong Khôi Lỗi Toàn Thư!!

Mà muốn luyện chế Khôi Lỗi Dẫn Thần quan trọng nhất là phải có hồn phách loại hồn phách càng cao cấp thì uy lực của Khôi Lỗi chính vì vậy mà khi ở Ngoại Hải hắn mới dùng " Tụ Hồn Bình " thu thập linh hồn của các loại

Ma Thú ở Ngoại Hải. Số linh hồn này khi còn sống đa số đều là các loại Ma Thú hung ác khiến người khác nghe qua là sợ hãi khi chết đi rồi vẫn không mất đi hung tính vốn có thật sự là nguyên liệu luyện chế Khôi Lỗi Dẫn Thần tốt nhất!!

Thời gian cứ tự nhiên trôi nhanh.

Mười năm chợt lóe mà qua, cửa lớn mật thất không hề động tĩnh.

Hai mươi năm trôi qua, cửa lớn vẫn đóng chặt không mở!

Ba mươi năm...

Thời gian trôi qua, nhật nguyệt như thoi đưa...!

- Âm!

Vào một ngày này sáu mươi năm sau cánh cửa mật thất bế quan của Đông Phương Trường Minh cuối cùng cũng đã mở ra.

- Ha ha ha... Thành công! Thành công rồi!!

Lúc này chỉ thấy Đông Phương Trường Minh từ bên trong bước ra hưng phấn mỉm cười, trong thời gian sáu mươi năm bế quan này hắn đã thành công luyện chế ra hai trăm con Khôi Lỗi Dẫn Thần tuy số lượng lần này có phần thua kém đợt trước nhưng mà mỗi con đều có linh tính đặc biệt cho dù không có sự khống chế của hắn cũng biết tự mình phối hợp đối phó với kẻ địch cho nên uy lực có thể nói là cao hơn ngàn con Khôi Lỗi trước đây rất nhiều.

Sau khi xuất quan Đông Phương Trường Minh cũng không ở lại bên trong cung điện quá lâu sau khi ăn xong một bữa cơm thì hắn lập tức rời khỏi cung điện của mình lần nữa bước vào phường thị ở Thánh Thành.

Khi tới phường thị Đông Phương Trường Minh dành một ít thời gian chào

hỏi các vị điểm chủ thân quen với mình một chút rồi lập tức đi tới một cửa hàng có tên Bạch La Quán ở vị trí trung tâm của phường thị.

Tòa Bạch Phong Quán này là nơi thu mua các tài liệu Ma Thú lớn nhất trong Thánh Thành cũng là nơi có tiếng tăm tốt nhất nổi tiếng là mua bán tuyệt đối công bằng chứ tuyệt đối không có chuyện chèn ép giá cả như các cửa tiệm khác hay làm. Chính vì vậy mà Đông Phương Trường Minh mới lựa chọn đến đây để bán số tài liệu còn lại trong người mình.

PS: Hôm nay cuối tuần cho nên chương hơi ngắn mong các bạn thông cảm! Thứ hai mình sẽ bù lại sau!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Hồn Độn Tinh Thiết.

Tại cửa chính của Bạch Môn Các người người chen lấn ra vào tấp nập, có thể tưởng tượng được bên trong chỗ này náo nhiệt như thế nào

Đông Phương Trường Minh đứng bên ngoài cửa cẩn thận quan sát một chút rồi cũng bước lên một bước hòa vào trong dòng người tiến vào bên trong.

- Nơi này tốt thật!

Vừa bước vào bên trong Đông Phương Trường Minh không nhận được thốt lên một tiếng. Cả tòa đại sảnh này rộng hơn hai nghìn thước với mức này dù cho có vạn người cùng tiến vào cũng không thấy chật chội chút nào.

Quan sát xung quanh một lúc Đông Phương Trường Minh lập tức bước tới trước một cái quầy.

- Vị tiên sinh này ta tên là Vưu Na không biết ta có thể giúp gì cho ngài?

Vừa thấy hẳn bước tới vị mỹ nữ tóc vàng ngồi sau chiếc quầy đó lập tức hỏi.

- Xin chào Vưu Na tiểu thư ta là Đông Phương Trường Minh. Đây là lần đầu ta tiến vào đây bán tài liệu Ma Thú không biết người có thể hướng dẫn cho ta một chút không?

Chỉ nghe Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Đương nhiên là có thể. Cả tòa Bạch Môn Các này được chia làm ba tầng. Tầng thứ nhất là nơi chuyên mua bán các tài liệu của Tam, Tứ Giai Ma Thú có giá trị khoảng một trăm thần tệ. Tầng thứ hai là nơi chuyên mua bán các loại tài liệu của Ngũ Giai Ma Thú có giá trị khoảng một vạn thần tệ còn về phần tầng thứ ba đó là nơi mua bán các loại tài liệu của Thất Giai Ma Thú tất cả đều có giá trăm vạn thần tệ trở lên. Không biết tiên sinh muốn đi tới tầng nào?

Vưu Na nhanh nhẹn giải thích cho Đông Phương Trường Minh sau đó lại hỏi một câu.

- Làm phiền dẫn ta đến tầng thứ ba!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhú mày lại một cái rồi nói trong những vật phẩm mà hắn muốn bán đều là tài liệu trên người Lục Giai và Thất Giai Ma Thú tự nhiên đi đến đó là tốt nhất.

- Vâng! Xin ngài đi theo ta!!

Vưu Na nghe thấy lời của Đông Phương Trường Minh thì không nhin được vui mừng nói dù sao thì dù mỗi ngày ở đây có rất nhiều người lui tới nhưng số khách nhân lựa chọn bước lên tầng thứ ba mua bán cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

- Được!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt gật đầu một cái sau đó đi theo Vưu Na.

Cầu thang từ đại sảnh đi lên tầng thứ nhất và tầng thứ hai đều rất rộng rãi nhưng từ tầng thứ hai tiến lên tầng thứ ba lại chật hẹp hơn rất nhiều, ngay cả cửa vào cũng rất nhỏ hơn nữa còn có một tên vệ sĩ đang đứng chặn ở đó.

- Người đến đây là muốn bán cái gì lấy ra cho ta xem một chút!

Tên vệ sĩ vừa thấy Đông Phương Trường Minh lập tức trầm giọng nói.

- Cái gì?

Đông Phương Trường Minh ngạc nhiên kêu lên một tiếng.

- Đông Phương tiên sinh ngài có chỗ không biết ở đây khác với hai tầng dưới nếu muốn vào thì phải đưa ra một vật phẩm có giá trị mới được nếu không thì sẽ không được vào đâu!!

Vưu Na ở bên cạnh thấy vậy lập tức lên tiếng giải thích.

- Ra là vậy!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy trên mặt lộ ra vẻ hiểu ra gật đầu một cái sau đó lấy từ bên trong không gian giới chỉ ra một viên Thất Giai Ma Hạch ra đưa cho tên vệ sĩ.

- Được rồi! Vào đi!!

Tên vệ sĩ thấy vậy gật đầu một cái rồi mở cánh cửa nhỏ ra.

Đông Phương Trường Minh ngay lập tức bước vào bên trong. Căn phòng phía trong rất nhỏ chỉ rộng vài chục thước và cũng chỉ có duy nhất một lão giả tóc bạc ngồi trước một cái bàn.

-Ồ! Vị tiên sinh này bán cái gì thế? Lấy ra cho lão hủ xem đi!!

Lão giả nhìn thấy Đông Phương Trường Minh bước vào thì lập tức mở miệng hỏi.

- Đây là những thứ ta muốn bán! Người xem đi!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái rồi ném một không gian giới chỉ lên bàn nhàn nhạt nói.

-Ồ! Cái này.... cái này....

Lão giả nhận lấy không gian từ trong tay Đông Phương Trường Minh đưa thần thức vào bên trong kiểm tra sau khi nhìn thấy một núi nhỏ tài liệu Ma Thú Thất Giai bên trong thì không nhịn được kinh hãi lắp bắp kêu lên.

- Sao vậy các người không muốn mua số tài liệu này sao?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy nửa đùa nửa thật hỏi.

- Đông Phương tiên sinh ngài nói đùa rồi. Những thứ trong này chúng ta sao lại không muốn mua chứ? Chỉ có điều giá trị của số hàng này quá lớn lão hủ e rằng phải đi nói chuyện với thượng cấp một chút! Làm phiền tiên sinh đợi ở đây một chút không biết có được không?

Lão giả nghe vậy vội vàng nói.

- Đương nhiên là được!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái.

Lão giả nghe vậy trên mặt hiện ra vẻ vui mừng sau đó lập tức bước vào một cánh cửa nhỏ ở góc phòng.

....

- Đông Phương tiên sinh chủ nhân của ta muốn gặp ngài xin mời tiên sinh đi theo ta!!

Một lúc sau lão giả đó trở vào phòng nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Ừ!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái rồi đi theo lão giả bước vào một căn phòng khác.

- Vị này chính là Đông Phương huynh sao? Tiểu muội A Tư Á vừa pha chế một bình Long Huyết Tửu xin mời huynh thưởng thức!!

Phía trong căn phòng đã có một nữ tử tóc xanh đợi sẵn vừa nhìn thấy Đông Phương Trường Minh bước vào lập tức cười nói.

- Tốt!

Đông Phương Trường Minh khẽ đảo thần thức quan sát một chút lập tức phát hiện nữ tử tự xưng A Tư Á này cũng là cường giả Thần Vương giống như mình thì không muốn thất lễ lập tức gật đầu một cái ngồi xuống ghế cầm lấy một ly rượu lên uống.

- Đông Phương huynh ta nghe cấp dưới nói lại huynh cần bán một số lượng lớn tài liệu của Thất Giai Ma Thú không biết có thật không?

Im lặng một lúc thiếu nữ mới lên tiếng hỏi Đông Phương Trường Minh.

- Đúng là vậy!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy bỏ ly rượu gật đầu một cái nói.

- Như vậy thì tốt quá! Tiểu muội muốn đại diện Bạch Phong Thương Hội mua lại tất cả chúng không biết có được không?

Thiếu nữ thấy vậy ra vẻ vui mừng kêu lên. Bạch Phong Thương Hội mà nàng ta vừa nói chính là một trong tứ đại Thương Minh ở Tinh Thần Hải cũng chính là chủ nhân phía sau màn của Bạch Phong Các.

- Đương nhiên là được! Tài liệu đều ở bên trong, tiểu thư có thể xem xét!

Đông Phương Trường Minh đối với việc thiếu nữ vội vàng như vậy tuy có chút thắc mắc nhưng bản thân hẳn cũng muốn sớm đem những vật này tổng đi nên lập tức gật đầu một cái sau đó lập tức đưa không gian giới chỉ trong tay ra cho thiếu nữ.

A Tư Á thấy vậy liên tục nói cảm ơn sau đó lập tức đem không gian giới chỉ cho lão giả bên cạnh kiểm tra.

Qua một lúc lão giả đã kiểm tra xong lập tức dùng thần thức truyền âm báo giá cho thiếu nữ.

Thiếu nữ vừa nghe xong, âm thầm suy nghĩ một chút, sau đó đem ép giá tiền xuống còn thấp nhất báo cho Đông Phương Trường Minh.

Đông Phương Trường Minh nghe thấy giá tiền như vậy lâm vào trầm ngâm suy nghĩ không nói tiếng nào. Loại biểu hiện này không khỏi làm cho A Tư Á có chút cảm thấy bất an.

Nàng suy nghĩ một chút rồi lại cắn răng tăng giá thêm phân nửa nữa.

Nghe được giá tiền mới này, Đông Phương Trường Minh mới gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Mặc dù biết là đối phương sẽ đem ép giá xuống còn hơi thấp một chút nhưng lần này có thể đem những loại đồ vật này xử lý sạch sẽ khiến hẳn rất hài lòng.

Tiếp đó thiếu nữ lập tức lấy ra một không gian giới chỉ chứa đầy thần tộ ra giao cho Đông Phương Trường Minh cuộc giao dịch cứ như vậy mà kết thúc.

- Đông Phương huynh xin đợi đã tiểu nữ còn một vật muốn giao dịch với

huynh không biết huynh có hứng thú không?

Nhưng lúc Đông Phương Trường Minh sắp rời khỏi thì thiếu nữ đột nhiên lại lên tiếng nhìn hắn kêu lên.

- Hả! Không biết là vật gì?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì quay đầu lại kinh ngạc nhìn thiếu nữ hỏi.

- Là Hồn Độn Tinh Thiết!!

Thiếu nữ nhìn Đông Phương Trường Minh một chút rồi cắn răng nói ra mấy chữ.

PS: Hôm nay mới mình mới sửa máy về nên ra chương trễ! Mong các bạn thông cảm nha!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Hỗn Động Tinh Thiết (2)

- Cái gì? Hỗn Động Tinh Thiết? Chính là loại tuyệt thể thần thiết trong truyền thuyết đó ư??

Đông Phương Trường Minh nghe được tiếng nói của thiếu nữ thì không nhận được kêu lên một tiếng.

Hỗn Động Tinh Thiết danh như ý nghĩa là một loại thần thiết sinh ra ở sâu bên Hỗn Động Thể Giới là tài liệu tốt nhất để chế tạo binh khí cho cường giả cấp Thần Hoàng trở lên được vô số cường giả truy cầu. Nhưng Hỗn Động là như thế nào? Đó là một thể giới cực kỳ nguy hiểm cho dù là Thiên Cấp cường giả trong truyền thuyết cũng chưa chắc dám bước vào đó tìm kiếm.

Cho nên việc Hỗn Động Tinh Thiết xuất hiện phía trong Thiên Giới có thể nói là một việc vô cùng hiếm thấy trăm vạn năm chưa chắc đã xảy ra một lần vậy mà không ngờ hôm nay lại xuất hiện trước mắt Đông Phương Trường Minh thử hỏi làm sao hẳn có thể không kinh ngạc cho được??

- Đúng vậy, chính là loại thần vật trong truyền thuyết đó! Nó đã đích thân tiểu nữ đã kiểm tra qua rất nhiều lần chắc chắn không phải là hàng giả!!

Thiếu nữ nhìn Đông Phương Trường Minh khẳng định chắc chắn nói.

- Hừm! Nếu các người đã có được vật đó thì sao không đem đấu giá mà lại muốn trao đổi với ta chứ?

Đông Phương Trường Minh cẩn thận suy nghĩ một chút rồi nói.

- Đông Phương huynh có chỗ không biết khối Hồn Độn Tinh Thiết mà tiểu nữ nói với Đông Phương huynh vốn là gia truyền chi bảo của một đại gia tộc nhưng hiện tại gia tộc này đã sa sút cực kỳ Gia chủ đời này không còn cách nào khác cho nên mới bán nó cho Thương Hội chúng ta. Hội Chủ chúng ta từ khi có được nó thì luôn đem nó theo bên mình muốn đem nó tới Thánh Thành bán đấu giá không ngờ trên đường nó cùng với một số lượng hàng hóa cực kỳ quý giá khác đã bị một nhóm đạo tặc cướp đi.

Thiếu nữ nghe thấy câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì nhú mày do dự một lát mới dùng bộ dáng phi thường thành thật nói ra.

- Bị cướp đi?

Nghe xong lời của thiếu nữ ánh mắt của Đông Phương Trường Minh chớp động một cái bộ dáng hiển nhiên là không tin.

- Xem ra Đông Phương huynh không tin tưởng những gì tiểu muội nói nhưng đây thật sự là chuyện xác thực trăm phần trăm. Vào ba năm trước Thương Hội chúng ta có nhận được một mối làm ăn rất lớn nếu thành công thì trong vòng trăm năm Bạch Phong Thương Hội chúng ta không cần nhận thêm bất kỳ mối làm ăn nào khác nữa. Vì vậy chúng ta đã tập hợp hàng hóa từ khắp nơi về do Hội Chủ Bạch Phong A Kỳ Cát Tư đích thân dẫn theo một nửa cao thủ bên trong Thương Hội đi áp hàng nhưng không nghĩ tới nửa đường lại gặp phải một đám đạo tặc bất ngờ tập kích. Trong đó Thần Vương cấp cao thủ có đến bảy tám người lại phi thường am hiểu thuật hợp kích cho nên dù Hội Chủ đã là Thần Hoàng cấp cao thủ cũng không cách nào địch lại bất hạnh vẫn lạc, tất cả hàng hóa đều bị cướp đi số đệ tử đi theo cũng tử thương quá nửa thậm chí nếu không phải mấy vị trưởng lão dùng bí pháp thông báo thì e rằng bây giờ chúng ta còn không biết chuyện!!

A Tư Á lộ ra thần sắc thống khổ nhìn Đông Phương Trường Minh nói Bạch Phong A Kỳ Cát Tư vừa là chủ của Bạch Phong Thương Hội cũng là

cha của nàng.

Nhưng Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng chỉ đứng yên một chỗ lẳng lặng nhìn thiếu nữ một chút thần thái cũng không hiển lộ ra.

- Bất quá Bạch Phong Thương Hội chúng ta xem trọng lần giao dịch này như vậy sao lại không có chuẩn bị trước chứ? Trước khi xuất phát chúng ta đã có đặc biệt hạ một số cấm chế lên đó cho nên có thể thông qua chúng biết được hang ổ của lũ đạo tặc nhưng mà thực lực của đám tặc nhân này quá mức cường đại chỉ bằng thực lực của Thương Hội chúng ta hiện giờ tuyệt đối không phải là đối thủ của bọn chúng. Cho nên tiểu nữ lần này đi ra bên ngoài, ngoại trừ muốn thu mua một số hàng hóa để bù đắp lại tổn thất lần này ra còn muốn mời một số cường giả có tu vi cao thâm giúp chúng ta ra tay đoạt lại số hàng đó giúp chúng ta. Đông Phương huynh có thể có được nhiều tài liệu Thất Giai Ma Thú như vậy chắc chắn có thực lực rất cường đại tiểu nữ xin mạo thỉnh mời Đông Phương huynh ra tay trợ giúp chúng ta tiêu diệt bọn đạo tặc chỉ cần việc thành công tiểu muội sẽ tặng Hồn Độn Tinh Thiết cho huynh xem như là lễ vật tạ ơn!!

Thiếu nữ nhìn thấy vẻ mặt Đông Phương Trường Minh như vậy thì thu hồi vẻ bi thương của mình lại tiếp tục mở miệng giải thích cuối cùng mang theo chút khẩn cầu nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

Đông Phương Trường Minh nghe xong những lời thiếu nữ nói thì cũng không trả lời mà nhíu mày lại ánh mắt lưu chuyển không ngừng như đang tính toán điều gì.

Thiếu nữ thấy vậy cũng không nói tiếp nữa mà im lặng đứng chờ quyết định của Đông Phương Trường Minh.

- Được! Ta đồng ý với cô!!

Sau một lúc lâu im lặng cuối cùng Đông Phương Trường Minh mở miệng nhìn thiếu nữ nói.

- Thật tốt quá! Tiểu nữ đa...

Thiếu nữ nghe vậy lập tức lộ ra vẻ mặt cuồng hỉ muốn nói lời đa tạ Đông Phương Trường Minh.

- Xin tiểu thư đợi đã! Ta vẫn còn một điều kiện nữa!

Nhưng nàng còn chưa nói hết câu thì Đông Phương Trường Minh đột nhiên lại lên tiếng cắt đứt.

- Là điều kiện gì xin Đông Phương huynh mau nói!!

Thiếu nữ nghe vậy gấp gáp nói.

- Điều kiện của ta là lần này ngoại trừ Hỗn Độn Tinh Thiết ra ta còn muốn chọn thêm một vật phẩm từ trong sổ hàng hóa nữa. Không biết có được hay không?

Đông Phương Trường Minh nói ra thêm một điều kiện nữa.

- Đương nhiên là được điều kiện lần này tiểu nữ hứa với Đông Phương huynh!!

Thiếu nữ vừa nghe vậy không cần suy nghĩ lập tức gật đầu nói.

- Tốt! Như vậy thì khi nào có thể xuất phát xin phiền tiểu thư phái người đến thông báo cho ta!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái sau đó nhẹ nhàng đứng lên bước ra bên ngoài trở về nơi ở của mình thiếu nữ cũng tận tình đưa tiễn hân ra tới tận ngoài cửa.

Về tới nơi ở của mình Đông Phương Trường Minh cũng không nhàn rồi lập tức bắt đầu luyện chế thêm Khôi Lỗi Dẫn Thần dù sao qua lời của A Tư Á hân cũng đã biết chuyến đi này rất nguy hiểm sao có thể không bắt tay chuẩn bị trước cho bản thân.

.....

- Cộc cộc...

Nửa tháng sau khi Đông Phương Trường Minh đang tu luyện bên trong cung điện tu luyện đột nhiên nghe thấy tiếng gõ cửa vang lên.

- Là ai?

Đông Phương Trường Minh lập tức mở mắt ra nhìn về phía cánh cửa lên tiếng hỏi.

- Đông Phương tiên sinh tiểu nhân là người của Bạch Phong Thương Hội phụng lệnh tiểu thư đến thông báo cho ngài đã đến lúc xuất phát mời ngài đi đến một tửu quán ở phía nam thành hội hợp.

Bên ngoài cửa lập tức vang lên một tiếng nói cung kính.

- Biết rồi! Người lui ra đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhẹ giọng nói.

- Vâng tiên sinh!!

Người bên ngoài lập tức đi mất.

Sau khi đuổi đối phương đi Đông Phương Trường Minh cũng không vội vã xuất phát mà chậm rãi chuẩn bị sắp xếp một số Khôi Lỗi Dẫn Thần vào không gian giới chỉ rồi mới bước ra khỏi cửa.

.....

- Đông người thật! Xem ra lần này Bạch Phong Thương Hội thật sự là chịu chơi a!!

Nửa giờ sau Đông Phương Trường Minh đã đến điểm hẹn vừa bước vào trong tửu quán hẳn tức nhìn thấy có hơn mấy chục người đang ngồi tất cả đều là Thần Vương cấp cường giả thì không nhìn được cảm thán một tiếng để mời được nhiều cường giả như vậy thì cho dù là Bạch Phong Thương Hội có là một trong Tứ Đại Thương Minh tài thô khí đại thì e rằng cũng phải xuất ra một lượng lớn máu.

- Đông Phương huynh huynh đến rồi!!

Lúc Đông Phương Trường Minh đang quan sát xung quanh thì sau lưng đột nhiên vang lên một tiếng nói quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy A Tư Á đang mỉm cười nhìn hẳn.

- Ủ! Bao giờ thì xuất phát?

Nhìn thấy nàng ta bước tới Đông Phương Trường Minh khôi phục lại sắc mặt bình thường nhàn nhạt hỏi.

- Là đêm nay! Xin Đông Phương tiên sinh tạm thời nghỉ ngơi một lát, toàn bộ phí tổn sẽ do chúng ta chịu!!

A Tư Á nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Ủ!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái sau đó bước vào một bàn trống ngồi xuống từ từ cầm lấy một ly rượu lên uống.

- Lạc Tư đại nhân ngài cũng tới!!

- Lạc Tư đại nhân!!

...

Đột nhiên liên tục vài tiếng nói lại vang lên trong tửu quán tiếp đó chỉ thấy một thanh niên dung mạo lãnh khốc tóc màu xanh lá đang từ từ đi tới nơi hắn đi qua tất cả mọi người đều tự động đứng lên nghênh đón.

Đông Phương Trường Minh nghe thấy tiếng nói đó ánh mắt không khỏi ngưng trọng hơn rất nhiều đại danh của Lạc Tư này hắn đã sớm nghe qua từ lâu khi đàm luận với các Thần Vương cấp cao thủ khác. Người này thanh danh ở Tinh Thần Hải cực kỳ sớm một thân thực lực từ rất lâu đã đạt đến Thần Vương đỉnh phong cộng thêm một thân Phong Hệ Ma Pháp nguy dị khó đoán nghe nói đã từng giết chết một Thần Hoàng cường giả vì vậy mà vang danh khắp Tinh Thần Hải không ai dám chọc.

Không ngờ hôm nay cả hắn mà Bạch Phong Thương Hội cũng mời ra, xem ra chuyện lần này đúng là không đơn giản a! Trong lòng Đông Phương Trường Minh không khỏi vang lên một câu nói.

Tối hôm đó bên ngoài Thánh Thành đám người Đông Phương Trường Minh dựa vào bóng đêm bảo hộ nhanh chóng lên đường. Ba tháng sau dựa vào sự dẫn dắt của A Tắc Á đám người bọn họ lặng lẽ đi đến một hòn đảo được mây đen bao phủ đó chính là sào huyệt của đám đạo tặc đã tập kích người của Bạch Phong Thương Hội.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Ngân Nguyệt Thành.

- Các vị chúng ta hạ xuống đây đi!!

Khi đám người Đông Phương Trường Minh đến gần sào huyết của đám đạo tặc thì chỉ nghe A Tắc Á nhẹ giọng nói.

Cả đám người cùng lúc gật đầu một cái sau đó cùng hạ xuống một đảo nhỏ cách đó không xa tuy nói là đảo nhưng phạm vi của nó thật sự quá nhỏ chỉ có chu vi vài dặm chính xác mà nói thì phải gọi nó là một mòm đá lớn thì đúng hơn.

- Các vị trước khi bắt đầu hành động thì tiểu nữ xin được nói sơ qua một lần về bố cục bên trong cho các vị nghe! Theo thám tử của chúng ta báo về thì hòn đảo này được gọi là Âm Nguyệt Đảo bên trên đó có một tòa thành cổ được gọi là Âm Nguyệt Thành chủ nhân của tòa thành này là một cường giả có thực lực phi thường đáng sợ. Bên dưới hẳn có một tên quân gia hai mươi tên chấp sự cùng với hơn trăm tên kim y vệ. Đám kim y vệ mạnh nhất cũng chỉ có thực lực Thất Giai đỉnh phong mọi người có thể trực tiếp bỏ qua chúng nhưng tuyệt đối phải cẩn thận mỗi tên bọn chúng đều là Thần Vương cấp cường giả cha của tiểu nữ cũng chính là bị bọn chúng vây công mà chết!!

Khi tất cả đã đáp xuống hòn đảo chỉ nghe A Tắc Á nhìn mọi người nói.

- Ta đã nói xong. Mọi người nếu có thắc mắc gì xin cứ hỏi!

Hơi dừng lại một chút A Tắc Á lại lên tiếng.

- A Tắc Á tiểu thư ta xin được mạn phép được hỏi thực lực cụ thể của thành chủ có được không?

Sau khi nàng nói xong thì lập tức có một tiếng nói vang lên, người đưa ra câu hỏi đó chính là Đông Phương Trường Minh.

Quần hùng xung quanh nghe vậy cũng lập tức im lặng nhìn về phía A Tắc Á hiển nhiên tất cả mọi người cũng có cùng thắc mắc với Đông Phương Trường Minh.

- Đông Phương huynh xin thứ lỗi câu hỏi này của huynh tiểu muội không thể trả lời bởi vì trước đây thám tử của chúng ta đột nhập vào bên trong thám thính nhiều lần cũng chỉ có thể nhìn thấy được các chấp sự và quản gia mà thôi căn bản không phát hiện ra được tung tích của thành chủ.

A Tắc Á nhìn thấy ánh mắt của Đông Phương Trường Minh và quần hùng nhìn mình thì lộ ra một nụ cười xấu hổ nói.

Nghe xong lời của nàng ta nói từ trong đám người không khỏi truyền ra một trận xôn xao mọi người đều bàn luận với nhau trong đó không ít người nghĩ đến chuyện rút lui dù sao phải đối phó với một cường giả không biết tuyệt đối là chuyện đáng sợ nhất.

Nhưng bàn luận đến cuối cùng cũng không có ai thật sự rút lui vì trước khi đến đây mỗi người bọn họ ít nhiều cũng đã nhận được không ít chỗ tốt từ phía Bạch Phong Thương Hội rồi nếu bây giờ lâm trận rút lui thì không những sẽ bị đồng đạo chê cười mà còn có thể đắc tội với Bạch Phong Thương Hội. Cái giá phải trả khi đắc tội với một trong Tứ Đại Thương Minh là cái gì bọn họ tuyệt đối không muốn biết cho nên dù trong lòng có lo âu nhưng tất cả mọi người cũng chỉ có thể nhịn xuống ở lại trên mỏm đá nghỉ ngơi dưỡng sức chuẩn bị cho trận chiến ngày thứ hai.

....

Một đêm bình yên cứ như vậy mà trôi đi.

Ngày thứ hai mới sáng sớm quần hùng đã lặng yên không tiếng động đi đến bên trên Ngân Nguyệt Đảo.

- Chiến đấu ở bên trong đảo không có lợi cho chúng ta. Lạc Y Tư tiên sinh làm phiền người giúp ta phá tan lớp hắc vụ này cho ta!!

A Tắc Á quan sát lớp hắc vụ dày đặc trước mắt một chút rồi nhìn sang một tráng hán đứng gần đó nói.

- Được!

Tráng hán nghe vậy gật mạnh đầu một cái sau đó rút một thanh đại đao từ bên hông ra nhắm vào hắc vụ chém mạnh một cái.

- Ầm!

Trong chớp mắt đao cương cực lớn trực tiếp bổ xuống lớp hắc vụ bên dưới, nơi đao ảnh lướt qua không gian đều sinh ra những gợn sóng mãnh liệt. Mặt biển xung quanh Ngân Nguyệt Đảo bị tác động bỗng dưng phát ra âm thanh rào rào tiếp đó cả một khối nước xung quanh đều biến mất không thấy tăm hơi có thể thấy được uy lực của một đao này cường đại đến dường nào.

- Dừng!

Nhưng khi đao cương chạm đến lớp hắc vụ thì chỉ thấy từ bên trong đó đột nhiên bên trong lại sáng lên các loại ma văn huyền ảo liên kết với nhau tạo thành một ma pháp trận cứng rắn ngăn cản đao cương.

- Chủ nhân tòa thành này thật ra là ai? Lại có thể bố trí được Ma Pháp Trận lợi hại như vậy?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy biến sắc cả kinh kêu lên hẳn có thể rõ ràng cảm nhận được uy lực của Ma Pháp Trận này còn lớn hơn Ma Pháp Trận bảo hộ Quang Minh Giáo Hội ở Nhân Gian Giới rất nhiều rất nhiều lần thật ra là tên thành chủ đó làm sao bố trí ra được?

Nếu là mời trận pháp đại sư tới bố trí như vậy thì còn dễ nói bởi vì vậy chỉ có thể chứng minh là chủ nhân tòa thành này phi thường giàu có mà thôi.

Còn nếu là chủ nhân của tòa thành này tự mình bố trí vậy thì có thể khẳng định không tầm thường không chừng nguy cơ ở đây còn nguy hiểm hơn những gì hẳn đã tính.

- Ha ha ha... Đông Phương huynh người cần gì suy nghĩ nhiều dù có phải hẳn bố trí thì đã sao? Dù sao hẳn cũng chỉ là một tên sắp chết mà thôi!!

Lúc này bên tai Đông Phương Trường Minh đột nhiên vang lên một tiếng nói người lên tiếng chính là một nam tử tóc vàng.

Người nam nhân này vừa nói xong xung quanh lập tức vang lên vô số tiếng nói tán đồng, trải qua một đêm cẩn thận suy nghĩ áp lực tâm lý của quần hùng đã giảm bớt rất nhiều hiện tại. Tất cả đều nghĩ cho dù tên Thành chủ đó có thật sự là Thần Hoàng cấp cường giả thì đã sao bọn họ có tới mấy chục Thần Vương cường giả còn lo lắng không diệt được hẳn hay sao??

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì nhú mày lại một cái nhưng cũng không tranh cãi với bọn họ mà quay đầu lại nhìn tráng hán.

- Grao!

Sau một đao thất bại chỉ nghe tráng hán trầm mã bộ xuống toàn thân xuất hiện gân xanh găm to lên một tiếng chém ra một đao cương lớn hơn mười lần lúc này.

- Âm!

Một đạo toàn lực của Thần Vương cấp cường giả quả nhiên có tác dụng khi đạo cương khổng lồ chém xuống chỉ thấy trên Ma Pháp Trận từ từ xuất hiện những vết rạn tiếp đó chỉ thấy chỉ nghe một tiếng nổ to vang cả tòa Ma Pháp Trận ầm ầm nổ tung.

- Có địch nhân!

- Có địch nhân xâm phạm!!

....

Ma Pháp Trận vừa bị phá vỡ lập tức kinh động đến người trên đảo mấy tiếng hét to liên tục vang lên tiếp đó gần trăm tên kim y vệ từ bên trong bay ra nghênh đón bọn họ.

- Giết!!

A Tắc Á hét vang lên một tiếng, Lạc Cơ đứng bên cạnh nghe vậy lập tức vùng tay lên phát ra mấy đạo phong nhận đội hình của đối phương lập tức bị chia năm xẻ bảy.

Những người khác cũng không chút khách khí trực tiếp ra tay nhất thời trên bầu trời từng đợt hào quang bắn ra. Tiếng kêu bén nhọn không ngừng vang lên chiến hỏa nhanh chóng lan ra khắp từng góc ngách trên đảo.

- Các người là ai? Sao lại dám tấn công Ngân Nguyệt Thành Bảo??

Một lúc sau bỗng nhiên trong hư không đột nhiên vang lên một tiếng quát lạnh tiếp theo chỉ thấy một lão giả tóc trắng dần theo mười hắc y nhân từ phía trung tâm đảo phóng tới. Không cần hỏi cũng biết bọn họ chính là quản gia và mười tên chấp sự của Ngân Nguyệt Thành Bảo.

- Các người còn dám hỏi? Hôm nay A Tắc Á Bạch Phong nhất định phải giết sạch các người báo thù cho phụ thân của ta!!

A Tắc Á nghe thấy tiếng nói của lão giả thì tức giận quát lên một tiếng.

- Ồ! Ta còn tưởng là ai thì ra là con gái của lão quỷ Bạch Phong kia đến báo thù! Cũng tốt lần trước không thể một mẻ bắt gọn các người làm hại ta bị Thành chủ mắng một trận. Hôm nay ta nhất định phải giết sạch các người! Lên cho ta!!

Lão quản gia nghe thấy lời của A Tắc Á thì ra vẻ kinh ngạc một chút rồi sau đó lại cười lạnh một tiếng quát lên.

- Vù!

Sau hiệu lệnh của lão quản gia mười tên chấp sự lập tức bắn ra bốn phía trong đó có một tên chấp sự đầu trọc trực tiếp lao thẳng về phía Đông Phương Trường Minh xuất ra một quyền.

- Tới đây đi!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy vui mừng không sợ hét lớn một tiếng rồi cũng xuất ra một quyền.

- Ầm!

Song quyền va chạm vào nhau lập tức vang lên một tiếng nổ to sau đó chỉ thấy tên chấp sự đầu trọc phun ra một ngụm máu tươi loạng choạng lui lại phía sau. Chỉ trong một chiêu mạnh yếu đã được phân định quá rõ.

- Grao!!

Nhưng lúc Đông Phương Trường Minh đang muốn bồi thêm một kích thì dị biến đột nhiên nảy sinh chỉ thấy hán tử đầu trọc ngẩng đầu lên trời hét lớn

một tiếng sau đó thân thể của hắn đột nhiên cứng rắn cao lên ba mét trên đầu mọc ra hai cái sừng cong cong, phía sau kéo theo một cái đuôi dài đầy vẩy cứng rắn càng đáng sợ hơn là khuôn mặt của hắn bị chia ra làm bốn phần ở giữa là một cái miệng to như chậu máu từng cái răng nanh từ trong đó lú ra ngoài xung quanh là những cái xúc tua ngo ngoe như vòi bạch tuộc kết hợp với đôi mắt đỏ rực như máu làm cho người ta cảm thấy hoảng sợ.

- Đây là..... Thật ra là ai đã tạo ra đám quái vật này? Là tên Thành chủ kia sao??

Đông Phương Trường Minh thấy vậy hai mắt co rụt lại không nhịn được liếc nhìn xung quanh phát hiện ra đám chấp sự xung quanh cũng đã hóa thân thành quái vật giống như hán tử đầu trọc trước mặt mình thì không nhịn được hoảng sợ kêu lên.

- Grao!!

Nhưng không để cho hắn có thời gian suy nghĩ nhiều con quái vật kia vừa biến thân xong lập tức hung mãnh gầm lớn một tiếng sau đó lập tức bắn thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Tà Ác Vương Giả.

- Ầm! Ầm! Ầm!

Trên bầu trời Ngân Nguyệt Đảo Đông Phương Trường Minh ác chiến cùng với con quái vật do tráng hán đầu trọc biến thành khiến cho không gian xung quanh không chịu nổi áp lực không ngừng đong đưa.

- Đùng!

Trong hư không vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa chiến đấu giữa Đông Phương Trường Minh và con quái vật đó mới hơi hơi dừng lại.

Lúc này chỉ thấy trên người con quái vật đó tràn đầy vết thương một loại dịch thể màu xanh tanh hôi không ngừng từ bên trong cơ thể nó chảy ra ngoài hiển nhiên đã bị trọng thương nhưng trong ánh mắt của nó vẫn tràn ngập hung quang. Từ một màn này xem ra những vết thương trên cơ thể của quái vật căn bản không ảnh hưởng đến sức chiến đấu của nó ngược lại còn kích thích hung tính tiềm tàng của nó ra ngoài!!

- Giếttttttttttt.

Quả nhiên sau một lúc nghỉ ngơi quái vật lại hung mãnh thét dài một tiếng sau đó dùng cả tứ chi phóng thẳng đến chỗ Đông Phương Trường Minh chuẩn bị phát động một thể công mới.

- Liệt Thiên Thập Kích!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy hai mắt không nhin được co lại sau một phen khổ chiến hẳn biết muốn hoàn toàn đánh bại quái vật này không dùng trọng chiêu thì không xong. Cho nên lập tức không chút do dự vung tay lên phát ra tuyệt chiêu thành danh của Tổ Gia gia hẳn Đông Phương Khiếu Thiên.

Liệt Thiên Thập Kích - tuyệt chiêu thành danh của Phá Diệt Đạo Đại Ma Vương được chia thành mười đạo sóng kinh trong chớp mắt đã ập lên người của quái vật.

- Âm!

Tầng sóng thứ nhất ập đến lập tức phá tan thể công của nó.

- Âm!

Tầng sóng kinh thứ hai ép quái vật lùi lại một đoạn khá xa.

- Âm!

Tầng sóng kinh thứ ba đã hoàn toàn đánh tan phòng thủ của con quái vật.

- Âm!

Tầng sóng kinh thứ tư thì xương cốt tứ chi của quái vật đã hoàn toàn bị đập nát làm nó phải thống khổ hét lên một tiếng đòn công kích này của Đông Phương Trường Minh đã hoàn toàn vượt quá sức chịu đựng của nó nhưng... phía sau vẫn còn sáu đạo sóng kinh nữa!!

- Âm!

Tới tầng sóng kinh thứ năm phát ra xương cốt toàn thân của quái vật cũng giống như tứ chi của nó đã bị kinh lực ép thành bột mịn.

- Âm!

Tầng sóng kinh thứ sáu đánh cho kinh mạch trong cơ thể của quái vật đã bị đánh cho đứt đoạn.

- Âm!

Tầng sóng kinh thứ bảy bài sơn đảo hải khiến cho tất cả lực phủ ngũ tạng bên trong cơ thể quái vật lập tức nổ tung thành huyết thủy.

- Âm!

Tầng sóng kinh thứ tám vừa tới trên cơ thể quái vật đã cuộn cuộn không ngừng phát ra hắc khí đó là ma khí và cũng chính là sinh khí bên trong cơ thể nó.

- Âm!

Tầng sóng kinh thứ chín ập xuống toàn bộ lớp ma khí trong cơ thể quái vật đã hoàn toàn bị hút ra bên ngoài.

- Dùng!

Khi toàn bộ mười đợt sóng kinh qua đi cơ thể của quái vật đã từ từ biến trở về với cát bụi hoàn toàn chết đi.

- Phù!

Sau khi quái vật chết đi Đông Phương Trường Minh không nhịn được thở nhẹ một cái tiếp đó lại đảo mắt quan sát xung quanh nhìn thấy đám nhân mã của Ngân Nguyệt Thành Bảo đã bị đồng bọn của mình giải quyết hết chỉ còn một mình lão quản gia đang khổ khổ chống đỡ với Lạc Tư thì hơi mỉm cười sau đó lập tức tiến vào bên trong Nội Thiên Địa khoanh chân ngồi xuống bắt đầu điều khí.

- Xíu.... uuu

Nhưng đúng lúc này trong không gian đột nhiên vang lên một tiếng một tiếng gió rít vang lên sau đó chỉ thấy một đạo gợn sóng màu xám từ trong Ngân Nguyệt Thành Bảo bắn ra ngoài sau đó nhanh chóng xé rách không gian lan nhanh trong không khí.

Cảm nhận được uy thế đáng sợ ẩn chứa bên trong gợn sóng màu xám tất cả các cường giả đang chiến đấu trên không trung không nhin được biến sắc cùng lúc dừng tay quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy một nam nhân tóc xám sắc mặt lãnh khốc đang lạnh lùng đứng nhìn bọn họ.

- Chủ nhân ngài xuất quan rồi!!

Nhìn thấy nam nhân đó xuất hiện thì lão quản gia không nhin được vui mừng kêu lên một tiếng sau đó lập tức bay đến trước mặt hắn. Quần hùng thấy vậy cũng không ai ngăn cản không phải là bọn họ không muốn mà là không dám trước khi người nam nhân kia lên tiếng bọn họ không dám có bất cứ hành động gì!!

- A Tư người nói cho ta biết! Thật ra là có chuyện gì tại sao đám người này lại xuất hiện ở đây?

Sự im lặng đè nén kéo dài một lúc lâu cuối cùng người nam nhân cũng có hành động chỉ nghe hắn nhìn lão quản gia trầm giọng hỏi.

- Bẩm Chủ nhân chuyện này là...

Lão quản gia lập tức đem mọi chuyện kể cho nam nhân nghe.

- Ha ha ha... Ra là vậy! Xem ra là do Tây Tư Lý ta đã lâu ra bên ngoài nên người bên đã quên mất uy danh của ta rồi!!

Nam nhân nghe xong tất cả những gì lão quản gia nói thì không những không tỏ vẻ tức giận mà còn cười to nói.

- Cũng được! Nếu như hôm nay các người đã đây thì hãy để cho bốn tọa dùng tính mạng của các người. Để cho thế nhân lần nữa nhớ lại thần uy cái thế của Tà Ác Vương Giả ta đi!!

Hơi dừng lại một chút nam nhân lại nhìn quần hùng cười tà nói.

- Hít!!

Khi vừa nghe nam nhân nhắc đến mấy chữ " Tây Tư Lý " và " Tà Ác Vương Giả " quần hùng không nhịn được hít một hơi khí lạnh vào giờ phút này tất cả bọn họ đều đã nhớ tới đại danh của người nam nhân này.

Tà Ác Vương Giả Tây Tư Lý thành danh ở Tinh Thần Hải cực sớm còn sớm hơn Lạc Tư bên phía bọn họ rất nhiều rất nhiều lần thực lực của hắn cũng mạnh hơn Lạc Tư không biết bao nhiêu lần nếu nói Lạc Tư không biết bao nhiêu lần nếu nói Lạc Tư là đệ nhất cao thủ dưới Thần Hoàng thì Tà Ác Vương Giả chính là đệ nhất cao thủ dưới Thiên Cấp cường giả thực lực có thể nói là đáng sợ vô cùng hơn nữa người này nổi danh là tâm ngoan thủ lạt trở mặt vô tình ác danh truyền khắp Tinh Thần Hải không ai không biết. Thật không ngờ hắn chính là Thành chủ của Ngân Nguyệt Thành!!

- Tất cả chạy mau!!

Sau một lúc im lặng không biết là ai hô lên một tiếng tiếp theo đó tất cả mọi người bao gồm cả Đông Phương Trường Minh lập tức bắn ra bốn phía toàn lực chạy trốn đối diện với loại cường giả như Tây Tư Lý bọn họ thật sự không thể xuất hiện một chút chiến ý nào??

- Ha ha ha... Muốn chạy sao? Mơ tưởng! Tất cả các người hãy sám hối dưới Sám Hối Chi Hỏa của ta đi!!

Tây Lý Tư thấy vậy thì cười lạnh một tiếng sau đó liên tục phát ra mấy đạo thần thức về phía những người đang chạy trốn.

- A!!

Những người bị thần thức của Tây Lý Tư bắn trúng đều không nhận được ngẩng đầu lên trời đau đớn hét lên một tiếng thê lương đồng thời một ngọn lửa trong suốt từ trong đầu bọn họ bay ra. Bọn họ liền từ trên cao rơi xuống dĩ nhiên là đã chết!!

- Chạy!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trong lòng âm thầm kinh hãi không dám giữ lại chút gì vội vàng dốc hết toàn lực bỏ chạy.

- Đông Phương huynh đệ khoan đã!!

Nhưng đúng lúc này bên tai Đông Phương Trường Minh đột nhiên vang lên một tiếng nói khi hắn quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy Lạc Tư đang bồng A Tắc Á đang bay về phía hắn.

- Lạc Tư huynh có việc gì?

Đông Phương Trường Minh nhìn Lạc Tư gấp gáp hỏi.

- Đông Phương huynh đệ vừa rồi ta đã nhìn thấy thực lực của người nó căn bản không kém gì ta tốc độ lại còn nhanh hơn ta một bậc. Nên ta muốn nhờ người mang theo A Tắc Á chạy trốn nếu người nhận lời ta nguyện sẽ ở lại đây ngăn cản Tây Lý Tư.

Lạc Tư nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

Nghe xong lời của Lạc Tư Đông Phương Trường Minh không nói một lời nhưng ánh mắt của hắn nhìn về phía Lạc Tư như là nhìn kẻ điên. Vào giây

phút sống còn này sao lại còn có người ngu ngốc đến mức hy sinh mạng sống của mình vì một người không chút quan hệ chứ??

- Ha! Đông Phương huynh đệ không dẫu gì người. Thật ra ta chính là thúc thúc của A Tắc Á đệ đệ của Bạch Phong A Kỳ Cát Tư. Lần trước đại ca của ta xảy ra chuyện ta không giúp gì được. Lần này ta quyết sẽ không để giọt máu duy nhất của huynh ấy xảy ra chuyện. Xin người hãy giúp ta!!

Lạc Tư nhìn thấy ánh mắt của Đông Phương Trường Minh thì cười khan một tiếng rồi nói.

Đông Phương Trường Minh nghe xong câu nói của Lạc Tư thì nhú mày lại một chút rồi gật đầu một cái nhận lời. Sở dĩ hãn làm vậy thứ nhất là bởi vì việc hãn mang theo A Tắc Á vốn chẳng khó khăn gì chỉ cần đem nàng đặt vào bên trong Nội Thiên Địa là được mà thực lực của Lạc Tư tuy đúng là thua xa Tây Lý Tư nhưng tốt xấu gì hãn cũng là cường giả từng giết chết Thần Hoàng nếu liều mạng thì quả thật có thể ngăn cản vị Tà Ác Vương Giả kia lại tranh thủ thời gian cho hãn bỏ trốn.

Còn về nguyên nhân thứ hai sao? Nói ra có chút buồn cười đó là bởi vì Đông Phương Trường Minh đã bị tình cảm của Lạc Tư dành cho A Tắc Á làm xúc động, loại tình cảm đó làm hãn không khỏi nhớ lại tình yêu thương vô bờ bến mà Tổ Gia gia và Gia gia đã từng dành cho mình nên muốn giúp hãn một tay.

- Ầm!

Nhưng đúng lúc này một tiếng nổ to lại vang lên sau đó chỉ thấy một nam nhân xuất hiện trước mặt Lạc Tư và Đông Phương Trường Minh hãn chính là Ngân Nguyệt Thành Chủ - Tà Ác Vương Giả - Tây Lý Tư!!

- Hắc hắc... Không ngờ hai người các người lại có thể tránh được Sám Hồi

Chi Hòa của bốn thành chủ! Đúng là có chút bản lãnh. Đáng được ta đích thân ra tay!!

Vào giây phút này chỉ nghe Tây Lý Tư cười lạnh nhìn Đông Phương Trường Minh và Lạc Tư nói.

- Đông Phương huynh đệ người mau mang A Tắc Á đi. Ta sẽ cản hãn lại!!

Nhìn thấy Tây Lý Tư xuất hiện trong mắt Lạc Tư xuất hiện một tia quyết tuyệt nói.

- Không được đâu Lạc Tư huynh. Bây giờ chúng ta không còn đường thoát nữa hiện tại chỉ còn cách liều mạng một phen mới có con đường sống!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhíu mày một cái rồi nói.

- Tốt!

Lạc Tư nghe vậy lập tức gật đầu.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Phá Diệt Pháp Mục!

Trên bầu trời Ngân Nguyệt Đảo.

- Ha ha ha.... Các người muốn liều mạng sao? Được bốn tóa xem thật ra các người có bản lĩnh gì??

Tây Lý Tư nghe được lời nói của Đông Phương Trường Minh và Lạc Tư thì bật cười to một tiếng tiếp đó xuất ra một chưởng về phía hai người bọn họ.

- Đến đi!

Đông Phương Trường Minh và Lạc Tư thấy vậy cũng hét lên một tiếng rồi cùng lúc đánh ra một chưởng.

- Ầm! Đùng!

Ba đạo chưởng cương vừa va chạm vào nhau lập tức vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa sau đó chỉ thấy hai người Đông Phương Trường Minh và Lạc Tư cùng lúc bị đẩy lùi lại một khoảng xa. Chỉ trong vòng một chiêu mạnh yếu hai bên đã được phân định quá rõ!

- Grao! Giết!!

Nhưng vì bảo vệ cho cháu gái A Tắc Á Lạc Tư tuyệt đối không cam tâm khoan tay chờ chết vừa lui lại đã lập tức lao lên dốc toàn lực đánh ra một chưởng về phía Tà Ác Vương Giả.

Bàn tay phải của Tây Lý Tư lập tức đưa lên nghênh tiếp.

- Âm!

Quyền cước chạm nhau thân hình hai người hơi hơi dừng lại một chút, rơi vào trạng thái giằng co.

- Vút!

Đúng lúc này đột nhiên sau gáy của Tây Lý Tư lại xuất hiện một luồng kinh phong người ra tay chính là Đông Phương Trường Minh và đám Khôi Lỗi Dẫn Thần của hắn.

- Âm!

Lực lượng của Đông Phương Trường Minh vốn đã rất mạnh hiện nay lại kết hợp với lực lượng của Khôi Lỗi Dẫn Thần làm cho một kích này mạnh hơn lúc bình thường gấp mười lần. Cho dù mạnh như Tây Lý Tư cũng không nhìn được cả kinh thất sắc lập tức né sang một bên nhưng đã trễ hắn vẫn bị Đông Phương Trường Minh đánh trúng một đòn vào sau lưng.

- Đùng!

Lực lượng một đòn siêu cấp của Đông Phương Trường Minh đúng là rất cường đại cho dù là thân thể đẳng cấp Thần Hoàng của Tây Lý Tư cũng có chút chịu không nổi bị đánh bay ra ngoài.

Trong chớp mắt ba đại cường giả đã lần nữa tách ra.

- Người là Khôi Lỗi Sư?

Vừa ổn định lại thân hình Tây Lý Tư lập tức nhìn Đông Phương Trường Minh kinh ngạc hỏi.

- Tất cả lên cho ta!!

Đông Phương Trường Minh không trả lời câu hỏi của Tây Lý Tư mà trực tiếp dùng hành động chứng minh thân phận của mình sau tiếng hét của hắn hàng trăm con Khôi Lỗi Dẫn Thần lập tức từ bên trong không gian giới chỉ bay ra cùng với Đông Phương Trường Minh và Lạc Tư hung mãnh lao thẳng về phía Tây Lý Tư.

Một trận đại chiến lập tức bắt đầu.

- Ầm! Ầm! Ầm!!

Uy lực chiến đấu cực lớn qua một lúc không gian xung quanh đã không chịu được nữa ầm ầm nổ tung một cái hắc động to hơn vạn trượng xuất hiện trên bầu trời hút cả ba người Đông Phương Trường Minh vào bên trong.

- Ủng!

Sau khi hút cả ba người vào bên trong lập tức điên cuồng hút lấy thiên địa linh khí xung quanh không ngừng bành trướng ra, bên cạnh hắc động không gian không ngừng đóng đưa.

- Dừng!!

Sau một lúc hắc động lại bành trướng gấp mười lần sau đó ầm ầm nổ tung thân ảnh của ba người Đông Phương Trường Minh, Lạc Tư và Tây Lý Tư lại lần nữa tái hiện trên bầu trời.

Chỉ thấy lúc này trên người hai Đông Phương Trường Minh và Lạc Tư đều có vết thương nhưng trường bào trên người của Tây Lý Tư cũng có nhiều chỗ vỡ nát tóc tai cũng rối bời hiển nhiên là vừa rồi tuy Tây Lý Tư vẫn còn chiếm thượng phong nhưng đã không thể dễ dàng diệt sát hai người như trước nữa!!

- Chủ nhân để ta tới giúp người!!

Lão quản gia đứng trên mặt đất thấy vậy không nhin được kêu lên một tiếng sau đó lập tức bay lên trời muốn trợ giúp cho chủ nhân của mình.

- Khốn kiếp! Ai cần người trợ giúp? Chết đi cho ta!!

Trước đó đánh lâu không hạ được hai người Đông Phương Trường Minh đã làm cho Tây Lý Tư âm thầm tức giận bây giờ nhìn thấy lão quản gia muốn ra tay trợ giúp mình lại làm trong lòng hằn cảm thấy bị sỉ nhục lập tức không nhin được phẫn nộ hét lên một tiếng sau đó đánh ra một chưởng.

- A!

Lão quản gia căn bản không ngờ được chủ nhân của mình lại đột nhiên ra tay với mình không chút phòng bị chỉ trong một chiêu đã bị Tây Lý Tư hạ sát.

- Thu!

Sau khi giết chết lão quản gia Tây Lý Tư hét lớn một tiếng không gian bên cạnh hăn lập tức phát ra một lực hút nhằm thẳng vào Đông Phương Trường Minh và Lạc Tư.

- Ầm!

Chỉ thấy trong chớp mắt hai người đã bị hút vào một hoang mạc màu xám đầy tử khí đó chính là Nội Thiên Địa của Tây Lý Tư.

- Nội Thiên Địa!

Đông Phương Trường Minh và Lạc Tư thấy vậy sắc mặt đại biến cùng lúc hét to một tiếng muốn mở Nội Thiên Địa của mình ra để chiến đấu với Tây Lý Tư nhưng làm cho hai người kinh hãi là cho dù hai người có cố gắng thế nào cũng không thể mở được Nội Thiên Địa!

- Ha ha ha.... Để bốn tọa nói cho các người biết! Bên trong Nội Thiên Địa của mỗi Thần Hoàng cường giả đều đã ngưng tụ ra một pháp tắc hoàn chỉnh, đã trở thành một thế giới riêng biệt. Ở đây trừ khi được bốn tọa cho phép nếu không những kẻ yếu hơn ta đều không thể khai mở Nội Thiên Địa được. Các người chịu chết đi!!

Tây Lý Tư nhìn thấy vẻ mặt kinh hoàng của Đông Phương Trường Minh và Lạc Tư thì đắc ý cười to một tiếng sau đó lập tức điều động lực lượng của Nội Thiên Địa phát ra một chương.

- Phụt!

- Phụt!

Được lực lượng của Nội Thiên Địa trợ giúp Tây Lý Tư lần nữa chiếm lấy thể thượng phong tuyệt đối chỉ một chương đã đánh hai người Đông Phương Trường Minh và Lạc Tư trọng thương.

- Trời ơi! Chẳng lẽ chúng ta không có cách nào giết chết tên tặc tử này sao??

Đối diện với lực lượng cường đại của Tây Lý Tư không khỏi sinh ra cảm giác tuyệt vọng kêu lên một tiếng.

- Lạc Tư huynh. Huynh khoan tuyệt vọng ta vẫn còn một tuyệt chiêu cuối cùng nói không chừng có thể nghịch chuyển được cục diện!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy kêu lên một tiếng.

- Thật sao?

Lạc Tư nghe vậy từ kinh chuyển hỉ nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Có khả năng đó nhưng mà tuyệt chiêu này của ta cần một chút thời gian

để chuẩn bị. Hy vọng huynh có thể vì ta cuốn lấy Tây Lý Tư một lát!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Lạc Tư trầm giọng nói.

- Được! Như vậy thì mọi sự xin nhờ hết vào người!!

Lạc Tư nghe vậy không cần suy nghĩ lập tức gật đầu một cái trịnh trọng nói sau đó lập tức cùng với đám Khôi Lỗi của Đông Phương Trường Minh xông lên liều mạng ngăn cản Tây Lý Tư lại.

- Lục Đạo Cấm Thức - Vô Địch Ma Thần!!

Đông Phương Trường Minh không bỏ phí thời gian quý báu này lập tức sử dụng cấm chiêu của Lục Tà Đạo trong chớp mắt đã hóa thân thành Lục Đạo Ma Thần thân cao trăm trượng!

Nhưng sự tình chỉ vừa mới bắt đầu sau khi hóa thân thành Lục Đạo Ma Thần chỉ nghe Đông Phương Trường Minh đọc lên một đoạn chú văn vừa dài dòng vừa cổ quái.

- Ầm!

Một lúc lâu sau khi đoạn chú văn hoàn tất chỉ thấy giữa trán của Lục Đạo Ma Thần xuất hiện một con mắt màu hoàng kim.

- Ầm! Ầm! Ầm!

Con mắt đó vừa xuất hiện một loại khí thế cường đại vô bì lập tức bộc phát làm cho cả Nội Thiên Địa của Tây Lý Tư ầm ầm chấn động không ngừng.

- Đó là thứ gì? Tại sao lại mạnh như vậy??

Tây Lý Tư đang giằng co với Lạc Tư ở phía xa cảm nhận khí tức do con

mắt đó phát ra lập tức dừng tay lại cả kinh kêu lên một tiếng.

- Vút!

Lạc Tư cũng lập tức nhân cơ hội này lui sang một bên.

- Nhớ kỹ thứ giết người là Phá Diệt Pháp Nhân!!

Nhìn thấy Lạc Tư đã lui sang một bên thì trên miệng của Lục Đạo Ma Thần lộ ra một nụ cười đang ác âm trầm nói một tiếng sau đó chỉ thấy từ trong con mắt hoàng kim ở giữa trán hăn bắn ra một luồng hào quang đen sẫm.

- Âm!

Nơi luồng hào quang lướt qua tất cả đều hóa thành hư vô tan biến Nội Thiên Địa của Tây Lý Tư trong chớp mắt đã sụp đổ hoàn toàn.

- Cái gì?

Tây Lý Tư thấy vậy thì kinh ngạc tròn mắt theo bản năng muốn chạy trốn nhưng tốc độ của hào quang quả thật quá nhanh trong chớp mắt đã ập xuống người hăn làm Tây Lý Tư không còn cách nào khác là phải liều mạng đỡ đòn.

- Đoạn Tội Chi Kiếm! Trảm!!

Chỉ nghe Tây Lý Tư rống to một tiếng dốc hết toàn lực ngưng tụ ra một thanh trường kiếm trong suốt chém về phía hào quang màu đen muốn một đòn phá hủy nó nhưng uy lực của hào quang màu đen kia thật sự quá mạnh mẽ kiếm quang của Tây Lý Tư vừa chạm vào nó chớp mắt đã bị phá hủy.

- A!

Trong chớp mắt chỉ nghe Tây Lý Tư đau đớn gầm lên một tiếng tiếp đó toàn thân của hắn đã bị hào quang màu đen phân hủy. Một đời Tà Ác Vương Giả cứ như vậy mà vẫn lạc!!

- Âm!

Sau khi giết chết Tây Lý Tư Lục Đạo Ma Thần cũng lập tức tan vỡ Đông Phương Trường Minh mất hết sức lực từ từ rơi xuống đất.

- Đông Phương huynh đệ!!

Lạc Tư đứng gần đó quan sát thấy vậy lập tức kinh sợ kêu lên một tiếng rồi lập tức bay đến đỡ lấy Đông Phương Trường Minh bay khỏi Nội Thiên Địa đang tan biến của Tây Lý Tư đáp xuống một ngọn núi phía dưới Ngân Nguyệt Đảo.

- A!!

Một lúc sau nhờ sự trợ giúp của Lạc Tư mà Đông Phương Trường Minh từ từ tỉnh lại khẽ kêu một tiếng.

- Đông Phương huynh đệ người không sao chứ? Có cần ta giúp gì không??

Lạc Tư thấy vậy thì lập tức hỏi.

- Lạc Tư đại ca ta không sao chỉ là hơi hư thoát một mà thôi! Nghỉ ngơi một chút là sẽ không sao. Huynh mau về đi không cần lo cho ta!!

Đông Phương Trường Minh nhẹ lắc đầu một cái nói.

- Được! Vậy ta cáo từ trước người tự mình bảo trọng. Sau này nếu có chuyện gì thì cứ đến Bạch Phong Thương Hội ta nhất định sẽ giúp hết sức mình!!

Lạc Tư nghe vậy thì nhúu mày một chút rồi nói một tiếng sau đó lập tức bay đi.

....

- Vút!

Sau khi Lạc Tư rời đi Đông Phương Trường Minh ở lại trên ngọn núi đó điều tức đến khi khôi phục một chút công lực thì lập tức đứng dậy bay đi.

- Di!

Nhưng khi nay ngang qua chiến trường vừa rời của hắn và Tây Lý tư thì Đông Phương Trường Minh lại kêu lên một tiếng rồi dừng lại bởi vì hắn phát hiện ở giữa khu vực đang là không gian loạn lưu không ngờ lại xuất hiện một mảnh lụa màu vàng.

- Đây thật ra là thứ gì? Sao lại có thể tồn tại dưới Phá Diệt Thần Quang??

Đông Phương Trường Minh lập tức đưa tay cầm lấy tấm lụa nghi hoặc nói hắn biết rõ Phá Diệt Thần Quang do mình phát ra có uy lực cường đại thế nào nó chính là một trong tuyệt chiêu cấm kỵ mạnh nhất của Thái Cổ Lục Đạo uy lực kinh khủng tới cỡ nào nhìn trận chiến vừa rồi là có thể biết rõ vậy mà không ngờ không thể hủy diệt một tấm lụa nhỏ trong đây nhất định có bí mật.

Mang theo suy nghĩ như vậy Đông Phương Trường Minh lập tức dùng thần thức toàn lực rà soát miếng lụa.

- Bỏ đi! Trước tiên trở về cái đã bí mật trong đây sau này từ từ tìm!!

Nhưng sau một lúc lâu vẫn không có kết quả gì cuối cùng Đông Phương Trường Minh chỉ đành thở nhẹ một tiếng thu miếng lụa vào trong không gian giới chỉ rồi toàn lực trở về Thánh Thành!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Đạo Chi Thủ.

Thánh Thành - Cửu Trọng Thiên.

Một tháng sau trận chiến ở Ngân Nguyệt Đảo cuối cùng Đông Phương Trường minh cũng đã trở về cung điện của mình ở Lục Trọng Thiên.

Sau khi trở về việc đầu tiên Đông Phương Trường Minh làm là lần nữa tiến vào mật thất bế quan của mình nhưng lần này mục đích của hắn vào trong đây không phải là để tu luyện hay là luyện chế Khôi Lỗi như mọi khi.

Việc mà Đông Phương Trường Minh muốn làm một chuyện mà trước nay bản thân chưa từng làm qua đó là " Luyện Khí " sở dĩ hắn làm vậy trận chiến vừa rồi Đông Phương Trường Minh đã nhận ra mình thật sự cần một binh khí vừa tay mới có thể phát huy được tất cả thực lực của bản thân.

Vừa tiến vào mật thất Đông Phương Trường Minh lập tức phong kín cửa vào sau đó khoanh chân ngồi xuống một cái bồ đoàn nhắm hai mắt lại cẩn thận suy nghĩ xem thật ra bản thân phải luyện cho mình loại binh khí nào? Thứ đầu tiên trong lòng hắn nghĩ đến là kiếm bởi vì bất luận là ở Nhân Gian Giới hay là ở Thiên Giới này thì nó đều là loại binh khí chủ lưu được rất nhiều người sử dụng.

Nhưng suy nghĩ đó vừa xuất hiện đã lập tức bị Đông Phương Trường Minh ném ra khỏi đầu dù cho kiếm có là chủ lưu của thiên hạ nhưng nó không phải là loại binh khí thích hợp với hắn.

Tuy lúc trẻ hắn có luyện tập một số bộ kiếm pháp của Phá Diệt Đạo cũng

đã từng sáng chế một bộ kiếm pháp cho riêng mình nhưng thật sự mà nói kiếm đạo không phải là thế mạnh của Đông Phương Trường Minh càng chưa bao giờ là một trong những con bài tẩy của hắn. Nếu vì luyện chế một loại binh khí không có chút tác dụng với mình mà lãng phí một khối Hồn Độn Tinh Thiết thì đúng là quá lãng phí của trời cho dù là Đông Phương Trường Minh hắn cũng không thể tha thứ cho sự ngu ngốc của bản thân!!

- Có rồi!!

Sau một lúc lâu suy nghĩ cuối cùng Đông Phương Trường Minh cũng lộ ra một nụ cười âm thầm nói một tiếng tiếp theo chỉ thấy hắn lật tay một cái một chiếc hộp gỗ lập tức xuất hiện trong tay hắn.

Khi Đông Phương Trường Minh mở mắt hộp ra một khối Hồn Độn Tinh Thiết màu bạc phát ra từng tia sáng chói mắt lập tức xuất hiện.

- Ầm!

Đông Phương Trường Minh cẩn thận quan sát khối Hồn Độn Tinh Thiết trong hộp một chút rồi đưa tay điểm lên nó một cái trong lúc nhất thời khối Hồn Độn Tinh Thiết lớn bằng nắm tay nọ bay ra khỏi hộp tự động huyền phù trước mặt hắn.

Tiếp theo đó chỉ thấy hai mắt Đông Phương Trường Minh hiện lên thần sắc trịnh trọng hai tay liên tục đánh ra từng cái pháp quyết huyền ảo, trên mặt thoáng hiện từng tia tinh quang dần dần biến thành một tầng bạch quang màu trắng ngà.

- Phùng!

Khi bạch quang ngưng tụ đến mức cao nhất chỉ thấy Đông Phương Trường Minh hé miệng phun ra một đạo hỏa diễm trắng ngà lên khối Hồn Độn Tinh Thiết trước mặt.

- Âm!

Một tiếng nổ to đột ngột vang lên chỉ thấy một đạo ánh sáng bạch kim từ trên khối Hỗn Độn Tinh Thiết bắn ra không chút khách khí ngăn cản đạo hỏa diễm của Đông Phương Trường Minh lại.

Nhìn thấy như vậy trong mắt Đông Phương Trường Minh lóe lên hai đạo tinh mang đạo hỏa diễm kia lập tức to thêm mấy lần hóa thành một chiếc lưới to bao phủ khối Hỗn Độn Tinh Thiết lại bắt đầu quá trình luyện hóa lâu dài.

- Âm!

Đồng thời vào lúc này Tụ Linh Trận được chuẩn bị sẵn từ trước cũng lập tức khởi động cuộn cuộn không ngừng chuyển hóa linh khí xung quanh thành chân khí tinh thuần nhất đưa vào cơ thể của Đông Phương Trường Minh giúp hắn bổ sung số chân khí tiêu hao cho việc duy trì hỏa diễm.

- Âm!

Ba tháng sau ánh hào quang bạch kim xung quanh Hỗn Độn Tinh Thiết rốt cuộc đã tan hết không còn ngăn cản linh hỏa do Đông Phương Trường Minh phát ra thiêu đốt Hỗn Độn Tinh Thiết nữa.

Lại thêm qua thêm một tháng nữa trên bề mặt của Hỗn Độn Tinh Thiết cũng xuất hiện dấu hiệu hòa tan, tại một số điểm phát ra ánh sáng mờ mờ những giọt tiểu dịch đủ màu sắc liên tục chảy ra.

Liên tục thêm mấy tháng nữa như vậy cuối cùng thì tạp chất bên trong Hỗn Độn Tinh Thiết cũng đã được loại bỏ phần tinh chất nhất được Đông Phương Trường Minh luyện hóa thành một chất lỏng sền sệt lớn bằng nắm tay.

- Phù!

Nhìn khối chất lỏng trước mắt Đông Phương Trường Minh không nhận được thở phào một hơi có thể thuận lợi loại bỏ hết tạp chất của Hỗn Độn Tinh Thiết thì việc tiếp theo sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Tiếp theo hắn lại lật tay một cái trong không gian giới chỉ lại lần nữa bắn ra mười cái hộp ngọc bên trong đó chính là các loại tài liệu quý giá mà Đông Phương Trường Minh đã chuẩn bị từ trước cho lần Luyện Khí.

Chỉ thấy hắn vung tay lên một cái cái số tài liệu này lập tức bắn thẳng ra ngoài bay đến dung hợp với chất lỏng màu bạch kim.

- Phốc! Phốc!

Khi những tài liệu đó bay vào bên trong khối chất lỏng màu bạc đó như có sự sống liên tục nhảy lên mấy cái tựa như muốn di chuyển đi nơi khác.

- Hừ!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy hừ nhẹ một tiếng rồi nhắm hai mắt lại thần thức cường đại lập tức bắn ra bên ngoài định trụ khối chất lỏng lại.

- Phùng!

Tiếp theo đó Đông Phương Trường Minh lại hé miệng ra linh hỏa màu trắng ngà lần nữa bắn tiếp tục bao bọc lấy khối chất lỏng màu bạch kim bắt đầu quá trình luyện hóa tiếp theo.

....

- Âm!

Cứ như vậy thời gian từ từ trôi qua đi chớp mắt đã năm năm trôi qua một ngày này chỉ thấy bên trong gian mật thất vang lên một tiếng nổ lớn sau đó chỉ thấy khối chất lỏng màu bạch kim ở giữa không trung hóa thành ngàn vạn

sợi tơ nhỏ bay tới dung hợp với hai tay của Đông Phương Trường Minh.

Tiếp theo chỉ thấy hai bàn tay của Đông Phương Trường Minh sáng lên một cách bất thường nếu để ý kỹ thì có thể phát hiện trên tay của hắn không biết từ lúc nào đã xuất hiện hư ảnh một đôi găng tay mờ mờ ảo ảo.

- Âm!

Sau khi lớp màn ánh sáng tan hết thì chỉ thấy Đông Phương Trường Minh nhẹ nhàng vung tay một cái tuy đây chỉ là một cái nhấc tay không dùng lực lượng gì quá lớn đôi bàn tay của hắn vẫn dễ dàng cắt đứt không gian xung quanh như cắt đậu hủ vậy.

- Ha ha ha ha.....

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì không nhịn được mở miệng cười lớn đôi bản mạng pháp bảo " Đạo Chi Thủ " này tuy chỉ mới thử lần đầu nhưng uy lực quả nhiên không làm cho hắn thất vọng, không uổng công hắn mất hơn năm năm luyện chế.

- Vút!

Sau một lúc vui mừng cuối cùng Đông Phương Trường Minh cũng thu lại nụ cười của mình từ từ đứng dậy bước ra khỏi mật thất.

Sau khi xuất quan việc đầu tiên hắn làm chính là đi một vòng trong cung điện của mình vài năm không thấy trong này hết thảy đều cho hắn một cảm giác vô cùng thân thiết tiếp theo đó hắn lại trực tiếp đi đến phòng ngủ ném mình lên trên chiếc giường lớn hô hô ngủ say.

Lần Luyện Khí này thời gian tuy ngắn nhưng thật sự còn vất vả hơn lần đi Ngân Nguyệt Đảo trước đây rất nhiều làm cho hắn thật sự mệt mỏi!

Thân thể và tâm trí mệt mỏi làm cho Đông Phương Trường Minh bất chấp mọi chuyện mà lăn ra ngủ một giấc thật đã hơn nửa tháng sau mới tỉnh lại trong trạng thái thần thanh khí sáng.

- Âm!

Khi vừa tỉnh dậy đột nhiên lại xảy ra một việc làm cho Đông Phương Trường Minh kinh ngạc lúc này chỉ thấy một gói khăn lụa màu vàng từ trong không gian giới chỉ của hắn bắn ra bên ngoài đó chính là gói khăn lụa mà hắn lấy được phía trên Ngân Nguyệt Đảo.

- Đây là....

Đông Phương Trường Minh từ lâu đã nhận ra gói khăn lụa không phải đó không phải vật thường thấy vậy lập tức đưa tay chụp lấy nó cẩn thận quan sát thì chỉ thấy lúc này trên đó không biết tại sao lại xuất hiện một mũi tên màu vàng nhạt liên tục chỉ về phía Chính Bắc từ mũi kiếm có một tia tơ hồng nhỏ kéo thẳng tới mép của khăn gấm, phát ra một màu huỳnh quang nhàn nhạt.

Đông Phương Trường Minh nhíu nhíu mày, mặc dù không biết vật ấy có công dụng gì nhưng nhìn qua bức tranh đơn giản như vậy mà còn không biết thì hẳn thật sự là kẻ điên.

Điều này rõ ràng là giúp cho người sở hữu vật ấy dựa theo phương hướng chỉ điểm của tiểu kiếm mà tiến đến một địa phương nào đó, chắc chắn ở tận cuối của hồng tuyến có cơ duyên đang chờ người tới lấy!

Nghĩ đến đây Đông Phương Trường Minh không nhận được hưng phấn bay ra khỏi cung điện phóng thẳng đến phương hướng trên tầng bảo đồ đã chỉ trong lòng vô cùng hưng phấn chỉ muốn mau chóng lấy được cơ duyên này. Còn về phần nguy hiểm khi hành động đã bị hắn trực tiếp xem nhẹ bởi vì Đông Phương Trường Minh rất có tự tin với thực lực của mình chỉ cần không

gặp phải loại cường giả như Tây Lý Tư thì hẳn có lòng tin tự bảo vệ mình!!

PS: Năm mới mình xin kính chúc tất cả bạn đọc dồi dào sức khỏe, mọi sự thuận lợi nha!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Thiên Tinh Cung.

Phía tây bắc Tinh Thần Nội Hải.

- Vút!

Trên bầu trời quang đãng đột nhiên xuất hiện một đạo hào quang phá không đáp xuống một hòn đảo hoang bên dưới. Sau khi hào quang tan biến chỉ thấy một nam tử bạch y bạch phát dung mạo tuấn lãng hiện ra đứng là Đông Phương Trường Minh dựa theo Tàng Bảo Đồ mà tìm tới.

Hắn dùng thần thức quét khắp đảo một vòng không phát hiện được cái gì lại quay mặt nhìn về phía mặt biển một vòng vẫn không thu hoạch được gì thì không nhìn được lộ ra vẻ nghi hoặc nhìn về tấm bản đồ trên tay.

- Tinh!

Một lát sau Đông Phương Trường Minh như nghĩ ra điều gì hai mắt hiện ra một luồng tinh mang lập tức cuồn cuộn không ngừng rót linh lực vào tấm lụa trong tay.

- Âm!

Tàng Bảo Đồ vừa nhận được linh lực thì lập tức bắn ra một luồng hào quang hoàng kim chói mắt thoát ra khỏi tay của Đông Phương Trường Minh bắn thẳng lên trời hóa thành một cánh cổng bạch ngọc cao hơn trăm trượng toàn thân bao phủ một loại hào quang nhũ bạch sắc.

-Ồ!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy cánh cổng trôi nổi trên bầu trời thì nhú mày lộ ra vẻ mặt kinh ngạc. Hắn ngơ ngác nhìn cánh cửa một hồi lâu rồi mới hồi phục tinh thần lại tức tốc hóa thành một đạo hào quang bay lên trời.

Khi bay tới gần cánh cổng Đông Phương Trường Minh mới phát giác được phía trên cánh cửa còn có một tấm bản cao hơn mười trượng có khắc ba cổ tự " Tinh Thần Điện " kim sắc sáng chói.

Ba chữ này chẳng những rỗng bay phượng múa mà còn hàm chứa một luồng khí thể vô cùng kinh người Đông Phương Trường Minh chỉ mới hơi nhìn qua đã cảm thấy hai mắt đau nhói khiến hắn kinh hãi vô cùng vội vàng thu hồi mục quang bay vào bên trong.

- Ầm!

Đông Phương Trường Minh vừa bay vào bên trong cánh cổng bạch ngọc lập tức ầm ầm đóng lại để lại Đông Phương Trường Minh ở bên trong một thông đạo tối đen như mực.

Đông Phương Trường Minh nhú nhú mày lại thần thức lập tức tràn ra khỏi cơ thể thám thính tứ phương nhưng trong chớp mắt sắc mặt lập tức đại biến bởi vì hắn phát hiện ra thần thức của mình vừa phát ra ngoài thì đã bị đánh bật về căn bản không thể quan sát được gì rõ ràng là bên trong cung điện này đã được bố trí một tầng cấm chế cực kỳ đáng sợ.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy nheo nheo mắt lại một chút rồi cất bước đi tới cũng may thông đạo này cũng không tính là dài Đông Phương Trường Minh chỉ mất một chút thời gian là đã vượt qua nó tiến vào một căn phòng hình tròn cực kỳ rộng lớn cho dù là hàng vạn người cùng lúc tiến vào cũng không cảm thấy chật chội chút nào.

Ở trung ương của căn phòng này là mười cái bạch ngọc vương tọa được chạm trổ cực kỳ tinh xảo phía trên đó là mười thân ảnh hoặc nam hoặc nữ đang ngồi nhắm mắt dưỡng thần. Bọn họ cảm nhận được Đông Phương Trường Minh bước vào thì mở mắt ra liếc thoáng hăn một cái sau đó thì đều nhắm mắt lại không quan tâm gì đến Đông Phương Trường Minh nữa.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng không nói một lời nào im lặng đi đến một góc khuất bên trong đại sảnh khoanh chân ngồi xuống nhắm mắt lại.

....

- Âm!

Thời gian từ từ trôi qua một lát sau bên trong đại điện đột nhiên vang lên một tiếng nổ sau đó chỉ thấy một người thanh niên tóc tím xuất hiện trước mặt mọi người.

Người thanh niên vừa bước vào bên trong đại sảnh đường lập tức quét qua mọi người trong đại sảnh một vòng.

Đôi mắt của người thanh niên tóc đen thoạt nhìn qua rất bình thường nhưng không hiểu tại sao khi ánh mắt đó lướt qua cơ thể của Đông Phương Trường Minh giống như là bị sét đánh trúng khiến hăn không được rung mình một cái.

- Tê! Người này là ai?

Tuy bề ngoài của của Đông Phương Trường Minh vẫn không chút thay đổi nhưng trong lòng cực kỳ kinh hãi không nhin được tự hỏi phải biết rằng với tu vi cảnh giới của hăn ngày hôm nay cho dù là Thần Hoàng cường giả bình thường cũng không thể chỉ dựa vào một ánh mắt mà khiến hăn kinh hãi như vậy được. Vậy mà người thanh niên này lại làm được như vậy xem ra tu

vi của hần chỉ sợ không kém Tà Ác Vương Giả Tây Lý Tư a!!

- Không nghĩ tới Bái Thác Tư tiên sinh người cũng đến đây! Ta thật sự thất lễ rồi!!

Lúc này người thanh niên đã nhìn khắp trong đại sảnh một vòng khi nhìn thấy một lão giả tóc bạc thì thu lại ánh mắt vui vẻ cười nói.

- Không dám! Không dám! Ta nào có thể so với Lôi Hoàng điện hạ ngài chứ? Lần này đến đây chỉ là một thử vận khí một lần mà thôi dù sao đi nữa cũng là cơ hội ngàn năm mới có một lần ai mà nỡ từ bỏ chứ??

Lão giả tóc bạc nghe thấy lời của người thanh niên nói với mình thì vội vàng ôm quyền đáp lời bộ dáng thoát nhìn qua rất kiêng kỵ hần. Cũng không thể trách ông ta có biểu hiện như vậy được dù sao trong Tinh Thần Hải này có mấy ai mà không kiêng kỵ Lôi Hoàng Cái Tư Lôi Sâm chứ?

Phải biết hần nhưng là cường giả Thần Hoàng cực kỳ cổ xưa đồng thể hệ với Tà Ác Vương Giả Tây Lý Tư không chỉ vậy hai người bọn họ cùng được mọi người xưng tụng là cường giả mạnh nhất dưới Thiên Cấp hơn nữa nếu xét về độ độc ác Lôi Hoàng mơ hồ còn vượt qua Tà Vương không ít có thể nói hần là một đại ma vương tuyệt đối không ai dám trêu chọc!!

- Hơn nữa ta còn nghe nói Y Lý Tạt cũng được người ta tặng cho một phần Tinh Đồ nói không chừng không bao lâu cũng sẽ tới đây đó!!

Hơi dừng lại một chút lão giả Bái Thác Tư lại ý vị thâm trường nhìn Lôi Hoàng nói một câu.

- Hả! Y Lý Tạt hần cũng tới đây sao?

Cái Tư Lôi Sâm nghe thấy câu nói của lão giả thì tỏ vẻ hơi kinh ngạc nói.

- Sao? Chẳng lẽ Thiên Tinh Cung này chỉ có Cái Tư Lôi Sâm người đến được. Y Lý Tạt thì không sao??

Cái Tư Lôi Sâm vừa dứt lời thì đột nhiên phía sau hắt lại vang lên một tiếng nói tiếp đó chỉ thấy một hán tử bạch mi kim đồng từ bên ngoài bước vào hắt chính là Y Lý Tạt mà Cái Tư Lôi Sâm và Bái Thác Tư đã nói.

- Ta không có ý đó. Chỉ là không ngờ Y Lý Tạt người thân trúng Đoạn Tội Chi Lôi của ta chỉ trong trăm năm đã khôi phục như thường. Đúng là làm cho ta có chút không ngờ!!

Cái Tư Lôi Sâm thu lại vẻ kinh ngạc nhìn Y Lý Tạt cười nói.

- Hừ! Cái Tư Lôi Sâm người nói vậy là có ý gì? Muốn động thủ sao??

Y Lý Tạt nghe thấy câu nói của thì lập tức hừ lạnh nhìn Cái Tư Lôi Sâm quát lên một tiếng.

- Nếu người muốn động thủ thì ta cũng xin hầu!!

Cái Tư Lôi Sâm thấy vậy cũng thu lại nụ cười trầm giọng nói một tiếng.

Không khí trong đại sảnh vì câu nói của hai người trong chớp mắt trở nên tràn ngập mùi thuốc súng.

- Khoan đã! Xin hai vị nghe tại hạ nói một câu. Đừng động thủ để tránh tổn thương hòa khí đôi bên!!

Đúng lúc này một người bạch y thiếu nữ xuất hiện ở giữa hai người nhẹ giọng khuyên nhủ.

- Hừ!

Cái Tư Lôi Sâm và Y Lý Tạt nhìn thấy thiếu nữ xuất hiện thì đồng loạt

đưa mắt quan sát nàng một lúc rồi lại nhìn nhau hừ lạnh một tiếng nhưng không động thủ mà từ từ lui ra hai bên.

- Đa tạ hai vị nể mặt!

Thiếu nữ thấy vậy thì nhìn cả hai người nói.

- Xin chào các vị vị tiểu nữ Y Tư Kỳ là sứ giả của Thánh Thành được Thành Chủ đại nhân phái tới đây đây để giám sát chuyến đi Thiên Tinh Cung lần này hy vọng được các vị chiếu cố! Quy tắc của chuyến đi này cũng giống như những lần trước nếu trong hành trình có ai có ý định giết người đoạt bảo thì ta sẽ toàn lực ngăn cản tuy nhiên chúng ta sẽ không nhúng tay vào những nguy hiểm mà Thiên Tinh Cung gây ra cho mọi người, cho dù các vị ngộ nạn thậm chí bị tiêu diệt trước mặt ta, tiểu nữ cũng sẽ không nhúng tay vào. Đương nhiên nếu các vị cảm thấy nguy hiểm thì có thể dừng lại bên ngoài!!

Dừng lại một chút thiếu nữ lại nhìn mọi người đang ngồi trong đại sảnh cười nói.

- Ủ!

Tất cả mọi người trong điện nghe vậy đồng loạt gật đầu một cái hiển nhiên bọn họ đã sớm quen với việc này.

- Được rồi! Như vậy chúng ta xuất phát thôi!!

Thiếu nữ thấy vậy hài lòng gật đầu một cái sau đó vung tay lên phát ra một luồng chỉ kình đánh lên trên vách tường.

- Ấm ấm ấm...

Chỗ vách tường vừa bị chỉ kình của thiếu nữ đánh trúng lập tức ấm ấm chấn động một chút rồi từ từ tách ra thành hình dáng một cánh cửa.

- Vù!

Không gian chi môn vừa xuất hiện thiếu nữ lập tức hóa thành một luồng hào quang bay vào bên trong.

- Đi!

Những người khác cũng không chịu thua kém lấy Cái Tư Lôi Sâm cầm đầu tức tốc đuổi theo sau.

- Vút!

Đông Phương Trường Minh thấy như vậy chần chờ một chút rồi cũng lập tức đi vào bên trong.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Thiên Tinh Cung (2)

Tầng đầu tiên bên trong Thiên Tinh Bí Cảnh là một thế giới bị bao phủ bởi một tầng sương mù mờ mịt, bên trong không gian mờ mịt đó từng trận gió lạnh buốt giá không ngừng thổi tới bên trong thỉnh thoảng còn vang lên từng tiếng quỷ khóc u oán làm cho người ta nghe xong trong lòng không khỏi phát lạnh.

- Nơi đây là....

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy hoàn cảnh trước mắt không nhận được kinh ngạc kêu lên một tiếng hân hoan hoàn toàn không ngờ Không Gian Chi Môn sẽ đưa hân truyền tống tới địa phương như thế này.

- Ủng ủng...!

Sau một hồi kinh ngạc Đông Phương Trường Minh dần dần lấy lại bình tĩnh lập tức muốn bay lên đi xuyên qua lớp quỷ vụ. Nhưng vào lúc này dị biến đột nhiên nhiên nảy sinh khi Đông Phương Trường Minh chỉ thấy từ dưới mặt đất đột nhiên phát ra một luồng hấp lực cực lớn đem hân kéo trở lại mặt đất.

- Dẫn lực ở nơi này thật sự là quá mạnh mẽ còn mạnh hơn bên ngoài gấp trăm lần. Xem ra tiếp theo đây phải cẩn thận rồi!!

Đông Phương Trường Minh vừa rơi xuống lập tức dụng tâm cảm ứng xung quanh kết quả là không nhận được cảm thán một tiếng sau đó phát ra một luồng hộ thể cương khí bao bọc toàn thân rồi cẩn thận từ từ bay vào bên

trong quỹ vự.

Vừa tiến vào bên trong lớp quỹ vự Đông Phương Trường Minh không nhìn được nhú nhú mà lại lớp sương mù xung quanh đây thật sự là quá dày đặc làm cho hần cũng chỉ có thể miễn cưỡng thấy được cảnh vật xung quanh mấy chục thước mà thôi hơn nữa dẫn lực ở đây thật sự quá cường đại thần thức căn bản không cách nào phát ra thân thể khiến cho hần không cách nào xác định rõ phương hướng chỉ có thể mò mẫm bay tới!!

- Minh... Minh nhi... cháu tới rồi sao??

Một lát sau từ bên trong sương mù lại phát ra một tiếng nói thê lương truyền thẳng vào tai của Đông Phương Trường Minh vang vọng vào tận sâu bên trong linh hồn hần.

- Gia.... gia là người sao??

Khi nghe được tiếng nói đó thì Đông Phương Trường Minh không nhìn được kêu lên một tiếng hần làm sao có thể quên được tiếng nói của Gia gia mình chứ??

- Là ta... cháu mau tới đây đưa ta ra khỏi chỗ này đi! Ta cô độc lắm!!

Tiếng nói tràn đầy thê lương của Đông Phương Vân Tiêu tiếp tục vang lên.

- Được... được... cháu sẽ đến ngay!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy căn bản không cần suy nghĩ nhiều lập tức bay về hướng tiếng nói phát ra không bao lâu sau hình dáng lơ mờ của Đông Phương Vân Tiêu đang đưa một tay phía hần đã hiện ra trước mắt Đông Phương Trường Minh.

Nhìn thấy hình ảnh đó Đông Phương Trường Minh theo bản năng lập tức muốn đưa tay ra nắm lấy tay của Đông Phương Vân Tiêu nhưng lúc này trong mắt hắn bỗng nhiên thoáng hiện một tia tinh quang.

- Quỷ vật to gan cứ nhiên dám mê hoặc ta!!

Tiếp theo đó chỉ nghe Đông Phương Trường Minh quát lên một tiếng rồi lại hung mãnh đánh ra một chiêu về phía trước.

Trong chớp mắt " Đông Phương Vân Tiêu " kêu thảm một tiếng sau đó hóa thành khói đen tan biến đi.

- Nguy hiểm thật! Không ngờ trong lớp quỷ vụ ngoài dẫn lực kỳ dị còn tồn tại loại ảo ảnh mê hoặc nhân tâm này. Nếu không phải Luyện Thần Đạo kịp thời cảnh báo thì e rằng ta đã mắc lừa rồi!!

Sau khi phá tan ảo ảnh Đông Phương Trường Minh vẫn còn sợ hãi âm thầm nói.

- Lợi hại... lợi hại... không ngờ vị huynh đệ này lại có thể thoát ra khỏi ảo ảnh nhanh như vậy! Thật sự làm cho tiểu nữ bội phục!!

Đúng lúc này phía sau lưng Đông Phương Trường Minh đột ngột vang lên một tiếng nói nữa tiếp theo chỉ thấy một bạch y thiếu nữ từ bên trong đi ra bước tới trước mặt Đông Phương Trường Minh nàng ta không phải ai khác mà chính là sứ giả của Thánh Thành Y Tư Kỳ!!

- Hừ!

Nhìn thấy Y Tư Kỳ xuất hiện Đông Phương Trường Minh chẳng những không có chút vui mừng mà còn hiện ra một chút đề phòng hiển nhiên là đang lo lắng người trước mắt cũng giống như Đông Phương Vân Tiêu đều chỉ là ảo ảnh.

- Khanh khách... Đông Phương huynh không cần quá lo lắng như vậy! Tiểu nữ dám bảo đảm ta là người thật tuyệt đối không phải là ảo ảnh do đám Vụ Yêu biến hóa mà thành nếu không tin huynh có thể tự mình kiểm tra!!

Y Tư Kỳ vừa nhìn đã đoán ra tâm tư của Đông Phương Trường Minh liền cười nói.

- Không dám! Ta sao dám mạo phạm sứ giả đại nhân chứ? Chỉ là tại hạ không biết ta với cô rõ ràng chỉ mới gặp nhau lúc này tại sao lại giống như quen biết ta từ trước vậy??

Đông Phương Trường Minh nghe thấy lời nói của Y Kỳ Tư thì lắc đầu một cái rồi ra vẻ tò mò hỏi.

- Khanh khách... Đông Phương huynh không cần khách sáo như vậy cứ gọi ta là Y Kỳ Tư là được rồi. Sở dĩ ta quen biết huynh là bởi vì ta và Lạc Tư là bạn thân trước đây đã có lần được nghe hắc nói về thần uy của huynh ở trên Ngân Nguyệt Đảo hôm nay có duyên được gặp gỡ đúng là may mắn!!

Thiếu nữ Y Tư Kỳ nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Thì ra là vậy! Vậy không biết Y Kỳ Tư có thể giải đáp giúp ta một số thắc mắc được không??

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì gật đầu một cái sau đó lại nhìn Y Tư Kỳ lên tiếng nói.

- Có việc gì Đông Phương huynh cứ việc hỏi tiểu nữ nhất định sẽ trả lời!!

Y Tư kỳ nghe vậy cười nói.

- Như vậy không biết tiểu thư có thể giải thích cho ta biết Vụ Yêu vừa rồi cô nhắc tới thật ra là gì không?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một tiếng rồi không chút khách sáo bắt đầu đặt câu hỏi.

- Cái này sao? Nói đơn giản thì Vụ Yêu chính là những ma vật do sương mù ở đây ngưng kết mà thành sở trường của chúng chính là tạo ra các loại ảo ảnh mê hoặc những người xông vào đây nếu vượt qua được thì đương nhiên sẽ không sao rồi còn nếu như không vượt qua được thì... sẽ giống là bọn họ!!

Y Tư Kỳ vừa nghe được câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì lập tức cất tiếng trả lời khi nói tới câu cuối cùng thì nàng ta nhẹ nhàng đánh một chưởng xuống dưới đất.

- Ầm!

Lớp sương mù lập tức bị chưởng lực của nàng ta đánh tan để lộ ra mấy chục bộ hài cốt lấp lánh hào quang ở bên dưới.

- Đây là... sao bọn họ lại chết ở đây chứ??

Khi Đông Phương Trường Minh nhìn thấy đám linh cốt đó thì không nhịn được lên tiếng hỏi tuy tất cả bọn họ đều đã chết nhưng hẳn vẫn có thể cảm nhận được một luồng uy áp đáng sợ phát ra từ xương cốt của bọn họ cơ hồ khi còn sống không có người nào trong bọn họ dưới Đông Phương Trường Minh hẳn cả. Nhiều cường giả như vậy sao lại chết ở đây chứ??

- Tại sao? Đương nhiên là bởi vì bọn họ muốn đến đoạt bảo vật ở đây nhưng không vượt qua được ảo cảnh bị Vụ Yêu vây khốn đến chết rồi!!

Y Tư Kỳ nhàn nhạt nói một tiếng.

- Tê! Thật ra bên trong Thiên Tinh Điện này thật ra có bảo vật gì mà lại có thể khiến nhiều cường giả như vậy đến đây chịu chết như vậy??

Đông Phương Trường Minh âm thầm hít một hơi khí lạnh không nhận được lên tiếng hỏi.

-Ồ! Nghe cách nói của Đông Phương huynh thì trước khi đến đây có vẻ như huynh không biết gì cả về Thiên Tinh Cung này? Cũng được để tiểu muội nói cho huynh biết một chút tình hình ở đây đi....

Y Tư Kỳ nghe thấy câu nói của Đông Phương Trường Minh thì đầu tiên là tỏ ra kinh ngạc một chút sau đó mỉm cười một cái bắt đầu giải thích cho đối phương nghe về nguồn gốc của Thiên Tinh Cung.

Cứ như vậy hai người vừa bay đi vừa bắt đầu trò chuyện.

Qua lời kể của nàng ta thì Đông Phương Trường Minh thì biết được Thiên Tinh Cung là một trong những bí cảnh nổi danh nhất ở Tây Phương Thiên Giới nghe đồn là được một Thiên Cấp cường giả ở thời kỳ Thượng Cổ mở ra trước khi vẫn lạc cứ ba ngàn năm thì mở ra một lần chìa khóa chính là mười hai tấm bản đồ được gọi là Tinh Đồ.

Nghe nói bên trong chứa những các loại bảo vật của cường giả đó khi còn sống vì vậy mà thu hút rất nhiều cường giả ở Tinh Thần Hải đến đoạt bảo vì tranh đoạt các loại bảo vật bên trong mà mỗi lần các cường giả đều tranh đấu chém giết lẫn nhau vô cùng khốc liệt đến mức kinh động đến cả Minh Vương Điện nghe nói vì tránh những cường giả tiếp tục tàn sát lẫn nhau mà ảnh hưởng đến sự phát triển của Tinh Thần Hải mà Minh Vương đã đích thân ra lệnh sau này mỗi lần đoạt bảo đều phải có người của Thánh Thành đến giám sát ngăn chặn những trận chém giết nếu ai vi phạm thì sẽ bị Minh Vương Điện truy sát trên phạm vi toàn bộ Thiên Giới!!

.....

Ba ngày sau cuối cùng hai người Đông Phương Trường Minh và Y Lý Tư

cũng đã thoát ra khỏi khu vực sương mù đến tập hợp với những người khác.

- Y Tư Kỳ tiểu thư cô đến rồi!!

Khi nhìn thấy hai người hai người đến nơi thì chỉ thấy Lôi Hoàng Cái Tư Lôi Sâm bay lên nhìn Y Tư Kỳ cười nói ánh mắt của những người khác cũng chỉ quan tâm đến nàng mà không để tâm gì đến Đông Phương Trường Minh bởi vì trong mắt đám Thần Hoàng cường giả này thì hẳn chỉ là một tiểu tử Thần Vương may mắn lấy được một tấm Tinh Đồ mà thôi, loại chuyện này lần nào Thiên Tinh Điện mở ra cũng có chuyện như thế này căn bản không đáng giá quan tâm chút nào!!

Đông Phương Trường Minh cũng không rảnh mà quan tâm đến bọn họ khi đáp xuống mặt đất lập tức đưa mắt nhìn về phía trước thì chỉ thấy trước mặt bọn họ là một cái mê cung cực kỳ to lớn có mười hai cánh cổng vào mỗi cánh cổng đều phát ra một luồng hung khí kinh nhân khiến người ta rét lạnh.

- Bây giờ Y Kỳ Tư tiểu thư đã đến chúng ta có thể đi tiếp rồi! Theo nguyên tắc cũ mỗi người chọn một cánh cổng mà đi ta chọn cổng số một còn các người??

Lúc này chỉ nghe Cái Tư Lôi Sâm trầm giọng cất tiếng nói.

- Ta chọn cổng số hai!

Cái Tư Lôi Sâm vừa dứt lời thì lập tức có một tiếng nói vang lên người lên tiếng chính là tráng hán Y Lý Táp.

- Ta chọn cổng số ba!

- Ta chọn cổng số năm!

....

Sau khi người lên tiếng thì những người khác cũng lần lượt lên tiếng mỗi người chọn lấy một cánh cổng.

- Chuyện này là sao?

Đông Phương Trường Minh là người lần đầu đến đây căn bản không hiểu những người khác đang nói cái gì chỉ đành bất đắc dĩ phải truyền âm hỏi Y Tư Kỳ.

- Đông Phương huynh cái đại mê cung này chính là cửa ải thứ hai trong Thiên Tinh Cung huynh cũng thấy rồi đó ở đây có mười hai cánh cổng vào truyền tống trận đi tới cửa ải tiếp theo được đặt ở một số đó. Trước đây tất cả mọi người đã có ước định rõ mỗi người tiến vào trong một cái nếu có ai tìm được truyền tống trận thì sẽ truyền âm cho những người khác.

Y Tư Kỳ nghe được tiếng nói của Đông Phương Trường Minh lập tức truyền âm trả lời.

- Ra là vậy!

Đông Phương Trường Minh lập tức gật đầu một cái.

Trong lúc hai người nói chuyện thì những người còn lại đã đều đã lựa chọn xong trong số mười hai con đường thì chỉ có đường thứ chín là chưa có người chọn.

- Ta chọn con đường thứ chín!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì biết con đường đó là những người khác cố tình chừa lại cho mình cho nên lập tức lên tiếng.

- Ta cũng chọn con đường thứ chín!!

Đông Phương Trường Minh vừa nói xong thì Y Tư Kỳ cũng lập tức lên

tiếng nàng rất muốn biết thực lực của Đông Phương Trường Minh thật ra có cao như Lạc Tư đã kể với nàng hay không??

- Vậy thì đi thôi!!

Cái Tư Lôi Sâm ở bên cạnh nghe vậy tuy kinh ngạc nhưng cũng không nói gì kêu lên một tiếng tiếp đó tất cả mọi người đều bước vào trong Đại Mê Cung.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Thiên Tinh Cung (3)

Thật tối tăm quá!

Đây chính là ý nghĩ đầu tiên của Đông Phương Trường Minh khi bước vào Đại Mê Cung vùng không gian trước mặt hắc giống như một bức màn đen che đi tất cả khiến cho Đông Phương Trường Minh dù là dùng mắt thường hay là dùng thần thức cũng không thể nhìn rõ hoàn cảnh bốn phía.

- Đông Phương huynh đừng nhìn chúng ta lên đường thôi nếu không sẽ trễ đó!!

Lúc này bên tai Đông Phương Trường Minh đột nhiên vang lên một tiếng nói, người lên tiếng đương nhiên chính là bạch y thiếu nữ Y Tư Kỳ!

Nghe thấy tiếng nói thì Đông Phương Trường Minh nhẹ gật đầu một cái sau đó cả hai người cùng ngự khí bay lên tiến vào bên trong Đại Mê Cung do không thể sử dụng thần thức hay mắt thường để quan sát cho nên hai người chỉ có thể bất đắc dĩ sử dụng thính giác để mò mẫm tìm đường giống như người mù vậy!

- Grao!!

Nhưng mà phía trong Đại Mê Cung này bóng tối không phải chướng ngại vật duy nhất mà cả hai phải đối phó. Sau một lúc phi hành hai người chỉ nghe thấy từ trong bóng tối đột nhiên vang lên một tiếng gầm lớn tiếp theo đó chỉ thấy một cái bóng đen từ trong đó phóng ra lao thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Giết!

Cảm nhận được có người tập kích Đông Phương Trường Minh cơ hồ không chút do dự hét to một tiếng tiếp đó đánh ra một chưởng về phía kẻ tập kích.

- Ầm!

Chưởng lực của Đông Phương Trường Minh và thế công của kẻ tập kích va chạm với nhau lập tức gây ra một tiếng nổ to sau đó chỉ thấy không ngờ lại bị đẩy lui lại ba bước.

- Grao!!

Sinh vật vừa tập kích Đông Phương Trường sau khi đánh bay đối thủ thì hưng phấn hét lên một tiếng sau đó tiếp tục lao lên hung mãnh xuất ra một quyền đánh thẳng vào mặt của đối thủ nhưng mà cơ hội tập kích bất ngờ của nó chỉ có một lần mà thôi bởi vì đối thủ của nó thật sự mạnh hơn nó nhiều lắm!

Sau khi ổn định lại thân hình Đông Phương Trường Minh căn bản không thèm tránh né đòn tấn công sinh vật thần bí mà dẫm mạnh xuống đất lấy đà phóng lên cao lẳng không xuất ra hai quyền.

- Ầm! Ầm!

Hai luồng quyền kinh vừa đánh trúng thân thể sinh vật lập tức có hai tiếng nổ trầm đục vang lên vừa nghe qua đã biết xương cốt của sinh vật đã bị đánh vỡ hoàn toàn mất đi sức chiến đấu.

- Dùng!

Nhưng thế công của Đông Phương Trường Minh cũng không vì vậy mà

dừng lại tiếp theo chỉ thấy trăm người xuống nện thẳng đầu gối của mình vào đầu của nó đầu trong chớp mắt một tiếng nổ nữa lại vang lên sau đó chỉ thấy thân thể của sinh vật thần bí âm âm ngã xuống mặt đất rõ ràng đã chết.

Sau khi thu lại đáp xuống mặt đất Đông Phương Trường Minh lập tức bước tới phía trước một bước muốn quan sát sinh vật công kích mình thật ra là thứ gì?

Kết quả khi nhìn thấy nó trên mặt hắc không nhìn được lộ ra vẻ kinh ngạc kêu lên một tiếng vẻ ngoài của sinh vật này không ngờ lại giống y hệt quái vật do đám Chấp Sự ở Ngân Nguyệt Đảo cho dù lực lượng và cường độ thân thể của chúng kém hơn đám quái vật ở Ngân Nguyệt Đảo tới một bậc nhưng chúng tuyệt đối là cùng một loại sinh vật.

Trải qua chiến dịch ở Ngân Nguyệt Đảo Đông Phương Trường Minh tuyệt đối không thể nhận sai được như vậy tại sao chúng lại xuất hiện ở đây??

Câu hỏi này lập tức xuất hiện trong đầu của Đông Phương Trường Minh.

- Y Tư Kỳ tiểu thư đây là??

Nhưng sau một hồi suy nghĩ hắc vẫn chưa tìm ra trả lời chỉ đành quay đầu lại hỏi Y Kỳ Tư.

- Đông Phương huynh không cần kinh ngạc sinh vật này gọi là Hắc Ma bọn chúng cũng giống như đám Vụ Yêu đều là những sinh vật được sinh ra để bảo vệ Đại Mê Cung này tấn công những người muốn xông vào nơi này. Còn về phần những con quái vật huynh đã gặp ở trên Ngân Nguyệt Đảo ta nghe nói là sản phẩm cải tạo được Tà Ác Vương Giả dựa trên hình dạng của chúng cải tạo nâng cấp mà thành!!

Y Tư Kỳ nghe thấy câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì trầm giọng trả lời nàng thân là sứ giả của Thánh Thành đương nhiên là biết được

rất nhiều bí văn mà người thường không cách nào biết được.

- Thì ra là vậy. Đa tạ Y Tư Kỳ tiểu thư đã cho ta biết những chuyện này!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì nhàn nhạt nói.

- Đông Phương huynh không cần nói vậy chúng ta đi tiếp thôi nếu không sẽ trễ đó!!

Y Tư Kỳ nghe vậy thì mỉm cười nói.

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái tiếp theo cả hai người lại tiếp tục lên đường dọc theo con đường tiếp theo bọn họ liên tục gặp phải sự tập kích của vô số Hắc Ma nhưng dựa vào thực lực của hai người bọn họ đều có thể dễ dàng vượt qua.

- Đến rồi!!

Sau một lúc lâu phi hành cuối cùng hai người bọn họ đã đi đến đầu bên kia của Đại Mê Cung đó là một căn phòng hình bầu dục rộng lớn bên trong không có gì cả chỉ có một cái pháp trận cực lớn màu xanh đó chính là Truyền Tống Trận để bước vào tầng thứ ba.

- Truyền tống trận lần này được đặt ở đây! Lần này xem ra chúng ta may mắn rồi!!

Nhìn thấy cái truyền tống trận đó thì trên mặt của Y Tư Kỳ không nhịn được hiện ra vẻ vui mừng nhìn Đông Phương Trường Minh nói trước khi tiến vào Đại Mê Cung tất cả mọi người đã có ước định rõ người tìm được Truyền Tống Trận cho dù không được quyền tiến vào tầng thứ ba trước những người khác nhưng cũng có một số đặc quyền nhất định ví dụ như khi tiến vào bên trong nội điện sẽ được chia nhiều thêm một món bảo vật.

Trọng bảo ở bên trong Thiên Tinh Cung cho dù Y Tư Kỳ thân là sứ giả Thánh Thành đã thấy qua không biết bao nhiêu bảo vật cũng trông thấy mà thèm nói gì tới Đông Phương Trường Minh hăn lập tức tăng tốc bay về phía Truyền Tống Trận.

- Âm!

Nhưng đúng lúc này phía trước Truyền Tống Trận đột nhiên bị một làn sương mù màu đen quỳ dị bao phủ.

Đông Phương Trường Minh và Y Tư Kỳ thấy vậy lập tức dừng lại chăm chú nhìn vào trong trong lớp sương mù đó. Tuy sương mù dày đặc nhưng bọn họ vẫn có thể loáng thoáng nhìn thấy hình dáng của một nam tử cưỡi trên thân thể cao hơn ba mét hai mắt sắc bén sáng chói một luồng huyết quang, mái tóc màu lam không gió tự bay nhìn qua cực tà.

Quan trọng hơn là trên người hăn phát ra một luồng khí tức cực kỳ cường đại khiến cho bốn phương tám hướng ầm ầm chấn động.

- Không ổn đây là Quỷ Vương!

Y Tư Kỳ cảm nhận được khí thế trên người nam nhân thì kinh hãi nói.

Đông Phương Trường Minh ở bên cạnh nghe vậy cũng nhú mày lại trên đường đi hăn đã được Y Tư Kỳ nói cho biết tình hình ở nơi này. Qua đó biết được trong mười hai lối đi trong Đại Mê Cung ngoài vô số Hắc Ma ra còn có mười hai con Quỷ Vương, mỗi con đều có thực lực ngang với một cường giả Thần Hoàng phi thường cường đại. Bình thường bọn chúng đều ngủ say bên trong Đại Mê Cung rất hiếm khi thức tỉnh không ngờ hôm nay lại để bọn họ gặp phải!!

- Đông Phương huynh nhanh rời khỏi đây thôi. Chúng ta không phải đối thủ của hăn mau ra ngoài hội hợp với mọi người như vậy mới có cơ hội!!

Trong lúc Đông Phương Trường Minh đang suy nghĩ thì Y Tư Kỳ đã miễn cưỡng đè nén sự kinh hãi trong lòng nhìn hăn kêu lên một tiếng.

Ý nghĩ của nàng thật sự rất tốt nhưng chuyện đời không như mơ nếu Quỷ Vương đã tỉnh lại thì làm sao có chuyện có thể thả cho bọn họ dễ dàng rời đi.

- Giết!!

Chỉ nghe hăn mở miệng gầm to một tiếng sau đó hung mãnh lao về phía bọn họ xuất ra một quyền.

- Hừ!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy đương nhiên không cam lòng chịu chết lập tức hừ lạnh một tiếng dốc toàn lực xuất ra một quyền.

- Âm!

Hai người âm âm đối quyền không gian xung quanh vỡ vụn ra một mảng lớn.

- Hỏa Nguyên Tố nghe lệnh - Hỏa Xà Chi Vũ!!

Y Tư Kỳ ở bên cạnh thấy vậy cũng lập tức lấy ra một cây pháp trượng niệm động ma pháp chú ngữ phát động Ma Pháp tấn công Quỷ Vương.

Quỷ Vương thấy vậy thì trên môi hiện ra một nụ cười nhạt một tiếng rồi đưa tay trái lên đỡ lấy đòn công kích của nàng ta.

- Âm!

Trong chớp mắt ba người đã rơi vào thế giằng co.

- Grao!

Một lúc sau chỉ nghe Quý Vương gầm lên một tiếng sau đó bạo phát sức mạnh ầm ầm chấn lui cả hai lại.

- Cái gì!

Giờ phút này trên mặt hai người đều hiện lên vẻ kinh hãi bọn họ không ngờ được một chiêu hợp kích của hai người lại bị Quý Vương hóa giải như vậy!!

- Giết!!

Không để hai người có thời gian suy nghĩ Quý Vương tiếp tục kêu lên một tiếng nữa sau đó lại hung mãnh xông lên.

- Lên!!

Đông Phương Trường Minh và Y Tư Kỳ thấy vậy cũng hét lên một tiếng sau đó phóng lên nghênh chiến

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Thiên Tinh Cung (4) -

Bên trong Đại Mê Cung hai người Đông Phương Trường Minh và Y Tư Kỳ cùng nhau liên thủ đối phó với Quỷ Vương. Ba đại cường giả đại chiến làm cho không gian xung quanh ầm ầm chấn động nổ nát một mảng lớn.

- Lục Đạo Cấm Pháp - Ma Thần Hàng Thế!!

Lúc này chỉ nghe Đông Phương Trường Minh ngẩng đầu gầm lớn một tiếng toàn thân lập tức biến thành hình dáng Lục Đạo Ma Thần cao lớn hơn ba trượng hung mãnh xuất ra một quyền mạnh hơn phía lúc trước gấp mấy lần về phía Quỷ Vương.

- Vù!

Quỷ Vương thấy vậy cũng xuất ra một quyền.

- Đùng!

Song quyền của hai đại cường giả vừa chạm vào nhau lập tức làm cho hư không xung quanh ầm ầm sụp đổ sau đó chỉ thấy Quỷ Vương loạn choạng lù ra phía sau mấy bước.

- Sát!

Đông Phương Trường Minh được thể không tha người lập tức xuất hiện trước mặt Quỷ Vương dốc toàn lực xuất ra một chưởng.

- Ầm!

Một chương mang theo hủy diệt tính lực lượng đánh vào ngực của Quý Vương làm cho nửa người trên của hắn bị đánh biến dạng đến cực hạn.

- Được!

Y Tư Kỳ ở phía xa thấy vậy vui mừng kêu lên một tiếng.

- Grao!

Đáng tiếc sự vui mừng của nàng không kéo dài được lâu lúc này chỉ thấy Quý Vương chậm rãi từ dưới đất bò lên đưa tay xoa xoa vết thương trên người một chút chỉ trong thời gian một lần hít thở, thương thế trên người của hắn đã hoàn toàn khôi phục giống như chưa từng bị thương qua vậy!!

- Sao lại như vậy? Chẳng lẽ nó là sinh vật bất tử??

Đông Phương Trường Minh thấy vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Grao!

Dị biến vẫn chưa dừng lại tiếp theo Quý Vương lại hét lên một tiếng nữa sau đó chỉ thấy quanh thân hắn phát ra lệ khí trùng thiên. Thân thể của Quý Vương bắt đầu kịch liệt biến đổi đầu tiên là thân thể của càng lúc càng cao lên, khuôn mặt của hắn cũng dần dần biến đổi làn da trắng sáng như bị hòa tan đi lộ ra khuôn mặt màu đỏ sậm, hàm răng hóa thành lưỡi cửa thoát nhìn qua rất là khủng bố!!

- Ầm!

Phía sau lưng hắn mọc ra một đôi cánh màu đỏ. Phía trên cũng máu thịt lẫn lộn giống như bị lột da.

Một lát sau Quý Vương đã biến thành một sinh vật toàn thân không da cao hơn bốn mét đầu lâu trơ xương dữ tợn, mắt như chuông đồng hàm răng như

lưỡi cửa, trong miệng phun ra từng luồng khói xanh, quanh thân cuộn cuộn lệ khí.

- Lực lượng này sao có thể hùng mạnh như vậy??

Y Tư Kỳ kinh hãi nói thứ trước mặt nàng đích xác là một con quái vật cực kỳ khủng bố.

- Diệt!

Lúc này chỉ nghe từ trong cái miệng giống như răng cửa phát ra một tiếng thét chói tai sau đó cách không xuất ra hai luồng quyền kinh.

- Phụt!

Chỉ trong vòng một chiêu hai người Đông Phương Trường Minh và Y Tư Kỳ đã bị quyền kinh của Quỷ Vương đánh trọng thương bay ra xa mất một lúc lâu mới có thể ổn định được thân hình.

- Đông Phương huynh quái vật này quá khủng bố! Bây giờ chúng ta phải làm sao??

Y Tư Kỳ đại kinh thất sắc nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Ta có một cách giết được quái vật này. Nhưng mà ta cần thời gian để chuẩn bị người có thể tranh thủ thời gian giúp ta được không?

Đông Phương Trường Minh nhíu nhíu mày một chút rồi nhìn Y Tư Kỳ trầm giọng hỏi.

- Được! Như vậy mạng sống của hai chúng ta phải giao cho người rồi!!

Y Tư Kỳ thân là sứ giả của Thánh Thành đương nhiên là người quả quyết vừa nghe được lời nói của Đông Phương Trường Minh không cần suy nghĩ

lập tức gật đầu một cái sau đó lao thẳng về phía Quỷ Vương.

- Quái vật xem đây!

Chỉ nghe nàng ta quát to một tiếng tiếp đó vung tay tung ra một sợi tơ.

- Vèo!

Vừa thoát khỏi tay của Y Tư Kỳ sợi tơ đó nhanh chóng nhân lên trong chớp mắt hóa thành hai cái, bốn cái, tám cái.... ngàn cái từ bốn phương tám hướng ập đến trói chặt Quỷ Vương lại.

- Grao!

Quỷ Vương phản nộ gầm lên một tiếng đưa tay xé đứt những sợi tơ trên người nhưng những sợi tơ bị hấn xé đứt đó lại hóa thành những sợi tơ mới tiếp tục trói chặt hấn.

- Tơ của ta không phải là những sợi tơ bình thường, muốn phá hủy chúng sao? Nằm mơ đi!!

Y Tư Kỳ nhìn thấy cảnh đó thì lộ ra vẻ đắc ý nói một tiếng nhưng động tác trong tay thì một chút cũng không chậm cuộn cuộn không ngừng truyền thần lực vào những sợi tơ gia tăng độ bền của chúng.

Trong lúc nhất thời hai người lâm vào thế giằng co.

- Ừc!

Đông Phương Trường Minh làm sao có thể bỏ qua cơ hội tốt này lập tức lấy từ trong không gian giới chỉ ra một viên đan dược màu đỏ như máu không ngừng tỏa ra từng tia huyết khí cường đại.

- A.

Đông Phương Trường Minh há miệng ra một cái số huyết khí kia liền bị hần hút vào.

- Ầm!

Khí thể của Đông Phương Trường Minh không ngừng gia tăng.

....

Một phía khác.

- Giết!

Y Tư Kỳ quát lớn một tiếng vung pháp trượng tấn công thẳng về phía Quỷ Vương đang bị trói chặt.

- Vút!

Chỉ thấy từ trong pháp trượng bắn ra một đạo ánh sáng ăn mòn hư không.

- Ầm!

Dưới áp lực khủng bố nửa bên đầu của Quỷ Vương lập tức bị đập tan nhưng giống như trước đây trong chớp mắt hần đã khôi phục như ban đầu.

- Đùa đủ rồi! Người đi chết đi!!

Sau khi khôi phục Quỷ Vương uốn éo cái cổ nhìn Y Tư Kỳ lạnh lùng nói một câu sau đó phát lực chấn dứt hết những sợi tơ trên người.

- Cái gì?

Y Tư Kỳ nhất thời biến sắc theo bản năng nhanh chóng lui ra thật xa nhưng tốc độ của Quỷ Vương thật sự quá nhanh trong chớp mắt mắt đã đến

trước mặt nàng ta không chút khách khí xuất ra một quyền.

- Ầm!

Y Tư Kỳ bị đánh bay ra ngoài nhưng nàng vẫn chưa chết bởi vì có người đã thay nàng chặn lại một chiêu đoạt mạng của Quỷ Vương người đó chính là Đông Phương Trường Minh.

- Đùng!

Trong chớp mắt lực lượng một quyền toàn lực của Quỷ Vương đã đổ ập lên trên cơ thể Đông Phương Trường Minh.

- Ầm!

Sát thương lực một quyền của Quỷ Vương thật sự quá lớn dù cho lúc này sức lực của Đông Phương Trường Minh có bạo tăng nhờ đan dược cộng thêm hóa thân thành Lục Đạo Ma Thần vẫn có chút không chịu nổi một tay bị nổ nát tan nhưng sắc mặt hắn vẫn không chút thay đổi chậm rãi đưa tay phải lên trước mặt Quỷ Vương.

- Trích Tinh Thủ!

Chỉ nghe Đông Phương Trường Minh trầm giọng hét lên một tiếng một đạo chưởng cương màu bạc lập tức từ trong bàn tay hắn phóng ra đánh thẳng về phía Quỷ Vương.

- Ầm! Đùng!!

Khi chưởng cương của Đông Phương Trường Minh đánh vào cơ thể Quỷ Vương trong cơ thể hắn lập tức vang lên tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên tiếp đó chỉ thấy hắn hóa thành một vũng máu đen hôi thối không còn khả năng hồi phục nữa.

Dưới uy lực một đòn cực mạnh của Đông Phương Trường Minh Quỷ Vương rốt cuộc cũng đã thật sự chết đi!

PS: Hôm nay cuối tuần mình hơi bận cho nên chất lượng chương này có chút không tốt! Mong các bạn thông cảm thứ Hai mình sẽ bù sau!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Thiên Tinh Cung (5).

- Âm!

Sau khi giết chết Quý Vương Đông Phương Trường Minh không nhận được nữa âm âm ngã xuống dưới đất.

- Đông Phương huynh người sao rồi? Là tại không tốt thật xin lỗi người!!

Y Tư Kỳ thấy vậy vội vàng đỡ lấy hân lo lắng kêu lên một tiếng giờ phút này trong lòng nàng hối hận vô cùng nếu không phải mình nhất thời bất cẩn thì Đông Phương Trường Minh đã không phải vì cứu nàng mà bị trọng thương.

- Y Tư Kỳ tiểu thư người đừng lo lắng ta chỉ là thoát lực mà thôi nghỉ ngơi một chút thì sẽ không sao!!

Đông Phương Trường Minh khổ sở nói.

- Hừ đừng có sính cường nữa! Mau nuốt viên thuốc này vào!!

Y Tư Kỳ nghe vậy nhỏ giọng mắng một tiếng rồi lấy ra một viên thuốc nhét vào trong miệng của Đông Phương Trường Minh.

Sau khi nuốt viên thuốc thân hình của Đông Phương Trường Minh chậm rãi biến thành hình người, cánh tay phải của hân vẫn chưa hoàn toàn hồi phục như lúc ban đầu nhưng đã ngừng chảy máu.

- Đông Phương huynh người thế nào rồi?

Y Tư Kỳ lại hỏi.

- Đã ổn rồi. Điều dưỡng thêm một chút là sẽ khôi phục như lúc ban đầu!!

Trên môi Đông Phương Trường Minh lộ ra một nụ cười nói.

- Vậy ta yên tâm rồi.

Lúc này nghe vậy Y Tư Kỳ mới thoảng yên tâm lại vui vẻ kêu lên một tiếng tiếng tiếp theo đó lấy từ trong không gian giới chỉ ra một miếng ngọc bài bóp mạnh một cái.

- Vút!

Một lát sau chỉ thấy mười đạo hào quang bắn thẳng vào trong đại điện người tới chính là đám người Cái Tư Lôi Sâm.

-Ồ! Y Tư Kỳ tiểu thư không ngờ người không chỉ tìm ra Truyền Tống Trận mà còn giải quyết được Quý Vương thật sự làm ta khâm phục vô cùng!!

Vừa tiến vào trong đại sảnh Cái Tư Lôi Sâm lập tức đảo mắt quan sát xung quanh khi nhìn thấy vũng máu màu đen trên mặt đất và Đông Phương Trường Minh mất một tay ở bên cạnh thì trong mắt hiện ra chút dị quang sau đó lại nhìn Y Tư Kỳ ôm quyền nói.

Những người khác cũng dùng ánh mắt khâm phục nhìn về phía Y Tư Kỳ khó trách bọn họ có phản ứng như vậy dù sao thì từ khi Thiên Tinh Cung mở ra đến nay đã có vô số cường giả tiến vào đây trong đó không thiếu cường giả tuyệt thế nhưng số người giết được Quý Vương cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay mà thôi!!

- Ta.... Được rồi! Đừng nói nhiều nữa mau đi tiếp thôi!!

Y Tư Kỳ nghe thấy lời nói của chúng cường giả thì lập tức muốn mở

miệng giải thích nhưng lại cảm nhận được ánh mắt của Đông Phương Trường Minh nhìn mình vì vậy vội vàng chuyển giọng trầm giọng nói một tiếng.

- Ủm!

Chúng cường nghe vậy tự nhiên sẽ không có ai phản đối tất cả cùng gặt đầu một cái sau đó nhanh chóng bước vào bên trong Truyền Tống Trận Đông Phương Trường Minh cũng yên lặng đi theo phía sau đám người.

Đột nhiên Đông Phương Trường Minh lại cảm nhận được có người đang nhìn kỹ hắn vì vậy Đông Phương Trường Minh không khỏi nghiêng người liếc nhìn kết quả thứ hắn gặp được là ánh mắt như là độc xà của Cái Tư Lôi Sâm đang nhìn mình.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy lập tức thu ánh mắt trở về lúc này tuy bề ngoài của hắn vẫn bình tĩnh như thường nhưng trong lòng thì âm thầm kêu khổ không dứt không biết bản thân thật ra đã để lộ ra cái đuôi nào mà lại thu hút sự chú ý vị Lôi Hoàng đại nhân này!

Nhưng sau một hồi suy nghĩ vẫn không có kết quả làm cho Đông Phương Trường Minh cảm thấy tinh thần bất an, đồng thời phi thường tức giận rõ ràng cảm nhận được người khác có ý đồ xấu với mình nhưng lại không có chút khả năng phản kháng lại.

Loại cảm giác vô lực này làm hắn nhớ tới trận chiến với Thần Chiến lúc ở Nhân Gian Giới vậy làm cho trên mặt Đông Phương Trường Minh trong thoáng chốc hiện lên vẻ hung lệ vô cùng.

....

Sau khi hào quang biến mất Đông Phương Trường Minh liền bước ra khỏi Cổ Truyền Tống Trận liếc mắt xem xét xung quanh một chút kết quả là cảnh vật xung quanh đây lại làm hắn trợn mắt há hốc mồm.

Chỉ thấy phía trước mặt hẳn là một bầu trời trong xanh không gian bốn phía tuy chỉ rộng mấy dặm nhưng lại tràn ngập hoa cỏ khắp nơi không ngừng tỏa ra một mùi hương thơm mát khiến tâm hồn người ta bất giác lắng dịu lại!!

Nơi đây nào phải là Tầng thứ ba của Thiên Tinh Cung trong suy nghĩ của Đông Phương Trường Minh, rõ ràng chính là một thế ngoại đào viên!!

- Đông Phương huynh người đừng có kinh ngạc như vậy, thật ra đây không phải là cửa ải thứ ba của Thiên Tinh Cung mà chỉ là một mảnh tiểu không gian nối liền với nó trước khi tiến vào cửa ải thứ ba thật sự mọi người đều có thời gian một ngày để ở lại nơi đây nghỉ ngơi điều chỉnh trạng thái xem như là tưởng thưởng cho việc vượt qua hai cửa ải trước!!

Y Tư Kỳ ở đang đứng ở gần đó nhìn thấy bộ dạng kinh ngạc của Đông Phương Trường Minh thì khẽ cười một tiếng rồi âm thầm truyền âm cho hẳn.

-Ồ! Như vậy không biết cửa ải thứ ba thật ra là như thế nào?

Đông Phương Trường Minh nhận được nghe được lời nói của Y Tư Kỳ thì khuôn mặt đang kinh ngạc trong phút chốc đã khôi phục như thường truyền âm hỏi ngược lại một câu.

- Không biết Đông Phương huynh có nhìn thấy hang động đằng kia không? Bên trong đó có hai cái thông đạo dài hun hút được gọi là Băng Hỏa Lộ. Sở dĩ có tên như vậy là bởi vì trong hai con đường đó có một cái tràn ngập hàn khí lạnh giá thấu xương khi tiến vào bên trong một khi không cẩn thận cũng có nguy cơ bị đóng băng toàn thân. Cái còn lại lại nóng bức vô cùng có thể đốt cháy con người ta thành tro bụi mà chỉ khi nào vượt qua được một trong hai con đường đó thì mới có thể tiến vào bên trong Thiên Tinh Cung thật sự lấy được bảo vật bên trong!!

Y Tư Kỳ giải thích cho Đông Phương Trường Minh.

- Ừm!

Sau khi nghe xong lời của Y Tư Kỳ thì Đông Phương Trường Minh âm thầm gạt đầu một cái sau đó lập tức khoanh chân ngồi xuống đất chuyên tâm điều khí dù sao trải qua trận chiến vừa rồi hãn cũng đã bị thương cực nặng đúng là cần phải nghỉ ngơi.

....

- Ấm ầm ầm....

Trong chớp mắt thời gian một ngày đã lặng lẽ trôi qua lúc này chỉ thấy ở chỗ hang động mà trước đó Y Tư Kỳ đã chỉ ầm ầm chấn động sau đó lộ ra hai cái thế giới hoàn toàn đối lập bên trong. Một cái tràn ngập tràn đầy dung nham từng luồng gió nóng không ngừng từ bên trong bắn ra khiến cho người ta cảm thấy miệng khô lưỡi nóng. Cái còn lại thì lại khác từng luồng gió lạnh không ngừng tỏa ra khiến cho người ta cảm thấy tâm ý phát lạnh!!

- Băng Hỏa Lộ đã mở các vị chúng ta xuất phát thôi!!

Cái Tư Lôi Sâm vừa nhìn thấy Băng Hỏa Lộ mở ra thì đứng dậy hét lớn một tiếng. Sau khi nói xong hãn cũng lập tức động thân bay vào bên trong Hỏa Lộ trước tiên. Những người khác thấy vậy cũng lập tức dựa theo phương án mà bản thân đã chuẩn bị từ trước mà lựa chọn tiến vào con đường có lợi cho bản thân mình.

- Vút!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy suy nghĩ một chút rồi trực tiếp lao thẳng vào bên trong Băng Lộ sở dĩ hãn làm như vậy ngoài mục đích là tránh chạm mặt với Cái Tư Lôi Sâm ra thì còn bởi vì trong người hãn mang Tuyệt Tình Chú tuyệt thể tuyệt học Hàn Băng thuộc tính đi theo Băng Lộ hiển nhiên là sẽ tốt hơn đi theo Hỏa Lộ rất nhiều!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Huyền Băng Xà Và Băng Phách.

- Vù vù vù...

Từng luồng gió lạnh không ngừng thổi qua khiến cho Đông Phương Trường Minh vừa mới tiến vào liền cảm thấy toàn thân như đang ở trong một cái tủ lạnh khổng lồ.

Hắn liếm liếm môi một chút rồi lập tức bước tới từng bước một, mỗi bước đi Đông Phương Trường Minh đều cảm thấy nhiệt độ không khí xung quanh dường như giảm đi một chút toàn thân không khỏi cảm thấy giá buốt vô cùng.

Đông Phương Trường Minh không chút do dự lập tức vận chuyển Tuyệt Tình Chú trong cơ thể tạo thành một vòng phòng hộ màu lam.

- Ầm.

Vòng bảo hộ vừa xuất hiện cảm giác lạnh giá lập tức giảm mạnh khiến cho Đông Phương Trường Minh có thể an nhiên bước tiếp.

Vừa bước đi bên trong vòng bảo hộ hắn vừa ngẩng đầu lên quan sát thì phát hiện toàn bộ bầu trời thế giới đều là băng tuyết, bốn phía là từng tòa đại tuyết sơn cao to sừng sững bên trên loáng thoáng nhìn thấy hình bóng của một số ma thú do băng thuộc tính ngưng tụ mà thành đang không ngừng gầm rú.

Sau khi quan sát xong Đông Phương Trường Minh hít sâu một hơi sắc

mặt trở nên có chút âm trầm. Nếu bên trong Băng Đạo chỉ có như vậy thì hẳn có thể nắm chắc chỉ cần hai ba giờ là có thể an nhiên vượt qua nó cho dù là có bị băng thú cản đường cũng là như vậy. Thế nhưng căn cứ theo lời của Y Tư Kỳ nói với hắn thì bên trong Đệ Tam Quan - Băng Hỏa Đạo tất cả mọi người đều không thể ngự không phi hành chỉ có thể dựa vào hai chân từng bước từng bước tiến tới phía trước hơn nữa thực lực còn bị áp chế rất lớn mười thành cùng lắm chỉ có thể phát ra được năm quan trọng nhất là khi tiến vào đây tất cả mọi người đều bị truyền tống đến một điểm bất kỳ trên Băng Hỏa Đạo không ai giống ai.

Do đó nếu ai đó bị truyền tống xa một chút nói không chừng mất mấy ngày mấy đêm cũng chưa chắc ra được khỏi đây có thể nói là khó khăn trùng trùng!!

- Vù!

Sau khi suy nghĩ một chút cuối cùng Đông Phương Trường Minh lật tay một cái lấy từ bên trong không gian giới chỉ ra một cái đai ngọc bên trên được khảm bảy viên ma tinh sáng lấp lánh vật đó có tên là Thất Tinh Đai chính là món quà cảm tạ thứ hai mà Bạch Phong Thương Hội tặng cho hắn có tác dụng gia trì thần kỳ cho người sử dụng.

- Vút...

Đông Phương Trường Minh nhanh chóng đeo Thất Tinh Đai lên lưng của mình rồi thi triển Quỷ Ảnh Bộ Pháp phóng về phía trước.

Tuy bên trong Băng Hỏa Đạo không thể phi hành nhưng dựa vào vào Quỷ Ảnh Bộ Pháp và sự gia trì của Thất Tinh Đai tốc độ duy chuyển của Đông Phương Trường Minh cũng không thua kém khi bay là bao nhiêu, không bao lâu sau hắn đã vượt qua hơn một nửa Băng Lộ đến phía trước một cái sơn cốc rộng lớn.

- Vù!

Vừa đến nơi Đông Phương Trường Minh đột nhiên chỉ cảm thấy có một luồng hàn khí xông thẳng vào người mình. Đối với luồng hàn khí đó cho dù trên người đã có vòng bảo hộ hăn cũng không nhận được cảm thấy rét lạnh phải vội vàng dừng chân lại.

Đông Phương Trường Minh cẩn thận đánh giá cái sơn cốc trước mắt một chút không hiểu sao trong lòng hăn đột nhiên xuất hiện cảm giác bất an không dám liều lĩnh tiến vào bên trong.

Nhưng sau khi quan sát nó vài lần Đông Phương Trường Minh lại càng rằng một cái cấm đầu tiến vào bên trong bởi vì theo như những gì hăn biết thì thời gian Băng Hỏa Đạo mở ra là không quá mười ngày nếu trong thời gian này người xông quan không thể vượt qua được thử thách thì sẽ bị giam lại nơi này đến lúc đó tất nhiên sẽ hữu tử vô sinh.

Mà theo Đông Phương Trường Minh tính toán thì nếu lựa chọn đi đường vòng qua sơn cốc này hăn ít nhất phải mất năm ngày mới đến được cửa ra của Băng Hỏa Lộ nếu không phải là như vậy thì hăn tuyệt đối không muốn mạo hiểm lần này.

Đông Phương Trường Minh cẩn thận tiến vào bên trong sơn cốc một trượng, hai trượng... cho đến hơn trăm trượng vẫn không có việc gì xảy ra làm cho trên mặt Đông Phương Trường Minh không nhận được hiện lên vẻ kinh ngạc.

Chẳng lẽ hăn đã đoán sai rồi sao? Cái sơn cốc này tuy nhìn bề ngoài có vẻ rất nguy hiểm nhưng thật ra không có vấn đề gì cả chỉ là một sơn cốc bình thường??

Trong lòng Đông Phương Trường Minh âm thầm nghĩ.

- Vù vù vù....

Nhưng đúng lúc này kinh biến đột nhiên xảy ra kinh biến chỉ thấy một cơn lốc từ phía trong sơn cốc hung mãnh cuốn thẳng đến chỗ Đông Phương Trường Minh.

- Ầm!

Đông Phương Trường Minh vừa thấy cơn gió lốc xuất hiện không cần suy nhiều lập tức xuất ra một chưởng đánh về phía lốc xoáy muốn phá tan nó ra.

Nhưng lúc này lại xảy ra một chuyện làm cho Đông Phương Trường Minh cả kinh chỉ thấy chưởng cương của hãn khi đến trước mặt cơn lốc xoáy thì lại nhanh chóng bị hàn khí từ trong đó phát ra đóng băng ở trên không.

- Ầm!

Chưởng cương của hãn nhanh chóng sụp đổ.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cả kinh thất sắc tuy là thực lực của hãn đang bị áp chế rất lớn nhưng một chưởng của hãn cũng không thể bị phá đơn giản như vậy chứ

- Hừ! Liệt Thiên Thập Kích!!

Tiếp theo Đông Phương Trường Minh hừ lạnh một tiếng tiếp theo vận dụng Đạo Chi Thủ đánh ra tuyệt chiêu của mình.

- Ầm ầm ầm...

Đối mặt với tuyệt chiêu của Đông Phương Trường Minh dù cho cơn lốc xoáy có lợi hại đến đâu cũng không thể chịu nổi sau một lúc giằng co đã bị đánh tan lộ ra chân thân là một đàn chim màu xanh biếc khoảng trên trên dưới trăm con.

- Đó là Huyền Băng Điều không thể nào sai được! Sao nó lại xuất hiện ở chốn này??

Khi Đông Phương Trường Minh nhìn thấy hình dạng của đám chim đó thì lộ ra thần sắc cổ quái nói.

Huyền Băng Điều là một trong các loại ma thú hệ chim nổi danh trong Tinh Thần Hải nghe nói khi bọn chúng vừa sinh thì đã có thực lực của Ngũ Giai ma thú khi hoàn toàn trưởng thành thì thực lực có thể dễ dàng đạt đến thực lực cấp Thần Vương thậm chí có một số con biến dị có thể đạt đến cấp Thần Hoàng có thể nói là đáng sợ vô cùng.

Nhưng đồng thời điều kiện để chúng sinh ra phi thường khắc nghiệt phải là vùng đất cực hàn trên vạn năm mới có thể sinh ra được một con cho nên dù Tinh Thần Hải rộng lớn vô bờ số lượng Huyền Băng Điều bao năm qua sinh ra cũng không hơn ngàn con vậy mà không ngờ hôm nay lại có trăm con xuất hiện.

Không biết tại sao chúng lại được sinh ra là do tự nhiên hay là do sức người tạo thành? Nếu là cái thứ nhất thì còn đỡ dù sao ở chỗ cực hàn như Băng Lộ này có Huyền Băng Điều cũng là bình thường còn nếu như được tạo ra như vậy thì quá kinh khủng rồi điều đó không những chứng minh chủ nhân của Thiên Tinh Cung không những vô cùng chịu chơi mà còn có năng lực thông thiên.

Đông Phương Trường Minh không nhìn được thâm nghĩ nhưng động tác của hắn cũng không vì vậy mà chậm lại nửa phần hai tay không ngừng quơ múa bắn ra hàng tỉ bạch quang tạo ra một tấm lưới lớn bao vây đám Huyền Băng Điều lại muốn nhân lúc chúng chưa phản ứng kịp bắt trọn một mẻ.

- Vị đại nhân này xin ngài hãy dừng tay lại!!

Nhưng đúng lúc này bên tai Đông Phương Trường Minh đột nhiên lại vang lên một tiếng hét lớn tiếp đó chỉ thấy một lão giả tóc trắng xuất hiện đứng chắn trước mặt hắn.

- Người là ai? Tại sao lại cản ta??

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy lão giả đó xuất hiện thì trầm giọng hỏi.

- Tiểu nhân Băng Điều Tộc Tộc trưởng A Lưu Tư bá kiến đại nhân! Vừa rồi đám tiểu tử trong tộc không biết chuyện đã vô tình mạo phạm ngài xin đại nhân rộng lòng bỏ qua!!

Lão giả tự xưng A Lưu Tư nhìn Đông Phương Trường Minh khẩn thiết nói.

- Hừ! Ta dựa vào cái gì mà phải tha cho bọn chúng?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lạnh giọng hỏi.

- Bẩm đại nhân tiểu nhân nguyện đem vật này ra đền bù tổn thất cho ngài!!

Lão giả vừa nghe vậy lập tức lật tay lấy một hạt châu nhỏ cuộn cuộn không ngừng phát ra hàn khí nói.

- Đây là vật gì?

Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Bẩm đại nhân đây là Hàn Băng Châu bảo vật do vùng đất này sinh ra là chí bảo đối với những cường giả tu luyện Băng hệ công pháp như ngài ạ!!

Lão giả nói.

- Hử! Theo lời của người thì viên Hàn Băng Châu này không phải càng có tác dụng với Huyền Băng Điều các người sao? Tại sao lại tặng cho ta? Không phải muốn gài bẫy ta chứ??

Đông Phương Trường Minh cười lạnh hỏi.

- Đại nhân ngài đừng nói đùa! Tiểu nhân làm sao dám có suy nghĩ như vậy??

Lão giả nghe vậy lộ ra vẻ sợ hãi nói.

- Ngài có chỗ không biết Huyền Băng Điều chúng ta tuy ở bên ngoài cũng có thể tính là một chủng tộc cường đại. Đáng tiếc chúng ta lại sinh ra ở chốn này không chỉ bị môi trường ở đây áp chế mỗi năm đều bị vô số cường giả hùng mạnh như ngài xâm phạm căn bản không thể phát triển được. Muốn yên thân mà sống chỉ có thể cống nạp những bảo vật ở đây cho các ngài! Loại chuyện như thế này chúng ta sớm đã quen rồi!!

Hơi dừng lại một chút lão giả lại lộ ra vẻ bất đắc dĩ nói.

-Ồ! Như vậy ta muốn luyện hóa hạt Hàn Băng Châu này phải mất bao lâu?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy trên mặt hiện ra vẻ hiểu ra hỏi.

- Bẩm đại nhân nếu là bình thường thì phải mất hơn mười ngày nhưng tộc ta có một bí pháp có thể giúp ngài chỉ trong ba ngày là có thể luyện hóa hoàn thành tuyệt đối không làm mất thời gian của ngài đâu!!

Lão giả nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Được! Người bắt đầu đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu nói.

- Vâng!

Lão giả nghe vậy vui mừng kêu lên một tiếng tiếp theo nhanh chóng triệu tập tộc nhân Băng Điều Tộc lại bày ra pháp trận trợ giúp Đông Phương Trường Minh nhanh chóng luyện hóa Hàn Băng Châu!

....

- Âm!

Nhờ có sự trợ giúp của Băng Điều Tộc trải qua ba ngày cuối cùng viên Hàn Băng Châu cũng hóa thành Hàn Khí tinh thuần nhất dung nhập vào thiên linh cái của Đông Phương Trường Minh.

- Đùng!

Vào lúc này chỉ nghe cơ thể của Đông Phương Trường Minh vang lên một tiếng nổ to tiếp theo chỉ thấy khí thể của hắn điên cuồng tăng lên từ Thần Vương đỉnh phong trong chớp mắt đạt đến cảnh giới Nửa Bước Thần Hoàng đỉnh phong.

- Đa tạ các vị giúp đỡ!

Đông Phương Trường Minh cảm nhận được lực lượng trong thể gia tăng thì đứng dậy nhìn nhìn chúng nhân của Huyền Băng Điều Tộc trình trọng thi lễ nói một câu sau đó hóa thành một tầng bạch quang bay đi!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Lôi Thú.

Sau khi rời khỏi vùng đất của Huyền Băng Điều Tộc Đông Phương Trường Minh chăm chú bay thêm khoảng một ngày rưỡi nữa thì cuối cùng cũng đã thoát ra khỏi Băng Lộ.

- Hít!

Khi đi ra khỏi Băng Hỏa Lộ hẳn không nhận được hít mạnh một ngụm không khí trong lành rồi quét mắt quan sát bốn phía một chút thì chỉ thấy nơi này là một thạch điện rộng hơn trăm trượng bên trong có bài trí các loại đồ vật bằng đá. Như các loại bàn đá ghế đá, xem qua thì có hơn mười cái.

Lúc này ngồi trên ghế đá đều là những người đã vượt qua Băng Hỏa Lộ như Cái Tư Lôi Sâm, Y Lý Tạt, Bái Thác Tư, Y Tư Kỳ,....

- Đông Phương huynh!

Y Tư Kỳ vừa nhìn thấy Đông Phương Trường Minh xuất hiện hai mắt lập tức sáng ngời không nhận được vui mừng kêu lên một tiếng.

Còn những người khác đồng loạt dùng ánh mắt kinh dị nhìn về phía Đông Phương Trường Minh những người này đều đã từng đi qua Băng Hỏa Đạo rất nhiều lần đương nhiên hiểu rõ mức độ nguy hiểm của nó. Cho dù đối với Thần Hoàng cường giả như bọn họ thì những thứ đó không cảm nhận được uy hiếp gì nhưng đối với Thần Vương cường giả nơi đó tuyệt đối là một tử địa một khi đi vào tuyệt đối là thập tử vô sinh vậy mà hôm nay không ngờ lại có một Thần Vương có thể an nhiên từ bên trong Băng Hỏa Đạo đi ra thử hỏi

làm sao bọn họ có thể không kinh ngạc??

Có chuyện như thế này xảy ra chỉ có hai khả năng thứ nhất chính là trên người tên Thần Vương tiểu tử này có một món bảo vật lợi hại có thể trợ giúp hắn vượt qua Băng Hỏa Đạo. Khả năng thứ hai chính là tên tiểu tử này che dấu thực lực, thực lực thật sự của hắn không đơn giản là Thần Vương mà cao hơn nhiều!!

Nghĩ đến đây tất cả chư cường không hẹn mà cùng lúc dùng thần thức quan sát cơ thể của Đông Phương Trường Minh.

- Hừ! Quả nhiên là che dấu thực lực!!

Khi bọn họ cảm nhận được thực lực của Đông Phương Trường Minh trong thời gian ngắn đã quý dị tăng vọt từ Thần Vương lên đến Nửa Bước Thần Hoàng đỉnh phong thì trong lòng âm thầm nói một câu đồng thời ánh mắt khi nhìn về phía hắn cũng trở nên âm trầm hơn rất nhiều dù sao tất cả mọi người ai cũng không thích bên người có một tên đồng bạn che dấu tu vi dụng tâm không biết!!

Trong quần hùng chỉ có Lôi Hoàng Cái Tư Lôi Sâm là tỏ ra thông dong nhất từ đầu đến cuối đều chỉ cúi đầu nhìn hai lòng bàn tay mình không nói một lời như là tất cả mọi chuyện đều không liên quan đến hắn vậy.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cười nhạt một tiếng âm thầm truyền âm cho Y Tư Kỳ mấy câu sau đó chọn một góc khuất khoanh chân ngồi xuống bắt đầu luyện khí không chút quan tâm tới biểu hiện của những người xung quanh bởi vì hắn tự tin rằng với thực lực của bản thân hiện giờ cộng thêm vô số bí pháp và lá bài tẩy trong những người ở đây ngoại trừ Cái Tư Lôi Sâm ra tuyệt đối không có ai có thể tạo thành uy hiếp với hắn.

.....

Trong bầu không khí đè nén thời gian bên trong thạch điện từ từ trôi đi chớp mắt đã qua một ngày.

- Âm!

Vào lúc này chỉ nghe bên trong thạch điện đột nhiên vang lên một tiếng tiếp theo đó chỉ thấy bức tường phía sau lưng tự động tách ra làm hai tạo thành một cánh cửa cao lớn.

- Các vị bây giờ cửa vào Thiên Tinh Bí Khố đã mở ra ở bên trong đó có chứa cái gì chắc không cần tiểu nữ nói các vị cũng đã biết rồi. Nhưng ta vẫn phải nhắc nhở các vị một câu dù bên trong Thiên Tinh Bí Khố có vô số bảo vật nhưng mỗi một kiện đều có một tầng cấm chế phong ấn lại, bất luận là ai tiến vào bên trong cũng chỉ có ba lần cơ hội ra tay cướp lấy bảo vật. Hơn nữa bên trong Bí Khố còn có một tầng cấm chế rất lợi hại đã tiến vào rồi thì không thể trở ra được nữa nếu ai sợ thì có thể ở lại nơi này không cần tiến vào bên trong một lúc nữa các vị sẽ được truyền tống ra lại bên ngoài!!

Y Tư Kỳ nhìn thấy cánh cửa xuất hiện thì nhìn mọi người trầm giọng nói.

Sau khi nghe nàng nói xong quần hùng không có ai lên tiếng, bọn họ đã tốn bao nhiêu công sức vượt qua biết bao chông gai mới đến được đường này sẽ không có ai chịu ra về tay không. Tất cả cứ như vậy im lặng bước vào bên trong cánh cổng.

- Vù!

Bước qua đại môn đen bóng, ánh sáng nhu hòa từ những viên hỏa châu được treo bên trên trần nhà phát ra chiếu sáng những thạch trụ màu bạch ngọc ở hai bên tường, bên trong mỗi cái thạch trụ đều có phong ấn một món bảo vật bên ngoài là từng hàng chữ ghi rõ lai lịch và công dụng. Số bảo vật này mỗi món đều là cổ bảo bên ngoài khó có giá trị không chút nào thấp hơn Hồn

Độn Tinh Thiết và Thất Tinh Đại của Đông Phương Trường Minh.

- Bảo vật ta đến đây!

Nhìn thấy nhiều bảo vật như vậy xuất hiện trước mắt một người trung niên không nhịn được tham lam kêu lên một tiếng sau đó phóng tới phía trước muốn tranh thủ đoạt bảo.

- Nếu người không muốn kinh động tới nó ta khuyên người nên dừng lại đi!!

Nhưng hắn còn chưa kịp đi xa thì bên tai đột nhiên vang lên một giọng nói của Y Tư Kỳ.

- Y Tư Kỳ tiểu thư nó mà người nói là có ý gì?

Người trung niên vừa nghe được lời nói của Y Tư Kỳ thì lập tức dừng lại quay đầu nhìn nàng hỏi.

Quần hùng cũng đồng loạt nhìn về phía Y Tư Kỳ chờ nàng trả lời nếu là người khác lên tiếng thì bọn họ có thể không để tâm tới. nhưng Y Tư Kỳ thì lại hoàn toàn khác nàng thân là sứ giả của Thánh Thành chủ nhân trên danh nghĩa của Thiên Tinh Điện dù nhiều hay ít chắc chắn cũng sẽ biết một số bí văn mà người ngoài không thể nào biết được!!

- Các người tự nhìn đi!

Đối diện với cái nhìn của quần hùng Y Tư Kỳ bất ngờ đưa tay chỉ về một hướng ngừng trọng nói.

Khi quần hùng nhìn theo hướng mà Y Tư Kỳ chỉ thì chỉ thấy một con tử báo đang đứng ở đầu bên kia của đại điện nhìn chăm chăm vào bọn họ, tuy trên người nó không phát ra bất kỳ khí thế nào thoạt nhìn qua chỉ là một con

báo bình thường nhưng không hiểu sao khi nhìn vào đôi mắt màu tím của nó tất cả mọi người đều có chung một cảm giác là nếu nó muốn giết sạch là một chuyện vô cùng đơn giản!

- Y Tư Kỳ thật ra sinh vật này là gì?

Cho dù can đảm như Đông Phương Trường Minh khi nhìn thấy con ma thú trước mặt cũng không nhìn được lộ ra vẻ kinh hãi nhìn Y Tư Kỳ trầm giọng hỏi.

- Sinh vật này tên là Lôi Thú là linh thú bảo hộ của nơi này một thân thực lực đã đạt đến cảnh giới Thần Hoàng đỉnh phong cộng thêm phi thường tinh thông Lôi Điện Pháp Tắc phi thường đáng sợ, lần đầu tiên ta tiến vào đây cũng suýt táng mạng dưới tay nó!!

Y Tư Kỳ còn chưa kịp trả lời thì Cái Tư Lôi Sâm đã lên tiếng nói.

- Tê!

Cho dù quần hùng đã chuẩn bị sẵn tâm lý nhưng khi nghe thấy lời nói của Cái Tư Lôi Sâm vẫn không nhìn được kinh hãi mở miệng hít một hơi khí lạnh.

- Y Tư Kỳ nếu con Lôi Thú này đáng sợ như lời Cái Tư Lôi Sâm tiên sinh nói thì những lần tiến vào trước các ngài làm sao lấy được bảo vật ở đây vậy??

Đông Phương Trường Minh cố nén kinh hãi nhìn Y Tư Kỳ hỏi.

- Cái này sao? Những lần trước khi tiến vào nơi này bọn ta đều phân thành hai tổ một tổ phụ trách vây công Lôi Thú kéo dài thời gian. Tổ còn lại tranh thủ thời gian đi lấy bảo vật lấy được bao lâu hay bấy nhiêu. Sau đó cùng thoát ra khỏi nơi đây!!

Y Tư Kỳ trầm giọng nói.

- Nhưng lần này nếu Lôi Thú đã chủ động hiện thân trước mặt chúng ta thì ta e rằng nó sẽ không dễ dàng để chúng ta rời đi đâu!!

Hơi dừng một chút nàng lại tiếp tục.

- Grao!

Như chứng minh lời nói của Y Tư Kỳ Lôi Thú đột nhiên gầm to một tiếng tiếp theo toàn thân phát ra từng luồng điện quang tấn công quần hùng.

- Vút!

Đối mặt với một đòn tấn công bất ngờ của Lôi Thú quần hùng không dám mạo muội đón đỡ tất cả nhanh chóng phi thân tránh đi!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Tập Kích.

- Cái Tư Lôi Sâm tiên sinh bây giờ chúng ta phải làm sao?

Sau khi tránh thoát đòn tấn công của Lôi Thú quần hùng cùng nhìn về phía Cái Tư Lôi Sâm hỏi.

- Hừ! Đến giờ phút còn phải hỏi sao? Nếu không muốn chết đương nhiên tất cả chúng ta phải hợp sức cùng nhau đối phó với nó rồi!!

Cái Tư Lôi Sâm nghe được câu hỏi của mọi người thì hừ nhẹ một tiếng nói.

- Ủ!

Quần hùng nghe vậy ra vẻ tỉnh ngộ gật đầu một cái sau đó cùng lúc xuất thủ.

- Ầm! Ầm! Ầm!

Trong chớp mắt chỉ thấy vô số ma pháp, cương khí, bảo vật phá không đánh thẳng về phía Lôi Thú.

Có điều đối diện với thế công của quần hùng Lôi Thú không những không tỏ ra sợ hãi chút nào mà còn khê nhếch hàm răng sắc bén lên một chút giống như đang cười vậy tiếp theo dưới ánh mắt kinh dị của mọi người thân hình của nó không ngờ lại quý dị biến mất vào trong hư không khiến cho chiêu thức của quần hùng đều rơi vào khoảng không, không đạt được chút công

hiệu nào.

- Đây là Thần thông Thuấn Di của Lôi Thú. Tất cả cẩn thận mau dùng bảo vật hộ thân để phòng nó đánh lén.....

Y Tư Kỳ không hổ danh là sứ giả của Thánh Thành trong chớp mắt đã nhận ra thần thông mà Lôi Thú sử dụng lập tức lên tiếng cảnh báo mọi người.

- A...

Nhưng nàng còn chưa kịp nói dứt lời thì một tiếng hét thảm thiết đã vang lên.

Quần hùng cùng người phát ra âm thanh đó chính là trung niên nam tử vừa rồi muốn xông lên đoạt bảo đầu tiên vào lúc này chỉ thấy lòng ngực của hắn bị một đôi thú trảo màu tím cắm xuyên qua cả trái tim màu đỏ bị moi ra ngoài bốp nát.

- Ầm!

Tiếp dưới ánh mắt kinh hãi của quần hùng Lôi Thú nắm chặt móng vuốt lại trái tim của người trung niên trong tay nó lập tức bị bốp nát.

- Không.....!

Trái tim bị bốp nát người trung niên chỉ kịp phát ra một tiếng kêu không cam lòng cuối cùng rồi ngã xuống dưới đất, một đời Thần Hoàng cường giả cứ như vậy mà vẫn lạc!!

- Khắc!

Sau khi giết chết trung niên nam tử Lôi Thú nhìn những người còn lại lộ ra một nụ cười gằn rồi không đợi tất cả kịp có hành động gì lại lần nữa tiêu thất vào hư không.

- Vút!

Quần hùng vừa hồi phục lại tinh thần lập tức điên cuồng dùng thần thức tra xét khắp nơi muốn tìm ra nơi ẩn thân của Lôi Thú. Đáng tiếc dù bọn họ cố gắng thế nào cũng không có được chút thu hoạch nào.

Mà Lôi Thú cứ cách một đoạn thời gian lại dựa vào Thần thông Thuần Di quỷ dị không ngừng xuất thủ tập kích quần hùng. Sau một lúc bên trong Thiên Tinh Mật Khố ngoại trừ năm người mạnh nhất là Cái Tư Lôi Sâm, Y Lý Tạt, Bái Thác Tư, Đông Phương Trường Minh ra thì những cường giả khác đều đã lần lượt vẫn lạc dưới tay của nó!!

- Cái Tư Lôi Sâm đại nhân ở đây ngài là người mạnh nhất không biết ngài có biện pháp nào đối phó Lôi Thú không? Nếu cứ tiếp tục như thế này sớm muộn gì chúng ta cũng sẽ bị nó chơi đùa tới chết!!

Lúc này chỉ thấy bạch y lão giả Bái Thác Tư toàn thân đầy vết thương chăm chú nhìn về phía Lôi Hoàng Cái Tư Lôi Sâm khổ sở kêu lên một tiếng.

Những người còn lại nghe vậy đồng loạt đưa mắt nhìn vào Cái Tư Lôi Sâm dù là Đông Phương Trường Minh ngay từ đầu luôn không có thiện cảm với hắn giờ phút này cũng có chút trông đợi dù sao ở đây Cái Tư Lôi Sâm không chỉ là người có thực lực mạnh nhất mà còn là người tiến vào Thiên Tinh Cung nhiều nhất, hắn nhất định sẽ có một số biện pháp đối phó với Lôi Thú!!

- Ủm! Ta quả thật có một số biện pháp có thể ép Lôi Thú hiện thân nhưng e rằng phải làm phiền các vị giúp đỡ một tay rồi!

Cái Tư Lôi Sâm nhìn thấy ánh mắt của mọi người nhìn mình thì nhú nhú mày một chút rồi trầm giọng trả lời.

- Người muốn bọn ta trợ giúp điều gì?

Y Tư Kỳ nghe vậy cùng kêu lên một tiếng.

- Ta hy vọng các người có thể cho ta mượn một chút nguyên khí!!

Cái Tư Lôi Sâm trầm giọng kêu lên.

- Cái gì?

Bốn người vừa nghe thấy lời nói của hắn thì không nhịn được kinh hãi kêu lên một tiếng nguyên khí cũng là một loại năng lượng tồn tại bên trong cơ thể của tu sĩ. Nhưng nó khác với linh khí ở chỗ là linh khí nếu có hao tổn thì có thể dễ dàng bổ sung còn nguyên khí thì không như vậy dù tu sĩ có cường đại bao nhiêu thì số lượng nguyên khí trong cơ thể cũng có hạn lượng nhất định nếu tùy tiện sử dụng nếu không nhẹ thì phải mất thời gian rất lâu mới có thể khôi phục, nặng thì thực lực giảm mạnh ảnh hưởng đến việc tu luyện mai sau!!

- Được Cái Tư Lôi Sâm ta có thể tạm tin người một lần đem nguyên khí cho người mượn! Hy vọng người không làm bọn ta thất vọng!!

Sau một lúc trầm ngâm Y Lý Táp đột nhiên kêu lên một tiếng sau đó đưa tay điểm vào lưng của Cái Tư Lôi Sâm đem một phần nguyên khí của mình cho hắn mượn.

- Ầm!

Ngay cả kẻ địch của Cái Tư Lôi Sâm cũng đã đồng ý đem nguyên khí của bản thân cho hắn mượn ba người còn lại đương nhiên không có lý do gì từ chối nữa lập tức đưa một tay điểm vào sau lưng hắn thúc dục nguyên khí của mình tiến vào cơ thể Cái Tư Lôi Sâm.

- A!

Sau khi tiếp nhận nguyên khí của bốn đại cường giả khí thể trên người Cái Tư Lôi Sâm chỉ nghe hắc thét to một tiếng vung tay phải lên đánh ra một chưởng.

Một chưởng đó của hắc đánh ra không phải chưởng cương bình thường mà là một tầng hào quang màu xanh biếc.

- Ầm!

Tầng hào quang màu xanh đó vừa xuất hiện lập tức phát ra một luồng hấp lực phi thường cường đại làm cho không gian xung quanh ầm ầm chấn động dần dần xoắn lại tạo thành một cái hắc động lớn hơn trăm trượng.

- Đây là?

Ba người Đông Phương Trường Minh, Y Tư Kỳ, Bái Thác Tư đứng ở bên cạnh quan sát thấy vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng bọn họ hoàn toàn không ngờ Cái Tư Lôi Sâm có lá bài tẩy cường đại như vậy có thể tạo ra một cái hắc động lớn như vậy bên trong một không gian phong kín như thế này.

- Một chiêu này được gọi là Vạn Từ Thủ là tuyệt chiêu mạnh nhất của Cái Tư Lôi Sâm các người có thấy có thấy lam quang đó không đó chính là do từ lực trong thiên địa tụ hội mà thành có sức hủy diệt phi thường cường đại!!

Y Lý Tạt trầm giọng giải thích.

- Ầm

Trong lúc bốn người đang trò chuyện thì dưới uy lực đáng sợ của Vạn Từ Thủ Lôi Thú đang ẩn trốn trong không gian cũng dần dần bị lôi ra bên ngoài.

- Các vị mau chế ngự nó lại! ta không giữ được bao lâu nữa!!

Vừa thấy Lôi Thú xuất hiện Cái Tư Lôi Sâm lập tức kêu to một tiếng.

- Cứ giao cho ta!

Y Tư Kỳ nghe vậy kêu lên một tiếng sau đó há miệng phun ra một tấm lưới bảy màu về phía Lôi Thú.

- Grao!

Lôi Thú nhìn thấy tấm lưới bắn về phía mình lập tức phát ra lôi quang tấn công nó.

- Âm ầm ầm...

Đối diện với thế công của Lôi Thú tấm lưới bảy màu không tránh khỏi chao đảo một hồi trên không trung.

- Phụt!

Y Tư Kỳ thấy vậy thì sắc mặt đại biến cắn răng một cái phun ra một ngụm tinh huyết lên trên tấm lưới bảy màu.

- Âm!

Tấm lưới bảy màu vừa nhận được tinh huyết của chủ nhân thì lập tức hào quang đại phóng phá tan tất cả lôi điện hung mãnh lao xuống trói chặt cả người Lôi Thú lại.

- Tốt!

Bốn người Cái Tư Lôi Sâm thấy vậy không nhịn được vui mừng kêu lên một tiếng sau đó cùng lúc xuất ra toàn lực đánh vào người Lôi Thú.

- Graooo....

Đối diện với sự liên thủ của bốn đại cường giả Lôi Thú dù có cường đại đến đâu cũng không chịu nổi thảm thiết kêu to một tiếng.

- Ầm!

Nhưng nó dù sao cũng là Thủ Hộ Thần Thú của Thiên Tinh Mật Khố tồn tại có thể sánh ngang với Thần Hoàng đỉnh phong sao có thể dễ dàng cam tâm chịu chết lập tức há miệng phun ra một đạo hắc lôi về phía năm người.

- Mọi người mau gia tăng sức mạnh đây là Diệt Thế Hắc Lôi sát chiêu mạnh nhất của Lôi Thú sẽ không duy trì lâu đâu chỉ cần duy trì khoảng nửa giờ nữa thì chúng ta sẽ thắng!!

Cái Tư Lôi Sâm thấy đạo hắc lôi bắn tới thì sắc mặt đại biến kêu lên một tiếng.

Bốn người Đông Phương Trường Minh nghe vậy cắn chặt răng một cái gia tăng thêm sức mạnh chống cự với Diệt Thế Hắc Lôi đã đến nước này không phải Lôi Thú chết thì chính là bọn họ vong.

- Ầm! Ầm! Đùng!!

Cũng may cho quần hùng là đúng như lời của Cái Tư Lôi Sâm đã nói Diệt Thế Hắc Lôi quả thật chỉ có thể duy trì nửa canh giờ khi thời gian đến không cần bọn họ đi phá nó cũng tự động vỡ tan.

- Ầm! Đùng!

Trong chớp mắt Lôi Thú đã bị lực lượng của ngũ đại cường giả chấn nát thân thể mà chết trên không trung chỉ còn lưu lại trên không trung chỉ còn lưu lại một cái ma hạch màu tím lớn như nắm tay không ngừng tỏa ra lôi điện.

- Ha ha ha... Cuối cùng cũng lấy được rồi! Chỉ cần có nó ta nhất định có thể tiến vào Thiên Cấp.

Cái Tư Lôì Sâm vừa thấy ma hạch của Ma Thú xuất hiện thì hưng phấn hét lên một tiếng sau đó lập tức hóa thành một luồng lôì điện bay tới chụp lấy nó.

- Vút! Vút!

Đồng thời lúc này Y Lý Táp đột nhiên lại vung tay phóng ra ba hạt châu màu tím về phía ba người Bái Thác Tư, Đông Phương Trường Minh và Y Tư Kỳ.

- Âm ầm ầm....

Ba viên châu vừa tới trước mặt của ba người lập tức âm ầm phát nổ vô số lôì điện từ bên trong bắn ra bao phủ lấy ba người.

- Không tốt là Bạo Lôì Châu!

Đông Phương Trường Minh vừa nhìn thấy như vậy thì thất thanh kêu lên một tiếng tiếp theo đó không chút do dự vội vàng xoay người ôm lấy Y Tư Kỳ biến thân thành hình dáng Lục Đạo Ma Thần lặn ra xa cố gắng thoát khỏi phạm vi của vụ nổ.

- A a a...

Còn lão giả Bái Thác Tư phản ứng hơi chậm một tí không kịp tránh né lập tức trở thành mục tiêu của vô số lôì điện. Dưới uy năng đáng sợ của Bạo Lôì Châu khiến cho cả người hắn không ngừng phát ra khói xanh té xuống đất.

- Khụ khụ khụ....

Một lúc sau vụ nổ từ từ tan đi chỉ thấy hai người Đông Phương Trường

Minh và Y Tư Kỳ từ trên mặt đất đứng dậy liên tục ho khan mấy tiếng bộ dáng rất là chật vật nhưng tính ra hai người vẫn còn may mắn hơn Bái Thác Tư rất nhiều dù sao bọn họ vẫn còn sống mà hắn thì đã chết!!

- Di! Không ngờ mới vừa tiêu hao lượng lớn pháp lực lại đối mặt với Bạo Lôi Châu mà người vẫn không chết. Thật đúng là làm cho ta kinh ngạc không hổ thẹn là người làm cho ta chú ý!!

Cái Tư Lôi Sâm đang đứng mân mê viên ma hạch của Lôi Thú ở phía xa nhìn thấy cảnh tượng đó thì lộ ra vẻ kinh ngạc rồi nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Đại Chiến Khởi.

- Bạo Lôi Châu của ngươi? Cái Tư Lôi Sâm tiên sinh ngươi nói vậy là có ý gì? Không lẽ là ngươi và Y Lý Táp đã liên kết với nhau muốn giết chúng ta??

Y Tư Kỳ vừa hồi phục lại tinh thần nghe được lời nói của Cái Tư Lôi Sâm thì kinh hãi hét lên một tiếng nàng không thể tin được chiến hữu vừa cùng mình trải qua sinh tử đại nạn giờ phút này lại đột nhiên trở mặt ra tay đối phó mình.

- Hắc hắc... Ta liên thủ với Y Lý Táp? Y Tư Kỳ tiểu thư ngươi nói sai rồi, bọn ta không cần phải liên thủ với nhau bởi vì ngay đầu hắc đã là người của ta rồi. Phải không Y Lý Táp?

Cái Tư Lôi Sâm nghe thấy câu hỏi của Y Tư Kỳ thì lộ ra một nụ cười châm chọc sau đó xoay đầu nhìn Y Lý Táp hỏi.

- Đúng vậy Cái Tư Lôi Sâm đại nhân!

Y Lý Táp cung kính nhìn Cái Tư Lôi Sâm nói.

- Sao có thể như vậy được? Các ngươi không phải kẻ thù hay sao?

Y Tư Kỳ nghe được lời nói của Y Lý Táp thì không thể tin kêu lên.

- Kẻ địch? Ta sao có thể là kẻ địch với Cái Tư Lôi Sâm đại nhân được chứ. Chuyện trước đây chẳng qua là chúng ta cùng diễn một màn kịch để

đánh lừa Thánh Thành các người mà thôi!!

Y Lý Tạp cười nhạt nói.

- Đánh lừa Thánh Thành chúng ta? Các người rốt cuộc có âm mưu gì??

Y Tư Kỳ nghe vậy thì kinh hãi tốt độ kêu lên.

- Âm mưu gì? Chuyện này còn cần phải hỏi sao? Chúng ta đã tiến vào Thiên Tinh Cung đương nhiên là muốn lấy hết tất cả số cổ bảo ở đây rồi! Người đừng tưởng ta không biết mỗi người chỉ có thể lấy được ba món bảo vật là do Thánh Thành các người tự định ra, Thiên Tinh Cung thật sự không có quy định như vậy!!

Cái Tư Lôĩ Sâm nghe được câu hỏi của Y Tư Kỳ thì cười lạnh một tiếng nói.

- Trước đây sở dĩ ta phải chấp nhận quy định đó là bởi vì còn kiêng kỵ Thánh Thành nhưng bây giờ thì không cần nữa có được ma hạch Lôĩ Thú này ta nhất định có thể đột phá thành Thiên Cấp cường giả cộng thêm số cổ bảo ở đây cho dù lão gia hỏa Minh Vương có xuất quan cũng chưa chắc là đối thủ của ta! Tinh Thần Hải tương lai nhất định sẽ do Cái Tư Lôĩ Sâm ta làm chủ!!

Hơi dừng lại một chút Cái Tư Lôĩ Sâm lại trương cuồng cười nói.

- Cái Tư Lôĩ Sâm nếu người đã dám đem dã tâm của mình bộc lộ ra hết ở đây. Thì có lẽ đã nắm chắc có thể giết chúng ta diệt khẩu rồi chứ?

Đúng lúc này Đông Phương Trường Minh này giờ luôn im lặng đột nhiên lại nhìn Cái Tư Lôĩ Sâm nhàn nhạt hỏi.

- Việc này còn cần phải hỏi sao? Nếu các người còn ở trạng thái toàn thịnh thì có lẽ sẽ có mấy phần cơ hội thoát khỏi đây, nhưng đáng tiếc

hiện tại các người vừa bị Bạo Lôi Châu đả thương lại vừa cho ta mượn một lượng lớn nguyên khí các người còn có khả năng thoát khỏi tay ta và Y Lý Tạt sao??

Cái Tư Lôi Sâm nhìn Đông Phương Trường Minh cười nhạt một cái nói qua lời nói đó của hắn có thể thấy việc mượn nguyên khí của mọi người để đối phó Lôi Thú lúc này cũng là một phần kế hoạch của hắn.

- Người nói rất đúng đáng tiếc ta sẽ không khoan tay chịu chết đâu. Y Tư Kỳ mau động thủ!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy hét lên một tiếng một cái sau đó hóa thành hình dáng Lục Đạo Ma Thần lật tay phát ra một đạo chưởng cương về phía Cái Tư Lôi Sâm.

- Giết!

Y Tư Kỳ cũng lập tức quát lớn ầm ầm đánh về phía Y Lý Tạt.

- Tự tìm đường chết!

Cái Tư Lôi Sâm thấy vậy khinh thường nói một tiếng sau đó sau đó cũng đánh ra một chưởng.

- Ầm ầm ầm....

Chưởng cương của hai đại cường giả ầm ầm va chạm vào nhau sau đó không ngờ hai người cùng lúc bị đẩy lui lại.

- Sao lại như vậy? Thực lực của người sao lại có thể khôi phục nhanh như được!!

Vừa ổn định lại được thân hình Cái Tư Lôi Sâm lập tức kêu lên một tiếng trong giọng nói không giấu được sự kinh ngạc bởi vì hắn phát hiện thực lực

của Đông Phương Trường Minh không ngờ lại quý dị khôi phục lại trạng thái đỉnh phong trước khi bị thương.

- Ta có thể khôi phục chính là bởi vì thứ này.

Đông Phương Trường Minh nghe thấy câu hỏi của Cái Tư Lôi Sâm thì cười nhạt một tiếng lật tay lấy ra một viên đan dược màu đỏ nhìn hẩn nói.

- Đây là... Huyết Hồn Đan! Người lại có nó sao??

Cái Tư Lôi Sâm nhìn thấy viên đan dược trong tay của Đông Phương Trường Minh thì kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Huyết Hồn Đan là loại đan dược xếp thứ chín trên Đan Dược Bảng của Tinh Thần Hải tuy không phải là loại đan dược tốt nhất nhưng nó tuyệt đối là loại đan dược thần kỳ nhất bởi vì nó có tác dụng giúp khôi phục pháp lực một cách rất nhanh. Cho dù có bị thương nặng đến đâu chỉ cần phục dụng nó thì lại thực lực thời kỳ toàn thịnh trong một khoảng thời gian hơn nữa loại đan dược này còn không có chút tác dụng phụ nào với cơ thể cho nên nó là loại dược mọi cường giả yêu thích nhất mỗi lần xuất hiện đều được vô số người tranh nhau mua. Nếu không phải Đông Phương Trường Minh có quan hệ tốt với Bạch Phong Thương Hội thì cũng sẽ không may mắn mua được ba viên hộ thân!!

Quay trở lại hiện trường!

- Thật ra cho dù trong tay ta có Huyết Hồn Đan nhưng nếu phải Cái Tư Lôi Sâm người đại nhân đại lượng cho ta đầy đủ thời gian kích phát dược lực của nó ta cũng không thể khôi phục nhanh như vậy ha ha ha....

Khi nhìn thấy bộ dáng kinh ngạc của Cái Tư Lôi Sâm Đông Phương Trường Minh không nhịn được mở miệng châm chọc một câu.

- Tuyệt Tình Đạo - Tuyệt Tình Chú - Băng Phong Thiên Hạ.
- Tuyệt Tình Đạo - Tuyệt Tình Chú - Tam Thiên Hàn Phong Đạo.
- Tuyệt Tình Đạo - Tuyệt Tình Chú - Băng Phong Huyết Kiếm.
- Tuyệt Tình Đạo - Tuyệt Tình Chú - Bạo Vũ Lê Hoa.

Tiếng cười vừa dứt chỉ nghe Đông Phương Trường Minh quát lớn một tiếng điên cuồng xuất thủ do hiện tại trong cơ thể hãn tràn ngập Hàn Băng Chân Khí cho nên những chiêu thức hãn sử dụng đều là những chiêu thức có lực sát thương lớn bên trong Tuyệt Tình Chú.

- Hừ! Cừu Thiên Lôi Đạo - Lôi Thần Nộ.

Đối diện với sát chiêu của Đông Phương Trường Minh Cái Tư Lôi Sâm hừ lạnh một tiếng sau đó rút ra một thanh trường đao chém ra một luồng đao cương màu tím.

- Ầm ầm ầm...

Đao cương của Cái Tư Lôi Sâm vừa va chạm với sát chiêu của Đông Phương Trường Minh lập tức vang lên một tiếng nổ lớn sau đó cả hai bên tự triệt tiêu nhau biến mất.

- A!

Liên chiêu bị phá Đông Phương Trường Minh không những không chút thất vọng mà còn cười nhẹ một tiếng bởi vì những chiêu đó tuy đúng là cường đại nhưng cũng chỉ là miếng mồi nhử của hãn mà thôi sát chiêu thực sự bây giờ mới xuất hiện chỉ thấy hãn gầm lên một tiếng sau đó hóa thành một cái bóng trắng lao thẳng đến chỗ của Cái Tư Lôi Sâm.

- Hàn Băng Liệt Thiên!

Khi đến trước mặt đối thủ Đông Phương Trường Minh không chút do dự đánh ra một chiêu.

- Ầm!

Một chiêu này của hắn là tuyệt chiêu hình thành sau khi dung hợp Liệt Thiên Thập Kích và Hàn Băng Chân Khí hàm chứa sức công phá tuyệt đối kinh người tuyệt đối kinh người đủ để giết chết một Thần Hoàng bình thường nhưng không ngờ khi đánh vào cơ thể của Cái Tư Lô Sâm chỉ có thể phá nát lớp áo bào của hắn ngoài ra không thể gây thêm một chút thương tổn nào cho hắn nữa.

- Một chiêu này rất khá đáng tiếc vẫn chưa thể phá được Vạn Từ Thể của ta. Kế tiếp đến lượt người tiếp một chiêu của ta!!

Dưới ánh mắt kinh ngạc của Đông Phương Trường Minh chỉ thấy Cái Tư Lô Sâm cười gằn một tiếng sau đó vung trường đao lên chém mạnh xuống.

- Ầm! Rắc!!

- Aaaa....

Uy lực một đao này của Cái Tư Lô Sâm thật sự quá mạnh mẽ nó không những phá tan Lục Đạo Ma Thần hộ thân của Đông Phương Trường Minh mà còn trực tiếp chấn nát xương tay của hắn.

- Hàn Băng Liệt Thiên - Thập Kích Quy Nguyên.

Đông Phương Trường Minh cắn răng nhịn đau dùng Hàn Băng Chân Khí trong cơ thể băng phong vết thương lại quát lên một tiếng chấn động sau đó hóa chiêu thành quyền dốc toàn lực đánh ra một quyền mạnh nhất vào cơ thể của Cái Tư Lô Sâm.

- Aaaa....

Dưới một quyền liều mạng của Đông Phương Trường Minh cho dù Cái Tư Lôî Sâm có Vạn Từ Thể hộ thân cũng không nhận được kêu thảm một tiếng liên tục lùi lại hai ba trượng.

- Giết!

Cơ hội hiếm có sao Đông Phương Trường Minh có thể dễ dàng bỏ qua lập tức lao lên liều mạng truy kích.

PS: Hôm nay cuối tuần mình hơi mệt nên chương hơi dờ các bạn thông cảm thứ hai mình sẽ bù sau!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Khốn Cảnh!

- Ấm ầm ầm...

Bên trong Thiên Tinh Mật Khố hai người Đông Phương Trường Minh và Cái Tư Lôi Sâm hung mãnh chiến đấu làm cho không gian xung quanh không thể nào chịu nổi áp lực ầm ầm chấn động!

Mười ngày lặng lẽ trôi qua.

- Đùng!

Sau một tiếng nổ lớn hai người ầm ầm tách ra vào lúc này chỉ thấy trên thân thể hai đại cường giả đều là vết thương bất quá chiến ý và sát ý trong ánh mắt của bọn họ vẫn không suy giảm một chút nào. Hai người vừa tranh thủ thời gian chữa trị vết thương trên cơ thể mình vừa âm thầm quan sát tìm kiếm sơ hở của đối phương để phát ra một kích trí mạng quyết phân thắng bại.

- Ấm ầm ầm... Đùng!

Nhưng đúng lúc này ở phía xa đột nhiên vang lên một tràng nổ to tiếp theo đó chỉ thấy cả tòa Thiên Tinh Mật Khố ầm ầm chấn động điên cuồng lung lay như sắp sụp đổ.

- Cái gì?

- Sao lại như vậy?

Đông Phương Trường Minh và Cái Tư Lôî Sâm đang giằng co với nhau cảm nhận được sự rung chuyển của Thiên Tinh Mật Khố thì sắc mặt đại biến kinh hãi hét lên một tiếng. Bọn họ là người hiểu rõ sự lợi hại của nơi này vừa rồi uy lực trận chiến của bọn họ có thể nói là kinh thiên động địa cũng không thể rung chuyển nó mấy may.

Vậy mà không ngờ hiện giờ nó lại đột nhiên âm âm rung chuyển bộ dáng giống như muốn sụp đổ. Thật ra là đã xảy ra chuyện gì??

.....

Thời gian quay lại một chút lúc Đông Phương Trường Minh đang chiến đấu với Cái Tư Lôî Sâm thì đồng thời Y Tư Kỳ cũng âm âm xông thẳng về phía Y Lý Tạt.

.....

- Hỏa Tinh Linh trong thiên địa xin hãy nghe theo lời triệu hoán của ta....
Hỏa Hải Phần Thế!

Đối mặt với cường giả thành danh lâu năm như Y Lý Tạt Y Tư Kỳ không dám có chút sơ sót vừa ra tay lập tức dốc hết toàn lực thi triển Hỏa hệ Cấm Chú Ma Pháp!

- Vù vù vù....

Dưới sự chỉ huy của Y Tư Kỳ Hỏa hệ nguyên tố trong thiên địa nhanh chóng hội tụ thành một con sông lửa dài hơn ngàn trượng từ trong hư không phóng ra lao thẳng về phía Y Lý Tạt.

- A!

Đối diện với thể công của Cấm Chú cấp Ma Pháp Y Lý Tạt không dám

xem thường chút nào lập tức hét lên một tiếng thì triển ra phòng hộ cường đại nhất của bản thân. Lúc này bên ngoài cơ thể hắn đã xuất hiện một lớp chiến giáp màu trắng ngà phát ra từng lớp hào quang sáng chói đó chính là Quang Minh Hộ Ma Pháp - Quang Minh Thủ Hộ Thánh Giáp.

- Âm ầm ầm!

Hỏa Hải Phần Thế của Y Tư Kỳ và Quang Minh Thủ Hộ Thánh Giáp của Y Lý Tạt vừa va chạm với nhau lập tức làm cho không gian xung quanh âm ầm chấn động.

- Phá cho ta!

Sau một lúc giằng co chỉ nghe Y Lý Tạt quát lớn một tiếng âm ầm phát lực chấn nát dòng sông lửa lao thẳng về phía Y Tư Kỳ.

- Phụt!

Ma pháp bị phá Y Tư Kỳ lập tức gặp phải cản trở há miệng phun ra một ngụm máu tươi sắc mặt trở nên trắng bệch như một tờ giấy trắng nhưng đối diện với thể công như hổ như sói của Y Lý Tạt nàng ta không dám chậm trễ chút nào dốc toàn lực lui lại phía sau đồng thời lần nữa phóng ra tấm lưới bảy màu lúc này dùng để trói Lôi Thú về phía Y Lý Tạt muốn dựa vào nó tạm thời ngăn cản hắn lại.

- Ha ha ha.... Tỏa Thần Vồng tuy là lợi hại nhưng nó đã bị Lôi Thú phá hủy mất một phần, căn bản không cản được bốn tọa! Phá cho ta!!

Đáng tiếc là khi nhìn thấy tấm thất sắc linh vồng chụp về phía mình Y Lý Tạt chẳng những không tỏ ra một chút kinh hãi nào mà còn hung hăng cười lớn một tiếng rồi đánh ra một quyền.

- Âm! Đùng!!

Đúng như lời của Y Lý Táp một tấm Tỏa Thần Vồng đã tàn phá không thể cản được hấn vừa va chạm vào quyền cương do hấn đánh ra lập tức nổ tung thành vụn mảnh.

- Ầm!

Nhưng đúng lúc này dị biến lại xảy ra chỉ thấy trong hư không đột nhiên xuất hiện hơn mười quang trụ phát ra đủ loại màu sắc từ bốn phương tám hướng bắn tới tạo thành một chiếc lồng có đường kính hơn mười trượng vây khốn Y Lý Táp lại.

- Đây là... cấm chế bên trong Thiên Tinh Điện! Tại sao ngươi lại có thể thao túng được chúng??

Y Lý Táp nhìn thấy cái lồng xuất hiện thì không nhận được kinh hãi nhìn Y Tư Kỳ lớn tiếng hỏi.

- Tại sao? Đương nhiên là do các tiền bối trong Thánh Thành dạy cho ta rồi! Phương pháp này trước đây đều được dùng để đối phó với Lôi Thú không ngờ hôm nay lại trở thành lá bài tẩy để ta đối phó với lũ súc sinh các ngươi!!

Nghe được câu hỏi của Y Lý Táp thì trên khuôn mặt tái nhợt của Y Tư Kỳ không nhận được xuất hiện một nụ cười tươi nói.

Từ khi Thiên Tinh Điện mở ra đến nay chúng cường giả của Thánh Thành đã tiến vào đây không biết bao nhiêu lần đối với hoàn cảnh ở đây không những đã sớm đã thuộc như lòng bàn tay mà bọn họ còn đã nghiên cứu ra được phương pháp điều động một số cấm chế ở đây, phương pháp này suốt hơn mười mấy vạn năm qua đều được truyền cho các sứ giả khi tiến vào đây!!

- Hừ! Cho dù ngươi có thể khống chế một số cấm chế ở nơi này thì đã

sao? Chúng nhiều lắm cũng chỉ có thể tạm thời vây khốn được ta một thời gian mà thôi. Căn bản không thể nào trực tiếp sát thương ta. Đợi khi ta thoát ra ngoài vẫn phải chết như thường!!

Y Lý Táp không hổ là cường giả thành danh lâu năm đã trải qua không biết bao nhiêu sóng gió tâm chí quả thật kiên định phi thường sau một lúc kinh hãi đã lấy lại được bình tĩnh nhìn Y Tư Kỳ lạnh lùng nói.

- Người nói rất đúng số cấm chế này quả thật chỉ có thể vây khốn được người không thể giết được người nhưng người đừng quên ở đây còn có ta dựa vào sức của ta tin chắc rằng nhất định sẽ giết được người!!

Y Tư Kỳ nghe được lời nói của Y Lý Táp thì cười lạnh một tiếng sau đó dồn hết toàn bộ lực lượng của mình vào trong Ô Kim Trượng trong tay đánh về phía hắn.

- Âm!

Một trượng này hàm chứa toàn bộ lực lượng của Y Tư Kỳ nàng tin chắc nhất định có thể giết chết được Y Lý Táp. Không ngờ khi sắp đánh trúng người đối phương thì trước người Y Lý Táp lại xuất hiện hư ảnh một tòa tháp bảy tầng thay hắn đỡ một đòn đoạt mạng này!!

- Âm!

Ô Kim Trượng vừa va chạm với hư ảnh của bảo tháp lập tức gây ra một tiếng nổ lớn kinh thiên động địa làm cho không gian bốn phía xuất hiện từng vết nứt.

- Đây là... Vạn Trượng Kính Tháp tại sao hắn lại có bảo vật trong truyền thuyết này??

Y Tư Kỳ bị dư chấn của vụ nổ chấn lui lại một đoạn khi vừa ổn định lại

thân hình quan sát rõ hình dáng của tòa bảo tháp trước người của Y Lý Táp thì không nhin được kinh hãi kêu lên một tiếng.

Cũng khó trách Y Tư Kỳ lại kinh hãi như vậy uy danh của Vạn Trượng Kính Tháp ở Tinh Thần Nội Hải thật sự quá lớn hầu như không có ai không biết không có ai là không hay bởi vì nó chính là bản mạng pháp bảo của Tam Nhân Thần Quân cái thể hung nhân ở Tinh Thần Nội Hải hơn mười vạn năm trước.

Vào thời đại đó Tam Nhân Thần Quân dựa vào cái thể tu vi của bản thân và sự trợ giúp của bản mạng pháp bảo Vạn Trượng Kính Tháp mà một mình khiêu chiến với Thánh Thành và Minh Vương Thập Nhị Cung không rơi xuống hạ phong. Nghe nói lúc đó hãn dựa vào thần thông đáng sợ món bản mạng pháp bảo này mà liên tục giết chết hai vị Thiên Cấp cường giả và đại lượng Thần Hoàng, Thần Vương cao thủ làm rung chuyển đến tận căn bản của Thánh Thành nên chọc giận đến người thống trị tối cao của Thánh Thành là Minh Đế buộc Minh Đế phải đích thân ra tay đối phó với hãn.

Cuối cùng cho dù là Tam Nhân Thần Quân có lợi hại đến đâu cũng không thể nào là đối thủ của lão quái vật sống từ Thái Cổ như Minh Đế bị hãn giết chết mà Vạn Trượng Kính Tháp thân là bản mạng pháp bảo của hãn cho dù có cường đại đến đâu cũng khó tránh được kết cục bị phá hủy cho nên cái " Vạn Trượng Kính Tháp " của Y Lý Táp nhiều nhất cũng chỉ là một món đồ được phục chế mà thôi!!

- Giết!

Nghĩ đến đó tinh thần của Y Tư Kỳ miễn cưỡng khôi phục lại tinh thần bắt đầu điên cuồng tấn công Vạn Trượng Kính Tháp trước mắt muốn phá hủy nó trước khi Y Lý Táp có thể thoát khỏi cấm chế.

- Ầm!

- Âm!

- Âm!

Đáng tiếc là cho dù Y Tư Kỳ có cố gắng tới đâu cũng không thể lay chuyển được cái tiểu tháp thoát nhìn cao không quá ba trượng trước mắt mà thời gian càng lâu thì cấm chế trên người Y Lý Tạt càng lúc càng suy yếu hẳn đang từng chút từng chút khôi phục lại năng lực hành động.

- Khởi!

Cuối cùng Y Tư Kỳ cắn răng quát lớn một tiếng điên cuồng điều động lực lượng cấm chế gia trì cho bản thân.

- Phá!

Được cấm chế gia trì lực lượng trong người Y Tư Kỳ lập tức tăng vọt lên đỉnh phong nàng lại quát to một tiếng âm âm xuất ra một trượng đánh về phía Vạn Trọng Kính Tháp.

- Phụt!

Y Lý Tạt thấy vậy sắc mặt đại biến lập tức không chút do dự phun ra một ngụm máu tươi vào Vạn Trọng Kính Tháp trước mặt.

- Âm!

Vạn Trọng kính Tháp sau khi nhận được tinh huyết chủ nhân lập tức đại phóng hào quang hung mãnh xông tới ngăn cản Ô Kim Trọng.

- Âm âm âm... Đùng! Đùng! Đùng!!

Lần va chạm thứ hai của hai đại pháp bảo không những làm cho không gian xung quanh âm âm nổ tung mà tất cả số cấm chế xung quanh cũng đồng

loạt phát nổ khiến cho Thiên Tinh Mật Khố lung lay dữ dội!!

....

- Y Tư Kỳ!

- Y Lý Tập!

Trở lại hiện tại sau khi quan sát rõ tình hình Cái Tư Lôi Sâm cùng với Đông Phương Trường Minh cùng lúc quát lớn một tiếng sau đó gấp gáp bay đến bên cạnh đồng đội của mình.

- Y Tư Kỳ người không sao chứ?

Trong chớp mắt Đông Phương Trường Minh đã xuất hiện sau lưng Y Tư Kỳ đỡ lấy nàng gấp gáp hỏi.

- Ta không sao! Đông Phương huynh xin lỗi là do ta không tốt...

Y Tư Kỳ nằm trong lòng Đông Phương Trường Minh không nhận được khổ sở kêu lên.

- Đừng nói nhiều nữa! Bây giờ quan trọng là phải tìm cách thoát ra khỏi đây trước đã!!

Nhưng nàng còn chưa kịp nói xong đã bị Đông Phương Trường Minh cắt đứt tiếp theo chỉ thấy hắc ám nàng trên tay phóng thẳng ra khỏi cửa của Thiên Tinh Mật Khố muốn thoát khỏi nơi sắp sụp đổ này.

- Ầm! Đùng!!

Nhưng lúc bọn họ sắp ra đến trước cánh cửa thì đột nhiên một luồng lam quang đánh thẳng vào người bọn họ ép bọn họ vào lại bên trong Thiên Tinh Mật Khố!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Thánh Chiến Thiên Sứ.

Thiên Tinh Mật Khố âm âm sụp đổ một cơn lốc cuồng bạo nhanh chóng lan ra bao phủ khắp nơi khiến cho không gian bốn phía xuất hiện từng đạo gợn sóng, mặt đất cũng nổi đầy bụi mù.

- Vù!

Một lúc sau bụi mù từ từ tan đi bên trong bỗng nhiên lộ ra hai thân ảnh chính là hai người Đông Phương Trường Minh và Y Tư Kỳ.

- Cái Tư Lô Sâm, Y Lý Tạt ta XXXXX hai tên cầu chừng các người. Các người tốt nhất cầu mong cho bốn tiểu thư không thể thoát khỏi nơi này nếu không nhất định sẽ băm thây hai tên chó má các người ra vạn đoạn, sau đó đem linh hồn các người đi phơi nắng

để các người sống không bằng chết!!

Vừa thoát khỏi đồng đồ nát Y Tư Kỳ lập tức bất kể tới hình tượng thực nữ của bản thân mở miệng mắng to hai người Cái Tư Lô Sâm và Y Lý Tạt giờ phút này trong lòng nàng đối với hai người bọn họ chỉ có hai loại cảm xúc đó chính là hận và nộ vô biên chỉ hận không thể lập tức băm vằm bọn họ ra làm trăm vạn mảnh cho chó ăn!!

- Y Tư Kỳ ta biết trong lòng rất giận nhưng hãy bình tĩnh lại đi. Việc quan trọng bây giờ là phải nhanh chóng tìm được lối thoát ra khỏi đây cái đã!!

Cảm xúc hiện tại trong lòng Đông Phương Trường Minh cũng không khác

gì Y Tư Kỳ đều hận chết Cái Tư Lôi Sâm và Y Lý Tạt cũng may ý chí của hắn đủ kiên định có thể kìm nén lửa giận trầm giọng nói một tiếng.

- Được!

Nghe được lời nói của Đông Phương Trường Minh thì Y Tư Kỳ hít sâu mấy hơi cố nén tức giận gật đầu một cái.

Tiếp theo hai người bắt đầu lên đường do cửa vào đã bị phong tỏa lại cho nên hai người chỉ có thể đi ngược vào bên trong hy vọng có thể lỏi thoát khỏi Thiên Tinh Mật Khố này.

- Trường Minh huynh mau xem bên này là cái gì này!!

Sau một lúc bỗng nhiên Y Tư Kỳ lại đưa tay chỉ về một hướng kêu lên một tiếng.

- Đây là.... cửa ngầm! Sao bên trong Thiên Tinh Mật Khố này lại có cửa ngầm chứ??

Đông Phương Trường Minh nhìn theo hướng ngón tay của Y Tư Kỳ chỉ phát hiện trong một góc tường đồ nát không ngờ lại lộ ra một cánh cửa ngầm màu đen thì kinh ngạc kêu lên một tiếng, hắn không thể ngờ được trong một nơi như Thiên Tinh Cung mà cũng có cửa ngầm!!

- Ha ha ha.... Trường Minh huynh không cần kinh ngạc như vậy. Huynh đã quên Thiên Tinh Cung này là nơi ở của Thái Cổ tu sĩ đã là nơi ở của tu sĩ thì có một số cánh cửa ngầm cũng là việc bình thường thôi mà. Chỉ là ta không ngờ cánh cửa ngầm này lại được giấu cẩn thận như vậy trước giờ có rất nhiều người của Thánh Thành chúng ta tiến vào nơi đây mà vẫn không thể phát hiện ra được nó nếu không phải hôm nay tất cả cấm chế của nơi này đồng thời vỡ tan chỉ sợ nó cũng sẽ không lộ ra!!

Y Tư Kỳ nhìn thấy vẻ kinh ngạc trên mặt của Đông Phương Trường Minh thì mỉm cười giải thích.

- Ủ!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật nhẹ đầu một cái.

- Két!

Quả thật bên trong nơi ở của cổ tu sĩ có một vài cái mật thất là việc vô cùng bình thường cho nên hai người cũng không suy nghĩ nhiều nữa nhanh chóng bước tới đưa tay đẩy cánh cửa màu đen ra.

Cánh cửa vừa bị đẩy ra trước mặt hai người bọn họ lập tức xuất hiện một cái thông đạo vừa dài vừa hẹp tối hun hút. Đông Phương Trường Minh và Y Tư Kỳ liếc mắt nhìn nhau một chút rồi cùng bước vào trong.

- Vù!

Thông đạo cũng không dài lắm cho nên chỉ sau một khoảng thời gian ngắn hai người đã đi đến điểm cuối từ đó bước vào bên trong một căn phòng hình vuông rộng hơn trăm trượng ở bên trong không có vật gì chỉ có một tầng băng màu trắng bay lơ lửng phía trên hư không.

Bên trong tầng băng đó là một tuyệt thế mỹ nữ thân mặc một bộ chiến giáp hoàng kim tay cầm trường thương đang nhắm mắt ngủ say điều làm cho người ta kinh ngạc là phía sau lưng nàng không ngờ lại có tám đôi cánh màu hoàng kim phát ra ánh sáng kim chói mắt.

- Tê... lại là Thánh Chiến Thiên Sứ!

Khi nhìn thấy tám đôi cánh đó thì Đông Phương Trường Minh và Y Tư Kỳ không nhịn được hít một hơi khí lạnh kinh hãi kêu lên một tiếng bọn họ

không thể nào tin được mình sẽ gặp được người của một bộ tộc trong truyền thuyết vào lúc này.

- Tinh! Âm!

Trong lúc hai người đang kinh hãi thì đột nhiên nữ Thánh Chiến Thiên Sứ lại mở mắt ra trong chớp mắt một luồng khí thể kinh khủng thuộc về Thần Hoàng đỉnh phong cường giả lập tức phát ra trong chớp mắt khối băng lập tức bị nghiền thành bột mịn.

- Vù vù vù...

Đông Phương Trường minh và Y Tư Kỳ thấy vậy liên tục lùi lại ba bước ngừng trọng nhìn về phía nữ Thánh Chiến Thiên Sứ đối mặt cường giả thần bí này bọn họ không thể không đề phòng.

- Ha! Các người đừng nhìn ta như vậy ta tên là Vi Vi An cũng giống như các người cũng là người giống như các người đều là người bị người khác hãm hại cho nên mới bị phong ấn ở đây!!

Nữ Thánh Chiến Thiên Sứ vừa thoát khỏi băng phong nhìn thấy ánh mắt của hai người Đông Phương Trường Minh nhìn mình thì lộ ra một nụ cười nói.

- Hử! Tại sao người biết chúng ta là bị kẹt ở đây?

Đông Phương Trường Minh nghe được câu nói của Vi Vi An thì nhú mày tỏ vẻ kinh ngạc hỏi.

- Người đừng kinh ngạc như vậy thân thể ta mặc dù bị phong ấn ở đây nhưng thần thức của ta vẫn còn có thể hoạt động đương nhiên có thể quan sát được trận chiến vừa rồi của các người ở bên ngoài.

Vi Vi An nghe được câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì mỉm cười nói.

- Nói ra cũng phải cảm tạ tên tiểu nha đầu nhà người nếu không phải người phá hủy cấm chế thì ta cũng không thể thuận lợi thoát khỏi cái phong ấn chết tiệt này!!

Hơi dừng lại một chút nàng lại nhìn Y Tư Kỳ nói.

- Như vậy người có thể nể mặt ta đã giúp người một lần chỉ cho bọn ta cách thoát ra khỏi đây không?

Y Tư Kỳ nghe vậy mang chút hy vọng nhìn về phía Vi Vi An hỏi.

- Đương nhiên! Đi theo ta!!

Vi Vi An nhẹ gật đầu một cái sau đó dẫn hai người ra khỏi gian mật thất đó tiến vào một gian mật thất khác.

Đông Phương Trường Minh và Y Tư Kỳ đi theo Vi Vi An tiến vào căn mật thất đó thì chỉ thấy phía trong đó là một tòa Truyền Tống Trận nửa ẩn nửa hiện sáng lấp lánh.

- Chỉ cần khởi động được nó là chúng ta có thể ra ngoài sao??

Y Tư Kỳ nhìn thấy cái Truyền Tống Trận đó thì vui mừng nhìn Vi Vi An hỏi.

- Đúng vậy! Nhưng ta phải báo trước cho các người biết cái Truyền Tống Trận này không giống như những cái Truyền Tống Trận bình thường khác muốn khởi động được nó người đại lượng linh thạch ra còn cần một Thiên Cấp cường giả hoặc là ba Thần Hoàng đỉnh phong cường giả đích thân chủ trận mới được!!

Vi Vi An gật đầu một cái một cái sau đó lại chuyển giọng nói.

- Hà. Người nói vậy là có ý gì muốn chơi chúng ta sao?

Y Tư Kỳ nghe được câu nói của Vi Vi An thì lập tức chuyển mừng thành giận quát lên một tiếng trong suy nghĩ của nàng những lời khi nãy Vi Vi An nói đều là thuần túy muốn trêu chọc hai người bọn nàng bởi vì không nói lúc này trên người nàng và Đông Phương Trường Minh liên tục bị thương nguyên khí tổn thất nặng nề thực lực không được phân nửa như lúc ban đầu cho dù bọn họ thời kỳ toàn thịnh dốc toàn bộ lực lượng ra thì thực lực cũng chỉ có thể đạt tới cảnh giới Thần Hoàng hậu kỳ so với Thần Hoàng đỉnh phong thì kém tới mười vạn tám ngàn dặm làm sao có thể khởi động được cái Truyền Tống Trận này??

- Y Tư Kỳ nàng bình tĩnh một chút. Ta tin rằng nếu Vi Vi An tiểu thư đã nói cho chúng ta về cái Truyền Tống Trận này thì chắc chắn có cách để chúng ta sử dụng nó có đúng không Vi Vi An tiểu thư??

Nhưng Đông Phương Trường Minh lại có suy nghĩ khác với Y Tư Kỳ chỉ thấy hắn đưa một tay ra ngăn nàng ta lại rồi lại nhìn Vi Vi An cười hỏi.

- Đông Phương huynh người đúng là thông minh đã đoán đúng ý ta. Ta chỉ cho các người Truyền Tống Trận này thì đã có cách để chúng ta có thể sử dụng nó đi ra ngoài.

Vi Vi An nghe thấy tiếng nói của Đông Phương Trường Minh thì gật đầu một cái cười nói.

- Người thật sự có cách? Là cách gì mau nói đi!!

Y Tư Kỳ nghe vậy lập tức lên tiếng hỏi.

- Cách của ta chính là nó, chỉ cần các người uống nó vào bảo đảm có thể

trong khoảng thời gian ngắn đạt đến Thần Hoàng đình phong đến lúc đó ba người chúng ta có thể khởi động cái Truyền Tống Trận này rời khỏi đây!!

Vi Vi An lật tay lấy ra hai viên đan dược màu hoàng kim phát ra mùi thơm ngào ngạt nhìn hai người Đông Phương Trường Minh nói.

- Vi Vi An tiểu thư hai viên đan dược trong tay người thật ra là gì?

Đông Phương Trường Minh nghe được lời nói của Vi Vi An thì tỏ ra kinh ngạc lên tiếng hỏi.

Y Tư Kỳ cũng dùng ánh mắt tò mò nhìn Vi Vi An trong lòng cũng rất muốn biết hai viên đan dược trong tay của nàng ta là gì mà có thể trong thời gian ngắn làm cho hai người họ đạt đến cảnh giới Thần Hoàng??

- Ha, đây chính là Thánh Nguyên Đan!

Vi Vi An nhìn ánh mắt của hai người bọn họ nhìn mình thì cười một tiếng nói.

- Cái gì... Thánh Nguyên Đan??

Hai người Đông Phương Trường Minh vừa nghe được lời nói của vi Vi An thì cùng kinh hãi kêu lên một tiếng.

Thánh Nguyên Đan là một loại đan dược chỉ có trong truyền thuyết ở trong Tây Phương Thiên Giới nó không chỉ có công dụng bồi nguyên dưỡng khí thần kỳ như Huyết Hồn Đan mà còn có công dụng tẩy kinh phạt tủy để thăng tư chất cho người dùng rất có công dụng trong việc trợ giúp cường giả đột phá cảnh giới.

Nếu như đây thật sự Thánh Nguyên Đan thì với tư chất của Đông Phương Trường Minh và Y Tư Kỳ chuyện đạt đến cảnh giới Thần Hoàng đình phong

không phải là không có khả năng.

- Vi Vi An tiểu thư đây thật sự là Thánh Nguyên Đan sao? Người làm sao có được nó??

Y Tư Kỳ cố nén sự kinh ngạc của bản thân nhìn Vi Vi An hỏi.

- Ta có thể bảo đảm đây tuyệt đối chính là Thánh Nguyên Đan! Còn về phần tại sao ta có được nó sao? Không giấu gì người rất lâu rất lâu về trước ta nghe nói bên trong Thiên Tinh Mật Khố này có Thánh Nguyên Đan chính là vì vậy mới cùng một số đồng bọn tiến vào đây đoạt bảo muốn dựa vào nó để đột phá cảnh giới Thiên Cấp trong truyền thuyết không ngờ sau khi sự thành lại bị bọn chúng phản bội phong ấn ở đây mấy viên Thánh Nguyên Đan lấy được đều bị đoạt hết chỉ còn lại hai viên này. Bây giờ coi như tiện nghi cho các người!!

Vi Vi An nghe được câu hỏi của Y Tư Kỳ thì giải thích.

- Được rồi! Đừng nói nhiều nữa bây giờ các người có uống không? Quyết định đi!!

Đột nhiên nàng lại chuyển giọng nhìn hai người Đông Phương Trường Minh quát hỏi.

- Uống! Đối với loại đan dược chỉ có trong truyền thuyết này bọn ta sao có thể từ chối!!

Đông Phương Trường Minh nghe thấy như vậy thì vội vàng cười nói một tiếng sau đó nhận lấy hai viên Thánh Nguyên Đan từ trong tay Vi Vi An cùng với Y Tư Kỳ uống vào.

Nếu là chuyện khác thì hai người còn có thể lo lắng Vi Vi An lừa mình nhưng ngược lại chuyện này thì không bởi vì nó quan hệ tới chuyện ba người

có thể tự do hay không!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Sáu Mươi Năm.

Thời gian như nước trôi đi trong chớp mắt hai người Đông Phương Trường Minh và Y Tư Kỳ cùng với Vi Vi An đã mắc kẹt bên trong Thiên Tinh Mật Khố sáu mươi năm!

Một ngày này cuộn cuộn mây đen đột ngột kéo đến bên trên vùng biển đặt cửa ra vào cửa Thiên Tinh Cung

- Âm ầm ầm....

Từ trong đó vô số đạo thiểm điện không ngừng phập phù hiện ra đan chéo với nhau tạo thành những con lồi long thoát ẩn thoát hiện trong mây.

- Thần Hoàng Kiếp!

- Chính là Thần Hoàng Kiếp đó!

- Có người đang muốn tấn thăng cảnh giới Thần Hoàng!

- Là ai vậy??

Tất cả nhân loại và Ma Thú trong phạm vi ngàn dặm nhìn thấy đám mây đen đó xuất hiện thì đều không nhin được kinh hãi hét lên một tiếng sau đó đều lập tức động thân phóng tới gần khu vực bị mây đen che phủ muốn xem thật ra là ai đang độ kiếp.

- Grao!

Lúc này từ trong khu vực bị mây đen đột nhiên vang lên một tiếng hét gầm lớn tiếp theo đó một luồng linh áp cực kỳ mạnh mẽ từ trong đó phóng ra ép thẳng lên đám người đang xông đến khiến cho những kẻ tu vi hơi yếu trực tiếp hôn mê bất tỉnh ngã xuống mặt biển bên dưới.

Còn những kẻ có tu vi mạnh hơn thì cũng cảm thấy ngũ nội lộn nhào hai mắt tối sầm lại nửa quỳ ngã xuống trên mặt biển những người này tự nhiên vừa sợ vừa giận nhìn về bên trong đám mây đen.

- Vút!

Nhưng bọn hắc còn chưa kịp làm gì thì trong đám mây đen lại lóe lên một đạo hắc quang bắn ra khi tia sáng tan hết chỉ thấy một Hắc Sắc Pháp Tướng cao hơn trăm trượng hiện ra.

- Âm!

Hắc Sắc Pháp Tướng vừa xuất hiện Kiếp Vân lập tức có phản ứng chỉ thấy hơn trăm đạo lôi điện lớn hơn trăm trượng đồng thời từ trên bầu trời giáng xuống đánh thẳng vào Hắc Sắc Cự Nhân.

- Grao!

Hắc Sắc Cự Nhân đối diện với thế công của Kiếp Vân không những không lộ ra vẻ kinh hãi mà còn hung mãnh gầm lên một tiếng rồi âm âm đánh ra một quyền.

- Âm! Đùng!

Quyền chiêu của Hắc Sắc Cự Nhân và lôi điện do Kiếp Vân phát ra lập tức nổ kinh thiên động địa tiếp đó dưới ánh mắt kinh hãi của những người đang quan sát cú đấm của Cự Nhân không ngờ có thể xuyên qua lôi điện trực tiếp đánh thẳng vào Kiếp Vân!!

- Oành oành oành....

Bị đánh trúng Kiếp vân đường như nổi giận đồng loạt phát ra hàng tỉ lôi điện hội tụ thành một con Tử Long khổng lồ phóng thẳng về phía Cự Nhân.

- Vút!

Cự Nhân thấy vậy trong mắt hiện lên một đạo tinh mang vung tay lên đôi tay khổng lồ cong lại thành trảo đưa lên thoát cái đã chụp lấy cổ của Tử Long cứ thế mà vặn gãy cổ nó.

- Ầm!

Trong phút chốc thân thể của Tử Long lập tức nổ tung thành vô số ngân sắc điện hồ tứ tán trên không trung.

- Hắc!

Cự Nhân thấy vậy thì trên môi lộ ra một nụ cười nanh ác há to miệng tham lam hút hết số lôi điện đó vào trong miệng của mình.

Không chỉ như vậy!

Sau khi hút hết số lôi điện tứ tán trên không trung Cự Nhân dường như vẫn chưa thỏa mãn tiếp tục hướng về phía Kiếp Vân hút mạnh.

- Ầm ầm ầm....

Trong phút chốc Kiếp Vân lập tức ầm ầm sụp đổ bị Hắc Sắc Cự Nhân hút vào trong bụng.

- Tê!

Những kẻ đang đứng quan sát ở gần đó thấy vậy không nhịn được hít một

hơi khí lạnh trong lòng âm thầm cảm thán vận may của mình nếu như lúc này bọn họ không nhẫn nhịn được mạo muội xông lên quấy rầy đối phương độ kiếp thì e rằng bây giờ bọn họ đến cả mình chết thế nào cũng không biết rồi!!

- Tất cả cút hết nếu không, Chết!

Hắc Sắc Cự Nhân nhìn thấy phản ứng của đám người ở phía xa thì cười lạnh một tiếng rồi quát lên.

- Vâng!

Những kẻ đang ở xung quanh nghe vậy không dám trái lệnh chút nào lập tức rời đi.

- Ầm.

Sau khi tất cả bọn họ rời đi Hắc Sắc Cự Nhân cũng lập tức biến mất tiếp theo chỉ thấy trên hòn đảo hoang đột nhiên xuất hiện ba bóng người một nam hai nữ bọn họ chính là ba người Đông Phương Trường Minh, Y Tư Kỳ và Vi Vi An đã thoát khỏi Thiên Tinh Mật Khố.

- Sáu mươi rồi! Cuối cùng cũng đã được hít thở không khí trong lành một lần nữa rồi! Thật là sướng khoái a!!

Vào lúc này chỉ thấy Y Tư Kỳ thần sắc hưng phấn vung tay múa chân tham lam hít từng hơi không khí trong lành xung quanh.

Đông Phương Trường Minh và Vi Vi An tuy không có hành động vui mừng quá khích như nàng nhưng trong mắt cũng hiện lên sự vui mừng kích động khó che dấu.

- Đông Phương huynh, Y Tư Kỳ tiếp theo hai người có ý định gì không?

Sau một lúc Vi Vi An bỗng nhiên lên tiếng nhìn hai người Đông Phương

Trường Minh hỏi.

- Cái này? Chúng ta định đi tìm hai tên khốn kiếp Cái Tư Lô Sâm, Y Lý Tạt báo thù rồi! Bọn chúng hại hai người bị vây khốn trong đó lâu như vậy cũng tới lúc phải trả giá rồi.

Đông Phương Trường Minh và Y Tư Kỳ nghe thấy câu hỏi của Vi Vi An thì liếc mắt nhìn nhau một cái rồi trả lời.

- Ủm! Như vậy ta đi cùng các người được không?

Vi Vi An nghe được câu trả lời hai người thì gật đầu một cái rồi trầm giọng nói.

- Cái gì Vi Vi An tỷ tỷ người muốn đi cùng với chúng ta? Không lẽ người không định trở về Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc sao??

Y Tư Kỳ nghe thấy như vậy thì lộ vẻ kinh ngạc nhìn Vi Vi An hỏi.

- Ta cảnh cáo người đừng nhắc tới cái gia tộc mất đi danh dự đó trước mặt ta!!

Khi vừa nghe nhắc đến mấy chữ Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc thì thái độ của Vi Vi An đột nhiên thay đổi một trăm tám mươi độ nhìn Y Tư Kỳ quát lạnh một tiếng.

- Hừ! Ta chỉ là tò mò một chút thôi mà sao lại tức giận như vậy?

Y Tư Kỳ cũng hừ nhẹ một tiếng nói.

- Thôi được rồi! Hai người đừng có như vậy nữa. Chúng ta lên đường thôi!!

Đông Phương Trường Minh ở bên cạnh nhìn thấy hai nàng giống như

chuẩn bị cãi nhau thì vội vàng kêu lên một tiếng.

- Được rồi!

Vi Vi An và Y Tư Kỳ nghe vậy lập tức thu hồi lại bộ dáng tức giận nhìn Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái.

- Ủ!

Đông Phương Trường Minh khẽ gật đầu một cái sau đó vung tay lên một chiếc cự đại chiến thuyền lập tức từ trong tay áo hần bắn ra.

Chiếc chiến thuyền này cao khoảng mười tầng toàn thân từ trên xuống dưới đều đen thui trên thân thuyền khắc vẽ vô số Ma Pháp Trận huyền ảo hai bên mạn thuyền là đại lượng Ma Tinh Pháo sáng loáng ngoài ra trên boong thuyền còn có chi chít các binh sĩ giáp bạc đang đứng nhìn kỹ thì đó rõ ràng chính là các thành viên của Huyền Băng Điều Tộc ở trong Băng Đạo trong Thiên Tinh Cung.

Nguyên lai là trước khi rời khỏi Thiên Tinh Mật Khố do nhớ ân tình Huyền Băng Điều Tộc đã tặng mình Băng Tinh khiến cho tu vi của mình có thể tăng thêm một bậc do đó có thể thuận lợi vượt qua tử kiếp cho nên Đông Phương Trường Minh đã phá bỏ phong cấm bên trong Huyền Băng Đạo khiến cho Huyền Băng Điều Tộc có thể thoát khốn bay ra thế giới bên ngoài.

Mà sau khi thoát khốn không ngờ Tộc trưởng Huyền Băng Điều Tộc lại lo lắng chủng tộc của mình mới bước vào bên trong Tinh Thần Hải còn lạ nước lạ cái e rằng sẽ bị các cường giả khác săn bắt làm nô cho nên đã cầu xin Đông Phương Trường Minh che chở cho chủng tộc của mình nguyện phụng hần làm chủ.

Chuyện tốt từ trên trời rơi xuống như vậy Đông Phương Trường Minh đương nhiên sẽ không từ chối vì vậy Huyền Băng Điều Tộc thuận lý thành

chương trở thành Linh Thú của hắn.

- A Lưu Tư cho Hắc Lôi Chu khởi hành đi!!

Sau khi Đông Phương Trường Minh cùng với Y Tư Kỳ và Vi Vi An bước chân lên Hắc Lôi Chu lập tức hét một tiếng.

- Vâng Đại nhân!

Huyền Băng Tộc Trưởng A Lưu Tư vừa nghe vậy lập tức kính cẩn kêu lên một tiếng sau đó chỉ nghe một tiếng nổ lớn vang lên Hắc Lôi Chu đã hóa thành một đạo hào quang màu đen phá không lao đi.

Ba tháng sau Hắc Lôi Chu đã đến bên trên một hòn tòa thành trì màu tím rộng hơn một vạn dặm ở phía Cực Nam của Tinh Thần Nội Hải nơi đó chính là nơi ở của Lôi Hoàng Cái Tư Lôi Sâm - Lôi Hoàng Thành!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Trích Tinh Thủ.

- Nơi này đúng là không tệ, xem ra Cái Tư Lôi Sâm thật sự rất biết kinh doanh. Đáng tiếc nó lại sắp vì sai lầm của hãn mà biến mất!!

Y Tư Kỳ đứng bên trên Hắc Lôi Chu nhìn xuống Lôi Hoàng Thành phát hiện quan cảnh người người tấp nập phần hoa đô hội bên dưới cơ hồ không kém mười tòa thành phần hoa nhất dưới trướng Minh Vương Cung thì không nhận được cảm thán một tiếng.

- Đúng vậy!

Đông Phương Trường Minh gạt nhẹ đầu một cái sau đó lật tay âm âm đánh ra một đạo chưởng cương về phía Lôi Hoàng Thành.

- Keng!

Khi đao cương của Đông Phương Trường Minh đánh vào Lôi Hoàng Thành thì đột nhiên trong lại xuất hiện một đạo chưởng cương màu lam âm âm ngăn nó lại.

- Âm!

Sau khi va chạm hai luồng chưởng cương đều biến mất một cách quỷ dị chỉ để lại một tiếng nổ to vang vọng đất trời.

- Vút vút vút...

Tiếp theo đó chỉ thấy hơn một vạn chiến sĩ thân mặc huyết giáp đỏ như

máu đồng thời từ bên trong Lôi Hoàng Thành hung hãn bay ra tạo thành một vòng vây lớn bao vây Hắc Lôi Chu lại.

Đám người đó chính là hộ thành chiến sĩ của Lôi Hoàng Thành " Huyết Lôi Quân Đoàn " mà người thống lĩnh đương nhiên chính là Lôi Hoàng Cái Tử Lôi Sâm và trợ thủ của hắn Y Lý Tật.

- Đây là... Đông Phương Trường Minh còn có Y Tư Kỳ sao lại là các người? Các người không phải đã bị giam trong Thiên Tinh Mật Khố sao. Tại sao lại thoát ra được??

Hai người vừa nhìn thấy Đông Phương Trường Minh và Y Tư Kỳ đứng trên Hắc Lôi Chu thì không nhịn được kinh hãi kêu lên một tiếng bọn họ không thể nào tin được người đã bị vây chết bên trong Thiên Tinh Mật Khố lại có thể xuất hiện trước mặt mình!!

- Hừ! Ta không muốn dài dòng với các người. Chịu chết đi!!

Nghe thấy câu hỏi của hai người thì Đông Phương Trường Minh lạnh lùng nhìn Cái Tử Lôi Sâm quát lên một tiếng

- Muốn chết thì cứ tới đây!

Cái Tử Lôi Sâm thấy vậy cũng quát lên một tiếng.

- Ầm!

Chỉ nghe một tiếng nổ to vang lên trong chớp mắt hai đại cường giả đã hóa thành hai đạo hào quang xông thẳng vào sâu bên trong tinh không.

- Giết!

Y Tư Kỳ cũng quát lên một tiếng tộc nhân Huyền Băng Điều Tộc và Khôi Lỗi đại quân của Đông Phương Trường Minh lập tức đồng loạt giết hướng

Huyết Lôi Quân Đoàn.

Một trận huyết chiến tuyệt thế lập tức bắt đầu!

....

- Giết!

Lúc này phía trên tinh không chỉ nghe Đông Phương Trường Minh hét lên một tiếng đánh ra một chưởng cương về phía Cái Tư Lôi Sâm.

- Ha ha ha... Đông Phương Trường Minh bốn tọa thấy người bị nhốt nên đầu óc bị lú lẫn rồi! Một chưởng này của người sao có thể tổn thương được ta chứ!!

Đối diện với chưởng cương của Đông Phương Trường Minh Cái Tư Lôi Sâm không những không có vẻ đề phòng mà còn lộ ra một nụ cười châm chọc nói hiển nhiên hẳn rất tự tin với lực phòng thủ của Vạn Từ Thể.

Nhưng mà rất nhanh Cái Tư Lôi Sâm đã không cười được nữa bởi vì hắn phát hiện đạo bạch sắc chưởng cương do Đông Phương Trường Minh phát ra không ngờ lại trực tiếp xuyên qua tầng phòng ngự của Vạn Từ Thể trực tiếp đánh vào bên trong mệnh cách của hắn.

- Sao lại có thể như vậy!!

Cái Tư Lôi Sâm kinh hãi thét lên một tiếng.

- Lấy!

Đông Phương Trường Minh lại kêu to một tiếng.

- Âm âm âm...

Bạch sắc chưởng cương âm âm tăng sức muốn bóp nát mệnh cách của Cái Tư Lôì Sâm.

- Grao!

Đối diện với nguy cơ sinh tử Cái Tư Lôì Sâm không dám có chút do dự nào lập tức găm to một tiếng dùng hết toàn lực trấn áp mệnh cách của mình lại tiếp đó nhanh chóng thuận di ra khỏi phạm vi tấn công của bạch sắc chưởng cương.

- Phù! Đông Phương Trường Minh đây thật ra là chiêu thức gì??

Sau khi di chuyển tới vị trí an toàn Cái Tư Lôì Sâm vẫn chưa hết kinh hãi nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi trong đời hăn gặp qua không biết chiêu thức, thần thông nhưng chưa bao giờ gặp qua chiêu thức quỷ dị như bạch sắc chưởng cương của Đông Phương Trường Minh không ngờ có thể trực tiếp công kích mệnh cách của hăn.

- Một chiêu này có tên Trích Tinh Thủ là thần thông do ta tự chế hôm nay mới sơ thử, xin chỉ giáo cho!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Cái Tư Lôì Sâm trầm giọng nói.

- Trích Tinh Thủ? Thần thông mới sáng chế?? Tốt tốt... đúng là hậu sinh khả úy. Xem ra trước giờ ta quá xem thường ngươi rồi! Tiếp theo ta sẽ sử dụng toàn lực tự cẩn thận rồi!!

Cái Tư Lôì Sâm nghe được câu nói của Đông Phương Trường Minh thì đầu tiên là tỏ ra kinh ngạc một chút sau đó lại cười lạnh bước lên một bước.

- Âm âm âm....

Một bước này vừa bước ra trong hư không bốn phía lập tức bắn ra hàng tỉ

lôi điện đan thành một cái kén lớn bao bọc cả người Cái Tư Lôi Sâm lại.

- Rắc rắc rắc...

Một lúc sau cái kén ầm ầm vỡ tan một con quái thú nửa người trên là người nửa thân dưới là thú cao ba bốn trăm trượng từ trong hiện ra.

Đông Phương Trường Minh ngưng thần nhìn kỹ thì phát hiện nửa thân trên của con dị thú này chính là Cái Tư Lôi Sâm còn nửa thân dưới là một con báo màu tím không ngừng phát ra lôi điện rõ ràng chính là Lôi Thú mà bọn hắn đã diệt sát sáu mươi năm trước!

Con dị thú này vừa xuất hiện lập tức phát ra một luồng khí thể kinh khủng làm cho không gian bốn phía ầm ầm lung lay.

- Ầm ầm ầm...

Đồng thời phía sau lưng con dị thú này cũng xuất hiện một mảnh thiên địa màu tím lớn hơn mười vạn trượng hàng tỉ lôi điện từ bên trong bắn ra chấn nát vô số tinh tú xung quanh không cần nói cũng biết đó chính là Nội Thiên Địa của Cái Tư Lôi Sâm.

- Giết!

Lúc này chỉ nghe Cái Tư Lôi Sâm thét lên một tiếng sau đó điều động lực lượng bên trong Nội thiên Địa của mình điều khiển Lôi Thú xông về phía Đông Phương Trường Minh ầm ầm đánh ra một quyền.

- Grao!

Đối diện với thế công của Cái Tư Lôi Sâm Đông Phương Trường Minh không dám khinh thường chút nào lập tức hóa thân Lục Đạo Ma Thần dốc toàn lực nghênh chiến.

- Âm! Đùng!!

Song quyền của hai đại cường giả vừa va chạm vào nhau lập tức gây ra một tiếng nổ kinh thiên động địa tiếp đó chỉ thấy Lục Đạo Ma Thần bị đánh nát một tay không ngừng lùi lại phía sau!!

- Thật tốt quá! Chủ thượng đúng là vô địch!!

Y Lý Tạt đang chiến đấu với Y Tư kỳ ở bên dưới thấy vậy vui mừng kêu lên một tiếng.

- Vi Vi An tỷ tỷ người mau đi giúp Trường Minh đi nếu không sẽ trễ đó!!

Còn Y Tư Kỳ lại lộ ra thần sắc kinh hoàng nhìn vi Vi An đang đứng một bên quan chiến gấp gáp kêu lên.

- Y Tư Kỳ người cứ yên tâm đi! Tên tiểu tử đó vẫn chưa xuất ra hết toàn lực. Kẻ sắp tiêu đời phải là Cái Tư Lôi Sâm mới đúng!!

Không ngờ khi nghe được lời khẩn cầu của Y Tư kỳ sắc mặt của Vi Vi An vẫn không có bất kỳ biến hóa nào chỉ nhàn nhạt nói một câu.

- Tỷ nói cái gì? Trường Minh huynh ấy vẫn chưa sử dụng toàn lực??

Y Tư Kỳ nghe được câu nói của Vi Vi An thì kinh hãi kêu lên một tiếng sau đó lập tức ngẩng đầu quan sát Lục Đạo Ma Thần trên bầu trời thì phát hiện tuy bị đánh nát một tay nhưng thần sắc vẫn không có chút kinh hãi nào ngược lại khóe miệng còn mơn mởn nhếch lên một chút giống như đang cười.

- Cái Tư Lôi Sâm cuối cùng ta cũng đã bức người xuất ra toàn lực!!

Trong miệng Lục Đạo Ma Thần bỗng nhiên phát ra âm thanh của Đông Phương Trường Minh nhìn Cái Tư Lôi Sâm nói.

- Ta sử ra toàn lực thì sao? Không lẽ người còn có chiêu thức gì có thể phản bại thành thắng sao??

Cái Tư Lôi Sâm nghe vậy thì khinh thường nói vào giây phút này hẳn không tin Đông Phương Trường Minh vẫn còn chiêu thức gì để xoay chuyển cục diện.

- Đúng vậy!

Không ngờ khi nghe thấy câu nói của Cái Tư Lôi Sâm thì Đông Phương Trường Minh lại gạt đầu một cái sau đó đưa tay trái ra lần nữa đánh ra một đạo Trích Tinh Thủ.

- Hừ!

Cái Tư Lôi Sâm thấy vậy hừ lạnh một tiếng âm âm phát ra một quyền muốn đánh tan chưởng cương.

- Âm!

Có điều khi quyền cương của Cái Tư Lôi Sâm sắp chạm vào bạch sắc chưởng cương của Đông Phương Trường Minh thì uy lực của Trích Tinh Thủ trong phút chốc bỗng nhiên lại tăng gấp mười lần trực tiếp phá nát quyền cương cắm thẳng vào trong ngực của Cái Tư Lôi Sâm lần nữa nắm lấy mệnh cách của hắn.

Tình thế trong phút chốc đã được nghịch chuyển!

- Tại sao? Tại sao có thể như vậy? Tại sao lực lượng của người lại có thể bỗng nhiên có thể tăng gấp mười lần??

Cái Tư Lôi Sâm cảm nhận được được mệnh cách của mình bị Đông Phương Trường Minh nắm lấy thì kinh hãi kêu lên.

- Nội Thiên Địa!

Đáp lại câu hỏi của Cái Tư Lôi Sâm là ba chữ lạnh nhạt của Đông Phương Trường Minh.

- Nội Thiên Địa??

Nghe được câu trả lời của Đông Phương Trường Minh thì Cái Tư Lôi Sâm chỉ cảm thấy đầu óc của mình liên tục vang lên những tiếng ông ông.

Tại sao ta lại có thể quên Nội Thiên Địa? Tại sao ta có thể quên bản thân mình có thể điều động lực lượng của Nội Thiên Địa thì hẳn cũng có thể? Tại sao ta lại có thể sơ sót như vậy? Tại sao????

Trong lòng Cái Tư Lôi Sâm không ngừng tự mắng chính mình nhưng đã đến giây phút này hối hận còn có lợi ích gì?

- Ầm!

Chỉ thấy Đông Phương Trường Minh khẽ nắm tay lại mệnh cách của Cái Tư Lôi Sâm lập tức bị bóp nát,. Một đời Lôi Hoàng cứ như vậy vẫn lạc hơn nữa sau này cũng không có cơ hội nào sống lại nữa!!

- Chủ nhân thần uy! Giết a!!

- Chủ nhân thần uy! Giết a!!

- Chủ nhân thần uy! Giết a!!

...

Đám người Huyền Băng Điều Tộc thấy vậy thì hưng phấn kêu lên một tiếng sau đó hung mãnh xông lên tấn công kẻ địch đã mất sạch ý chí chiến đấu.

Không bao lâu sau tất cả Huyết Lôi Quân Đoàn cùng với Y Lý Tạt đều đã bị chém giết sạch sẽ.

- Tất cả cư dân của Lôi Hoàng Thành nghe đây bốn tọa cho các người nửa canh giờ nếu không muốn chết thì lập tức rút sạch cho ta!!

Đông Phương Trường Minh đứng trên hư không thấy vậy thì miệng nở một nụ cười hài lòng sau đó cao giọng quát lên một tiếng.

- Đa tạ đại nhân!

- Đa tạ đại nhân!

- Đa tạ đại nhân!

....

Hơn ngàn vạn cư dân bên trong Lôi Hoàng Thành đang kinh hoàng về cái chết của Cái Tư Lôi Sâm nghe như vậy thì như được đại xá lập tức bay đi tứ tán.

Chỉ trong vòng nửa canh giờ ngắn ngủi Lôi Hoàng Thành phần hoa đã trở thành một tòa thành chết không một bóng người.

Đông Phương Trường Minh lại đánh ra một chương nữa hoàn toàn phá hủy Lôi Hoàng Thành theo chủ nhân của nó sau đó lập tức đem theo người của mình rời đi.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Thú Triều!

- Vút vút....

Sau khi phá hủy Lôi Hoàng Thành Đông Phương Trường Minh lại lần nữa khởi động Hắc Lôi Chu bay thẳng về phía Thánh Thành.

- Trường Minh sau khi trở về Thánh Thành không biết huynh có dự định gì không? Là tiếp tục tu luyện như trước đây hay là gia nhập vào bên trong Minh Vương Cung. Nếu huynh muốn gia nhập Minh Vương Cung thì ta có thể dẫn tiến giúp huynh với dẫn tiến với thực lực của huynh tiến vào trong đó nhất định sẽ có được vị trí cao!!

Ở trên Hắc Lôi Chu Y Tư Kỳ đột nhiên nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Thật xin lỗi! Ta không ý định tiếp tục tiềm tu cũng không có ý định gia nhập Minh Vương Cung mà ta muốn tiến vào Nội Lục một chuyến!!

Nghe thấy câu hỏi của Y Tư Kỳ thì Đông Phương Trường Minh ngẫm nghĩ một lúc rồi trả lời lúc xưa do thực lực không đủ cho nên hẳn không thể làm được muốn làm bây giờ đã tích lũy đủ thực lực tự nhiên đã đến lúc nên đi làm những chuyện đó.

- Tại sao huynh lại muốn tiến vào Nội Lục?

Y Tư Kỳ nghe được câu nói của Đông Phương Trường Minh thì tỏ vẻ kinh ngạc lên tiếng hỏi.

Vi Vi An ở bên cạnh cũng đưa mắt nhìn về Đông Phương Trường Minh chờ hần trả lời.

- Là thế này...

Đông Phương Trường Minh nhanh chóng đem chuyện của mình kể cho hai nàng biết.

- Thì ra là như vậy! Như thế thì Trường Minh huynh có thể cho ta đi theo huynh được không? Ta muốn giúp huynh cướp đoạt Sinh Mệnh Nguyên Tuyền. Ta muốn giúp huynh cứu sống người thân. Ta.. ta muốn... được ở bên huynh!!

Sau khi nghe xong câu chuyện của Đông Phương Trường Minh Y Tư Kỳ đột nhiên hít sâu một hơi lấy hết can đảm nhìn hần nói hết những lời trong lòng ra.

- Cái này.... nếu nàng đã nói như vậy thì... được thôi!!

Đông Phương Trường Minh nghe được lời nói của Y Tư kỳ thì thật sâu nhìn nàng một cái sau đó nhẹ gật đầu nói.

- Tốt quá.. Trường Minh đa tạ người!!

Y Tư Kỳ nghe vậy thì vui mừng reo lên trên mặt xuất hiện một nụ cười lạnh phúc còn chuyện gì sung sướng hơn được ở bên cạnh người mình yêu chứ?

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy dáng vẻ của Y Tư Kỳ như vậy thì trên môi cũng xuất hiện một nụ cười ấm áp. Thật ra cùng nhau sinh sống trong Thiên Tinh Cung hơn sáu mươi năm hần làm sao có thể không biết tình cảm của nàng dành cho mình chứ. Có điều vì một số lý do bất đắc dĩ cho nên hần không muốn và cũng không thể đáp lại phần tình cảm này nhưng hôm

nay Y Tư Kỳ đã bất chấp thể diện của nữ nhi chủ động thổ lộ tình cảm của mình với hã nếu Đông Phương Trường Minh hã còn không có gan chấp nhận thì còn đáng mặt nam nhi sao??

- Đông Phương Trường Minh ta cũng muốn cùng người đoạt Sinh Mệnh Nguyên Tuyền!!

Đúng lúc này Vi Vi An đang đứng ở một bên đột nhiên nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

Đông Phương Trường Minh nghe xong lời của Vi Vi An thì dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn nàng ta chuyện Y Tư Kỳ muốn đi mình hã còn có thể lý giải được nhưng Vi Vi An cũng muốn đi theo hã lại là chuyện gì? Không lẽ nàng ta cũng....

- Người thôi ảo tưởng đi! Ta chịu đi theo người cũng là vì chính bản thân ta!!

Như đoán được suy nghĩ trong lòng Đông Phương Trường Minh trên môi của Vi Vi An lộ ra một nụ cười giễu cợt nói.

- Vì bản thân người? Là có ý gì??

Đông Phương Trường Minh kinh ngạc hỏi.

- Đông Phương Trường Minh người đây là giả ngốc hay là ngu thật đây? Chẳng lẽ người không biết Sinh Mệnh Nguyên Tuyền ngoài công dụng có thể cứu mạng ra còn là một món thiên tài địa bảo có tác dụng còn thần kỳ hơn Thánh Nguyên Đan sao? Ta muốn có được nó đương nhiên chính là vì gia tăng khả năng đột phá Thiên Cấp của bản thân rồi!

Vi Vi An lộ vẻ nổi giận nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Thì ra là vậy! Người an tâm đi chỉ cần người giúp ta một tay sau khi ta cứu được Tổ Gia gia ta nhất định sẽ đem Sinh Mệnh Nguyên Tuyền chia cho người một nửa!!

Nghe được câu nói của Vi Vi An trên mặt Đông Phương Trường Minh không khỏi lộ ra một nụ cười xấu hổ tiếp theo lại nhìn nàng trịnh trọng nói.

- Tốt! Cứ quyết định như vậy!!

Vi Vi An nghe thấy lời nói của Đông Phương Trường Minh cũng gật đầu một cái sau đó ba người im lặng không nói gì nữa chuyên tâm điều khiển phi thuyền trở về Thánh Thành.

....

Sau khi phi hành hơn nửa tháng cuối cùng Hắc Lôi Chu cũng đã trở về đến bên ngoài Thánh Thành.

Sau khi về đến nơi Đông Phương Trường Minh cẩn thận thu hồi Hắc Lôi Chu của mình lại rồi dẫn theo hai người Vi Vi An và Y Tư Kỳ vào bên trong.

- Đứng lại!

Nhưng lúc ba người sắp vào bên trong cổng thành thì đột nhiên lại bị một đội hắc giáp binh sĩ ngăn lại.

- Có chuyện gì?

Đông Phương Trường Minh nhìn về phía một hán tử dẫn đầu trong đội quân đó trầm giọng hỏi.

- Xin các vị đừng hiểu lầm bọn ta chỉ muốn kiểm tra một chút mà thôi! Tuyệt không có ác ý gì. Xin hỏi các vị là người lần đầu đến Thánh Thành này hay là cư dân nguyên bản ở đây?

Tráng hán cảm nhận được lực lượng dao động đáng sợ trên người ba người thì lập tức lộ vẻ khách khí nói.

- Ta và nàng ta là cư dân nguyên bản trong thành còn vị tiểu thư này là bạn hữu của bọn ta. Có chuyện gì sao??

Đông Phương Trường Minh chỉ vào Y Tư Kỳ và Vi Vi An nói.

- Nếu là như vậy xin hai vị xuất trình Thánh Lệnh cho tiểu nhân xem một chút!!

Tráng hán nghe vậy lên tiếng nói.

- Thánh Lệnh? Tại sao lúc này trong thành lại phát ra Thánh Lệnh? Chẳng lẽ có đại sự gì xảy ra sao??

Y Tư Kỳ nghe được như vậy của tráng hán thì bước lên một bước gấp gáp hỏi khó trách nàng có biểu hiện như vậy bởi vì Thánh Lệnh chính là loại lệnh bài cao cấp nhất bên trong Thánh Thành chỉ có tình huống phi thường khẩn cấp nhất mới được sử dụng!!

- Vị tiểu thư này chẳng lẽ cô thật sự không biết trong khoảng thời gian này đã xảy ra chuyện gì sao?

Tráng hán nghe được câu hỏi của Y Tư Kỳ thì lộ ra vẻ đề phòng hỏi.

- Hừ! Người xem đây là cái gì?

Y Tư Kỳ thấy vậy thì hừ nhẹ một tiếng rồi đảo tay lấy ra tấm kim lệnh nhìn tráng hán nói.

- Thì ra Sứ giả đại nhân. Tiểu nhân không biết chuyện xin đại nhân đừng trách tội!!

Vừa nhìn thấy tấm kim lệnh trên tay Y Tư Kỳ thì sự đề phòng trong mắt của tráng hán lập tức biến thành hoảng sợ tiếp theo chỉ thấy hăn cung kính nhìn Y Tư Kỳ thì lễ.

- Trả lời câu hỏi của ta. Trong thời gian ta ra ngoài làm nhiệm vụ ở đây đã xảy ra chuyện gì mà các Trưởng lão lại phát ra Thánh Lệnh!!

Y Tư Kỳ nhìn về phía tráng hán lạnh lùng nói.

- Vâng vâng... Thừa đại nhân sở dĩ các Trưởng lão phát ra Thánh Lệnh là bởi vì Thú triều Tai Ương sắp tới ạ!!

Tráng hán nghe vậy lập tức cung kính trả lời.

Thú Triều Tai Ương là một loại tai ương ngàn năm mới xảy ra một lần ở Tinh Thần Hải trong thời gian đó những Thú Vương ở Tinh Thần Ngoại Hải sẽ chỉ huy các loại Ma Thú cấp trung và cấp thấp ở Tinh Thần Ngoại Hải tiến vào Tinh Thần Nội Hải tiến hành cướp bóc hầu như mỗi lần đều gây ra thiệt hại quy mô lớn nên được liệt vào trong một trong ba đại tai ương lớn ở Tinh Thần Nội Hải!!

- Hừ! Người đừng hòng lừa ta cho dù là Thú Triều Tai Ương có đáng sợ đến mấy thì cũng chỉ là một một số Thú Vương dẫn theo trung cấp Ma Thú tấn công mà thôi với nội tình của Thánh Thành chúng ta chỉ cần đề phòng một chút là được. Căn bản không đến mức các Trưởng lão phải phát ra Thánh Lệnh giới nghiêm toàn thành như vậy!!

Y Tư Kỳ nghe xong lời của tráng hán thì nhú nhú mày một chút rồi lại lạnh lùng nói.

- Đại nhân minh giám. Tiểu nhân làm sao dám lừa ngài, sở dĩ các Trưởng lão phát ra Thánh Lệnh giới nghiêm toàn thành là bởi vì quy mô của Thú Triều Tai Ương lần này không những lớn hơn các lần trước mà nghe nói

trong đó còn có vô số Thú Hoàng cấp Ma Thú tọa trấn!!

Tráng hán lộ vẻ hoảng sợ nói.

- Cái gì? Có vô số Thú Hoàng cấp Ma Thú tham gia Thú Triều Tai Ương ư?

Nghe được lời nói tráng hán thì sắc mặt của Y Tư Kỳ lập tức đại biến không nhịn được kinh hãi kêu lên một tiếng.

Cũng khó trách nàng kinh hãi Thú Hoàng cấp Ma Thú ở Tinh Thần Ngoại Hải cũng giống như Thần Hoàng cấp cường giả ở Tinh Thần Nội Hải đa số đều ở trong địa bàn của riêng mình tiềm tu chỉ cần người không chủ động trêu chọc đến bọn chúng thì bọn chúng cũng sẽ không quản đến người lại càng lười tham gia cái gọi là Thú Triều Tai Ương. Nếu lần này bọn chúng thật sự chủ động tham gia thì đúng là thật sự đáng lo lắng!!

- Trường Minh nếu tình hình đúng như những gì hần nói thì xem ra lần Thú Triều Tai Ương này đúng là không đơn giản e rằng sẽ có đại sự xảy ra. Tiếp theo chúng ta phải làm sao đây??

Y Tư Kỳ lập tức nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Trước tiên chúng ta cứ vào thành đã những chuyện khác từ từ tính tiếp!!

Đông Phương Trường Minh ngẫm nghĩ một chút rồi nói.

- Được!

Y Tư Kỳ gật đầu một cái sau đó ba người lập tức bay qua đám quân lính tiến vào bên trong Thánh Thành.

PS: Hôm nay cuối tuần mình viết hơi tẻ chút mong các bạn thông cảm mình sẽ bù lại sau!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Hội Nghị!

- Cộc cộc cộc...

Ba ngày sau khi Đông Phương Trường Minh trở về Thánh Thành đột nhiên có một người đến gõ cửa nhà của hắn.

- Để ta đi mở cửa.

Y Tư Kỳ kêu lên một tiếng rồi trực tiếp phóng tới trước cửa.

- Bái kiến Y Tư Kỳ đại nhân!!

Bên ngoài cửa là một thanh niên áo đen vừa nhìn thấy Y Tư Kỳ lập tức cung kính thi lễ.

- Kiêu Tư người đến đây là có chuyện gì?

Y Tư Kỳ nhìn thấy thanh niên thì trầm giọng hỏi hắn nguyên là một trong các thuộc hạ của nàng bên trong Minh Vương Điện.

- Bẩm đại nhân tiểu nhân phụng mệnh Trưởng Lão Đoàn đến đây để mời ngài, Đông Phương tiên sinh và Vi Vi An tiểu thư đến Nghị Sự Điện để tham gia hội nghị chống lại Thú Triều!!

Kiêu Tư nhìn Y Tư Kỳ cung kính nói.

- Ta biết rồi, người quay về trước đi.

Y Tư Kỳ gật đầu một cái nói.

- Trường Minh bây giờ chúng ta phải làm sao?

Sau khi Kiều Tư đi khỏi Y Tư Kỳ lập tức quay đầu nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Ta cũng đang muốn tìm hiểu tình hình của Thú Triều đương nhiên là phải đi vào đó xem một chút.

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ rồi nói.

Vi Vi An ở bên cạnh cũng nhẹ gật đầu một cái biểu thị tán đồng.

- Ừ như vậy chúng ta đi thôi!!

Hai người đều đồng ý Y Tư Kỳ tự nhiên cũng không phản đối gật đầu một cái sau đó ba người cùng đi tới Nghị Sự Điện.

Nghị Sự Điện của Thánh Thành được đặt ở Tầng Thứ Bảy trên Cửu Trọng Thiên xung quanh có vô số cấm chế bảo vệ lại có rất nhiều thủ vệ bảo vệ có điều ngoại trừ những lần đại sự có ảnh hưởng rất lớn đến Thánh Thành thì nơi này hầu như chỉ mang tính chất tượng trưng, rất ít khi được sử dụng.

Nhưng cách đây hơn trăm năm tin tức Đại Thú Triều truyền đến Thánh Thành Trưởng Lão Đoàn không chút do dự mở ra đại điện triệu tập các cường giả đến từ các thế lực khác bên trong Tinh Thần Nội Hải đến đây nghị sự.

Khi ba người Đông Phương Trường Minh bước tới bên ngoài Nghị Sự Điện thủ vệ bên ngoài nhận thấy tu vi của ba người nên cũng không ngăn cản mà chỉ hỏi qua loa danh tính một chút rồi có thể bước vào đại điện trong sự cung kính của các cảnh vệ.

Bên trong Nghị Sự Điện số lượng Thần Hoàng cường giả cũng không nhiều chỉ khoảng ba mươi mấy người ít hơn rất nhiều so với sự tính toán của Đông Phương Trường Minh bất quá hẳn suy nghĩ một chút thì đã rõ ràng tuy lần này Thánh Thành triệu tập tất cả các thế lực trong Tinh Thần Nội Hải đến đây nhưng có một số thế lực lớn căn bản không cần tự mình đến đây chỉ cần cử một số đại diện đến là được rồi.

- Đông Phương huynh đệ lại gặp mặt rồi!

Đúng lúc bên tai Đông Phương Trường Minh đột nhiên lại vang lên một tiếng nói quay đầu lại nhìn thì chỉ thấy một người nam nhân đang nhìn hẳn cười nói chính là Lạc Tư đã từng cùng hẳn liên thủ đối phó Tà Ác Vương Giả Tây Lý Tư trên Ngân Nguyệt Đảo!!

- Lạc Tư mới không gặp một thời gian không ngờ huynh cũng đột phá Thần Hoàng thật sự là đáng chúc mừng!!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy Lạc Tư thì vui vẻ ôm quyền cười nói dù sao Lạc Tư cũng là người bạn đầu tiên mà hẳn kết giao được bên trong Tinh Thần Nội Hải.

- Ha ha ha... Chút thành tựu của ta so với Đông Phương huynh có là gì chứ!

Lạc Tư nghe vậy ôm quyền cười nói.

- Lạc Tư vị Đông Phương huynh đệ này là?

Lúc này một lão giả ngồi bên cạnh Lạc Tư đột nhiên lên tiếng hỏi.

- Gia Nạp Đức tiên sinh hẳn chính Đông Phương Trường Minh mà trước đây ta đã nói với huynh đó!

Lạc Tư nghe hỏi lập tức nhìn lão giả cười nói.

- Đông Phương Trường Minh? Tê! Không lẽ người chính là Bạch Phát Ma Hoàng đã giết chết Cái Tư Lôi Sâm??

Sau khi nghe được câu nói của Lạc Tư không chỉ lão giả mà tất cả mọi người có mặt trong Nghị Sự Điện cũng đồng loạt dùng ánh mắt kinh hãi nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

Tuy chuyện hãm giết chết Cái Tư Lôi Sâm chỉ mới trôi qua được nửa tháng thời gian cũng không tính là quá dài nhưng tin tức này sớm đã thông qua những người sống sót của Lôi Hoàng Thành mà truyền đi khắp Tinh Thần Nội Hải khiến tất cả các thế lực lớn đều vô cùng chấn động.

- Tại hạ có thể giết chết được Cái Tư Lôi Sâm thuần túy là do may mắn các vị không cần quá khen như vậy!!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy ánh mắt của mọi người nhìn mình thì ôm quyền khách sáo nói.

- Đông Phương huynh đệ người không cần khách sáo như vậy! Trước đây lão phu đã có giao thủ với Cái Tư Lôi Sâm một lần hiểu rõ thực lực của hãn. Người có thể chiến thắng hãn sao lại có thể chỉ dựa vào may mắn chứ??

Không ngờ Đông Phương Trường Minh vừa dứt lời sau lưng hãn đột nhiên lại vang lên một tiếng nói nữa.

Khi Đông Phương Trường Minh quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy một lão giả tóc bạc trắng đang ngồi trên chủ vị mỉm cười nhìn hãn.

- Không biết tiền bối là?

Khi nhìn vào lão giả Đông Phương Trường Minh có thể cảm nhận được

rằng tuy tu vi của hần cũng chỉ là Thần Hoàng đình phong giống như mình nhưng lực lượng của ông ta lại hùng hậu hơn hần vô số lần vì vậy không dám có chút khinh xuất nào trịnh trọng nhìn lão giả hỏi.

- Ta tên là Gia Lỗ là Thất Trưởng Lão của Thánh Thành hai chữ tiên bối thì không dám nhận, nếu người không chê thì cứ gọi ta một tiếng lão ca là được rồi!!

Lão giả áo trắng nhìn Đông Phương Trường Minh trả lời.

- Việc này? Được rồi... Gia Lỗ lão ca!!

Đông Phương Trường Minh do dự một chút rồi cất tiếng nói.

- Ha ha ha... Tốt... tốt... nếu Đông Phương huynh đệ đã chịu gọi ta một tiếng lão ca thì chứng tỏ chúng ta đã không còn là người ngoài nữa ta cũng xin nói thẳng chuyện của huynh đệ người ta đã có nghe Y Tư Kỳ nói qua hay là thế này đi chỉ cần người giúp Thánh Thành chúng ta đẩy lùi đợt Đại Thù Triều này thì ta sẽ khai mở Truyền Tống Trận cho người đi Nội Lục! Không biết có được không??

Lão giả Gia Lỗ nghe được câu nói của Đông Phương Trường Minh thì cười to một hồi rồi lại nhìn hần hỏi.

- Việc này đương nhiên là được rồi! Dù sao thời gian ta ở Thánh Thành này cũng không ngắn trước khi làm chút việc cho nó cũng là việc đương nhiên!!

Đông Phương Trường Minh nghe được câu hỏi của Lão giả Gia Lỗ nói thì lập tức tỏ ra hào sảng trả lời nhưng thật ra trong lòng hần lúc này đang không ngừng thầm mắng: " Gia Lỗ người cố ý nói chuyện đó trước mặt mọi người rõ ràng là muốn chặt đứt mọi đường lui của ta. Trước mặt nhiều người như vậy ta còn có thể từ chối hay sao? Đúng là khốn kiếp mà!!"

- Có được sự trợ giúp của Đông Phương huynh đệ đúng là may mắn của bản thành. Lão phu thay mặt toàn bộ bá tánh trong thành đa tạ huynh đệ người!!

Đáng tiếc là Gia Lỗ hoàn toàn không quan tâm đến suy nghĩ trong lòng của Đông Phương Trường Minh sau khi nhận được câu trả lời của hắn chỉ thấy ông ta ôm quyền nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói một câu sau đó không quan tâm đến hắn nữa bắt đầu cùng với những người khác bàn luận về tình hình hiện tại của Đại Thù Triều!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy tuy trong lòng có bất đắc dĩ cũng chỉ có thể cố gắng nhịn xuống cùng với Vi Vi An và Y Tư Kỳ bước tới ngồi xuống bên cạnh Lạc Tư yên lặng nghe mọi người nghị luận.

Tuy không trực tiếp tham gia đàm luận nhưng qua cuộc nói chuyện của quần hùng Đông Phương Trường Minh cũng có thể hiểu được tình hình đại khái biết được một điểm đó chính là cuộc Đại Thù Triều này quả thật nguy hiểm hơn những lần trước đây rất nhiều.

Điều này không chỉ do có Ma Thú cấp bậc Thú Hoàng đích thân tham gia chỉ huy tấn công mà thái độ của chúng Ma Thú cũng rất khác những lần Thú Triều Tai Ương trước đây chúng Ma Thú chỉ biết điên cuồng cướp bóc hủy diệt tất cả mọi thứ trên đường đi còn lần Đại Thù Triều này không ngờ chúng Ma Thú tham chiến không những không hủy diệt hay cướp bóc gì mà không ngờ lại còn bắt đầu không ngừng xây dựng những cứ điểm, thành trì của bọn chúng bộ dạng giống như muốn định cư ở Tinh Thần Nội Hải không tính đến việc trở về Ngoại Hải nữa.

Kế tiếp mọi người lại bắt đầu thảo luận về chi tiết hành động ngăn chặn Thú Triều cuối cùng mọi người quyết định kết thành Liên Minh và phái ra một đội quân trì hoãn tốc độ tiến quân của đại quân Ma Thú để cho Liên Quân có thêm thời gian chuẩn bị nghênh chiến.

Sau nửa ngày hội nghị mới kết thúc mọi người bắt đầu rời đi.

Đông Phương Trường Minh cùng Y Tư Kỳ và Vi Vi An cũng lập tức đứng lên muốn đi khỏi đây nhưng đúng lúc này Đông Phương Trường Minh lại đột nhiên quay đầu nghi hoặc nhìn về phía xa.

- Ma Thú đại quân tập kích! Tất cả mau chuẩn bị nghênh chiến!!

Gia Lỗ cũng đột nhiên đứng lên gần như cùng một lúc đưa ánh mắt nhìn về phía Đông Phương Trường Minh vừa nhìn tiếp theo chỉ nghe ông ta cất cao giọng quát lên.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Yêu Cung.

- Vù vù vù...

Sau tiếng quát của Gia Lỗ Trường Lão chỉ nghe vô số tiếng tù và vang lên hộ thành đại trận cũng lập tức được kích hoạt chỉ thấy một trăm lẻ tám cột sáng từ bên trong Thánh Thành bắn lên trên bầu trời chiếu rọi một vùng hư không đan lại với nhau thành một tấm lưới lớn bao trùm toàn bộ tòa Thánh Thành rộng lớn.

Tiếp đó hàng trăm vạn binh sĩ bên trong Thánh Thành ngay lập tức tập hợp lại thành từng đội tiến lên trên tường thành tay nắm chặt binh khí sẵn sàng ứng chiến từ trên người bọn họ phát ra một loại chiến ý và huyết khí hòa quyện với nhau tạo thành một loại khí thế vô cùng đáng sợ.

Mà lúc này đám người Đông Phương Trường Minh đang đạp không ở trên bầu trời Thánh Thành tất cả đều vô cùng ngưng trọng nhìn về phía xa tuy vẫn chưa thấy Ma Thú nào hiện ra nhưng tâm tình bọn họ đều căng như dây đàn không dám khinh xuất chút nào bởi vì có thể khiến cho toàn bộ thủ đoạn phòng thủ của Thánh Thành được kéo lên tới mức mạnh nhất, đủ để nói rõ uy lực của Thú Triều lần này kinh khủng thế nào.

- Ầm!

Rốt cuộc khi toàn bộ tuyến phòng thủ của Thánh Thành được hoàn thành cũng là lúc đại quân Ma Thú hiện thân đầu tiên chỉ thấy ba thân ảnh từ phương xa đạp không bước tới dẫn đầu là một người thanh niên trẻ tuổi khuôn mặt góc cạnh rõ ràng phi thường anh tuần thân mặc một bộ kim giáp

sáng bóng tay cầm một cây trường thương đen nhánh bùng bùng anh khí.

Phía sau lưng người thanh niên là một lão nhân áo đen thân hình phi thường thấp bé cao chưa bằng một phần ba người bình thường và một đại hán cao to hơn người bình thường khoảng hai cái đầu trên người mặc một bộ đồ bó sát màu đen trắng phô bày thân hình cân đối với những đường cơ bắp hoàn mỹ phi thường bắt mắt.

Đồng thời lúc này trên mặt nước cũng xuất hiện một tầng băng sương dày đặc bao phủ phạm vi vạn dặm xung quanh đây.

Ba người đó vừa xuất hiện lập tức thu hút sự chú ý của quần hùng bởi vì tuy hình thể của ba người này có phần khác nhau nhưng có cùng một điểm chung là trên người bọn họ đều phát ra một luồng sát khí hùng mạnh khiến cho người ta lạnh người.

- Gia Lão đại ca ba người này là ai vậy?

Đông Phương Trường Minh cẩn thận quan sát ba người trước mắt phát hiện ra bọn họ đều là Thần Hoàng đỉnh phong không thua kém gì mình liền nhìn Gia Lão trầm giọng hỏi cường giả như vậy ở Tinh Thần Ngoại Hải tuyệt đối không phải là loại người vô danh.

- Lão giả thấp lùn đó là Ca Tư Đặc Tộc Trưởng của Âm Hắc Ma Ngư Tộc một trong mười chủng tộc lớn ở Tinh Thần Ngoại Hải.

- Tráng hán đó tên là Áo Gia ngoại hiệu Sát Nhân Kinh là Tộc Trưởng Cự Kinh Tộc một trong mười chủng tộc lớn ở Tinh Thần Ngoại Hải.

- Còn về phần người thanh niên kim giáp kia tên là Ba Khắc là Đệ Thất Chiến Tướng của Yêu Cung!!

Gia Lão nhanh chóng giới thiệu lai lịch của ba người vừa tới cho Đông

Phương Trường Minh đặc biệt là khi nói đến cái tên Yêu Cung trong mắt hắn lại hiện lên vẻ kiêng kỵ thật sâu.

- Yêu Cung? Đó là thế lực như thế nào?

Đông Phương Trường Minh lại hỏi tiếp một câu nữa đại danh của Hắc Ám Ma Ngư Tộc và Cự Kinh Tộc lúc còn ở Tinh Thần Ngoại Hải hẳn đã có nghe qua nhưng mà Yêu Cung là thế lực như thế nào mà có thể khiến cho Gia Lỗ kiêng kỵ như vậy??

- Ôi! Dù sao thời gian Đông Phương huynh đệ ở Tinh Thần Hải cũng chỉ mới có trăm năm không biết Yêu Cung cũng là chuyện bình thường. Nếu nói Minh Vương Điện chúng ta là chủ nhân của Tinh Thần Nội Hải thì Yêu Cung chính là chủ nhân của Tinh Thần Ngoại Hải bên trong tập hợp vô số cường giả Ma Thú do Vô Thượng Yêu Chủ một cường giả sống từ Thái Cổ không chút thua kém Minh Đế của chúng ta chút nào! Lần Đại Thú Triều này không ngờ lại là do Yêu Cung phát động xem ra chúng ta phải cẩn thận hơn rồi!!

Gia Lỗ mở miệng trầm giọng nói một câu phần trước là nói với Đông Phương Trường Minh còn nửa phần sau đương nhiên là nói với quần hùng xung quanh.

- Ừm!

Quần hùng nghe được lời nói của Gia Lỗ đều không hện mà cùng trịnh trọng gật đầu một cái hiển nhiên bọn họ đều biết sự đáng sợ của Yêu Cung.

Còn Đông Phương Trường Minh thì lại hít một ngụm lãnh khí hắn không ngờ được ở trong Tinh Thần Hải lại còn có bí văn như thế này đồng thời có chút không nhịn được âm thầm dùng thần thức dò xét dưới mặt nước muốn biết thật ra trong đó ẩn chứa bao nhiêu cao thủ của Yêu Cung.

- Ầm!

Nhưng mà vùng hàn khí kia hiển nhiên không phải là vật tầm thường thần thức của Đông Phương Trường Minh chỉ thâm nhập được hơn một dặm thì bỗng nhiên ở sâu bên trong vùng hàn khí lại xuất hiện một ánh mắt lạnh lạnh trong nháy mắt đã đẩy lùi thần thức của Đông Phương Trường Minh lại.

Đông Phương Trường Minh cảm nhận được thần thức của mình bị bắn ngược lại thì âm thầm rung mình một cái ánh mắt khi nhìn về phía ba đại cao thủ Yêu Cung ở đằng xa càng thêm thận trọng.

Đồng thời thân hình của lão giả Ca Đặc Phi ở phía xa cũng rung lên một cái.

- Ca Đặc Phi người sao vậy?

Sát Nhân Kinh Áo Gia ở bên cạnh thấy vậy liền hỏi.

- Không có gì chỉ là phía bên nhân loại có một cường giả lợi hại dùng thần thức tham trắc hàn băng khí của chúng ta thôi!!

Ca Đặc Phi bình tĩnh nói.

-Ồ! Như vậy đối phương có thấy được gì không?

Áo Gia trầm giọng hỏi.

- Người yên tâm đi! Tầng hàn băng khí này là do lão phu dùng Ma Linh Vong do Yêu Chủ đại nhân ban cho bố trí mà thành cho dù Thiên Cấp cường giả bình thường cũng không thể phá tan nói chi chỉ là một tên Thần Hoàng nhỏ nhoi!!

Ca Đặc Phi lộ ra một nụ cười tự tin nói.

- Bất quá ở phía bên Thánh Thành kia cũng đồng dạng có một tòa đại trận cực kỳ lợi hại bao phủ làm cho ta không có cách nào nhìn thấy được tình hình

bên trong!!

Hơi dừng lại một chút lão lại chuyển giọng trầm ngâm nói.

- Điều này không sao! Tòa Thánh Thành kia dù sao cũng là đệ nhất đại thành của nhân loại có phòng ngự như vậy cũng là việc bình thường, nhưng mà ta tin tưởng cho dù đối phương có lực phòng thủ mạnh tới đâu cũng không thể ngăn cản được đại quân hùng mạnh của chúng ta!!

Trên mặt thanh niên kim giáp Ba Khắc lộ ra một nụ cười tự tin nói.

Ca Đặc Phi và Áo Gia nghe vậy cũng mỉm cười hiển nhiên ba người cực kỳ tự tin với lực lượng bên mình.

- Được rồi! Bắt đầu công thành đi!!

Tiếp theo chỉ nghe Ba Khắc quát lớn một tiếng.

- Grao grao grao...

Sau tiếng quát đó trong vùng hàn băng lập tức truyền ra vô số tiếng gầm dữ tợn rồi chỉ thấy hàng trăm vạn Ma Thú họ rùa toàn thân đỏ như lửa phá băng chui ra hung mãnh lao thẳng tới Thánh Thành.

- Là Liệt Diễm Quy không được để chúng tới gần thành. Mau tiêu diệt chúng!!

Gia Lỗ trưởng lão đứng trên tường thành trông thấy bày rùa đang từ từ bò tới thì quát lớn một tiếng.

Liệt Diễm Quy là một loại Lục Giai Ma Thú ở Tinh Thần Ngoại Hải đơn thể công kích cũng không tính là mạnh chỉ cần đề phòng một chút là có thể vượt qua nhưng quần thể công kích lại đáng sợ vô cùng cho dù là Thần Vương cấp cao thủ chỉ cần không đề phòng cũng có thể bị nổ chết. Tuyệt đối

là một đại sát khí khi công thành!!

- Âm ầm ầm....

Dưới hiệu lệnh của người chỉ huy hàng ngàn khẩu Ma Tinh Pháo được đặt trên tường thành Thánh Thành đồng loạt khai hỏa, vô số Cấm Chú cấp Ma Pháp không ngừng oanh tạc về phía đám Liệt Diễm Quy làm chúng tổn thất nghiêm trọng.

- Đùng đùng đùng....

Đối diện với công kích của nhân loại đám Liệt Diễm Quy cũng lập tức phản kích lại từng loạt hỏa cầu không ngừng bắn về phía Thánh Thành có điều do số lượng quá ít cho nên căn bản không thể lay chuyển được hộ thành đại trận mà đám Ma Thú ở phía dưới vùng hàn băng thấy vậy cũng không có bất kỳ hành động tiếp viện gì cứ để mặc cho đồng bọn chịu chết.

- Gia Lỗ đại ca xem ra lần này chỉ đơn thuần là một lần thử dò xét của Ma Thú mà thôi căn bản là không thể gây ra tổn thất cho Thánh Thành, nếu như vậy thì tiểu đệ xin về trước ta còn đang bận một số chuyện quan trọng phải làm.

Trong mắt Đông Phương Trường Minh lóe lên một tia sáng nhìn Gia Lỗ nói.

- Ủ! Xem ra đây đúng là chỉ là một lần thử dò xét của Yêu Cung mà thôi. Nếu vậy thì Đông Phương huynh đệ và những người khác nếu có việc bận thì cứ việc về trước!!

Gia Lỗ cẩn thận nhìn xuống dưới tường thành phát hiện tình thế giống y như lời Đông Phương Trường Minh nói thì nhìn mọi người gật đầu nói.

- Đa tạ!

Đông Phương Trường Minh nhìn Gia Lỗ khách khí nói một tiếng rồi lập tức mang theo ba người Lạc Tư, Vi Vi An, Y Tư Kỳ bay về phía nơi ở của mình.

Những Thần Hoàng cường giả khác cũng lần lượt bay đi.

- Ầm! Dùng!!

Nhưng mà bọn họ còn chưa kịp bay đi xa thì trong hư không đột nhiên vang lên một tiếng nổ lớn sau đó chỉ thấy cả tòa Thánh Thành điên cuồng lung lay.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Huyền Vũ.

- Cái gì?

- Sao lại như vậy??

Quần hùng đang rời đi đột nhiên nghe thấy tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên thì đồng loạt biến sắc vội vàng bay trở ngược lại tường thành phóng mắt nhìn xuống đại quân Ma Thú phía dưới thành muốn xem xem là ai gây ra việc này.

Bằng vào nhãn lực Thần Hoàng của bọn họ rất nhanh đã tìm được thủ phạm đó chính là một con Liệt Diễm Quy cao hơn nghìn trượng tuy toàn thân nó đều hừng hực liệt hỏa nhưng từ sâu bên trong cơ thể nó lại phát ra một luồng hàn khí lạnh lẽo chứng tỏ nó không phải là một con Liệt Diễm Quy thông thường.

- Huyền Vũ! Nó là một con Huyền Vũ ta đã có đọc trong một quyển cổ tịch tuyệt đối không thể sai lầm được!!

Khi cảm nhận được khí tức của con Liệt Diễm Quy này thì không biết ai đột nhiên hô lên một câu.

Những người khác nghe thấy câu nói đó nhú nhú mày lại một cái không phải là bọn họ không tin lời người đó vừa nói với lịch duyệt và kinh nghiệm của mình bọn họ đương nhiên có thể xác định được phía dưới thành quả thật là một con Huyền Vũ hàng thật giá thật. Chỉ là bọn họ không hiểu được bên phía Yêu Cung làm cách nào hàng phục được một con Huyền Vũ để cho nó

trà trộn vào đám Liệt Diễm Quy tập kích tường thành như vậy??

- Ầm!

Khi quần hùng đang suy nghĩ thì con Huyền Vũ phía dưới thành lại lần nữa phát động công kích làm cho tường thành của Thánh Thành lung lay không ngừng.

- Các vị bây giờ không phải là lúc suy nghĩ việc con Huyền Vũ này tại sao lại có mặt ở đây quan trọng là chúng ta phải ngăn nó lại trước đã. Nếu không tường thành sẽ bị nó phá nát mất!!

Gia Lỗ thân là Trưởng Lão của Thánh Thành có trách nhiệm thủ hộ nơi này hôm nay thấy nó bị tấn công không kịp suy nghĩ nhiều nữa nhìn quần hùng khẩn cấp nói.

- Được!

Quần hùng nghe vậy lập tức hồi phục lại tinh thần trịnh trọng nói một tiếng sau đó phóng người lao khỏi tường thành bay thẳng tới chỗ con Huyền Vũ.

- Ba Khắc đối phương đã phát hiện ra Tiểu Băng chúng ta có cần xuất thủ giúp nó một tay không?

Ở phía bên kia Ca Đặc Phi nhìn thấy hành động của quần hùng thì trầm giọng hỏi Ba Khắc.

- Ca Đặc Phi người đừng quá lo lắng! Chớ quên Tiểu Băng là sủng vật của Yêu Chủ đại nhân được ngài ấy huấn luyện nhiều năm một thân thần thông còn cao hơn ta và người một đường nó lại là Thần Thú Huyền Vũ tuy chưa hoàn toàn trưởng thành nhưng bản thể cứng rắn không kém Áo Gia tuyệt đối sẽ không thua cho đám nhân loại đó đâu!!

Ba Khắc nghe thấy câu hỏi của Ca Đặc Phi thì lộ ra một nụ cười tự tin nói sau đó tiếp tục bình thản quan sát cuộc chiến ở phía xa.

- Grao!

Lúc này chỉ thấy Huyền Vũ Tiểu Băng nhìn thấy mấy chục Thần Hoàng cường giả xông về phía mình thì gầm to một tiếng trút bỏ lớp ngự trang hiện ra chân thân xanh biếc hung mãnh xông thẳng vào quần hùng.

- Ầm! Đùng!!

Hai bên vừa va chạm lập tức vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa khiến cho không gian xung quanh không thể nào chịu nổi áp lực ầm ầm đổ sụp.

Tiếp theo đó chỉ thấy hai bên cùng lúc lui lại một đoạn xa không ai làm gì được ai.

Nhưng trên mặt các chiến sĩ của Thánh Thành lúc này không hèn mà cùng hèn lên vẻ kinh hoàng xen lẫn tuyệt vọng bởi vì bọn họ không biết lai lịch của Huyền Vũ chỉ cảm thấy bên Yêu Cung mới chỉ phái ra một con Ma Thú đã đấu với cường giả bên mình bất phân thắng bại như vậy trận chiến này còn có phần thắng hay sao?

- Gia Lão Trưởng Lão nếu chúng ta không nhanh chóng giải quyết con Huyền Vũ này không chỉ tường thành bị uy hiếp mà ngay cả quân tâm cũng sẽ bị dao động!!

Y Tư Kỳ nhìn thấy như vậy thì lo lắng truyền âm cho Gia Lão.

- Ủ! Người cùng với những người còn lại mau chóng bày ra Lục Mang Tinh Chiến Trận tạm thời vây khốn con súc sinh này lại rồi ta sẽ sử dụng Hỏa Linh Kiếm giải quyết hết một lượt hết đám Ma Thú này!!

Gia Lỗ Trưởng Lão trầm ngâm truyền âm trả lời.

- Hỏa Linh Kiếm? Đó không phải là Thiên Bảo mà Minh Đế để lại cho chúng ta để dùng cho tình thế nguy cấp nhất ư? Sao ngài lại quyết định dùng nó vào lúc này??

Y Tư Kỳ nghe vậy khiếp sợ nói tuy nàng đã rời khỏi Minh Vương Điện nhưng vẫn thông qua một số nguồn tin mà biết được trước khi Đại Thù Triều này bắt đầu Minh Đế đã giao cho Gia Lỗ Trưởng Lão một món Thiên Bảo cực kỳ lợi hại tên là Hỏa Linh Kiếm để dùng khi nguy cấp nhất vậy mà không ngờ trận chiến vừa mới bắt đầu mà ông ta đã quyết định dùng nó thật sự không bình thường chút nào!!

- Trong lòng ta tự có tính toán người chỉ cần làm theo lời ta là được rồi!!

Đáp lại câu hỏi của Y Tư Kỳ là một giọng nói vô cùng quyết tuyệt của Gia Lỗ Trưởng Lão.

- Được!

Y Tư Kỳ nghe vậy gật đầu một cái sau đó lập tức đem phương pháp bày bố Lục Mang Tinh Chiến Trận truyền cho những người khác.

- Ùng ùng ùng...

Tiếp theo chỉ thấy quần hùng cùng lúc duy chuyển theo một quỹ tích vô cùng huyền ảo theo sự chuyển động của quần hùng trên hư không dần dần xuất hiện một cái Lục Mang Tinh to lớn hơn nghìn trượng hung mãnh ép thẳng xuống trong nháy mắt đã giam giữ Huyền Vũ ở bên dưới.

- Hử! Là Lục Mang Tinh Chiến Trận không ngờ bên phía nhân loại lại có thể bày ra được trận pháp này đúng là thú vị. Nhưng đáng tiếc dù các người có bày ra được đại trận đó thì cũng không thể vây khốn được Tiểu Băng đâu!!

Ba Khắc đứng ở phía xa nhìn thấy như vậy thì đôi mắt lóe lên một tia kinh ngạc bất quá sau đó lại lập tức khôi phục lại dáng vẻ như thường lạnh lùng cười nói.

- Grao!

Quả nhiên như lời hăn nói Huyền Vũ Tiểu Băng đối diện với Lục Mang Tinh Chiến Trận vẫn không chút sợ hãi lại gầm lên một tiếng phun ra một khối đại thủy cầu.

- Ầm! Đùng!!

Đại thủy cầu vừa va chạm với Lục Mang Tinh Chiến Trận lập tức vang lên một tiếng nổ to tuy chưa thể phá được nó nhưng cũng làm cho cả tòa đại trận rung chuyển không ngừng.

- Mọi người tăng thêm sức đi đừng để nó thoát ra ngoài!!

Y Tư Kỳ thấy vậy thì sắc mặt đại biến kêu lên một tiếng.

- Ủ!

Quần hùng gật đầu một cái điên cuồng điều động pháp lực rót vào trong đại trận trong lúc nhất thời Lục Mang Tinh Chiến Trận đã ổn định lại một ít.

- Grao!!

Nhưng Huyền Vũ sao lại có thể ngồi yên mà nhìn lập tức há miệng phun ra một đạo hào quang nửa trắng nửa đen bắn thẳng về phía đại trận đó chính là tuyệt chiêu Thủy Cương Thần Lô mà lúc này nó đã dùng để phá tan đại trận hộ thành của Thánh Thành.

- Ầm!

Thủy Cương Thần Lôi bắn ra lập tức tạo thành một lỗ hổng to bên trên Lục Mang Tinh Chiến Trận.

Đông Phương Trường Minh đang đứng ở một bên thấy vậy sắc mặt không khỏi đại biến tuy sớm biết Huyền Vũ Thần Thú rất lợi hại nhưng không ngờ nó lại đáng sợ đến như vậy chỉ trong vòng vài ba chiêu đã phá nát Lục Mang Tinh Chiến Trận do bọn họ liên thủ bố trí thật sự là quá mức biến thái mà!!

- Xem ra lần này không liều mạng một lần là không được rồi!!

Trong lòng Đông Phương Trường Minh thầm nghĩ sau đó nâng tay phải lên một con một con cự long màu trắng lập tức từ trong đó bay ra đúng là tuyệt chiêu Trích Tinh Thủ của hắn!

- Ngang!

Bạch Long vừa thoát ra khỏi bàn tay của Đông Phương Trường Minh lập tức gầm to một tiếng hung mãnh lao thẳng tới dùng hết toàn lực liều mạng khóa chặt cả người Huyền Vũ!

- Phong!

Nhờ có sự tham gia của Bạch Long áp lực trên người quần hùng được giảm đi đáng kể tất cả cùng hít sâu một hơi rồi hung mãnh hét lên một tiếng dốc toàn lực thôi động Lục Mang Tinh Chiến Trận ép thẳng về phía Huyền Vũ khổng lồ.

- Âm!

Dưới sự đồng tâm hiệp lực của mọi người cuối cùng thì Thần Thú Huyền Vũ Tiểu Băng cũng đã tạm thời bị phong ấn bên trong Lục Mang Tinh Chiến Trận không thể động đậy chút nào.

- Âm!

Lúc này dị biến đột nhiên nảy sinh chỉ thấy bầu trời trong xanh phía trên Thánh Thành chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một luồng hồng quang rực lửa đang đốt cháy cả bầu trời một luồng không khí nóng bức đến đáng sợ nhanh chóng lan truyền ra khắp cả chiến trường khiến cho người của cả hai phe nhân loại và Ma Thú đều đồng loạt ngẩng đầu nhìn lên đánh giá dị tượng trên bầu trời.

Sau một lúc luồng hồng quang trên bầu trời đột nhiên điên cuồng rút nhỏ lại hóa thành một đạo kiếm cương hỏa hồng sắc lớn hơn ba trượng chém thẳng xuống bên dưới.

- Âm ầm ầm....

Khi kiếm cương chạm xuống mặt đất bên dưới một tiếng nổ kinh thiên động địa làm cho không chỉ khu vực Thánh Thành mà cả bán kính hơn vạn dặm xung quanh đều ầm ầm chấn động tiếp theo đó dưới ánh mắt kinh hãi của tất cả mọi người chỉ thấy một biển lửa vô biên vô tận từ trong mặt đất phun ra quét thẳng về phía Ma Thú Đại Quân.

Vừa nhìn thấy biển lửa đó tâm thần đám Thần Hoàng cao thủ như Đông Phương Trường Minh cũng cảm thấy rung mình chấn động bọn họ có thể mơ hồ cảm nhận được chỉ cần hơi chạm vào vào biển lửa đó thì cho dù bọn họ có cường đại đến đâu cũng có thể bị diệt cho nên lập tức bỏ hết tất cả nhanh chóng lui ra thật xa chạy trốn sát kiếp.

Một biển lửa mà ngay cả Thần Hoàng cấp cường giả cũng phải bỏ trốn thì làm sao Đại quân Ma Thú có thể chịu được những nơi biển lửa quét qua tất cả Ma Thú đều bị đốt thành tro bụi không còn lại chút gì.

- Khụ khụ... Rút lui... mau rút lui!!

Một lúc lâu sau khi biển lửa tan hết chỉ nghe Ba Khắc khó nhọc hét lên mấy tiếng sau đó chỉ thấy hăn đưa tay cuốn lấy Huyền Vũ Tiểu Băng đang trọng thương cùng với Ca Đặc Phi và Áo Gia chỉ huy đám Ma Thú còn sót lại nhanh chóng rút lui.

Trận chiến thứ nhất của Yêu Cung và Thánh Thành cứ như vậy kết thúc!!

PS: Chương này hơi tệ mong các bạn thông cảm chương sau mình sẽ cố gắng viết tốt hơn!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Tiếp Viện.

Sau khi Đại quân Ma Thú rút đi bên phía Thánh Thành Gia Lỗ Trưởng Lão cũng lập tức chỉ huy thuộc hạ bắt đầu công tác kiểm kê thương vong và sửa chữa lại những cấm chế đã hư hỏng.

- Đông Phương huynh đệ vừa rồi đa tạ người đã giúp đỡ nếu không ta e rằng trận chiến này khó thắng rồi!!

Khi mọi chuyện vừa tạm ổn định lại chỉ thấy Gia Lỗ đột nhiên nhìn Đông Phương Trường Minh chớp tay khách khí nói.

Những người đứng xung quanh thấy vậy đều có thể cảm nhận được sự biến hóa vi diệu trong lời nói của Gia Lỗ Trưởng Lão nếu trước đây sự khách khí của ông ta dành cho Đông Phương Trường Minh chỉ là giả tạo thì bây giờ sự khách khí đó lại là thật một trăm phần trăm điều này cho thấy ông ta đã chân chính xem hãn là cường giả ngang hàng với bản thân mình.

- Gia Lỗ huynh khách sáo rồi! Nếu không phải có Hỏa Linh Kiếm của huynh thì cho dù ta có thể giữ được Huyền Vũ cũng không có cách nào đánh bại được nó. Nhưng mà con Huyền Vũ này thật không hổ danh là thiên địa Thần Thú bị trúng một kiếm đó của huynh mà cũng chỉ trọng thương chứ không mất mạng xem ra sau này chúng ta phải cẩn thận nhiều hơn rồi!

Đông Phương Trường Minh đương nhiên hiểu được ý tứ trong lời nói của Gia Lỗ Trưởng Lão nhưng ngoài mặt không lộ ra điều gì chỉ thản nhiên cười nói.

- Ha ha ha... Việc này Đông Phương huynh đệ người có thể yên tâm cho dù Huyền Vũ có là thiên địa Thần Thú đi nữa khi trúng một chiêu của ta chắc chắn cũng phải trọng thương không nghĩ ngơi ngàn năm thì đừng mơ tưởng đến việc khôi phục, căn bản không thể tham dự những trận đại chiến tiếp theo!!

Gia Lỗ Trưởng Lão cười to nói.

- Như vậy ta yên tâm rồi!

Đông Phương Trường Minh khẽ gật đầu một cái sau đó tất cả mọi người lại thương lượng một chút chuyện nữa sau đó đều tự tản đi.

....

Cùng lúc này bên trong đại bản doanh của Đại quân Ma Thú cách Thánh Thành hơn nghìn dặm ba người Ba Khắc, Ca Đặc Phi và Áo Gia cũng đang tổ chức hội nghị hậu chiến.

- Ba Khắc lần này chúng ta không chỉ không công hạ được Thánh Thành mà còn làm tổn thất một số lượng lớn Ma Thú ngay cả Tiểu Băng cũng bị trọng thương người định giải thích thế nào với Yêu Chủ đại nhân!!

Chỉ nghe Ca Đặc Phi nhìn Ba Khắc trầm giọng hỏi.

- Hừ! Chuyện này không cần người quan tâm ta tự mình có cách giải thích với đại nhân. Việc quan trọng bây giờ là chúng ta phải tổ chức lại quân đoàn tiếp tục trận chiến này!

Ba Khắc hừ nhẹ một tiếng nói.

- Ba Khắc người định làm thế nào?

Áo Gia nghe vậy nhìn Ba Khắc trầm giọng hỏi.

- Hiện nay chiến lược thứ nhất của chúng ta là đánh răn đập đầu một trận hủy diệt đi cột trụ tinh thần của Tinh Thần Nội Hải là Thánh Thành đã thất bại ta quyết định phát động chiến lược thứ hai chia quân phát động tấn công khắp bốn phương dùng tốc độ nhanh nhất chiếm lĩnh các tòa thành xung quanh hiện giờ tất cả Thiên Cấp cường giả của Tinh Thần Nội Hải đều bị Yêu Chủ đại nhân xuất lĩnh cường giả bên ta chặn lại ta không tin chỉ dựa vào đám nhân loại còn lại có thể chống lại Đại quân Ma Thú chúng ta. Đợi sau khi hoàn thành chúng ta sẽ hội quân lại lần nữa phát động một lần tổng tấn công Thánh Thành đánh một trận định càn khôn!!

Ba Khắc trầm ngâm một chút rồi trả lời.

- Ủ!

Ca Đặc Phi và Áo Gia nghe vậy gật đầu một cái hiển nhiên đều đồng ý với chiến lược mà Ba Khắc đề ra.

- À phải rồi! Các người mau cho người ra ngoài điều tra rõ thân phận của người này cho ta!!

Hơi dừng lại một chút Ba Khắc lại lấy ra một khối ma pháp thủy tinh ra đưa cho Ca Đặc Phi và Áo Gia nhỏ giọng nói.

Trên khối ma pháp thủy tinh đó có điêu khắc một thanh niên bạch y bạch phát người đó không phải Đông Phương Trường Minh thì còn có thể là ai.

- Ba Khắc tại sao người lại muốn chúng ta điều tra về tên nhân loại này?

Ca Đặc Phi tò mò hỏi.

- Lúc này ta đã có quan sát khi đám cường giả nhân loại liên thủ lại bày ra Lục Mang Tinh Chiến Trận vốn cũng không cách nào ngăn cản được Tiểu

Bằng được nhưng đúng thời điểm then chốt tên nhân loại này lại phát ra một chương cường quái dị giam khốn Tiểu Bằng lại để cho lão già Gia Lỗ có thể thừa cơ sử dụng Hỏa Linh Kiếm. Có thể nói chiến bại ngày hôm nay của chúng ta là do hăn gián tiếp tạo thành!!

Ba Khắc nghe hỏi thì trầm giọng nói.

- Ủm! Nếu như vậy thì chúng ta nhất định sẽ dốc hết toàn lực truy tra xem hăn rốt cuộc là ai!!

Ca Đặc Phi và Áo Gia nghe vậy trịnh trọng nói một tiếng.

- Ủ các người mau đi đi!!

Ba Khắc gật gật đầu nói.

.....

Thời gian như nước từ sau trận chiến thứ nhất giữa Yêu Cung và Thánh Thành đã qua được hai năm, trong khoảng thời gian bên phía Đại quân Ma Thú vẫn không ngớt phái ra quân binh tấn công không ngừng nghỉ một ngày nào.

Làm cho những cường giả bên trong Thánh Thành buồn bực không thôi mấy lần đích thân ra tay đánh tan tác Ma Thú công thành. Nhưng mà vô luận Đại quân Ma Thú có bị đánh tan bao nhiêu lần thì mấy ngày sau đó sẽ lại có một đám Ma Thú mới cuồn cuộn không ngừng kéo đến thay thế tựa như Đoàn quân Ma Thú này đông đảo đến không bao giờ hết.

Hơn nữa trong thời gian hai năm này vô số tin dữ từ tứ phương tám hướng không ngừng truyền vào bên trong Thánh Thành cho biết những thành trì khác xung quanh đều đã lần lượt bị Đại quân Ma Thú công phá.

Trong những cứ điểm đã bị công phá đó đa phần những người bên trong đều bị đồ sát sạch sẽ còn có một phần nhỏ bị Ma Thú bắt mang đi dùng phương pháp đặc biệt dung hợp tinh huyết của Ma Thú vào bên trong cơ thể chuyển hóa thành một thể hệ Ma Nhân mới tiếp tục sinh sống trong những thành trì đó vì Đại quân Ma Thú sinh sản hậu đại.

Mà thành phần công kích các thành trì đó cũng không phải là loại Ma Thú thông thường mà là quân binh tinh nhuệ của Yêu Cung bọn chúng không những có thực lực cao cường mà còn tinh thông thuật hợp kích liên thủ không ít Thần Hoàng cường giả đã chết dưới tay bọn chúng.

Khi nhận được những tin tức đó ba người Đông Phương Trường Minh dù đã từng trải qua nhiều chuyện nhưng cũng không nhịn được rung mình một cái âm thầm kinh hãi tất cả đều cảm nhận được rằng thời gian nhàn nhã an bình của bọn họ có thể không còn duy trì được bao lâu nữa.

Quả nhiên không bao lâu sau đột nhiên Gia Lão Trưởng Lão truyền đến một tin tức muốn mời bọn họ đến Nghị Sự Điện một chuyện.

Đã nhận được tin tức đương nhiên ba người Đông Phương Trường Minh không thể chậm trễ chút nào lập tức khởi hành đi tới Nghị Sự Điện, lúc bọn họ đến nơi thì chỉ nhìn thấy tất cả mọi người đều đã tập hợp bên trong Nghị Điện đang chờ đợi ba người mình.

- Đông Phương huynh đệ, Y Tư Kỳ, Vi Vi An tiểu thư các người đến rồi nào nào mau mau ngồi đi!!

Gia Lão Trưởng Lão ngồi trên chủ vị nhìn thấy ba người bước vào thì nở một nụ cười nói bởi vì trong thời gian này hẳn thường xuyên tới tìm ba người trò chuyện trao đổi tâm đắc khi tu luyện nên quan hệ của đôi bên cũng trở nên thân thiết hơn rất nhiều.

- Ừm!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy khẽ gật đầu một cái sau đó dẫn theo Vi Vi An và Y Tư Kỳ bước tới ngồi xuống ba chiếc ghế còn trống.

- khụ khụ... Các vị bây giờ Đông Phương huynh đệ cũng đã tới chúng ta bắt đầu thương lượng được rồi! Ta muốn báo với các vị một tin tức xấu Song Tử Thành trực thuộc Thánh Thành chúng ta ba ngày trước đã phái người đến đây cầu viện chúng ta!!

Sau khi Đông Phương Trường Minh yên vị chỉ nghe Gia Lỗ Trưởng Lão ho khan mấy tiếng rồi trầm giọng nói.

- Cái gì? Song Tử Thành báo nguy sao có thể như vậy được??

- Bọn họ không phải đã đánh lui Ma Thú công kích rồi sao? Sao lại có thể báo nguy được?

- Đúng vậy! Sao lại như vậy?

...

Những người đang ngồi bên trong đại điện nghe như vậy không nhin được chần kinh kêu lên cũng không thể trách họ có phản ứng như vậy được bởi vì Song Tử Thành là thủ phủ của Song Tử Cung đệ nhất cung trong Minh Vương Thập Nhị Cung xưa nay thực lực chỉ kém Thánh Thành đôi chút từ khi Đại Thú Triều bắt đầu đã mấy lần đánh lui công kích của Ma Thú sao bây giờ lại có thể đột nhiên báo nguy được!!

- Ai! Chuyện này chỉ có thể trách bọn Ma Thú quá mức gian xảo từ khi bắt đầu công kích Song Tử Thành đến nay mấy lần giả bại làm cho hai vị Thành chủ trong Song Tử Cung khinh xuất sau cùng mới phát động tập kích nhất cử giết chết một trong hai vị Thành chủ làm cho Song Tử Thành từ an

biến nguy!!

Gia Lỗ Trưởng Lão nhìn thấy phản ứng của những người trong đại điện thì trầm giọng giải thích.

- Cho nên lần này ta triệu tập mọi người đến đây là muốn cử ra một hai người đến đó tiếp viện.

Hơi dừng một chút để mọi người tiêu hóa tin tức này Gia Lỗ Trưởng Lão tiếp tục nói.

- Tiếp viện? Gia Lỗ huynh không lẽ huynh muốn chúng ta đến đó hiệp trợ thủ thành!!

Một Thần Hoàng cường giả nghe vậy lên tiếng hỏi.

- Không phải! Trước khi đến đây ta đã cùng với những trưởng lão khác thương lượng qua quyết định sẽ tập trung hết toàn lực về Thánh Thành này về đây quyết một trận sống chết với Yêu Cung, vậy nên ta hy vọng các vị có thể đến Song Tử Thành hiệp trợ những người ở đó rút về đây! Không biết người nào nguyện ý đi!!

Sắc mặt Gia Lỗ Trưởng Lão lộ vẻ quyết tuyệt nói.

- Cái này...?

- Xin thứ lỗi cho tại hạ còn có một món pháp bảo vẫn chưa tế luyện hoàn thành. Không thể đi được!!

- Ta đang bận tu luyện một môn thần thông cũng không thể đi được!!

- Ta cũng vậy!

- Ta nữa!

Những Thần Hoàng cường giả bên trong đại điện nghe vậy do dự một chút rồi đều lần lượt đưa ra lý do từ chối mỗi người bọn họ đều đã sống qua mấy vạn năm thời gian đã sớm trở thành hồ ly thành tinh sao có thể đem tính mạng của mình ra mạo hiểm.

- Trong tay Đông Phương ta và vi Vi An tạm thời không có việc gì hay là lần này để ta và nàng ấy đi thế nào hả?

Đông Phương Trường Minh thấy tình hình như vậy thì đưa mắt trao đổi với Vi Vi An và Y Tư Kỳ một chút rồi nhìn Gia Lỗ Trưởng Lão nói.

- Đông Phương huynh và Vi Vi An tiểu thư đều là Thần Hoàng cường giả chuyển đi này Song Tử Thành chắc chắn không có vấn đề gì. Ta xin thay mặt Thánh Thành tạ hai vị!!

Gia Lỗ Trưởng Lão thấy hai người Đông Phương Trường Minh chủ động đứng ra thì hưng phấn cười nói.

- Gia Lỗ huynh không cần khách sáo tại hạ ở trong Thánh Thành bao nhiêu năm cũng phải đóng góp cho bốn thành một chút mới được! Chuyện này vô cùng cấp bách tại hạ muốn xuất phát ngay ngày mai không biết có được không??

Đông Phương Trường Minh ôm quyền nhìn Gia Lỗ hỏi.

- Được! Đương nhiên là được ta sẽ lập tức cho sắp xếp Truyền Tống Trận cho hai người ngay!!

Gia Lỗ Trưởng Lão vui vẻ cười nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Kế Hoạch.

Tỉnh Thần Nội Hải ở nơi giáp giới giữa phương bắc và phương tây có một hòn đảo nhỏ tên là Ngọc Hoa Đảo. Hòn đảo này quanh năm bị mây mù bao phủ rất ít người có thể vào được bên trong cho nên không ai biết rằng ở trung tâm đảo có một cái Truyền Tống Trận nho nhỏ được bao bọc bởi vô số cấm chế.

- Ầm! Vù vù vù....

Vào lúc này cái Truyền Tống Trận đó đột ngột sáng lên tỏa ra từng lớp sương mù bảy màu không gian xung quanh vặn vẹo một cái sau đó thì chỉ thấy hai bóng người lơ mơ xuất hiện, đợi một lát sau khi sương mù tan hết mới có thể nhìn thấy rõ dung mạo của hai người đó là một thanh niên bạch y và một mỹ nữ tóc vàng không phải Đông Phương Trường Minh và Vi Vi An thì còn có thể là ai.

- Theo lời của nhân viên truyền tống nói thì nơi này là Ngọc Hòa Đảo còn cách Song Tử Thành hơn ba tháng lộ trình chúng ta đi thôi!!

Đông Phương Trường Minh bước ra khỏi Truyền Tống Trận đảo mắt quan sát xung quanh một vòng rồi nhìn Vi Vi An nói.

- Ủm!

Vi Vi An nghe thấy như vậy thì gật đầu một cái sau đó hai người lập tức hóa thành hai đạo hào quang lớn khoảng mười trượng bay đi.

- Âm!

Nhưng khi hai người vừa mới bay ra khỏi Ngọc Hoàn Đảo thì trên không trung đột nhiên xuất hiện một luồng hung khí lao thẳng về phía bọn họ nhìn kỹ lại thì có thể thấy luồng hung khí đó là do một đội quân Ma Thú khoảng hơn trăm tên đa số chỉ là Lục Giai Ma Thú chỉ có tên dẫn đầu là Thần Vương cao thủ.

- Hừ!

Đông Phương Trường Minh vừa nhìn thấy đám Ma Thú đó xuất hiện thì hừ nhẹ một tiếng lập tức muốn xuất thủ diệt sát bọn chúng.

- Đông Phương người không cần động thủ để ta ra tay!!

Bất quá khi hần sắp ra tay thì Vi Vi An đột nhiên lại lên tiếng nói.

- Được rồi.. bọn chúng giao cho nàng ta cũng muốn xem Thánh Chiến Thiên Sứ rốt cuộc mạnh đến đâu!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì trong mắt lóe lên một tia sáng cười nói.

- Hừ! Thánh Quang Thuật - Tịnh Hóa!

Vi Vi An nghe được lời của Đông Phương Trường Minh thì hừ nhẹ một tiếng sát khí trên mặt vừa xuất hiện từ trên người nàng đã lập tức bắn ra một luồng ánh sáng vàng kim hung mãnh lao thẳng về phía đám Ma Thú.

- Âm!

Ánh sáng đó vừa quét qua đám Ma Thú chỉ kịp kêu thảm một tiếng sau đó đều ngã xuống mặt đất chết đi ngay cả nguyên thần cũng không kịp thoát ra chút nào.

- Truyền Tống Trận này đã bị đám Ma Thú phát hiện xem ra chúng ta phải tăng thêm tốc độ mới được!!

Sau khi diệt sát xong đám Ma Thú Vi Vi An nhìn Đông Phương Trường Minh bình thản nói một câu sau đó hóa thành một luồng kim quang tiếp tục bay đi.

- Ha...

Đông Phương Trường Minh thấy vậy bất đắc dĩ cười một tiếng sau đó hóa thành một đạo bạch quang đuổi theo nàng.

Thế là hai người một trước một sau nhanh chóng biến mất về phía chân trời.

.....

- Vù!

Hơn một tháng sau bên ngoài Song Tử Thành xuất hiện hai đạo độn quang được che dấu rất kỹ xuất hiện, hai đạo độn quang đó liên tục nhấp nháy mấy lần rồi đáp xuống một hòn đảo gần đó từ đó hiện ra thân hình Đông Phương Trường Minh và Vi Vi An đã vượt qua ức vạn dặm đường mà tới.

Khi đến trước Song Tử Thành hai người cũng không vội vào thành mà đứng ở bên ngoài sử dụng thần thức cẩn thận tra xét tình cảnh xung quanh xem có gì khác lạ hay không.

- Có chút không thích hợp a! Trên đường chúng ta liên tục bị Ma Thú đánh chặn đường tại sao ở đây lại không có bóng dáng tên Ma Thú nào vậy? Theo tin tình báo mà chúng ta nhận được bên phía Yêu Cung rõ ràng đã dụng kế mà giết chết một trong hai tên Thành chủ của Song Tử Thành khiến cho hệ

thống phòng ngự của nó bị thiệt hại nặng nề. Theo lý thì chúng phải nhân cơ hội tăng thêm tốc độ thúc quân đánh gấp nhanh chóng triệt hạ nơi này mới đúng chứ! Hay là bọn chúng phát hiện hai người chúng ta đến đây nên có âm mưu gì đó??

Sau một lúc quan sát phát hiện bốn phía hoàn toàn yên ắng trong phạm vi ngàn dặm xung quanh hoàn toàn không có bóng dáng một tên Ma Thú nào thì Vi Vi An có chút hồ nghi nói.

- Việc này sao? Theo ta nghĩ thì cho dù Song Tử Thành có bị tổn thương nặng nề nhưng dù sao nó cũng là đệ nhất cung trong Minh Vương Thập Nhị Cung đệ nhất thành bên dưới Thánh Thành nhất định có chỗ bất phạm riêng có thể là bên trong có tồn tại một lá hoàng bài nào đó có thể chấn nhiếp được Đại quân Ma Thú khiến cho chúng không thể không tạm thời lui binh!!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi nói.

- Vậy thì chuyển đi lần này của chúng ta xem ra cũng không gian nan như dự đoán ban đầu rồi!!

Vi Vi An nghe vậy có chút buông lỏng nói.

- Cái này cũng chưa nói trước được. Đừng quên là lần này nhiệm vụ của chúng ta đến đây là để hiệp trợ Song Tử Thành rút lui chứ không phải là để phòng thủ mà đã nói là rút lui thì nhất định phải ra khỏi Song Tử Thành đến lúc đó cho dù trong thành có lá bài tẩy gì thì cũng không thể sử dụng được! Đương nhiên đây chỉ là suy đoán của ta nói không chừng lá bài tẩy đó của Song Tử Thành là một vật có thể duy chuyển được thì lại là một chuyện hoàn toàn khác. Tóm lại tình hình cụ thể thế nào thì cần phải vào thành mới biết được!!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi nói.

- Ừ!

Vi Vi An nghe vậy gật đầu một cái sau đó hai người lập tức hóa thành hai đạo hào quang bay vào bên trong Song Tử Thành.

- Đứng lại! Các người là ai sao lại đến đây??

Khi bọn họ bay đến gần tường thành đột nhiên bị một đám giáp sĩ áo đen chặn lại quát hỏi.

- Chúng ta được Gia Lão Trưởng Lão nhờ vả đến đây để tiếp viện cho quý thành xin làm phiền thông báo giúp một tiếng!!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy đám giáp sĩ đó xuất hiện thì khẽ cười một tiếng lấy từ trong tay áo ra một tấm lệnh bài đưa lên nói.

- Thì ra các vị là đại nhân đến từ Thánh Thành chúng tiểu nhân không biết chuyện xin các vị đại nhân tha thứ cho.

Đám vệ sĩ nhìn thấy tấm lệnh bài trên tay Đông Phương Trường Minh thì kinh hãi nói.

- Được rồi! Không cần đa lễ mau đi thông báo giúp ta!!

Đông Phương Trường Minh phất tay một cái trầm giọng nói.

- Vâng đại nhân!

Đám giáp sĩ nghe vậy cung kính nói một tiếng rồi một tên nhanh chóng đi thông báo.

Hai người Đông Phương Trường Minh và Vi Vi An yên lặng chờ đợi.

- Thành chủ đại nhân cho mời xin mời hai vị theo ta!!

Một lúc sau chỉ thấy tên thị vệ đó quay lại nhìn hai người cung kính nói.

- Ừ!

Đông Phương Trường Minh và Vi Vi An nghe vậy gật đầu một cái sau đó bước theo tên thị vệ vào bên trong Phủ Thành Chủ.

Khi hai người bước vào trong Phủ Thành Chủ chỉ thấy một thanh niên thân mặc hoa bào đang đứng đợi bọn họ.

- Xin chào hai vị tại hạ Y Văn Tư tạm thay ca ca ta Y Táp làm Thành chủ Song Tử Thành không biết hai vị xưng hô thế nào??

Người thanh niên thân mặc hoa bào cẩn thận quan sát hai người Đông Phương Trường Minh và Vi Vi An một lúc rồi chớp tay nói.

- Tại hạ Đông Phương Trường Minh nàng ta là Vi Vi An xin chào Y Văn Tư huynh!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy chớp tay nói.

- Thì ra là Đông Phương huynh đích thân tới đây! Như vậy thật sự quá tốt rồi lần này Song Tử Thành chúng ta được cứu rồi!!

Y Văn Tư vừa nghe được tên của Đông Phương Trường Minh thì kích động cười nói cũng khó trách hẳn có phản ứng như vậy dù sao thời gian gần đây danh tiếng và thực lực của Đông Phương Trường Minh đã truyền khắp Tinh Thần Nội Hải có thể nói là không ai không biết không ai không hay.

- Y Văn Tư huynh không cần làm như vậy đây là việc ta phải làm!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy bước lên đỡ Y Văn Táp dậy khách khí nói một tiếng sau đó ba người phân chia chủ khách ngồi xuống bắt đầu trò chuyện.

- Y Văn Tư huynh ta có một số chuyện muốn hỏi không biết có được không?

Hai bên nói chuyện được một lúc đột nhiên Vi Vi An lại nhìn Y Văn Tư hỏi.

- Có chuyện gì xin Vi Vi An tiểu thư cứ hỏi!

Y Văn Tư thoải mái cười nói.

- Ta muốn biết thật ra tại sao khi hai người bọn ta đến đây lại không thấy được tên Ma Thú nào bên ngoài thành cả. Thật ra là đã có việc gì xảy ra??

Chỉ nghe Vi Vi An trầm giọng hỏi.

- Việc này sao? Không dám giấu hai vị đó hoàn toàn là nhờ đại ca Y Tạp của ta tuy đã dám Ma Thú khốn kiếp đó vây công mà chết nhưng thân là Thần Hoàng đỉnh phong cường giả huynh ấy sao có thể chấp nhận chết một cách khuất nhục như vậy cho nên trước khi chết huynh ấy đã lôi kéo theo toàn bộ cấm chế xung quanh đây tự bạo. Uy lực của vụ tự bạo đó không chỉ làm cho mấy tên Thú Hoàng vây công huynh ấy trọng thương mà còn nổ chết hơn ngàn vạn Ma Thú công thành làm cho lũ khốn kiếp Yêu Cung không thể không tạm thời lui binh. Cho nên ta mới có cơ hội phái sứ giả tới cầu cứu Thánh Thành!!

Y Văn Tư nghe được câu hỏi của Vi Vi An thì trầm ngâm một chút rồi đau buồn nói.

Đông Phương Trường Minh và Vi Vi An nghe được lời của Y Văn Tư thì liếc mắt nhìn nhau một cái hai người đều cảm nhận được sự lo lắng trong mắt đối phương tình hình bên trong Song Tử Thành này hoàn toàn khác biệt với suy đoán ban đầu của hai người e rằng hành động tiếp theo còn nguy hiểm

hơn dự tính ban đầu của hai người rất nhiều lần!!

- Khụ khụ... Hai vị cứ yên tâm trước khi hai người đến đây ta và các vị trưởng lão trong thành đã thương lượng về kế hoạch rút lui rồi, có kế hoạch của bọn ta cộng thêm sự giúp sức của hai vị tin rằng khả năng thành công sẽ rất lớn!!

Y Văn Tư nhìn thấy sự lo lắng trong mắt của Đông Phương Trường Minh và Vi Vi An thì ho khan mấy tiếng rồi cười nói.

- Kế hoạch của các người? Là cái gì??

Đông Phương Trường Minh lộ ra vẻ hứng thú nhìn Y Văn Tư hỏi.

- Kế hoạch của bọn ta rất đơn giản đó chính là giương đông kích tây đầu tiên là dùng Khôi Lỗi đại quân bên trong thành tấn công thẳng vào Đại quân Ma Thú làm phân tán sức chú ý của đám người Yêu Cung sau đó sẽ do ta, các vị Trưởng Lão bên trong thành cộng thêm các vị mấy Thần Hoàng cao thủ chúng ta sẽ dùng Nội Thiên Địa vận chuyển người bên trong thành dựa vào tốc độ của đám người chúng ta mau tin rằng rất nhanh có thể đi đến điểm truyền tống bí mật của chúng ta từ đó trở về Thánh Thành!!

Y Văn Tư trầm giọng giải thích.

- Được! Cứ quyết định như vậy đi!!

Đông Phương Trường Minh và Vi Vi An nghe thấy lời của Y Văn Tư thì âm thầm dùng thần thức bàn luận với nhau một chút rồi cùng gật đầu đồng ý với kế hoạch của Y Văn Tư bởi vì bọn họ cũng cảm thấy kế hoạch của hắn đúng như lời hắn nói tuy đơn giản nhưng có khả năng thành công rất cao.

Bọn họ đã nghe được uy danh Khôi Lỗi Đại Quân của Song Tử Thành từ lâu mỗi con Khôi Lỗi trong đó đều có thực lực Thần Vương tuyệt đối không

kém gì Khôi Lỗi Dẫn Thần của Đông Phương Trường Minh nếu bọn chúng toàn lực tấn công thì Đại quân Ma Thú được một thời gian để cho bọn họ rời đi mà bằng tốc độ của một đám Thần Hoàng bọn họ quả thật có thể giống như lời của Y Văn Tư rất nhanh đi đến điểm truyền tống bí mật.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Nhân Thú Quyết Chiến (1)

Bên trong Song Tử Thành.

Sau khi thương lượng xong mọi chuyện với Y Văn Tư Đông Phương Trường Minh và Vi Vi An liền đi đến nơi ở mà hăn sắp xếp cho bọn họ nghỉ ngơi chờ đợi đến lúc hành động.

Một tháng sau Y Văn Tư sử dụng thần thức truyền âm mời Đông Phương Trường Minh và Vi Vi An đến quảng trường trong thành gặp mặt.

Hai người nghe vậy liền biết là đã đến lúc hành động đương nhiên sẽ không chần chờ lập tức rời khỏi cung điện của mình hóa thành hai đạo quang mà đi.

Khi đến nơi hai người chỉ nhìn thấy lúc này trên quảng trường trung tâm của Song Tử Thành quả nhiên đã có hơn chục vạn người đứng đợi sẵn toàn bộ bọn họ đều là Thất Giai cảnh giới trở lên không cần hỏi cũng biết đó chính là tất cả lực lượng tinh anh của Song Tử Thành rồi mà đứng trước mặt đám người đó lại là Thần Hoàng cấp cao thủ chính là Thành chủ và Trường Lão Hội của Song Tử Thành.

- Đông Phương huynh, Vi Vi An tiểu thư hai người đến rồi!!

Vừa nhìn thấy hai người xuất hiện Y Văn Tư lập tức vui vẻ cười nói.

- Tham kiến Đông Phương đại nhân, Vi Vi An tiểu thư!

Các Trưởng lão của Song Tử Thành cũng đồng loạt thi lễ với hai người tuy bọn họ cũng là cao thủ Thần Hoàng nhưng chỉ là sơ kỳ làm sao dám vô lễ với cường giả đỉnh phong như Đông Phương Trường Minh và Vi Vi An.

- Ủm! Y Văn Tư huynh người gọi bọn ta đến đây có phải là sắp xuất phát rồi không?

Đông Phương Trường Minh nhẹ gật đầu một cái sau đó nhìn Y Văn Tư trầm giọng hỏi.

- Đúng vậy! Đoạn đường tiếp theo xin nhờ hai vị rồi!!

Y Văn Tư gật đầu nhìn hai người nói.

- Đó là việc bọn ta nên làm.

Đông Phương Trường Minh và Vi Vi An trịnh trọng gật đầu nói.

- Như vậy thì ta yên tâm rồi. Tất cả chuẩn bị lên đường!!

Y Văn Tư nghe vậy mỉm cười một cái sau đó nhìn về phía sau quát lên.

- Vâng. Thành chủ đại nhân!!

Đám tinh anh của Song Tử Thành nghe vậy đồng loạt kêu lên một tiếng sau đó tự phân chia ra thành từng tổ từ từ tiến vào Nội Thiên Địa của các Trưởng lão bộ dạng của bọn họ cực kỳ nghiêm chỉnh không chút hỗn loạn nào hiển nhiên trước đó đã được huấn luyện kỹ càng.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng gật đầu một cái trong lòng thầm khen Y Văn Tư đúng là biết cách luyện quân sau này nếu có cơ hội nhất định phải học hỏi.

- Xuất phát thôi!

Sau một lúc khi tất cả đã chuẩn bị hoàn tất chỉ nghe Y Văn Tư quát to một tiếng sau đó mười một Thần Hoàng cường giả cùng lúc hóa thành mười một đạo hào quang bay đi.

- Ấm ấm ấm...

Cùng lúc này bên phía cổng chính của Song Tử Thành đột nhiên vang lên từng tiếng nổ kinh thiên động địa chính là do Đại quân Khôi Lỗi của Song Tử Thành đã phát động để tranh thủ thời gian cho mọi người rút lui mà phát ra.

Nhiều Trưởng lão trong Song Tử Thành nghe thấy những âm thanh đó không nhịn được quay đầu nhìn lại trong mắt lộ ra vẻ phức tạp bất quá rất nhanh đã khôi phục như thường cảm đầu bay nhanh về phía Tây Bắc mà đi.

.....

Nửa ngày sau toàn bộ đội ngũ đã rời khỏi Song Tử Thành được hơn trăm vạn dặm Đông Phương Trường Minh bay ở phía trước không ngừng nhìn quanh phát hiện bốn phía không có gì dị thường thì cũng hơi yên lòng lại.

- Tất cả dừng lại!!

Nhưng đột nhiên sắc mặt của hắn lại đại biến kêu lên một tiếng.

- Hắc hắc.... Không ngờ ngươi lại phát hiện bọn ta nhanh như vậy! Thật không hổ danh là Bạch Phát Ma Hoàng!!

Lúc mọi người còn chưa hiểu được chuyện gì thì trong không gian đột nhiên vang lên một tiếng cười lạnh lẽo tiếp đó chỉ thấy hai thân ảnh từ bên trong hiện ra hai người đó là một tráng hán thân mặc giáp đen và một lão giả tóc tím quanh thân không ngừng tỏa ra từng tia lôi điện mơ hồ.

- Tư Lỗ Phu là người??

Vừa nhìn thấy tráng hán hắc giáp xuất hiện thì Y Văn Tư đang đứng phía sau Đông Phương Trường Minh lập tức không nhịn được kêu lên một tiếng.

Ánh mắt của Trưởng lão Song Tử Thành khi nhìn thấy hắc ta cũng hiện ra vẻ kinh hãi hiển nhiên tráng hán này đối với bọn họ là một nhân vật cực kỳ đáng sợ.

- Ha ha ha... Y Văn Tư đã lâu không gặp rồi! Thế nào người đã suy nghĩ về lời đề nghị lần trước của ta chưa? Có chấp nhận lời đề nghị trước đây của ta gia nhập vào Yêu Cung

không??

Tráng hán tên gọi Tư Lỗ Phu nhìn thấy ánh mắt của mọi người nhìn mình thì cười sang sảng nói.

- Khốn kiếp! Tư Lỗ Phu người cầm miệng cho ta. Ta có chết cũng sẽ không bao giờ ngã theo đám súc sinh Yêu Cung các người!!

Y Văn Tư nghe được lời nói của Tư Lỗ Phu thì cuồng nộ quát lên một tiếng khiến cho hư không xung quanh lung lay.

- Không ngờ người cũng cứng đầu như anh trai của mình! Được như vậy thì ta cũng sẽ tặng cho người kết thúc giống như hắc!!

Tư Lỗ Phu nghe được lời nói của Y Văn Tư thì sắc mặt lạnh lại trầm giọng kêu lên một tiếng tiếp đó hóa thành một đạo hắc quang hung mãnh đánh về phía Y Văn Tư.

- Vút vút vút....

Đồng thời từ bên trong không gian cũng đột nhiên xuất hiện hàng chục đạo hắc ảnh cùng lúc bắn về phía chúng cường giả Thánh Thành đích thị là

người Yêu Cung đã mai phục từ trước!!

- Âm âm âm....!

- Giết! Giết sạch đám nhân loại này!

- Giết a!

- Cố gắng! Tất cả cố gắng lên. Dù thế nào cũng phải bảo vệ được số tinh anh này. Không được để Ma Thú giết được bọn họ!!

- Tất cả cố gắng lên! Giết sạch tất cả bọn chúng!!

.....

Trong chớp mắt một trận đại chiến lập tức bắt đầu vô số tiếng hò hét liên tục vang lên người của cả hai phe đều dốc hết toàn lực tiêu diệt kẻ địch.

Tại hiện trường chỉ còn hai người là chưa động thủ đó chính là Đông Phương Trường Minh và lão giả áo tím bên phía Ma Thú.

- Lão phu Ni Tư Lâm đã nghe danh Bạch Phát Ma Hoàng từ lâu. Hôm nay muốn lãnh giáo một phen mong Ma Hoàng chỉ giáo!!

Lúc này chỉ thấy lão giả áo tím ôm quyền nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Thì ra là Lôi Điều Tộc Trưởng. Nếu người muốn lãnh giáo thì được thôi!!

Đông Phương Trường Minh nghe được lời của lão giả đó thì khẽ cười nói thì đối phương chính là Tộc trưởng của Lôi Điều Tộc một trong Thập Đại Chủng Tộc của Tinh Thần Ngoại Hải.

- Được! Cần thận rồi. Hắc Lôi Quyền!!

Ni Tư Lâm gật đầu một cái sau đó quát lớn một tiếng hung mãnh tung ra một quyền.

- Liệt Thiên Thập Kích!

Đông Phương Trường Minh cũng lập tức xuất chiêu đáp trả.

- Âm! Đùng!!

Lưỡng quyền hai đại cường giả va chạm với nhau lập tức vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa làm cho hư không bốn phía xuất hiện từng vết nứt to mảy trượng sau đó chỉ thấy hai người cùng bắn về phía sau mấy trượng.

- Vù!

Vừa ổn định lại thân hình ánh mắt của Ni Tư Lâm nhìn Đông Phương Trường Minh không khỏi lộ ra vẻ kinh hãi. Uy lực một chiêu Hắc Lôi Quyền này thế nào hẳn là người hiểu rõ nhất cho dù là Sát Nhân Kinh nổi tiếng có nhục thân cường hãn trong giới Ma Thú nếu trực diện tiếp đón cũng không tránh khỏi bị thương. Nhưng mà hiện nay Đông Phương Trường Minh không chỉ an nhiên vô sự tiếp được một chiêu này mà còn đẩy lùi được hẳn, điều này có thể nói rõ đối phương không chỉ có thực lực hùng mạnh mà còn có nhục thân cứng rắn vô cùng. Loại người như vậy nếu để lại trên đời không sớm thì muộn cũng sẽ trở thành tâm phúc đại họa với Yêu Cung bọn họ!!

- Grao!

Nghĩ đến đây Ni Tư Lâm ngẩng đầu lên trời hét lên một tiếng từ bên trong cơ thể của hắn lập tức tràn ra hàng tỉ lôi điện che kín một góc trời. Số lôi điện này không chỉ phá hủy bốn phía mà những nơi chúng đi qua còn phát ra một

loại âm thanh quái dị vô cùng có thể ảnh hưởng đến linh hồn. Đây chính là Thiên Phú Thần Thông của Lôi Điều Tộc - Linh Hồn Tù Ngục.

Ni Tư Lâm vô cùng tự tin đối với Thiên Phú Thần Thông của mình hẳn tin rằng cho dù Đông Phương Trường Minh có cường đại như thế nào chỉ cần trúng phải một chiêu này cũng phải ôm đầu gào thét sau đó mặc cho hấn giết mổ.

- Hắc!

Nhưng trái với suy nghĩ của Ni Tư Lâm khi nhìn thấy Linh Hồn Tù Ngục đánh về phía mình Đông Phương Trường Minh không những không có vẻ sợ hãi mà còn cười lạnh một tiếng sau đó trực tiếp phóng người vào bên trong lôi hải. Nếu Ni Tư Lâm có tuyệt chiêu khác thì Đông Phương Trường Minh hẳn còn có thể sợ hãi một phen nhưng nếu là linh hồn công kích thì thật xin lỗi! Thứ hấn không sợ hãi nhất chính là linh hồn công kích bởi vì Đông Phương Trường Minh gặp được kỳ duyên tu luyện Luyện Thần Đạo khiến cho cường độ của hấn vượt xa những cao thủ cùng cấp rất nhiều lại ăn được Thánh Nguyên Đan càng làm cho linh hồn của hấn cứng rắn hơn cơ hồ không có loại linh hồn công kích nào có thể tổn hại cho dù là Linh Hồn Tù Ngục của Ni Tư Lâm cũng chỉ có thể đem lại hiệu quả rất nhỏ.

- Âm!

Tiếp theo dưới ánh mắt sợ hãi của Ni Tư Lâm Đông Phương Trường Minh xuyên qua lôi hải như không có chuyện gì sau đó trực tiếp xuất ra một quyền âm âm đánh ra một quyền lên người hấn.

- Phụt! Vút!!

Ni Tư Lâm trúng phải một quyền toàn lực của Đông Phương Trường Minh lập tức phun ra một ngụm máu tươi bắn đi thật xa nhưng hấn còn chưa

kịp ổn định lại thân hình thì phía sau lưng lại đột ngột hiện ra một đạo kiếm quang trực tiếp cắt đầu của hắc lần này người động thủ không ngờ lại chính là Vi Vi An.

- Ha ha... Làm tốt lắm! Ta quả nhiên không tin lầm người!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì lập tức cười to nói, thì ra vừa nãy khi phát hiện ra Ni Tư Lâm ẩn núp xung quanh hắc đã biết đối phương tuyệt đối là cường giả không dễ dàng giải quyết vì vậy mới âm thầm dùng thần thức truyền âm nhờ Vi Vi An lợi dụng thần thông của Thánh Chiến Thiên Sư Tộc tiềm phục vào hư không tìm cơ hội đánh lén Ni Tư Lâm dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết đối phương tránh ảnh hưởng đến kế hoạch của bọn họ!!

- Hừ! Đông Phương ngươi đừng nói nữa, sau này tốt nhất đừng nhờ ta làm mấy chuyện này nữa. Nếu không đừng trách ta không khách sáo!!

Vi Vi An nghe được lời của Đông Phương Trường Minh thì hừ nhẹ một tiếng nói Thánh Chiến Thiên Sư Tộc các nàng cực kỳ khinh thường chuyện đánh lén này nếu không phải Đông Phương Trường Minh dùng hết lời khuyên nàng tuyệt đối không làm chuyện mất mặt này!!

- Được rồi! Mau đi giúp những người khác giải quyết kẻ địch đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì thu lại nụ cười trầm giọng nói một tiếng sau đó dùng tốc độ nhanh nhất xuất hiện sau lưng Tư Lỗ Phu đang ác chiến với Y Văn Tư nhân lúc hắc còn chưa phản ứng kịp tung ra một quyền giải quyết hắc.

Mà Vi Vi An cũng lập tức xuất thủ liên hợp với những người khác nhanh chóng giải quyết tất cả đám Ma Thú còn lại.

- Đông Phương huynh lần này đa tạ huynh đã giúp đỡ. Huynh không chỉ giúp chúng ta giải nguy mà còn giúp ta giải quyết kẻ thù giết anh đại ân đại

đức của huynh Y Văn Tư suốt đời tuyệt không dám quên!!

Sau khi giải quyết xong tất cả mọi chuyện chỉ thấy Y Văn Tư vòng tay thi lễ Đông Phương Trường Minh cung kính nói.

- Ủm! Chúng ta đi tiếp thôi!!

Đông Phương Trường Minh không chút khách sáo nói.

- Được!

Y Văn Tư nghe vậy gật đầu một cái sau đó tất cả lại lên đường.

Lại qua thêm mười ngày nữa cuối cùng đoàn người cũng đã đến được địa điểm Truyền Tống bí mật của Thánh Thành.

- Phù!

Khi đến được đây tất cả không nhịn được thở ra một hơi trên mặt cùng hiện ra vẻ vui mừng không thể che dấu.

- Tất cả mau tiến vào thôi! Chúng ta trở về Thánh Thành!!

Y Văn Tư vui mừng kêu lên một tiếng sau đó lập tức bước vào bên trong truyền Tống Trận những người khác cũng lập tức bước theo tiếp đó chỉ thấy một màn sáng bạc bao phủ lấy bọn họ.

Trong chớp mắt tất cả đã trở lại bên trong Truyền Tống Điện bên trong Thánh Thành.

PS: Ngày mai mình bận đi Thành Phố một ngày nên không có chương. Mong các bạn thông cảm nha!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Nhân Thú Quyết Chiến (2)

Bên trong Thánh Thành.

- Vút!

Một cái Truyền Tống Trận cực lớn ở trong Truyền Tống Điện bỗng nhiên phát ra một tầng sương mù bảy màu chói mắt, khi lớp sương mù tan đi chỉ thấy mười một bóng người từ bên trong chậm rãi bước ra đám người đó không phải bọn Đông Phương Trường Minh thì còn có thể là ai?

- Các người đã về rồi!!

Gia Lỗ Trường Lão đã chờ sẵn ở đó từ lâu vừa thấy bọn họ xuất hiện lập tức vui mừng kêu lên.

- Đã để cho Trường Lão phải chờ lâu bọn ta thật có lỗi!!

Y Văn Tư nhìn Gia Lỗ Trường Lão ôm quyền nói.

- Không sao, không sao! Các người về được là tốt rồi, về được là tốt rồi. Chắc bây giờ tất cả cũng đã mệt rồi mau đi nghỉ ngơi đi, ta đã sai người sắp xếp sẵn nơi ở cho tất cả rồi!!

Gia Lỗ Trường Lão phất tay nhìn Y Văn Tư cười nói.

- Vâng! Đa tạ Trường Lão!!

Y Văn Tư nghe vậy gật đầu một cái rồi lập tức dẫn theo đám Trường Lão

của Song Tử Thành bước ra khỏi Truyền Tống Điện.

- Đông Phương huynh, Vi Vi An tiểu thư lần này thật sự phải cảm ơn hai người đã ra tay giúp đỡ. Ta xin thay mặt Thánh Thành chân thành đa tạ hai người!!

Sau khi đám người Y Văn Tư đi khỏi chỉ thấy Gia Lão Trưởng Lão hướng về phía hai người Đông Phương Trường Minh và Vi Vi An chấp tay thi lễ khuôn mặt lộ ra vẻ chân thành nói tuy hãn không trực tiếp tuy ông ta không trực tiếp tham gia vào hành động cứu viện Song Tử Thành lần này nhưng thông qua lời của thám tử cũng đã nắm được tình hình đại khái.

Nhìn thấy Gia Lão Trưởng Lão thi lễ đối với mình Đông Phương Trường Minh và Vi Vi An cũng không có biểu hiện gì đặc biệt chỉ nhàn nhạt gật đầu một cái sau đó liền cáo từ trở về nơi ở của mình.

Gia Lão Trưởng Lão nghe vậy cũng không tiện giữ hai người ở lại cho nên đích thân tiễn hai người ra khỏi cửa.

- Trường Minh huynh cuối cùng cũng trở về rồi! Thật tốt quá! Huynh có biết đã làm muội lo lắng đến thế nào không hả??

Đông Phương Trường Minh vừa trở lại cung điện của mình chỉ thấy Y Tư Kỳ từ bên trong chạy ra vui mừng kêu lên.

- Ủ, ta đã về rồi đây!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy nàng xuất hiện thì đưa tay ôm nàng vào lòng dịu dàng cười nói.

- Trường Minh chuyển đi lần này rốt cuộc thế nào huynh mau kể cho muội biết đi!

Một lát sau, khi ba người ngồi xuống quanh một chiếc bàn đá ở hậu viện Y Tư Kỳ lập tức nhìn Đông Phương Trường Minh gấp gáp hỏi.

Đông Phương Trường Minh nhẹ gật đầu một cái sau đó từ từ đem mọi chuyện không dấu diếm chút nào kể cho nàng nghe.

- Vi Vi An tỷ tỷ lần này đa tạ tỷ đã giúp đỡ Trường Minh!

Sau khi nghe xong lời kể của Đông Phương Trường Minh Y Tư Kỳ lại nhìn Vi Vi An nói tuy lời kể của Đông Phương Trường Minh rất nhẹ nhàng nhưng bằng vào trực giác của mình nàng vẫn có thể cảm nhận được sự nguy hiểm của người yêu mình trong chuyến đi này nếu không có Vi Vi An đi cùng.

Tạm thời không nói những chuyện khác chỉ nói đến chuyện hãn có thể nhanh chóng giải quyết được Ni Tư Lâm hay không đã là cả một vấn đề!!

- Ủ! Đông Phương tiếp theo người định làm thế nào? Lần này người không chỉ phá chuyện của Yêu Cung mà còn ra tay giết chết một trong những nhân vật quan trọng của bọn chúng, chúng chắc chắn không bỏ qua người đâu!!

Vi Vi An gật nhẹ đầu một cái sau đó nhìn về phía Đông Phương Trường Minh trầm giọng hỏi.

- Chuyện này đương nhiên là ta biết rõ. Cho nên ta muốn bế quan một thời gian!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhàn nhạt nói.

- Bế quan? Tại sao vậy?

Vi Vi An và Y Tư Kỳ nghe vậy cùng kinh ngạc hỏi phải biết rằng đến

cảnh giới của bọn họ ngày hôm nay thì muốn tấn thăng thêm một bước nữa chỉ có thể dựa vào kỳ ngộ chứ bế quan tu luyện hầu như không đem lại công dụng gì vậy tại sao Đông Phương Trường Minh đột nhiên lại muốn bế quan hơn nữa còn chọn lúc đại chiến đang gần kề như vậy chứ?

- Ta muốn bế quan là vì cái này!

Nhìn thấy dáng vẻ kinh ngạc của hai nàng Đông Phương Trường Minh khẽ mỉm cười một chút rồi đảo tay lấy từ trong không gian giới chỉ ra một viên Lôi hệ Ma Hạch đặt lên bàn ôn tồn nói.

Viên Ma Hạch này chính là chiến lợi phẩm hãn thuận tay lấy từ trong người Ni Tư Sâm khi hãn bị Vi Vi An.

- Cái này? Trường Minh chàng không phải là muốn dựa vào nó để tu luyện quyền công pháp đoạt được từ tay Cái Tư Lôi Sâm lần trước sao?

Y Tư Kỳ chăm chú nhìn vào viên Ma Hạch mà Đông Phương Trường Minh vừa đặt lên bàn cảm nhận được năng lượng lôi điện bên trong đó thì trên mặt thoáng hiện ra vẻ hiểu ra nhìn Đông Phương Trường Minh hô lên một tiếng.

- Ủ! Ta đúng là có ý như vậy, sau khi tu luyện quyền công pháp đó dù cho không thể làm ta tiến thêm một bước đột phá nhưng chắc chắn sẽ cho thêm một môn thần thông lợi hại như vậy trong trận chiến kế sẽ có thêm một phần nắm chắc. Làm phiền hai người hộ pháp cho ta một thời gian không biết có được không?

Đông Phương Trường Minh gật đầu xác nhận nói.

Quyển công pháp mà Y Tư Kỳ vừa đề cập đến có tên là " Lôi Thần Quyết " vốn là công pháp chủ tu của Lôi Hoàng Cái Tư Lôi Sâm sau khi hãn chết thì rơi và trong tay của Đông Phương Trường Minh.

Bên trong đó có ghi lại vô số tuyệt chiêu cường đại làm cho Đông Phương Trường Minh động tâm không thôi vừa có được đã muốn tu luyện ngay nhưng mà trong người hắn lại không có sẵn Lôi nguyên cho nên không thể đạt đến yêu cầu tu luyện nó, không ngờ hôm nay lại may mắn lấy được Ma Hạch của một Thú Hoàng Lôi hệ chỉ cần luyện hóa nó thì cơ thể Đông Phương Trường Minh có thể tự sinh ra Lôi nguyên như vậy thì hắn có thể tu luyện quyển Lôi Thần Quyết này, việc này cũng coi như ông trời giúp hắn một phen.

- Việc này đương nhiên là được rồi!!

Trở lại vấn đề chính khi nghe được lời nói của Đông Phương Trường Minh thì Y Tư Kỳ và Vi Vi An không chút do dự gật đầu một cái.

- Như vậy ta yên tâm rồi!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó thân hình lóe lên tiến vào mật thất bắt đầu bế quan.

....

Ba năm sau.

- Ầm!

Một ngày này chỉ nghe từ bên trong cung điện của Đông Phương Trường Minh đột nhiên phát ra một tiếng nổ kinh thiên vang vọng khắp Cửu Trọng Thiên khiến cho tất cả cường giả đang ở bên trong Thánh Thành đều bị kinh động không nhận được đồng loạt ngẩng đầu nhìn lên trời.

Khi nhìn lên bọn họ chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện vô số ngân sắc điện quang chiếu sáng cả một vùng hư không mà ở trung tâm của biển điện quang ấy chính là một đạo pháp tướng ngân sắc cao hơn năm nghìn trượng có khuôn

mặt và vóc dáng giống y hệt Đông Phương Trường Minh.

- A. Đây không là Đông Phương huynh sao không lẽ hấn lại đột phá!

- Tê! Đông Phương tiên sinh đã là Thần Hoàng đỉnh phong cấp cường giả bây giờ lại đột phá như vậy không phải là tiến vào cảnh giới Thiên Cấp trong truyền thuyết hay sao?

- Ta thấy không phải đâu! Hiện tượng này giống như Đông Phương tiên sinh vừa tu thành một môn thần thông lợi hại hơn đó!!

- Bất kể thế nào thì đây cũng là việc tốt đối với Thánh Thành chúng ta không phải sao?

Sau khi nhìn thấy rõ hư ảnh mọi người trong Thánh Thành đương nhiên là không tránh khỏi có chút sợ hãi nhưng mà thành phần vui mừng tuyệt đối nhiều hơn rất rất nhiều lần bởi vì bọn họ đều biết rằng trong trận chiến sắp tới bên phía mình lại có thêm một tuyệt thế cường giả có thể độc đương một mặt thậm chí thay đổi chiến cục cơ hội chiến thắng của

- Ầm!

Hư ảnh của Đông Phương Trường Minh trên bầu trời điên cuồng thu nạp thiên địa nguyên khí không ngừng lớn lên thêm khiến cho không chỉ những người dân ở bên trong Thánh Thành mà ngay cả Đại quân Ma Thú ở cách đó ngàn dặm cũng nhìn thấy rất rõ.

Bên trong một tòa cự tháp ở trung tâm doanh trại của Đại quân Ma Thú, Ba Khắc đang cùng với một thanh niên thân mặc bạch bào đang ngồi uống rượu nhìn thấy hư ảnh đó xuất hiện thì cùng nhau đứng dậy quan sát.

- Ba Khắc đây không phải chính là người mà người muốn nhờ ta ứng phó hay sao?

Trong mắt của người thanh niên bạch bào xuất hiện hai đạo tinh quang nhìn thẳng vào Ba Khắc hỏi.

- Đúng là hắc. Không ngờ tên khốn kiếp này không chỉ giết chết Ni Tư Lâm mà còn dám cướp lấy Ma Hạch của hắc để luyện công, đúng là đáng hận xin Phổ Tư La huynh nhất định phải thay Yêu Cung chúng ta đòi lại món nợ máu này!!

Trong mắt Ba Khắc hiện lên vẻ căm hận gật đầu nói.

- Cứ yên tâm giao cho ta! Chỉ cần tên nhân loại đó chưa đột phá Thiên Cấp cho dù hắc có lợi hại thế nào thì nhất định ta sẽ cho hắc ném thử mùi vị linh hồn bị xé thành trăm mảnh là thế nào!

Bạch bào thanh niên tự tin cười nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Nhân Thú Đại Chiến (3)

Bên trong Thánh Thành.

- Xem hiện tượng trên bầu trời thì có lẽ Đông Phương huynh đệ lại tu luyện thành công một môn thần thông lợi hại nữa rồi!!

Gia Lão Trường Lão đang nói chuyện với Y Văn Tư bên trong Nghị Sự Điện nhìn thấy dị tượng trên bầu trời thì không nhịn được cảm thán một câu.

- Đúng vậy! Coi ra chúng ta phải tăng thêm chút sức lôi kéo y mới được như vậy thì trong trận chiến sắp tới cơ hội thắng của chúng ta ít nhất sẽ gia tăng thêm một thành nữa!!

Y Văn Tư nghe vậy cũng lên tiếng nói.

- Ừ!

Gia Lão Trường Lão gật đầu một cái sau đó cả hai người hóa thành hai đạo hào quang bay đến nơi ở của Đông Phương Trường Minh.

- Đông Phương huynh hai người bọn ta đến thăm, không biết có thể thế vào trong không??

Một lát sau khi hai người đến nơi thì dị tượng trên bầu trời đã sớm chấm dứt pháp tướng hơn năm nghìn trượng của Đông Phương Trường Minh cũng đã biến mất nhưng vì sợ ảnh hưởng đến hấn cho nên bọn họ cũng không lập tức tiến vào bên trong mà đứng ở bên ngoài hét lớn một tiếng.

- . Chủ nhân cho mời. Xin mời hai vị đi theo ta!!

Bên trong cung điện im lặng một chút rồi chỉ thấy một nữ tử thân mặc áo trắng từ bên trong bước ra nhìn hai người cung kính nói.

- Ủ!

Gia Lỗ Trưởng Lão và Y Văn Tư nhìn thấy nữ tử xuất hiện thì chăm chú nhìn nàng một chút rồi gật đầu bước theo sau lưng nữ tử đi vào cung điện.

- Trưởng lão ta không nhìn lầm đó chứ nữ tử này hình như là một Khôi Lỗi thì phải?

Trên đường đi Y Văn Tư bí mật truyền âm cho Gia Lỗ Trưởng Lão hỏi.

- Người không có nhìn lầm, nàng đúng là một con Khôi Lỗi hơn nữa còn là Thần Vương cấp bậc xem ra vị Đông Phương huynh đệ này của chúng ta còn không ít bí mật a!!

Gia Lỗ Trưởng Lão trả lời.

Y Văn Tư nghe vậy âm thầm gật đầu một cái sau đó cả hai người đều im lặng lại chuyên tâm đi theo Nữ Khôi Lỗi, một lát sau khi bước vào hậu viện ba người chỉ thấy một người thanh niên đang ngồi đợi sẵn đúng là Đông Phương Trường Minh.

- Hai vị đi đến đây Đông Phương ta lại không thể nghênh đón từ xa thật là có lỗi xin hai vị lượng thứ!!

Vừa nhìn thấy hai người xuất hiện hần lập tức đứng dậy ôm quyền nói.

Nhìn thấy Đông Phương Trường Minh thi lễ với mình Gia Lỗ Trưởng Lão âm thầm sử dụng thần thức quan sát cơ thể đối phương một lần.

Kết quả lại làm hấn kinh ngạc bởi vì khi thần thức của hấn tiếp xúc với cơ thể của Đông Phương Trường Minh lại giống như trâu bùn bỏ bể không có chút thu hoạch nào.

Xuất hiện loại chuyện này chỉ có hai khả năng thứ nhất là tu vi của Đông Phương Trường Minh cao hơn Gia Lỗ Trường Lão quá nhiều cho nên thần thức của ông ta không có chút tác dụng với hấn. Khả năng thứ hai là môn thần thông mà Đông Phương Trường Minh vừa luyện thành quá cao siêu đến mức có công dụng tự động ngăn cách thần thức của người ngoài điều tra hấn.

Gia Lỗ Trường Lão cẩn thận suy nghĩ một chút thì loại bỏ khả năng thứ nhất bởi vì tu vi của Đông Phương Trường Minh ông ta biết rõ cũng là Thần Hoàng đỉnh phong giống như mình mà khi hai người cùng đẳng cấp cho dù có chút chênh lệch nhưng cũng tuyệt đối không thể xuất hiện tình huống không nhận ra tu vi của đối phương như vậy chỉ có khả năng thứ hai là do thần thông hấn vừa luyện thành quá cao siêu!!

- Đông Phương huynh đệ người quá khách khí rồi. Người vừa tu luyện thành một môn thần thông cần thời gian để ổn định cảnh giới một phen chúng ta làm sao dám trách chứ!!

Nghĩ như vậy Gia Lỗ Trường Lão lại càng khách khí hoàn lễ nói.

- Đúng vậy!

Y Văn Tư ở bên cạnh cũng lập tức gật đầu.

Cứ như vậy ba người lại khách khách khí khí nói chuyện với nhau một chút rồi lại phân chia chủ thứ ngồi xuống quanh chiếc bàn đá.

- Đông Phương huynh đệ hôm nay người lại tu luyện được môn thần thông lợi hại thật sự là đáng mừng, hôm nay ta có quà mọn xin người đừng chê!!

Vừa ngồi xuống Gia Lỗ Trưởng Lão đột nhiên lấy từ bên trong không gian giới chỉ ra hơn mười món đỉnh cấp linh bảo nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Gia Lỗ đại ca người đưa linh bảo đến cho ta đương nhiên là ta rất vui mừng, nhưng với quan hệ của chúng ta hôm nay hai vị đến đây có chuyện gì cứ việc nói thẳng không cần thiết phải vòng vo làm gì!!

Đông Phương Trường Minh nhìn đám linh bảo trên mặt bàn một chút rồi lại nhìn Gia Lỗ Trưởng Lão trầm giọng hỏi.

- Việc này? Được! Nếu Đông Phương huynh đệ đã nói như vậy rồi thì ta cũng không vòng vo nữa lần này ta đến đây đúng là có việc muốn nhờ người. Tu vi của người vốn là Thần Hoàng đỉnh phong hiện nay lại tu luyện được một môn thần thông lợi hại chắc chắn đã lợi hại hơn trước đây rất nhiều có thể nói là đệ nhất cường giả của bốn thành hôm nay ta muốn đây là muốn nhờ người dốc toàn lực giúp đỡ bọn ta trong trận chiến sắp tới được không?

Gia Lỗ Trưởng Lão chấp tay nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Cái này sao? Được! Tại hạ xin hứa với hai vị trong trận chiến sắp tới tuy không dám nói rằng sẽ đồng sinh cộng tử với Thánh Thành nhưng chỉ cần trong trận chiến tiếp theo phía nhân tộc chúng ta còn có một tia cơ hội thắng ta nhất định sẽ tranh thủ đến cùng!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy trầm ngâm một chút rồi trả lời.

- Nếu như vậy ta xin thay mặt toàn bộ Thánh Thành đa tạ Đông Phương huynh đệ rồi!

Gia Lỗ Trưởng Lão nghe vậy vui mừng kêu lên một tiếng sau đó ba người lại đàm luận một số chuyện nữa rồi Gia Lỗ Trưởng Lão và Y Văn Tư cáo từ trở về bắt đầu chuẩn bị cho trận chiến sắp tới.

Còn về phần Đông Phương Trường Minh sau khi tiễn khách rồi thì gọi hai người Vi Vi An và Y Tư Kỳ đến căn dặn một vài chuyện rồi lại lần nữa bước vào bên trong mật thất chuyên dùng để bế quan của mình.

Sau khi tiến vào bên trong mật thất chỉ thấy Đông Phương Trường Minh khoanh chân ngồi trên một cái bồ đoàn im lặng điều chỉnh trạng thái của mình đến mức tốt nhất sau đó khẽ điều động linh lực trong chớp mắt trên cơ thể của hắn đã xuất hàng tỉ lời quang sau một lát chúng đã đan lại với nhau tạo thành một bộ chiến giáp nửa ẩn nửa hiện như ảo như thật chính là Vạn Từ Chiến Giáp.

Khi Vạn Từ Chiến Giáp xuất hiện Đông Phương Trường Minh lại nhẹ nhàng nâng hai tên của mình lên Đạo Chi Thủ cũng lập tức hiện ra.

- Âm!

Tiếp theo dưới sự điều khiển của hắn chỉ thấy vô số từ lực màu lam từ phía trên Vạn Từ Chiến Giáp tràn ra không ngừng đổ vào bên trong Đạo Chi Thủ tạo nên từng đạo phù văn vô cùng huyền ảo.

....

Thời gian như nước trong chớp mắt đã một năm trôi qua.

- Vút!

Lúc này đột nhiên một đạo truyền tin phù lại bay thẳng vào mật thất bế quan của Đông Phương Trường Minh.

- Y Tư Kỳ, Vi Vi An hai nàng chuẩn bị một chút rồi theo ta đến tường thành!!

Vừa nhận được truyền tin phù đó Đông Phương Trường Minh lập tức rời

khỏi mặt thất bước vào hậu viện nhìn Y Tư Kỳ và Vi Vi An đang chơi cờ với nhau trầm giọng nói.

- Trường Minh huynh muốn đi đến tường thành chẳng lẽ đại chiến sắp bắt đầu rồi sao?

Y Tư Kỳ nghe vậy bỏ con cờ trong tay xuống nhìn hẩn hỏi.

- Ủm! Vi Vi An trận chiến tiếp theo rất hung hiểm làm phiền nàng giúp ta bảo vệ Y Tư Kỳ một chút!!

Đông Phương Trường Minh nhẹ gật đầu sau đó nhìn Vi Vi An trịnh trọng nói.

- Được rồi! Cứ giao cho ta!

Vi Vi An gật đầu một cái tiếp theo ba người hóa thành ba đạo hào quang nhanh chóng rời khỏi Lục Trọng Thiên bay thẳng đến tường thành.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Nhân Thú Đại Chiến (3)

Phía trên tường thành của Thánh Thành lúc này là mấy trăm người đang đứng mỗi một người đều là Thần Hoàng cấp cường giả bọn họ chính là tất cả lực lượng của Thánh Thành lúc này trong đó cũng có một số người quen của Đông Phương Trường Minh như Gia Lão Trường Lão, Y Văn Tư, Lạc Tư,....

Mà bên dưới tường thành và bên trong thành là một đội quân trang phục chỉnh tề đang đứng nghiêm nhân số xem chừng khoảng ngàn vạn.

- Đông Phương huynh đệ các người đến rồi!!

Gia Lão Trường Lão vừa nhìn thấy ba người bọn Đông Phương Trường Minh bay đến thì kêu lên một tiếng.

- Gia Lão đại ca người gọi ta đến đây gấp như vậy có phải Ma Thú đại quân đã bắt đầu tiến công rồi không?

Đông Phương Trường Minh đáp xuống mặt đất nhìn Gia Lão Trường Lão hỏi.

- Đúng vậy! Thông qua thám tử được phái đi giám thị hành động của Đại quân Ma Thú báo về thì sáng nay bọn chúng đã khuynh sào xuất động, cũng không không giữ lại bất cứ hậu chiêu gì cả. Cũng may trước đó bốn thành đã sớm tính tới đến chuyện này nên cũng đã có chút chuẩn bị sẵn, chỉ cần có thể cuốn lấy mấy tên Thú Hoàng thì chúng ta sẽ có thể thắng trận chiến này. Đương nhiên chúng ta cũng sẽ không để các vị không công mà xông vào hiểm cảnh, ở đây ta đã có chuẩn bị sẵn một chút quà xin các vị đừng chê!

Gia Lỗ Trưởng Lão trầm giọng nói nửa câu đầu là nói với Đông Phương Trường Minh còn đoạn sau là nói cho những người khác nghe.

Ông ta vừa dứt lời lập tức có một tên kim giáp lực sĩ tay bưng một cái khay bạc đến trước mặt mọi người bên trên cái khay đó là hơn trăm cái không gian giới chỉ sáng lấp lánh bên trong chứa chính là lễ vật mà Thánh Thành chuẩn bị cho quần hùng.

- Tê!

Một tên Thần Hoàng nhìn thấy những không gian giới chỉ đó thì không nhịn được dùng thần thức của mình tra xét một lần. Kết quả khiến hắn không khỏi hít vào một hơi khí lạnh.

Tuy đã sớm chuẩn bị sẵn tâm lý nhưng hắn vẫn bị những vật bên trong làm cho rung động thật sâu bởi vì bên trong không chỉ có các loại tài liệu phi thường quý hiếm mà còn có một số thần tặc cực lớn ngang bằng với một tòa trung cấp thành thị!!

Thánh Thành thật không hổ là đệ nhất thế lực ở Tinh Thần Nội Hải có thể xếp ngang với các siêu cấp cự đầu ở Đông, Tây Thiên Giới vừa ra tay đã là thủ bút lớn như vậy. Đương nhiên đại lễ này cũng không phải dễ cầm như vậy, nếu nhận chúng rồi thì trong trận đại chiến sắp tới phải liều mạng một phen a!!

- Gia Lỗ Trưởng Lão người cứ yên tâm trong trận chiến sắp tới ta nhất định sẽ toàn lực giúp Thánh Thành!!

- Ta cũng vậy!

- Ta nữa!

- Ủm!

....

Tuy trong lòng quần hùng đều biết là như vậy nhưng xưa nay có câu " Người chết vì tài, chim chết vì mồi " trước mặt lễ vật mà Thánh Thành đưa ra không ít người động tâm chủ động nhìn Gia Lỗ Trưởng Lão nói.

- Được... được! Ta thay mặt Thánh Thành đa tạ các vị!!

Gia Lỗ Trưởng Lão thấy vậy ra vẻ vui mừng nhìn quần hùng nói sau đó lập tức cùng với Y Văn Tư bắt đầu chỉ huy thiết lập tuyến phòng thủ của Thánh Thành.

Dưới sự chỉ huy của hai người từng đội binh sĩ không ngừng hóa thành từng đạo độn quang thoáng cái tiến đến những nơi khác nhau bên trong thành nhanh chóng triển khai thể trận phòng thủ.

Đồng thời phía bên trên bầu trời là hơn một vạn Ma Trận Sư đang không ngừng khắc vẽ từng cái Ma Pháp Trận có tác dụng gia trì như Kiên Cố Trận, Kim Cương Trận, Nghịch Phản Trận,... phía trên tường thành.

Ngoài ra một số tòa kiến trúc bên trong thành cũng bắt đầu dồn dập biến đổi hình thái chúng hoặc biến thành những Ma Pháp Tháp hoặc là biến thành những chiếc chiến xa bộ dáng vô cùng khổng lồ.

Trong thời gian ngắn bên trong Thánh Thành giống như một mặt hồ yên tĩnh bị khuấy đảo trở nên huyên náo vô cùng.

Thời gian trôi qua năm sáu canh giờ.

- Thùng thùng thùng...

Đúng lúc này từ phía chân trời đột nhiên vang lên tiếng trống trận vang dội tiếp đó chỉ vô số Ma Thú hóa thành từng cơn sóng hung mãnh xông về

phía Thánh Thành lần này chúng không cần Ngưng Băng Sương che dấu mà ngang nhiên hành quân trước mắt quần hùng.

Mà phía trên hải dương Ma Thú là một tòa phù đảo được kéo bằng tám con Ma Thú khổng lồ mỗi con đều cao hơn vạn trượng đứng phía trên chính là đám người Ba Khắc, Sát Nhân Kinh, Ca Tư Đặc, Phổ Tư La và một đám hơn ba trăm tên Thú Hoàng cấp cường giả khác.

Nhìn thấy Đại quân Ma Thú xuất hiện ánh mắt của quần hùng đứng trên tường thành Thánh Thành không khỏi co rút lại bởi vì lực lượng cường giả bên phía Yên Cung không ngờ lại gấp mấy lần bọn họ như vậy!

- Áo Gia bắt đầu đi, hãy cho bọn chúng biết được sức mạnh thật sự của Ngoại Hải chúng ta!!

Ba Khắc nhìn thấy dáng vẻ của quần hùng thì cười lạnh một tiếng phân phó cho Sát Nhân Kinh.

- Được! Grao.....

Sát Nhân Kinh gật đầu một cái sau đó ngẩng đầu lên trời hét lớn một tiếng.

- Ầm ầm ầm....

Sau tiếng hét của Sát Nhân Kinh chỉ thấy hàng trăm tên cự nhân da xanh từ dưới mặt biển đứng lên mỗi một tên đều có chiều cao hơn nghìn trượng bọn chúng chính là vũ khí mạnh nhất bên phía Yên Cung - Kinh Sa Tộc!

- Tất cả Ma Tinh Pháo lập tức bắn cho ta. Tuyệt đối không thể chúng đến gần tường thành!!

Gia Lỗ Trường Lão vừa nhìn thấy đám Kinh Ngư xuất hiện liền quát to

lên một tiếng.

- Âm ầm ầm....

Một cơn mưa Ma Pháp lập tức đổ ập lên người đám Kinh Ngư nhưng do trên người bọn chúng có trang bị một lớp chiến giáp đặc biệt do Tinh Thiết dưới đáy biển tạo thành có tác dụng kháng ma rất cao cho nên đa phần những Ma Pháp Cấm Chú bắn ra đều không đạt được hiệu quả không thể cản được bước tiến của đoàn quân Kinh Sa.

- Ma Pháp Tháp đã nạp năng lượng xong chưa?

Gia Lỗ Trưởng Lão thấy vậy sắc mặt trở nên âm trầm vô cùng nhìn Y Văn Tư hỏi.

- Tất cả đã chuẩn bị xong!

Y Văn Tư trả lời.

- Vậy thì khởi động chúng đi!

Gia Lỗ Trưởng Lão ra lệnh.

- Vâng!

Y Văn Tư trình trọng gật đầu một cái sau đó lập tức chạy đi truyền lệnh.

Không bao lâu sau tất cả các tòa Ma Pháp Tháp vừa mới xuất hiện bên trong Thánh Thành đồng loạt sáng lên sau đó từng đạo hào quang sáng rực trực tiếp bắn thẳng về phía đám Kinh Ngư.

- Oanh ùng ùng ùng...

Số Ma Pháp Tháp này không hổ danh là một trong những lá bài tẩy của

Thánh Thành dùng để đối phó với Yêu Cung quả nhiên là uy lực vô cùng số quang thải đó vừa bắn ra lập tức khiến cho đám Kinh Ngự thương vong nặng nề trong hơn trăm con xuất hiện đã có hơn sáu mươi con bị đánh nổ thành huyết vụ bắn ra khắp nơi tạo thành một cơn mưa máu rơi xuống.

- Grao! Grao! Grao!

Nhưng mà đám Kinh Ngự may mắn sống sót nhìn thấy thảm cảnh của đồng bọn không những không tỏ ra chút sợ hãi nào mà còn giống như bị máu kích thích đồng loạt ngẩng đầu rống to lên một tiếng sau đó giống như nổi điên cầm đầu lao thẳng vào tường thành.

- Không tốt! Bọn chúng muốn tự bạo!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy lập tức hét lên một tiếng cảnh báo.

- Ầm ầm ầm....

Đáng tiếc là đã quá trễ ngay khi đến phía trước tường thành đám Kinh Ngự điên cuồng đã ầm ầm tự bạo uy lực của vụ nổ vô cùng kinh khủng không chỉ khiến cho tường thành của Thánh Thành bị thiệt hại nặng nề mà một số cánh quân được Gia Lỗ Trường Lão bố trí mai phục bên ngoài thành cũng bị liên lụy oan ức chết đi!!

- Ha ha ha.... Tốt...tốt tốt... Huyết Sát Đoàn bây giờ đến lượt các người ra trận lấy tốc độ nhanh nhất công phá Thánh Thành cho ta!!

Ba Khắc thấy vậy vui mừng cười to mấy tiếng rồi lại nhìn xuống một đám đại hán thân mặc huyết giáp cười trên mấy con Ma Thú quát lên một tiếng.

- Vâng đại nhân!

Đám binh lính huyết giáp nghe vậy kêu to một tiếng sau đó bắt đầu ngự sử

đám Ma Thú dưới thân mình lao thẳng về phía Thánh Thành mỗi tên trong số đó đều có thực lực đẳng cấp Thần Vương!!

- Kim Giáp Vệ các người cũng tiến lên cho ta!!

Gia Lỗ Trưởng Lão thấy vậy cũng nhìn một đội quân kim giáp phía bên trong Thánh Thành quát lên.

- Vâng!

Đám Kim Giáp Vệ Sĩ đó nghe vậy lập tức đem theo một con Khôi Lỗi bay ra bên ngoài tường thành nghênh địch.

- Ầm!

Đồng thời lúc này ở mấy trăm điểm bí mật bên trong Thánh Thành hàng trăm cái Ma Pháp Trận cũng đồng thời sáng lên phát ra lực lượng gia trì lên bức tường thành đang lung lay sắp đổ khiến cho nó mạnh mẽ ổn định lại.

Đám người Đông Phương Trường Minh thấy vậy trên môi không khỏi xuất hiện một nụ cười tâm trạng đang căng thẳng cũng buông lỏng một chút.

Nhưng đáng tiếc sự vui mừng này không kéo dài được bao lâu. Phía bên ngoài tường thành Quân đoàn Huyết Sát Quân Đoàn mạnh nhất của Tinh Thần Ngoại Hải đụng độ với Kim Giáp Vệ Sĩ mạnh nhất của Tinh Thần Nội Hải lập tức bắt đầu một trận tinh phong huyết vũ lúc đầu dựa vào sự trợ giúp của Khôi Lỗi nên Kim Giáp Vệ Sĩ miễn cưỡng chiếm được thế thượng phong nhưng lâu dần Huyết Sát Đoàn dựa vào sự hung hãn bẩm sinh của Ma Thú cộng thêm sự phối hợp với nhuần nhuyễn với tọa kỵ đã nghịch chuyển tình thế ép Kim Giáp Vệ Sĩ phải lui về phòng thủ!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Nhân Thú Đại Chiến (4)

Đông Phương Trường Minh đứng trên tường thành nhìn thấy tình cảnh bên dưới chiến trường thì chân mày không tự chủ nhú lại cảm giác nói cho hẳn biết nếu cứ dựa theo tình trạng này mà phát triển thì có khả năng hẳn và những " đồng bọn " bên cạnh phải xuất động rồi.

- Các vị xem ra chúng ta phải ra tay rồi!!

Quả nhiên không bao lâu sau Gia Lỗ Trường Lão không nhịn được nữa đã nhìn bọn họ lên tiếng nói.

- Tốt!

Quần hùng nghe vậy không chút do dự đồng loạt gật đầu một cái sau đó hóa thành từng đạo độn quang xông vào chiến trường.

- Hắc... Đám nhân loại ngu xuẩn đó quả nhiên không nhịn được động thủ rồi. Ni Sâm người báo với mọi người làm theo kế hoạch đi!!

Ở bên kia Ba Khắc đang đứng trên phù đảo trông thấy cảnh đó thì trên môi lộ ra nụ cười nanh ác nhìn một tên thủ hạ đánh bên cạnh phân phó một tiếng sau đó cùng với đám người Phổ Tư La quay người một cái biến mất vào bên trong hư không.

Mà tên Ma Thú được hẳn căn dặn thì cung kính quỳ xuống dưới mặt đất cùng với một đám Ma Thú khác cùng nhau khắc vẽ một cái Ma Pháp Trận gì đó từng đạo phù văn huyền ảo không ngừng từ trên người bọn họ phóng

thăng lên không trung.

Trở lại phía trên chiến trường do có sự gia nhập của đám cường giả Đông Phương Trường Minh mà tình hình lại lần nữa xoay chuyển đám Kim Giáp Vệ Sĩ được sự giúp đỡ của quần hùng bắt đầu triển khai một đợt đại phản công phi thường hung mãnh từ từ ép đám Huyết Sát Quân Đoàn phải lui lại phía sau.

- Oanh!

Nhưng đúng lúc này dị biến lại lần nữa nảy sinh chỉ thấy dưới chân của quần hùng đột nhiên xuất hiện một lớp sương mù bầy màu nhanh chóng bao bọc khắp toàn thân bọn họ.

- Âm

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì trong lòng thầm cả kinh theo bản năng lập tức muốn đưa tay xua tan màn sương đó nhưng lúc này toàn thân hẫng lại như trúng thuật định thân không thể cử động chút nào tiếp theo đó chỉ nghe một tiếng nổ lớn vang lên Đông Phương Trường Minh chỉ cảm thấy hai mắt hoa đi trong chớp mắt cả người đã bị truyền tống đi.

- Âm!

Cùng lúc đó ở phía trên một ngôi sao sâu bên trong tinh không bỗng nhiên xuất hiện một tấm màn sáng trắng xóa bao phủ cả một vùng hư không, một lát sau khi tấm màn sáng đó tan biến đi chỉ thấy thân hình của Đông Phương Trường Minh lần nữa hiện ra bên cạnh hẳn còn có hai người là Gia Lão Trường Lão và Y Văn Tư hiển nhiên bọn họ cũng giống như hẳn đều là bị sương mù kỳ quái truyền tống đến nơi này.

Vừa ổn định lại thân hình Đông Phương Trường Minh lập tức đưa mắt quan sát tình hình bốn phía kết quả là nhận ra hai chuyện. Thứ nhất là ngôi

sao này thoát nhìn qua chỉ là một ngôi sao bình thường nhưng thật ra bốn phía đều có vô số pháp trận đã được bố trí sẵn từ lâu ngăn cách trong ngoài khiến thần thức của hắn không thể vượt khỏi phạm vi quá ngàn trượng.

Còn về việc thứ hai là bên trên ngôi sao này ngoài ba người hắn, Gia Lão Trường Lão và Y Văn Tư ra thì còn có bốn người là Ba Khắc, Ca Đặc Phi, Sát Nhân Kinh và một người thanh niên bạch bào mà hắn không biết.

Xem ra chuyện bọn họ bị truyền tống đến đây tuyệt đối không phải là tình cờ mà là một âm mưu đã được chuẩn bị từ lâu chuyên dùng để đối phó với bọn họ.

Cuối cùng Đông Phương Trường Minh rút ra kết luận.

- Bọn Ma Thú khốn kiếp các người có gan thì đường đường chính chính quyết đấu một trận sao lại bày bố âm mưu đề tiện này!!

Trong lúc Đông Phương Trường Minh đang suy nghĩ thì Y Văn Tư không nhịn được tức giận nhìn đám người Ba Khắc quát lớn một tiếng.

- Hắc hắc..... Nhân loại các người không phải có một câu thành ngữ là " Binh bất yếm trá " hay sao. Bây giờ bọn ta chỉ sử dụng nó để đối phó với các người mà thôi!!

Sát Nhân Kinh nghe vậy thì cười lạnh một tiếng nói.

- Người... người.. người....

Nghe được lời nói của Ba Khắc thì Y Văn Tư nhất thời á khẩu không biết trả lời thế nào chỉ có thể lắp bắp không ngừng.

- Được rồi! Áo Gia người đừng đùa giỡn với đám nhân loại này nữa mau chóng thực thi kế hoạch của chúng ta đi!!

Ba Khắc đứng bên cạnh thấy vậy trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Vâng!

Sát Nhân Kinh lập tức cung kính nói.

- Phổ Tư La huynh hai tên này này để cho ba người chúng ta đối phó, còn tên tiểu tử Đông Phương Trường Minh xin làm phiền huynh không có vấn đề chứ?

Ba Khắc lại quay đầu nhìn sang Phổ Tư La lên tiếng.

- Đương nhiên không!

Phổ Tư La bình thản nói.

- Tốt! Như vậy bắt đầu đi!!

Ba Khắc nghe vậy gật đầu một cái sau đó cùng với Sát Nhân Kinh và Ca Đặc Phi xông thẳng về phía Gia Lỗ Trưởng Lão và Y Văn Tư còn Phổ Tư La chặn ngay trước người Đông Phương Trường Minh.

- Hắc hắc..... Tiếp một quyền của Bốn tọa đi!!

Chỉ nghe Phổ Tư La cười lạnh một tiếng tiếp đó ầm ầm đánh một quyền về phía Đông Phương Trường Minh.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng lập tức đánh ra một chưởng.

- Ầm!

Quyền, chưởng của hai đại cường giả vừa va chạm lập tức vang lên một tiếng nổ to không gian xung quanh dù đã được gia cố lại cũng phải ầm ầm sụp đổ.

- Âm!

Sau một lúc giằng co hai người đều bị chấn lui lại một khoảng.

- Hắc hắc hắc... Khá... khá lắm! Người đứng là có tư cách để ta phải dùng toàn lực!!

Vừa ổn định lại thân hình Phổ Tư La lập tức cười lớn mấy tiếng trong mắt hắn lúc này tràn ngập một loại hưng phấn kèm theo sát khí đáng sợ. Đồng thời lúc này thân hình của hắn không chút dấu hiệu báo trước nào bỗng nhiên điên cuồng bành trướng ra trong chớp mắt đã từ hình dáng của một người bình thường biến thành hình dạng một cự nhân thân cao mười trượng càng quý dị hơn là bên ngoài cơ thể của Phổ Tư La không ngờ lại tràn ra vô biên hàn khí, số hàn khí này lại ngưng kết trở thành một hư ảnh Bạch Lang lớn hơn ngàn trượng bao phủ cả người Phổ Tư La lại.

- Grao!

Sau khi hư ảnh Bạch Lang xuất hiện nó lập tức gầm to một tiếng há miệng phun ra một luồng băng diễm màu lam cực lớn về phía Đông Phương Trường Minh.

- Âm!

Luồng băng diễm đó vừa mới xuất hiện không gian ngàn trượng xung quanh lập tức bị đóng băng lại uy thế cực kỳ đáng sợ nhưng vẫn không thể dọa được Đông Phương Trường Minh chỉ thấy hắn bước tới phía trước một bước, sau một bước này chỉ thấy toàn thân hắn bị một pháp tướng toàn thân đen kịt ba đầu sáu tay cao hơn nghìn trượng bao phủ lại. Đó không phải Lục Đạo Ma Thần thì còn là gì?

- Âm!

Vừa xuất hiện Lục Đạo Ma Thần đã âm âm đánh ra một quyền phá tan băng diễm của Bạch Lang, Đông Phương Trường Minh đứng phía trong đầu của Ma Thần lạnh lùng nhìn Phổ Tư La.

- Di! Không ngờ người cũng có Pháp Tướng hơn nữa còn có thể một đòn phá vỡ Băng Diễm của ta xem ra cũng rất khá! Được hôm nay để ta thử xem thật ra là Nguyệt Lang Pháp Tướng của ta mạnh hơn đi!!

Phổ Tư La ở trong Bạch Lang thấy vậy thì lộ ra vẻ kinh ngạc sau đó lại cười nói một tiếng rồi điều khiển Bạch Lang hung mãnh lao về phía Lục Đạo Ma Thần.

Lục Đạo Ma Thần sao có thể chịu thua kém cũng lập tức xông lên nghênh chiến.

- Âm âm âm....

Hai đại Pháp Tướng vừa va chạm với nhau lập tức làm cho không gian xung quanh không thể chịu nổi áp lực âm âm nổ tung, một cái hắc động lớn hơn nghìn trượng từ trong hư không xuất hiện cuốn lấy cả hai vào bên trong.

- Ùng ùng ùng....

Sau khi nuốt lấy hai đại cường giả vào bên trong hắc động lại phát lực không ngừng hấp thu thiên địa nguyên khí bốn phía điên cuồng bành trướng ra.

Thời gian mười ngày lặng lẽ trôi qua.

- Âm! Đùng!!

Lúc này khi hắc động đã phát triển tới đường kính hơn trăm vạn trượng đột nhiên lại điên cuồng bành trướng ra gấp mười lần nữa tiếp đó âm âm nổ

tung Ngân Lang Pháp Tướng và Lục Đạo Ma Thần đồng thời từ bên trong trung tâm vụ nổ lao ra ngoài.

Vào lúc này chỉ thấy trên người hai đại Pháp Tướng đều tràn đầy vết thương nhưng sát khí và chiến ý trong mắt chủ nhân chúng thì không suy giảm chút nào.

- Hắc hắc..... Người là Thần Hoàng cao thủ đầu tiên có thể đánh với Bốn tọa lâu như vậy mà không bại. Để kỷ niệm Bốn tọa sẽ dùng tuyệt chiêu mạnh nhất của mình đưa ngươi lên đường!!

Chỉ nghe Phổ Tư La cười lạnh nhìn Đông Phương Trường Minh nói một tiếng sau đó chỉ thấy sau lưng hắn xuất hiện một thanh đao nhận khoảng trăm trượng phát ra từng âm thanh " u u " chói tay phóng thẳng về phía đối thủ.

- Trích Tinh Thủ!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không dám sơ sót chút nào lập tức đưa tay phải lên dốc hết toàn lực đánh ra một chưởng cương tràn đầy phù văn.

- Âm!

Trích Tinh Thủ quả nhiên không khiến Đông Phương Trường Minh thất vọng vừa đánh ra lập tức bắt lấy lưỡi đao nhận của Phổ Tư La không để nó tiến thêm một bước nào nữa.

-Ồ! Không ngờ ngươi còn có thần thông có thể đánh ngang với Đao Lợi Thiên của ta quả nhiên làm cho Bốn tọa bất ngờ. Nhưng dù thế nào cũng thế thay đổi được kết cục bại vong của ngươi! Tinh Lực!

Phổ Tư La thấy vậy thì tỏ ra vẻ kinh ngạc sau đó lại ngẩng đầu nhìn lên

trời thét dài một tiếng.

- Ầm!

Sau tiếng thét của hắc chỉ thấy Nguyệt Lượng trên bầu trời đột nhiên phát ra một màn ánh sáng chói lóa sau đó tạo thành một cột sáng màu bạc bắn thẳng vào cơ thể Phổ Tư La.

- Ầm ầm ầm....

Tinh lực vừa nhập thể không chỉ khiến cho khí thể của Phổ Tư La tăng cao mà còn khiến cho lưỡi đoạn nhận đang giăng co với Trích Tinh Thủ bành trướng ra gấp mười lần dễ dàng cắt xuyên qua chưởng cương đánh thẳng vào cơ thể của Đông Phương Trường Minh.

- Á!

Bị lưỡi đoạn nhận đâm trúng Đông Phương Trường Minh lập tức không nhin được đau đớn hét thảm một tiếng.

- Ha ha ha... Tinh Lực này là Thiên Phú Thần Thông của Ngân Nguyệt Lang Tộc chúng ta khi vận dụng nó ta có thể phát ra một kích ngang với Thiên Cấp cao thủ bình thường. Tiểu tử Nhân loại ngươi có thể chết dưới nó cũng coi như vinh hạnh rồi! Yên tâm đi đi ta vĩnh viễn sẽ nhớ kỹ ngươi!!

Phổ Tư La thấy vậy thì trương cuồng cười to.

- Hừ! Đừng quá tự cao! Tuyệt chiêu của ngươi tuy rằng lợi hại nhưng muốn giết Đông Phương Trường Minh ta thì còn kém quá xa! Bây giờ ngươi cũng thử nếm tuyệt chiêu của ta xem sao!!

Nhưng tiếng cười của hắc còn chưa dứt thì trong hư không đột nhiên vang lên tiếng quát lạnh của Đông Phương Trường Minh tiếp theo đó chỉ thấy trên

trán của Lục Đạo Ma Thần xuất hiện một con mắt thứ ba màu hoàng kim
nhắm thẳng vào Phổ Tư La.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Đại Thắng.

- Âm ầm ầm....

Phá Diệt Pháp Mục của Đông Phương Trường Minh vừa mở ra một luồng hào quang màu đen lập tức từ bên trong xuất hiện lao thẳng về phía Phổ Tư La.

- Tê!

Nhìn thấy Phá Diệt Thần Quang lao thẳng về phía mình trong lòng Phổ Tư La đột nhiên xuất hiện một loại cảm giác nguy cơ trí mạng khiến hần không nhận được hít một hơi khí lạnh sau đó lập tức dốc toàn lực lui lại phía sau muốn tránh né Phá Diệt Thần Quang nhưng tốc độ của nó thật sự quá nhanh trong chớp mắt đã đến trước mặt hần.

- Ngân Lang Khiếu Nguyệt!

Phổ Tư La không kịp né tránh chỉ có thể rống lên một tiếng cố gắng hết sức điều khiển Ngân Lang Pháp Tướng đánh ra một đòn.

- Âm!

Có điều đối diện với Phá Diệt Thần Quang mọi thứ đều phải tiêu vong cho dù Ngân Lang Pháp Tướng có lợi hại đến đâu cũng bị hủy diệt trong chớp mắt.

- Không thể.... không thể bị hào quang quỷ dị này đánh trúng nếu không

thì ta chết chắc! Tuyệt đối không được để nó đánh trúng! Tuyệt đối không!!

Phổ Tư La nhìn thấy như vậy thì sợ hãi kêu lên một tiếng sau đó lập tức đồng thời tung hơn mười món đỉnh cấp linh bảo trong người mình ra ném thẳng về phía Phá Diệt Thần Quang.

Rõ ràng hãn muốn dựa vào uy lực của chúng tạm thời kháng cự lại Phá Diệt Thần Quang tranh thủ thời gian cho bản thân chạy trốn đáng tiếc trước mặt Phá Diệt Thần Quang số linh bảo này ngày thường có lợi hại đến đâu thì lúc này cũng chỉ như trâu bùn bỏ biển không phát huy được chút công dụng nào.

- Ta sao có thể dễ dàng vẫn lạc ở đây như vậy! Ba Khắc, Ca Đặc Phi, Sát Nhân Kinh ba tên khốn kiếp các người ở đâu còn không mau đến giúp ta một tay!!

Đối diện với nguy cơ sinh tử ngày càng gần Phổ Tư La đã không còn quan tâm đến thể diện của mình nữa mở miệng cầu cứu ba người Ba Khắc đang ở phía xa.

- Sao có thể như vậy được? Ngay cả Phổ Tư La cũng không phải đối thủ của Đông Phương Trường Minh sao? Để ta và Ca Đặc Phi cản hai tên này lại, Áo Gia người mau đi giúp Phổ Tư La một tay. Tuyệt đối không thể để hãn xảy ra chuyện được!!

Ba Khắc ở phía xa nghe như vậy lập kinh hãi kêu lên một tiếng sau đó nhìn Sát Nhân Kinh nói.

- Được!

Sát Nhân Kinh nghe vậy lập tức kêu lên một tiếng sau đó vội vàng bay đi muốn chi viện cho Phổ Tư La.

- Grao!

Có điều đối thủ của bọn họ làm sao có thể dễ dàng cho hãn rời đi chỉ nghe Gia Lỗ Trưởng Lão ngẩng đầu lên trời kêu lên một tiếng sau đó chỉ thấy một chiếc lòng băng từ trong người bay ra giam cả năm người vào bên trong.

- Đây là... Lòng Thái Âm Thiên Cáp!!

Ba Khắc nhìn thấy cái lòng băng thì ánh mắt co rút lại kinh hãi kêu lên một tiếng.

-Ồ! Không ngờ người cũng biết đến món linh bảo này. Vậy thì chắc người cũng biết được sự lợi hại của nó rồi chứ? Có nó ở đây cho dù các người có lợi hại đến đâu trong thời gian ngắn cũng tuyệt đối không thể rời đi! Ngoan ngoan ở lại đây chờ đợi đi!!

Gia Lỗ Trưởng Lão nghe được lời nói của Ba Khắc thì tỏ ra kinh ngạc một chút rồi lại cười lạnh nói.

- Khốn kiếp!

Ba người bọn Ba Khắc bị ngăn cản trên mặt nhất thời lộ ra vẻ phẫn nộ đưa tay âm âm tung chưởng muốn phá tan Lòng Thái Âm Thiên Cáp nhưng đúng như lời Gia Lỗ Trưởng Lão nói dù ba người có cố gắng tới đâu trong thời gian ngắn cũng không thể thoát vậy được.

- Aaa....

Ở bên kia sau một lúc tránh né cuối cùng Phổ Tư La cũng không thể thoát được Phá Diệt Thần Quang hãn chỉ kịp kêu lên một tiếng sau đó toàn thân đã hoàn toàn bị tan rã sạch sẽ.

- A!

Cơ hồ ngay lúc nhục thân của Phổ Tư La bị hủy thì Đông Phương Trường Minh cũng rên lên một tiếng Lục Đạo Ma Thần ở ngoài thân hắt dần dần hòa tan ra lộ ra chân thân của Đông Phương Trường Minh ở bên trong. Chỉ thấy sắc mặt của hắt trắng bệch như tờ giấy thần quang trong mắt vô cùng ảm đạm trên ngực có một vết thương sâu thấy xương máu tươi không ngừng từ bên trong chảy ra nhiễm đỏ bộ bạch bào trên thân hắt.

- Khụ khụ khụ...

Đông Phương Trường Minh khẽ ho mấy tiếng sau đó lật tay lấy ra một bình đan dược dốc hết vào miệng.

Sau khi uống xong bình đan dược đó vết thương trên người hắt lập tức ngừng chảy máu sắc mặt trắng bệch như giấy cũng khôi phục lại chút huyết sắc lúc này Đông Phương Trường Minh mới thở nhẹ một tiếng sau đó dùng ánh mắt ngưng trọng quét qua nơi mà Phổ Tư La vừa tan biến.

Chỉ thấy vào lúc này cả khu vực đó đã bị Phá Diệt Thần Quang của hắt làm cho biến thành một cái hắc động không đáy tối đen như mực.

- Ầm!

Đột nhiên từ bên trong hắc động xuất hiện một tia sáng chói mắt bắn ra ngoài, bên trong mơ hồ có thể thấy được thân ảnh của một con Lang Thủ Khôi Lỗi cao hơn nghìn trượng có hình dáng giống y hệt như Ngân Lang Pháp Tướng mà vừa rồi Phổ Tư La đã biến hóa thành.

- Tên nhân loại khốn kiếp ngươi cả gan hủy đi pháp thể Bốn tọa khổ tu mười vạn năm mới có được. Hôm nay ta nhất định phải đem ngươi phanh thây vạn đoạn, trừu hồn luyện phách nếu không khó tiêu nổi hận trong lòng ta!!

Chỉ nghe bên trong Lang Thủ Khôi Lỗi truyền ra âm thanh oán hận của

Phổ Tư La thì ra vừa rồi hẳn đã biết được mình không thể tránh được Phá Diệt Thần Quang cho nên đã quyết đoán chuyển chủ hồn của mình vào bên trong con Lang Thủ Khôi Lỗi này sau đó đem nó trà trộn vào mấy món linh bảo của mình mà ném ra bề ngoài là muốn là muốn phá tan Phá Diệt Thần Quang thật ra là đang tranh thủ một đường sinh cơ cho bản thân mình.

- Vút!

Tiếng quát vừa dứt Phổ Tư La lập tức điều khiển Lang Thủ Khôi Lỗi xông thẳng về phía Đông Phương Trường Minh tuy hiện tại thân thể của hắn đã bị hủy nguyên thần phải phụ thể trên con Lang Thủ Khôi Lỗi này một thân thần thông không thể phát huy được bốn thành trước đây nhưng muốn giết một kẻ đang bị trọng thương như Đông Phương Trường Minh thật sự quá đơn giản.

- Oanh!

Nhưng đúng lúc này dị biến lại lần nữa nảy sinh chỉ thấy bên trong hư không bỗng nhiên vang lên một tiếng nổ lớn sau đó chỉ hai người thiếu nữ tóc vàng xuất hiện chắn trước người của Đông Phương Trường Minh bọn họ không phải là Y Tư Kỳ và Vi Vi An thì còn có thể là ai?

Thì ra vừa rồi hai người bọn họ cũng bị truyền tống đến một ngôi sao khác bên trên tinh không gặp phải mấy Thú Hoàng cường giả vây công nhưng bằng vào thực lực của mình rất nhanh đã phản giết hết đám cao thủ vây công đó sau đó dựa theo không gian tọa tiêu đã đặt sẵn trên người Đông Phương Trường Minh chạy đến đây tiếp viện!!

- Các người là ai?

Phổ Tư La nhìn thấy hai người xuất hiện thì thân hình lập tức chững lại trầm giọng hỏi.

- Hừ! Đi chết đi!!

Vi Vi An căn bản không muốn nhiều lời với hãn trực tiếp xuất chiêu đoạt mạng.

- A...không!!

Phổ Tư La thấy vậy theo bản năng muốn né tránh nhưng mà hãn đoạt xá Lang Thủ Khôi Lỗi chưa bao lâu điều khiển vẫn chưa được thuần thục lắm cho nên căn bản không thể tránh né kiếm quang dày đặc do Vi Vi An phát ra chỉ kịp kêu lên một tiếng cuối cùng sau đó đã bị phân thân thành trăm mảnh.

- Trường Minh huynh không sao chứ?

Y Tư Kỳ nhanh chóng đến bên cạnh Đông Phương Trường Minh ân cần hỏi.

- Ta không sao! Chúng ta mau đến giúp Gia Lỗ Trưởng Lão một tay nhanh chóng kết thúc cuộc chiến này!!

Đông Phương Trường Minh nhẹ lắc đầu nói.

- Ừ!

Y Tư Kỳ và Vi Vi An gật nhẹ đầu một cái sau đó cả ba người nhanh chóng bay đến chỗ Gia Lỗ Trưởng Lão.

- Đông Phương huynh đệ, Vi Vi An tiểu thư, Y Tư Kỳ các người đến rồi mau cùng với chúng ta giải quyết bọn Ma Thú này!!

Vừa nhìn thấy ba người Đông Phương Trường Minh tới Gia Lỗ Trưởng Lão và Y Văn Tư không nhịn được vui mừng kêu lên một tiếng.

- Được! Trích Tinh Thủ!!

Đông Phương Trường Minh gật nhẹ đầu một cái sau đó đưa Đạo Chi Thủ

lên đánh ra một chưởng cương màu trắng.

- Thánh Quang Trảm!

- Thái Âm Tỏa!

- Hỏa Thần Chi Nộ!

- Song Tử Tinh Sát!

Bốn người kia cũng lập tức đánh ra công kích mạnh nhất của mình.

- Không!

Dưới sự liên thủ của bốn đại cường giả ba người Ba Khắc đang bị giam bên trong Lồng Thái Âm Băng Cáp không có chút phản kháng nào chỉ kịp kêu lên một tiếng cuối cùng sau đó hô phi yên diệt.

- Đông Phương huynh đệ lần này ta thay mặt Thánh Thành đa tạ các người đã giúp đỡ!!

Sau khi giải quyết đối thủ Gia Lỗ Trường Lão lập tức nhìn ba người trịnh trọng thì lễ nói bản thân hẳn hiểu rõ nếu lần này không phải ba người đến kịp thời thì cho dù hãn và Y Văn Tư có thể dùng Lồng Thái Âm Thiên Cáp nhốt bọn người Ba Khắc lại cũng chưa chắc có thể giải quyết được bọn chúng!!

- Gia Lỗ đại ca người không cần nói vậy bây giờ chuyện quan trọng là mau chóng kết thúc trận chiến này!

Đông Phương Trường Minh bình thản nói.

- Được!

Gia Lỗ Trường Lão gật đầu một cái sau đó năm người hóa thành năm đạo

hào quang rời khỏi ngôi sao đó quay lại chiến trường bên dưới.

- Đại quân Ma Thú nghe đây Thống lĩnh của các người đã bị bọn ta giải quyết. Các người còn muốn chiến đấu sao!!

Vừa về đến nơi Gia Lỗ Trưởng Lão lập tức dùng hết toàn lực quát lớn một tiếng âm thanh vang vọng khắp bốn phía truyền rõ ràng từng chữ vào tai của những người trong chiến trường.

- Chạy!

Đám Thú Hoàng đang giao chiến với những cường giả của Thánh Thành nghe thấy tiếng nói đó thì sắc mặt đại biến sau đó không hèn mà cùng kêu lên một tiếng quay đầu bỏ chạy.

Trong chớp mắt cả Đại quân Ma Thú hoàn toàn đại loại vô số Ma Thú nhìn thấy chủ soái bỏ chạy thì không chút do dự quay đầu bỏ chạy theo đường nhiên cũng có vài kẻ hung ác vẫn dẫn theo quân đội ở lại chém giết nhưng những kẻ đó rất nhanh đã bị các cường giả Nhân loại vây công chém giết.

Dưới sự thống lĩnh của Gia Lỗ Trưởng Lão, Y Văn Tư và các cường giả quân đội Thánh Thành ngay cả khi đã tổn thất thảm trọng vẫn tổ chức một cuộc đại phản kích hăng say đuổi giết Đại quân Ma Thú đang rút lui tới hơn vạn dặm.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Rời Đi.

Sau trận đại thắng dưới sự lãnh đạo của Gia Lỗ Trưởng Lão và Y Văn Tư quần hùng đã quyết định không mãi ngồi yên cố thủ bên trong Thánh Thành nữa mà phản thủ thành công chủ động xuất kích liên hợp với các thế lực còn sót lại bên trong Tinh Thần Nội Hải tạo thành một liên quân khổng lồ truy kích tàn dư của Đại quân Ma Thú quyết tâm đuổi chúng ra khỏi Tinh Thần Nội Hải.

Trong vòng ba tháng ngắn ngủi hai bên đã phát sinh vô số trận đại chiến khiến cho bên trong Tinh Thần Nội Hải máu chảy thành sông, thây chất thành núi nhưng những chuyện này hoàn toàn không liên quan gì đến Đông Phương Trường Minh bởi vì ngay sau khi trận chiến vừa kết thúc hắn đã lập tức trở về nơi ở của mình chuyên tâm bế quan chữa trị vết thương trên người mình.

....

Thời gian như nước trong chớp mắt đã trôi qua ba mươi năm.

- Vi Vi An tỷ tỷ người nói xem tại sao Trường Minh vẫn còn chưa xuất quan? Đã ba mươi năm rồi đó, đại chiến bên ngoài cũng đã kết thúc lâu rồi. Tại sao huynh ấy còn chưa đi ra bên ngoài không lẽ vết thương của huynh ấy có vấn đề gì sao??

Một ngày này bên trong cung điện của Đông Phương Trường Minh chỉ nghe Y Tư Kỳ lo lắng nhìn Vi Vi An nói.

- Y Tư Kỳ người đừng quá lo lắng như vậy! Vết thương của Đông Phương ta đã có xem qua tuy rằng nghiêm trọng nhưng mà với thực lực của hắc chưởng có thể tự mình chữa khỏi sẽ không có chuyện gì đâu! Nói không chừng một thời gian nữa hắc chưởng sẽ xuất quan thôi!!

Vi Vi An nghe vậy trầm giọng an ủi Y Tư Kỳ nhưng trong mắt nàng cũng hiện lên một sự lo lắng khó che dấu.

- Vũ!

Đúng lúc này từ bên trong mật thất mà Đông Phương Trường Minh đang bế quan đột nhiên phát ra một cỗ khí tức vô cùng cường đại đè ép mọi vật xung quanh tiếp theo đó chỉ thấy cánh cửa mật thất luôn đóng chặt ba mươi năm nay từ từ mở ra.

- Trường Minh huynh xuất quan rồi!!

Y Tư Kỳ nhìn thấy như vậy lập tức vui mừng kêu lên một tiếng chạy thẳng về phía cánh cửa.

- Ủ!

Đông Phương Trường Minh từ bên trong bước ra đưa tay nhẹ nhàng ôm lấy Y Tư Kỳ gật đầu nói.

- Thương thế của huynh có phải đã hoàn toàn khôi phục rồi không?

Y Tư Kỳ ở trong lòng ngực Đông Phương Trường Minh nhỏ giọng hỏi.

- Đúng vậy!

Đông Phương Trường Minh gật đầu nói.

- Đông Phương bây giờ vết thương của người đã khôi phục có phải chúng

ta nên rời khỏi đây tiến vào Đại Lục rồi không?

Lúc này Vi Vi An đột nhiên lên tiếng hỏi.

- Đúng vậy! Nhưng việc đó không cần quá vội vàng. Bây giờ trước tiên ba người chúng ta đến nhà hàng bên trong thành ăn một bữa xem như chúc mừng được không nào?

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái rồi lại cười nói.

- Đương nhiên là được!

Vi Vi An nhẹ gật đầu một cái sau đó ba người nhanh chóng hóa thành ba đạo hào quang bay đi.

Một lát sau ba người đã đến bên trong nhà hàng lớn nhất bên trong Thánh Thành gọi những món ngon nhất cùng nhau vui vẻ ngồi ăn đến gần xế chiều ba người mới rời khỏi đó đi thẳng đến Truyền Tống Điện.

- Đông Phương đại nhân, Vi Vi An tiểu thư, Y Tư Kỳ tiểu thư các ngài hạ cố đến đây là có chuyện gì?

Khi ba người vừa đến bên ngoài Truyền Tống Điện lập tức có một tên thị vệ nhận ra vội vàng chạy đến trước mặt bọn họ chào hỏi.

- Ta muốn truyền tống đến Đại Lục một chuyến. Người mau đi chuẩn bị Truyền Tống Trận đi!!

Đông Phương Trường Minh phất tay một cái nhìn tên thị vệ đó nói.

- Đi Đại Lục? Vâng vâng tiểu nhân sẽ lập tức đi chuẩn bị ngay!!

Tên thị vệ nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng rồi lại lập tức cung kính nói.

- Đợi đã!

Chỉ một lát sau một cái siêu đại hình Truyền Tống Trận đã được chuẩn bị hoàn thành nhưng lúc ba người Đông Phương Trường Minh chuẩn bị bước vào bên trong thì ở phía sau lưng bọn họ đột nhiên vang lên một tiếng nói người tới chính là Gia Lỗ Trường Lão!

- Gia Lỗ đại ca người đến đây để làm gì?

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy Gia Lỗ Trường Lão thì nhú nhú mày hỏi.

- Các người lui ra ngoài đi! Ta muốn nói vài lời với Đông Phương huynh đệ một chút!!

Gia Lỗ Trường Lão không trả lời câu hỏi của Đông Phương Trường Minh ngay mà nhìn sang đám thị vệ bên trong đại điện trầm giọng ra lệnh!

- Vâng Trường lão!

Đám thị vệ nghe vậy lập tức cung kính kêu lên một tiếng sau đó nhanh chóng lui ra bên ngoài trong đại điện rộng lớn nhất thời chỉ còn lại bốn người Gia Lỗ Trường Lão, Đông Phương Trường Minh, Y Tư Kỳ và Vi Vi An.

- Đông Phương huynh đệ ta nghe nói người sắp rời khỏi đây cho nên mới vội vàng đem thứ này đến cho người!!

Lúc này Gia Lỗ Trường Lão mới lật tay lấy ra một cái ngọc giản đưa cho Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Tê! Gia Lỗ đại ca sao huynh lại tặng cho ta thứ quý trọng như vậy? Tiểu đệ không nhận nổi đâu!!

Đông Phương Trường Minh khẽ dùng thần thức quét qua khối ngọc giản

trong tay thì không nhịn được hít một hơi khí lạnh khiếp sợ nói bởi vì thứ ghi chép bên trong đó không ngờ chính là một phần công pháp Luyện Thần Đạo hơn nữa còn đầy đủ hơn phần Luyện Thần Đạo trong tay hắn rất nhiều là một phần Luyện Thần Đạo hoàn chỉnh chân chân chính chính!!

- Ha ha ha... Đông Phương huynh đệ Gia Lỗ ta không tu luyện Khôi Lỗi Thuật giữ lại thứ này cũng không có tác dụng gì. Người lại là người trong nghề chân chính cho nên ta nghĩ chỉ bằng đem nó tặng cho người với thiên phú của người ta tin rằng nhất định có thể đem nó phát dương quang đại!!

Gia Lỗ Trưởng Lão nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Như vậy.... ta xin đa tạ rồi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cũng không khách sáo nữa trịnh trọng nói một tiếng trực tiếp đưa tay nhận lấy ngọc giản trong lòng kích động cùng với vui mừng vô cùng có được công pháp Luyện Thần Đạo hoàn mỹ này trong thời gian ngắn tuy rằng hắn vẫn không thể đột phá Thiên Cấp nhưng chắc chắn thủ đoạn sẽ tăng lên rất nhiều trong chuyến đi này cơ hội thành công sẽ tăng thêm không ít!!

- Đông Phương huynh đệ không cần nói như vậy dù sao trong thời gian này người giúp ta còn nhiều hơn ta giúp người nữa! Lần này ta tuy rằng không biết người, Vi Vi An tiểu thư còn có Y Tư Kỳ nữa các người muốn vào Đại Lục để làm gì nhưng ta xin chân thành chúc các người có thể thành công!!

Gia Lỗ Trưởng Lão đưa tay vỗ vỗ vai Đông Phương Trường Minh một cái trên mặt lộ ra vẻ chân thành nói.

- Được! Thừa người cát ngôn!!

Đông Phương Trường Minh, Y Tư Kỳ và Vi Vi An nghe vậy thì chấp tay

nhìn Gia Lỗ Trưởng Lão nói sau đó cùng bước vào Truyền Tống Trận.

- Vút!

Gia Lỗ Trưởng Lão cũng lập tức vung tay lên khởi động Truyền Tống Trận.

- Âm ầm ầm...

Tiếp theo chỉ nghe một tiếng nổ lớn vang lên không gian bên trong Truyền Tống Trận vặn vẹo một trận rồi thì ba người Đông Phương Trường Minh đã biến mất khỏi Truyền Tống Trận cũng hoàn toàn biến mất khỏi Tinh Thần Hải nhưng mà những câu chuyện do bọn họ tạo ra vẫn được người dân ở Tinh Thần Hải truyền tai nhau hàng ngàn năm.

PS: Hôm nay vẫn có chương nhưng mà có thể hơi ngắn mong các bạn thông cảm nha!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Sinh Mạng Thần Đô.

Tây Phương Thiên Giới.

- Âm ầm ầm...

Từng con sóng nước không ngừng đập liên hồi vào vách núi cao vạn trượng nhưng muốn bào mòn nó nhưng đã ngàn vạn năm rồi bất luận sóng nước có đánh vào bao nhiêu lần vách núi này vẫn không có chút thay đổi nào tiếp tục sừng sững đứng tại đó.

Trên đỉnh núi của nó có một tòa thành cổ kính được làm bằng cẩm thạch đen sừng sững mà đứng, tòa thành này tồn tại ở đây không biết đã được bao nhiêu năm rồi mỗi khi ánh trăng sáng chiếu xuống đó luôn có một luồng ánh sáng như mộng như ảo bắn ra vô cùng mỹ lệ.

Mà ở giữa thành bảo màu đen là một cái Truyền Tống Trận lớn hơn trăm trượng hai bên có thanh niên giáp sĩ lực lưỡng đang đứng canh gác.

- Nhị ca huynh xem kìa, Đại ca lại bắt đầu tu luyện nữa rồi! Huynh ấy siêng năng như vậy không bao lâu nữa nhất định có thể tấn thăng Thần Vương cảnh đến lúc đó chúng ta có thể rời khỏi nơi khi ho cò gáy này rồi!

Vào lúc này chỉ nghe người thanh niên tóc đen cười lớn kêu lên một tiếng.

- Ủ! Không bao lâu nữa chúng ta có thể rời khỏi nơi khi ho cò gáy này rồi, thật không biết cấp trên gì cái gì mà lại phái chúng ta đến nơi đây canh giữ nữa. Ở đây đã hơn ngàn năm đừng nói là người từ Tinh Thần Hải truyền tống

đến ngay cả một bóng ma ta cũng không thấy!!

Thanh niên tóc tím ở bên cạnh gật đầu một cái cảm thán nói.

- Ông!

Hai người còn muốn nói thêm điều gì thì đột nhiên bên trong cái Truyền Tống Trận sau lưng bọn họ lại vang lên một tiếng nổ chói tai sau đó vô số sương mù bảy màu từ bên trong tản ra.

- Nhị ca đây... đây là... có người truyền tống đến!

Người thanh niên tóc đen thấy vậy thì cả kinh kêu lên một tiếng.

- Đừng lên tiếng làm ồn! Người có thể từ Tinh Thần Hải truyền tống đến nơi này chắc chắn không phải kẻ tầm thường không thể đắc tội được đâu!!

Gã thanh niên tóc tím dùng thần thức truyền âm cho đồng bọn.

- Vâng Nhị ca!

Tên thanh niên tóc đen nghe vậy trịnh trọng gật đầu một cái sau đó đưa mắt chăm chú quan sát Truyền Tống Trận.

Một lát sau khi sương mù bảy màu tan đi chỉ thấy ba bóng người từ bên trong bước ra người dẫn đầu là một thanh niên tóc bạc theo sau hẳn là hai mỹ nữ tóc vàng chính là ba người Đông Phương Trường Minh.

- Đây chính là Nội Lục sao?

Đông Phương Trường Minh quét mắt quan sát một chút rồi hỏi người thanh niên tóc đen.

- Vâng thưa đại nhân!

Người thanh niên nghe vậy không dám chậm trễ chút nào lập tức cung kính nói.

- Ba người bọn ta vừa đến đây lần đầu vẫn chưa quen thuộc tình hình lắm, người có thể giải thích một chút cho bọn ta không??

Vi Vi An trầm giọng lên tiếng hỏi tuy nàng nguyên là cư dân của Nội Lục này nhưng đó đã là chuyện của hơn mười vạn năm trước trong thời gian đó tình hình lãnh thổ của nơi này thay đổi thế nào nàng không thể nào biết được.

- Vâng! Hiện nay toàn bộ đại lục được chia làm ba vòng lớn được cửu đại Thần Tộc chia nhau thống trị. Vòng ngoài cùng là do bốn đại Thần Vực: Địa, Hỏa, Thủy, Phong chia nhau thống trị. Vòng thứ hai vòng quanh bốn đại Thần Vực này là: Hắc Ám Thần Vực, Quang Minh Thần Vực, Minh Thần Vực và Thời Không Thần Vực. Còn về phần vòng tận cùng bên trong là do đệ nhất Thần Tộc hiện nay của Tây Phương Thiên Giới là Sinh Mạng Thần Tộc thống trị, vị trí hiện tại của chúng ta là Kích Thủy Sơn thuộc Thủy Hệ Thần Vực lân cận Địa Hệ Thần Vực ạ!!

Nam nhân tóc bạc nghe hỏi lập tức cung kính trả lời.

- Ủm! Chúng ta muốn đi Sinh Mệnh Thần Vực các người có thể cho ta một phần bản đồ không?

Đông Phương Trường Minh gật nhẹ đầu một cái rồi tiếp tục hỏi.

- Cái này? Bản đồ đang ở trong tay Đại ca chúng ta xin đại nhân chờ một chút, hai người chúng ta lập tức đi gọi huynh ấy ra!!

Nam nhân tóc bạc ở bên cạnh nghe vậy lên tiếng nói sau đó cả hai người vội vàng đi vào bên trong thành bảo phía sau.

Một lúc sau hai người bước trở lại đi cùng với họ còn có một thanh niên

tóc vàng chính là Đại ca mà hai người đã nói.

- Tiểu nhân A Lý Tư bái kiến ba vị đại nhân!!

Người thanh niên tóc vàng vừa xuất hiện lập tức bước tới trước mặt ba người Đông Phương Trường Minh cung kính nói.

- Đứng lên đi. Ta nghe nói trong tay người có bản đồ đi đến Sinh Mệnh Thần Vực mau đưa nó cho ta.

Đông Phương Trường Minh phất tay một cái trầm giọng nói.

- Vâng đại nhân!

Người thanh niên tóc vàng lập tức lật tay lấy ra một phần ngọc giản đưa cho Đông Phương Trường Minh.

Đông Phương Trường Minh đưa tay nhận lấy ngọc giản dùng thần thức quét qua một chút trong đầu lập tức hiện ra đường lối phương hướng đi đến Sinh Mệnh Thần Vực.

- Tốt lắm! Thứ này thưởng cho các ngươi!!

Sau khi xem xong hắc khê gật đầu một cái sau đó lật tay ném một cái không gian giới chỉ về phía A Lý Tư bên trong đó ngoài một số thần tặc ra còn có một số đan dược dùng để nâng cao tu vi.

- Đa tạ đại nhân... đa tạ đại nhân!

Nhận được không gian giới chỉ đó sắc mặt của ba huynh đệ A Lý Tư lập tức trở nên hưng phấn vô cùng liên tục mở miệng tạ ơn Đông Phương Trường Minh.

- Không cần đâu. Chút chuyện nhỏ thôi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy bình thản nói một tiếng sau đó lấy ra Mặc Linh Thánh Chu cùng với hai người Y Tư Kỳ và Vi Vi An rời đi.

- Nhị ca đệ nghĩ lại rồi thật ra ở lại nơi này cũng không tệ lắm tuy rằng sống ở đây hơi cô đơn một chút nhưng ít ra không cần trải qua cuộc sống tinh phong huyết vũ lúc nào cũng lo lắng cho sinh mạng của mình như ở Tinh Thần Hải. Hơn nữa còn có thể thỉnh thoảng gặp được mấy vị đại nhân rộng lượng như vị đại nhân vừa rồi!!

Sau khi ba người rời đi người thanh niên tóc đen đột nhiên nhìn nam tử tóc bạc nói.

- Tam đệ người nói đúng. Có vẻ ba người chúng ta phải ở lại thêm một thời gian rồi! Ha ha ha...

Nam nhân tóc bạc tán đồng nói sau đó ba huynh đệ cùng nhìn nhau cười to.

.....

Thời gian như nước trong chớp mắt đã mười năm trôi qua kể từ khi ba người Đông Phương Trường Minh tiến vào bên trong Đại Lục. Trong khoảng thời gian này bọn họ lên đường liên tục không dừng lại một chút nào, dựa vào tốc độ của Mặc Linh Thánh Chu rất nhanh ba người đã tiến vào bên trong Sinh Mệnh Thần Vực!!

- Trường Minh chúng ta đi đường lâu như vậy có phải đã sắp đến nơi rồi không?

Một ngày này trên Mặc Linh Thánh Chu chỉ thấy Y Tư Kỳ tựa mình vào người Đông Phương Trường Minh nhẹ giọng hỏi.

- Ủm! Cũng sắp đến rồi!

Đông Phương Trường Minh dùng thần thức quét qua bản đồ trong tay một chút rồi gật đầu nói.

Không bao lâu sau Sinh Mệnh Thần Đô đã xuất hiện trước mặt bọn họ đó là một tòa thành toàn thân màu xanh biếc có chu vi hơn ngàn trượng tuy không rộng lớn bằng Thánh Thành ở Tinh Thần Hải nhưng khí phách trang nghiêm mà nó phát ra tuyệt đối không kém hơn chút nào thật sự không hổ danh là đệ nhất đại thành ở Sinh Mệnh Thần Vực.

- A Lưu Tư người canh giữ Mặc Linh Thánh Chu ở đây chờ đợi hiệu lệnh của ta!!

Khi đến gần phạm vi của Sinh Mệnh Thần Đô Đông Phương Trường Minh cho Mặc Linh Thánh Chu đáp xuống dưới mặt đất nhỏ giọng căn dặn A Lưu Tư mấy câu sau đó dẫn theo hai người Y Tư Kỳ và Vi Vi An bay về phía cổng thành đối với Sinh Mệnh Thần Đô trong truyền thuyết ba người bọn họ cũng rất mong chờ.

Người muốn đi vào Sinh Mệnh Thần Đô rất nhiều từ bốn phương tám hướng bay về phía cửa thành xếp thành một hàng dài trật tự chờ đợi đến lượt nộp phí vào thành.

- Tê! Người thật nhiều. Cứ như vậy chỉ dựa vào việc thu phí vào thành này mỗi ngày Sinh Mệnh Thần Đô kiếm được không ít hơn ngàn vạn thần tệ a!!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy mấy trăm vạn người đang đứng xếp hàng trước mặt mình thì không nhịn được hít một hơi khí lạnh thầm nghĩ.

Đừng nhìn bình thường hãn chi tiêu rộng rãi hay tặng nhiều thần tệ cho người khác mà tưởng rằng thần tệ dễ kiếm mỗi một thần tệ trong tay hãn đều là do hãn khổ cực chém giết ở Tinh Thần Hải mới có thể tích lũy được, đâu

được như Sinh Mệnh Thần Đô này chỉ cần thu phí vào thành thì mỗi ngày cũng dễ dàng kiếm được ngàn vạn thần tệ a!

Đợi một lúc lâu cuối cùng cũng đến lượt ba người Đông Phương Trường Minh ba người lập tức lấy ra ba thần tệ đưa cho thủ vệ rồi nhanh chóng bước vào bên trong Sinh Mệnh Thần Đô.

- Trường Minh chúng ta mau đi tham quan chỗ này một vòng nào!!

Sau khi vào thành chỉ thấy Y Tư Kỳ quét mắt nhìn xung quanh một vòng rồi nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng nàng tử nhỏ đã lớn lên ở Tinh Thần Hải chưa bao giờ đặt chân lên lục địa khó trách lại hưng phấn như vậy.

- Đừng vội! Chúng ta đi đường lâu như vậy giờ trước tiên phải tìm một quán ăn, lấp đầy bụng đã, sau đó hãy tính tới những chuyện khác!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy mỉm cười nói.

- Được lắm! Thiếp cũng muốn biết thức ăn ở đại lục thật ra khác thức ăn ở Tinh Thần Hải như thế nào!!

Y Tư Kỳ vừa nghe tới thức ăn thì hai mắt lóe sáng gật đầu nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Đấu Chiến Trường.

Sau khi tiến vào bên trong Sinh Mệnh Thần Đô ba người Đông Phương Trường Minh lập tức tiến vào bên trong một nhà hàng có vẻ cổ kính.

- Hoan nghênh các vị khách quan giá lâm xin mời đi theo ta!!

Ba người vừa tiến vào bên trong lập tức có một nữ Tinh Linh phục vụ bước ra mỉm cười nói một tiếng sau đó dẫn ba người bọn họ tiến vào khu vực phòng ăn.

Bên trong phòng ăn có non bộ tuổi chảy, địa hình tự nhiên chia phòng ăn ra thành từng các khu vực.

Đông Phương Trường Minh, Y Tư Kỳ cùng với Vi Vi An ngồi xuống một khu vực tùy tiện gọi mấy món ăn rồi bắt đầu vừa thưởng thức đặc sản của Đại Lục vừa ngắm nhìn quang cảnh của Sinh Mệnh Thần Đô.

- Ca ca, chúc mừng huynh đã đạt được mười thắng liên tục bên trong Đấu Chiến Trường, cứ tiếp tục như vậy không bao lâu nữa huynh có thể sẽ đạt được bách chiến bách thắng đến lúc đó thì có thể trở thành một trong các Chiến Tướng của Nữ Thần đại nhân rồi!!

Lúc này từ phía sau bàn ăn của bọn Đông Phương Trường Minh đột nhiên truyền tới một âm thanh đặc biệt chói tai.

- Ha ha ha... Đệ đệ người đừng đùa giỡn với ta nữa. Người không phải không biết là chiến đấu bên trong Đấu Chiến Trường khó khăn như thế nào,

ta chỉ là may mắn lắm mới thắng được mười trận nếu muốn đạt được bách chiến bách thắng không biết phải đợi đến ngày nào năm nào!!

Người nam nhân được gọi là đại ca cười mỉm cười nói.

- Vù!

Đông Phương Trường Minh nghe thấy mấy từ như " Đấu Chiến Trường ", " bách chiến bách thắng ", " Chiến Tướng " thì trên mặt lộ ra vẻ hứng thú lập tức chuyển thân đến trước mặt hai người bọn họ.

- Tiểu tử! Muốn gì??

Người thanh niên vốn có chút hơi rượu trong người nhìn thấy Đông Phương Trường Minh đột nhiên xuất hiện trước mắt mình thì tức giận quát lên một tiếng đồng thời đưa cao một tay muốn hất bay đối phương đi.

Nhưng mà hắn còn chưa kịp phát lực thì đã bị Đông Phương Trường Minh đưa tay chặn lại khiến cho hắn không thể động đậy chút nào.

- Tại hạ Bối Nhĩ Mạn bái kiến tiền bối, đệ đệ ta không biết chuyện đã mạo phạm. Xin tiền bối rộng lượng bỏ qua cho!!

Nam nhân ở bên cạnh thấy vậy lập tức biết là đệ đệ mình đã trêu nhâm người vội vàng đứng lên nhìn Đông Phương Trường Minh cung kính thi lễ nói.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhẹ nhàng buông tay người thanh niên ra.

- Tiểu nhân Cái Tỳ vừa rồi không biết chuyện đa tạ tiền bối rộng lượng tha thứ!

Thanh niên sau khi tự do lập tức nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Không sao! Bốn tọa chỉ muốn hỏi các người một số vấn đề mà thôi, nếu làm ta hài lòng sẽ không thiếu chỗ tốt cho các người đâu!

Đông Phương Trường Minh nhìn hai người bình thản nói một tiếng.

- Vâng! Có chuyện gì xin tiên bối cứ hỏi!!

Hai huynh đệ nghe vậy nhìn nhau một cái rồi cùng gật đầu.

- Đấu Chiến Trường mà các người vừa nói là gì?

Đông Phương Trường Minh bắt đầu hỏi.

- Hử! Xem ra tiên bối là người lần đầu tiên tiến đến nơi này cho nên mới không biết đến Đấu Chiến Trường. Nó là nơi do Sinh Mệnh Nữ Thần Bối Nhĩ Cách Tỳ thành lập chỉ cần là cư dân đã đạt đến Thất Giai cảnh giới bên trong Sinh Mệnh Thần Đô đều có thể đến đó chiến đấu.

Bối Nhĩ Mạn nghe được câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì tỏ vẻ kinh ngạc một chút rồi trầm giọng giải thích.

- Phần thưởng của mỗi trận chiến cũng rất trọng hậu chỉ cần thắng trận một trận thì sẽ nhận được một số thần tệ rất lớn. Người đạt được mười thắng liên tiếp như tại hạ thì sẽ nhận được Thần Lệnh có tám lệnh bài này thì khi mua mọi vật bên trong Sinh Mệnh Thần Vực đều sẽ được giảm giá 50 %, đạt được năm mươi trận chiến liên tiếp thì nhận được một tòa cung điện riêng trong thành. Còn về phần Bách Chiến Bách Thắng thì sẽ được Nữ Thần thu làm Chiến Tướng khi tu luyện sẽ được ngài ấy trực tiếp chỉ điểm có thể nói là tiền đồ vô hạn.

Hơi ngừng một chút Bối Nhĩ Mạn lại tiếp tục lên tiếng.

- Rất tốt! Thứ này cho hai người các người!!

Đông Phương Trường Minh nghe xong thì gật nhẹ đầu một cái tùy tiện ném một cái không gian giới chỉ lên bàn rồi quay trở lại bàn ăn của mình.

...

Một lát sau bên trong đình viện mà ba người Đông Phương Trường Minh thuê.

- Trường Minh này giờ huynh ngăn người ở đó đang suy nghĩ gì vậy?

Chỉ nghe Y Tư Kỳ nhìn Đông Phương Trường Minh đang ngăn người trước mặt mình hỏi.

- Ta muốn đến Đấu Chiến Trường một chuyến!!

Đông Phương Trường Minh nghe hỏi thì ngẩng đầu lên nhìn Y Tư Kỳ nói.

- Đông Phương ngươi nói như vậy là có ý gì? Không phải ngươi vì nghe mấy lời của tên tiểu tử vừa rồi mà động tâm muốn đi làm chiến tướng của Bối Nhĩ Cách Tỳ đó chứ? Không lẽ ngươi đã quên mục đích của chúng ta là gì!

Vi Vi An ở bên cạnh nghe vậy trong mắt lóe lên một tia sáng nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Vi Vi An ngươi không cần châm chọc ta, ta đương nhiên không quên mục đích của mình, sở dĩ ta muốn đi đến Đấu Chiến Trường là bởi vì ta muốn thông qua nó khiêu chiến Sinh Mệnh Nữ Thần Bối Nhĩ Cách Tỳ!!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói.

- Khiêu chiến Bối Nhĩ Cách Tỳ? Không lẽ ngươi muốn thi triển kế diệu hồ ly sơn, dương đông kích tây. Tự mình cầm chân Bối Nhĩ Cách Tỳ để chúng ta lên vào Thần Điện trộm Sinh Mệnh Nguyên Tuyền?

Với trí thông minh của Vi Vi An và Y Tư Kỳ sao có thể không nhận ra hàm ý trong lời nói lập tức kêu lên một tiếng.

- Ủ! Ta đúng là có ý như vậy!

Đông Phương Trường Minh cũng không che dấu trực tiếp gật đầu nói.

- Không được đâu! Tuy kế sách này của huynh rất tốt nhưng huynh đừng quên Bối Nhĩ Cách Tỳ là Thần Hoàng đỉnh phong cường giả hơn nữa đây lại là địa bàn của ả nếu huynh một mình chiến đấu khi muốn rút lui e rằng không dễ đâu!!

Nhìn thấy Đông Phương Trường Minh gật đầu Y Tư Kỳ bất ngờ lên tiếng phản đối.

- Ha ha ha... Việc này nàng cứ yên tâm đi. Ta đã sớm nghĩ tới rồi cho nên ta vốn không định dùng chân thân khiêu chiến với Bối Nhĩ Cách Tỳ mà là để nó đi thay ta!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười một tiếng sau đó vung tay lấy từ trong không gian giới chỉ ra một cái Khôi Lỗi nói.

- Trường Minh đây là Khôi Lỗi gì? Sao lại giống huynh như vậy??

Y Tư Kỳ nhìn thấy con Khôi Lỗi trước mặt không ngờ lại có bộ dáng giống y hệt Đông Phương Trường Minh thì tò mò hỏi.

- Nó gọi là Phân Thần Khôi Lỗi có thể coi là phân thân của ta chỉ cần ta đưa thần thức vào trong nó thì nó có thể phát huy ra một nửa thực lực của ta đó! Không tin nàng xem đi!

Đông Phương Trường Minh nhìn Y Tư Kỳ cười nói sau đó phân ra một luồng thần thức tiến vào bên trong Phân Thần Khôi Lỗi bên cạnh.

- Âm!

Trong chớp mắt chỉ thấy Phân Thần Khôi Lỗi đưa tay lên từ trong người bộc phát ra một luồng khí thể cực kỳ cường đại đúng là đã được năm phần của Đông Phương Trường Minh.

- Khôi lỗi này đúng là lợi hại! Đông Phương làm sao người có được nó vậy? Sao trước giờ ta chưa từng thấy người đem ra dùng vậy!!

Vi Vi An thấy vậy hai mắt sáng lên nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Đây là do ta mới luyện chế ra trước đây làm sao người có thể thấy được!!

Đông Phương Trường Minh mỉm cười nói từ khi có được Luyện Thần Đạo hoàn chỉnh từ chỗ Gia Lỗi Trường Lão không chỉ thần thức của hắn có thể tiếp tục tăng cao mà ngay cả Khôi Lỗi Thuật cũng nâng cao thêm một bậc tốn thời gian mười năm rốt cuộc thành công luyện chế ra Phân Thần Khôi Lỗi cao cấp hơn Khôi Lỗi Dẫn Thần một bậc này.

Đương nhiên là để luyện chế được loại Khôi Lỗi cao cấp như thế này không chỉ tốn thời gian mà còn hao phí vô số nguyên liệu cao cấp bây giờ nếu muốn hắn luyện chế ra con thứ hai là chuyện không thể nào!!

- Trường Minh như vậy thì đến bao giờ huynh định để cho nó đến Đấu Chiến Trường?

Y Tư Kỳ nhìn thấy uy lực của Phân Thần Khôi Lỗi thì trong lòng thoáng yên tâm lại nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Chuyện này tạm thời không vội! Chúng ta còn phải chuẩn bị thêm một thời gian nữa mới được. Tối thiểu cũng phải xác định được vị trí của Sinh Mệnh Nguyên Tuyền trước đã!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

....

Nửa tháng sau vào lúc sáng sớm Đông Phương Trường Minh.. à không... nói chuẩn sát hơn là Đông Phương Trường Minh đang điều khiển Phân Thần Khôi Lỗi đã đến trước Đấu Chiến Trường.

Sau khi báo danh khiêu chiến hẳn yên lặng vào trong phòng chờ đến lượt.

- Cường giả Ô Nặc tham chiến xin mời người khiêu chiến Tô Minh lên đài!

Một lát sau chỉ nghe từ bên trên trường đấu vang lên một tiếng quát.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy hai mắt sáng lên lập tức đứng dậy bước ra bên ngoài. Tô Minh chính là tên hăn dùng để báo danh thi đấu!!

- Tiểu tử mau đến đây chịu chết!!

Khi Đông Phương Trường Minh bước lên sàn đấu thì chỉ thấy một đại hán thô cuồng có thực lực Thần vương sơ kỳ đang đứng đó nhìn hăn quát lớn.

- Ha!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cười nhẹ một tiếng sau đó hóa thành một đạo lôi điện lao đến trước mặt đại hán đó sau đó xuất ra một quyền.

- Ầm!

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn vang lên sau đó thì chỉ thấy đại hán đó đã trực tiếp bị một quyền của Đông Phương Trường Minh đánh rơi xuống đất trọng thương hôn mê.

Trận chiến thứ hai. Đông Phương Trường Minh vẫn dùng một chiêu là chiến thắng đối thủ.

Trận thứ ba cũng không có gì khác biệt

Trận thứ tư...

.....

- Các vị Tô Minh tiên sinh đã liên tục chiến thắng mười trận! hơn nữa còn là người chiến thắng với tốc độ nhanh nhất. Nếu ta đoán không lầm thì ngài ấy rất có khả năng sẽ trở thành người đạt được danh hiệu Bách Chiến Bách Thắng!!

Lúc Đông Phương Trường Minh đạt được trận chiến thứ mười thì chỉ nghe trọng tài kích động kêu lớn một tiếng.

- Tô Minh!

- Tô Minh!

- Tô Minh!

.....

Khán giả đang ngồi trên đấu trường thấy vậy thì kích động hô lên cho dù là ở đâu thì cường giả vẫn luôn được tôn trọng.

- Ngày mai tiếp tục!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy mọi người điên cuồng hoan hô mình như vậy thì trong lòng thầm nói sau đó trở lại phòng chờ.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Khiêu Chiến.

Sáng sớm ngày thứ hai Đông Phương Trường Minh lại lần nữa quay lại Đấu Chiến Trường tiến hành chiến đấu kết quả lại liên tục thắng mười trận.

Ngày thứ ba vẫn thắng liên tiếp như trước.

Ngày thứ tư kết quả vẫn như trước.

Ngày thứ năm không có gì thay đổi.

Ngày thứ sáu cũng vậy!

Ngày thứ bảy....

Chiến tích duy trì trong một thời gian dài như thế cái tên Tô Minh dần dần được cường giả bên trong Sinh Mệnh Thần Đô chú ý đến bởi vì theo thường lệ thì mỗi khi có người thắng hơn mười trận thì sẽ cao thủ không nhận được ngựa tay nhảy lên sàn khiêu chiến hơn nữa không chỉ một người mà là mấy người cùng nhau đến. Điều này làm cho rất ít khi có cường giả bách chiến bách thắng xuất hiện.

Nhưng mà hiện nay Đông Phương Trường Minh đối diện với sự khiêu chiến liên tục của các cường giả đó vẫn có thể chiến thắng liên tục hơn nữa mỗi trận thắng đều vô cùng ung dung bộ dáng như không tốn bao nhiêu sức lực khiến cho rất nhiều người hiểu được rằng thực lực của Đông Phương Trường Minh không chỉ đơn giản như những gì hân biểu hiện trong mấy ngày nay!

Người đến Đấu Chiến Trường xem Đông Phương Trường Minh chiến đấu ngày càng nhiều phần lớn bọn họ đều rất mong đợi hắn có thể đạt được danh hiệu Bách Chiến Bách Thắng!

Khi nghe được tin tức này trong lòng Đông Phương Trường Minh cũng âm thầm vui vẻ bởi vì hắn hiểu được cứ như thế này thì không bao lâu nữa người mà hắn coi trọng sẽ xuất hiện.

.....

Ngày quyết chiến thứ mười của Đông Phương Trường Minh.

Bên trong Sinh Mệnh Thánh Điện có một nữ tử tóc vàng thân mặc một bộ trường bào màu lục đang nhắm mắt dưỡng thần xung quanh nàng ta là hàng trăm Thiên Sư đang đứng hầu thần sắc mỗi người khi nhìn nàng ta đều lộ ra một sự sùng bái gần như mù quáng bởi vì người mà bọn họ đang hầu hạ chính là lãnh tụ tối cao của cả Sinh Mạng Thần Vực - Sinh Mạng Nữ Thần - Bối Nhĩ Cách Tỳ.

- Nữ Thần!

Đúng lúc này đột nhiên lại có một người áo đen từ bên ngoài điện bước vào khom người nhìn Bối Nhĩ Cách Tỳ nói.

- Ô Nặc người đến đây có chuyện gì?

Bối Nhĩ Cách Tỳ mở hai mắt ra nhìn nam nhân mới bước vào hỏi.

- Bẩm Nữ Thần đại nhân gần đây trên Đấu Chiến Trường xuất hiện một cao thủ tên là Tô Minh người này đã liên tục thắng chín ngày rồi nếu hôm nay tiếp tục thắng thêm hôm nay nữa thì hắn sẽ trở thành cường giả Bách Chiến Bách Thắng mới!

Nam nhân vừa bước vào nhìn Bối Nhĩ Cách Tỳ cung kính nói.

- Hử! Thực lực của người tên Tô Minh này thế nào?

Bối Nhĩ Cách Tỳ trầm giọng hỏi.

- Bẩm Nữ Thần từ khi xuất hiện đến giờ hãn vẫn chưa bao giờ dùng hết toàn lực mỗi trận đều có bảo lưu nhưng vẫn có thể dễ dàng đánh bại những người lên đài khiêu chiến thuộc hạ đoán rằng thực lực của hãn có thể không thấp hơn Thần Hoàng cảnh giới đâu!!

Nam nhân áo đen đáp.

- Không thấp hơn Thần Hoàng cảnh giới sao? Được! Người bảo Sa Lỗ đi thử sức hãn nếu hãn qua được thì hãn sẽ là Chiến Tướng mới của Sinh Mệnh Thần Đô ta!!

Bối Nhĩ Cách Tỳ suy nghĩ một chút rồi trầm giọng nói.

- Sa Lỗ? Vâng. Thuộc hạ lập tức đi ngay!!

Nam nhân áo đen nghe vậy tỏ ra kinh ngạc một chút rồi lập tức gật đầu nói.

....

Lúc này bên trong Đấu Chiến Trường.

- Ầm!

Chỉ thấy Đông Phương Trường Minh vung quyền lên một cái đối thủ đối chiến với hãn lập tức bị đánh bay ra khỏi sàn đấu.

- Người tiếp theo!

Sau khi đánh bại đối thủ Đông Phương Trường Minh nhìn trọng tài quát lên một tiếng tính đến thời khắc hiện tại thì hắn đã chiến thắng chín mươi chín trận chỉ cần thêm một trận nữa nữa là hắn sẽ đạt được danh hiệu Bách Chiến Bách Thắng đến lúc đó thì kế hoạch của hắn có thể tiến hành rồi!!

- Được!Ồ!!

Trọng tài nghe được lời của Đông Phương Trường Minh thì lập tức muốn kêu tên người khiêu chiến tiếp theo nhưng đúng lúc này hắn lại nhận được một đạo thần thức truyền âm lại vang lên trong đầu trọng tài khiến hắn sửng người.

- Các vị hiện tại ta có một tin tức khiến cho người ta vừa vui mừng, vừa sợ hãi đó là đối thủ thứ một trăm của Tô Minh tiên sinh chính là người trước đây đã từng đạt được danh hiệu Bách Chiến Bách Thắng trước đây ở Đấu Chiến Trường chúng ta Đương nhiệm Chiến Tướng Nữ Thần Bối Nhĩ Cách Tỳ vĩ đại Sa Lỗ đại nhân!!

Một lát sau chỉ nghe trọng tài dùng giọng nói vô cùng kích động hô lên một tiếng.

- Cái gì? Sa Lỗ sẽ đấu với Tô Minh sao?

- Tô Minh cố gắng lên đánh bại tên Sa Lỗ kia đi! Ta ủng hộ người!!

- Sa Lỗ ta ủng hộ người!!

- Tô Minh!

- Sa Lỗ!

....

Sau khi trọng tài dứt lời tất cả khán giả đang ngồi trên khán đài đồng loạt

im lặng một chút sau đó lại điên cuồng ầm ĩ kêu lên không khí còn huyền ảo hơn trước đây gấp mấy lần. Tất cả mọi người đều vô cùng trong mong trận chiến này!

Hai đại cường giả đối chiến. Ai sẽ là người chiến thắng?

-Ồ! Đối thủ là người trước đây từng đạt được danh hiệu Bách Chiến Bách Thắng trước đây sao??

Đông Phương Trường Minh đứng trên lôi đài nghe thấy tiếng nói của trọng tài thì trong mắt lóe lên một tia hứng thú nhìn sang phía bên kia đấu trường thì chỉ thấy một nam nhân tóc vàng cao lớn có tu vi Thần Hoàng sơ kỳ từ bên trong bước ra người đó chính là Sa Lỗ mà trọng tài vừa nhắc.

- Người là Tô Minh đã lâu ta không gặp được đối thủ rồi! Hy vọng người không khiến ta thất vọng!!

Sa Lỗ vừa bước lên lôi đài lập tức nhìn Đông Phương Trường Minh cười gằn nói.

- Đừng làm phí thời gian của ta, mau mau tới đây!!

Đáp lại tiếng cười gằn đó là giọng nói vô cùng bình thản của Đông Phương Trường Minh.

- Nga, rất càn rỡ! Vậy xem ra ta phải cho ngươi một bài học rồi!!

Sa Lỗ thấy vậy quát lớn tiếp theo chỉ thấy một luồng trọng lực cực đại từ trên người hắn phát ra ập thẳng tới người Đông Phương Trường Minh.

- Hử!

Khi bị luồng trọng lực đó đè xuống người Đông Phương Trường Minh chỉ cảm thấy thân hình của mình trong phút chốc ngưng trệ lại không thể di

chuyển thêm chút nào, hai mắt hấn lập tức hiện lên vẻ ngưng trọng.

- Ha ha ha... Tiểu tử đây chính là Tuyệt chiêu Hoàng Sa Không Gian của ta nếu người biết điều thì người mau chịu thua đi!!

Sa Lỗ thấy được vẻ mặt của Đông Phương Trường Minh thì đặc ý cười to Hoàng Sa Không Gian này là tuyệt chiêu mà hấn nghiên cứu nhiều năm mới hoàn thành dựa vào nó hấn có thể cùng lúc đối chiến với mấy cường giả đồng cấp cũng không rơi vào hạ phong, hấn tuyệt đối không tin rằng Đông Phương Trường Minh có thể phá giải được nó!

- Ha... Thì ra chiêu thức này tên là Hoàng Sa Không Gian. Uy lực đúng là không tệ lắm đáng để ta nghiêm túc ra tay!

Nhưng mà trái với suy nghĩ của Sa Lỗ Đông Phương Trường Minh đứng bên trong Hoàng Sa Không Gian nghe thấy những lời nói của hấn chẳng những không tỏ ra chút sợ hãi nào mà vẻ ngưng trọng trên mặt còn biến thành một nụ cười quỷ dị tiếp đó chỉ thấy đưa tay phải ra trong lòng bàn tay hiện lên một luồng lam quang sáng chói đây không phải Vạn Từ Thủ của Cái Tư Lôi Sâm năm xưa thì còn có thể là cái gì?

- Âm ầm ầm...

Vạn Từ Thủ vừa xuất hiện lập tức không chỉ phá tan lập tức phá tan Hoàng Sa Không Gian mà còn tạo ra một loại dẫn lực kỳ dị cuốn thẳng đến người Sa Lỗ kéo hấn đến trước người Đông Phương Trường Minh.

- Grao!

Sa Lỗ thấy vậy lập tức gầm lên một tiếng vận dụng hết toàn lực muốn thoát khỏi Vạn Từ Thủ nhưng bất luận hấn có vùng vẫy thế nào cũng vô dụng trong chớp mắt hấn đã bị đưa đến trước người đối thủ.

- Âm!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy Sa Lỗ xuất hiện trước mắt mình liền không chút do dự xuất ra một quyền.

- Phụt!

Sa Lỗ vừa bị một quyền của Đông Phương Trường Minh đánh trúng lập tức cảm thấy ngũ nội lộn nhào không nhìn được phun ra một ngụm máu tươi.

- Ta chịu thua!!

Lúc này một âm thanh cao vút lập tức vang vọng cả Đấu Chiến Trường.

- Vù!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cười nhẹ một tiếng thu lại Vạn Từ Thủ.

- Phù phù phù....

Sau khi thoát được sự khống chế của Đông Phương Trường Minh Sa Lỗ liên tục thở dốc mấy tiếng ánh mắt khi nhìn về phía Đông Phương Trường Minh tràn ngập vẻ sợ hãi.

Lúc này hắn mới biết được ban đầu không phải là Đông Phương Trường Minh khinh thường mình mà là hắn thật sự có thực lực áp đảo mình, không nói tới những thứ khác chỉ dựa vào một chiêu vừa rồi nếu hắn không nường tay thì mình có mười mạng cũng không đủ để chết.

- Đa tạ rồi!

Nghĩ tới đây Sa Lỗ lại nhìn Đông Phương Trường Minh trịnh trọng nói một tiếng sau đó quay đầu bay đi.

- Cái gì? Sa Lỗ thua sao??

- Không lẽ là hãn cố ý?

- Ta thấy không phải đâu. Người không thấy vừa rồi hãn đã sử dụng Hoàng Sa Không Gian còn bị Tô Minh đại nhân đánh một chưởng trọng thương sao? Ta thấy do thực lực của Tô Minh đại nhân cao hơn Sa Lỗ quá nhiều mà thôi!

- Đúng vậy đó! Ta đã sớm nói Tô Minh tiên sinh lợi hại nhất!!

- Tô Minh tiên sinh vô địch!

.....

Nhìn thấy tình cảnh trên lôi đài vô số khán giả đang quan sát bắt đầu nhao nhao nghị luận.

- Mọi người xin yên tĩnh lại!

Lúc này trọng tài bỗng nhiên quát lớn một tiếng.

Mọi người bên trong đấu trường nghe vậy đồng loạt im lặng lại đồng loạt nhìn về phía trọng tài chờ hãn nói tiếp.

- Hôm nay chúng ta rất vinh hạnh được chứng kiến một vị Bách Chiến Bách Thắng cường giả tại Đấu Chiến Trường, hãn chính -- Tô Minh!!

Dưới sự trông đợi của mọi người chỉ nghe trọng tài nhìn Đông Phương Trường Minh trịnh trọng nói.

- Hiện nay ta xin được đem Bách Thắng Ấn này chuyển giao cho Tô Minh đại nhân. Đây chính là bằng chứng cho chiến tích của ngài ấy và cũng chính là Chiến Tướng Ấn của Sinh Mạng Nữ Thần vĩ đại của chúng ta - Bối Nhĩ

Cách Tỳ. Chỉ cần Tô Minh đại nhân đem ấn này đến Sinh Mạng Thần Điện thì ngài ấy có thể trở thành một trong các chiến tướng của Nữ Thần vĩ đại hưởng thụ....

Hơi dừng lại một chút trọng tài lại lấy từ trong người ra một cái kim ấn ra nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Xin lỗi! Ta không có hứng thú trở thành Chiến Tướng của Sinh Mệnh Nữ Thần!!

Nhưng hắn còn chưa kịp nói xong đã bị Đông Phương Trường Minh lạnh lùng cắt đứt.

- Sao lại như vậy? Tô Minh đại nhân nếu không phải là vì trở thành Chiến Tướng tại sao ngài lại đến Đấu Chiến Trường này??

Trọng tài nghe vậy kinh ngạc nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Ta đến đây là vì khiêu chiến Sinh Mạng Nữ Thần!!

Đông Phương Trường Minh đảo mắt nhìn quanh một chút rồi nghiêm nghị quát lớn một tiếng âm thanh truyền khắp cả thành.

- Cái gì? Hắn muốn khiêu chiến Nữ Thần??

Sa Lỗ đang dường như bên trong đấu trường nghe được tiếng nói của Đông Phương Trường Minh thì chấn động vô cùng hắn vốn nhận được lệnh của Bối Nhĩ Cách Tỳ đến đây kiểm tra thực lực của Đông Phương Trường Minh nếu có thể thì sẽ thu dụng hắn làm Chiến Tướng phục vụ cho nàng ta.

Hắn nghĩ thế nào cũng không thể ngờ được hiện tại Đông Phương Trường Minh lại muốn khiêu chiến với Nữ Thần.

- Ầm ầm ầm...

Tiếng nói của Đông Phương Trường Minh giống như là cưỡi thiên thần lơ lửng oanh tạc thẳng vào trong lòng những người ở đây làm cho bọn họ chấn động vô cùng trong mắt bọn họ Sinh Mệnh Nữ Thần - Bối Nhĩ Cách Tỳ luôn là cao quý, vĩ đại và cường đại nhất!!

Nhưng bên trong lòng của tất cả mọi người đều có tâm bất khuất đều muốn khiêu chiến Sinh Mệnh Nữ Thần một lần nhưng mà bọn họ đều biết thực lực của mình nếu khiêu chiến với nàng ta thì một điểm cơ hội sinh tồn cũng không có cho nên chỉ có thể chôn chặt giấc mộng này trong lòng mình.

Mà hiện tại Đông Phương Trường Minh lại nói ra lời khiêu chiến với Sinh Mệnh Nữ Thần rất tự nhiên mọi người đều cho rằng hành động của Đông Phương Trường Minh hiện giờ là đại diện cho hy vọng của bọn họ.

- Tô Minh!

- Tô Minh cố lên!

- Tô Minh ta ủng hộ ngươi!

- Khiêu chiến với Nữ Thần đi!!

Không biết ai là người đầu tiên kêu lên nhưng rất nhanh cả Đấu Chiến Trường chỉ vang lên một âm thanh duy nhất đó chính là âm thanh ủng hộ cho Đông Phương Trường Minh ngay cả người bình tĩnh nhất bây giờ cũng tùy ý hét to.

Trong mắt bọn họ Đông Phương Trường Minh hiện tại chính là chiến sĩ vĩ đại nhất trong thiên địa.

- Ha...

Đông Phương Trường Minh nghe thấy những âm thanh đó thì trên môi

xuất hiện một nụ cười vui vẻ sau đó lại đưa mắt nhìn về phía Sinh Mạng Thần Điện chờ đợi câu trả lời của Bối Nhĩ Cách Tỳ.

- Nếu người muốn khiêu chiến với ta thì một tháng sau đến Thương Mang Sâm Lâm ở ngoài thành. Ta ở đó đợi người!!

Bối Nhĩ Cách Tỳ ngồi trong Thần Điện nhìn thấy ánh mắt của Đông Phương Trường Minh thì trầm mặt một chút rồi cũng quát lên một tiếng.

Tiếng nói của nàng đồng dạng cũng vang vọng trong không gian truyền vào tai tất cả mọi người trong thành.

PS: Gần đến Tết nên mình hơi bận cho nên chương có thể ra hơi trễ các bạn thông cảm nha!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Quyết Đấu.

Một tháng sau khi Đông Phương Trường Minh hẹn chiến với Sinh Mệnh Nữ Thần Bối Nhĩ Cách Tỳ.

Sáng sớm khu vực trăm dặm xung quanh Thương Mang Sâm Lâm đã có hơn mấy ức người tụ tập bọn họ đều là những cư dân bên trong Sinh Mệnh Thần Đô nghe được tin về trận chiến giữa hai đại cường giả nên kéo đến đây quan chiến.

- Này! Người nói xem trận chiến hôm nay thật ra là ai sẽ thắng?

- Còn phải hỏi sao? Đương nhiên là Nữ Thần đại nhân rồi. Ngài ấy đã thống trị Sinh Mệnh Thần Vực này mấy chục vạn năm thực lực tự nhiên vô cùng cường đại. Dù cho Tô Minh đại nhân có mạnh tới đâu cũng không thể đánh bại ngài ấy đâu!!

- Ta thấy chưa chắc đâu! Nữ Thần đại nhân tuy đúng là rất cường đại nhưng nếu Tô Minh đại nhân dám khiêu chiến với ngài ấy thì hiển nhiên không nhiều thì ít cũng đã nắm chắc mấy phần khả năng chiến thắng, cho nên theo ta thấy kết quả trận chiến này thế nào rất khó định liệu trước!!

- Đúng vậy!

- Ôi! Nếu ta có một ngày ta có thể có được thực lực như Tô Minh đại nhân thì hay biết mấy!!

- Ta cũng vậy, nếu thật sự có một ngày như vậy thì cho dù có chết ta cũng

cam lòng!!

.....

Lúc này phía trên mặt đất chỉ nghe mọi người xôn xao bàn luận về cuộc chiến sắp diễn ra không khí huyền não vô cùng.

- Vút! Vút!

Đột nhiên trên bầu trời lại có hai đạo độn quang một trắng một xanh cùng lúc lóe lên bắn thẳng về phía trước.

- Ầm!

Khi còn cách đối phương khoảng trăm trượng cả hai đạo độn quang đồng thời dừng lại hóa thành một thanh niên bạch y bạch phát và một nữ Tinh Linh thân mặc trường bào màu xanh. Hai người chính là hai nhân vật chính của ngày hôm nay Sinh Mệnh Nữ Thần - Bối Nhĩ Cách Tỳ cùng với người khiêu chiến Đông Phương Trường Minh.

Hai người vừa xuất hiện lập tức dập tắt không khí huyền não phía dưới mặt đất. Tất cả mọi người đồng loạt ngược nhìn lên hai thân ảnh duy nhất đang bay trên bầu trời hồi hộp chờ đợi giây phút trận đại tuyệt thế bắt đầu.

- Tô Minh ta đã có nghe Sa Lỗ về thực lực của ngươi, đúng thật là rất khá! Nhưng muốn khiêu chiến ta thì quả thật là còn kém quá xa, ngươi hôm nay đến đây là đang muốn tìm chết sao?

Vào lúc này trên không trung chỉ thấy Bối Nhĩ Cách Tỳ nhìn Đông Phương Trường Minh lạnh lùng nói.

- Ôi! Nữ Thần đại nhân của ta cuộc chiến còn chưa bắt đầu bây giờ nói ai thắng ai thua thật là quá sớm a!!

Trên mặt Đông Phương Trường Minh lộ ra một nụ cười nhạt nói.

- Hừ! Không cần nói nhiều nữa cuộc chiến sẽ lập tức bắt đầu ngay, bây giờ ta cho người một cơ hội... ra tay trước đi!!

Bối Nhĩ Cách Tỳ nghe vậy hừ lạnh một tiếng rồi quát lên.

- Được! Nếu người đã rộng lượng như vậy thì ta cũng không khách sáo nữa. Vạn Từ Thủ - Lôi Phá!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy mỉm cười một tiếng rồi giọng quát lên.

- Ùng ùng ùng...

Tiếp theo chỉ thấy hàng tỉ lôi quang màu lam đồng thời từ trong hai bàn tay hần tràn ra bắn thẳng về phía Bối Nhĩ Cách Tỳ.

- Đến đây!

Bối Nhĩ Cách Tỳ thấy khê kêu lên một tiếng sau đó lật tay lấy ra một cái quyền trượng màu xanh ngọc bích vung lên.

- Âm âm âm...

Quyền trượng của Bối Nhĩ Cách Tỳ và lôi quang của Đông Phương Trường Minh vừa va chạm với nhau lập tức khiến cho không gian xung quanh âm âm nổ tung nứt ra vô số lỗ thủng to.

- Âm!

Sau một lúc giằng co cả hai đại cường giả cùng lúc lui lại phía sau.

- Giỏi.. giỏi... giỏi lắm... không ngờ người lại ẩn giấu thực lực giỏi như

vậy. Xem ra trước đây ta đã quá xem thường người rồi! Người quả nhiên đủ khả năng khiêu chiến ta nhưng ta có thể hỏi người một câu được không? Người thật ra là ai xưa nay ta chưa từng nghe ở Tây Phương Thiên Giới có cường giả nào tên là Tôn Minh cả!!

Vừa ổn định lại thân hình Bối Nhĩ Cách Tỳ lập tức ngưng trọng nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi tuy chỉ mới giao thủ một chiêu với hắn nhưng nàng đã nhận ra thực lực của hắn tuy có chênh lệch với bản thân mình đôi chút nhưng tuyệt đối không phải là quá xa cường giả như vậy chắc chắn không phải là loại người vô danh được.

- Ta xin giới thiệu lại một lần nữa ta tên -- Đông Phương Trường Minh!

Đông Phương Trường Minh nghe thấy câu nói của Bối Nhĩ Cách Tỳ thì trầm giọng nói.

- Tô Minh đại nhân đang nói gì vậy?

- Đông Phương Trường Minh là ai? Tại sao ta chưa từng nghe qua??

- Đúng vậy đó!

- Đông Phương Trường Minh là ai??

...

Đông Phương Trường Minh vừa dứt lời thì lập tức làm cho những khán giả phía dưới bắt đầu xôn xao đa phần bọn họ đều chưa từng nghe qua cái tên Đông Phương Trường Minh.

- Thì ra người chính là Bạch Phát Ma Hoàng vừa quật khởi gần đây ở Tinh Thần Hải! Không ngờ người lại đến đây khiêu chiến với ta. Cũng được để ta xem rốt cuộc là người đệ nhất Thần Hoàng cường giả ở Tinh Thần Hải

mạnh hơn hay là ta mạnh hơn đây!!

Có điều bọn họ không biết không có nghĩa là Bối Nhĩ Cách Tỳ không biết sau khi nghe Đông Phương Trường Minh nói xong nàng trầm giọng hét lên một tiếng sau đó đưa cao quyền trượng trong tay mình lên bắt đầu niệm từng câu Ma Pháp Chú vô cùng huyền ảo và phức tạp.

- Âm ầm ầm.....

Ma Pháp Chú Ngữ của nàng vừa vang lên những cây cổ thụ cao lớn hơn vạn năm tuổi bên dưới Thương Mang Sâm Lâm lập tức bắt đầu xảy ra dị biến chỉ thấy phía trên thân cây bắt đầu xuất hiện những gương mặt bằng gỗ sần sùi những tán cây khổng lồ bắt đầu hóa thành những cánh tay vạm vỡ.

Chỉ trong chớp mắt hàng trăm tên Khô Mộc Chiến Sĩ tay cầm lang nha bổng đã xuất hiện bên cạnh Bối Nhĩ Cách Tỳ mỗi tên đều có thực lực Thần Vương sơ kỳ có thể nói là vô cùng kinh khủng.

- Tê! Đây không lẽ chính là Cấm Chú - Sinh Mệnh Lễ Tán của Sinh Mệnh Ma Pháp??

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy như vậy thì không nhịn được hít một hơi khí lạnh kinh ngạc kêu lên một tiếng từ lâu hẳn đã có nghe nói đến Sinh Mệnh Thần Hệ có một loại Cấm Chú Ma Pháp phi thường phi thường biến thái được gọi là Sinh Mệnh Lễ Tán khi thi triển nó thì người thi thuật có thể hóa những cây cổ thụ ở gần mình thành từng tên Khô Mộc Chiến Sĩ thực lực của từng tên Khô Mộc Chiến Sĩ được phân chia theo số tuổi của những cây hóa thành chúng cao nhất thậm chí có thể sánh ngang với Thần Hoàng đỉnh phong chỉ thua sinh vật do Siêu Cấp Cấm Chú - Thiên Giai Triệu Hoán Đại Trận trong truyền thuyết đúng một bậc Đông Phương Trường Minh lại gặp được nó không biết nên nói là hần xui xẻo hay may mắn đây!!

- Ha ha ha.... Đây đúng là Sinh Mệnh Lễ Tán xin Đông Phương huynh chỉ giáo cho!

Bối Nhĩ Cách Tỳ nhìn thấy vẻ mặt của Đông Phương Trường Minh thì cười dài một tiếng sau đó vung tay lên.

- Giết!!

Đám Khô Mộc Chiến Sĩ vừa được triệu hoán ra lập tức rống to một tiếng hùng hổ xông thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Được lắm! Hôm nay ta cũng muốn xem xem Sinh Mạng Cấm Chú trong truyền thuyết thật ra là cường đại bao nhiêu!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trong mắt lóe lên một tia hào quang quát lớn một tiếng vung tay lên xung quanh hần lập tức xuất hiện hàng trăm con Khôi Lỗi Dẫn Thần thực lực không chút thua kém đám Khô Mộc Chiến Sĩ chút nào hung mãnh xông lên nghênh chiến.

- Âm ầm ầm... ùng ùng ùng!!

- Âm ầm ầm... ùng ùng ùng!!

- Âm ầm ầm... ùng ùng ùng!!

Trong chớp mắt trên không trung đã xảy ra một trận siêu cấp đại chiến khiến cho thiên địa mờ tối.

- Thật khủng khiếp!!

Đám khán giả ở phía dưới mặt đất thấy như vậy đều nín thở mắt không dám chớp chút nào liếc mạng quan sát trận chiến ở trên không trung.

Trong lòng đều thầm nghĩ trận chiến này thật ra là ai thắng là Đông

Phương Trường Minh hay là Sinh Mạng Nữ Thần của bọn họ Bối Nhĩ Cách Tỳ đây??

PS: Chương hôm nay hơi ngắn mong các bạn thông cảm! Mình hứa sẽ bù sau!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Trộm.

Trong lúc Phân Thân Đông Phương Trường Minh đang quyết chiến với Sinh Mệnh Nữ Thần - Bối Nhĩ Cách Tỳ thì Bản thể của hắn đang cùng với hai người Y Tư Kỳ và Vi Vi An nhân cơ hội này lên vào bên trong Sinh Mệnh Thần Điện.

- Vút vút vút...

Với tốc độ của ba người hiển nhiên là vô cùng dễ dàng qua mắt được những thủ vệ bên trong ngay cả Thần Hoàng cường giả Ô Nặc mà Bối Nhĩ Cách Tỳ lưu lại để bảo vệ Sinh Mệnh Thần Điện cũng không thể phát hiện bọn họ mảy may. Rất nhanh bọn họ đã đến trước một cánh cửa lớn ở sâu bên trong khu vực cấm địa của Sinh Mệnh Thần Điện.

- Y Tư Kỳ Sinh Mệnh Nguyên Tuyền thật sự nằm bên trong ư?

Đông Phương Trường Minh ngẩng đầu quan sát cánh cửa cao hơn trăm trượng được khắc đầy các loại ma văn huyền ảo trước mặt mình một chút rồi quay đầu nhìn Y Tư Kỳ hỏi.

- Ủm! Thiếp đã Sưu Hồn một tên Bát Dực Thiên Sứ phụ trách bảo vệ nơi này xác định Sinh Mệnh Nguyên Tuyền thật sự nằm bên trong đó tuyệt đối không sai được. Chỉ có điều bên trên cánh cửa này có mấy cái Thượng Cổ Cấm Chế phi thường lợi hại muốn mở nó ra e rằng có chút khó khăn!

Y Tư Kỳ gật đầu nói.

- Việc mấy cái Thượng Cổ Cấm Chế này cứ giao cho ta giải quyết bảo đảm rất nhanh sẽ phá giải được chúng!

Vi Vi An ở bên cạnh nghe vậy bước lên một bước nói.

- Vi Vi An tỷ tỷ người có nghiên cứu về Thượng Cổ Cấm Chế sao?

Y Tư Kỳ nghe vậy kinh ngạc nhìn Vi Vi An hỏi phải biết rằng Thượng Cổ Cấm Chế là một môn học vô cùng thâm ảo nàng ở bên trong Thánh Thành nhiều năm cũng chỉ học được chút da lông mà thôi không ngờ Vi Vi An vậy mà lại tinh thông nó thử hỏi làm sao mà nàng ta có thể không kinh ngạc.

- Trước đây đúng là có học qua một chút bây giờ đúng lúc có thể đem ra dùng!!

Vi Vi An nhàn nhạt đáp một tiếng sau đó không nói thêm một câu nào nữa nhẹ nhàng vung tay lên bắt đầu đánh ra những cái cấm chế vô cùng huyền ảo.

Hai người Đông Phương Trường Minh và Y Tư Kỳ thấy vậy đưa mắt ngừng trợn nhìn.

- Âm ầm ầm...

Lúc này chỉ thấy khi từng đạo ấn quyết từ trong tay của Vi Vi An được đánh lên trên Phong Ấn Chi Môn thì phong ấn ma văn trên đó bắt đầu từ từ mờ đi.

- Âm!

Cứ như vậy đến nửa canh giờ sau cuối cùng đạo ma văn sau cùng trên Phong Ấn Chi Môn cũng đã âm ầm nổ tung.

- Vào được rồi!

Vi Vi An thấy vậy trên mặt lộ ra một nụ cười hơi lười lại phía sau một chút nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Đa tạ!

Đông Phương Trường Minh trịnh trọng nhìn Vi Vi An nói một tiếng sau đó đẩy cửa bước vào bên trong.

Vừa bước vào bên trong cánh cửa ba người chỉ nhìn thấy trước mắt mình là là một Huyền Giới rộng hơn vạn dặm.

- Nhanh chóng tìm Sinh Mệnh Nguyên Tuyền đi!

Đông Phương Trường Minh quét mắt nhìn xung quanh một chút rồi kêu lên một tiếng tiếp theo đó thần thức từ trong người hắn không ngừng tràn ra bốn phía.

- Sinh Mệnh Nguyên Tuyền đang ở phía bắc!

Không bao lâu sau chỉ nghe Y Tư Kỳ kêu lên một tiếng sau đó cả ba người cùng hóa thành ba đạo độn quang bay theo hướng nàng chỉ.

Một giờ sau một ngọn thần sơn cao hơn vạn trượng đã hiện ra trước mắt bọn họ phía trên đó là vô số cây Sinh Mệnh Thần Thụ xanh tươi bát ngát trải rộng khắp nơi.

Mà trên đỉnh của ngọn thần sơn đó là một dòng suối nhỏ đang chảy róc rách từng luồng khí tức sinh mệnh tinh khiết không ngừng từ trong đó tản ra khiến cho cho người ta có một cảm giác phi thường thoải mái. Nó đương nhiên chính là thứ mà đám người Đông Phương Trường Minh muốn tìm chí bảo của Sinh Mệnh Thần Hệ - Sinh Mệnh Nguyên Tuyền!!

- Đây chính là Sinh Mệnh Nguyên Tuyền sao? Sinh mệnh khí tức còn

nồng đậm hơn ta tưởng tượng rất lần nữa!!

Khi tận mắt nhìn thấy được Sinh Mệnh Nguyên Tuyền tự mình cảm nhận được sinh mệnh khí tức nồng đậm bên trong đó thì Vi Vi An không nhận được kinh ngạc nói.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh ở bên cạnh nghe vậy cũng gật đầu một cái tỏ vẻ tán đồng sinh mệnh khí tức bên trong Sinh Mệnh Nguyên Tuyền quả thật còn mạnh hơn hẳn tưởng tượng vài lần nếu như tàn hồn của Tổ Gia Gia Đông Phương Khiếu Thiên của hắn được đặt vào đây thì cơ hội hồi phục sẽ rất cao!!

- Ầm!

Nghĩ đến việc bản thân sắp được gặp lại Tổ Gia Gia của mình hắn không nhận được kích động lập tức lật tay đánh ra một chưởng cương bạch ngọc muốn đem Sinh Mệnh Nguyên Tuyền kéo vào bên trong Nội Thiên Địa.

- Ầm! Đùng!!

Nhưng khi chưởng cương của hắn sắp đụng đến Sinh Mệnh Nguyên Tuyền thì dị biến đột nhiên xảy ra chỉ thấy toàn bộ ngọn thần sơn bỗng nhiên phát ra từng tia lực quang chói mắt hội tụ thành một tấm màn chắn màu xanh phá tan một chưởng của Đông Phương Trường Minh.

- Hử! Sao lại như vậy?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy kinh ngạc bật thốt.

- Nếu ta đoán không lầm thì đây có thể là Sinh Mệnh Thủ Hộ Đại Trận trong truyền thuyết??

Vi Vi An nhú nhú mày một chút rồi nói.

- Sinh Mệnh Thủ Hộ Đại Trận? Đó là gì??

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì nhìn Vi Vi An hỏi.

- Nói ra thì rất phức tạp, người chỉ cần biết là hiện giờ cả tòa thần sơn này hiện giờ là vật thủ hộ của Sinh Mệnh Nguyên Tuyền nếu người muốn lấy nó đi thì người phải phá hủy nó trước!!

Vi Vi An nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Phá hủy ngọn thần sơn này? Có được không??

Y Tư Kỳ không nhịn được nghi ngờ nói dù sao thì sức phòng thủ của ngọn thần sơn bọn họ đều tận mắt thấy qua một chương của Đông Phương Trường Minh cũng không thể làm nó lay động mảy may như vậy thì cho dù ba người bọn họ có hợp sức thì trong thời gian ngắn cũng không thể phá được nó nhưng mà thứ bọn họ thiếu nhất bây giờ vừa vặn chính là thời gian!!

- Nếu trong khoảng thời gian ngắn chúng ta không thể phá được nó. Thì không bằng chúng ta nhổ tận gốc mang nó vào bên trong Nội Thiên Địa của ta. Hai nàng thấy thế nào??

Đông Phương Trường Minh nhú mày suy nghĩ một chút rồi nhìn Vi Vi An và Y Tư Kỳ nói.

- Chuyện này? Được! Chúng ta thử một lần xem sao!!

Hai nàng nghe vậy suy nghĩ một chút rồi cùng gật đầu.

- Ầm!

Tiếp theo ba người chia thành ba phương vị cùng lúc vận chuyển thần lực

bên trong cơ thể đánh vào ngọn thần sơn phía dưới muốn nhổ nó lên.

- Ấm ấm ấm ấm....

Dưới sự hợp sức của ba người sau một lúc lâu chỉ thấy ngọn thần sơn lung lay không ngừng sau đó từ từ bay lên khỏi mặt đất cuối cùng bị thần lực của ba người kéo vào bên trong Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh.

- Phù! Đi mau!!

Sau khi làm xong hết thấy Đông Phương Trường Minh thở nhẹ một tiếng sau đó lập tức mang theo Vi Vi An và Y Tư Kỳ phá không bay đi thoát khỏi Sinh Mệnh Thần Điện.

.....

- Ha ha ha... Bối Nhĩ Cách Tỳ hôm nay thỉnh giáo đến đây là được rồi! Ta xin cáo từ!!

Cùng lúc này phía trên Thương Mang Sơn Mạch Phân Thân của Đông Phương Trường Minh cảm nhận được Bản thể đã thành công thì cười dài một tiếng phá không bay đi.

- Hử!!

Bối Nhĩ Cách Tỳ thấy Phân thân Đông Phương Trường Minh đột nhiên rời đi thì trong mắt lóe lên một tia sáng kinh ngạc trong lòng đột nhiên sinh ra một cảm giác bất an khiến cho nàng ta không quan tâm đến ánh mắt kinh ngạc không hiểu chuyện gì xảy ra của đám khán giả bên dưới dốc hết toàn lực trở về Sinh Mệnh Thần Điện của mình.

- Ô Nặc người mau ra đây!

Khi về đến nơi Bối Nhĩ Cách Tỳ lập tức quát lớn một tiếng.

- Nữ Thần đại nhân có việc gì?

Trong chớp mắt Ô Nặc đã xuất hiện trước mặt Bối Nhĩ Cách Tỳ cung kính nói.

- Trong lúc ta đi ở đây có xảy ra chuyện gì không?

Bối Nhĩ Cách Tỳ nhìn Ô Nặc hỏi.

- Không... không có việc gì cả!!

Ô Nặc suy nghĩ một chút rồi trả lời.

- Hử! Không tốt! Mau theo ta đến đây!!

Bối Nhĩ Cách Tỳ nghe vậy nhú nhú mày một chút rồi cả kinh quát lên một tiếng sau đó mang theo Ô Nặc bay đến chỗ bí cảnh mà bọn Đông Phương Trường Minh vừa rời khỏi.

Khi đến nơi hai người bọn họ chỉ nhìn thấy Không Gian Chi Môn ở đó mở toang ra Huyền Giới bên trong cũng vì mất đi sự chống đỡ của Sinh Mệnh Thần Sơn mà hóa thành một mảnh sa mạc.

- Giỏi... giỏi... giỏi! Giỏi lắm! Đông Phương Trường Minh người thật sự giỏi lắm. Không ngờ lại dám dùng kế diệu hồ ly sơn lừa ta ra khỏi Thần Điện mưu đoạt Sinh Mệnh Nguyên Tuyền của Tộc ta! Ô Nặc người nghe đây lập tức truyền lệnh xuống dốc toàn lực truy sát Đông Phương Trường Minh cho ta. Ta muốn hấn chết toàn thân!!

Nhìn thấy cảnh này với trí thông minh của Bối Nhĩ Cách Tỳ sao có thể không đoán được đã có chuyện gì xảy ra lập tức cao giọng quát lên một tiếng.

- Ầm!

Tiếng nói của nàng làm cho không gian xung quanh âm ỉm hẳn lại.

- Vâng Nữ Thần đại nhân!!

Ô Nặc nghe vậy lập tức trịnh trọng kêu lên một tiếng sau đó lập tức ra ngoài truyền lệnh chỉ có điều hai người nghĩ thế nào cũng không thể ngờ được bọn người Đông Phương Trường Minh đã sớm dựa vào thần thông của Mặc Linh Thánh Chu trốn vào Không Gian Thông Đạo đang trên đường đi đến Đông Phương Thiên Giới rồi!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Dị Biến Trong Thông Đạo.

Bên trong Không Gian Thông Đạo kết nối Tây Phương Thiên Giới và Đông Phương Thiên Giới.

- Ầm!

Lúc này chỉ thấy ở trong hư không đột nhiên vang lên một tiếng nổ lớn năng lượng cuộn cuộn từ khắp bốn phương tám hướng hội tụ tới điên cuồng xoay tròn tạo thành một vòng xoáy lớn. Tiếp theo đó chỉ thấy một chiếc chiến thuyền màu đen cao hơn trăm trượng từ bên trong bay ra thứ đó chính là Mặc Linh Thánh Chu của đám người Đông Phương Trường Minh.

- Ha ha ha.... Lần hành động này thật đúng là quá mức sáng khoái, ta thật sự rất muốn nhìn thấy được vẻ mặt của Bối Nhĩ Cách Tỳ lúc này. Có lẽ là rất đặc sắc a!!

Vào giờ phút này chỉ thấy Vi Vi An đứng ở chỗ cao nhất của chiến thuyền tùy ý cười nói.

- Vi Vi An tỷ tỷ người nói rất đúng, vào lúc này sắc mặt của Bối Nhĩ Cách Tỳ nhất định là rất đặc sắc ha ha ha...

Y Tư Kỳ ở bên cạnh cũng phụ họa nói.

- Hai nàng đừng có ở đó mà cười nữa mau tới giúp ta một tay đi!!

Đông Phương Trường Minh đang điều khiển Mặc Linh Thánh Chu nghe

thấy tiếng cười của hai người thì nghiêm mặt trầm giọng quát lên một tiếng.

Trong lòng hẳn hiểu rõ rằng lần này bọn họ lấy đi Sinh Mệnh Nguyên Tuyền và Sinh Mạng Thần Sơn không chỉ khiến cho Sinh Mệnh Thần Hệ tổn thất nặng nề mà còn biến nó trở thành trò cười lớn ở Tây Phương Thiên Giới Bối Nhĩ Cách Tỳ tuyệt đối sẽ không tha cho bọn họ nhất định nàng ta đang cho người lòng sục ba người khắp nơi. Bởi vậy chỉ có nhanh chóng đi tới Đông Phương Thiên Giới bọn họ mới có thể xem như chân chính an toàn!!

- Được!

Hai người Vi Vi An nghe thấy lời nói đó lập tức thu lại nụ cười gật đầu một cái sau đó nhanh chóng bước tới phía trước phụ trợ Đông Phương Trường Minh điều khiển Mặc Linh Thánh Chu.

- Vù!

Dưới sự điều khiển của ba người Mặc Linh Thánh Chu phía dưới thân bọn họ rung lên một cái sau đó hóa thành một đạo hào quang màu đen bắn thẳng về phía trước.

Sau khi bọn họ rời đi hắc động ở đó cũng nhanh chóng được thiên địa nguyên khí bên trong không gian lấp đầy lại.

- Ầm!

Ba ngày sau cuối cùng Mặc Linh Thánh Chu cũng đến cửa ra bên kia của Không Gian Thông Đạo lập tức ầm ầm dừng lại.

Nhìn thấy đầu bên kia của Không Gian Thông Đạo thân hình của Đông Phương Trường Minh khẽ động hai mắt sáng rực lên.

- Ầm!

Nhưng lúc hăn sắp điều khiển Mặc Linh Thánh Chu bay tới Không Gian Chi Môn thì đột nhiên từ vùng không gian phía dưới lại xuất hiện một màn hào quang lóe lên bao phủ thân thuyền lại khiến cho nó dừng lại giữa không trung không thể di chuyển chút nào.

- Đông Phương có chuyện gì vậy?

Vi Vi An thấy vậy nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Hình như là chúng ta vừa rơi vào một tòa Siêu Cấp Đại Trận!!

Đông Phương Trường Minh nhíu nhíu mày quan sát xung quanh một chút rồi trầm giọng nói.

- Siêu Cấp Đại Trận? Không phải là đám người Sinh Mệnh Thần Điện biết chúng ta đi qua đây nên cố tình sắp đặt mai phục chứ??

Y Tư Kỳ nghe vậy lo lắng nói.

- Ta thấy không phải đâu. Bởi vì ta có thể cảm nhận được đây không phải trận pháp của Tây Phương Thiên Giới mà là trận pháp của Đông Phương Thiên Giới!!

Đông Phương Trường Minh phóng mắt quan sát xung quanh một vòng rồi nói.

- Trận pháp của Đông Phương Thiên Giới? Người có biết cụ thể là loại trận pháp nào không??

Vi Vi An ở bên cạnh nghe vậy thì trầm giọng hỏi.

- Trước đây lúc ở Nhân Gian Giới ta đã có gặp qua loại trận pháp này trong một quyển cổ tịch của Tổ Gia Gia đây... đây hình như là Tứ Linh Phong Thiên Trận!!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi nói.

- Tứ Linh Phong Thiên Trận? Xem ra lần này chúng ta gặp phiền phức lớn rồi!!

Vi Vi An nghe xong thì sắc mặt trầm xuống nói.

- Tại sao vậy?

Y Tư Kỳ hỏi.

- Ta từng nghe một trưởng bối trong Tộc nói Tứ Linh Phong Thiên Trận này là một trong những tòa Tuyệt Trận nổi tiếng ở Đông Phương Thiên Giới từng phong ấn một tên Thiên Cấp cường giả, phi thường lợi hại. Tuyệt đối không thể xem thường được!!

Vi Vi An trầm giọng nói.

- Tê! Như vậy bây giờ chúng ta phải làm sao?

Y Tư Kỳ nghe vậy không nhịn được hít một hơi khí lạnh lo sợ nói.

- Đừng hoảng hốt! Bây giờ chúng ta chỉ còn cách đi về phía trước tiến tới Trận Nhân ta nghe vậy trưởng bối đó nó đây chính là nơi lợi hại nhất của Tứ Linh Phong Thiên Trận nhưng cũng là lối thoát duy nhất!!

Vi Vi An trầm mặt một chút rồi trả lời dù sao đi nữa thì nàng cũng xuất thân từ Thượng Cổ thế gia kiến thức không phải là hai người Đông Phương Trường Minh có thể so sánh được.

- Được!

Cho nên hai người vừa nghe vậy lập tức gật đầu một cái sau đó bọn họ thu

hồi Mặc Linh Thánh Chu cùng nhau bay về phía trước dọc đường hết sức cẩn thận tránh làm kinh động đến người chủ trận.

Nhưng ba người không biết rằng từ khi bọn họ bước vào trận thì đã bị người khác phát hiện ra rồi. Vào lúc này ở trung tâm của Tứ Linh Phong Thiên Trận chỉ thấy hai đạo thân ảnh đang quan sát nhất cử nhất động của bọn họ đó là một tráng hán thân mặc kim giáp sáng lấp lánh và một lão giả toàn thân trùm bên trong một bộ hắc bào!!

- Xích Huyền Tử người chủ trận cái kiểu gì vậy! Tại sao trong giờ phút quan trọng này lại có người khác xông vào trận??

Chỉ nghe kim giáp đại hán nhìn lão giả hắc bào quát hỏi.

- Xin Thần Kim đại nhân thứ tội! Thuộc hạ sẽ lập tức vận dụng lực lượng của đại trận mật sát chúng ngay!!

Lão giả hắc bào nghe vậy lập tức cung kính nói.

- Không cần đâu! Theo ta thấy ba người bọn chúng đều là Thần Hoàng đỉnh phong cường giả đặc biệt là tên tiểu tử tóc trắng đó có thể còn mạnh hơn một chút cho dù người có điều động uy lực đại trận trong thời ngắn cũng không thể giải quyết được chúng đâu. Không khéo còn làm ảnh hưởng đến đại sự của chúng ta! Người cứ tiếp tục trợ giúp Thần Huyền là được rồi. Còn về phần ba người đó cứ giao cho ta và Huyền, Hoàng hai tổ là được rồi!!

Kim giáp đại hán nghe được lời của lão giả áo đen thì hừ lạnh nói.

- Nhớ kỹ khi đối phó với Ma Nữ đó người phải hết sức cẩn thận dù rằng đã bị Đệ Cửu Nhân đánh trọng thương từ trước nhưng vẫn còn có thực lực Thiên Cấp tuyệt đối không thể khinh thường đâu biết chưa??

Hơn dừng lại một lát đại hán lại tiếp tục.

- Vâng! Xin Thần Kim đại nhân cứ yên tâm ta nhất định sẽ cố gắng hết sức hiệp trợ các ngài giải quyết Ma Nữ đó!!

Lão giả áo đen nghe vậy tự nhiên không dám nói nhiều liên tục gật đầu nói.

- Như vậy thì tốt. Sau khi việc thành tuyệt đối không thiếu chỗ tốt cho người đâu!!

Thần Kim lại nhìn Xích Huyền Tử nói một tiếng cuối cùng sau đó bước lên một bước.

- Ầm!!

Chỉ trong chớp mắt hắc đã xuất hiện trước mặt ba người Đông Phương Trường Minh đồng thời sau lưng hắc cũng xuất hiện khoảng tám mươi kim giáp binh sĩ khác mỗi người đều là Thần Vương cảnh hai người dẫn đầu còn là Thần Hoàng cảnh cường giả chính là Huyền, Hoàng hai đội mà Thần Kim nói.

- Các người là ai tại sao lại cản đường bọn ta??

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy đám người đó đột nhiên xuất hiện thì tỏ vẻ kinh ngạc lên tiếng quát hỏi.

- Ầm!

Nghe thấy câu hỏi của Đông Phương Trường Minh Thần Kim không nói một lời nào chỉ ầm ầm đánh ra một chưởng.

PS: Nhân dịp năm mới mình xin chúc các bạn: May Mắn Cả Năm. Vạn Sự An Khang. Phát Tài Phát Lộc nha!!

PSS: Năm nay mình sẽ nghỉ tết từ Mừng Một đến Mừng Ba cho nên sẽ

không có chương đến Mừng Bốn tức Thứ Hai sẽ có chương bình thường
nha!!

Chúc các bạn Năm Mới Vui Vẻ!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Đào Thoát!

- Vù!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy chưởng cương đánh về phía mình cũng lật tay đánh ra một chưởng.

- Ầm! Dùng!!

Hai đạo chưởng cương vừa va chạm với nhau lập tức vang lên một tiếng nổ to tiếp theo đó chỉ thấy Đông Phương Trường Minh và kim giáp đại hán Thần Kim đồng thời lui lại phía sau ba bước.

- Đây là.... Thần Gia Cầm Long Thủ??

Khi vừa ổn định lại thân hình Đông Phương Trường Minh không nhận được kinh ngạc kêu lên một tiếng.

-Ồ! Không ngờ người lại nhận ra tuyệt học của Thần Gia chúng ta, xem ra cũng có chút kiến thức. Đáng tiếc là hôm nay dù thế nào người cũng phải chết. Nhớ kỹ người giết người là Thần Gia Chiến Tướng - Thần Kim!!

Nghe được lời nói của Đông Phương Trường Minh thì thân hình đang muốn xông tới của Thần Kim lập tức chững lại một chút trong mắt hắn hiện ra một tia tinh quang trầm giọng kêu lên.

- Mạng của ta ở đây, người có bản lĩnh thì cứ tới lấy!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì cười lạnh một cái nói.

- Vút!

Nói xong Đông Phương Trường Minh lập tức động, hần dùng tốc độ nhanh nhất xông thẳng đến chỗ Thần Kim.

- Hắc hắc... Tốc độ thật không tệ. Đến đi, đến đi, mau đến đi!!

Thần Kim thấy vậy trên môi lộ ra một nụ cười quỷ dị liên tục quát lên mấy tiếng sau đó cũng hóa thành một đạo kim quang bắn thẳng về phía trước. Tốc độ tuyệt đối không kém hơn Đông Phương Trường Minh nửa phần!!

- Âm ầm ầm....

Trong chớp mắt hai đại cường giả đã giao thủ với nhau hàng trăm chiêu từng đạo ba động năng lượng từ trên người họ phát ra làm cho không gian bốn phía không ngừng vặn vẹo liên tục phát ra từng tiếng nổ lớn.

- Người rất không tệ, đáng để ta dùng toàn lực!!

Sau một lát chỉ nghe Thần Kim hét lớn một tiếng như là hổ gầm khiến cho không gian xung quanh âm ầm chấn động tiếp theo đó chỉ thấy sau lưng hần xuất hiện một mảnh thiên địa màu hoàng kim lớn hơn triệu trượng không ngừng phát ra từng tia sáng chói mắt chiếu sáng không gian tám tối xung quanh.

- Âm!

Nội Thiên Địa vừa xuất hiện lập tức rót lực lượng vào trong cơ thể của Thần Kim khiến cho khí thể của hần trong chớp mắt bạo tăng lên gấp mười lần chấn bay Đông Phương Trường Minh đi.

- Âm!

Vừa dừng lại Đông Phương Trường Minh lập tức cũng muốn mở Nội

Thiên Địa của mình ra tái chiến với Thần Kim nhưng ý nghĩ này vừa xuất hiện đã bị hấn không chút do dự ném ra khỏi đầu bởi vì Sinh Mệnh Nguyên Tuyền đang nằm bên trong đó. Nếu như lúc này hấn mở Nội Thiên Địa ra chắc chắn không thể qua mắt được loại cường giả lâu năm như Thần Kim đến lúc đó dù hấn có thể thoát ra khỏi đây tiến vào Đông Phương Thiên Giới thì cũng rất có khả năng bị quần hùng ở Đông Phương Thiên Giới truy sát vì Sinh Mệnh Nguyên Tuyền không có ngày nào yên!!

- Giết!!

Chính vì vậy Đông Phương Trường Minh chỉ có thể cắn răng quát lên một tiếng dựa vào thực lực của bản thân quyết chiến với Thần Kim được Nội Thiên Địa trợ giúp kết quả đương nhiên là hấn không ngừng bị ép lui lại phía sau.

- Âm ầm ầm...

Mà ở một phía khác hai người Y Tư Kỳ và Vi Vi An cũng đang bị đám tướng sĩ mà Thần Kim mang theo dùng một trận pháp vô cùng huyền ảo vây khốn không thể nào đến giúp hấn được.

- Đây tiểu tử, có nghe được lời ta nói không?

Đúng lúc này trong đầu Đông Phương Trường Minh đột nhiên lại vang lên tiếng nói của một nữ tử.

- Người là ai?

Đông Phương Trường Minh kinh ngạc hỏi.

- Ta đang ở phía Đông, ngươi chỉ cần sử dụng thần thức là có thể nhìn thấy ta!!

Nữ tử đó trả lời.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy phân ra một tia thần thức dò xét phía Đông thì quả nhiên nhìn thấy cách chỗ mình trăm dặm có một nữ tử cầm bào đang bị một đám cường giả Thần Gia khác vây công uy thế thậm chí còn hung mãnh hơn chỗ của hắn gấp mấy lần.

- Người chính là mục tiêu mà Thần Gia muốn đối phó sao?

Nhìn thấy như vậy trong lòng Đông Phương Trường Minh lập tức đoán được đại khái sự tình truyền âm hỏi nữ tử.

- Đúng vậy! Bây giờ chúng ta có thể xem như cùng hội cùng thuyền. Ta chỉ hỏi người một câu có muốn thoát ra khỏi đây không?

Nữ tử nói.

- Đương nhiên là muốn, người có biện pháp sao?

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái rồi hỏi.

- Ừm! Nhưng mà bây giờ trước tiên chúng ta phải tập hợp lại với nhau đã!!

Nữ tử gật đầu nói.

- Được!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy không cần suy nghĩ lập tức gật đầu.

- Trích Tinh Thủ!

Định kế xong Đông Phương Trường Minh lập tức quát lớn một tiếng đốc hết toàn lực xuất ra một đạo Trích Tinh Thủ chấn văng Thần Kim và đám

thuộc hạ của hắn ra đem theo Y Tư Kỳ và Vi Vi An bay về phía nữ tử đó.

- Cút ra!

Cùng lúc này nữ tử đó cũng kêu lên một tiếng dốc hết toàn lực chặn văng những kẻ đang vây công mình ra nhanh chóng bay đến hội hợp với đám người Đông Phương Trường Minh.

- Vù!

Sau một lúc cố gắng cuối cùng hai bên cũng đã chạm mặt nhau.

- Người có biện pháp gì có thể để chúng ta thoát khỏi nơi này, mau nói đi!!

Vừa gặp mặt nữ tử Đông Phương Trường Minh lập tức kêu lên một tiếng trong giọng nói không có chút khách sáo nào mà còn bao hàm chút tức giận dù sao bọn họ lâm vào hoàn cảnh này cũng là do nữ tử trước mặt hại.

- Ta đúng là có biện pháp để chúng ta thoát khỏi nơi này nhưng cần chút thời gian để chuẩn bị hy vọng các người có thể giúp ta tranh thủ chút thời gian!!

Nữ tử nghe được câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì bình thản nói.

- Cái này?? Được hy vọng người không không gạt ta!!

Ba người Đông Phương Trường Minh nghe vậy đưa mắt nhìn nhau một chút sau đó cùng gật đầu đồng ý tuy bọn họ không biết nữ tử trước mắt thật ra là thần thánh phương nào nhưng nàng ta có thể làm cho Thần Gia xuất ra đại lượng cao thủ hơn nữa còn dùng cả Tứ Linh Phong Thiên Trận để vây giết thì chắc chắn bản lĩnh không tầm thường nói không chừng thật sự có thể giúp

bọn họ thoát ra khỏi đây!!

- Tốt!

Nữ tử nghe vậy mỉm cười gật đầu một cái sau đó vung tay lên mười mấy cây trận kỳ lập tức từ trong tay áo nàng bay ra huyền phù trong không trung.

Tiếp theo đó chỉ nghe nàng ta há miệng phun ra một đạo tinh khí lên trên đó đám trận kỳ lập tức bắt đầu di chuyển theo một quỹ tích vô cùng huyền ảo.

- Vù!

Trong lúc đó hai đám truy binh của Thần Gia cũng đã hợp lại với nhau cùng lúc bay đến trước mặt bọn họ.

- Hắc hắc... Không ngờ các người lại tập hợp lại ở cùng một chỗ. Như vậy rất tốt đỡ mất công sức của chúng ta. Xích Huyền Tử người mau khởi động đại trận dốc hết toàn lực diệt sát bọn chúng!!

Thần Kim nhìn thấy đám người Đông Phương Trường Minh ở cùng với nữ tử cấm bào thì cười lạnh một cái rồi quát lớn lên một tiếng.

- Vâng!

Xích Huyền Tử đang đứng ở trung tâm của Trận Nhân nghe như vậy cung kính kêu lên một tiếng sau đó lập tức khởi động đại trận.

- Âm ầm ầm....

Trong chớp mắt chỉ thấy từ trong xuất hiện hàng tỉ đạo lôi quang mỗi đạo đều lớn hơn trăm trượng cùng lúc đánh thẳng về phía ba người Đông Phương Trường Minh.

- Trích Tinh Thủ!

- Thần Thánh Phán Quyết!

- Liệt Hỏa Phần Thiên!

Đông Phương Trường Minh, Vi Vi An và Y Tư Kỳ đương nhiên sẽ không khoan tay chịu chết lập tức đánh ra tuyệt chiêu lợi hại nhất của mình về phía lôi quang.

- Âm ầm ầm...

Một loạt tiếng nổ vang trời lập tức vang lên.

Tứ Linh Phong Thiên Trận tuy rằng lợi hại nhưng trong thời gian ngắn muốn phá tan tuyến phòng ngự của ba người Đông Phương Trường Minh là chuyện không thể nào vì vậy trong lúc nhất thời hai bên chỉ có thể rơi vào thế giằng co.

- A Kim chúng ta cùng ra tay thôi, thực lực của đám người này không thể xem thường cộng thêm Ma Nữ kia để lâu rất có thể sẽ sinh biến. Nếu có chuyện gì các vị Lão Tổ trách tội xuống chúng ta gánh không nổi đâu!!

Một thanh niên đứng bên cạnh Thần Kim nhìn thấy như vậy thì trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Ủ! A Huyền người nói đúng, xem ra chúng ta phải ra tay rồi!!

Thần Kim gật gật đầu một cái sau đó cả hai người cùng lúc xuất thủ âm âm trùng kích vào phòng tuyến của đám người Đông Phương Trường Minh.

- Âm!

Đám thuộc hạ nhìn thấy hai vị thủ lĩnh động thủ cũng lập tức ra tay phối hợp.

- Ầm! Đùng!!

Lực lượng của mấy trăm cường giả Thần Vương cấp trở lên phối hợp với sức mạnh của Tứ Linh Phong Thiên Trận giống như thiên uy phủ xuống trong chớp mắt đã làm cho khí huyết toàn thân ba người Đông Phương Trường Minh sôi sục lên bay ngược ra mỗi người há miệng phun ra một ngụm máu.

- Người đã chuẩn bị xong chưa? Bọn ta sắp chịu không nổi rồi!!

Đông Phương Trường Minh quay đầu nhìn nữ tử thần bí hỏi.

- Đã xong rồi! Bây giờ chỉ cần chúng ta phá hỏng một góc của đại trận thì chúng ta có thể lập tức truyền tống rời đi tới Đông Phương Thiên Giới.

Nữ tử thần bí nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Cái gì? Phá hủy một góc của đại trận? Người không phải đang đùa với ta chứ??

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kinh hãi thốt lên một tiếng sắc mặt khó xem vô cùng, hiện tại bọn họ bị cái đại trận này và một đám cường giả bao vây tự vệ được đã là việc khó khăn vô cùng nói gì tới việc phá hủy một góc của đại trận. Muốn làm được như vậy trừ khi....

- Xuất!

Chỉ nghe Đông Phương Trường Minh quát lên một tiếng tiếp theo đó chỉ thấy một cái bóng trắng từ trong người hắn bay ra lao thẳng về phía đám người Thần Kim đó chính là Phân Thần Khôi Lỗi của hắn.

- Không tốt. Mau lui lại!!

Thần Kim nhìn thấy Phân Thần Khôi Lỗi bay về phía mình trong lòng xuất hiện một dự cảm bất tường lập tức lên tiếng cảnh báo đồng bọn.

- Âm! Âm! Đùng!!

Đáng tiếc là đã quá trễ khi Phân Thần Khôi Lỗi vừa đến gần bọn họ lập tức âm âm tự bạo. Uy lực của vụ nổ vô cùng kinh khủng không chỉ làm cho mấy chục tên Thần Vương cấp cao thủ trong chớp mắt hồi phi yên diệt mà Tứ Linh Phong Thiên Trận bên ngoài cũng đồng thời bị nổ nát một góc.

- Tốt!!

Nữ tử thần bí thấy vậy vui mừng reo lên một tiếng tiếp theo không chút do dự khởi động trận pháp của mình, sau một trận ba động nàng ta và ba người bọn Đông Phương Trường Minh đã biến mất.

Không biết bao lâu sau dư uy của vụ nổ từ từ tan đi hết thân ảnh của hai người Thần Kim và Thần Huyền lần nữa hiện ra chỉ thấy lúc này trên người hai người bọn họ tràn đầy vết thương giáp trụ bị phá nát không còn hình dáng gì bộ dáng chật vật vô cùng.

- Khốn kiếp! Bốn tên khốn kiếp các người tốt nhất đừng để ta bắt được nếu không ta thề chắc chắn sẽ cho các người hồn phi phách tán linh thức tịch diệt!!

Thần Kim đưa mắt nhìn thấy vùng không gian vắng lặng trước mặt mình thì không nhin được lên tiếng mắng chửi.

- Được rồi! Người đứng lên mắng nữa bây giờ quan trọng nhất là chúng ta phải nhanh chóng quay về báo cáo mọi chuyện với các vị Lão Tổ. Để các vị đó suy tính!!

Thần Huyền ở bên cạnh nghe vậy lên tiếng nói.

- Quay về giải thích với các vị Lão Tổ? Thần Huyền người không điên chứ người có biết hậu quả của chuyện này là thế nào không??

Thần Kim nghe vậy kinh hãi thốt lên một tiếng trong lòng hoảng sợ vô cùng lần này bọn họ không chỉ để cho Ma Nữ mà các vị Lão Tổ muốn bắt chạy thoát mà còn làm cho Tứ Linh Phong Thiên Trận bị phá hủy mất một góc nếu bây giờ trở về thì cho dù không chết cũng sẽ bị lột mất một lớp da!!

- Nếu không quay về, chẳng lẽ người còn có cách nào khác sao? Đừng quên gia pháp của Thần Gia chúng ta nghiêm khắc như thế nào nếu bây giờ chúng ta không về chẳng may bị khép vào tội phản tộc thì sẽ giống như Bát Tổ hay Đệ Cửu Nhân năm đó đấy!!

Thần Huyền hừ nhẹ một tiếng nói.

- Người nói đúng chúng ta mau về đi!!

Nghĩ đến kết quả của Bát Tổ và Đệ Cửu Nhân Thần Kim dù có to gan đến đâu cũng cảm thấy lạnh mình vội vàng gật đầu một cái.

Tiếp theo cả hai người cùng thu hồi lại Tứ Linh Phong Thiên Trận tàn khuyết sau đó lập tức bỏ đi!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Thần Cơ.

Đông Phương Thiên Giới.

- Âm!

Trong một sơn cốc thần bí một tòa kim sắc pháp trện âm âm hiện ra mà ở trung tâm pháp trện bất ngờ lại có bốn đạo thân ảnh lơ lửng hiện ra. Nhìn kỹ lại đó đúng là bốn người Đông Phương Trường Minh, Y Tư Kỳ, Vi Vi An và nữ tử cầm y thần bí!!

- Vị tiểu thư này lúc nãy đa tạ cô. À đúng rồi ta tên Y Tư Kỳ cô tên là gì??

Vào lúc này chỉ nghe Y Tư Kỳ nhìn nữ tử thần bí hỏi.

- Ta tên Thần Cơ!

Nữ tử thần bí nghe vậy thì nhàn nhạt đáp một tiếng trên mặt không có biểu lộ gì đặc biệt.

- Thần.... cô nói cô tên Thần Cơ! Nếu như vậy không phải đã vì tranh đoạt Tàn Phá Thế Giới với Thần Chiến mà bị hãm giết rồi sao??

Nhưng chính câu trả lời này của nàng ta lại làm cho Đông Phương Trường Minh sắc mặt đại biến không nhịn được kinh hãi thốt lên một tiếng. Trong lòng hắn tuy đã sớm biết rằng nữ tử thần bí bên cạnh nhất định là một nhân vật lớn có điều hắn nghĩ thế nào cũng không ngờ được nàng ta lại có thể là Tuyệt Thế Thần Nữ trong truyền thuyết - Thần Cơ!!

Thần Cơ là người như thế nào? Tuy trong nguyên tác Thần Mộ nàng chỉ xuất hiện thông qua lời kể của người khác chưa từng chính thức hiện thân trong kịch tình nhưng mà chỉ bằng một chuyện nàng ta dám tranh đoạt Tàn Phá Thế Giới với Thần Chiến đã có thể khẳng định nàng ta là cường giả Thiên Cấp đỉnh phong hơn nữa còn là một cường giả đỉnh cấp nhất bên trong Thiên Cấp đỉnh phong. Thực lực chỉ có thể dùng hai từ kinh khủng để hình dung!!

-Ồ! Không ngờ người lại hiểu rõ chuyện của ta như vậy đó! Năm xưa ta đúng là vì muốn tranh đoạt Tàn Phá Thế Giới với Thần Chiến mà bị hấn đánh trọng thương linh thức xém chút nữa là tịch diệt nhưng mà với thực lực của ta cuối cùng cũng có thể tránh thoát được một kiếp. Vốn ta muốn trở về nơi ở của mình bế quan khôi phục nguyên khí nhưng mà không ngờ giữa đường lại bị đám tặc tử Thần Gia đánh lén truy sát cũng may cuối cùng may mắn gặp được Đông Phương Trường Minh người nếu không e rằng ta đã tịch diệt rồi!!

Thần Cơ nghe được lời của Đông Phương Trường Minh thì trong mắt lóe lên một tia sáng nói.

- Người biết ta sao?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kinh ngạc hỏi hấn không thể nào nhớ ra.

- Trước đây ta có nghe đồ đệ Đạm Đài Tuyền của ta đề cập đến người. Không ngờ hôm nay lại có thể gặp được người đúng là có duyên!!

Thần Cơ cười một tiếng nói.

- Hiện nay ta muốn làm một vụ giao dịch với người không biết người có hứng thú hay không??

Hơi dừng lại một chút nàng ta lại tiếp tục.

- Giao dịch? Giữa hai người chúng ta có thể có giao dịch gì??

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cẩn thận hỏi đối diện với loại cường giả tâm cơ thâm trầm như là Thần Cơ hẳn không thể không đề phòng được.

- Đừng khẩn trương như vậy! Ta biết người sở dĩ phi thăng đến Thiên Giới này là bởi vì muốn tìm biện pháp phục sinh cho Tổ Gia Gia của người Đông Phương Khiếu Thiên của người chỉ cần người giúp ta hoàn thành chuyện này ta có thể ta có thể nói cho người biết biện pháp đó!!

Thần Cơ thấy vậy mỉm cười nói.

- Thật xin lỗi. Chuyện phục sinh cho Tổ Gia Gia ta đã có biện pháp không cần nhờ người giúp!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy không chút do dự từ chối hiện nay trong tay hắn đã có Sinh Mệnh Nguyên Tuyền đã nắm chắc có thể phục sinh cho Đông Phương Khiếu Thiên không cần thiết phải hợp tác với Thần Cơ dù sao ai cũng không biết sau khi xong việc nàng ta có trở mặt giết hết bọn họ hay không.

-Ồ! Khi này ta thấy người vừa mới từ Tây Phương Thiên Giới trở về, chắc không phải là người ở đó đã lấy được Sinh Mệnh Nguyên Tuyền đó chứ?

Thần Cơ trầm tư một chút rồi hỏi.

Đối diện với câu hỏi của Thần Cơ ba người bọn Đông Phương Trường Minh không ai trả lời.

- Không trả lời tức là mặc nhận. Không ngờ ngay cả chí bảo của Sinh Mạng Thần Vực mà các người cũng có thể cướp được đến tay, bản lĩnh đúng là còn hơn cả ta đã đoán!!

Thần Cơ suy nghĩ một chút rồi hai mắt lóe lên tinh quang nhìn đám người Đông Phương Trường Minh nói.

- Nhưng có điều đáng tiếc là ta phải báo cho các người biết dù cho các người biết cho dù các người có được Sinh Mệnh Nguyên Tuyền thì cũng chưa chắc có thể phục sinh cho Đông Phương Khiếu Thiên đâu!!

Bỗng nhiên nàng ta lại chuyển giọng nói.

- Người nói vậy là có ý gì?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy găng giọng nói.

- Đừng có nóng! Sở dĩ ta nói vậy là có nguyên do!!

Thần Cơ cười nói.

- Nguyên do gì?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng hỏi.

- Bởi vì Đại Phá Diệt sắp phủ xuống rồi!!

Thần Cơ nghiêm túc nói từng chữ.

- Cái gì Đại Phá Diệt sắp phủ xuống??

Nghe được lời của nàng ta không chỉ Đông Phương Trường Minh mà ngay cả Y Tư Kỳ và Vi Vi An đang đứng ở bên cạnh cũng kinh hãi thốt lên. Đại Phá Diệt là truyền thuyết đáng sợ nhất trong thiên hạ. Mỗi lần Đại Phá Diệt diễn ra Thiên Đạo sẽ thảm phán tất cả sinh linh khiến cho Tam Giới Lục Đạo đại loạn vô số sinh linh vì vậy mà chết đi cho dù là Thiên Cấp cường giả nếu không cẩn thận cũng sẽ có nguy cơ vẫn lạc!!

- Đúng vậy! Theo ta tính toán thì nhiều nhất thì hai mươi năm nữa Đại Phá Diệt sẽ diễn ra!!

Thần Cơ gật đầu nói.

- Người không gạt bọn ta đó chứ?

Đông Phương Trường Minh cố nén kinh hãi nhìn Thần Cơ trầm giọng hỏi.

- Hừ! Người tưởng bốn tọa cần thiết lừa gạt các người hay sao??

Thần Cơ nghe vậy tỏ vẻ tức giận quát lên một tiếng.

-.....

Đông Phương Trường Minh nghe vậy triệt để im lặng. Đúng vậy! Không nói đến thực lực chỉ nói đến thân phận của Thần Cơ bà ta không có bất cứ lý do gì để lừa gạt một đám tiểu bối Thần Hoàng như bọn họ, cho dù hiện nay bà ta đang bị trọng thương thì cũng giống y như vậy bởi vì đó là lòng tự trọng của cường giả!!

- Người nói là có chuyện muốn nhờ ta giúp thật ra là chuyện gì??

Sau một lát im lặng Đông Phương Trường Minh đột nhiên lại lên tiếng hỏi.

- Ha! Chuyện của ta muốn nhờ người là giúp ta thu lại một phần lực lượng!!

Thần Cơ nghe vậy mỉm cười nói.

- Thu lại một phần lực lượng là ý gì?

Đông Phương Trường Minh không hiểu hỏi.

- Chuyện là thế này trước khi quyết chiến với Thần Chiến vì đề phòng gặp chuyện bất trắc ta đã chia một phần lực lượng của bản thân ra phong ấn lại. Bây giờ chính là lúc cần dùng đến nó, chỉ cần người có thể giúp ta thu hồi lại phần lực lượng đó ta hứa sẽ giao cho người phương pháp có thể nhanh chóng hồi sinh cho Đông Phương Khiếu Thiên không cần phải dựa vào Sinh Mệnh Nguyên Tuyền nữa!!

Thần Cơ nghe được câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì mỉm cười nói.

- Thì ra là vậy! Muốn ta giúp người cũng được, nhưng ta muốn người hứa với ta thêm một chuyện nữa!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy suy tư một chút rồi nói.

- Là chuyện gì?

Thần Cơ hỏi.

- Ta muốn người đem kinh nghiệm tu luyện của mình truyền lại cho Y Tư Kỳ!!

Đông Phương Trường Minh đưa tay chỉ vào Y Tư Kỳ trầm giọng nói.

Sở dĩ hần đưa ra yêu cầu này là bởi vì lo lắng cho sự an toàn của Y Tư Kỳ nếu hai mươi năm sau Đại Phá Diệt thật sự phủ xuống thì hần cũng có tự tin với thực lực của mình có thể tự bảo vệ được, Vi Vi An chắc chắn cũng giống như vậy chỉ có Y Tư Kỳ thực lực hơi kém một chút là làm cho hần lo lắng cho nên mới muốn tranh thủ thời gian nâng cao thực lực cho nàng ta mà truyền thừa của Thần Cơ rõ ràng chính là con đường tắt ngắn nhất để làm được điều đó!!

- Ta hứa với người!

Nghe được yêu cầu của của Đông Phương Trường Minh thì Thần Cơ không chút do dự gật đầu đồng ý đối với nàng ta mà nói thì việc lấy lại lực lượng của mình tuyệt đối quan trọng hơn một phần truyền thừa rất nhiều lần.

- Tốt! Như vậy chúng ta lên đường thôi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì hài lòng gật đầu một cái tiếp theo bốn người cùng lúc hóa thành bốn đạo hào quang rời khỏi sơn cốc.

....

Hơn hai tháng sau bốn người bọn họ đã đến bên trên một sơn mạch rộng lớn vô cùng đưa mắt không thể nhìn thấy được điểm cuối, điểm đặc biệt là bên trong thỉnh thoảng lại có một tầng sương mù màu đen phi thường dày đặc từ bên trong tỏa ra khiến cho người ta có một cảm giác âm u quỷ dị.

- Thần Cơ đây chính là nơi người phong ấn lực lượng sao??

Đông Phương Trường Minh đảo mắt nhìn xung quanh một vòng rồi trầm giọng hỏi Thần Cơ.

- Ủm! Nhưng mà bộ dạng ban đầu của nó không phải là thế này xem ra trong thời gian ta đi nơi này đã có dị biến gì đó. Chúng ta phải cẩn thận một chút mới được!!

Thần Cơ trầm giọng nói.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh, Vi Vi An và Y Tư Kỳ nghe vậy gật đầu một cái ánh mắt khi nhìn về phía mảnh sơn mạch bên dưới không khỏi lại ngưng trọng thêm vài phần.

- Ầm!

Đúng lúc này ở phía dưới sơn mạch đột nhiên lại vang lên một tiếng nổ to thu hút sự chú ý của bọn họ.

Khi bốn người Đông Phương Trường Minh quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy ở chỗ cách bọn họ khoảng ngàn trượng có mười thanh niên nam nữ đang quyết chiến với một đám Yêu Thú thân hình lớn hơn trăm trượng.

Những nam nữ này đều có thực lực khoảng Thất Giai đỉnh phong được ba cường giả Thần Vương dẫn dắt tạo thành một loại trận thể huyền ảo tể xuất đủ loại pháp bảo chiến đấu với đám Yêu Thú.

- Nhìn bộ dạng của đám người này rõ ràng là đến từ một thế lực nào đó, vì tránh phiền phức người mau tránh đi!!

Đông Phương Trường Minh nhìn đám người đằng kia một chút rồi nhìn lại Thần Cơ nói.

- Cái gì? Người bảo ta vì một đám tiểu bối này mà phải trốn tránh sao??

Thần Cơ nghe vậy tức giận kêu lên.

- Bây giờ chúng ta chắc chắn đang bị người Thần Gia truy bắt khắp nơi, bọn ta mới đến Đông Phương Thiên Giới chưa có nhiều người biết mặt cho nên có thể không sao. Nhưng mà người thì khác người đã tung hoành ở đây rất lâu chỉ cần là người hơi có thân phận một chút chắc chắn có thể nhận ra người. Nếu người muốn vì một bọn tiểu bối mà bại lộ hành tung thì cứ việc tiếp tục ở lại đây!!

Đông Phương Trường Minh không chịu thua kém chút nào đáp trả lại.

- Được rồi!

Thần Cơ nghe vậy cho dù trong lòng có chút không tình nguyện nhưng

vẫn làm theo lời hăn ta ẩn vào bên trong hư không.

- Vị tiền bối đằng kia xin hãy ra tay giúp đỡ!

Khi Thần Cơ vừa ẩn đi bên tai Đông Phương Trường Minh đột nhiên vang lên một tiếng nói của một thanh niên nhìn kỹ lại thì người lên tiếng chính là một trong ba Thần Vương cao thủ đang ác chiến với đám Yêu Thú phía dưới.

Giờ phút này tình trạng của bọn họ không được tốt lắm đối diện với sự vây công hung mãnh của một đám Yêu Thú cho dù bọn họ phối hợp tạo thành trận thế trong tay lại có nhiều món pháp bảo nhưng dần dần cũng không chịu nổi bắt đầu xuất hiện thương vong.

- Ầm!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy nhúu nhúu mày suy nghĩ một chút rồi đánh ra một chưởng.

- Dừng!

Tuy hăn đã cố gắng áp chế đại bộ phận lực lượng nhưng sức sát thương của một chưởng này vẫn không thể xem thường trong phút chốc đám Yêu Thú phía dưới đều đã bị chưởng cương của hăn ép thành bột mịn.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Thiên La Thành.

- Đa tạ tiền bối giúp đỡ tại hạ Lạc Vân còn đây là hai vị tộc huynh Lạc Thiên và Lạc Hành xin được hỏi tôn tính đại danh của tiền bối??

Nhìn thấy Đông Phương Trường Minh phất tay lên đã giải quyết mấy con Yêu Thú bao vây đám người mình thì người thanh niên vừa lên tiếng cầu cứu lập tức tỏ vẻ vui mừng bay đến trước mặt hăn hỏi.

- Ta họ Đông Phương chỉ là một tán tu mà thôi hai người này là Y Tư Kỳ và Vi Vi An bạn hữu của ta. Còn các người là ai tại sao lại xuất hiện ở nơi này??

Đông Phương Trường Minh bất động thanh sắc hỏi ngược lại.

- Bẩm tiền bối bọn tại hạ là người của Thiên La Thành - Lạc Gia, lần này đến đây là phụng mệnh trưởng bối trong gia tộc đến đây làm chút chuyện!!

Thanh niên nam tử Lạc Vân nghe thấy câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì vòng tay ôm quyền cung kính nói thái độ đối với Đông Phương Trường Minh khách khí dị thường dù sao vừa rồi hăn chỉ dựa vào một chiêu đã giết chết đám Yêu Thú cấp cao đã bao vây bọn họ hơn nửa ngày khiến cho tất cả thúc thủ vô sách như vậy thần thông nhất định thâm sâu khó lường loại cường giả đám người bọn họ tuyệt đối không thể nào đắc tội được.

- Thiên La Thành - Lạc Gia? Thần Cơ người có biết đó là thế lực như thế nào không?

Đông Phương Trường Minh nghe xong mấy lời của Lạc Vân bề ngoài không có biểu hiện đặc biệt nào nhưng trong lòng lại âm thầm truyền âm dò hỏi Thần Cơ. Dù sao thì hẳn, Y Tư Kỳ và Vi Vi An cũng chỉ vừa mới tới Đông Phương Thiên Giới đối với nơi này có thể nói là không biết gì cả tất cả thông tin chỉ có thể hỏi vị " Thổ Địa " này.

- Đương nhiên là biết! Thiên La Thành - Lạc Gia tuy không phải siêu cấp thể lực đặc biệt nổi danh ở Đông Phương Thiên Giới nhưng trong tộc cũng có mấy Thần Hoàng cấp cao thủ, hơn nữa gia tộc bọn họ chuyên sản xuất ra một loại linh thụ có tên là Tử Đàn Mộc rất được Giới Tu Luyện yêu thích cho nên có mối giao tình không cạn với các thể lực ở Đông Phương Thiên Giới, thực lực tuyệt không thể xem thường!!

Thần Cơ đang ẩn thân bên trong hư không nghe thấy câu hỏi Đông Phương Trường Minh thì nhàn nhạt nói.

- Ủm! Các người nói là được các vị trưởng bối trong tộc phái đến đây làm nhiệm vụ. Không biết đó là nhiệm vụ gì??

Nghe được những lời của Thần Cơ, Đông Phương Trường Minh âm thầm gật đầu một cái trên mặt lộ ra vẻ hứng thú nhìn Lạc Vân hỏi.

- Cái này?? Không dám giấu tiền bối gần đây không biết tại sao ở khu vực mạch khoáng Tử Kim Thạch của chúng ta trong khu vực Mê Vụ Sâm Lâm này lại đột nhiên bị một con Yêu Thú cấp Thần Hoàng phi thường lợi hại bá chiếm cho nên các trưởng lão trong gia tộc mới phái chúng ta đến đây do thám tình hình, không ngờ lại bị con Yêu Thú đó phát hiện phái thuộc hạ truy sát cũng may là gặp được tiền bối người!!

Lạc Vân nghe được câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì hơi do dự một chút rồi trầm giọng nói.

- Ba vị tiền bối tại hạ Lạc Vân xin thay mặt Lạc Gia chân thành thỉnh mời các vị giúp gia tộc ta đối phó con Yêu Thú này, bọn ta tuyệt đối sẽ báo đáp cho các vị một cách xứng đáng!!

Hơi dừng lại một chút hẩn lại tiếp tục.

- Tiểu tử ngươi đồng ý với hẩn đi.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhú nhú mày lại vốn hẩn muốn từ chối chuyện này nhưng mà lúc này giọng nói của Thần Cơ lại đột nhiên vang lên trong đầu hởi.

- Tại sao? Chuyện này liên quan gì đến chúng ta chứ??

Đông Phương Trường Minh kinh ngạc hởi Thần Cơ.

- Ai nói không liên quan? Ngươi có biết ngày xưa chỗ phong ấn lực lượng chính là chỗ mở Tử Kim Thạch mà bọn chúng vừa nói không hả? Bây giờ chỗ đó xảy ra chuyện nói không chừng lực lượng phong ấn cũng đã gặp chuyện. Ta đương nhiên phải đi xem một lần chứ!!

Thần Cơ hừ nhẹ một tiếng nói.

- Được! Ta có thể đáp ứng trợ giúp các ngươi chỉ mong các ngươi không quên lời hứa này!!

Đông Phương Trường Minh im lặng một chút rồi lại nhìn đám người Lạc Vân trầm giọng nói.

- Vâng tiền bối cứ yên tâm! Tại hạ có thể dùng Tâm Ma phát thệ tuyệt đối không quên những gì đã nói với tiền bối ngày hôm nay!!

Lạc Vân nghe vậy vui mừng kêu lên một tiếng tiếp theo quả nhiên đưa tay lên phát ra Tâm Ma Thệ.

- Tốt!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy hài lòng gật đầu một cái.

- Tiền bối bây giờ xin ngài cho bọn tại hạ chút thời gian khôi phục lại pháp lực sau đó bọn ta sẽ dẫn ngài trở về Thiên La Thành giới thiệu với Gia chủ bọn ta!!

Lạc Vân lại nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy tự nhiên không phản đối tiếp theo cả đám người bọn họ đi tới một đỉnh núi hoang vắng mở tạm một tòa động phủ để cho đám người Lạc Vân khôi phục lại thể lực.

Mười ngày sau khi đám người Lạc Gia đã khôi phục lại đại bộ phận pháp lực bọn họ lập tức thả ra một cái cự thuyền chở đám người Đông Phương Trường Minh phá không bay đi.

Lại qua thêm một tháng nữa bọn họ cuối cùng cũng đã rời khỏi khu vực Sâm Lâm hoang vắng đi đến một bình nguyên rộng lớn được bao bọc bởi đồi núi. Ở trung tâm của bình nguyên đó là một tòa cự thành được xây bằng đá xanh rộng hơn nghìn dặm được bao bọc bởi một bức tường thành hơn nghìn trượng.

- Đông Phương tiền bối đây chính là Thiên La Thành của Lạc Gia chúng ta tuy nơi này không thể nào sánh được với những đại thành của các siêu cấp thể lực khác nhưng mà ở Đông Phương Thiên Giới này cũng coi như là có chút danh tiếng. Bên trong có bày bán rất nhiều loại tài liệu quý giá nếu tiền bối vừa mắt món nào đó thì cứ việc đưa tấm lệnh bài này ra bảo đảm sẽ được giảm một nửa giá mua!!

Khi đến gần tòa thành khoảng mười dặm Lạc Vân cho dừng thuyền lại lấy

từ bên trong ngực áo ra một tấm lệnh bài màu vàng bên trên có một chữ " Khách " ra đưa cho Đông Phương Trường Minh.

- Lạc Vân người vẫn không từ bỏ việc muốn mời chúng ta gia nhập Lạc Gia của người sao??

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy tấm lệnh bài thì trong mắt lóe lên một tia sáng nhìn Lạc Vân hỏi.

- Đúng vậy! Với tu vi thực lực của ba vị tiền bối cộng thêm thân phận tán tu đừng nói là Lạc Gia chúng ta bất kỳ gia tộc nào khác gặp phải nhất định cũng sẽ làm như vậy!!

Lạc Vân nghe vậy không chối cãi chút nào gật đầu nói.

- Ý tốt của người bọn ta xin ghi nhận! Nhưng câu trả lời của bọn ta vẫn giống như trước đây bọn ta tạm thời không muốn gia nhập thế lực nào cả chỉ muốn du ngoạn đây đó một thời gian!!

Đông Phương Trường Minh chăm chú nhìn Lạc Vân một chút rồi lắc đầu nói.

- Lời của Đông Phương tiền bối tại hạ xin ghi nhớ trong lòng nhưng bất luận thế nào cánh cửa của Lạc Gia vẫn sẽ mở rộng vì ba vị tiền bối!!

Lạc Vân nghe vậy không giấu được chút tiếc nuối nói tiếp đó lại điều khiển chiếc phi chu bay thẳng tới cổng thành Thiên La Thành.

- Thập Lục Thúc, Thập Thất Thúc, Thập Bát Thúc các người về rồi!!

Khi chiếc phi chu vừa bay tới cổng thành thì lập tức có một đám giáp sĩ từ bên trong bay ra nhìn về phía ba người Lạc Vân, Lạc Thiên, Lạc Hành cung kính nói.

- Ủm! Bây giờ ta muốn đi gặp Gia chủ các người hãy giúp ta đưa ba vị này đến Bạch Linh Viện nghỉ ngơi nhớ kỹ đây là khách quý của Lạc Gia chúng ta tuyệt đối không được có chút bất kính nào biết chưa??

Lạc Vân cho phi chu đáp xuống mặt đất sau đó liền bước ra ngoài nhìn đám giáp sĩ đó trầm giọng nói.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì hai mắt lóe lên một tia sáng nhưng cũng không nói gì. Bạch Linh Viện mà Lạc Vân vừa nói là một nơi ở yêu thích của những cường giả độc lai độc vãng bên trong Thiên La Thành không thuộc về bất cứ thế lực nào có thể nói là rất thích hợp với đám người Đông Phương Trường Minh.

- Vâng Thập Lục Thúc!!

Đám giáp sĩ nghe như vậy tuy không hiểu lắm nhưng vẫn cung kính nói.

Tiếp theo đó Lạc Vân lại dặn dò đám giáp sĩ thêm mấy việc nữa sau đó thì cùng với những người khác khởi hành trở về tổng bộ Lạc gia ở trung tâm thành.

Mà đám người Đông Phương Trường Minh cũng bước lên một chiếc xe song mã kéo bước vào bên trong thành. Còn về phần Thần Cơ thì ẩn thân ở bên ngoài thành dựa vào thần thức để liên lạc với ba người!!

Trên đường đi ba người bọn họ nhìn ra bên ngoài tò mò quan sát xung quanh muốn xem thành trì của Đông Phương Thiên Giới thật ra khác với các tòa thành ở Tây Phương Thiên Giới mà bọn họ như thế nào.

Kết quả là làm cho ba người kinh ngạc bởi vì các loại kiến trúc bên trong thành thật sự nhiều quá mức tưởng tượng của bọn họ chẳng những có các cửa hiệu chuyên bán các các loại tài liệu và những phương luyện khí cao cấp mà còn có cả những đạo quán đặc biệt chuyên truyền thụ các loại pháp thuật mỗi

cửa hiệu đều thu hút những Tu Luyện Giả cấp thấp ra vào như kiến phi thường náo nhiệt.

- Di!

Sau một lúc di chuyển cuối cùng chiếc xe song mã cũng đã dừng lại.

- Các vị đại nhân đã đến Bạch Linh Viện rồi ạ!

Người điều khiển xe ngựa quay vào bên trong nhìn ba người Đông Phương Trường Minh cung kính nói.

- Tốt!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái sau đó dẫn theo hai người Y Tư Kỳ và Vi Vi An bước xuống xe.

Chỉ thấy trước mặt bọn họ là một quần thể kiến trúc màu bạch ngọc rộng hơn ngàn trượng bên trong là vô số các loại kiến trúc tương tự như đình đài lầu các trải rộng khắp nơi phi thường tráng lệ trên cánh cổng bên ngoài là ba chữ to Bạch Linh Viện!!

- Ba vị tiền bối các người đến đây có phải là muốn thuê nơi ở hay không?

Vừa nhìn thấy ba người Đông Phương Trường Minh xuất hiện một lão giả đang đứng bên ngoài cổng Bạch Linh Viện lập tức chạy đến hỏi.

- Đúng vậy! Bọn ta không thích nơi ồn ào hy vọng người có thể sắp xếp cho ta một nơi yên tĩnh một chút. Giá cả không thành vấn đề!!

Đông Phương Trường Minh nhìn lão giả nói.

- Đương nhiên! Xin đại nhân cứ yên tâm lão hủ nhất định sẽ sắp xếp cho các ngài nơi tốt nhất!!

Lão giả vừa nghe vậy lập tức tươi cười nói.

Chỉ sau thời gian một bữa cơm ba người Đông Phương Trường Minh đã xuất hiện bên ngoài một tòa tiểu viện xây dựa vào trong vách đá. Tòa tiểu viện này nhìn từ xa giống như xây dựng ở giữa trời một nửa xây dựng nhập vào bên trong vách đá một nửa lộ ra bên ngoài xung quanh có vô số cấm chế bao quanh hoàn toàn ngăn cách nơi này với bên ngoài đúng là rất hợp với yêu cầu của Đông Phương Trường Minh.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Yêu Thú.

Sau khi thuê được nơi ở trong ba, bốn ngày tiếp theo ba người bọn Đông Phương Trường Minh lẳng lặng tĩnh tọa nghỉ ngơi không hề ra ngoài nửa bước. Nhưng đến ngày thứ năm đã có người chủ động tìm đến cửa.

- Vù vù...

Chỉ thấy một tấm ngân thiếp tỏa ra màu bạch ngọc từ trong hư không bay thẳng đến trước mặt Đông Phương Trường Minh.

Hai mắt Đông Phương Trường Minh nhú nhú lại một chút một tay đưa lên không trung chụp lấy tấm ngân thiếp bóc vỏ mở ra.

- Vi Vi An, Y Tư Kỳ các người mau đến đây!

Sau khi xem xong Đông Phương Trường Minh nhẹ nhàng kêu lên một tiếng.

- Trường Minh huynh gọi bọn muội đến đây có phải là người Lạc Gia đã phái người đến đây rồi không?

Vi Vi An và Y Tư Kỳ đang ngồi bên trong hoa viên trò chuyện nghe thấy tiếng gọi của Đông Phương Trường Minh thì bước vào hỏi.

- Đúng vậy! Gia chủ Lạc Gia vừa gửi thư cho ta muốn mời chúng ta đến Tổng bộ Lạc Gia một chuyến, xe đã đợi sẵn bên ngoài hai người đi chuẩn bị một chút đi!!

Đông Phương Trường Minh gật nhẹ đầu nói.

- Được!

Vi Vi An, Y Tư Kỳ nghe vậy lập tức gật đầu một cái sau đó đi ra ngoài.

Một lát sau khi ba người đi ra khỏi cổng lớn của Bạch Linh Viện thì chỉ thấy ở đó đã có một chiếc thú xa cực lớn màu bạc do bốn con Độc Giác Mã kéo đợi sẵn, trên đỉnh chiếc thú xa là một lá cờ nhỏ màu đen có thêu một chữ Lạc màu bạc lấp lánh hào quang đây đương nhiên chính là chính là xe chuyên dùng để đón khách quý của Lạc Gia!!

Đứng ở đầu chiếc thú xa đó là một thanh niên bạch bào phi thường tuấn tú hẳn chính là Lạc Vân mà trước đây ba người Đông Phương Trường Minh đã gặp qua trước đây.

- Kính chào ba vị tiền bối hôm nay vãn bối được lệnh của Gia chủ đến đây đón các vị đến Lạc gia một chuyến!!

Vừa nhìn thấy ba người xuất hiện Lạc Vân lập tức bước tới phía trước một bước tỏ vẻ cung kính nói.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật nhẹ đầu một cái sau đó cùng với Vi Vi An và Y Tư Kỳ bước lên thú xa yên lặng không nói một câu nào nữa.

- Đi!

Lạc Vân thấy vậy cũng không dám nói nhiều nữa cũng yên lặng lao lên xe sau đó trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Lọc cọc....

Chiếc thú xa khổng lồ lập tức cấp tốc phóng thẳng về phía trước dọc đường đi những người bình thường đang đi trên đường vừa nhìn thấy chiếc thú xa chạy qua lập tức tự động nép sang hai bên nhường đường, đồng thời trên mặt cũng lộ ra vẻ kính sợ và hâm mộ.

Một giờ sau chiếc thú xa mới dừng lại trước một tòa trang viên rộng lớn được xây dựng bởi một loại vật liệu không phải ngọc thạch cũng không phải là kim thiết không ngừng phát ra một loại ánh sáng màu xanh nhạt huyền bí bên trên được thiết hạ tầng tầng cấm chế. Ở phía trước cổng trang viên còn có là tám tên đại hán vóc người vạm vỡ khuôn mặt lạnh lùng đứng canh gác.

Nơi này đương nhiên chính là nơi ở của đệ nhất thế lực bên trong Thiên La Thành - Lạc Gia!!

Ba người Đông Phương Trường Minh bước xuống thú xa phóng mắt nhìn xung quanh một chút rồi theo sau Lạc Vân nghênh ngang tiến vào bên trong.

- Ồ!

Vừa bước qua đại môn trên mặt ba người Đông Phương Trường Minh không nhìn được hiện ra vẻ kinh ngạc bởi vì nơi này thật khác xa với tưởng tượng của bọn họ nếu bên ngoài trang viên cho người ta một loại cảm giác uy nghiêm đáng sợ thì bên trong lại cho người ta một cảm giác phi thường thoải mái.

Bên trong trang viên có chừng trăm ngôi nhà phân bố đều đặn tạo thành mười dãy rất có ngăn nắp trật tự. Bông hoa cây cỏ được trồng khắp nơi dọc theo những con đường được lát đá xanh nước được dẫn từ những ngọn giả sơn róc rách chảy xuống tạo thành một dòng suối nhỏ bao bọc cả trang viên lại. Đó đây ao nước, mái đình, đài cao, cảnh đẹp tiếp nối nhau tưởng chừng không dứt. Không gian rộng rãi dễ chịu, có nét đặc sắc riêng của Đông Phương.

Ba người Đông Phương Trường Minh đi theo Lạc Vân len lỏi qua đình đài lầu các đi đến một tòa đại điện ở nơi tận cùng của trang viên có tên là Phong Hành Điện.

Sau khi dẫn ba người vào bên trong Lạc Vân liền cáo từ rồi đi để lại ba người Đông Phương Trường Minh trong một gian phòng nhỏ yên tĩnh cả một âm thanh cũng không phát ra.

Song một lát sau bên ngoài cửa phòng lại vang lên tiếng bước chân nhẹ nhàng tiếp theo đó chỉ thấy một đạo bóng người từ bên ngoài bước vào.

- Tại hạ Lạc Phong gặp qua ba vị đạo hữu, hôm nay được ba vị đến đây đúng là vinh hạnh của Lạc Gia chúng ta!!

Người vừa bước vào là một thanh niên thoạt nhìn khoảng trên dưới hai mươi tuổi hăn đảo mắt quan sát ba người Đông Phương Trường Minh một chút rồi ôm quyền nói.

- Xin Lạc huynh đừng nói như vậy, chúng ta không nhận nổi đâu!!

Ba người Đông Phương Trường Minh nghe vậy không dám thất lễ chút nào lập tức đứng lên hoàn lễ.

Sau đó cả bốn người đều phân chia chủ khách ngồi xuống.

- Chuyện của ba vị Lạc mỗ đã có nghe Tiểu Vân nói qua. Cho nên ta cũng không muốn dài dòng nữa nếu các vị thật sự đồng ý giúp cho chúng ta đối phó với con Yêu Thú đang chiếm cứ mỏ quặng Tử Kim Thạch của chúng ta thì tại hạ sẽ tự mình làm chủ đem ba món bảo vật bên trong mật khố của Lạc Gia chúng ta cộng thêm một số lượng lớn linh thạch tặng cho ba vị!!

Lạc Phong đưa tay rót một ly trà rồi nhìn ba người Đông Phương Trường Minh nói.

- Nếu như đạo hữu đã rộng rãi như vậy thì ta cũng không khách sáo. Không biết bao giờ chúng ta có thể xuất phát!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười nhẹ một tiếng nói.

- Việc này tạm thời không cần gấp. Xin các vị chờ đợi một thời gian nữa!!

Lạc Phong nhú nhú mày một chút rồi nói.

- Tại sao lại phải chờ thêm một tháng nữa??

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kinh ngạc hỏi trước khi đến đây ba người bọn họ đã có âm thầm điều tra qua mỏ quặng tử Kim Thạch đó là một trong những nguồn thu chính của Lạc Gia, bây giờ nó bị Yêu Thú chiếm cứ tổn thất của Lạc Gia chắc chắn tổn thất không nhỏ, theo lý thì Lạc Phong phải muốn nhanh chóng giải quyết nó tại sao còn muốn trì hoãn chứ??

- Không dám dấu ba vị, trước khi các vị đến đây ta đã có liên lạc với ba vị đạo hữu có giao tình thâm sâu với Lạc Gia chúng ta đến giúp đỡ cộng thêm ta và một vị tộc huynh còn có ba vị đến lúc ra tay sẽ có tám vị Thần Hoàng cùng nhau ra tay!!

Lạc Phong nghe vậy suy nghĩ một chút rồi trả lời.

- Tê! Đó thật ra là loại Yêu Thú gì mà cần tới tám Thần Hoàng cấp cao thủ liên thủ đối phó chứ??

Y Tư Kỳ nghe vậy không nhịn được hít một hơi khí lạnh hỏi.

- Yêu Thú đó là một con Kim hệ Ma Viên toàn thân cứng chắc vô cùng cơ hồ không thể phá vỡ thần thông cũng vô cùng cường đại. Nói ra thì xấu hổ lần đầu tiên giao đấu với nó tại hạ không kịp đề phòng từng xem chút nữa bị nó xé làm hai mảnh!!

Lạc Phong nghe vậy suy nghĩ một chút rồi căn môi nói.

- Nếu thần thông của con Yêu Thú đó thật sự cường đại như Lạc huynh đã nói thì chúng ta chờ đợi thêm một tháng nữa cũng không sao!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy suy tư một chút rồi gật đầu nói.

- Như vậy ta xin đa tạ Đông Phương huynh rồi!!

Lạc Phong nghe vậy vui vẻ hài lòng nói.

Sau khi thương lượng xong chuyện chính Lạc Phong lại muốn cùng với ba người Đông Phương Trường Minh trao đổi tâm đắc tu luyện với nhau. Đối với chuyện này Đông Phương Trường Minh tự nhiên không từ chối vì vậy bốn người bắt đầu say sưa bàn luận với nhau đến hơn nửa ngày sau ba người Đông Phương Trường Minh mới cáo từ ra về.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Xuất Phát.

Những ngày tiếp theo hầu như mỗi ngày ba người Đông Phương Trường Minh đều đi đến Lạc Gia một chuyến cùng với Lạc Phong và một số Trưởng Lão khác của Lạc Gia trao đổi tâm đắc tu luyện. Lúc bắt đầu bốn người chỉ bàn tới một số loại pháp quyết tu luyện bình thường nhưng sau một thời gian thì lại bắt đầu đàm luận tới một số loại bí thuật kỳ công kinh người.

Chuyện này làm cho cả hai bên đều có được lợi ích không nhỏ.

Hai mươi ngày sau Lạc Vân lại một lần nữa đến Bạch Linh Viện tìm ba người thông báo cho bọn họ biết những bằng hữu kia của Lạc Gia đã đến, tất cả quyết định năm ngày sau sẽ xuất phát đi đối phó với con Yêu Hầu kia hỏi xem Đông Phương Trường Minh có vấn đề gì không?

Đối với chuyện này Đông Phương Trường Minh tự nhiên không có ý kiến gì khác vừa nghe lập tức sáng khoái đồng ý.

Trong mười ngày tiếp theo này ba người Đông Phương Trường Minh không tiếp tục ra ngoài nữa mà giống như trước đây yên lặng ở trong tiểu viện của mình nghỉ ngơi. Tuy rằng bọn họ không cho rằng chỉ dựa vào một con Yêu Hầu có thể tạo cho mình bao nhiêu uy hiếp nhưng mà cũng không thể quá mức chủ quan dẫn đến việc lật thuyền trong mương dù sao chuyện này cũng rất có khả năng liên quan với Thần Cơ.

Mười ngày sau mới sáng sớm Đông Phương Trường Minh đã dẫn theo Y tư Kỳ và Vi Vi An rời khỏi Bạch Linh Viện đi đến chỗ hẹn trước với đám người Lạc Gia là một ngọn núi bên ngoài Thiên La Thành.

Khi đến nơi thì bọn họ chỉ thấy trên đỉnh núi ngoài Lạc Phong và một Thái Thượng Trưởng Lão của Lạc Gia mà bọn họ từng gặp qua trước đây cùng với bảy tám tên Thần Vương cấp do Lạc Vân dẫn đầu ra còn có một đại hán để mình trần và một đôi nam nữ trẻ tuổi gương mặt lạ lẫm rõ ràng chính là

Một lát sau qua lời giới thiệu của Lạc Phong ba người Đông Phương Trường Minh biết được đại hán để mình trần sắc mặt hung hãn có tên là Hung Nhật là một cường giả tu luyện Sát Lục Chi Đạo.

Còn đôi thanh niên nam nữ kia là một đôi Song Tu Đạo Lữ nam có tên là Long Cương nữ tên là Phượng Khinh Huyền phi thường am hiểu thuật liên thủ cũng rất có danh khí ở Đông Phương Thiên Giới được mệnh danh Long Phượng Đạo Lữ.

Đôi Long Phượng Đạo Lữ này vừa thấy ba người Đông Phương Trường Minh xuất hiện thì lập tức bước lên chào hỏi thái độ vô cùng khách khí tựa hồ rất nể trọng bọn họ vậy, còn tên đại hán Hung Nhật kia tuy cũng có mở miệng nói với bọn họ vài câu nhưng trong mắt lại lóe lên vẻ khinh thường nhàn nhạt.

Đối với chuyện Đông Phương Trường Minh cũng không để ý lắm chỉ cười nhẹ một tiếng bởi vì hắn biết mỗi một cường giả tu hành Sát Lục Chi Đạo không chỉ thực lực mạnh hơn đồng giai mà tính tình đều phi thường cao ngạo khó gần!!

Đối với bọn họ ba người Đông Phương Trường Minh thần sắc như một hàm hồ nói vài tiếng rồi không nói thêm một câu nào nữa.

- Được rồi các vị đạo hữu chúng ta xuất phát thôi!!

Lúc này chỉ nghe Lạc Phong kêu lên một tiếng tiếp theo đó cả đám người

đồng loạt hóa thành từng đạo hào quang nhanh chóng bay về phía xa.

Mà Thần Cơ cũng ở bên trong hư không lặng lẽ đi theo bọn họ.

.....

Ba ngày sau cả đám người đã bay đến một mảnh rừng rậm xanh mướt chính là Mê Vụ Sâm Lâm mà đám người Đông Phương Trường Minh đã từng đi qua.

- Vù!

Khi còn cách cánh rừng đó khoảng mười dặm thì Lạc Phong đột nhiên đổi hướng bay đến một ngọn núi nhỏ phía trên là những tòa kiến trúc nhỏ được dựng nên bằng hắc thạch thoạt nhìn qua rất cứng rắn.

- Vù!

Đến phía trước ngọn núi Lạc Phong lập tức tắt đèn quang đáp xuống mặt đất những người khác thấy vậy cũng đáp xuống theo hần.

- Huýt!

Vừa đáp xuống mặt đất chỉ nghe Lạc Phong cất giọng huýt lên một tiếng vang vọng cửu trùng thiên.

- Bái kiến Gia chủ! Bái kiến các vị đại nhân!!

Tiếng huýt sáo vừa dứt từ bên trong thạch ốc lập tức có mấy đạo bóng người bay ra nhìn Lạc Phong cung kính nói.

- Ủm! Ta bảo các người giám thị Yêu Hầu có động tĩnh gì mới không?

Lạc Phong phất tay một cái nhìn đám người đó trầm giọng hỏi.

- Bẩm Gia Chủ một tháng nay Yêu Hầu luôn ở bên trong Mỏ Quặng của chúng ta không có dị động gì ạ!!

Một người trong đó bước ra nói.

- Nếu là như vậy các vị đạo hữu không bằng chúng ta ở lại đây nghỉ ngơi một đêm lấy lại sức rồi mới xuất phát diệt trừ nó được không??

Lạc Phong nghe vậy gật đầu một cái sau đó nhìn những người khác nói.

- Rất tốt!

Đám người Đông Phương Trường Minh nghe vậy tự nhiên không phản đối gật nhẹ đầu một cái sau đó theo sau Lạc Phong bước vào bên trong thạch ốc.

....

Đoàn người ở bên trong thạch ốc nghỉ ngơi một ngày một đêm đợi đến khi mọi người đều đã hồi phục lại tinh thần và sức khỏe liền khởi hành đi tới Mỏ quặng Tử Kim Thạch của Lạc Gia ở phía Tây trên đường đi vì tránh khí tức của mình kinh động đến con Yêu Hầu kia cho nên mỗi bước đi của bọn họ đều vô cùng cẩn thận thu liễm khí tức của bản thân lại.

Cũng may mỏ quặng của Lạc Gia cũng không xa lắm sau khi phi hành một lúc trước mặt bọn họ đã xuất hiện một ngọn hắc sơn cao hơn ngàn trượng toàn thân đen bóng.

- Lạc Vân các người bố trận đi!

Bay đến trước ngọn núi đó chỉ nghe Lạc Phong kêu lên một tiếng.

Đám sáu người Lạc Vân lập tức theo lệnh chia ra đứng tại sáu vị trí trên không trung mỗi người há miệng phun ra một cây trận kỳ phối hợp với nhau

rất nhanh đã tạo nên một tòa đại trận cực lớn bao phủ phương viên ngàn dặm xung quanh trong phạm vi đó cho dù là Thần Hoàng cường giả cũng không thể dễ dàng phá không bay đi được.

- Lạc Phong huynh không ngờ lần này huynh vì giết chết con Yêu Hầu kia mà lại sử dụng trận pháp thế này. Đúng là chịu bỏ vốn a!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì không nhịn được nhìn Lạc Phong cảm thán nói.

- Việc này đương nhiên tuy con Yêu Hầu đó chiếm cứ nơi này chỉ mới một thời gian ngắn nhưng số thiệt hại mà nó gây ra cho Lạc Gia ta tuyệt đối không nhỏ. Số thiệt hại này ta nhất định phải bắt nó dùng sinh mạng của mình để đền lại!!

Lạc Phong dùng giọng căm hận nói ra.

- Lạc huynh người cứ yên tâm đi! Chúng ta chắc chắn sẽ không để người thất vọng, hôm nay cho dù con Yêu Hầu đó có lợi hại đến đâu cũng sẽ chết chắc! Người cứ chuẩn bị sẵn những thứ hứa cho chúng ta là được rồi!!

Đại hán họ Hung nghe vậy lộ ra một nụ cười hào sảng nói.

Mà những người khác cũng gật đầu một cái bài tỏ tán đồng với cách nói của hắn.

- Việc này xin các vị cứ yên tâm. Những thứ đó ta đã chuẩn bị sẵn hết rồi chỉ cần sau khi chuyện này kết thúc sẽ lập tức đưa đến tay các vị!!

Tên Thái Thượng Trưởng Lão của Lạc Gia cười nhẹ một tiếng nói sau đó lập tức dẫn theo mọi người tiến vào bên trong mỏ quặng bên dưới.

PS: Hôm nay nhà mình có khách nên chương hơi ngắn mong các bạn

thông cảm! Thứ hai mình sẽ bù sau!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Giao Chiến.

Hang động bên trong Mỏ quặng rất là rộng lớn hai bên đều là từng viên Tử Kim Thạch lấp lánh chiếu sáng khắp nơi.

- Lạc huynh nơi này rộng lớn như vậy chúng ta làm sao có thể tìm thấy con Yêu Hầu kia đây?

Đại hán họ Hung đưa mắt quan sát bốn phía một chút rồi nhìn Lạc Phong trầm giọng hỏi.

- Hung huynh yên tâm đi đã đến nơi này lẽ nào ta không có chuẩn bị chứ? Đây là Thám Khí Thức do ta nhờ người đặc biệt luyện chế bên trên có lưu lại một tia khí tức của con Yêu Hầu đó chỉ cần khởi động nó thì bất luận là nó có trốn ở đâu cũng tuyệt đối không thể thoát được!!

Lạc Phong lật tay lấy ra một cái la bàn nhỏ mỉm cười trả lời.

- Có thứ này thì quá tốt rồi! Như vậy chúng ta không những có thể dễ dàng tìm thấy chỗ con Yêu Hầu đó mà dọc đường đi cũng không cần lo lắng bị nó đánh lén nữa!!

Đại hán họ Hung nghe vậy thì vừa cười vừa nói.

Đôi Long Phượng Đạo Lữ và ba người Đông Phương Trường Minh ở bên cạnh cũng đồng thời gật đầu một cái tiếp theo đoàn người lập tức đi theo sau lưng Lạc Phong bước vào bên trong quặng mỏ bắt đầu hành trình săn yêu.

Khấp quặng mỏ đều là những góc ngách chẳng chịt không khác gì một cái mạng nhện khổng lồ bọn họ cứ đi vài bước là lại gặp phải một lối rẽ nếu như không phải có Lạc Phong đi trước dẫn đường chỉ sợ rằng đoàn người sớm đã lạc đường.

Có điều thông đạo của quặng mỏ này thật sự dài quá sức tưởng tượng của cả nhóm đi một hồi lâu vẫn chưa thấy điểm cuối. Cũng may khoảng một lúc lâu sau thông đạo đang thẳng tắp bỗng nhiên trở nên uốn lượn một con đường thông xuống mặt đất đã xuất hiện trước mặt bọn họ.

Đoàn người lặng lẽ đi vào bên trong thông đạo vừa mới xuất hiện

Nửa canh giờ sau khi mọi người bay ra khỏi thông đạo chỉ thấy trước mắt bọn họ là một cái hồ dung nham rộng hơn nghìn trượng trên mặt hồ thỉnh thoảng xuất hiện từng cái bọt khí dung nham toát ra khí tức vô cùng nóng bức hơn nữa còn tỏa ra một luồng khí tức vô cùng quỷ dị có tác dụng ngăn cản thần thức khiến cho đám người Đông Phương Trường Minh không thể dùng thần thức do thám được.

- A Phong đệ chắc chắn là con Yêu Hầu đang trốn dưới cái hồ này sao?

Thái thượng Trưởng lão của Lạc Gia đảo mắt quan sát cái hồ dưới chân một chút rồi lại nhìn Lạc Phong hỏi.

- Thám Khí Thức chỉ chính là nơi này. Tuyệt đối không thể sai được!!

Lạc Phong gật đầu xác định nói.

- Nếu như vậy thì Yêu Hầu tám chín phần là trốn dưới cái hồ dung nham này. Lạc Phong các người tránh ra để ta xuống dưới ép nó ra mặt!!

Thái Thượng Trưởng Lão của Lạc Gia nghe vậy trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó phóng thẳng xuống hồ dung nham.

Mà đám người Đông Phương Trường Minh cũng làm theo lời hăn hạ xuống xung quanh cái hồ dung nham chăm chú nhìn vào nó.

- Đông Phương Trường Minh chút nữa người nhất định phải tìm cách đưa ta xuống chỗ cái hồ dung nham này!!

Đúng lúc này bên tai Đông Phương Trường Minh đột nhiên vang lên tiếng nói của Thần Cơ.

- Tại sao người lại muốn xuống đó? Không lẽ dưới đó có gì sao??

Đông Phương Trường Minh kinh ngạc hỏi.

- Ủm! Bên dưới cái hồ dung nham này chính là một cái Huyền Giới do ta tạo ra để phong ấn lực lượng của mình con Yêu Hầu mà các người muốn tiêu diệt chắc chắn là đã vô tình phát hiện ra chuyện đó nên mới chiếm lấy chỗ này!!

Thần Cơ trầm giọng nói.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy im lặng gật đầu một cái sau đó tiếp tục đưa mắt quan sát hồ dung nham.

- Ầm ầm...

Sau một lúc chỉ nghe bên trong mặt hồ dung nham liên tục vang lên những tiếng nổ to kinh thiên động địa.

- Vút vút vút..

Tiếp đó chỉ thấy Thái Thượng Trường Lão của Lạc Gia từ bên trong phóng ra bộ dạng của hăn lúc này chật vật vô cùng toàn thân đều là vết thương phía sau hăn là một con cự viên toàn thân lông lánh kim quang đáng vẻ hung ác vô cùng đó chính là mục tiêu của quần hùng lần này.

- Sát!

Vừa nhìn thấy mục tiêu xuất hiện đại hán họ Hung há miệng kêu lên một tiếng đưa chộp vào hư không một thanh Phương Thiên Họa Kích dài hai trượng thoáng chốc đã xuất hiện trong tay hãn hung mãnh chém mạnh về phía cổ con Cự Viên.

- Vù!

Có điều thân thể của Kim Sắc Cự Viên tuy không lồ nhưng lại vô cùng nhanh nhẹn khi nhìn thấy Phương Thiên Họa Kích chém về phía mình thì trong chớp mắt đã biến mất không chút tung tích khiến cho một kích của đại hán họ Hung chỉ có thể đánh vào hư không.

- Âm!

Một giây sau Kim Sắc Cự Viên lại đột nhiên hiện ra phía sau lưng đại hán họ Hung âm âm đánh ra một quyền hất văng hãn về phía xa đụng nát bảy tám ngọn núi mới miễn cưỡng dừng lại được.

Nhìn thấy cảnh tượng đó Đông Phương Trường Minh không nhịn được thoáng rung mình một cái thực lực của đại hán họ Hung thế nào hãn là người rõ nhất tuy không sánh bằng hãn nhưng chắc chắn cũng không kém quá xa vậy mà không ngờ lại bị Kim Sắc Cự Viên một quyền đánh bay đi như vậy.

Thực lực của con Kim Sắc Cự Viên này đúng là quá biến thái mà, không hổ là loại tồn tại có thể phát hiện ra kho báu bí mật của Thần Cơ. Quả thật không thể xem thường!!

- Trích Tinh Thủ!!

Trong lòng nghĩ như vậy Đông Phương Trường Minh không chút do dự

dốc hết toàn lực đánh ra một chiêu.

- Thánh Linh Tỏa!

- Thần Linh Chi Ngục!

Y Tư Kỳ và Vi Vi An đứng bên cạnh thấy vậy cũng lập tức ra tay phối hợp với hắn.

- Âm!

Dựa vào sự phối hợp của ba người trong chớp mắt đã trói chặt Kim Sắc Cự Viên lại khiến cho nó không thể cử động chút nào.

- Làm hay lắm!

Đôi Long Phượng Đạo Lữ ở bên cạnh thấy vậy đồng thời kêu lên một tiếng động tác cũng không chậm trễ chút nào hai tay liên tục đánh ra mấy đạo thủ ấn trong miệng không ngừng lầm bầm niệm chú.

Không bao lâu sau chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện hư ảnh của một con Băng Long và một con Hỏa Phượng to lớn trăm trượng đồng thời há miệng phun ra hàn băng và hỏa diễm về phía Kim Sắc Cự Viên.

- Sát!

Cùng lúc này đại hán họ Hung bị đánh bay đi lúc này cũng đã quay trở lại chỉ nghe hắn quát lên một tiếng vung thanh Phương Thiên Họa Kích trong tay vẽ một đường vòng cung trong không gian trong chớp mắt trong hư không đã xuất hiện hư ảnh một con hắc hổ nửa ảo nửa thật hung mãnh gầm lên một tiếng tiếp theo đó hóa thành một đạo hắc quang bắn xuống bên dưới.

- Grao!

Con Kim Sắc Cự Viên ở phía dưới thấy vậy hung mãnh gầm lên một tiếng từ trong người bắn ra hàng tỉ kim quang phá tan gia tỏa trên người.

- Ầm! Đùng! Đùng!!

Sau khi thoát khỏi xiềng xích Kim Sắc Cự Viên lại gầm lên một tiếng hàng tỉ kim quang trên người nó lập tức hội tụ lại hóa thành một đóa kim diễm rực rỡ phóng thẳng lên hư không.

- Grao... Lệ....

Đối diện với kim sắc hỏa diễm do Cự Viên phóng ra hư ảnh Băng Long, Hỏa Phượng trên bầu trời như gặp phải khắc tinh kêu lên một tiếng thảm thiết tiếp đó tan ra biến mất.

Trong chớp mắt chỉ còn lại hư ảnh Hắc Hổ do đại hán họ Hung phóng ra là vẫn còn lao về phía Kim Sắc Cự Viên nhưng mà chỉ dựa vào một mình nó vốn không thể uy hiếp được cự Viên. Chỉ thấy nó há miệng ra một cái trong chớp mắt đã nuốt Hắc Hổ vào trong bụng.

Kim Sắc Cự Viên này không hổ danh là Tiểu Thiên Cấp cường giả cho dù đối diện với sự vây công của sáu Thần Hoàng đỉnh phong cường giả vẫn không rơi xuống hạ phong chút nào.

Nhưng trong khoảng khắc trì hoãn này chỉ thấy Lạc Phong đảo tay một cái lấy ra một cây trường cầm màu xanh phía trên có khắc vô số phù văn huyền ảo.

- Tình tang tang tang...

Lạc Phong liên tục đưa tay gãi nhẹ lên thanh trường cầm.

- Aaaa...

Tiếng đàn từ đó phát ra tạo thành từng đạo âm ba quý dị đánh thẳng vào linh hồn của Kim Sắc Cự Viên khiến cho nó không nhận được đau đớn kêu lên thành tiếng.

- Hay lắm!

Sau người bọn Đông Phương Trường Minh thấy vậy vui mừng kêu lên một tiếng tiếp đó đồng thời đánh ra công kích mạnh nhất của mình vào người Kim Sắc Cự Viên.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Giải Quyết.

- Grao!

Kim Sắc Cự Viên không hổ danh là tuyệt thế yêu nghiệt dù gặp phải tình thế nguy hiểm vẫn kịp trấn định lại không chút hoảng sợ hung mãnh gầm lên một tiếng.

- Ùng ùng ùng....

Dưới sự điều động của Cự Viên số kim sắc hỏa diễm bên ngoài hóa thành một cái cự thuẫn chắn trước người nó thay thế nó tiếp nhận công kích của bát đại cường giả.

Kiểm quang, chưởng cương, ma pháp, hàn băng, liệt hỏa cùng lúc đánh lên trên cự thuẫn.

- Âm ầm ầm.... Đùng!

Trong chớp mắt chỉ nghe thấy hàng loạt tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên không gian xung quanh không thể nào chịu nổi áp lực âm ầm sụp đổ.

Một lúc lâu sau khi khói bụi tan hết tám người Đông Phương Trường Minh chỉ nhìn thấy Kim Sắc Cự Viên không chỉ vẫn còn đứng yên tại chỗ cũ mà tấm kim sắc cự thuẫn do nó tạo ra cũng không có chút sứt mẻ nào.

Trong lúc nhất thời sắc mặt của Lạc Phong và Thái Thượng Trường Lão của Lạc Gia trở nên vô cùng âm trầm hai người đưa mắt liếc nhìn nhau một

cái sau đó cùng cùng lúc đánh ra hàng loạt thủ ấn vô cùng quý dị.

Ngay lập tức một chuyện làm người ta kinh hãi xuất hiện. Chỉ thấy lúc này lấy Lạc Phong và Thái Thượng Trưởng Lão của Lạc Gia làm trung tâm vô số hỏa diễm bỗng nhiên điên cuồng hội tụ lại không bao lâu sau một cái mặt trời có đường kính hơn nghìn trượng cuộn cuộn không ngừng phát ra nhiệt lượng đã xuất hiện!!

- Đây là... Thân Hóa Đại Nhật Đại Pháp? Lạc Nhật, Lạc Phong các người lại có được Thần thông trong truyền thuyết này hay sao??

Long Cương thấy vậy thì không nhịn được thất thanh kêu lên một tiếng.

Những người khác cũng dùng ánh mắt khó tin nhìn vào mặt trời trên không trung hiển nhiên không thể ngờ được huynh đệ Lạc Gia lại học được loại Thần thông chỉ có trong truyền thuyết như Thân Hóa Đại Nhật Đại Pháp!!

- Các vị hiểu lầm rồi đây không phải Thân Hóa Đại Nhật Đại Pháp trong truyền thuyết mà là Huyền Nhật Thần Thông do tổ tiên của Lạc Gia chúng ta sáng tạo ra dựa trên Thân Hóa Đại Nhật Đại Pháp. Dựa vào tu vi của hai huynh đệ chúng ta không thể duy trì được cái Huyền Nhật này trong bao lâu việc quan trọng trước mắt là phải tiêu diệt con Yêu Hầu này trước xin các vị giúp cho chúng ta!!

Cảm nhận được ánh mắt của mọi người nhìn hai huynh đệ mình Lạc Phong đang ở bên trong Huyền Nhật trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Ủm!

Quần hùng nghe vậy không hện mà cùng gật đầu một cái mặc kệ lời của Lạc Phong là thật hay giả thì việc quan trọng cũng là giải quyết con Kim Sắc Cự Viên này trước.

- Rắc rắc rắc...

Tiếp theo đó dưới sự điều khiển của hai người Lạc Phong Huyền Nhật hung mãnh ép thẳng về phía kim sắc cự thuẫn của Cự Viên. Đối diện với nó cự thuẫn tưởng như không thể phá vỡ vậy mà vang lên từng tiếng nứt thanh thúy giống như có thể vỡ vụn bất cứ lúc nào.

Kim Sắc Cự Viên đương nhiên không khoan tay chịu chết lập tức há miệng phun ra một luồng kim sắc hỏa diễm vào cự thuẫn muốn vá lại lỗ hổng nhưng quần hùng trên không sao có thể để cho nó toại nguyện đồng loạt ra tay đánh tan hỏa diễm.

- Ầm!

Mất đi chi viện của Cự Viên cuối cùng tám cự thuẫn trên không trung cũng không thể chống cự lại được uy thế của Huyền Nhật ầm ầm nổ tung.

- Grao!

Yêu Viên nhìn thấy tình cảnh đó thì trong lòng biết tình hình không ổn, liền phát ra một tiếng kêu khê sô kim sắc hỏa diễm còn lại trên người lập tức hóa thành từng viên hỏa đạn bắn thẳng về phía đám người Đông Phương Trường Minh còn bản thân thì lại điên cuồng lùi lại nhanh chóng tiến vào bên trong hồ dung nham.

- Đuổi theo nó! Nhanh lên!!

Lạc Phong vừa giải trừ Huyền Nhật Thần Thông thấy vậy lập tức quát lên một tiếng dẫn theo quần hùng xuyên qua cơn mưa lửa xông thẳng xuống hồ dung nham.

Tuy bên dưới hồ dung nham nóng bức vô cùng nhưng vẫn không thể cản được bước chân của đoàn người chỉ sau nửa canh giờ bọn họ đã đến dưới đáy

hồ nhưng điều kỳ lạ là khi đến được đây đoàn người lại không nhìn thấy bóng dáng của Kim Sắc Cự Viên ở đâu!!

- Tại sao lại như vậy? Lúc trước rõ ràng ta đã nhìn thấy nó ở dưới này kia mà, nó có thể trốn đi đâu??

Thái Thượng Trưởng Lão của Lạc Gia - Lạc Nhật nhìn thấy như vậy không nhịn được kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Mặc kệ con Yêu Hầu đó có trốn ở đâu cũng tuyệt đối không thể nào rời khỏi cái hồ dung nham này chúng ta mau chóng chia ra đi tìm nó!!

Lạc Phong trầm tư suy nghĩ một chút rồi nói.

- Ừm!

Đám người Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái sau đó bắt đầu chia ra đi tìm tung tích của Yêu Hầu.

- Các vị mau đến đây xem này!

Một lát sau tiếng nói của Phượng Kinh Huyền đột nhiên vang lên trong đầu bọn họ.

Khi tất cả bay đến vị trí của Phượng Kinh Huyền thì chỉ thấy một cái Không Gian Chi Môn rộng khoảng mười trượng xuất hiện trước mắt mình.

- Đây là Huyền Giới Chi Môn tại sao nó lại xuất hiện ở đây chứ?

Đại hán họ Hung nhìn thấy cánh cửa không gian thì nghi hoặc hỏi.

- Ta cũng không biết, khi ta phát hiện ra thì nó đã ở đây rồi!!

Phượng Kinh Huyền lắc đầu nói.

- Theo ta thấy thì.... cái Huyền Giới này rất có khả năng là do con Yêu Hầu đó mở ra làm nơi trú ẩn!!

Đông Phương Trường Minh trầm tư một chút rồi trầm giọng lên tiếng.

- Ủm! Ta thấy Đông Phương huynh nói rất có lý cái Huyền Giới này rất có thể chính là do con Yêu Hầu đó tạo ra!!

Lạc Phong nghe vậy cũng gật đầu nói.

- Lạc đạo hữu như vậy bây giờ chúng ta phải làm sao?

Long Cang và Phượng Khinh Huyền nghe vậy liếc nhìn nhau một chút rồi nhìn Lạc Phong hỏi.

- Cái này... Bây giờ ở đây đột nhiên xuất hiện cái Huyền Giới này là sai sót của Lạc Gia chúng ta đã không do thám kỹ từ trước song các vị cứ yên tâm chỉ cần mọi người giữ đúng lời hứa ban đầu tiếp tục trợ giúp chúng ta tiêu diệt Yêu Hầu thì ta và đại ca nguyện ý tăng gấp đôi thù lao trước đây đã hứa giao cho mọi người!!

Lạc Phong đưa mắt trao đổi với Lạc Nhật bên cạnh một chút rồi nói.

- Gấp đôi thù lao? Bao gồm cả đỉnh cấp Linh Bảo mà người hứa cho ta ư?

Đại hán họ Hung nghe vậy mặt mày hớn hờ nói.

- Đúng vậy! Chỉ cần các vị tiếp tục giúp chúng ta tiêu diệt Yêu Hầu này thì tổng số thù lao bao gồm Linh Bảo sẽ tăng gấp đôi!!

Lạc Phong không chút do dự gật đầu.

- Như vậy rất tốt! Long huynh, Phượng cô nương, Đông Phương đạo hữu, Vi Vi An tiểu thư, Y Tư Kỳ tiểu thư các người không có vấn đề gì chứ?

Đại hán họ Hung mừng rỡ quay đầu nhìn những người khác hỏi.

Long Phượng Đạo Lữ suy nghĩ một chút rồi cũng gật đầu đồng ý còn về phần ba người Đông Phương Trường Minh vì chuyện của Thần Cơ đương nhiên là không phản đối.

Vậy là đoàn người lại tiếp tục đi vào Huyền Giới Chi Môn sau khi tiến vào bên trong bọn chia thành ba đường.

Lạc Gia huynh đệ cùng với đại hán họ Hung một tổ. Đôi Long Phượng Đạo Lữ một tổ nhóm người Đông Phương Trường Minh một tổ nữa bắt đầu chia ra tìm tung tích của Yêu Hầu.

Ba ngày sau nhóm người Đông Phương Trường Minh xuất hiện ở một sơn cốc vô danh bên trong Huyền Giới đi cùng với họ còn có một người nữa chính là Thần Cơ.

- Đây chính là nơi người phong ấn lực lượng của bản thân sao??

Chỉ nghe Đông Phương Trường Minh nhìn Thần Cơ hỏi.

- Đúng vậy! Cũng may nơi này còn chưa bị con khỉ chết tiệt đó phát hiện nếu không thì ta nguy to rồi!!

Thần Cơ quan sát xung quanh một chút rồi gật đầu nói.

- Bây giờ ta cần phải lập tức vào bên trong thu lại lực lượng của mình để tránh đêm dài lắm mộng. Phiền các người hộ pháp cho ta một thời gian!!

Hơi dừng một chút nàng lại tiếp tục.

- Được! Hy vọng người không quên lời hứa với ta!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy không chút do dự gật đầu.

- Yên tâm đi!

Thần Cơ gật đầu một cái sau đó bước vào trong sơn cốc.

.....

Mười ngày lặng lẽ trôi qua.

- Ấm!

Thần Cơ lại lần nữa từ bên trong sơn cốc bước bước ra lúc này chỉ thấy nàng sắc mặt hồng hào thần thái phi dương hiển nhiên đã hoàn toàn lấy lại lực lượng của mình.

- Chúc mừng ngươi! Bây giờ có thể giao thứ đó cho ta chưa??

Đông Phương Trường Minh thấy vậy bước tới trước mặt Thần Cơ ôm quyền hỏi.

- Đương nhiên! Cầm lấy đi!!

Thần Cơ nghe vậy rất sáng khoái gật đầu một cái sau đó vung tay lên bắn hai cái ngọc giản đến trước mặt hắn ta.

- Đa tạ!!

Đông Phương Trường Minh đưa tay tiếp lấy hai cái ngọc giản dùng thần thức cẩn thận kiểm tra sau khi phát hiện không có vấn đề thì nhìn Thần Cơ trình trọng nói so với số Lạc Gia hứa tặng cho bản thân hắn càng có hứng thú với phương pháp nhanh chóng phục sinh cho Tổ Gia Gia Đông Phương Khiếu Thiên của mình.

- Nếu không có chuyện gì khác thì ta cáo từ!!

Thần Cơ gạt đầu một cái sau đó phá toái hư không rời đi để lại ba người Đông Phương Trường Minh ở lại bên trong Huyền Giới.

- Âm!

Mười ngày sau trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một chùm pháo hiệu vừa nhìn thấy như vậy ba người Đông Phương Trường Minh lập tức đi tới hội hợp cùng với đại hán họ Hung cùng với hai người Lạc Nhật và Lạc Phong.

Khi đến nơi thì bọn họ chỉ thấy bên cạnh ba người đó là thi thể của một con khỉ lớn chính là Kim Sắc Cự Viên mà bọn họ cần truy sát.

Nhìn thấy cảnh tượng đó trong lòng Đông Phương Trường Minh tuy kinh ngạc nhưng lại không hỏi một lời ba người Lạc Phong cũng không có ý nhắc lại chuyện này sáu người cứ như vậy im lặng chờ đợi đôi Long Phượng Đạo Lữ đến rồi cùng lúc khởi hành trở về Thiên La Thành!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Vạn Bảo Đại Hội.

Thời gian như nước từ lúc ba người Đông Phương Trường Minh trợ giúp Thần Cơ trong chớp mắt đã mười năm trôi qua.

- Vút!

Một ngày này chỉ thấy một đạo kim quang sáng chói từ bên ngoài Thiên La Thành bay thẳng vào bên trong.

- Người này là ai mà lại dám công nhiên phi hành trong phạm vi Thiên La Thành? Muốn chết sao??

Một tên hắc giáp đại hán đang đứng canh gác ngoài cổng thành thấy như vậy thì quát lên một tiếng tung mình lên trời hóa thành một đạo hắc quang nhìn bộ dáng tựa hồ như muốn đuổi theo kim quang.

- Lâm lão đệ dừng lại đi! Người này không phải là người người có thể đụng vào đâu!!

Nhưng mà một hán tử cao gầy ở bên cạnh nhìn thấy như vậy lập tức ngăn cản đại hán đó lại.

- Đồ đại ca sao ngươi lại ngăn cản ta, nữ tử đó thật ra là có lai lịch gì chứ??

Đại hán quay đầu nghi hoặc hỏi hán tử cao gầy.

- Lâm lão đệ ngươi có còn nhớ chuyện Yêu Hầu làm loạn Mỏ quặng của

chúng ta mười năm về trước không?

Hán tử cao gầy không trả lời ngay mà hỏi ngược lại đại hán một câu.

- Đương nhiên là nhớ! Lần đó vì đối phó với Yêu Hầu Thành chủ của chúng ta Lạc Phong đã dùng số lượng thù lao rất lớn thỉnh mời Hung Nhật Đại Ma ở Hung Cốt Sơn, Long Phượng Đạo Lữ ở Phục Linh Đảo còn có ba vị Thần Hoàng cường giả thần bí đến giúp một tay. Sau khi trải qua một phen đại chiến cuối cùng thì bọn họ cũng đã giết được Yêu Hầu. Nhưng mà chuyện đó có liên quan gì đến đạo kim quang vừa rồi chứ??

Đại hán trầm giọng hỏi hán tử cao gầy.

- Đương nhiên là có bởi vì đạo kim quang đó chính là một trong ba vị Thần Hoàng thần bí năm đó!!

Hán tử cao gầy trầm giọng nói.

- Cái gì đạo độn quang đó là một trong ba vị Thần Hoàng cường giả thần bí năm đó ư? Người không lầm đó chứ??

Đại hán ra vẻ kinh hãi hỏi.

- Năm đó ta từng may mắn nhìn thấy chân thân của vị đại nhân bên trong kim quang tuyệt đối không thể nhìn lầm được??

Hán tử cao gầy khẳng định nói.

- Tê! Như vậy lần này vị đại nhân đó đến Thiên La Thành chúng ta là để làm gì chứ?

Đại hán nghe vậy hít sâu một hơi khí lạnh hỏi.

- Dù là chuyện gì cũng không phải là loại tiểu nhân vật như chúng ta có

thể quan tâm tiếp tục canh gác đi!!

Hán tử cao gầy nhàn nhạt nói.

- Ừm!

Đại hán nghe vậy gật đầu một cái.

- Vút!

Mà lúc này đạo kim quang trên không trung sau vài lần chớp động đã đến bên trong Trang viên của Lạc Gia ở trung tâm thành.

Khi đến nơi hào quang trên không trung liền thu liễm lại hiện ra thân hình của một nữ tử khoảng hơn hai mươi tuổi trên người mặc một bộ kim bào hết sức xa hoa nàng ta không phải là Vi Vi An thì còn có thể là ai?

- Ha ha ha... Vi Vi An đạo hữu cuối cùng người cũng đến rồi!!

Lạc Phong đang ngồi bên trong đại điện nhìn thấy Vi Vi An xuất hiện lập tức bước ra cười nói.

- Lạc đạo hữu ta đã đến rồi, những thứ đó đã chuẩn bị xong chưa?

Vi Vi An nhìn Lạc Phong nhàn nhạt hỏi.

- Đã chuẩn bị xong hết rồi!

Lạc Phong sáng khoái nói.

- Rất tốt! Như vậy chúng ta bắt đầu giao dịch thôi!!

Vi Vi An mỉm cười ngọt ngào một cái nhẹ nhàng vung tay lên trong tay lập tức xuất hiện một chiếc hộp gỗ nhỏ.

....

Một lúc lâu sau Vi Vi An bước ra khỏi đại điện không chút do dự theo đường cũ quay về. Ba ngày sau nàng ta lại dừng lại bên ngoài một ngọn núi cao tràn đầy linh khí bên trong Mê Vụ Sâm Lâm.

- Ầm!

Chỉ thấy Vi Vi An vung tay lên một cái bên trên ngọn núi đó lập tức xuất hiện một cánh cửa nhỏ.

- Vi Vi An tỷ tỷ người trở về rồi!!

Khi Vi Vi An vừa bước vào bên trong chỉ nghe một tiếng cười nói vang lên người ra đón nàng chính là Y Tư Kỳ.

- Y Tư Kỳ người xuất quan rồi sao?

Vi Vi An nhìn thấy Y Tư Kỳ thì kinh ngạc hỏi.

- Ủm! Muội vừa xuất quan ngày hôm qua nghe Trường Minh nói là tỷ ra ngoài giúp huynh ấy làm một vụ giao dịch với Lạc Phong, không biết kết quả thế nào rồi??

Y Tư Kỳ gật đầu một cái sau đó tiếp tục hỏi.

- Đợi Đông Phương ra rồi hãy nói!

Vi Vi An trầm giọng nói một tiếng sau đó cả hai nàng cùng đưa ánh mắt nhìn về phía một cánh cửa nhỏ bên trong động phủ.

- Ầm!

Một lát sau cánh cửa đó từ từ mở ra một bóng người màu trắng chậm rãi

bước ra hẳn chính là Đông Phương Trường Minh.

- Vi Vi An lần giao dịch này thế nào rồi?

Chỉ nghe Đông Phương Trường Minh nhìn Vi Vi An hỏi.

- Rất thuận lợi! Những tài liệu mà chúng ta cần đều đã lấy được từ chỗ Lạc Phong cộng thêm số tài liệu mà chúng ta tích lũy được thì cũng gần đủ số để bố trí Tu Linh Pháp Trận rồi!!

Vi Vi An nhàn nhạt đáp.

- Tài liệu gần đủ rồi sao? Bao gồm hai loại chủ tài liệu Vạn Niên Minh Hồn Thạch và Ngũ Sắc Linh Nhũ chứ?

Hai mắt Đông Phương Trường Minh lóe lên một tia sáng hỏi.

- Thật xin lỗi! Trong số những tài liệu mà ta vừa nói không có hai loại tài liệu đó!!

Vi Vi An nhẹ nhàng lắc đầu nói.

- Phù!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thở nhẹ một tiếng nhưng mà trong lòng cũng không quá thất vọng dù sao hai loại chủ tài liệu mà hắn vừa nói quả thật là vô cùng khó kiếm nhất là Ngũ Sắc Linh Nhũ nghe nói là báu vật nằm trong tay Khổng Tước Thế Gia một trong những siêu cấp thế lực ở Đông Phương Thiên Giới muốn lấy được nó quả thật là khó khăn hơn lên trời!!

-À phải rồi! Ta còn có một chuyện chưa nói cho hai người biết, ta nghe Lạc Phong nói Vạn Bảo Đại Hội sắp diễn ra rồi!!

Đúng lúc này Vi Vi An lại đột nhiên kêu lên một tiếng.

- Vạn Bảo Đại Hội? Chính là đại hội giao dịch lớn nhất Đông Phương Thiên Giới sao?

Y Tư Kỳ nhìn Vi Vi An kinh ngạc kêu lên.

- Đúng vậy. Chính là nó ta nghe Lạc Phong nói ba tháng nữa Vạn Bảo Đại Hội sẽ diễn ra ở Thánh Linh Sơn ở Cực Đông đại lục, hơn nữa ta còn nghe nói lần đại hội này quy mô còn lớn hơn những lần trước rất nhiều. Nếu chúng ta đi đến đó rất có khả năng sẽ tìm được hai loại tài liệu kia!!

Vi Vi An trầm giọng nói.

- Ủm! Như vậy thì chúng ta đi đến Thánh Linh Sơn một chuyến đi!!

Đông Phương Trường Minh vừa nghe như vậy thì quả quyết nói.

- Được!

Vi Vi An và Y Tư Kỳ nhìn nhau một cái rồi cũng đồng thời gật đầu một cái tiếp theo ba người bọn họ thu dọn bên trong động phủ một chút rồi lập tức khởi hành lên đường.

.....

Thánh Linh Sơn là một trong những ngọn tiên sơn nổi tiếng ở Đông Phương Thiên Giới bên trên linh khí vô cùng sung túc lại có địa thế đặc thù là cây cầu bắc ngang giữa hai vực Đông, Nam giao thông vô cùng thuận tiện nên mới được quần hùng Đông Phương Thiên Giới chọn làm nơi để cử hành Vạn Bảo Đại Hội.

Hiện tại tuy còn gần ba tháng nữa đại hội mới chính thức bắt đầu nhưng xung quanh Thánh Linh Sơn đã có rất nhiều người tụ tập các loại phường thị lớn nhỏ cũng mọc lên san sát khắp nơi hoạt động trao đổi phi thường sôi nổi.

Trong thời gian ngắn có đông tu giả tụ hợp lại như thế này thì đương nhiên là những chuyện giết người đoạt bảo cũng xảy ra rất thường xuyên.

Diễn hình như lúc này trong một khu vực hoang sơn dã lĩnh đang có một thiếu nữ dung mạo như hoa đang bị tên tên hắc y tu sĩ vây lại bộ dáng vô cùng chật vật.

- Mai Sơn Tam Ác các người không biết bốn tiên tử là ai hay sao? Mà dám cả gan trêu chọc tới ta??

Nhưng mà lúc này trên mặt hồng y thiếu nữ vẫn không có chút sợ hãi cao giọng quát lên một tiếng.

- Người không phải là Vân Phiêu Phiêu tiểu công chúa của Vân Tước Gia Tộc trong Khổng Tước Thế Gia sao?

Ba tên hắc y nhân nghe vậy thì trên mặt lộ ra một nụ cười châm chọc nói.

- Đã biết ta là ai các người còn không mau thả ta ra? Không sợ mẫu thân của ta tìm các người tính sổ sao??

Thiếu nữ hồng y quát lớn một tiếng.

- Ha ha ha... Thả người ra! Tại sao bọn ta phải thả người ra chỉ cần hiện tại bắt được người rút được Khổng Tước Nguyên Hồn của người thì chuyện chúng ta đột phá tới Thần Hoàng cảnh giới chỉ là chuyện trong tầm tay với. Đến lúc đó cho dù Vân Phi Huyền có đến tìm bọn ta tính sổ thì chúng ta cũng có sức đánh một trận!!

Hắc y nhân dẫn đầu nghe vậy cười to nói tiếp theo đó ba người cùng lúc chia thành ba hướng xông thẳng về phía Vân Phiêu Phiêu phong chết tất cả đường lui của nàng muốn bắt ba ba trong hũ.

- Âm!

Nhưng đúng lúc này dị biến lại đột nhiên nảy sinh chỉ thấy một đạo bạch quang từ trên trời giáng xuống chắn trước mặt Vân Phiêu Phiêu người đến chính là một bạch y nam tử.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Vân Gia.

- Người là người phương nào?

Ba hắc y nhân nhìn thấy bạch y thanh niên xuất hiện trước mặt mình thì trong mắt hiện lên vẻ đề phòng đồng thời dừng lại hỏi.

- Bốn tọa cho các người ba giây lập tức rút khỏi đây nếu không dừng trách ta ra tay không lưu tình!!

Bạch y thanh niên nhìn ba hắc y nhân nhàn nhạt nói một câu.

- Muốn chúng ta rút đi? Tiểu tử ngươi đúng là muốn chết! Các huynh đệ giết cho ta!!

Hắc y nhân dẫn đầu nghe thấy lời của bạch y thanh niên thì tức giận quát lên một tiếng sau đó cả ba người đồng loạt chuyển hướng đánh thẳng về phía hắn. Ngày hôm nay Nam Sơn Tam Ác bọn họ khó khăn lắm mới có thể dẫn dụ Vân Phiêu Phiêu tới nơi này không ai có thể ngăn cản được kế hoạch của bọn họ cho dù là thanh niên thần bí trước mắt cũng không được!!

- Ha ha ha...

Bạch y thanh niên thấy vậy ngẩng đầu cười dài một tiếng cùng lúc này thân hình của hắn lại đột nhiên biến mất. Một giây sau lại quỷ dị hiện ra trước người một hắc y nhân hai tay vung lên đồng thời phát ra hơn trăm đạo đánh tới. Tên hắc y nhân còn chưa kịp kêu lên một tiếng đã bị đánh thành huyết vũ rơi xuống mặt đất.

- Vù!

Tiếp đó bạch y thanh niên lại lập lại động tác một lần nữa quỷ dị xuất hiện trước mặt một tên hắc y nhân khác lần nữa vung quyền lên tên này trong chớp mắt cũng bị phanh thây thành trăm mảnh.

- Tê! Vị tiền bối này chỉ dựa vào hai tay không cần bất cứ thần thông gì mà đã có thể thuận sát hai tên Thần Vương cấp cao thủ thật đúng là quá lợi hại! Không biết thật ra là đã tu luyện loại công pháp gì nữa??

Vân Phiêu Phiêu đứng ở phía sau nhìn thấy hung uy của người thanh niên thì không nhịn được hít một hơi khí lạnh âm thầm nghĩ.

- Grao!

Hắc y nhân dẫn đầu nhìn thấy bạch y thanh niên trong chớp mắt đã giết đi hai huynh đệ thực lực không kém gì mình thì cho dù có hung hãn đến mấy cũng không nhịn được kinh hãi kêu to một tiếng vô số tia máu từ bên trong cơ thể hắc bắn ra bốn phương tám hướng tạo thành một lớp huyết vụ bao bọc cơ thể hắc.

- Ầm!

Tiếp theo đó chỉ nghe một tiếng nổ lớn từ bên trong lớp huyết vụ vang lên trong chớp mắt nó đã thuận di ra ngoài phạm vi trăm dặm sau đó biến mất ở cuối chân trời.

- Huyết Ảnh Độn!

Người thanh niên thấy vậy thầm nói một tiếng nhưng cũng không có ý đuổi theo khoanh tay đứng nguyên tại chỗ.

- Tiểu nữ Vân Phiêu Phiêu gặp qua tiền bối! Không biết ngài là??

Lúc này Vân Phiêu Phiêu mới lấy hết can đảm bước lên phía trước một bước nhìn bạch y thanh niên hỏi.

- Ta tên là Đông Phương Trường Minh.

Bạch y nam tử nghe vậy nhàn nhạt nói.

- Thì ra là Đông Phương tiền bối. Nếu không chê xin mời tiền bối hạ cố đến nơi ở của tiểu nữ. Vân Phiêu Phiêu nhất định sẽ cảm tạ đại ân cứu mạng của ba vị!!

Vân Phiêu Phiêu chấp tay nói.

- Được!

Sở dĩ Đông Phương Trường Minh chịu ra tay giúp Vân Phiêu Phiêu chính là vì thân phận của nàng lúc này nghe như vậy sao có thể từ chối sáng khoái gật đầu một cái sau đó cùng với Vân Phiêu Phiêu hóa thành hai đạo hào quang bay lên trời đi cùng với hắc đương nhiên không thể thiếu hai người Y Tư Kỳ và Vi Vi An!!

....

Nửa ngày sau bốn người bay đến bên ngoài một tòa sơn mạch rộng lớn cách Thánh Linh Sơn khoảng hơn vạn dặm bên trên là vô số cung đình lầu các đây chính là trụ sở tạm thời của Vân Gia.

- Đại tiểu thư người về rồi!!

Vừa nhìn thấy Vân Phiêu Phiêu xuất hiện từ bên trong quần thể cung điện lập tức có một bóng người mặc trang phục tì nữ bay ra vui mừng nói.

- Ủm! A Tuyết mẫu thân của ta đâu rồi!!

Vân Phiêu Phiêu gật nhẹ đầu một cái sau đó nhẹ giọng hỏi.

- Bẩm tiểu thư hiện nay Gia Chủ đang cùng với các vị Trưởng lão họp bàn bên trong đại điện ạ!!

Tỳ nữ A Tuyết cung kính nói.

- Được rồi! Khi nào mẫu thân xong việc người mời người đến đến nơi ở của ta một chuyến ta có một số chuyện muốn nói với người!!

Vân Phiêu Phiêu trầm giọng nói một tiếng sau đó dưới ánh mắt kinh ngạc của những người khác nàng ta mang theo ba người Đông Phương Trường Minh đi tới nơi ở của mình.

- Két!

Một lát sau khi bốn người đang ngồi thưởng trà bên trong căn phòng của Vân Phiêu Phiêu đột nhiên có một người đẩy cửa bước vào.

Người đang đi tới là một nữ nhân tóc tím khoảng trên dưới ba mươi tuổi dung mạo phi thường đoan chính đồng thời có tới tám phần giống với Vân Phiêu Phiêu nàng ta chính là Gia Chủ của Vân Gia - Vân Phi Huyền!!

- Phiêu Phiêu trong thời gian này con đã đi đâu. Ba người này là ai??

Vân Phi Huyền liếc mắt quan sát bốn người một chút rồi trầm giọng hỏi Vân Phiêu Phiêu.

- Bẩm mẫu thân bốn ngày trước con bị bọn Nam Sơn Tam Ác lừa ra ngoài thiếu chút nữa là mất mạng may mắn gặp được vị tiên bối này mới có thể trở về đây được!!

Vân Phiêu Phiêu nhanh chóng đem mọi chuyện kể lại cho Vân Phi Huyền nghe.

- Thì ra là đạo hữu đã ra tay cứu tiểu nữ, không biết người xưng hô thế nào?

Sau khi nghe xong Vân Phi Huyền khẽ gật đầu một cái sau đó nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Tại hạ Đông Phương Trường Minh hai người bên cạnh chính là bằng hữu của ta Y Tư Kỳ và Vi Vi An!!

Đông Phương Trường Minh đứng lên trầm giọng nói.

- Đông Phương Trường Minh, Y Tư Kỳ, Vi Vi An? Ba vị xin cho thiếp thân mạo muội hỏi một câu mười năm trước có phải ba vị đã ở Thiên La Thành tiêu diệt một con Yêu Hầu không?

Vân Phi Huyền nhìn ba người hỏi.

Ba người Đông Phương Trường Minh nghe vậy trong lòng không khỏi ngạc nhiên bởi vì chuyện mười năm trước chỉ có bảy tám người trong cuộc biết chuyện sao Vân Phi Huyền lại biết được chứ?

- Đúng vậy! Không ngờ Vân đạo hữu lại biết chuyện này!!

Tuy trong lòng nghi hoặc nhưng bề ngoài ba người Đông Phương Trường Minh vẫn giữ vẻ bình thản như thường thản nhiên gật đầu nói.

- Không dấu gì ba vị thiếp thân và Phượng Khinh Huyền trong Long Phượng Đạo Lữ là hảo tử muội chuyện của các vị cũng là nàng kể lại cho ta nghe. Không ngờ hôm nay lại có duyên gặp được ba vị ở đây!!

Vân Phiêu Phiêu nhìn ba người cười nói.

- Thì ra là vậy! Hiện tại tại hạ có một chuyện mạo muội muốn nhờ không

biết Vân Gia Chủ có thể đáp ứng ta một tay không?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy trong lòng thoáng buông lỏng một chút rồi lại nhìn Vân Phi Huyền nói.

- Đông Phương huynh không cần khách khí như vậy mạng của tiểu nữ là do các vị cứu nếu có chuyện gì người cứ nói thẳng!!

Vân Phi Huyền phi thường sáng khoái đáp.

- Như vậy Đông Phương ta cũng không nhiều lời nữa tại hạ muốn cầu xin một bình Ngũ Sắc Linh Nhũ không biết Vân đạo hữu có thể cho ta hay không?

Đông Phương Trường Minh lập tức nói.

- Cái gì? Người muốn Ngũ Sắc Linh Nhũ??

Nghe được yêu cầu của hắn không chỉ Vân Phi Huyền mà ngay cả Vân Phiêu Phiêu ngồi ở bên cạnh cũng kinh hãi thốt lên một tiếng.

- Tại hạ biết được yêu cầu này có chút quá đáng nhưng Ngũ Sắc Linh Nhũ này đối với ta thật sự là vô cùng quan trọng. Xin Vân đạo hữu giúp cho!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy lập tức đứng lên vòng tay nói.

- Ôi! Không phải là thiếp thân không muốn giúp đạo hữu mà là Ngũ Sắc Linh Nhũ là báu vật của Khổng Tước Thế Gia chúng ta do năm mạch Khổng Tước là Vân Gia chúng ta, Linh Gia, Diệp Gia, Lý Gia và Huyền Gia cùng nhau canh giữ cho dù thiếp thân cũng không thể lấy được ra ngoài! Trừ khi...

Sau một lúc lâu im lặng chỉ nghe Vân Phi Huyền lên tiếng nói.

- Trừ khi? Trừ khi cái gì? Không phải là Vân đạo hữu muốn ba người

chúng ta gia nhập Khổng Tước Thế Gia các người chứ??

Đông Phương Trường Minh hồ nghi nói.

- Đông Phương đạo hữu quả nhiên là người thông minh! Thiếp thân đúng là có ý muốn mời ba vị gia nhập Vân Gia chúng ta. Bất quá các vị có thể yên tâm thời gian sẽ không quá lâu các vị chỉ cần ở lại Vân Gia chúng ta mười năm đợi sau khi qua Tổ Linh Đại Điển là các vị có thể tự do rời đi!!

Vân Phi Huyền nhìn ba người Đông Phương Trường Minh gật đầu nói.

- Tổ Linh Đại Điển? Đó là gì??

Đông Phương Trường Minh nhíu nhíu mày một chút rồi trầm giọng hỏi Vân Phi Huyền

- Tổ Linh Đại Điển là sự kiện quan trọng nhất của Khổng Tước Thế Gia chúng ta được cử hành trăm năm một lần đến lúc đó Ngũ Mạch chúng ta sẽ tụ hợp lại đánh thức Tổ Linh sau đó trước mặt Tổ Linh chúng ta sẽ phái ra các Trưởng lão của mình quyết đấu với nhau sắp xếp ra thứ hạng cao thấp. Thứ hạng càng cao thì không chỉ được nhiều tài nguyên tu luyện hơn mà còn có quyền sử dụng Ngũ Sắc Linh Nhũ nữa. Chỉ cần mười năm sau các vị có thể vì Vân Gia chúng ta tranh thủ được nhiều lợi ích hơn thì thiếp thân nguyện ý lấy ra một bình lớn Ngũ Sắc Linh Nhũ ra tặng cho các vị!!

Vân Phi Huyền nhanh chóng giải thích cho ba người Đông Phương Trường Minh những chuyện liên quan đến Tổ Linh Đại Điển.

Sau khi nghe xong những gì Vân Phi Huyền nói ba người Đông Phương Trường Minh cũng không vội vàng trả lời mà âm thầm truyền âm thương lượng với nhau.

- Được rồi! Nếu Vân đạo hữu đã nói như vậy thì ba người bọn ta cũng

không có lý do gì từ chối nữa!!

Một lát sau chỉ thấy Đông Phương Trường Minh bước lên phía trước một bước nhìn Vân Phi Huyền nói.

- Như vậy rất tốt! Phi Huyền xin thay mặt Vân Gia đa tạ các vị!!

Vân Phi Huyền nghe vậy tỏ vẻ vui mừng kêu lên một tiếng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Huyền Vô Tình.

- Như vậy rất tốt! Phi Huyền xin thay mặt Vân Gia cảm tạ ba vị đạo hữu!!

Vân Phi Huyền nghe thấy tiếng nói của Đông Phương Trường Minh thì vui mừng kêu lên một tiếng tiếp theo hai bên lại thương lượng thêm một số chuyện nữa rồi ba người Đông Phương Trường Minh đi đến nơi ở mà Vân Gia sắp xếp cho bọn họ nghỉ ngơi.

Trong chớp mắt thời gian đã trôi qua ba tháng.

Một ngày này ba người Đông Phương Trường Minh lại cùng với đoàn người của Vân Gia khởi hành đi đến Thánh Linh Sơn tham gia Vạn Bảo Đại Hội.

Tuy nơi ở tạm thời của Vân Gia và Thánh Linh Sơn cách nhau hơn vạn dặm nhưng với tốc độ của đỉnh cấp phi xa mà đoàn người sử dụng không bao lâu sau bọn họ đã đến nơi.

- Âm!

Lúc này chỉ thấy Vân Phi Huyền vung tay lên bắn ra một đạo hào quang vào bên trong Thánh Linh Sơn tiếp theo đó nàng ta lại thân nhiên chấp tay đứng ở trong xe ánh mắt nhìn về phía tầng cấm chế màu xanh bao phủ Thánh Linh Sơn giống như đang chờ đợi cái gì đó vậy!

- Vút!

Một lát sau chỉ thấy tầng cấm chế hơi vặn vẹo một cái tiếp theo đó chỉ thấy một nam tử từ bên trong bay ra.

- Người chính là thủ vệ ở đây sao? Rất tốt! Mau dẫn ta đi tới Nghênh Tiên Các!!

Vân Phiêu Phiêu không đợi người thanh niên đó mở lời thì đã trầm giọng kêu lên.

- Vâng! Xin mời tiền bối đi theo tại hạ!!

Người thanh niên nghe như vậy tuy cả kinh nhưng không dám chậm trễ chút nào vội vàng ôm quyền nhìn Vân Phiêu Phiêu cung kính nói.

- Ừm!

Vân Phiêu Phiêu nhẹ nhàng gật đầu một cái rồi mang theo đoàn người đi theo phía sau bay theo người thanh niên đi vào bên trong cấm chế.

- Ba vị tiền bối hiện tại cả tòa Thánh Linh Sơn này được chia làm ba khu vực chia ra do Chính, Ma lưỡng đạo mỗi người chấp chưởng một phía. Khu vực còn lại là dành cho các Thế Gia như Vân Gia chúng ta và một số tán tu cường giả ở mỗi khu vực đều có xây dựng một tòa Nghênh Tiên Cung bên trong vô cùng rộng rãi chỉ cần tu vi đạt đến cảnh giới Thần Hoàng thì có thể đem theo môn nhân đệ tử độc chiếm một tầng. Đương nhiên chỉ dựa vào Nghênh Tiên Cung không thể nào dung nạp được hết số người đến tham dự được cho nên trước khi Đại hội diễn ra những người tổ chức đã cho kiến tạo rất nhiều lầu các ở khắp nơi để có thể dung nạp cùng lúc nhiều người. Nhưng theo vân bối ước đoán dù Nghênh Tiên Cung có rộng lớn đến đâu cũng không thể dung nạp hết lượng người tham gia đại hội lần này dù sao vân bối cũng nghe nói lần đại hội này có chút bất đồng với những đại hội lần trước!!

Trên đường đi Vân Phiêu Phiêu chủ động giải thích một số chuyện ở Vạn Bảo Đại Hội cho ba người Đông Phương Trường Minh nghe.

- Ủm!

Ba người Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhẹ gật đầu một cái sau đó đảo mắt quan sát quan cảnh xung quanh. Chỉ thấy khắp nơi trên Thánh Linh Sơn là những dãy lâu các vô cùng tráng lệ xa hoa mà đứng trên tất cả những kiến trúc đó lại là một tòa tháp bằng bạch ngọc cao hơn trăm tầng được thiết kế vô cùng tinh xảo đó chính là Nghênh Tiên Cung mà Vân Phiêu Phiêu đã giới thiệu.

- Vân tiên bối vân bối còn có trách nhiệm tuần tra không thể dẫn các vị vào bên trong được. Các vị cứ đợi ở đây một chút sẽ có Tổng quản đại nhân ở Nghênh Tiên Cung ra tiếp đón các vị. Vân bối xin được phép cáo từ!!

Người thanh niên dẫn đoàn người đáp xuống trước cửa của Nghênh Tiên Cung sau đó nhìn vào Vân Phi Huyền cung kính nói.

- Được rồi! Bình đan dược này thưởng cho người!!

Vân Phi Huyền nghe vậy gật đầu một cái sau đó vung tay lên lấy ra một bình đan dược đưa cho hắn.

- Đa tạ đại nhân! Đa tạ đại nhân!!

Người thanh niên thấy vậy vui mừng như điên kêu lên tuy bình đan dược này đối với những cường giả như bọn Đông Phương Trường Minh chẳng đáng là gì nhưng đối với hắn thì lại là cả một gia tài.

Vân Phi Huyền không nói thêm tiếng nào nữa mà phất phất tay ra hiệu cho người thanh niên rời đi.

Người thanh niên cũng rất thức thời không nói thêm tiếng nào nữa mà mau chóng rời đi.

Cơ hồ này bên trong Nghênh Tiên Cung cũng có một lão giả râu tóc bạc phơ cũng bước ra tu vi của hắn không ngờ lại là Thần Hoàng cấp sơ kỳ.

- Bái kiến Vân phu nhân xin thứ lỗi cho ta vì không thể nghênh đón từ xa!!

Lão giả đó bước lên phía trước vài bước nhìn vào Vân Phi Huyền chấp tay nói.

- Ai cũng biết là trong mấy ngày này Trương huynh rất bận rộn. Thiếp thân sao dám trách huynh cơ chứ?

Vân Phi Huyền thấy vậy đưa tay ra đỡ lão giả dậy cười nói vừa nhìn qua ai cũng có thể nhận ra quan hệ của cả hai bên rất tốt.

- Xin hỏi Trương huynh khu vực của Vân Gia chúng ta đã chuẩn bị xong hay chưa??

Hơi dừng một chút nàng ta lại tiếp tục.

- Việc này xin Vân phu nhân yên tâm. Chỗ của Vân Gia các người ta sớm đã chuẩn bị xong rồi. Bây giờ các vị chỉ cần dọn vào là có thể ở!!

Lão giả họ Trương liền nói.

- Như vậy rất tốt! Ta xin đa tạ Trương huynh. À phải rồi! Đông Phương đạo hữu ba người các người muốn ở cùng một nơi với chúng ta hay là tự mình chọn lấy một tầng!!

Vân Phi Huyền nghe vậy mỉm cười nói sau đó đột nhiên quay đầu lại nhìn ba người Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Cái này sao? Bọn ta tự do đã quen không bằng làm phiên Trương đạo hữu sắp xếp cho bọn ta một tầng đi!!

Ba người Đông Phương Trường Minh liếc nhau một chút rồi cùng nhìn lão giả họ Trương nói.

- Ha ha ha... Việc này có gì mà phiền chứ? Hiện tại số tầng trống bên trong Nghênh Tiên Cung này còn rất nhiều các vị cứ tùy tiện chọn một tầng là được!!

Lão giả họ Trương nghe vậy cười nói một tiếng sau đó đưa tay ra ném một cái ngọc giản cho ba người Đông Phương Trường Minh.

Đông Phương Trường Minh đem thần thức quét vào ngọc giản thì phát hiện bên trong đó là tin tức cụ thể của các tầng bên trong Nghênh Tiên Cung.

- Trương đạo hữu bọn ta muốn chọn tầng thứ bảy mươi lăm xin làm phiên dẫn đường!!

Sau một lúc thương lượng cuối cùng Đông Phương Trường Minh ngẩng đầu nhìn lão giả họ Trương nói.

- Được! Xin ba vị đi theo ta!!

Lão giả họ Trương nghe vậy gật đầu một cái sau đó quay đầu dẫn theo ba người Đông Phương Trường Minh vào một thiên điện ở bên cạnh.

Bên trong đại điện này được bố trí hơn trăm cái Truyền Tống Trận loại nhỏ mỗi cái đều được đánh một loại số hiệu riêng tương ứng với số tầng của Nghênh Tiên Cung.

Lão giả họ Trương trực tiếp dẫn theo ba người Đông Phương Trường Minh bước vào cái Truyền Tống Trận số bảy mươi lăm mà ở gần đó Vân Phi

Huyền cũng dẫn theo đám người Vân Gia bước vào một cái Truyền Tống Trận khác.

- Ầm!

Sau một khắc lão giả họ Trương và ba người Đông Phương Trường Minh đã xuất hiện ở trong một trang viên rộng lớn hai bên có trồng vô số kỳ hoa dị thảo tỏa ra một loại không khí tươi mát làm người ta cảm thấy dễ chịu vô cùng.

- Đây chính là tầng thứ bảy mươi lăm không biết ba vị có hài lòng không??

Lão giả họ Trương nhìn ba người Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Chỗ này là do bọn ta chọn đương nhiên là phải hài lòng rồi!!

Đông Phương Trường Minh bình thản nói.

- Như vậy Trương ta không làm phiền ba vị nữa, có việc gì thì ba vị cứ việc thông qua tấm lệnh bài này liên lạc với ta!!

Lão giả họ Trương nghe vậy cười to một tiếng lấy từ trong người ra một tấm lệnh bài giao cho bọn người Đông Phương Trường Minh sau đó liền quay người rời đi.

Sau khi tiễn lão giả họ Trương rời đi ba người Đông Phương Trường Minh liền tiến vào lầu các trước mắt im lặng nghỉ ngơi.

....

- Ầm!

Ba ngày sau lúc ba người Đông Phương Trường Minh đang ngồi thưởng

trà thì đột nhiên lại nghe thấy một tiếng nổ kinh thiên động địa.

- Có chuyện gì xảy ra vậy?

Y Tư Kỳ kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Cứ ra ngoài xem thì sẽ biết!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói một tiếng sau đó lập tức dẫn theo hai người Y Tư Kỳ và Vi Vi An kêu lên một tiếng.

Một khắc sau khi ba người bước ra bên ngoài thì chỉ thấy một con dị điều toàn thân phát ra ngũ sắc linh vụ đang bay thẳng về phía Nghênh Tiên Cung trên lưng của dị điều này không ngờ lại có một tòa cung điện cao hơn trăm trượng vô cùng hùng vĩ, hoa lệ. Càng làm người ta kinh ngạc hơn nữa là bên trong tòa lầu các này lại liên tục phát ra từng đạo khí thể vô cùng cường đại.

- Đông Phương đạo hữu các người cũng ra đây quan sát à??

Đúng lúc ba người Đông Phương Trường Minh đang quan sát chiếc Thú Xa thì bên tai bọn họ lại đột nhiên vang lên một tiếng nói người vừa tới chính là hai mẹ con Vân Phi Huyền và Vân Phiêu Phiêu.

- Vân đạo hữu không biết đây là??

Vừa nhìn thấy hai người xuất hiện Đông Phương Trường Minh lập tức đưa tay chỉ vào chiếc Thú Xa trước mặt tò mò hỏi.

- Dị điều này tên là Vân Phong là thú cưỡi do Lão tổ của Huyền Gia - Huyền Vô Tình trong Ngũ Sắc Thể Gia chúng ta nuôi! Không ngờ lần này hẳn cũng đến đây tham gia Vạn Bảo Đại Hội lần này!!

Vân Phi Huyền ngưng trọng liếc nhìn chiếc Thú Xa đang bay tới một chút rồi trầm giọng trả lời.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Giao Dịch Hội.

- Huyền Vô Tình? Thực lực của hắn thế nào??

Đông Phương Trường Minh thì lộ ra vẻ hứng thú hỏi.

- Thực lực của Huyền Vô Tình? Ngàn năm trước hắn đã đột phá đến cảnh giới Thiên Cấp hiện nay đang đệ nhất cường giả của Khổng Tước Thế Gia chúng ta!!

Vân Phi Huyền nghe được câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì chần chờ một chút rồi nói khi nhắc tới Huyền Vô Tình trong giọng nói của nàng hiện ra một sự chán ghét nhàn nhạt chứng tỏ bên Ngũ Sắc Thế Gia quan hệ của Vân Gia và Huyền Gia cũng không phải là tốt đẹp gì!!

Cảm nhận được điều đó ba người Đông Phương Trường Minh cũng rất thức thời không đề cập đến chuyện Huyền Vô Tình nữa.

- Đúng rồi! Đông Phương đạo hữu, Y Tư Kỳ, Vi Vi An thiếp thân sắp sửa tham gia một lần Giao Dịch Hội không biết ba người có muốn đi cùng ta không??

Đột nhiên Vân Phi Huyền lại nhìn ba người hỏi.

- Giao Dịch Hội? Có thể làm cho Vân đạo hữu chú ý không lẽ là Giao Dịch Hội của Thần Hoàng cao thủ??

Đông Phương Trường Minh nghe xong thì tỏ vẻ nghi hoặc lên tiếng hỏi.

- Ha ha ha.... Đông Phương đạo hữu đúng là rất thông minh! Đối với Thần Hoàng cấp cao thủ như chúng ta mà nói những bảo vật bình thường có rất công dụng dù cho là ở Vạn Bảo Đại Hội bảo vật đầy đất này cũng không thể làm cho tất cả hài lòng ra về được Cho nên trước khi Vạn Bảo Đại Hội diễn ra những Thần Hoàng cấp cao thủ như chúng ta thường bí mật tiến hành một lần Giao Dịch Hội nho nhỏ đem những món bảo vật trong tay mình đổi lấy những thứ mình cần. Đương nhiên trong những món đồ giao dịch đó không thiếu những món đồ lai lịch bất minh căn bản không thể đem ra đấu giá công khai được hoặc là những món bảo vật bị ngăn cấm căn bản không thể mua được theo cách bình thường!!

Vân Phi Huyền cười khẽ nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Nghe Vân đạo hữu nói vậy tại hạ thật sự có chút hứng thú không biết Giao Dịch Hội bao giờ thì sẽ bắt đầu?

Nghe xong những lời của Vân Phi Huyền hai mắt của Đông Phương Trường Minh lóe sáng lên tiếng nói.

- Thời gian là sáng sớm ba ngày sau đến lúc đó thiếp thân sẽ thông báo cho ba vị!!

Vân Phi Huyền trầm giọng đáp.

- Được! Như vậy thì đa tạ Vân đạo hữu rồi! Ba người chúng ta xin cáo từ trước!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái sau đó dẫn theo hai người Y Tư Kỳ và Vi Vi An rời đi.

....

Ba ngày sau sáng sớm ba người Đông Phương Trường Minh đã bước ra

khỏi Nghênh Tiên Cung đi đến một đỉnh núi nhỏ hoang vắng cách Thánh Linh Sơn không xa.

- Vút!

Một lát sau trên không trung vang lên tiếng xé gió một thân ảnh nhanh chóng xuất hiện trước mặt bọn họ người vừa tới đương nhiên chính là Vân Phi Huyền.

- Ba vị đạo hữu đến thật sớm a! Xem ra các người rất mong chờ lần Giao Dịch Hội này!!

Chỉ nghe Vân Phi Huyền mỉm cười nhìn bọn họ nói.

- Bọn ta đúng là có chút mong chờ đối với Giao Dịch Hội lần này, nhưng là tới sớm chủ yếu là do lần đầu tới tham gia sợ đến trễ thời gian!!

Ba người Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhìn nhau một chút sau đó mở miệng nói.

- Thì ra là vậy! Hiện giờ đúng là đã sắp tới thời gian Giao Dịch Hội bắt đầu nhưng mà trước khi đi đến đó chúng ta phải dùng chút thủ đoạn che dấu diện mạo của bản thân đã nếu để những người bên trong nhận ra thì đúng là không tốt!!

Nhìn thấy ba người khiêm tốn như vậy trên mặt Vân Phi Huyền thoáng hiện một nụ cười hài lòng sau đó nói.

- Đa tạ Vân đạo hữu ba người chúng ta biết phải làm sao rồi!!

Ba người Đông Phương Trường Minh trịnh trọng gật đầu một cái sau đó mỗi người lấy ra một chiếc mặt nạ màu bạc đeo lên mặt.

Ba chiếc mặt nạ này được làm bằng một loại khoáng thạch đặc biệt có tên

là Ô Linh có công dụng ngăn cản thần thức rất tốt khi mang lên Thần Hoàng cao thủ bình thường căn bản không thể thấy được dung mạo của ba người.

Vân Phi Huyền nhìn thấy bộ dáng ba người như vậy khẽ cười một tiếng sau đó cũng bức ra một tầng hào quang ngũ sắc che phủ toàn bộ thân hình của mình lại.

Tiếp theo cả bốn người đồng loạt hóa thành bốn đạo bay ra khỏi ngọn núi.

Khoảng nửa ngày sau khi mặt trời đã đứng bóng bốn người đã bay đến một thành trì phàm nhân ở cách xa Thánh Linh Sơn hơn nghìn dặm có tên là Lam Tinh Thành.

Sau khi đến nơi bốn người lập tức tắt độn quang đáp xuống mặt đất.

- Vân đạo hữu Giao Dịch Hội thật sự diễn ra ở đây sao?

Đông Phương liếc mắt quan sát hàng nghìn phàm nhân đang đi lại khắp bốn phía một chút rồi lại nhìn Vân Phi Huyền kinh ngạc hỏi.

- Đúng vậy ba vị đạo hữu mau đi theo ta!

Vân Phi Huyền nhẹ nhàng gật đầu một cái sau đó cất bước đi vào bên trong Lam Tinh Thành ba người Đông Phương Trường Minh cũng nhanh chóng bước theo.

Không bao lâu sau bọn họ đã tiến vào bên trong một tòa tửu lâu cũ nát ở phía bắc thành.

Khi vừa bước vào bên trong ba người Đông Phương Trường Minh chỉ thấy hoàn cảnh xung quanh đột nhiên thay đổi quan cảnh ồn ào náo nhiệt phía bên ngoài đồng loạt biến mất trước mặt bọn họ chỉ còn lại một tòa thạch môn cao hơn mười trượng.

- Tê! Không ngờ lại là Không Gian Truyền Tống Trận!!

Trong lòng Đông Phương Trường Minh kinh hãi thầm nghĩ với lịch duyệt của hắn sao lại không biết đám người mình đã bị truyền tống đến bên ngoài một Huyền Giới chứ.

Tiếp theo chỉ thấy Vân Phi Huyền vung tay lên đánh ra mấy đạo thủ ấn vào cánh cửa.

- Âm!

Cánh cửa từ từ mở ra một khe hở hẹp trong chớp mắt phát ra một luồng hấp lực hút cả bốn người vào trong.

Khi tiến vào bên trong cánh cửa Đông Phương Trường Minh lập tức liếc mắt nhìn quanh tò mò đánh giá mọi thứ.

Chỉ thấy đây là một Tiểu Thế Giới lớn hơn nghìn trượng bên trong cũng không phải là trống rỗng mà bốn phía cũng có đặt mấy bộ bàn ghế phía trên có mấy mươi người đang ngồi trong đó nam có nữ có.

Những người này nhìn thấy bốn người Đông Phương Trường Minh bước vào đồng thời đưa ánh mắt quét qua bọn họ một lần.

Nhưng mà Vân Phi Huyền đối với chuyện này không thèm để ý chút nào bình thản dẫn theo ba người Đông Phương Trường Minh tới một chiếc bàn còn trống lần lượt ngồi xuống.

Lúc này Đông Phương Trường Minh mới có dịp quan sát những người ngồi ở đây.

Bởi vì tất cả những người đến tham gia Giao Dịch Hội lần này đều dùng các loại biện pháp che dấu cho nên Đông Phương Trường Minh không thể

nào nhìn thấy dung mạo của bọn họ bất quá thông qua khí tức trên người bọn họ hẳn có thể nhận ra được tất cả những người ở đây đều là Thần Hoàng cấp cao thủ. Trong đó thậm chí có hai tên cao thủ đạt đến Tiểu Thiên Cấp chia ra một nam một bắc cô độc ngồi một mình hoặc có thể nó là không có bất cứ ai đủ can đảm ngồi gần bọn họ.

Một Tiểu Không Gian nho nhỏ này không ngờ lại tụ tập hơn trăm Thần Hoàng cấp cao thủ thật sự làm cho người ta phải rung mình phải biết rằng ngoại trừ trận chiến Thú Triều ở Tinh Thần Hải ra số Thần Hoàng cấp cao thủ Đông Phương Trường Minh gặp phải cũng không được một phần mười ở đây.

Sau một lát lại lục tục có thêm mấy Thần Hoàng cấp cao thủ nữa tiến vào bên trong Tiểu Không Gian. Người cuối cùng tiến vào là một người thanh niên gương mặt phúc hậu hẳn vừa xuất hiện mọi người ở đây không hèn mà cùng đưa mắt nhìn vào.

- Tiểu đệ Huyền La gặp qua các vị đạo hữu! Thời gian đã đến tiểu đệ cũng không nhiều lời nữa bây giờ Giao Dịch Hội của chúng ta. Chính thức bắt đầu!!

Chỉ nghe người thanh niên cao giọng hét lên một tiếng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Minh Hồ Thạch.

- Huyền La huynh thật sự quá khách khách khí rồi bất quá tại hạ thật sự đã không thể nhẫn nại thêm được nữa. Hay là trước hết hãy bắt đầu từ lão phu như thế nào?

Huyền La Đạo Nhân vừa dứt lời lập tức có một tiếng nói vang lên một tiếng nói trầm thấp người lên tiếng chính là một tên hắc bào tu sĩ toàn thân bao bọc bên trong hắc khí âm u.

- Nếu đạo hữu đã nóng lòng như thế vậy hãy để đạo hữu bắt đầu đi!!

Huyền La Đạo Nhân nghe vậy khẽ cười một tiếng lui lại vài bước làm ra động tác mời đối với hắc bào tu sĩ.

- Ha ha... nếu Huyền La huynh đã nói như vậy tại hạ cũng không khách khí nữa!!

Hắc bào tu sĩ nghe vậy thoải mái nói một tiếng cất bước đi tới chỗ Huyền La vừa đứng sau đó vỗ vỗ túi trữ vật bên hông mình một cái một đám mây màu đỏ như máu lập tức từ trong đó bay ra.

- Grao grao grao...

Khi đám mây đó vừa xuất hiện trong chớp mắt chỉ thấy bên trong Tiểu Không Gian vang lên từng tiếng quỷ khóc chói tai bao phủ cả một vùng hư không.

Tất cả Thần Hoàng cao thủ đang ngồi tại chỗ không hện mà cùng đưa mắt nhìn vào bên trong đám huyết vân ngay cả Huyền La Đạo Nhân lúc trước lui vào bên trong một góc giờ phút này sắc mặt cũng đại biến kinh nghi bất định.

Hóa ra bên trong đám huyết vân là do một đám hư ảnh màu đỏ ngưng tụ mà thành những hư ảnh này không chỉ có hư ảnh của các loài Yêu Thú vô cùng quen thuộc như hổ, báo, sư tử mà còn có một số loại Yêu Thú hình thù cổ quái.

Nhưng bất luận là hình dạng nào bọn chúng cũng biểu hiện vô cùng dữ tợn không ngừng cắn xé lẫn nhau. Cho dù có một số con bị cắn xé thành trăm ngàn mảnh nhưng chỉ trong chớp mắt lại ngưng tụ lại hình dáng ban đầu tiếp tục điên cuồng cắn xé lẫn nhau.

- Ha ha ha... Có lẽ không cần tại hạ nói thì các vị cũng đoán được đây là thứ gì rồi chứ? Không sai! Đây chính là Nghiệp Vân Hải do tinh hồn của ngàn vạn Yêu Thú ngưng tụ mà thành tại hạ muốn dùng nó để đổi lấy một món đỉnh cấp Thiên Bảo không biết vị đạo hữu nào nguyện ý cùng ta trao đổi??

Hắc bào tu sĩ nhìn thấy ánh mắt kinh ngạc của mọi người thì cười khà khà nói.

- Ngàn vạn tinh hồn? Đạo hữu có nói quá không, ta thấy cũng không giống lắm a!

Một âm thanh khô khan kèm theo nghi hoặc vang lên giọng điệu tựa hồ như nghi ngờ về tính sát thực trong lời nói của hắc bào tu sĩ.

Cũng khó trách có người phản ứng như vậy dù sao việc ngưng tụ tinh hồn của ngàn vạn sinh linh thật sự quá tổn hại thiên địa có thể đem lại tai hại vô cùng lớn không nói đến việc có thể bị Thiên Kiếp giáng thân bất cứ lúc nào

chỉ nội việc bị sát khí phản phệ thì cho dù là Thiên Cấp cường giả cũng vô pháp chịu nổi chứ đừng nói đến một Thần Hoàng cao thủ như hần.

- Chẳng qua là ta mới thả qua ngàn cái tinh hồn mà thôi. Nếu như thả toàn bộ ra với cái không gian nhỏ nhỏ này làm sao chứa nổi nếu đạo hữu thật sự có hứng thú trao đổi thì có thể tự mình lên đây kiểm tra xem lời của ta có phải là giả không!!

Hắc bào tu sĩ nghe vậy không chút hoang mang trả lời.

- Cái này? Nếu đạo hữu đã nói như vậy ta sao dám nghi ngờ nhưng mà điều kiện trao đổi của người đưa ra thật sự quá mức khó khăn. Không biết đạo hữu người có thể đổi một điều kiện khác được không??

Tiếng nói khô khan nuốt nước miếng một cái sau đó vội vàng nói.

- Thật xin lỗi! Ngoại trừ đỉnh cấp Thiên Bảo tại hạ không có hứng thú với thứ khác!!

Hắc bào tu sĩ thẳng thừng từ chối.

- Đạo hữu người nói những lời này thật sự quá nhanh! Không bằng người cứ xem vật này trước rồi mới quyết định. Như thế nào hả??

Âm thanh khô khan lại vang lên sau đó hần trực tiếp ném ra một bình ngọc màu vàng tới chỗ Hắc bào tu sĩ.

- Tê!

Hắc bào tu sĩ thấy vậy đưa tay ra chụp lấy cái bình tiếp theo lập tức mở nó ra khi nhìn thấy vật bên trong thân hình của hần không nhịn được hít một hơi khí lạnh.

- Xin đạo hữu thứ lỗi tuy vật bên trong đúng là rất quý trọng nhưng mà ta

vẫn muốn đỉnh cấp Thiên Bảo hơn!!

Nhưng mà rất nhanh hắc bào tu sĩ đã ổn định lại tâm tình trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Đạo hữu ta khuyên người nên suy nghĩ kỹ lại a! Vật bên trong nhưng là một viên Cửu Chuyển Kim Đan a! Nếu không phải là ta thật sự rất cần mảnh Nghiệp Vân trong tay người tuyệt đối sẽ không đem nó ra trao đổi đâu!!

Âm thanh khô khan mang theo vẻ khuyên nhủ nói.

- Cửu Chuyển Thông Khiếu Đan?

- Ngay cả loại đan dược như vậy cũng xuất hiện sao?

- Đạo hữu người có ý muốn trao đổi thứ gì khác không? Ta nguyện ý dốc hết tất cả trao đổi cùng người!!

Những Thần Hoàng cao thủ đang ngồi bên trong đại sảnh nghe thấy mấy chữ " Cửu Chuyển Thông Khiếu Đan " liền trở nên nhốn nháo nhìn lão giả đang ngồi trong một điện cuồn góc kêu lên.

- Các vị đạo hữu nếu các người muốn đổi lấy Cửu Chuyển Thông Khiếu Đan trong tay ta cũng được. Nhưng làm phiền các vị giúp ta đổi lấy Nghiệp Vân Hải trong tay vị đạo hữu này đã!!

Lão giả nhìn thấy tất cả mọi người nhìn vào mình thì trầm giọng kêu lên một tiếng.

Nghe thấy lão giả nói như vậy trong đại sảnh nhất thời không có tiếng nói nào phát ra tuy Cửu Chuyển Thông Khiếu Đan đúng thật là trân quý có thể để cho một phạm nhân trong thời gian ngắn tu thành Thần Vương nhưng mà giá

trị so với một món đỉnh cấp Thiên Bảo vẫn còn kém quá xa dù ở đây thật sự có người có đỉnh cấp Thiên Bảo trong tay cũng sẽ không nguyện ý lấy ra giúp lão giả trao đổi mảnh Nghiệp Vân kia.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua vẫn không có ai lên tiếng làm cho Lão giả bắt đầu cảm thấy lo lắng bởi vì mảnh Nghiệp Vân trong tay hắc bào tu sĩ là điểm mấu chốt để hấn vượt qua Đại Phá Diệt sắp tới này.

Nếu không có được nó thì tám chín phần hấn sẽ phải vẫn lạc trong Đại Phá Diệt sắp tới vạn năm tu luyện trở thành một con số không.

- Khụ khụ... Năm xưa khi tại hạ xâm nhập một chỗ Tuyệt Địa đã vô tình có được một viên Vạn Niên Minh Hồn Thạch này hiện nay ta nguyện ý dùng vật này cùng với viên Cửu Chuyển Thông Khiếu Đan này đổi lấy một món đỉnh cấp Thiên Bảo. Không biết có vị đạo hữu nào muốn cùng ta trao đổi??

Cuối cùng Lão giả không nhịn được nữa ho khan mấy tiếng rồi lại phất tay một cái lấy ra một viên đá trắng nõn như ngọc ra gấp gáp lớn tiếng nói bộ dáng giống như không có được mảnh Nghiệp Vân kia thì tuyệt đối không buông tay vậy.

- Được! Ta trao đổi với đạo hữu!!

Vạn Niên Minh Hồn Thạch vừa xuất hiện trong hư không lập tức vang lên một tiếng nói trầm thấp truyền thẳng vào tai lão giả.

- Thật sao? Mau mời đạo hữu tới đây!!

Lão giả nghe vậy vui mừng kêu lên một tiếng.

- Vù!

Một người thanh niên nhanh chóng bước ra hấn chính là Đông Phương

Trường Minh.

- Đạo hữu trong tay người thật sự có Thiên Bảo sao?

Đông Phương Trường Minh vừa bước lên đài lão giả lập tức gấp gáp hỏi hắc bào tu sĩ cũng có chút mong chờ nhìn hắc.

- Đúng vậy! Trong tay ta quả thật có một món Thiên Bảo uy lực không tệ. Không biết đạo hữu có hứng thú không??

Đông Phương Trường Minh nhẹ nhàng gật đầu một cái sau đó phất tay lấy ra một thanh chiến kích màu xanh.

- U u u...

Chiến kích vừa xuất hiện trong không gian lập tức vang lên từng tiếng xé gió chói tai vật này là do Đông Phương Trường Minh dùng xương cốt của Thú Hoàng cấp Lôi Điều giết được trong Thú Triều cùng với các tài liệu quý giá khác tế luyện gần mười năm mới có thể hoàn thành vốn muốn để cho chính mình sử dụng nhưng hôm nay vì Vạn Niên Minh Hồn Thạch trong tay lão giả không thể không đem ra trao đổi.

- Tốt! Tốt! Tốt! Làm phiền đạo hữu mau chóng trao đổi mảnh Nghiệp Vân đó giúp lão phu!!

Cảm nhận được uy thế của chiến kích trong tay Đông Phương Trường Minh Lão giả không nhịn được vui mừng kêu lên một tiếng.

- Đương nhiên không có vấn đề!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó vung tay ném chiến kích trong tay cho Hắc bào tu sĩ.

- Đạo hữu quả nhiên mau lẹ! Hai vật này xin người nhận lấy!!

Lão giả thấy vậy cực kỳ vui vẻ nhanh chóng đem Cửu Chuyển Thông Khiếu Đan và Vạn Niên Minh Hồn Thạch trong tay đưa cho hắn.

- Ầm!

Mà lúc này Hắc bào tu sĩ cũng ném Nghiệp Vân của mình cho Lão giả.

Ba người xem xét vật phẩm trong tay một chút rồi đều gật đầu tự trở về chỗ ngồi của mình.

Sau một lát Giao Dịch Hội lại được tiếp tục từng cường giả không ngừng bước lên Đài Trao Đổi tiến hành trao đổi các loại bảo vật.

Chừng nửa ngày sau Giao Dịch Hội rốt cuộc cũng đã kết thúc những Thần Hoàng cao thủ tham gia đều tự mình rời đi Tiểu Không Gian nhanh chóng trở về Thánh Linh Sơn.

PS: Chương này hơi ngắn mong các bạn thông cảm! Chương sau Main gặp Thần Chiến rồi mong các bạn đón xem!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Thần Chiến Và Nhất Tuyển Sinh Cơ Đại Pháp.

Sau khi từ Giao Hoán Hội trở về Đông Phương Trường Minh, Y Tư Kỳ và Vi Vi An liền ở bên trong Nghênh Tiên Cung không ra ngoài một bước im lặng chờ đợi Vạn Bảo Đại Hội bắt đầu.

Ngày hôm nay khi ba người đang ngồi xếp bằng trên bồ đoàn tu luyện thì tựa như cảm nhận được điều gì đồng thời mở mắt ra sau đó đứng dậy bước ra ngoài.

Vào lúc này ở chính điện đang có một người thanh niên im lặng đứng đợi bọn họ dáng vẻ cung kính vô cùng.

- Văn bối Văn Dương xin bái kiến ba vị tiền bối! Lần này văn bối đến đây là thay Gia Chủ chuyển lời cho ba vị Vạn Bảo Đại Hội đã chính thức bắt đầu, vật này là Vạn Bảo Thiếp do Vạn Bảo Đại Hội phát ra chỉ cần có nó liền có thể tự do ra vào hội trường đấu giá xin ba vị nhận lấy!!

Vừa thấy ba người Đông Phương Trường Minh bước ra hần lập tức bước lên phía trước một bước cung kính nói.

- Ủm! Đa tạ ngài rồi!!

Trên mặt Đông Phương Trường Minh xuất hiện một nụ cười đưa tay ra nhận lấy tấm thiếp rồi tùy ý liếc qua nó.

- Tiền bối không cần nói như vậy đây là trách nhiệm của văn bối. Bây giờ thời gian không còn sớm xin mời ba vị hãy mau lên đường!!

Người thanh niên nghe vậy có chút thụ sủng nhược kinh nói.

- Được rồi! Nếu như vậy chúng ta lên đường thôi!!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt gật đầu một cái sau đó nhắc tay mang theo Vân Dương cùng với Vi Vi An và Y Tư Kỳ hóa thành ba đạo hào quang rời khỏi Nghênh Tiên Cung bắn thẳng về phía Thánh Linh Sơn.

Tuy ở khu vực gần Thánh Linh Sơn đã sớm ban bố Cấm Không Lệnh nhưng đối với những cường giả đẳng cấp Thần Vương, Thần Hoàng như đám người Đông Phương Trường Minh mà nói hiển nhiên không có chút tác dụng.

Nửa canh giờ sau một ngọn núi cao vút tận mây xanh đó chính là đỉnh cao nhất của Thánh Linh Sơn.

Số vệ sĩ tuần tra ở nơi này nhiều hơn hẳn những nơi khác bốn người Đông Phương Trường Minh vừa bay tới lập tức bị một nhóm bay ra chặn lại.

- Ba vị tiền bối này xin thứ lỗi chúng vãn bối có lệnh trong người cần kiểm tra thiệp mời của các vị một chút!!

Cầm đầu là một lão giả cao lớn lúc này đang vòng tay kính cẩn nhìn đám người Đông Phương Trường Minh nói.

Đông Phương Trường Minh đảo mắt nhìn đám vệ sĩ trước mặt một chút rồi phất tay ném thiệp mời của hắn cùng với Y Tư Kỳ và Vi Vi An qua.

- Thì ra là Đông Phương Trường Minh, Y Tư Kỳ và Vi Vi An ba vị tiền bối xin hãy để vãn bối dẫn đường cho các vị đến Vạn Bảo Đại Điện!!

Lão giả đưa tay nhận lấy ba tấm kim thiếp nhanh chóng kiểm tra sau khi xác nhận đúng là thật thì lại lên tiếng nói.

- Cũng được, người dẫn đường đi!!

Đông Phương Trường Minh thản nhiên gật đầu nói.

- Vâng!

Lão giả cung kính kêu lên một tiếng sau đó khoát tay để cho những người bên cạnh lui ra rồi quay đầu bay lên phía trên núi.

Mà bốn người Đông Phương Trường Minh đương nhiên cũng nhanh chóng đuổi theo.

Dọc đường đi từ trên cao nhìn xuống bốn người có thể nhìn thấy giờ phút này phía dưới mặt đất đã bị một biển người bao phủ.

- Ở đây ít nhất cũng có nghìn vạn người a! Vân Dương mỗi lần Vạn Bảo Đại Hội diễn ra đều có đông người đến tham dự như vậy sao??

Y Tư Kỳ quan sát phía dưới một chút rồi quay đầu nhìn lão giả hỏi.

- Không phải đâu tiền bối! Vạn Bảo Đại Hội những lần trước cao nhất cũng chỉ có trăm vạn người tham gia nhưng lần này không hiểu tại sao lại có hơn ngàn vạn người tham gia khiến cho những vị đại nhân tổ chức đại hội ngoài hội trường chính ở trên đỉnh Thánh Linh Sơn ra còn phải xây thêm hơn mười tòa phò hội trường nữa mới có thể đủ chỗ cho tất cả mọi người tham gia! Văn bối nghe nói sợ dĩ xảy ra chuyện như thế này là bởi vì Vạn Bảo Đại Hội lần này có chút khác với những lần trước!!

Lão giả nhanh chóng trả lời.

- Khác với những lần trước? Là như thế nào người có thể nào người có thể nói cho ta biết không?

Y Tư Kỳ lộ ra vẻ hứng thú hỏi.

- Việc này sao? Xin tiền bồi thứ lỗi vãn bồi dù sao cũng chỉ là một vệ sĩ nhỏ nhỏ còn chưa có tư cách biết được những chuyện như vậy!!

Lão giả lộ vẻ xấu hổ nói.

- Ủm!

Ba người Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì gật đầu một cái sau đó không nói tiếng nào nữa tiếp tục bay đến phía trước.

Rất nhanh đoàn người đã đi đến một tòa đại điện nguy nga tráng lệ trên đỉnh Thánh Linh Sơn đó chính là hội trường chính của Vạn Bảo Đại Hội lần này Vạn Bảo Điện.

Được sự hướng dẫn của lão giả bốn người nhanh chóng tiến vào bên trong Vạn Bảo Đại Điện.

- Ba vị tiền bồi khu vực của Vân Gia chúng ta gần ở chỗ này không biết ba vị có muốn đến đó không?

Vừa bước vào bên trong đột nhiên Vân Dương lại nhìn ba người Đông Phương Trường Minh nói.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì nhíu nhíu mày một chút nhưng cũng không phản đối gật gật đầu một cái sau đó bước theo Vân Dương.

Đoàn người đi qua một hành lang dài được xây bằng bạch ngọc bước lên một cái cầu thang cao gần mười trượng.

Sau khi đi hết cầu thang Vân Dương rẽ trái một cái tiến vào trong một căn phòng trang nhã rộng mấy trượng.

- Đông Phương đạo hữu, Y Tư Kỳ, Vi Vi An các người đến rồi mau qua đây ngồi đi!!

Vân Phi Huyền đã đợi sẵn ở bên trong từ lâu vừa thấy ba người bước vào thì lập tức đứng lên cười nói.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh gật gật đầu sau đó cùng với Y Tư Kỳ và Vi Vi An bước tới ngồi xuống cái bàn.

- Róc rách...

Vân Dương rất thức thời lập tức bước lên phía trước cầm lấy bình linh trà trên bàn rót cho bốn người.

Đông Phương Trường Minh vừa thưởng thức ly linh trà trên tay vừa đảo mắt quan sát tình hình bốn phía thì chỉ thấy ngoài nơi bọn họ đang ngồi ra chỗ này còn có hai tầng nữa một trên, một dưới.

Ở phía tầng dưới lúc này đang có hàng nghìn người đang ngồi đại đa số bọn họ đều là Thất Giai và Thần Vương cảnh giới không khí phi thường ồn ào náo nhiệt. Còn về phần tầng trên lại phi thường im lặng do nơi đó có một tầng cấm chế phi thường lợi hại bao bọc cho nên Đông Phương Trường Minh không thể biết được tình hình bên trong nhưng thật ra không cần suy đoán hẳn cũng có thể biết được người có thể ngồi ở trên đó nhất định là những Thiên Cấp cường giả!!

Không biết bao lâu sau không khí vốn đang phi thường náo nhiệt bên trong đại sảnh đột nhiên im ắng lại tất cả mọi người bên trong đại sảnh đồng loạt đưa ánh mắt nhìn về phía đài đấu giá đặt ở phía trước.

- Lão phu Thiên Nhân Tử gặp qua chư vị, hôm nay buổi đấu giá này là do lão phu chủ trì mong các bạn ủng hộ!!

Lúc này chỉ thấy một lão giả tóc bạc từ phía sau đài bước lên ôm quyền nhìn mọi người cười nói.

- Ha ha... Nếu buổi đấu giá lần này là do Thiên Nhân Tử thì bọn ta cũng yên tâm hơn.

- Đúng đó! Khô Linh Pháp Mộc của người vốn đỉnh đỉnh đại danh ở Đông Phương Thiên Giới chúng ta mà!!

Lão giả vừa dứt lời thì vô số tiếng cười nói vang lên hiển nhiên danh khí của Thiên Nhân Tử ở Đông Phương Thiên Giới cũng phi thường nổi danh.

- Được rồi! Bây giờ đấu giá hội xin được chính thức bắt đầu!!

Thiên Nhân Tử mỉm cười kê lên một tiếng sau đó phất tay lấy ra một chiếc hộp màu đỏ ra đặt trên chiếc bàn trước mặt.

- Tê! Không ngờ lại là Huyết Linh Mộc!

- Quả thật quá sức xa xỉ!

- Vật bên trong rốt cuộc là gì??

Chiếc hộp đó vừa xuất hiện lập tức làm cho hội trường một lần nữa xôn xao trong lúc nhất thời vô số người đều chăm chú nhìn vào Thiên Nhân Tử chờ hắn trả lời.

- Ha ha ha... Không dám dấu các vị bên trong chiếc hộp này chính là một trong hai vật phẩm áp trục của Vạn Bảo Đại Hội lần này. Còn về phần đó là vật gì xin các vị tự mình xem xét!!

Thiên Nhân Tử nhìn thấy ánh mắt của mọi người nhìn mình thì cười nói một tiếng sau đó vung tay mở nắp hộp ra để lộ một quyển trục màu hoàng kim ra trước mặt mọi người.

Mọi người trong đại sảnh không hện mà cùng nhìn vào quyển trục đó thì chỉ thấy bên trên đó là vô số ký tự huyền ảo đang lưu chuyển mơ hồ ngưng tụ thành mấy chữ Nhất Tuyến Sinh Cơ Đại!!

- Nhất Tuyến Sinh Cơ Đại Pháp? Là Nhất Tuyến Sinh Cơ Đại Pháp trong truyền thuyết sao?

- Nếu Vạn Bảo Đại Hội đã dám đem ra đấu giá thì theo ta thấy tuyệt không phải giả rồi!!

Trong đại sảnh lại vang lên vô số tiếng nói kinh hãi chung quy cũng là vì Nhất Tuyến Sinh Cơ Đại Pháp này thật sự quá nổi tiếng. Nghe nói nó là do một Thiên Cấp cường giả thời Thượng Cổ sáng tạo ra tuy không có tác dụng công kích hay gia tăng tu vi gì nhưng một khi tu luyện nó thì trong cơ thể sẽ tự động sinh ra một luồng Mệnh Khí vô cùng đặc biệt. Có được Mệnh Khí này thì cho dù có bị đánh đến linh thức tịch diệt cũng sẽ có được một lần cơ hội tiến vào luân hồi tái tạo một thân thể có thể nói là biến thái vô cùng.

- Thiên Nhân Tử lần này Vạn Bảo Đại Hội các người lấy Nhất Tuyến Sinh Cơ Đại Pháp ra là muốn trao đổi thứ gì mau mau nói ra ta có thể cho người!!

Đối diện với công pháp chỉ có trong truyền thuyết này cho dù là Thiên Cấp cường giả ở Tầng Thứ Ba cũng có người không nhịn được lên tiếng hỏi Thiên Nhân Tử.

- Xin tiền bồi thứ lỗi! Quyển Nhất Tuyến Sinh Cơ Đại Pháp này chỉ là do người khác quý thác chúng ta trao đổi! Về phần muốn trao đổi cái gì thì phải hỏi vị tiền bối đó mới được! Xin mời tiền bối ra đây!!

Thiên Nhân Tử nghe vậy thì chấp tay nhìn về phía vừa phát ra tiếng nói trầm giọng nói rồi lại kêu lên một tiếng.

Sau khi hắn nói xong thì chỉ thấy một hắc bào nhân che kín mặt từ bên trong hậu trường bước ra khí thế trên người của người này cực kỳ quái dị lúc có lúc không làm cho Thiên Cấp cường giả cũng không thể nào cảm nhận được hắn là ai.

Nhưng Đông Phương Trường Minh vừa liếc mắt qua đã lập tức nhận ra thân phận của hắc bào nhân đây không phải là bởi vì hắn lợi hại hơn những người khác mà bởi vì dù có chết hắn cũng không thể nào quên được thần thái trong ánh mắt của hắn.

- Thần Chiến!!

Chỉ nghe Đông Phương Trường Minh căn rằng nói ra mấy chữ trong giọng nói bao hàm vô tận phần nộ và sát khí.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Vạn Linh Trấn Không Trận.

- Xin chào các vị đạo hữu lần này tại hạ mang Nhất Tuyến Sinh Cơ Đại Pháp đến đây là vì muốn trao đổi viên đan dược có thể làm cho người ta nhanh chóng tu thành Thần Hoàng hoặc là Thần Vương cảnh giới, không biết ở đây có vị đạo hữu nào có không?

Lúc này ở phía trên đài đấu giá chỉ nghe Thần Chiến cao giọng quát lên một tiếng.

Những lời này vừa vang lên lập tức làm cho hội trường đang ồn ào náo nhiệt trở nên im lặng đến đáng sợ không ai nói một tiếng nào. Yêu cầu của Thần Chiến đưa ra thật sự quá biến thái dù là Thiên Cấp cường giả cũng không thể lấy ra được mà cho dù có người có được những thứ đó đi chăng nữa thì cũng dùng để nâng cao tu vi cho hậu bối đệ tử của mình chứ sao có thể đem ra trao đổi ở đây được??

- Đạo hữu nếu đã nói như vậy thì không ngại nhìn xem những vật bên trong đây có lọt vào được pháp nhãn của người hay không?

Một lúc lâu sau từ một căn phòng phía trên tầng thứ ba đột nhiên vang lên một giọng nói trong trẻo.

Tiếp theo đó chỉ thấy một con bạch hạc miệng ngậm một chiếc hộp ngọc nhỏ từ trong đó bay ra bắn thẳng đến chỗ Thần Chiến.

- Vù!

Thần Chiến đưa tay lên vẫy một cái chiếc hộp ngọc lập tức rơi vào tay hắn.

Thần Chiến nhanh chóng đem hộp ngọc mở ra khi nhìn thấy vật bên trong thì hai mắt không nhìn được co rụt lại bộ dáng trở nên ngưng trọng vô cùng.

Chủ nhân của bạch hạc thấy vậy cũng không lên tiếng thúc giục im lặng kiên nhẫn chờ đợi.

- Ai!

Một lát sau Thần Chiến bỗng nhiên thở dài một tiếng sau đó đóng hộp ngọc lại trả lại cho bạch hạc.

- Sao vậy? Vật phẩm của ta không lọt được vào pháp nhãn của đạo hữu hay sao??

Chủ nhân của bạch hạc thấy vậy mang theo vẻ không tin được kêu lên một tiếng.

- Đạo hữu hiểu lầm rồi! Vật phẩm của đạo hữu quả thật là phù hợp với yêu cầu của ta nhưng chỉ đáng tiếc là muốn dùng được phải tiêu tốn thời gian nghìn năm bồi dưỡng mới được mà thứ chúng ta thiếu nhất bây giờ lại vừa vặn là thời gian dù sao thì Đại Phá Diệt chỉ trong vòng hai mươi năm nữa là bạo phát, mong đạo hữu thông cảm cho!!

Thần Chiến uyển chuyển nói.

- Vù!

Chủ nhân của bạch hạc nghe vậy không nói thêm tiếng nào nữa phất tay một cái triệu hồi bạch hạc của mình về.

Sau đó cũng không ai lên tiếng nữa.

- Nếu như đã không có người nào muốn trao đổi thì tại hạ xin được phép cáo từ!!

Thần Chiến thấy trong thời gian dài như vậy vẫn không có ai lên tiếng thì có chút chán nản thở dài thu Nhất Tuyến Sinh Cơ Đại Pháp lại quay đầu muốn rời đi.

- Vị tiền bối này xin hãy chậm đã! Trong tay ta có một vật vừa đúng lúc có một vật phù hợp với yêu cầu của người. Không biết tiền bối có muốn xem qua hay không??

Đúng lúc này trong hư không đột nhiên vang lên một tiếng nói.

Người lên tiếng chính là Đông Phương Trường Minh giờ phút này chỉ thấy hẩn vung tay lên lấy ra một chiếc bình ngọc ném về phía Thần Chiến.

- Cửu Chuyển Thông Khiếu Đan!

Thần Chiến lập tức đưa tay chiếc hộp ngọc khi mở ra thì không nhin được kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy! Đây chính là Cửu Chuyển Thông Khiếu Đan công hiệu của nó không cần tại hạ nói chắc tiền bối cũng biết được rồi. Chỉ cần tiền bối cho người mình muốn uống nó vào sau đó bỏ ra chút sức lực trợ giúp người đó luyện hóa thì tin rằng không lâu sau người đó nhất định sẽ đạt được tu vi mà người muốn!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu trình trọng nói.

- Rất tốt! Như vậy thì quyển Nhất Tuyến Sinh Cơ Đại Pháp này ta xin được tặng cho người rồi!!

Thần Chiến gật gật đầu một cái sau đó đem hộp gỗ chứa Nhất Tuyến Sinh

Cơ Đại Pháp ném cho Đông Phương Trường Minh.

- Đông Phương tiểu tử không ngờ lại gặp mặt người ở đây đúng là làm cho ta bất ngờ!!

Khi Đông Phương Trường Minh đưa tay ra nhận lấy hộp gỗ thì trong đầu lại vang lên một đạo âm thanh người lên tiếng chính là Thân Chiến.

- Người phải cảm thấy kinh ngạc phải là ta mới đúng không ngờ một phản đồ của Thần Gia như người lại dám công nhiên xuất hiện ở đây không sợ bị người khác phát hiện hay sao??

Đông Phương Trường Minh nghe thấy âm thanh đó bề ngoài không biểu hiện ra điều gì nhàn nhạt đáp lại một câu.

-Ồ! Xem ra trong thời gian này không chỉ là thực lực của người tăng lên kiến thức cũng tăng trưởng không ít. Nhưng mà người nói những lời này không sợ ta giết người bịt miệng sao. Dù sao ở đây tạm thời cũng chỉ có mình người nhận ra thân phận của ta chỉ cần giết người rồi ta và phu nhân liền an toàn rồi đi!!

Âm thanh mang theo đe dọa của Thân Chiến vang lên trong đầu Đông Phương Trường Minh.

- Hừ! Nếu như người làm như vậy thì người không phải Thân Chiến mà ta từng biết rồi! Huống chi nếu người thật sự cho rằng ta còn là tiểu tử không chịu được một đòn của người năm xưa sao? Nếu hiện tại người muốn giết ta thì phải trả một cái giá rất rất rất lớn!!

Đông Phương Trường Minh hừ nhẹ một tiếng nói.

- Ha ha ha... Rất có khí phách không hổ là cháu trai của Đông Phương Khiếu Thiên! Hay là như vậy đi nể mặt hôm nay người đã đưa Cửu Chuyển

Thông Khiếu Đan cho phu nhân ta. Bốn tọa sẽ cho người thời gian vạn năm để tu luyện đợi tới khi người đạt đến đỉnh cao chúng ta mới đầu một trận thanh toán hết thảy ân oán! Có được không??

Thần Chiến nghe vậy không chút tức giận trái lại còn mỉm cười nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Tốt! Một lời đã định!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy không chút chần chờ gật đầu đồng ý.

- Một lời đã định!!

Thần Chiến lại kêu lên một tiếng cuối cùng sau đó quay đầu rời đi.

- Được rồi! Bây giờ trao đổi hội xin được phép tiếp tục, vật phẩm cần trao đổi tiếp theo là...

Sau khi Thần Chiến rời đi Thiên Nhân Tử lại cao giọng hét lên một tiếng, từng món từng món bảo vật không ngừng được mang lên đài đấu giá.

Tuy những vật phẩm này không thể nào so sánh với Nhất Tuyến Sinh Cơ Đại Pháp nhưng cũng là những thứ bảo vật tuyệt thế mỗi thứ đều có thanh danh hiển hách khiến cho nên khiến những người tham gia đại hội thêm thường không thôi trong lúc nhất thời không khí trong đại sảnh trở nên phi thường nóng bỏng.

- Thừa các vị Vạn Bảo Đại Hội hiện giờ cũng đã sắp đến lúc kết thúc. Vật phẩm tiếp theo là do đại hội chúng ta đưa ra đấu giá. Tiểu lão nhi năng lực có hạn không thể nào chủ trì cho nên xin làm phiền Kim Diện đại nhân giới thiệu vật đó cho chư vị!!

Cuối cùng chỉ nghe Thiên Nhân Tử kêu lên một tiếng sau đó nhanh chóng lui ra một bên nhường sân khấu cho một nam tử mang mặt nạ hoàng kim.

- Tại hạ Kim Diện xin gặp qua chư vị đạo hữu. Hôm nay tại hạ xin được đại diện cho Vạn Bảo Đại Hội đem Trận đồ của Vạn Linh Trấn Không Trận ra bán đấu giá. Tin rằng các vị ở đây cũng đã có nghe qua danh tiếng của đại trận này rồi nó nguyên là đại trận hộ tộc do Thượng Cổ - Linh Tộc sáng tạo ra bất luận là công kích hay phòng ngự đều phi thường lợi hại đã từng trợ giúp Linh Tộc chống đỡ không ít lần Đại Phá Diệt, sau này do Linh Tộc bất hạnh gặp phải tai họa mới lưu truyền ra ngoài rồi mới bị chúng ta đoạt được ta đã cho người giám định qua tuyệt đối không phải là giả!!

Chỉ nghe Kim Diện Nhân ôm quyền trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Tại hạ biết rất nhiều đạo hữu tới đây, hơn phân nửa là vì trận đồ này Bất quá ta xin khuyên một câu. Uy năng của đại trận này tuy đúng là lớn nhưng để bố trí nó cần hao phí lượng tài nguyên to lớn vượt xa người tưởng tượng cho dù là người sáng tạo ra nó là Thượng Cổ Linh Tộc cũng không thể tùy ý bố trí. Cho nên một số đạo hữu gia thân không dày, tốt nhất đừng có chú ý với nó. Được rồi bây giờ bán đấu giá Vạn Linh Trấn Không Trận xin được phép bắt đầu giá khởi điểm một ức linh thạch xin mời các vị ra giá!!

Hơi dừng một chút Kim Diện Nhân lại tiếp tục.

- Một ức ba ngàn vạn linh thạch!

- Một ức bốn ngàn vạn linh thạch!

- Một ức bảy ngàn vạn linh thạch!

- Hai ức linh thạch!

- Hai ức ba ngàn vạn linh thạch!!

....

Kim Diện Nhân vừa dứt lời lập tức có vô số người ra giá bọn họ đa số đều là những Thiên Cấp cường giả hoặc là chủ nhân của các thế lực lớn ở Đông Phương Thiên Giới, mục đích của bọn họ đúng như những lời Kim Diện Nhân nói ban đầu đều là vì Vạn Linh Trấn Không Đại Trận này.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Ngũ Sắc Huyền Giới.

- Ta ra giá hai mươi ức linh thạch!!

Bên trong Vạn Bảo Điện sau một hồi tranh đấu khốc liệt chỉ nghe một âm thanh nhàn nhạt vang vọng trong hư không.

Tiếng nói này vừa vang lên lập tức làm cho cả hội trường đấu giá chìm vào im lặng không ai phát ra tiếng động nào nữa.

- Huyền Vô Tình đạo hữu ra giá hai mươi ức linh thạch không biết có còn ai ra giá cao hơn hay không?

Kim Diện Nhân đứng trên đài đấu giá cao giọng kêu lên một tiếng.

Vẫn không ai đáp lời.

- Hai mươi ức linh thạch lần thứ nhất.

- Hai mươi ức linh thạch lần thứ hai.

- Hai mươi ức linh thạch lần thứ ba.

- Nếu không ai ra giá cao hơn thì ta xin được tuyên bố Trận đồ của Vạn Linh Trấn Không Trận thuộc về Huyền Vô Tình đạo hữu. Xin mời đạo hữu bước lên đài!!

Kim Diện Nhân thấy vậy lại kêu lên ba tiếng nữa sau đó nhanh chóng tuyên bố kết quả.

- Vút!

Hắn vừa dứt lời thì chỉ thấy một đạo hào quang màu xanh từ trên một căn phòng trên tầng thứ ba bắn thẳng xuống đầu giá đài.

Khi đáp xuống đài đầu giá đạo hào quang đó từ từ thu liễm lại hóa thành hình dáng của một thanh niên nam tử thân mặc thanh bào dung mạo tuấn tú lạnh lùng hẳn chính là Gia chủ của Huyền Gia trong Khổng Tước Thế Gia - Huyền Vô Tình.

- Huyền đạo hữu đây chính là Trần đồ của Vạn Linh Trấn Không Trấn hôm nay ta xin được giao cho người!!

Kim Diện Nhân lập tức đưa tấm trận đồ trong tay cho Huyền Vô Tình.

- Đa tạ!

Huyền Vô Tình đưa tay nhận lấy tấm trận đồ cẩn thận kiểm tra một chút rồi nhìn Kim Diện Nhân nói, tuy là lời nói đa tạ nhưng mà từ đầu đến cuối giọng nói của hắn vẫn lạnh lùng vô cùng căn bản không nghe ra một chút ý cảm tạ nào.

Nhưng mà Kim Diện Nhân hiển nhiên không quan tâm đến những điều đó nghe được lời nói của Huyền Vô Tình thì gật gật đầu một cái.

- Các vị Vạn Bảo Đại Hội đến đây là kết thúc! Chúng ta đã chuẩn bị sẵn một buổi yến tiệc xin mời các vị cùng ở lại đây dự yến cùng với chúng ta!!

Tiếp theo đó Kim Diện Nhân lại nhìn về phía quần hùng phía dưới cao giọng nói.

Quần hùng nghe vậy tự nhiên đều uyển chuyển từ chối lời đề nghị của Kim Diện Nhân, sau khi Vạn Bảo Đại Hội kết thúc bọn họ chia thành từng

nhóm nhanh chóng rời khỏi Thánh Linh Sơn.

Đông Phương Trường Minh cũng nằm trong nhóm này sau khi rời khỏi Vạn Bảo Điện hẳn tạm thời cáo biệt với Vân Phi Huyền sau đó mang theo Vi Vi An và Y Tư Kỳ nhanh chóng rời đi.

Trong lúc nhất thời không nhìn thấy bóng dáng ba người bọn họ ở đâu.

Một tháng sau trừ một số vệ sĩ còn ở lại ngàn vạn người trên Thánh Linh Sơn căn bản đều đã tản đi hết, sơn mạch lại lần nữa khôi phục lại vẻ yên tĩnh ban đầu.

.....

Thời gian như nước trong chớp mắt đã trôi qua bảy năm.

Một ngày này tại một sơn cốc hoang vắng ở phía Nam Đông Phương Thiên Giới đột nhiên có một đám giáp sĩ xuất hiện trên người mỗi người bọn họ đều mặc một bộ bạch giáp sáng loáng cười trên những con Độc Giác Mã hoa lệ.

Cầm đầu đám người này là một cầm y thiếu nữ cùng với một tráng hán tóc vàng.

- Phiêu Phiêu đại tiểu thư bây giờ sắp đến giờ rồi tại sao bọn họ vẫn chưa tới, không phải là đã xảy ra chuyện gì rồi chứ??

Lúc này chỉ thấy tráng hán tóc vàng nhìn lên bầu trời một chút rồi thấp giọng hỏi cầm y thiếu nữ bên cạnh.

- Vương Trưởng lão người cứ yên tâm đi ta đã từng qua ba người đó rồi, bọn họ đều là người trọng chữ tín nói hôm nay đến thì hôm nay nhất định sẽ đến người cứ an tâm đợi đi!!

Cầm y thiếu nữ cũng chính là Vân Phiêu Phiêu nghe được lời của tráng hán thì trầm giọng nói.

- Như vậy thì ta yên tâm rồi!!

Tráng hán nghe vậy thì gật đầu một cái sau đó khoanh chân ngồi xuống đất nhắm mắt chuyên tâm điều khí.

Thời gian chậm chậm trôi qua!

- Vút!

Hai canh giờ sau từ phương xa đột nhiên lóe lên một chùm hào quang bắn thẳng vào sơn cốc.

- Đến rồi! Các người quả nhiên là thủ tín!!

Vân Phiêu Phiêu thấy vậy không nhịn được vui mừng kêu lên một tiếng.

Vị Vương Trưởng lão đang ngồi dưới mặt đất cũng từ từ mở mắt ra quan sát ba người vừa đến.

Chỉ thấy trước mặt hăn lúc này là một người người thanh niên bạch y bạch phát và hai tuyệt thế mỹ nữ với mái tóc vàng óng ánh.

Bọn họ không phải là Đông Phương Trường Minh và hai người Vi Vi An và Y Tư Kỳ thì còn có thể là ai?

- Phiêu Phiêu đạo hữu lần này bọn ta đến trễ xin thứ lỗi!

Lúc này chỉ nghe Đông Phương Trường Minh bước tới trước mặt Vân Phiêu Phiêu nói.

- Tiền bối quá lời rồi không phải là người đến trễ mà là do bọn vẫn bối

đến quá sớm thôi. À phải rồi vị này chính là Vương Trưởng lão lần này được mẫu thân phái đi cùng với văn bối đi đón mọi người.

Vân Phiêu Phiêu nghe vậy thì vội vàng nói.

- Văn bối Vương Bản Sơn bái kiến ba vị tiền bối! Văn bối sớm đã được nghe danh của ba vị hôm nay được gặp đúng là vinh hạnh!!

Vương Trưởng lão ở bên cạnh lập tức bước lên phía trước một bước nhìn ba người Đông Phương Trường Minh cung kính.

- Ủm! Thời gian không còn sớm nữa chúng ta xuất phát thôi!!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy tu vi của hắc không thua kém Vân Phiêu Phiêu thì nhàn nhạt gật đầu một cái sau đó trầm giọng nói.

- Vâng!

Vân Phiêu Phiêu và Vương Bản Sơn nghe vậy tự nhiên không phản đối đoàn người nhanh chóng hóa thành một chùm hào quang phá không bắn đi.

...

Hai tháng sau cuối cùng đoàn người Đông Phương Trường Minh cũng đã đến bên ngoài một ngọn linh sơn cao hơn vạn trượng chính là Tổ Linh Sơn của Khổng Tước Thế Gia.

- Ba vị tiền bối xin người hãy đợi một chút!

Lúc này chỉ nghe Vân Phiêu Phiêu nhẹ nhàng nói với Đông Phương Trường Minh một cái sau đó bước ra phía trước đưa tay lên liên tục đánh ra mấy đạo pháp ấn huyền ảo.

- Âm!

Sau một lúc chỉ thấy Tổ Linh Sơn âm âm chấn động tiếp theo đó một cánh cổng không gian rộng hơn trăm trượng từ từ hiện ra trước mắt bọn họ.

- Ba vị tiền bối xin mời mọi người tiến vào bên trong Tổ địa của Khổng Tước Thế Gia chúng ta - Ngũ Sắc Huyền Giới!!

Đợi khi cánh cửa không gian hoàn toàn ổn định Vân Phiêu Phiêu quay đầu nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Ủm!

Ba người Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó hóa thành ba đạo hào quang bay vào bên trong.

- Hừm!

Nhưng khi vừa tiến vào Ngũ Sắc Huyền Giới sắc mặt Đông Phương Trường Minh đột nhiên trở nên ngưng trọng vô cùng bởi vì hắn phát hiện Nội Thiên Địa liền thành một thể với mình không ngờ lại không thể mở ra được.

- Phiêu Phiêu chuyện này là sao? Tại sao ta không mở được Nội Thiên Địa!!

Đông Phương Trường Minh lập tức trầm giọng hỏi Vân Phiêu Phiêu.

Y Tư Kỳ và Vi Vi An cũng nhìn chăm chăm vào nàng.

- Ba vị tiền bối xin các người đừng hiểu lầm. Sở dĩ các vị không thể mở được Nội Thiên Địa là bởi vì Lão tổ của Khổng Tước Thế Gia chúng ta để phòng có người muốn trộm cắp Ngũ Sắc Linh Tuyền của chúng ta cho nên khi khai mở Ngũ Sắc Huyền Giới này đã có định ra một quy tắc là trừ khi tu vi vượt qua Lão tổ nếu không cho dù là ai cũng không thể mở ra Nội Thiên Địa!!

Vân Phiêu Phiêu thấy ba người nhìn mình như vậy lập tức mở miệng giải thích.

Vương Bản Sơn ở bên cạnh cũng gật đầu một cái.

- Thì ra là vậy! Chúng ta lên đường đi!!

Ba người Đông Phương Trường Minh nghe vậy trong lòng thoáng yên tâm lại trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó hóa thành ba đạo hào quang bay về phía Tổ Linh Đài ở trung tâm Ngũ Sắc Huyền Giới!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Tổ Linh Chiến (1)

Một lúc lâu sau đoàn người Đông Phương Trường Minh rốt cuộc cũng đã đến Tổ Linh Đài ở trung tâm của Ngũ Sắc Huyền Giới. Khi đến nơi bọn họ chỉ nhìn thấy phía trên đó là năm cái bảo tọa cực lớn đang trôi lơ lửng ngời trên đó ngoài Huyền Vô Tình và Vân Phi Huyền ra thì còn có ba người nữa tuy trang phục trên người khác nhau nhưng bọn họ có một điểm chung chính là trên người đều phát ra một loại khí tức thượng vị giả nồng đậm.

Ba người đó đương nhiên chính là Gia chủ của ba nhánh khác của Khổng Tước Thế Gia: Linh Gia, Diệp Gia, Lý Gia!!

Ba người này vừa thấy đoàn người Đông Phương Trường Minh tiến tới thì không chút kiêng kỵ đảo mắt qua lạnh lùng đánh giá bọn họ.

- Vân đạo hữu ba người bọn ta đến trễ xin đạo hữu đừng trách!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trên mặt không biểu hiện ra điều gì nhẹ nhàng đáp xuống mặt đất sau đó dẫn theo Y Tư Kỳ và Vi Vi An bước tới trước mặt Vân Phi Huyền ôm quyền nói.

- Ha ha ha... Ta sao dám trách ba vị chứ! Bây giờ đại hội sắp bắt đầu rồi các vị mau vào chỗ đi thôi!!

Vân Phi Huyền nghe vậy thì phát tay nhẹ nhàng cười nói.

Ba người gật gật đầu một cái sau đó nhanh chóng bước tới sau lưng Vân Phi Huyền gia nhập với những thành viên khác của Vân Gia.

Lúc này Đông Phương Trường Minh mới đưa mắt quan sát những người ở đây.

Đa số bọn họ đều là Thần Hoàng cấp cao thủ trong đó có hơn mười người là Thần Hoàng cấp đỉnh phong phỏng chừng chính là những người đại diện cho đại diện cho các đại thế gia tham gia thi đấu khi cảm nhận được ánh mắt của hắn thì bọn họ đều lộ ra vẻ khiêu khích.

Nhưng mà Đông Phương Trường Minh cũng không quá quan tâm đến điều đó bởi vì hắn tự tin chỉ cần mình dốc hết toàn lực nhất định có thể đánh bại được bọn họ.

Bất quá khi quan sát khu vực của Đệ nhất Thế gia - Huyền Gia thì hắn đột nhiên lại cảm giác được một ánh mắt lạnh lùng như hàn băng độc xà quét qua người mình.

Thần sắc Đông Phương Trường Minh vừa động hai mắt nhú nhú lại nhìn về phía ánh mắt đó phát ra thì phát hiện người quan sát hắn là một thanh niên tuấn tú đứng sau lưng Gia chủ Huyền gia - Huyền Vô Tình!!

Gia hỏa này phát hiện Đông Phương Trường Minh nhìn mình thì trên môi lộ ra một nụ cười như không cười.

- Vân đạo hữu người thanh niên đứng sau lưng Huyền Vô Tình kia là?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì trong lòng càng thêm ngưng trọng âm thầm truyền âm dò hỏi Vân Phiêu Phiêu ở bên cạnh.

- Đông Phương huynh muốn hỏi Huyền Vô Hình sao? Hắn là con trai của Huyền Vô Tình được công nhận là đệ nhất thiên tài của Ngũ Đại Thế Gia chúng ta cũng là một trong những cường giả được Huyền Gia cử ra tham dự Tổ Linh Đại Hội lần này thực lực vô cùng đáng sợ chút nữa khi lên lôi đài huynh nhất định phải cẩn thận tuyệt đối không được khinh thường!!

Vân Phiêu Phiêu ngưng trọng vô cùng nói.

- Vậy sao? Được! Ta biết rồi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhẹ gật đầu một cái sau đó thu hồi ánh mắt im lặng đứng sau lưng Vân Phi Huyền.

- Phụ thân đại nhân người thanh niên bạch phát đó là ai vậy?

Ở phía bên kia Huyền Vô Hình cũng âm thầm truyền âm dò hỏi phụ thân mình - Huyền Vô Tình.

- Ta nghe nói hần tên là Đông Phương Trường Minh là Khách khanh Trường lão do Vân Phi Huyền mới tìm từ bên ngoài về. Sao vậy? Có vấn đề gì sao??

Huyền Vô Tình nghe vậy nhàn nhạt hỏi.

- Con có thể cảm nhận được khí thế của hần phi thường đáng sợ cơ hồ không thua kém con chút nào. Bọn họ rất có thể chính là trở ngại lớn nhất của Huyền Gia chúng ta trong đại hội lần này!!

Huyền Vô Hình trầm giọng nói.

- Thật như vậy sao?

Huyền Vô Tình nghe vậy cất tiếng hỏi lại tuy lời nói nghe qua có vẻ cực kỳ nhẹ nhàng nhưng bên trong lại ẩn chứa sự ngưng trọng vô cùng bởi vì Huyền Vô Tình rất hiểu tính cách của người con trai này của mình nếu không nắm chắc thì hẳn tuyệt đối không nói ra.

- Vâng! Con đã dùng Thánh Linh Nhãn kiểm tra tuyệt đối không thể sai được!!

Huyền Vô Hình vô cùng khẳng định nói.

- Nếu như vậy thì một lúc nữa khi đại hội chính thức bắt đầu hãy để Huy Trưởng lão xuất chiến trước để xem thực lực chân chính của hãn đến cuối cùng cao bao nhiêu, nếu thật sự giống như con nói thì chúng ta không ngại nhường hãn một lần!!

Huyền Vô Tình suy nghĩ một lúc rồi trầm giọng nói.

- Vâng!

Huyền Vô Hình tự nhiên không phản đối gật gật đầu một cái.

Thời gian dần dần trôi qua...

- Âm!

Khoảng nửa ngày sau bên trong hư không đột nhiên vang lên một tiếng nổ to một đạo lôi điện màu vàng kim từ trên cao đánh thẳng xuống Tổ Linh Đài.

- Âm ầm...

Tiếp theo đó chỉ thấy một cái pháp trận màu ngũ sắc bỗng nhiên hiện ra trên màu đá trắng ngà. Pháp trận vừa xuất hiện xuất hiện lập tức nhấc lên một cơn cuồng phong vù vù thổi qua.

- Các vị nghi thức tế điện sắp bắt đầu rồi, dựa theo quy tắc trước giờ lần này lại là do ta chủ trì, các vị không có ý kiến gì chứ??

Nhìn thấy pháp trận xuất hiện hai mắt Huyền Vô Tình lóe lên một luồng tinh quang trầm giọng nhìn bốn vị gia chủ còn lại hỏi.

- Cái này đương nhiên không có vấn đề! Tất cả cứ làm theo thông lệ đi!!

Một nam tử cầm bào nghe vậy lập tức cười nói.

- Ta cũng không có ý kiến. Ai bảo Huyền đạo hữu là người có tu vi cao nhất ở đây chứ!!

Vân Phi Huyền lạnh nhạt kêu lên một tiếng.

- Tất cả làm theo ý của Huyền huynh đi!

- Đúng vậy!

Hai Thế gia còn lại cũng nhanh chóng đồng ý.

- Tốt!

Huyền Vô Tình nghe vậy thì hài lòng gật đầu một cái sau đó đứng dậy bước lên trên Tổ Linh Đài vung tay lên ném hết tất cả sổ cống phẩm đã chuẩn bị sẵn từ đầu vào bên trong.

- Tử tôn đời thứ hai trăm bốn mươi bảy của Khổng Tước Thế Gia Huyền Vô Tình xin được thay mặt Ngũ Mạch thỉnh cầu Tổ Linh thức tỉnh!!

Tiếp theo chỉ nghe hân cao giọng kêu lên một tiếng.

- Âm âm...

Sau tiếng hét của Huyền Vô Tình bên trên pháp trận nhanh chóng xuất hiện vô số phù văn huyền ảo.

Số phù văn này vừa xuất hiện lập tức liên kết lại với nhau tạo thành một cái trứng khổng lồ lơ lửng trên không trung.

- Âm!

Sau một lúc đột nhiên cái trứng khổng lồ lại nứt ra một con Ngũ Sắc Khổng Tước từ bên trong phá trứng chui ra.

- Đùng!

Ngũ Sắc Khổng Tước vừa xuất hiện lập tức phát ra một luồng khí tức phi thường đáng sợ khiến cho không gian xung quanh không ngừng lung lay.

- Con cháu Khổng Gia xin bái kiến Tổ Linh đại nhân! Cung nghênh đại nhân thức tỉnh!!

Tất cả thành viên của Khổng Tước Thế Gia không hẹn đồng loạt quỳ xuống cung kính hô lên ngay cả Thiên Cấp cao thủ như Huyền Vô Tình cũng không ngoại lệ.

Đông Phương Trường Minh đứng ở gần đó thấy vậy thì không nhịn được nhíu nhíu mày lại bởi vì hắn phát hiện trước mặt con Ngũ Sắc Khổng Tước này tất cả Ngũ Mạch Khổng Tước đều không tự xưng là con cháu Khổng Tước Thế Gia mà là Khổng Gia! Chẳng lẽ trước đây Khổng Tước Thế Gia không phải gọi là Khổng Tước Thế Gia mà là Khổng Gia hay sao??

- Ai!

Đông Phương Trường Minh âm thầm suy nghĩ nhưng một lúc lâu sau vẫn không có đáp án chỉ đành thở dài một hơi sau đó lại đưa mắt nhìn lên Tổ Linh Đài quan sát diễn biến tiếp theo.

- Lệ! Các người kêu gọi ta thức dậy có phải là lại đến Tổ Linh Đại Điện rồi không??

Lúc này phía trên Tổ Linh Đài chỉ thấy Ngũ Sắc Khổng Tước kêu lên một tiếng lãnh lút sau đó nhìn Huyền Vô Tình hỏi.

- Đúng vậy! Xin Tổ Linh đại nhân ban cho chúng ta Tổ Linh Bài!!

Huyền Vô Tình nhìn Ngũ Sắc Khổng Tước cung kính gật đầu nói. Tổ Linh Bài mà hần vừa nói là vật chỉ có Ngũ Sắc Khổng Tước mới có thể luyện chế ra chỉ có người cầm nó mới thể đi vào bên trong Bí Cảnh Khổng Tước lấy được Ngũ Sắc Linh Nhũ có thể nói trân quý dị thường!!

- Được! Đây là Tổ Linh Bài người hãy nhận lấy!!

Ngũ Sắc Khổng Tước gật gật đầu một cái sau đó há miệng phun ra hai trăm bảy mươi sáu cái lệnh bài màu đỏ bên trên mỗi cái đều có một chữ Khổng to lớn.

- Đa tạ Tổ Linh đại nhân!!

Huyền Vô Tình trình trọng kêu lên một tiếng sau đó cẩn thận đặt số Tổ Linh Bài đang lơ lửng trên không trung lên trên một cái khay bạc.

- Được rồi! Ta phải nghỉ ngơi đây nếu muốn gọi ta thức tỉnh lần nữa. Phải đợi trăm năm sau!!

Ngũ Sắc Khổng Tước lại kêu lên một tiếng cuối cùng sau đó bắt đầu tan biến đi.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Tổ Linh Chiến (2)

Ngũ Sắc Khổng Tước vừa biến mất tất cả mọi người của Ngũ Mạch Khổng tước lập tức đứng dậy.

- Người đâu đem Tổ Linh Bài cất đi đợi sau khi Ngũ Mạch chúng ta phân ra thứ hạng cuối cùng rồi sẽ quyết định số lượng phân chia cho mỗi nhà!!

Lúc này chỉ nghe Huyền Vô Tình kêu lên một tiếng.

- Vâng!

Tiếng nói vừa dứt phía dưới lập tức xuất hiện một kim giáp vệ sĩ bước lên Tổ Linh Đài cung kính nhận lấy cái khay bạc từ tay Huyền Vô Tình cẩn thận đem số Tổ Linh Bài phía trên đến một cung điện ở gần đó cẩn thận cất kỹ.

- Các vị hiện giờ Tổ Linh đại nhân đã ban xuống Tổ Linh Bài hiện giờ Tổ Linh Chiến sẽ lập tức bắt đầu theo lệ cũ thì xếp hạng trước đây của Ngũ Mạch chúng ta sẽ hoàn toàn bị hủy bỏ hiện giờ chúng ta cần tiến hành xa luân chiến để định ra thứ hạng mới không biết các vị có ý kiến gì không?

Đợi kim giáp vệ sĩ rời đi Huyền Vô Tình lại quét mắt nhìn tất cả mọi người bên dưới đài một lần sau đó trịnh trọng nói.

- Đương nhiên là không!

Tứ đại Gia chủ hiển nhiên là không có ý kiến gì nhanh chóng đồng ý.

- Tốt! Như vậy Tổ Linh Chiến xin được phép bắt đầu, trước tiên xin mời

các vị lên đây bốc thăm quyết định thứ tự quyết đấu ở vòng một quy tắc vẫn như trước đây số một đấu với số ba, số hai tỉ thí với số bốn số năm không gặp đối thủ chút nữa sẽ vào cùng một tổ với hai đội. Linh huynh mời huynh trước đi!!

Huyền Vô Tình thấy vậy gặt đầu một cái phất tay lấy ra năm lá thăm sau đó kêu lên.

- Cần gì rút thăm chứ? Dù sao gặp phải Huyền Gia các người thì Linh Gia chúng ta sẽ tự động bỏ cuộc nhưng mà nếu như gặp phải Diệp Gia thì lại khác nha! Mê Trưởng lão của chúng ta vừa mới luyện được một môn thần thông đúng lúc muốn lĩnh giáo Trương trưởng lão của Lý Gia một chút! Lý Tuyền người thấy sao?

Người mà Huyền Vô Tình vừa gọi tên là một thanh niên bạch bào dung mạo tuấn tú tà mị trên miệng khẽ nhếch lên lộ ra một nụ cười mị hoặc vừa nhìn qua lập tức khiến người ta sồn gai ốc!!

- Nếu Linh Thiên Tử người đã có ý như vậy thì ta đương nhiên không có ý kiến gì rồi!!

Nam tử vừa dứt lời thì một giọng nữ dễ nghe lập tức vang lên người lên tiếng là một võ y thiếu nữ chính là Gia chủ Diệp Gia - Lý Tuyền.

- Như vậy rất tốt!

Linh Thiên Tử nghe vậy mỉm cười một cái sau đó bước lên đài rút lấy một lá thăm trên tay Huyền Vô Tình.

- Ha ha... Số năm!!

Khi nhìn thấy số trên lá thăm thì nụ cười trên mặt Linh Thiên Tử càng tươi cao giọng hô lên thì ra hắn rút được lá thăm được trực tiếp vào vòng

trong không cần phải quyết đấu.

- Tiếp theo để ta đi!

Sau khi Linh Thiên Tử lui xuống một lão giả bạch phát bước lên nói một tiếng ông ta chính là Đại Trưởng Lão của Diệp Gia - Diệp Trọng!

- Số ba!

Diệp Trọng bước lên một bước rút lấy một lá thăm trong tay Huyền Vô Tình sau đó thân nhiên hô lên.

- Âm!

Lý Tuyền không nói một tiếng nào đưa tay cách không phát lực rút lấy một lá thăm trong tay của Huyền Vô Tình.

- Số một!

Tiếp theo chỉ nghe Lý Huyền nhàn nhạt kêu lên một tiếng.

Vừa nghe kết quả này đám người Vân Gia đồng loạt biến sắc bởi vì lúc này trên tay Huyền Vô Tình chỉ còn lại hai lá thăm Số Hai và Số Bốn như vậy thì bất luận thế nào thì đối thủ mà Vân Gia bọn họ gặp phải vẫn là Huyền Gia.

- Đông Phương đạo hữu bây giờ chúng ta phải tính sao đây??

Vân Phi Huyền lo lắng truyền âm cho Đông Phương Trường Minh.

- Vân đạo hữu người cứ yên tâm đi! Cho dù có gặp phải Huyền Gia thì thế nào chỉ cần ba người chúng ta ở đây Vân Gia tuyệt đối không thể thất bại đâu!!

Đông Phương Trường Minh tự tin nói tuy hãn có chút kiêng kỵ đối với Thiếu chủ Huyền Gia - Huyền Vô Hình nhưng hãn vẫn tự tin với thực lực của bản thân tuyệt đối có thể thắng được đối phương.

- Ủm! Nếu như đạo hữu đã nói như vậy thì ta an tâm rồi!!

Vân Phi Huyền nghe vậy thì sắc mặt trở lại như thường nhẹ nhàng gật đầu một cái.

- Rút thăm đã xong, bây giờ Tổ Linh Chiến xin được phép bắt đầu. Trận thứ nhất Lý Gia đấu với Diệp Gia xin mời người đại diện hai bên lên đài!!

Lúc này bên trên Tổ Linh Đài chỉ thấy Huyền Vô Tình hét lên một tiếng.

- Không cần tử thí trong số những người đại diện của chúng ta lần này không ai có thể thắng được Huyền Sát Chiến Thể của Trương đạo hữu! Cho nên chúng ta quyết định chịu thua!!

Đại Trưởng Lão Diệp Gia - Diệp Trọng liếc mắt nhìn Gia Chủ Diệp Vân một chút rồi kêu lên.

- Được! Nếu đã như vậy thì ta xin tuyên bố Lý Gia là người chiến thắng trong cuộc chiến lần này. Còn Diệp Gia sẽ được xếp vào tổ bại trận chút nữa sẽ chiến đấu với một đối thủ bại trận khác. Nếu ai chiến thắng trong trận chiến này sẽ được quyền khiêu chiến một trong ba nhà khác!!

Huyền Vô Tình ở trên đài nghe vậy cũng không biểu hiện gì chỉ gật gật đầu một cái sau đó cất tiếng nói.

- Tiếp theo là trận chiến của Huyền Gia chúng ta và Vân Gia xin mời người đại diện hai bên lên đài!!

Hơi dừng một chút hãn lại tiếp tục.

- Tốt! Như vậy Đông Phương Trường Minh ta xin được thay mặt Vân Gia khiêu chiến với Huyền Gia Thiếu Chủ - Huyền Vô Tình!!

Đông Phương Trường Minh vừa nghe vậy lập tức bước lên phía trước một bước một bước.

- Hừ! Hạng người vô danh như ngươi mà cũng muốn khiêu chiến Thiếu Chủ của bọn ta. Đúng là không tự lượng sức!!

Hắn vừa dứt lời thì bên trong hàng ngũ Huyền Gia bỗng nhiên vang lên một tiếng nói cực cần người lên tiếng chính là một tráng hán toàn thân trum trong hắc bào trên mặt có một vết sẹo cực lớn.

- Người là ai?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì nhìn hắc bào nam tử hỏi.

- Bốn tọa tên là Huy Vô Cực hôm nay sẽ thay mặt Thiếu Chủ giáo huấn tiểu tử không biết tự lượng sức nhà ngươi!!

Hắc bào nam tử quát lên một tiếng sau đó phóng người bay lên đài nhìn Đông Phương Trường Minh đầy khiêu khích.

- Giết gà cần gì dao mổ trâu! Trường Minh tên không biết tự lượng sức này cứ giao cho muội đi!!

Nhưng mà không đợi Đông Phương Trường Minh lên tiếng thì Y Tư Kỳ đã kêu lên một tiếng sau đó phóng lên đài.

Đông Phương Trường Minh và Vi Vi An thấy vậy thì hai mắt nhú lại nhưng cũng không lên tiếng ngăn cản bởi vì bọn họ biết sau khi Y Tư Kỳ tiêu hóa hết kinh nghiệm tu luyện của Thần Cơ thì thực lực đã tăng lên một mảng lớn đối phó với Huy Vô Cực chắc chắn không có vấn đề gì.

- Tiểu nữ oa không ngờ người dám lên đài! Được lắm để ta xem thực lực của người đến đâu đi!!

Lúc này phía trên Tổ Linh Đài chỉ thấy Huy Vô Cực nhìn Y Tư Kỳ quát lên một tiếng sau đó lật tay rút ra một thanh đại đao chém xuống một luồng đao cương.

- Phong Hệ Ma Pháp - Phong Khinh Linh!

Nhìn thấy đao cương của đối thủ chém về phía mình trong miệng Y Tư Kỳ thốt lên một tiếng cả thân hình nàng lập tức hóa thành một cơn gió tiêu tán.

- Ầm!

Sau một lát Y Tư Kỳ lại xuất hiện ở khoảng không phía trên lôi đài khoảng trăm trượng.

- Tây Phương Ma Pháp? Người là Ma Pháp Sư sao??

Huy Vô Cực thấy vậy thì nhíu mày nhìn Y Tư Kỳ hỏi.

- Phong Hệ Sáng Thành Ma Pháp - Phá Không Phong Ứng!!

Y Tư Kỳ hoàn toàn không có ý trả lời câu hỏi của đối thủ lại mở miệng ngâm xướng một đoạn Ma Pháp Chú Ngữ, một con Phong Ứng lớn hơn trăm trượng lập tức xuất hiện trước người nàng.

- Grao!

Phong Ứng vừa xuất hiện lập tức kêu lên một tiếng mang theo uy thế hủy thiên diệt địa bắn thẳng tới chỗ Huy Vô Cực.

- Bách Quỷ Khai Đạo!

Huy Vô Cực thấy vậy sắc mặt trầm xuống chém ra một đao.

- Âm âm âm...

Tuyệt chiêu của hai đại cường giả vừa va chạm lập tức làm cho không gian âm âm nổ tung cả Y Tư Kỳ và Huy Vô Cực đồng thời bị đẩy lui về phía sau trăm trượng.

- Thiên Yêu Đãng Không! Sát!!

Vừa ổn định lại thân hình Huy Vô Cực quyết không để đối thủ chiếm được tiên cơ nữa vùng trường đao lên phát ra một đao toàn lực!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Tổ Linh Chiến (3)

- Không Gian Ma Pháp - Không Gian Đại Phá Toái!

Y Tư Kỳ nhìn thấy đao cương màu đen mang theo ngàn đạo quỷ ảnh chém thẳng về phía mình thì sắc mặt trầm xuống quát lên một tiếng.

- Âm ầm ầm!!

Tiếng quát vừa dứt thì không gian trước mặt nàng lập tức âm ầm vỡ tung đem theo đao cương của Huy Vô Cực chìm vào trong hư không.

- Không Gian Ma Pháp? Được lắm! Như vậy xem người có tiếp được chiêu này của ta không??

Huy Vô Cực trầm giọng kêu lên một tiếng động tác cũng không chậm lại chút nào phất tay tế xuất ra một cây hắc phiến cao khoảng ba tấc.

- Âm!

Hắc phiến vừa xuất hiện lập tức phát ra một luồng khí tức tà ác đáng sợ khiến cho người ta sởn gai ốc.

- Vù vù vù...

Tiếp theo đó chỉ thấy hắc phiến run lên một chút rồi hơn ngàn vạn bóng đen đồng loạt từ trong đó bay ra bao phủ cả một mảnh trời.

- Thiên Ma?

- Thiên Ma từ bên trong hắc phiến bay ra? Điều này sao có thể chứ??

- Tất cả mau chạy đi! Nếu không sẽ bị Thiên Ma phụ thể đó!!

- Đúng mau chạy đi!

Không ít đệ tử của Ngũ Mạch Khổng Tước nhìn thấy chân thân của đám bóng đen thì trợn mắt há hốc mồm cả kinh kêu lên.

- Một đám phế vật! Xung quanh Tổ Linh Đài đều có cấm chế đặc biệt của Tổ Tiên bao phủ Thiên Ma dù có lợi hại đến đâu cũng tuyệt không thể xông ra ngoài này!!

Ngũ đại Gia Chủ thấy vậy thì trầm giọng quát lên một tiếng âm thanh truyền vào tai tất cả đệ tử Gia tộc mình khiến cho những người đang hoảng sợ nhanh chóng ổn định lại.

- Trường Minh huynh xem như vậy thì Y Tư Kỳ liệu có xảy ra vấn đề gì không??

Ở một phía khác chỉ nghe Vi Vi An nghi hoặc nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Yên tâm đi! Với thực lực của Y Tư Kỳ ngày hôm nay nhất định sẽ thắng thôi, không có chuyện gì đâu!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì tự tin nói một tiếng hiển nhiên rất có lòng tin với thực lực của Y Tư Kỳ.

- Ủm! Người nói như vậy thì ta yên tâm rồi!!

Vi Vi An gật đầu một cái sau đó cả hai người cùng đưa mắt tập trung nhìn lên trên Tổ Linh Đài.

- Grao grao grao....

Lúc này chỉ thấy ngàn vạn Thiên Ma bay ra từ hắc phiên của Huy Vô Cực hóa thành một cơn sóng màu đen lao thẳng đến chỗ Y Tư Kỳ.

- Vù! Âm!!

Giờ phút này sắc mặt Y Tư Kỳ trở nên ngưng trọng vô cùng liên tục lui lại phía sau.

- Ha ha ha... Bây giờ mới biết rút lui? Trễ rồi Số Thiên Ma này do ta tế luyện nhiều năm. Uy lực vô cùng người chạy không thoát đâu!!

Huy Vô Cực thấy vậy thì cười gằn một tiếng sau đó phất tay lên, ngàn vạn Thiên Ma càng thêm ra sức đuổi theo Y Tư Kỳ nơi bọn chúng tất cả mọi vật đều hóa thành một mảnh hỗn độn.

- Âm!

Sau một lúc đột nhiên Y Tư Kỳ lại dẫm mạnh chân xuống dưới chân nàng bỗng nhiên xuất hiện một đóa hoa sen bảy màu.

- Thất Thái Linh Vực - Khai!

Tiếp theo chỉ nghe Y Tư Kỳ quát lên một tiếng đóa hoa sen bảy màu dưới chân nàng lập tức nở ra hóa thành một rừng hoa diễm lệ giữa không trung lộ ra khí tức an lành chống lại Thiên Ma Hải kia.

- Hả! Không ngờ người lại có thể thi triển được Thất Thái Linh Vực trong truyền thuyết, đúng là làm ta ngạc nhiên! Bất quá Linh Vực của người còn không hoàn hảo nhiều nhất chỉ có thể phát ra một đòn mà thôi. Căn bản không thể đánh bại được ta!!

Huy Vô Cực nhìn thấy hoa hải xuất hiện thì trong mắt lóe lên một tia sáng

nói.

- Một chiêu? Ta chỉ cần một chiêu là có thể đánh bại được người rồi!!

Y Tư Kỳ nghe vậy thì cười lạnh một tiếng sau đó phất tay lên.

- Âm âm âm....

Trong chớp mắt chỉ thấy mảnh hoa hải dưới chân nàng âm âm nổ tung uy lực của vụ nổ vô cùng kinh khủng không chỉ phá tan Thiên Ma Hải mà còn khiến cho cấm chế trên Tổ Linh Đài rung động không ngừng từng cơn chấn động liên tục vang lên.

- Tất cả mau lui lại nhanh lên!!

Ngũ đại Gia Chủ thấy vậy đồng thời quát lên một tiếng chỉ huy đệ tử gia tộc mình lui lại phía sau.

- Vù!

Một lúc lâu sau khi khói bụi tan hết thân hình của hai người Y Tư Kỳ và Huy Vô Cực lại hiện ra lúc này chỉ thấy hai người đứng ở hai góc lô đài nhìn chăm chăm vào nhau không nói tiếng nào.

- Thần thông của Y Tư Kỳ đạo hữu đúng là bất phàm Huy Vô Cực ta không thể sánh bằng vừa rồi đã đắc tội xin đạo hữu bỏ qua cho!!

Qua thêm một lúc Huy Vô Cực hít sâu một hơi sau đó ôm quyền nhìn Y Tư Kỳ nói.

- Huy đạo hữu không cần nói như vậy thần thông của đạo hữu đúng là lợi hại ta cũng chỉ là may mắn thắng được một đường mà thôi!!

Trên mặt Y Tư Kỳ xuất hiện một nụ cười nhìn Huy Vô Cực nói.

- Kết quả trận đấu thứ hai đã phân! Người thua là Huyền Gia chúng ta, Vân Gia được quyền đi tiếp vào vòng tiếp theo!!

Huyền Gia Lão Tổ - Huyền Vô Tình vừa nhìn thấy như vậy trong lòng liền biết được kết quả lập tức đứng lên trầm giọng nói.

- Hay lắm!

- Thật tốt quá! Y Tư Kỳ tiểu thư vạn tuế!

- Y Tư Kỳ tiểu thư vạn tuế!!

- Y Tư Kỳ tiểu thư vạn vạn tuế...

Đám đệ tử của Vân Gia nghe vậy điên cuồng hoan hô.

- Y Tư Kỳ đạo hữu người làm tốt lắm ha ha ha...

Ngay cả người trước nay luôn bình tĩnh như Vân Phi Huyền lúc này cũng kiềm chế được cảm tình mở miệng cười to nhìn Y Tư Kỳ nói.

Thật sự thì trong Ngũ Mạch Khổng Tước Vân Gia bọn họ luôn bị Huyền Gia đè ép nhiều năm hôm nay chiến thắng của Y Tư Kỳ xem như là đã giúp bọn họ xả ra một phần tức giận thử hỏi làm sao có thể không vui mừng.

- Được rồi! Nếu đã chọn được ba nhà vào vòng trong vậy thì bây giờ đến lượt hai nhà bại trận quyết đấu. Đại diện bên Huyền Gia chúng ta là Huyền Vô Hình xin mời đại diện Diệp Gia lên đài.

Huyền Vô Tình đợi đến lúc tiếng hoan hô của người Vân Gia vừa dứt thì lập tức quát lên một tiếng.

- Không cần quyết đấu... không cần quyết đấu... Diệp Gia chúng ta xin nhận thua!!

Huyền Vô Tình vừa nói dứt lời Gia Chủ của Diệp Gia - Diệp Vân lập tức liên tục kêu lên trong lòng hăn lúc này không ngừng âm thầm mắng chửi!

Sao Tổ Linh Đại Hội lần này Diệp Gia bọn họ lại xui xẻo như vậy chứ? Trước tiên là gặp Lý Gia bây giờ lại gặp Huyền Gia!

Muốn Diệp Gia bọn họ đấu với Huyền Gia? Nói đùa gì thế! Thực lực của Diệp Gia bọn họ trước giờ đều là yếu nhất trong Ngũ Mạch Khổng Tước hiện nay sao có thể dám đấu với Đệ Nhất Thế Gia như - Huyền Gia chứ??

- Được rồi! Nếu như Diệp đạo hữu đã nói vậy thì người chiến thắng trong trận chiến này là Huyền Gia chúng ta chiến thắng! Như vậy Huyền Gia chúng ta có quyền khiêu chiến với một trong ba nhà thắng cuộc, các vị không có ý kiến gì chứ??

Nghe thấy lời nói của Diệp Vân trên môi Huyền Vô Tình xuất hiện một nụ cười hài lòng sau đó nhìn Gia chủ của Linh Gia, Lý Gia và Vân Gia hỏi.

- Đương nhiên là không!

Ba vị Gia Chủ nhanh chóng trả lời.

- Vậy thì tốt! Vô Hình hiện nay muốn chọn ai làm đối thủ con tự nói đi!!

Huyền Vô Tình lại gật đầu một cái sau đó nhìn con trai mình Huyền Vô Hình nói.

- Vâng phụ thân! Huyền Vô Hình ta hôm nay đại diện cho Huyền Gia muốn khiêu chiến Vân Gia

Huyền Vô Hình kêu lên một tiếng sau đó lập tức phóng lên đài cao giọng kêu lên một tiếng.

- Tốt! Đông Phương Trường Minh ta thay mặt Vân Gia tiếp chiến!!

Đông Phương Trường Minh vừa nghe vậy lập tức phóng lên Tổ Linh Đài cao giọng nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Tổ Linh Chiến (4)

Bên trong Ngũ Sắc Huyền Giới.

- Âm!

Phía trên Tổ Linh Đài Đông Phương Trường và Huyền Vô Hình nhìn chăm chăm vào đối phương kinh người chiến ý từ trên người hai người phát ra khiến cho không gian xung quanh không thể nào chịu nổi áp lực không ngừng lung lay.

- Trận chiến bắt đầu!

Huyền Vô Tình thấy như vậy cũng không trì hoãn nữa cao giọng quát lên một tiếng.

- A!

Tiếng quát vừa dứt Huyền Vô Hình lập tức động chỉ nghe hân hét dài một tiếng phất tay lên trong chớp mắt hàng trăm đạo ngũ sắc kiếm khí đồng loạt hung mãnh bắn về phía Đông Phương Trường Minh.

Vào lúc này chỉ thấy trong mắt Đông Phương Trường Minh lóe lên một đạo hàn mang thân hình lập tức trở nên mơ hồ dễ dàng tránh thoát số ngũ sắc kiếm khí đang bắn tới.

- Giết!

Một giây sau thân hình của hân lại quỷ dị xuất hiện trước mặt Huyền Vô

Hình ầm ầm đánh ra một quyền.

Huyền Vô Tình nhìn thấy quyền chiêu hung mãnh đánh về phía mình thì trong lòng không khỏi âm thầm kinh hãi bất quá sắc mặt hắn vẫn không đổi. Sau khi hít sâu một hơi quanh người Huyền Vô Tình bỗng nhiên xuất hiện một luồng ngũ sắc linh diễm đem toàn thân hắn bao bọc lại.

- Grao!

Bên trong ngọn lửa năm màu chỉ nghe Huyền Vô Hình gầm lên một tiếng tiếp đó thân hình hắn dần dần hóa thành một con Ngũ Sắc Khổng Tước lớn hơn nghìn trượng mạnh mẽ đập cánh dùng tốc độ như là thuận di tránh thoát một quyền của Đông Phương Trường Minh.

- Ầm!

Sau một khắc Ngũ Sắc Khổng Tước lại hiện ra ở vị trí cách chỗ Đông Phương Trường Minh nghìn trượng.

- Tốt, rất tốt! Huyền Vô Hình thực lực của người quả nhiên không làm ta thất vọng còn trò gì nữa thì cứ thi triển ra đi!!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy đối thủ tránh được một quyền của mình không những không nổi giận mà còn nhìn Ngũ Sắc Khổng Tước cười lớn nói.

Ý tứ khiêu khích trong câu nói rất rõ ràng cho dù là ai cũng có thể cảm nhận được.

- Đông Phương Trường Minh không ngờ được người lại cuồng vọng như vậy! Được! Ngày hôm nay ta nhất định sẽ cho người được biết được sự lợi hại của Ngũ Sắc Thần Quang!!

Huyền Vô Hình ở bên trong Ngũ Sắc Khổng Tước nghe vậy giận quá hóa cười nói một tiếng.

- Ầm!

Tiếp theo chỉ thấy hắc xoay người một cái sau lưng lập tức xuất hiện năm đạo hào quang chói mắt bắn thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

Năm đạo hào quang còn chưa tới nơi không gian xung quanh chỗ Đông Phương Trường Minh đã xuất hiện vô số phù văn như ẩn như hiện mơ hồ hình thành một cái lồng giam.

Đông Phương Trường Minh ở trong đó chỉ cảm thấy thấy toàn thân như bị xiết chặt dù có dùng vậy thế nào cũng không thể thoát ra được.

- Ha ha ha... Giết cho ta!

Huyền Vô Hình nhìn thấy như vậy thì há miệng cười to sau đó quát lên một tiếng.

- Ầm!

Năm đạo hào quang do Ngũ Sắc Khổng Tước bắn ra lập tức tập hợp lại hóa thành một thành ngũ sắc trường kiếm chém thẳng về phía Đông Phương Trường Minh muốn phanh thây hắc ra làm hai mảnh.

- Ầm!

Nhưng đúng lúc này dị biến đột nhiên xảy ra chỉ thấy Đông Phương Trường Minh dậm mạnh chân xuống đất một cái toàn thân hắc lập tức bị hắc quang bao phủ.

Một lát sau khi hắc quang tan đi thì toàn thân Đông Phương Trường Minh đã hóa thành Lục Đạo Ma Thần thân cao nghìn trượng.

- Grao!

Lục Đạo Ma Thần vừa xuất hiện đã gầm vang một tiếng phá tan tất cả phù văn xung quanh mình sau đó ầm ầm đánh ra một quyền về phía ngũ sắc kiếm khí đang chém xuống.

- Ầm ầm ầm... Đùng!!

Quyền, kiếm va chạm với nhau làm cho không gian xung quanh không thể chịu nổi áp lực liên tục vang lên những tiếng nổ vang kinh thiên động địa.

- Ầm! Đùng!!

Sau một lúc giằng co cuối cùng ngũ sắc kiếm khí cũng không thể nào chống cự được uy lực kinh thiên của hắc sắc quyền cương ầm ầm nổ tung.

- Không thể nào? Đây.... đây... đây cuối cùng là loại pháp tướng nào mà có thể phá vỡ được Thần Quang của ta??

Ngũ Sắc Không Tước thấy vậy thì không thể tin kêu lên một tiếng.

- Người không cần biết pháp tướng của ta là loại pháp tướng nào không cần đạo hữu quan tâm. Ngược lại lúc trước ta đã lãnh giáo qua Ngũ Sắc Thần Quang của người thì bây giờ đạo hữu cũng nên xem qua chút thần thông của Đông Phương ta đi!!

Lục Đạo Ma Thần phát ra một tiếng cười gằn nói.

- Hừ! Người thật sự cho rằng chỉ cần vận dụng một cái pháp tướng là có thể đánh bại được ta sao, đúng là mơ mộng hão huyền! Người biết biến hóa ta cũng biết vậy!!

Huyền Vô Hình nghe thấy lời đó thì hừ lạnh một tiếng tiếp đó không ngờ

hắn vậy mà lại xoay người hóa thành hình dạng đầu chim thân người đầy quý dị.

Càng đáng sợ hơn là bên cạnh Huyền Vô Tình lại có năm thanh kiếm bay lơ lửng uy thế của mỗi thanh đều không hề thua kém ngũ sắc trường kiếm trước đó.

- Thật thú vị không ngờ người vậy mà lại chưa dốc hết toàn lực bất quá như vậy cũng tốt Đông Phương ta có thể buông tay, buông chân tận hưởng một lần rồi!!

Lục Đạo Ma Thần thấy vậy trong mắt lóe lên một đạo tinh quang trầm giọng quát lên một tiếng sau đó vung tay lên liên tục đánh ra mấy đạo chưởng cương màu bạc.

- Ngang ngang ngang....

Mỗi một đạo chưởng cương từ trong tay Đông Phương Trường Minh đánh ra nhanh chóng hóa thành từng con Ngân Long bắn thẳng về phía Huyền Vô Tình.

- Ngũ Sắc Kiếm Khí - Chém!

Huyền Vô Tình thấy vậy cũng không chịu thua kém quát lên một tiếng.

- Keng! Vút!

Năm thanh trường kiếm sau lưng hắn lập tức xuất vỏ chém thẳng về phía bày Ngân Long đang bay đến.

- Ầm! Ầm! Ầm! Đùng đùng đùng...!!

Trong lúc nhất thời chỉ nghe bên trong hư không liên tục vang lên từng tiếng nổ to không gian xung quanh không thể nào chịu nổi áp lực ầm ầm nổ

tung cảnh tượng hỗn loạn không chịu nổi.

- Thu!

Sau một lúc lâu chỉ thấy Đông Phương Trường Minh đang đứng trên hư không đột nhiên lại đưa tay lên không trung kêu lên một tiếng.

Tiếp theo một chuyện làm cho tất cả những người đang quan chiến phải kinh hãi đột nhiên xảy ra chỉ thấy sau tiếng quát của Đông Phương Trường Minh, Huyền Vô Hình không ngờ vậy mà lại quỷ dị biến mất.

- Chuyện gì vậy? Huyền Vô Hình đâu rồi?

- Đúng đó! Tại sao hắn biến mất??

- Huyền Vô Hình biến đi đâu rồi?

Vào lúc này ở bên ngoài Tổ Linh Đài chỉ nghe vô số âm thanh nhốn nháo vang lên.

- Khoan đã! Các người xem kìa. Đó không phải là Huyền Vô Hình sao? Sao hắn lại ở trong đó!!

Đột nhiên một người lại chỉ vào trong lòng bàn tay của Đông Phương Trường Minh hét lên.

Những người khác đồng loạt nhìn lại thì chỉ thấy Huyền Vô Tình quả nhiên đang nằm trong lòng của Đông Phương Trường Minh.

- Sao lại như vậy?

- Tại sao Huyền Vô Hình lại đột nhiên nằm trong lòng bàn tay Đông Phương Trường Minh vậy?

- Tại sao lại như vậy a??

Nhất thời vô số âm thanh nghi hoặc lại vang lên tất cả mọi người đều muốn biết tại sao Huyền Vô Tình lại nằm trong lòng bàn tay của Đông Phương Trường Minh.

- Đông Phương Trường Minh người giở trò quỷ gì? Tại sao ta lại ở đây??

Không chỉ có những người đang quan chiến thắc mắc mà ngay cả bản thân Huyền Vô Hình cũng nghi hoặc tại sao bản thân mình lại ở trong lòng bàn tay của Đông Phương Trường Minh lập tức hăn hỏi.

- Không có gì! Ta chỉ muốn nhờ người thí nghiệm một môn thần thông mà ta vừa sáng chế mà thôi!!

Đông Phương Trường Minh cười tà nhìn Huyền Vô Hình nói.

- Thần Thông? Là Thần Thông gì??

Huyền Vô Hình kinh hãi hỏi.

- Vũ Trụ Trong Lòng Bàn Tay!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói một tiếng sau đó khởi vận linh lực trong chớp mắt chỉ thấy vô số điểm sáng xuất hiện bên trong lòng bàn tay của hăn.

Không! Chúng không phải là những điểm sáng nhỏ! Huyền Vô Hình ở trong lòng bàn tay của Đông Phương Trường Minh có thể thấy rõ đó căn bản không phải là điểm sáng gì mà là từng viên ngôi sao!

Trong lòng bàn tay của Đông Phương Trường Minh giống như một mảnh tinh không riêng biệt bên trong có vô số hành tinh và hăng tinh đang không ngừng xoay chuyển theo một quỹ tích đặc thù. Đây chính là Thần thông Vũ

Trụ Trong Lòng Bàn Tay được Đông Phương Trường Minh sáng tạo dựa trên nguyên lý Chương Trung Phật Quốc của Phật Gia cộng thêm tuyệt học đặc thù Trích Tinh Thủ của hần!!

- Âm!

Mà lúc này Huyền Vô Hình đang đứng trong lòng bàn tay của Đông Phương Trường Minh như là đang đứng ở trung tâm vũ trụ trong chớp mắt đã có hàng vạn ngôi sao cùng lúc xoay tròn phát ra cuồn cuộn sức mạnh không ngừng phía hần.

Tuy dựa vào tu vi của Huyền Vô Tình đối phó với lực lượng của những ngôi sao này là không có vấn đề gì nhưng trong lòng hần lại hiểu rõ nếu cứ tiếp tục bị giam như thế này thì sớm muộn gì bản thân cũng xong đời.

- Khổng Tước Bí Pháp - Khổng Tước Diệt Thế!

Sau một lúc suy nghĩ cuối cùng trong mắt Huyền Vô Hình hiện ra một tia quyết tuyệt quát lên một tiếng sau đó toàn thân hần trong nháy mắt lại hóa thành một con Ngũ Sắc Khổng Tước kêu lớn một tiếng mang theo khí thế không gì sánh được phá không bay ra khỏi Vũ Trụ Trong Lòng Bàn Tay của Đông Phương Trường Minh trên đường đi tất cả các ngôi sao cản đường hần đều bị hủy diệt.

- Chỉ dựa vào thần thông mới sáng chế này mà muốn vây khốn một Thần Hoàng đỉnh phong cường giả thật đúng là quá miễn cưỡng, nhưng mà người muốn phá phong thoát ra cũng không dễ dàng như vậy a!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không tỏ ra vẻ bất ngờ gì chỉ thản nhiên nói một tiếng sau đó lật tay lại.

- Âm ầm ầm ầm ầm...

Bàn tay Đông Phương Trường Minh vừa lật lại hàng tỉ ngôi sao bên trong lập tức ầm ầm nổ tung tạo thành một cỗ lực lượng vô biên vô tận phá tan Không Tước Pháp Tước của Huyền Vô Hình đồng thời hất văng hẳn xuống Tổ Linh Đài.

- Vô Hình!

Huyền Vô Tình ở phía dưới đài thấy như vậy kinh hãi hét lên một tiếng không quan tâm đến quy tắc trận chiến trực tiếp bay lên đài đưa tay đỡ lấy con trai.

- Phụt!

Huyền Vô Hình nằm trong lòng cha mình chỉ kịp nôn ra một ngụm tinh huyết sau đó triệt để ngất đi.

- Ầm!

Ở phía bên kia Đông Phương Trường Minh cũng đã đáp xuống mặt đất lúc này chỉ thấy sắc mặt của hắn trắng bệch như tờ giấy bước chân loạng choạng thì ra lúc này hắn thi triển Vũ Trụ Trong Lòng Bàn Tay tuy nhìn qua rất nhẹ nhàng nhưng thật ra lượng chân nguyên tiêu hao cực lớn dù là Thần Hoàng cấp cao thủ như hắn cũng không chịu nổi một thân chân nguyên trong cơ thể lúc này đã tiêu hao vượt qua chín thành. Hiện tại còn đứng vững không trực tiếp ngất đi như Huyền Vô Hình đã là giỏi lắm rồi!!

- Vút vút!

Y Tư Kỳ và Vi Vi An thấy vậy cũng lập tức phóng lên lôi đài một người đỡ lấy Đông Phương Trường Minh một người nhìn chăm chăm vào Huyền Vô Tình đề phòng hắn nổi giận ra tay tập kích.

- Phù! Các vị trận chiến này Huyền Gia chúng ta đã thua người thắng là

Vân Gia. Bây giờ là trận chiến của Lý Gia cùng với Linh Gia xin mời đại diện hai bên lên đài!!

Cũng may cho hai người Huyền vô Tình thân là Gia Chủ Huyền Gia đã cầm quyền trong tay nhiều năm không nói tới tu vi một thân tu dưỡng cũng đã đạt đến hóa cảnh tuy trong lòng đã hận chết Đông Phương Trường Minh nhưng ngoài mặt vẫn không biểu hiện ra điều gì chỉ thở ra một ngụm trọc khí sau đó lớn tiếng tuyên bố!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Kết Quả!

- Vút!

Huyền Vô Tình vừa dứt lời người đại diện của Linh Gia và Lý Gia lập tức bước chân lên Tổ Linh Đài.

Đông Phương Trường Minh đã được Y Tư Kỳ và vi Vi An đỡ trở về chỗ ngồi nhẹ nhàng liếc mắt qua thì phát hiện người đại diện của Linh Gia là một cấm y thanh niên làn da trắng nõn dung mạo phi thường tuấn tú còn người đại diện của Lý Gia lại là một tráng hán thô cuồng lưng đeo hai thanh đại đao rực đỏ.

- Mê Thiên Lâu không ngờ lần này người lại dám chủ động khiêu chiến với ta chẳng lẽ người còn chưa rút ra được bài học nào từ những lần thất bại trước hay sao?

Lúc này trên khán đài chỉ nghe tráng hán đeo đao nhìn người thanh niên tuấn tú trầm giọng kêu lên.

- Hắc... Ba chiêu! Lần này nếu Trương Trọng Khiêm người có thể tiếp được của ta ba chiêu thì Mê Thiên Lâu ta sẽ tự động chịu thua đồng thời sau này sẽ không bao giờ khiêu chiến với nữa!!

Đáp lại câu hỏi của tráng hán người thanh niên chỉ cười nhạt một tiếng đưa một cánh tay lên nói.

- Tên thủ hạ bại tướng người muốn chết. Địa Ngục Ma Đao - Địa Ngục

Phệ Huyết!

Trương Trọng Khiêm nghe được mấy lời đó thì gầm lớn một tiếng sau đó lập tức rút Địa Ngục Ma Dao sau lưng ra chém thẳng về phía Mê Thiên Lâu.

Mê Thiên Lâu thấy vậy chỉ cười nhẹ một tiếng sau đó lui ra phía sau một bước vừa vặn tránh được một đao của Trương Trọng Khiêm đồng thời lúc này dưới chân hắn cũng xuất hiện một biểu đồ thái cực.

Biểu đồ thái cực này hiện ra đã lập tức trở nên to lớn vô cùng chiếm đến một phần mười Tổ Linh Đài đồng thời cũng bao trùm hai người Mê Thiên Lâu và Trương Trọng Khiêm vào bên trong.

- Tiêu Dao Bí Pháp - Phong Thiên Ẩn!

Tiếp theo đó chỉ nghe những ngón tay của Mê Thiên Lâu không ngừng chuyển động khéo miệng chậm rãi thốt lên một âm thanh.

- Âm!

Giờ phút này chỉ thấy cái thái cực đồ dưới mặt đất không ngừng chuyển động sau đó hóa thành hàng trăm sợi dây xích trắng đen trói chặt cả người Trương Trọng Khiêm lại.

- Trò mèo! Địa Ngục Ma Dao - Địa Ngục Ma Thể - Phá Thiên Sát!

Bất quá cho dù nhìn thấy bản thân mình bị trói chặt trên mặt của Trương Trọng Khiêm vẫn không có chút hoảng sợ cao giọng quát lên một tiếng. Tiếp đó chỉ thấy trên người hắn lúc này bắn ra từng tầng từng tầng huyết quang sáng chói.

- Âm!

Một chiêu này mạnh tới nỗi hoàn toàn triệt tiêu Phong Thiên Ẩn của Mê

Thiên Lô giờ phút này Trương Trọng Khiêm như một con tê giác khổng lồ hung mãnh phá tan xiềng xích xông thẳng đến trước mặt đối thủ.

- Tiêu Dao Pháp Ấn - Mộng Ảo Nhất Kích!

Trước khí thế kinh thiên động địa của Trương Trọng Khiêm thì Mê Thiên Lô chỉ mỉm cười nhàn nhạt hai tay lại lần nữa vung lên đánh ra từng đạo thủ ấn.

- Âm âm âm...

Theo từng đạo thủ ấn đánh ra trên hai tay của Mê Thiên Lô cuộn cuộn không ngừng xuất hiện trên hai tay hắn cuối cùng tại thành một chữ " Mộng " cực lớn đánh thẳng vào người của Trương Trọng Khiêm.

- Âm!

Sau khi bị Ảo Mộng Ấn của Mê Thiên Lô đánh trúng Trương Trọng Khiêm đang hùng dũng tiến tới đột nhiên lại sững người lại sau đó dưới ánh mắt kinh hãi của tất cả mọi người không ngờ hắn vậy mà lại trực tiếp đổ gục xuống trước mặt Mê Thiên Lô sau đó bị hắn không chút lưu tình xuất cước đá bay khỏi sàn đấu.

- Chuyện gì vậy?

- Đây sao lại có thể như vậy?

- Trương trưởng lão sao lại có thể thua được chứ??

....

Trong lúc nhất thời vô số tiếng hét kinh hãi vang lên tất cả mọi người ở đây đều không thể tin được những gì vừa xảy ra trước mắt. Nhất là người của Lý Gia bọn họ không thể nào tin được Trương trưởng lão bách chiến bách

thắng trong lòng mình lại có thể thua hơn nữa còn là thua dưới tên thủ hạ bại tướng đã liên tục bại dưới tay hắn mấy lần.

Ở phía dưới khán đài thì ồn ào nhốn nháo như thế nhưng mà ở chỗ của Ngũ đại Gia chủ lại im lặng tuyệt đối cho dù bọn họ cũng vô cùng kinh ngạc nhưng không phải kinh ngạc bởi việc Mê Thiên Lô đánh bại được Trương Trọng Khiêm mà là cách Mê Thiên Lô hắn dùng để đánh Trương Trọng Khiêm.

- Linh Thiên Tử huynh không ngờ Mê Trưởng lão của Linh Gia các người lại luyện được Lục Đạo Tiêu Dao Ấn trong truyền thuyết! Thật đúng là đáng mừng!

Sau một lúc lâu Huyền Vô Tình đột nhiên nhìn Linh Thiên Tử cắn răng nói một câu.

- Huyền huynh quá khách sáo rồi việc này chỉ là do Mê Trưởng lão của chúng ta may mắn mà thôi thực tế thì vẫn còn kém huynh nhiều lắm!!

Gia chủ Linh Gia - Linh Thiên Tử nghe vậy thì cười ha ha nói.

- Vân đạo hữu Lục Đạo Tiêu Dao Ấn mà bọn họ vừa nói là gì vậy?

Đông Phương Trường Minh ở một bên nghe hai người nói chuyện thì tò mò truyền âm hỏi Vân Phi Huyền.

- Lục Đạo Tiêu Dao Ấn mà Mê Thiên Lô vừa mới thi triển là một trong các tuyệt học trấn môn của Lục Tà Đạo uy lực vô cùng cường đại là một trong những bí pháp công kích linh hồn mạnh nhất trên đời.

Vân Phi Huyền âm thầm nói.

- Cái gì? Đó là một trong các bí pháp của Lục Tà Đạo sao?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy không nhịn được kêu lên phải biết rằng trước đây hẳn là Thiếu chủ của Phá Diệt Đạo ở Nhân Gian Giới a! Nếu bên trong Lục Tà Đạo thật sự có tuyệt học Lục Đạo Tiêu Dao Ẩn này thì sao hẳn lại không biết được chứ??

- Đúng vậy! Đạo hữu chưa nghe nó cũng là việc bình thường bởi vì tuy nói Lục Đạo Tiêu Dao Ẩn này là tuyệt học của Lục Tà Đạo nhưng thật ra chỉ có Thái Cổ Tà Tôn là có thể hoàn mỹ phát huy được uy lực của nó mà thôi! Mà sau khi Tà Tôn biến mất bên trong Đại Phá Diệt tuy trong Lục Tà Đạo cũng có mấy người tu luyện nhưng đều không thể đạt thành tựu cao vì vậy cho nên nó cũng dần dần thất truyền không ngờ hôm nay Mê Thiên Lâu này lại luyện thành đúng là làm người ta bất ngờ!!

Vân Phi Huyền trầm giọng nói.

- Mẹ nếu như Lục Đạo Tiêu Dao Ẩn này lợi hại như mẹ nói thì tiếp theo chúng ta phải làm sao đây??

Vân Phiêu Phiêu nghe vậy thì không nhịn được lên tiếng hỏi.

- Nếu như Mê Thiên Lâu đã luyện được Lục Đạo Tiêu Dao Ẩn thì chúng ta ngoài cách chịu thua ra còn có cách khác sao??

Vân Phi Huyền trầm mặt một chút rồi lặng lẽ nói giờ phút này trong mắt nàng ta toát ra một vẻ không đành lòng sâu đậm. Vốn nàng ta nghĩ rằng lần này có hai người Đông Phương Trường Minh và Y Tư Kỳ có thể giúp cho Vân Gia đoạt được địa vị đứng đầu Ngũ Mạch khiến cho liệt tổ liệt tông được nở mày nở mặt không ngờ giữa đường lại toát ra một cái Trình Giáo Kim - Mê Thiên Lâu cướp mất chiến thắng của bọn họ thử hỏi làm sao Vân Phi Huyền có thể không tức cho được.

Nhưng tức giận thì có tác dụng bây giờ Mê Thiên Lâu đã luyện thành

tuyệt học Lục Đạo Tiêu Dao Ẩn trong truyền thuyết Vân Phi Huyền tự hỏi là trong Vân Gia của mình không ai có thể thắng được hẳn không chịu thua còn có thể làm được gì??

- Vân đạo hữu người nói sai rồi chúng ta chưa chắc có thể không thể đánh bại được Mê Thiên Lâu!!

Ai ngờ nàng vừa dứt lời thì Vi Vi An lại kêu lên một tiếng.

- Vi Vi An đạo hữu người nói như vậy là có ý gì? Chẳng lẽ người có cách đối phó với Mê Thiên Lâu sao?

Vân Phi Huyền nghe vậy thì cả kinh nhìn Vi Vi An hỏi.

- Các người cứ yên tâm đợi xem kịch hay đi!!

Vi Vi An thần bí cười một tiếng sau đó phóng người lên đài.

- Tiểu nữ oa người muốn chiến với ta sao?

Mê Thiên Lâu thấy nàng ta phóng lên đài thì kinh ngạc hỏi.

- Đúng vậy!

Vi Vi An khẽ cười một tiếng sau đó rút Hoàng Kim Chiến Kiếm của mình ra xông thẳng đến chỗ hẳn.

- Ngu xuẩn! Tiêu Dao Pháp Ẩn - Mộng Ảo Nhất Kích!

Mê Thiên Lâu thấy vậy thì âm trầm nói một tiếng sau đó cố kỹ trọng thi lại đánh ra một cái Mộng Ảo Ẩn về phía Vi Vi An.

- Ầm!

Nhưng không ngờ khi Mộng Ảo Ẩn đánh trúng vào cơ thể của Vi Vi An lại quý dị không phát huy ra bất kỳ hiệu quả nào không thể làm nàng hôn mê bất tỉnh như đã làm với Trương Trọng Khiêm.

- Sao lại như vậy? Sao Mộng Ảo Ẩn của ta đối với người lại không có chút tác dụng với người chứ??

Mê Thiên Lâu thấy vậy thì kinh hãi kêu lên một tiếng.

Tất cả mọi người cũng đồng thời nhìn về phía Vi Vi An.

- Ha.. Người thân là truyền nhân của Lục Đạo Tiêu Dao Ẩn chắc cũng có biết một chuyện vào thời Thái Cổ Tà Tôn đã có dùng Lục Đạo Tiêu Ẩn đến Thánh Chiến Thiên Sư Tộc chúng ta đại náo một trận khiến cho mặt mũi của chúng ta mất sạch. Từ đó về sau gia tộc của ta đã chuyên môn nghiên cứu ra cách khắc chế Lục Đạo Tiêu Dao Ẩn đặc biệt là Mộng Ảo Ẩn. Hôm nay gặp được người xem như ta có thể ẩn chứng uy lực của phương pháp này!!

Vi Vi An mỉm cười khanh khách nói.

- Thánh Chiến Gia Tộc chúng ta? Người lại là tộc nhân của Thánh Chiến Thiên Sư Gia Tộc ư? Sao có thể như vậy được??

Mê Thiên Lâu nghe thấy lời nói của Vi Vi An thì càng thêm kinh hãi lắp bắp nói đồng thời theo bản năng hấn cũng vội vàng lùi về phía sau mấy bước muốn tránh ra nhưng mà vừa rồi hấn hai lần thi triển Mộng Ảo Ẩn sớm đã hao tận số linh hồn lực và pháp lực trong người làm sao có thể tránh được thế công của Vi Vi An.

- Ầm! ùng!

Trong chớp mắt Mê Thiên Lâu đã bị Vi Vi An đánh bay ra sàn đấu cũng may đến phút cuối cùng nàng ta đã thu lại phần lớn lực lượng nếu không thì e

rằng hắn đã phải táng mạng.

- Huyền Gia chủ có phải người nên tuyên bố kết quả rồi không?

Sau khi đánh bay Mê Thiên Lâu trên môi Vi Vi An hiện ra một nụ cười tươi như hoa nhìn Huyền vô Tình nói.

- Ủm! Trận chiến này người thắng là Vi Vi An đạo hữu của Vân Gia! Trận chiến là trận chiến giữa Huyền Gia chúng ta và Lý Gia cũng là trận chiến cuối cùng của của Ngũ Mạch Luận Võ lần này xin mời người đại diện hai bên lên đài!!

Huyền Vô Tình đang kinh ngạc nghe thấy mấy lời của Vi Vi An lập tức hồi thần lại lớn tiếng tuyên bố.

- Ầm!

Huyền Vô Tình vừa dứt lời đại diện của Huyền Gia là Huy Vô Cực gắng gượng kéo tấm thân trọng thương bước lên đài có điều may mắn do đối thủ của hắn ta là Trương Trọng Khiêm bị trúng Mộng Ảo Ấn của Mê Thiên Lâu đến giờ vẫn chưa tỉnh lại không thể nào thi đấu cho nên Huyền Gia có thể không cần thi đấu mà vẫn thắng.

Chuyện tiếp theo thì vô cùng đơn giản Ngũ đại Gia chủ ngắn gọn tuyên bố kết quả của Ngũ Mạch Hội Võ lần này sau đó bắt đầu dựa theo xếp hạng tiến hành phân chia số Tổ Linh Bài cùng với tài nguyên của Khổng Tước Thế Gia trong trăm năm tới.

Đối với những chuyện như vậy Đông Phương Trường Minh căn bản không có chút hứng thú sau khi trò chuyện mấy câu với Vân Phi Huyền thì lập tức dẫn theo Vi Vi An và Y Tư Kỳ trở về nơi ở của mình.

Lần này hắn và Y Tư Kỳ bị thương nặng như vậy không hảo hảo nghỉ

dưỡng một phen thì không thể được.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Âm Mưu.

Thời gian như nước từ sau trận chiến ở Tổ Linh Đài trong chớp mắt đã ba tháng trôi qua.

- Đông Phương tiền bối mẫu thân của ta cho mời tiền bối đến gặp mặt!!

Một ngày này khi ba người Đông Phương Trường Minh đang nghỉ ngơi thì đột nhiên Vân Phiêu Phiêu đột nhiên đẩy cửa bước vào nói.

- Vân đạo hữu muốn tìm ta? Phiêu Phiêu người có biết là chuyện gì không??

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lộ vẻ nghi hoặc hỏi.

- Xin tiền bối thứ lỗi việc này vẫn bối cũng không biết hay là chút nữa ngài tự mình hỏi mẫu thân ta đi!!

Trên mặt Vân Phiêu Phiêu nhất thời lộ ra vẻ khó xử nói.

- Ừm! Chúng ta đi thôi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy suy nghĩ một chút sau đó gật đầu nói.

- Vút!

Vân Phiêu Phiêu nghe vậy liền quay đầu trực tiếp bay lên bầu trời.

Đông Phương Trường Minh quay đầu lại nói với Vi Vi An và Y Tư Kỳ mấy lời rồi cũng lập tức đuổi theo.

Chỉ chốc lát sau Đông Phương Trường Minh đã cùng với Vân Phiêu Phiêu đi đến bên trên một đỉnh núi màu đen.

- Đông Phương đạo hữu, Phiêu Phiêu hai người đến rồi!!

Mẫu thân của Vân Phiêu Phiêu - Vân Phi Huyền đã đứng đợi sẵn trên đỉnh núi từ lâu nhìn thấy hai người bay đến liền hô lên một tiếng.

- Vân đạo hữu người gọi ta đến đây không biết là gì chuyện gì?

Đông Phương Trường Minh bay đến trước mặt Vân Phi Huyền lập tức lên tiếng hỏi.

- Thật không dám dấu sở dĩ thiếp thân mời Đông Phương đạo hữu đến đây là vì chuyện của Ngũ Sắc Linh Tuyền!

Vân Phi Huyền trầm giọng nói.

- Ngũ Sắc Linh Tuyền? Chẳng lẽ là Ngũ Sắc Linh Tuyền xảy ra chuyện gì sao??

Vừa nghe tới " Ngũ Sắc Linh Tuyền " giọng nói của Đông Phương Trường Minh lập tức trở nên vô cùng ngưng trọng.

Hắn không muốn ngưng trọng cũng không được bởi vì Ngũ Sắc Linh Tuyền này liên quan đến việc Tổ Gia gia của hắn - Đông Phương Khiếu Thiên của hắn có thể thuận lợi sống lại hay không tuyệt đối không được có chút sơ sót nào.

- Đạo hữu hiểu lầm rồi! Ý ta không phải là Ngũ Sắc Linh Tuyền xảy ra vấn đề gì mà là hiện giờ đạo hữu người đã có thể đi lấy Ngũ Sắc Linh Nhũ

được rồi!!

Vân Phi Huyền lắc nhẹ đầu rồi nói.

- Vân đạo hữu người nói cái gì? Ta thật sự có thể lấy Ngũ Sắc Linh Nhũ rồi sao??

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì kinh hỉ kêu lên một tiếng.

- Ủm! Xin mời đạo hữu đi theo ta!!

Vân Phi Huyền gật đầu một cái sau đó vung tay lên một cái rồi vung tay lên trên mặt đất lập tức xuất hiện một cái thông đạo.

- Đông Phương đạo hữu xin người hãy cầm lấy vật này. Nếu không có nó thì không thể vào được bên trong đâu!!

Tiếp theo đó chỉ thấy Vân Phi Huyền lấy từ trong người ra một tấm lệnh bài hình tam giác ra đưa cho Đông Phương Trường Minh thứ đó đúng là Tổ Linh Bài đã từng xuất hiện trong Ngũ Mạch Luận Võ Đại Hội.

Đông Phương Trường Minh im lặng gật đầu một cái sau đó đưa tay ra cầm lấy Tổ Linh Bài.

- Ầm!

Khi vừa tiếp xúc với nó hẳn chỉ cảm thấy bốn phía như có một luồng sức mạnh vô hình đẩy thẳng thân hình hẳn vào bên trong cánh cửa thông đạo dưới lòng đất.

Mà hai mẹ con Vân Phi Huyền ở bên cạnh đó cũng lấy ra hai tấm Tổ Linh Bài khác trong chớp mắt cũng hóa thành hai đạo hào quang tiến vào bên trong thông đạo giống như Đông Phương Trường Minh.

Phía cuối thông đạo là một gian đại điện rộng lớn giữa đại điện là một cái ao lớn hơn trăm trượng, bên trong ao là một dòng linh tuyến óng ánh hào quang ngũ sắc tỏa ra một mùi hương thơm mát khiến cho người ta có cảm giác rất thoải mái.

- Đây là Ngũ Sắc Linh Tuyền của tộc ta xin Đông Phương đạo hữu hãy động thủ!

Vân Phi Huyền dẫn theo Đông Phương Trường Minh đến bên cạnh cái ao trầm giọng lên tiếng nói.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó lấy ra một cái hồ lô bắt đầu thu lấy Ngũ Sắc Linh Nhũ trong ao.

- Đông Phương Trường Minh xin đa tạ Vân đạo hữu đã thành toàn cho ta, đại ân này Đông Phương Trường Minh cả đời không dám quên!!

Đợi sau khi thu đủ số Ngũ Sắc Linh Nhũ mà mình cần Đông Phương Trường Minh lập tức quay đầu lại nhìn Vân Phi Huyền trịnh trọng thi lễ nói.

- Đông Phương đạo hữu xin đừng làm như vậy, thiếp thân không nhận nổi đâu. Vật này vốn là người nên được!!

Vân Phi Huyền thấy vậy thì phất tay một cái trầm giọng nói.

- Đúng rồi! Không biết tiếp theo Đông Phương đạo hữu người định làm thế nào??

Hơi dừng một chút nàng ta lại tiếp tục.

- Việc này sao? Bây giờ nếu đã có được Ngũ Sắc Linh Nhũ thì tự nhiên đã đến lúc Đông Phương ta phải cáo từ rồi đi rồi!!

Đông Phương Trường Minh nghe được câu hỏi đó thì không chút do dự trả lời. Nếu bây giờ đã có được tất cả tài liệu cần thiết để xây dựng Vạn Linh Tự Hồn Đài thì hẳn đương nhiên phải nhanh chóng tìm một nơi thích hợp để tiến hành phục sinh cho Tổ Gia gia Đông Phương Khiếu Thiên rồi!!

- Đông Phương đạo hữu người không cần suy nghĩ lại sao? Phải biết rằng bây giờ Đại Phá Diệt đã đến gần rồi nếu như người cùng với Vi Vi An và Y Tư Kỳ rời đi thì chắc chắn sẽ rất nguy hiểm. Không bằng các vị hãy lưu lại đây làm tiếp tục Trưởng lão của Vân gia chúng ta nếu như vậy không chỉ có thể làm cho ba người các người thuận lợi vượt qua Đại Kiếp Nạn mà còn có được lợi ích rất lớn!!

Vân Phi Huyền nghe được lời nói của Đông Phương Trường Minh thì nhú nhú mày một chút rồi trầm giọng nói.

- Không biết Vân đạo hữu nói là lợi ích gì?

Trong mắt Đông Phương Trường Minh lóe lên một tia sáng hỏi bây giờ hẳn cùng với Vi Vi An và Y Tư Kỳ đều đã đạt đến cảnh giới Thần Hoàng đỉnh phong cảnh giới hẳn thật sự muốn xem Vân Phi Huyền thật ra có thể lấy ra vật gì đánh động được hẳn.

- Không biết Đông Phương đạo hữu đã từng nghe nói qua Kim Cốt Đan và Ngũ Chuyển Khổng Tước Đại Pháp chưa??

Vân Phi Huyền nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Hai thứ này nổi tiếng như vậy đương nhiên là ta đã từng nghe qua rồi. Không biết Vân đạo hữu nói vậy là có ý gì??

Đông Phương Trường Minh nghe được lời nói của Vân Phi Huyền thì gật đầu một cái.

Kim Cốt Đan là một loại đan dược đặc biệt do Vân Gia luyện chế nó tuy không thể làm cho người sử dụng nâng cao pháp lực hay đột phá cảnh giới nhưng lại có tác dụng cải thiện thân thể rất tốt nghe nói chỉ cần dùng đủ nhiều thậm chí có thể trực tiếp tu luyện thành Bất Tử Chi Thân là thứ mà tất cả cường giả Luyện Thể trên đời đều mong cầu nhưng mà xưa nay người Vân Gia luôn luôn rất ít bán ra bên ngoài.

Còn về phần Ngũ Chuyển Khổng Tước Linh Đại Pháp là một pháp môn Song Tu bí truyền của Vân Gia nghe nói là cần một nữ nhân Vân Gia phối hợp cùng một nam nhân khác đến từ bên ngoài mới có thể tu luyện. Sau khi hai bên Song Tu không chỉ có thể gia tăng tu vi mà còn có thể khiến cho người nam nắm giữ được tuyệt thế thần thông Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tước Thể Gia!!

- Nếu Đông Phương đạo hữu đã nghe đến hai vật này thì thiếp thân cũng không cần nói lời thừa nữa. Chỉ cần Đông Phương đạo hữu cùng với Vi Vi An và Y Tư Kỳ chịu gia nhập Vân Gia chúng ta thì thiếp thân sẽ lập tức xuất ra sáu mươi viên Kim Cốt Ngọc Tủy Đan tặng cho ba người các người hơn nữa còn đem Ngũ Chuyển Khổng Tước Linh Đại Pháp truyền cho Đông Phương đạo hữu người để cho người có thể nắm được Ngũ Sắc Thần Quang trở thành thành viên của Khổng Gia ta!!

Vân Phi Huyền nghe xong lời của Đông Phương Trường Minh thì lập tức đưa ra điều kiện của mình.

Nàng vừa nói xong không hiểu tại sao sắc mặt của Vân Phiêu Phiêu đứng bên cạnh đột nhiên ửng đỏ có chút ngượng ngùng lén lút liếc nhìn Đông Phương Trường Minh.

Chút biến hóa này tuy là nhỏ nhưng mà làm sao có thể qua mắt được Minh ta chỉ thấy hắc đảo mắt một chút trong lòng đã đoán được đại khái sự tình. Nếu bây giờ hắc đồng ý điều kiện của Vân Phi Huyền thì sau này người

Song Tu với hẳn chắc chắn sẽ là Vân Phiêu Phiêu chứ không phải ai khác!!

- Không ngờ rằng Vân Phi Huyền này vì lôi kéo mình không những lấy ra Kim Cốt Ngọc Tủy Đan mà ngay cả con gái ruột cũng có thể đem ra trao đổi. Thật đúng là hạ đủ vốn gốc a!!

Trong lòng Đông Phương Trường Minh không nhận được cảm thán một câu bất quá cũng không động lòng với điều kiện của Vân Phi Huyền.

- Đa tạ ý tốt của Vân đạo hữu nhưng mà Đông Phương ta đã quyết định rồi, không muốn bị gò bó cho nên chỉ có thể nói xin lỗi với ý tốt của Vân đạo hữu!!

Tiếp theo chỉ nghe Đông Phương Trường Minh nhìn Vân Phi Huyền trịnh trọng nói.

- Ai! Nếu như Đông Phương đạo hữu đã quyết ý như vậy thì thiếp thân cũng không khuyên nữa!!

Vân Phi Huyền thấy Đông Phương Trường Minh từ chối thẳng thừng yêu cầu của mình như vậy không nhận được thở dài một tiếng nói sau đó cùng với Đông Phương Trường Minh đi ra bên ngoài.

Sau khi rời khỏi tông đạo Đông Phương Trường Minh lập tức cáo từ sau đó trở về nơi ở của mình gặp mặt Vi Vi An và Y Tư Kỳ rồi cả ba người cùng nhau khởi hành rời khỏi Ngũ Sắc Huyền Giới.

...

Ba người vừa rời đi tin tức lập tức truyền đến tay của tứ đại Gia Chủ khác.

Trong một gian đại điện chỉ thấy hơn chục tên Trưởng lão của Huyền Gia đang đứng trước mặt Gia Chủ Huyền Gia - Huyền Vô Tình.

- Gia Chủ thuộc hạ vừa nhận được tin ba người Đông Phương Trường Minh đã rời khỏi Ngũ Sắc Huyền Giới đây đúng là một cơ hội tốt để giải quyết bọn họ trả thù cho Vô Hình Thiếu Chủ!

Lúc này chỉ thấy một tên trưởng lão bước ra nhìn Huyền Vô Tình nói.

- Đúng đó Gia Chủ!

- Xin người mau hạ lệnh để chúng ta báo thù cho Vô Hình Thiếu Chủ!

- Báo thù cho Thiếu Chủ!

...

Hắn vừa dứt lời những Trưởng lão lập tức nhao nhao hưởng ứng.

- Lời của các người nói ta đương nhiên là hiểu nhưng mà nếu như lúc này chúng ta động thủ người khác nhất định sẽ cho là Huyền Gia chúng ta nhát gan ngay cả dũng khí nhận thua một trận cũng không có. Nếu như vậy sau này chúng ta còn có mặt mũi nào nhìn người chứ??

Huyền Vô Tình nghe vậy suy tư một chút rồi nói.

- Như vậy chẳng lẽ chúng ta phải thả cho ba tên khốn đó tiêu dao tự tại hay sao? Gia chủ cơn tức này thuộc hạ nuốt không trôi a!!

Tên Trưởng lão kia nghe vậy lập tức kêu lên một tiếng.

- Đồ ngốc! Chúng ta không thể chính diện ra tay nhưng có thể mượn dao giết người a!!

Huyền Vô Tình nhìn tên Trưởng lão đó trầm giọng quát.

- Mượn đao giết người? Gia Chủ chúng ta có thể mượn đao giết người

như thế nào??

Tên Trưởng lão vừa nghe tiếng quát đó thì lập tức bình tĩnh lại nghi hoặc nhìn Huyền Vô Tình hỏi.

- Trong trận đấu của Huy Trưởng lão ta đã phát hiện ra con ả Y Tư Kỳ kia sử dụng là Huyền Thiên Hoa Vực một trong các tuyệt học mạnh nhất của Tuyệt Thế Thần Cơ trong truyền thuyết điều này cho thấy hai bên nhất định có quan hệ gì đó. Mà hiện nay Thần Cơ lại đang bị Thần Gia truy sát gắt gao. Nếu như chúng ta đem tin tức của ba người Đông Phương Trường Minh báo cho bọn họ biết thì bọn họ sẽ làm gì??

Huyền Vô Tình nhìn về phía tên Trưởng lão nói.

- Đem hành tung của bọn họ báo cho Thần Gia? Gia chủ anh minh. Với tính cách kiêu ngạo và tà ác của người Thần Gia khi biết được chuyện này nhất định vì tìm kiếm tin tức của Thần Cơ nhất định sẽ ra tay trừu hồn luyện phách ba người Đông Phương Trường Minh!!

Tên Trưởng lão nghe vậy ngẩng người ra một chút rồi lại vui mừng kêu lên.

- Đúng vậy! Người mau chóng đi làm đi!!

Huyền Vô Tình gật gật đầu nói.

- Vâng Gia Chủ!!

PS: Còn hai chương nữa là vô cốt truyện chính các bạn đừng hời hợt nữa nha!!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Gặp Lại.

- Vút vút vút....

Sau khi rời khỏi Ngũ Sắc Huyền Giới ba người Đông Phương Trường Minh, Vi Vi An cùng với Y Tư Kỳ lập tức hóa thành ba đạo hào quang kích bắn về phía chân trời.

- Trường Minh bây giờ chúng ta đã có được Ngũ Sắc Linh Nhũ rồi tiếp theo huynh định làm gì??

Trên đường đi chỉ nghe Y Tư Kỳ nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Việc này còn cần phải hỏi sao bây giờ chúng ta đương nhiên phải nhanh chóng tìm một nơi xây dựng Vạn Linh Tự Hồn Đài để phục sinh cho Tổ Gia Gia của ta rồi.

Đông Phương Trường Minh không cần suy nghĩ chút nào lập tức nói.

- Như vậy thì người định chọn nơi nào để lập đài??

Vi Vi An ở bên cạnh nghe vậy cũng lên tiếng hỏi.

- Cái này sao? Không bằng chúng ta đến Nam Phương Vạn Quỷ Sơn Mạch đi nơi đó là một trong những Ma Sơn nổi danh ở Đông Phương Thiên Giới có quỷ khí rất nặng quả thật rất thích hợp để lập Vạn Linh Tự Hồn Đài!!

Đông Phương Trường Minh nhíu nhíu mày suy nghĩ một chút rồi trầm giọng nói.

Hai nàng Vi Vi An và Y Tư Kỳ nghe vậy đương nhiên không có ý kiến gì yên lặng gật đầu một cái sau đó cả ba người đồng loạt chuyển sang phương hướng Vạn Quỷ Sơn Mạch mà bay đi.

- Ầm!

Nhưng đúng lúc này trên bầu trời đột nhiên vang lên một tiếng nổ dữ dội tiếp đó chỉ thấy bầu trời khi nãy vốn dĩ còn trong xanh vô cùng vạn dặm không mây vậy mà giờ phút này bỗng nhiên xuất hiện một cái cự luân màu đen lớn khoảng trăm vạn dặm không ngừng tỏa ra từng đợt ma khí khiến người ta rợn người.

- Hình chiếu của Ma Thế Bàn! Đúng là nó rồi cái này nhất định là Hình chiếu của Ma Thế Bàn luôn xuất hiện trước khi Đại Phá Diệt!!

Vừa nhìn thấy hắc luân xuất hiện sắc mặt của Y Tư Kỳ lập tức trở nên trắng bệch cả kinh kêu lên.

- Xem ra lần này Đại Phá Diệt hàng lâm so với dự đoán còn sớm hơn một chút!!

Vi Vi An cũng lẩm bẩm nói.

- Bây giờ không phải là lúc quan tâm đến những việc này quan trọng là chúng ta phải nhanh chóng đến Vạn Quỷ Sơn Mạch trước nếu thật sự là Đại Phá Diệt sắp đến thì chúng ta chỉ cần phá toái hư không trốn về Nhân Gian Giới là được!!

Đông Phương Trường Minh im lặng một chút rồi lại lên tiếng bây giờ là cơ hội tốt nhất để cứu Tổ Gia Gia Đông Phương Khiếu Thiên hẳn tuyệt đối không để chuyện gì phá ngang cho dù là Đại Phá Diệt cũng không được.

Vi Vi An và Y Tư Kỳ lại gật đầu một cái sau đó ba người lại dốc hết toàn

lực lên đường.

....

Ba năm sau cuối cùng bọn họ cũng đã đến Vạn Quỷ Sơn Mạch.

- Quỷ khí ở nơi này thật nồng đậm quả nhiên rất thích hợp dùng để xây dựng Tụ Hồn Đài!

Đông Phương Trường Minh đảo mắt quan sát quan cảnh bên dưới một cái rồi trầm giọng nói.

- Ủm!

Vi Vi An và Y Tư Kỳ gật đầu sau đó ba người lập tức bắt tay vào xây dựng Vạn Linh Tụ Hồn Đài.

Dựa vào lực lượng của ba đại Thần Hoàng cao thủ không bao lâu sau một tòa Tụ Hồn Đài cao hơn nghìn trượng đã được dựng lên ở trên đỉnh núi cao nhất của Vạn Quỷ Sơn Mạch.

- Vi Vi An, Y Tư Kỳ hai nàng ở lại đây hộ pháp cho ta tuyệt đối đừng để cho ai làm phiền ta!!

Đợi đến tối ngày hôm đó Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói với Y Tư kỳ cùng Vi Vi An một câu sau đó bước lên trên Tụ Hồn Đài.

- Thần hồn ma phách đang phiêu đảng trong thiên địa xin hãy tụ hợp trên Minh Hồn Thạch này giúp ta mở ra đại môn của vùng đất cấm kỵ!!

Tiếp theo chỉ thấy Đông Phương Trường Minh đứng trên đài cao vung tay lấy ra Vạn Niên Minh Hồn Thạch trắng ngà ngà cao giọng niệm một đoạn chú ngữ.

- Âm!

Chú ngữ vừa dứt một loại áp lực cường đại vô hình lập tức bắn ra bao phủ cả dãy Vạn Quỷ Sơn Mạch khiến cho viên Minh Hồn Thạch trong tay Đông Phương Trường Minh bắn thẳng lên giữa không trung.

Không khí xung quanh nhất thời trở nên vô cùng quỷ dị ngoại trừ tiếng gió rít nhẹ nhẹ ra thì không còn bất cứ âm thanh nào nữa.

- Đùng!

Sau một lát đột nhiên một tiếng nổ kinh thiên động địa lại vang lên rồi chỉ thấy viên Minh Hồn Thạch trên không trung từ từ chậm rãi biến thành hình dạng một cánh cửa màu bạc cực lớn.

Cánh cửa này cao hơn mười trượng mặt ngoài có hoa văn vô cùng cổ xưa huyền ảo phía dưới lại có ngàn vạn bộ xương khô lơ lửng trên không trung nhìn qua vô cùng tà dị đúng là Địa Ngục Môn trong truyền thuyết.

- Địa Ngục Chi Môn - mở ra!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy Địa Ngục Môn xuất hiện thì lại niệm thêm một đoạn chú ngữ huyền ảo rồi quát lên một tiếng.

- U u u...

Địa Ngục Môn trên không trung ầm ầm chấn động một lúc rồi từ từ mở ra.

Địa Ngục Môn vừa mở bên trong lập tức phát ra từng tiếng quỷ khóc thê lương từng đạo quỷ ảnh to lớn không ngừng hiện ra xung quanh tất cả chúng đều là tàn hồn của những thần ma đã chết trận trong thiên địa chết đây hôm nay nhân lúc Địa Ngục Môn mở ra mới có thể tái hiện lại.

- Grao grao grao.....

Số tàn hồn Thần Ma này xuất hiện liền không ngừng gầm rú muốn xông ra bên ngoài nhưng những cổ lão chú ngữ trên Địa Ngục Môn sao lại có thể cho chúng toại nguyện trong chớp mắt lập tức phát ra hào quang sáng chói hung mãnh đẩy lùi chúng lại.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy sắc mặt không khỏi hơi trầm xuống xem ra lần này muốn tìm được nguyên thần của Tổ Gia Gia - Đông Phương Khiếu Thiên của hắn so với dự tính lúc trước còn khó khăn hơn gấp nhiều lần so với dự tính ban đầu của hắn.

- Ầm!

Nhưng đã đi tới một bước này làm sao Đông Phương Trường Minh có thể bỏ cuộc chỉ thấy hắn bước lên phía trước toàn thân lập tức biến thành hình dáng của Lục Đạo Ma Thần dốc toàn lực xuất ra một quyền đánh về phía Địa Ngục Môn.

- Ầm. Đùng!!

Địa Ngục Môn nhìn thấy có người tấn công mình thì theo bản năng phóng ra vô số Cấm Kỵ lôi điện đánh về phía Lục Đạo Ma Thần. Từng đạo lôi điện không ngừng đánh xuống phát ra hào quang như mặt trời soi sáng bầu trời.

Nhưng mà số lôi điện đó đối với Lục Đạo Ma Thần không ngờ lại không đạt được chút hiệu quả nào giờ phút này chỉ thấy một quyền hắn hung mãnh đánh thẳng lên Địa Ngục Môn.

- Ầm! Đùng!!

Bị một quyền toàn lực của Đông Phương Trường Minh đánh trúng Địa Ngục Môn dù cho cường đại đến mấy cũng phải nứt ra một góc tạo thành một lối thoát cho số hồn phách bên trong có thể chui ra ngoài.

Trên vùng không trung phía trên Tụ Hồn Đài nhất thời xuất hiện cảnh tượng vạn hồn loạn vũ hỗn loạn vô cùng bất quá Lục Đạo Ma Thần phảng phất giống không để ý đến vậy chỉ tập trung nhìn vào Địa Ngục Môn giống như đang tìm kiếm thứ gì vậy!

- Vù!

Trong lúc Đông Phương Trường Minh vạn phần khẩn trương, tâm tình dao động mãnh liệt ở bên trong Địa Ngục Môn đột nhiên xuất hiện một thân ảnh già nua bao bọc trong lục quang mờ nhạt bay thẳng ra bên ngoài.

Vừa nhìn thấy thân ảnh đó xuất hiện tâm tình của Đông Phương Trường Minh lập tức trở nên vô cùng kích động tuy lúc này thân ảnh đó đã không còn khí thế uy nghi cái thế và ánh mắt hàm chứa vô tận trí tuệ như lúc còn sống nữa mà chỉ là một đạo hồn vô cùng yếu ớt nhưng hẳn sao có thể quên được thân ảnh đó. Quên đi vị Tổ Gia Gia luôn yêu thương bảo bọc hẳn, dạy hẳn tất cả mọi thứ chứ??

- Tổ Gia Gia cuối cùng con cũng tìm được người rồi!!

Chỉ nghe Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng vui mừng đưa tay ra chụp lấy linh hồn của Đông Phương Khiếu Thiên sau đó phóng người bay khỏi Tụ Hồn Đài đáp xuống trên mặt đất.

- Ấm ấm ấm...

Lúc hẳn vừa rời khỏi Tụ Hồn Đài và Địa Ngục Môn trên bầu trời lập tức ầm ầm nổ tung hóa thành khói bụi tan đi chúng đã hoàn thành nhiệm vụ của mình.

- Vút vút...

Y Tư Kỳ và Vi Vi An đang hộ pháp ở phía xa thấy vậy lập tức đi đến

trước mặt đỡ lấy Đông Phương Trường Minh.

- Trường Minh tất cả đã hoàn thành rồi sao?

Y Tư Kỳ nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng hỏi.

- Đúng vậy! Đã tìm được linh hồn của Tổ Gia Gia bây giờ chỉ cần để cho nó dung hợp với phần linh hồn trong tay ta là được!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó phất tay lấy chủ hồn của Đông Phương Khiếu Thiên ở bên trong Nội Thiên Địa của mình ra để cho nó dung hợp với tàn hồn trong tay mình.

- Ầm!

Khi hai phần linh hồn dung hợp tỏa ra ánh mắt nguyên bản tràn đầy mờ mịt của Đông Phương Khiếu Thiên dần dần khôi phục lại một chút thanh tĩnh.

- Đi!

Đông Phương Trường Minh lại mở nắp cái hồ lô bên hông mình ra đem số Ngũ Sắc Linh Nhũ bên trong đó hóa thành vô tận năng lượng tẩm bổ cho linh hồn của Đông Phương Khiếu Thiên.

- Đây.... đây... người... cháu là Trường.. Trường Minh... ta không phải đã chết rồi hay sao tại sao bây giờ còn có thể gặp lại cháu??

Được Ngũ Sắc Linh Nhũ trợ giúp sau một lúc lâu cuối cùng Đông Phương Khiếu Thiên cũng đã hoàn toàn khôi phục lại nhìn Đông Phương Trường Minh kinh hãi hỏi.

- Tổ Gia Gia chuyện này nói ra thì dài dòng lắm. Bây giờ linh hồn của người vừa mới khôi phục vẫn còn yếu lắm trước tiên hãy nghỉ ngơi đi đã. Sau

này con sẽ từ từ đem hết mọi chuyện kể cho người nghe!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì cố nén sự vui mừng của mình
trầm giọng nói một câu.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Thần Gia Lục Tổ (Tử Kiếp)

Vạn Quỷ Sơn Mạch.

Sau khi an trí xong Đông Phương Khiếu Thiên, Đông Phương Trường Minh lập tức lấy từ trong không gian giới chỉ ra một viên đan dược nuốt vào sau đó khoanh chân ngồi xuống mặt đất chuyên tâm khôi phục lại số pháp lực đã hao tổn khi phá Địa Ngục Môn.

- Vi Vi An, Y Tư Kỳ ai nàng xem Hư ảnh Ma Thế Bàn trên trời ngày càng rõ ràng rồi, xem ra thời gian Đại Phá Diệt giáng lâm đã không còn xa nữa chúng ta phải mau chóng trở về Nhân Gian Giới thôi.

Ba ngày sau cuối cùng tất cả pháp lực của Đông Phương Trường Minh cũng đã khôi phục hẳn lại mở mắt ra liếc qua bầu trời một lần rồi nhìn Y Tư Kỳ và Vi Vi An trầm giọng nói.

- Ủm!

Hai nàng nghe vậy tự nhiên không phản đối đồng thời gật đầu một cái sau đó ba người hóa thành ba đạo hào quang kích bắn lên bầu trời muốn đi tìm nơi không gian yếu ớt để Phá Toái Hư Không trở về Nhân Gian Giới.

- Ầm!

Nhưng đúng lúc này trên bầu trời bất chợt lại xảy ra chuyện chỉ thấy một đạo huyết quang lóe lên trước mặt ba người sau đó một gã huyết bào đại hán vô thanh vô thức xuất hiện trước mắt bọn họ.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì trợn mắt há hốc mồm người trước mắt thật ra là ai sao có thể lẳng lặng đi tới nơi này mà bọn họ không phát hiện ra điều gì??

Sau khi dùng thần thức đảo qua quan sát người này một cái Đông Phương Trường Minh lại càng thêm một cái kinh hãi bởi vì hắn không ngờ lại là một tên Thiên Cấp cường giả hàng thật giá thật.

- Một tên Thiên Cấp cường giả đột nhiên đến tìm bọn ta làm gì??

Đông Phương Trường Minh nhú nhú mày thăm nghĩ ánh mắt nhìn về người đối diện tràn đầy vẻ đề phòng.

- Người chính là Đông Phương Trường Minh? Người của Phá Diệt Đạo ở Nhân Gian??

Huyết bào đại hán ngẩng đầu nhìn Đông Phương Trường Minh một chút rồi nhàn nhạt hỏi.

Đông Phương Trường Minh nghe Huyết bào đại hán liền giật mình chuyện hắn là người của Nhân Gia - Phá Diệt Đạo trên Thiên Giới đáng lý ra chỉ có hắn Y Tư Kỳ và Vi Vi An biết sao người trước mắt lại biết chứ??

- Chính là văn bối! Không biết tiền bối tìm ta là có việc gì??

Sau một lúc suy nghĩ vẫn không có kết quả Đông Phương Trường Minh chỉ đành bất đắc dĩ mở miệng trả lời.

- Hôm nay bốn tọa đến đây tìm ngươi là vì muốn thanh toán ân oán của chúng ta!!

Huyết bào đại hán trầm giọng nói.

- Ân oán? Dám hỏi tiền bối giữa hai chúng ta có ân oán gì??

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

- Ha ha ha.... Người lại hỏi chúng ta có ân oán gì? Được! Để bốn tọa cho người chết được minh bạch giữa chúng ta có hai cái ân oán. Thứ nhất là lúc ở Nhân Gian Giới người dám ám toán Lão Bát hút trộm công lực của hắc. Còn thứ hai là lúc phi thăng Thiên Giới người lại cùng với hai cô ả bên cạnh giúp cho Thần Cơ trọng phạm mà Thần Gia chúng ta đang truy sát chạy thoát khỏi truy binh của chúng ta. Người nói xem người có đáng chết không??

Huyết bào đại hán nhìn Đông Phương Trường Minh cười lạnh nói.

- Thần Gia chúng ta? Người là người Thần Gia??

Đông Phương Trường Minh cả kinh hỏi.

- Bốn tọa Thần Gia Lục Tổ hôm nay phụng lệnh Đại Tổ đến đây tru diệt các người!!

Huyết bào đại hán quát lớn một tiếng.

- Ầm!

Một luồng khí thể kinh thiên động địa từ thân hắc phát ra khiến cho không gian xung quanh không ngừng lung lay.

- Y Tư Kỳ, Vi Vi An hai nàng nghe kỹ đây người trước mắt là nhân vật cấp Lão Tổ của Thần Gia chúng ta tuyệt đối không phải đối thủ của hắc. Bây giờ hãy để ta cản hắc lại hai người mau nhân cơ hội này thoát khỏi đây đi!!

Đông Phương Trường Minh cảm nhận được khí thể đáng sợ của Huyết bào đại hán ép thẳng về phía mình thì sắc mặt không nhin được đại biến nhưng rất nhanh hắc đã kiềm chế lại tâm tình của mình âm thầm truyền âm cho Y Tư Kỳ và Vi Vi An.

- Trường Minh huynh nói gì vậy là có ý gì? Muội tuyệt đối không bỏ mặc huynh một mình đâu! Muốn chết thì cùng chết!!

- Đúng đó! Muốn chết thì cùng chết!!

Ai ngờ vừa nghe được lời nói của Đông Phương Trường Minh thì Y Tư Kỳ và Vi Vi An lại đồng loạt quát lên một tiếng.

- Giết!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì lại muốn lên tiếng khuyên nhủ. Nhưng mà còn để hăn nói xong thì Y Tư Kỳ và Vi Vi An đã hung mãnh xông thẳng đến chỗ Thần Gia Lục Tổ.

- Ai! Chẳng lẽ hai nàng không thể nghe ta một lần hay sao chứ?

Đông Phương Trường Minh thở dài một tiếng rồi cũng phóng người đuổi theo sau Y Tư Kỳ và Vi Vi An ba người cùng hợp lực đánh ra một đạo chưởng cương về phía Thần Gia Lục Tổ.

- Ha ha ha... Trò cười!!

Thần Gia Lục Tổ nhìn thấy như vậy thì cười lạnh một tiếng rồi cũng ầm ầm đánh ra một quyền.

- Ầm ầm ầm....

Quyền, chưởng của bốn đại cường giả vừa va chạm lập tức làm cho không gian bốn phía không thể nào chịu nổi áp lực ầm ầm nổ tung.

- Phụt!

Sau đó chỉ thấy ba người Đông Phương Trường Minh bị chấn lui ra một

đoạn xa mỗi người phun ra một ngụm máu tươi còn Thần Gia Lục Tổ chỉ hơi lùi lại phía sau một chút có thể nói mạnh yếu chỉ sau một chiêu đã được phân định quá rõ.

- Hắc!

Nhưng mà lúc này trên môi Đông Phương Trường Minh không ngờ lại xuất hiện một nụ cười quỷ dị.

- Trường Minh huynh sao vậy đây là giờ phút nào rồi mà còn cười được?

Y Tư Kỳ thấy vậy âm trầm truyền âm hỏi.

- Sở dĩ ta cười là bởi vì phát hiện ra là Thần Gia Lục Tổ trước mắt rất có khả năng là vừa mới đột phá Thiên Cấp thậm chí ngay cả cảnh giới cũng chưa kịp ổn định lại nếu không thì tuyệt đối không thể bị ba tên Thần Hoàng cảnh cao thủ như bọn ta đẩy lui như vừa rồi!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng trả lời.

- Nếu đúng như huynh suy đoán vậy thì quá tốt! Như vậy thì cho dù chúng ta cho dù không thể thắng được hẳn cũng có thể có cơ hội chạy thoát rồi! Thánh Quang Trảm!!

Vi Vi An nghe vậy vui mừng kêu lên một sau đó hung mãnh xông về phía Thần Gia Lục Tổ.

- Trích Tinh Thủ!

- Huyền Thiên Hoa Vực!

Đông Phương Trường Minh và Y Tư Kỳ ở bên cạnh tự nhiên cũng phối hợp với nàng.

- Âm âm âm...

Trong chớp mắt bốn đại cường giả đã đại chiến ngàn chiêu trên không trung Thần Gia Lục Tổ tuy đúng là cường đại nhưng đúng như Đông Phương Trường Minh đã dự đoán chỉ mới đột phá Thiên Cấp cách đây không lâu căn cơ còn chưa hoàn toàn ổn định đối diện với sự vây công của ba người Đông Phương Trường Minh nhất thời bị đánh cho lui lại liên tục.

- Huyết Hải Thao Thao!

Nhưng mà Thần Gia Lục Tổ dù sao cũng là Thiên Cấp cường giả sao có thể là hạng người đơn giản chỉ sau một lúc chiến đấu đã tìm được điểm yếu trong chiến thuật hợp kích của ba người Đông Phương Trường Minh lập tức gầm lên một tiếng phát ra mãnh chiêu nhất cử kích phá ba người ép bọn họ lui lại.

- Ha ha ha... Các người có thể ép ta dùng tới Huyết Hải thì xem như chết cũng vinh dự rồi!!

Sau khi đẩy lui ba người Thần Gia Lục Tổ đáp xuống trên một cái Huyết Hải không lồ ha ha cười nói.

- Ngang Ngang Ngang...

Tiếp đó chỉ thấy Thần Gia Lục Tổ vung tay lên một cái trong Huyết Hải lập tức xuất hiện trăm con Huyết Long to hơn trăm trượng mỗi con mang theo khí thế của Thần Hoàng đỉnh phong cao thủ hung hăng xông thẳng đến chỗ ba người Đông Phương Trường Minh.

- Âm! Âm! Âm!

Các Huyết Long hung mãnh đụng vào người của Đông Phương Trường Minh, Y Tư Kỳ cùng với Vi Vi An liền làm cho toàn thân của bọn họ vỡ tung

bộ dạng thê thảm không chịu nổi. Nếu không phải nhờ vào sinh mệnh lực biến thái của Thần Hoàng cao thủ chỉ sợ rằng bọn họ đã sớm mất mạng.

- Ha ha ha.... Các Huyết Long lên hết cho ta!!

Thần Gia Lục Tổ thấy vậy thì hưng phấn hét lên một tiếng vung tay chỉ huy những con Huyết Long bên người xông thẳng về phía bọn người Đông Phương Trường Minh muốn kết thúc mạng tàn của bọn họ để quay về báo công với Thần Gia Đại Tổ.

- Ầm! Grao!!

Nhưng đúng lúc này trên bầu trời đột nhiên vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa một cái hắc động to hơn nghìn trượng ầm ầm hiện ra tiếp đó chỉ thấy một con Hung Thú to hơn nghìn trượng mang theo khí thế hung mãnh vô song lao xuống chỗ Thần Gia Lục Tổ.

- Thiên Thú! Sao Đại Phá Diệt lại xảy ra ra vào đúng lúc này cơ chứ??

Thần Gia Lục Tổ thân là lão bài cường giả của Thiên Giới đương nhiên là biết cự thú đại diện cho cái gì kinh hãi kêu lên một tiếng sau đó không dám có chút chậm trễ lập tức phát tay thu hồi đám Huyết Long lại để đối phó với Thiên Thú.

- Vút vút vút...

Đông Phương Trường Minh, Y Tư Kỳ và Vi Vi An nhờ vậy mà thoát khỏi nguy hiểm ba người không nói tiếng nào lập tức quay đầu lại hướng phía xa liều mạng bỏ chạy.

- Chết tiệt! Đám khốn khiếp các người dừng lại cho ta!!

Thần Gia Lục Tổ nhìn thấy một đám con mồi nguyên bản đã dâng lên tới

miệng giờ phút này lại đột nhiên mọc chân bỏ chạy sao có thể không nổi giận lập tức gầm lên một tiếng muốn đuổi theo đáng tiếc hiện giờ hắn lại đang bị Thiên Thú chặn đường căn bản nửa bước khó đi chỉ có thể phóng mắt nhìn ba người càng đi càng xa.

- Lão Lục ta đến giúp người!!

Mắt thấy Đông Phương Trường Minh, Y Tư Kỳ và Vi Vi An sắp thoát khỏi tử kiếp bỗng nhiên dị biến lại lần nữa phát sinh chỉ thấy cách chỗ Thần Gia Lục tổ gần trăm trượng đột nhiên xuất hiện một lão giả tóc bạc nhìn hắn nói.

- Lão Tam sao huynh lại ở đây??

Thần Gia Lục Tổ thấy Thần Gia Tam Tổ xuất hiện thì nghi hoặc hỏi.

- Ta thấy người vừa mới đột phá đã ra ngoài trong lòng có chút không yên tâm cho nên mới theo xem sao. Không ngờ đến đây lại gặp được cảnh này! Đợi ta giải quyết ba tên ở phía xa rồi lại giúp người giết con súc sinh này. Thế nào hả??

Thần Gia Tam Tổ nhìn Thần Gia Lục Tổ cười hắc hắc nói.

- Theo ý Tam huynh đi!!

Trong lòng Lục Tổ sao có thể không biết là Tam Tổ tới đây là để tranh công nhưng đã bước vào hoàn cảnh này thì hắn không có lựa chọn nào khác chỉ còn cách gật mạnh đầu.

- Tốt!

Thần Gia Tam Tổ nghe vậy thì hài lòng gật đầu một cái sau đó vung tay phát ra một chưởng về phía ba người Đông Phương Trường Minh.

- A!

Đông Phương Trường Minh, Y Tư Kỳ và Vi Vi An vốn đã bị Thần Gia Lục Tổ đánh chỉ còn nửa cái mạng giờ phút này sao lại có thể tránh được một chiêu đoạt mạng của Tam Tổ chỉ kịp kêu lên một tiếng cuối cùng sau đó hình thần câu diệt.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Khởi Đầu Mới.

Tiên Võ Đại Lục năm thứ 5000 thiên địa xảy ra đại biến khiến cho Tiên Áo Đại Lục va chạm với Ma Áo Đại Lục.

Năm 5001 vì những vấn đề như văn hóa, tín ngưỡng bất đồng cho nên cư dân hai khối đại lục xảy ra chiến tranh. Đó là một cuộc chiến tranh tai họa, vô số tráng đinh bị cưỡng ép nhập ngũ, hàng triệu gia đình chết thảm trên chiến trường thây chất thành núi máu chảy thành sông.

Năm 5003 tình trạng chiến tranh ngày càng căng thẳng cuối cùng Quang Minh Giáo Đình đã huy động số lượng lớn Ma Pháp Sư và Thánh Điện Kỵ Sĩ tham chiến ép phía Đông Phương vào thế hạ phong tuyệt đối. Để giáng hồi lại thế cuộc thì Tu Đạo Giả và Võ Giả của Đông Phương cũng tham chiến. Lần Huyền Chiến thứ nhất giữa Đông - Tây Đại Lục chính thức nổ ra!!

Năm 5020 sau hơn mười năm chiến tranh cuối cùng hai bên Đông - Tây Đại Lục cũng đã chán cảnh máu chảy đầu rơi nên đã quyết định đình chiến.

Năm 52020 sau thời gian đủ để xóa nhòa tất cả. Trải qua trăm năm hòa bình mâu thuẫn giữa Đông - Tây Đại Lục cuối cùng đã được hàn gắn được quan hệ hai bên dần dần tiến tới hòa hợp chủng tộc từ đây trên đời không còn Tiên Áo, Ma Áo Đại Lục gì nữa tất cả mọi người đều gọi Đại Lục bằng cái tên mới - Thiên Nguyên!!

Thiên Nguyên Đại Lục năm thứ nhất ở nơi giao giới của hai miền Đông - Tây Đại Lục xuất hiện một cái Thần Ma Lăng Viên bên trong an táng chính là các đại Thần, Ma đã vãn lạc trong Đại Phá Diệt. Nó vừa xuất hiện trong

lúc nhất thời đã trở thành thánh địa để cho cộng đồng Tu Luyện Giới đến để tế bái.

.....

Thời gian như nước trong chớp mắt đã vạn năm trôi qua.

Thiên Nguyên Đại Lục năm 9977 trong một khu rừng hoang vắng bỗng nhiên xuất hiện một đội kỵ binh bạch giáp băng băng lao qua. Người dẫn đầu đoàn kỵ binh đó là một đại hán thân cao hai trượng dáng người khôi ngô khuôn mặt rắn rỏi oai vệ chính là đương nhiệm Đông Phương Hầu của Đại Sở Đế Quốc - Đông Phương Lăng Vân!

- Toàn quân dừng lại!

Lúc này chỉ nghe Đông Phương Lăng Vân bỗng nhiên kêu lên một tiếng đoàn quân phía sau lập tức dừng lại.

- Vân nhi có chuyện gì vậy?

Một vị lão giả khoảng hơn sáu mươi tuổi từ bên trong đoàn quân bước ra nhìn Đông Phương Lăng Vân hỏi ông ta chính là Lão Đông Phương Hầu phụ thân của Đông Phương Lăng Vân - Đông Phương Lăng Thiên.

- Phụ thân con cảm nhận được có tiếng khóc trẻ con!

Đông Phương Lăng Vân nhìn phụ thân mình nói.

- Tiếng khóc trẻ con? Đây là một khu rừng hoang vắng sao lại có trẻ con chứ??

Đông Phương Lăng Thiên nhíu nhíu mày hỏi.

- Phụ thân con dù gì cũng là Tứ Giai cường giả sẽ không cảm nhận sai

đâu!!

Đông Phương Lăng Vân kiên định nói.

- Ủm! Như vậy thì người cùng với ta đi xem đi!!

Đông Phương Lăng Thiên nghe vậy suy nghĩ một chút rồi nói.

- Vâng!

Đông Phương Lăng Vân gật đầu một cái sau đó dẫn theo Đông Phương Lăng Thiên bước vào bên trong khu rừng trước mặt.

- Oe oe oe....

Sau một lát di chuyển hai người quả nhiên là nhìn thấy một tiểu nam hài khoảng trên dưới một tuổi đang nằm trong một đám chần bông cất tiếng khóc.

- Di! Phụ thân người xem đứa bé này thật là kỳ lạ còn nhỏ như vậy mà tóc đã bạc trắng như vậy rồi!!

Đông Phương Lăng Vân liếc mắt quan sát đứa trẻ đang nằm dưới mặt đất một chút rồi nhìn Đông Phương Lăng Thiên nói.

- Ủm! Có thể chính vì như vậy mà cha mẹ nó mới đem nó vứt ở đây!!

Đông Phương Lăng Thiên gật gật đầu rồi nói.

- Phụ thân nếu hay là chúng ta đem nó về nhà đi!!

Đông Phương Lăng Vân đột nhiên đề nghị.

- Con muốn nhận nuôi nó?

Đông Phương Lăng Thiên nghe vậy kinh ngạc thốt lên.

- Ủm! Con đã nghĩ kỹ rồi nếu như bây giờ chúng ta cứ bỏ nó ở đây thì sớm muộn gì nó cũng bị mãnh thú ăn mất không bằng đem nó về nhà dù sao thì chúng ta đã tìm được nó thì cũng coi như là duyên phận!!

Đông Phương Lăng Vân trịnh trọng nói.

- Được! Làm theo ý con đi!!

Đông Phương Lăng Thiên suy nghĩ một chút rồi cũng gật đầu đồng ý.

- Đa tạ phụ thân!

Đông Phương Lăng Vân vui mừng nói.

- Chúng ta là phụ tử con cần gì nói vậy. Quan trọng hơn là con định đặt tên cho nó như là gì?

Đông Phương Lăng Thiên trầm giọng hỏi.

- Cái này sao? Đứa bé này cách chỗ chúng ta xa như vậy mà tiếng khóc của nó truyền đến tai của con chứng tỏ nó khóc rất to không bằng chúng ta gọi nó là Trường Minh đi!!

Đông Phương Lăng Vân trầm ngâm một chút rồi nói.

- Trường Minh? Cái tên rất hay... từ hôm nay đứa trẻ này sẽ tên là Đông Phương Trường Minh là cháu của Đông Phương Lăng Thiên ta!!

Đông Phương Lăng Thiên nghe vậy thì đưa tay ẵm đứa bé ở trên mặt đất lên cười ha ha nói.

....

Thời gian như nước trong chớp mắt đã mười hai năm trôi qua.

- Két!

Một ngày này bên trong Đông Phương Hầu Phủ lúc hai người Đông Phương Lăng Vân và Đông Phương Lăng Thiên đang nói chuyện bên trong thư phòng đột nhiên có một người thiếu niên khoảng mười một mười hai tuổi từ bên ngoài đẩy cửa bước vào.

- Tiểu Trường Minh con đột nhiên vào đây là có việc gì??

Đông Phương Lăng Thiên và Đông Phương Lăng Vân nhìn thấy người thiếu niên đột nhiên xông vào chẳng những không tức giận mà còn lộ ra một nụ cười nói.

- Cha, Gia gia con nghe nói hai người được Hoàng đế bệ hạ phái đi thị sát Lâm Nguyên Thành phải không?

Thiếu niên nhìn hai người hỏi.

- Đúng vậy! Có chuyện gì sao??

Đông Phương Lăng Vân gật đầu rồi hỏi.

- Hai người có thể cho con đi theo không? Phượng Hoàng muội muội đã đi đến Thần Phong Học Viện học con ở nhà một mình rất cô đơn!!

Thiếu niên lên tiếng nói.

Phượng Hoàng muội muội mà hửn vừa nói tên là Đông Phương Phượng Hoàng chính là con gái của Đông Phương Lăng Vân và người thê tử đã chết trước đây. Từ nhỏ hai người bọn họ đã cùng nhau lớn lên tình cảm rất tốt mãi cho đến khi Đông Phương Phượng Hoàng được Đông Phương Lăng Vân gửi đến Thần Phong Học Viện ở Tội Ác Chi Thành để theo học Ma Pháp hai

người mới bắt đầu dĩ chia ra!!

- Hồ đồ! Con tưởng chúng ta lần này là đi chơi sao? Lâm Nguyên Thành là thành thị ở sát biên giới nếu có chuyện gì thì sao?

Đông Phương Lăng Vân nghe vậy thì tức giận quát lên một tiếng.

- Con không sợ! Cha và Gia gia đều là Tứ Giai cường giả lại có rất nhiều Hộ vệ trong phủ đi cùng ai có thể làm hại con chứ??

Người thiếu niên nghe vậy không chút hoảng sợ nói ra.

- Con...

Đông Phương Lăng Vân nghe vậy thì dùng dùng nổi giận đưa tay phải lên muốn đánh cho đứa nghịch tử này một cái.

- Lăng Vân đủ rồi! Minh nhi nói không sai lần này chúng ta có nhiều người cùng đi có thể nguy hiểm gì chứ? Cho nó đi theo mở mang thêm kiến thức một lần có gì mà không được chứ??

Nhưng mà hắn còn chưa kịp động thủ thì Đông Phương Lăng Thiên ở bên cạnh đã kêu lên một tiếng.

Đông Phương Lăng Vân nghe vậy tuy trong lòng vẫn muốn phản đối nhưng lại không dám cãi lại phụ thân mình cho nên chỉ đành gật đầu một cái.

- Yeah! Gia gia vạn tuế con đa tạ Gia gia!!

Tiểu Trường Minh thấy vậy thì nhìn Đông Phương Lăng Thiên cười nói.

- Tiểu Trường Minh con đừng mừng vội trước khi xuất phát con nhất định phải hứa với ta trên đường đi phải luôn mặc Kim Thiên Nhuyễn Giáp mà lúc trước ta cho con. Biết không hả??

Đông Phương Lăng Thiên nhìn thấy biểu tình của Thiếu niên thì trầm giọng nói một tiếng.

- Vâng! Gia gia con đã biết rồi!!

Thiếu niên hưng phấn nói một tiếng sau đó hấp tấp quay đầu chạy ra ngoài hẳn muốn đi chuẩn bị cho chuyến đi rời nhà đầu tiên của bản thân mình.

- Tiểu quỷ này thật đúng là hấp tấp...

Đông Phương Lăng Vân thấy vậy không nhịn được cười khổ một tiếng lửa giận trong lòng lúc này tiêu tan hết bảy tám phần.

Vốn dĩ ba đầu hắc và Đông Phương Lăng Thiên nhận nuôi Đông Phương Trường Minh chỉ là do thiện tâm nhất thời muốn tích chút công đức cho con cháu sau này nhưng qua thời gian mười mấy năm chung sống bọn họ đã thật sự xem hắc như là con là cháu mình thậm chí Đông Phương Lăng Vân còn quyết định sau này sẽ để cho Đông Phương Trường Minh kế vị của mình trở thành Đông Phương Hầu mới của Đại Sở.

Mà Đông Phương Trường Minh cũng không làm cho hắc thất vọng mới mười hai tuổi đã trở thành là Nhị Giai cao thủ tuy không phải mạnh nhất nhưng cũng là một trong những người nổi bật trong cùng thế hệ.

PS: Do đây là chương đầu tiên của phần mới cho nên hơi ngắn các bạn thông cảm nha mình sẽ bù lại sau!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Thức Tỉnh (1)!

Hơn một tháng sau đoàn người của Đông Phương Lăng Thiên, Đông Phương Lăng Vân cùng với Đông Phương Trường Minh cùng với một số hộ vệ bên trong Đông Phương Hầu Phủ đã đi đến phía ngoài Bạt Phong Thỏ Nguyên cách Lâm Nguyên Thành khoảng hơn một trăm dặm.

- A a a....

Tiểu Trường Minh từ nhỏ lớn lên bên trong Đông Phương Hầu Phủ chưa từng ra bên ngoài hôm nay được nhìn thấy đại thảo nguyên bao la bát ngát như trước mắt trong lòng lập tức không nhịn được kích động hét to một tiếng cười ngựa phóng tới phía trước.

- Đứa nhỏ này thật đúng là hiếu động mà!!

Đông Phương Lăng Vân thấy vậy trầm giọng.

- Ha ha ha... Cái này không phải là do con từ nhỏ đã nhốt nó trong nhà sao? Bây giờ còn trách ai??

Đông Phương Lăng Thiên nghe vậy cười nói một câu sau đó phóng ngựa dẫn theo đoàn người đuổi theo Tiểu Trường Minh.

Đúng lúc này ở phía trước bọn họ đột nhiên xuất một đám hắc y nhân khoảng hơn một trăm người, mỗi người đều dùng khăn đen phủ kín mặt mày tay cầm loan đao kiểu người Hồ.

Ở ngay phía trước đám hắc y nhân đó là bảy tên thủ lĩnh. Cầm đầu một đại hán cao lớn như một con gấu tay lăm lăm thanh trảm mã đao to lớn đưa ánh mắt âm u lạnh lẽo như rắn độc nhìn về phía đoàn người Đông Phương Lăng Thiên.

- Các người là ai sao dám chặn đường bọn ta??

Đông Phương Lăng Thiên thấy vậy cao giọng quát lên một tiếng muốn thăm dò hư thực của đối phương.

- Giết cho ta!!

Ai ngờ đại hán cầm trảm mã đao căn bản không quan tâm của hán trực tiếp quát lên một tiếng.

- Ken két...

Đám hắc y nhân phía sau lập tức rút loan đao bên hông ra hung mãnh xông về phía đoàn người Đông Phương Lăng Thiên.

- Hừ! Một tổ chống cùng chúng ta chống địch một tổ bảo vệ Tiểu Trường Minh!!

Đông Phương Lăng Thiên và Đông Phương Lăng Vân nhìn thấy đối phương không nói tiếng nào mà đã động thủ trong lòng tuy là rất kinh ngạc nhưng hai người đều là đại tướng quen thuộc chinh chiến nhiều năm rất nhanh đã bình tĩnh lại liên tục ra mấy đạo mệnh lệnh.

- Rõ!

Đội hộ vệ của Đông Phương Hầu Phủ lập tức hành động.

- Giết!

- Giết a!

- Tất cả xông lên!!

- Bảo vệ thiếu gia!

.....

Trong chớp mắt chỉ nghe những tiếng kêu la chém giết vang lên tận trời, máu tươi điên cuồng bắn ra, bùn đá văng khắp nơi tuy số hộ vệ của Đông Phương Hầu Phủ đều là tinh anh do Đông Phương Lăng Thiên tuyển chọn ra bất quá đám hắc y nhân cũng không phải là tầm thường mỗi một người đều là hảo thủ được tuyển chọn cẩn thận lại chiếm ưu thế về nhân số cho nên chỉ một lát sau các hộ vệ đã tử thương hơn một nửa hàng loạt thi thể ngổn ngang nằm xuống mặt đất.

- Giết!

Tiểu Trường Minh chỉ là một thiếu niên mới lớn nhìn thấy cảnh máu chảy đầu rơi không khỏi sinh lòng sợ hãi theo bản năng muốn bỏ chạy nhưng mà nghĩ đến cha và gia gia đang chiến đấu thì hắn lại lấy hết can đảm rút trường kiếm bên hông ra hét lớn một tiếng sau đó vận dụng Chiến Long Bộ gia truyền lao vào bên trong chiến trường.

Hắn như là một bóng ma bước đi trên chiến trường mỗi một lần bóng ma lóe lên thì lại có một hắc y nhân nằm xuống ở đó.

Chỉ trong một thời gian ngắn thanh trường kiếm và bộ bạch bào trên người Tiểu Trường Minh đã bị máu tươi nhuộm đỏ số hắc y nhân ngã xuống trong tay hắn cũng đã có mười mấy người việc này phần nào cũng giúp giảm được một chút áp lực cho hộ vệ của Đông Phương Hầu Phủ.

- Tiểu quý người đi chết đi!!

Nhưng mà chuyện tốt không kéo dài được lâu chỉ trong chốc lát sau chiến tích của Tiểu Trường Minh đã làm kinh động đến một trong bảy tên thủ lĩnh của hắc y nhân chỉ nghe hắc gầm lên một tiếng ầm ầm xuất ra một quyền đánh ra một quyền về phía Tiểu Trường Minh.

- Ầm!

Tiểu Trường Minh đang chém giết hăng say làm sao có thể tránh được một quyền này trong chớp mắt đã đánh trúng người.

Nhưng mà lúc này một chuyện quỷ dị lại xảy ra không ngờ khi một quyền của hắc y nhân đánh lên trên người Tiểu Trường Minh lại như đánh lên trên một bích bông vậy căn bản không tạo ra được một chút sát thương nào.

- Sao lại như vậy?

Hắc y nhân thấy vậy kinh hãi kêu lên một tiếng hắc tuyệt đối không thể tin được là một chiêu Hồ Bôn Sát có thể đánh tan một tảng đá lớn của mình lại không gây được chút tổn thương nào cho Tiểu Trường Minh.

- Đông Phương Thần Võ Quyết - Tuyệt Kiếm Khấp Linh Trảm!!

Mà Tiểu Trường Minh đương nhiên cũng sẽ không giải thích cho hắc y nhân biết là do mình đang mặc Kim Thiên Nhuyễn Giáp nên mới có thể hóa giải được một quyền đoạt mạng của hắc. Nhân lúc đối phương còn đang phân tâm hắc lập tức vùng kiếm phát ra một chiêu đoạt mạng.

Chỉ bất quá hắc y nhân dù sao cũng là một tên Tứ Giai cao thủ làm sao có thể bị một tên Nhị Giai như Tiểu Trường Minh giết chết được chỉ thấy hắc lách mình một cái đã dễ dàng hóa giải sát chiêu.

- Long Hồ Song Sát - Tỏa Hầu Phá!

Sau đó Hắc y nhân quát lên một tiếng hai tay cong lại thành trảo đánh thẳng vào yết hầu của Tiểu Trường Minh.

- Ầm!

Trong chớp mắt chỉ nghe một tiếng một tiếng nổ trầm đục vang lên rồi chỉ thấy thân hình của Tiểu Trường Minh trở nên mềm oặt từ từ ngã xuống trên mặt cứ như vậy mà chết đi!!

- Minh nhi a!!

Đông Phương Lăng Thiên đang ác chiến với bốn tên Hắc y nhân thấy cháu trai mình chiến tử thì ánh mắt trừng lớn như muốn nứt ra tức giận gầm lên một tiếng trường kiếm trong tay xoay tít không ngừng phát ra từng đạo tiên thiên kiếm khí không ngừng bắn ra bốn phía. Lúc này ông ta chỉ muốn giết hết tất cả mọi người ở nơi này báo thù cho cháu trai. Chỉ đáng tiếc bốn tên Hắc y nhân đang bao vây ông ta cũng là Tứ Giai cao thủ hơn nữa còn am hiểu thuật hợp kích cho nên có thể dễ dàng hóa giải những đòn công kích đó hơn nữa còn thừa cơ phản công khiến Đông Phương Lăng Thiên dần dần lâm vào thế yếu.

Đông Phương Lăng Vân ở gần đó cũng không khá hơn bao nhiêu ông ta bị hai tên Hắc y nhân cùng với một đám sát thủ bao vây tấn công toàn thân là máu tuy dựa vào ý chí phần nộ có được cái chết của Đông Phương Trường Minh liều chết phản công nhưng dựa vào sức một người cũng không thể thay đổi được cục diện nguy cấp dần dần bị ép vào thế yếu.

- Ầm! Ầm!

Nửa ngày sau cuối cùng hai người Đông Phương Lăng Thiên, Đông Phương Lăng Vân cũng không thể chống cự được sự vây công của đám sát thủ ầm ầm ngã xuống đất mất đi tính mạng.

- Lão đại Tổ tôn tam đại Đông Phương Hầu quả thật không hổ danh là cường giả danh chấn Đại Sở. Lại có thể làm cho chúng ta tổn thất hơn một nửa số huynh đệ cùng hành động lần này. Thật là lợi hại a!!

Sau khi giải quyết xong chiến trường một tên Hắc y nhân không nhận được cảm thán nói.

- Hừ! Dù bọn chúng có lợi hại thì sao không phải cuối cùng cũng bị chúng ta giải quyết đó sao?

Một tên khác không phục nói.

- Tất cả đừng tranh luận nữa ta vừa nhận được tin báo viện quân Đại Sở có thể sắp tới rồi chúng ta nên mau chóng rời đi thôi. Nếu để bại lộ hành tung thì không tốt!!

Đại hán dẫn đầu không tỏ vẻ gì nhắm mắt cẩn thận cảm nhận xung quanh một chút rồi lạnh lùng nói.

- Vâng Lão đại!

Đám hắc y nhân nghe thấy thủ lĩnh ra lệnh thì cung kính kêu lên một tiếng sau đó vội vàng rời khỏi hiện trường.

- Phì phò...

Nhưng đúng lúc này bên tai bọn chúng nghe thấy một tiếng thở dốc nặng nề khi tất cả quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy Đông Phương Trường Minh đáng ra sớm đã chết đi giờ phút này lại giống như là cương thi từ dưới mặt đất đứng dậy đưa ánh mắt tràn đầy hung quang nhìn thẳng về đám sát thủ.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Thức Tỉnh (2)

- Tiểu tử thì ra ngươi vẫn còn sống. Vậy thì bốn đại gia đại phát từ bi lần nữa tiễn ngươi lên đường!!

Tên hắc y nhân vừa rồi xuất thủ giết chết Tiểu Trường Minh vừa thấy hắc đứng dậy thì quát lên một tiếng lao về phía đối thủ.

- Ầm!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy tên hắc y nhân lao về phía mình thì hai mắt tròng lớn, một cổ lệ khí khí như hung thần từ trong mắt hắc bắn ra.

Người ngoài có thể không phát giác được nhưng mà tên hắc y nhân đang lao đến có thể cảm nhận được lúc này như là có một cự đại Ma Thần thân cao nghìn trượng đang nhìn chăm chăm hắc vậy.

- Grao!

Ma Thần gầm lớn một tiếng một cổ ý chí kinh khủng từ trong mắt nó bắn ra trùng kích thẳng vào cơ thể hắc y nhân khiến hắc ầm ầm té ngã xuống mặt đất sau đó không còn đứng lên được nữa.

- Tê!

Đám sát thủ đứng ở phía xa thấy vậy không nhin được hít vào một hơi khí lạnh. Chỉ dùng một ánh mắt đã có thể giết chết một tên Tứ Giai cao thủ, đây là ý chí cường đại đến mức nào? Bọn họ tự hỏi dù là Giáo Luyện trước đây

của bọn họ Ngũ Giai đỉnh cấp sát thủ Sát Thần cũng không thể làm được như vậy. Vậy tại sao một thiếu niên trước mặt lại làm được chứ??

Trong lòng đám sát thủ kinh hãi thầm nghĩ.

Nhưng mà còn chưa đợi bọn họ có phản ứng gì sau khi giải quyết xong hắc y nhân Đông Phương Trường Minh đã chậm rãi bước ra một bước.

Một bước này vừa bước ra hắc lập tức hóa thành một đạo tàn ảnh lướt đi như bóng ma khi đi đến đâu sinh mạng ngã gục đến đó.

Tàn ảnh kia thật sự quá nhanh, nhanh đến mức người ta chỉ có thể nhìn thấy mái tóc trắng tung bay trong gió cùng với một bộ bạch y bất nhiễm huyết.

Sau một lúc lâu cuối cùng trăm tên tinh anh sát thủ cũng đã hoàn toàn ngã xuống Đông Phương Trường Minh cũng dừng lại.

- Nhất Tuyến Sinh Cơ Đại Pháp quả nhiên thần kỳ! Không uổng công ta đã bỏ ra đại giá để trao đổi nó chỉ là không biết Y Tư Kỳ và Vi Vi An có may mắn như ta hay không?

Chỉ nghe Đông Phương Trường Minh thấp giọng lẩm bẩm vào lúc này hắc đã không chỉ đơn giản là Tiểu Hầu Gia của Đông Phương Hầu Phủ - Đại Sở Đế Quốc nữa rồi mà đã thức tỉnh ký ức kiếp trước trở lại thành Bạch Phát Ma Hoàng uy chấn Thiên Giới của một vạn năm trước!!

- Cha Gia gia xin thứ lỗi cho Minh nhi bất hiếu con chỉ vừa mới thức tỉnh còn chưa khôi phục lại lực lượng cho nên không thể phục sinh cho hai người chỉ có thể để hai người bình an vào luân hồi mà thôi!!

Sau khi kiểm tra tất cả thân thể mình Đông Phương Trường Minh bước tới trước thi thể của Đông Phương Lăng Thiên và Đông Phương Lăng Vân trầm

giọng nói một tiếng sau đó quỳ xuống cung kính lạy ba lạy.

- Vút!

Tiếp theo chỉ thấy hắc vung tay lên trên thi thể của hai người đột nhiên toát ra hai đạo ánh sáng màu xanh có hình dạng rất giống Đông Phương Lăng Thiên và Đông Phương Lăng Vân, đúng là linh hồn của bọn họ.

- Ừm!!

Linh hồn của Đông Phương Lăng Thiên và Đông Phương Lăng Vân nhìn Đông Phương Trường Minh trịnh trọng gật đầu một cái sau đó cùng lúc tiến vào luân hồi thông đạo có được một phần khí vận của Đông Phương Trường Minh bảo vệ bảo đảm bọn họ có thể bình an thuận lợi chuyển thế đây cũng là chuyện duy nhất mà hiện tại hắc có thể làm được.

- Phù!

Sau khi làm xong tất cả Đông Phương Trường Minh nhìn hai bàn tay đầm máu của mình thở nhẹ một tiếng một tiếng sau đó lại phóng mắt nhìn về phía xa như đang chờ đợi gì đó.

- Lọc cọc lọc cọc lọc.....

Sau một lúc lâu ở phía xa bỗng nhiên vang lên tiếng vó ngựa tiếp đó trong chớp mắt có gần ngàn binh sĩ giáp bạc phóng tới trước mặt Đông Phương Trường Minh.

- Bọn thuộc hạ cứu giá chậm trễ xin Tiểu Hầu Gia thứ tội!!

Tướng lĩnh chỉ huy đoàn quân giáp bạc nhìn thấy Đông Phương Trường Minh thì lập tức quỳ xuống cung kính nói.

- Liên Sơn đây không phải là lỗi của người, đứng lên đi!!

Đông Phương Trường Minh phất tay một cái trầm giọng nói. Vị tướng quân tên Liên Sơn này là một trong những tâm phúc do cha và gia gia của hãn bồi dưỡng bên trong quân đội đối với gia tộc Đông Phương rất là trung tâm.

- Vâng Tiểu Hầu Gia!

Liên Sơn nghe vậy cung kính kêu lên một tiếng sau đó đứng lên đưa mắt quan sát xung quanh.

- Tiểu Hầu Gia đây là... Hầu Gia và Lão Hầu Gia... bọn họ... bọn họ...

Khi nhìn thấy thi thể của Đông Phương Lăng Thiên và Đông Phương Lăng Vân thì Liên Sơn kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Liên Sơn chỗ này không phải là nơi nói chuyện trước tiên người hãy thu lại thi thể của bọn họ trước đã.

Nhưng mà hãn còn chưa kịp nói xong đã bị Đông Phương Trường Minh lên tiếng ngăn cản.

- Vâng Tiểu Hầu Gia!!

Liên Sơn nghe vậy trầm giọng kêu lên một tiếng rồi chỉ huy các binh sĩ dưới trướng bắt đầu thu lại các thi thể trên mặt đất sau đó cùng với Đông Phương Trường Minh quay về Lâm Nguyên Thành.

....

Nửa ngày sau trong phủ thành chủ của Lâm Nguyên Thành.

- Liên Sơn lần này cha và gia gia ta không may bị tặc nhân hại chết phiền người chuẩn bị cho bọn họ hai cỗ quan tài ta muốn mang bọn họ về nhà còn

có sổ hộ vệ kia người cũng chuẩn bị trao cho gia đình bọn họ mỗi người một trăm kim tệ cho ta, bọn họ vì Đông Phương gia tộc ta mà chết. Ta không thể để gia đình bọn họ thiệt thòi được!!

Chỉ thấy Đông Phương Trường Minh đem mọi chuyện đã xảy ra kể lại một lần rồi nhìn Liên Sơn trầm giọng nói một tiếng.

- Vâng cứ giao cho thuộc hạ!

Đối với chuyện này Liên Sơn tự nhiên không có ý kiến nhanh chóng gật đầu đồng ý.

Tiếp theo hai người lại thảo luận thêm một số chuyện sau đó Liên Sơn lại cáo từ ra ngoài để lại một mình Đông Phương Trường Minh ở lại bên trong phòng.

- Thân thể kiếp này thật sự là quá yếu xem ra phải nhanh chóng tu luyện a!!

Sau khi Liên Sơn rời đi chỉ thấy Đông Phương Trường Minh liếc mắt nhìn qua thân thể của mình nhàn nhạt cảm thán một tiếng sau đó lập tức tiến vào bên trong mình khoanh chân ngồi xuống bắt đầu im lặng tu luyện.

....

Ba tháng sau nhờ vào sự trợ giúp của Liên Sơn cuối cùng Đông Phương Trường Minh cũng đã đem được thi thể của Đông Phương Lăng Thiên và Đông Phương Lăng Vân quay về Đông Phương Hầu Phủ ở Sở Đô tiến hành tang lễ.

Tuy đối với việc tang lễ này bản thân Đông Phương Trường Minh chủ trương tổ chức trong im lặng không muốn làm kinh động đến quá nhiều người nhưng mà do thân phận của Đông Phương Lăng Thiên và Đông

Phương Lăng Vân thật sự quá mức to lớn muốn dấu cũng không thể dấu được cho nên trong lúc nhất thời có vô số người đến viếng Đông Phương Hầu Phủ.

Trong số những người này có một bộ phận là thật lòng đến đưa tiễn Đông Phương Lăng Thiên và Đông Phương Lăng Vân còn một bộ phận khác là đến để thăm dò tình hình của Đông Phương Trường Minh để dự tính bước tiếp theo của mình.

Cũng may Đông Phương Trường Minh đối phó với những người này cũng có một vài thủ đoạn cho nên không gây ra cảnh ồn ào huyên náo quá lớn khiến cho tang lễ có thể thuận lợi tiến hành.

- Cọc cọc...

Đến tối ngày thứ bảy khi Đông Phương Trường Minh đang ở trong phòng tu luyện thì đột nhiên lại nghe thấy tiếng gõ cửa.

- Là ai?

Hắn nhẹ nhàng mở mắt ra nhàn nhạt hỏi.

- Tiểu Hầu Gia là thuộc hạ!

Một trung niên nhân từ bên ngoài đẩy cửa bước vào phòng nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

Người trung niên này tên Trương Phúc là quản gia của Đông Phương Hầu Phủ cũng là người hầu hạ Đông Phương Trường Minh từ nhỏ đến lớn.

- Người đến đây có việc gì?

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt hỏi.

- Bẩm Tiểu Hầu Gia đại công chúa Sở Ngọc muốn gặp người ạ!!

Trương Phúc cung kính nói.

- Được! Người dẫn ta đi gặp nàng ta đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe được cái tên Sở Ngọc thì nhú nhú mày suy nghĩ một chút rồi trầm giọng nói.

- Vâng!

Trương Phúc cung kính gật đầu một cái sau đó quay đầu bước ra ngoài thì Đông Phương Trường Minh cũng nhanh chóng đuổi theo ông ta.

Khi hai người đi tới đại sảnh thì chỉ thấy ở đó có một thiếu nữ tuyệt sắc thân mặc phượng bào đang đợi sẵn bọn họ nàng ta chính là Đại công chúa của Đại Sở Đế Quốc - Sở Ngọc!!

- Thần Đông Phương Trường Minh tham kiến Đại Công Chúa!!

Đông Phương Trường Minh bước tới trước mặt cung kính thi lễ nói.

- Không cần đa lễ đứng lên đi!!

Sở Ngọc thấy vậy khẽ cười một tiếng nói.

- Lần này ta phụng mệnh phụ hoàng đến đây thứ nhất là để thắp một nén nhang cho Đông Phương thúc thúc và Lão Hầu Gia thứ hai là muốn hỏi xem Đông Phương Trường Minh người sắp tới có dự định thế nào là kế thừa chức vị Đông Phương Hầu hay là có dự định gì khác! Dù người có dự định thế nào Đại Sở chúng ta nhất định sẽ dốc toàn lực ủng hộ người!!

Đợi sau khi Đông Phương Trường Minh đứng lên Sở Ngọc không thêm che dấu chút nào lập tức đem mục đích của mình nói ra.

- Cái này? Thần xin đa tạ ý tốt của Hoàng thượng và Công chúa hiện tại

thần tạm thời không muốn kế thừa chức vị của Phụ thân mà chỉ muốn tiến vào quân đội của Đế Quốc xin công chúa thành toàn!!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi trầm giọng nói.

- Gia nhập quân đội? Người làm vậy là có ý gì??

Sở Nguyệt nghe vậy kinh ngạc hỏi.

- Bẩm công chúa trải qua chuyện lần này thần đã hiểu được tầm quan trọng của thực lực cho nên muốn vào quân đội hảo hảo tu luyện một phen!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói một tiếng.

- Nếu như người muốn tu luyện thì ta có thể sắp xếp để người tiến vào trong Kỳ Sĩ Phủ không cần tiến vào trong quân đội đâu! Dù sao lấy thân phận của người tiến vào trong quân đội cũng không thích hợp lắm!!

Sở Nguyệt nghe vậy thì nhú mày suy nghĩ một chút rồi nói.

- Không cần đâu Công chúa các vị Kỳ Nhân trong Kỳ Sĩ Phủ tuy lợi hại nhưng con đường họ đi chưa chắc thích hợp với thần. Ngược lại Gia gia khi còn sống từng có lời dạy là chiến trường mới là nơi rèn luyện tốt nhất cho nam nhi cho nên ta mới muốn tiến vào chiến trường một phen. Xin công chúa thành toàn!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lắc đầu nói.

- Được! Có chí khí lắm không hổ danh là con cháu gia tộc Đông Phương. Như vậy ta liền thành toàn cho người hy vọng người không làm ta thất vọng!!

Sở Nguyệt thấy hăn dứt khoát như vậy thì cũng không khuyên nữa mà gật đầu nói.

- Đa tạ công chúa!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cảm kích nói.

Tiếp theo hai người lại cùng nhau thảo luận thêm một số chuyện nữa liên quan đến việc kế thừa chức vị Đông Phương Hầu sau đó Sở Nguyệt liền cáo từ ra về.

- À phải rồi! Có một chuyện ta quên nói cho người biết ở chỗ phụ hoàng đã tìm được một số manh mối liên quan đến đám sát thủ ám sát Đông Phương Hầu rồi người có cần chúng ta giúp người tìm kẻ chủ mưu ra báo thù cho bọn họ không??

Khi ra đến cổng chính Sở Nguyệt đột nhiên nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Đa tạ Công chúa quan tâm! Chuyện của Gia gia thần hy vọng có thể tự mình giải quyết không cần người phải quan tâm!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy sắc mặt khẽ biến một chút rồi lại âm trầm nói.

Đối diện với chuyện này hẳn đã nghĩ kỹ từ lâu nếu đối phương đã dám ra tay với Đông Phương Hầu Phủ bọn hắn tất nhiên là phải sở hữu một thế lực cực kỳ khổng lồ nếu bây giờ bắt dây động rừng chưa chắc thật sự tìm được kẻ chủ mưu mà còn có thể nguy hại đến hắn!!

Sở Nguyệt nghe vậy im lặng gật đầu một cái sau đó bước chân đi khỏi Đông Phương Hầu Phủ.

- Vút!

Khi nàng ta bước lên chiếc kiệu của mình thì bên cạnh đột nhiên xuất hiện

bóng đen.

- Ảnh người thấy Đông Phương Trường Minh này thế nào??

Sở Nguyệt nhìn thấy bóng đen xuất hiện không chút kinh hãi mà chỉ trầm giọng hỏi một câu.

- Bẩm Công chúa thuộc hạ thấy Đông Phương Trường Minh là một người có tâm cơ rất âm trầm bởi vì khi người nói chuyện với hắn nhịp tim của hắn luôn duy trì ở mức năm mươi tám nhịp trên một giây chưa từng thay đổi mãi đến khi người đề cập đến chuyện đã tìm ra kẻ chủ mưu sát hại Đông Phương Lăng Thiên và Đông Phương Lăng Vân nhịp tim của hắn mới tăng lên mức sáu mươi nhịp một giây nhưng rất nhanh sau đó đã khôi phục lại mức trước đây!!

Bóng đen trầm giọng nói.

- Ủm! Khởi giá đi!!

Sở Nguyệt nghe vậy im lặng gật đầu một cái sau đó lên tiếng nói.

Dưới hiệu lệnh của nàng bốn tên kiệu phu nhanh chóng tiến về phía Hoàng cung Sở Quốc. Bản thân Sở Nguyệt ngồi bên trong kiệu nhìn ngắm bầu trời sao qua khung cửa sổ hai mắt lấp lánh tinh quang không có ai biết trong lòng nàng thật ra đang suy nghĩ điều gì!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Nạp Lan Nhược Yên, Nạp Lan Nhược Thủy!!

Sau khi từ biệt Sở Nguyệt công chúa sáng sớm ngày thứ hai Đông Phương Trường Minh liền lập tức đi đến doanh trại của Sở Quân ở phía bắc thành báo danh nhập ngũ sau đó nhàn nhã đi dạo bên trong Sở Đô thưởng thức phong cảnh xung quanh xem như là giải khuây cho bản thân.

- Người tránh ra cho ta! Nếu không chúng ta sẽ la lên đó!!

- Đúng vậy! Người mau tránh ra!!

Trên đường đi đột nhiên bên tai Đông Phương Trường Minh lại vang lên tiếng hét thất thanh của thiếu nữ khi hăn quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy ở một bên góc đường đang có hai tuyệt sắc thiếu nữ đang bị một nhóm thanh niên thân mặc hoa phục dồn vào bên trong góc tường chuẩn bị giở trò sàm sỡ.

Loại chuyện quý tộc bắt nạt bình dân như thế này ở bên trong Sở Đô như thế này là chuyện bình thường như cơm bữa cho nên Đông Phương Trường Minh cũng không có hứng thú quan tâm cứ vậy mà đi thẳng.

Nhưng mà đúng lúc này trong lòng hăn đột nhiên sinh ra một luồng cảm giác vô danh khiến cho Đông Phương Trường Minh trong phút chốc đã thay đổi quyết định của mình chuyển hướng bước thẳng đến chỗ đám thanh niên chặn trước mặt hai thiếu nữ.

- Người là ai? Tới đây làm gì??

Đám thiếu niên nhìn thấy Đông Phương Trường Minh đột nhiên xuất hiện

thì quát lên một tiếng.

- Bốn tọa Đông Phương Trường Minh! Các người mau cút đi cho ta!!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt kêu lên một tiếng.

- Đông Phương Trường Minh? Người chính là Tiểu Đông Phương Hầu - Đông Phương Trường Minh?

Đám thiếu niên vừa nghe thấy lời nói của Đông Phương Trường Minh thì không nhịn được kinh hãi kêu lên một tiếng tuy rằng ngày thường bọn họ dựa vào uy thế của gia đình mình mà ở trong Sở Đô hoành hành vô kị nhưng vẫn không dám chống đối với Tiểu Hầu Gia của Đông Phương Hầu Phủ trong lòng không khỏi sinh ra chút thối ý!!

- Hừ! Đông Phương Trường Minh người khác sợ người nhưng ta thì không? Trong mắt ta mất đi sự bảo hộ của cha và gia gia người thì người chẳng qua chỉ là một con chó chết mà thôi!!

Có điều không phải tất cả mọi người đều sợ hãi uy danh của Đông Phương Trường Minh lúc này chỉ thấy một thanh niên thân cao hơn một trượng bước ra phía trước quát lớn một tiếng.

- Tư Mã Lăng Không người vừa nói cái gì?

Nghe thấy lời nói của người thanh niên trong lúc nhất thời sắc mặt Đông Phương Trường Minh trở nên vô cùng âm trầm lạnh lùng hỏi lại.

- Ta nói là mất đi sự bảo hộ của Đông Phương Lăng Thiên và Đông Phương Lăng Vân thì người chẳng qua chỉ là một con chó chết mà thôi! Thế nào không phục sao??

Tư Mã Lăng Không khinh thường nói.

- Người muốn chết!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy tức giận quát lên một tiếng sau đó âm âm xuất ra một quyền về phía Tư Mã Lăng Không.

- Tới đi!

Tư Mã Lăng Không thấy vậy không sợ hãi chút nào kêu lên một tiếng sau đó cũng âm âm đánh ra một quyền, hăn tự tin dựa vào thực lực Nhị Giai đỉnh phong của mình chỉ bằng vào một chiêu này là có thể làm cho Đông Phương Trường Minh ăn phải thiệt thòi lớn.

- Âm!

Ai ngờ hai quyền vừa mới va chạm thì cánh tay phải của Tư Mã Lăng Không đã bị một quyền của Đông Phương Trường Minh đánh cho cong lại xương cốt bên trong đều bị đánh đứt đoạn.

- Sao lại như vậy? Sao lại có thể như vậy người.... người.... sao có thể là Tam Giai cao thủ được chứ??

Tư Mã Lăng Không vừa đau đớn vừa sợ hãi ôm lấy cánh tay gãy nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Tê!

Những thiếu niên đứng ở bên cạnh nghe thấy câu nói của Tư Mã Lăng Không thì đồng loạt hít một khí lạnh bọn họ không thể ngờ được người thiếu niên thoát nhìn mới mười hai tuổi trước mắt lại có thể là một tên Tam Giai tuyệt thế cường giả, trong lòng nhất thời cảm thấy may mắn vì bản thân mình vừa rồi không vọng động mà đắc tội với vị Đông Phương Tiểu Hầu Gia này!!

- Tư Mã Lăng Không ta cảnh cáo người một lần nữa nếu sau này còn nói

những lời không nên nói trước mặt ta thì cái giá người phải trả tuyệt đối không đơn giản là một cánh tay nữa đâu. Rõ chưa??

Đông Phương Trường Minh không để ý chút nào đến ánh mắt của những người xung quanh nhìn mình lạnh lùng nhìn Tư Mã Lăng Không hỏi.

- Khốn kiếp! Đông Phương Trường Minh người hãy đợi đó ta tuyệt không bỏ qua chuyện hôm nay đâu!!

Tư Mã Lăng Không quát lớn một tiếng sau đó dẫn theo đám thuộc hạ của mình quay đầu bỏ chạy.

- Hai người các người không sao chứ?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì cười nhạt một tiếng sau đó quay đầu nhìn hai thiếu nữ sau lưng mình nhàn nhạt hỏi.

- Hai tỉ muội bọn ta không sao. Đa tạ công tử cứu giúp!!

Một trong hai thiếu nữ nghe hỏi thì bước ra rụt rè nói.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì im lặng gật đầu một cái sau đó đưa mắt ngắm nhìn hai thiếu nữ trước mắt. Kết quả là vừa nhìn thấy khuôn mặt của bọn họ hẳn đã sửng người lại bởi vì trừ mái tóc ra bất luận dung mạo hay khí chất của cả hai người này không ngờ lại giống Y Tư Kỳ và Vi Vi An đến tám chín phần thật sự làm hấn kinh ngạc vô cùng.

- Công tử người không sao chứ?

Thiếu nữ có gương mặt giống y hệt Vi Vi An nhìn thấy biểu hiện bất thường của Đông Phương Trường Minh thì lên tiếng hỏi.

- Ta không sao. Chẳng qua là vì hai người thật sự rất giống hai vị bằng hữu cũ của ta thôi!!

Nghe thấy câu hỏi của thiếu nữ thì Đông Phương Trường Minh khôi phục lại tinh thần nhẹ nhàng nói.

- Thì ra là vậy!

Thiếu nữ chẳng qua chỉ mới mười mấy tuổi tâm tư còn rất đơn thuần nghe thấy câu nói của Đông Phương Trường Minh thì không chút nghi ngờ gật đầu một cái.

- À phải rồi! Nhà của hai người ở đâu để ta đưa các người về!!

Sau một lúc im lặng Đông Phương Trường Minh bỗng nhiên lại lên tiếng nói.

- Cái này? Nhà của hai người bọn ta ở số sáu ngõ Lan Hoa làm phiền công tử rồi!!

Hai tử muội thiếu nữ nhìn nhau một chút rồi cùng nói.

- Số sáu ngõ Lan Hoa đó không phải là Phủ của Nạp Lan Thừa Tướng sao? Các người là người nhà của Thừa Tướng à?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kinh ngạc hỏi.

- Đúng vậy! Tiểu nữ tên là Nạp Lan Nhược Thủy còn đây là tiểu muội song sinh của ta tên là Nạp Lan Nhược Yên hai người chúng ta đều là con gái của Nạp Lan Thừa Tướng nhưng chỉ mới từ dưới quê lên đây khó trách công tử không nhận biết!!

Thiếu nữ gật đầu một cái rồi nói.

Trong triều đình của Sở Quốc vì có rất nhiều quan viên vì lo sợ cho gia đình của mình sẽ bị các kẻ địch làm hại cho nên đều lựa chọn cách giấu họ đi

không để cho ai biết. Nạp Lan Văn Thành cũng là một trong số đó ông ta lấy vợ sinh con đã được mười mấy năm nhưng trước giờ đều tìm cách che giấu không cho người khác biết mãi cho đến trước đây khi ông ta leo được lên được vị trí Thừa Tướng của Sở Quốc tự nhận bản thân đã có được đầy đủ thực lực bảo vệ gia đình mình mới đưa vợ và hai tử muội Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên lên kinh thành đoàn tụ.

- Nạp Lan Nhược Thủy? Không ngờ Vi Vi An lại chuyển thế thành nàng ta hơn nữa còn trở thành tử muội song sinh với Y Tư Kỳ đúng là thế sự khó lường a! Không lẽ đây chính là hiệu ứng cánh bướm mà người ta thường nói!!

Đông Phương Trường Minh nghe được lời của Nạp Lan Nhược Thủy thì trong lòng không nhịn được cảm thán một tiếng.

- Ra là thế! Vậy thì Nhược Thủy, Nhược Yên chúng ta đi thôi!!

Nhưng mà bề ngoài vẻ mặt của hắn vẫn như thường nhìn hai tử muội cười nói.

- Ừm!

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy thì nhẹ nhàng gật đầu một cái sau đó cả ba người cùng nhau lên đường.

Dọc đường đi Đông Phương Trường Minh không ngừng kể những câu chuyện cười mà mình biết chọc cho hai tử muội Nhược Thủy, Nhược Yên cười ha ha không ngừng không khí vô cùng hòa hợp.

....

Mà bên phía Tư Mã Lăng Không sau khi trở về nhà hắn lập tức đem hết mọi chuyện kể hết cho cha của mình là Đại Nguyên Soái - Tư Mã Trường

Phong!!

- Tên tiểu tử Đông Phương Trường Minh đúng là quá đáng. Lại dám ức hiếp con ta như thế!!

Sau khi nghe xong mọi chuyện Tư Mã Trường Phong tức giận quát lên một tiếng vung chưởng đập tan cái bàn lớn trước mặt mình trước đây bên trong quân đội hẳn cùng với Đông Phương Lăng Vân vốn là lão đối thủ trong quân đội hôm nay lại nghe Đông Phương Trường Minh ức hiếp con trai mình như thế không nổi trận lôi đình mới là chuyện lạ.

- Đúng đó! Cha hôm nay Đông Phương Trường Minh ức hiếp con như vậy cha nhất định phải đòi lại công bằng cho con!!

Tư Mã Lăng Không ra vẻ ủy khuất nói.

- Yên tâm đi! Cha đã có cách giúp con rồi!!

Tư Mã Trường Phong suy nghĩ một chút rồi nói.

- Là cách gì vậy cha?

Tư Mã Lăng Không hỏi.

- Sáng sớm ngày hôm nay ta vừa nhận được tin tức tên tiểu tử Đông Phương Trường Minh đó đã báo danh gia nhập quân đội, đợi đến lúc hắn chính thức nhập ngũ thì chỉ cần tìm vài tên cao thủ trong quân dạy dỗ hắn một chút là được!!

Tư Mã Trường Phong trầm giọng nói.

- Tìm vài tên cao thủ trong quân dạy dỗ Đông Phương Trường Minh?

Tư Mã Lăng Không nghe vậy thì sửng sốt nói.

- Sao? Chẳng lẽ con không muốn trả thù nữa à??

Tư Mã Trường Phong nhìn thấy bộ dáng sững sốt của con trai thì trừng mắt hỏi.

- Làm gì có chuyện đó chứ! Con chỉ lo lắng là đám cao thủ trong quân mỗi người đều là hung nhân tìm bọn chúng ra sẽ không xảy ra chuyện gì chứ??

Tư Mã Lăng Không nghe hỏi lập tức lắc mạnh đầu nói.

- Xảy ra chuyện? Lăng Không con đừng quên bây giờ cha của con đã là đệ nhất nhân trong quân đội nắm quyền chỉ huy trăm vạn tinh binh của Đại Sở ngay cả Hoàng đế bệ hạ cũng phải nhường ta vài ba phần bây giờ muốn dạy dỗ một tên tiểu tử mới nhập ngũ thì có thể xảy ra chuyện gì chứ??

Trong mắt Tư Mã Trường Phong lộ ra vẻ tự tin cười ha ha nói.

- Như vậy hài nhi xin đa tạ cha rồi!!

Tư Mã Lăng Không nghe vậy vui mừng nói.

- Ha ha... Đông Phương Trường Minh dám đắc tội bốn thiếu gia lần này ta xem người chết thế nào??

Trong lòng Tư Mã Lăng Không ác độc thầm nghĩ.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Khảo Nghiệm.

Sáng sớm ba ngày sau - Trong Đông Phương Hầu Phủ.

Chỉ thấy mặt đất xung quanh bên trong phòng của Đông Phương Trường Minh bị bao phủ bởi một tầng hào quang màu vàng đất ở bên trong phạm vi hoàng quang tất cả đều bị một luồng kinh người bao phủ.

Đây đúng là Địa Hệ Ma Pháp - Trọng Lực Thuật!

Lúc này chỉ thấy toàn thân Đông Phương Trường Minh chỉ dựa vào hai ngón tay của bàn tay phải không ngừng chống đỡ, dưới ảnh hưởng của Trọng Lực Thuật giờ phút này không chỉ thân thể mà ngay cả mạch máu bên trong người Đông Phương Trường Minh cũng phải chịu đựng luồng áp lực lớn hơn bình thường gấp năm lần bình thường.

Nhưng mà hắn cũng không có dùng nội lực trong thân thể mình để triệt tiêu ảnh hưởng của Ma Pháp mà là trực tiếp dùng thân thể của mình chịu đựng luồng lực hút kinh người này đây chính là phương pháp huấn luyện thân thể của Đông Phương Trường Minh hắn.

- Két!

Cửa phòng đột nhiên lại bị mở ra tiếp theo chỉ thấy Lão quản gia Trương Phúc từ bên ngoài tiến vào.

- Phù! Phúc bá không phải ta đã dặn trong lúc ta tu luyện không ai được vào trong này sao? Người vào đây làm gì??

Nhìn thấy Trương Phúc tiến vào Đông Phương Trường Minh nhẹ nhàng thở ra một tiếng sau đó lộn người đến trước mặt hăn dò hỏi.

- Bẩm Tiểu Hầu Gia xin thứ cho lão nô mạo muội. Ta tiến vào đây là muốn báo cho người biết người của Binh Bộ đã đến muốn mời người đến quân doanh tiến hành khảo nghiệm nhập ngũ ạ!!

Trương Phúc nhìn Đông Phương Trường Minh cung kính nói.

- Ủm! Ta biết rồi. Người ra ngoài trước đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái.

- Vâng!

Trương Phúc kêu lên một tiếng sau đó liền ra ngoài.

Sau khi Trương Phúc lui ra Đông Phương Trường Minh nhanh chóng thay một bộ y phục khác sau đó thì triển khinh công rời khỏi Đông Phương Hầu Phủ.

Bằng vào tốc độ của một tên Tam Giai cao thủ không bao lâu sau Đông Phương Trường Minh đã đi đến Quân doanh ở phía Thành Bắc.

Vừa đến nơi hăn đã nhìn thấy bên ngoài quân doanh có khoảng tám mươi thanh niên khoảng mười ba đến hai mươi tuổi đang đứng xếp hàng bọn họ hiển nhiên cũng giống như Đông Phương Trường Minh đều là những người đến để tham gia khảo hạch nhập ngũ.

Đông Phương Trường Minh không phát ra một âm thanh nào im lặng đứng vào trong dòng người.

- Tám mươi hai người đã đủ! Tất cả các người đi theo ta!!

Đến giữa trưa khi mặt trời lên cao chỉ thấy một tên thanh giáp chiến sĩ từ bên trong doanh trại bước ra liếc mắt nhìn đoàn người Đông Phương Trường Minh một chút rồi quát lên một tiếng sau đó dẫn theo bọn họ tiến vào bên trong doanh trại.

Một lát sau đoàn người đã đi tới trung tâm doanh trại ở đó đã có một tên Tướng quân bạch giáp đứng đợi sẵn sau lưng hắn là một cái vòng lớn ở trung tâm cái vòng là một tấm bia đá màu đen được làm từ hắc ngọc không ngừng phát ra một luồng ánh sáng màu đen.

- Tướng quân tất cả người đã được đưa đến rồi!!

Thanh giáp chiến sĩ nhìn bạch giáp Tướng quân cung kính nói.

- Được rồi! Người lui ra đi!!

Bạch giáp Tướng quân gật đầu một cái trầm giọng nói.

- Ủm! Đứng đợi dưới nắng hơn nửa ngày mà trên người không có chút vẻ mỏi mệt tố chất của các người thật sự rất khá nhưng để vào được quân đội không phải chỉ có tố chất khá là được các người còn phải trải qua một lần thử luyện nữa rõ chưa??

Bạch giáp Tướng quân nhìn đoàn người quát lớn một tiếng.

- Rõ!

Đông Phương Trường Minh và những thanh niên khác đồng thời kêu lên một tiếng.

- Địa điểm trắc thí là bên trong cái vòng các người bước vào trong đó xuất ra một quyền lên trên tấm bia đá màu đen ta sẽ căn cứ vào kết quả mà xem xét các người có đạt đến chuẩn hay không!!

Bạch giáp Tướng quân thoáng cười một cái sau đó trầm giọng nói.

- Được rồi! Người thứ nhất!

Hơi dừng hẳn lại tiếng tục.

Người thứ nhất là một thanh niên khoảng mười lăm tuổi nghe gọi tên thì trên mặt hần lộ ra vẻ khẩn trương bước vào bên trong cái vòng tròn dốc toàn lực xuất quyền đánh lên tấm đá màu đen.

- Ầm!

Sau khi quyền của thanh niên đánh lên phía trên tấm bia đá lập tức hiện lên một con số sáng chói.

- Tuổi mười lăm quyền lực hai trăm không đạt yêu cầu! Người tiếp theo!!

Bạch bào tướng quân liếc nhìn chữ số bên trên tấm bảng đen một cái rồi hô lên một tiếng.

Người thanh niên nghe vậy thì chán nản thở dài một tiếng sau đó quay đầu rời đi nhường chỗ cho người thứ hai.

Đông Phương Trường Minh rất có hứng thú đưa mắt liếc mắt nhìn cảnh này.

Kết quả là mười người đầu tiên không có ai có thể thành công vượt qua kiểm tra lúc này người đang đứng bên trong chiếc vòng là một thiếu niên đầu trọc có thân hình mập mạp và gương mặt phúc hậu.

- A!

Chỉ nghe hần hét lên một tiếng sau đó đánh ra một quyền.

- Âm!

Một quyền này vừa đánh ra trên tấm bia đá lập tức sáng lên một luồng sáng như là mặt trời.

- Tuổi mười bốn quyền lực ba ngàn thực lực đạt đến mức Nhị Giai - Hợp cách!!

Bạch bào Tướng quân nhìn thấy cảnh này thì trên mặt xuất hiện một nụ cười nói.

- Thật tốt quá!

Thiếu niên mập mạp nghe vậy thì vui mừng reo lên một tiếng được chọn vào quân đội tuy có một số nguy hiểm nhất định nhưng chỉ cần cố gắng thì sau này nhất định sẽ có được thân phận và địa vị cao hơn người khác rất nhiều!!

- Im lặng!

Bạch giáp Tướng quân thấy vậy thì lộ vẻ bất mãn kêu lên một tiếng.

- Vâng!

Thiếu niên đó nghe vậy thì kêu lên một tiếng sau đó ngoan ngoãn đứng sang một bên.

- Người kế tiếp!

Bạch giáp Tướng quân lại gọi tiếp.

- Vù!

Người đứng ở phía sau thiếu niên mập mạp chính là Đông Phương

Trường Minh hẳn nghe được tiếng gọi của Bạch giáp Tướng quân thì lập tức bước vào bên trong vòng tròn sau đó nhẹ nhàng đánh ra một quyền.

- Âm!

Một quyền này vừa đánh ra phía trên tấm bia đá không ngờ lại xuất hiện một vết nứt thật sâu.

- Tuổi mười hai quyền lực chín ngàn thực lực đạt đến mức Tam Giai - Hợp.. hợp cách!!

Bạch giáp Tướng quân nhìn thấy cảnh tượng đó thì trên mặt xuất hiện vẻ kinh hãi sau đó lắp bắp tuyên bố. Trong lòng hẳn lúc này kinh hãi vô cùng thông thường những người đến kiểm tra nhập ngũ chỉ cần đạt đến mức độ Nhất Giai là đã có thể hợp cách. Người có thể đạt đến Nhị Giai đã là rất hiếm thấy còn về phần Tam Giai cao thủ đến kiểm tra gia nhập quân đội đó là chuyện trước giờ vô cùng hi hữu.

- Tê!

Những người đang đợi kiểm tra phía dưới cũng đồng loạt hít sâu vào một hơi khí lạnh Tam Giai cao thủ đến tham gia khảo hạch nhập ngũ đúng là chuyện hi hữu hơn nữa tên Tam Giai cao thủ này mới chỉ là một thiếu niên mười hai tuổi đúng thật là vô cùng kinh khủng mà.

Đông Phương Trường Minh không chút quan tâm ánh mắt mọi người nhìn mình như thế nào sau khi kiểm tra xong thì im lặng bước về phía thiếu niên mập mạp đang đứng.

- Người thật sự là một tên Tam Giai cao thủ hay sao? Thật đúng là lợi hại sau này ở trong quân đội người nhớ chiếu cố đến ta đấy nhé! À phải rồi ta tên là Trang A Phật người gọi là gì??

Thiếu niên mập mạp nhìn thấy Đông Phương Trường Minh bước tới phía mình thì chủ động lên tiếng chào hỏi.

- Đông Phương Trường Minh!

Đáp lại câu hỏi của thiếu niên là một câu nói lạnh lùng của Đông Phương Trường Minh.

- Đông Phương Trường Minh? Người chính là Tiểu Đông Phương Hầu - Đông Phương Trường Minh sao?

Trang A Phật nghe thấy như vậy thì không nhận được kinh hãi bất thốt hản nghĩ thế nào cũng không ngờ được người đứng bên cạnh mình chính là Tiểu Đông Phương Hầu nổi tiếng Đế Đô thời gian qua.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt gật đầu một cái sau đó đưa mắt tiếp quan sát quá trình khảo thí.

....

Thời gian từ từ qua đi đến cuối buổi chiều thì cuối cùng buổi kiểm tra cũng đã kết thúc ngoài Đông Phương Trường Minh và Trang A Phật ra thì lại có thêm ba mươi người thiếu niên nữa thành công nhập ngũ.

- Chào mừng các người đến với gia nhập quân đội. Ta hy vọng trong tương lai các người có thể lập thêm nhiều chiến công không chỉ là vì thăng quan tiến chức mà còn là vì giúp cho Đại Sở Đế Quốc chúng ta có thể ngày càng hùng mạnh hơn. Các người có thể làm được không?

Lúc này chỉ nghe Bạch giáp Tướng quân nhìn vào đám thiếu niên lớn tiếng nói.

- Vâng!

Đám thiếu niên đồng loạt hét lên một tiếng trong mắt mỗi người đều lấp lánh tinh quang.

- Tốt! Bây giờ các người cầm tấm lệnh bài này đi tới quân doanh ở phía bắc tìm Thiên Lang Tướng Quân hẳn sẽ phân phó nhiệm vụ cho các người. Riêng về phần hai người Đông Phương Trường Minh và Trang A Phật thì ở lại đây ta có chuyện muốn nói với các người!!

Bạch bào Tướng quân thấy vậy thì hài lòng gật đầu một cái sau đó lấy một tấm lệnh bài từ trong người ra trầm giọng phân phó.

- Vâng!

Đám thiếu niên nhanh chóng theo mệnh lệnh rời đi trong chớp mắt trước mắt Bạch giáp Tướng quân chỉ còn lại Đông Phương Trường Minh và Trang A Phật.

- Tướng quân người muốn chúng ta ở lại không biết là vì chuyện gì?

Trang A Phật thấy vậy không nhịn được lên tiếng hỏi.

- Không có gì! Chỉ là dựa theo quân luật của Đại Sở chúng ta phạm là người đạt đến Nhị Giai thì có thể đảm đương chức vị Bách Phu Trường còn về phần Tam Giai cao thủ có thể trực tiếp đảm nhận chức vụ Giáo Úy cho nên ta muốn dẫn các người đi nhận chức mà thôi!!

Bạch giáp Tướng quân nhìn hai người cười nói đồng thời trong mắt hẳn mơ hồ lóe lên một luồng tinh quang kỳ dị.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì nhú nhú mày lại theo hẳn biết trong quân luật Đại Sở đúng như Bạch giáp Tướng quân nói có uy định rõ

ràng về việc Nhị Giai cao thủ có thể nhận chức Bách Phu Trường, Tam Giai cao thủ có thể nhận chức Giáo Úy nhưng mà hăn và Trang A Phật chỉ mới vừa nhập ngũ để cho bọn họ trực tiếp đảm nhận hai chức vụ này không phải là có gì đó sai sai nữa mà phải nói là sai quá sai rồi! Trong việc này nhất định là có gì bất thường??

Trong lòng Đông Phương Trường Minh âm thầm nghĩ nhưng bề ngoài vẫn không biểu hiện ra điều gì bất thường im lặng gật đầu một cái.

Còn về phần Trang A Phật tuy có thực lực Nhị Giai nhưng mà chỉ là một thiếu niên mười ba tuổi bình thường tâm hồn còn rất hồn nhiên không có suy nghĩ sâu xa giống như Đông Phương Trường Minh nghe nói mình mới gia nhập quân đội ngày đầu mà đã có thể trực tiếp đảm nhận chức Bách Phu Trường tự nhiên vô cùng vui mừng không ngừng cảm tạ Bạch giáp Tướng quân.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Lập Uy

Hai người Đông Phương Trường Minh và Trang A Phật theo phía sau Bạch giáp Tướng Quân sau một lát đã đi tới một doanh trại nằm ở phía Đông quân doanh.

- Thập tam!

Đông Phương Trường Minh lặng lẽ đọc cái tên được khắc trên tấm bảng treo bên ngoài doanh trại.

- Đại đội thứ mười ba tập trung lại!!

Bạch giáp Tướng quân quát to lên một tiếng.

Sau hiệu lệnh quân doanh vốn đang yên tĩnh bắt đầu trở nên nhốn nháo chỉ chốc lát sau một ngàn binh sĩ đã tụ hợp ở trên giáo trường.

- Bạch Tướng quân sao hôm nay ngài lại đến đây? Hai người này là??

Một người trong đó bước ra nhìn Bạch giáp Tướng quân hỏi.

- Hai người này là Đông Phương Trường Minh và Trang A Phật cũng là tân nhiệm Giáo úy và Bách Phu Trưởng của các người!!

Bạch giáp Tướng quân chỉ vào Đông Phương Trường Minh cùng với Trang A Phật nói.

- Cái gì? Tân nhiệm Giáo Úy còn có Bách Phu Trưởng? Chỉ dựa vào hai

tên tiểu tử còn chưa mọc đủ lông này sao?

- Sao có thể như vậy được?

- Đúng đó!!

Nghe được lời của Bạch bào Tướng quân tất cả binh sĩ bên trong giáo trường nhất thời không thể tin kêu lên.

- Đông Phương Trường Minh? Ta biết người Đông Phương Tiểu Hầu Gia bên trong Đế Đô chứ gì? Thân phận thật đúng là lớn nhưng chỉ dựa vào nó mà muốn trở thành Giáo Ủy chỉ huy chúng ta thì còn chưa đủ. Muốn chúng ta phục người thì người phải chứng minh được thực lực của mình cho chúng ta đã!!

Sau một lát đột nhiên có một trung niên nhân từ trong đoàn người bước ra nhìn Đông Phương Trường Minh quát lên một tiếng.

Người này vừa dứt lời tất cả binh sĩ trong giáo trường lập tức im lặng lại đưa ánh mắt nhìn về phía Đông Phương Trường Minh hiển nhiên tất cả đều muốn xem thử thực lực của hắn rốt cuộc có bản lĩnh gì.

Dù sao tất cả bọn họ thân là bách chiến tinh binh ai mà không có ngạo khí của mình. Không biết được bản lĩnh của Đông Phương Trường Minh sao lại có thể cam tâm thần phục!!

- Người muốn ta biểu hiện thực lực thế nào?

Đông Phương Trường Minh nhìn về phía người trung niên vừa lên tiếng không nóng không lạnh nói.

- Rất đơn giản! Chỉ cần người có thể ở trước mặt mọi người đánh ngã Diệp Vọng ta là được rồi!!

Trung niên nhân nhìn Đông Phương Trường Minh cười lạnh nói.

- Tốt! Diệp Vọng nếu người đã dám khiêu chiến với ta thì hãy cho ta thấy người có bản lĩnh gì đi!

Đông Phương Trường Minh bước tới phía trước một bước nhìn Diệp Vọng trầm giọng nói.

- Ngông cuồng!

Diệp Vọng nghe thấy như vậy thì quát lên một tiếng tiếp theo đó chỉ thấy một luồng cương khí từ trong đan điền hần cuộn lên hóa thành một con độc xà hung ác phóng thẳng đến chỗ Đông Phương Trường Minh.

Môn công phu có tên là Thủy Mãng Công muốn luyện được phải liên tục ăn mật của độc xà trong hơn ba năm mới có thể hoàn thành là một trong các sát chiêu lợi hại nhất của Diệp Vọng sở dĩ hôm nay hần chịu đem ra đối phó với Đông Phương Trường Minh một phần là vì chướng mắt với thái độ của hần, một phần còn lại là bởi vì hần chính là người được Tư Mã Trường Phong cử đi đối phó Đông Phương Trường Minh!!

Trước khi đi Tư Mã Trường Phong đã có hứa với hần chỉ cần hần làm tốt chuyện này không chỉ được trực tiếp thăng lên làm Tướng quân sau này còn có thể gia nhập vào trong phe cánh của Tư Mã Gia vì tiền đồ tương lai của mình thử hỏi làm sao Diệp Vọng có thể không liều mạng mà làm.

- Đông Phương Chiến Long Quyết - Kim Long Trảo!

Đáng tiếc người Diệp Vọng gặp phải lại là Đông Phương Trường Minh lúc này chỉ thấy hần giơ năm ngón tay ra phía trước đánh ra một trảo, trong không gian lập tức xuất hiện một cái kim sắc cực trảo bay ra bắt lấy đầu của Thủy Mãng. Chẳng qua chỉ là sờ nhẹ một cái Thủy Mãng lập tức bị đánh thành vô số mảnh vỡ.

- Âm!

Chiêu thức vừa bị phá Diệp Vọng lập tức bị cản trả không nhận được há miệng phun ra một ngụm máu tươi loạng choạng lui về phía sau.

- Làm sao có thể!

Bạch Tượng quân đứng dưới đài thấy vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng tuy rằng hãn đã sớm nghe nói thực lực của vị Đông Phương Tiểu Hầu Gia rất lợi hại tuổi còn trẻ đã là Tam Giai cao thủ nhưng mà hãn chưa từng nghĩ sẽ mạnh như thế này phải biết khi đối diện với một chiêu Thủy Mãng Công vừa rồi hãn cũng phải tốn một phen công phu chứ không thể giải quyết nhẹ nhàng như hãn a!!

- Đến lượt ta! Đông Phương Chiến Long Quyết - Cuồng Long Ấn!

Sau khi hóa giải thế công của Diệp Vọng Đông Phương Trường Minh lập tức hét dài một tiếng hai tay kết thành thủ ấn.

- Âm!

Trong chớp mắt chỉ thấy mọi thứ trong phạm vi mười trượng xung quanh lập tức biến thành vùng chân không một bàn tay khổng lồ lơ lửng hiện ra trên bầu trời mang theo khí tức bá đạo vô cùng hung mãnh đánh thẳng về phía Diệp Vọng.

- Tiểu Hầu Gia tại hạ nhận...

Đối diện với thế công của Đông Phương Trường Minh trong lòng Diệp Vọng tràn đầy kinh hãi nào dám đón đỡ vội vàng hô to nhận thua.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì trong mắt hiện lên một tia hàn mang thế công cũng không chậm lại một chút nào nếu đã xé toang da mặt thì

hắn đã không dự định lưu thủ huống chi dù chỉ mới gặp qua nhưng hắn đã phần nào đoán được tính cách của Diệp Vọng. Hắn mà thấy lợi ích thì tự mình chiếm lấy còn thấy tình thế không xong thì lập tức chịu thua nửa điểm thiệt thòi cũng không chịu, loại người gian xảo như vậy tuyệt đối không thể giữ lại bên người sau này khó tránh khỏi hậu họa khôn lường tốt nhất là nên nhân cơ hội này trừ đi!!

Mắt thấy một chương đoạt mạng càng lúc càng gần bản thân mình trong mắt của Diệp Vọng tràn đầy sự tuyệt vọng đồng thời vô cùng hối hận tại sao lại nhận lời Tư Mã Trường Phong đối phó với Đông Phương Trường Minh chứ? Nếu sớm biết Đông Phương Trường Minh hung mãnh như thế này đừng nói là Tư Mã Trường Phong cho hắn thăng chức thành Tướng quân cho dù có là Nguyên Soái hắn cũng không đi làm!!

- Ầm!

Đáng tiếc là lúc này cho dù Diệp Vọng có hối hận đến mức nào cũng đã quá trễ trong chớp mắt chương ấn của Đông Phương Trường Minh đã đánh nát đầu của hắn như

- Tê!

Những binh sĩ đang đứng xem thấy vậy không nhịn được hít vào một hơi khí lạnh bọn họ có nghĩ thế nào cũng không ngờ được chỉ trong hai chiêu ngắn ngủi Bách Phu Trường Diệp Vọng đã đạt tới cảnh giới Tam Giai cao thủ đã bị Đông Phương Trường Minh giải quyết rồi!

Người thiếu niên thoát nhìn mới mười hai tuổi này của bọn họ thật ra lợi hại đến mức nào chứ?

-Các người còn có ai không phục ta nữa không?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Tham kiến Giáo Úy đại nhân!

- Tham kiến Giáo Úy đại nhân!

- Tham kiến Giáo Úy đại nhân!

....

Hơn một ngàn binh sĩ cơ hồ bao gồm cả Trang A Phật đồng loạt quỳ xuống trước mặt Đông Phương Trường Minh cung kính hô lớn.

Giờ phút này Thập tam quân doanh hoàn toàn thần phục Tân Giáo Úy!

- Tốt! Tất cả đứng lên đi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy mỉm cười phất tay một cái.

- Hiện tại ta tiếp quản quân doanh thứ mười ba này từ bây giờ tất cả phải bắt đầu phân phối lại một lần nữa. Tất cả nghe theo hiệu lệnh ta...

Hơi dừng một chút hẳn lại tiếp tục.

- Vâng!

Đám người lập tức đứng lên cung kính nói.

Tiếp theo dưới mệnh lệnh của Đông Phương Trường Minh một ngàn binh sĩ bên trong giáo trường lại lần nữa được sắp xếp lại. Kiếp này Đông Phương Trường Minh thân là Tiểu Hầu Gia của Đông Phương Hầu Phủ từ nhỏ đã học thuộc binh pháp hiện nay tiến hành phân phối lại một ngàn tự nhiên rất là dễ dàng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Xuất Chinh

Từ lúc Đông Phương Trường Minh gia nhập quân ngũ trở thành Giáo Úy của Thập Tam Doanh đến nay đã nửa năm trôi qua. Trong khoảng thời gian này mỗi ngày hẳn đều ở bên trong quân doanh huấn luyện cho binh sĩ rảnh rỗi thì lại tìm cơ hội hẹn hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên ra ngoài nói chuyện nâng cao " tình cảm " của hai bên cuộc sống có thể nói là rất dễ chịu.

Nhưng mà trên đời này không phải cuộc sống của bất cứ ai cũng có thể dễ chịu như hẳn điển hình như Tư Mã Lăng Không từ sau khi nhận được tin Đông Phương Trường Minh giết chết Diệp Vọng thuận lên ngôi lên chiếc ghế Giáo Úy thì tâm trạng luôn luôn không tốt mỗi ngày đều không ngừng trút giận lên hạ nhân trong nhà.

- Phụ thân đến bao giờ người mới giúp con đổi phò tên tiểu tử Đông Phương Trường Minh đó đây??

Cho đến một ngày này hẳn cuối cùng cũng không nhịn được nữa chạy vào thư phòng của mình Tư Mã Trường Phong kêu lên một tiếng.

- Hừ! Tên nghiệt tử nhà ồn ào đủ chưa. Ta đã nói sẽ giúp người đòi lại công bằng thì nhất định sẽ làm, người không thể chờ đợi thêm một thời gian sao?

Tư Mã Trường Phong nghe thấy lời nói của Tư Mã Lăng Không thì tức giận quát lên một tiếng nhưng trong lòng lại âm thầm thở dài đều là con trai tại sao con trai của ta và con trai của Đông Phương Lăng Vân lại khác xa

nhau như vậy.

Con trai của hắn mười hai tuổi không những đã là Tam Giai cao thủ mà còn gia nhập quân ngũ trở thành một tên Giáo Úy nắm quyền chỉ huy hơn ngàn binh sĩ. Còn con trai của ta lớn hơn con trai hắn ba tuổi mà cho đến nay vẫn chỉ ở nhà làm một tên phú nhị đại không hơn không kém!!

- Vút!

Lúc này bên ngoài đột nhiên lóe lên một đạo hào quang bắn thẳng vào trong phòng. Khi đến trước mặt Tư Mã Trường Phong thì đạo hào quang đó từ từ thu liễm lại hóa thành một cái ngọc giản trong suốt.

Tư Mã Trường Phong lập tức đưa thần thức quét qua ngọc giản một lần sau khi nhìn thấy nội dung bên trong thì sắc mặt của hắn lại trở nên vô cùng khó xem vô cùng.

- " Gửi Tư Mã Đại Nguyên soái Bái Nguyệt Quốc chúng ta đã giúp ngài hoàn thành nguyện vọng. Bây giờ đến lượt ngài hoàn thành lời hứa của mình một tháng sau quân đội của chúng ta sẽ đến nhận mười sáu thành trì ở phía Đông Bắc của Đại Sở xin ngài hãy giúp chúng ta một tay! Bái Nguyệt Quốc - Bình Thiên Đại Tướng quân - Vân Phụng Thiên kính thượng!! "

Tư Mã Lăng Không nhìn thấy sắc mặt của phụ thân mình thì không nhịn được lên tiếng hỏi đồng thời cũng đưa tay cầm lấy chiếc ngọc giản trong tay Tư Mã Trường Phong bắt đầu đọc.

- Cái ngọc giản này...? Cái ngọc giản này là....??

Sau khi đọc xong Tư Mã Lăng Không kinh hãi nhìn Tư Mã Trường Phong lắp bắp hỏi.

- Ai! Lăng Không nếu người đã biết được thì ta cũng không giấu người

nữa. Thật ra cái chết của Đông Phương Lăng Thiên và Đông Phương Lăng Vân là do ta nhờ sát thủ của Bái Nguyệt Quốc ra tay điều kiện trao đổi là sau khi ta nắm được tất cả binh quyền của Đại Sở thì sẽ giao hai mươi thành trì ở Đông Bắc cho Bái Nguyệt Quốc bọn chúng xem như là thù lao!!

Tư Mã Trường Phong nghe thấy câu hỏi của con trai thì im lặng một lúc sau đó thở dài một tiếng nói.

- Cái gì? Phụ thân sao người lại có thể làm như vậy chứ? Chẳng lẽ người không biết thông địch phản quốc mưu hại đồng liêu là tội trạng như thế nào sao? Nếu để Hoàng đế bệ hạ biết được thì Tư Mã gia chúng ta nhất định sẽ bị tru di tam tộc đó!!

Tư Mã Lăng Không nghe vậy thì càng thêm kinh hãi nói hắn không thể tin được người phụ thân mà mình luôn thần tượng từ nhỏ lại có thể làm ra những chuyện thông địch phản quốc, hãm hại đồng liêu như thế này.

- Lăng Không những lời con nói ta đều biết nhưng mà ta đã đấu với Đông Phương Lăng Vân từ lúc còn là thiếu niên cho đến bây giờ đã hơn nửa đời người vậy mà chưa bao thắng được hắn dù chỉ là một lần. Ta không cam tâm cứ tiếp tục cho nên mới phải ra hạ sách này. Cũng may lần này ông trời phù hộ cho ta một nửa kế hoạch đã hoàn thành hiện nay chỉ cần hoàn thành nốt một nửa còn lại thì ta có thể thuận nước đẩy thuyền đổ hết mọi chuyện cho phía Bái Nguyệt Quốc đến lúc đó dù cho Sở Đế có nghi ngờ ta thì cũng không thể làm gì Tư Mã Gia chúng ta!!

Đối diện với câu hỏi của con trai Tư Mã Trường Phong không chút hoang mang nói.

- Còn có con không phải muốn giải quyết tên tiểu tử Đông Phương Trường Minh đó hay sao nhân cơ hội lần này phụ thân sẽ giúp người một tay. Người thấy thế nào hả??

Hơi dừng một chút hẵn lại tiếp tục.

- Phụ thân người...

Tư Mã Lăng Không nghe vậy vẫn muốn khuyên nhủ phụ thân mình nhưng đến cuối cùng vẫn không thể nói được tiếng nào chỉ có thể im lặng gật đầu một cái.

Tư Mã Trường Phong thấy vậy hài lòng gật đầu một cái nhẹ nhàng chỉnh trang lại y phục trên người mình sau đó tiến vào Hoàng cung bẩm báo chuyện Bái Nguyệt Quốc xâm lăng cho Sở Đế biết. Sở Đế vừa nghe được tin đó tự nhiên kinh hãi vô cùng sau khi thương lượng một chút lập tức cho phép Tư Mã Trường Phong xuất binh nghênh địch.

Cứ như vậy Tư Mã Trường Phong quang minh chính đại dẫn theo ba mươi vạn đại quân của Sở Quốc đi tới Ba Lăng Thành - Đông Bắc tiến hành một nửa kế hoạch kia của bản thân mình.

.....

Ba tháng sau khi đại quân đã đến nơi Tư Mã Trường Phong lập tức cho triệu tập những tướng lĩnh từ cấp Giáo Úy trở lên tiến vào Phủ Thành chủ nghị sự.

- Tình hình lúc này khẩn cấp thế nào chắc không cần bốn soái nói các người cũng đã biết được rồi. Bây giờ ta sẽ phân công nhiệm vụ cho các người hy vọng các người có thể cố gắng hết sức hoàn thành để bảo vệ lãnh thổ của Đại Sở chúng ta. Rõ chưa??

Lúc này bên trong Phủ Thành chủ của Ba Lăng Thành chỉ thấy Tư Mã Trường Phong ngồi trên ghế nhìn chư tướng trước mặt mình đông dặc lên tiếng.

- Rõ!

Nghe được lời nói của hãn chủ tướng đương nhiên không có ý kiến gì đồng loạt kêu lên một tiếng.

- Tốt! Trương Long!

- Vâng!

- Người phụ trách đốc thúc quân sĩ sửa sang lại tường thành!

- Mạt tướng tuân lệnh!

- Bao Tam!

- Vâng!

- Người phụ trách tiếp vận lương thảo cho đại quân!

- Mạt tướng tuân lệnh!

- Lương Thành

- Vâng!

- Người phụ trách thống lĩnh kỵ binh!

- Mạt tướng tuân lệnh!

- Phong Vạn Thành!

- Vâng!

- Người phụ trách thống lĩnh tất cả Ma Pháp Sư trong quân sẵn sàng chiến đấu!!

- Mạt tướng tuân lệnh!

.....

Tư Mã Trường Phong nhanh chóng phân phối nhiệm vụ cho chư tướng.

- Đông Phương Trường Minh nghe lệnh!

Sau một lúc lâu cuối cùng cũng đã đến lượt Đông Phương Trường Minh.

- Vâng!

Hắn vừa nghe gọi tên lập tức đứng ra hét lên một tiếng.

- Ta nhận được tin tức hôm nay quân lính của Bái Nguyệt Quốc sẽ vận chuyển một đoàn xe quân lương qua ở vị trí hai mươi dặm hướng Tây Bắc người dẫn theo Thập Tam Doanh của mình đến đó kiểm tra một lần nếu đúng là sự thực thì hãy phá hủy đoàn xe lương đó cho ta! Rõ chưa??

Tư Mã Trường Phong trầm giọng ra lệnh.

Chư tướng ở bên cạnh nghe được lời nói của Tư Mã Trường Phong thì đồng loạt nhíu mày thông thường những loại nhiệm vụ như chuyện phá hỏng đoàn xe vận lương của đối phương như thế này đều do những nhân vật cấp Tướng quân trở lên đảm nhiệm mới đúng cho dù có Giáo Úy đi theo cũng chỉ là làm nhiệm vụ chi viện khi cần thiết vậy mà hôm nay Tư Mã Trường Phong lại giao cho Đông Phương Trường Minh đi làm rõ ràng là muốn chơi hăn mà!!

- Mạt tướng tuân mệnh!

Trong lòng Đông Phương Trường Minh sao có thể không hiểu rõ những chuyện này nhưng mà đối diện với quân lệnh của Tư Mã Trường Phong hắn căn bản không thể làm trái chỉ có thể căn răng nhận lệnh.

- Tốt! Tất cả lui ra đi!!

Tư Mã Lăng Không nghe vậy hài lòng cười một tiếng sau đó kêu lên.

- Vâng!

Chư tướng lập tức rời đi.

Sau khi rời khỏi Phủ Thành chủ Đông Phương Trường Minh lập tức trở về Thập Tam Doanh của mình điều quân chẳng bao lâu sau dưới sự dẫn dắt của hẳn hơn một ngàn binh sĩ đã đi đến trước hai ngọn núi lớn.

Hai ngọn núi này mỗi ngọn cao hơn nghìn trượng đâm thẳng vào trong mây không hề thấy đỉnh, từng cơn gió lạnh buốt không ngừng từ hai bên hông núi thổi ra.

- Toàn quân dừng lại!

Đông Phương Trường Minh phóng mắt quan sát xung quanh một chút rồi trầm giọng hét lên một tiếng bởi vì hẳn cảm nhận được không khí ở đây rất không bình thường trong không khí ngoài vị lạnh của gió núi ra còn có ẩn chứa một loại hương vị khác một loại hương vị mà Đông Phương Trường Minh rất quen thuộc đó là... sát khí!!

- Hắc hắc.... không ngờ người có thể phát hiện ra chúng ta đúng là không đơn giản!!

Quả nhiên không bao lâu sau một tràng cười lớn từ trên lưng chừng vách núi truyền xuống lúc Đông Phương Trường Minh ngẩng đầu nhìn thì chỉ thấy một tên đại hán cười ngửa tay cầm Thanh Long Yển Nguyệt Dao đang đưa mắt nhìn thẳng vào hẳn.

- Âm! Âm!

Đại hán này vừa hiện thân thì ở xung quanh cũng lập tức xuất hiện vô số binh lính giáp đen bao vây đoàn quân của Đông Phương Trường Minh lại đám người này tính tổng cộng tất cả hơn vạn tên nhiều hơn Thập Tam Doanh gấp nhiều lần.

- Tất cả chuẩn bị chiến đấu!!

Nhưng mà chỉ dựa vào điều này mà muốn dọa sợ đám quân sĩ được Đông Phương Trường Minh huấn luyện hiển nhiên là vẫn chưa đủ không cần đợi hẳn ra lệnh Trang A Phật đã quát lớn một tiếng.

- Ya!

Trong chớp mắt hơn một ngàn binh sĩ đã tiến vào trạng thái chiến đấu.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Quyết Chiến

Bên ngoài cửa sơn cốc hai đội quân không ngừng giằng co với nhau.

- Người là ai mau báo danh ra! Bốn đại gia trước giờ không giết quý vô danh!!

Lúc này chỉ thấy đại hán tay cầm Thanh Long Yển Nguyệt Dao nhìn Đông Phương Trường Minh quát hỏi.

- Bốn tọa Giáo Úy - Đại Sở - Đông Phương Trường Minh!!

Đông Phương Trường Minh quát lớn một tiếng.

- Đông Phương Trường Minh? Người chính là Đông Phương Tiểu Hầu Gia gần đây rất nổi tiếng tại Sở Quốc sao? Ha ha ha... xem ra ông trời đối với Sở Cuồng ta không tệ lại cho ta cơ hội lập công tốt như vậy các huynh đệ tiến lên cho ta!!

Đại hán nghe vậy cười to một tiếng rồi quát lên.

Tuy Bái Nguyệt Quốc cách Sở Quốc rất xa nhưng xưa nay đều để ý nhất cử nhất động của đối thủ cho nên việc Sở Cuồng có thể nhận ra được Đông Phương Trường Minh gần đây rất nổi tiếng bên trong Sở Đô cũng là chuyện bình thường.

- Giết! Giết! Giết!!

Tiếng quát vừa dứt hơn vạn đại quân của Bái Nguyệt Quốc lập tức hung

mãnh xông về phía Thập Tam Doanh của Đông Phương Trường Minh.

- Giương cung lắp tên!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy như vậy sắc mặt vẫn không chút thay đổi nhàn nhạt kêu lên một tiếng.

- Lách cách... lách cách... lách cách....

Một ngàn binh sĩ phía sau lưng hăn lập tức tháo cung nỏ phía sau lưng mình xuống kéo dây lắp tên.

- Bắn!

Đông Phương Trường Minh lại quát lên một tiếng.

- Xiu xiu xiu...

Hơn một ngàn mũi tên lập tức xé gió bắn thẳng về phía quân địch ở phía xa.

Thập Tam Doanh được Đông Phương Trường Minh huấn luyện đã lâu mỗi người đều là Thần Xạ Thủ vừa xuất thủ trong chớp mắt đã miểu sát hơn ngàn quân địch

- Tê! Thuần trận tiến lên!

Sở Cuồng nhìn thấy như vậy không nhịn được hít sâu một hơi khí lạnh trong mắt tràn đầy kinh hãi nhưng hăn dù sao cũng là đại tướng sa trường từng trải qua trăm trận rất nhanh liền bình tĩnh lại quát lớn.

- Ầm!

Số quân lính Bái Nguyệt Quốc còn lại vừa nghe lệnh lập tức biến trận để

cho đội thuận tiện lên phía trước đỡ lấy những mũi tên đang bay đến.

- Tưởng làm như vậy là có thể an toàn sao? Ngây thơ! Toàn quân chia ra tiêu diệt kẻ địch!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cười lạnh một cái rồi nói.

- Vâng!

Các binh sĩ phía sau lưng hăn lập tức rút trường đao bên hông ra hung mãnh xông về phía kẻ địch.

- Giết!

- Giết sạch đám tạp chủng này!

- Người nào ngăn cản ta giết, giết, giết!!

- Giết!

.....

Ngay lập tức bên ngoài hẻm núi tiếng kêu chém giết vang lên tận trời, máu tươi không ngừng bắn ra bốn phía. Quân sĩ Thập Tam Doanh tuy có số lượng ít hơn đối phương nhưng mỗi người đều tinh binh có thể lấy một địch mười trong khoảng thời gian ngắn đã có thể áp đảo quân đội Bái Nguyệt Quốc.

- Khốn kiếp!

Sở Cuồng biết tình hình không ổn phần nộ quát lên một tiếng sau đó phóng ngựa lao thẳng về phía muốn Đông Phương Trường Minh muốn chém chết hăn để văn hồi thế cục.

- Ha!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cười lạnh một tiếng sau đó cũng phóng ngựa lao lên.

- Keng!

Khi hai người giao nhau chỉ nghe một âm thanh chói tai vang lên tiếp theo đó thân thể của Sở Cuồng ầm ầm ngã xuống mặt đất hai mắt trừng lớn trên khuôn mặt tràn đầy vẻ không thể tin được.

Hiển nhiên đến chết hắn vẫn không cách nào tin được mình lại có thể mất mạng trong tay một tiểu quỷ mười hai tuổi.

- Tướng quân chết rồi!

- Mau chạy đi!

- Rút mau!

....

Quân lính Bái Nguyệt Quốc nhìn thấy thống lĩnh ngã xuống thì vô cùng kinh hãi mất hết ý chí chiến đấu lập tức quay đầu bỏ chạy.

Đông Phương Trường Minh cũng không cho quân lính truy đuổi mà chỉ huy bọn họ quét dọn chiến trường sau đó từ từ theo lối cũ rút quân trở về.

Một lúc lâu sau khi đoàn quân trở về Ba Lăng Thành thì chỉ thấy Tướng quân Trương Long đang chỉ huy công tượng tu sửa cửa thành.

- Đông Phương Giáo Úy người về rồi! Không bị thương gì chứ??

Trương Long vừa nhìn thấy Đông Phương Trường Minh xuất hiện lập tức

bước lên khách khí chào hỏi tuy hiện tại trong quân doanh chức vị của hắn cao hơn đối phương rất nhiều nhưng đừng quên rằng Đông Phương Trường Minh còn có một thân phận khác là Đông Phương Tiểu Hầu Gia tương lai sẽ kế thừa Đông Phương Hầu Phủ chỉ bằng vào tầng thân phận này đã đủ để Trương Long đối đãi ngang hàng với hắn.

- Đa tạ Trương Tướng quân quan tâm! Mặt tướng may mắn không có chuyện gì!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì cũng ôm quyền hoàn lễ nói.

- Đông Phương Giáo Úy đây... số đầu người này là?

Trương Long gật nhẹ đầu một cái sau đó đảo mắt quan sát những binh sĩ phía sau lưng Đông Phương Trường Minh khi thấy được số đầu người bọn họ cầm trên tay thì không nhịn được lên tiếng hỏi.

- Bọn chúng sao? Là kẻ địch mai phục ta đã bị ta phản giết!!

Đông Phương Trường Minh đơn giản nói.

- Thì ra là vậy! Vậy thì ta phải chúc mừng Đông Phương Giáo Úy rồi lần này người giết được nhiều kẻ địch như vậy nhất định đã tích được đầy đủ công lao để thăng chức, xem ra không bao lâu nữa ta phải gọi người một tiếng Đông Phương Tướng quân rồi!!

Trương Long nghe xong ra vẻ vui mừng nói.

- Đa tạ Trương Tướng quân khen ngợi tại hạ thật không dám nhận!!

Đông Phương Trường Minh khách khí nói một tiếng sau đó hai người lại bàn luận thêm một số chuyện nữa rồi Đông Phương Trường Minh lên tiếng cáo từ đi tới Phủ Thành chủ báo cáo mọi chuyện cho Tư Mã Trường Phong.

....

- Ủm! Đông Phương Trường Minh lần này người làm không tệ số công lao này đúng là đủ để người thăng cấp Tướng quân!!

Bên trong Phủ Thành chủ sau khi Tư Mã Trường Phong nghe được của Đông Phương Trường Minh thì cười to nói.

- Bất quá năm nay người chỉ mới mười hai tuổi lịch duyệt có chút chưa đủ nếu như vào lúc này mà thăng chức cho người khó trách những người khác có lời dị nghị cho nên chỉ có thể ủy khuất người tiếp tục đảm đương Giáo Úy một thời gian nữa. Có được không?

Hơi dừng một chút Tư Mã Trường Phong đột nhiên chuyển giọng nói.

- Vâng! Tất cả nghe theo sắp xếp của Nguyên Soái đại nhân!!

Đối phương đã nói như vậy Đông Phương Trường Minh còn có thể nói cái gì chỉ có thể gật đầu đồng ý.

- Ủm! Người lui ra đi!

Tư Mã Trường Phong phát phát tay nói.

- Vâng!

Đông Phương Trường Minh nhanh chóng lui ra ngoài.

- Hừ! Sở Cuồng tên khốn nhà người có một vạn đại quân trong tay mà ngay cả một tên tiểu tử mười hai tuổi cũng không làm được đúng là một tên phế vật vô dụng! Chết đáng kiếp lắm!!

Một lát sau khi Đông Phương Trường Minh rời đi sắc mặt của Tư Mã Trường Phong đột nhiên đại biến trở nên âm trầm vô cùng nhìn vào cái đầu

của Sở Cuồng trên mặt đất không ngừng mắng chửi rồi vung chân ra đạp nát nó.

- Đông Phương Trường Minh lần này xem như là người may mắn nhưng mà vận may này của người không kéo dài bao lâu nữa đâu chỉ cần trận chiến này còn kéo dài thì ta vẫn còn có nhiều cơ hội từ từ chơi chết người!!

Tiếp theo đó chỉ thấy hắc nhìn theo phương hướng Đông Phương Trường Minh vừa rời đi trầm giọng gằn từng chữ tuy chỉ lời nói nhưng sát khí ẩn chứa trong đó lại cho người ta một cảm giác không rét mà run.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Chân Tướng (1)

Nửa năm sau trên một hoang mạc trải đầy cát vàng Đông Phương Trường Minh một thân ngân giáp ngồi trên lưng ngựa phóng mắt nhìn về phía trước.

- Giết!
- Người giết nhị ca ta rồi!
- Chết đi!
- Xì xì.....

Chỉ thấy lúc này trước mắt hãn cuộc chiến tranh điên cuồng nhất đã được bắt đầu dưới sự thống lĩnh của Trang A Phật quân lính Thập Tam Doanh không ngừng chém giết kẻ địch như cắt rau thái dưa trong ánh đao bóng thương máu tươi cùng với nội tạng vung vãi khắp nơi khung cảnh vô cùng máu tanh.

- Đại nhân đã giải quyết xong! Tiếp theo chúng ta phải làm gì nữa??

Sau một lúc lâu trận chiến cuối cùng cũng đã chấm dứt Trang A Phật lập tức quay đầu lại nhìn Đông Phương Trường Minh cười hỏi trải qua nửa năm không ngừng chém giết cộng thêm sự huấn luyện của hãn toàn bộ Thập Tam Doanh đều đã hóa thân thành những Hung Thần đáng sợ.

- Toàn quân nghỉ ngơi tại chỗ. Đợi mệnh lệnh tiếp theo!!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói một tiếng.

- Vâng!

Chúng quân sĩ nghe vậy cung kính kêu lên một tiếng sau đó bắt đầu ngồi xuống mặt đất nhắm mắt nghỉ ngơi hiển nhiên bọn họ đã quá quen với loại mệnh lệnh giống như thế này.

Mà Đông Phương Trường Minh cũng chuyển tầm mắt nhìn về phía xa giống như đang chờ đợi thứ gì vậy.

- Lọc cọc lọc cọc.....

Lại qua thêm một lát nữa ở phương xa đột nhiên xuất hiện một kỵ sĩ cưỡi ngựa phóng thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Thuộc hạ tham kiến Đông Phương Tướng quân!

Khi đến trước mặt hãn người kỵ sĩ lập tức nhảy khỏi lưng ngựa quỳ xuống dưới đất cung kính nói trải qua nửa năm chiến tranh bất luận là kinh nghiệm hay là công tích Đông Phương Trường Minh cũng đã đủ để thăng chức Tướng quân rồi cho dù trong lòng Tư Mã Trường Phong có không muốn cũng phải dựa theo quy tắc để cho hãn trở thành một tên Tướng quân mà Thập Tam Doanh cũng vì vậy thuận lý thành chương mở rộng biên chế lên đến con số một vạn người.

- Đứng lên đi! Lần này Đại Nguyên soái lại có mệnh lệnh gì?

Đông Phương Trường Minh nhìn người kỵ sĩ trầm giọng hỏi.

- Bẩm Đông Phương Tướng quân gần đây ở khu vực Mỏ sắt Ba Lâm xuất hiện bóng dáng thám mã quân địch Đại Nguyên soái lo lắng Bái Nguyệt Quốc có thể phái binh tập kích nơi đó cho nên muốn ngài đem quân đến đó trấn thủ!!

Tên kỵ binh cung kính nói.

- Mỏ sắt Ba Lâm? Nơi đó không phải đã có Lâm Hiên Tướng quân trấn giữ rồi sao? Còn cần ta làm gì??

Đông Phương Trường Minh nhú nhú mày hỏi lại theo hắc nhó thì Mỏ sắt Ba Lâm là một trong những Mỏ sắt lớn nhất ở phía Đông Bắc - Đại Sở cũng là nguồn nguyên liệu dùng để sản xuất vũ khí cho trận chiến tranh lần này cho nên ngay từ khi cuộc chiến bắt đầu Triều đình Đại Sở đã phái ra trọng binh trấn thủ nơi đó rồi tại sao bây giờ lại còn cử Đông Phương Trường Minh đi.

- Bẩm Tướng quân chuyện là thế này... do gần đây chiến huống không ngừng trở nên ác liệt cho nên Đại Nguyên soái quyết định rút Lâm Hiên Tướng quân về trợ giúp để cho ngài tạm thời trấn Mỏ Ba Lâm!!

Tên kỵ sĩ do dự một chút rồi nói ra.

- Ừm! Ta biết rồi người quay về đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cũng không hỏi nhiều nữa im lặng gật đầu một cái rồi nói.

- Vâng!

Tên kỵ sĩ kêu lên một tiếng sau đó lập tức rời đi.

- Nghỉ ngơi đủ rồi! Lên đường thôi!!

Đợi sau khi hắc đi khỏi Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó phóng ngựa chạy đi.

- Vù vù vù...

Quân sĩ Thập Tam Doanh cũng lập tức đuổi theo chủ soái.

.....

Thời gian như nước trong chớp mắt đã một tháng trôi qua kể từ sau khi Đông Phương Trường Minh được phái đến Mỏ Ba Lâm canh gác.

- Thùng thùng thùng...

Một ngày này khi Đông Phương Trường Minh đang ở bên trong một gian tĩnh thất bên trong hầm mỏ tu luyện thì đột nhiên bên ngoài lại vang lên tiếng trống cảnh báo.

- Tướng quân không hay rồi quân lính của Bái Nguyệt Quốc đến tập kích chúng ta!!

Trang A Phật từ bên ngoài chạy vào nhìn Đông Phương Trường Minh kinh hãi nói.

- Có ta ở đây sợ cái gì! Mau chuẩn bị tiếp chiến!!

Đông Phương Trường Minh mở mắt ra nghiêm giọng quát lên một tiếng.

- Vâng Tướng quân!

Trang A Phật nghe vậy trong lòng lập tức trấn định lại kêu lên một tiếng tiếp theo dưới sự chỉ huy của hãn quân sĩ Thập Tam Doanh nhanh chóng tập hợp lại bên ngoài Mỏ Ba Lâm sẵn sàng nghênh chiến.

Đông Phương Trường Minh đứng ở phía trên đài chỉ huy phóng mắt nhìn về phía xa quả nhiên đã phát hiện ra tung tích của địch nhân.

Nhân số của kẻ địch cũng không nhiều chỉ khoảng trăm người so với quân số của Đông Phương Trường Minh thì thật sự quá mức chênh lệch nhưng mà

Đông Phương Trường Minh cũng không vì vậy mà đánh giá thấp kẻ địch bởi vì hắn phát hiện mấy trăm kẻ địch đó đều đạt đến cảnh giới Nhị Giai, Tam Giai hơn nữa có hơn một phần ba là Ma Pháp Sư có thể nói là phi thường khó đối phó.

- Toàn quân đề phòng, các phương trận chú ý vào, cung tiễn chuẩn bị sẵn sàng!!

Đông Phương Trường Minh cao giọng quát lên một tiếng.

- Ầm ầm...

Một vạn đại quân lập tức theo lệnh của Đông Phương Trường Minh tiến hành bày trận.

Một lát sau trăm người áo đen đã tiến vào phạm vi của cung tiễn thủ.

- Bắn!

Đông Phương Trường Minh không chút do dự quát lên một tiếng.

- Xú xú xú....

Trong chớp mắt mấy ngàn mũi tên đã phá không bắn tới đám người áo đen.

- Ầm!

Đám người áo đen nhìn thấy mưa tên trút xuống đầu mình thì không hèn mà cùng vận cương khí hộ thân lên. Đối diện với cương khí hộ thân của Tam Giai cao thủ dù mưa tên có dày đặc cũng không thể tạo nên bao nhiêu hiệu quả một trong các sát chiêu lợi hại của Thập Tam Doanh cứ như vậy mà bị hóa giải.

- Tiếp tục bắn!

Nhìn thấy như vậy sắc mặt của Đông Phương Trường Minh vẫn không chút thay đổi quát lên một tiếng nữa.

- Xíu xíu xíu....

Đợt mưa tên nhanh chóng bắn ra.

- Đám người này thật sự là ngây thơ! Không lẽ chúng cho rằng số cung tiễn tầm thường này có thể ngăn cản chúng ta hay sao??

Đám hắc bào nhân nhìn thấy mưa tên lần nữa bắn tới thì khinh thường cười một tiếng bất quá rất nhanh chúng đã phát hiện chỗ không đúng bởi vì hơn một nửa những mũi tên trên không trung không ngờ lại đột nhiên bốc cháy hóa thành một đám hỏa điều lao xuống mặt đất.

- Âm ầm ầm...

Hỏa xà vừa đụng trúng cương khí hộ thân của đám hắc y nhân vô số tiếng nổ kinh thiên động địa liên vang lên phạm vi mấy trăm trượng xung quanh lập tức bị hỏa quang bao phủ sau một hai nhịp thở khói bụi từ từ tan đi để lộ ra mấy chục cái thi thể cháy đen bên trong.

- Lão đại không ngờ bọn chúng lại có Linh Cụ tiếp theo chúng ta phải làm thế nào đây?

Mắt thấy đồng bọn chết đi tại chỗ những tên hắc y nhân may mắn thoát chết không khỏi sợ hãi một tên không nhịn được kêu lên.

Linh Cụ mà hắn vừa nói đến là một loại phát minh do Luyện Khí Sĩ tạo ra để đối phó với Tây Phương Ma Pháp Sư trong trận đại chiến giữa hai đại lực vạn năm trước có lực sát thương phi thường lớn nếu dùng đủ nhiều thậm chí

không thua kém Ma Pháp Pháo bao nhiêu.

- Tất cả đừng sợ! Bây giờ chúng ta phân chia ra thành từng đội dùng tốc độ nhanh nhất tấn công vào bọn chúng như vậy cho dù bọn chúng có Linh Cự thì cũng không thể phát huy ra bao nhiêu công dụng!!

Hắc y nhân được gọi là lão đại suy nghĩ một chút rồi trầm giọng nói.

- Vâng!

Đám hắc y nhân còn lại nghe vậy tuy trong lòng vẫn còn sợ hãi nhưng cũng gật đầu một cái sau đó bắt đầu chia thành từng nhóm nhỏ phóng thẳng về phía quân đội của Đông Phương Trường Minh.

Cách làm này của " Lão đại " rất nhanh đã phát huy công hiệu cho dù trong tay đám người Đông Phương Trường Minh có Linh Cự nhưng do mục tiêu quá nhỏ cộng thêm đám Hắc y nhân đều là Nhị Giai, Tam Giai cao thủ tốc độ không tầm thường cho Hỏa Diễm Cung trong tay bọn họ nhất thời không thể phát huy ra bao nhiêu công dụng.

Sau một lúc lâu đám Hắc y nhân cuối cùng cũng đã di chuyển đến phạm vi an toàn lại lập tức phát động tấn công dựa vào sức sát thương kinh khủng của mình ép quân sĩ Thập Tam Doanh không thể không vứt bỏ cung tiễn trong tay dưới sự chỉ huy của Trang A Phật bắt đầu rút đao kiếm ra đánh xáp lá cà với quân địch.

Đám hắc y nhân chiếm ưu thế về lực lượng nhưng binh sĩ Thập Tam Doanh lại áp đảo về nhân số lại có quân trận do Đông Phương Trường Minh truyền thụ làm cho hai bên nhất thế lâm vào tình cảnh giằng co ai cũng không thể làm gì được ai.

Mà trong lúc này tên hắc y nhân được gọi là Lão đại kia cũng xông thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Vút!

Khi còn cách mục tiêu mấy trượng hăn đột nhiên há miệng phun ra một thanh phi kiếm màu vàng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Chân Tướng (2)

- Âm!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy phi kiếm bắn về phía mình thì lật tay âm âm đánh ra một quyền.

- Âm! Đùng!

Quyền kiếm va chạm vào nhau trong không trung lập tức vang lên từng tiếng nổ to tiếp theo đó chỉ thấy thanh phi kiếm màu vàng âm âm bay ngược trở lại.

Hắc y nhân Lão Đại nhìn thấy bản mạng phi kiếm mà mình nuôi dưỡng nhiều năm lại bị người thanh niên trước mắt dễ dàng đánh bay như vậy thì trong lòng vô cùng sợ hãi hai tay vội vàng đánh ra từng đạo thủ ấn quỷ dị.

- Grao!

Trong chớp mắt chỉ thấy sau lưng Hắc y nhân xuất hiện một đạo Kim Sắc Pháp Tướng lớn hơn mười trượng tay cầm một thanh cự kiếm màu bạc chém thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Đến đây đi!

Đông Phương Trường Minh cao giọng quát lên một tiếng.

- Ngang!

Trong lúc đang nói chuyện một con cự long màu trắng từ trong lòng bàn tay hần bay ra hung mãnh gầm lên một tiếng sau đó xông thẳng đến chỗ Kim Sắc Pháp Tướng.

- Âm âm âm....

Bạch Long đấu với Kim Sắc Pháp Tướng hai bên đều có lực phá hoại của hai bên đều phi thường cường đại chỉ trong một khoảng thời gian ngắn đã làm cho không gian xung quanh không thể nào chịu nổi áp lực bắt đầu xuất hiện một số vết nứt.

- Grao!

Lại qua thêm một lúc Bạch Long bỗng nhiên há miệng phun ra một quả cầu màu bạc bên trong chứa đầy lôi điện về phía Kim Sắc Pháp Tướng.

- Âm!

Lôi Châu vừa bắn trúng Kim Sắc Pháp Tướng đầu tiên tạo ra vô số tiếng nổ dày đặc liên miên không dứt ngay sau đó chỉ nghe một tiếng nổ kinh thiên vang lên kèm theo đó là một màn hào quang trắng xóa bắn ra bốn phía.

Đối diện với màn hào quang này cho dù là Đông Phương Trường Minh cũng phải khép hờ hai mắt lại.

Khi hần lần nữa mở mắt ra thì chỉ thấy vùng không gian trăm trượng trước mắt mình đã hoàn toàn trở thành một đám hỗn độn mà Kim Sắc Pháp Tướng cũng đã bị hủy diệt triệt để hóa thành vô số mảnh nhỏ bay đi trong gió.

- Phụt!

Tuyệt chiêu vừa bị phá Lão đại của đám Hắc y nhân liền há miệng phun ra một ngụm máu tươi hiển nhiên bị thương cực kỳ nặng nhưng vào giờ phút

này hẳn nào có tâm tình để ý đến những chuyện này thừa lúc Đông Phương Trường Minh còn chưa để ý đến mình lập tức quay đầu lại thi triển độn thuật bảo chạy.

- Muốn chạy? Mơ tưởng!!

Nhưng mà Đông Phương Trường Minh làm sao có thể để cho kẻ địch dễ dàng chạy thoát như vậy chỉ thấy hắn chậm rãi nâng tay phải lên.

- Ầm!

Bạch Long trên bầu trời lập tức hóa thành một tấm lưới lớn dùng tốc độ mắt thường không thể nào thấy được trói chặt Lão đại của đám Hắc y nhân lại sau đó kéo hắn đến trước mặt Đông Phương Trường Minh.

- Chết đi!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói một tiếng sau đó đưa tay lên muốn một chương giết chết đối phương.

- Khoan đã Đông Phương Trường Minh nếu như ngươi không muốn biết ai đã hại chết Đông Phương Lăng Thiên và Đông Phương Lăng Vân thì cứ giết ta! Sau này cũng đừng có hối hận vì quyết định hôm nay!!

Đúng lúc này đột nhiên Lão đại của đám Hắc y nhân lại cao giọng quát lên một tiếng.

- Người nói như vậy chẳng lẽ người biết là ai đã chủ mưu hại chết phụ thân và gia gia ta sao?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì hơi sững người lại trầm giọng hỏi.

- Đúng vậy! Chỉ cần người hứa không giết ta thì ta có thể đem hết đầu

đuôi của chuyện này kể cho người biết!!

Lão đại của đám Hắc y nhân vội vàng gật đầu nói.

- Dựa vào cái gì mà ta phải tin người chứ?

Đông Phương Trường Minh nhú nhú mày một chút rồi hỏi.

- Bằng vào sinh mạng của ta đang nằm trong tay người không đủ sao?

Lão đại của đám Hắc y nhân nhỏ giọng nói.

- Không đủ! Trừ khi người có thể phát ra Tâm Ma Chi Thệ nếu không đừng hòng ta tin người!!

Đông Phương Trường Minh lạnh lùng nói.

- Được! Ta xin thề những chuyện Ngụy Duyên ta sắp nói đều là sự thật một trăm phần trăm nếu có nửa phần giả dối thì ta sẽ bị Thiên Ma phạt tâm Thiên Hỏa phần thân chết không toàn thân!!

Lão đại của đám Hắc y nhân nghe vậy suy nghĩ một chút rồi cắn răng phát ra Tâm Ma Chi Thệ.

- Bây giờ người có thể tin ta rồi chứ?

Sau khi làm xong Ngụy Khoái nhìn Đông Phương Trường Minh dò hỏi.

- Tạm được rồi nói đi!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái nói.

- Thật ra sở dĩ Đông Phương Lăng Thiên và Đông Phương Lăng Vân chết đi là do Tư Mã Trường Phong gây ra!!

Ngụy Khoái trịnh trọng nói.

- Tư Mã Trường Phong? Hẳn thì liên quan gì đến chuyện này?

Đông Phương Trường Minh nghe xong thì lộ vẻ không hiểu hỏi.

- Người nghe xong những lời của ta nói thì sẽ hiểu hết mọi chuyện!

Ngụy Khoái trầm giọng nói một tiếng sau đó đem hết giao dịch của Tư Mã Trường Phong và Bái Nguyệt Quốc kể hết cho Đông Phương Trường Minh nghe.

- Tư Mã Trường Phong tên khốn kiếp nhà người!!

Sau khi nghe xong tất cả mọi chuyện Đông Phương Trường Minh căn cứ nói ra mấy chữ đồng thời trong mắt hắn cũng lóe lên một loại sát khí kinh thiên động địa.

Ngụy Khoái đang bị trói trên mặt đất nhìn thấy sát khí trong mắt Đông Phương Trường Minh thì không nhịn được rung mình một cái.

- Người nói như vậy có chứng cứ gì không?

Nhưng mà Đông Phương Trường Minh đã khôi phục lại sự bình tĩnh thở ra một ngụm trọc khí lại lần nữa nhìn Ngụy Khoái hỏi hắn tuy không nghi ngờ độ tin cậy trong lời nói của đối phương nhưng cũng biết rõ rằng phải có chứng cứ xác thực mới có thể buộc tội được Tư Mã Trường Phong nếu không thì chỉ dựa lời nói của một tên Tướng địch căn bản không thể làm gì được vị Đại Nguyên soái tay nắm trọng binh này.

- Có... có trong tay ta đúng là có chứng cứ Tư Mã Trường Phong tư thông với Bái Nguyệt Quốc chúng ta!!

Đã chứng kiến kinh thiên sát khí trong mắt Đông Phương Trường Minh

Ngụy Khoái sao dám chậm trễ vội vàng lấy trong người ra một viên Nguyệt Ánh Thạch đưa cho Đông Phương Trường Minh.

- Viên Nguyệt Ánh Thạch này có tác dụng gì?

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy Nguyệt Ánh Thạch thì trầm giọng hỏi.

- Bẩm đại nhân tiểu nhân vốn là cháu Sát Thần - Ngụy Vô Nhai thủ lĩnh Ảnh Nguyệt Sát Đoàn của Bái Nguyệt Quốc cũng là người trực tiếp bàn bạc chuyện hợp tác với Tư mã Trường Phong. Khi hai bên bàn bạc Gia gia ta đã bí mật sử dụng viên Nguyệt Ánh Thạch này ghi lại tất cả lần này biết tiểu nhân đến đây làm nhiệm vụ cho nên đã đem nó giao cho ta để đề phòng bất trắc!!

Ngụy Khoái cung kính nói.

- Tốt! Mau bảo người của người dừng tay cho ta!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy hài lòng gật đầu một cái sau đó trầm giọng nói.

- Vâng! Tất cả dừng tay hết cho ta!!

Ngụy Khoái gật đầu một cái sau đó hét lớn một tiếng âm thanh vang vọng hư không truyền vào tai đám Hắc y nhân đang chiến đấu phía dưới.

- Cái gì? Dừng tay? Lão đại bảo chúng ta dừng tay!!

- Sao lại như vậy?

- Đừng hỏi nhiều mau bỏ vũ khí xuống đi!!

- Đúng đó! Đúng đó!!

.....

Đám Hắc y nhân đang chiến đấu phía dưới nghe thấy âm thanh của Ngụy Khoái thì vô cùng kinh ngạc nhưng mà bọn họ đều là tinh binh được huấn luyện vô cùng nghiêm ngặt lập tức làm theo lệnh bỏ vũ khí xuống đầu hàng.

Binh sĩ của Thập Tam Doanh thấy vậy cũng không tiếp tục động thủ nữa mà nhanh chóng lấy dây trói đặc chế ra đám tù binh vừa đầu hàng lại.

- Tướng quân bây giờ chúng ta phải làm gì?

Sau một lát Trang A Phật bước tới trước mặt Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Chuẩn bị ngựa cho ta toàn quân trở về đại doanh!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng ra lệnh.

- Vâng Tướng quân!

Trang A Phật nghe vậy tuy trong lòng có nghi hoặc nhưng cũng không hỏi nhiều cung kính kêu lên một tiếng.

....

Nửa ngày sau toàn bộ quân lính Thập Tam Doanh đã trở về Ba Lăng Thành sau khi về tới nơi hãn không nói một lời trực tiếp xông thẳng bên trong Phủ Thành chủ.

- Đông Phương Trường Minh không phải Bốn soái đã ra lệnh cho người đi trấn giữ Mỏ Ba Lâm rồi sao? Tại sao bây giờ lại đột nhiên trở về đây??

Lúc này Tư Mã Trường Phong đang cùng chư Tướng bàn bạc chuyện bên trong đại sảnh nhìn thấy Đông Phương Trường Minh xông vào thì quát lên

hỏi.

- Bốn tọa trở về đây là vì luận tội tên phản tướng phản bội triều đình nhà ngươi!!

Đông Phương Trường Minh cao giọng quát lên.

- Khốn kiếp! Tên tiểu tử nhà ngươi dám vô lễ với Bốn soái người đầu mau bắt hắn lại cho ta!!

Tư Mã Trường Phong nghe vậy tức giận quát lên một tiếng.

- Keng keng keng...

Chư tướng nghe lệnh lập tức rút binh khí của mình ra muốn xông lên chế ngự Đông Phương Trường Minh lại nhưng bọn họ còn chưa kịp động thủ thì hắn đã lấy từ trong người ra một tấm kim bài giơ cao lên.

- Đông Phương Hầu Lệnh? Đông Phương Trường Minh ngươi lấy nó ra là có ý gì??

Chư tướng vừa nhìn thấy tấm kim bài đó trên mặt lập tức xuất hiện vẻ kinh hãi nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Rất đơn giản ý của ta chính là hôm nay ta không dùng thân phận Tướng quân của quân đội mà dùng thân phận của Đông Phương Hầu của Đại Sở luận tội Tư Mã Trường Phong hy vọng các người không nhúng tay vào chuyện này!!

Đông Phương Trường Minh cao giọng quát.

- Đông Phương Trường Minh ngươi nói muốn luận tội ta thật ra là tội gì?

Tư Mã Trường Phong ngồi trên chủ vị đã hơi bình tĩnh lại nghe thấy lời

của Đông Phương Trường Minh thì cười hỏi hần căn bản không tin chuyện Đông Phương Trường Minh có thể luận tội mình chuyện gì.

- Người xem đây là cái gì đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười một cái sau đó lấy viên Nguyệt Ánh Thạch Ngự Khoái đưa cho mình ra truyền linh lực vào bên trong.

- Ầm!

Nguyệt Ánh Thạch vừa nhận được linh lực của Đông Phương Trường Minh thì phát ra một luồng ánh sáng bắn lên trời tạo thành một khung cảnh.

Mọi người trong đại sảnh không hện mà cùng đưa mắt nhìn lên.

Khung cảnh mà Nguyệt Ánh Thạch chiếu ra là một ngọn núi cao trên ngọn núi có hai bóng người đang đứng một người trong đó chính là Tư Mã Trường Phong người còn lại là một lão giả tóc bạc chính là Gia gia của Ngự Khoái Sát Thần - Ngự Vô Nhai!!

- Không biết Tư Mã Đại Tướng quân hện ta ra đây là có chuyện gì?

Lúc này chỉ nghe Ngự Vô Nhai nhìn Tư Mã Trường Phong hỏi.

- Không dám dấu Ngự Đoàn trưởng hôm nay ta mời ngài ra đây là muốn bàn một vụ giao dịch!!

Tư Mã Trường Phong nhìn Ngự Vô Nhai cười nói.

- Giao dịch? Giữa chúng ta có giao dịch gì để bàn chứ??

Ngự Vô Nhai kinh ngạc nhìn Tư Mã Trường Phong hỏi.

- Giao dịch mà ta muốn làm chính là muốn Ảnh Nguyệt Sát Đoàn các người phải ra sát thủ giúp cho ta diệt trừ hai người Đông Phương Lăng Thiên và Đông Phương Lăng Vân giúp ta ngồi lên vị trí Đại Sở - Đại Nguyên Soái.

Tư Mã Trường Phong trình trọng nói.

- Muốn Ảnh Nguyệt Sát Đoàn chúng ta giúp người thì bọn ta có lợi ích gì?

Ngụy Vô Nhai nghe vậy trong lòng tuy rất kinh hãi nhưng mà bên ngoài vẫn tỏ vẻ không nóng không lạnh nói.

- Không phải xưa nay Bái Nguyệt Quốc các người xưa nay luôn rất muốn có được hai mươi thành trì ở phía Đông Bắc của Đại Sở ta sau khi các người giúp ta hoàn thành chuyện này ta sẽ đem hai mươi thành trì đó tặng cho các người xem như là lễ vật để báo đáp!!

Tư Mã Trường Phong nhìn Sát Thần trầm giọng nói.

- Ta dựa vào các gì phải tin người!!

Ngụy Vô Nhai trầm giọng hỏi.

- Dựa vào cái này!

Tư Mã Trường Phong lấy từ trong người ra một vật ném cho Ngụy Vô Nhai.

- Tốt! Nếu như người đã hạ vốn như vậy thì bọn ta tin người một lần!!

Ngụy Vô Nhai đảo mắt nhìn qua vật đó một lần sau đó nhìn Tư Mã Trường Phong kêu lên một tiếng thì ra vật mà Tư Mã Trường Phong vừa đưa cho hắn là một bức thư trong đó có ghi chép đầy đủ kế hoạch của mình hơn nữa trên đó còn có chữ ký, dấu tay và ấn tín của Tư Mã Trường Phong.

Chỉ cần Bái Nguyệt Quốc đưa thứ này cho Sở Đế thì Tư Mã Trường Phong hẳn sẽ lập tức thân bại danh liệt không còn chốn dung thân.

- Tốt! Chúng ta hợp tác vui vẻ!!

Tư Mã Trường Phong vui vẻ kêu lên một tiếng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Phá Định (1)

- Đông Phương Trường Minh người chỉ dựa vào một viên Nguyệt Ánh Thạch mà muốn cáo buộc Bốn soái thông địch phản quốc thật sự là quá mức hoang đường.

Sau khi xem xong hình ảnh bên trong Nguyệt Ánh Thạch trong lòng Tư Mã Trường Phong vừa tức giận vừa kinh hãi nhưng mà hăn dù sao cũng là người đã lăn lộn trên quan trường nhiều năm tâm cơ rất là thâm trầm chỉ trong chốc lát đã bình tĩnh lại nhìn Đông Phương Trường Minh quát hỏi.

- Hoang đường? Đại Nguyên soái chút nữa ngài sẽ biết lời nói của ta thật ra có phải là hoang đường hay không. Dẫn hăn vào đây!!

Đông Phương Trường Minh cười lạnh nói.

Tiếng nói của hăn vừa dứt thì bên ngoài lập tức xuất hiện hai tên binh sĩ kéo theo Ngụy Khoái toàn thân bị trói vào bên trong đại sảnh.

- Đông Phương Tướng quân không Tiểu Hầu Gia người này là?

Chư tướng đảo mắt quan sát Ngụy Khoái một lần sau đó nhìn Đông Phương Trường Minh tò mò hỏi.

- Chư vị Tướng quân người này tên là Ngụy Khoái là tướng địch đã dẫn quân tập kích Mỏ Ba Lâm của ta cũng là cháu của Sát Thần - Ngụy Vô Nhai viên Nguyệt Ánh Thạch trong tay ta chính là do hăn đưa cho!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói.

- Ngụy Khoái mau đem hết những điều người đã nói với ta kể lại cho chư vị Tướng quân ở đây đi!!

Hơi dừng một chút hẳn lại tiếp tục.

- Vâng đại nhân!

Ngụy Khoái cung kính nói một tiếng sau đó nhanh chóng đem hết mọi chuyện từ đầu tới đuôi nói ra.

- Tê!

Sau khi nghe hết mọi chuyện chư tướng đồng thời hít sâu một hơi khí lạnh kinh hãi nhìn Tư Mã Trường Phong tất cả bọn họ đều không thể nào tin được Đại Nguyên soái của mình lại có thể làm ra chuyện hãm hại đồng liêu mãi quốc cầu vinh như vậy.

- Grao!

Tư Mã Trường Phong trông thấy ánh mắt chúng tướng thì bỗng nhiên giống như phát điên gầm lên một tiếng sau đó vung tay ném ra một quả cầu màu đen.

- Lôi Chấn Tử.

Chư tướng nhìn thấy mấy viên cầu màu đen đó thì kinh hãi hét lên một tiếng vội vàng lui về phía sau.

- Vút!

Nhân lúc mọi người đang bận rộn đối phó với mấy viên Lôi Chấn Tử mà mình phóng ra Tư Mã Trường Phong lập tức thi triển khinh công hóa thành

một đạo hào quang lao ra khỏi Phủ Thành chủ.

Bây giờ trong đầu Tư Mã Trường Phong chỉ có một ý nghĩ đó là chạy phải chạy cho thật nhanh dù thế nào cũng phải thoát ra khỏi đây chỉ cần có thể thoát được dựa vào thực lực Tứ Giai và khối tài sản khổng lồ tích lũy được trong mấy chục năm qua cho dù không có chức Đại Nguyên soái - Đại Sở thì Tư Mã Trường Phong vẫn tự tin có thể sống tiêu điều khoái hoạt.

Nhưng mà Đông Phương Trường Minh làm sao có thể để cho kẻ thù hại chết phụ thân và gia gia của mình chạy thoát dễ dàng như vậy được chỉ thấy hần bước lên phía trước một bước thân hình liền quỷ dị biến mất một giây sau lại xuất hiện trước mặt Tư Mã Trường Phong ầm ầm đánh ra một quyền.

- Phụt!

Tư Mã Trường Phong bị một quyền của Đông Phương Trường Minh đánh trúng lập tức phun ra một ngụm máu tươi ngã xuống đất bất tỉnh.

Chư tướng vừa mới đuổi đến nhìn thấy cảnh này sắc mặt đều vô cùng kinh hãi giống như là gặp quỷ vậy bọn họ tuy biết là tốc độ tu luyện của vị Tiểu Hầu Gia này rất nhanh thực lực cũng vô cùng cường đại nhưng bọn họ nghĩ thế nào cũng không ngờ được chỉ trong một khoảng thời gian ngắn hần đã phát triển đến mức có thể giải quyết Tư Mã Trường Phong chỉ trong vòng một chiêu.

- Mau bắt trói hần lại đợi đến khi trận chiến này kết thúc thì giải về giao cho triều đình phán xử!!

Đông Phương Trường Minh không quan tâm đến kẻ khác nhìn mình như thế nào sau khi đánh ngất Tư Mã Trường Phong thì trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Vâng Tiểu Hầu Gia!

Chư tướng nghe vậy cung kính kêu lên một tiếng sau đó hai người trong nhanh chóng lôi Tư Mã Trường Phong đang hôn mê trên mặt đất vào đại lao.

- Chư vị Tướng quân không... không xong rồi quân địch đã đánh tới dưới thành rồi!!

Đúng lúc này đột nhiên lại có một tên binh sĩ hoảng hốt chạy vào kêu lớn.

- Cái gì? Tại sao lại như vậy?

- Sao đại quân Bái Nguyệt Quốc lại đánh tới vào lúc này??

Chư tướng nghe xong thì hoảng sợ nói ngày hôm nay đại biến liên tục xảy ra thật sự làm cho bọn họ có chút thích ứng không kịp.

- Tất cả dừng ồn! Ta nghĩ là do tướng soái của địch đã nhận được tin về chuyện của ta cho nên mới muốn nhân cơ hội nội bộ chúng ta rối loạn đến đánh lén!!

Đông Phương Trường Minh nhíu nhíu mày suy nghĩ một chút rồi kêu lên một tiếng.

- Như vậy Tiểu Hầu Gia bây giờ chúng ta phải tính sao?

Trương Long Tướng quân là người đầu tiên bình tĩnh lại nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Trước tiên các người theo ta lên tường thành quan sát tình hình cái đã!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói.

- Vâng!

Chư tướng đồng loạt kêu lên một tiếng sau đó đi theo Đông Phương

Trường Minh.

....

Khi bọn họ bước lên tường thành thì chỉ thấy bên ngoài Ba Lăng Thành đã bị một biển người mặc giáp đen bao phủ.

Dẫn đầu đại quân Bái Nguyệt Quốc là một chiếc thanh đồng chiến xa người ngồi trên đó là một lão giả thân cao ba trượng hai mắt lấp lánh tinh quang chính là Bình Thiên Đại Tướng quân của Bái Nguyệt Quốc - Vân Phụng Thiên.

- Tiểu Hầu Gia xem ra lần này bọn chúng đã khuynh sào xuất động không dự tính chừa lại đường lui nữa rồi!!

Trường Long đảo mắt quan sát biển người đông nghịt trước mắt một vòng rồi nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái trong lòng cũng không có quá nhiều ngạc nhiên bởi vì hẳn hiểu rằng lúc này Bái Nguyệt Quốc đã mất đi tên nội ứng Tư Mã Trường Phong tất nhiên không muốn dây dưa nữa mà sẽ dốc hết toàn lực xuất binh công phá Ba Lăng Thành để hoàn thành chiến lược công lược Đông Bắc lần này của bọn họ.

- Trường Long ngươi mau báo cho đội Hỏa Diễm Cung vào vị trí!

Tiếp theo chỉ nghe Đông Phương Trường Minh quát lớn.

- Vâng!

Trường Long nghe lệnh lập tức chạy đi truyền lệnh trong chớp mắt hơn một vạn cung tiễn thủ tay cầm Hỏa Diễm Cung đã bước lên tường thành.

- Bắn!

Đông Phương Trường Minh lại kêu lên một tiếng.

- Xíu xíu xíu....

Hơn một vạn mũi Hỏa Diệu Vũ Tiên lập tức được bắn ra.

- Đối phương dùng Linh Cự người mau báo cho Ma Pháp Sư lập màn chắn phòng thủ!!

Vân Phụng Thiên ngồi trên thanh đồng chiến xa thấy vậy trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Ầm! Ầm!

Dưới mệnh lệnh của hắn một lớp màn sáng to lớn nhanh chóng được dựng lên trên bầu trời bao phủ hoàn toàn hai mươi vạn đại quân của Bái Nguyệt Quốc lại khiến cho Hỏa Diệu Vũ Tiên dù có cường đại đến mấy cũng không thể tạo ra bao nhiêu công dụng.

- Tiểu Hầu Gia đối phương đã có đề phòng bây giờ chúng ta phải làm sao đây??

Chư tướng Đại Sở thấy vậy thì lo lắng nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Trương Long người ở lại đây chỉ binh sĩ tiếp tục bắn tên không được để cho Ma Pháp Sư của đối phương rảnh tay còn những người khác chuẩn bị theo ta xuất trận!!

Đông Phương Trường Minh không nóng không lạnh ra lệnh.

- Vâng!

Chư tướng cung kính kêu lên một tiếng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Phá Địch (2)

- Ken kết...

Trong chớp mắt cửa lớn Ba Lăng Thành từ từ mở ra Đông Phương Trường Minh cười ngửa tay cầm Phương Thiên Họa Kích dẫn theo quân đội Sở Quốc từ bên trong thành lao ra.

- Truyền lệnh xuống bảo Long Kỳ Bình lập tức xuất chiến nghiền nát bọn chúng cho ta!!

Vân Phụng Thiên ngồi trên chiến xa thấy vậy lạnh lùng kêu lên một tiếng.

- Vâng!

Viên phó tướng ở bên cạnh nghe vậy cung kính kêu lên một tiếng sau đó lập tức đi truyền lệnh.

- Ầm ầm ầm....

Một lát sau chỉ thấy một đám hơn một vạn kỵ sĩ thân mặc trọng giáp che kín cả người cưỡi trên những con Địa Long to hơn mười trượng từ bên trong đại quân Bái Nguyệt Quốc chắn trước mặt đám người Đông Phương Trường Minh đang tiến tới.

Mỗi bước đi của bọn họ đều khiến cho mặt đất ầm ầm chấn động.

- Tiểu Hầu Gia bọn chúng là Quân đoàn Đại Địa Long Kỳ Bình lừng danh của Bái Nguyệt Quốc mỗi một tên kỵ sĩ đều là Nhị Giai cao thủ cộng thêm có

trọng giáp và Địa Long phụ trợ lực sát thương vô cùng đáng sợ chúng ta tốt nhất nên tạm lánh phong mang của bọn họ.

Một viên tướng bên cạnh Đông Phương Trường Minh nhìn thấy đám Long Kỵ Binh xuất hiện thì kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Tiểu Hầu Gia Trương Lôi nói đúng đám Long Kỵ Binh này không thể khinh thường được tốt nhất nên tạm lánh phong mang của bọn chúng!

- Đúng đó!

- Chúng ta tốt nhất nên tạm lánh phong mang!!

...

Những người khác nghe vậy cũng rồi rít lên tiếng hiển nhiên trước đây bọn họ đều đã từng chịu không ít thiệt thòi trong tay đám Long Kỵ Binh này.

Đông Phương Trường Minh im lặng không nói tiếng nào đảo mắt quan sát đám Long Kỵ Binh trước mặt thì chỉ thấy đúng như lời chư tướng nói bọn chúng mỗi người đều có thực lực Nhị Giai trên người lại mặc trọng giáp che kín toàn thân lại có tọa kỵ Địa Long hỗ trợ đúng thật là một đoàn quân đủ để quét ngang bất cứ đối thủ nào trên chiến trường.

Đáng tiếc ngày hôm nay đối thủ của bọn chúng gặp phải lại là Đông Phương Trường Minh tuy rằng hiện nay thực lực của hắn chưa khôi phục đến mức có thể một mình giết sạch vạn kỵ binh trong đầu cũng không có quá nhiều quân trận có thể dùng nhưng hắn lại có một thứ mà người khác không thể có đó chính là thần thức của hắn vô cùng hùng mạnh.

Chỉ dựa vào thần thức biến thái này đã đủ để hắn có thể tìm ra được nhược điểm của đám Long Kỵ Binh từ đó kích phá chúng.

- Cung tiễn thủ nghe lệnh nhắm vào cổ của bọn chúng cho ta!!

Sau một lát chỉ nghe Đông Phương Trường Minh trầm giọng quát lên một tiếng.

- Xú xú xú....

Dưới mệnh lệnh của hãn hàng vạn mũi tên từ tay của quân sĩ Đại Sở đồng loạt bắn về phía Quân đoàn Long Kỳ Binh nhưng đối diện với thiết giáp của bọn họ chúng không tạo được bao nhiêu hiệu quả vừa chạm vào đã gãy làm đôi.

- Các huynh đệ xông lên giết hết bọn chúng cho ta!!

Thủ lĩnh của đám Long Kỳ Binh cười lạnh ra lệnh một tiếng.

- Giết giết giết....

Một vạn Long Kỳ Binh lập tức ầm ầm xông lên hoàn toàn không xem những mũi tên bắn lên người mình ra gì có điều khi quân lính Đại Sở bắn đến loạt tên thứ mười thì đám Long Kỳ Binh lại bắt đầu cảm thấy không ổn bởi vì bọn chúng phát hiện điểm nối giữa phần cổ và phần thân thiết giáp của bọn họ đang mang trên người không ngờ bắt đầu xuất hiện những vết nứt rạn.

- Rắc rắc...

Đến loạt tên thứ mười một phần chiến giáp đó cuối cùng cũng vỡ nát ra cổ của đám Long Kỳ Binh trần trụi lộ ra dưới mắt những Thần Tiễn Thủ của Đại Sở.

- Ầm ầm ầm...

Loạt tiễn thứ mười hai vừa bắn ra vô số Long Kỳ Binh lập tức ầm ầm ngã xuống trên mặt đất.

- Hay!

- Hay lắm!

- Tiểu Hầu Gia vạn tuế!

- Tiểu Hầu Gia vạn tuế!

- Tiểu Hầu Gia vô địch!

Quân đội Đại Sở nhìn thấy như vậy thì vui mừng hoan hô còn quân đội Bái Nguyệt Quốc thì đồng loạt hít sâu một hơi khí lạnh bọn họ không thể nào tin được Quân đoàn Long Kỳ Binh niềm tự hào bấy lâu nay của bọn họ lại có thể dễ dàng đánh bại như vậy được.

- Ha!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy như vậy thì trên môi không tự giác xuất hiện một nụ cười bởi vì hắn biết rằng vào lúc này quân đội Đại Sở của hắn đã thành công triệt hạ được sĩ khí của Bái Nguyệt Quốc chiếm được ưu thế rất lớn trong trận chiến sắp tới nhưng hắn cũng sẽ không ngây thơ đến mức cho là làm như vậy thì có thể dễ dàng đánh bại quân đội Bái Nguyệt Quốc dù sao trong chiến tranh uy mô thế nào cái quan trọng là năng lực chỉ huy của chủ soái.

Mà về phương diện này thì hắn không có lòng tin có thể thắng một lão tướng như Vân Phụng Thiên phải tìm cách mới được!

Đông Phương Trường Minh âm thầm suy nghĩ sau một lát trong mắt hắn bỗng nhiên hiện lên một tia sáng.

- Đại Tướng quân bây giờ chúng ta phải làm sao?

Ở phía bên kia viên phó tướng của Vân Phụng Thiên lo lắng nhìn chủ soái hỏi lúc đầu bọn họ muốn dùng Long Kỵ Binh để triệt hạ sĩ khí của quân đội Đại Sở không ngờ bây giờ lại phản tác dụng.

- Long Kỵ Binh là chiến lực quan trọng của chúng ta tuyệt đối không thể tổn thất thêm được nữa mau báo cho bọn chúng lui về phía sau!!

Vân Phụng Thiên không hổ danh là lão tướng đã trải qua sa trường nhiều năm đối diện với đại biến cũng không chút kinh hãi bình tĩnh ra lệnh.

- Vâng!

Viên Phó tướng trình trọng kêu lên một tiếng sau đó phất phất cây lệnh kỳ trong tay.

- Vù!

Vừa nhận được lệnh Quân đoàn Long Kỵ Binh không chút do dự lập tức triệt thoái về phía sau.

- Toàn quân xông lên!

Tiếp theo chỉ thấy Vân Phụng Thiên rút trường đao bên hông ra hét lên một tiếng.

- Giết!

Hiệu lệnh vừa dứt hai mươi vạn quân Bái Nguyệt Quốc hóa thành một dòng nước lũ hung mãnh xông lên thế không thể đỡ.

- Toàn quân chia ra!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy như vậy sắc mặt vẫn vô cùng bình tĩnh không chút biến hóa trải qua nửa năm giao chiến ít nhiều gì hãn cũng đã

có chút tâm đắc ngay lúc thiết kỵ quân địch sắp tới chỉ nghe hân kêu lên một tiếng quân đội Đại Sở nhanh chóng tách ra làm hai phần.

Thiết kỵ quân của Bái Nguyệt Quốc lập tức xông vào bên trong khe hở khi bọn chúng sắp xuyên qua đại quân thì đột nhiên từng hàng cọc gỗ nhọn lại xuất hiện ở phía trước, tốc độ cực nhanh mà thiết kỵ Bái Nguyệt Quốc luôn tự hào giờ phút này lại hóa thành nhược điểm đoạt mạng khiến chúng không thể nào dừng lại kịp tất cả chiến mã trực tiếp đụng phải cọc nhọn xung lực cường đại thậm chí còn khiến cho một số con trực tiếp bay lên trời.

- Giết!

Vào lúc này dưới mệnh lệnh của Đông Phương Trường Minh quân đội Đại Sở lần nữa hợp trận lại tiến hành vây giết trong chớp mắt đã có hơn ngàn người chết.

Thời gian từng chút một trôi qua khi Mặt trời lên cao số lượng quân của Bái Quốc ngã xuống đã lên đến con số năm vạn người bên phía Đông Phương Trường Minh cũng tổn thất mất hai vạn nhưng hai bên vẫn không có dấu hiệu dừng lại mà dần dần trở nên còn kịch liệt hơn trước.

- Truyền lệnh xuống điều chỉnh quân trận hóa thành - Quân Xà Loạn Vũ Trận!

Ở bên phía Bái Nguyệt Quốc lúc này chỉ nghe Vân Phụng Thiên quát lên một tiếng.

Quân trận của đại quân Bái Nguyệt Quốc lập tức xảy ra biến hóa từ từ phân tán ra nhiều nhánh tấn công phân tán lực lượng của quân đội Đại Sở ra thành nhiều phần nhỏ.

- Toàn quân biến trận hóa thành - Tinh Đấu Trận!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng quát lên một tiếng quân đội Đại Sở lập tức hóa thành các ngôi sao giăng co với quân đội của Bái Nguyệt Quốc.

Còn nhánh quân chủ lực do Đông Phương Trường Minh chỉ huy thì trực tiếp như nước lũ ào ào xông thẳng về phía Vân Phụng Thiên.

- Người tiểu tướng đang xông qua đây là ai vậy?

Vân Phụng Thiên thấy vậy thì trầm giọng hỏi Phó tướng.

- Bẩm Đại Tướng quân người đó là Đông Phương Trường Minh con trai của Đông Phương Lăng Vân cháu trai của Đông Phương Lăng Thiên!!

Viên Phó tướng lập tức nói.

- Thì ra là Tướng môn hổ tử không trách lại lợi hại như vậy. Nhưng mà người muốn đánh bại Bái Nguyệt Quốc ta thì còn xa lắm Lý Nguyệt người lập tức ra tay giải quyết hẳn cho ta!!

Vân Phụng Thiên nghe vậy gật gù một cái sau đó quát lên.

- Vâng!

Một tên Tướng quân của Bái Nguyệt Quốc nghe vậy cung kính kêu lên một tiếng sau đó phóng ngựa lao ra muốn lấy mạng Đông Phương Trường Minh.

- Vụt!

Nhưng mà ai ngờ hắn còn chưa kịp xuất đao thì đã bị đã bị Đông Phương Trường Minh vung kích giết chết tiếp theo đó chỉ thấy hắn không mất chút sức lực nào đã đến trước mặt Vân Phụng Thiên.

- Tiểu tử Đông Phương Trường Minh gặp qua Vân Đại Tướng quân!!

Khi đến trước mặt đối phương Đông Phương Trường Minh đột nhiên chấp tay nói.

- Đông Phương Trường Minh người đến đây là có việc gì?

Tuy trong lòng Vân Phụng Thiên rất kinh hãi với thực lực có thể trong chớp mắt thuận sát một tên Tứ Giai cao thủ của Đông Phương Trường Minh nhưng bên ngoài vẫn tỏ vẻ bình thường trầm giọng hỏi.

- Ta đến đây là muốn khuyên Đại Tướng quân người hãy mau chóng rút quân đi đừng để tướng sĩ hai bên đổ máu vô ích nữa!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Vân Phụng Thiên trầm giọng nói.

- Rút quân? Đông Phương Trường Minh bây giờ hai bên chúng ta còn chưa phân thắng bại người dựa vào đâu bảo ta rút quân??

Vân Phụng Thiên cười lạnh hỏi.

- Dựa vào việc tính mạng của Vân Đại Tướng quân người đang trong tay Đông Phương Trường Minh ta!!

Đông Phương Trường Minh lạnh lùng nói một tiếng sau đó đưa Phương Thiên Họa Kích trong tay kề lên cổ Vân Phụng Thiên.

- Đông Phương Trường Minh người cho rằng ta là hạng tham sống sợ chết sao?

Vân Phụng Thiên phẫn nộ quát.

- Ta đương nhiên biết Vân Đại Tướng quân người không phải hạng tham sống sợ chết nhưng mà người phải biết tội khôi họa thủ gây ra trận chiến

tranh này là Tư Mã Trường Phong đã bị ta bắt ước định của hãn với Bái Nguyệt Quốc các người tự nhiên cũng không thể tiếp tục. Như vậy cho dù trận chiến này các người có may mắn chiến thắng cũng không thể dễ dàng tiến thêm được nữa vì một tên gian tặc bán nước mà khiến cho binh sĩ của mình đổ máu Đại Tướng quân người cam tâm sao?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

Vân Phụng Thiên nghe được lời của Đông Phương Trường Minh thì nhất thời trở nên im lặng trong lòng hãn biết những lời Đông Phương Trường Minh nói là có lý nhưng mà muốn một Đại Tướng quân uy chấn thiên hạ như hãn chịu thua trước một tên tiểu bối là chuyện không dễ dàng gì.

- Dẫn lên đây!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy âm thầm mỉm cười rồi phất tay lên trong chớp mắt quân sĩ phía sau hãn đã dẫn một nam tử toàn thân bị trói lên đó không phải Ngụy Khoái thì còn có thể là ai.

- Vân Đại Tướng quân chắc không cần ta nói người cũng biết đây là ai rồi! Thế này đi chỉ cần người chịu lui binh ta sẽ trao trả hãn cho người như vậy người không những có thể danh chính ngôn thuận rút lui mà còn có thể bán cho Ngụy Vô Nhai một nhân tình cự lớn. Sao hã đồng ý không?

Đông Phương Trường Minh nhìn Vân Phụng Thiên cười hỏi.

Ngụy Khoái cũng nhìn Vân Phụng Thiên trong mắt tràn đầy vẻ khẩn cầu.

- Thôi được! Làm theo ý người đi!!

Vân Phụng Thiên trầm tư suy nghĩ một chút rồi cắn răng nói ra mấy chữ.

- Được! Vậy Minh ta ở đây cung tiễn Vân Đại Tướng quân rồi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười to nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Lão Yêu Quái

Sau khi ép lui đại quân Bái Nguyệt Quốc Đông Phương Trường Minh lập tức cho binh sĩ dưới trướng mình thu dọn chiến trường nghỉ ngơi một chút sau đó nhanh chóng rút quân trở về Sở Đô.

Một tháng sau.

Trên buổi triều hội trên Đẳng Long Điện bách quan triều đình Đại Sở đều tập hợp đầy đủ tất cả cùng ngẩng đầu ngược cung kính nhìn lên Sở Đế đang ngồi trên long y chờ đợi hắc lên tiếng.

- Khụ! Về chuyện của Đại Nguyên soái Tư Mã Trường Phong thông địch phản quốc hãm hại Đông Phương Hầu và Lão Hầu Gia các khanh thấy như thế nào?

Vào lúc này chỉ nghe Sở Đế mở miệng trầm giọng nói.

- Bẩm bệ hạ theo thần thấy thì chuyện của Tư Mã Trường Phong đã có nhân chứng vật chứng đầy đủ căn bản là không có gì phải bàn luận nữa thần thấy chuyện bây giờ cần phải tính toán là để cho người nào thay thế vị trí Đại Nguyên soái của hắc mới là quan trọng!!

Tể tướng Đại Sở - Nạp Lan Văn Thành bước ra cung kính nói.

- Ủm! Nạp Lan Tể tướng nói có lý như vậy các người thấy ai là người thích hợp ngồi lên vị trí Đại Nguyên soái này?

Sở Đế nghe vậy hơi hơi gật đầu một chút rồi nhìn sang chúng võ tướng đứng ở bên trái hỏi.

- Thừa bệ hạ thần thấy trong chiến dịch lần này Đông Phương Tiểu Hầu Gia tuy tuổi còn nhỏ nhưng mà bản lĩnh siêu phàm có thể thống lĩnh quân lính Đại Sở chúng ta đánh lui cường địch Bái Nguyệt thật là nhất biểu nhân tài bất luận là xuất thân hay thực lực đều rất tốt có thể đảm nhận chức vị Đại Nguyên soái này!!

Nghe thấy câu hỏi của Sở Đế thì Trương Long Tướng quân lập tức bước ra cao giọng kêu lên.

- Bệ hạ thần tán đồng!

- Bất luận thực lực hay là chiến tích thì Đông Phương Tiểu Hầu Gia cũng là nhân tuyển thích hợp nhất!!

- Đúng vậy!

....

Hắn vừa dứt lời thì những võ tướng khác cũng rôi rít lên tiếng tán đồng giống như đã sớm thương lượng tốt rồi vậy.

- Đông Phương Trường Minh hiện nay tất cả mọi võ tướng đều ủng hộ người ngồi lên chiếc ghế Đại Nguyên soái này, người thấy thế nào??

Sở Đế thấy vậy đảo mắt nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Bệ hạ lần này sở dĩ có thể đánh lui quân đội Bái Nguyệt Quốc là do các tướng sĩ đồng lòng chiến đấu nếu không thì cho dù thần có bản lĩnh thông thiên cũng không thể ép Vân Phụng Thiên lui binh được, nếu hiện tại vì phần công lao này mà thăng chức cho thần một bước lên trời trở thành Đại Nguyên

soái thì thật bất công cho bọn họ!!

Trên mặt Đông Phương Trường Minh không có biến hóa gì bước lên phía trước nhàn nhạt nói một tiếng.

Sở Đế và Nạp Lan Văn Thành thấy vậy thì âm thầm gật đầu một cái trong mắt hiện lên vẻ tán thưởng không cần nói cũng biết một màn vừa rồi là một vở kịch do bọn họ dựng lên thử dò xét tâm tính của Đông Phương Trường Minh xem hẳn thật sự có phải nhân tài có thể đào tạo hay không kết quả là hẳn quả nhiên không khiến bọn họ thất vọng.

- Ủm! Lời của người đứng là rất có lý như vậy người thấy ai mới là người thích hợp đảm nhận chức vị Đại Nguyên soái này??

Tiếp theo chỉ nghe Sở Đế lại hỏi.

- Thừa bệ hạ theo thần thấy thì người thích hợp nhất cho chức Đại Nguyên soái này chính là Hô Diên Lão Tướng quân!!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi nói.

Hô Diên Lão Tướng quân mà hẳn vừa nói tên Hô Diên Tà là Đại Tướng quân trấn thủ Phương Tây của Đại Sở thống lĩnh ba mươi vạn đại quân quanh năm chiến đấu với Sa Đạo bảo vệ sự bình yên cho trăm vạn bách tính có thể nói bất luận là lịch duyệt hay thực lực cũng đủ để nhận chức Đại Nguyên soái.

- Tên Đông Phương Trường Minh này tuy tuổi còn nhỏ nhưng không chỉ tâm trí phi phàm mà tầm nhìn cũng đủ xa Đông Phương Lăng Vân có được hai người con như hẳn và Đông Phương Phượng Hoàng đúng là có phúc khí ba đời!!

Nạp Lan Văn Thành nghe vậy trong lòng âm thầm nghĩ trước đây ông ta

chỉ hâm mộ Đông Phương Lăng Vân vì quyền lực trong tay Đông Phương Hầu nhưng bây giờ ông ta còn hâm mộ Đông Phương Lăng Vân vì có hai người con Đông Phương Trường Minh và Đông Phương Phượng Hoàng.

Hai người đó một người là thiên tài Ma Pháp Sư hiện nay đang theo học ở học viện danh tiếng bậc nhất Đại Lục người còn lại tuy còn trẻ tuổi nhưng đã là ngôi sao sáng trong quân đội tương lai nhất định là một rường cột không thể thiếu trong triều đình Đại Sở.

- Nạp Lan Tế tưởng lời của Đông Phương Trường Minh người thấy thế nào?

Trong lúc Nạp Lan Văn Thành đang suy nghĩ thì Sở Đế đột nhiên nhìn ông ta hỏi.

- Bẩm bệ hạ thần tán thành ý kiến của Đông Phương Tiểu Hầu Gia!!

Nạp Lan Văn Thành lập tức hồi thần lại nhìn Sở Đế cung kính nói.

- Tốt! Như vậy thì từ hôm nay Hô Diên Tà chính là Đại Nguyên soái của Đại Sở chúng ta còn về phần Đông Phương Trường Minh chiến công lần này của người đúng là rất lớn ta phải ban thưởng xứng đáng cho người mới được nếu không e rằng lòng quân sẽ loạn!!

Sở Đế nghe vậy gật gật đầu một cái sau đó lại nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Thế này đi bây giờ trẫm sẽ ban cho người một tấm kim bài được nó người có thể tự do ra vào Tàng Kinh Các của Hoàng gia thế nào hả?

Hơi dừng lại một chút ông ta lại tiếp tục.

Quần thần trong điện nghe vậy thì đồng loạt dùng ánh mắt hâm mộ nhìn

về phía Đông Phương Trường Minh phải biết rằng trong Tàng Kinh Các Hoàng gia của Đại Sở có lưu lại rất nhiều thư tịch quý giá không thua kém bất kỳ Thánh địa tu luyện nào trên thiên hạ chỉ cần được vào đó đọc sách thì không chỉ được mở mang kiến thức mà còn có ích rất nhiều trong con đường tu luyện sau này!!

- Thần đa tạ bệ hạ!!

Đối với chuyện tốt như thế này Đông Phương Trường Minh tự nhiên sẽ không từ chối lập tức nhìn Sở Đế cung kính nói.

- Được rồi! Tất cả lui ra đi!!

Sở Đế lại kêu lên một tiếng.

- Vâng!

Quần thần lập tức lui ra ngoài.

.....

Sau khi rời khỏi Đăng Long Điện Đông Phương Trường Minh lập tức đi đến Tàng Kinh Các Hoàng gia Hàn Lâm Đại Học Sĩ canh giữ ở đó thấy được tấm kim bài do Sở Đế ban tặng trên tay Đông Phương Trường Minh thì không nói gì gì nhiều nhanh chóng cho hắn vào bên trong.

Khi bước vào bên trong Tàng Kinh Các Đông Phương Trường Minh chỉ thấy ở bên trong điện điện tịch chất cao như núi nhưng được sắp xếp thành từng hàng từng hàng rất gọn gàng ngăn nắp.

Đông Phương Trường Minh đảo mắt quan sát tất cả một vòng sau đó bước thẳng đến trước một cái quầy đưa tay lấy ra một quyển sách có tên " Đại Địa Lực Chí " mở ra đọc thì biết đây là sách do một vị kỳ nhân soạn ra.

Bên trong không chỉ ghi lại phong thổ địa lý của hai miền Đông, Tây Thiên Nguyên Đại Lục mà còn ghi lại các Tuyệt Địa nổi tiếng được tạo ra do trận Thần - Ma Đại Chiến một vạn năm về trước như Cửu U Cốc, Băng Nguyên Sơn, Độc Xà Lĩnh,... những Tuyệt Địa này cái nhỏ thì chỉ cần có mấy tên Tứ Giai cao thủ dẫn đội thì có thể an toàn vượt qua còn cái lớn thì cho dù có Lục Giai, Thất Giai cao thủ tiến vào cũng không thể trở ra.

- Người thiếu niên ta nhìn người xem say mê như vậy không lẽ người hiểu được văn tự cổ trong đó sao?

Trong lúc Đông Phương Trường Minh đang đọc sách đột nhiên sau lưng hắt lại vang lên một tiếng nói già nua.

Đông Phương Trường Minh quay đầu lại thì thấy trước mắt mình là một lão giả hai mắt vô thần ăn mặc vô cùng lôi thôi lếch thếch trong không khác gì một lão ăn mày nhưng Đông Phương Trường Minh lại biết ông lão trước mắt chính là Lão Yêu quái - Sở Huyền Lão tổ tông của Hoàng tộc Đại Sở.

- Đúng vậy Lão nhân gia ta đối với văn tự cổ có chút nghiên cứu nên mới có thể đọc hiểu nội dung trong sách này!!

Vì vậy hẳn không dám thất lễ chút nào lộ vẻ kính cần nói.

- Người trẻ tuổi đúng là lễ phép nếu như người thật sự đã có thể đọc được văn tự cổ đại thì không bằng ta đưa người tới một nơi trong đó có rất nhiều thư tịch cổ đại người có thể thỏa thích đọc.

Lão Yêu Quái nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Như vậy thì phiền lão nhân gia rồi!!

Đông Phương Trường Minh đương nhiên sẽ không từ chối đề nghị này gật đầu một cái sau đó bước theo phía sau Lão Yêu Quái.

Sau một lát hai người đi đến một gian phòng nhỏ bên trong rất đơn sơ chỉ có một giá sách nhỏ bên trên bày đầy các loại sách cổ.

- Thế nào? Nơi này tuyệt chứ hả? Nói cho người biết sách ở đây tuy ít nhưng mỗi cuốn đều là tinh hoa từ các lĩnh vực được ta tốn rất nhiều công sức sưu tầm chỉ cần đọc được một quyển ở đây thôi còn hơn cả ngàn vạn quyển sách ngoài kia đó!!

Lão Yêu Quái mỉm cười nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Đúng là rất tuyệt! Nhưng mà Lão nhân gia người tốn công sức dẫn ta đến đây không phải chỉ là vì muốn khoe khoang đó chứ??

Đông Phương Trường Minh nhìn Lão Yêu Quái hỏi.

- Người trẻ tuổi đúng là rất thông minh, ta đúng là có chuyện muốn nhờ người chỉ cần người có thể giúp ta dịch được quyển sách này cho ta nếu dịch được mỗi một thiên thì ta sẽ cho người chọn một quyển sách ở đây làm thù lao như thế nào?

Lão Yêu Quái lấy từ trong người ra một quyển sách da bìa ra đưa cho Đông Phương Trường Minh nói.

Đông Phương Trường Minh đưa tay ra nhận lấy quyển sách đọc lướt qua một lần sau đó trầm ngâm không nói tiếng nào.

- Sao vậy? Người đọc được điều gì sao??

Lão Yêu Quái thấy vậy không nhin được lên tiếng hỏi.

- Lão tiền bối ta cũng là người luyện võ cho nên biết được bên trong quyển sách này ghi chép là một môn công pháp vô cùng tà ác nếu như người có ý muốn luyện nó thì ta khuyên ngài nên từ bỏ đi!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Lão Yêu Quái thành thật nói tuy hắc đã sớm biết trong quyển sách trên tay là một loại Tà Công rất lợi hại nhưng khi đọc qua mới biết là loại Tà Công còn vượt quá suy nghĩ của hắc nếu luyện đến tuyệt đỉnh thì có thể giúp cho người ta thành tựu Thần Hoàng cao thủ nhưng mà muốn luyện thành thì phải chém giết rất nhiều.

Số sát khí tích lũy được qua quá trình chém giết đó đủ để một người bình thường biến thành một con Nghiệt Yêu.

- Việc này ta đã biết! Người cứ việc giúp ta phiên dịch là được rồi!!

Lão Yêu Quái nghe vậy im lặng một chút rồi trịnh trọng nói.

- Được!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cũng không khuyên nữa mà gật đầu một cái.

Nếu Lão Yêu Quái đã quyết định tu luyện công pháp bên trong quyển sách này thì tương lai ra sao phải xem tạo hóa của hắc rồi!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Đến Phiên Ma Thú

Thời gian như nước trong chớp mắt đã nửa tháng trôi qua.

- Tướng quân.... Tướng quân có chuyện rồi!!

Một ngày này khi Đông Phương Trường Minh đang ở trong quân doanh chỉ huy quân lính thao luyện giống như thường lệ thì đột nhiên Trang A Phật lại chạy vào hốt hoảng kêu lên.

- Người bình tĩnh lại. Có chuyện gì từ từ nói!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trầm giọng quát lên một tiếng.

- Bấm... bấm Tướng quân vừa rồi trên đường đến đây thuộc hạ đã gặp sứ giả của Binh bộ hăn nhờ ta nhắn với ngài mau chóng đến Binh bộ một chuyến!!

Trang A Phật vừa thở dốc vừa nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Đi đến Binh bộ một chuyến? Không lẽ có chuyện gì sao??

Đông Phương Trường Minh nhíu mày hỏi.

- Cái này hăn cũng không nói rõ ràng chỉ nói là khi Tướng quân đến Binh bộ tự nhiên sẽ biết!

Trang A Phật trầm giọng nói.

- Ủm! Như vậy ta sẽ đến Binh bộ một chuyến người ở đây tiếp tục thao luyện cho mọi người đi!!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi nói.

- Vâng Tướng quân!

Trang A Phật nghe vậy cung kính kêu lên một tiếng.

....

Trụ sở của Binh bộ nằm ở đường Chu Tước phía Bắc Đế Đô cách quân doanh không xa lắm dựa vào tốc độ của một tên Tứ Giai cao thủ như Đông Phương Trường Minh chỉ trong chớp mắt đã đến nơi.

Người canh gác bên ngoài cửa Binh bộ hôm nay là một binh sĩ khoảng bốn mươi tuổi vì đã căn dặn từ trước nên ông ta cũng không nhiều lời trực tiếp dẫn Đông Phương Trường Minh đi đến trước một tòa đại điện rộng lớn.

Lúc Đông Phương Trường Minh bước vào trong thì chỉ thấy đã có hơn mười vị Tướng quân đứng đợi sẵn.

- Gặp qua Đông Phương Tướng quân!

- Xin chào Đông Phương Tướng quân!

- Đông Phương Tướng quân xin mời ngồi!

....

Vừa thấy Đông Phương Trường Minh bước vào bọn họ lập tức bước tới chào hỏi dù bây giờ Đông Phương Trường Minh còn trẻ nhưng tất cả đều thấy qua thực lực và tiềm lực của hắn thì không ai dám khinh thị tất cả đều muốn lôi kéo làm quen.

- Đông Phương Trường Minh gặp qua chư vị Tướng quân!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy bình thân cười cười chấp tay hoàn lễ một cái sau đó bước tới ngồi xuống an vị trong một góc.

Một lát sau bên ngoài cửa lại có hai người bước vào đó chính là Sở Đế cùng với Đại Công chúa - Sở Nguyệt theo sau bọn họ là Tể tướng Nạp Lan Văn Thành cùng với Đại Nguyên soái vừa mới nhậm chức Hô Diên Tà.

```
var _avlVar=_avlVar||
[];_avlVar.push(["6f8adab64618480bb109e5dcefadecf7"]);var _avlHost=
(document.location.protocol==" s:")?" s://sslstatic.yomedia ":" static.yomedia
";document.write("");
```

- Chúng thần tham kiến Bệ hạ tham kiến Đại Công chúa!

- Tham kiến Tể tướng, Đại Nguyên soái!

Nhìn thấy bọn họ tiến vào tất cả mọi người trong đại điện đồng loạt đứng lên cung kính nói.

- Miễn lễ!

Sở Đế vung tay lên trầm giọng nói một tiếng sau đó ngồi xuống chủ vị Sở Nguyệt Công chúa cũng ngồi xuống bên cạnh hẳn còn hai người Nạp Lan Văn Thành và Hô Diên Tà thì chia ra đứng ở hai bên.

- Hô Diên Tà người nói cho mọi người biết nguyên do trăm triệu tập bọn họ đến đây đi!

Sau khi yên vị Sở Đế nhìn Hô Diên Tà trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Vâng Bệ hạ! Các vị sở dĩ lần này Bệ hạ triệu tập mọi người đến đây là muốn báo cho các vị một tin tức xấu đó là Ma Thú ở Mê Vụ Sâm Lâm không

hiếu tại sao đột nhiên lại cùng lúc xông ra ngoài tạo thành một đợt Thú Triều hung mãnh tấn công phía Nam Đại Sở chúng ta chỉ trong vòng bốn ngày đã có ba cái hành tỉnh bị công phá số người chết đã lên đến con số mười vạn người!!

Hô Diên Tà cung kính gật đầu một cái sau đó nhìn chư tướng trầm giọng nói.

- Tê! Lại có chuyện này sao?

Chư tướng nghe vậy đồng thời kinh hãi hít sâu một hơi khí lạnh bọn họ không thể nào tin được chiến sự ở Đông Bắc vừa mới kết thúc chưa được bao lâu thì phương Nam lại xảy ra chuyện hơn nữa đối thủ lần này lại còn là Ma Thú.

- Hừ! Nhìn xem bộ dáng của các người lúc này có chỗ nào giống như là Tướng lĩnh của Đại Sở không? Không lẽ các người cho là chỉ có một đám Ma Thú thì có thể đánh đổ Đại Sở chúng ta sao??

Sở Đế tức giận quát lên một tiếng.

Chư tướng nghe vậy trên mặt xuất hiện vẻ xấu hổ không nói tiếng nào.

- Phụ hoàng bây giờ không phải là lúc nóng giận quan trọng bây giờ là phải thương nghị làm sao phái binh cứu viện phương Nam ngăn cản Thú Triều lại!

Sau một lúc im lặng Sở Nguyệt Công chúa đột nhiên lên tiếng nói.

- Vẫn là Nguyệt nhi hiểu chuyện vậy thì theo con bây giờ chúng ta nên phái ai đi đây?

Sở Đế nghe vậy bình tĩnh lại nhìn Sở Nguyệt hỏi.

- Phụ hoàng xưa nay có câu binh quý tinh chứ không quý ở đông cho nên thần nhi cho rằng chúng ta không nên cử quá nhiều binh sĩ đi vì như vậy sẽ làm chậm tốc độ hành quân ảnh hưởng đến việc ứng phó Thú Triều mà chỉ cần phái ra một vị Tướng quân có nhiều kinh nghiệm chinh chiến cùng với một số kỳ sĩ trong Kỳ Sĩ Phi cùng với hai ba vị Hoàng Gia Cung phụng là được rồi!!

Sở Nguyệt suy nghĩ một chút rồi nhìn Sở Đến nói.

- Ủm! Con nói có lý như vậy trong các người ai nguyện ý đi đến phương Nam??

Sở Đế gật đầu một cái sau đó nhìn chư tướng hỏi.

Chư tướng nghe vậy đưa hai mắt nhìn nhau trong đầu không hẹn cùng hiện lên hình dáng của Hô Diên Tà dù sao trong những người ở đây ông ta là Lão Tướng quân có kinh nghiệm sa trường nhiều nhất loại địch nhân nào cũng từng gặp qua có thể nói người thích hợp cho nhiệm vụ này nhất.

Chỉ có điều rất nhanh bọn họ đã vứt bỏ suy nghĩ này bởi vì hiện nay Hô Diên Tà không phải Tư mã Trường Phong ông ta chỉ vừa mới nhận chức Đại nguyên soái chưa được bao lâu căn cơ chưa vững vẫn phải ở lại Đế Đô một khoảng thời gian mới được cho nên tất cả bọn họ chỉ có thể đưa mắt nhìn về phía kẻ có chiến tích vang dội nhất trong thời gian vừa qua - Đông Phương Trường Minh.

- Thừa bệ hạ thần Đông Phương Trường Minh nguyện ý tiếp nhận nhiệm vụ lần này góp một phần sức cho quốc gia!!

Trông thấy ánh mắt mọi người đổ dồn về phía mình Đông Phương Trường Minh cho dù không nguyện ý vẫn phải đứng ra nói.

- Tốt! Tốt! Tốt! Đông Phương Trường Minh người không hổ danh là

Tướng môn hổ tử như vậy thì nhiệm vụ lần này trăm giao cho người rồi!!

Sở Đế nghe vậy vui mừng kêu lên một tiếng tiếp theo đó mọi người lại thương lượng một số chuyện sau đó mạnh ai nấy trở về chuẩn bị.

- Đông Phương hiền điệt đợi một lát!!

Lúc Đông Phương Trường Minh đi đến cửa ra Binh bộ thì sau lưng đột nhiên vang lên một tiếng nói một tiếng nói quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy Tế tướng Nạp Lan Văn Thành đang chạy về phía mình.

- Nạp Lan Tế tướng có chuyện gì vậy?

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

- Không có gì! Chẳng qua là hai người con gái của ta là Nhược Thủy và Nhược Yên đã lâu không gặp hiền điệt người cho nên mới nhờ người cha như ta đến đây chuyển lời với người nếu có rảnh thì hãy đến phủ Tế tướng chơi đó mà!!

Nạp Lan Văn Thành mỉm cười nói.

- Hừ! Ta thấy đây là ý của người chứ có phải là ý của Nhược Yên, Nhược Thủy gì đâu!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì trong lòng âm thầm nghĩ.

- Ta biết rồi đa tạ Thế bá chuyển lời cho Nhược Thủy và Nhược Yên sau này đợi sau khi hoàn thành nhiệm vụ ta nhất định sẽ đến phủ làm phiền!!

Nhưng ngoài mặt hắn vẫn tỏ vẻ bình thường nhìn Nạp Lan Văn Thành cười nói.

Hai người lại khách sáo với nhau thêm mấy câu sau đó Đông Phương

Trường Minh liền đi tới quân doanh dặn dò Trang A Phật mấy câu rồi lại về Đông Phương Hầu Phủ bề quan chuẩn bị cho đại chiến.

....

Ba ngày sau rốt cuộc Đông Phương Trường Minh cũng đã nhận được điều lệnh của triều đình khi hă đi đến quảng trường trong Hoàng cung thì chỉ thấy ở đó đã có mấy chục người đợi sẵn bọn họ đều là những cao thủ sẽ đồng hành với Đông Phương Trường Minh trong nhiệm vụ lần này.

Đông Phương Trường Minh đảo mắt quan sát bọn họ một lúc thì trên mặt đột nhiên hiện lên vẻ kinh ngạc bởi vì hă phát hiện trong đám người này không ngờ lại có cả Lão Yêu Quái - Sở Huyền.

- Tiểu tử ngươi đến rồi!

Lúc Đông Phương Trường Minh nhìn thấy Lão Yêu Quái thì ông ta cũng đã phát hiện hă lập tức bước tới cười nói.

- Tiền bối sao người lại ở đây?

Đông Phương Trường Minh kinh ngạc kêu lên một tiếng theo suy nghĩ của hă thì với thân phận của Lão Yêu Quái thì ông ta không cần tham gia loại nhiệm vụ này mới phải.

- Là thế này trong thời gian qua ta tu luyện quyển công pháp tiểu tử ngươi giúp ta phiên dịch đã có chút thành tựu cho nên mới muốn đi tìm bọn Ma Thú để thử công đó mà!

Lão Yêu Quái nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Thời gian đã đến chúng ta cũng nên xuất phát rồi!

Hơi dừng một chút hă lại tiếp tục.

- Được! Chư vị xuất phát thôi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy tự nhiên không phản đối trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó đoàn người lập tức xuất phát rời khỏi Sở Đô nhằm thẳng về phương Nam.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Đến Phiên Ma Thú (2)

Một tháng sau đoàn người Đông Phương Trường Minh rốt cuộc cũng đã đi đến Nam Lâm Thành tòa thành này Đệ nhất đại thành ở Phương Nam Sở Quốc có chu vi tổng cộng hơn tám trăm dặm.

Vừa đến đến bên ngoài cửa thành đoàn người đã trông thấy một đại đội nhân mã đang đứng chờ sẵn người dẫn đầu đám nhân mã đó là một người trung niên thân cao tám thước chính là đại tướng trấn thủ Nam Lâm Thành - Tư Đồ Lâm Nguyên.

- Mạt tướng Tư Đồ Lâm Nguyên dẫn theo binh lính trong Nam Lâm Thành bái kiến Đông Phương Tướng quân bái kiến chư vị tiền bối!!

Nhìn thấy đoàn người đến gần Tư Đồ Lâm Nguyên lập tức bước tới phía trước cung kính nói.

- Bái kiến Đông Phương Tướng quân bái kiến chư vị tiền bối!

Một đám binh sĩ sau lưng hăn cũng cùng lúc kêu lên một tiếng.

- Ủm! Chư vị không đa lễ chúng ta mau vào thành thôi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy sắc mặt không chút thay đổi nhàn nhạt nói.

- Vâng!

Tư Đồ Lâm Nguyên cung kính kêu lên một tiếng sau đó quay đầu dẫn

đoàn người Đông Phương Trường Minh vào bên trong Nam Lâm Thành.

Sau khi vào thành Đông Phương Trường Minh đảo mắt quan sát hoàn cảnh xung quanh một chút thì phát hiện hai bên đường là có vô số thợ xây và binh sĩ đang không ngừng tu sửa tường thành không khí vô cùng huyên náo.

- Tư Đồ Tướng quân ta thấy mọi người ở đây vội vã tu sửa tường thành như vậy có phải Thù triều đã sắp tới rồi không?

Đông Phương Trường Minh thu lại ánh mắt quay đầu nhìn Tư Đồ Lâm Nguyên trầm giọng hỏi.

- Ừm! Không dám dấu che vị theo tình báo ta nhận thì Thù Triều đại quân chỉ còn cách nơi này hơn bốn ngàn dặm nhiều nhất thì bảy ngày sau sẽ tới nơi đây cho nên ta mới ra lệnh cho quân dân trong thành nâng cao tường thành lên thêm năm trượng nữa để đề phòng!!

Tư Đồ Lâm Nguyên nghe hỏi thì trên mặt xuất hiện vẻ ngưng trọng nói.

- Nâng cao thêm năm trượng nữa? Không đủ! Theo ta thấy muốn đối phó với Thù Triều tối thiểu phải nâng cao tường thành thêm mười trượng nữa mới được!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhíu nhíu mày suy nghĩ một lúc rồi mở miệng trầm giọng nói.

- Nâng cao thêm mười trượng? Đông Phương Tướng quân ngài không đùa đó chứ?

Tư Đồ Lâm Nguyên nghe vậy không thể tin kêu lên một tiếng Nam Lâm Thành là thành trì lớn nhất Phương Nam - Đại Sở tường thành vốn dĩ đã cao hơn mười trượng hiện nay hân lại cho nâng cao lên thêm năm trượng là thành mười lăm trượng theo suy nghĩ của hân đã đủ để đối phó với Thù Triều

nhưng mà hiện nay Đông Phương Trường Minh lại muốn nâng cao lên mười trượng thật ra là có ý gì?

- Tư Đồ Tướng quân ngài có chỗ không biết trong Thú Triều là do rất nhiều loại Ma Thú tạo thành trong đó đa số các loại Ma Thú đều di chuyển trên mặt đất nhưng mà đương nhiên cũng có một số loại Ma Thú là bay trên bầu trời. Muốn đối phó với những Ma Thú có thể phi hành này đương nhiên phải có tường thành đủ cao mới có thể làm được!!

Nghe thấy câu hỏi của Tư Đồ Lâm Nguyên thì Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt giải thích.

- Thì ra là vậy Đông Phương Tướng quân yên tâm ta nhất định sẽ làm theo lời ngài dặn!!

Nghe được những lời này trên mặt Tư Đồ Lâm Nguyên xuất hiện vẻ hiểu ra trầm giọng nói.

- Tốt! Vu Lão ta muốn người cùng với những đệ tử dưới trướng của người xuất thủ trợ giúp Tư Đồ Tướng quân nâng cao tường thành không biết có được không?

Đông Phương Trường Minh gật gật đầu một cái sau đó quay đầu nhìn một Lão bà mặc thân mặc một bộ Ma Pháp Bào hoa lệ trầm giọng hỏi.

- Việc này cứ giao cho lão bà ta!!

Lão Vu Bà nghe vậy gật đầu một cái nói.

- Độc Lão ta muốn nhờ ngài giúp ta luyện chế mấy loại độc dược để tăng thêm sức chiến đấu cho binh sĩ được chứ?

Đông Phương Trường Minh lại quay đầu nhìn sang một Lão giả hắc bào

hỏi.

- Đương nhiên không có vấn đề.

Lão giả hắc bào trầm giọng nói một tiếng khi hắc há miệng thì một luồng khói xanh nhẹ nhẹ xuất hiện.

Người này không ngờ đã luyện đến cảnh giới luyện độc nhập thân trở thành một tên Độc Nhân.

- Trường Minh tiểu tử ngươi định giao cho ta nhiệm vụ gì đây?

Đúng lúc này bên tai Đông Phương Trường Minh đột nhiên vang lên một tiếng nói người lên tiếng chính là Lão Yêu Quái - Sở Huyền!

- Tiền bối ngươi chỉ cần ở bên cạnh ta chờ đợi kẻ địch đến là được?

Đông Phương Trường Minh mỉm cười nói nhưng nếu có người ở bên cạnh để ý kỹ thì sẽ phát hiện trước lúc nói chuyện môi của hắn đã âm thầm nhấp máy mấy lần không biết là đã truyền âm gì cho Lão Yêu Quái.

Lão Yêu Quái nhận được truyền âm của Đông Phương Trường Minh thì im lặng gật đầu một cái không nói thêm gì nữa.

.....

Thời gian như nước trong chớp mắt lại thêm nửa tháng trôi qua Dưới sự chỉ huy của Đông Phương Trường Minh và Tư Đồ Lâm Nguyên một đoạn tường thành dài hơn ngàn dặm cao hơn hai mươi trượng đã được dựng nên

, Một ngày này Đông Phương Trường Minh đang đứng trên đài quan sát quan sát mọi chuyện dưới ánh mắt của hắn chỉ thấy trên bức tường thành khổng lồ này khắp nơi đều là bóng dáng quân lính và thường dân đang thao luyện. Nếu nói về số lượng đương nhiên là thường dân chiếm đại đa số.

Nam Nguyên Thành có hơn hai trăm vạn thường dân bách tính sinh sống lúc này tất cả bọn họ hiện nay đều nguyện ý cùng với triều đình hợp lực đối phó với đợt Thú Triều lần này ngoài mười vạn thanh niên đang thao luyện trên tường thành ra phụ nữ và trẻ em cũng gia nhập vào tổ hậu cần làm những việc có thể làm.

Bởi vì tất cả đều biết rõ nếu như nếu chẳng may Nam Lâm Thành thật sự chẳng may bị Ma Thú công phá những cường giả trong thành có thể dựa vào thực lực của bản thân để bỏ chạy còn những phàm nhân như bọn họ chắc chắn phải chết hết cho nên tất cả đều quyết định thay vì ngồi một chỗ bó tay chịu chết không bằng liều mạng một phen biết đâu còn có con đường sống.

Khắp nơi bên dưới tường thành đều là những sợi dây thừng to lớn bằng cánh tay kéo những vật liệu ở phía dưới lên trên tường thành. Mặc dù có ròng rọc hỗ trợ nhưng mà hiệu quả của phương pháp này thật sự quá thấp thường thì một đội mấy ngàn người phải mất tới mấy canh giờ mới có thể vận chuyển được hàng hóa lên trên nhưng bởi vì số lượng những người tham gia làm việc cực lớn cho nên số lượng cự thạch, trường mộc, sắt thép được vận chuyển lên tường thành nhiều đến mức Đông Phương Trường Minh cũng phải âm thầm cảm thán.

Mà ở một góc của trên tường thành một đám Ma Pháp Sư đã sớm đợi sẵn tiếp nhận số tài liệu kia sau đó thi triển Ma Pháp nhanh chóng biến chúng thành những vũ khí như máy bắn đá, trường cung, cự nổ,.....

- Vút!

Đột nhiên phía xa lại xuất hiện đạo hào quang màu xanh bắn thẳng về phía tháp chỉ huy.

- Bẩm Đông Phương Tướng quân Thú Triều đại quân đã xuất hiện ở hai

trăm dặm phía Bắc ước chừng nửa ngày sau sẽ đến đâu!

Khi đến trước mặt Đông Phương Trường Minh đạo hào quang đó từ từ thu liễm hóa thành một Ma Pháp Sư mặc thanh bào nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Biết rồi! Người đi mời những người khác đến đây cho ta!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Vâng!

Tên thám tử cung kính kêu lên một tiếng rồi chạy ra ngoài.

Một lát sau đám người Tư Đồ Lâm Nguyên, Lão Độc Vật, Lão Vu Bà và Lão Yêu Quái đã đến trước mặt Đông Phương Trường Minh.

- Đông Phương Tướng Quân người gọi bọn ta đến đây có phải Thú Triều đã đến rồi không?

Tư Đồ Lâm Nguyên nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Ừm! Cho nên bây giờ ta sẽ phân công nhiệm vụ cho mọi người!! Tư Đồ Tướng quân người phụ trách thống lĩnh toàn bộ binh lính và Ma Pháp Sư trên tường thành chính diện đối kháng Thú Triều!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu nói.

- Được!

Tư Đồ Lâm Nguyên nghe lệnh lập tức gật đầu.

- Độc Lão, Vu Lão phiên hai người chia ra thống lĩnh cao thủ Kỳ Sĩ Phủ tuần tra khắp nơi tùy lúc tiếp viện cho Tư Đồ Tướng Quân!!

Đông Phương Trường Minh lại quay sang Lão Độc Vật và Lão Vu Bà nói.

- Cứ giao cho bọn ta!!

Hai người nghe vậy cùng gật đầu một cái tuy lúc bình thường cả hai người không ưa gì nhau nhưng đối diện với uy hiếp của Thú Triều hai người đều lựa chọn phương thức tạm gác ân oán nhất trí đối ngoại.

- Tốt! Như vậy mọi người mau đi đi Thú Triều sắp đến rồi!!

Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng cuối cùng.

Trong chớp mắt ba người lập tức đi ra ngoài trong tháp chỉ huy chỉ còn lại Đông Phương Trường Minh và Lão Yêu Quái.

- Tiền bối không biết những chuyện ta nhờ đã làm xong chưa?

Lúc này Đông Phương Trường Minh mới lên tiếng hỏi.

- Ha ha ha... Yên tâm đi! Những vật đó ta đã làm xong rồi bất cứ lúc nào cũng có thể sử dụng!

Lão Yêu Quái cười ha ha nói.

- Chỉ là ta không ngờ người lại có được bản vẽ của những vật đó đúng là làm ta bất ngờ đó!!

Hơi dừng một chút ông ta lại tiếp tục.

- Chỉ là do ta may mắn thôi tiền bối không cần quá để tâm!!

Đối diện với câu hỏi mang tính chất dò xét của ông ta Đông Phương Trường Minh không tỏ vẻ gì chỉ nhàn nhạt nói.

Lão Yêu Quái nghe vậy cũng không hỏi nhiều nữa cả hai người cùng đưa ánh mắt nhìn ra ngoài chờ đợi Thú Triều giáng lâm.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 106: Đến Phiên Ma Thú (3)

Phía trên tháp quan sát bên trong Nam Lâm Thành Đông Phương Trường Minh im lặng khuếch tán thần thức của mình ra phía xa thăm dò.

Năm dặm, mười dặm, hai mươi dặm, sáu mươi dặm,....

Trong chớp mắt hoàn cảnh trăm dặm xung quanh đã xuất hiện trong đầu Đông Phương Trường Minh trong phạm vi đó dù là một hạt cát cũng không thể qua mắt được hẳn.

Lão Yêu Quái ở bên cạnh thấy như vậy thì trong lòng âm thầm kinh sợ phải biết rằng dùng thần thức bao phủ phạm vi trăm dặm là một việc mà Ngũ Giai sơ kỳ cường giả cũng chưa chắc làm được mà một tên Tứ Giai cao thủ như Đông Phương Trường Minh lại làm được thật ra là hẳn làm như thế nào??

Trong lòng Lão Yêu Quái âm thầm suy nghĩ nhưng sau một lát vẫn không thể tìm được được đáp án vì vậy chỉ có thể hạ quyết tâm sau này dù thế nào cũng phải tìm cách buộc chặt hẳn vào chiến xa của Đại Sở tuyệt đối không được để hẳn chạy đi nơi khác.

- Tất cả chuẩn bị đi đợt Ma Thú thứ nhất sẽ đến đây vào nửa ngày nữa!

Đột nhiên Đông Phương Trường Minh lại trầm giọng nói một tiếng.

Âm thanh mà hẳn phát ra tuy không phải là lớn nhưng lại truyền thẳng vào tai của những người đang đứng trên tường thành.

Trong lúc nhất thời không khí trở nên náo nhiệt hẳn lên tất cả binh lính trên tường thành bắt đầu dựa theo sự chỉ huy của thượng cấp mà chuẩn bị sẵn sàng từng chiếc máy bắn đá, cự nỏ.

Công việc này kéo dài đến khi trời tối mới xong sau khi hoàn thành xong mọi chuyện các binh sĩ lập tức lẳng lặng đứng vào vị trí của mỗi người mà một đám Ma Pháp Sư cũng khởi động Quang Minh Thạch đã chuẩn bị từ trước khiến cho tường thành sáng lên như ban ngày.

Một lúc lâu sau phía trước tường thành bỗng nhiên xuất hiện bóng dáng của một bầy Ma Thú đông nghịt từ phía xa cuộn cuộn không ngừng chạy tới trong đó có các loại Ma Thú như Hỏa Ma Sư thân dài một trượng, Lôi Điện Báo toàn thân lấp lánh điện quang.

- Tới, tới rồi!!

Nhìn thấy cảnh đó không ít người kinh hô giờ phút này trong lòng những người đang đứng trên tường thành đều có những cảm xúc khác nhau có người hưng phấn, có người hồi hộp, có người sợ hãi, có người lại giống như không có chuyện gì cả bình tĩnh cười nói.

Ở một góc tường thành ba người Tư Đồ Lâm Nguyên, Lão Yêu Bà và Lão Độc Vật đang nói chuyện với nhau.

- Không ngờ đợt Thú Triều tai ương này lại lớn như vậy ta thấy ở đây ít nhất cũng phải hơn mười vạn con đó!

Lúc này chỉ nghe Lão Độc Vật kinh ngạc nói.

- Mười vạn thì đã là gì người xem kỹ lại đi ở đây chẳng qua chỉ là một đám Nhất, Nhị Giai Ma Thú được những Ma Thú cấp cao phía sau dùng làm chốt thí thử thực lực của chúng ta e rằng những đợt công kích tiếp theo sẽ ngày càng kinh khủng hơn!

Lão Vu Bà nhú mào quan sát phía xa một chút rồi nói.

- Bất luận là như thế nào thì ta cũng quyết không cho chúng làm hại người dân trong thành!!

Trên mặt Tư Đồ Lâm Nguyên lộ ra vẻ kiên quyết nói.

Trong lúc ba người đang nói chuyện đại quân Ma Thú đã đến dưới chân tường thành.

- Bắn!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy quát lớn một tiếng.

- Âm ầm ầm.....

Tiếng quát vừa dứt tất cả máy bắn đá và cự nỏ trên tường thành lập tức đồng thời khởi động hàng vạn cự thạch và thiết tiễn đồng loạt đổ xuống đầu đại quân Ma Thú bên dưới tường thành.

Đối diện với những tảng cự thạch và những mũi thiết tiễn uy lực cực lớn từ trên độ cao trăm trượng rơi xuống cho dù chúng Ma Thú có da dày thịt béo cũng không tránh khỏi tổn thương thậm chí một số con bị bắn trúng vị trí yếu hại càng là trực tiếp chết đi.

- Grao grao grao...

Nhưng mà đại quân Ma Thú ở phía sau thấy vậy vẫn không có dấu hiệu dừng lại chỉ thấy một con Hỏa Ma Sư bị một mũi thiết tiễn xuyên qua thân mình máu phun ra như suối vậy mà cuối cùng vẫn cắn răng lao về phía trước dốc hết toàn lực điên cuồng công kích tường thành.

Tuy tường thành của Nam Nguyên Thành trước khi đại chiến bắt đầu đã được Đông Phương Trường Minh ra lệnh cho Ma Pháp Sư dùng các loại Ma

Pháp như: Kiên Cố Thuật, Thiết Thạch Thuật, Phản Chấn Thuật,... gia cố thêm nhưng mà đối đầu với những đợt tấn công điên cuồng của đại quân Ma Thú hiện tại cũng đã bắt đầu xuất hiện những chỗ hư hỏng.

- Lăn đá!

Đông Phương Trường Minh lại ra lệnh một tiếng.

- Ầm ầm ầm....

Vô số những binh sĩ và thường dân trên tường thành lập tức hợp lực lại với nhau đẩy những tảng đá nặng hơn vạn cân đã được chuẩn bị sẵn từ trước xuống bên dưới.

Bên dưới mặt đất đám Ma Thú vốn đã bị thiết tiễn bắn trọng thương làm sao có thể còn đủ sức lực để né tránh đợt công kích này trong lúc nhất thời từng tiếng thú rống phẫn nộ pha lẫn tuyệt vọng không ngừng phát ra.

Phạm vi nghìn trượng xung quanh Nam Lâm Thành lúc này đã hoàn toàn trở thành một Địa Ngục Tu La Tràn!

....

Tờ mờ sáng hôm sau Ma Thú đại quân cuối cùng cũng đã rút lui những tướng sĩ trên tường thành cũng lục tục đi xuống phía dưới chân thành thu dọn chiến trường trên mặt mỗi người đều hiện lên vẻ hưng phấn không thể nào che dấu được bởi vì những thi thể Ma Thú dưới thành tuy chỉ là Nhất, Nhị Giai nhưng đối với bọn họ cũng đã là một khoản tài phú không nhỏ rồi.

- Người xem con mãng xà này thật sự quá lớn rồi ta thấy ít nhất cũng phải dài mười trượng đó!

- Người xem bên kia kia con Báo đó vẫn còn phát ra điện quang kìa!

.....

Bên cạnh những binh sĩ đi xuống phía dưới còn có không ít thường dân đi cùng những người này đa số đều chỉ mới thấy Ma Thú lần đầu cho nên không ngừng tò mò chỉ trở khắp nơi.

- Ủa trên bụng của con nhện này sao lại có một viên kim châu vậy!

Một người thiếu niên trong đó nhìn thấy trên bụng của một con nhện cách chỗ mình không xa có một viên kim châu thì đưa tay thử chạm vào.

- Vù!

Khi ngón tay vừa chạm vào viên kim châu thì trong đó liền bắn ra một luồng khói vàng tanh hôi.

- Vút!

Lúc người thanh niên sắp hít phải khí độc thì sau lưng hắn đột nhiên xuất hiện một bàn tay kéo hắn lui lại người ra tay chính là Đông Phương Trường Minh.

- Đa tạ đại ân cứu mạng của đại nhân!

Người thiếu niên vừa mới thoát chết sau khi hoàn hồn lại lập tức mừng rỡ đa tạ Đông Phương Trường Minh.

- Ủm! Các người nghe đây số Ma Thú này tuy đã chết nhưng trên người chúng vẫn còn có rất nhiều thứ có thể giết người các người nếu thấy có gì lạ tuyệt đối không được chạm vào nếu không ta tuyệt đối không chịu trách nhiệm!!

Đông Phương Trường Minh khẽ gật đầu một cái sau đó lạnh lùng quát lên một tiếng.

- Vâng đại nhân!

Đám thường dân ở xung quanh nghe vậy lập tức cung kính kêu lên.

- Ha... Tiểu tử không ngờ người lại đi cứu một đám thường dân. Tại sao vậy?

Lúc này trong đầu Đông Phương Trường Minh đột nhiên vang lên âm thanh nghi hoặc của Lão Yếu Quái.

- Ha... Tiền bối người chưa từng nghe câu cứu người không cần lý do giết người mới cần sao? Chúng ta tuy là cường giả nhưng về bản chất vẫn là người gặp người bị nạn nếu có thể cứu được ta vẫn sẽ cứu!!

Đông Phương Trường Minh cười nhẹ nói.

- Cứu người không cần lý do giết người mới cần, chúng ta bản chất vẫn là người sao? Có ý tứ!!

Lão Yếu Quái lặp lại câu nói của Đông Phương Trường Minh mấy lần trong mắt lóe lên hai tia sáng giống như đã ngộ ra gì đó.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Đến Phiên Ma Thú (4)

Sau khi trải qua đợt công kích thứ nhất của Thú Triều quân dân Đại Sở bên trong Nam Lâm Thành lại lục tục đối diện với mấy đợt Ma Thú tập kích nữa nhưng quy mô kém xa so với lần đầu tất cả đều bị bọn họ dễ dàng đánh tan.

Nhưng mà chút chiến tích này lại không thể khiến cho đám người Đông Phương Trường Minh yên lòng một chút nào bởi vì bọn họ biết được khảo nghiệm chân chính mà bọn họ phải đối mặt chỉ vừa mới bắt đầu rất nhanh thôi những quân, dân còn đang vui mừng hớn hờ này sẽ biết được cái gì mới là sự đáng sợ chân chính của Thú Triều.

- Báo Đông Phương Tướng quân!

Một ngày này khi Đông Phương Trường Minh đang tĩnh tọa trong phòng ngủ của mình thì đột nhiên bên ngoài lại vang lên một tiếng nói.

- Có chuyện gì?

Đông Phương Trường Minh chậm rãi mở hai mắt ra nhàn nhạt hỏi.

- Bẩm Đông Phương Tướng quân mặt tướng phụng mệnh Tư Đồ Tướng quân đến đây báo với ngài là đại quân chủ lực của Ma Thú đã kéo đến xin mời Tướng quân mau lên trên tường thành chủ trì đại cục!!

Tên tiểu tướng bên ngoài cửa cung kính nói.

- Biết rồi!

Đông Phương Trường Minh nghe xong trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó nhanh chóng thi triển khinh công đi lên tường thành.

Nơi ở của hắn cách tường thành cũng không xa cho nên chỉ trong chớp mắt là đã hắn đã đến nơi.

- Đông Phương Tướng quân người đến rồi!

Lúc này Tư Đồ Lâm Nguyên đang đứng trên tường thành trò chuyện với ba người Lão Yêu Quái nhìn thấy Đông Phương Trường Minh đi tới thì kêu lên.

- Tư Đồ Tướng quân ta nghe nói quân chủ lực của Thú Triều đã đến rồi phải không?

Đông Phương Trường Minh bước tới trước mặt Tư Đồ Lâm Nguyên trầm giọng hỏi.

- Đúng vậy! Người tự mình xem đi!!

Tư Đồ Lâm Nguyên trịnh trọng gật đầu một cái sau đó đưa tay chỉ ra ngoài thành.

Nhìn theo hướng mà hắn chỉ thì Đông Phương Trường Minh chỉ thấy ở bên ngoài tường thành khoảng trăm dặm giờ phút này đã có vô số Ma Thú tụ hợp trong số đó ngoài những loại Ma Thú quen thuộc đã công kích bọn họ trong thời gian qua còn có một số những loại Ma Thú cao cấp vô cùng cường đại tất cả đều đưa ánh mắt tràn đầy vẻ khát máu lạnh lùng quét qua tường thành.

Đối diện với các ánh mắt đó những người đang đứng trên tường thành đều

có những cảm xúc khác nhau có người hưng phấn hai mắt lóe lên tinh quang hơi thở trở nên vô cùng gấp gáp, có người sợ hãi nắm chặt đôi bàn tay chảy đầy mồ hôi có người lại lạnh lùng trên mặt không có bất cứ biểu hiện nào giống như mình chỉ là khách qua đường không hề liên quan đến chuyện này.

Bất luận thế nào vào lúc này tất cả bọn họ đều im lặng chờ đợi cuộc chiến quyết định vận mệnh của mình bắt đầu. Trận chiến này thật ra sẽ có kết quả như thế nào là quân dân Nam Lâm Thành thành công đánh lui Thú Triều viết nên trang sử huy hoàng nhất cho Đại Sở hay là bọn họ sẽ thất bại hoàn toàn trở thành một phần trong dòng sông lịch sử đây?

Câu trả lời này không ai có thể nói trước được tất cả chỉ có thể trông đợi vào ý trời mà thôi!!

Trở lại vấn đề chính.

- Grao!

Sau một lát im lặng đột nhiên bên trong Ma Thú đại quân lại vang lên một tiếng rống kinh thiên động địa.

- Âm ầm ầm....

Tiếng rống vừa dứt đại quân Ma Thú lập tức hung mãnh xông lên dẫn đầu là một đám Độc Giác Ma Sư chúng vừa chạy vừa không ngừng phun ra những đại hỏa cầu to lớn công kích tường thành.

- Bắn!

Nhìn thấy cảnh đó Đông Phương Trường Minh cũng không chậm trễ chút nào quát lên một tiếng.

- Một hai ba... lên!

Quân, dân đang đứng trên tường thành lập tức hành động chỉ thấy bọn họ chia thành từng tổ nhỏ miệng một nhóm miệng đếm từng nhịp tay kéo những sợi dây thừng to lớn dây thừng kéo một khúc gỗ lớn bắn tảng đá trên đó bay ra xa, một nhóm khác lại dùng một cây búa gỗ đập mạnh vào lẫy nỏ, tên sắt lập tức phá không bắn ra.

- Vút vút vút....

Dưới sự thao tác của bọn họ trong chớp mắt những mũi tên sắc nhọn cùng với những viên viên đá to lớn từ mấy trăm đến mấy ngàn cân trút xuống mặt đất khiến cho từng con Ma Thú đang xông tới không ngừng ngã xuống.

- Hay.. hay lắm...

- Rất tốt!

- Được lắm!

.....

Quân dân trên tường thành thấy vậy đồng loạt cất tiếng hoan hô.

Nhưng đúng lúc này trên bầu trời lại đột nhiên vang lên một âm thanh kỳ quái tiếp theo đó chỉ thấy một bầy quái điều to lớn từ phía xa bay lại Nam Lâm Thành, khi đến gần tường thành chúng lại chia thành từng nhóm nhỏ mỗi nhóm hơn một ngàn con hoặc dùng mỏ, vuốt sắt nhọn hoặc là há miệng phun ra phong nhận, hỏa cầu,... tấn công những quân dân đang đứng trên tường thành.

- Ma Pháp Sư mau lên trợ giúp giải quyết đám quái điều này!

Đông Phương Trường Minh lạnh lùng nói.

- Vâng!

Các Ma Pháp Sư nghe thấy mệnh lệnh lập tức chia ra thành từng đội nhỏ tham chiến không bao lâu sau trên tường thành đã xuất hiện từng màn hào quang chói sáng bao bọc quân, dân trên tường thành lại tránh khỏi sự công kích của đám quái điều.

Những màn hào quang phòng thủ này đều là những cái Ma Pháp Trận không những có lực phòng thủ cực cao mà còn là trận pháp phòng thủ một chiều chỉ cho phép ra không cho phép vào. Đám quái điều đối diện với chúng nhất thời không có cách nào công phá mà những mũi tên sắt của quân lính trên tường thành lại có thể dễ dàng xuyên qua màn sáng bắn lên trên người đám quái điều khiến cho chúng tổn thất nặng nề.

Tình cảnh này có thể nói là quân dân Đại Sở chiếm hết thượng phong không ngừng chém giết Ma Thú nhưng sau thời gian một nén nhang bỗng nhiên lại sinh ra biến hóa chỉ nghe trong không gian vang lên một tiếng gầm to tiếp theo đó chỉ thấy một con Cự Điều màu đỏ lớn hơn trăm trượng xuất hiện lao thẳng đến chỗ tường thành.

- Không tốt đây là Ngũ Giai Ma Thú mau bảo tất cả quân lính lui xuống!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cả kinh kêu lên một tiếng.

- Ầm... Đùng!!

Đáng tiếc mệnh lệnh này của hắn đưa ra đã quá trễ Ngũ Giai Cự Điều vừa xuất hiện đã đại triển hung uy đánh ra một trảo cương to lớn phá tan màn hào quang phòng ngự.

Mất đi sự bảo vệ trong chớp mắt đã có hơn một vạn người mất mạng dưới trảo cương của Cự Điều.

- Đáng chết!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy phần nộ quát lên một tiếng sau đó vận kinh đạp không bay lên xông thẳng đến chỗ Cự Đểu.

- Ha ha ha.... Đến đây đi! Người là Tướng quân của nhân loại giết được người ta nhất định sẽ lập được đại công!!

Cự Đểu nhìn thấy Đông Phương Trường Minh xông về phía mình thì cười lạnh một tiếng nói.

- Hừ! Muốn giết ta lập công phải xem người có bản lĩnh hay không đã!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười lớn một tiếng rồi hóa thành một đạo tàn ảnh xông về phía trước.

Cự Đểu cũng âm âm xông lên tiếp chiến.

- Âm!

- Lão Tiền bối chúng ta mau lên giúp Đông Phương Tướng quân tuy rất lợi hại nhưng dù sao cũng chỉ là một tên Tứ Giai cao thủ không thể phi hành trên không quá lâu nếu chậm trễ e rằng sẽ có chuyện không may xảy ra!!

Trên tường thành Tư Đồ Lâm Nguyên nhìn thấy tình hình như vậy thì lo lắng nhìn Lão Yêu Quái Sở Huyền kêu lên một tiếng.

- Đúng đó Lão tiền bối Đông Phương Trường Minh là đệ nhất thiên tài của Đại Sở chúng ta hiện nay tuyệt đối không thể để hắc xảy ra chuyện được!

Lão Vu Bà và Lão Độc Vật ở bên cạnh nghe vậy cũng gật đầu tỏ vẻ tán thành.

- Không cần lo lắng con Tiểu Yêu Cầm đó căn bản không thể làm khó tiểu tử Đông Phương được đâu! Chúng ta chỉ cần ở đây chờ xem hắc đại phát

thần uy là được!!

Lão Yêu Quái nghe vậy thì cười nhạt một tiếng nói tuy thời gian quen biết không nhiều lắm nhưng bằng vào lịch duyệt của mình ông ta đã phát hiện Đông Phương Trường Minh có che dấu rất nhiều bí mật tuyệt đối không đơn giản như vẻ bề ngoài, lần này vừa đúng lúc là một cơ hội để ông ta kiểm tra xem hắn thật ra che dấu sâu đến mức nào.

- Ấm ầm ầm...

Trong lúc bốn người đang nói chuyện thì trên bầu trời trận chiến giữa Đông Phương Trường Minh và Cự Đ điều cũng đã đến hồi gay cấn.

Tuy rằng Đông Phương Trường Minh chiến đấu rất hung mãnh nhưng mà đúng như lời Lão Yêu Bà đã nói hắn lúc này chỉ mới là một tên Tứ Giai cao thủ ngay cả phi hành còn chưa hoàn toàn làm được thì sao có thể là đối thủ của một con Ngũ Giai Ma Thú trong một khoảng thời gian ngắn đã bị Cự Đ điều ép vào thế hạ phong.

- Ha ha ha... Nhân loại người chịu thua đi nói không chừng Đ điều gia ta sẽ lưu người toàn thân đó!!

Lúc này chỉ nghe Cự Đ điều nhìn Đông Phương Trường Minh cười lạnh nói.

- Mơ tưởng!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy quát lạnh một tiếng trong lúc nói chuyện hắn cũng không chậm trễ vung tay đánh ra một chưởng cương màu trắng.

- Xem ta phá người đây!

Cự Điều thấy vậy cũng phát ra một cái trảo cương màu đỏ muốn phá tan chưởng cương của Đông Phương Trường Minh.

Nhưng mà khi cả hai va chạm với nhau một chuyện quỷ dị lại đột nhiên xảy ra chỉ thấy chưởng cương màu trắng không ngờ lại dễ dàng phá tan trảo cương của Cự Điều như xé tan một tờ giấy sau đó tốc độ không dừng lại chút nào tiếp tục bắn về phía trước.

- Ầm!

Cự Điều còn chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra đã bị chưởng cương hung mãnh đánh thành một cơn mưa máu rơi xuống mặt đất.

- Grao grao grao....

Đại quân Ma Thú dưới mặt đất nhìn thấy thủ lĩnh chết đi thì sợ hãi gầm lên mấy tiếng sau đó lập tức quay đầu bỏ chạy.

Còn quân đội Đại Sở trên tường thành cũng không có tâm trạng truy đuổi kẻ địch tất cả chỉ lo cứu giúp những người bị thương bên mình.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Đến Phiên Ma Thú (5)

Tờ mờ sáng hôm sau sau khi thu dọn xong chiến trường đám người Đông Phương Trường Minh liền tiến vào bên trong Phủ Thành chủ thương lượng chuyện làm sao đối phó với đợt Thú Triều tiếp theo!

- Tư Đồ Tướng quân lần này chúng ta tổn thất như thế nào?

Lúc này chỉ thấy Đông Phương Trường Minh nhìn Tư Đồ Lâm Nguyên hỏi.

- Bẩm Đông Phương Tướng quân lần này phía bên chúng ta tổng cộng có hơn bốn vạn người chết năm vạn người bị thương tường thành cũng bị hư hỏng rất nặng!!

Tư Đồ Lâm Nguyên thở dài một tiếng lộ ra vẻ mặt bất phần nói.

- Người mau đi lo liệu chuyện sắp xếp cho gia đình những người này phạm là nhà nào có người bị thương thì có thể đến lãnh mười kim tệ nhà nào có người chết thì có thể được lãnh năm mươi kim tệ.

Đông Phương Trường Minh im lặng gật đầu một cái rồi nói.

- Đông Phương Tướng quân chuyện này cứ giao cho ta đi Bọn họ liều mạng giúp chúng ta thủ thành ta tuyệt đối không thể để cho gia đình bọn họ chịu thiệt thòi đâu!!

Tư Đồ Lâm Nguyên nghe vậy trịnh trọng kêu lên một tiếng.

- Độc Lão, Vu Lão hai người phụ trách chỉ huy các Ma Pháp Sư và công tượng nhanh chóng tu bổ lại những nơi bị phá hoại trên tường thành nhớ kỹ phải thiết lập nhiều Ma Pháp Trận phòng không hơn nữa để đề phòng việc Ma Thú hệ chim lại đến tấn công như tối qua!!

Đông Phương Trường Minh xoay lại nhìn Lão Vu Bà và Lão Độc Vật nói.

- Được!

- Được rồi! Ba người ra ngoài đi!!

Đông Phương Trường Minh lại kêu lên một tiếng ba người Tư Đồ Lâm Nguyên lập tức lui ra ngoài.

- Tiền bối không biết chuyện ta nhờ ngài đã làm xong chưa?

Đợi khi ba người hoàn toàn khuất bóng hẳn mới nhìn Lão Yêu Quái ở bên cạnh hỏi.

- Yên tâm đi! Tất cả đã chuẩn bị xong cũng đã được để ở chỗ người cần dặn rồi!!

Lão Yêu Quái cười nhạt nói.

- Như vậy thì tốt!

Trên mặt Đông Phương Trường Minh lộ ra một nụ cười hài lòng nói.

- À phải rồi tiền bối ta có một chuyện muốn nhờ người không biết có được không?

Hơi dừng một chút hẳn lại tiếp tục nói.

- Có chuyện gì người cứ nói đi!

Lão Yêu Quái cười nói.

- Là như thế này trận chiến tối qua người cũng đã thấy rồi ngay cả Ngũ Giai Ma Thú cũng đã tham chiến lần Thú Triều này nhất định là không đơn giản như chúng ta đã nghĩ ban đầu nói không chừng phía sau đó còn có âm mưu mà chúng ta không biết cho nên ta muốn nhờ tiền bối ngài đi mời một số bằng hữu của ngài đến đây trợ trận không biết có được không?

Đông Phương Trường Minh trịnh trọng kêu lên một tiếng.

- Chuyện này sao? Được! Ta sẽ giúp người một lần!!

Lão Yêu Quái nghe vậy do dự một chút rồi nói.

- Đa tạ tiền bối!

.....

Cùng lúc này ở trên một ngọn núi nào đó cách Nam Lâm Thành một nghìn dặm một thanh niên quái nhân thân khoác trường bào màu xanh thân cao một trượng gương mặt hết sức khô ngô tuần tú cùng với một đại hán thân hình to lớn vạm vỡ nửa thân trên để trần lộ ra từng bắp thịt màu đồng cổ săn chắc nửa thân dưới chỉ quấn một tấm da thú to lớn đang đứng lơ lửng trên không trung. Xung quanh hai người này là mười mấy con Tứ Giai Ma Thú đủ mọi chủng tộc mỗi con đều tỏ ra vô cùng cung kính với bọn họ.

- Hừ! Các người nhiều người như vậy mà ngay cả một tòa thành trì nhỏ nhỏ của nhân loại cũng không thể đánh hạ được đúng là một đám phế vật mà!!

Chỉ thấy Nam tử vạm vỡ tức giận nhìn đám Ma Thú dưới mặt đất quát lên một tiếng.

- Đại Vương chuyện này không thể trách chúng ta được đám nhân loại đó thật sự quá mức lợi hại ngay cả Xích Chi đại nhân cũng chết trong tay bọn chúng đó!!

Nghe thấy những lời của nam tử vạm vỡ trong đám Ma Thú có một con Cự Hùng lộ vẻ ủy khuất dùng Thú Ngữ kêu lên một tiếng.

Xích Chi đại nhân mà hần nhắc đến chính là Xích Hồng Cự Điều đã bị Đông Phương Trường Minh giết chết.

- Hả! Tiểu tử Xích Chi bị nhân loại giết chết? Sao lại có chuyện như thế vậy được hần tuy chỉ mới thăng cấp Ngũ Giai không bao lâu nhưng trong người hần lại có huyết thống của Phong Bằng sao có thể thua trong tay một tên nhân loại chứ??

Nam tử vạm vỡ nghe được lời đó thì kinh ngạc nói.

- Đại Vương chuyện này là thật một trăm phần trăm chính mắt tiểu nhân đã thấy Xích Đại Nhân bị một tên nhân loại đánh thành mưa máu rơi xuống khắp nơi trên chiến trường! Tất cả những người ở đây đều có thể làm chứng!

Cự Hùng khẳng định nói.

- Đúng đó Đại Vương!

- Thuộc hạ đã nhìn thấy Xích đại nhân bị giết chết!

- Thuộc hạ cũng vậy!

.....

Đám Ma Thú ở bên cạnh cũng nhao nhao kêu lên.

- Giao Tam huynh nếu tiểu tử Xích Chi thật sự bị một chiêu giết chết thì

xem ra trong số đám nhân loại trong Nam Lâm Thành phải có một tên Lục Giai cường giả trở lên tọa trấn bây giờ chúng ta phải tính sao hả??

Nam tử vạm vỡ thấy vậy im lặng một chút rồi liếc nhìn nam tử thanh bào hỏi.

- Hùng Sơn huynh người đừng quá lo lắng. Xích Chi chết đi chưa chắc đã là một chuyện xấu đâu!!

Thanh niên thanh bào nhàn nhạt đáp.

- Người nói vậy là có ý gì?

Hùng Sơn nghi hoặc hỏi.

- Không phải trước đây lão già Xích Huyền Tử của Phi Cầm Tộc không đáp ứng cùng với chúng ta thảo phạt nhân loại hay sao? Bây giờ đứa con trai yêu quý của hắn đã chết trong tay nhân loại ta muốn xem xem hắn còn có thể từ chối hay không chỉ cần tam đại chúng ta liên thủ cho dù nhân loại có hùng mạnh hơn cũng phải bị tiêu diệt mà thôi!!

Giao Tam lạnh nhạt nói một tiếng.

- Nói đúng lắm! Chỉ cần tam đại Thú Vương chúng ta đồng thời xuất thủ thì cho dù nhân loại trong Nam Lâm Thành có cường đại đến đâu cũng phải bị tiêu diệt đến lúc đó chúng ta không chỉ đoạt được một mảnh địa bàn lớn mà còn có thể thu thập đủ máu huyết để Thú Thần đại nhân chữa thương mà chỉ cần vết thương của ngài ấy khôi phục thì có thể dẫn chúng ta phi thăng Thiên Giới hưởng phúc rồi!!

Hùng Sơn nghe vậy cười lớn một tiếng nói.

Khi nghe nhắc đến chuyện phi thăng Thiên Giới thì trong mắt Giao Tam

không dấu được sự hưng phấn dù sao đối với những cường giả như bọn họ mà nói danh lợi phú quý chỉ là mây khói chỉ có Phi thăng Thiên Giới mới là mục tiêu chân chính!

- Ủm! Bây giờ người ở lại đây ổn định lại đại quân ta sẽ lập tức đi mời Xích Huyền Tử đến đây!!

Tiếp theo chỉ nghe hân kêu lên một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang kích bắn về phía chân trời.

.....

Ba ngày sau đại quân Ma Thú và quân đội Đại Sở lại lần nữa đối trận nhưng lần này đội hình hai bên đều có một số thay đổi bên phía quân đội Đại Sở ngoài đám người Đông Phương Trường Minh ra còn có thêm một người trung niên khuôn mặt nho nhã và một lão hòa thượng sắc mặt nhân từ trang nghiêm bọn họ đương nhiên chính là bằng hữu được Lão Yêu Quái Sở Huyền mời đến giúp đỡ Hạo Vân Cư Sĩ và Giới Thiện Thiên Sư.

Còn bên phía Ma Thú đại quân ngoài việc hai đại Thú Vương Giao Tam và Hùng Sơn ra cũng có một người khác xuất hiện đó là một lão đạo sĩ trên người mặc một bộ huyết sắc đạo bào khuôn mặt đanh ác hai mắt đỏ ngầu nhìn về phía Nam Lâm Thành hẳn chính là cha của Cự Điều - Xích Chi bị Đông Phương Trường Minh giết chết Phong Bằng Vương - Xích Huyền Tử!!

- Sở Huyền không ngờ cao thủ tọa trấn trong Nam Lâm Thành lại là người! Nể tình chúng ta từng quen biết hay là thế này đi chỉ cần người chịu thoái lui khỏi Nam Lâm Thành này đồng thời giao hung thủ đã giết chết con trai của Xích Huyền Tử ra đây thì chúng ta sẽ cho các người một con đường sống thế nào hả??

Sau một lúc giằng co Giao Tam đột nhiên nhìn Lão Yêu Quái nở một nụ

cười quỷ dị rồi nói.

- Giao Tam tên khốn kiếp nhà ngươi! Đã cả gan xâm phạm quốc thổ của Đại Sở ta mà còn dám cất cao giọng nói những lời đó đúng là đáng chết. Lão tử XXXXX tên khốn kiếp nhà ngươi muốn đánh thì tới đi!!

Nghe được những lời của Giao Tam Lão Yêu Quái phần nộ vô cùng mặc kệ thân phận của mình mở miệng phun ra từng tiếng mắng chửi.

- Hừ! Nếu ngươi muốn chết như vậy thì ta sẽ giúp ngươi toại nguyện! Các con xông lên cho ta!!

Giao Tam hừ lạnh một tiếng nói.

- Grao grao grao...

Tiếng quát vừa dứt thì đại quân Ma Thú lập tức gầm lớn một tiếng mỗi một con Ma Thú đều dùng tốc độ nhanh nhất của bản thân hung mãnh xông về phía Nam Lâm Thành uy thế cực kỳ đáng sợ giống như muốn san bằng nơi này thành bình địa vậy.

- Âm ầm ầm...

Nhưng lúc bọn chúng còn cách tường thành năm trăm mét thì dị biến đột nhiên nảy sinh chỉ thấy mặt đất ầm ầm nứt ra tạo thành một lối đi từng con Khôi Lỗi Thú toàn thân sáng loáng không ngừng từ dưới đó phóng ra ngăn cản đường đi của Ma Thú đại quân lại!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 109: Hoang Sơn Kịch Chiến (1)

- Sở Huyền không ngờ Đại Sở người lại có thể tạo ra được Đại quân Cơ Quan Thú đúng là làm người ta bất ngờ a!!

Hạo Vân Cư Sĩ cùng với Giới Thiện Thiện Sư đứng trên tường thành phóng mắt nhìn thấy Đại quân Khôi Lỗi Thú bên ngoài thành thì kinh ngạc nhìn Lão Yêu Quái kêu lên một tiếng.

Trong giọng nói của hai người ngoài sự kinh ngạc còn hàm chứa một sự hâm mộ không thể che dấu bởi vì bằng nhãn lực của mình bọn họ có thể thấy được mỗi con Khôi Lỗi Thú bên dưới đều có thực lực ở đẳng cấp Tam Giai cao thủ nếu như tất cả bọn chúng cùng tiến lên thì cho dù có là Lục Giai cường giả như bọn họ chỉ sợ cũng phải ôm đầu máu mà chạy a!!

- Hạo Vân, Giới Thiện hai người các người khen sai người rồi có thể chế tạo được Đại quân Khôi Lỗi Thú ngoài kia không phải công lao của ta mà là của tên tiểu tử này. Công việc của ta chẳng qua chỉ là giúp hắn tìm kiếm một chút công tượng mà thôi!!

Lão Yêu Quái cười khan một tiếng đưa tay chỉ vào Đông Phương Trường Minh đang đứng bên cạnh nói.

- Cái gì? Đông Phương tiểu hữu Đại quân Khôi Lỗi Thú ngoài kia thật sự là do người tạo ra hay sao? Người làm thế nào làm được vậy??

Hạo Vân Cư Sĩ và Giới Thiện Thiện Sư nghe vậy không giấu được sự kinh hãi nhìn Đông Phương Trường Minh quát hỏi nếu nói Đại quân Khôi

Lỗi Thú ngoài kia là tác phẩm của Lão Yêu Quái thì hai người bọn họ còn có thể tin được nhưng mà nếu nói bọn chúng là do một thiếu niên chưa đủ mười lăm tuổi làm ra thì thử hỏi làm sao bọn họ có thể tin được chứ??

- Hai vị tiền bối xin hãy bình tĩnh lại số Khôi Lỗi Thú ngoài kia quả thật là do văn bối tạo nên nhưng đây chỉ là do ta trước đó đã may mắn tìm thấy bản vẽ thiết kế của chúng trong một quyển sách cổ mà thôi!!

Đối diện với câu hỏi của hai đại cường giả sắc mặt của Đông Phương Trường Minh vẫn không chút thay đổi không nóng không lạnh nhàn nhạt nói một câu.

- Thì ra là vậy xem ra phúc duyên của Đông Phương tiểu hữu đúng là làm cho người ta phải hâm mộ a!!

Hạo Vân Cư Sĩ và Giới Thiện Thiên Sư nghe vậy thì trên mặt lộ ra vẻ minh bạch kêu lên một tiếng nhưng mà trong lòng bọn họ thật ra là đang suy nghĩ cái gì thì chỉ có trời mới biết.

- Tất cả xông lên cho ta!!

Mà bản thân Đông Phương Trường Minh cũng không quan tâm đến những vấn đề này vào lúc này chỉ thấy hân trầm giọng quát lên một tiếng.

- Grao grao grao...

Hơn vạn con Khôi Lỗi Thú dưới thành nghe thấy hiệu lệnh lập tức gầm lên mấy tiếng sau đó hung mãnh xông thẳng vào Đại quân Ma Thú trước mặt.

Một trận quyết chiến đẫm máu ngay lập tức diễn ra tuy Đại quân Ma Thú chiếm ưu thế tuyệt đối về binh lực nhưng đối thủ của bọn chúng cũng không phải là loại tầm thường hơn vạn con Khôi Lỗi Thú không chỉ có thân thể rắn chắc như sắt đá rất khó phá hủy mà trong lúc chiến đấu chúng còn mơ hồ còn

liên kết thành những trận pháp huyền ảo bao vây đối thủ lại khiến cho trong lúc nhất thời Đại quân Ma Thú không thể tiến thêm dù chỉ một bước!!

- Hùng huy, Xích đạo hữu xem ra chúng ta phải ra tay rồi!!

Giao Tam đứng trên không trung thấy vậy nhìn sang Hùng Sơn và Xích Huyền Tử trầm giọng nói một tiếng sau đó ba người lập tức hóa thành ba đạo hào quang bắn về phía chiến trường muốn dựa vào thực lực cường hãn của mình nhanh chóng giải quyết đám Khôi Lỗi Thú mở đường cho Đại quân Ma Thú.

- Các người đừng hòng nhúng tay!

Nhưng mà Lão Yêu Quái, Hạo Vân Cư Sĩ cùng với Giới Thiện Thiền Sư làm sao có thể để cho đối phương toại nguyện chỉ nghe ba người đồng thời hét lớn một tiếng sau đó hóa thành ba đạo hào quang kích bắn lên trời ngăn cản tam đại Thú Vương lại.

Đây là trận chiến giữa Lục Giai cường giả!

Ba người Lão Yêu Quái và tam đại Thú Vương cùng lúc đập không bay vào hư không bởi vì sức phá hoại của Lục Giai cường giả bọn họ thật sự quá mức cường đại. Nếu chiến đấu ở đây thì Nam Lâm Thành chắc chắn sẽ bị phá hoại đó là chuyện mà cả hai bên đều không muốn xảy ra.

Ba người Lão Yêu Quái đương nhiên là vì muốn bảo vệ người dân trong thành còn về phần Tam Đại Thú Vương lại là vì sau khi Đại quân Ma Thú công hạ Nam Lâm Thành đây sẽ là nơi Thú Thần đại nhân của bọn họ lựa chọn để ở lại. Ba người tuy hung tàn nhưng hiển nhiên còn chưa đến mức dám làm phật lòng Thú Thần.

- Âm ầm ầm....

Mặc dù khoảng cách rất xa nhưng những tiếng nổ kinh thiên động địa vẫn không ngừng vang lên bên tai quân, dân Nam Lâm Thành.

Tất cả quân, dân Đại Sở đều ngẩng đầu nhìn lên trời quan sát trận chiến thì chỉ thấy tuy ba người Lão Yêu Quái hết sức hung mãnh nhưng chung quy vẫn khó có thể địch lại tam đại Thú Vương vừa có thân thể cường đại lại có Thiên Phú Thần Thông đáng sợ sau một lúc giằng co đã từ từ bị ép vào thế hạ phong.

- Đông Phương Tướng quân nếu ba vị tiền bối thất bại thì Nam Lâm Thành chắc chắn cũng sẽ bị công phá! Chúng ta phải làm sao đây?

Tư Đồ Lâm Nguyên lo lắng kêu lên một tiếng.

- Tư Đồ Tướng quân người ở lại đây thay ta chỉ huy Khôi Lỗi Thú chiến đấu. Ta muốn đi giúp ba vị tiền bối một tay!!

Đông Phương Trường Minh nhú nhú mày một chút rồi nói.

- Cái gì? Đông Phương Tướng quân người muốn gia nhập vào cuộc chiến của Lục Giai cường giả sao??

Tư Đồ Lâm Nguyên nghe vậy kinh hãi kêu lên một tiếng hân hoan toàn không ngờ được Đông Phương Trường Minh lại nói ra những lời như vậy.

- Đúng!

Đông Phương Trường Minh im lặng gật đầu một cái sau đó không đợi ba người kịp nói lời nào đã hóa thành một đạo hào quang bắn thẳng lên trời.

- Băng Thiên Đại Thủ Ấn!

Khi đến gần chiến trường của lục đại cường giả hân lập tức lật tay đánh ra một đạo chương cương màu bạc mục tiêu của hân chính là Xích Huyền Tử.

- Ầm! Đùng!

Xích Huyền Tử đang toàn lực quyết chiến với Lão Yêu Quái căn bản không ngờ đến lại có người xuất thủ tập kích mình trong chớp mắt đã bị đánh bay đi.

- Lão tiền bối ngài mau đi giúp hai vị tiền bối kia một tay! Lão già này cứ giao cho ta là được rồi!!

Nhân lúc Xích Huyền Tử còn chưa kịp ổn định lại thân hình Đông Phương Trường Minh nhìn Lão Yêu Quái trầm giọng nói.

- Hồ đồ! Đông Phương Trường Minh ngươi có biết đây là nơi nào không? Mau đi xuống cho ta!!

Lão Yêu Quái tức giận quát lên một tiếng.

- Văn bối nếu đã dám đến đây thì tất nhiên nắm chắc là mình có thể đối phó với tên Thú Vương này! Lão tiền bối người yên tâm đi!!

Đối diện với câu hỏi của ông ta Đông Phương Trường Minh vẫn bình thản cười nói bộ dáng phi thường tự tin.

- Được! Vậy nơi này ta giao cho người!!

Lão Yêu Quái nghe vậy liếc nhìn Đông Phương Trường Minh một cái thật sâu trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó bay đi.

- Tiểu tử vừa rồi ta thấy ngươi đánh ra chiêu cương màu bạc không lẽ ngươi chính là hung thủ giết chết con ta!!

Ngay lúc Lão yêu Quái vừa bỏ đi thì Xích Huyền Tử vừa bị Đông Phương Trường Minh đánh bay đi lúc này đã trở lại nhìn hẩn chất vấn.

- Đúng vậy! Người muốn trả thù cho hãn thì tới đi!!

Đông Phương Trường Minh lạnh lùng nói.

- Khốn kiếp!

Xích Huyền Tử quát to một tiếng vung trường kiếm trong tay phát ra một đạo kiếm cương.

- Âm!

Đông Phương Trường Minh cũng âm âm đánh ra một đạo chưởng cương.

- Âm!

Kiểm, chưởng vừa va chạm vào nhau lập tức gây ra một tiếng nổ kinh thiên động địa tiếp theo đó chỉ thấy Đông Phương Trường Minh bị đẩy lui về phía sau một đoạn xa còn Xích Huyền Tử vẫn đứng nguyên tại chỗ có thể nói chỉ sau một chiêu mạnh yếu đã quá rõ.

Nhưng mà lúc này trên mặt Xích Huyền Tử lại không có một chút vui mừng nào mà còn hiện lên vẻ tức giận bởi vì một kiếm vừa rồi hãn phát ra là muốn chém chết Đông Phương Trường Minh tại chỗ không ngờ lại bị hãn đỡ được mà không bị thương chút nào.

- Tiểu tử thực lực của người thật sự khá lắm khó trách có thể giết chết con trai ta. Nhưng mà tự làm vậy không thể sống tiếp theo đây ta sẽ xuất hết toàn lực người đừng hòng chết được toàn thân!!

Xích Huyền Tử lạnh lùng nói.

- Được! Cứ đến đây đi!!

Đông Phương Trường Minh cười lạnh một tiếng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 110: Hoang Sơn Kịch Chiến (2)

- Âm!

Trong lúc nói chuyện Đông Phương Trường Minh cũng không chậm trễ vung tay lên một cái xung quanh thân hắn lập tức xuất hiện hơn chục con Khôi Lỗi Thú.

Những con Khôi Lỗi Thú này có thực lực Tứ Giai cao thủ vừa xuất hiện liền đưa ánh mắt khát máu nhìn chăm chăm vào Xích Huyền Tử.

- Hừ!

Xích Huyền Tử hừ lạnh một tiếng rồi hung mãnh xông về phía Đông Phương Trường Minh.

- Giết!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng quát lên một tiếng sau đó điều khiển đám Khôi Lỗi Thú lao lên nghênh địch.

- Âm!

Trong chớp mắt hai đại cường giả đã va chạm với nhau.

- Keng!

Chỉ thấy Xích Huyền Tử cách không phát ra một đạo kiếm mang to lớn trăm trượng chém thẳng về phía Đông Phương Trường Minh muốn phân thân

hắn làm hai mảnh.

- Vù!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy sắc mặt không chút biến hóa âm thầm bấm quyết một cái đám Khôi Lỗi Thú xung quanh hắn liền chia thành hai tổ một tổ mở miệng bắn ra từng cột hào quang đủ màu tạo thành một chiếc cự thuẫn chắn trước người Đông Phương Trường Minh thay hắn chặn lại một kiếm đoạt mạng.

Tổ thứ hai nhân lúc Xích Huyền Tử đang phân tâm dùng thế sét đánh không kịp bưng tay toàn lực công kích vào thân thể hắn.

- Grao!

Xích Huyền Tử căn bản không có chút đề phòng vừa trúng đòn lập tức bị đánh bay đi nhưng mà dựa vào thực lực tuyệt cường của mình rất nhanh hắn đã ổn định lại thân hình gầm lên một tiếng hai tay xoay chuyển dùng tốc độ mắt thường không thể thấy được hóa thành một đôi ưng trảo sắt nhọn.

Không đợi Đông Phương Trường kịp kinh ngạc, trong mắt Xích Huyền Tử bắn ra một đạo hung quang lấp lánh một cái đã xuất hiện trước cự thuẫn hộ thân của Đông Phương Trường Minh, lợi trảo sắt nhọn hung mãnh chụp xuống.

- Âm!

Chỉ nghe một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên trong chớp mắt cự thuẫn trước người Đông Phương Trường Minh đã bị lợi trảo của Xích Huyền Tử phá tan.

Nhìn thấy như vậy trên môi Xích Huyền Tử xuất hiện một nụ cười hung ác thể công không chút dừng lại hai tay nhắm thẳng vào ngực Đông Phương

Trường Minh muốn moi tim hẳn ra.

- Âm!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy đương nhiên không cam lòng chịu chết lập tức đánh ra một chưởng.

- Âm ầm ầm....

Chưởng, trảo va chạm vào nhau trong không gian lại vang lên một tiếng nổ to sau đó Đông Phương Trường Minh và Xích Huyền Tử cùng lúc lùi lại phía sau một đoạn.

- Tiểu tử đôi tay kia của ngươi rốt cuộc là vật gì? Trong thiên hạ ngày hôm nay không có mấy người có thể bình an tiếp được một chưởng của ta!!

Xích Huyền Tử lạnh lùng kêu lên một tiếng.

- Ha... đó chẳng qua là vì kiến thức của ngươi quá nông cạn mà thôi!!

Đông Phương Trường Minh đập lên một con Khôi Lỗi Thú cười nhạo nói sở dĩ hẳn có thể dùng tay của mình tiếp một chưởng của Xích Huyền Tử đương nhiên là bởi vì có Bản Mệnh Pháp Bảo - Đạo Chi Thủ giúp đỡ. Tuy trong trận chiến một vạn năm trước nó đã bị Thần Gia Lục Tổ làm cho hư hỏng nặng nề hiện giờ đến một phần mười uy năng cũng không thể phát huy ra được nhưng muốn tiếp một chưởng của một Lục Giai cường giả vẫn là chuyện đơn giản vô cùng!!

- Đến tiếp đi!

Đông Phương Trường Minh kêu to một tiếng sau đó chỉ huy đám Khôi Lỗi Thú xông thẳng về phía Xích Huyền Tử.

- Âm ầm ầm....

Trận chiến của hai đại cường giả nhanh chóng diễn ra khiến cho không gian xung quanh không thể nào chịu nổi áp lực âm ầm sụp đổ.

- Ầm!

Một cái hắc động to xuất hiện trên bầu trời điên cuồng hấp thụ mọi thứ xung quanh.

- Đùng!

Một lát sau hắc động đột nhiên bành trướng thêm gấp mười lần nữa sau đó âm ầm nổ tung.

Trận chiến của Xích Huyền Tử và Đông Phương Trường Minh hơi dừng lại.

Lúc này chỉ thấy đạo bào trên người của Xích Huyền Tử đã có nhiều chỗ rách nát, tóc tay cũng rơi bù hiễn nhiên trận chiến vừa rồi hẳn cũng không dễ chịu gì tuy nhiên nếu so sánh với một Đông Phương Trường Minh toàn thân là máu đến cả việc thở dốc cũng khó khăn ở phía đối diện thì hoàn cảnh của hắn vẫn còn tốt chán!!

- Tiểu tử dù không muốn thừa nhận nhưng mà có thể dùng thực lực Tứ Giai đem ta ép đến mức độ này người đứng là rất lợi hại nếu cho người thêm một chút thời gian thì sau này Nhân Gian Giới nhất định sẽ mặc cho người tung hoành. Đáng tiếc là người lại làm sai một chuyện đó là giết chết con trai của lão phu cho nên hôm nay người chỉ có thể chết ở chỗ này mà thôi!!

Xích Huyền Tử nhìn Đông Phương Trường Minh lạnh lùng nói.

- Muốn ta bỏ mạng ở chỗ này? Người đứng là mơ tưởng hảo huyền rồi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười nhạt nói.

- Hừ! Người đã trọng thương đến mức độ này rồi mà vẫn còn cứng miệng đúng là không biết tốt xấu!!

Xích Huyền Tử lộ ra vẻ khinh thường nói.

- Bị thương nặng? Không! trên người ta còn có một chỗ không bị!!

Nghe được câu nói đó trên mặt Đông Phương Trường Minh bỗng nhiên xuất hiện một nụ cười quỷ dị đưa cánh tay phải vẫn còn nguyên vẹn của mình ra trước mặt Xích Huyền Tử.

- Trích Tinh Thủ!

Tiếp theo chỉ nghe hân quát nhẹ một tiếng.

Một đạo chưởng cương bạch ngọc khắc đầy phù văn lập tức từ trong tay phải hân bắn thẳng về phía Xích Huyền Tử.

- Ầm!

Trong chớp mắt Xích Huyền Tử đã bị chưởng cương đó tóm chặt kéo đến trước mặt Đông Phương Trường Minh.

- Sao lại như vậy? Chưởng cương này của người thật là gì? Tại sao có thể khiến ta không thể hành động??

Xích Huyền Tử kinh hoảng kêu lên.

- Nhớ cho kỹ tuyệt chiêu giết người gọi là Trích Tinh Thủ!!

Đông Phương Trường Minh lạnh lùng kêu lên một tiếng sau đó nắm bàn tay lại.

- Âm!

Trong chớp mắt Xích Huyền Tử đã bị Trích Tinh Thủ của Đông Phương Trường Minh đánh nát thân thể mà chết.

- Ừc!

Sau khi giết chết đối thủ Đông Phương Trường Minh lập tức lấy ra một viên đan dược màu vàng có mùi thơm ngào ngạt bỏ vào miệng nhai nát.

Vừa nuốt đan dược xuống hần chỉ cảm thấy toàn thân sáng khoái vô cùng tất cả thương thể trong người chớp mắt khôi phục hơn một nửa.

- Không hổ danh là Cực phẩm Bổ Nguyên Đan công dụng đúng là thần kỳ!!

Đông Phương Trường Minh âm thầm cảm thán một tiếng sau đó tức tốc chạy đến chiến trường của Giới Thiện Thiên Sư, Lão Yêu Quái và Thú Vương Hùng Sơn chi viện!

- Trích Tinh Thủ!

Khi đến nơi Đông Phương Trường Minh không nói một lời trực tiếp dốc toàn lực đánh ra một chiêu.

- Âm!

Hùng Sơn đang toàn lực quyết đấu với Lão Yêu Quái và Giới Thiện Thiên Sư căn bản không ngờ lại có người đánh lên mình cho nên chỉ trong một chiêu đã bị Trích Tinh Thủ của Đông Phương Trường Minh trói chặt lại.

- Giết, giết...

Lão Yêu Quái và Giới Thiện Thiên Sư làm sao có thể bỏ qua cơ hội tốt

trời ban này lập tức dốc toàn lực đánh ra một đòn kết liễu đối thủ.

- Không tốt!

Ở một phía khác Giao Tam đang giằng co với Hạo Vân Cư Sĩ thấy hai đồng bọn liên tục chết đi thì trong lòng vô cùng kinh sợ hét lớn một tiếng sau đó vội vàng quay người bỏ chạy.

Nhưng mà đám người Đông Phương Trường Minh làm sao có thể dễ dàng để cho hãn chạy thoát lập tức tiến tới vây bắt dưới sự liên thủ của tứ đại cường giả không bao lâu sau Giao Tam đã bị sanh cầm!!

- Thủ lĩnh địch quân đã chết toàn quân mau ra khỏi thành phản công!!

Tư Đồ Lâm Nguyên đứng ở dưới mặt đất thấy vậy hưng phấn hét lớn một tiếng.

- Giết!

- Tấn công!

- Tiêu diệt Ma Thú!

- Các huynh đệ xông lên a!!

Hiệu lệnh vừa dứt toàn bộ quân, dân trong Nam Lâm Thành lập tức xông ra khỏi thành dưới sự thống lĩnh của ba người Tư Đồ Lâm Nguyên, Lão Độc Vật cùng với Lão Vu Bà phối hợp với Khôi Lỗi Thú hung mãnh tấn công Đại quân Ma Thú.

Đại quân Ma Thú vốn vô cùng hung mãnh nhưng vừa thấy ba vị Thú Vương hai chết một bị bắt sĩ khí đã xuống tới mức thấp nhất làm sao có thể là đối thủ của quân đội Đại Sở như hổ như sói chỉ sau một lúc giao tranh đã hoàn toàn vỡ trận.

Mạnh ai nấy tự chạy tứ tán khắp nơi!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 111: Hoang Sơn Kịch Chiến (3)

Sau trận đại thắng phá tan Đại quân Ma Thú Tư Đồ Lâm Nguyên liền cho tổ chức một bữa tiệc rượu thật lớn để ăn mừng chiến thắng cơ hồ toàn bộ quân dân trong thành đều tham gia ngày lễ long trọng này khiến cho không khí buổi tiệc náo nhiệt vô cùng.

Nhưng mà bốn công thần lớn nhất của trận chiến này là Đông Phương Trường Minh, Lão Yêu Quái, Hạo Vân Cư Sĩ và Giới Thiện Thiên Sư lại không ai đến tham dự buổi tiệc chúc mừng mà là đang ở trong một ở trong một gian mật thất nói chuyện với nhau.

- Trường Minh trong trận chiến vừa rồi tại sao ngươi lại gần ta giết chết tên súc sinh này??

Chỉ thấy Lão Yêu Quái đưa tay chỉ vào Giao Tam đang hôn mê nằm trên mặt đất trầm giọng hỏi Đông Phương Trường Minh.

Nếu để ý kỹ thì sẽ phát hiện lúc này Lão Yêu Quái đã không còn dùng hai chữ " Tiểu tử " để gọi Đông Phương Trường Minh nữa, sau khi chứng kiến thực lực mà hãn biểu hiện ra trong trận chiến vừa rồi ông ta đã quyết định đối đãi với hãn như một cường giả ngang hàng với mình đây chính là sự tôn trọng giữa cường giả với nhau!!

Hai người Hạo Vân Cư Sĩ cùng với Giới Thiện Thiên Sư cũng im lặng đưa mắt nhìn vào Đông Phương Trường Minh chờ đợi hãn trả lời.

Ban đầu hai người bọn họ cùng với Lão Yêu Quái vốn dự định trực tiếp

giết chết Giao Tam giống như giết Hùng Sơn và Xích Huyền Tử để trừ hậu họa không ngờ lại bị Đông Phương Trường Minh ngăn lại nói là vẫn còn chỗ cần dùng tới hắn. Nhưng lại không nói rõ là chỗ nào thật sự khiến cho bọn họ thắc mắc vô cùng!!

- Ba vị tiền bối sở dĩ vẫn bối không để cho ba vị giết chết tên Thú Vương này là bởi vì ta cảm thấy lần Thú Triều này không đơn giản như suy nghĩ ban đầu của chúng ta bên trong nhất định còn có nội tình mà người ta không biết cho nên muốn giữ mạng sống hắn lại để điều tra!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói một câu.

- Ừm!

Ba người Lão Yêu Quái nghe vậy không hện mà cùng gật đầu một cái thật ra bằng vào kinh nghiệm nhiều năm mình từ lâu trong lòng bọn họ cũng đã đưa ra nhận định giống như Đông Phương Trường Minh rồi chỉ là không nói ra mà thôi.

- Như vậy để ta làm cho hắn tỉnh lại trước sau đó để cho người tra hỏi!

Lão Yêu Quái lập tức nói.

- Không cần đâu tiền bối khi hắn tỉnh lại cũng chưa chắc hắn chịu nói thật cho chúng ta biết nội tình thật sự bên trong cho nên người cứ để hắn tiếp tục hôn mê như vậy thì sẽ tốt hơn.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lắc đầu nói.

- Người nói như vậy cũng có lý nhưng mà nếu không làm cho hắn tỉnh lại thì làm sao chúng ta có thể biết được nội tình bên trong đây?

Lão Yêu Quái nghi hoặc hỏi.

- Chuyện này xin tiên bối cứ yên tâm trong thời gian mượn đọc sổ cổ tịch trong Tàng Thư Các của người ta đã vô tình tìm được một loại kỳ thuật có tên là Huyền Mộng Khổng Thần Thuật có thể làm cho người ta trong lúc vô thức nói hết những sự thật trong lòng ra!

Đông Phương Trường Minh mỉm cười nói.

- Có điều muốn thi triển loại kỳ thuật này cần lượng pháp lực rất lớn vẫn bối không thể nào đáp ứng đủ cho nên xin ba vị tiên bối giúp ta một tay!!

Hơi dừng một chút hẩn lại tiếp tục.

- Được! Pháp lực của ta có thể đem cho người mượn!

Lão Yêu Quái nghe vậy gật đầu một cái đưa ngón tay điểm vào sau lưng Đông Phương Trường Minh.

Trong lúc nhất thời trên người Đông Phương Trường Minh phát ra một luồng hào quang màu lam bao bọc cả hai người vào bên trong.

Hạo Vân Cư Sĩ và Giới Thiện Thiên Sư thấy vậy nhìn nhau một cái sau đó cũng tiến lên một bước đem lực lượng của mình cho Đông Phương Trường Minh mượn.

- Âm!

Khi lực lượng của tam đại cường giả đôi mắt của Đông Phương Trường Minh đột nhiên trở nên đen như mực, giống như hóa thành một cái hắc động căn nuốt tâm thần người ta vậy.

Tiếp theo Đông Phương Trường Minh bước lên phía trước một bước trong miệng lẩm bẩm từng câu thần chú huyền bí.

- Âm!

Sau một lát chỉ thấy thân thể của Giao Tam vốn đang hôn mê trên mặt đất bỗng nhiên từ từ đứng dậy mở hai mắt ra, nhưng mà ánh mắt đờ đẫn không có chút sắc thái vừa nhìn qua đã biết là bị người khác không chế.

- Người là người phương nào? Có thân phận như thế nào?

Đông Phương Trường Minh đưa ánh mắt đen nhánh của mình nhìn thẳng vào mắt của Giao Tam lạnh lùng hỏi.

- Ta là Giao Tam một trong tam đại Thú Vương của Ma Thú Tộc ở Phương Nam Đại Sở!!

Giao Tam chậm rãi nói từng chữ một giọng nói của hăn khô khốc, thần sắc cứng nhắc hết sức quái dị.

- Thì ra người là Giao Tam! Người có phải là người phát động Thú Triều tấn công Đại Sở hay không?

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái rồi tiếp tục hỏi.

- Đúng vậy đợt Thú Triều đó là do ta cùng với Hùng Sơn cùng nhau chỉ huy sau đó còn có thêm sự tham gia của Xích Huyền Tử!

Giao Tam trả lời.

- Tốt! Như vậy là ai sai khiến các người phát động Thú Triều!!

Đông Phương Trường Minh tiếp tục.

- Là Thú Thần đại nhân!!

Giao Tam nói.

- Thú Thần? Hẳn là ai??

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

- Thú Thần đại nhân là... A khốn kiếp!!

Khi nghe thấy câu hỏi này của Đông Phương Trường Minh trên khuôn mặt vốn đờ đẫn của Giao Tam bỗng nhiên xuất hiện vẻ đau đớn giống như đang phản kháng lại cái gì vậy.

- Dưới Huyền Mộng Không Hồn Thuật của ta mà người vẫn có thể kháng cự được đúng là có chút bản lĩnh!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cười lạnh một tiếng tiếp theo đó chỉ thấy một đạo hào quang đen nhánh từ trong mắt bắn ra.

Giao Tam bị luồng hào quang màu đen đó bắn trúng thì sắc mặt vặn vẹo một hồi rồi lại khôi phục lại đờ đẫn như trước.

- Thú Thần đại nhân thật ra là ai? Nói đi!!

Đông Phương Trường Minh lại lặp lại câu hỏi của mình.

- Ta cũng không biết thật ra Thú Thần đại nhân là ai chỉ biết ngài ấy là một con Ma Thú cấp Tiên Thần từ trên Thiên Giới giáng xuống mà thôi!!

Giao Tam từ từ nói.

- Tê!

Ba người Lão Yêu Quái, Hạo Vân Cư Sĩ và Giới Thiện Thiền Sư nghe vậy thì không nhịn được kinh hãi hít sâu một hơi khí lạnh bọn họ thật sự không ngờ được rằng phía sau đợt Thú Triều này lại có thể có người của Thiên Giới nhúng tay.

- Nếu Thú Thần thật sự là người từ Thiên Giới giáng xuống như người nói thì tại sao hắn lại phải phát động Thú Triều ở Nhân Gian Giới này chứ??

Đông Phương Trường Minh nghe được như vậy cũng sửng sốt vô cùng nhưng mà rất nhanh hắn đã trấn định lại nhìn Giao Tam hỏi.

- Đó là bởi vì bản thân Thú Thần đại nhân đang bị trọng thương cần lượng lớn máu huyết của nhân loại để điều trị!!

Giao Tam trả lời.

- Trọng thương? Thật sao??

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

- Đúng vậy! Ba tháng trước ta tiến vào một mỏ ma tinh thạch ở cách đây ngàn dặm thì phát hiện ra Thú Thần đại nhân đang trị thương trong đó ngài ấy hứa với ta chỉ cần ta giúp ngài ấy chữa thương thì khi khôi phục ngài ấy sẽ dẫn theo ta phi thăng!!

Giao Tam thành thật trả lời.

- Vết thương của hắn nặng đến mức nào?

Đông Phương Trường Minh nhíu mày một chút rồi hỏi.

- Rất nặng. Ta nghe ngài ấy nói ngài ấy vốn là Thần Vương cảnh giới nhưng do thương thể hiện nay chỉ có thể phát huy ra lực lượng Thất Giai sơ kỳ mà thôi!

Giao Tam nói.

- Ừm!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kêu lên một tiếng sau đó thu hồi pháp thuật.

- Ầm!

Giao Tam mất đi sự khống chế của hắc lập tức ngã xuống đất lần nữa hôn mê bất tỉnh.

- Các vị tiền bối đối với chuyện này các người thấy thế nào?

Đông Phương Trường Minh lấy ra một sợi dây cẩn thận trói chặt hắc lại sau đó nhìn ba người Lão Yêu Quái.

- Chuyện này quan hệ quá mức trọng đại bọn ta tạm thời vẫn chưa có quyết định người nói ra suy nghĩ của mình trước đi!!

Ba người bọn họ nghe thấy câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì không trả lời mà còn hỏi ngược lại.

- Các vị tiền bối hỏi ý của ta? Ý của văn bối rất đơn giản ta muốn nhân cơ hội này giết chết tên Thú Thần đó!!

Đông Phương Trường Minh không chút do dự nói.

- Cái gì? Người muốn giết chết Thú Thần??

Lão Yêu Quái nghe vậy thì kinh hãi kêu lên một tiếng hắc không ngờ Đông Phương Trường Minh lại lớn gan đến mức dự định tru sát một vị Tiên Thần cấp cao thủ.

- Đúng vậy! Dựa theo những lời mà Giao Tam nói thì hiện nay Thú Thần đó đang trọng thương thực lực chỉ còn lại khoảng Thất Giai sơ kỳ cảnh giới dựa vào thực lực của chúng ta nếu muốn liên thủ tru sát hắc không phải là không thể làm được. Chỉ cần diệt trừ được Thú Thần thì chúng ta không chỉ

diệt trừ được nguy cơ cho biên cương Đại Sở mà còn có thể đạt được tất cả bảo vật trên người nó không những vật khác chỉ riêng thân xác của một tên Thần Vương cấp cao thủ cũng đã là một bảo tàng vô cùng lớn rồi!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó bình tĩnh phân tích lợi hại trong việc đồ sát Thú Thần cho bọn họ nghe.

- Được! Cứ theo ý của người đi lão phu sẽ cùng người đi tru sát con Thú Thần đó!!

Lão Yêu Quái suy nghĩ rồi gật đầu nói.

- Tốt! Như vậy Hạo Vân Cư Sĩ, Giới Thiện Thiên Sư hai vị quyết định thế nào?

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó đảo mắt nhìn Hạo Vân Cư Sĩ và Giới Thiện Thiên Sư hỏi.

- Chúng ta cũng đi với người!

Hai người nghe thấy câu nói hỏi của Đông Phương Trường Minh thì liếc mắt nhìn nhau âm thầm truyền âm nói chuyện một chút rồi cũng lên tiếng đồng ý.

- Tốt! Như vậy thì chúng ta nghỉ ngơi dưỡng sức một phen ba ngày sau lên đường tiêu diệt Thú Thần!!

Đông Phương Trường Minh hài lòng gật đầu một cái rồi nói.

- Đúng rồi! Người định giải quyết tên này như thế nào?

Đột nhiên Lão Yêu Quái lại chỉ vào Giao Tam nghi hoặc hỏi.

- Xử lý hắn như thế nào? Đương nhiên là phải giết nhưng không phải là

lúc này!!

Trên môi Đông Phương Trường Minh xuất hiện một nụ cười quý bí nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 112: Hoang Sơn Kịch Chiến (4)

Trong một góc vắng vẻ ở Phương Nam Sở Quốc có một mỏ quặng đã bỏ hoang nhiều năm. Nhiều năm trước một viên quan của Đại Sở trong lúc đi qua đây đã vô tình phát hiện phía dưới mỏ quặng bỏ hoang này không ngờ lại là một cái mỏ ma tinh hạch rất lớn liền báo lên Hoàng đế Đại Sở lúc đó. Sở Đế nghe được tin tức đó lập tức huy động nhân lực đến để khai thác sau đó lợi dụng lượng ma tinh hạch ở đây để chế tạo các loại vũ khí như Ma Tinh Pháo và Linh Cự,... kiếm được lợi ích không nhỏ.

Thế nhưng trong một đợt Thú Triều vào mười năm trước mỏ ma tinh hạch này đã bị một đám Ma Thú vô cùng hung mãnh cướp đoạt khỏi tay của nhân loại. Từ đó về sau nơi này đã trở thành một trong những thánh địa tu luyện của Ma Thú mỗi ngày đều có không ít Ma Thú lui tới nơi này mượn nhờ lượng ma lực hùng hậu tích tụ bên trong để tu luyện.

Nhưng mà vào nửa năm trước dị biến lại một lần nữa nảy sinh sau khi một trong Tam đại Thú Vương của Mê Vụ Sâm Lâm là Giao Tam tiến vào bên trong tu luyện trở ra thì đột nhiên lại hạ lệnh biến phạm vi trong vòng trăm dặm xung quanh nơi này thành một cái cấm địa bất luận là loại Ma Thú nào cũng không được đến gần!!

Những Ma Thú bên trong Mê Vụ Sâm Lâm khi nghe được thông tin này đương nhiên là trong lòng rất bất mãn nhưng lại không dám chống lại mệnh lệnh của Thú Vương cho nên từ đó về sau xung quanh mỏ ma tinh hạch đã không còn mấy ai lui tới nữa.

- Vút!

Một ngày này ở phía chân trời đột nhiên lóe lên một luồng lam quang bắn thẳng đến mỏ ma tinh thạch.

Khi đến nơi đạo hào quang đó từ từ thu liễm lại hóa thành một người thanh niên trạc hai mươi tuổi dung mạo thập phần tuấn tú hấn thình lình lại chính là... Giao Tam!!

- Thú Thần đại nhân thuộc hạ đã trở về xin mời ngài ra đây gặp mặt!

Lúc này chỉ thấy Giao Tam nhìn vào bên trong hang động vòng tay cung kính kêu lớn một tiếng.

- Giao Tam tiểu tử ngươi đã trở về không lẽ đã hoàn thành chuyện ta giao rồi sao?

Sau một lát im lặng bên trong hang động đột nhiên phát ra một âm thanh trầm thấp.

- Đúng vậy! Thú Thần năm trăm vạn người mà ngài cần đã được chuẩn bị xong xin mời ngài cùng tiểu nhân đi hưởng dụng!!

Giao Tam gật đầu nói.

- Hử! Nếu đã chuẩn bị xong thì tại sao không đem đến đây mà lại muốn ta phải đi theo ngươi? Không phải ngươi và hai tên còn lại muốn giở trò gì đó chứ??

Bên trong hang động vang lên âm thanh nghi hoặc của Thú Thần.

- Thú Thần đại nhân xin ngài vạn lần đừng hiểu lầm tiểu nhân sao lại dám có ý đồ gì với Thú Thần đại nhân được chứ chẳng qua là đám nhân loại đó thật sự quá đông nếu muốn vận chuyển đến đây phải mất rất nhiều thời gian e

rằng sẽ làm ảnh hưởng đến chuyện trị thương của Thú Thần đại nhân cho nên tiểu nhân mới muốn mời ngài đến đó một chuyến để tiết kiệm thời gian!!

Giao Tam nghe vậy trên mặt lộ ra vẻ thành thật nói.

- Thì ra là vậy! Được! Bốn tọa tạm tin người một lần!!

Thú Thần im lặng một lúc lâu rồi kêu lên một tiếng tiếp theo đó chỉ thấy một người thanh niên mặc hắc bào từ phía bên trong mỏ ma tinh hạch bước ra đi thẳng về phía Giao Tam.

Từ phía xa nhìn lại, người thanh niên này cũng có vóc người cao lớn khuôn mặt tuấn tú bất phàm nhưng mà nếu đến gần nhìn kỹ lại thì sẽ phát hiện da thịt của hắn lại như là đồng sắt không có chút hoạt tính hơn nữa lại còn phát ra một luồng ô quang mờ nhạt, hiển nhiên không phải là nhân loại bình thường.

- Thuộc hạ tham kiến Thú Thần đại nhân!

Giao Tam vừa nhìn qua liền nhận ra người thanh niên trước mắt chính là chân thân của Thú Thần nào dám có nửa phần chậm trễ lập tức bước lên phía trước một bước vòng tay ôm quyền cung kính nói.

- Ủm! Người mau dẫn ta chỗ đám nhân loại đó đi!!

Thú Thần thấy vậy hơi gật đầu một cái rồi trầm giọng nói.

- Vâng! Xin đại nhân bước lên người tiểu nhân để ta đưa ngài đi!!

Giao Tam cung kính nói một tiếng sau đó lắc mình một cái hóa thành Giao Long bản thể dài trên trăm trượng.

- Được! Nếu người đã có thành ý như vậy ta cũng không khách sáo rồi!!

Nhìn thấy như vậy Thú Thần hài lòng mỉm cười một cái sau đó không chút khách khí đạp thẳng lên đầu của Giao Tam.

- Ngang!

Giao Tam gầm lên một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang màu xanh bắn về phương xa.

....

- Âm!

Nửa ngày sau Giao Tam đã dẫn Thú Thần đến trước một sơn cốc rộng lớn cả hai người đồng thời ầm ầm đáp xuống mặt đất.

- Giao Tam dám nhân loại mà người nói đang ở đâu? Sao ta lại không nhìn thấy?

Thú Thần đảo mắt quan sát xung quanh một chút rồi nghi hoặc hỏi.

- Bẩm Thú Thần đại nhân tất cả đám nhân loại đó đều đã được ta để bên trong sơn cốc này ngài chỉ cần đi theo tiểu nhân vào trong là có thể nhìn thấy bọn chúng.

Giao Tam cung kính nói.

- Được! Người dẫn đường đi. Bản tôn sắp không chịu được nữa rồi!!

Thú Thần nghe vậy trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Vâng!

Giao Tam trịnh trọng gật đầu một cái sau đó nhanh chóng dẫn theo Thú Thần bước vào bên trong sơn cốc.

Một lát sau quả nhiên một đám phàm nhân đông đảo toàn thân bị trói chặt đã xuất hiện trước mặt bọn họ.

- Ha ha ha... Tốt! Giao Tam người làm rất tốt. Sau khi ta khôi phục nhất định không quên công lao của người đâu!!

Tận mắt nhìn thấy đám nhân loại đang bị trói trên mặt đất cảm nhận được sinh mệnh lực hùng hậu bên trong cơ thể họ Thú Thần không nhịn được hưng phấn cười lớn một tiếng tiếp theo chỉ thấy thân hình của hắn bất chợt biến đổi từ một người thanh niên hóa thành một con một con dự thú toàn thân đều được bao bọc bằng một lớp vảy màu đen thân cao tầm chục trượng.

Dị thú do Thú Thần hóa thành đưa ánh mắt tham lam quét qua những vật tế thần đang nằm trên mặt đất tiếp theo đó chỉ thấy mở to cái miệng to như chậu máu của mình ra hết cỡ phóng thẳng về phía trước như là muốn một ngụm nuốt hết những thứ trước mặt vậy.

- Ầm!

Nhưng mà ngay lúc này dị biến lại đột nhiên nảy sinh chỉ thấy bên người Thú Thần đột nhiên lóe lên một màn kim quang chói mắt tiếp theo đó chỉ thấy hàng trăm tia sét mang theo khí thế lôi đình vạn quân đánh thẳng vào thân thể Thú Thần.

- Ầm!

Trong chớp mắt thân thể to lớn của Thú Thần đã bị hàng trăm đạo lôi quang vây khốn mà đám vật tế thần trước mặt hắn giờ phút này lại hóa thành một đám bọt nước tiêu tán hết giống như chưa bao giờ xuất hiện qua vậy.

- Grao! Giao Tam không ngờ người lại dám tính kế bốn tọa đúng là đáng chết!!

Nhìn thấy cảnh này Thú Thần sao lại không biết mình đã trúng kế của Giao Tam lập tức quát lớn một tiếng.

- Ha... Thú Thần bây giờ người mới biết thì quá trễ rồi!!

Giao Tam nghe vậy thì cười lạnh một tiếng sau đó lập tức vung chưởng đánh về phía Thú Thần.

- Muốn giết bốn tọa? Người quá mơ tưởng rồi!!

Thú Thần thấy vậy thì phần nộ quát lớn một tiếng sau đó chỉ thấy toàn thân nó rung mạnh một cái trăm đạo kim lôi lập tức bị chấn tan nát. Tiếp theo đó đôi trảo phía trước của Thú Thần lại đưa cao lên hung mãnh tấn công thẳng vào Giao Tam đang lao đến.

- Ầm!

Trong chớp mắt Giao Tam đã bị móng vuốt của Thú Thần tóm lấy chậm rãi kéo về phía miệng của nó. Thú Thần thề phải ăn tươi nuốt sống kẻ dám lừa gạt mình mới có thể hả giận.

- Bạo!

Nhưng mà hắn còn chưa kịp hành động thì Giao Tam đã quát lớn một tiếng sau đó ầm ầm tự bạo.

- Ầm ầm ầm....

Uy lực tự bạo của một tên Lục Giai đỉnh phong cao thủ vô cùng kinh khủng trong chớp mắt đã san bằng sơn cốc to lớn thành bình địa.

Một lát sau khi khói bụi từ từ tan đi chỉ thấy Thú Thần toàn thân là máu nằm trên mặt đất hít thở một cách nặng nề trong vụ nổ vừa rồi tuy là nó dựa vào nhục thân cường đại mà còn miễn cưỡng giữ được tính mạng nhưng mà

cũng đã trọng thương thực lực rơi xuống một mảng lớn.

- Khốn kiếp! Giao Tam nếu sau này bốn tọa hồi phục nhất định phải diệt toàn tộc người không tha tên nào!!

Thú Thần nằm trên mặt đất đảo mắt quan sát thân thể trọng thương của mình một chút rồi quát lên một tiếng, không biết có phải vì tức giận hay không tiếng nói của hắn lại trở nên chói tai vô cùng làm cho người khác không rét mà run.

Ban đầu khi gặp Giao Tam Thú Thần vốn muốn lợi dụng hắn giúp mình hồi phục vết thương trên người không ngờ lại bị hắn phản bội khiến cho vết thương trên người không những không hồi phục mà còn nặng hơn lúc trước vài lần thực lực lại càng sụt giảm thảm hại hiện tại chỉ cần gặp phải một tên Lục Giai cao thủ đi qua thôi cũng đủ để kết thúc sinh mạng của hắn.

- Vút!

Nghĩ đến đây Thú Thần lập tức cố hết sức kìm chế thương thế của mình ngự khí bay lên vào lúc này trong lòng Thú Thần chỉ muốn nhanh chóng trở về mô ma tinh hạch lợi dụng lượng ma lực hùng hậu ở đó để dưỡng thương.

- Âm!

Nhưng vào lúc này dị biến lại lần nữa nảy sinh chỉ thấy một luồng bạch sắc chương cương từ phương xa đánh tới trong chớp mắt đã đánh xuyên thân thể khổng lồ của Thú Thần cướp đi sinh mạng của hắn.

Kẻ đánh lén chính là bốn người Đông Phương Trường Minh, Lão Yêu Quái, Hạo Vân Cư Sĩ và Giới Thiện Thiên Sư thì ra là bọn họ đã sớm có mặt ở đây từ lâu chỉ là không ra mặt mà dựa theo kế hoạch của Đông Phương Trường Minh cẩn thận ẩn nấp trong Nội Thiên Địa tán phát ra khí tức sinh mạng cường đại của mình để đánh lừa Thú Thần sau đó chờ đợi giây phút

Giao Tam tự bạo làm Thú Thần trọng thương mới ra mặt xuất một chiêu cuối cùng kết liễu đối thủ.

Còn vì sao bọn họ lại biết Giao Tam sẽ tự bạo ư? Rất đơn giản bởi vì từ đầu tới cuối mọi hành động của hắn đều đã bị Đông Phương Trường Minh dùng Khống Thần Thuật khống chế hết cả!!

- Trường Minh lần này cũng may là có mưu kế của người nếu không chúng ta chưa chắc đã có thể giải quyết con Thú Thần này nhanh như vậy! Người đúng là phúc tinh của chúng ta mà!!

Lúc này chỉ thấy Lão Yêu Quái hưng phấn nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

- Ủm!

Hai người Hạo Vân Cư Sĩ và Giới Thiện Thiên Sư ở bên cạnh nghe vậy cũng đồng thời gật đầu tỏ ý tán đồng ban đầu khi biết kẻ mà mình phải đối phó là một tên Thất Giai cường giả trong đầu bọn họ đã mừng tưởng ra một trận kịch chiến vô cùng khốc liệt thậm chí trong bốn người có khả năng sẽ có người hy sinh không ngờ dưới mưu kế của Đông Phương Trường Minh mọi thứ lại trở nên đơn giản như vậy.

- Các vị tiền bối không cần phải tán dương vãn bối như vậy. Ta thật sự không dám nhận đâu!!

Nghe được lời tán dương của ba người trên mặt Đông Phương Trường Minh không có chút biến hóa không nóng không lạnh nhàn nhạt nói một câu lợi dụng mưu kế giết chết một tên Thất Giai cao thủ đối với hắn mà nói quả thật không phải là chuyện gì đáng để tâm trong đầu!!

- Việc quan trọng của chúng ta bây giờ là phải nhanh chóng phân chia những tài liệu trên người con Ma Thú này nếu để người khác phát hiện thì

không tốt!!

Hơi dừng một chút hẳn lại tiếp tục.

- Người nói đúng! Như vậy ta sẽ lấy một thân máu thịt của nó công pháp ta tu luyện đang đến bình cảnh của những máu huyết này nhất định có thể khiến ta đột phá!!

Lão Yêu Quái nghe vậy gật đầu một cái sau đó trầm giọng nói.

- Ta lấy gân mạch của nó!

- Bần tăng lấy xương cốt của nó ta đúng lúc có một lô đan dược đang cần lấy xương Ma Thú làm tài liệu đây!!

Hạo Vân Cư Sĩ và Giới Thiện Thiên Sư cũng lần lượt nói ra những vật mình cần.

- Không biết các vị tiền bối có thể cho ta lớp da và viên ma tinh hạch kia không?

Đến lượt Đông Phương Trường Minh thì chỉ thấy hẳn chỉ tay thẳng vào lớp da bên ngoài và viên ma tinh hạch trong đầu Thú Thần nói.

- Trường Minh lớp da đó thì ta có thể cho người nhưng người có thể nói cho ta biết tại sao người lại cần viên ma tinh hạch kia không?

Lão Yêu Quái nghe vậy lộ ra vẻ nghi hoặc hỏi.

- Tiền bối ta muốn lấy viên ma tinh hạch đó là vì muốn luyện hóa nó cho mình dùng!!

Đông Phương Trường Minh không chút dấu diếm thẳng thắn nói mục đích của mình ra.

- Cái gì? Trường Minh người lại muốn luyện hóa viên ma tinh hạch đó? Ta khuyên người hãy bỏ ý định này đi luyện hóa viên ma tinh hạch đó tuy có thể làm cho thực lực của người bạo tăng nhưng mà cũng sẽ trở thành một chướng ngại rất lớn cho con đường tu luyện của người đó!!

Lão Yêu Quái vừa nghe vậy lập tức lên tiếng phản đối trong mắt ông ta Đông Phương Trường Minh là đại diện cho tương lai hưng thịnh của Đại Sở tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn được.

- Lão tiền bối chuyện này xin ngài cứ yên tâm! Trước khi quyết định chọn ma tinh hạch của con thú này ta đã cân nhắc rất kỹ chuyện này tuy có chút nguy hiểm nhưng tuyệt đối không ảnh hưởng gì đến con đường võ đạo tương lai của ta đâu!!

Đông Phương Trường Minh lộ ra một nụ cười tự tin nói đối với người khác luyện hóa ma tinh hạch của Ma Thú có thể là một nguy cơ rất lớn nhưng đối với hãn chuyện đó chỉ giống như uống một viên thuốc bổ không hơn!

- Được! Nếu người đã quyết định như vậy thì ta cũng không khuyên nữa! Hy vọng tương lai người không làm ta thất vọng!!

Lão Yêu Quái nghe vậy cẩn thận suy nghĩ một chút rồi gật đầu nói tiếp theo bốn người nhanh chóng thu thập hết những tài liệu trên thân Thú Thần sau đó chia thành hai hướng rời đi Hạo Vân Cư Sĩ và Giới Thiệu Thiên sư trở về nơi ở của mình còn Lão Yêu Quái và Đông Phương Trường Minh trở về Nam Lâm Thành.

PS: Chương này mình vốn muốn tả cảnh chiến đấu dài hơn nhưng do bận một số chuyện nên không làm được chỉ có thể viết ngắn như vậy. Mong các bạn thông cảm những chương sau mình hứa sẽ bù lại đầy đủ!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 113: Lại Đến Tàng Bảo Các (1)

Sau khi trở về Nam Lâm Thành Đông Phương Trường Minh và Lão Yêu Quái ở lại đó nghỉ ngơi khôi phục mấy ngày rồi lập tức dẫn theo đám người của Kỳ Sĩ Phủ lên đường trở về Sở Đô dọc đường trở về chỉ cần bọn họ đi qua nơi nào thì cơ hồ tất cả cư dân ở khu vực đó đều sẽ đổ ra đường nhiệt tình hoan hô đoàn quân khai hoàn trở về.

Chiến quả huy hoàng trong trận chiến cuối cùng ở Nam Lâm Thành trong lúc nhất thời đã biến tất cả những người tham gia cuộc chiến chống lại Thú Triều lần này trở nên nổi tiếng trên đại lục mà Đông Phương Trường Minh thân là người chỉ huy trực tiếp của chiến dịch càng là hóa thân thành một tên " danh soái " được vạn người kính ngưỡng trở thành nam nhân trong mộng của hàng ngàn thiếu nữ.

Một tháng sau đoàn người cuối cùng cũng đã về tới Sở Đô.

- Trường Minh người dẫn theo bọn họ vào trong cung bái kiến Hoàng đế bệ hạ đi, ta có chút chuyện riêng phải làm cáo từ trước rồi.

Khi tiến bên trong thành Lão Yêu Quái đột nhiên nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng tiếp đó hóa thành một đạo hào quang chói mắt kích bắn lên trời.

- Ha! Chúng ta đi thôi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy khẽ cười một tiếng sau đó dẫn theo đoàn người đi đến cửa hoàng cung. Ngự Lâm Quân canh giữ trước cửa

Hoàng cung nhìn thấy đoàn người thì bước lên phía trước hỏi danh tính của bọn họ rồi lập tức vào bên trong bấm báo.

Không bao lâu sau đoàn người Đông Phương Trường Minh đã được phép tiến vào, sau đó đi vào trong sự cung kính của đám Ngự Lâm Quân.

Lúc tiến vào bên trong Đẳng Long Điện Đông Phương Trường Minh quét mắt nhìn quanh một vòng thì phát hiện số lượng đại thần ngày hôm nay tụ tập ở đây cũng không nhiều lắm chỉ khoảng mấy chục người ít hơn dự đoán ban đầu của hắn rất nhiều.

Nhưng mà chỉ nghĩ thoáng qua một chút thì hắn đã rõ ràng nguyên nhân trong đó hiện giờ tuy rằng Thú Triều đã bị đánh lui nhưng muốn khôi phục lại Phương Nam như lúc ban đầu vẫn còn có rất nhiều chuyện cần các quan viên khác đi làm cho nên hiện giờ chỉ một số trọng thần còn tụ tập ở đây cũng là việc hiển nhiên.

- Thần Đông Phương Trường Minh tham kiến bệ hạ. Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn tuế...

Suy nghĩ xong Đông Phương Trường Minh lập tức hồi phục tinh thần lại cung kính thi lễ với Sở Đế.

- Chúng thần tham kiến bệ hạ. Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn tuế....

Đám kỳ nhân của Kỳ Sĩ Phủ sau lưng hắn cũng đồng loạt thi lễ.

- Ha ha ha.... Đứng lên! Tất cả mau đứng lên lên đi các người đều là những dũng sĩ đáng tự hào của Đại Sở chúng ta không cần đa lễ!!

Sở Đế ngồi trên hoàng kim long ỷ thấy vậy thì cười lớn nói.

- Tạ bệ hạ!

Đám người Đông Phương Trường Minh lập tức đứng dậy.

- Lần này các người đã lập đại công cho Đại Sở chúng ta trăm phải hảo hảo phong thưởng cho các người mới được! Đông Phương Trường Minh bước ra nghe phong. Lần này sở dĩ có thể phá được Ma Thú đại quân giải cứu vạn dân Đại Sở người là người có công đầu nay trăm phong cho người là Thiên Hồ Đại Tướng Quân, thưởng thực ấp vạn hộ!!

Lúc này Sở Đế mới trăm giọng kêu lên một tiếng.

Thần tạ bệ hạ long ân!

Đông Phương Trường Minh lập tức bước lên phía trước một bước trịnh trọng nói một tiếng.

- Độc Lão - Gia Nguyên Liệt bước lên nghe phong lần này trong trận chiến Thú Triều người đã lập được đại công nay trăm phong người là tước hiệu Đệ Nhất Hoàng Gia Kỳ Sĩ thưởng mười vạn kim tệ!!

- Thần tạ bệ hạ. Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế...

- Vu Lão - Mai Ti Lệ bước lên nghe phong trong trận chiến Thú Triều người đã lập được đại công nay trăm phong người tước hiệu Đệ Nhất Hoàng Gia Kỳ Sĩ thưởng mười vạn kim tệ!!

- Thần tạ bệ hạ. Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế...

- Tư Đồ Lâm Nguyên bước lên nghe phong người vốn là Thủ tướng của Nam Lâm Thành trong trận chiến tiêu trừ Thú Triều lần này người lại thấy thân làm gương cho tướng sĩ trung dũng đáng khen nay phong là Nhất Đẳng Nam Tước thưởng mười vạn kim tệ!!

- Thần tạ bệ hạ. Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế...

.....

Tiếp theo Sở Để lại tiếp tục phong thưởng cho những người có công.

- Được rồi! Trẫm đã chuẩn bị sẵn một buổi tiệc để tẩy trần cho các khanh ở Dưỡng Tâm Điện tất cả hãy cùng đến đó dự tiệc!!

Cuối cùng Sở Để thản nhiên nói.

- Chúng thần tuân lệnh!

Quần thần nghe vậy cung kính kêu lên một tiếng sau đó cùng Sở Để đến Dưỡng Tâm Điện dùng ngự yến. Trong buổi tiệc đó Đông Phương Trường Minh là nhân vật được chú ý đương nhiên là người được chú ý nhất những vị đại thần khác cho dù là quen biết hẵn hay không đều lũ lượt bước đến bước đến chúc rượu hẵn ý muốn của bọn họ rất rõ ràng tất cả đều muốn lôi kéo làm quen với Đông Phương Trường Minh!!

Cho đến nửa ngày sau Đông Phương Trường Minh mới có thể rời khỏi bữa tiệc.

Hắn cùng với ba người Tư Đồ Lâm Nguyên và Vu, Độc Nhị Lão cùng nhau bước ra ngoài nhưng khi đi đến cổng cung điện thì bỗng nhiên thần sắc của hắn khẽ động hai mày không tự chủ nhíu nhíu lại.

- Đông Phương Tướng quân người làm sao vậy?

Tư Đồ Lâm Nguyên thấy vậy thì tò mò hỏi.

- Không có gì, chẳng qua là ta phát hiện ra một vị phát hiện ra một vị cố nhân thôi các vị cứ về trước đi ta muốn ở lại đây một lúc!!

Nghe được câu hỏi sắc mặt của Đông Phương Trường Minh nhanh chóng trở lại bình thường khẽ cười một tiếng rồi nói.

- Ủm! Như vậy thì Đông Phương Tướng quân cứ tự nhiên!!

Tư Đồ Lâm Nguyên nghe vậy mỉm cười gật gật đầu một cái sau đó cùng với Lão Độc Vật và Lão Vu Bà tiếp tục bước về phía trước.

- Vút!

Đợi sau khi ba người bọn họ đi khỏi Đông Phương Trường Minh cũng rẽ bước đi theo một hướng khác bước chân của hắn nhìn qua tuy chậm nhưng thật chất lại cực nhanh chỉ trong chớp mắt đã biến mất.

Một lát sau thân ảnh của hắn lại đột nhiên xuất hiện ở một góc khuất bên ngoài trước mặt hắn còn có thêm hai thiếu nữ dung mạo như hoa vô cùng xinh đẹp nhìn kỹ lại thì phát hiện hai người đó chính là hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên.

Lúc này hai tỷ muội đều chăm chú nhìn về phía trước hoàn toàn không phát hiện ra Đông Phương Trường Minh đang đứng phía sau lưng mình.

- Hù!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì trên miệng khẽ mỉm một cái sau đó vô thanh vô thức bước đến sau lưng hai người nhẹ nhàng thổi một hơi vào trong tai họ.

- Á á á....

Hai tỷ muội Nhược Thủy, Nhược Yên vốn đang ẩn nấp đột nhiên cảm thấy có người đến gần mình thì hoảng sợ hét lên một tiếng.

- Ha ha ha...

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không nhịn được ngẩng đầu cười

lớn.

- Trường Minh thối tha! Trường Minh đáng chết người hết trò để chơi rồi hay sao mà lại dọa bọn ta như vậy hả? Có biết là bọn ta rất sợ không hả??

Nạp Lan Nhược Yên nghe thấy tiếng cười thì biết người tới là Đông Phương Trường Minh lập tức quay đầu lại tức giận hét lên một tiếng.

Nạp Lan Nhược Thủy ở bên cạnh vì giữ hình tượng thực nữ của mình nên không lên tiếng mắng chửi nhưng mà cũng dùng ánh mắt tức giận nhìn vào Đông Phương Trường Minh.

- Được rồi... được rồi... xin lỗi xin lỗi... ta không nên làm hai người tức giận! Tiểu nhân Đông Phương Trường Minh ở đây xin lỗi hai vị tiểu thư được chưa!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy biết là mình đùa hơi quá vội vàng lên tiếng xin lỗi hai nàng.

- Được rồi! Bọn ta tạm thời bỏ qua cho người. Nhớ kỹ không được có lần sau biết chưa hả?

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược nghe vậy hơi nguôi giận nói.

- Ủm! Đúng rồi tại sao hai người lại xuất hiện ở đây?

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái rồi sau đó hỏi.

- Chuyện này sao? Hôm nay bọn ta ở trong phủ nghe được mẹ nói là hôm nay người khải hoàn trở về đang ở Hoàng cung tham dự yến tiệc cho nên mới muốn tới đây gặp để gặp người!!

Nạp Lan Nhược Thủy nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Hai người đến đây để gặp ta? Không phải mới không gặp có một thời gian mà hai người đã nhớ ta rồi chứ?

Đông Phương Trường Minh nửa đùa nửa thật hỏi.

- Làm gì có chuyện đó! Người đừng có tưởng bở sở dĩ bọn ta tìm người là vì muốn biết trong trận chiến Thú Triều có gì đặc biệt hay không thôi!!

Nạp Lan Nhược Yên hừ nhẹ một tiếng nói.

- Thì ra là vậy! Như vậy không bằng chúng ta cùng nhau đi dạo một vòng trên đường đi ta sẽ từ từ kể lại mọi chuyện cho các người nghe có được không?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì trên mặt xuất hiện vẻ hiểu ra sau đó cười nói.

- Được! Đi thôi!!

Hai tử muội Nhược Yên, Nhược Thủy nghe vậy đương nhiên là không phản đối nhanh chóng gật đầu một cái tiếp theo ba người cùng nhau đi dạo khắp Sở Đô trên đường đi Đông Phương Trường Minh không ngừng kể cho hai tử muội nghe về các loại Ma Thú kỳ dị như là ; Bát Đầu Xà, Hỏa Ma Sư, Độc Giác Mã,... làm cho bọn họ kinh ngạc đến quên cả thời gian.

Kết quả là lúc ba người về đến nhà thì đã là nửa đêm!!

- Thiếu gia ở đây có một số danh thiếp do các nơi gửi đến xin mời ngài xem qua!!

Vừa về đến Đông Phương Trường Minh lập tức chỉ muốn trở về phòng của mình ngủ một giấc nhưng mà lão quản gia Vương Phúc lại đột nhiên chặn lấy lại tay cầm một đống danh thiếp cao quá đầu người nói.

- Ừm!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái đảo mắt liếc qua đồng danh thiếp trên tay Vương Phúc số danh thiếp đó đa số là đều là những tấm bái thiếp của vương công quý tộc trong thành gửi đến đối với chúng Đông Phương Trường Minh căn bản không có chút hứng thú nào với những thứ đó đa số chỉ xem qua một lần rồi thôi.

Nhưng mà khi xem tới một tấm thiếp ở hàng cuối cùng thì sắc mặt của Đông Phương Trường Minh đột nhiên lại trở nên cực kỳ ngưng trọng.

Bởi vì trên tấm bái thiếp đó không ngờ lại ghi ba chữ rồng bay phụng múa: Tàng Bảo Lô!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 114: Lại Đến Tàng Bảo Các (2)

- Vương bá tẩm bái thiếp này là do ai gửi đến?

Đông Phương Trường Minh liếc nhìn tẩm bái thiếp trên tay một chút rồi nhìn Vương Phúc đang đứng ở một bên hỏi.

- Bẩm Thiếu gia tẩm bái thiếp này là do một cửa tiệm có tên là Vạn Bảo Các ở phía tây thành gửi đến. Không lẽ trong bức thư này có vấn đề gì sao?

Vương Phúc nghe thấy câu hỏi của Đông Phương Trường Minh tuy rằng không biết tại sao Thiếu gia của mình lại hỏi như vậy nhưng vẫn thành thật trả lời.

- Vương Phúc người có thể đi lấy cho ta xem bức họa ghi lại hình dáng của tòa Vạn Bảo Các này không?

Khi nghe thấy cái tên Vạn Bảo Các thì chân mày Đông Phương Trường Minh không tự chủ nhíu nhíu lại một chút rồi trầm giọng nói một câu.

- Vâng! Xin Thiếu gia đợi một chút!!

Vương Phúc nghe vậy cung kính gật đầu một cái sau đó nhanh chóng đi ra ngoài.

Sau một lát bức tranh vẽ Vạn Bảo Lầu đã tới tay Đông Phương Trường Minh.

- Quả nhiên là nó! Vương Phúc người thông báo với Vạn Bảo Các ngày

mai ta sẽ đến chỗ bọn họ một chuyến!!

Đông Phương Trường Minh đưa mắt cẩn thận quan sát căn tiệm cũ nát quen thuộc trong bức tranh một lát rồi lại mở miệng nhìn Vương Phúc nói.

- Vâng!

Vương Phúc nghe vậy cung kính kêu lên một tiếng rồi lui ra ngoài.

- Ha... Không ngờ sau một vạn năm vẫn có thể gặp lại người quen cũ! Hy vọng Vạn Bảo Các các người sẽ không khiến bốn tọa thất thất vọng đi!!

Sau khi hắn đi ra ngoài trên mặt Đông Phương Trường Minh đột nhiên xuất hiện một nụ cười tà thấp giọng lẩm bẩm mấy tiếng.

Nhớ lại một vạn năm trước lúc Đông Phương Trường Minh hắn lần đầu xuất đạo Tổ Gia gia - Đông Phương Khiếu Thiên của hắn đã giao cho hắn một tấm hắc lệnh để cho hắn đi đến kinh đô của Đại Hoa Quốc lúc đó là Kim Lăng Thành để tham gia một buổi Giao Dịch Hội bí ẩn do Vạn Bảo Lâu tổ chức chính là trong lần giao dịch này Đông Phương Trường Minh đã mua được Thánh Long Chi Dược vật giúp ích rất nhiều cho quá trình tu luyện của hắn lúc còn ở Nhân Gian Giới.

Sau khi trùng sinh Đông Phương Trường Minh vốn tưởng rằng Vạn Bảo Các đã hóa thành một phần trong dòng sông lịch sử không ngờ hôm nay lại lần nữa nhìn thấy nó hơn nữa nhìn qua bề ngoài vẫn giống y như vạn năm trước không có gì thay đổi. Điều này làm cho Đông Phương Trường Minh vô cùng bất ngờ đồng thời trong lòng có chút chờ mong với chuyến đi ngày mai.

....

Ngày hôm sau vào giữa trưa Đông Phương Trường Minh một thân bạch y mang theo Trang A Phật đi đến bên ngoài Vạn Bảo Các.

- Hai vị đại nhân không biết hai vị đến đây là có việc gì?

Hai người vừa bước chân vào cửa lập tức có một người thiếu niên ăn mặc trang phục người hầu vẻ mặt lạnh lợi chạy tới trước mặt bọn họ cười hỏi.

Đông Phương Trường Minh cũng không nhiều lời trực tiếp lấy tấm thiệp mời màu đen từ trong người mình ra đưa cho thiếu niên xem.

-Thì ra các vị là khách của ông chủ xin mời đi theo ta!!

Tên tiểu tử vừa nhìn thấy tấm thiệp mời trong tay Đông Phương Trường Minh thì ánh mắt lập tức trở nên vô cùng sắc bén nhìn hai người trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh gật gật đầu một cái sau đó dẫn theo Tô A Phật đi theo sau lưng thiếu niên một lát sau ba người đã đi đến bên trong một căn phòng đơn sơ, tên thiếu niên nhắc một bức tranh phong thủy treo trong phòng lên, rồi khởi động cơ quan bên dưới.

Rất nhanh trước mặt hai người Đông Phương Trường Minh đã xuất hiện một cái thông đạo hẹp dài, đưa mắt từ phía trên nhìn xuống có thể thấy từng tia sáng nhàn nhạt từ phía dưới phát ra.

- Hai vị phía dưới đã có người chờ sẵn. Xin mời!!

Tên thiếu niên lui sang một bên nhìn Đông Phương Trường Minh cùng với Trang A Phật nói.

- Người không cùng với bọn ta đi xuống dưới hay sao?

Trang A Phật nghe vậy lộ vẻ nghi hoặc hỏi.

- Xin lỗi đại nhân! Mỗi một tầng ở đây đều có quy định nghiêm khắc cấp bậc không đủ thì không thể tự ý tiến vào những tầng khác. Cho nên các vị chỉ có thể tự đi mà thôi!!

Người thiếu niên lắc đầu nói.

- Nhưng mà...

- Đủ rồi! A Phật nếu đây đã là quy củ ở nơi này thì đừng làm khó hân nữa, chúng ta đi xuống thôi!!

Trang A Phật đang muốn tranh luận với thiếu niên thì đột nhiên Đông Phương Trường Minh lại lên lên tiếng nói.

- Vâng Tướng quân!

Trang A Phật nghe vậy lập tức gật đầu một cái sau đó đi theo Đông Phương Trường Minh bước vào bên trong thông đạo.

Thông đạo này cũng không phải là dài lắm dựa vào tốc độ của hai người bọn họ rất nhanh đi đến điểm cuối tiến vào bên trong một căn phòng hình bầu dục vừa tiến vào bên trong thân ảnh của một nam tử áo tím khuôn mặt uy nghiêm đã xuất hiện trước mặt bọn họ.

- Tại hạ Từ Thọ gặp qua hai vị. Giới thiệu qua một chút ta chính là ông chủ của nơi này các vị cứ gọi ta một tiếng Từ Lão bản là được rồi!!

Nam tử áo tím nhìn thấy hai người Đông Phương Trường Minh bước vào thì bước lên phía trước một bước ôm quyền cười nói.

Tuy lời lẽ của nam tử rất khách sáo nhưng từ trên người hắn lại phát ra một luồng khí thế cực kỳ cường đại khiến cho Đông Phương Trường Minh biết thực lực của nam tử này không đơn giản thực lực ít nhất cũng phải đạt

đến cảnh giới Lục Giai đỉnh cao tuyệt đối không phải là loại bình thường.

- Thì ra là Từ Lão bản không biết lần này lão bản mời bọn ta đến đây là để làm gì?

Tuy trong lòng suy nghĩ như vậy nhưng mà không có nghĩa là Đông Phương Trường Minh sợ hãi nam tử trước mặt chỉ thấy hần bước lên phía trước nhìn Từ Phong cười hỏi.

- Về phần chuyện này thì Đông Phương Tướng quân người cứ đi theo ta thì tự nhiên sẽ biết thôi!!

Từ Lão bản cười nhẹ một tiếng nói.

- Được!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy tự nhiên không phản đối nhàn nhạt gật đầu một cái.

. Ha ha ha... mời!

Từ Lão bản thấy vậy cười lớn một tiếng sau đó đưa năm ngón tay lên hóa thành trảo đánh về cái cửa sắt phía sau lưng mình một cái, cánh cửa sắt lập tức dịch chuyển sang một bên lộ ra một lối đi khác.

- Một lọ Bích Vân Đan, giá năm mươi kim tệ. Mạo đô mạo đô.

- Phù Vân đan, Phù Vân đan đấy, dùng một viên có thể tiết kiệm được mười ngày khổ tu. Dùng thử đi, mỗi bình ba trăm kim tệ.

- Bích Vân Thảo ngàn năm có thể trừ độc đây!

.....

Ba người Đông Phương Trường Minh vừa bước qua thì chỉ thấy phía sau tấm cửa sắt giống như một thế giới khác ở nơi này có vô số người đang điên cuồng kêu la quảng cáo các loại mặt hàng trong tay mình.

- Tê!

Tô A Phật đứng sau lưng Đông Phương Trường Minh nhìn thấy cảnh đó thì không nhịn được hít sâu một hơi khí lạnh hăn đã bị tình cảnh trước mắt làm cho sợ ngây người bởi vì vật ở đây bán đại đa số đều là đan dược a! Phải biết rằng loại vật như là đan dược ở kinh thành cho dù có tiền cũng không có chỗ để mua a! Mà ở đây lại được giao dịch như là vô cùng vô tận a! Thử hỏi làm sao hăn có thể không kinh ngạc!!

Nhưng mà Đông Phương Trường Minh lại không giống như vậy đối diện với cảnh tượng trước mắt từ đầu tới cuối hăn vẫn giữ nguyên nét mặt như ban đầu không có bất cứ biến hóa gì bởi vì những loại đan dược trước mắt tuy rằng rất quý hiếm trong mắt người thường nhưng chưa đủ tư cách để lọt vào pháp nhãn của hăn.

- Từ Lão bản người dẫn ta đến đây không phải chỉ là để xem cảnh tượng này chứ?

Lúc này chỉ thấy hăn nhìn Từ Phong nhàn nhạt hỏi.

- Đương nhiên là không! Xin mời Đông Phương Tướng quân theo ta tiến vào tầng thứ hai!

Từ Phong nghe vậy cười nhạt một tiếng sau đó tiếp tục dẫn theo hai người Đông Phương Trường Minh rẽ vào một hành lang nhỏ ở bên cạnh tiến vào trong tầng thứ hai.

- Ta ra giá mười vạn kim tệ!

- Hai mươi vạn kim tệ!
- Năm mươi vạn kim tệ!
- Gia Luật lão quái tại sao ngươi cứ tranh với ta thế hả?
- Ai tranh với ngươi hả? Vật này ta cũng cần vậy!!

...

Tầng thứ hai của Tầng Bảo Các cũng là một phòng đấu giá có thiết kế giống y hệt như nơi Đông Phương Trường Minh đã tới một vạn năm trước. Giờ phút này tất cả mọi người ở đây đều đang điên cuồng ra giá tranh đoạt vật trên bục đấu giá.

Nhìn thấy cảnh này trong lòng Đông Phương Trường Minh không hiểu tại sao lại có cảm giác như là đã trở về một vạn năm trước lúc bản thân mới tới đây lần đầu tiên vậy khiến cho hắn nhất thời không kiềm chế được âm thầm tự chế giễu bản thân chưa thành người già mà đã thích nghĩ lại chuyện quá khứ!!

- Tướng quân không biết ngài có thể mua vật đó cho thuộc hạ được không?

Đúng lúc này bên tai của hắn đột nhiên lại vang lên tiếng nói mang theo chút xấu hổ của Trang A Phật!

Đông Phương Trường Minh đưa quét mắt nhìn lại thì phát hiện vật mà Trang A Phật đang chỉ chính là một viên Phật Châu phát ra ánh sáng nhu hòa đang nằm trên đài đấu giá.

- Ủm! Từ Lão bản vật đó có giá bao nhiêu?

Tuy không biết tại sao Trang A Phật đột nhiên lại có hứng thú với Phật

Châu nhưng mà Đông Phương Trường Minh sẽ không từ chối yêu cầu của ái tướng hơi gật đầu một cái rồi xoay đầu nhìn Từ Phong đang đứng một bên hỏi.

- Cái này sao? Vật đó có giá tối đa một trăm vạn kim tệ. Nhưng mà nếu Đông Phương Tướng quân có hứng thú thì ta có thể giảm cho người chín thành chỉ lấy mười vạn kim tệ là được!!

Từ Phong suy nghĩ một chút rồi trả lời.

- Không cần làm vậy đâu! Đây là một trăm vạn kim tệ Từ lão bản người cứ nhận lấy đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lắc nhẹ đầu một cái sau đó lấy từ trong người ra một tấm ma tinh tạp trị giá trăm vạn kim tệ ra đưa cho Từ Phong.

Trước khi tới đây Đông Phương Trường Minh đã đem theo hơn tám trăm vạn kim tệ vì hẳn hiểu rằng tới những nơi như Vạn Bảo Các này nếu không đem theo đủ tiền khó tránh khỏi cảnh bị người khác khinh thường.

- Như vậy thì ta đa tạ Đông Phương Tướng quân rồi!!

Từ Phong thấy vậy cũng không chút khách sáo đưa tay nhận lấy ma tinh tạp trong tay Đông Phương Trường Minh.

Tiếp theo rất nhanh viên Phật Châu trên đài đấu giá đã được chuyển tới tay Trang A Phật.

- Đa tạ Tướng quân... đa tạ Tướng quân!!

Trang A Phật nhận được viên Phật Châu thì kích động vô cùng liên tục cảm tạ Đông Phương Trường Minh. Không biết tại sao khi vừa mới nhìn thấy

viên Phật Châu này trong lòng hăn lại xuất hiện một loại cảm giác vô cùng thân thiết giống như nó vốn là vật của hăn vậy. Cảm giác còn cho hăn biết chỉ cần có được Phật Châu này con đường võ đạo sau này của hăn nhất định sẽ vô cùng thuận lợi!!

- Nếu như thật sự có một ngày ta có thể trở thành cường giả đỉnh cao, nhất định phải dốc hết sức báo đáp Đông Phương Tướng quân mới được!

Trong lòng Trang A Phật âm thầm thề.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 115: Luyện Hóa!

Nửa ngày sau sau khi dẫn hai người Đông Phương Trường Minh và Trang A Phật đi tham quan khắp Tàng Bảo Các một vòng Từ Phong lại dẫn bọn họ bước vào một gian tĩnh thất ba người cùng ngồi xuống uống trà nói chuyện.

- Đông Phương Tướng quân ngài cũng đã đi hết một vòng nơi này, không biết ngài cảm thấy Tàng Bảo Các của chúng ta thế nào hả?

Lúc này chỉ thấy Từ Phong ngồi trên ghế thái sư nâng chén trà trong tay nhìn Đông Phương Trường Minh cười hỏi.

- Từ Lão bản nếu nói tới Vạn Bảo Các nếu nói tới Vạn Bảo Các này của người đúng là một nơi không tệ. Tối hôm nay Đông Phương ta xem như được mở rộng tầm mắt rồi!!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói một tiếng.

- Đông Phương Tướng quân ngài nói thật hay. Tại hạ không phải khoe khoang nhưng nếu nói chỗ bán đan dược pháp khí trên Thiên Nguyên Đại Lục này Vạn Bảo Các chúng ta tự nhận mình đứng thứ hai thì chắc chắn không ai có thể đứng thứ nhất được!!

Từ Phong nghe được những lời của Đông Phương Trường Minh thì lộ ra vẻ tự hào nói.

- Từ Lão bản người nói đúng nếu nói tới đan dược và bảo vật thì Vạn Bảo Các quả thật đứng đầu trên cả đại lục nhưng mà tại sao Từ Lão bản người

hôm nay lại phải mời ta đến đây hơn nữa còn tốn công sức cho ta đi xem sản nghiệp của ngài chứ?

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái rồi đột nhiên hỏi.

- Hả! Nếu Đông Phương Tướng quân đã thắng thắn như vậy thì tại hạ cũng không vòng vo nữa ngày hôm nay sở dĩ ta mời ngài đến đây là muốn bàn chuyện hợp tác với người. Chỉ cần Đông Phương Tướng quân đồng ý trở thành một tên Khách khanh Trưởng lão của Vạn Bảo Các chúng ta sau này xuất thủ trợ giúp chúng ta trong những lúc cần thiết thì Từ mỗ có thể hứa với ngài sau này Vạn Bảo Các chúng ta sẽ không ngừng cung ứng các loại tài nguyên cần thiết cho tu luyện như là đan dược, pháp khí,... cho ngài và binh sĩ dưới trướng ngài trợ giúp cho bọn họ tu luyện. Được không hả?

Từ Phong nghe thấy câu hỏi của Đông Phương Trường Minh thì lộ ra vẻ sửng sốt nhưng mà rất nhanh đã khôi phục lại bình thường nhìn hắn cười nói.

- Cung ứng những loại tài nguyên cần thiết để cho ta và binh sĩ của ta tu luyện? Không biết mỗi tháng Vạn Bảo Các các người có thể cung ứng được bao nhiêu??

Đông Phương Trường Minh nghe vậy không lập tức trả lời mà nhíu mày hỏi ngược lại.

- Cái này sao? Như vậy đi đan dược hạ phẩm mỗi tháng không giới hạn, đan dược trung phẩm hai ngàn bình, thượng phẩm thì hai trăm bình. Hơn nữa nếu sau này trong số binh lính của người có người có tư chất xuất sắc bọn ta cũng sẽ không keo kiệt mà tặng cho bọn họ các loại pháp quyết!

Từ Phong ra vẻ hào phóng vung tay cười nói.

Đông Phương Trường Minh nghe thấy những lời của Từ Phong thì hai mắt không nhịn được co rút lại hắn hoàn toàn không ngờ được vì lời kéo

mình lại ra cái giá to lớn như vậy nhưng nếu đã có cái bánh to lớn như vậy đưa tới tận miệng mình mà hăn không ăn thì đúng là phí của trời.

- Vậy thì cứ quyết định vậy đi!!

Sau khi suy nghĩ xong Đông Phương Trường Minh nhìn Từ Phong gật đầu nói.

- Tốt! Như vậy thì sau này chúng ta hợp tác vui vẻ!

Từ Phong nghe vậy thì vui mừng kêu lên một tiếng.

Tiếp theo đó hai người lại bàn bạc thêm một số chuyện nữa rồi Đông Phương Trường Minh liền dẫn Trang A Phật cáo từ rồi đi.

- Ông chủ tại sao ngài lại ra cái giá to lớn như vậy để thương lượng với Đông Phương Trường Minh chứ? Dù số đan dược đó với chúng ta chẳng là gì cả nhưng cũng là một bút tiền không nhỏ a! Sao có thể tặng không cho hăn như vậy?

Sau khi hai người rời đi sau lưng Từ Phong đột nhiên xuất hiện một lão giả nhìn hăn nghi hoặc hỏi.

- Lão Lục những gì người nói sao ta lại không biết chứ? Nhưng mà ta tin cái giá mà ta bỏ ra hôm nay tuyệt đối sẽ không bị lỗ đâu bởi vì đó là liên quan đến việc Vạn Bảo Các chúng ta có thể khôi phục như xưa hay không đó!!

Từ Phong trầm giọng nói một tiếng.

- Cái gì? Một tên tiểu tử như Đông Phương Trường Minh thì có liên quan gì đến việc Vạn Bảo Các chúng ta có thể khôi phục như xưa hay không chứ?

Người được gọi Lão Lục nghe vậy càng thêm nghi hoặc hỏi.

- Trước đây ta đã dùng Tử Vi Đẩu Số tính qua phát hiện trên người Đông Phương Trường Minh có một loại đại vận đạo, đại khí vận mà người khác không thể nào có được hẳn rất có thể là một tên Thượng Cổ cường giả chuyển thế. Nếu thật sự là như vậy thì bây giờ chúng ta trợ giúp cho hẳn tương lai hẳn khi thực lực hẳn chắc chắn cũng sẽ trợ giúp cho chúng ta có lại những thứ mất đi!!

Từ Phong trầm giọng nói một tiếng.

- Người đâu phải không biết vào một vận năm trước Vạn Bảo Các chúng ta có thể lực to lớn như thế nào? Khi đó dù các đỉnh cấp thế lực ở Tiên Áo Đại Lục và Ma Áo Đại Lục như Quang Minh Giáo Đình, Lục Đại Thánh Địa cũng phải nể mặt chúng ta mấy phần. Đáng tiếc là vào lúc chúng ta hưng thịnh nhất Đại Thiên Kiếp đáng chết đó lại đột nhiên từ trên trời giáng xuống khiến chúng ta không chỉ tổn thất nặng nề từ đó dần dần bắt đầu đi vào con đường suy vong đến hiện tại tuy nhìn bề ngoài vẫn rất hào nhoáng nhưng tình hình thật sự lại ngày càng tệ hơn theo ta tính toán nếu không có thay đổi gì thì cùng lắm chỉ năm mươi năm nữa chúng ta sẽ thật sự diệt vong. Nếu đã như vậy tại sao chúng ta không buông tay đánh cược một lần chứ??

Hơi dừng lại một chút Từ Phong đột nhiên lại chuyển giọng nói.

- Thì ra là vậy! Ông chủ anh minh là Lão Lục ánh mắt của Lão Lục ta thiện cận rồi!!

Lão Lục nghe vậy thì trong mắt xuất hiện vẻ hiểu ra nhìn Từ Phong ôm quyền cung kính nói.

.....

Sau khi rời khỏi Vạn Bảo Các Đông Phương Trường Minh lập tức trở về Đông Phương Hầu Phủ của mình căn dặn Vương Phúc một số chuyện rồi liền

tiến vào bên trong một gian mật thất bế quan, bên ngoài gian mật thất đó có bố trí một cái trận pháp nho nhỏ mà mấy năm nay hắc đã lãnh ngộ được.

Đông Phương Trường Minh cũng không muốn trong lúc mình bế quan lại đột nhiên bị người khác làm phiền.

Đông Phương Trường Minh ở trong mật thất khoanh chân ngồi trên một cái bồ đoàn để cho tinh thần và pháp lực trong cơ thể đạt đến mức độ cao nhất sau đó mới vung tay lấy từ trong không gian giới chỉ ra một cái hộp ngọc nhỏ màu đen cẩn thận mở ra.

Khi hộp ngọc vừa mở ra một khối tinh thể tức giác màu đen bóng lập tức từ bên trong bay ra nó chính là ma tinh hạch của Ma Thú Thú Thần đã bị hắc diệt sát cách đây không lâu.

Lúc này chỉ thấy Đông Phương Trường Minh trịnh trọng liếc nhìn viên ma tinh hạch đang phiêu phù trên không trung một chút sau đó hai tay bắt quyết ngẩng đầu lên phun ra một ngọn chân hỏa màu trắng cẩn thận bao bọc lấy ma tinh hạch trên không trung lại bắt đầu quá trình luyện hóa lâu dài.

Việc liên tục duy trì chân hỏa như vậy đối với pháp lực trong cơ thể Đông Phương Trường Minh thật sự là một gánh nặng rất lớn nhưng mà may mắn là trước khi quyết định bắt đầu luyện hóa ma tinh hạch hắc đã có chuẩn bị sẵn lượng lớn đan dược để khôi phục pháp lực cho nên tạm thời có thể không cần lo lắng về vấn đề này.

Thời gian từ từ trôi đi, chớp mắt đã trôi qua ba ngày lúc này chỉ thấy mặt ngoài của viên ma tinh hạch màu đen đang lơ lửng trên không trung đã xuất hiện dấu hiệu hòa tan các loại chất lỏng đủ màu không ngừng từ bên trong chảy ra.

Liên tiếp hơn mười ngày như vậy cuối cùng tất cả tạp chất bên trong ma

trình hoạch của Thú Thần cũng đã bị Đông Phương Trường Minh hoàn toàn loại bỏ ra ngoài nó đã bị luyện hóa thành một quả cầu màu trắng lớn bằng nắm tay không ngừng phát ra từng tia sáng nhu hòa.

- Âm!

Nhìn thấy như vậy trên mặt Đông Phương Trường Minh xuất hiện một nụ cười thỏa mãn sau đó mở to miệng ra hút lấy quả cầu đó vào trong bụng mình.

- Âm! Âm!!

Tiếp theo đó chỉ nghe từ bên trong cơ thể của Đông Phương Trường Minh liên tục vang lên hai tiếng nổ to nhờ có tinh nguyên Thú Thần trợ giúp mà giờ phút này tu vi của hắn đã trực tiếp tăng vọt lên tới cảnh giới Lục Giai sơ kỳ hơn nữa còn không lưu lại bất kỳ hậu quả gì.

- Cuối cùng cũng đã đạt đến Lục Giai!

Cảm nhận được tu vi của bản thân gia tăng trên mặt Đông Phương Trường Minh thoáng xuất hiện một nụ cười sau đó chỉ thấy thân thể của hắn đột nhiên vặn vẹo một cái quỷ dị biến mất trong mật thất.

Một giây sau hắn đã xuất hiện bên trong Nội Thiên Địa của mình.

PS: Do mấy ngày nay trong người mình đang bị bệnh lại mất ngủ cho nên chất lượng truyện viết ra hơi tệ. Mong các bạn thông cảm mình sẽ cố gắng cải thiện hơn!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 116: Thần Phong Học Viện - Đông Phương Phượng Hoàng!!

Đông Phương Trường Minh bước vào Nội Thiên Địa của mình quét mắt nhìn xung quanh một vòng thì chỉ phát hiện nơi này do bị trận chiến giữa hắn và Thần Gia Lục Tổ một vạn năm trước ảnh hưởng cho nên đã bị hủy diệt đến hơn tám thành bây giờ chỉ còn lại một mảnh tan hoang nhưng mà cũng may là khu vực Đông Phương Trường Minh cất giữ Sinh Mệnh Nguyên Tuyền do có Sinh Mệnh Thần Sơn cường đại bảo vệ cho nên vẫn không bị ảnh hưởng gì.

Đông Phương Trường Minh cẩn thận quan sát Sinh Mệnh Nguyên Tuyền phát hiện linh hồn của Đông Phương Khiếu Thiên mà hắn đặt bên dưới vẫn hoàn hảo vô khuyết hơn nữa còn có dấu hiệu hồi phục chỉ cần thêm một thời gian nữa là có thể hoàn toàn thức tỉnh thì trên môi xuất hiện một nụ cười vui vẻ tiếp theo đó hắn lại chuyển bước đi tới một tòa cung điện ở trên đỉnh núi.

Khi hắn đẩy cửa ra thì chỉ thấy bên trong cung điện là các loại ống nghiệm thủy tinh to nhỏ khác nhau bên trong đó là thân thể và máu huyết của các loại Ma Thú mà Đông Phương Trường Minh đã săn giết trong thời gian còn ở Tinh Thần Hải trên. Những loại tài liệu này hiện nay cũng vật không thể thiếu để Đông Phương Trường Minh thực hiện bước tiếp theo trong kế hoạch của mình.

Lúc này chỉ thấy Đông Phương Trường Minh vung tay lấy ra một số cái lọ nhỏ cẩn thận thu lấy một số loại tinh huyết sau đó bước ra khỏi Nội Thiên Địa trở lại mật thất của mình tiếp theo đó lại hóa thành một đạo hào quang bay ra khỏi Sở Đô.

....

Ba ngày sau thân ảnh của Đông Phương Trường Minh đột nhiên xuất hiện ở thành thị được mệnh danh là nơi hỗn loạn nhất và cũng là nơi phồn hoa nhất trên Đông Thổ Đại Lục - Tội Ác Chi Thành!!

Sau khi vào thành Đông Phương Trường Minh đảo mắt quan sát xung quanh một vòng thì chỉ thấy trên đường có rất nhiều chủng tộc đang đi trên phố có người tóc đen có người tóc vàng, người tóc xanh, người tóc đỏ,... quả thật vô cùng náo nhiệt sau đó hắn không lãng phí thời gian lập tức đi thẳng đến địa điểm nổi tiếng nhất bên trong Tội Ác Chi Thành - Thần Phong Học Viện.

Thần Phong Học Viện ở bên trong Tội Ác Chi Thành dương danh trên đại lục không phải chỉ vì có lịch sử truyền thừa lâu đời mà còn bởi vì nó là nơi đản sinh của rất nhiều cao thủ hầu như mỗi đời đều có ít nhất một cao thủ tuyệt thế nổi danh trên đại lục là từ đây mà ra.

Trong học viện có rất nhiều lớp khác nhau nhưng mà tổng cộng lại thì tất cả đều được chia làm bốn hệ lớn gồm: Tu Đạo Hệ, Ma Pháp Hệ, Đông Phương Võ Hệ, Tây Phương Võ Hệ. Mỗi năm vào ngày đầu tiên mỗi tháng Thần Phong Học Viện đều sẽ mở cửa cho những thanh niên nam nữ có thiên phú cực tốt trên khắp đại lục đến ghi danh nhập học thông thường những người này sau khi gia nhập học viện thì đều có thân phận ngang nhau.

Nhưng cũng có một bộ phận khác là con cháu của các vương công quý tộc trên đại lục từ nhỏ đã được người nhà dùng số tiền lớn đưa vào đây, đối với những người này những giáo viên trong Thần Phong Học Viện đa số đều lựa chọn nhắm một mắt mở một mắt bởi vì bọn họ không những nguồn đại tài nguyên to lớn của Thần Phong Học Viện hơn nữa đám người đó cũng tạo nên một loại " danh nhân hiệu ứng " nhất định giúp danh tiếng của học viện có thể lan truyền xa hơn.

- Xin hỏi người có biết Đông Phương Phượng Hoàng ở nơi đâu không?

Vừa tiến vào bên trong Thần Phong Học Viện Đông Phương Trường Minh lập tức đi đến trước mặt một tên học viên đang từ bên trong bước ra trầm giọng hỏi.

- Muốn tìm Đông Phương Phượng Hoàng sao? Nàng ta ở phòng 98703 ở ký túc xá nữ người chỉ cần đi theo hướng này là sẽ tìm được!!

Tên nữ học viên đang bước ra nghe vậy thì liền nói.

- Đa tạ chỉ giáo!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái nói.

- Không cần khách sáo! À phải rồi tại sao huynh lại muốn tìm Đông Phương Phượng Hoàng vậy?

Nữ sinh hơi gật đầu một cái rồi tò mò hỏi.

- Là thế này Đông Phương Phượng Hoàng là muội muội của ta lần này ta đến đây là muốn thăm nó một chuyến!!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Cái gì? Người nói mình là đại ca của Đông Phương Phượng Hoàng sao??

Thiếu nữ nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng những học viên khác đang đứng xung quanh cũng đồng thời dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn Đông Phương Trường Minh. Đông Phương Phượng Hoàng là một mỹ nhân tuyệt thế lại có thiên phú Ma Pháp vô cùng kinh người dù cho ở một nơi tập trung nhiều thiên tài như là Thần Phong Học Viện cũng là người vô cùng nổi bật nhưng mà trước giờ chưa ai nghe được tin tức gì liên quan đến gia đình nàng ta tại

sao bây giờ lại đột nhiên xuất hiện một người thanh niên tự xưng là ca ca của nàng ta.

- Vút!

Đông Phương Trường Minh thấy ánh mắt mọi người nhìn mình như vậy cũng không giải thích nhiều trực tiếp hóa thành một luồng bạch quang bắn tới khu vực ký túc xá nữ.

Bằng vào tốc độ của Đông Phương Trường Minh rất nhanh đã đến trước phòng 98703 vừa đẩy cửa vào trong hắn đã nhìn thấy một người thiếu nữ tuyệt sắc thân mặc hồng y đang khoanh chân ngồi trên giường nhắm mắt tĩnh tâm tu luyện Ma Pháp người đó đương nhiên chính là muội muội Đông Phương Phượng Hoàng của Đông Phương Trường Minh.

- Người là ai? Tại sao lại dám xông vào đây quấy nhiễu ta tu luyện!!

Đông Phương Phượng Hoàng cảm nhận thấy có người đột nhiên xông vào bên trong phòng của mình thì tức giận quát lên một tiếng.

- Phượng Hoàng chỉ mới mấy năm không gặp mà muội đã quên người làm ca ca như ta rồi sao??

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì mỉm cười một cái nói.

- Ca ca? Huynh chính là Trường Minh ca ca sao?

Đông Phương Phượng Hoàng hơi sửng sốt một chút rồi kinh hỉ kêu lên.

- Là ta! Phượng Hoàng thời gian này ca ca bận rộn quá nhiều chuyện không thể đến thường xuyên đến thăm muội được. Xin muội hãy tha thứ cho ta!!

Đông Phương Trường Minh tiến tới trước mặt Đông Phương Phượng

Hoàng trịnh trọng gật đầu nói khi đang nói chuyện ánh mắt của hắn nhìn về nàng ta hiện lên vẻ yêu thương không thể che dấu. Nói lại thì trong kiếp này ngoài Đông Phương Lăng Vân và Đông Phương Lăng Thiên hắn chỉ có Đông Phương Phượng Hoàng là người thân duy nhất không sủng nàng thì sủng ai? (Cái này đương nhiên không tính hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên bởi vì bọn họ là người yêu của hắn không phải người thân)

- Ca ca huynh không cần nói như những chuyện huynh làm trong thời gian vừa qua muội đều đã có nghe nói muội không những không trách huynh mà còn tự hào về huynh nữa!!

Đông Phương Phượng Hoàng cười tươi nói.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái.

- À đúng rồi! Lần này huynh đến đây ngoài việc đến thăm muội ra còn muốn bái phỏng viện trưởng của Thần Phong Học Viện một chuyến không biết muội có thể giúp ta dẫn tiến được không?

Hơi dừng lại một chút hắn lại tiếp tục.

- Việc này sao? Viện trưởng đại nhân là người rất thần bí với thân phận bây giờ của muội căn bản không thể gặp được ông ta nhưng mà muội có thể dẫn huynh đi gặp Phó Viện trưởng không biết có được hay không?

Đông Phương Phượng Hoàng nghe vậy suy nghĩ một chút rồi nói.

- Cũng được!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lập tức gật đầu một cái chỉ cần gặp được Phó Viện trưởng của Thần Phong Học Viện thì hắn có tự tin có thể

khiến ông ta ngoan ngoãn dẫn mình đi gặp Viện trưởng.

Tiếp theo huynh muội hai người lập tức lên đường.

- Người đó là ai vậy? Tại sao lại đi chung với Phượng Hoàng?

- Ta nghe nói hẳn là ca ca của Phượng Hoàng đó!

- Ca ca Phượng Hoàng có ca ca từ bao giờ vậy?

- Ta cũng không biết! Nhưng mà nhìn hai người thân thiết như vậy xem ra không phải là giả rồi!!

Dọc đường đi những nam nữ học viên trong Thần Phong Học Viện thấy cảnh tượng đó thì trợn mắt há hốc mồm kinh ngạc kêu lên.

Sau một lát Đông Phương Phượng Hoàng đã dẫn Đông Phương Trường Minh đi đến một căn phòng lớn bên trong có hai mươi mấy người đang ngồi tất cả đều là những giáo viên phụ trách giảng dạy ở Thần Phong Học Viện.

- Phượng Hoàng tại sao ngươi lại đến đây? Người bên cạnh ngươi là?

Một người trong đó nhìn thấy Đông Phương Phượng Hoàng đột nhiên bước vào thì nghi hoặc hỏi.

- Gia Cách Liệt lão sư đây là ca ca ta Đông Phương Trường Minh ngày hôm nay huynh ấy đến đây thăm ta cho nên sẵn tiện ta dẫn huynh ấy đến đây ra mắt các vị!!

Đông Phương Phượng Hoàng nghe vậy cười nói.

- Đông Phương Trường Minh ra mắt các vị!!

Đông Phương Trường Minh ở bên cạnh cũng lập tức lên tiếng chào hỏi.

- Gặp qua Đông Phương Tướng quân!!

Nhìn thấy cảnh đó những giáo viên của Thần Phong Học Viện cũng lập tức đứng dậy hoàn lễ tuy chưa từng chính thức gặp mặt nhưng những chuyện Đông Phương Trường Minh làm trong thời gian qua bọn họ ít nhiều cũng đã có nghe qua. Hôm nay hân hạnh đích thân đến đây bọn họ thân là gia chủ sao lại có thể thất lễ được?

- Đông Phương Tướng quân hôm nay ngài đến đây không biết chỉ là muốn chào hỏi chúng ta hay là còn có chuyện gì khác!!

Lúc hai bên chào hỏi nhau xong Phó Viện trưởng của Thần Phong Học Viện ngồi trên chủ vị mới nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Thật không dám dấu ngày hôm nay ta ngoài việc muốn chào hỏi các vị ra còn có chuyện muốn bẩm phỏng Viện trưởng của Thần Phong Học Viện một lần!!

Đông Phương Trường Minh thẳng thắn nói.

- Muốn bẩm phỏng Viện trưởng? Người dựa vào cái gì?

Phó Viện trưởng nghe vậy trầm giọng hỏi.

- Dựa vào ta là Đông Phương Trường Minh!!

Đông Phương Trường Minh không nóng không lạnh nói.

Các giáo viên của Thần Phong Học Viện nghe vậy không nhin được đồng loạt nhíu mày lại tuy cái tên Đông Phương Trường Minh gần đây rất nổi tiếng trên đại lục nhưng chỉ bằng như vậy mà muốn gặp Viện trưởng của bọn họ thì thật sự quá cao ngạo rồi! Phải biết rằng bọn họ giảng dạy ở đây không biết đã bao nhiêu năm nhưng mà cơ hội gặp được Viện trưởng cũng không có mấy

lần!!

Nhưng Phó Viện trưởng lại không suy nghĩ như vậy người ngoài có thể không biết nhưng quan hệ giữa Thần Phong Học Viện bọn họ và Vạn Bảo Các thật sự rất tốt hai bên luôn âm thầm giúp đỡ lẫn nhau. Thời gian gần đây qua lời của Từ Phong ông ta đã biết được tên Đông Phương Trường Minh trước mắt rất có thể là một tên Thượng Cổ cường giả chuyển thế. Mà hiện giờ trước mặt mình hăn lại xưng tên là Đông Phương Trường Minh như vậy có nghĩa là....

- Được! Dựa vào mấy lời của Đông Phương Tướng quân ta có thể phá lệ dẫn người đi gặp Viện trưởng đại nhân một lần. Đông Phương Tướng quân mời theo ta!!

Sau một lát suy nghĩ xong xuôi chỉ thấy Phó Viện trưởng nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Được!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái sau đó hai người cùng lúc hóa thành hai đạo hào quang bay ra ngoài chỉ để lại một đám người còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra ở lại trong đại sảnh.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 117: Vạn Ma Cốc (1)

Hai người Đông Phương Trường Minh và Phó Viện trưởng trực tiếp hóa thành hai đạo hào quang trực tiếp tiến vào một gian tiểu viện bên trong khu vực cấm địa của Thần Phong Học Viện.

Khi hai người vừa tiến vào phòng thì chỉ thấy ở bên trong đã có một người trung niên mặc hoa bào xa hoa ngồi đợi sẵn.

- Lý Hoa gặp qua Đông Phương Thiếu Đạo chủ. Hoan nghênh Thiếu chủ đến thăm Thần Phong Học Viện chúng ta!!

Người trung niên nhìn thấy Đông Phương Trường Minh bước vào thì đứng lên vòng tay ôm quyền cười nói.

Sở dĩ ông ta gọi Đông Phương Trường Minh là Đông Phương Thiếu Đạo chủ mà không phải Đông Phương Tướng quân chính là vì muốn nhắc tới thân phận Phá Diệt Đạo - Thiếu Đạo chủ của hắn vạn năm trước!!

- Người biết ta?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kinh ngạc hỏi.

- Một vạn năm trước Thiếu Đạo chủ tuy trẻ tuổi nhưng đã có thể một mình đương đầu với cao thủ đại nội Đại Hoa Quốc, phá vỡ âm mưu của Tuyệt Tình Đạo Chủ sau đó lại đến khiêu chiến đệ nhất cao thủ của Quang Minh Giáo Đình ở Tiên Áo Đại Lục danh tiếng có thể nói là đã lan rộng khắp thiên hạ bọn ta sao có thể không biết được!!

Lý Hoa cười nói.

- Thần Phong Học Viện trong truyền thuyết đúng là thần thông quảng đại, hôm nay Đông Phương ta xem như đã được mở rộng tầm mắt!!

Đông Phương Trường Minh không nhịn cảm thán một tiếng tuy một vạn năm trước hẳn đúng là giống như lời của Lý Hoa nói danh tiếng truyền khắp Tiên Ảo Đại Lục và Ma Ảo Đạo Lục nhưng mà từ đầu tới cuối thời gian đều không quá mười năm đối với một nơi như Tu Luyện Giới mà nói thì chỉ như đàm hoa nhất hiện. Đông Phương Trường Minh vốn tưởng rằng những chuyện này đã sớm không còn ai nhớ rõ không ngờ ngày hôm nay hẳn chỉ vừa đến đây hơi tiết lộ thân phận thì tất cả đã bị Thần Phong Học Viện điều tra rõ ràng phần năng lực tình báo này đúng là làm người ta phải kinh ngạc a!!

- Đông Phương Thiếu Đạo chủ quá khen rồi!!

Lý Hoa nghe vậy cười nhẹ một tiếng tiếp theo đó hai người lại khách sáo thêm một lúc nữa rồi phân chia chủ thứ ngồi xuống.

- Không biết ngày hôm nay Đông Phương Thiếu Đạo chủ đến Thần Phong Học Viện chúng ta thật ra là có chuyện gì?

Lúc này Lý Hoa mới nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

Lão Phó Viện trưởng ở bên cạnh cũng đồng thời đưa mắt nhìn vào hẳn.

- Xin mời hai vị xem thứ này trước!

Đối diện với câu hỏi của hai người Đông Phương Trường Minh không trả lời ngay mà đảo tay lấy từ không gian giới chỉ ra một lọ tinh huyết mà bản thân đem theo ném cho bọn họ.

- Thiếu Đạo chủ người sao lại có những vật này? Tại sao người lại đem nó tới đây??

Lý Hoa và Phó Viện trưởng nhìn thấy vật trong lọ thì trên mặt hiện lên vẻ kinh hãi lén liếc nhìn nhau một cái sau đó Lý Hoa lại nhìn Đông Phương Trường Minh dò hỏi.

- Lý Viện trưởng người không cần khẩn trương! Đây là một trong các chiến lợi phẩm ta đạt được khi còn ở trên Thiên Giới hôm nay sở dĩ ta mang nó tới đây là bởi vì biết được Thần Phong Học Viện là hậu nhân của Thần Phong Huyền Giới đang tiến hành kế hoạch Tạo Thần trong truyền thuyết cho nên mới muốn mang chúng đến để kết giao bằng hữu với các vị thôi!!

Đông Phương Trường Minh bình thản cười nói.

- Kết giao bằng hữu? Đông Phương Thiếu Đạo chủ chúng ta đều không phải là kẻ ngốc người tưởng ta sẽ tin tưởng lời nói này của người sao? Có việc gì xin ngài cứ nói thẳng ra đi!!

Lý Hoa nghe vậy trầm giọng nói một tiếng.

- Ha ha ha... Lý Viện trưởng người đúng là người sáng khoái! Được! Ta cũng không vòng vo nữa số tinh huyết như trong tay người ở chỗ của ta còn có rất nhiều nếu người muốn ta có thể đưa chúng cho người để cho người nghiên cứu việc Tạo Thần!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười lớn một tiếng rồi nói.

- Đương nhiên ta cũng không thể đưa chúng cho các người một cách miễn phí. Đổi lại các người cũng phải đưa cho ta một thứ như vậy mới là trao đổi công bằng!!

Hơi dừng một chút hẳn lại tiếp tục.

- Đông Phương Thiếu Đạo chủ không biết người muốn vật gì từ chỗ chúng ta!!

Lý Hoa nghe vậy nghi hoặc hỏi.

- Thứ ta muốn là tất cả các tài liệu nghiên cứu của Thần Phong Học Viện các người trong một vạn năm qua!!

Đông Phương Trường Minh trịnh trọng kêu lên một tiếng lần trùng sinh này hẳn không phải chỉ muốn khôi phục thực lực như trước đây mà muốn siêu việt trước đây trở thành một tên Thiên Cấp cường giả sánh ngang với các cường giả đỉnh cao khác trong thiên địa đáng tiếc là nội tình của hắn quả thật quá cạn muốn làm được điều này quá khó khăn cho nên hôm nay hắn mới đến đây để liên minh với Thần Phong Học Viện.

Còn về phần tại sao Đông Phương Trường Minh lại cho rằng chỉ cần có thể liên minh với Thần Phong Học Viện thì có thể đạt được mục đích của mình ư? Rất đơn giản! Bởi vì tiền thân trước đây của Thần Phong Học Viện chính là Thần Phong Huyền Giới, tuy Đông Phương Trường Minh không biết rõ ràng Thần Phong Huyền Giới thật ra là loại thế lực thế nào nhưng chỉ bằng vào một việc là hai bên Đông - Tây Thiên Giới phải liên thủ lại mới có thể tiêu diệt được nó thì đã có thể thấy nó kinh khủng thế nào!!

Đông Phương Trường Minh tin tưởng chỉ cần bản thân mình có thể liên thủ với Thần Phong Học Viện mượn dùng phần nội tình này thì kế hoạch của hắn nhất định có thể bớt đi rất nhiều trở ngại không cần thiết!

- Cái này sao? Đông Phương Thiếu Đạo chủ xin thứ cho lão phu nói thẳng yêu cầu của người có phần hơi quá đáng tuy rằng số lượng tinh huyết mà người đưa cho ta đều đã đạt đến cấp bậc Tiên Thần đúng là vô cùng trân quý. Nhưng mà theo ta thấy chúng đa phần đều là tinh huyết của Ma Thú chưa chắc sẽ thích hợp với việc thí nghiệm trên cơ thể người mà chúng ta đang tiến

hành. Cho nên nếu thật sự muốn trao đổi hợp tác thì chúng ta nhiều nhất chỉ có thể đưa cho người bốn đến năm phần kết quả nghiên cứu của chúng ta mà thôi chứ không thể nào đưa hết như yêu cầu của ngài được!!

Nghe được những lời của Đông Phương Trường Minh thì Lý Hoa trầm ngâm suy nghĩ một chút rồi trầm giọng nói.

- Đúng vậy! Đông Phương Thiếu Đạo chủ xin người hiểu cho chúng ta!!

Phó Viện trưởng ở bên cạnh nghe vậy cũng gật đầu nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Bốn năm thành sao? Được! Bốn năm thành thì bốn năm thành. Hy vọng sau này hai bên chúng ta có thể hợp tác vui vẻ!!

Trong lòng Đông Phương Trường Minh từ lâu đã sớm lường trước được Lý Hoa sẽ đưa ra yêu cầu này đương nhiên sẽ không từ chối mỉm cười gật đầu một cái.

- Được! Hợp tác vui vẻ!!

Lý Hoa và Phó Viện trưởng nghe vậy thì vui mừng nói tiếp theo ba người lại cùng nhau thương lượng một số chuyện liên quan đến việc hợp tác!!

...

Lúc Đông Phương Trường Minh rời khỏi cấm địa của Thần Phong Học Viện đã là lúc trời tối cho nên hắn cũng trực tiếp đi tới căn phòng mà Phó Viện trưởng chuẩn bị cho bản thân để nghỉ ngơi.

- Ca ca huynh về rồi! Có gặp được Viện trưởng đại nhân không?

Muội muội của Đông Phương Trường Minh là Đông Phương Phượng Hoàng đã đứng đợi sẵn trước cửa phòng từ lâu vừa thấy hắn trở về lập tức

bước tới hỏi.

- Đương nhiên là gặp được!

Đông Phương Trường Minh nhìn Đông Phương Phượng Hoàng nhàn nhạt gật đầu nói.

- Vậy hai người đã nói những gì với nhau vậy?

Đông Phương Phượng Hoàng tò mò hỏi.

- Việc này người tạm thời không cần biết, đi nghỉ ngơi trước đi. Ngày mai ca ca sẽ dẫn người đi chơi!!

Đông Phương Trường Minh nghiêm giọng nói.

- Cái này? Được rồi! Như vậy huynh cũng nghỉ ngơi sớm đi ngày mai muội sẽ đưa huynh đi tham quan một vòng Tội Ác Chi Thành này!!

Đông Phương Phượng Hoàng nghe vậy nhú mày một chút rồi gật đầu nói bản thân nàng là một người vô cùng thông minh đương nhiên hiểu được ca ca giấu mình là có nguyên nhân đến lúc thích hợp thì huynh ấy chắc chắn sẽ tự động nói cho mình biết.

Sau đêm hôm đó Đông Phương Trường Minh lại ở lại Thần Phong Học Viện thêm một thời gian ngắn nữa trong thời gian đó hắn vừa đi khắp nơi đi dạo cùng với Đông Phương Phượng Hoàng vừa chỉ đạo nàng ta tu luyện.

Tư chất của Đông Phương Phượng Hoàng thật sự rất tốt nhận được sự chỉ điểm và tài bồi của Đông Phương Trường Minh trong một khoảng thời gian ngắn đã đột phá đến Tam Giai Ma Pháp Sư. Hắn lại đợi thêm một thời gian cho Đông Phương Phượng Hoàng hoàn toàn ổn định cảnh giới rồi mới khởi hành trở về Sở Đô.

....

Lại qua thêm nửa tháng nữa cuối cùng Đông Phương Trường Minh cũng đã về tới Sở Đô vừa bước vào cửa Đông Phương Hầu Phủ của mình hẳn đã nhìn thấy lão quản gia Vương Phúc đang loay hoay ở cửa vẻ mặt hết hoảng chờ đợi mình.

- Phúc bá có chuyện gì vậy?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy lập tức bước tới trước mặt ông ta hỏi theo những gì hẳn biết về Vương Phúc thì trước nay ông ta luôn là người bình tĩnh chưa từng có dấu hiệu kinh sợ như hôm nay chẳng lẽ trong lúc ta đi đã có chuyện gì xảy ra hay sao? Đông Phương Trường Minh thầm nghĩ trong lòng!

Không hiểu tại sao lúc này trong lòng hẳn lại có một cảm giác bất an mãnh liệt giống như là người thân nhất của mình xảy ra chuyện vậy!!

- Thiếu gia ngài cuối cùng cũng về rồi! Mau vào thư phòng gặp sở Lão tiền bối đi!!

Vương Phúc nhìn thấy Đông Phương Trường Minh bước vào thì vui mừng nói. Sở lão tiền bối mà ông ta nói chính là Lão Yêu Quái - Sở Huyền!!

- Sở Lão tiền bối tìm ta không lẽ trong cùng xảy ra chuyện gì sao?

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

- Chuyện này lão nô cũng không biết nhưng mà ta thấy bộ dạng ông ta lúc tới đây rất gấp gáp hình như có chuyện gì đó rất quan trọng. Người mau đi gặp ông ta đi!!

Vương Phúc lắc đầu nói.

- Ủm! Ta biết rồi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái sau đó chuyển bước đi tới thư phòng.

- Lão tiên bối tại sao người lại tìm ta? Không lẽ trong cung xảy ra chuyện gì sao?

Đông Phương Trường Minh vừa bước vào thư phòng lập tức nhìn Lão Yêu Quái đã đứng đợi sẵn trầm giọng hỏi.

- Đúng là đã có việc xảy ra nhưng không phải là trong cung mà là ở trên người hai tiểu nữ oa Nạp Lan Nhược Yên và Nạp Lan Nhược Thủy!!

Lão Yêu Quái nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

PS: Mình xin chúc các bạn nghỉ ba mươi tháng tư, một tháng năm vui vẻ nhé

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 118: Vạn Ma Cốc (2)

- Tiền bối người nói cái gì? Nhược Yên, Nhược Thủy hai nàng rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

Nghe được những lời của Lão Yêu Quái thì Đông Phương Trường Minh không nhịn được kinh hãi hỏi hiện nay ở Nhân Gian Giới ngoài muội muội Đông Phương Phượng Hoàng và Tổ Gia gia Đông Phương Khiếu Thiên thì người mà Đông Phương Trường Minh quan tâm nhất chính là hai tử muội Nạp Lan Nhược Yên và Nạp Lan Nhược Thủy hiện nay đột nhiên nghe được tin hai người bọn họ xảy ra chuyện thử hỏi hắn sao có thể không kinh hãi chứ!!

Đồng thời lúc này một ngọn lửa phần nộ cũng cháy bùng lên trong lòng hắn Đông Phương Trường Minh âm thầm thề cho dù người hại hai tử muội Nhược Yên, Nhược Thủy có là ai đi nữa thì hắn cũng phải cho kẻ đó dùng sinh mạng của chính mình để trả giá cho sai lầm mà hắn đã gây ra!!

- Chuyện là thế này ba ngày trước khi ta đang ở trong Hoàng cung bế quan tu luyện thì đột nhiên nhận được tin phủ của Tế tướng Nạp Lan Văn Thành bị một cường giả thần bí tập kích vì vậy lập tức chạy đến đó tiếp viện. Đáng tiếc là khi ta tới nơi thì đã trễ hai tử muội Nạp Lan Nhược Yên và Nạp Lan Nhược Thủy đã bị tên hắc y nhân đó dùng một loại người rửa đáng sợ làm cho hôn mê bất tỉnh, trước khi rời hắc bào nam tử đó chỉ lưu lại một miếng ngọc giản này nói là gửi cho người!!

Lão Yêu Quái trầm giọng nói một tiếng sau đó lấy từ trong người ra một miếng ngọc giản màu xanh ra đưa cho Đông Phương Trường Minh.

Đông Phương Trường Minh nhận lấy mảnh ngọc giản dùng thần thức đảo qua một lần sau đó sắc mặt lập tức trở nên vô cùng âm trầm hai tay nắm chặt lại đem ngọc giản nghiền thành bột mịn.

Lão Yêu Quái thấy vậy thì trên mặt hiện lên vẻ kinh ngạc tuy cái ngọc giản đó không phải là pháp bảo gì lợi hại nhưng dù sao cũng được một tên Ngũ Giai đỉnh phong cường giả luyện chế ra một loại cường giả Ngũ Giai thông thường căn bản là không thể nào hủy được nó mà bây giờ Đông Phương Trường Minh lại làm được cử trọng nhược khinh như vậy. Xem ra lời đồn trước đây nghe được ở Vạn Bảo Các quá nửa là sự thật rồi, không biết hẳn có thật sự là nhân vật mà Đại Sở có thể chiêu mộ hay không?

Trong lòng Sở Huyền âm thầm suy nghĩ.

- Trường Minh trong ngọc giản thật ra là viết cái gì vậy?

Sau một lúc ông ta lại mở miệng hỏi Đông Phương Trường Minh.

- Tiền bối người ra tay ám hại Nhược Yên và Nhược Thủy là Ngụy Vô Nhai!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Ngụy Vô Nhai? Là Sát Thần - Ngụy Vô Nhai của Bái Nguyệt Quốc sao?

Lão Yêu Quái kinh ngạc hỏi.

- Đúng vậy! Chính là hắn lần trước trong trận chiến biên giới của hai nước ta đã đánh trọng thương cháu trai của hắn là Ngụy Duyên hai bên đã kết thù với nhau cho nên lần này hắn mới ra tay ám hại Nhược Yên và Nhược Thủy nhằm mục đích hện ta ra Lưu Kim Sa Mạc để giải quyết ân oán!!

Đông Phương Trường Minh gằn giọng nói.

- Khốn kiếp! Thắng bại là chuyện bình thường của binh gia không ngờ Ngụy Vô Nhai lại vì điều này mà lại giở trò hạ lưu như vậy. Thật sự là quá không biết liêm sỉ mà!!

Lão Yêu Quái nghe vậy tức giận quát lên.

- Nếu hắn đã không cần mặt mũi như vậy thì chúng ta cũng không cần khách sáo làm gì hay là thế này để ta đi cùng người hai người chúng ta cùng nhau giải quyết tên Ngụy Vô Nhai đó!!

Hơi dừng lại một chút ông ta lại lộ ra vẻ chân thành nói.

- Tiền bối không cần làm như vậy đâu, chỉ là một tên Ngụy Vô Nhai mà thôi một mình ta là đủ để giải quyết rồi. Nếu người đi theo ta ta sợ rằng thực lực của người sẽ làm cho tên Ngụy Vô Nhai đó sợ hãi mà bỏ chạy mất dạng mất!!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi lắc đầu nói.

- Như vậy sao? Cũng được! Người định bao giờ đi tìm Ngụy Vô Nhai!!

Lão Yêu Quái nghe được mấy lời đó cũng không phản đối nhìn Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái rồi lại hỏi.

- Đương nhiên là càng nhanh càng tốt! Ta sẽ lên đường ngay bây giờ, phiền người báo lại cho vợ chồng Nạp Lan Tế tướng xin bọn họ đừng quá lo lắng mọi việc cứ giao cho ta là được rồi!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói một tiếng tiếp theo hóa thành một đạo hào quang màu trắng bay ra ngoài.

....

Ở phía tây Sở Đô có một ngọn núi cao hơn nghìn trượng từ xa nhìn lại

ngọn núi này giống như là một cây cự kiếm cắm thẳng vào mây vậy cho nên được người dân xung quanh đặt cho một cái tên là Linh Kiếm Sơn!

Đây chính là nơi mà Đông Phương Trường Minh và Ngụy Vô Nhai đã hẹn gặp nhau.

Khi Đông Phương Trường Minh tới nơi dùng thần thức đảo qua xung quanh một chút thì phát hiện trên đỉnh núi đã có một người thanh niên tuấn tú thân mặc hắc bào đứng đợi sẵn đang nhìn hắn mỉm cười.

- Sát Thần - Ngụy Vô Nhai?

Đông Phương Trường Minh đáp xuống trước mặt người thanh niên nhàn nhạt hỏi.

- Ủm! Không ngờ ta chỉ mới vừa hạ độc hai người thiếu nữ đã dụ được Đông Phương Trường Minh người đến đây nạp mạng, xem ra tin tình báo quả nhiên là chính xác địa vị của hai người bọn họ trong lòng người đúng là đủ quan trọng!!

Ngụy Vô Nhai gật đầu một cái sau đó nói một tiếng tuy rằng giờ phút này trên mặt hắn nở một nụ cười rất tươi nhưng trong mắt lại ẩn chứa sát ý vô cùng vô tận có thể thấy trong lòng hắn muốn xé xác Đông Phương Trường Minh ra tới mức nào.

- Muốn đoạt mạng ta? Như vậy phải xem người có bản lĩnh đến đâu rồi!!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy vậy gằn giọng nói một tiếng.

- Được!

Ngụy Vô Nhai nghe vậy gật đầu một cái sau đó trực tiếp hóa thành một đạo hắc ảnh dùng tốc độ mắt thường không thể nào nhìn thấy nhanh chóng

xuất hiện trước người Đông Phương Trường Minh vung kiếm chém thẳng vào cổ đối thủ.

Một chiêu này có tên là Hắc Ảnh Sát là một trong các sát chiêu lợi hại của Ngụy Vô Nhai bằng vào nó hẳn tự tin có thể thuận sát Đông Phương Trường Minh chỉ trong vòng một chiêu.

Không ngờ Đông Phương Trường Minh đối diện với sát chiêu của Ngụy Vô Nhai chỉ cười nhẹ một tiếng sau đó lui xuống một bước liền dễ dàng hóa giải sát chiêu của đối phương.

- Sao có thể như vậy? Tại sao người có thể tránh thoát Ảnh Thần Sát của ta chứ?

Ngụy Vô Nhai thấy vậy kinh hãi kêu lên một tiếng hẳn không thể nào tin được một trong những sát chiêu lợi hại nhất của mình lại bị Đông Phương Trường Minh hóa giải dễ dàng như vậy.

- Ầm!

Đông Phương Trường Minh căn bản không thèm trả lời câu hỏi của Ngụy Vô Nhai ầm ầm đánh ra một chưởng.

- Ầm ầm ầm....

Chưởng của Đông Phương Trường Minh và kiếm của Ngụy Vô Nhai vừa va chạm vào nhau lập tức làm cho không gian xung quanh lập tức vang lên một tiếng nổ to tiếp theo đó chỉ thấy hai người cùng lúc văng về phía sau một đoạn.

Đối với chuyện này Đông Phương Trường Minh cũng không để tâm lắm bởi vì Đông Phương Trường Minh hẳn tuy mạnh nhưng Ngụy Vô Nhai cũng không phải kẻ yếu mà là một cường giả đã thành danh trên Đại Lục nhiều

năm muốn áp chế hẳn trong vòng một chiêu căn bản là chuyện không thể nào.

- Đông Phương Trường Minh người rốt cuộc là thực lực gì? Sao lại có thể đấu ngang với ta!!

Nhưng mà Ngụy Vô Nhai thì lại khác vừa ổn định lại thân hình hẳn lập tức nhìn Đông Phương Trường Minh kinh hãi quát hỏi.

- Ta có thực lực gì? Cứ đấu tiếp thì người tự nhiên sẽ biết thôi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười lạnh một tiếng sau đó hóa thành một đạo bạch quang âm âm xông về phía đối thủ.

- Tên tiểu tử khốn kiếp! Nếu người đã muốn chết thì bốn tọa sẽ cho người toại nguyện!

Ngụy Vô Nhai thấy vậy tức giận quát lên một tiếng rồi cũng hóa thân thành một đạo hắc quang xông về phía trước.

- Âm!

Hai cường giả vừa va chạm vào nhau lập tức khiến cho không gian xung quanh không thể chịu nổi áp lực âm âm nổ tung.

PS: Xin lỗi các bạn do ngày mai mình phải đi Thành Phố Hồ Chí Minh một chuyến có công việc cho nên sẽ không có chương một ngày nha! Mong các bạn thông cảm cho mình!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 119: Vạn Ma Cốc (3)

Bên trên Linh Kiếm Sơn.

- Âm ầm ầm...

Hai đại cường giả Đông Phương Trường Minh và Ngụy Vô Nhai dốc toàn lực chiến đấu khiến cho không gian xung quanh không thể nào chịu nổi âm ầm nổ tung trong vòng phạm vi trăm dặm nhật nguyệt vô hoa thiên địa thất sắc.

- Trích Tinh Thủ!

Sau một lát Đông Phương Trường Minh đột nhiên quát lớn một tiếng xoay chuyển cổ tay âm ầm đánh ra một đạo bạch sắc chưởng cương.

- Không tốt!

Ngụy Vô Nhai nhìn thấy bạch sắc chưởng cương đánh về phía mình thì kinh hãi kêu lên một tiếng sau đó không chút do dự quay đầu bỏ chạy trải qua một lúc chiến đấu hãn đã phát hiện ra thực lực của Đông Phương Trường Minh mạnh hơn dự đoán ban đầu của mình rất nhiều mơ hồ còn mạnh hơn bản thân một bậc nếu bây giờ còn không bỏ chạy mà ngạnh kháng một chiêu này thì nhất định sẽ chết chắc.

- Muốn chạy? Mơ tưởng!!

Đông Phương Trường Minh cười nhạt một tiếng cổ tay hơi xoay chuyển

một cái tốc độ của bạch sắc lập tức bạo tăng hơn trước gấp mười lần trong chớp mắt đã đánh xuyên qua cơ thể của Ngụy Vô Nhai hủy diệt thân thể hắn.

- Vút!

Khi thân thể của Ngụy Vô Nhai từ trên trời rơi xuống thì đột nhiên từ bên trong lại có một cái bóng trắng bay ra đó chính là Nguyên Thần của Ngụy Vô Nhai. Phàm là Vô Giả đã đạt đến cấp độ Ngũ Giai trở lên thì Nguyên Thần trong cơ thể đều đã hoàn toàn ngưng thực nó giống như là Nguyên Anh của Tu Đạo Giả cho dù thân thể có bị hủy diệt nhưng chỉ cần Nguyên Thần bất diệt thì cường giả đó vẫn có thể tìm một cơ thể thích hợp để đoạt xá tiếp tục con đường của mình!!

- Tên khốn Đông Phương Trường Minh không ngờ người lại dám hủy diệt thân thể của ta đúng là XXXX. Đợi sau khi ta khôi phục nhất định sẽ tìm thêm vài tên đồng bọn cho người biết cái gì gọi là sống không bằng chết!!

Lúc này chỉ nghe Nguyên Thần của Ngụy Vô Nhai vừa mắng chửi vừa dốc toàn lực bay về phía trước giờ phút này trong lòng hắn chỉ có một suy nghĩ đó là dù thế nào cũng phải thoát được khỏi đây.

- Âm!

Nhưng mà Đông Phương Trường Minh làm sao có thể để cho Ngụy Vô Nhai được như ý nguyện chỉ thấy hắn lại xoay chuyển cổ tay một lần nữa bạch sắc chưởng cương trên không trung liền hóa thành một tấm lưới lớn bay đến trói chặt Ngụy Vô Nhai lại kéo hắn vào trong lòng bàn tay của Đông Phương Trường Minh.

- Chết đi!

Đông Phương Trường Minh nhìn Ngụy Vô Nhai lạnh lùng nói một tiếng sau đó nắm chặt lòng bàn tay lại giống như muốn nghiền nát Nguyên Thần

của hắn vậy.

- Không! Đông Phương Trường Minh người không thể giết ta! Không thể giết ta cái hai tiểu nữ oa đó trúng phải là Phong Hồn Chú độc môn của ta nếu không có phương pháp hóa giải của ta thì bọn họ sẽ vĩnh viễn ngủ say đó! Người không thể giết ta được!!

Đối diện với uy hiếp tử vong trên mặt Ngụy Vô Nhai hiện lên vẻ kinh sợ chưa từng có không ngừng kêu lên.

- Yên tâm đi! Sau khi người chết đi ta tự nhiên sẽ có cách biết được mọi chuyện từ trong Nguyên Thần của người thôi!!

Sắc mặt của Đông Phương Trường Minh không chút thay đổi không nóng không lạnh nhàn nhạt nói một câu.

- Biết được tất cả từ trong Nguyên Thần của ta? Không lẽ người muốn Sưu Hồn ta? Không người không thể làm như vậy được!!

Nghe được những đó của Đông Phương Trường Minh Ngụy Vô Nhai không khỏi ngẩng ra một chút nhưng bằng vào trí thông minh rất nhanh hắn đã hiểu Đông Phương Trường Minh muốn làm gì lập tức điên cuồng kêu to đồng thời cũng không ngừng phát ra lực lượng trùng kích về phía trước muốn thoát ra khỏi giam cầm của Đông Phương Trường Minh.

- Không! Ta không cam tâm a!!!

Đáng tiếc đối diện với lực lượng của Đông Phương Trường Minh cho dù Ngụy Vô Nhai có thử bao nhiêu lần cũng không thể thoát ra được cuối cùng hắn chỉ có thể phát ra một tiếng hét không cam tâm sau cùng rồi hóa thành từng điểm sáng bay vào trong miệng Đông Phương Trường Minh.

- Ầm!

Sau khi Sưu Hồn Ngụy Vô Nhai Đông Phương Trường Minh nhắm hai mắt cẩn thận tiêu hóa tất cả thông tin ẩn chứa trong đó một lúc sau đó bay lên trời hóa thành một đạo hào quang màu trắng kích bắn về phía Sở Đô.

....

Ở bên trong Sở Đô Lão Yêu Quái - Sở Huyền cùng với mấy tên Kỳ Sĩ bên trong Kỳ Sĩ Phủ còn có vợ chồng Tế tướng Nạp Lan Văn Thành đều tụ tập ở bên trong Đông Phương Hầu Phủ im lặng chờ đợi Đông Phương Trường Minh trở về.

- Lão Tiền bối thời gian đã qua lâu như vậy Đông Phương Tướng quân vẫn chưa trở về, không lẽ đã xảy ra chuyện gì rồi sao? Hay là để chúng ta đi xem sao!!

Lúc này chỉ nghe Lão Vu Bà nhìn Lão Yêu Quái ngưng trọng nói.

- Các người cứ yên tâm đi, dựa vào thực lực của tên tiểu tử Đông Phương Trường Minh cho dù không thể chiến thắng được Ngụy Vô Nhai nhưng mà muốn rút lui bình an thì không phải là chuyện gì khó. Cứ yên tâm đợi thêm một lúc đi!!

Lão Yêu Quái nghe vậy trên mặt lộ ra vẻ tự tin nói.

- Các người xem không phải hẳn đã trở về rồi sao?

Đột nhiên ông ta lại chỉ tay lên trời kêu to một tiếng.

Mọi người nhìn theo hướng tay ông ta chỉ thì chỉ thấy trên không trung quả nhiên xuất hiện một đạo bạch quang đang bay thẳng về phía này.

- Ầm!

Khi bay đến trước mặt bọn họ đạo hào quang đó từ từ thu liễm lại hóa

thành hình dạng của một thanh niên bạch y bạch phát đúng là Đông Phương Trường Minh.

- Trường Minh tiểu tử ngươi đã trở về rồi. Không bị thương gì chứ?

Vừa thấy hắc Lão Yêu Quái lập tức bước lên phía trước một bước hỏi.

- Ta không có chuyện gì đa tạ Lão tiên bối quan tâm!!

Đông Phương Trường Minh cười nói một tiếng.

- Phải rồi! Ngươi đã trở về rồi vậy Ngụy Vô Nhai đâu?

Lão Yêu Quái lại hỏi một tiếng.

- Đã bị ta giết chết rồi!!

Đông Phương Trường Minh thản nhiên nói.

- Cái gì? Ngụy Vô Nhai đã bị ngươi diệt sát rồi sao?

Những người phía sau lưng Lão Yêu Quái nghe thấy lời nói đó thì không thể nhịn được kinh hãi kêu lên một tiếng bọn họ không thể nào tin được một lão bài cường giả danh chấn Đại Lục như Sát Thần - Ngụy Vô Nhai lại có thể mất mạng trong tay một thiếu niên như Đông Phương Trường Minh nếu chuyện này là thật thì thực lực của Đông Phương Trường Minh cao tới mức nào chứ?

Trong lòng mọi người âm thầm suy đoán.

- Nếu Ngụy Vô Nhai đã bị ngươi diệt sát thì chắc ngươi cũng đã lấy được phương pháp phá giải cấm chú hắc đã hạ lên người Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên rồi chứ?

Chỉ có Lão Yêu Quái sau khi nghe xong vẫn giữ vẻ bình thản nhìn Đông Phương Trường Minh tiếp tục hỏi.

- Đương nhiên!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó lấy từ trong người ra một tờ giấy đã chuẩn bị sẵn giao cho vợ chồng Nạp Lan Văn Thành.

- Đa tạ Đông Phương Tướng quân... Đa tạ Đông Phương Tướng quân... đại ân đại đức của ngài đối với Nạp Lan Gia chúng ta suốt đời cũng không dám quên!!

Vợ chồng Nạp Lan Văn Thành nhận lấy tờ giấy liếc mắt quan sát nội dung bên trong đó một lúc sau đó lại nhìn Đông Phương Trường Minh kích động nói.

- Bá phụ, bá mẫu hai người không cần khách sáo sở dĩ Nhược thủy và Nhược Yên bị kẻ địch ám toán cũng là do ta liên lụy đây chỉ là việc mà ta nên làm mà thôi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy khách khí nói một tiếng.

- Lão Tiền bối ở trong đây có rất nhiều loại thảo dược quý hiếm dùng cách thường không thể nào có được ta phải làm phiền người rồi!!

Hơi dừng lại một chút hắt lại chuyển mắt nhìn Lão Yêu Quái nói.

- Được rồi! Việc này cứ giao cho ta!!

Lão Yêu Quái nghe vậy sáng khoái gật đầu nói.

Tiếp theo bọn họ lại trò chuyện thêm một lúc nữa sau đó tất cả đều là lần lượt cáo từ ra về để cho Đông Phương Trường Minh yên tĩnh nghỉ ngơi.

....

Thời gian như nước trong chớp mắt đã một tháng trôi qua kể từ sau trận chiến ở Linh Kiếm sơn trong khoảng thời gian này nhờ có sự trợ giúp của Lão Yêu Quái, Vạn Bảo Các còn có Thần Phong Học Viện cho nên các loại tài liệu cần để luyện chế giải dược cho Nạp Lan tử muội đã lần lượt tập hợp đầy đủ nhưng mà các Luyện Đan sư trong Hoàng cung Đại Sở vẫn chưa thể bắt đầu luyện đan được bởi vì vẫn còn thiếu Nội Đan của Xích Huyết Giao một loại Yêu Thú đã tuyệt tích ở Nhân Gian Giới hơn một ngàn năm qua.

Đối với loại sinh vật trong truyền thuyết này dù tam đại thế lực có cố gắng đến thế nào cũng không thể tìm ra chút manh mối nào khiến cho Đông Phương Trường Minh và vợ chồng Nạp Lan Văn Thành lo lắng vô cùng tuy chưa tới mức ăn không no ngủ không yên nhưng mà cũng không kém bao nhiêu

Cho đến một ngày này khi Đông Phương Trường Minh đang ở bên trong phòng của mình tu luyện thì đột nhiên lại nhận được truyền âm của Lão Yêu Quái hân lập tức rời khỏi nơi ở của mình chạy đi gặp ông ta.

- Lão tiên bối người tìm ta tới đây có phải là đã có tung tích của Xích Huyết Giao rồi không?

Vừa nhìn thấy Lão Yêu Quái Đông Phương Trường Minh lập tức gấp gáp hỏi.

- Ủm! Đúng là ta đã có tin tức của Xích Huyết Giao nhưng mà muốn có được nó e rằng không phải là chuyện dễ!!

Lão Yêu Quái gật đầu một cái rồi lại chuyển giọng nói.

- Là ở nơi nào? Lão tiên bối ngài cứ nói đi!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng hỏi.

- Là ở bên trong Vạn Ma Cốc!

Lão Yêu Quái ngưng trọng nói ra mấy chữ.

- Vạn Ma Cốc? Là Vạn Ma Cốc ở Bắc Địa đó ư?

Đông Phương Trường Minh sửng sốt hỏi.

- Đúng vậy chính là nó!

Lão Yêu Quái gật gật đầu nói.

Bắc Địa Vạn Ma Cốc mà hần vừa nhắc đến là một trong những tuyệt địa nổi danh được tạo thành sau trận Thần Chiến vạn năm trước nằm ở cực bắc của Đại Sở nghe nói đó không chỉ có rất nhiều loại dị thú lợi hại mà còn có rất nhiều vết nứt không gian thông đi các giới diện khác phi thường nguy hiểm một loại Lục Giai cường giả căn bản không dám đi vào nhưng đối với Đông Phương Trường Minh thì không phải vấn đề gì lớn.

- Lão tiên bối chuyện lần này đa tạ ngài đã ra sức giúp đỡ ân tình này Trường Minh chắc chắn sẽ báo đáp!!

Lúc này chỉ thấy Đông Phương Trường Minh ôm quyền nhìn Lão Yêu Quái nói.

Lão Yêu Quái nghe vậy gật gật đầu mấy cái trên mặt xuất hiện một nụ cười tươi có thể làm cho Đông Phương Trường Minh nói ra mấy lời này xem như hần đã đạt được mục đích, không uổng công hần phí một phen khổ công!!

PS: Do hôm qua máy mình bị hư không thể ra chương nên ngày mai có thể còn một chương nha!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 120: Vạn Ma Cốc (4)

Sau khi nhận được tin tức về Xích Huyết Giao Đông Phương Trường Minh cũng không vội vã lên đường ngay mà dành hơn bảy ngày ở lại Đông Phương Hầu Phủ lợi dụng các mối quan hệ của mình sưu tầm các thông tin liên quan đến Vạn Ma Cốc đến hơn nửa tháng sau mới lên đường.

Dựa vào tốc độ của mình chỉ trong vòng một tháng Đông Phương Trường Minh đã đi từ Sở Đô đến cổng vào của Vạn Ma Cốc là Đại Tuyết Sơn ở đất Cực Bắc.

- Thật hùng vĩ a!!

Nhìn thấy dãy Đại Tuyết Sơn hùng vĩ trước mắt Đông Phương Trường Minh không nhịn được cảm khái một tiếng sau đó tiếp tục bước tiến đến một thôn làng của dân bản xứ ở gần đó.

Đông Phương Trường Minh vừa tiến vào ngôi làng lập tức trở thành tâm điểm chú ý của những người dân trong làng điều này cũng không thể trách Đông Phương Trường Minh được nếu muốn trách thì chỉ có thể trách dung mạo của hắn quá "soái" khuôn mặt sắc nét góc cạnh rõ ràng cộng với mái tóc trắng tự do tung bay trong gió khiến cho Đông Phương Trường Minh trông giống như là một pho tượng thần được điêu khắc cẩn thận vậy!!

Tiếp theo phải nói đến quần áo trên người Đông Phương Trường Minh tuy lúc này hắn chỉ mặc một bộ trường bào màu trắng thoạt nhìn qua không có gì đặc biệt nhưng chỉ cần là người sáng mắt đều có thể nhìn ra chất liệu để dệt nên nó là Thiên Tằm Tư nghìn năm thủy hỏa bất xâm đao kiếm khó phá

người có thể mặc được loại y phục này không phải là đại phú thì cũng là đại quý.

Tổng hợp hai điều trên lại Đông Phương Trường Minh đã trở thành người được vô số cô gái hâm mộ đồng thời cũng là đối tượng bị vô số nam nhân ghen tỵ!!

Trong lúc những thôn dân này đang nhìn Đông Phương Trường Minh thì hẳn cũng đang quan sát ngược lại bọn họ khác với những người dân ở khu vực đồng bằng phì nhiêu màu mỡ những người sống ở khu vực Đại Tuyết Sơn giá rét khắc nghiệt này bất luận là nam hay nữ đều có thân thể vô cùng vạm vỡ cao to rắn chắc.

- Lão bá xin hỏi ông có phải là trưởng thôn ở đây không?

Sau một lát quan sát Đông Phương Trường Minh đột nhiên bước tới trước mặt một ông lão đứng giữa dòng người trịnh trọng hỏi.

- Đúng vậy! Ta tên là Trương Vân là Trưởng thôn ở đây không biết công tử tìm ta có chuyện gì?

Ông lão nghe thấy câu hỏi của thì lộ ra vẻ cung kính nói.

- Ta muốn tìm mua một con Tuyết Đà không biết có được không?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng.

Tuyết Đà mà hắn vừa nói đến là là một loại Nhất Giai Ma Thú có hình dạng giống như lạc đà tuy to lớn nhưng mà lại không có chút lực sát thương nào lại có tốc độ rất nhanh và khả năng xác định phương hướng phi thường nhanh nhạy có thể nói là một người bạn đồng hành không thể thiếu khi đi tới những nơi quanh năm đều phủ đầy tuyết trắng khó xác định phương hướng như là Đại Tuyết Sơn.

- Công tử người muốn mua Tuyết Đà của chúng ta có phải là muốn đi đến Vạn Ma Cốc phía trên Đại Tuyết Sơn hay không?

Lão Trưởng thôn Trương Vân nghe thấy những lời của Đông Phương Trường Minh thì nghi hoặc hỏi.

- Tại sao người lại biết mục đích của ta?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kinh ngạc hỏi.

- Không dấu gì công tử sở dĩ ta có thể đoán được mục đích của người là bởi vì mỗi năm đều có không ít người giống như công tử vậy đều tìm đến thôn của chúng ta để tìm mua Tuyết Đà mục đích của bọn họ cũng không có gì khác nhau đều vì muốn tiến vào Vạn Ma Cốc ở phía trên Đại Tuyết Sơn để thử vận may xem có tìm được món bảo vật nào từ trong đó hay không!!

Trương Vân nghe vậy cười nhẹ một tiếng nói.

- Nhưng ta khuyên công tử người không nên tiến vào Vạn Ma Cốc lúc này thì tốt hơn!!

Hơi dừng lại một chút hắt lại chuyển giọng nói.

- Tại sao không nên tiến vào Vạn Ma Cốc lúc này? Không lẽ bên trong đó có thay đổi gì hay sao?

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

- Đúng vậy! Vào nửa tháng trước bên trong Vạn Ma Cốc đột nhiên phát ra một đạo hung khí kinh thiên động địa tuy rất nhanh đã biến mất nhưng ta có thể cảm nhận được độ hung hiểm của Vạn Ma Cốc đã tăng lên trăm lần. Nếu công tử thật sự có ý muốn tiến vào đó thì ta khuyên ngài nên bỏ ý định đó đi bảo vật trong đó tuy quý trọng nhưng sinh mạng của bản thân vẫn quan trọng

hơn rất nhiều!!

Trương Vân chân thành khuyên nhủ.

- Trương Trưởng thôn đa tạ lời khuyên của người nhưng mà ta thật sự có chuyện rất quan trọng phải làm bên trong Vạn Ma Cốc trước khi tìm được vật đó ta không thể rút lui, xin người hãy bán cho ta một con Tuyết Đà đi!!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi lộ ra vẻ kiên định nói vì cứu tử muội Nạp Lan Nhược Yên, Nạp Lan Nhược Thủy hẳn tuyệt đối không thể lui bước hơn nữa hẳn không tin dựa vào thực lực và nội tình của mình ở Nhân Gian Giới hiện nay vẫn còn người uy hiếp được hẳn.

- Được! Người đâu mau lấy một con Tuyết Đà ra cho vị công tử này!!

Trương Vân thấy Đông Phương Trường Minh kiên quyết như vậy cũng không tiếp tục khuyên nữa mà kêu to lên một tiếng.

- Vâng Trưởng thôn!

Không bao lâu sau một con Tuyết Đà thân cao ba trượng dài hơn mười trượng đã xuất hiện trước mắt Đông Phương Trường Minh.

- Đa tạ!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy con Tuyết Đà thì hài lòng gật đầu một cái ném cho Trưởng thôn một túi kim tệ rồi lập tức phi thân lên lưng Tuyết Đà nhanh chóng đi ra khỏi thôn làng dốc hết tốc độ một đường chạy như bay lên Đại Tuyết Sơn.

....

Đại Tuyết Sơn quả thật rộng lớn vô cùng quanh năm suốt tháng lại có tuyết rơi dày đặc bao phủ tất cả rất khó để phân biệt được phương hướng cho

dù là người bản địa đi lên cũng có khả năng rất lớn chứ đừng nói đến một người ngoại lai như Đông Phương Trường Minh cũng may là bên cạnh hắn có một con Tuyết Đà có thể dễ dàng giúp hắn tìm được phương hướng chính xác!!

Dựa vào tốc độ của Tuyết Đà Đông Phương Trường Minh chỉ mất khoảng hai ngày là đã đến đỉnh cao nhất của Đại Tuyết sơn.

- Theo bản đồ cho thấy cửa vào của Vạn Ma Cốc là ở dưới này hy vọng là không sai đi!!

Đông Phương Trường Minh đứng trên đỉnh núi đảo mắt quan sát xung quanh một chút rồi leo xuống lưng Tuyết Đà một tay cầm lấy dây cương của nó cẩn thận cột vào trên một cái cây sau đó men theo một con đường nhỏ từ từ leo xuống bên dưới.

Từ trên đỉnh núi Đại Tuyết Sơn muốn đi xuống bên dưới thật sự là vô cùng khó khăn bởi vì dốc núi dựng đứng rất khó leo trèo trên đường đi lại có từng luồng gió lạnh sắc bén như đao không ngừng thổi qua cho dù là Tứ Giai cao thủ thông thường chỉ cần hơi không cẩn thận thì cũng sẽ rơi thẳng xuống bên dưới tan xương nát thịt, nhưng mà đối với loại cao thủ như là Đông Phương Trường Minh mà nói chuyện đi này không khác gì đi trên đất bằng.

Khi đi đến chân núi thì Đông Phương Trường Minh chỉ nhìn thấy ở trước mặt mình là một cái sơn cốc rộng lớn đó chính là cổng vào Vạn Ma Cốc mà Đông Phương Trường Minh muốn tìm kiếm.

- Phù!

Nhìn thấy lối vào hiện ra trước mắt mình Đông Phương Trường Minh rốt cuộc cũng thở nhẹ ra một hơi sau đó tìm một hang động hoang vắng khoanh chân ngồi xuống mặt đất im lặng điều khí tranh thủ thời gian khôi phục tất cả

pháp lực đã hao tổn trên đường đi.

Một đêm yên tĩnh cứ như vậy mà trôi qua.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 121: Vạn Ma Cốc (5)

Sáng sớm ngày thứ hai Đông Phương Trường Minh đang khoan chân ngồi trong sơn động đột nhiên mở mắt ra đảo mắt quan sát xung quanh một vòng sau đó từ từ đứng dậy cẩn thận thổi tắt đóm lửa nhỏ đêm qua đã đốt đồng thời chỉnh lại quần áo trên người rồi chậm rãi đi ra ngoài bước thẳng đến lối vào Vạn Ma Cốc.

Thông đạo này rộng chừng trăm trượng cũng không tính là quá là quá dài với tốc độ của Đông Phương Trường Minh vốn là có thể dễ dàng đi qua nhưng mà trên đường đi không ngờ lại có vô số vết nứt không gian những vết nứt này cái lớn thì rộng hơn trăm trượng không ngừng phát ra lực hút cường đại đủ để cùng một lúc hút cả trăm người vào bên trong, cái nhỏ thì chỉ lớn khoảng ba tấc nhưng lại không ngừng phát ra những đạo phong nhận vô hình vô tướng khiến cho người ta không thể không đề phòng.

Do bị những vật này cản trở cho nên Đông Phương Trường Minh phải mất hơn nửa canh giờ mới có thể tiến vào bên trong Vạn Ma Cốc.

- Ầm!

Vừa vào bên trong cốc Đông Phương Trường Minh không chút do dự khuếch tán thần thức ra ngoài thân quan sát tình hình xung quanh kết quả không ngờ lại làm cho Đông Phương Trường Minh kinh ngạc vô cùng bởi vì khu vực hai ba mươi dặm xung quanh hắc hắc đất không ngờ lại vô cùng cần cỗi đừng nói là có động vật gì sinh tồn phía trên ngay cả một cọng cỏ nhỏ cũng không có nữa thoạt nhìn qua không khác gì một mảnh hoang mạc hoang

vắng.

Nhưng mà bằng vào những dòng linh khí tuy hỗn tạp nhưng lại cường đại phi thường còn lưu lại ở xung quanh Đông Phương Trường Minh lại có thể cảm nhận được nơi này sở dĩ biến thành như vậy là vì trước đây không lâu đã có hai cường giả tuyệt thế chiến đấu.

- Muốn tạo thành ảnh hưởng đến môi trường lớn như thế này người xuất thủ ít nhất phải có thực Lục Giai đỉnh phong trở lên mới có thể làm được. Trong Vạn Ma Cốc lại có cường giả như vậy sao?

Đông Phương Trường Minh âm thầm suy nghĩ nhưng sau một lúc vẫn không thu hoạch được gì.

Vì vậy hắn chỉ có thể tạm thời gạt bỏ những chuyện này ra khỏi đầu óc hết toàn lực di chuyển đến vị trí của Xích Huyết Giao.

.....

Hai ngày sau sáng sớm trên không trung phía trên Thủy Nguyên Hồ bên trong trung tâm Vạn Ma Cốc đột nhiên xuất hiện một thân ảnh bạch y bạch phát không phải Đông Phương Trường Minh còn có thể là ai?

- Âm!

Lúc này chỉ thấy hắn đưa mắt nhìn xuống phía dưới một chút sau đó vung tay đánh ra một đạo chưởng màu trắng quấy đảo nước hồ lên.

- Âm âm âm....

Dưới sự tác động của Đông Phương Trường Minh trong chớp mắt chỉ thấy phía trên mặt hồ Thủy Nguyên Hồ xuất hiện từng ngọn sóng cao nghìn trượng không ngừng cuộn lên trên trời.

- Ngang! Người nào muốn chết!!

Sau một lúc phía dưới Thủy Nguyên Hồ đột nhiên vang lên một tiếng gầm thét phần nộ tiếp theo chỉ thấy một con Xích Long thân dài nghìn trượng từ phía dưới đáy hồ bay lên đó chính là Xích Huyết Giao mà Đông Phương Trường Minh muốn tìm.

- Người cuối cùng cũng xuất hiện rồi!!

Nhìn thấy mục tiêu xuất hiện trên mặt Đông Phương Trường Minh xuất hiện một nụ cười nhạo nói.

- Nhân loại người là ai? Sao lại đến đây quấy rầy ta thanh tu??

Xích Huyết Giao nhìn Đông Phương Trường Minh lạnh lùng hỏi.

- Bốn tọa Đông Phương Trường Minh hôm nay ta đến đây chính là vì mượn Nội Đan của người dùng một chút!!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Ngang! Nhân loại khốn kiếp người muốn chết!

Xích Huyết Giao nghe vậy gầm lên một tiếng trong lòng nó giờ phút này tức giận vô cùng Nội Đan không chỉ là thành quả tu luyện cả nghìn năm nay của Xích Huyết Giao mà còn là vốn để sau này nó có thể phá kén hóa rồng. Có thể nói là còn quý hơn tính mạng của nó sao có thể giao cho người khác chứ?

- Ngang!

Chỉ nghe Xích Huyết Giao gầm lớn một tiếng sau đó dốc hết toàn lực lao về phía Đông Phương Trường Minh.

- Càn rờ!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì nhàn nhạt kêu lên một tiếng tiếp đó vung tay phải lên đánh ra một đạo chưởng cương.

- Ầm! Đùng!!

Trong chớp mắt Xích Huyết Giao đã bị đánh văng xuống Thủy Nguyên Hồ tạo thành một cái hố to lớn.

- Giao Long Bốn tọa nói thêm một lần nữa chỉ cần người chịu ngoan ngoan giao Nội Đan ra đây ta có thể để cho cơ hội đầu thai chuyển thế nếu không ta sẽ cho người hồn phi phách tán!!

Đông Phương Trường Minh đứng ở trên cao nhìn xuống Xích Huyết Giao trên mặt đất trầm giọng nói.

- Khốn kiếp! Nhân loại người chết chắc rồi hôm nay ta nhất định sẽ cho người sống không bằng chết ta phải dùng Địa Hỏa luyện hóa linh hồn người một trăm năm không phải là một ngàn năm mới đúng!!

Xích Huyết Giao nằm trên mặt đất nghe vậy thì bi phẫn gầm lên một tiếng trong tiếng hét chỉ thấy trong người nó phóng ra vô số phù văn màu đen ầm ầm phá tan chưởng cương của Đông Phương Trường Minh.

- Ngang!

Sau khi thoát khốn Xích Huyết Giao lập tức gầm lên một tiếng nữa hung mãnh xông về phía Đông Phương Trường Minh.

- Vô dụng thôi! Không phải là Tiên Thần cảnh cường giả người ở trước mặt ta vĩnh viễn không chịu nổi một đòn!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì lạnh lùng nói một tiếng hản hiện

giờ không giống như hăn lúc chiến đấu với Sát Thần - Ngụy Vô Nhai lúc chiến đấu với Ngụy Vô Nhai hăn chẳng qua là chỉ mới khôi phục lại Lục Giai cảnh giới còn chưa hoàn toàn ổn định cho nên phải chiến đấu hơn nửa ngày mới có thể hạ gục địch thủ.

Nhưng lúc này thì khác trải qua hai tháng chuyên tâm tu luyện bất luận cảnh giới hay là lực lượng hăn đều đã khôi phục đến cảnh giới Lục Giai đỉnh phong cộng thêm nội tình kiếp trước trừ khi có Tiên Thần cảnh cường giả xuất hiện nếu không ở Nhân Gian Giới đã không còn ai có thể uy hiếp hăn.

Cho nên đối với Đông Phương Trường Minh mà nói đối phó với một con Xích Huyết Giao thật sự chỉ là một chuyện đơn giản vô cùng.

- Ầm!

Mà sự thật cũng đúng là như thế cường lực của Đông Phương Trường Minh vừa xuất ra đã lập tức phá tan lớp phù văn trên người Xích Huyết Giao nắm chặt lấy đuôi của nó.

- Cái gì? Sao lại có thể như vậy? Sao người có thể phá tan được Hắc Thiên Chú của ta chứ?

Xích Huyết Giao nhìn thấy như vậy kinh hãi kêu lên một tiếng nó không thể nào tin được tuyệt chiêu Hắc Thiên Chú có sức phòng ngự vô địch mà trước giờ mình luôn tự hào lại bị một tên nhân loại phá dễ dàng như vậy!!

- Ầm!

Đông Phương Trường Minh không chút quan tâm đến câu hỏi của đối thủ bàn tay hơi chuyển một cái Xích huyết Giao lập tức bị ném vào một ngọn núi lớn.

- Đùng!

Trong chớp mắt ngọn núi đó đã bị nghiền nát thành bột xương cốt của Xích Huyết Giao cũng bị chấn thương nhưng mà Đông Phương Trường Minh vẫn không có ý định dừng lại mà tiếp tục vung Xích Huyết Giao giống như là một cây roi hết đập qua bên này lại đập qua bên kia khiến cho nó không ngừng va đập khắp nơi đau đớn thảm thiết kêu lên từng tiếng một.

Sở dĩ Đông Phương Trường Minh làm như vậy cũng không phải vì muốn ngược đãi đối thủ mà là vì biết hộ thân cương khí của mỗi Lục Giai cao thủ đều phi thường cường đại Xích Huyết Giao thân là Yêu Thú lại càng mạnh mẽ đến mức biến thái nếu không dùng cách này phá tan lực phòng ngự của nó thì căn bản không thể nào lấy được Nội Đan được!!

- Ngang!

Sau một lúc lâu chỉ nghe Xích Huyết Giao ngẩng đầu lên trời bi thương kêu lên một tiếng cuối cùng sau đó toàn thân mềm oặt ngã xuống đất.

- Ha!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không nhịn được mỉm cười một cái rồi bay đến trước người Xích Huyết Giao lấy ra một con dao muốn moi Nội Đan của nó ra!

- Tốt! Không ngờ bốn tọa vừa mới giáng xuống Nhân Gian Giới đã gặp phải một cường giả như người! Đúng là rất thú vị rồi!!

Nhưng mà lúc này bên tai Đông Phương Trường Minh đột nhiên vang lên một tiếng cười vang làm động tác của hắn hơi chững lại.

Đông Phương Trường Minh quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy người nói chuyện với hắn là một người thanh niên dung mạo anh tuấn thân mặc trường bào màu nâu.

Khi nhìn thấy người thanh niên này Đông Phương Trường Minh không tự chủ nhíu nhíu mày lại hấn bằng vào thần thức của mình có thể cảm nhận được có một luồng thi khí nhàn nhạt bao quanh thân thể hắn.

Chúng tỏ người thanh niên này tuyệt đối không thể là nhân loại mà là một con Cương Thi hơn nữa còn là một con Đại Cương Thi đã đạt đến Tiên Thần cảnh giới mảnh hoang mạc mà bản thân mình nhìn thấy khi tiến vào cốc rất có thể chính là tác phẩm của hắn.

- Người là ai.? Tại sao lại ở đây??

Sau một lát im lặng Đông Phương Trường Minh nhìn người thanh niên trầm giọng hỏi.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 122: Thi Hoàng

- Bốn tọa Miệt Thế là người của Thiên Giới hôm nay phụng mệnh Chân Chủ giáng xuống Nhân Gian Giới để truy lùng một con nghiệt súc!!

Người thanh niên trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Chân Chủ? Hẳn là người phương nào?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nghi hoặc trong thời gian hẵn còn ở Thiên Giới căn bản là chưa từng nghe qua có cường giả nào có tên hiệu là Chân Chủ cả. Chẳng lẽ đó là cường giả mới quật khởi sau khi ta " chết "?

Trong lòng Đông Phương Trường Minh âm thầm nghĩ sau đó đưa mắt nhìn vào Miệt Thế chờ đợi hẵn trả lời câu hỏi của mình.

- Tiểu tử Chân Chủ là ai người chưa có tư cách biết, người chỉ cần biết Bốn tọa rất coi trọng người chỉ cần người đồng ý giúp ta truy tìm con nghiệt súc kia thì khi ta trở về Thiên Giới sẽ mang người theo để cho người có thể trở thành một tên Tiên Thần cảnh cao thủ. Thế nào hả? Đồng ý không?

Ai ngờ Cường Thi Miệt Thế chẳng những không trả lời câu hỏi của Đông Phương Trường Minh mà còn mở miệng buông lời dụ hoặc ngược lại.

- Chỉ dựa vào một con Cường Thi như người mà muốn ta thần phục? Đúng là nực cười! Bây giờ người không nói Chân Chủ là ai cũng không sao, đợi lát nữa khi ta Sưu Hồn người cũng sẽ tự khắc biết thôi!!

Đông Phương Trường Minh nghe được những lời đó ngoài mặt cũng không tỏ ra vẻ gì chỉ nhàn nhạt nói một câu.

- Khốn kiếp Tiểu tử ngươi muốn chết!

Miệt Thế nghe vậy gầm lên một tiếng xưa nay ở trên Thiên Giới hẳn đã gặp không biết bao nhiêu đối thủ cường đại nhưng không ai giống như tên tiểu tử nhân loại trước mắt vừa gặp mặt đã gọi hắn là Đại Cường Thi hơn nữa còn dám cuồng vọng nói sẽ Sưu Hồn hẳn thử hỏi làm sao có thể không tức giận.

- Đừng nhiều lời vô ích nữa! Nếu muốn chiến đấu thì theo ta!!

Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng tiếp đó phóng thẳng lên trên trời.

- Ầm!

Miệt Thế thấy vậy cũng lập tức đuổi theo.

Bằng vào tốc độ của mình rất nhanh hai đại cường giả đã bước vào bên trong tinh không.

- Trích Tinh Thủ!

Vừa đến nơi Đông Phương Trường Minh lập tức ầm ầm đánh ra một đạo chưởng cương.

- Thi Âm Trảo!

Miệt Thế thấy vậy cũng đánh ra một hắc sắc trảo cương.

- Ầm ầm ầm...

Chưởng, trảo va chạm vào nhau lập tức gây ra một tiếng nổ kinh thiên động địa tiếp theo đó chỉ thấy hai người Đông Phương Trường Minh và Miệt Thế đồng thời lui lại phía sau một đoạn.

- Đến tiếp đi!

Vừa ổn định thân hình Miệt Thế lập tức gầm lên một tiếng sau đó điên cuồng lao tới tấn công Đông Phương Trường Minh.

- Thần Long Chiến Bộ!

Nhìn thấy thế đến hung mãnh của đối thủ Đông Phương Trường Minh cũng không lấy cứng đối cứng mà dựa vào thân pháp uyển chuyển của mình tránh né từng chiêu thức của Miệt Thế.

- Tiểu tử lúc này không phải người rất cuồng vọng sao? Sao bây giờ lại như là con rùa đen rút đầu vậy!!

Miệt Thế thấy vậy thì cuồng vọng cười nói.

Trong lúc nói chuyện động tác của hắn cũng không chậm lại chút nào hai tay vừa vung lên trong hư không lập tức xuất hiện mười thanh hắc nhận bắn thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Đông Phương Chiến Long Quyết - Thánh Long Thái Cực Luân - Đấu Chuyển Tinh Di!

Đông Phương Trường Minh lần này thật sự được áp lực từ đối thủ không dám chậm trễ chút nào hai tay lập tức vung lên tạo thành một cái Thái Cực Đồ hóa giải thế công của Miệt Thế.

- Thi Âm Trảo!

Nhưng mà khi mười thanh hắc nhận vừa tan biến thì dị biến lại đột nhiên

xảy ra chỉ thấy Miệt Thế dùng tốc độ mắt thường không thể nào nhìn thấy được xuất hiện trước mặt Đông Phương Trường Minh tiếp đó dốc toàn lực tung ra một trào đánh thẳng lên ngực của hắn.

- Trích Tinh Thủ!

Bị một trào của Miệt Thế đánh trúng Đông Phương Trường Minh chỉ cảm thấy ngũ nội đảo lộn không nhìn được há miệng phun ra một ngụm máu tươi nhưng mà hắn không phải là loại người dễ dàng cho đối thủ chiếm được lợi thế lập tức cố nén thương thế trong người đánh trả một chiêu vào cơ thể Miệt Thế.

- Ầm!

Miệt Thế lập tức bị đánh bay đi nhưng do thực lực cao hơn Đông Phương Trường Minh một bậc thân thể Cường Thi lại rắn chắc hơn thân thể nhân loại rất nhiều cho nên thương thế của hắn không nghiêm trọng như Đông Phương Trường Minh.

- Tiểu tử nhân loại không phải gọi người là Đông Phương Trường Minh mới đúng! Thực lực của người đúng là đủ mạnh thế này đi chỉ cần người đáp ứng điều kiện khi này ta đưa ra ta có thể bỏ qua tất cả mọi chuyện thế nào hả?

Sau khi dừng lại Miệt Thế lại lần nữa lên tiếng dụ hoặc Đông Phương Trường Minh.

- Miệt Thế ta cũng nói lại một lần nữa muốn ta thần phục người là chuyện không thể nào!!

Đông Phương Trường Minh lạnh lùng quát lên một tiếng.

- Ai! Đáng tiếc! Như vậy người chỉ có thể chết đi thôi!!

Miệt Thế nghe vậy thở dài một tiếng.

- Chết đi? Buồn cười! Chưa tới phút cuối cùng thì vẫn chưa thể khẳng định người chết là ta hay người đâu! Nội Thiên Địa!!

Đông Phương Trường Minh bỗng nhiên kêu to một tiếng tiếp theo đó chỉ thấy một cái hắc động to lớn từ trong hư không hiện ra phát ra lực hút cường đại kéo Đông Phương Trường Minh và Miệt Thế vào bên trong.

Trong chớp mắt cả hai người đã bị kéo vào bên trong Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh.

- Không ngờ một tên Lục Giai cao thủ như ngươi lại có được một Nội Thiên Địa quy mô như thế này đúng là làm cho ta phải kinh ngạc!

Miệt Thế đảo mắt quan sát Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh một vòng sau đó không dấu nổi kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Nhưng mà đáng tiếc chỉ dựa vào nó ngươi tuyệt đối không thể giết được ta đâu!!

Hơi dừng một chút hắt lại chuyển giọng nói.

- Có giết được ngươi hay không thì ngươi cứ đợi lát nữa sẽ biết thôi!!

Đông Phương Trường Minh cười lạnh một tiếng sau đó điều động Thiên Địa Đại Thế của Nội Thiên Địa âm âm đánh ra một đạo chương màu trắng về phía Miệt Thế,

- Giết!

Miệt Thế thấy vậy thì gầm lớn một tiếng phát ra một đạo Thi Âm Trảo.

- Âm! Đùng!

Chưởng, trao va chạm với nhau lại gây ra một tiếng kinh thiên động địa nhưng kết quả lần này lại khác xa lần trước cả hai người Đông Phương Trường Minh và Miệt Thế đều bị đánh lui lại nhưng lần này người bị đánh lui chỉ có một mình Miệt Thế mà thôi Đông Phương Trường Minh lại không sao cả điều này đủ để thấy lực lượng Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh hùng mạnh thế nào dù hiện nay nó vẫn chưa khôi phục lại trạng thái đỉnh phong nhưng muốn đối phó với Miệt Thế lại không thành vấn đề!!

- Vạn Từ Thủ - Vạn Lôi Diệt Cường!

Đông Phương Trường Minh được thể không tha người quát lớn một tiếng phát ra một chiêu thức truy kích. Chiêu thức mà hắn dùng chính là tuyệt chiêu của Lôi Hoàng - Cái Tư Lôi Sâm đã bị hắn diệt sát một vạn năm trước.

- Ầm ầm ầm....

Sau tiếng kêu của hắn trong không gian nhất thời hiện ra hàng ngàn tia lôi điện bao phủ cả người Miệt Thế lại.

- Grao grao grao...

Lôi điện vốn là khắc tinh lớn nhất của Cường Thi số lôi điện do Đông Phương Trường Minh tạo thành này uy lực lại càng cường đại hơn lôi điện bình thường gấp ngàn lần trong chớp mắt toàn thân Miệt Thế đã bị giạt đến cháy đen thống khổ kêu lên từng tiếng một.

- Thiên Long Trảm!

Nhưng mà Miệt Thế dù sao cũng là Thất Giai đỉnh phong cường giả cho dù toàn thân có bị trọng thương cũng không dễ dàng chịu thua như vậy lúc này chỉ nghe hắn hung mãnh gầm lên một tiếng toàn thân hóa thành một thanh kim sắc cự kiếm phá tan điện võng chém thẳng tới chỗ Đông Phương Trường Minh.

- Cái gì? Sao lại có thể như vậy??

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì không nhịn được kinh hãi hét lên một tiếng hấn kinh hãi không phải là vì uy lực của Thiên Long Trảm do Miệt Thế thi triển ra có bao nhiêu cường đại mà là bởi vì một chiêu Thiên Long Trảm này là một trong các chiêu thức do hấn sáng chế ra một vạn năm trước có thể nói trên đời chỉ có một mình hấn cùng với hai người Y Tư Kỳ và Vi Vi An biết tại sao bây giờ lại rơi vào trong tay Miệt Thế chứ?

- Trích Tinh Thủ!

Tuy trong lòng tràn đầy nghi hoặc nhưng động tác của Đông Phương Trường Minh cũng không vì vậy trở nên chậm đi trong chớp mắt đã âm âm đánh ra một đạo chưởng cương màu trắng bên trên là vô số phù văn huyền ảo thoát nhìn qua cực kỳ quái dị.

- Ha ha ha... Đông Phương Trường Minh chỉ dựa vào một đạo chưởng cương này mà muốn phá tan tuyệt chiêu của ta. Đầu óc của người không bị bệnh đó chứ?

Miệt Thế nhìn thấy Trích Tinh Thủ đánh về phía mình chẳng những không tỏ vẻ sợ hãi mà còn khinh thường cười to hiển nhiên rất có lòng tin với chiêu thức của mình.

- Âm!

Nhưng hấn vừa mới cười được phân nửa thì Trích Tinh Thủ đã âm âm phá tan Thiên Long Trảm nắm chặt lấy thân thể của Miệt Thế.

- Phá!

Đông Phương Trường Minh lại trầm giọng kêu lên một tiếng nữa.

- Âm âm âm...

Trích Tinh Thủ lại lần nữa phát ra lực lượng phá tan thân thể của Miệt Thế chỉ chừa lại phần đầu của hắn.

- Đông Phương Trường Minh muốn giết cứ giết người chừa lại đầu cho ta là có ý gì?

Cái đầu của Miệt Thế nhìn Đông Phương Trường Minh phần nộ hết lên.

- Người đã quên lời ta nói rồi sao? Hôm nay ta không chỉ muốn giết người còn muốn Sưu Hồn người nữa!!

Đông Phương Trường Minh bước tới trước mặt Miệt Thế nhàn nhạt nói bởi vì Cương Thi không có nguyên thần cho nên nếu muốn Sưu Hồn bọn chúng thì bắt buộc phải chừa lại phần đầu là nơi lưu giữ ký ức mới được.

Lúc này chỉ thấy hai tay Đông Phương Trường Minh liên tục di động không ngừng đánh ra từng đạo pháp ấn huyền ảo trong miệng thì lẩm bẫm niệm từng đạo chú ấn không ai hiểu được!!

- Âm!

Một lát sau cái đầu của Miệt Thế bỗng nhiên nổ tung hóa thành một đạo hắc khí bay vào miệng của Đông Phương Trường Minh.

Sau khi hấp thu hết đạo hắc khí này tất cả ký ức của Miệt Thế lập tức xuất hiện trong đầu của Đông Phương Trường Minh. Thì ra Chân Chủ mà khi này Miệt Thế nhắc đến chính là Hoàng giả của tất cả Cương Thi trên Thiên Giới - Thi Hoàng còn về phần con nghiệt súc lại chính là Thú Thần đã bị Đông Phương Trường Minh giết chết cách đây không lâu.

Chuyện là vào một năm trước trên Thiên Giới không biết vì chuyện gì mà

Thú Thần ở Nam Hoang Sơn Mạch lại đột nhiên tới Thánh Thi Sơn ở Bắc phương khiêu chiến Thi Hoàng hai bên kịch chiến cuối cùng là Thú Thần không địch lại hung uy của Thi Hoàng phải mạo hiểm phá giới chạy xuống Nhân Gian Giới.

Miệt Thế chính là cao thủ được Thi Hoàng cử đi để truy sát Thú Thần mà Thiên Long Trảm chính là tuyệt chiêu hãn truyền cho Miệt Thế để tiêu diệt địch thủ.

- Hử! Thi Hoàng này thật ra là ai? Tại sao lại biết được chiêu thức của ta chứ?

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc thầm nghĩ nhưng sau một lúc vẫn không thể đoán ra được lai lịch thật sự của Thi Hoàng chỉ có thể tạm thời gác chuyện này qua một bên đi ra ngoài đào lấy Nội Đan của Xích Huyết Giao sau đó theo đường cũ nhanh chóng trở về Sở Đô.

Dù sao bây giờ ở trong lòng Đông Phương Trường Minh an nguy của hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên mới là quan trọng nhất những chuyện khác có hay không cũng được!!

....

Cùng lúc này ở Bắc phương Đông Phương Thiên Giới trên Thi Thánh Sơn.

- Hử! Thật ra là đã xảy ra chuyện gì? Tại sao trong lòng ta đột nhiên lại có cảm giác bất an như vậy!!

Bên trong Thánh Địa của Thi Tộc là Thi Hoàng Điện đột nhiên vang lên một tiếng nói trầm thấp, chủ nhân của tiếng nói đó đương nhiên chính là Thi Hoàng!!

- Chân Chủ xảy ra chuyện rồi!!

Đúng lúc Thi Hoàng đang suy nghĩ thì đột nhiên lại có một con Bạch Mao Cương Thi chạy đến trước cửa Thi Hoàng Điện hốt hoảng nói.

- Có chuyện gì? Người nói đi!!

Thi Hoàng nghe vậy trầm giọng hỏi.

- Bẩm Chân Chủ mệnh bài của Miệt Thế đại nhân đã vỡ rồi ạ!

Bạch Mao Cương Thi cung kính nói.

- Miệt Thế chết rồi? Hẳn là người mà ta cử đi truy sát Thú Thần không lẽ là Thú Thần giết hẳn?

Nghe được lời của Bạch Mao Cương Thi trong lòng Thi Hoàng âm thầm suy nghĩ, nhưng rất nhanh suy đoán này đã bị chính hãn phủ quyết bởi vì trước đó Thú Thần đã bị hãn đánh trọng thương lại liều mạng chịu Thiên Khiển phá giới đến Nhân Gian Giới có thể nói là thương càng thêm thương thực lực mười không còn một vốn không thể giết được Miệt Thế có tuyệt chiêu do chính hãn truyền dạy! Như vậy cuối cùng hung thủ thật ra là ai đây? Nhân Gian Giới có cao thủ giết được Miệt Thế sao??

- Bất kể người là ai dám giết chết thuộc hạ của Thi Hoàng ta cũng phải trả cái giá đắt nhất!!

Sau một lúc suy nghĩ cuối cùng chỉ nghe Thi Hoàng trầm giọng nói một tiếng cho dù hiện tại hãn không thể đích thân phá giới đến Nhân Gian Giới trả thù được nhưng hãn vẫn có một con cờ ở Nhân Gian Giới có thể giúp hãn làm điều này!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 123: Thức Tỉnh.

Những chuyện diễn ra trên Thiên Giới Đông Phương Trường Minh hoàn toàn không hay biết gì cả sau khi lấy được Nội Đan của Xích Huyết Giao hần lập tức dốc toàn lực chạy về Sở Đô đem nó giao cho Hoàng gia Luyện Đan Sư của Sở Quốc.

Đám Hoàng gia Luyện Đan Sư này vốn đã chuẩn bị sẵn sàng mọi thứ hiện nay nhìn thấy Đông Phương Trường Minh đem Nội Đan của Xích Huyết Giao trở về không nói hai lời lập tức mở lò luyện đan bắt đầu luyện chế đan dược để phá giải Phong Hồn Chú.

- Âm!

Ba ngày sau bên trong Thái Y Viện đột nhiên vang lên một tiếng nổ lớn tiếp đó chỉ thấy nắp lò luyện đan to lớn từ từ mở ra hai viên đan dược màu hoàng kim tỏa ra mùi hương ngào ngạt từ bên trong bay ra đó chính là Phá Cấm Đan chuyên dùng để hóa giải Phong Hồn Chú!!

- Tốt tốt tốt...

Đông Phương Trường Minh đứng ở bên cạnh nhìn thấy đan dược mình mong đợi đã lâu rốt cuộc cũng đã luyện thành không nhịn được liên tục kêu lên ba tiếng " tốt " tiếp đó không chút do dự đưa tay chụp lấy hai viên Phá Cấm Đan đang lơ lửng.

- Các vị lần này xin đa tạ mọi người. Đại ân này của chư vị ta sẽ không bao giờ quên!!

Sau khi đem đan dược cất kỹ vào người Đông Phương Trường Minh lại nhìn đám Luyện Đan Sư đang ngồi dưới đất vòng tay ôm quyền cung kính nói.

Đông Phương Trường Minh hẳn tuy bản lĩnh thông thiên nhưng đối với luyện đan chế thuốc thì lại không am hiểu chút nào cho nên có thể nói nếu không có đám Luyện Đan Sư trước mắt giúp đỡ cho dù hẳn có lấy được Nội Đan - Xích Huyết Giao thì cũng không thể nào luyện ra Phá Cấm Đan được.

- Đông Phương Tướng quân ngài không cần khách sáo việc quan trọng trước mắt là người mau đem hai viên thuốc này đi cứu Nhược Yên và Nhược Thủy đi!!

Người đứng đầu những Luyện Đan Sư trong Thái Y Viện chính là Lão Độc Vật - Gia Đăng Liệt nghe được những lời Đông Phương Trường Minh nói thì trầm giọng nói một tiếng.

- Ủm! Như vậy ta có từ trước rồi!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó hóa thành một đạo hào quang kích bắn lên trời.

- Ầm!

Với tốc độ của bản thân chỉ trong chớp mắt Đông Phương Trường Minh đã đến bên ngoài Phủ Tế tướng.

- Trường Minh chúng ta nghe tin Phá Cấm Đan đã luyện xong rồi có thật như vậy không?

Vợ chồng Tế tướng Nạp Lan Văn Thành nhận được tin tức trong cung truyền ra đã chờ sẵn ngoài cửa từ lâu vừa thấy hẳn xuất hiện lập tức bước lên hỏi.

- Đúng vậy Bá phụ, Bá mẫu hai người mau dẫn con đến phòng của Nhược Yên và Nhược Thủy đi!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái trịnh trọng nói.

- Được! Người mau đi theo ta.. mau đi theo ta...

Nạp Lan Văn Thành nghe vậy run rẩy kêu lên mấy tiếng sau đó vội vàng dẫn Đông Phương Trường Minh đi đến một căn phòng nằm sâu bên trong Hậu Hoa viên.

- Két!

Đông Phương Trường Minh đưa tay đẩy cửa tiến vào thì chỉ thấy bên trong là một căn phòng sạch sẽ ngăn nắp dị thường, ở trung tâm căn phòng là một chiếc giường lớn phi thường hoa lệ.

Trên chiếc giường đó hai thiếu nữ dung mạo như hoa đang nhắm mắt say ngủ.

- Nhược Yên, Nhược Thủy ta đã mang thuốc đến rồi hai nàng mau tỉnh lại đi!

Đông Phương Trường Minh đi đến phía trước giường nhìn Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan ôn nhu nói một tiếng sau đó lấy hai viên Phá Cấm Đan từ trong người ra nghiền nát thành bột rồi từ từ cho vào miệng bọn họ.

- Ừ ừ ừ...

Sau một lát trong miệng hai tỷ muội đồng thời phát ra một tiếng kêu khe khẽ tiếp theo đó chậm rãi mở mắt ra.

- Nhược Yên, Nhược Thủy hai nàng tỉnh lại rồi, thật tốt quá!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì vui mừng kêu lên một tiếng.

- Đau đau quá! Trường Minh sao ngươi lại ở đây vậy? Chúng ta không phải bị Thần Gia Lục Tổ giết chết rồi sao??

Nạp Lan Nhược Thủy lắc lắc đầu của mình một chút rồi nhìn Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

- Thần Gia Lục Tổ? Giết chết? Chẳng lẽ muội đã thức tỉnh ký ức kiếp trước? Muội là Vi Vi An??

Đông Phương Trường Minh kinh ngạc kêu lên một tiếng giờ phút này trong lòng hẳn chỉ có một suy nghĩ đó chính là Nạp Lan Nhược Thủy cũng giống như mình ba năm trước đã thức tỉnh ký ức kiếp trước trở lại thành Vi Vi An.

- Thức tỉnh ký ức kiếp trước? Đúng rồi! Ta nhớ ra rồi đúng là ta, ngươi còn có Y Tư Kỳ nữa đúng là đã bị Thần Gia Lục Tổ giết chết nhưng do chúng ta có tu luyện Nhất Tuyến Sinh Cơ Đại Pháp cho nên chúng ta có một cơ hội chuyển thế sống lại, hiện giờ ta đúng là đã thức tỉnh ký ức kiếp trước!!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe được mấy lời của Đông Phương Trường Minh thì nhú mày suy nghĩ một chút rồi lộ ra vẻ hiểu ra kêu lên một tiếng.

Sau một lúc sau Nạp Lan Nhược Yên cũng chính là Y Tư Kỳ cũng đã tỉnh lại Đông Phương Trường Minh liền đem những chuyện đã xảy ra kể cho hai người bọn họ nghe.

- Thì ra là vậy! Đa tạ huynh lần này đã xả thân cứu hai tỷ muội bọn ta!!

Sau khi nghe xong tất cả Nạp Lan Nhược Thủy trịnh trọng kêu lên một tiếng.

Nạp Lan Nhược Yên ở bên cạnh cũng gật mạnh đầu một cái.

- Ha ha ha... Giữa chúng ta là quan hệ gì? Còn cần phải nói những lời này sao? Huống chi nói gì thì nói hai nàng sở dĩ bị gian nhân làm hại cũng vì bị ta liên lụy! Cũng may lần này hai nàng không những tai qua nạn khỏi còn thức tỉnh ký ức kiếp trước có thể nói là trong họa có phúc. Chứ nếu như hai người mà có chuyện gì thì ta sẽ tự trách mình cả đời đó!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì cười nói sau khi biết hai người đã thức tỉnh ký ức kiếp trước thì cách nói chuyện của hã cũng trở nên thoải mái hơn chứ không câu nệ như trước nữa trong lúc nói chuyện hã cũng vô thức xích lại gần đưa miệng của mình áp sát vào hai tỷ muội.

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên thấy vậy hai bên má ửng hồng nhưng cũng không đẩy Đông Phương Trường Minh ra mà là im lặng nhắm mắt chờ đợi nụ hôn này.

- Khụ khụ khụ!

Đúng lúc môi của ba người sắp chạm vào nhau thì bên ngoài đột nhiên vang lên một một tràng ho khan.

Lúc bọn họ quay đầu nhìn lại thì phát hiện người tiến vào chính là Nạp Lan Văn Thành.

- Phụ thân!!

Lúc này Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nạp Lan Nhược Yên đã hoàn toàn dung hợp hai luồng ký ức kiếp trước và kiếp này thấy phụ thân đột nhiên tiến vào thì kinh ngạc kêu lên một tiếng sắc mặt vốn đã ửng hồng nay lại càng đỏ hồng hơn nữa.

- Nhược Lan, Nhược Thủy các con vừa mới tỉnh lại chắc cũng đói rồi mau

ra ngoài ăn cơm đi mẹ của các con đang chờ kìa!

Chỉ nghe Nạp Lan Văn Thành nhìn hai tỷ muội Nhược Yên, Nhược Thủy nói.

- Còn có Trường Minh nữa thời gian qua con đã vì hai đứa nhỏ này mà vất vả nhiều rồi nếu không chê thì cũng ở lại đây ăn một bữa với chúng ta đi!!

Hơi dừng lại một chút ông ta lại nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Vâng Phụ thân (Bá phụ)!

Ba người nghe vậy đưa mắt nhìn nhau một cái rồi đồng thời gật đầu một cái sau đó đi theo Nạp Lan Văn Thành ra bên ngoài.

- Các người đến rồi mau ngồi xuống đi!!

Trong đại sảnh Nạp Lan Phu nhân đã cho người chuẩn bị sẵn một bữa tiệc thịnh soạn vừa thấy bốn người bước tới thì lập tức kêu lên một tiếng.

- Ừm!

Bốn người Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái sau đó ngồi xuống ghế bắt đầu dùng bữa. Năm người vừa ăn vừa trò chuyện cười đùa không khí vô cùng hòa hợp giống như một gia đình vậy!!

- Phụ thân, mẫu thân tỷ muội bọn con có muốn nói với hai người!!

Khi ăn được một nửa Nạp Lan Nhược Yên đột nhiên nhìn cha mẹ mình kêu lên một tiếng.

- Nhược Yên có chuyện gì con cứ nói đi!

Nạp Lan Văn Thành trầm giọng hỏi.

- Phụ thân con cùng với tỷ tỷ đã thương lượng qua chúng con muốn học tập Ma Pháp!!

Nạp Lan Nhược Yên trịnh trọng nói.

- Ủ! Như vậy thì ngày mai ta sẽ sắp xếp một Ma Pháp Đạo sư cho các con!!

Nạp Lan Văn Thành nghe vậy thì không chút do dự gật đầu đồng ý trải qua chuyện lần này ông ta cũng cảm thấy hai người con gái của mình đúng là phải học tập thêm một số Ma Pháp để gia tăng thêm sức tự vệ mới tốt.

- Nếu hai nàng đã quyết định đi lên con đường tu luyện thì hãy nhận lấy thứ này nó có thể giúp cho các người một số điều đó!!

Đông Phương Trường Minh vung tay lấy từ trong không gian giới ra một tấm lệnh bài màu hoàng kim ra đưa cho Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên.

- Tê!

Nạp Lan Văn Thành vừa nhìn thấy tấm lệnh bài trong tay Đông Phương Trường Minh thì không nhịn được hít sâu một hơi khí lạnh bởi vì ông ta nhận ra tấm lệnh bài đó chính là Kim Bài Ngự Ban Sở Đế đã ban cho Đông Phương Trường Minh không ngờ hôm nay hẳn lại lấy ra tặng cho con gái của mình.

- Trường Minh nếu người đã lấy ra vật này thì ta không khách sáo rồi!!

Theo bản năng ông ta lập tức muốn từ chối món quà này nhưng còn chưa kịp mở miệng thì Nạp Lan Nhược Thủy đã đưa tay ra không chút khách khí nhận lấy tấm lệnh bài từ trong tay Đông Phương Trường Minh.

- Nhượng Thủy con làm gì vậy? Thứ này rất quý trọng không thể tùy tiện nhận được đâu mau đưa nó...

Nạp Lan Văn Thành thấy vậy lập tức khiển trách Nạp Lan Nhượng Thủy.

- Bá phụ không sao đâu với thực lực của con hiện giờ đã không còn cần đến nó nữa cho nên mới tặng cho Nhượng Thủy và Nhượng Yên, người đừng trách bọn họ!!

Nhưng mà ông ta vừa mới nói được một nửa thì đã bị Đông Phương Trường minh ngắt lời.

- Đúng đó Lão gia vật này là do Trường Minh đích thân tặng cho tỷ muội bọn nó chúng nhận lấy có gì không được chứ?

Nạp Lan Phu nhân cũng lên tiếng khuyên nhủ.

- Như vậy thì Lão phu xin đa tạ người rồi!

Nạp Lan Văn Thành nghe vậy suy nghĩ một chút rồi gật đầu nói.

- Bá phụ không cần khách khí!!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt cười nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 124: Thần Nam.

Thời gian như nước chớp mắt đã ba năm trôi qua.

Trong khoảng thời gian này Đông Phương Trường Minh chủ yếu dành thời gian cho việc bế quan khôi phục thực lực còn hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Yên và Nạp Lan Nhược Thủy thì chuyên tâm vào việc học tập học tập Ma Pháp dựa vào thiên tư kinh người của mình cộng thêm nội tình hùng hậu kiếp trước hai người nhanh chóng đạt được những thành tựu lớn trong lĩnh vực này.

- Thiếu gia!

Một ngày này Đông Phương Trường Minh đang tu luyện trong mật thất đột nhiên lại nghe bên ngoài vang lên một tiếng kêu.

- Phúc bá có chuyện gì?

Đông Phương Trường Minh mở mắt ra chậm rãi hỏi.

- Thiếu gia Hoàng đế Bệ hạ phái người đến truyền gọi ngài vào cung một chuyến, không biết ngài có thể xuất quan được không?

Lão Quản gia Vương Phúc đứng bên ngoài cung kính hỏi.

- Ủm! Biết rồi!!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói một tiếng sau đó đứng dậy thân hình giống như bóng ma vậy nhẹ nhàng lướt đi trên không trung.

Hắn chỉ mất có bảy bước để vượt qua một nửa Sở Đô đi từ Đông Phương Hầu Phủ đến Ngự Thư phòng bên trong Hoàng Thành đây không phải bất cứ loại thân pháp hay là đạo thuật nào mà là một môn Thần Thông dành cho riêng cho Thất Giai Tiên Thần Cảnh cường giả có tên: Súc Địa Thành Thốn!

- Két!

Đông Phương Trường Minh đi lên phía trước đưa tay đẩy cửa ra thì chỉ thấy bên trong ngoại trừ Sở Đế ra thì chỉ có một mình Tế Tướng - Nạp Lan Văn Thành!!

Nhìn đội hình này có thể nói là Đại Công chúa - Sở Nguyệt ra tất cả các nhân vật quyền lực nhất Đại Sở đều đã tụ tập ở đây.

- Trường Minh người tới rồi!

Trông thấy Đông Phương Trường Minh tiến vào thì trên mặt Sở Đế lộ ra một nụ cười hiền hòa nói.

- Vâng! Không biết hôm nay Bệ hạ gọi thần đến đây là có chuyện gì?

Đông Phương Trường Minh gật nhẹ đầu một cái rồi nhàn nhạt lên tiếng hỏi.

- Ha ha ha... Trường Minh hôm nay trẫm gọi người đến đây là vì có hai chuyện muốn nói với người. Chuyện thứ nhất là năm nay người đã hai mươi tuổi theo thông lệ của Đại Sở chúng ta thì đã đủ tuổi kế tục chức vị của cha, ông người rồi, cho nên trẫm quyết định chính thức hạ chiếu phong người làm Đông Phương Hầu mới của Đại Sở không biết người có đồng ý hay không?

Sở Đế cười to một tiếng rồi nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Tất cả là do bệ hạ làm chủ thần không có ý kiến!

Đối với chuyện kế tục chức vị của cha ông trước khi tới đây trong lòng Đông Phương Trường Minh đã có chuẩn bị sẵn tâm lý nên cũng không quá kinh ngạc trầm giọng nói một tiếng.

- Tốt! Còn về phần chuyện thứ hai là gì thì Văn Thành người tự mình nói cho hẳn biết đi!

Sở Đế thấy vậy gật đầu cười một tiếng sau đó nhìn Nạp Lan Văn Thành ở bên cạnh nói.

- Vâng Bệ hạ! Trường Minh chuyện thứ hai chính là ta và Bệ hạ đã thương lượng qua quyết định vào ba ngày sau cũng chính là ngày người kế tục chức vị Đông Phương Hầu sẽ đem hai tỷ muội Nhược Yên và Nhược Thủy gả cho người!!

Nạp Lan Văn Thành cung kính kêu lên một tiếng rồi nhìn Đông Phương Trường Minh trịnh trọng nói.

- Cái gì? Hai người muốn đem Nhược Yên và Nhược Thủy gả cho ta??

Đông Phương Trường Minh kinh ngạc kêu lên một tiếng hẳn nghĩ thế nào cũng không thể nào cũng không thể ngờ được chuyện thứ hai mà Sở Đế muốn nói lại sẽ là hôn nhân đại sự của mình.

- Thế nào? Người không muốn lấy con gái của ta sao?

Nạp Lan Văn Thành thấy được phản ứng của Đông Phương Trường Minh thì nhú mày hỏi.

- Đương nhiên không phải như vậy! Có thể lấy được Nhược Yên và Nhược Thủy là phúc phận lớn nhất trong đời Đông Phương Trường Minh này ta sao lại có thể không đồng ý chứ? Chỉ là ta không biết hai tỷ muội Nhược Yên và Nhược Thủy có đồng ý gả cho ta không mà thôi!!

Đông Phương Trường Minh vội vã lắc đầu nói.

- Ha ha ha... Chuyện này người có thể yên tâm tình cảm giữa người và hai nha đầu Nhược Yên, Nhược Thủy trong kinh thành này cho dù là người mù cũng có thể nhận ra lại có trăm chỉ phúc vì hôn người nói xem bọn họ có thể không đồng ý hay sao?

Sở Đế cười to nói.

- Vậy thì thân xin đa tạ Bệ hạ rồi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lập tức vòng tay cung kính nói.

Tiếp theo ba người lại bắt đầu thương lượng một số chuyện nữa sau đó Đông Phương Trường Minh và Nạp Lan Văn Thành đồng thời cáo lui ra khỏi cung.

- Trường Minh đợi đã!

Khi bước ra cổng thành đột nhiên Đông Phương Trường Minh lại nghe thấy tiếng gọi của Nạp Lan Văn Thành.

- Bá phụ có chuyện gì vậy?

Đông Phương Trường Minh quay đầu lại nhìn Nạp Lan Văn Thành nghi hoặc hỏi.

- Đến lúc này mà Trường Minh người vẫn còn gọi ta là Bá phụ sao?

Nạp Lan Văn Thành không trả lời câu hỏi của Đông Phương Trường Minh mà hỏi ngược lại hần một câu.

- Không biết Nhạc phụ tìm con có việc gì?

Đông Phương Trường Minh vừa nghe qua liền hiểu ý của Nạp Lan Văn Thành lập tức đổi cách xưng hô.

- Ha ha ha... Như vậy mới phải chứ! Lần này ta tìm người là muốn nói với người chuyện Hoàng thượng chỉ phúc vi hôn cho các người ta vẫn chưa nói cho Nhược Yên và Nhược Thủy biết! Bây giờ ta muốn Trường Minh người tự mình đi nói cho chúng biết xem như cho chúng một phần quà bất ngờ!!

Nạp Lan Văn Thành lộ vẻ hài lòng cười nói.

- Được! Như vậy thì chúng ta đi thôi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy đương nhiên không có lý do gì để từ chối lập tức gật đầu đồng ý!

- Ủm!

....

Một lát sau hai người đã đến trước phòng của hai tỷ muội Nhược Yên, Nhược Thủy.

- Cốc cốc cốc...

Đông Phương Trường Minh đưa tay lên nhẹ nhàng gõ cửa phòng.

- Ai vậy?

Bên trong phòng vang lên tiếng hỏi của Nạp Lan Nhược Yên.

- Nhược Yên là ta!

Đông Phương Trường Minh nhẹ nhàng nói.

- Trường Minh người tới đây là có chuyện gì?

Nghe thấy người tới là Đông Phương Trường Minh Nạp Lan Nhược Yên lập tức mở cửa phòng ra nhìn hăn hỏi.

- Lần này ta đến đây vì có một chuyện tốt muốn báo cho nàng và Nhược Thủy biết!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Chuyện tốt gì vậy?

Nạp Lan Nhược Yên nghi hoặc hỏi.

- Chuyện tốt đó chính là Sở Đế đã ban hôn cho ta muội và Nhược Thủy để cho ba người chúng ta ba ngày sau có thể thành hôn với nhau!!

Đông Phương Trường Minh trịnh trọng nói.

- Cái gì? Huynh không phải là đang nói đùa với muội chứ?

Nạp Lan Nhược Yên kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Đương nhiên là không. Chuyện quan trọng như vậy ta sao có thể nói đùa với muội được chứ?

Đông Phương Trường Minh nghiêm giọng nói.

- Như vậy thì quá tốt rồi... quá tốt rồi....

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy thì vui mừng kêu lên mấy tiếng từ vạn năm trước khi còn là Y Tư Kỳ nàng đã xem mình là người của Đông Phương Trường Minh đáng tiếc là cho đến lúc chết vẫn không thể cử hành một hôn lễ với hăn thật sự làm nàng tiếc nuối vô cùng. Không ngờ đến kiếp này nguyện

vọng này lại được thực hiện thử hỏi còn có chuyện gì vui hơn.

- Phải rồi Nhược Yên, Nhược Thủy đâu rồi, ta còn phải đem tin tốt này nói cho nàng ấy nữa!!

Sau một lát đợi Nạp Lan Nhược Yên bình tĩnh lại Đông Phương Trường Minh lại hỏi.

- Tỷ tỷ? Sáng nay tỷ ấy đã được Đại Công chúa mời đi chuẩn bệnh cho một người rồi!

Nạp Lan Nhược Yên suy nghĩ một chút rồi nói. Trong ba năm này Nạp Lan Nhược Thủy ngoài việc tu luyện Ma Pháp ra còn tìm hiểu thêm về Y Đạo tuy thành tựu không cao minh như Ma Pháp nhưng cũng đủ để cho nàng trở thành một vị danh y nổi tiếng kinh thành thường được các đại quan quý nhân mời tới khám bệnh.

- Bệnh nhân là ai vậy?

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

- Mọi người cũng không biết rõ lắm chỉ biết hắn là một người thanh niên không lâu trước đây được Tiểu Công Chúa dẫn từ bên ngoài về sau đó được Đại Công chúa cho gia nhập vào Kỳ Sĩ Phủ trở thành một tên Kỳ Sĩ do trên người mắc phải một chứng ám bệnh cho nên Đại Công chúa đã nhờ tỷ tỷ đến chữa trị cho hắn.

Nạp Lan Nhược Yên trầm giọng nói.

- Được Tiểu Công chúa dẫn từ bên ngoài? Thân mắc ám bệnh không lẽ là Thần Nam?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kinh ngạc thầm nghĩ tính theo thời

gian thì lúc này cũng trùng khớp với thời điểm Thần Nam chui từ trong mộ phần ra ngoài.

- Trường Minh huynh đang nghĩ gì vậy?

Nạp Lan Nhược Yên thấy vậy tò mò hỏi.

- Không có gì! Chúng ta đi gặp Nhược Thủy thôi!!

Đông Phương Trường Minh nghe hỏi thì khôi phục lại tinh thần trầm giọng nói một tiếng sau đó hai người liền rời khỏi Phủ Tế Tướng.

Với tốc độ của mình hai người rất nhanh đã đi đến Kỳ Sĩ Phủ.

Khi đi vào bên trong nhìn thấy người thanh niên thân mặc hoa phục ngồi bên trong đại sảnh dù đã chuẩn bị sẵn tâm lý nhưng mà Đông Phương Trường Minh cũng không thể khống chế được bản thân trên mặt thoáng hiện ra vẻ kinh hãi.

Có điều Đông Phương Trường Minh hấn kinh ngạc một thì sự kinh hãi của Thần Nam lại lớn đến mười.

- Người người người...

Vừa nhìn thấy Đông Phương Trường Minh tiến vào Thần Nam đang ngồi trên ghế lập tức đứng bật dậy đưa tay chỉ vào hấn lắp bắp nói ra mấy chữ.

- Thần huynh người làm sao vậy? Có chỗ nào không khỏe sao??

Nhưng mà hấn còn chưa kịp nói xong thì đã bị Nạp Lan Nhược Thủy từ bên trong bước ra chặn lại.

- Nạp Lan cô nương tại hạ không sao cả. Hai vị này là?

Thần Nam lắc đầu một cái rồi hỏi.

- Bọn họ à? Người nữ tên là Nạp Lan Nhược Yên là muội muội của ta còn người nam là Đông Phương Trường Minh chính là Đông Phương Tướng quân mà trước đây ta đã nói với huynh đó!!

Nạp Lan Nhược Thủy cười nói.

Thần Nam nghe vậy càng thêm kinh ngạc nếu chỉ là dung mạo giống nhau thì hẳn có thể cho là người giống người nhưng ngay cả tên cũng giống nhau thì nên giải thích như thế nào?

- Không lẽ người trước mắt chính là Đông Phương Trường Minh của vạn năm trước hẳn cũng giống như ta đều sống lại ở thời đại này? Không đúng! Theo những gì Nạp Lan Nhược Thủy nói với mình thì hẳn từ nhỏ đã lớn lên ở Sở Đô thời gian đã có mười mấy năm rồi làm sao có thể giống như mình vừa mới sống lại chứ. Sự thật thật ra là như thế nào đây??

Trong lòng Thần Nam âm thầm suy đoán theo bản năng hẳn muốn hỏi rõ Đông Phương Trường Minh mọi chuyện nhưng mà nhìn thấy hai tỷ muội Nhược Thủy, Nhược Yên đang ở đây hẳn lại không thể nào mở miệng được.

- Nhược Thủy ta muốn nói với nàng một tin tốt Sở Đế đã chính thức ban hôn cho ta nàng và Nhược Yên rồi đó, ba ngày sau chúng ta sẽ chính thức thành thân!!

Mà lúc này Đông Phương Trường Minh cũng không quan tâm Thần Nam đang nghĩ gì chỉ thấy hẳn bước tới trước mặt Nạp Lan Nhược Thủy cười nói.

- Cái gì? Ba ngày sau chúng ta thành thân ư?

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Sao vậy? Chẳng lẽ nàng không muốn lấy ta sao?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng hỏi.

- Không phải! Chỉ là ta cảm thấy thời gian ba ngày quá nhanh rồi!!

Nạp Lan Nhược Thủy lắc đầu nói.

- Ha ha ha... Nhanh? Ta thì nó quá chậm thì đúng hơn?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười lớn một tiếng rồi bước lên phía trước một bước giang hai tay ra ôm lấy Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên.

- Huynh làm gì vậy ở đây còn có người ngoài đó! Mau buông ra đi!!

Trên mặt Nạp Lan Nhược Thủy thoáng hiện vẻ đỏ hồng nhẹ giọng quở trách một tiếng.

- Chúng ta đã có thể coi là lão phu thê rồi nàng còn sợ sự chứ?

Đông Phương Trường Minh cười nhẹ nói.

- Hừ! Ai là lão phu thê với ngươi chứ?

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy hừ nhẹ một tiếng nhưng cũng không đẩy Đông Phương Trường Minh ra nữa mà cùng với Nạp Lan Nhược Yên im lặng hưởng thụ thời khắc này.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 125: Thành Hôn.

Ba ngày sau mới sáng sớm trong Đông Phương Hầu Phủ đã đón tiếp vô số khách nhân ngoài các quan viên triều đình Đại Sở ra có vô số người từ bốn phương tám hướng đi đến tham dự hôn lễ của Đông Phương Trường Minh.

- Tại hạ Trương Trọng xin thay mặt Hoàng đế bệ hạ của Đại Tấn gửi đến Đông Phương Hầu lời chúc phúc chân thành nhất!

- Đông Phương Hầu vĩ đại tại hạ đại diện cho Tây Lan Đế Quốc xin gửi đến ngài và hai vị phu nhân lời chúc phúc chân thành nhất!

- Tại hạ đại diện cho Bái Nguyệt Quốc xin chúc mừng Đông Phương Hầu hỉ kết lương duyên!!

.....

Trong đại sảnh đường vốn đủ chỗ cho trăm người đứng hiện nay đã bị dòng người lấp đầy vô số tiếng chúc phúc không ngừng vang lên không khí vô cùng náo nhiệt.

Ba người Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên trên người mặc lễ phục màu đỏ tay cầm ly rượu đón tiếp từng vị khách đến do số lượng khách nhân đến dự thật sự quá nhiều làm cho ba người ứng phó thật sự rất mệt mỏi nhưng mà trên mặt mỗi người đều lộ ra một nụ cười tươi dù sao trên đời có ai mà không muốn ngày thành hôn của mình được nhiều người chúc phúc đâu?

- Phó Viện trưởng của Thần Phong Học Viện đến!

Đột nhiên bên ngoài đột nhiên lại vang lên một tiếng kêu khiến cho bầu không khí vốn náo nhiệt bên trong đại sảnh thoáng im lặng lại hiển nhiên ai cũng không ngờ được loại thế lực xưa nay luôn siêu nhiên ở ngoài mọi chuyện như Thần Phong Học Viện lại cũng sẽ phái người đến tham dự buổi hôn lễ này.

- Gặp qua Đông Phương Hầu, gặp qua hai vị phu nhân hôm nay tại hạ phụng mệnh của Viện trưởng đến đây gửi lời chúc chân thành nhất đến ba vị mong ba vị có thể vĩnh kết đồng tâm bên nhau mãi mãi.

Phó Viện trưởng bước vào nhìn ba người Đông Phương Trường Minh vừa cười vừa nói.

- Phó Viện trưởng khách khí rồi, xin mời sang phòng bên nghỉ ngơi!!

Đông Phương Trường Minh vừa cười vừa nói.

- Ủ!

Phó Viện trưởng gật đầu một cái sau đó đi theo một thị nữ đi sang một gian tĩnh thất bên cạnh.

- Đặc sứ của Quang Minh Giáo Đình đến!

Ông ta vừa rời đi bên ngoài lại vang lên một tiếng hô người tiến vào là một trung niên sắc mặt sáng ngời thân mặc một bộ hồng bào có thêu ấn ký đặc trưng của Quang Minh Giáo Đình!

- Tại hạ Hồng Y Giáo Chủ Hắc Mặc Tư hôm nay phụng mệnh Giáo Hoàng đại nhân thay mặt Quang Minh Giáo Đình đến đây gửi lời chúc phúc chân thành nhất đến Đông Phương Hầu và hai vị phu nhân. Nguyễn Quang

Minh Thần vĩ đại mãi mãi phù hộ các người!!

Người trung niên này vừa bước vào lập tức thi lễ với Đông Phương Trường Minh cung kính nói.

- Tại hạ xin đa tạ Quang Minh Giáo Hoàng!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy mỉm cười nói tiếp đó cũng sắp xếp cho Hắc Mặc Tư tiến vào một gian tĩnh thất nghỉ ngơi giống như Phó Viện trưởng.

- Ha ha ha... Tiểu tử Trường Minh không ngờ hôn lễ hôm nay của người không chỉ được người của Thần Phong Học Viện đến mà ngay cả Giáo Hoàng ở Tây Phương cũng cử người đến, mặt mũi của người đúng là đủ lớn a!!

Một người thanh niên tóc đỏ dung mạo mười phần anh tuấn thân mặc trường bào rộng thùng thình đột nhiên xuất hiện ở một góc đại sảnh cầm lấy một ly rượu nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Người là... Lão tiền bối người cũng đến tham dự hôn lễ của ta sao?

Tuy diện mạo đã thay đổi nhưng thông qua khí tức trên người thanh niên Đông Phương Trường Minh vẫn có thể nhận ra hẳn không phải ai khác mà chính là Lão Yêu Quái - Sở Huyền.

- Ha ha ha... Trường Minh với thực lực bây giờ người không cần phải gọi ta là Lão tiền bối nữa nếu không chê thì cứ gọi một tiếng Sở đại ca là được rồi!!

Lão Yêu Quái nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Ngày hôm nay ta không chỉ đến tham dự hôn lễ của người mà còn đem

theo một vật đến cho người, xem đi!!

Hơi dừng lại một chút hần lại lấy một chiếc hộp ngọc từ trong không gian giới chỉ ra đưa cho Đông Phương Trường Minh.

Khi Đông Phương Trường Minh mở nắp hộp ra thì chỉ thấy vật bên trong là một cây nhân sâm một thân hai lá dài chừng một trượng toàn thân đỏ như máu tán phát ra linh khí bức người chính là thần vật chỉ có trong truyền thuyết: Vạn Niên Huyết Sâm!

- Sở đại ca vật này quá quý giá ta không dám nhận đâu, xin huynh hãy thu lại nói đi!

Đối diện với loại thần vật chỉ có trong truyền thuyết này cho dù là Đông Phương Trường Minh cũng không nhin được kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Ha ha ha.... Vật ta đã lấy ra thì sẽ không thu hồi lại, nếu người thật sự muốn cảm ơn ta thì ngày mai vào trong cung một chuyến đi!!

Lão Yêu Quái nghe vậy cười to một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang màu đỏ bay lên trời tiếp đó sử dụng thần thông Súc Địa Thành Thốn rời khỏi đây.

- Ngày mai đi Hoàng cung một chuyến? Không lẽ hần có chuyện gì muốn nói với ta hay sao?

Đông Phương Trường Minh nhìn theo phương hướng Lão Yêu Quái vừa rời đi âm thầm nghĩ.

- Trường Minh chàng sao vậy?

Nạp Lan Nhược Thủy nhìn Đông Phương Trường Minh nhỏ giọng hỏi.

- Không có gì! Nào các vị chúng ta tiếp tục uống thôi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lập tức khôi phục lại tinh thần đưa cao ly rượu trong tay lên hét to một tiếng.

Hôm nay là hôn lễ của mình cứ vui trước đã. Cho dù là có chuyện gì thì cứ để ngày mai tính cũng chưa muộn!!

Tối hôm đó Đông Phương Trường Minh say khướt bước vào trong tân phòng.

- Hầu gia ngài...

Hai thị nữ đứng trong phòng thấy vậy thì bước tới phía trước một bước muốn đỡ lấy hắn.

- Không cần đâu! Các người lui ra ngoài đi!!

Nhưng bọn họ còn chưa kịp đến gần thì Đông Phương Trường Minh đã khoác tay nói.

- Vâng!

Hai thị nữ nghe vậy cung kính kêu lên một tiếng rồi lập tức lui ra ngoài.

Cửa phòng đóng lại.

Trong phòng chỉ còn lại Đông Phương Trường Minh và hai tử muội Nhược Yên, Nhược Thủy ba người cùng nhau ngồi ở trên giường.

- Nhìn cái gì vậy?

Hai tử muội cảm nhận được ánh mắt của Đông Phương Trường Minh nhìn mình thì tựa hồ có chút thẹn thùng sắc mặt đỏ lên hỏi.

- Ta chỉ là đang nghĩ... sau này phải sinh bao nhiêu đứa con với hai nàng mà thôi!!

Đông Phương Trường Minh lộ ra một nụ cười xấu xa rồi ôm lấy hai lấy hai tí muội thuận thể đặt bọn họ xuống giường sau đó chỉ thấy từng món y phục lần lượt được ném xuống mặt đất.

Một đêm không ngủ.

..... (Xin lỗi tác không viết sắc nhé!)

Sáng ngày hôm sau khi những tia sáng đầu tiên chiếu qua cửa sổ tân phòng Đông Phương Trường Minh nằm trên giường từ từ mở mắt ra nhìn thấy hai tí muội Nạp Lan Nhược Yên, Nạp Lan Nhược Thủy nằm trong lòng mình thì trên miệng bất giác lộ ra một nụ cười hạnh phúc.

- Nhược Thủy, Nhược Yên hai con mèo lười mau dậy đi!

Tiếp đó chỉ nghe hân nhẹ nhàng nói.

- Trường Minh để cho bọn muội ngủ thêm một chút nữa đi đêm qua bọn muội thật sự rất mệt!!

Nạp Lan Nhược Thủy kêu khẽ một tiếng.

- Ta biết các nàng rất mệt nhưng mà hãy dậy đi ta sẽ dẫn các nàng đi gặp một người rất quan trọng!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Rất quan trọng với chàng? Người đó là ai vậy??

Hai tí muội nghe vậy đồng loạt mở mắt ra nghi hoặc hỏi.

- Bí mật! Các nàng cứ đi theo ta thì sẽ biết!!

Đông Phương Trường Minh cười nói một tiếng sau đó leo khỏi giường mặc quần áo vào hai tử muội Nạp Lan thấy vậy cũng xuống theo.

- Đi thôi!

Khi ba người đã chuẩn bị xong Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó vung tay lên bọn họ lập tức bị cuốn vào trong Nội Thiên Địa của hắn.

- Tổ Gia gia người mau ra đây đi!!

Vừa tiến vào bên trong chỉ nghe Đông Phương Trường Minh kêu to một tiếng.

- Trường Minh sao con lại tới đây? Hai người này là??

Đông Phương Khiếu Thiên đang tĩnh tâm tu luyện trên Sinh Mệnh Thần Sơn nghe thấy tiếng gọi của Đông Phương Trường Minh thì lập tức xuất hiện trước mặt hắn nghi hoặc hỏi.

- Tổ Gia gia hai người này là Nạp Lan Nhược Yên và Nạp Lan Nhược Thủy là vợ mà con mới cưới là cháu dâu của người đó!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Đông Phương Khiếu Thiên cười nói.

- Nhược Thủy (Nhược Yên) bá kiến Tổ Gia gia!

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên đứng sau lưng Đông Phương Trường Minh bước tới phía trước một bước cung kính thi lễ với Đông Phương Khiếu Thiên.

- Tốt tốt tốt... Hai cháu mau đứng lên, mau đứng lên!!

Đông Phương Khiếu Thiên thấy vậy lập tức hưng phấn kêu lên mấy tiếng.

Tiếp theo đó bốn người chia nhau ngồi xuống quanh một chiếc bàn đá bắt đầu nói chuyện.

Nội dung nói chuyện chủ yếu là Đông Phương Trường Minh kể lại cuộc sống mấy năm qua của mình và hai người Nhược Thủy, Nhược Yên cho Tổ Gia gia nghe.

- Nhược Yên, Nhược Thủy sắp tới ta dự định sẽ đi Tây Đại Lục một chuyến hai nàng ở nhà phải cẩn thận đó!!

Sau một lát Đông Phương Trường Minh đột nhiên nhìn hai tỷ muội nói.

- Đi Tây Đại Lục? Trường Minh chàng muốn làm gì có thể cho bọn thiếp theo được không?

Hai tỷ muội nghe vậy thì nghi hoặc hỏi.

- Không được! Nơi ta muốn đi rất nguy hiểm hai nàng không thể đi theo được đâu!!

Đông Phương Trường Minh lắc đầu nói.

- Hừ! Trường Minh khốn kiếp chàng đừng xem thường bọn thiếp tuy lúc này bọn thiếp còn chưa khôi phục đến cảnh giới đỉnh cao nhưng cũng đã có khôi phục đến Ngũ Giai đã có thể thi triển thủ đoạn kiếp trước ở Nhân Gian Giới này có chỗ nào mà chúng ta không thể đi chứ?

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy hừ nhẹ một tiếng nói.

- Đúng đó! Ở Nhân Gian Giới còn có chỗ nào ta không thể đi chứ??

Nạp Lan Nhược Yên ở bên cạnh nghe vậy cũng gật đầu đồng ý, hai nàng

vừa mới kết hôn ngày hôm qua đương nhiên không hy vọng phải chia tay phu quân của mình nhanh như vậy.

- Trường Minh nếu bọn họ đã nói như vậy hay là con đồng ý đi!!

Đông Phương Khiếu Thiên cũng lên tiếng khuyên nhủ.

- Được rồi! Hai nàng có thể đi với ta, nhưng các nàng phải hứa với ta nếu gặp phải chuyện gì nguy hiểm phải lập tức tiến vào Nội Thiên Địa của ta biết chưa??

Đông Phương Trường Minh nhú nhú mày suy nghĩ một chút cuối cùng trầm giọng nói một câu.

- Bọn thiếp biết rồi!!

Hai tỷ muội nghe vậy lập tức gật đầu đồng ý.

- Tốt!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy hài lòng gật đầu một cái tiếp đó để cho Nạp Lan Nhược Thủy và Nhược Yên tiếp tục ở lại trò chuyện với Đông Phương Khiếu Thiên còn bản thân thì rời khỏi Nội Thiên Địa đi về phía Hoàng cung Sở Quốc.

Trước khi đi Tây Đại Lục hẳn còn phải gặp Lão Yêu Quái một lần xem ông ta tìm mình thật ra là vì chuyện gì.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 126: Yêu Cầu.

Với thân phận hiện nay của mình Đông Phương Trường Minh muốn nhập cung đương nhiên sẽ không có ai ngăn cản rất nhanh hẳn đã được một kim giáp vệ sĩ dẫn tới Hoàng Gia Tàng Thư Các.

- Trường Minh người tới rồi!

Lão Yêu Quái - Sở Huyền đã đứng đợi sẵn bên trong từ lâu nhìn thấy hẳn bước vào thì mỉm cười kêu lên một tiếng.

- Ủm! Sở đại ca huynh gọi ta đến đây thật ra là có việc gì?

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt gật đầu một cái rồi trầm giọng hỏi.

- Ha ha ha... Nếu Lão đệ muốn biết thì cứ việc đi theo ta là được rồi!!

Lão Yêu Quái nghe thấy Đông Phương Trường Minh vừa bước vào đã hỏi thẳng như vậy chẳng những không tức giận còn cười lớn một tiếng nói.

Tiếp theo đó chỉ thấy ông ta quay người lại cất bước đi tới phương hướng của Cổ Thư Khố.

Đông Phương Trường Minh nhanh chóng đuổi theo phía sau.

Khi hai người đi vào Cổ Thư Khố Lão Yêu Quái tiến tới trước một kệ sách dùng sức đẩy nó ra một bên một động khẩu lớn chừng ba trượng lập tức xuất hiện trước mắt hai người.

- Âm!

Động khẩu vừa xuất hiện một luồng uy áp cực kỳ cường đại lập tức từ bên trong bắn ra đối diện với luồng uy áp này dù cho Đông Phương Trường Minh có tu vi Thất Giai - Tiên Thần cảnh giới cũng cảm thấy hơi khó chịu.

- Sở đại ca đây là?

Đông Phương Trường Minh nhìn Lão Yêu Quái hỏi.

- Theo sau ta, ta sẽ cho người xem!

Lão Yêu Quái trầm giọng nói một tiếng sau đó bước vào bên trong thông lộ.

Đông Phương Trường Minh theo sau ông ta bước vào thì chỉ thấy thông đạo này dài gần ba trăm trượng trên vách tường hai bên khắc đầy hình ảnh Yêu, Ma loạn vũ giữa các bức điêu khắc là những viên dạ minh châu phát ra ánh sáng màu trắng chiếu xuống phía dưới làm cho thông đạo sáng như ban ngày. Dưới ánh sáng của dạ minh châu những bức điêu khắc này như là được trao cho linh hồn đang muốn phá tường xông ra vậy!!

Phía cuối thông đạo là một gian đại điện rộng lớn bên trong chứa đầy hàng vạn bộ xương khô trong đó một số đã hóa thành tro bụi, một số lại phát ra từng đốm lửa lân tinh xanh biếc tạo nên một khung cảnh ghê rợn. Tại trung tâm của đám bạch cốt là một cái huyết trì rộng lớn không ngừng phát ra từng luồng hàn khí.

- Đông Phương Lão đệ người có phải rất kinh ngạc khung cảnh ở đây không? Nói thật cho người biết hàng ngàn năm trước nơi này vốn là nơi tu luyện của hai tên tuyệt thế cường giả bộ công pháp mà lúc trước ta nhờ người phiên dịch cũng là từ đây mà ra!!

Lão Yêu Quái nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Nhưng chỗ này không phải nơi mà ta muốn dẫn người tới nào đi hướng này chúng ta tiếp tục thôi!!

Hơi dừng lại một chút đột nhiên trên mặt Lão Yêu Quái lại xuất hiện một nụ cười cổ quái chuyển giọng nói một tiếng sau đó chuyển hướng đi vào một lối đi nhỏ nằm ở bên hông cung điện bạch cốt.

Đông Phương Trường Minh không nói tiếng nào im lặng tiếp tục đi theo sau lưng Lão Yêu Quái.

Lại qua một lát hai người bọn họ đã đi vào một cung điện khác đây mới là nơi Lão Yêu Quái muốn dẫn Đông Phương Trường Minh tới.

Đông Phương Trường Minh đảo mắt quan sát xung quanh một vòng thì chỉ thấy dưới ánh sáng rực rỡ là vô số cột trụ bạch ngọc to lớn chống đỡ một cung điện rộng lớn mênh mông phía dưới là vô số bức tượng lớn của các nhân vật thần thoại trong truyền thuyết của Đông, Tây Đại Lục mỗi bức tượng đều sống động như thật phát ra linh khí bức người.

So với cung điện bên kia đúng là như trời với đất một cái là Thiên Đường một cái là Địa Ngục thật sự khiến cho người ta không thể nào tin được hai nơi này là do cùng một người xây thành.

Đúng lúc này đột nhiên lại có bốn tên lão giả thân gầy như que củi từ bên trong cung điện đi ra bên ngoài.

Đông Phương Trường Minh đưa mắt thoáng nhìn qua thì phát hiện bốn người đều là Lục Giai sơ kỳ cao thủ.

- Chủ Thượng hôm nay tại sao ngài lại đến đây? Vị công tử này là??

Một người trong đó nghi hoặc nhìn Lão Yêu Quái hỏi.

- Ha ha ha... ngày hôm nay ta đến đây thứ nhất là muốn thăm bốn lão bằng hữu các người, thứ hai là muốn giới thiệu cho các người một người bạn hẳn gọi Đông Phương Trường Minh là Đông Phương Hầu hiện tại của Đại Sở chúng ta!!

Lão Yêu Quái cười to một tiếng đưa tay chỉ vào Đông phương Trường Minh nói.

- Trường Minh bốn người này là Sở Vĩnh, Sở Trấn, Sở Thiên cùng với Sở Hạ người đừng thấy bộ dạng ốm yếu hiện tại của bọn họ mà khinh thường lúc trước bọn họ là bốn đại tướng đắc lực nhất bên cạnh ta năm xưa sở dĩ ta có thể sáng lập nên cơ nghiệp Đại Sở hiện nay đều là vì có bọn họ ở bên cạnh trợ giúp, sau khi ta quyết định ẩn cư không màng thế sự nữa bọn họ cũng từ bỏ quyền lực của mình xuống dưới đây giúp ta canh gác Cổ Mộ này!!

Hơi dừng lại một chút ông ta lại nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Trường Minh gặp qua chư vị!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì nhìn bốn tên lão giả gật đầu một cái nói.

- Chúng ta gặp qua Đông Phương Hầu!

Bốn lão giả lập tức ôm quyền hoàn lễ tuy bọn họ không biết thực lực cụ thể của vị Đông Phương Hầu trước mắt này thật ra cao bao nhiêu nhưng nếu đã được Chủ Thượng dẫn tới nơi này chắc chắn không phải nhân vật đơn giản.

- Được rồi! Nếu mọi người đã làm quen với nhau rồi thì Trường Minh

người theo ta tới đây đi!!

Lão Yêu Quái thấy vậy hài lòng gật đầu một cái sau đó lại dẫn Đông Phương Trường Minh đi vào bên trong nơi sâu nhất của cung điện.

Tại đây có một tấm thạch bích lớn hơn trăm trượng ngăn chặn con đường phía trước bên trên tấm thạch bích này có một đạo cấm chế vô cùng hùng mạnh khí tức lúc này Đông Phương Trường Minh cảm nhận được chính là do đạo cấm chế này phát ra.

- Sở đại ca phía sau cánh cửa này là?

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc nhìn Lão Yêu Quái hỏi.

- Đông Phương huynh đệ không dấu gì người bảy mươi năm trước khi ta đang tu luyện trong Hoàng cung thì đột nhiên lại cảm nhận được một luồng linh khí bất thường xuất hiện ta nhất thời tò mò đi theo nó mới phát hiện ra cái cung điện dưới lòng đất này. Theo ta phán đoán thì ở đây nhất định có một món Tiên Bảo hoặc Thần Khí đang bị phong ấn cho nên mới cử bốn người Vĩnh, Trấn, Thiên, Hạ canh gác ở đây muốn đợi khi nào cấm chế yếu bớt sẽ vào trong lấy bảo vật ra ngoài!

Lão Yêu Quái nhìn Đông Phương Trường Minh giải thích.

- Trời không phụ người có lòng cho đến mười năm trước thì cấm chế trên thạch bích bắt đầu có dấu hiệu suy yếu lúc đó ta vui mừng quá đỗi không cần suy nghĩ nhiều lập tức triệu tập tất cả cao thủ trong Hoàng cung muốn phá tan cấm chế này đoạt bảo vật. Nhưng ai ngờ sự cường đại của món bảo vật bên trong đó lại lớn hơn dự đoán ban đầu của ta quá nhiều lúc cấm chế suy yếu một tia uy năng của nó lọt ra bên ngoài không chỉ đánh ta và những người có mặt lúc đó trọng thương khiến cho chúng ta không thể không lập lại cấm chế khôi phục tất cả lại như ban đầu!!

Hơi dừng lại một chút ông ta lại thở dài nói.

- Sở đại ca người gọi ta tới đây thật ra là muốn nói cái gì cứ nói thẳng ra đi không cần vòng vo nữa!!

Đông Phương Trường Minh nghe xong những gì Lão Yêu Quái nói thì chậm rãi hỏi một câu hắn không tin một lão hồ ly như Lão Yêu Quái hôm nay hẹn mình tới đây chỉ vì kể cho mình nghe chuyện này.

- Nếu Trường Minh Lão đệ đã thẳng thắn như vậy ta cũng không vòng vo nữa hôm nay ta hẹn người đến đây là muốn cùng người hợp tác cùng nhau hợp tác phá vỡ cấm chế này lấy bảo vật bên trong ra chia nhau như thế nào hả?

Lão Yêu Quái nhìn Đông Phương Trường Minh cười hỏi.

Trong lúc nói chuyện trong mắt Lão Yêu Quái lộ ra một loại tự tin cường đại. Loại tự tin rằng Đông Phương Trường Minh nhất định sẽ đồng ý với yêu cầu của mình bởi vì ông ta biết rõ con người Đông Phương Trường Minh hắn là loại ngoài mặt lạnh nhạt nhưng bên trong lại có một trái tim nóng không nói đến chuyện được chia một nửa bảo vật bên trong chỉ nói đến chuyện trước giờ ông ta đã xuất thủ giúp hắn không biết bao nhiêu lần với tính cách của Đông Phương Trường Minh lần này nhất định sẽ xuất thủ giúp đỡ ông ta.

Nhưng mà trái với suy nghĩ của Lão Yêu Quái sau khi Đông Phương Trường Minh nghe xong những lời ông ta nói thì im lặng suy nghĩ một chút rồi lắc đầu.

- Trường Minh người sao lại từ chối? Không lẽ người không muốn giúp ta hay sao?

Lão Yêu Quái thấy vậy không nhịn được kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Sở đại ca hiểu lầm rồi! Sao ta lại không muốn giúp người được chứ? Chỉ là sắp tới ta phải đi tới Tây Đại Lục một chuyến chuyến đi này ngắn thì ba tháng dài thì nửa năm, một năm mới có thể trở về được như vậy e rằng sẽ làm chậm trễ đại sự của Sở đại ca người mà thôi!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng giải thích.

Đương nhiên những gì hắn nói chỉ có một nửa là sự thật lý do thật sự mà hắn từ chối Lão Yêu Quái là vì hắn biết bên trong cấm chế đó không phải là Dịch Bảo, Thần Khí gì mà là hai tuyệt thế cường giả Đại Ma và Độc Cô Tiêu Huyền nếu bây giờ đáp ứng Lão Yêu Quái tức là gián tiếp đối đầu với hai tuyệt thế cường giả đó.

Đại Ma thì không nói làm gì với trạng thái hiện giờ cho dù không thắng được Đông Phương Trường Minh cũng không sợ hắn nhưng Độc Cô Tiêu Huyền thì khác trước khi hồi phục tu vi hồi phục hắn sẽ tuyệt đối không đi trêu chọc Tuyệt Thế Ma Nữ này!!

- Ai! Nếu như Trường Minh người đã nói vậy thì ta cũng không làm khó người nữa trở về đi!!

Lão Yêu Quái nghe vậy trầm tư một lúc rồi kêu lên một tiếng.

Cho dù trong lòng có chút tức giận vì Đông Phương Trường Minh không chịu giúp mình nhưng ông ta cũng không vì vậy mà làm khó hắn bởi vì trong lòng Lão Yêu Quái biết việc làm sắp tới của ông ta rất nguy hiểm Đại Sở vẫn cần một Đông Phương Hầu - Đông Phương Trường Minh tọa trấn mới được!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 127: Tử Vong Sa Mạc

Đông Phương Trường Minh rời khỏi Hoàng cung lập tức trở về Đông Phương Hầu Phủ của mình.

Khi về đến nơi trên mặt Đông Phương Trường Minh đột nhiên lại dừng bước lại bởi vì hắn nhìn thấy một người thanh niên đang đi qua đi lại trước cửa nhà mình người thanh niên đó không phải ai khác mà chính là Thần Nam.

Lúc Đông Phương Trường Minh nhìn Thần Nam thì đối phương cũng đã phát hiện ra hắn.

- Người đã trở về rồi!

Lúc này chỉ thấy Thần Nam bước tới trước mặt Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Người đến tìm ta có việc gì muốn nói à?

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó hỏi.

- Ủm! Không biết người có thể cho ta vào phủ hay không? Những chuyện đó nói ở đây không tiện lắm!

Thần Nam trầm giọng nói.

- Được! Vào đi!!

Đông Phương Trường Minh lại gật đầu một cái sau đó sải bước đi vào trong phủ.

Thần Nam cũng lập tức đuổi theo hần.

Hai người bước vào trong đại sảnh phân chia chủ khách ngồi xuống.

- Được rồi! Bây giờ có chuyện gì muốn hỏi người có thể nói rồi!!

Đông Phương Trường Minh vung tay lên tạo ra một kết giới cách âm sau đó nhìn Thần Nam nói.

- Ta.. ta... việc thứ nhất ta muốn hỏi là người có phải Đông Phương Trường Minh mà ta đã từng quen biết hay không?

Thần Nam chần chờ một lúc rồi mới dùng ngôn ngữ của một vạn năm trước mở miệng hỏi một câu.

- Ủm! Ta chính là Đông Phương Trường Minh mà người quen biết. Thần Nam huynh đã lâu không gặp rồi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cũng không dấu diếm trực tiếp gật đầu một cái dùng ngôn ngữ vạn năm trước đáp lời.

- Như vậy người có thể nói cho ta biết một vạn năm trước thật ra là đã xảy ra chuyện gì hay không? Tại sao các vị Thần, Ma trong thiên hạ tại sao đột nhiên đều chết đi như vậy??

Nghe được câu trả lời của Đông Phương Trường Minh trên mặt của Thần Nam không nhịn được hiện ra vẻ kinh hãi nhưng do trong lòng đã sớm có chuẩn bị tâm lý cho nên hần rất nhanh đã khôi phục lại như thường lại hỏi tiếp một câu nữa.

- Một vạn năm trước tại sao Thần, Ma trong thiên địa lại đột nhiên chết

hết ư? Chuyện này đợi tới khi người có đủ thực lực rồi tự nhiên sẽ biết còn hiện tại với chút thực lực bây giờ của người có biết cũng chỉ là vô dụng!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Thần Nam trầm giọng nói.

- Như vậy người có thể trả lời ta bây giờ phụ thân của ta ra sao rồi không?

Câu trả lời này của Đông Phương Trường Minh giống như là chưa trả lời vậy làm cho trong lòng Thần Nam không khỏi sinh ra chút tức giận nhưng mà bây giờ hẳn đang có việc nhờ người cho nên hẳn chỉ có thể nhịn xuống tiếp tục hỏi tiếp một câu.

Ngoài việc tại sao Thần, Ma trong thiên hạ một vạn năm trước đột nhiên chết đi ra thì an nguy của phụ thân Thần Chiến chính là việc mà Thần Nam quan tâm nhất sau khi sống lại.

- Việc này ta có thể trả lời người. Một vạn năm trước mười năm sau khi người chết thì thực lực của ta đã đạt đến cảnh giới Thất Giai sau đó ta đã độ Thiên Kiếp phi thăng Thiên Giới, sau một thời gian lăn lộn ở Thiên Giới thì ta đã gặp phụ thân người là Thần Chiến. Lúc đó tuy hai bên không đánh nhau nhưng ta có thể cảm nhận được thực lực của ông ta mạnh hơn ta rất nhiều cho nên theo ta suy đoán thì tình huống hiện tại của ông ta tốt hơn ta rất nhiều!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Tình huống của phụ thân ta tốt hơn người rất nhiều? Là như thế nào?

Thần Nam nghi hoặc hỏi.

- Tức là ông ta bây giờ vẫn đang ở trên Thiên Giới tiêu dao tự tại không giống như ta phải chuyển thể trọng tu một lần như thế này!!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Thì ra là vậy! Như vậy ta xin đa tạ Đông Phương huynh rồi!!

Thần Nam nghe vậy thì đứng lên nhìn Đông Phương Trường Minh ôm quyền nói một tiếng sau đó liền cáo từ rời đi.

Sau khi Thần Nam rời đi Đông Phương Trường Minh lập tức đi tìm hai tỉ muội Nhược Thủy và Nhược Yên ba người chuẩn bị một lúc rồi cũng rời khỏi Đông Phương Hầu Phủ khởi hành đi tới Tây Đại Lục.

....

Một tháng sau bên ngoài Tử Vong Sa Mạc vốn hoang vắng ở Tây Đại Lục đột nhiên lại xuất hiện ba bóng người một nam hai nữ bọn họ không phải Đông Phương Trường Minh và hai người vợ của thì còn có thể là ai.

- Trường Minh đây chính là nơi mà huynh muốn dẫn bọn muội đến hay sao?

Nạp Lan Nhược Thủy đảo mắt quan sát mảnh sa mạc rộng lớn trăm dặm trước mặt mình một vòng rồi xoay đầu nhìn sang Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Ủm! Mục tiêu của chúng ta đang ở trung tâm của mảnh sa mạc này đi thôi. Chúng ta lên đường nào!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó bước chân vào bên trong sa mạc.

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên cũng lập tức đuổi theo.

- Ầm!

Ba người đi được ba trăm thước thì đột nhiên sa mạc lại cuộn lên tiếp theo đó chỉ thấy hàng ngàn loại Vong Linh Sinh Vật như là: Khô Lâu Vô Sĩ, Hắc

Kỳ Bình, Vu Yêu, Lão Thi Vu,... từ dưới mặt đất bò lên bao vây bọn họ lại.

- Grao grao grao...

Tất cả đám Vong Linh Sinh Vật này nhìn ba người Đông Phương Trường Minh phát ra từng tiếng gầm thét kinh dị sau đó nhanh chóng giương nanh múa vuốt tấn công bọn họ.

- Rắc rắc rắc....

Khi bọn chúng di chuyển tiếng xương cốt va chạm vào nhau tạo nên từng âm thanh chói tai vô cùng.

- Ha!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy vậy thì trên môi xuất hiện một nụ cười lạnh một thân khí thể Thất Giai đỉnh phong của hắn không giữ lại chút nào ầm ầm phóng ra bên ngoài.

- Ầm! Đùng!

Đối diện với khí thể kinh thiên động địa đám Vong Linh Sinh Vật còn chưa kịp đến gần ba người thì đã bị nghiền thành bột mịn bay vào trong gió.

- Đi thôi!

Sau khi giải quyết xong những kẻ cản đường Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt kêu lên một tiếng ba người tiếp tục đi về phía trước trên đường đi bọn họ lại gặp thêm vài đội Vong Linh Sinh Vật nữa cản đường nhưng tất cả bọn chúng đều bị ba người thay nhau dễ dàng giải quyết.

Một ngày một đêm sau cuối cùng ba người cũng đã đến trước Cổ Thần Điện ở trung tâm sa mạc.

- Ấm ầm...

Nhưng mà lúc ba người chuẩn bị đi vào trong thì từ từ dưới nền đất trước cửa thần điện đột nhiên có hai con Cốt Long bò lên mỗi con đều có thân thể dài hơn trăm trượng toàn thân phát ra một loại ánh sáng trắng ngà.

- Nhân loại ngu xuẩn các người là ai mà lại dám đến đây quấy nhiễu Mạt Hàn Luân Tác điện hạ vĩ đại thanh tu!!

Một con Cốt Long trong đó nhìn ba người quát lớn một tiếng.

- Chỉ là hai con trùng nhỏ bé mà khẩu khí to lớn ghê! Nhanh gọi tên tiểu tử Mạt Hàn Luân Tác ra đây cho ta xem mặt để xem hắn thật ra là thần thánh phương nào?

Nạp Lan Nhược Yên cười lạnh nói.

- Nhân loại ngu xuẩn, người sẽ phải trả giá đắt cho những lời nói và hành động vô tri của mình khi Mạt Hàn Luân Tác điện hạ có được Thần Cách thì ngài ấy nhất định sẽ xé xác các người ra làm trăm mảnh tiếp đó sẽ biến các người thành Khô lâu nô lệ ti tiện nhất!!

Hai con Cốt Long phản nộ gầm lên.

- Thần Cách? Trường Minh hai bọn chúng nói trong Thần Điện này có Thần Cách. Không lẽ vì vậy nên chàng mới dẫn hai người bọn thiếp tới đây!!

Nạp Lan Nhược Yên nghe được lời của hai con Cốt Long thì nhìn Đông Phương Trường Minh kinh ngạc hỏi.

- Đúng vậy! Theo ta biết thì Thần Cách bên trong là của Minh Thần Gia Long chỉ cần luyện hóa được nó thì các nàng sẽ rút ngắn được rất nhiều thời gian để khôi phục thực lực!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái nói.

- Như vậy thì thiếp không khách sáo rồi!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy thì hưng phấn kêu lên sau đó hóa thành một đạo hào quang muốn xông vào trong Thần Điện.

- Ầm!

Nạp Lan Nhược Yên cũng hóa thành một đạo hào quang đuổi theo tỷ tỷ của mình.

- Nhân loại đáng chết. Đứng lại cho ta!!

Hai con Cốt Long thấy vậy đồng loạt gầm to một tiếng sau đó lao tới ngăn chặn hai người lại.

Hai con Cốt Long này khi còn sống đều đã đạt là Thất Giai - Thần Long cảnh giới sau khi chết hóa thành Vong Linh Sinh Vật tuy thực lực có chút giảm sút nhưng vẫn thuộc loại cường giả đỉnh cao trên Đại Lục, hai con liên thủ muốn bảo vệ Cổ Thần Điện này có thể nói là thừa sức.

Nhưng đáng tiếc hôm nay bọn chúng lại gặp phải đôi tỷ muội biến thái nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên thực lực của hai người lúc này tuy chỉ khoảng Ngũ Giai trung kỳ nhưng mà bí pháp và tuyệt kỹ thì lại nhiều vô số kể lại có một tên Thất Giai cường giả là Đông Phương Trường Minh đứng sau lưng trợ trận cho nên chỉ khoảng nửa khắc sau xương đầu của hai con Cốt Long đã bị hai nàng đánh tan linh hồn chi hỏa trong đó triệt để tiêu tán từng mảnh xương to lớn rơi vãi khắp nơi trên nền cát vàng.

Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên nhanh chóng bước vào trong Cổ Thần Điện.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 128: Đồ Hạo (1)

Khi ba người Đông Phương Trường Minh bước vào bên trong Cổ Thần Điện thì chỉ thấy bên trong đại điện rộng lớn vô biên là một cái tế đài cao vút hơn trăm trượng. Bên trên phát ra hào quang thánh khiết chói mắt ở trung tâm của đám hào quang là một quang trụ khổng lồ bao bọc một thân thể quái vật to lớn ở bên trong.

Bộ dạng của quái vật này vô cùng đáng sợ toàn thân bao phủ vảy lân màu xanh, không giống người cũng không giống thú, cao chừng ba thước, thân người nhưng lại mọc ra một cái đuôi cá sấu, chân tay giống như dã thú, móng vuốt mọc dài sắc nhọn, trên đầu có ba chiếc sừng nhọn hoắt như là một chiếc vương miện.

Hắn chính là Bất Tử Quân Vương thống trị mảnh Tử Vong Sa Mạc này Mạc Hàn Luân Tát.

- Nhân loại ba người các người thật ra là ai sao lại dám đến đây quấy nhiễu ta thanh tu?

Mạc Hàn Luân Tát nhìn thấy ba người Đông Phương Trường Minh bước vào thì trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Chỉ bằng vào một con Khô Lô thành tinh như người vẫn chưa đủ tư cách biết được thân phận của chúng ta! Bốn tọa niệm tình người tu luyện không dễ dàng gì mới có thành tựu như hôm nay chỉ cần người chịu giao ra Minh Thần Thần Cách ta sẽ tha cho người một con đường sống. Thế nào hả??

Đông Phương Trường Minh nhìn Bất Tử Quân Vương cười lạnh nói.

- Người muốn chết!

Mạc Hàn Tát Luân tức giận quát lên một tiếng.

- Ngang ngang ngang.....

Dưới dự điều khiển của hắc thiên địa nguyên khí trong Cổ Thần Điện nhanh chóng hội tụ lại hóa thành năm con Thần Long hung mãnh gầm vang xông thẳng đến chỗ ba người Đông Phương Trường Minh.

- Chiêu thức cũng được nhưng mà muốn giết bọn ta thì còn kém xa lắm!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó đưa tay phải ra đánh ra một đạo bạch sắc chưởng cương.

- Ầm!

Trong lúc nhất thời chỉ năm con Thần Long đều bị ép thành bột mịn bạch sắc chưởng cương không chút dừng lại trực tiếp ép thẳng về phía Mạc Hàn Luân Tát đang ở bên trong kết giới.

- Ầm! Đùng!!

Khi chưởng cương va chạm với kết giới trong nháy mắt một tiếng nổ kinh thiên động địa lập tức vang lên tiếp theo đó chỉ thấy một màn sáng trắng xóa bắn ra bốn phía khiến cho những người trong đại điện không thể nào mở mắt được.

- Grao! Nhân loại đa tạ sự ngu xuẩn của người đã giúp ta thoát khỏi cái phong ấn chết tiệt này. Để đền đáp ta hứa sau khi giết các người ta sẽ luyện cơ thể của các người thành Thi Vu để bọn chúng có thể suốt đời phục vụ cho Bất Tử Quân Vương - Mạc Hàn Luân Tát ta đây!!

Một lát sau khi màn sáng tan biến chỉ thấy Mạc Hàn Luân Tát lông tóc vô thương từ bên trên tế đàn nhảy xuống trên mặt lộ ra một cười nanh ác nhìn ba người Đông Phương Trường Minh nói.

Nhìn thấy tình cảnh lúc này hiển nhiên là một đòn vừa rồi của Đông Phương Trường Minh chẳng những không đạt được hiệu quả như mong muốn mà còn vô tình làm cho Bất Tử Quân Vương thoát khỏi cấm chế.

- Hừ! Đừng si tâm vọng tưởng!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy hừ lạnh một tiếng sau đó chủ động tiến lên xông thẳng về phía Mạc Hàn Luân Tát.

- Nếu người đã tự tìm chết thì ta sẽ thành toàn cho người!!

Bất Tử Quân Vương lạnh giọng nói một tiếng rồi cũng xông lên phía trước.

- Âm ầm ầm....

Chỉ trong chớp mắt hai đại cường giả đã giao thủ bốn, năm mươi chiêu từng đạo ba động năng lượng đáng sợ từ trong cơ thể của bọn họ không ngừng phát ra ra bên ngoài nếu không phải có trận pháp cổ xưa do Minh Thần lưu lại bảo hộ thì e rằng lúc này cả tòa Cổ Thần Điện này đã sớm hóa thành tro bụi.

Hai tỷ muội Nhược Thủy, Nhược Yên thấy vậy lập tức nhanh chóng lui ra ngoài tuy hai người rất muốn xông lên trợ giúp cho Đông Phương Trường Minh nhưng bọn họ đều hiểu rằng lực lượng bây giờ của mình còn rất yếu nếu tùy tiện xông lên chẳng những không giúp được người mình yêu mà ngược lại còn liên lụy đến hẳn.

- Trích Tinh Thủ - Phá!

Sau một lát chỉ nghe Đông Phương Trường Minh gầm vang một tiếng ầm ầm đánh ra một chưởng lên người đối thủ.

Uy lực của một chưởng này cực kỳ kinh người nó vừa đánh trúng lập tức phá nát lớp vẩy xanh trước ngực Bất Tử Quân Vương sau đó lại thừa thế tiếp tục xông tới Đông Phương Trường Minh như muốn chia Bất Tử Quân Vương ra làm hai vẩy.

- Grao...

Nhưng mà Bất Tử Quân Vương dù sao cũng là Thất Giai đỉnh phong cường giả làm sao có thể dễ dàng bó tay chịu chết như vậy chỉ nghe hấn gầm lên một tiếng như dã thú tiếp theo đó hung mãnh đánh một trảo lên người Đông Phương Trường Minh đẩy hấn lui về phía sau.

- A!

Sau khi đẩy lui kẻ địch Bất Tử Quân Vương lại gầm lên một tiếng nữa một lớp huyết vụ nồng đậm từ trong các lỗ chân lông trên người hấn tỏa ra ngoài.

Nơi huyết vụ đi qua các vết thương lớn nhỏ trên người Bất Tử Quân Vương đều dùng tốc độ mắt không thể nào thấy được nhanh chóng khôi phục lại trạng thái trước lúc giao chiến với Đông Phương Trường Minh.

- Nhân loại có thể ép ta tới mức phải thiêu đốt Bản Mạng Tinh Khí người thật sự rất lợi hại. Trước đây ta đúng là đã xem thường người! Nhưng mà người muốn tranh đoạt Thần Cách Minh Thần với ta người vẫn chưa đủ tư cách!!

Khi tất cả vết thương trên người khôi phục chỉ nghe Bất tử Quân Vương

nhìn Đông Phương Trường Minh trầm thấp nói một câu sau đó bước tới phía trước một bước.

- Âm!

Một bước này vừa bước ra mảnh sa mạc bên ngoài Cổ Thần Điện đột nhiên âm âm chấn động vô tận lực lượng nhanh chóng hội tụ trên người Bất Tử Quân Vương sở dĩ có hiện tượng này xảy ra là bởi vì trong vòng trăm dặm Tử Vong Sa Mạc đã bị Bất Tử Quân Vương luyện hóa trở thành một loại Linh Vực đặc thù của Tây Phương Tu Luyện Giả nó cũng giống như là Nội Thiên Địa của Đông Phương Tu Sĩ vậy có thể tùy thời cho chủ nhân mượn lực lượng để đối phó cường địch.

Nhưng hai bên cũng có một điểm khác nhau chính là Nội Thiên Địa tồn tại ở bên trong cơ thể người có thể theo chủ nhân đi bất cứ đâu còn Linh Vực thì lại nằm cố định ở một nơi ngoài cơ thể chỉ khi chủ nhân tiến thêm một bước linh ngộ được Pháp Tắc ngưng tụ ra Thần Cách trở thành một tên Chủ Thần nó mới bị thu vào cơ thể trở thành một cái Thần Quốc!!

Sau khi hấp thụ lực lượng của Linh Vực khí thể của Bất Tử Quân Vương trong thời gian ngắn tăng mạnh mơ hồ đã vượt qua cảnh giới Thất Giai đỉnh phong chạm đến ranh giới của Thần Vương cường giả!!

- Chết đi!

Bất Tử Quân Vương kêu lên một tiếng sau đó hung mãnh xông về phía Đông Phương Trường Minh.

- Nội Thiên Địa!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy vung tay lên một cái.

- Âm! Đùng!

Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh lập tức mở ra sau lưng hắn cuộn cuộn lực lượng từ trong đó tỏa ra bên ngoài.

- Đây là Nội Thiên Địa của ngươi? Bộ dáng nhìn qua cũng không tệ lắm nhưng mà muốn đối phó với lực lượng của Linh Vực đã được ta tế luyện hơn bốn nghìn năm đúng là không biết sống chết!!

Bất Tử Quân Vương nhìn thấy Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh xuất hiện không sợ hãi chút nào mà còn cuồng vọng cười to một tiếng sau đó lao thẳng vào trong đó.

- Không biết sống chết? Còn chưa hiểu rõ Nội Thiên Địa của ta là nơi như thế nào mà đã dám xông vào ta thấy ngươi mới đúng là thứ không biết sống chết!!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy như vậy cười lạnh một tiếng sau đó lại vung tay lên.

- Âm âm âm...

Vô số lôi điện lập tức từ bên trong Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh bắn ra tạo thành vô số sợi xích đâm xuyên qua người Bất Tử Quân Vương.

- Grao!

Đau đớn làm cho sắc mặt Bất Tử Quân Vương trầm xuống không nhịn được kêu lên một tiếng đồng thời cũng làm cho đầu óc của hắn nhanh chóng tỉnh táo lại biết được hành động vừa rồi của mình quả thật quá mức vọng động. Bất Tử Quân Vương lập tức muốn lui khỏi đây nhưng mà cho dù hắn cố gắng như thế nào cũng không thể nào thoát khỏi lồng chim do Đông Phương Trường Minh tạo ra.

- Chết đi!

Đông Phương Trường Minh đứng trên cao quát lên một tiếng hàng tỉ lời điện đang trói chặt Bất Tử Quân Vương đồng thời nổ tung khiến cho thân thể có thể so được với Thần Linh của hắn cũng không chịu nổi áp lực.

- Rắc rắc rắc...

Trong lúc nhất thời tiếng xương cốt nứt vỡ không ngừng vang lên trong đại điện từng mảnh xương cốt từ trên người Bất Tử Quân Vương không ngừng rơi xuống trên mặt đất.

- Nhân loại... ta hận... ta hận... ta hận a!!

Sau một lúc chỉ nghe Bất Tử Quân Vương thét lên mấy tiếng sau cùng rồi hóa thành một lớp khói tro bụi bay đi theo gió.

- Phù! Nhược Thủy, Nhược Yên các nàng có thể vào rồi!!

Sau khi giải quyết xong đối thủ Đông Phương Trường Minh đóng Nội Thiên Địa lại nhìn ra bên ngoài kêu lên một tiếng.

- Trường Minh huynh đã giải quyết xong rồi sao?

Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nạp Lan Nhược Yên đang đứng ở bên ngoài nghe thấy tiếng gọi của Đông Phương Trường Minh thì lập tức từ bên ngoài đi vào nhìn hắn hỏi.

- Ủm! Bây giờ chúng ta chỉ cần phá hủy cái tế đài đó thì có thể lấy được Thần Cách Minh Thần rồi!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu nói.

- Như vậy chúng ta mau làm thôi!!

Hai tỷ muội nghe vậy đồng thời vui vẻ kêu lên một tiếng sau đó ba người đồng thời đồng thời phát lực đánh về phía tế đàn.

- Ầm!

Dưới lực lượng của ba người không bao lâu sau cái tế đàn to lớn đã ầm ầm nổ tung tiếp đó chỉ thấy một viên Thần Cách màu đen nhánh cùng với một mũi tên hoàng kim từ bên trong đó bay ra.

- Đó chính là Tử Vong Thần Cách không sai còn vật bên cạnh nó dường như là Xạ Nhật Thần Tiễn thánh vật của Quang Minh Thần Tộc thì phải?

Nạp Lan Nhược Thủy nhìn thấy mũi tên bên cạnh Tử Vong Thần Cách thì kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Đúng đó! Mũi tên đó chính là Xạ Nhật Thần Tiễn của Quang Minh Thần hệ nó được người ta đặt ở đây để trấn áp Thần Cách của Gia Long.

Đông Phương Trường Minh gật đầu xác nhận.

- Trường Minh sao chàng lại biết được chuyện này vậy?

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy hoặc hỏi.

- Chuyện này tạm thời nàng không biết! Cứ thu hai vật này lại trước đã!!

Đông Phương Trường Minh lắc nhẹ đầu nói.

- Ha! Cuối cùng cũng có thể ra ngoài rồi. Đa tạ các người đã giúp Bồn Thần giải quyết tên Khô Lâu chết tiệt đó!!

Trong lúc ba người đang nói chuyện thì bên trong không trung đột nhiên lại vang lên một tiếng nói người lên tiếng chính là Tử Vong Chủ Thần - Gia Long đang ẩn thân bên trong Thần Cách.

- Cái gì? Sao lại là các người Bạch Phát Ma Hoàng còn có Vi Vi An và Y Tư Kỳ nữa???

Nhưng mới nói được một nửa thì Gia Long bỗng nhiên hoảng sợ kêu lên một tiếng bởi vì hắn phát hiện ra ba người trước mặt mình không ngờ lại là ba tên Sát Tinh trong truyền thuyết đã tung hoành Thiên Giới một vạn năm trước.

- Sao người lại biết chúng ta? Theo bọn ta nhớ thì chúng ta chưa từng gặp mặt thì phải?

Ba người Đông Phương Trường Minh nghe vậy kinh ngạc nhìn Gia Long hỏi.

- Hừ! Đại danh của các người ở Thiên Giới có ai không biết chứ? Nhưng mà các người không phải đã chết trong Đại Thiên Kiếp rồi sao tại sao bây giờ lại còn sống ở đây??

Gia Long nhìn ba người hỏi ngược lại.

- Chuyện đó sao? Dù sao người cũng sắp chết rồi không cần biết đâu!!

Đông Phương Trường Minh cười lạnh một tiếng rồi hướng về phía Tử Vong Thần Cách trên không trung.

- Chết? Chẳng lẽ các người thật sự muốn luyện hóa ta sao?

Gia Long thấy vậy sợ hãi kêu lên một tiếng theo bản năng hắn lập tức muốn bỏ chạy đáng tiếc hắn bây giờ chỉ là một luồng tàn hồn làm sao có thể chạy thoát khỏi tay Đông Phương Trường Minh rất nhanh đã bị bắt lấy kéo tới trước mặt Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược yên để cho hai nàng chia nhau hấp thụ.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 129: Đỗ Hạo (2)

- Cảm thấy như thế nào?

Sau khi Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên chia nhau nuốt Thần Cách của Minh Thần - Gia Long vào Đông Phương Trường Minh lập tức nhìn bọn họ hỏi.

- Bọn thiếp cảm thấy rất tốt nhưng mà vẫn cần có một thời gian luyện hóa mới có thể đem tất cả lực lượng trong Thần Cách hóa cho mình dùng!!

Hai tỷ muội đồng thời trả lời.

- Được rồi! Như vậy hai nàng ở trong này luyện hóa ta ra bên ngoài hộ pháp cho!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái sau đó bước ra bên ngoài Cổ Thần Điện.

- Ầm!

Hai người Nạp Lan Nhược Yên, Nạp Lan Nhược Thủy đồng thời khoanh chân ngồi xuống nhắm hai mắt lại bắt đầu chuyên tâm luyện hóa lực lượng Thần Cách mà mình vừa hấp thu.

Thời gian như nước trong chớp mắt đã một tháng trôi qua.

Một ngày này Đông Phương Trường Minh đang ngồi bên ngoài Cổ Thần Điện đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức bất thường đang nhanh

chóng tiến về phía mình lập tức mở hai mắt ra.

- Tử Vong Sa Mạc này vốn hoang vắng sao hôm nay lại có người đến? Không lẽ là đám người Vong Linh Giáo Hội tín ngưỡng Gia Long cảm nhận được biến đổi ở Cổ Thần Điện cho nên mới tiến vào đây quan sát? Không đúng! Khí tức này tràn đầy cảm giác cương dương không giống với Vong Linh Ma Pháp Sư âm u. Vậy thật ra là đây??

Trong lòng Đông Phương trường Minh nghi hoặc thầm nghĩ nhưng sau một lúc vẫn không có kết quả hẳn chỉ có thể đứng dậy hóa thành một đạo hào quang bay về phía khí tức kỳ dị đó phát ra.

Một lát sau Đông Phương Trường Minh cuối cùng cũng đã chạm mặt kẻ xâm nhập ở phía Bắc của Tử Vong Sa Mạc chỉ thấy đó là một người thanh niên trên dưới hai mươi tuổi thân khoác một bộ trường bào màu vàng rộng thùng thình khuôn mặt sáng ngời tràn đầy quý khí ánh mắt lấp lóe từng tia tinh quang kiêu ngạo đúng là có tướng nhân trung chi long nhưng mà làm Đông Phương Trường Minh chú ý hơn cả là thực lực của người thanh niên này, hẳn không ngờ lại là một tên Lục Giai sơ kỳ cao thủ.

- Người là ai?

Đông Phương Trường Minh nhìn người thanh niên nghi hoặc hỏi với thực lực và tuổi tác của người thanh niên thì không thể nào là hạng người vô danh trên Đại Lục được vậy tại sao trước giờ Đông Phương Trường Minh lại chưa từng có tư liệu nào về hẳn chứ?

- Ta là Đỗ Hạo tộc nhân của Đông Thổ Hoàng Tộc gặp qua Đông Phương Hầu!

Người thanh niên nghe thấy câu hỏi Đông Phương Trường Minh thì chấp tay nói.

- Ha! Vốn chỉ là một Gia tộc nô bộc của Thần Chiến trải qua vạn năm không ngờ lại dám cuồng vọng tự xưng là Đông Thổ Hoàng Tộc. Đồ Gia các người đúng là khiến cho người ta buồn cười!!

Khi nghe người thanh niên báo ra cái tên " Đồ Hạo " thì trên mặt Đông Phương Trường Minh thoáng hiện ra vẻ kinh ngạc nhưng rất nhanh đã biến thành sự khinh thường nhàn nhạt nói một câu.

- Không ngờ người lại biết rõ lai lịch của Đồ Gia chúng ta như vậy. Xem ra lời đồn mà ta nghe được là không sai người quả nhiên là một tên Thượng Cổ cường giả chuyển thế xem ra quyết định đi tìm người trước của ta là không sai ha ha ha...

Nghe được những lời châm chọc của Đông Phương Trường Minh đối với gia tộc của mình Đồ Hạo chẳng những không nổi giận mà còn cười lớn nói.

- Người tìm ta? Người muốn làm gì?

Đông Phương Trường Minh kinh ngạc hỏi.

- Nói thật cho người biết mấy tháng trước một vị Lão Tổ tông trong Đồ Gia Huyền Giới chúng ta quan sát tinh tượng tính toán ra được đứa con trong truyền thuyết của Thần Chiến đã xuất hiện cho nên cứ ta cùng với một số huynh đệ khác ra ngoài truy sát hắn sau đó chính thức sẽ bắt đầu triển khai bá nghiệp của Đồ Gia chúng ta thống nhất Đông Phương Đại Lục. Nhưng mà ta đối với việc dùng một tên vô danh tiểu tốt ngay cả tên cũng không biết làm hòn đá kê chân đầu tiên trong việc triển khai hùng đồ bá nghiệp của ta không có chút hứng thú nào vì vậy ta mới đi tìm Đông Phương Trường Minh người!!

Đồ Hạo nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Người nói nhiều lời như vậy mục đích chính là muốn khiêu chiến ta?

Đông Phương Trường Minh trầm ngâm hỏi.

- Đúng vậy! Hôm nay ta tới chính là để khiêu chiến người!!

Đỗ Hạo kêu to một tiếng quanh thân phát ra một luồng chiến ý kinh thiên động địa ép thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Hừ! Nếu người muốn chết thì ta sẽ giúp người!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười lạnh một tiếng tuy thực lực của Đỗ Hạo lúc này không biết vì sao mà cao hơn trong " nguyên tác " một bậc nhưng mà hắn cũng không để tâm đến vấn đề này lắm bởi vì trong mắt Đông Phương Trường Minh dù Đỗ Hạo có cường đại đến mức nào thì hắn cũng có thể giải quyết trong vòng mười chiêu!!

- Đừng nói nhiều nữa! Tới đi!!

Đỗ Hạo quát lên một tiếng sau đó lật tay âm âm đánh ra một đạo chưởng cương màu tím sẫm chiêu thức hắn dùng chính là Thần Gia - Diệt Thiên Thủ.

- Ha!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cười nhạt một tiếng sau đó cũng lật tay đánh ra một chưởng cương màu trắng.

- Âm! Đùng!!

Hai đạo chưởng cương vừa va chạm với nhau lập tức gây ra một tiếng nổ vang trời sau đó chỉ thấy thân thể của Đông Phương Trường Minh hơi run lên một chút còn Đỗ Hạo lại trực tiếp bị đẩy về phía sau há miệng phun ra một ngụm máu tươi. Chỉ sau một chiêu mạnh yếu giữa hai đã quá rõ ràng!

- Đông Phương Trường Minh người quả nhiên không làm ta thất vọng! Lại tới đi!!

Nhưng mà chuyện này cũng không làm cho Đỗ Hạo e ngại mà ngược lại còn kích thích chiến ý mạnh lên thêm một phần chỉ nghe hắc cao giọng quát lên một tiếng tiếp theo đó chỉ thấy hắc lại lần nữa đánh ra một chiêu Diệt Thiên Thủ.

Không! Lần này Đỗ Hạo không phải phát ra một chiêu Diệt Thiên Thủ nữa mà là một lần liên tục đánh ra hơn mười chiêu!

- Ầm!

Mười cái Diệt Thiên Thủ hợp lại thành một đạo chưởng cương lớn hơn trăm trượng mang theo khí thế kinh thiên động địa đánh thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Hay lắm!!

Nhìn thấy chưởng cương phá không đánh tới Đông Phương Trường Minh không nhịn được tán thưởng một tiếng. Đồng thời sự khinh thường đối với Đỗ Hạo trong lòng Đông Phương Trường Minh cũng đã bị một chiêu này đánh tan!

Giờ phút này hắc hiểu rằng Đỗ Hạo tuyệt không phải là loại " tiểu bối " mà bản thân có thể tùy tiện đánh bại mà là một cường địch có tiềm năng nguy hiểm. Nếu không cẩn thận ứng phó bản thân rất có thể sẽ thất bại trong trận chiến này.

- Trích Tinh Thủ!

Trong lòng suy nghĩ xong Đông Phương Trường Minh lập tức dốc toàn lực đánh ra một chưởng.

- Ầm! Đùng!!

Lại một tiếng nổ kinh thiên động địa nữa lại vang lên nhưng kết quả lần này lại khác với lần trước lần trước chỉ có một mình Đỗ Hạo là người bị chấn bay đi nhưng còn lần này ngay cả Đông Phương Trường Minh cũng bị lực phản chấn cường đại ép lui lại mấy bước

Dựa vào điều này có thể thấy lúc này Đỗ Hạo khi liều mạng thật sự có tư cách đấu với Đông Phương Trường Minh một trận!!

- Giết!

Sau khi ổn định thân hình Đỗ Hạo quát vang một tiếng tay phải cầm một thanh kim kiếm dài chừng một trượng phát ra hào quang màu vàng chói mắt xông thẳng về phía Đông Phương Trường Minh đây chính là tuyệt chiêu mạnh nhất của Đỗ Hạo hiện nay được hăn sáng tạo dựa trên nguyên lý đảo ngược Nghịch Thiên Thất Ma Dao của Thần Gia - Thuận Thiên Thất Thần Kiếm!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy sắc mặt trở nên vô cùng ngưng trọng tay phải nắm chặt lại Trích Tinh Thủ tràn đầy phù văn lập tức hiện ra.

- Ầm! Đùng!!

Trong chớp mắt khi Thần Kiếm - Tinh Thủ va chạm vào nhau chỉ nghe một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên âm thanh chấn động lan xa khắp bán kính năm dặm khiến cho tất cả người và động vật đều nháo nhào bỏ chạy!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 130: Đỗ Hạo (3)

- Âm ầm ầm....

Trong Tử Vong Sa Mạc hai đại cường giả Đông Phương Trường Minh và Đỗ Hạo dốc toàn lực quyết chiến những dòng năng lượng hùng mạnh từ trong cơ thể bọn họ tràn ra bên ngoài cộng thêm uy lực của từng đòn giao kích khiến cho bầu trời chấn động, mặt đất sụp xuống, không gian uốn cong thành đủ loại hình dáng cảnh tượng cứ như ngày tận thế phủ xuống vậy.

- Thuận Thiên Thất Thần Kiếm - Thất Kiếm Hợp Nhất - Sát Thần Diệt Tiên!!

Sau một lúc chỉ thấy Đỗ Hạo dậm chân xuống đất phóng thẳng lên trời gầm to một tiếng kinh thiên động địa rồi vung tay đánh ra một chiêu mạnh nhất của mình.

- Âm!

Trong chớp mắt thanh kim kiếm sáng rực trong tay hắt phóng to ra tới hàng trăm trượng chém thẳng xuống đầu Đông Phương Trường Minh.

- Liệt Thiên Thập Kích!

Đông Phương Trường Minh thấy kim kiếm chém về phía mình thì trên mặt hiện lên vẻ ngưng trọng hai tay không chút do dự lập tức đánh ra một trong những tuyệt chiêu mạnh nhất của bản thân.

- Âm!

Một tiếng nổ lớn vang lên lần đầu tiên va chạm chưởng cương của Đông Phương Trường Minh đã bị kim kiếm của Đỗ Hạo phá nát.

Nhưng mà Đông Phương Trường Minh không ngờ vẫn không lộ ra vẻ kinh hãi chút nào mà còn mơ hồ lộ ra một nụ cười nhạt.

Đừng quên chỗ lợi nhất Liệt Thiên Thập Kích là " nhất chiêu thập lăng " mười tầng sóng liên miên nối nhau đưa kẻ địch vào chỗ chết hiện nay cái bị phá đi chẳng qua chỉ là tầng sóng đầu tiên sau nó vẫn còn tầng sóng thứ hai, tầng sóng thứ ba,... liên tục đánh vào Thuận Thiên Kiếm của Đỗ Hạo.

- Âm ầm ầm....

Trong lúc nhất thời trong không gian liên tục vang lên từng tiếng nổ to đất đá bốn phía đều bị cuốn bay lên trời tạo thành từng đợt bão cát.

- Âm! Đùng!!

Cuối cùng chỉ nghe thấy một tiếng vang giòn giã vang lên Thuận Thiên Kiếm của Đỗ Hạo đã bị đợt sóng thứ chín của Liệt Thiên Thập Kích phá tan.

- Phụt!

Tuyệt chiêu bị phá Đỗ Hạo lập tức há miệng phun ra một ngụm máu tươi toàn thân cho đảo muốn ngã.

- Âm!

Tầng sóng thứ mười của Liệt Thiên Thập Kích phá không lao tới chỗ Đỗ Hạo.

Nhìn thấy sát chiêu đoạt mạng không ngừng tới gần mình Đỗ Hạo dù có

kiên định đến đâu giờ phút này trên mặt cũng không khỏi lộ ra vẻ tuyệt vọng và không cam lòng.

Tuyệt vọng đương nhiên là vì Đỗ Hạo biết bản thân sắp mất đi tính mạng còn không cam lòng lại không phải là vì bản thân thua trong tay Đông Phương Trường Minh từ khi quyết định đi theo con đường cường giả Đỗ Hạo đã sớm đặt sinh tử ở ngoài thân rồi sở dĩ hắn không cam lòng là bởi vì hắn cảm thấy có lỗi với muội muội cũng là người yêu của mình - Đỗ Linh đang đợi hắn khải hoàn trở về ở Đỗ Gia Huyền Giới!

- Không... ta không thể chết.... Linh nhi đang đợi ta đem theo chiến thắng trở về quang minh chính đại cưới muội ấy ta không thể chết ở đây. Lực lượng... lực lượng ta cần lực lượng!!

Nghĩ đến Đỗ Linh trên mặt Đỗ Hạo xuất hiện vẻ điên cuồng không ngừng gầm to từng tiếng.

- Âm!

Theo những kêu phát ra trong đầu Đỗ Hạo đột nhiên vang lên một tiếng nổ vang giống như là một đạo phong ấn nào đó đã bị mở ra vậy.

- Âm ầm ầm...

Tiếp theo đó dị biến lập tức xảy ra chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện hàng loạt tia sét một luồng khí thể đỏ như máu tràn ngập cảm giác tà ác từ trong hư không xuất hiện bao bọc cả người Đỗ Hạo lại giúp hắn cản một chương đoạt mạng!!

- Đông Phương Trường Minh lần này đa tạ người! Chúng ta lần sau tái chiến đi ha ha ha...

Đỗ Hạo đứng bên trong lớp huyết khí như là một Tuyệt Thế Ma Vương

nhìn Đông Phương Trường Minh phát ra một một tiếng cười quỷ dị sau đó hóa thành một đạo hào quang màu đỏ phá không bay đi.

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy cảnh đó thì trên mặt xuất hiện vẻ kinh ngạc không thể che dấu được bởi vì hắn phát hiện tình cảnh vừa rồi của Đỗ Hạo không ngờ lại giống như hắn lúc mới thức tỉnh năm đó!!

- Không lẽ là Đỗ Hạo cũng là một Đại Năng nào đó chuyển thế hay sao? Vừa rồi dưới sự dồn ép của ta đã vô tình làm cho hắn thức tỉnh??

Trong lòng Đông Phương Trường Minh âm thầm suy nghĩ theo bản năng hắn lập tức muốn đuổi theo xác minh thực hư của chuyện này nhưng mà khi nhớ đến hai người vợ của mình Nhược Yên, Nhược Thủy vẫn còn đang ở trong Cổ Thần Điện luyện hóa Minh Thần - Thần Cách thì hắn lại bỏ suy nghĩ này ra khỏi đầu lần nữa khoanh chân ngồi xuống dưới nền đất tiếp tục công việc hộ pháp của mình.

Một tháng sau.

- Âm!

Cánh cửa Cổ Thần Điện âm âm mở ra hai nàng Nhược Yên, Nhược Thủy từ bên trong đi ra.

- Trường Minh một tháng trước bọn thiếp ở bên trong cảm nhận được ở đây phát ra ba động chiến đấu thật ra đã xảy ra chuyện gì vậy?

Hai tỷ muội đảo mắt quan sát xung quanh một chút rồi lại nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

Đông Phương Trường Minh nhanh chóng thuật lại mọi chuyện đã xảy ra.

- Theo lời chàng kể thì tên Đỗ Hạo đó quả thật rất có thể là một vị Đại

Nàng chuyển thể xem ra tương lai chúng ta rất có thể sẽ gặp không ít phiền phức đây!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe xong thì nhú mày lại nói.

- Đúng vậy!

Nạp Lan Nhược Yên ở bên cạnh cũng gật đầu đồng ý.

- Chuyện này hai nàng không cần bận tâm tương lai nếu Đỗ Hạo thật sự quay lại tìm chúng ta thì cứ để ta ứng phó là được rồi!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói một tiếng.

- À phải rồi! Thực lực của các nàng đã khôi phục đến cảnh giới nào rồi?

Hơi dừng một chút hẳn lại tiếp tục hỏi.

- Lục Giai đỉnh phong!

Hai tỷ muội nhìn nhau một cái rồi đồng thanh nói.

- Sao lại vậy? Theo tính toán của ta viên Thần Cách đó ít nhất cũng có thể khiến cho hai nàng khôi phục đến cảnh giới Thất Giai đỉnh phong giống như ta mới đúng chứ?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Việc này cũng là vì thuộc tính của viên Thần Cách đó không hợp với thuộc tính của chúng ta cho dù năng lượng trong đó đúng là rất hùng hậu nhưng chúng ta muốn dùng được thì phải cẩn thận chặt lọc lại mới được nếu không e rằng sẽ gặp phải phản phệ!!

Nạp Lan Nhược Thủy trầm giọng nói một tiếng.

- Thì ra là vậy!

Đông Phương Trường Minh nghe xong thì gật đầu một cái trong lòng âm thầm trách mình quá nóng vội chỉ quan tâm đến năng lượng hùng hậu trong Thần Cách mà không quan tâm đến việc thuộc tính của nó có phù hợp cho Nhược Yên và Nhược Thủy hấp thu hay không.

- Trường Minh hay là thế này đi huynh đem mũi Xạ Nhật Tiễn lần trước cho bọn muội hấp thu đi mũi tên đó không những ẩn chứa lực lượng không thua kém Thần Cách của Gia Long mà còn có thuộc tính vô cùng phù hợp với bọn muội nếu có thể hấp thu được nó đừng nói là Thất Giai cho dù Chủ Thần cảnh bọn muội cũng có lòng tin có thể khôi phục lại!!

Đột nhiên lúc này Nạp Lan Nhược Yên lại nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

Nạp Lan Nhược Thủy tuy không nói chuyện nhưng cũng dùng ánh mắt mong chờ nhìn Đông Phương Trường Minh hiển nhiên nàng cũng giống như Nhược Yên đều rất muốn hấp thu lực lượng bên trong Xạ Nhật Tiễn.

Điều này cũng không thể trách bọn họ tham lam ai bảo lực lượng của Xạ Nhật Tiễn lại hùng hậu như vậy chứ đừng nói là bọn họ cho dù là bất cứ cường giả nào khác nhìn thấy nó nhất định cũng sẽ muốn đem nó luyện hóa.

- Việc này sao? Thật xin lỗi! Xạ Nhật Tiễn này vốn là vật mà Quang Minh Thần dùng để phong ấn Thần Cách Minh Thần bây giờ phong ấn đã bị phá ta muốn đem nó trả lại cho Quang Minh Giáo Đình dù sao năm đó bọn họ cũng có ơn với ta ta cũng không thể bội tình bạc nghĩa chiếm vật của bọn họ được!!

Ai ngờ lời nói của hai người vừa nói ra Đông Phương Trường Minh đã không chút do dự lắc đầu nói.

Hai người Nạp Lan Nhược Yên và Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy cũng không nói gì chỉ im lặng gật đầu một cái sau đó ba người đồng thời hóa thành ba đạo hào quang bay đi lần này mục tiêu của bọn họ là - Bái Đán Thành!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 131: Gặp Lại Cố Nhân.

Với tốc độ của mình rất nhanh ba người Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nhược Lan Nhược Yên đã bay đến đệ nhất đại thành ở Tây Đại Lục - Bái Thổ Thành.

Khi đến nơi ba người cũng không trực tiếp bay vào trong thành mà đáp xuống ở một nơi gần đó sau đó từ từ đi bộ vào bên trong thành.

- Ba vị Quang Minh Thần Điện không cho phép người ngoài tự tiện tiến vào mời các người trở về đi!!

Lúc ba người đến trước Quang Minh Thần Điện ở trung tâm thành chỉ thấy có một tên kim giáp Thần Vệ bước tới trước mặt ba người trầm giọng nói.

- Tại hạ Đông Phương Trường Minh ngày hôm nay dẫn theo hai vị phụ nhân đến đây muốn gặp qua Quang Minh Giáo Hoàng một phen. Xin thông báo giúp!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trên mặt không có bất cứ biến hóa gì nhàn nhạt nói một tiếng.

- Tê! Người là Đông Phương Trường Minh!

Tên Kim Giáp Thần Vệ nghe vậy kinh hãi kêu lên một tiếng sau đó lập tức quẩn quít vô lễ của mình rồi nhanh chóng chạy vào bên trong Thần Điện bẩm báo.

- Giáo Hoàng đại nhân mời ba vị vào bên trong!

Sau một lát tên Kim Giáp Thần Vệ quay lại nhìn ba người Đông Phương Trường Minh cung kính nói một tiếng sau đó dẫn đường cho bọn họ đi vào một gian đại điện trống trải bên trong Thần Điện.

Người đứng bên trong đại điện là một trung niên nhân tóc vàng khuôn mặt hòa ái thân mặc một bộ pháp bào màu trắng rộng thùng thình chính là Quang Minh Giáo Hoàng.

- Đông Phương Hầu tôn quý không biết ngày hôm nay ngài hạ cố đến Quang Minh Thần Điện chúng ta là có chuyện gì?

Ông ta nhìn thấy ba người Đông Phương Trường Minh bước vào thì phát tay đuổi tên Kim Giáp Thần Vệ đi rồi trầm giọng hỏi.

- Giáo Hoàng đại nhân ngày hôm nay tại hạ đến đây là vì muốn thăm viếng một vị bạn cũ!!

Đông Phương Trường Minh cười nhẹ một tiếng nói.

- Bạn cũ? Đông Phương Trường Minh có bạn cũ nào Quang Minh Giáo Đình sao? Không lẽ là Hắc Mặc Tử? Không đúng! Ông ta và Đông Phương Trường Minh chỉ gặp nhau một lần trong hôn lễ của hắc hai người không thể nào là bạn cũ được! Vậy thật ra người đó là ai đây??

Quang Minh Giáo Hoàng nghe vậy nghi hoặc thầm nghĩ nhưng sau một lúc vẫn không tìm được đáp án.

- Đông Phương Hầu tôn quý không biết bạn cũ mà ngài muốn gặp là?

Ông ta chỉ có thể mở miệng hỏi Đông Phương Trường Minh.

- Người bạn cũ đó của ta chính là kẻ đã giao cho tấm lệnh bài này!!

Đông Phương Trường Minh cười nhẹ một tiếng sau đó lấy từ trong người ra một tấm lệnh bài đưa cho Giáo Hoàng xem.

Vừa nhìn thấy tấm lệnh bài trong tay Đông Phương Trường Minh sắc mặt Giáo Hoàng lập tức đại biến cũng khó trách hắn lại có phản ứng như vậy bởi vì tấm lệnh bài trước mặt hắn lúc này chính là vật đại diện cho thân phận Trưởng lão của Quang Minh Giáo Đình do đích thân Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất và Thủ tịch Đại Trưởng lão Lâm Lôi cùng nhau chế tạo ra một vạn năm trước!!

Đông Phương Trường Minh lại có được nó. Vậy thân phận của hắn không cần nói cũng đã biết! Bây giờ chỉ còn một chuyện làm Giáo Hoàng nghi hoặc đó chính là người bạn cũ mà hắn vừa nói đến là ai mà thôi!!

- Đông Phương Hầu.... không.... là Đông Phương Trường lão không biết người bạn cũ của ngài là?

Ông ta lập tức nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Người bạn cũ đó của ta gọi là Lâm Lôi Giáo Hoàng ta muốn nhờ ngài thông báo với người bạn cũ của ta là ta muốn gặp hắn không biết có được hay không?

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói.

- Được! Đương nhiên là được! Ta sẽ lập tức giúp Đông Phương Trường lão thông báo cho Đại Trưởng lão!!

Giáo Hoàng nghe vậy kêu lên một tiếng sau đó lập tức rời đi.

Đông Phương Trường Minh cùng với Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên đứng ở đại điện kiên nhẫn chờ đợi.

- Âm!

Sau một lúc lâu trong hư không đột nhiên lại vang lên một tiếng nổ to tiếp đó chỉ thấy một đại hán lưng hùm eo gấu xuất hiện trước mặt Đông Phương Trường Minh.

- Đông Phương Trường Minh ta còn tưởng ngươi chết rồi chứ!!

Tên đại hán nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Ta đúng là đã chết nhưng bây giờ lại sống lại rồi ngược lại là ngươi mấy năm sống như thế nào?

Nghe thấy những lời này Đông Phương Trường Minh không chút tức giận mà còn nhìn đại hán thản nhiên nói một tiếng.

- Ta? Đương nhiên là sống còn tốt hơn năm đó rất nhiều rồi!!

Đại hán trầm giọng đáp lời.

- Ha ha ha...

Tiếp đó chỉ thấy cả hai người cùng cười lớn mấy tiếng rồi bước lên một bước đưa tay ra thân mật ôm chặt lấy đối phương.

- Lâm Lôi để ta giới thiệu với ngươi hai người này là Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên là hai vị thê tử đã trải qua không biết bao nhiêu hoạn nạn của ta!!

Sau khi buông ra Đông Phương Trường Minh đưa tay chỉ vào hai tỷ muội Nạp Lan đứng phía sau trầm giọng nói một tiếng.

- Lâm Lôi gặp qua hai vị!!

Lâm Lôi nghe vậy lập tức trịnh trọng kêu lên một tiếng.

- Bọn ta gặp qua Lâm Lôi huynh!

Hai tỷ muội cũng lập tức đáp lễ cứ thế hai bên lại khách khí với nhau một chút rồi phân chia chủ khách ngồi xuống.

- Lâm Lôi Giáo Hoàng đại nhân đâu rồi!!

Lúc này Đông Phương Trường Minh mới nhìn Lâm Lôi kêu lên một tiếng.

Giáo Hoàng trong lời nói của hắn đương nhiên chính là chỉ Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất.

- Sư phụ lão nhân gia dạo gần đây cảm nhận được tu vi của mình có dấu hiệu đột phá cho nên đang bế quan bên trong Thánh Giới. Trường Minh người sao lại tìm ông ấy chẳng lẽ có chuyện gì sao?

Lâm Lôi trầm giọng hỏi.

- Đúng vậy. Ta có một vật muốn giao cho ông ấy!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu nói.

- Là vật gì vậy?

Lâm Lôi nghi hoặc hỏi.

- Là thứ này!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói một tiếng sau đó lấy Xạ Nhật Tiễn từ trong không gian giới chỉ ra đưa đến trước mặt Lâm Lôi.

- Đây... đây.. Trường minh đây có phải là Xạ Nhật Tiễn trong truyền

thuyết không?

Lâm Lôi nhìn thấy Xạ Nhật Tiễn trước mặt mình thì kinh hãi nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Đúng vậy chính là nó.

Đông Phương Trường Minh gật đầu xác nhận một cái sau đó đem những chuyện bản thân đã trải qua ở Tử Vong Sa Mạc kể hết cho Lâm Lôi nghe.

- Trường Minh lần này người đúng là đã giúp cho Quang Minh Giáo Đình chúng ta một chuyện lớn xin hãy nhận của Lâm Lôi này ba lạy!!

Khi nghe xong mọi chuyện Lâm Lôi kích động kêu lên một tiếng sau đó quỳ xuống mặt đất bộ dáng như thật sự muốn hành lễ với Đông Phương Trường Minh vậy.

- Lâm Lôi người không cần hành đại lễ như vậy dù sao ta cũng có thể xem là một thành viên của Quang Minh Giáo Đình đem Xạ Nhật Tiễn trở về đây cũng xem như là trách nhiệm của ta...

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không chút do dự vội vàng lên tiếng can ngăn.

- Trường Minh nếu người còn ngăn ta thì chúng ta không còn là huynh đệ nữa!!

Nhưng hắn còn chưa nói hết lời thì đã bị Lâm Lôi lên tiếng cản lại sở dĩ Lâm Lôi kiên quyết làm như vậy là bởi vì hắn là người biết rõ độ quan trọng của Xạ Nhật Thần Tiễn hơn ai hết nó không chỉ đơn giản là một món pháp bảo cường đại mà còn là một phần thân thể của Quang Minh Thần đời thứ nhất tương lai Quang Minh Thần có trở về được hay không đều phải dựa vào nó. Chỉ bằng vào điểm này đừng nói là ba lạy cho dù là ba mươi lạy hắn cũng

nguyện ý làm.

- Âm!

- Âm!

- Âm!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy im lặng không nói tiếng nào nữa tiếp nhận ba lạy của Lâm Lôi.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 132: Hoàng Cung Đại Chiến (1)

- Trường Minh lần này người nhất định phải ở lại đây chơi một thời gian đó!

Sau khi đứng lên Lâm Lôi lại nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Cái này sao? Không có vấn đề. Dù sao sắp tới bọn ta cũng không có kế hoạch gì ở lại đây chơi mấy tháng cũng không sao nhưng mà người nhất định phải thiết đãi bọn ta cho tốt đó. Biết không?

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói.

- Yên tâm đi! Ta nhất định sẽ dẫn người đi tham quan hết những danh lam thắng cảnh của Tây Đại Lục này để tận hết tình chủ khách!!

Lâm Lôi nghe vậy cười to nói.

- À phải rồi! Ta muốn vào Địa Ngục tầng thứ tư để thăm tên tiểu tử Vũ Thiên một lần không biết có được không? Ta đã hơn vạn năm rồi không gặp nó không biết nó bây giờ thế nào rồi!!

Hơi dừng một Đông Phương Trường Minh đột nhiên lại nói tiếp một câu.

Người mà hắn vừa nhắc đến không phải ai khác chính là đệ tử đầu tiên mà hắn đã thu nhận vào một vạn năm trước Đông Phương Vũ Thiên.

- Cái này sao? Chỉ sợ là không được rồi!!

Nghe nhắc đến cái tên Đông Phương Trường Minh nụ cười trên mặt Lâm Lôi đột nhiên biến mất thay vào đó là sự khó xử nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

- Tại sao ta lại không gặp được tiểu tử Vũ Thiên. Chẳng lẽ hắn đã xảy ra chuyện gì sao?

Đông Phương Trường Minh kinh ngạc hỏi.

- Đúng vậy! Một vạn năm trước khi Đại Phá Diệt diễn ra Địa Ngục cũng đột nhiên xảy ra đại biến ta và sư phụ phải dốc toàn lực mới có thể ổn định lại Địa Ngục nhưng sau đó khi hai người chúng ta kiểm tra lại thì phát hiện Đông Phương Vũ Thiên không biết tại sao lại biến khỏi Tầng Địa Ngục thứ tư bọn ta lập tức huy động nhân lực đi tìm khắp nơi nhưng qua một thời gian vẫn không có chút thu hoạch nên ta nghĩ e rằng... hắn đã chết trong lần đại biến đó rồi!!

Trên mặt Lâm Lôi lộ ra vẻ cảm khái nói.

- Trường Minh thật xin lỗi đã không bảo vệ được đệ tử của ngươi!!

Sau khi nói xong hắn lại chân thành thi lễ Đông Phương Trường Minh một cái.

- Lâm Lôi ngươi không cần làm vậy mỗi người đều có số mệnh của mình ta không trách người đâu!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì im lặng một chút rồi lại nói.

Đông Phương Vũ Thiên là đệ tử đầu tiên mà Đông Phương Trường Minh thu nhận khi nghe tin hắn chết đi nếu nói Đông Phương Trường Minh không chút đau buồn thì thật sự là quá giả dối nhưng dù có đau buồn thế nào thì chuyện này cũng đã thành sự thật không thể nào thay đổi được nữa hắn cũng

không thể vì nó mà trách móc người khác được nếu phải trách thì chỉ có thể trách số mạng của Đông Phương Vũ Thiên không tốt mà thôi.

- Đa tạ!

Lâm Lôi trịnh trọng kêu lên một tiếng.

....

Thời gian như nước trong chớp mắt ba người Đông Phương Trường Minh đã ở lại làm khách tại Quang Minh Giáo Đình được bốn tháng.

Một ngày này hai người Đông Phương Trường Minh và Lâm Lôi đang luận võ với nhau ở trong một gian tiểu viện còn hai tỷ muội Nạp Lan đang ngồi ở một bên quan sát.

- Âm ầm ầm...

Chỉ thấy ở trên không trung từng đạo ba động năng lượng đủ màu không ngừng từ bên trong cơ thể hai người phát ra bên ngoài làm cho không gian uốn cong thành đủ loại hình dáng.

Tuy lúc này cảnh giới của Đông Phương Trường Minh hơi thấp hơn Lâm Lôi một bậc nhưng bằng vào kinh nghiệm chiến đấu phong phú của mình hẳn vẫn có thể đánh ngang tay với đối thủ.

Đương nhiên chuyện này một phần cũng là bởi vì Lâm Lôi cố ý áp chế thực lực của mình ở mức độ Thần Vương sơ kỳ.

- Cốc cốc cốc...

Đột nhiên lại có tiếng gõ cửa vang lên.

- Là ai!

Đông Phương Trường Minh và Lâm Lôi nghe thấy âm thanh đó đồng thời đáp xuống mặt đất sau đó nhìn ra cửa kêu lên một tiếng.

- Đại Trưởng Lão, Đông Phương Trường lão là ta!

Bên ngoài cửa vang lên giọng nói của Giáo Hoàng đương nhiệm.

- Thì ra là Y Nhĩ Hoa mau vào đi!

Lâm Lôi nghe vậy thì kêu lên một tiếng.

- Két!

Giáo Hoàng - Y Nhĩ Hoa lập tức đẩy cửa tiến vào.

- Người đến đây là có chuyện gì?

Lâm Lôi trầm giọng hỏi.

- Bẩm Đại Trưởng lão hôm nay ta đến đây là muốn bẩm báo một chuyện quan trọng có liên quan đến Đông Phương Trường lão!

Giáo Hoàng - Y Nhĩ Hoa trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Có liên quan đến ta? Là chuyện gì?

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

Hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên đang ngồi một bên cũng đồng thời đưa mắt Y Nhĩ Hoa chờ hẵn nói tiếp.

- Đông Phương Trường lão hai vị tiểu thư ta vừa mới nhận được tin tức ba ngày trước ở Hoàng cung Đại Sở quốc ở Đông Đại lục có khí tức Dịch bảo kinh thiên động địa xuất hiện hiện giờ tất cả các Lão quái vật trong Tu Luyện giới

Đông - Tây Đại lục đều đã ở Sở đô đợi khi dị bảo xuất thế sẽ ra tay cướp đoạt!!

Giáo Hoàng - Y Nhĩ Hoa trầm giọng nói.

- Cái gì? có thật không?

Tuy lời nói của hắn chỉ có mấy câu ngắn ngủi nhưng đã làm cho ba người Đông Phương Trường Minh kinh hãi đồng loạt kêu lên một tiếng.

- Đây là tin tức do mật thám của Giáo Đình thường trú ở Sở Đô báo về tuyệt đối không có sai lầm!!

Giáo Hoàng - Y Nhĩ Hoa khẳng định nói.

- Trường Minh cha mẹ bọn muội còn ở bên trong Sở Đô chúng ta không thể bỏ mặc bọn họ như vậy được chúng ta mau trở về thôi!!

Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy kinh hãi nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

- Được!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy không chút do dự gật đầu một cái.

- Lâm Lôi huynh cáo từ rồi!

Sau đó chỉ thấy hắn nhìn Lâm Lôi trầm giọng kêu lên một tiếng tiếp theo đó cùng với hai tỷ muội Nạp Lan hóa thành ba đạo hào quang bay lên trời muốn phá không trở về Đại Sở.

- Trường Minh huynh đợi đã!

Nhưng mà bọn họ còn chưa đi được bao xa thì đột nhiên lại nghe thấy

tiếng nói của Lâm Lôi vang lên phía sau.

- Lâm Lôi huynh có chuyện gì?

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy thì quay đầu lại không kiên nhẫn hỏi Lâm Lôi.

- Ta cảm thấy nơi này cách Sở Đô xa như vậy tốc độ của ba người các người dù nhanh cũng chưa chắc về kịp, hay là các người cưỡi Thập Khắc Tư của ta trở về đi như vậy sẽ nhanh hơn!!

Lâm Lôi nhìn ba người trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Đại Trưởng lão làm vậy có được không?

Giáo Hoàng - Y Nhĩ Hoa ở bên cạnh nghe vậy không nhịn được kinh ngạc kêu lên một tiếng phải biết rằng Long đối với mỗi một Long Kỳ Sĩ luôn là đồng bạn không thể tách rời a! Một Long Kỳ Sĩ nếu thiếu đi đồng bạn của mình thì thực lực nhất định sẽ giảm mạnh nhưng mà bây giờ Đại Trưởng lão lại đem Thần Long đã ở bên cạnh mình hơn vạn năm cho người khác mượn cho dù đó có là chí giao đi nữa thì như vậy cũng là có chút không thích hợp a!!

-Hừ! Có gì mà không thích hợp chứ? Trưởng Minh huynh giúp chúng ta tìm Xạ Nhật Tiến về ta cho huynh ấy mượn Thập Khắc Tư dùng một lần cũng là đúng thôi!!

Lâm Lôi trầm giọng quát lên một tiếng.

Giáo Hoàng - Y Nhĩ Hoa nghe vậy lập tức im lặng không nói gì nữa.

- Lâm Lôi đa tạ rồi!!

Mà đương nhiên sẽ Đông Phương Trưởng Minh không từ chối thiện ý của

Lâm Lôì đưa mắt nhìn hần trịnh trọng nói một tiếng rồi lập tức cùng với Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên bước lên Thất Gia Thần Long - Tháp Khắc Tư!

- Ngang!

Tiếp theo chỉ nghe Tháp Khắc Tư ngẩng đầu gầm to một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang kích bắn về phía Phương Đông.

- Bạn hữu của ta nguyện Quang Minh Thần phù hộ chuyển đi này của người mọi chuyện có thể thuận lợi.

Lâm Lôì đứng trên mặt đất nhìn theo phương hướng ba người Đông Phương Trường Minh vừa biến mất chân thành nói một tiếng sau đó đi trở về nơi ở của mình.

....

Ba ngày sau.

Với tốc độ ưu việt của Thần Long - Tháp Khắc Tư cuối cùng ba người Đông Phương Trường Minh cũng đã trở về tới Sở Đô.

Vừa về tới nơi ba người lập tức thu Tháp Khắc Tư vào trong Nội Thiên Địa của mình rồi chia nhau ra hành sự Đông Phương Trường Minh trực tiếp đi vào Hoàng cung tìm Lão Yêu Quái - Sở Huyền còn hai tỷ muội Nạp Lan thì đi tới Phủ Thừa tướng sắp xếp cho vợ chồng Nạp Lan Văn Thành đi tới nơi an toàn.

- Trường Minh rốt cuộc người cũng đã trở về rồi. Người có biết trong thời gian người rời đi đã xảy ra rất nhiều chuyện hay không?

Lúc này Lão Yêu Quái đang ở trong Cổ Thư Thất bàn bạc chuyện phòng

thủ kinh thành với bốn người thân tín Vĩnh, Trấn, Thiên, Hạ nhìn thấy Đông Phương Trường Minh tiến vào thì kêu lên một tiếng.

- Sở đại ca những chuyện đó ta đều đã biết rồi cho nên ta mới vội vã trở về đây trợ giúp người đối phó với kẻ địch đây!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Lão Yêu Quái kêu lên một tiếng.

- Tốt tốt tốt.... Người không then là nam nhân Đại Sở ta, có người ở đây thì ta có thể yên tâm rồi!!

Lão Yêu Quái nghe vậy không nhịn được kinh hỉ ha ha cười to nói mấy ngày qua ông ta gần như đã bị quần hùng trong Tu Luyện Giới ép tới thở không ra hơi mỗi lần nhắm mắt lại đều sẽ mơ thấy cơ nghiệp Đại Sở do mình một tay dựng lên bị bọn chúng hủy mất nhưng bây giờ Đông Phương Trường Minh đã trở về ông ta cũng không cần phải lo lắng nữa rồi.

Ông ta tin tưởng chỉ cần mình và Đông Phương Trường Minh liên thủ thì cho dù đám quần hùng đó có lợi hại đến đâu cũng sẽ bị bọn họ đánh cho hoa rơi nước chảy.

Tiếp theo Lão Yêu Quái và Đông Phương Trường Minh lại trò chuyện thêm mấy câu rồi bắt đầu cùng nhau thương lượng chuyện bố trí phòng thủ Sở Đô.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 133: Hoàng Cung Kịch Chiến (2)

Tối ngày hôm đó cả Hoàng tộc Đại Sở và tất cả đại thần đều đã di tản khỏi Kinh thành chỉ còn lại ba người Đông Phương Trường Minh cùng với Lão Yêu Quái đứng trên bầu trời Hoàng thành phóng mắt quan sát toàn bộ tình cảnh Sở Đô.

- Người nhiều thật Trường Minh chàng xem ở đây ít nhất cũng phải có tới mấy nghìn người đó!!

Nhìn thấy đám Tu Luyện Giả ẩn nấp bên dưới Nạp Lan Nhược Thủy không nhin được kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Ủm! Cũng may mà trong đám người này số lượng Lục Giai cao thủ cũng không nhiều lắm nếu không tối hôm nay chúng ta e rằng phải mệt rồi!!

Đông Phương Trường Minh cảm thán một tiếng.

- Đúng vậy!

Lão Yêu Quái ở bên cạnh nghe vậy lập tức gật đầu đồng ý. Cho dù ông ta và Đông Phương Trường Minh có là Thất Giai - Tiên Thần Cảnh cường giả đi chăng nữa nếu bị quá nhiều Lục Giai cao thủ vây công cũng sẽ có nguy cơ vẫn lạc rất cao.

- Trường Minh chàng xem bên kia kìa!!

Đột nhiên Nạp Lan Nhược Yên lại kêu lên một tiếng.

- Có chuyện gì?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy quay đầu nhìn lại nhưng vừa nhìn sắc mặt của hắn đột nhiên biến đổi bởi vì hắn nhìn thấy người quen rồi.

- Thần Nam? Sao hắn lại ở đây??

Nạp Lan Nhược Thủy vừa nhìn lại cũng kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Thần Nam? Đúng vậy người quen mà Đông Phương Trường Minh vừa nhìn thấy chính là Thần Nam giờ phút này hắn đang đứng lẫn bên trong dòng người bao vây Hoàng thành trên người khoác một tấm hắc bào đen kịt như muốn che dấu sự tồn tại của bản thân trải qua gần nửa năm không gặp thực lực của hắn không những đã khôi phục lại mà còn có những bước tiến mạnh mẽ giờ phút này đã đạt đến cảnh giới Ngũ Giai sơ kỳ tuy chưa thể so sánh với đám người Đông Phương Trường Minh nhưng cũng đã có thể coi là một cao thủ ở Nhân Gian Giới.

- Hử! ba người các người có quen biết gì với tên tiểu tử Thần Nam đó sao?

Lão Yêu Quái nghe thấy lời nói của ba người thì kinh ngạc hỏi.

- Lão tiền bối trước đây từng có một thời gian ta từng được Đại Công chúa sắp xếp làm y sư điều trị cho hắn hai bên cũng có thể coi là có chút quen biết!!

Nạp Lan Nhược Thủy nhàn nhạt nói một tiếng.

- Thì ra là vậy! Ta khuyên các người tốt nhất các người đừng giao du nhiều với hắn!!

Lão Yêu Quái nghe vậy thì gật đầu một cái rồi lại trầm giọng nói.

- Sở Đại ca huynh sao huynh lại nói vậy? Thần Nam không phải là một tên Kỳ Sĩ của Đại Sở chúng ta hay sao?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nghi hoặc hỏi.

- Ai! Đông Phương Lão đệ ngươi rời khỏi đây đã lâu nên có điều không biết tên tiểu tử Thần Nam đó trước đây đúng là Kỳ Sĩ ở Kỳ Sĩ Phủ của Đại Sở chúng ta nhưng bây giờ thì không còn nữa rồi!

Lão Yêu Quái thở dài một tiếng rồi nói.

- Tại sao vậy?

Đông Phương Trường Minh lại tiếp tục hỏi.

- Việc này phải kể lại lúc nửa năm trước Bái Nguyệt Quốc biết được chuyện Đông Phương Lão đệ ngươi rời đi thì lập tức phái một sứ đoàn đến Đại Sở chúng ta trên danh nghĩa là tiến cống nhưng thật ra là muốn dò xem thực lực của chúng ta còn lại bao nhiêu, trong đám sứ giả đó có một tên Tứ Giai đỉnh phong Long Kỳ Sĩ liên tục khiêu chiến và đánh bại tất cả đại tướng của Đại Sở!

Lão Yêu Quái từ từ kể lại.

- Đánh bại tất cả đại tướng của Đại Sở chúng ta? Bao gồm cả A Phật sao?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy không nhịn được chen ngang hỏi một câu.

Trang A Phật là phó tướng của Đông Phương Trường Minh ở Thập Tam Doanh bản lĩnh của hắn đến đâu Đông Phương Trường Minh là người rõ ràng nhất đừng nói là một tên Tứ Giai - Long Kỳ Sĩ cho dù Thánh Long kỳ Sĩ hắn cũng có thể đối phó được bây giờ Lão Yêu Quái lại nói hắn cũng bị đánh bại

thử hỏi Đông Phương Trường Minh làm sao mà tin được!!

- Không! Trường Minh người hiểu lầm rồi lúc đó Trang A Phật đang bế quan xung kích cảnh giới Ngũ Giai cho nên không có trong hàng ngũ xuất chiến mà ta bởi vì thân phận đặc biệt cho nên cũng không thể ra tay cho nên trong lúc nhất thời mới để cho đám người Bái Nguyệt Quốc kiêu ngạo!

Nhưng mà câu nói tiếp theo của Lão Yêu Quái đã làm cho Đông Phương Trường Minh yên tâm lại.

- Vậy sau đó thì thế nào?

Hắn lại hỏi một câu nữa.

- Sau đó tên Thần Nam đó đột nhiên chủ động nhảy ra khiêu chiến với tên Long Kỵ Sĩ dựa vào trấn quốc chi bảo của Đại Sở chúng ta cùng với một thân Huyền Công gia truyền không tầm thường cuối cùng hắn đã thành công đánh bại tên Long Kỵ Sĩ đó giữ lại thể diện cho Đại Sở chúng ta!!

Lão Yêu Quái trầm giọng kể tiếp.

- Lúc đó ta thấy biểu hiện của hắn không kém người năm đó chút nào là nhân tài có thể đào tạo cho nên đã phá lệ tự mình chỉ giáo cho hắn trong việc tu luyện thậm chí ta còn định tương lai sẽ cho hắn thay thế vị trí của người cùng ta và bốn người Vĩnh, Trấn, Thiên, Hạ cùng nhau mở ra cấm chế trong Địa Cung nhưng lại không ngờ được tên tiểu tử chết tiệt đó lại bởi vì một chút xung đột nhỏ với đứa cháu gái Sở Ngọc của ta không chỉ phản bội lại sự kỳ vọng của ta mà còn dám lấy cả Hậu Nghệ Cung bỏ trốn đi!!

Hơi dừng lại một chút ông ta lại tiếp tục nói.

- Thần Nam vì xung đột với Tiểu Công Chúa mà rời khỏi Sở Quốc. Thật ra là xung đột gì mà lại nghiêm trọng như vậy?

Sau khi nghe xong thì trong lòng Đông Phương Trường Minh càng thêm nghi hoặc âm thầm nghĩ.

- Âm!

Nhưng mà lúc muốn hỏi rõ chuyện này thì phía Tây Bắc đột nhiên vang lên một tiếng nổ lớn tiếp theo đó thì chỉ thấy một đạo hào quang chói mắt từ đó bắn ra xuyên qua tầng tầng phòng ngự mà Đông Phương Trường Minh và Lão Yêu Quái đã bố trí lao thẳng đến chỗ Hoàng thành.

- To gan lớn mật!

Nạp Lan Nhược Thủy thấy vậy thét lên một tiếng không chút do dự lật tay chém ra một đạo kiếm cương.

- Âm!

Kiểm cương và đạo hào quang đang bắn tới vừa va chạm vào nhau lập tức vang lên một

nổ lớn tiếp đó chỉ thấy đạo hào quang bị đánh bay xuống một tòa cung điện đã bị bỏ hoang bên dưới Hoàng thành.

Tất cả những người tu luyện đang ẩn nấp trong Sở Đô không hện mà cùng đưa ánh mắt nhìn vào cung điện đó.

- Vù!

Một lát sau khi khói bụi tan đi thì bọn họ chỉ thấy người nằm trong đám gạch vụn vỡ là một thanh niên chừng hai mươi mấy tuổi thân mặc giáp sắt tay cầm một cây Phương Thiên Họa Kích to lớn sau lưng có một đôi cánh trong suốt.

- Người đó.. không phải Hồn Thiên Tiểu Ma Vương sao?

- Đúng đó! Chính là hần!!

-Tê! Không ngờ một trong mười thanh niên cao thủ được Đại Lục công nhận lại bị một nữ nhân dùng một chiêu đánh gục nàng ta thật ra là ai!!

- Ta nghe nói nàng ta Nạp Lan Nhược Thủy là một trong hai người vợ mà Đông Phương Hầu vừa mới cưới đó!!

- Thì ra là vợ của Đông Phương Hầu khó trách lại lợi hại như vậy!!

- Đúng đó!

.....

Nhìn thấy được thân phận của người thanh niên đang hôn mê trên mặt đất trong biển người lập tức vang lên từng tiếng xô xao ai nấy đều kinh hãi vì thực lực của Nạp Lan Nhược Thủy nhất là Thần Nam đang đứng trong một góc trước đây hần đã từng có một thời gian tiếp xúc với Nạp Lan Nhược Thủy nhưng không ngờ nàng ta lại có thực lực cao cường đến vậy.

- Tên Hạng Thiên này trước đây từng giao đấu với mình tuy thực lực không bằng mình nhưng cũng không thua kém là bao lại có đôi Thần Ma Dực cực khó đề phòng dù đối diện với Ngũ Giai cao thủ bình thường cũng chưa chắc thất bại. Nhưng bây giờ lại bị Nạp Lan Nhược Thủy dùng một chiêu chế ngự thật ra thực lực của nàng ta cao đến mức nào chứ?

Trong lòng Thần Nam âm thầm suy nghĩ.

- Đây Thần Nam ta thấy thực lực của tiểu nữ oa này không tệ dung mạo lại xinh đẹp vô cùng hay là thế này để ta bắt nàng ta lại làm Lô Đình Song Tu chỉ cần làm cách này ta có thể bảo đảm trong một khoảng thời gian ngắn người nhất định sẽ đột phá Lục Giai thậm chí Thất Giai đó!!

Đúng lúc này bên tai Thần Nam đột nhiên lại xuất hiện một giọng nói vô cùng vô sỉ hạ lưu.

- Cá chạch ta khuyên người tốt nhất hãy bỏ suy nghĩ đó đi! nàng ta là vợ của Đông Phương Trường Minh đó nếu người thật sự làm vậy thì cho dù có mười mạng cũng không đủ để chết đâu!!

Thần Nam nghe vậy trầm giọng nói một tiếng.

- Đông Phương Trường Minh hẳn là ai chứ? Bốn Đại gia không sợ đâu!!

Tử Kim Thần Long khinh thường nói.

- Đông Phương Trường Minh chẳng là ai cả chỉ là một cường giả từng đi qua Thiên Giới mà thôi!!

Thần Nam nhàn nhạt nói.

- Cái gì? Đi qua Thiên Giới người không lừa ta chứ??

Tử Kim Thần Long kinh hãi nói.

- Chúng ta là quan hệ gì ta còn có thể lừa người sao? Thế nào bây giờ còn muốn làm nữa hay không??

Thần Nam cười nói.

- Hừ! Chỉ là đi qua Thiên Giới thôi mà tương lai ta nhất định cũng sẽ làm được!!

Tử Kim Thần Long nghe vậy trong lòng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng vô cùng hoảng sợ nhưng bên ngoài vẫn tỏ vẻ kiên cường nói.

- Ầm!

Trong lúc hai người đang nói chuyện trong không gian đột nhiên lại vang lên một tiếng nổ vang nữa một lão giả thân mặc hắc bào xuất hiện bên cạnh Hạng Thiên đó chính là sư phụ của hắc Hồn Thiên Đại Ma Vương đời này của Hồn Thiên Đạo.

- Tiểu nữ oa người lại dám ám toán đồ nhi của ta đúng là đáng chết!!

Lúc này chỉ thấy ông ta nhìn Nạp Lan Nhược Thủy quát lớn một tiếng.

- Trường Minh có người mắng vợ của chàng kìa. Chàng định tính như thế nào đây!!

Nạp Lan Nhược Thủy thấy vậy không chút lo lắng dựa vào lòng Đông Phương Trường Minh yêu kiều nói một tiếng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 134: Dị Bảo Xuất Thế.

- Hồn Thiên Lão Ma nể tình người tu hành không dễ. Bốn tọa cho ông một cơ hội mau mang theo đồ nhi của ông rời khỏi đây nếu không đừng trách ta không khách sáo!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Hồn Thiên Đại Ma Vương lạnh lùng nói.

- Khốn kiếp! Người quá cuồng vọng rồi. Chết đi cho ta!!"

Hồn Thiên Đại Ma Vương thống lĩnh Hồn Thiên Đạo ở Nhân Gian đã hơn trăm năm mỗi ngày đều được vô số giáo đồ cung kính triều bái sớm đã dưỡng thành một loại thái độ " Duy Ngã Độc Tôn " hiện tại nghe được những lời nói của một tên " tiểu tử " làm sao có thể không tức giận ông ta lập tức quát vang một tiếng sau đó ầm ầm đánh ra một chưởng cương về phía Đông Phương Trường Minh.

- Ầm!

Đông Phương Trường Minh cũng đánh ra một chưởng.

- Rắc!

- Á....

Khi hai đạo chưởng cương vừa va chạm vào nhau một âm thanh giòn giã lập tức vang lên tiếp theo đó chỉ nghe Hồn Thiên Đại Ma Vương đau đớn hét

lên một tiếng. Chỉ trong vòng một chiêu xương tay của ông ta đã bị Đông Phương Trường Minh đánh gãy.

- Tiểu tử người... người... người...

Hỗn Thiên Đại Ma Vương dùng cánh tay còn lại chỉ vào Đông Phương Trường Minh lắp bắp mấy chữ nhưng cuối cùng cũng không thể nói ra một câu hoàn chỉnh nào chỉ có thể ôm lấy Hạng Thiên đang hôn mê dưới đất dậy tiếp đó hóa thành một đạo hào quang bay lên trời nhanh chóng kích bắn ra khỏi Sở Đô.

- Tất cả nghe rõ cho ta từ bây giờ phạm vi nghìn trượng xung quanh Hoàng thành này là cấm địa của ta người tự tiện xông vào Chết!!

Sau khi ông ta rời đi Đông Phương Trường Minh lại quát lên một tiếng.

Âm thanh của nhanh chóng lan ra bốn phương tám hướng truyền rõ ràng từng chữ vào tai những Tu Luyện Giả đang đứng xung quanh.

Đám Tu Luyện Giả này vừa trông thấy thực lực của Đông Phương Trường Minh trong lòng đang vô cùng sợ hãi và kiêng kỵ đương nhiên sẽ không dám làm trái ý hăn trong lúc nhất thời tất cả lập tức lui ra ngoài Hoàng thành nghìn trượng.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy như vậy thì hài lòng gật đầu một cái sau đó đưa mắt nhìn về phía Hoàng gia Cổ Thư Thất!

Trong im lặng thời gian từng chút từng chút trôi qua.

- Ầm!

Trong chớp mắt đã đến nửa đêm đột nhiên một tiếng nổ kinh thiên động

địa lại vang lên từ bên trong Cổ Thư Thất tiếp theo đó chỉ thấy một đạo hào quang chói mắt từ bên dưới bắn thẳng lên trời dưới lực lượng cường đại của quang trụ cả tòa Cổ Thư Thất không hề bị ép thành đá vụn ầm ầm đổ sụp xuống.

- Tiên bảo xuất thế rồi! Khí thế đúng là đáng sợ a!!

Một tên Tu Luyện Giả nhìn thấy cảnh tượng đó thì không nhịn được kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Nhưng vào lúc này không ai trả lời hẳn tất cả mọi người đều tập trung nhìn vào đạo quang trụ đang chiếu sáng không trung trong mắt lóe lên từng tia sáng tham lam.

- Ầm!

Sau một lúc lâu đạo quang trụ đó từ từ thu liễm lại hóa thành một đạo ngọc thủ màu bạch ngọc không ngừng phát ra từng tia sáng nhu hòa nó chính là Dị Bảo bị phong ấn dưới Hoàng cung này.

- Ầm!

Ngọc chưởng đó vừa mới xuất hiện lập tức hóa thành một đạo hào quang bắn xuống phía dưới mục tiêu của nó chính là... Thần Nam đang đứng giữa dòng người.

- Sao lại như vậy?

Thần Nam nhìn thấy Dị Bảo đột nhiên bay về phía mình thì kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Tiểu tử ngươi còn đứng ngẩn người ra đó làm gì mau cầm lấy nó đi! Loại bảo vật từ trên trời rơi xuống như thế này ngươi không nhận thì đúng là

phá của trời cho đó!!

Tử Kim Thần Long ẩn mình người Thần Nam thấy vậy vội vàng kêu lên một tiếng.

- Ủm!

Thần Nam nghe thấy như vậy thì hồi thần lại hung hăng gật đầu một cái sau đó lập tức đưa tay chụp lấy ngọc chưởng. Đúng như những lời Tử Kim Thần Long đã nói loại Tiên bảo như thế này đã tự động đưa tới cửa mà còn không thu lấy thì đúng là một kẻ ngu.

- Tên tiểu tử kia người làm gì?

- Mau bỏ Tiên Bảo xuống cho ta! Vật đó không không phải là người có thể có được!!

- Đúng đó! Mau bỏ tay ra!!

...

Đám Tu Luyện Giả nhìn thấy tình cảnh đó điên cuồng quát lê mấy tiếng mấy tiếng sau đó đồng loạt xông xông về phía Thần Nam muốn đoạt bảo.

- Hừ!

Thần Nam thấy vậy hừ lạnh một tiếng sau đó tháo Hậu Nghê Thần Cung sau lưng xuống dùng cương khí của bản thân ngưng tụ thành kim tiền giường cung lấp tên.

- Xíu xíu xíu....

Mười mũi Xạ Nhật Thần Tiễn nối nhau phá không bắn ra dưới uy lực cường đại của chúng trong chớp mắt đã khiến cho nhiều người trong đám Tu

Luyện Giả đang xông tới bị phản chấn ngược trở về hôn mê trọng thương ngã xuống đất.

- Tê!

Đám Tu Luyện Giả còn lại thấy vậy đồng loạt hít một hơi khí lạnh không hện mà cùng tránh xa ra khỏi phạm vi cung tiền của Thần Nam cho dù bọn họ tuy rất muốn chiếm Tiên Bảo nhưng càng quý trọng tính mạng của mình hơn. Tất cả cũng không muốn có được Tiên Bảo mà không có mạng hưởng.

- Tiểu tử kia đừng tưởng có một cây cung rách nát thì dọa được ta. Xem ta phá người đây!!

Nhưng mà trong đám Tu Luyện Giả không phải là ai cũng sợ hãi Hậu Nghệ Cung trong tay Thần Nam lúc này chỉ thấy một nam tử trung niên tóc vàng từ trong dòng người lao ra bắn thẳng về phía hắn.

- Muốn phá Xạ Nhật Tiền của ta? Người không muốn sống thì có thể thử xem!!

Thần Nam quát lạnh một tiếng sau đó đưa Xạ Nhật Cung lên bắn thẳng về phía nam tử đang lao tới.

- Tiểu tử chỉ dựa vào một mũi tên mà muốn giết Quỳnh Ân Tư ta đúng là mơ mộng hão huyền!!

Nam tử trung niên thấy Xạ Nhật Tiền bắn về phía mình không những không tỏ vẻ lo lắng mà còn cười lớn một tiếng tiếp theo đó chỉ thấy sau lưng trung niên tóc vàng đột nhiên mọc ra sáu đôi cánh trắng như tuyết che trước người hắn thay hắn chặn lại mũi tên đoạt mạng.

- Không ngờ trận chiến hôm nay ngay cả Thiên Sứ cũng xuất hiện đúng là thú vị!!

Nạp Lan Nhược Thủy đứng trên không trung thấy tình cảnh dưới mặt đất thì trên mặt xuất hiện một nụ cười nói dưới lịch luyện của nàng sao có thể không nhìn ra người trung niên đang động thủ bên dưới thật ra là một tên Lục Giai Thiên Sứ ngụy trang cơ chứ??

- Đúng đó! Chỉ là không biết Thần Nam thật ra có thể chống cự được với loại đối thủ này hay không thôi!!

Nạp Lan Nhược Yên ở bên cạnh nghe vậy cũng kêu lên một tiếng.

- Việc này chúng ta rất nhanh sẽ biết được đáp án. Cứ xem tiếp đi!!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói một tiếng rồi ba người lại lần nữa đưa mắt nhìn xuống bên dưới.

- Ầm!

Lúc này chỉ thấy sau một lúc giằng co với sáu đôi cánh của Quỳnh Ân Tư cuối cùng xạ Nhật Tiến cũng từ từ suy yếu hóa thành một đạo năng lượng tan đi.

- Phụt!

Thần Nam cũng bị chấn văng đi há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Ha ha ha... Tiểu tử ta khuyên ngươi mau giao Tiên Bảo đó cho ta nói không chừng ta có thể đại phát từ bi tha cho ngươi một mạng đó!!

Quỳnh Ân Tư được thể không tha người nhanh chóng đập cánh đuổi theo Thần Nam hung hăng cười nói.

- Chưa tới phút cuối vẫn chưa biết được ai là người chiến thắng đâu!!

Thần Nam nghe vậy gầm lên một tiếng sau đó dưới ánh mắt kinh ngạc của

mọi người không ngờ hẳn lại sử dụng máu tươi mà mình vừa phun ra tạo thành một mũi huyết tiễn đỏ rực đặt lên trên Hậu Nghê Cung.

Cách dùng máu huyết ngưng tiễn này chính là một trong các tuyệt chiêu được Thần Nam đã nghĩ ra khi ở Tử Vong Tuyệt Địa trùng trùng nguy hiểm cũng chính nhờ nó mà khi ở Tam Giai đỉnh phong đánh bại Hồn Thiên Tiểu Ma Vương cao hơn mình một bậc đồng thời có được pháp bảo Thần Ma Dực.

Có thể nói ngoài nghịch chuyển Huyền Công sử dụng Nghịch Thiên Thất Ma Dao đây chính là chiêu thức lợi hại nhất của Thần Nam hiện nay.

- Âm ầm ầm...

Mũi tên này vừa lên dây hàng vạn đạo thiên địa linh khí lập tức điên cuồng hội tụ về phía Hậu Nghê Cung tạo thành một cơ bão linh khí khổng lồ không gian xung quanh cũng bị luồng lực lượng khổng lồ này làm cho âm ầm chấn động như có thể đổ sụp bất cứ lúc nào.

- Bắn!

Sau một lúc tụ lực đã đủ chỉ nghe Thần Nam quát vang một tiếng sau đó buông tay nắm dây cung ra. Huyết Tiễn mất đi lực kiềm chế lập tức giống như một con ngựa hoang thoát cương dùng tốc độ mắt thường không thể nào nhìn thấy bắn thẳng về phía trước.

- Không!

Quỳnh Ân Tư nhìn thấy mũi huyết tiễn phá không bắn về phía mình thì vẻ đắc ý trên mặt lúc này giờ phút này biến mất không còn dấu tích thay vào đó là sự kinh hãi vô cùng theo bản năng hẳn lập tức muốn dốc toàn lực trốn chạy nhưng cho dù nhanh thế nào cũng không thể nhanh hơn mũi huyết tiễn do Thần Nam bắn ra.

- Á!

Trong chớp mắt Quỳnh Ân Tư đã bị mũi huyết tiễn bắn xuyên qua tim đau đớn găm thét cả người bị đánh văng đi hàng nghìn trượng sau đó ầm ầm nổ tung hóa thành một cơn huyết vũ rơi xuống mặt đất không còn lưu lại gì ngay cả nguyên thần cũng đã bị một mũi tên của Thần Nam diệt sát.

- Trường Minh không biết người có thể giúp ta một việc không? Chúng ta cùng đi giết Thần Nam đi!!

Lão Yêu Quái đang ở trên không trung nhìn thấy cảnh đó thì sắc mặt trở nên vô cùng âm trầm đột nhiên nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Sở đại ca sao huynh đột nhiên lại muốn làm như vậy?

Đông Phương Trường Minh kinh ngạc hỏi.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 135: Chiến Huyết Thiên Sứ (1)

- Ai! Trường Minh ta nói thật cho người biết mấy ngày nay ta cảm nhận được triệu hoán của Thiên Giới ngày càng mãnh liệt nhiều nhất một hai năm nữa là ta đã phải Phi Thăng rồi, tình hình của người ta tuy không rõ ràng lắm nhưng chắc cũng không khá hơn ta là mấy mà thực lực của tên tiểu tử Thần Nam người cũng đã thấy rồi ngay cả Lục Giai Thiên Sứ cũng bị hấn dùng một chiêu giải quyết sau khi chúng ta đi rồi Đại Sở nhất định không còn ai chần nhiep được hấn. Cho nên ta muốn nhân cơ hội này giải quyết mối đại họa này sau khi xong chuyện món Tiên Bảo trong người hấn sẽ chia làm đôi người thấy sao hả??

Lão Yêu Quái nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói, khi tu luyện giả đạt đến cảnh giới Thất Giai - Tiên Thần Cảnh đều sẽ nhận được sự triệu hoán của Thiên Giới nếu không có pháp bảo hoặc biện pháp đặc biệt giúp che dấu hành tung như là trốn vào Huyền Giới hoặc là Nội Thiên Địa thì nhất định phải Phi Thăng.

- Sở đại ca thật xin lỗi ta không thể giúp người được!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lắc đầu nói.

- Người nói cái gì?

Lão Yêu Quái tức giận thét lên một tiếng ông ta không ngờ được Đông Phương Trường Minh sẽ từ chối yêu cầu " đơn giản " này của mình.

- Sở đại ca người bình tĩnh nghe ta nói cái đã tình hình lúc Tiên Bảo xuất

thể người cũng đã thấy rồi Tiên Bảo vừa ra ngoài đã tự động bay đến chỗ Thần Nam ngay điều này có thể thấy nó không chỉ là một món pháp bảo cường đại mà còn sản sinh ra Khí Linh của mình biết tự chọn chủ nhân cho mình rồi, nếu bây giờ chúng ta ra tay đối phó Thần Nam thì Khí Linh của Tiên Bảo nhất định sẽ đứng ra chống lại nếu hai bên tranh đấu như vậy không có lợi đối với kế hoạch đã định ra xin Sở đại ca nghĩ lại!!

Đông Phương Trường Minh chân thành nói.

- Nhưng mà không lẽ chúng ta bỏ qua cho hắn dễ dàng như vậy sao? Nếu sau này khi chúng ta Phi Thăng hắn lợi dụng Tiên Bảo đối phó với Đại Sở thì phải làm như thế nào?

Nghe được những lời phân tích của Đông Phương Trường Minh lửa giận trong lòng Lão Yêu Quái trong chớp mắt đã biến mất tám chín phần nhưng vẫn có chút không cam lòng nói.

- Việc này xin Sở đại ca cứ yên tâm ta tuy chỉ tiếp xúc với Thần Nam mấy lần nhưng mà cũng có thể coi là hiểu rõ con người hắn. Thần Nam người này đơn giản thuộc về dạng người càng bị áp bức thì càng phản kháng mãnh liệt nhưng mà lại không phải là loại người thù dai cho nên ta nghĩ rằng chỉ cần chúng ta nhượng bộ một chút chủ động đề nghị hòa giải với hắn thì tin rằng ân oán hai bên có thể hóa giải được chứ không cần đến mức người chết ta sống!!

Đông Phương Trường Minh không nóng không lạnh bình thản nói.

- Được! Ta tạm thời thời tin tưởng người. Như vậy bây giờ chúng ta làm gì đây?

Lão Yêu Quái nghe vậy suy nghĩ một chút rồi trầm giọng hỏi.

- Làm gì? Đương nhiên là phải nhân lúc tất cả mọi người đang chú tâm

vào Thần Nam tranh thủ thời gian tiến vào bên dưới Địa Cung ta tin ở phía dưới không chỉ có một món Tiên Bảo thôi đâu!!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Ủm!

Lão Yêu Quái gật đầu một cái rồi cùng với Đông Phương Trường Minh hóa thành hai đạo hào quang tiến vào bên trong mật đạo bên dưới đồng đồ nát của Hoàng gia Tàng Thư Thất.

- Ầm!

Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nạp Lan Nhược Yên cũng lập tức đuổi theo còn bốn người Vĩnh, Trấn, Thiên, Hạ thì tiếp tục canh gác bên ngoài.

Khi bốn người xuống tới Địa Cung thì trên mặt đồng thời xuất hiện vẻ kinh ngạc bởi vì bọn họ trước bọn họ không ngờ đã có một người trung niên thân mặc thanh bào đến đây trước bọn họ hơn nữa tu vi không thấp hơn Đông Phương Trường Minh và Lão Yêu Quái chút nào cũng là cường giả cảnh giới Tiên Thần.

Càng làm cho bốn người chấn kinh hơn là bọn họ có thể mơ hồ cảm nhận được ba động linh hồn của tên cường giả Tiên Thần này có chút không phù hợp với thân thể chứng tỏ hẳn không phải là bản thể mà chỉ là hóa thân của một cường giả.

- Tê! Thật ra là cường giả nào lại có thể phái ra một hóa thân cảnh giới Tiên Thần tới đây chứ??

Cả bốn người kinh hãi thầm nghĩ.

- Tại hạ Côn Luân Yêu Tộc - Đoan Mộc gặp qua các vị đạo hữu. Không

biết các vị xưng hô thế nào?

Người trung niên nhìn thấy bốn người tiến vào không những không tỏ vẻ kinh hoảng chút nào mà còn mỉm cười chấp tay nói.

- Thì ra là Đoan Mộc Yêu Tổ cửu ngưỡng đại danh đã lâu. Tại hạ Đông Phương Trường Minh hiện tại là Đông Phương Hầu của Đại Sở hai người con gái này là vợ của ta Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên!!

Đông Phương Trường Minh bước lên phía trước một bước trầm giọng nói.

- Tại hạ Sở Huyền hiện là Thái Tổ của Đại Sở gặp qua đạo hữu!!

Lão Yêu Quái cũng lập tức nói.

- Đông Phương Trường Minh? Không ngờ lại gặp được nhân vật như người ở đây xem ra chuyến đi này của Bản Tổ không uổng công rồi!!

Nghe xong hai người báo danh trong mắt Đoan Mộc lóe lên một tia sáng nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Yêu Tổ quá lời rồi. Tại hạ không dám nhận!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhàn nhạt nói một tiếng.

- Có gì mà không dám chứ? Nếu đã đến đây cùng lúc chúng ta cũng coi như có duyên không bằng năm người chúng ta kết bạn cùng tiến lên phía trước đi. Thế nào hả?

Đoan Mộc cười lớn một tiếng rồi đề nghị.

Bốn người Đông Phương Trường Minh nghe vậy trong mắt đồng thời lóe lên vẻ ngoài ý muốn nhưng cũng không có ai lên tiếng phản đối dù sao con đường phía trước nguy hiểm thế nào vẫn không có ai biết được có thêm một

người bạn đồng hành đương nhiên là tốt hơn có thêm một kẻ địch rồi!!

Cứ như vậy năm người không nói thêm tiếng nào nữa cùng nhau đi đến vị trí Thủ hộ Pháp Trận bên trong điện.

Lúc đến nơi thì năm người đến nơi thì chỉ thấy tảng đá vốn được dùng để khắc pháp trận giờ phút này đã vỡ tan thành nghìn mảnh để lộ ra một lối đi vừa dài vừa hẹp ở phía sau.

Sau khi năm người đi qua lối đi đó thì chỉ phát hiện đầu bên kia của thông đạo là một cái cổ động rộng lớn trên trần của cổ động là từng viên minh châu trôi nổi bồng bềnh phát ra ánh sáng màu xanh rờn u ám giống như là lửa ma trời chiếu xuống một mảng trắng mênh mông trên mặt đất, cẩn thận nhìn lại người ta mới có thể phát hiện đó là hàng nghìn, hàng vạn bộ khô cốt bị người ta tùy tiện vứt bỏ khắp nơi. Trong lúc im lặng mơ hồ có thể nghe thấy tiếng của hàng vạn linh hồn đang gào khóc giữa không trung.

Nhìn toàn cảnh nơi này thì nơi này có chút giống như là một lối đi khác thông với Địa Cung mà trước đây Lão Yêu Quái đã từng dẫn Đông Phương Trường Minh đi qua khi hắn lần đầu đi vào Địa Cung nhưng nếu xét về quy mô thì hai bên quả thật như trời với đất ở nơi đó cùng lắm chỉ tạo cho người ta rùng mình ớn lạnh còn ở đây lại làm cho người ta biết cái gì mới gọi là tiến vào Nhân Gian Luyện Ngục thật sự!!

- Trường Minh nơi này đáng sợ quá!!

Nạp Lan Nhược Yên đảo mắt nhìn quanh một vòng rồi không nhịn được kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Nhược Yên tiểu thư nếu người thấy sợ thì bây giờ có thể ra ngoài không cần đi theo chúng ta vào bên trong tầm bảo bây giờ có thể ra ngoài rồi!!

Yêu Tổ Đoan Mộc ở bên cạnh thấy vậy thì nhàn nhạt nói.

- Hừ! Yêu quái thôi tha ai nói bốn tiểu thư sợ chứ ta chỉ là có chút không thoải mái với nơi này thôi!!

Nạp Lan Nhược Yên hừ nhẹ một tiếng nói.

- Ha! Ban đầu ta còn tưởng cô là một tiểu thư ngoan hiền không ngờ lại đánh đá đến như vậy!!

Đoan Mộc chẳng những không nổi giận mà còn mỉm cười nói một tiếng.

- Người...

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy trong lòng không khỏi nổi giận muốn tranh luận tiếp với Đoan Mộc.

- Đủ rồi! Nhược Yên dừng lại đi bây giờ không phải là lúc cãi nhau đâu. Nàng mau xin lỗi Đoan Mộc tiền bối đi!!

Nhưng mà nàng ta còn chưa kịp lên tiếng thì đã bị Đông Phương Trường Minh lên tiếng ngăn lại.

- Vâng! Xin lỗi Đoan Mộc tiền bối!!

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy tuy trong lòng vẫn có chút bất bình nhưng cũng không dám làm trái ý Đông Phương Trường Minh lập tức nhìn Đoan Mộc trầm giọng nói.

- Ừm!

Đoan Mộc thấy vậy cũng không nói thêm gì im lặng gật đầu một cái sau đó năm người lập tức khôi phục bộ dáng trước đây tiếp tục im lặng đi về phía trước.

- Grao grao grao...

Năm người đi được quãng đột nhiên nghe thấy trong đồng bạch cốt dưới chân mình phát ra từng tiếng thét kinh thiên động địa tiếp đó chỉ thấy ba con quái vật cao hơn mười trượng giống như Viên Cổ Cự Nhân làn da đỏ thẫm toàn thân mọc đầy những sợi lông tơ màu xanh biếc từ dưới mặt đất chui lên chắn ngang đường đi của một đoàn người Đông Phương Trường Minh.

- Grao!

Vừa mới xuất hiện một trong ba con quái vật đó đã gầm lên một tiếng sau đó hung mãnh xuất ra một trảo chụp về phía Đoan Mộc Lão Yêu.

- Hừ! Chỉ là một con Thi Sát nhỏ nhỏ mà cũng dám to gan tấn công ta đúng là không biết sống chết!!

Đoan Mộc thấy vậy cười lạnh một tiếng sau đó lật tay âm âm đánh ra một chưởng.

- Âm!

Chưởng, trảo vừa va chạm vào nhau lập tức gây ra một tiếng nổ vang trời sau đó chỉ thấy Thi Sát hét lên một tiếng đau đớn loạng choạng lui về phía sau.

- Vút vút...

Cùng lúc đó hai người Đông Phương Trường Minh và Lão Yêu Quái không hẹn mà cùng xuất thủ đánh về phía hai con Thi Sát còn lại.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 136: Đấu Huyết Thiên Sứ (2)

Bên dưới Địa Cung Đông Phương Trường Minh, Lão Yêu Quái cùng với Doan Mộc Lão Yêu liên thủ đối phó với Tam Đại Thi Sát cả ba người đều là cường giả đỉnh cấp nhất trên Đại Lục đã đến đẳng cấp Tiên Thần đỉnh phong vốn tưởng rằng dựa vào thực lực thu thập ba con Thi Sát là một chuyện đơn giản vô cùng nhưng sự thật lại không phải như vậy.

Tuy bọn họ đúng là lợi hại nhưng đám Thi Sát cũng không phải là tầm thường mỗi con không chỉ có thực lực Lục Giai đỉnh phong mà còn có thân thể hùng mạnh cơ hồ có thể so sánh với Tiên Khí phối hợp với địa hình đặc thù trong Cổ Mộ khiến cho chúng có thể tạm thời đấu ngang với tam đại cường giả.

- Trường Minh cứ thế này không phải cách. Người có biện pháp nào giải quyết bọn chúng không?

Sau một lát giằng co Lão Yêu Quái không nhìn được nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng cũng khó trách ông ta nóng lòng như vậy dù sao thì nếu bọn họ dây dưa ở đây càng lâu thì nguy cơ những cường giả khác ở bên ngoài xông vào đây là rất cao.

- Cái này? Ba con Thi Sát này tuy cường đại nhưng về bản chất vẫn thuộc về Quỷ Vật muốn đối phó với bọn chúng cách tốt nhất là sử dụng Quang Minh Ma Pháp hoặc là Phật Quang!!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi trầm giọng nói.

- Hừ! Đông Phương Trường Minh người đừng nói nhảm nữa chuyện này có ai mà không biết nhưng mà ở đây kiếm đâu ra Quang Minh Ma Pháp Sư hoặc là Phật Đạo cao nhân chứ chẳng lẽ phải đợi đám người bên ngoài xông vào đây!!

Đoan Mộc Lão Yêu nghe vậy hét lên một tiếng.

- Ai nói ở đây không có Quang Minh Ma Pháp Sư chứ? Hai tỷ muội bọn ta không phải là Quang Minh Ma Pháp Sư sao? Ba con Thi Sát này cứ giao cho chúng ta là được rồi!!

Nhưng mà hăn vừa dứt lời thì phía sau đột nhiên vang lên một tiếng nói bất bình.

Người lên tiếng không phải ai khác chính là Nạp Lan Nhược Yên.

- Hai người các người đủ sức sao?

Đoan Mộc khinh thường kêu lên một tiếng.

- Đoan Mộc tiền bối xin ngài đừng xem thường bọn họ. Thê tử của ta tuyệt đối không phải là bình hoa đâu nếu bọn họ đã dám đứng ra nói như vậy thì đương nhiên là đã nắm chắc phần thắng!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy nhìn Đoan Mộc nhàn nhạt nói.

- Nga? Nếu Đông Phương Trường Minh đã nói như vậy thì ta tạm tin các người một lần. Nói đi muốn ta làm thế nào??

Đoan Mộc nghe vậy nhú mày một chút rồi nhìn hai tỷ muội Nạp Lan nói.

- Làm phiền tiền bối giúp tỷ muội bọn ta khóa ba con Thi Sát đó lại một lúc là được rồi!!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy kêu lên một tiếng.

- Được! Thiên Địa Vạn Mộc nghe ta hiệu lệnh - Trói!

Đoan Mộc nghe vậy gật đầu một cái sau đó hai tay kết ấn hét lên một tiếng.

- Vút vút vút...

Tiếp theo dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người chỉ thấy dưới mặt đất trải đầy xương khô bỗng nhiên lại có một đám rễ cây bắn lên trời ầm ầm phát lực trói chặt ba con Thi Sát lại.

- Tốt! Thánh Chiến Thiên Sư Bí Thuật - Thẩm Phán Thánh Kiếm!

Nạp Lan Nhược Thủy thấy vậy thì gật đầu một cái tiếp đó không chút do dự lập tức phát ra tuyệt chiêu mạnh nhất của mình.

Lúc này mọi người chỉ thấy sau lưng nàng ta xuất hiện một hư ảnh Thập Dực Thiên Sư tay cầm hoàng kim phóng ra vạn đạo kim quang chói mắt.

- Ầm!

Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người hư ảnh Thiên Sư đó dừng tốc độ không thể tin được nhanh chóng dung hợp với Nạp Lan Nhược Thủy.

- Sát!

Sau khi dung hợp toàn thân Nạp Lan Nhược Thủy phát ra một luồng khí tức thần thánh không thể xâm phạm thao túng hoàng kim thánh kiếm chém thẳng về phía ba con Thi Sát.

- Còn có ta nữa! Quang Minh Ma Pháp - Đoạn Tội Chi Tiên!

Nạp Lan Nhược Yên cũng hét lên một tiếng tập trung tất cả ma lực bên trong hóa thành một mũi quang tiễn bắn đi.

- Grao grao grao...

Nhìn thấy cảnh tượng đó trên mặt ba con Thi Sát xuất hiện vẻ kinh hãi trước giờ chưa từng có chúng điên cuồng vùng vẫy muốn thoát khỏi trói buộc của đám rễ cây trên người nhưng mà số rễ cây đó là do Đoan Mộc đốc toàn lực tạo thành làm sao có thể dễ dàng bị phá như vậy.

Sau một lát cố gắng bọn chúng vẫn không thu hoạch được gì chỉ có thể trở mắt nhìn kiếm quang và quang tiễn đâm thẳng vào ngực mình.

- Ầm ầm ầm...

Trong chớp mắt chỉ nghe một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên dưới một chiêu liên thủ của hai tỷ muội Nạp Lan ba con Thi Sát đã hoàn toàn bị đánh tan thành tro bụi.

- Hay lắm!

Ba người Đông Phương Trường Minh thấy như vậy thì cùng lúc hưng phấn kêu lên một tiếng.

- Ầm!

Nhưng bọn họ còn chưa kịp vui mừng thì phía sâu bên trong Cổ Mộ đột nhiên phát ra một luồng khí thể cực kỳ cường đại đè ép lên người tất cả.

- Luồng khí thể này sao lại cường đại như vậy? Phía bên trong thật ra là có cái gì??

Đối diện với luồng khí thể đó dù là Đoan Mộc Lão Yêu cường đại nhất ở đây cũng có chút không chịu nổi nhú mày kêu lên một tiếng.

- Muốn biết bên trong đó thật ra là thứ gì chúng ta cứ vào xem không phải là được rồi sao?

Lão Yêu Quái lạnh lùng nói.

- Ừm!

Đông Phương Trường Minh cũng gật đầu tán đồng tiếp đó năm người lại lần nữa lên đường tiến sâu vào bên trong Cổ Mộ.

Một lát sau bọn họ đã tiến vào một gian đại điện rộng lớn nhưng vô cùng trống trải bên trong ngoài một cái bình đài to lớn xây dựng bằng bạch ngọc ngồi trên đó là một người trung niên cực kỳ to lớn mái tóc đen xõa dài xuống ngang vai nửa người phía trên để trần làm lộ làn da màu cổ đồng đỏ au lộ ra cái khí thế cuồng vọng tự kiêu của một tuyệt thế cường giả. Nhưng mà làm người ta chấn kinh nhất không phải những chuyện đó mà là ở trước ngực của nam tử này không ngờ lại có một vết thương to lớn do kiếm gây ra từ vết thương đó người ta có thể dễ dàng nhìn thấy trái tim trong lòng ngực của hắn đã bị phá nát. Điều này cho thấy người nam nhân này tuyệt đối đã là một người chết!!

- Nam nhân đã chết đi vẫn cho chúng ta cảm giác áp bách mãnh liệt đến như vậy sinh tiền nhất định là một tuyệt thế cường giả hùng mạnh phi thường thật ra là ai có khả năng giết hắn chứ??

Đoan Mộc Lão Yêu cẩn thận đảo mắt quan sát nam tử ngồi trên ngọc đài một lúc khi xác định hắn đã là một người chết thì cảm thán nói.

- Đi! Chúng ta tiến lên phía trước nhìn xem!!

Đông Phương Trường Minh không tỏ vẻ gì nhàn nhạt kêu lên một tiếng.

- Huynh đệ Yêu Đạo ở nơi này lợi dụng mạng người tu luyện Tà Công số người chết trong tay chúng lên đến trăm vạn nếu như có thể Phi Thăng Thành Tiên thì thật là Thiên Lý Bất Dung. Ta Đại Ma rất là bất bình vốn muốn đến đây trừ diệt bọn chúng không ngờ công lực không đủ chỉ có thể chọn cách đồng quy ư tận thân thể lưu lại nơi này nhắc nhở thiên hạ!!

Khi năm người đến trước mặt người nam nhân đó chỉ thấy phía dưới đất có khắc một hàng chữ như thiết hoạch ngân câu.

- Thì ra là một vị cường giả này vì chuyện nghĩa mà chấp nhận hi sinh bản thân chết đi ở đây thật đúng là khiến cho người ta cảm động!!

Sau khi đọc xong Đoạn Mộc không nhịn được cảm thán một tiếng.

- Đúng vậy!

Lão Yêu Quái nghe vậy cũng gật đầu tán đồng tuy ông ta tu luyện công pháp của đôi huynh đệ Yêu Đạo năm xưa nhưng đối với những chuyện chúng làm thì phi thường chán ghét đồng thời cũng cảm phục những cường giả có tấm lòng nhân nghĩa như nam tử trước mặt.

- Ầm!

Lúc ba người đang cảm khái thì đột nhiên nam tử đang khoanh chân ngồi dưới mặt đất lại đột nhiên mở to hai mắt ra nhìn bọn họ.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 137: Chiến Huyết Thiên Sứ (3)

- Cái gì?

Năm người Đông Phương Trường Minh nhìn thấy " thi thể " đang ngời trên mặt đất bỗng nhiên mở mắt ra thì trên mặt xuất hiện vẻ kinh hãi vô cùng theo bản năng kêu lên một tiếng sau đó cả người nhanh chóng lùi khỏi ngọc đài giữ một khoảng cách với đối phương.

- Hẳn rõ ràng đã là một người chết sau có thể mở mắt chứ?

- Đây thật ra là chuyện gì??

- Việc này làm sao ta biết được!

Sau khi đáp xuống mặt đất đoàn người liên tục kêu lên mấy tiếng ai nấy đều vô cùng kinh hãi hiển nhiên chuyện vừa xảy ra đã vượt ngoài tầm hiểu biết của bọn họ. Rõ ràng là một người đã chết đi sáu bảy ngàn năm tại sao lại đột nhiên mở mắt ra được chứ, chẳng lẽ là Yêu Đạo ngàn năm trước mượn thể sống lại sao?

Không! Không thể như thế được! Chuyện này đừng nói là Tiên Thần cảnh cho dù là Thần Vương cảnh cũng làm không được a!!

Nhưng những màn tiếp theo xảy ra bên trên đài ngọc lại càng làm cho bọn hoảng sợ, chỉ thấy từ trong hư không bỗng nhiên xuất hiện một bộ bạch cốt bay đến trước người trung niên nam tử sau đó dung nhập vào thân thể của hắn mà không gặp phải bất cứ trở ngại gì.

- Grao!

Tiếp theo đó chỉ nghe nam tử trung niên trung niên ngẩng đầu lên trời hét to một tiếng trong chớp mắt vô số luồng khí thể thoát ra khỏi thân thể hắc có u hỏa xanh biếc, có quỷ vụ màu đen ngòm cũng có thi khí hôi thối,... nhưng mà nhiều nhất trong số đó chính là huyết khí tanh tươi.

Số huyết khí này sau khi thoát ra ngoài không tan đi mà cuộn cuộn hội tụ đến sau lưng trung niên nam tử hóa thành hình dạng tám đôi cánh lớn to lớn màu đỏ giống như cánh dơi không ngừng tỏa ra từng tia khí thể tà ác dị thường làm cho người ta sởn tóc gáy lạnh mình.

- Phần Thiên Huyết Dực! Hắc là người của Huyết Thiên Sứ Tộc!!

Nạp Lan Nhược Thủy nhìn thấy tám đôi cánh sau lưng trung niên nam tử thì kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Huyết Thiên Sứ? Nhược Thủy người nói vậy là có ý gì cái gì là Huyết Thiên Sứ Tộc? Cái gì là Phần Thiên Huyết Dực??

Lão Yêu Quái ở bên cạnh nghe vậy nghi hoặc hỏi.

- Lão Tiền bối trước đây tiểu nữ đọc trong một quyển cổ tịch biết được trên Tây Phương Thiên Giới có một tộc đàn phi thường cường đại có tên Huyết Thiên Sứ Tộc bọn chúng là đối thủ chủ yếu của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc hai tộc đều được xưng là Chiến Tộc Đệ Nhất của Phương Tây và đặc điểm nhận dạng của bọn chúng là Phần Thiên Huyết Dực cũng chính là tám đôi cánh sau lưng nam tử mà các người đang thấy!!

Nạp Lan Nhược Thủy trầm giọng nói một tiếng.

- Nếu như hắc thật sự là Huyết Thiên Sứ thì ta đại khái đã có thể hiểu được nguyên do tại sao hắc chết đi ngàn năm còn có thể sống lại rồi tương

truyền Thần thông đáng sợ nhất của Huyết Thiên Sứ là Dục Huyết Trọng Sinh cho dù thân thể bị thân thể tiêu diệt linh hồn bị xé nát thì chỉ cần còn có một giọt máu còn tồn tại trên đời thì bọn chúng còn có thể thông qua nghỉ ngơi trong thời gian dài để sống lại!!

Hơi dừng một chút nàng ta lại tiếp tục.

- Ha ha ha... Nói rất đúng! Không ngờ ở Nhân Gian còn có người hiểu rõ về Huyết Thiên Sứ Tộc chúng ta như thế đúng là khiến cho bốn tọa bất ngờ!!

Nạp Lan Nhược Thủy vừa dứt lời thì trong hư không đột nhiên vang lên một tiếng nói chói tai.

Khi năm người quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy nam tử trung niên trên đài ngọc giờ phút này đã đứng thẳng người lên dùng ánh mắt đỏ ngầu nhìn thẳng vào bọn họ.

- Hôm nay là ngày đầu tiên mà Song Tử Huyết Hoàng chúng ta sống lại các người vừa đúng lúc có thể tế phẩm cho bốn tọa!!

Nam tử đảo mắt nhìn qua năm người một vòng rồi kêu lên một tiếng. Tiếng nói của hắn tuy do cùng một cái miệng phát ra nhưng lúc cao lúc thấp âm điệu phi thường khác nhau cứ như là hai người cùng lúc nói chuyện vậy.

- Muốn dùng bọn ta làm tế phẩm? Xin lỗi đã để cho người thất vọng rồi Đông Phương Trường Minh ta tuyệt đối không trở thành tế phẩm cho bất cứ ai. Kẻ nào muốn lấy mạng ta đều phải chết!!

Đông Phương Trường Minh lạnh lùng nói một tiếng.

- Đúng vậy! Sở Huyền ta tu hành trăm năm sao có thể giao tính mạng của mình cho người. Muốn chiến thì tới đi!!

Lão Yêu Quái nghe vậy cũng trầm giọng nói.

- Người đã chết cần gì sống thêm!!

Đoan Mộc cũng kêu lên một tiếng.

Hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên tuy không nói lời nào nhưng mà chỉ dựa vào ánh mắt lạnh lùng hai người nhìn Song Tử Huyết Hoàng cũng đã đủ để biết bọn họ lựa chọn như thế nào.

- Hừ! Không biết điều!!

Song Tử Huyết Hoàng thấy vậy hừ lạnh một tiếng chậm rãi đưa tay phải lên.

- Ngang ngang ngang...

Năm con Huyết Long khổng lồ lập tức từ trong không gian hiện ra gầm lớn một tiếng sau đó hung mãnh xông tới chỗ năm người.

- Hừ! Chỉ dựa vào một con Huyết Long mà muốn thu thập chúng ta Song Tử Huyết Hoàng người không khỏi quá cuồng vọng rồi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cười lạnh một tiếng sau đó vung tay lên phát ra một đạo Trích Tinh Thủ âm âm phá tan con Huyết Long đang tiến tới.

- Xích Huyết Trảo!

- Mộc Long Phá!

Hai người Lão Yêu Quái và Đoan Mộc Lão Yêu cũng quát lớn một tiếng sử dụng chiêu thức của mình phá tan Huyết Long.

Còn về phần Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên tuy thực lực của bọn họ không sánh bằng ba người kia nhưng hai người liên thủ phát ra một cái Quang Minh Hệ Cấm Chú cũng có thể miễn cưỡng ngăn cản Huyết Long.

- Hai tên Tiên Cảnh Vô Giả, hai tên Cấm Chú Cấp - Ma Pháp Sư còn có một tên Côn Luân Yêu Tộc thật không ngờ huynh đệ Bốn Hoàng vừa mới sống lại đã gặp được những tế phẩm như các người ông trời thật sự là đối xử với ta quá tốt. Sau khi thôn phệ các người chúng ta nhất định có thể nhanh chóng khôi phục cảnh giới năm xưa!!

Chứng kiến những việc này ánh mắt của Song Tử Huyết Hoàng chớp động mấy lần rồi hưng phấn nói.

- Huyết Mạn Thiên Địa!

Tiếp theo chỉ thấy hắc hắc lớn một tiếng phía trên đầu hắc lập tức xuất hiện một đám mây màu máu lớn lên nghìn trượng.

- Rào rào rào.....

Từ trong đám mây đó từng giọt mưa máu không ngừng rơi xuống bao vây đám người Đông Phương Trường Minh lại.

- Mọi người cẩn thận tuyệt đối không được để nước mưa này rơi trúng trong đó có Huyết Độc cực kỳ đáng sợ nếu bị rơi trúng thì chân nguyên trong người mười phần không còn nổi một đầu!!

Lão Yêu Quái nhìn thấy nước mưa rơi xuống thì sắc mặt đại biến kêu lên một tiếng.

- Ủm!

Bốn người còn lại nghe vậy trịnh trọng gật đầu một cái sau đó đều tự mình triển khai các loại phòng ngự khiến cho huyết vũ không thể nào xâm nhập vào người được gián tiếp khiến cho một trong những sát chiêu lợi hại của Song Tử Huyết Hoàng không công tự phá!!

- Lạ thật chiêu Huyết Mạn Thiên Địa này là một trong những tuyệt chiêu độc môn của huynh đệ chúng ta có được sau khi luân hồi và tu luyện Tà Kinh xưa nay không truyền cho bất cứ ai tại sao tên nhân loại này lại biết chứ?

Song Tử Huyết Hoàng đứng trên đài ngọc nhìn thấy như vậy thì trong lòng nghi hoặc âm thầm suy nghĩ.

- Thì ra là tên nhân loại này tu luyện cũng Tà Kinh cho nên mới có thể biết được chiêu thức của hai ta. Bất quá như vậy cũng tốt đợi lát nữa sau khi hút hết tu vi của bọn chúng có thể lưu lại thân thể của hắn để cho một trong hai ta đoạt xá không cần phải tiếp tục tình trạng hai hồn ở chung trong một thân thể như thế này nữa!!

Sau một lát bằng vào nhãn quang đặc biệt của mình Song Tử Huyết Hoàng đã nhìn ra căn cơ tu luyện của Lão Yêu Quái trên mặt xuất hiện một nụ cười vui vẻ nhàn nhạt nói một tiếng.

- Huyết Lôi đi!

Tiếp theo đó hắn lại hét lên một tiếng.

- Âm âm âm....

Đám huyết vũ phía trên huyết vân lập tức biến mất thay vào đó là từng đạo huyết lôi đỏ như máu xuất hiện không ngừng đánh xuống bên dưới.

Mỗi đạo huyết lôi này đều có uy lực ngang với một đòn toàn lực của Thất Giai - Tiên Thần Cảnh cường giả uy lực có thể nói là cực kỳ đáng sợ trong

lúc nhất thời khiến cho năm người bên dưới chật vật vô cùng trên người mỗi người đều xuất hiện vô số vết thương nếu cứ tiếp tục như vậy e rằng tất cả bọn họ đều phải táng thân Ma Thần

- Lục Đạo Cấm Chú - Ma Thần Biến!

Trong lúc nguy cấp đột nhiên Đông Phương Trường Minh lại quát lên một tiếng tiếp theo đó chỉ thấy toàn thân hắn bắt đầu biến đầu phát sinh biến hóa đầu tiên là từ thân thể nhân loại bình thường bắt đầu không ngừng cao lên trong chớp mắt đã đạt đến độ cao hơn trăm trượng giống như một người khổng lồ vậy sau đó da thịt hắn bắt đầu mất đi tính đàn hồi hóa thành một màu đen nhánh lấp lánh tinh quang như sắt thép!!

Chỉ trong chớp mắt Lục Đạo Ma Thần từng uy chấn Thiên Giới vạn năm trước đã lần nữa trùng hiện trên đời.

- Tất cả mọi người theo ta! Chúng ta phản công thôi!!

Lúc này chỉ nghe Lục Đạo Ma Thần gầm lên một tiếng rồi hung hăng đưa mười ngón tay sắc nhọn như đao của mình cắm thẳng vào đám huyết vân trên bầu trời.

- Ừc ừc...

Tiếp theo dưới ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người ở đây hắn không ngờ lại trực tiếp xé đám huyết vân đó làm hai phần rồi nuốt vào trong miệng mình.

- Grao!

Sau đó thân hình của Lục Đạo Ma Thần không chút dừng lại dùng tốc độ mắt thường không thể nhìn thấy xuất hiện trước mặt Song Tử Huyết Hoàng ầm ầm đánh ra một quyền.

- Tới đi!

Song Tử Huyết Hoàng trông thấy biến hóa của Đông Phương Trường Minh tuy trong lòng rất là kinh ngạc nhưng cũng không sợ hãi nhìn thấy kẻ địch công tới thì cũng âm âm đánh ra một quyền.

- Âm! Đùng!!

Trong chớp mắt chỉ nghe một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên sau đó chỉ thấy cả hai người đồng thời lui lại một khoảng xa đưng nát không biết bao nhiêu vách tường khiến cho cả tòa Địa Cung cũng âm âm chấn động.

- Giết!

Lúc Song Tử Huyết Hoàng còn chưa kịp ổn định lại thân hình thì bốn người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên, Lão Yêu Quái - Sở Huyền cùng với Đoan Mộc Lão Yêu đã xuất hiện trước mặt hấn tung ra sát chiêu rõ ràng là muốn nhân lúc hấn bệnh lấy mạng của hấn.

- Huyết Biến!

Nhưng mà Song Tử Huyết Hoàng thân kinh bách chiến làm sao có thể dễ dàng bị hạ gục như vậy đối mặt với thế công của bốn người hấn vẫn không chút lo sợ hét lên một tiếng hóa thành một đoàn máu tan vào trong không trung.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 138: Chiến Huyết Thiên Sứ (3)

- Không ngờ dám tể phẩm các người lại dám phản kháng Bốn Hoàng như vậy! Rất tốt! Hôm nay ta sẽ cho các người biết sự lợi hại thật sự của ta là ở đâu!!

Một lát sau thân hình của Song Tử Huyết Hoang lại xuất hiện trên không trung nhìn năm người Đông Phương Trường Minh căm giận nói nếu nhìn kỹ thì có thể phát hiện ra sắc mặt hắc lúc này đã có chút tái đi chứ không còn hồng hào như lúc mới sống lại nữa.

Hiển nhiên là một chiêu Huyết Biến vừa rồi tuy giúp Song Tử Huyết Hoang hóa giải nguy cơ nhưng cũng khiến hắc hao tổn không ít nguyên khí khó trách hắc lại căm giận như vậy.

Tiếp theo chỉ thấy Song Tử Huyết Hoang gầm lớn một tiếng vung tay lên phía sau hắc lập tức xuất hiện một cái động khẩu to to lớn phía trong đó là một mảnh thế giới tràn ngập máu tanh đó không phải Nội Thiên Địa của Song Tử Huyết Hoang thì còn có thể là cái gì chứ?

- Ầm!

Nó vừa xuất hiện đã hướng về phía năm người Đông Phương Trường Minh ầm ầm phát ra lực hút muốn kéo tất cả bọn họ vào bên trong.

- Lực hút thật cường đại. Nếu cứ tiếp tục như vậy thì không bao lâu nữa chúng ta sẽ bị cuốn vào bên trong như vậy thì xong rồi. Các người mau nghĩ cách đi!!

Nạp Lan Nhược Yên cảm nhận được thân thể của mình từ từ mất đi không chế bị cuốn lên trời thì sắc mặt đại biến kêu lên một tiếng.

- Đừng lo! Xem ta đây!!

Đoan Mộc trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó dốc toàn lực đánh ra một quyền về phía Nội Thiên Địa của Song Tử Huyết Hoàng muốn phá tan nó.

- Hừ! Chỉ là một cái hóa thân Thần Vương nho nhỏ mà cũng dám xuất thủ trước mặt Bốn Hoàng đúng là lão xược cho dù bản thể của người đến đây ta cũng chưa chắc để mắt tới nói chi là người!!

Song Tử Huyết Hoàng khinh thường nói một tiếng.

- Ầm! Đùng!!

Một đạo huyết lôi từ trong Nội Thiên Địa của hắn phát ra ngoài phá tan thể công của Đoan Mộc.

- Phụt!

Chiêu thức bị phá Đoan Mộc lập tức bị lực phản chấn đánh lui về phía sau há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Nhược Thủy ở đây muội là hiểu rõ Huyết Thiên Sứ Tộc nhất, nàng có cách nào ngăn cản Song Tử Huyết Hoàng này không?

Đông Phương Trường Minh nhíu mày nhìn Nạp Lan Nhược Thủy hỏi.

- Muốn ngăn cản Song Tử Huyết Hoàng cách tốt nhất là lấy giới phá giới tức là dùng Nội Thiên Địa khác ngăn cản cái Nội Thiên Địa này lại nhưng mà lúc này ở đây trong chúng ta không có ai có Nội Thiên Địa đủ sức mạnh này cả ngay cả chàng cũng thế!!

Nạp Lan Nhược Thủy suy nghĩ một lúc rồi trả lời.

- Như vậy tức là hết cách sao?

Đông Phương Trường Minh nhú mày nói.

- Không! Vẫn còn một cách nhưng muốn làm được mọi người phải hộ pháp cho ta một lúc!!

Nạp Lan Nhược Thủy lắc đầu nói.

- Cái gì? Hộ pháp cho người? Nạp Lan Nhược Thủy người có biết đây là thời điểm gì hay không mà còn muốn chúng ta hộ pháp cho người!!

Lão Yêu Quái nghe vậy quát to một tiếng.

- Lão Tiền bối! Ta tin Nhược Thủy để nàng thử một lần đi!!

Nhưng mà ông ta vừa nói được một nửa đã bị Đông Phương Trường Minh chặn lại.

- Ta cũng vậy! Ta cũng tin tưởng tỷ tỷ!!

Nạp Lan Nhược Yên cũng kêu lên.

- Ủm!

Đoan Mộc Lão Yêu cũng gật đầu tuy chỉ mới tiếp xúc với ba người Đông Phương Trường Minh không bao lâu nhưng bằng vào nhãn quang độc đáo của mình ông ta đã nhận ra ai trong bọn họ cũng có bản lĩnh cao cường tuyệt không thể xem thường.

- Thôi được rồi! Ta tin người một lần nhưng mà phải nhanh lên ta sợ dù chúng ta có cố gắng hết sức cũng không thể giúp người kéo dài quá nhiều

thời gian đâu!!

Lão Yêu Quái thấy vậy im lặng một chút rồi nhìn Nạp Lan Nhược Thủy trầm giọng nói.

- Yên tâm đi! Ta tuyệt đối không để mọi người phải thất vọng đâu!!

Nạp Lan Nhược Thủy trịnh trọng gật đầu một cái sau đó không lãng phí thời gian nữa lập tức khoanh chân ngồi xuống mặt đất nhắm hai mắt lại vùng tay đánh ra từng đạo thủ ấn.

Bốn người Đông Phương Trường Minh cũng chia thành bốn hướng đối kháng với lực hút do Nội Thiên Địa của Song Tử Huyết Hoàng phát ra tuy rằng mất đi Nạp Lan Nhược Thủy trong lúc nhất thời khiến cho áp lực mà bọn họ phải gánh chịu tăng lên rất nhiều nhưng mà bọn họ vẫn không bỏ cuộc tất cả đều cố gắng hết sức kháng cự!!

- Xuất!

Sau một lát chỉ thấy Nạp Lan Nhược Thủy mở hai mắt ra cao giọng quát lên một tiếng.

- Âm âm âm....

Sau tiếng hét phạm vi ngàn trượng xung quanh năm người Đông Phương Trường Minh đột nhiên xuất hiện từng đợt sương mù màu vàng khuếch tán ra bốn phía nơi sương mù đi qua cảnh vật đều âm âm biến hóa trong chớp mắt đại diện biến mất, cung điện bên ngoài biến mất, xương cốt đầy đất cũng biến mất thay vào đó là một mảnh hoang nguyên bao la bát ngát.

- Thùng thùng thùng....

Bầu trời phía trên hoang nguyên đột nhiên vang lên hàng loạt tiếng trống

trận long trời lở đất tiếp theo đó chỉ thấy từng đội Thiên Sứ cánh vàng từ bên trời bay xuống xếp thành từng hàng trước mặt năm người Đông Phương Trường Minh.

Tuy đám Thiên Sứ này chỉ là ảo ảnh do Nạp Lan Nhược Thủy triệu hoán ra nhưng trên người mỗi người đều phát ra từng đợt khí thể vô cùng cường đại khiến không gian xung quanh không ngừng vặn vẹo thành đủ loại hình dáng.

- Tê!

Bốn người Đông Phương Trường Minh thấy vậy không nhịn được hít sâu một hơi khí lạnh bọn họ tuy đã sớm có chuẩn bị tâm lý nhưng vẫn bị một chiêu Thần thông này của Nạp Lan Nhược Thủy làm cho rung động thật sâu.

- Đây là Thái Cổ Chiến Thanh nữ nhân đó là người của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc tại sao có thể như vậy... tại sao có thể như vậy được??

Song Tử Huyết Hoàng càng là bị dọa đến sắc mặt đại biến không ngừng gào thét.

Thái Cổ Chiến Thanh mà hắn vừa nói là tuyệt chiêu bảo mạng lợi hại nhất của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc khi phát động chiêu thức này Thánh Chiến Thiên Sứ có thể thông qua huyết mạch triệu hoán hư ảnh của Tổ Tiên trợ giúp bản thân chiến đấu uy lực có thể nói là kinh khủng vô cùng.

Đương nhiên muốn dùng được nó cũng không phải là chuyện đơn giản ít nhất đáp ứng đủ hai điều kiện thứ nhất là hồn lực của người dùng phải đủ mạnh ít nhất phải là Thánh Chiến Thiên Sứ đã đạt đến cảnh giới Thần Vương mới có thể sử dụng nếu không nhẹ thì trọng thương nặng thì nguyên thần vỡ tan trực tiếp vẫn lạc.

Còn về phần yêu cầu thứ hai lại càng khắc nghiệt hơn đó chính là khi một

Thánh Chiến Thiên Sứ sử dụng chiêu thức này thì đối thủ nhất định phải là Huyết Thiên Sứ Tộc nếu không thì sẽ không phát huy được chút công dụng nào nếu không phải như vậy thì một vạn năm trước khi chiến đấu với Thần Gia Lục Tổ Nạp Lan Nhược Thủy đã sử dụng nó rồi. Nàng ta cùng với Đông Phương Trường Minh và Nạp Lan Nhược Yên cũng không cần phải luân hồi chuyển thế sống lại ở kiếp này!!

- Đại ca bây giờ không phải là lúc kinh hãi huynh mau nhân lúc nữ tử đó còn chưa thi pháp xong giết chết nàng ta nếu không chúng ta sẽ nguy rồi!!

Trở lại vấn đề chính lúc này trong cơ thể của Song Tử Huyết Hoàng đột nhiên vang lên một tiếng nói.

Người lên tiếng chính là đệ đệ của hãn một tên Song Tử Huyết Hoàng khác.

- Đúng!!

Song Tử Huyết Hoàng nghe vậy gật đầu một cái sau đó nhanh chóng phóng tới trước mặt Nạp Lan Nhược Thủy muốn nhân lúc nàng ta chưa hoàn toàn thi pháp xong ra tay xử lý.

- Trích Tinh Thủ!

- Thanh Mộc Ấn!

- Huyết Câu Trảo!

- Thần Thánh Thủ Hộ!!

Nhưng mà bốn người Đông Phương Trường Minh làm sao có thể hãn được như ý lập tức dốc toàn lực ra tay cản trở.

Song Tử Huyết Hoàng tuy rằng cường đại nhưng bị bốn người liều mạng

cản lại trong lúc nhất thời cũng không thể thoát thân.

Cục diện lần nữa lâm vào thế giằng co.

- Chiến sĩ Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc nghe lệnh giết cho ta!!

Thời gian từng chút một trôi qua sau một lát cuối cùng Nạp Lan Nhược Thủy cũng đã đứng dậy hét vang lên một tiếng.

- Giết!

Hàng trăm Hồn phách Thánh Chiến Thiên Sứ khác nghe vậy cũng đồng loạt quát vang lên một tiếng sau đó xông thẳng về phía Song Tử Huyết Hoàng.

- Huyết Phá Thiên Địa! Đi!!

Song Tử Huyết Hoàng thấy vậy sắc mặt đại biến điên cuồng lui lại phía sau đồng thời lại quát to một tiếng điều khiển Huyết Hải trong Nội Thiên Địa hóa thành từng cơn sóng máu cuốn tới đám Thiên Sứ Chiến Hồn đang lao tới.

- Âm ầm ầm.....

Trong lúc nhất thời trong hư không liên tục vang lên những tiếng nổ kinh thiên động địa không gian bốn phía không ngừng không chịu nổi áp lực âm ầm vỡ tan ra.

Đám Tu Luyện Giả trên mặt đất cảm nhận được luồng năng lượng đáng sợ dưới chân mình thì kinh hoàng vô cùng ba chân bốn cẳng thi nhau chạy mất không ai còn quan tâm đến chuyện đoạt bảo gì nữa.

Sau một lát cuối cùng cũng đã có một Thiên Sứ Chiến Hồn bay về phía Song Tử Huyết Hoàng khi đến trước mặt hãn người này không chút do dự lập tức tự bạo cũng không phải chỉ có một mình hãn những Chiến Hồn theo sau

cũng làm theo như vậy, uy lực tự bạo của bọn họ hình thành một cỗ năng lượng đáng sợ đánh thẳng vào cơ thể Song Tử Huyết Hoàng khiến cho không chỉ thân thể mà ngay cả linh hồn của hắn cũng bị tổn thương nặng nề.

- Không được! Nếu cứ tiếp tục như vậy sớm muộn gì huynh đệ chúng ta cũng bị đám Tử Quỷ này hại chết! Bây giờ chỉ còn cách liều một lần mà thôi!!

Một tên Song Tử Huyết Hoàng kêu lên một tiếng.

- Đại ca không lẽ huynh muốn từ bỏ thân thể này sao?

Tên Song Tử Huyết Hoàng còn lại kinh hãi hỏi.

- Đúng vậy!

Tên Song Tử Huyết Hoàng thứ nhất lộ vẻ quyết tuyệt gật đầu một cái sau đó không chút do dự âm âm tự bạo thân thể mà bọn chúng đang chiếm cứ.

- Âm! Đùng!

Trong chớp mắt một vụ nổ kinh thiên động địa nữa lại xảy ra dưới uy lực của vụ nổ này tất cả Thiên Sư Chiến Hồn xung quanh đều bị chấn bay ra xa.

- Hừ! Đám kiến hôi khốn kiếp món nợ hôm nay hai huynh đệ bọn ta nhớ kỹ sau này bọn ta nhất định sẽ trả cho các người gấp nghìn lần vạn lần...

Hai tên Song Tử Huyết Hoàng nhân cơ hội này hóa thành hai đạo huyết sắc linh hồn thi triển độn quang bỏ chạy vừa đi vừa âm thầm mắng.

- Hừ! Các người sẽ không có chuyện đó đâu!!

Nhưng mà lúc này bên tai bọn chúng đột nhiên vang lên một tiếng nói lạnh lùng tiếp theo đó chỉ thấy một đạo chưởng cương bạch ngọc từ trong

không gian xuất hiện tóm lấy linh hồn chúng.

Người đột nhiên ra tay chính là Đông Phương Trường Minh thì ra là do đang ở trong trạng thái Lục Đạo Ma Thần có thân thể vô cùng cường đại cho nên hắn mới có thể miễn cưỡng chịu được uy lực của vụ tự bạo mà ra tay bắt lấy Song Tử Huyết Hoàng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 139: Vô Đề.

- Nhân loại ti tiện không ngờ người vậy mà lại dám ra tay ám toán hai huynh đệ Bốn Hoàng đúng là đáng chết mau thả bọn ta ra. Nếu không ta sẽ giết chết người!!

Hai huynh đệ Song Tử Huyết Hoàng bị kéo vào lòng bàn tay của Đông Phương Trường Minh thì phần nộ quát lên.

- Muốn giết chết ta dựa vào sức của hai người bây giờ mà cũng đòi sao? Ngoan ngoãn im đi cho ta!!

Đông Phương Trường Minh khinh thường kêu lên một tiếng sau đó cẩn thận hạ từng đạo cấm chế phong ấn lên người Song Tử Huyết Hoàng.

Một tầng, mười tầng, một trăm tầng, một nghìn tầng, một vạn tầng, mười vạn tầng!!

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi Đông Phương Trường Minh đã thiết hạ hơn mười vạn tầng cấm chế lên cơ thể Song Tử Huyết Hoàng.

- Phù! Cuối cùng cũng xong rồi!

Sau khi làm xong tất cả hãn thử phào một hơi cười nói.

- Ủm!

Bốn người Lão Yêu Quái nghe vậy cũng gật đầu một cái.

- Âm!

Có điều bọn họ còn chưa kịp vui mừng bao lâu thì dị biến lại xảy ra chỉ thấy thân thể vốn đã bị Song Tử Huyết Hoàng tự bạo lúc này giờ phút này đột nhiên dùng tốc độ mắt thường không thể nào nhìn thấy được nhanh chóng khôi phục lại hình dáng ban đầu giống như chưa có chuyện gì xảy ra vậy.

Năm người Đông Phương Trường Minh nhìn thấy như vậy hai mắt lóe lên vẻ ngưng trọng đồng thời toàn thân không hện mà cùng bước vào trạng thái chiến đấu.

- Các vị xin dừng tay ta không có ác ý!!

Nhưng mà bọn họ còn chưa kịp động thủ thì trong hư không đã vang lên một tiếng nói người lên tiếng chính là người lên tiếng chính là trung niên nam tử vừa khôi phục lại thân thể.

Lúc này chỉ thấy huyết quang và tà khí trong mắt hắn đã biến mất hoàn toàn thay vào đó là thần quang sâu thăm thẳm thỉnh thoảng phát ra một loại bá khí cường đại khiến cho người ta phải khiếp sợ.

- Các hạ là ai?

Đông Phương Trường Minh đưa mắt quan sát trung niên nam tử một lúc rồi bước lên phía trước một bước trầm giọng hỏi.

- Ta tên là Đại Ma!

Trung niên nam tử nghe hỏi thì trầm giọng nói một tiếng, tiếp nói giống như sấm sét truyền vào tay năm người Đông Phương Trường Minh.

- Đại Ma? Không lẽ người chính là nghĩa sĩ ngàn năm trước đã đối phó với Song Tử Huyết Hoàng người cũng sống lại với cùng với bọn chúng sao?

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy không nhịn được kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy! Chính là ta hàng nghìn năm trước ta xông vào nơi đây đối phó với hai tên Yêu Đạo sau một phen ác chiến cuối cùng cũng đã phá hủy thân thể của hai tên Yêu Đạo cũng đã luyện hóa linh hồn của chúng vốn nghĩ rằng như vậy đã giết chết được chúng. Ai ngờ hai tên đó lại là tộc nhân của Huyết Thiên Sư Tộc có được Thần thông Dĩ Huyết Trọng Sinh đáng sợ bọn chúng thông qua một chút máu huyết dính vào thân thể của ta khi hai bên quyết chiến âm thầm ở trong thân thể ta trọng tụ hồn phách sau đó không chỉ thành công sống lại mà còn chiếm cứ thân thể của ta trấn áp linh hồn ta. Nếu hôm nay không có chư vị đến đây e rằng ta sẽ vĩnh viễn không có ngày lại nhìn thấy mặt trời rồi!!

Đại Ma gạt đầu một cái trầm giọng kể lại chuyện năm xưa.

- Đại Ma ở đây xin đa tạ chư vị!

Hơi dừng lại một chút hắt lại nhìn năm người Đông Phương Trường Minh trịnh trọng thi lễ.

- Đại Ma có một yêu cầu hơi quá đáng không biết là các vị có thể đồng ý với ta hay không?

Sau đó Đại Ma đột nhiên nhìn năm người nói một câu.

- Là yêu cầu gì xin Đại Ma Huỳnh cứ nói!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy trịnh trọng nói.

- Không biết các vị có thể giao hồn phách của Song Tử Huyết Hoàng giao cho ta hay không?

Đại Ma nhìn năm người trầm giọng nói.

- Cái gì? Đại Ma huynh muốn lấy linh hồn của Song Tử Huyết Hoàng? Thật ra huynh muốn làm gì??

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Làm gì? Đương nhiên là ta muốn phong ấn chúng rồi!!

Đại Ma cười nhạt một tiếng nói.

- Phong ấn? Thứ cho tiểu nữ mạo muội nhưng không biết là Đại Ma huynh muốn đem chúng phong ấn vào nơi nào phải biết rằng những địa điểm phong ấn bình thường đối với bọn chúng không có tác dụng đâu cho dù mười vạn cái cấm chế này của phu quân ta nhiều nhất cũng chỉ có thể phong ấn chúng nửa năm mà thôi. Nếu bây giờ chúng ta giao chúng cho huynh nếu không may sau này bọn chúng lại trốn thoát thì phải làm thế nào??

Nạp Lan Nhược Thủy nhìn Đại Ma kêu lên một tiếng.

- Ha ha ha... Nạp Lan tiểu thư cứ yên tâm nếu Đại Ma đã dám yêu cầu linh hồn Song Tử Huyết Hoàng từ chỗ các vị thì đương nhiên đã có nắm chắc tuyệt đối có thể phong ấn chúng mãi mãi. Nếu không tin mời các vị xem cái này!!

Đại Ma nghe được lời nói của Nạp Lan Nhược Thủy thì chân mày nhíu lại một chút nhưng mà cũng không tỏ ý tức giận ngược lại còn cười to một tiếng sau đó vung tay lên.

- Ầm!

Sau lưng hắn lập tức xuất hiện năm cái hắc động to lớn vô cùng không ngừng xoay tròn từ trong mỗi cái đều phát ra một luồng áp lực hùng mạnh

phi thường khiến cho sắc mặt của năm người Đông Phương Trường Minh đại biến bọn họ có thể rõ ràng cảm nhận được uy lực của mỗi cái hắc động này đều có thể dễ dàng phong ấn chính bản thân mình hiện nay!!

- Đại Ma huynh đây là thứ gì?

Đông Phương Trường Minh là người đầu tiên lấy lại bình tĩnh hẩn hít vào một hơi thật sâu rồi nhìn Đại Ma hỏi.

- Chúng tên là Ngũ Âm Ma Ngục là một tuyệt chiêu mà sư phụ ta đã truyền lại cho ta trước khi xuất sơn không biết dựa vào nó đã đủ để phong ấn Song Tử Huyết Hoàng chưa?

Đại Ma trầm giọng nói.

- Đương nhiên là đủ! Xin mời Đại Ma huynh tiếp lấy!!

Đông Phương Trường Minh không chút do dự gật đầu một cái sau đó đưa tay ra ném Song Tử Huyết Hoàng đang bị phong ấn cho Đại Ma.

- Thu!

Đại Ma thấy vậy hét lên một tiếng.

- Âm âm...

Ngũ Âm Ma Ngục sau lưng hẩn lập tức âm âm phát ra lực hút trong chớp mắt hai tên Song Tử Huyết Hoàng đã biến mất tăm.

- Các vị có từ rồi! Sau này có duyên chúng ta sẽ còn gặp lại!!

Sau khi làm xong Đại Ma lại nhìn năm người Đông Phương Trường Minh ôm quyền nói một tiếng sau đó phá toái hư không bỏ đi mất.

Sau khi hăn rời đi năm người Đông Phương Trường Minh cũng lần lượt cáo từ rời đi trước khi đi trên mặt mỗi người đều xuất hiện một nụ cười vui vẻ bởi vì ngày hôm nay tuy bọn họ không thu được món Tiên Bảo nào nhưng mà đã thu được một thứ còn đáng giá hơn Tiên Bảo gấp nghìn lần đó là nhân tình của một tuyệt đại cường giả.

Nhân tình của Đông Thổ Thủ Hộ Giả - Đại Ma!!

...

Thời gian như nước trong chớp mắt đã nửa tháng trôi qua kể từ sau trận chiến ở Hoàng cung trong khoảng thời gian này nhờ sự cố gắng của triều đình Đại Sở mà kinh thành đã miễn cưỡng khôi phục lại trạng thái trước lúc đại chiến xảy ra.

Lúc này Đông Phương Trường Minh đang ở trong Hậu phủ của mình xử lý đồng văn kiện chất cao như núi trước mắt mình đột nhiên lại nghe một tiếng bước chân vang lên.

- Hậu gia... Hậu gia... Có chuyện không hay rồi!!

Khi hăn đưa mắt nhìn lại thì chỉ thấy một viên võ tướng dáng vẻ hốt ha hốt hãi đang từ ngoài cửa chạy vào trong miệng không ngừng phát ra từng tiếng la hoảng.

- Trần Kỳ có chuyện gì người cứ bình tĩnh lại từ từ nói cho ta biết!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy nghiêm giọng kêu lên một tiếng.

- Vâng.. vâng.. thưa Hậu Gia thuộc hạ vừa mới nhận được tin truyền nhân của Tuyệt Tình Đạo là Tề Đằng đã phát ra thư khiêu chiến cho Thần Nam giữa trưa hôm nay bọn họ sẽ quyết đấu ở trung tâm kinh thành ạ!!

Viên tướng nghe lệnh lập tức thở dốc mấy tiếng rồi nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng hỏi.

- Tề Đằng của Tuyệt Tình Đạo khiêu chiến với Thần Nam vào trưa hôm nay? Sao lại có chuyện đó người có biết là do nguyên nhân gì không?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì nghi hoặc hỏi.

- Xin Hầu Gia thứ tội chúng thuộc hạ tạm thời vẫn chưa tra ra nguyên nhân bên trong!!

Trần Kỳ lắc đầu nói.

- Hầu Gia có cần thuộc hạ điều động Ngự Lâm Quân ngăn trận chiến này lại không? Dù sao thì bây giờ kinh thành chỉ mới hồi phục lại sau đại nạn dân tâm còn chưa hoàn toàn ổn định lại nếu xảy ra đại chiến e rằng sẽ có tác động không tốt đến dân tâm!!

Hơi dừng lại một chút hẳn lại tiếp tục.

- Cái này sao? Không cần đâu! Tất cả cứ giao cho ta xử lý là được rồi!!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi nói.

- Vâng Hầu Gia!!

Trần Kỳ nghe vậy không nói thêm một lời nào nữa cung kính gập đầu một cái rồi nhanh chóng lui ra bên ngoài trong mắt hẳn một mình Đông Phương Trường Minh còn hơn cả thiên binh vạn mã có hẳn ra tay muốn chấm dứt một cuộc chiến quả thật là chuyện vô cùng đơn giản!

- Vù!

Sau khi Trần Kỳ rời khỏi Đông Phương Trường Minh cũng đứng dậy

thong thả bước chân ra bên ngoài hướng thẳng đến quảng trường trung của
của Sở Đô!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 140: Tề Đằng Và Thần Nam.

Với tốc độ của Đông Phương Trường Minh rất nhanh đã đi tới quảng trường trung tâm của Sở Đô vừa tới nơi thì hắn đã nhìn thấy giờ phút này ở đây đã có tới mấy vạn Tu Luyện Giả và bách tính trong Sở Đô tụ tập không gian xung quanh đều đã bị chen đến chật cứng không còn lối đi đủ để thấy trận chiến người khác đến thế nào.

Lúc này tất cả đám khán giả đều đưa mắt tập trung nhìn về phía một người thanh niên thân mặc võ phục màu trắng với khuôn mặt vô cùng lạnh lùng hắn chính là truyền nhân của Tuyệt Tình Đạo đời này một trong mười đại thanh niên cao thủ của Đông Đại Lục hiện nay - Tề Đằng!!

- Tiểu tử này không ngờ còn trẻ như vậy đã luyện đến cảnh giới cảnh giới nửa bước Vong Tình đúng là tuổi trẻ tài cao. Xem ra trận chiến hôm nay thú vị hơn trong dự đoán rồi!!

Đông Phương Trường Minh đảo mắt quan sát Tề Đằng một chút rồi âm thầm nói.

Tuyệt Tình Chú của Tuyệt Tình Đạo khi mới được Tuyệt Tình Tổ Thần sáng tạo được chia thành năm đại cảnh giới Xá Thân - Phần Tâm - Vong Tình - Vô Niệm - Quy Chân.

Sau này Tuyệt Tình Tổ Thần căn cứ tư chất của môn nhân mà chia Tuyệt Tình Chú làm hai phần ba cảnh giới Xá Thân - Phần Tâm - Vong Tình là Tuyệt Tình Chú bình thường còn hai cảnh giới Vô Niệm và Quy Chân thì thành Tuyệt Tình Cấm Chú.

Trải qua nhiều năm lưu truyền đến ngày hôm nay thì chỉ có một mình là thủ lĩnh của Tuyệt Tình Đạo ở Nhân Gian là Tuyệt Tình Đại Ma Vương đã sống hơn nghìn năm là miễn cưỡng luyện đến cảnh giới Vong Tình sơ kỳ.

Vậy mà không ngờ hôm nay một thanh niên mới hơn hai mươi tuổi Tề Đằng lại đạt đến Nửa Bước Vong Tình tư chất như vậy theo suy đoán của Đông Phương Trường Minh nếu cho Tề Đằng đầy đủ thời gian chưa chắc hẳn không thể luyện thành trọn bộ Tuyệt Tình Chú đến lúc đó đừng nói là ở Nhân Gian cho dù là ở Thiên Giới hẳn cũng là cường giả đỉnh cấp!!

Sau khi suy nghĩ xong Đông Phương Trường Minh mang theo hứng thú của mình lẳng lặng bước vào một quán ăn ven đường ngồi xuống bên một cái bàn trống vừa gọi mấy món ngon vừa đưa mắt nhìn về phía quảng trường im lặng chờ đợi thời gian trận đấu bắt đầu.

- Ngang!

Qua một lúc trong hư không đột nhiên vang lên một tiếng long ngâm kinh thiên động địa tiếp đó chỉ thấy một con Ngũ Trảo Tử Long từ phía xa phá không bay tới quảng trường nó không phải Tử Kim Thần Long của Thần Nam thì còn có thể là thứ gì khác.

- Thần Nam người đến rồi, chúng ta bắt đầu thôi!!

Tề Đằng nhìn thấy Tử Kim Thần Long xuất hiện thì trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Khoan đã! Tề Đằng trước khi ta có một chuyện muốn hỏi rõ tại sao hôm nay người lại muốn khiêu chiến với ta? Ta nhớ rõ giữa hai chúng ta không có thù hận gì mà??

Thần Nam đứng trên đầu nghi hoặc hỏi một câu.

- Tại sao ta lại khiêu chiến người? Rất đơn giản bởi vì ta muốn tích lũy chiến ý!!

Tề Đăng nhàn nhạt nói một tiếng.

- Tích lũy chiến ý? Là sao??

Thần Nam nghe thấy như càng thêm nghi hoặc tiếp tục hỏi.

- Nói thật cho người biết thật ra mục đích lần này của ta khi xuất sơn không phải là người mà là người được xưng là đệ nhất cao thủ của Đông Đại Lục hiện nay Đông Phương Trường Minh nhưng mà trước khi khiêu chiến với hắn ta muốn bản thân tích lũy đầy đủ chiến ý trước cho nên ta mới tìm người!!

Đáp lại câu hỏi của hắn là câu trả lời lạnh lùng của Tề Đăng.

- Được! Tốt lắm! Như vậy chúng ta chiến thôi!!

Nghe thấy đối thủ có ý xem mình là " đá mài dao " sắc mặt Thần Nam trùng xuống quát lên một tiếng rồi âm âm đánh ra một đạo Cầm Long Trảo.

- Tới đi!

Tề Đăng thấy vậy kêu lên một tiếng sau đó cũng xuất ra một chỉ.

- Âm!

Thần Nam Tề Đăng đều là Ngũ Giai sơ kỳ cao thủ trảo, chỉ vừa va chạm với nhau lập tức vang lên một tiếng chói tai tiếp theo chỉ thấy sắc mặt Thần Nam đột nhiên trở nên vô cùng khó xem bởi vì hắn phát hiện trong một chỉ vừa rồi của Tề Đăng không ngờ lại hàm chứa một đạo hàn kinh quái dị không ngừng len lỏi lại vào bên trong kinh mạch của hắn gây trở ngại cho quá trình vận chuyển chân nguyên của hắn.

- Chết tiệt! Đây thật ra là quái chiêu gì?

Trong lúc nhất thời Thần Nam không nhận được kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Ha! Thứ người trúng phải là Thê Linh Chỉ do ta sáng chế ra, cảm giác thế nào hả?

Tề Đăng cười lạnh một tiếng sau đó lại xuất ra một chiêu thức nữa về phía Thần Nam.

- Vù!

Thần Nam thấy vậy không chút do dự lập tức thi triển Thần Hư Bộ gia truyền phân hóa thành mười mấy đạo ảo thân chia ra bốn phương tám hướng né tránh thế công của Tề Đăng.

- Đây chính là Thần Hư Bộ trong truyền thuyết hay sao? Một lần có thể phân hóa ra mười mấy cái đúng là lợi hại nói về điều này Hư Không Đạo của Hỗn Thiên Đạo cũng chưa chắc làm tốt được như người nhưng mà muốn dùng nó ngăn cản ta đúng là mơ mộng hão huyền!!

Tề Đăng nhìn thấy thân pháp của Thần Nam thì trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc nhưng rất nhanh đã biến thành một nụ cười lạnh nói.

- Thê Linh Chỉ - Đông Vũ!

Chỉ thấy hân vung hai tay lên hét lớn một tiếng trong hư không bốn phía lập tức hiện ra mấy trăm đạo băng tiễn đồng thời bắn về phía đám ảo thân của Thần Nam.

- Xíu xíu xíu...

Trong chớp mắt mười mấy cái hóa thân của Thần Nam đã bị hủy diệt chỉ còn lại một mình chân thân của hắn đối diện với thế công như gió bão của Tề Đằng.

- Bát Bộ Trục Nguyệt!

Nhưng mà lúc này trên mặt Thần Nam chẳng những không có chút vẻ hoảng sợ ngược lại còn xuất hiện một nụ cười lạnh chỉ thấy dưới hai chân hắn lúc này đột nhiên lóe lên một luồng quang mang chói mắt tiếp theo đó cả người hắn dùng tốc độ mắt thường không thể nào nhìn thấy tan biến.

- Âm!

Một giây sau thân thể của Thần Nam lại quỷ dị xuất hiện trước mặt Tề Đằng đánh ra một quyền cực mạnh vào ngực của hắn.

- Phụt!

Tề Đằng căn bản không chút đề phòng lập tức bị một chiêu này của Thần Nam đánh văng đi há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Trời ạ! Đây không phải Bát Bộ Trục Nguyệt gì rõ ràng là Thiên Ma Bát Bộ trong truyền thuyết mà!

Một lão Tu Luyện Giả nhìn thấy thân pháp của Thần Nam thì kinh hãi kêu một tiếng.

- Gia gia Thiên Ma Bát Bộ là gì vậy?

Một thiếu niên ở bên cạnh nghe vậy tỏ vẻ không hiểu hỏi.

- Thiên Ma Bát Bộ sao? Đó là một môn bộ pháp thân pháp chỉ có trong truyền thuyết tương truyền ai luyện được Thiên Ma Bát Bộ thì trong vòng tám bước người đó sẽ nhanh nhất trong Vũ Nội bất luận là Ma Pháp Sư,

Chiến Sĩ hay là Tu Đạo Giả đều không thể sánh bằng. Không ngờ Thần Nam công tử lại luyện được nó ta thấy trận chiến hôm nay người thắng tám chín phần là hần rồi!!

Lão giả trầm giọng nói.

- Việc này ta thấy chưa chắc đâu từ lúc bắt đầu đến giờ Tề Đằng công tử luôn chiếm thế thượng phong không thể vì chút thất lợi bây giờ mà vội vàng phán đoán hần thua được.

Nhưng mà hần vừa dứt lời dứt lời thì đã có người lên tiếng phản đối.

- Đúng vậy ta thấy Tề Đằng sẽ không dễ dàng thua như vậy đâu!

- Thắng bại của bọn họ cùng lắm chỉ là năm - năm mà thôi!

- Ủm!

- Đúng!

Vô số người lên tiếng nghị luận.

Đông Phương Trường Minh ở trên cao nghe thấy những tiếng nghị luận đó thì âm thầm gật đầu một cái hần cũng nhận thấy thắng bại của trận chiến này cùng lắm chỉ là năm -năm mà thôi.

Thần Nam tuy có có nhiều tuyệt kỹ thất truyền nhưng mà Tề Đằng cũng không phải loại đơn giản chưa đến phút cuối thì chưa thể biết được ai thắng ai thua.

- Hử!

Đột nhiên sắc mặt của Đông Phương Trường Minh lại nhú mày lại bằng vào thần thức cường đại của mình hần có thể cảm nhận được có người đang

âm thầm tiếp cận mình.

- Vút!

Hai người đó đều khoảng trên dưới hai mươi tuổi một người là một thanh niên vô cùng tuấn tú một người là thiếu nữ với khuynh quốc khuynh thành bọn họ nhìn thấy ánh mắt của Đông Phương Trường Minh nhìn về phía mình thì biết bản thân đã bị bại lộ cho nên cũng không che dấu nữa dứt khoát hiện thân nhanh chóng bay đến chỗ Đông Phương Trường Minh.

- Tại hạ Tình Dục Đạo truyền nhân - Nam Cung Ngâm gặp qua Đông Phương Hầu!

Khi đến trước mặt hãn người thanh niên lập tức chấp tay nói.

- Tiểu nữ Tình Dục Đạo truyền nhân - Nam Cung Tiên Nhi gặp qua Đông Phương Hầu!

Thiếu nữ cũng chấp tay lại nói nhưng trong mắt nàng lại lóe lên một tia hào quang tà dị bắn thẳng vào mắt Đông Phương Trường Minh.

- Ta nghe người ta đồn đại Tình Dục Đạo có một môn công pháp tên là Diên Đảo Chúng Sinh có thể không chiến mà khuất phục người hôm nay gặp mới biết là không giả!!

Bị ánh sáng đó bắn trúng trong mắt Đông Phương Trường Minh nhất thời lộ ra vẻ mê ly nhưng bằng vào định lực của mình rất nhanh hãn đã khôi phục lại vẻ bình thường nhìn Nam Cung Tiên Nhi nói.

- Đông Phương Hầu quá khen rồi. Ngược lại tiểu nữ học nghệ không đến nơi đã đem ra bêu xấu trước mặt ngài. Xin Đông Phương Hầu chớ trách!!

Nam Cung Tiên Nhi nhìn thấy mặt công độc môn của mình vừa thi triển đã

bị đối phương nhìn thấu thì trong lòng vô cùng kinh hãi nhưng ngoài mặt vẫn tỏ ra bình thường nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Ủm! Hai huynh muội các người đến tìm bốn tọa là có chuyện gì?

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó ra vẻ lơ đãng hỏi.

- Đông Phương Hầu huynh muội tại hạ vừa mới tới Sở Đô này nghe được uy danh của ngài cho nên mới cố tình đến đây chào hỏi một chút!!

Nam Cung Ngâm bước tới phía trước một bước nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Là như vậy sao? Như vậy bây giờ đã chào hỏi xong các người có thể đi rồi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì gật đầu một cái rồi nói.

- Cái này?

Hai huynh muội Nam Cung nghĩ thế nào cũng không ngờ được Đông Phương Trường Minh sẽ nói như vậy trong lúc nhất thời không biết phải nói thế nào sắc mặt trở nên cổ quái vô cùng.

- Đông Phương Hầu nói đùa rồi ở đây đang có một trận chiến đặc sắc như vậy làm sao chúng ta có thể bỏ đi được. Xin ngài hãy để huynh đệ bọn ta ở đây xem hết trận chiến này!!

Nhưng mà Nam Cung Ngâm không hổ danh là truyền nhân xuất sắc của Tình Dục Đạo trong chớp mắt đã bình tĩnh lại nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Nếu muốn xem chiến thì ngồi đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái chỉ vào hai cái ghế bên cạnh mình nói.

- Được!

Hai huynh muội Nam Cung nghe vậy gật đầu một cái sau đó lập tức ngồi xuống.

- Diệt Thiên Thủ!

Trong lúc ba người đang nói chuyện trận chiến giữa Thần Nam và Tề Đằng đã có diễn biến mới sau khi giao thủ mấy chục chiêu bất phân thắng bại cuối cùng Thần Nam cũng đã mất đi kiên nhẫn thi triển tuyệt chiêu cực mạnh trong Huyền Công gia truyền của mình!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 141: Càn Thi Phái.

- Âm!

Sau tiếng kêu của Thần Nam chỉ thấy một đạo tử kim chưởng cương lớn hơn trăm trượng từ trên bầu trời xuất hiện âm âm giáng xuống đầu Tề Đăng.

Tề Đăng nhìn thấy như vậy thì sắc mặt đại biến theo bản năng muốn nhanh chóng tránh đi nhưng lúc này khí cơ toàn thân hắn đã bị một chưởng này khóa chặt căn bản không thể nào né tránh được chỉ còn cách vận dụng toàn bộ chân nguyên trong người hình thành một cái cương tráo màu bạc đón đỡ chiêu thức đang đến mà thôi.

- Âm! Đùng!

Chưởng cương và quang tráo vừa va chạm vào nhau lập tức gây ra một tiếng nổ kinh thiên động địa từng trận ba động năng lượng đáng sợ không ngừng từ trung tâm vụ nổ phát tán ra xung quanh.

- Hừ!

Đông Phương Trường Minh đang ngồi ở phía xa nhìn thấy như vậy sắc mặt trầm xuống nếu để những luồng ba động năng lượng này bạo phát thì không sẽ gây ra thương vong rất lớn cho hơn vạn khán giả đang đứng xem xung quanh mà còn ảnh hưởng đến trật tự vừa mới được lập lại ở Sở Đô thân là Đông Phương Hầu hiện nay của Đại Sở hẳn tuyệt đối không thể để chuyện này xảy ra được.

- Âm!

Lúc này chỉ thấy Đông Phương Trường Minh đưa tay phải lên một luồng năng lượng hùng hậu lập tức từ trong người hắt phát ra tạo thành một tấm màn chắn bảo vệ tất cả khán giả đang đứng quan chiến khỏi đợt năng lượng do hai người Thần Nam và Tề Đăng phát ra.

- Tề! Lực lượng thật đáng sợ Đông Phương Trường Minh thật không hổ danh là đệ nhất cao thủ ở Đông Đại Lục khó trách sư phụ lại muốn ta dù làm như thế nào cũng phải khiến hắt si mê nếu có cường giả như vậy trợ giúp thì sau này Tình Dục Đạo chúng ta nhất định có thể đứng đầu trong Chính Tà Thánh Địa thậm chí độc tôn Nhân Giới!!

Nam Cung Tiên Nhi ở bên cạnh thấy vậy thì kinh sợ thầm nghĩ đồng thời ánh mắt của nàng khi nhìn Đông Phương Trường Minh cũng lóe lên ham muốn chiếm hữu mãnh liệt không thể nào che dấu được.

Đông Phương Trường Minh cảm nhận được điều đó thì trong lòng âm thầm cười một tiếng sau đó cũng không để ý tới nàng nữa tiếp tục đưa mắt nhìn về phía trung tâm quảng trường.

Sau một lát khói bụi từ từ tan đi chỉ thấy Tề Đăng toàn thân là vết thương nằm dưới mặt đất thở dốc từng tiếng bộ dáng chật vật vô cùng.

- Tề Đăng hắt thua rồi sao? Sao có thể như thế được??

Nam Cung Tiên Nhi kinh hãi kêu lên một tiếng tuy xưa nay Tình Dục Đạo của nàng và Tuyệt Tình Đạo của Tề Đăng có không ít xích mích nhưng dù sao cũng là xuất từ một mạch Lục Tà Đạo hiện nay thấy hắt thua trong tay " người ngoài " đúng là khiến cho nàng không thể nào tin được.

- Di! Không đúng! Tiên Nhi muội nhìn nhìn kỹ đi tuy vết thương của Tề Đăng thoát nhìn rất nặng nhưng mà khí cơ trong người hắt chẳng những

không yếu đi mà còn đang không ngừng mạnh lên đó!!

Nam Cung Ngâm nhú mảy quan sát Tề Đằng một chút rồi đột nhiên kêu lên một tiếng.

Như thế để chứng minh như lời của Nam Cung Ngâm nói từ bên trong cơ thể của Tề Đằng đang nằm trên mặt đất đột nhiên lại cuồn cuộn không ngừng tỏa ra hàn khí che kín một góc trời.

Số hàn khí này khiến cho hàng vạn khán giả đang đứng xem xung quanh như rơi vào trong hầm băng mỗi người đều run lên cầm cập vì lạnh nhưng mà chúng lại không gây ra bất cứ tổn thương nào cho Tề Đằng mà ngược lại còn thay hẳn trị thương nơi hàn khí đi qua tất cả các vết thương trên cơ thể của Tề Đằng đều được trị khỏi với tốc độ mắt thường không thể nhìn thấy.

Chỉ sau một lát Tề Đằng đã khôi phục lại trạng thái đỉnh phong như chưa từng có chuyện gì xảy ra vậy!!

- Sao? Sao lại như vậy? Tại sao dưới Diệt Thiên Thủ của ta người lại có thể không có việc gì được?

Thần Nam thấy vậy kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Bởi vì ta đã đột phá! Thần Nam đa tạ người nhờ vào một chưởng đó của người mà ta đã thành công đột phá bình cảnh giam khốn ta nửa năm nay khiến cho ta có thể tiến vào cảnh giới Vong Tình của Tuyệt Tình Chú!!

Tề Đằng từ dưới mặt đất đứng dậy nhìn Thần Nam nhàn nhạt nói một câu giờ phút này không chỉ khuôn mặt hắc mà giọng nói của hắc cũng lạnh giá hơn trước đây gấp mười lần giống như không có chút tình cảm nào vậy.

- Để cảm ơn người ngày hôm nay ta sẽ cho người vinh hạnh là người đầu tiên biết được uy lực của Tuyệt Tình Cấm Chú là như thế nào!!

Hơi dừng lại một chút hẩn lại tiếp tục.

- Hừ! Cuồng vọng! Cho dù người đột phá thì như thế nào? Ta nhất định vẫn có thể đánh bại được người!!

Thần Nam nghe vậy không sợ hãi chút nào quát lớn một tiếng.

Trong lúc nói chuyện từ thân hẩn vậy mà tỏa ra một luồng ma khí thao thiên nhuộm đen một góc trời hình thành thế đối chọi với hàn khí của Tề Đằng.

Không chỉ vậy sau lưng Thần Nam còn xuất hiện vô số ma hồn, vô số khuôn mặt ác quỷ gầm thét mà ra làm cho hẩn vào lúc này y như một Ma Vương lâm thế vậy đây chính là tiền tấu của Thần Gia - Nghịch Thiên Thất Ma Dao!!

Đối diện với uy thế của Tề Đằng Thần Nam cuối cùng cũng đã sử dụng cấm kỵ tuyệt học này.

- Uy thế khá lắm!

Tề Đằng thấy vậy bình thản nói một câu sau đó vung tay lên cuộn cuộn hàn khí lập tức hội tụ vào tay phải hẩn.

Đại chiến trong lúc nhất thời nhất xúc tức phát.

- Ầm!

Nhưng mà vào đúng lúc này từ phía xa đột nhiên xuất hiện một một đạo hắc quang chen vào giữa hai đại cường giả ngăn bọn họ lại.

Người đến là một người thanh niên thân mặc một bộ hắc bào rộng thùng thình khuôn mặt tuần tú ánh lên vẻ gian tà bên hông có đeo một cái chuông nhỏ màu đen.

- Hẳn là ai?

- Tại sao lại xuất hiện ở đây?

- Đúng đó! Tại sao hẳn lại đột nhiên xuất hiện?

Khán giả xung quanh thấy vậy thì một mảnh kinh hô ai cũng không thể ngờ vào giây phút này vậy mà lại có người đột nhiên xen vào cuộc chiến này.

- Người là ai?

Thần Nam nhìn người thanh niên vừa mới xuất hiện trầm giọng hỏi.

- Tại hạ Cổ Hi gặp qua hai vị! Đã quấy nhiễu cuộc chiến của hai vị ta thật đúng là có lỗi quá!!

Người thanh niên áo đen nghe hỏi thì chấp tay nhìn Thần Nam và Tề Đằng nói.

- Bớt nói nhảm đi người thật ra là người của môn phái nào mau nói đi!!

Tề Đằng nhìn Cổ Hi lạnh lùng quát lên một tiếng.

- Hắc hắc.... Không dám dấu Tề huynh Hi ta là người của Càn Thi Phái hôm nay phụng mệnh môn chủ và các vị thúc bá trong môn đến đây để làm chút việc!!

Cổ Hi cười quái dị mấy tiếng rồi trầm giọng nói.

- Cái gì? Càn Thi Phái là Tà phái môn phái trong truyền thuyết đó ư??

- Nó không phải bị tiêu diệt rồi ư? Sao hôm nay lại xuất hiện truyền nhân chứ?

- Trời ơi! Loại tà phái ác độc này sao lại còn tồn tại chứ??

Những người đứng xung quanh nghe thấy lời nói của Cổ Hi thì lại lần nữa kinh hãi hét lên.

Cũng không thể trách bọn họ lại có phản ứng như vậy được nếu phải trách thì chỉ có thể trách danh tiếng của Càn Thi Phái quá vang dội mà thôi!

Năm ngàn năm trước nó không chỉ danh tiếng của nó không chỉ truyền khắp Đông Đại Lục vì thuật điều khiển thi thể thiên hạ vô song mà còn vì lòng dạ độc ác của những môn nhân trong đó vì có được những thi thể mạnh mẽ hơn cho bản thân sử dụng bọn họ không ngại đào phần mộ tổ tiên của các môn phái khác lên lấy thi thể trong đó ra luyện thành Cường Thi thậm chí Tông chủ lúc đó của Càn Thi Phái còn nói ra một câu nói lưu truyền khắp đại lục đó là: " Thi thể Tổ tiên các người là do bọn ta đào lên, thi thể của các người hôm nay sẽ do con cháu chúng ta đào lên!! "

Chính vì sự ngông cuồng đó mà Càn Thi Phái đã chọc giận Chính - Tà lưỡng đạo hai bên đã phối hợp lại tại thành liên quân bao vây tiêu trừ Càn Thi Phái.

Trải qua một phen khổ chiến cuối cùng bọn họ cũng đã diệt trừ được Càn Thi Phái nhưng bản thân cũng bị tổn thất nặng nề phải nghỉ ngơi hơn nghìn năm mới có thể khôi phục lại được. Không ngờ ngày hôm nay môn phái đó lại đột nhiên xuất hiện truyền nhân thử hỏi ai có thể không kinh hãi!!

- Người nói mình là truyền nhân của Càn Thi Phái? Hoang đường! Càn Thi Phái đã bị diệt hơn năm ngàn năm sao lại có thể có truyền nhân được??

Tề Đăng nhìn Cổ Hi nổi giận quát lên một tiếng.

- Hắc hắc... Tề huynh có chỗ không biết Càn Thi Phái chúng ta năm ngàn năm trước đúng là đã bị Lục Tà Đạo các người liên thủ với Chính Đạo Tứ

Tông tiêu diệt! Nhưng mà trải qua năm ngàn năm nghỉ ngơi dưỡng sức bọn ta đã hồi phục lại! Ngày hôm nay ta đến đây chính là để phát thiệp mời các vị đến khai tông đại điển của chúng ta. Nếu không tin thì các vị có thể xem!!

Cổ Thi lại cười một tiếng sau đó vung tay lên cùng lúc ném ra hơn nghìn tấm thiệp mời màu đỏ về phía những Tu Luyện Giả đang có mặt ở đây!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 142: Thi Nhân Hợp Nhất (1)

Các Tu Luyện Giả ở hiện trường nhìn thấy những tấm thiệp do Cổ Hi phóng ra thì theo bản năng đưa tay tiếp lấy chúng nhưng khi bọn họ vừa chạm vào từ bên trong những tấm thiệp đó bỗng nhiên phóng ra vô số hắc khí.

- A a a a... Tay của ta... tay của ta!!

Một tên Tam Giai Tu Luyện Giả không kịp đề phòng trong chớp mắt đã bị hắc khí đó hủy đi một cánh tay đau đớn gào thét.

- Tê!

Những Tu Luyện Giả khác nhìn thấy như vậy đồng thời hít một hơi khí lạnh không chút do dự lập tức dốc hết toàn lực tạo thành từng đạo quang tráo hộ thân ngăn cách hắc khí với bản thân nhưng mà chỉ có những cường giả cao cấp như Tề Đăng, Thần Nam cùng với huynh muội Nam Cung Ngâm, Nam Cung Tiên Nhi là có thể hóa giải hắc khí còn những người khác dù ít hay nhiều cũng bị hắc khí gây tổn hại tình hình trong lúc nhất thời trở nên vô cùng hỗn loạn.

- Hắc hắc... Nhìn dáng vẻ cuống cuống sợ hãi của bọn chúng bây giờ quả thật không uổng công các trưởng lão đã tốn công sức chế tạo ra số thiệp mời tử thần này. Sau ngày hôm nay toàn bộ Tu Luyện Giới nhất định sẽ lần nữa run sợ trước uy danh của Càn Thi Phái ta!!

Cổ Hi thấy vậy thì trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh âm trầm nói.

- Hừ! Chỉ là một chút thủ đoạn nhỏ mà người đã đặc ý như vậy sao? Theo ta thấy thì Càn Thi Phái cũng không hơn gì một đám tiểu nhân chỉ biết giở những trò bẩn thỉu sau lưng người khác!!

Nhưng mà đúng lúc này sau lưng Cổ Hi đột nhiên lại vang lên một tiếng nói lạnh lùng khi hắn quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy một người thanh niên tóc trắng đang nhìn mình.

- Người là ai?

Trên mặt Cổ Hi xuất hiện vẻ đề phòng nhìn người thanh niên hỏi.

- Bốn tọa Đông Phương Trường Minh hiện là Đông Phương Hầu của Đại Sở!

Đông Phương Trường Minh nhìn Cổ Hi nhàn nhạt nói.

- Hành động vừa rồi của người đã phạm tội phá rối trật tự của kinh đô nếu biết điều thì mau theo ta về Hình Bộ chịu tội nếu không đừng trách ta không khách khí!!

Hơi dừng lại một chút hắn lại tiếp tục nói.

- Ta còn tưởng là ai thì ra là Đông Phương Hầu đại nhân. Trong mấy năm gần đây ta đã nghe rất nhiều tin đồn về người biết được Đông Phương Hầu hiện nay đang được mệnh danh là đệ nhất cao thủ của Đông Đại Lục chúng ta. Chỉ là không biết bản lĩnh thật sự của Đông Phương Hầu có được như những lời đồn đó hay không mà muốn bắt ta quy án??

Nghe được lời nói của Đông Phương Trường Minh Cổ Hi chẳng những không tỏ ra sợ hãi chút nào mà ngược lại còn cười lạnh một tiếng nói.

- Thực lực của ta như thế nào người tự mình thử một lần không phải sẽ

biết hay sao?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy sắc mặt không chút biến hóa nhàn nhạt nói một tiếng.

- Đúng! Rất hợp ý ta!!

Cổ Hi cao giọng quát lên một tiếng sau đó lập tức đưa tay điểm vào mi tâm của mình một cái.

- Âm!

Dưới ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người trên mi tâm của Cổ Hi không ngờ lại xuất hiện một cái hắc động tiếp theo chỉ thấy một cái quan tài màu đen từ bên trong bay ra.

- Quan tài? Tại sao bên trong mi tâm của Cổ Hi lại có quan tài bay ra? Đây thật ra là tà thuật gì??

Những người đang đứng xung quanh thấy tình cảnh cổ quái trước mặt thì kinh hãi thâm nghĩ.

- Mở!

Cổ Hi không chút quan tâm đến ánh mắt của những người xung quanh nhìn mình như thế nào sau khi lấy quan tài ra hất lại vung tay lên quát nhẹ một tiếng.

- Âm!

Nắp quan tài lập tức âm âm mở ra mọi người xung quanh đảo mắt nhìn lại thì chỉ thấy bên trong là một Song Dực Đọa Lạc Thiên Sứ với đôi cánh màu xám đang từ từ bước ra.

- Ầm!

Đọa Lạc Thiên Sứ này vừa xuất hiện lập tức tỏa ra một luồng khí tức cường đại đè ép lên người tất cả mọi người xung quanh.

- Cái gì? Đây.... đây thật sự là Đọa Lạc Thiên Sứ?

- Đúng! Là Đọa Lạc Thiên Sứ không sai! Trước đây ta đã nhìn thấy hình ảnh của bọn chúng trong cổ thư tuyệt đối không lầm lẫn được!!

- Không ngờ Càn Thi Phái thật sự lại có thể điều khiển được loại thi thể như thế này đúng là đáng sợ!!

- Đúng vậy! Xem ra sau này chúng ta tốt nhất là đừng nên chọc vào bọn chúng nếu không thì sẽ rất phiền phức!

- Ừm!

....

Những Tu Luyện Giả xung quanh vừa mới yên tĩnh lại bây giờ cảm nhận được khí thế do Song Dực Đọa Lạc Thiên Sứ phóng ra thì lại lần nữa xôn xao tuy chuyện Càn Thi Phái có thể điều khiển Thượng Cổ Kỳ Thi bọn họ đều đã có nghe nói qua nhưng mà bây giờ sự thật nhìn thấy vẫn không tránh khỏi kinh hãi.

Cho dù là Ngũ Giai cường giả như là bốn người Thần Nam, Tề Đăng và Nam Cung huynh muội giờ phút này hai mắt cũng không nhin tập trung nhìn về phía Đông Phương Trường Minh bọn họ đều muốn biết hẳn thật ra sẽ dùng biện pháp gì đối phó với khối Thần Thi này!!

- Khí thế hùng hậu lắm. Xem ra tên Đọa Lạc Thiên Sứ này khi còn sống cũng có thể tính là một cao thủ thực lực không tệ lắm. Chỉ là không biết hiện

giờ người có thể phát huy ra mấy thành thực lực của nó!!

Lúc này chỉ thấy Đông Phương Trường Minh đảo mắt quan sát Đọa Lạc Thiên Sứ trước mắt một lúc rồi nói.

Bốn người Thần Nam nghe vậy thì hai mắt co rụt lại trong lòng âm thầm kinh hãi đây là giây phút nào rồi không ngờ Đông Phương Trường Minh vẫn còn tâm tư để đi đánh giá Đọa Lạc Thiên Sứ của Cổ Hi chứ?

- Đến đây đi để cho ta xem thuật điều khiển thi thể của Càn Thi Phái thật ra có bao nhiêu lợi hại đi!

Sau khi đánh giá xong Đọa Lạc Thiên Sứ Đông Phương Trường Minh lại nhìn Cổ Hi giang tay cười nói.

- Người muốn biết thuật khống chế thi thể của Càn Thi Phái có bao nhiêu lợi hại chứ gì? Được! Hôm nay ta sẽ cho người lãnh giáo cho đủ!!

Cổ Hi nghe thấy những lời của Đông Phương Trường Minh thì giận quá thành cười quát lên một tiếng.

- Gia Ti chúng ta cùng lên giết chết tên khốn kiếp cuồng vọng này!!

Tiếp theo đó chỉ thấy hần nhìn Đọa Lạc Thiên Sứ ở trước người kêu lên một tiếng.

- Grao!

Đọa Lạc Thiên Sứ - Gia Ti nghe được mệnh lệnh của chủ nhân giống như có linh tính gầm vang một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang màu đen xông về phía bên phải Đông Phương Trường Minh.

- Giết!

Đồng thời Cổ Hi cũng quát lên một tiếng quát chúa dốc hết toàn lực thi triển Huyền Công trấn phái của Càn Thi Phái là Bất Tử Chân Kinh xông thẳng về phía bên trái của Đông Phương Trường Minh.

Hai đại cường giả một người, một thi cùng nhau liên thủ hình thành thế giáp kích thanh thế to lớn đúng là làm cho người ta phải khiếp sợ.

Nhưng mà chỉ bao nhiêu đó mà muốn dọa Đông Phương Trường Minh thì quả thật còn kém quá xa giờ phút này chỉ thấy hắn đưa hai tay lên trong không gian lập tức xuất hiện một trường khí quái dị chia ra làm hai phía trái phải cùng lúc đánh ra.

Chỉ thấy thì phát ra lực hút trong chớp mắt đã làm cả người Đọa Lạc Thiên Sứ mất đi khống chế bị cuốn thẳng đến trước mặt Đông Phương Trường Minh.

- Ầm!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không chút khách khí vung tay lên trong không gian lập tức xuất hiện hơn chục đạo chưởng cương cùng lúc đánh lên thân thể của Đọa Lạc Thiên Sứ.

- Ầm! Đùng!

Cho dù thân thể Đọa Lạc Thiên Sứ có cường đại đến mấy nhưng cùng lúc bị hơn mấy mươi đạo chưởng cương đánh trúng cũng không thể nào chịu nổi đau đớn gầm lên một tiếng sau đó văng ra xa trong lúc nhất thời khó có thể đứng dậy.

Tình thế của Cổ Hi ở bên kia càng thêm không xong trường khí mà Đông Phương Trường Minh phát ra giống như từng thanh phong đao sắc bén dùng tư thế như sấm rền gió cuốn không ngừng quát lên người Cổ Hi trong lúc nhất thời khiến cho toàn thân hắn tràn đầy vết thương máu chảy đầm đìa bộ

dáng chặt vật vô cùng.

Nhưng mà bản thân Cổ Hi là người được Trưởng Lão Hội của Càn Thi Phái phái ra để thi hành nhiệm vụ trọng đại lần này tự nhiên phải có bản lĩnh phi phàm trong lúc nguy cấp hãn vẫn trấn định vô cùng căn môi phun ra một ngụm tinh huyết lên trên trên chiếc chuông nhỏ ở bên hông.

- Âm!

Chiếc chuông nhỏ nhận được tinh huyết của chủ nhân lập tức bắn ra hàng trăm đạo hào quang chói mắt tiếp đó phát ra từng đợt âm ba vang vọng.

- Âm âm âm...

Dưới âm ba đó số phong đao do Đông Phương Trường Minh lập tức âm âm nổ tung.

- Vút!

Sau khi thoát hiểm thân hình của Cổ Hi không chút dừng lại hãn dùng tốc độ mắt thường không thể nào theo kịp lao đến trước mặt của Đọa Lạc Thiên Sứ - Gia Ti trên mặt đất.

- Âm!

Tiếp theo dưới ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người không biết Cổ Hi đã thi triển loại bí thuật quỷ dị gì,à từ thân thể của hãn và Đọa Lạc Thiên Sứ không ngờ lại đồng thời phát ra một số lượng hắc khí kinh nhân khi tiếp xúc với nhau hai luồng hắc khí này nhanh chóng hòa quyện lại thành một tạo thành một cái kén lớn bao bọc thân thể của cả hai lại giống như đang thực hiện loại biến hóa kỳ lạ gì đó.

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy như vậy thì sắc mặt khê biến nhưng

cũng không có xuất thủ ngăn cản mà chỉ nhúu mày đứng nhìn về phía cái kén hắc cũng muốn biết trước mặt mình Cổ Hi có thể giở được trò gì!!

- Âm!

Qua một lúc cái kén hắc ám từ từ vỡ ra để lộ hình dáng của Cổ Hi đang ở bên trong.

- Tê!

Khi nhìn thấy hắc thì tất cả mọi người đang có mặt ở đây dù có gan lớn tới đâu cũng phải nhất tề hít một hơi khí lạnh bởi vì lúc này bản thân Cổ Hi không ngờ đã hoàn toàn dung hợp với Đọa Lạc Thiên Sứ - Gia Ti hình thành một con quái vật hai đầu bốn tay có bộ dáng cực kỳ đáng sợ

Trên mặt cái đầu phía trước của quái vật tuy có xuất hiện một lớp vẩy màu xanh cùng với một đôi sừng cong như sừng dê nhưng nhìn từ mắt mũi mặt mày vẫn có thể nhận ra đó là Cổ Hi nhưng mà cái đầu Đọa Lạc Thiên Sứ phía sau thì không được như vậy giờ phút này trên mặt nó là một lớp vẩy dày sáng loáng như sắt thép, bộ mặt hung ác đối mắt màu đỏ không ngừng liếc qua liếc lại cộng thêm đôi cánh màu đen mọc ngược từ trong ngực ra khiến cho nó nhìn qua không có chỗ nào giống một Thiên Sứ mà giống Yêu Quỷ nhiều hơn!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 143: Thi Nhân Hợp Nhất (2)

- Hắc hắc... Đông Phương Trường Minh người có thể bức ta phải dùng đến bí thuật Thi Nhân Hợp Nhất này cho dù người có chết cũng có thể nhắm mắt rồi!!

Vào lúc này chỉ nghe hai cái đầu trước sau của Cổ Hi đồng thời liếc mắt nhìn về phía Đông Phương Trường Minh dùng âm thanh the thé như độc xà âm trầm nói một câu.

- Ha.... Chỉ dựa vào bộ dạng người không ra người quỷ không ra bây giờ của người mà cũng đòi giết chết bốn tọa đúng là nói khoác không biết ngượng mồm!!

Đông Phương Trường Minh tỏ ra vẻ khinh thường nhàn nhạt kêu lên một tiếng.

- Khốn kiếp! Người nói ai là người không ra người quỷ không ra quỷ hả? Hôm nay ta nhất định phải phanh thây người ra làm trăm mảnh mới có thể hả giận!!

Cổ Hi nghe thấy lời nói của Đông Phương Trường Minh thì tức giận đến mức khuôn mặt vặn vẹo cực độ phần nộ quát lên một tiếng.

Chiêu thức " Thi Nhân Hợp Nhất " mà hắc vừa thi triển này là một loại bí thuật do các đời tiền nhân của Càn Thi Phái dốc hết tâm nghiên cứu với mục đích cuối cùng là có thể đem nhân loại cùng với Thượng Cổ Kỳ Thi hợp thành nhất thể từ đó tạo thành Thần Thi vĩnh sinh bất tử uy lực sánh ngang

Thần Vương - Chủ Thần trong truyền thuyết. Có điều loại bí thuật này thật sự có mức độ nguy hiểm quá cao tuy đã được nghiên cứu ra hơn nghìn năm nhưng ngoài ba vị Tông Chủ đời trước ra thì cho đến nay ở bên trong Càn Thi Phái cũng chỉ có Cổ Hi trời sinh thể chất đặc biệt có thể giao tiếp với thi thể là có thể miễn cưỡng thành công hợp nhất với thi thể Đọa Lạc Thiên Sứ.

Chính vì vậy đây chính là việc mà xưa nay Cổ Hi luôn lấy làm tự hào nhưng bây giờ lại bị Đông Phương Trường Minh nói là " người không ra người, quỷ không ra quỷ " thử hỏi làm sao Cổ Hi có thể không tức giận được chứ?

- Grao!

Chỉ thấy Cổ Hi quát lớn một tiếng phóng tới phía trước sau khi hợp nhất với Đọa Lạc Thiên Sứ bất luận là tốc độ hay là sức mạnh của hắn đều đã bạo tăng lên gấp mười lần trước đây trong chớp mắt đã đến trước mặt Đông Phương Trường Minh bốn cánh tay mọc đầy vảy xanh không chút do dự đồng thời đánh ra.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy khước miệng khê nhếch lên tạo thành một nụ cười khinh miệt tiếp đó chỉ thấy lóe lên một cái sau đó biến mất vào hư không.

- Ầm!

Một giây sau thân hình của hắn lại xuất hiện ở phía sau lưng Cổ Hi ầm ầm đánh ra một quyền.

Mắt thấy cự quyền của đối thủ đánh tới trong mắt cái đầu yêu quỷ phía sau của Cổ Hi lóe lên một tia hàn quang sau đó không chút do dự há miệng phun ra một luồng khói đen.

Khi bị khói đen đó phun trúng Đông Phương Trường Minh chỉ cảm thấy

cánh tay của mình đau nhức như bị ngàn vạn con kiến cắn xé cảm giác khó chịu vô cùng khiến cho hẳn cho dù không muốn cũng phải thu quyền lùi lại.

- Hắc hắc... Hủ Thi Độc cho dù không làm hại được người nhưng cũng sẽ khiến cho cánh tay đó của người không thể nào dùng được trong một khoảng thời gian. Để ta xem người làm cách nào hóa giải một chiêu này của ta!!

Cái đầu phía trước của Cổ Hi cười lạnh một tiếng sau đó cả bốn cánh tay của hắn đồng thời vung lên lấy từ trong người bốn cây cờ đen dài chừng một tấc.

- Vạn Quỷ Động - Phệ Hồn!

Khi Cổ Hi vung múa bốn lá cờ đó thì chỉ thấy cuộn cuộn ma khí không ngừng từ bên trong bay ra hóa thành hình dạng của vô số ác quỷ hung mãnh gầm thét mấy tiếng sau đó đồng loạt lao tới chỗ Đông Phương Trường Minh.

- Hừ! Chỉ dựa vào đám âm hồn hồn này mà muốn giết ta. Đúng là mơ tưởng Hư Không Đại Sụp Đổ!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không tỏ ra chút sợ hãi nào vung cánh tay còn lại của mình lên quát lớn một tiếng.

- Ầm ầm ầm....

Sau tiếng quát của Đông Phương Trường Minh vùng không gian trước mặt hắn lập tức ầm ầm sụp đổ tạo thành một cái hắc động to lớn nuốt hết vạn quỷ đang lao đến vào bên trong.

- Đại ca huynh xem cảnh tượng này có phải rất giống với một tuyệt chiêu trong Phá Diệt Cấm của Phá Diệt Đạo hay không?

Nhìn thấy như vậy sắc mặt Nam Cung Tiên Nhi đột nhiên biến đổi nhìn

Nam Cung Ngâm kinh sợ hỏi.

- Ủm! Không chỉ hình dáng mà ngay cả tên chiêu thức cũng rất giống không lẽ Đông Phương Trường Minh lại là truyền nhân của Phá Diệt Đạo hay sao? Không! Phá Diệt Đạo đã phong sơn hơn vạn năm gần như biến mất khỏi Nhân Gian làm sao có thể có truyền nhân được. Vậy thật ra Phá Diệt Cấm của Đông Phương Trường Minh là học ở đâu chứ?

Nam Cung Ngâm cũng kinh hãi không thôi không ngừng đưa ra những suy đoán.

- Ai! Xem ra trước đây chúng ta vẫn là đánh giá sai sự thần bí của Đông Phương Trường Minh rồi Tiên Nhi sau ngày hôm nay muội hãy lập tức gửi tin về cho các vị trưởng lão bảo bọn họ dù cho có dốc hết nhân lực cũng phải điều tra ra lai lịch thật sự của hắn nếu không đối với hành động sau này của chúng ta sẽ rất bất lợi!!

Nhưng sau một lát suy đoán Nam Cung Ngâm vẫn không thu hoạch được gì hắn chỉ đành nhìn muội muội mình một tiếng.

- Ủm!

Nam Cung Tiên Nhi nghe vậy thì im lặng gật đầu một cái nếu so về thực lực thì nàng ta hơi mạnh hơn huynh trưởng nhưng mà nếu so về lịch duyệt và suy tính thì Nam Cung Ngâm lại bỏ xa người muội muội như nàng mấy dẫy phố. Nếu không phải như vậy thì hắn cũng không thể cùng nàng trở thành truyền nhân đời này của Tình Dục Đạo rồi!

- Phá Diệt Cấm - Liệt Hỏa Thánh Kiếm!

Trong lúc hai huynh muội Nam Cung đang nói chuyện thì chỉ thấy Đông Phương Trường Minh lại kêu lên một tiếng nữa rồi xoay chuyển cổ tay sau lưng hắn lập tức xuất hiện mười hai thanh hỏa kiếm mỗi thanh dài hơn chuc

trượng không ngừng xoay tròn tạo thành một cái kiếm luân. Sức nóng mãnh liệt từ trong đó phun ra làm cho tất cả mọi người đang có mặt ở đây đều có cảm giác nóng bức khó chịu.

- Cấm Thuật - Quỷ Phệ!

Cổ Hi nhìn thấy liệt hỏa kiếm luân xuất hiện thì sắc mặt đại biến một cảm giác cường liệt nói với hãn rằng nếu không thể tiếp được một chiêu này thì cho dù hãn đang ở trong trạng thái Thi Nhân Hợp Nhất đi nữa cũng sẽ phải chết không thể nghi ngờ vì vậy hãn không chút do dự cắn răng phun ra một búng máu lên bốn cây tiểu phiến trên tay.

- Âm!

Ngay lúc này bốn cây tiểu phiến lập tức cuộn cuộn không ngừng tỏa ra hắc khí dung nhập vào cơ thể của Cổ Hi.

- Grao!

Sau khi hấp thu hết số hắc khí này thân thể của Cổ Hi không chỉ cứng rắn cao hơn ba trượng nữa mà còn to hơn trước đây một vòng hãn gầm lên một tiếng như dã thú sau đó phóng lên trời dùng bốn cánh tay to lớn đồng thời dốc hết toàn lực tấn Đông Phương Trường Minh hãn muốn trước khi Đông Phương Trường Minh phát chiêu tiên hạ thủ vi cường hủy diệt đối thủ trước.

- Tiểu tử có giấy dựa thế nào cũng vô ích thôi hôm nay ngươi chết chắc rồi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy ung dung cười một tiếng sau đó vung tay bắt quyết một cái mười hai thanh hỏa kiếm trên không trung lập tức dùng hợp nhất thành một thanh hỏa kiếm hơn trăm trượng âm âm chém thẳng xuống cơ thể đang lao tới của Cổ Hi.

Khi bị hỏa kiếm chém trúng Cổ Hi chỉ cảm thấy từ trong cơ thể mình xuất hiện một luồng Tà Hỏa không tên quái dị không ngừng thiêu đốt toàn thân khiến cho cả người hắt nhanh chóng bị đốt thành than.

- Ra!

Mắt thấy thân thể của mình đang không ngừng tan biến trong mắt Cổ Hi hiện ra vẻ kinh hoàng trước giờ chưa từng có vì cầu sinh hắt không chút do dự lập tức dốc hết chút sức tàn phóng Nguyên Thần của mình ra hướng về phía xa nhanh chóng đào tẩu.

- Âm!

Có điều Nguyên Thần Cổ Hi còn chưa kịp bỏ chạy được bao xa thì đã bị Đông Phương Trường Minh đưa tay chụp lấy.

- Đông Phương Hầu xin hãy dừng tay!

Nhưng mà đúng lúc Đông Phương Trường Minh đang muốn hủy diệt Nguyên Thần của Cổ Hi thì trên không trung đột nhiên vang lên một tiếng nói tiếp đó chỉ thấy một lão giả thân mặc hôi bào từ trong đó bước ra xuất hiện trước mặt Đông Phương Trường Minh!

- Sư thúc con ở đây người mau cứu con đi!

Vừa nhìn thấy lão giả hiện thân thì Cổ Hi đang ở trong tay lòng bàn tay Đông Phương Trường Minh lập tức kêu lên một tiếng. Người vừa mới tới chính là Tứ Sư thúc của hắt Càn Thi Phái Trường Lão - Cổ Thái!

- Nghiệt đồ im miệng chúng ta chỉ bảo người ra ngoài báo cho chư vị đồng đạo biết ngày Càn Thi Phái chúng ta khai sơn trở lại mà thôi không ngờ người lại làm ra chuyện này đúng là mất mặt để xem lần này trở về Sư phụ người trừng trị người thế nào!!

Cổ Thái nghe thấy tiếng nói của Cổ Hi thì lạnh lùng quát lên một tiếng.

- Đông Phương Hầu tôn kính lần này tên nghiệt đồ này đúng là đã làm ra những chuyện quá đáng nhưng mà dù sao hắn cũng là đệ tử chân truyền của Càn Thi Phái chúng ta xin ngài hãy giao hắn lại cho ta để ta mang hắn trở về môn phái quản giáo!!

Hơi dừng lại một chút hắn lại nhìn Đông Phương Trường Minh khách khí nói.

- Hừ! Chuyện nội bộ của Càn Thi Phái ta không muốn quản nhưng mà tên quân tặc nhưng mà Cổ Hi không chỉ gây rối mà còn làm tổn thương mạng người ở Sở Đô đây là chuyện không thể tha thứ dựa theo pháp luật Đại Sở đây là tội chết không thể nào tha thứ được. Thân là Đông Phương Hầu của Đại Sở ta không thể dung tha hắn được!!

Đông Phương Trường Minh hừ nhẹ một tiếng sau đó không chút do dự nắm chặt bàn tay lại hủy diệt Nguyên Thần của Cổ Hi.

- Người...

Cổ Thái thấy vậy kinh hãi kêu lên một tiếng ông ta vốn tưởng rằng cho dù Đông Phương Trường Minh không nể mặt mình cũng phải nể mặt mũi của Càn Thi Phái mà tha cho Cổ Hi một mạng không ngờ hắn lại dứt khoát như vậy vừa nói giết là đã giết ngay không chút do dự!!

- Sao? Không lẽ ngươi có ý kiến gì với hành động của bốn tọa hay sao?

Đông Phương Trường Minh nhìn Cổ Thái lạnh lùng nói.

- Không! Tại hạ sao lại dám có ý kiến với hành động của Đông Phương Hầu chứ chỉ là một tên nghiệt đồ chết thì chết đi. Tại hạ chỉ muốn nhắc với Đông Phương Hầu ngày mùng sáu tháng sáu sắp tới là ngày khai sơn đại điển

của Càn Thi Phái chúng ta, đến lúc đó ngài nhất định phải tới toàn bộ lớn bé Càn Thi Phái chúng ta nhất định sẽ đón tiếp ngài một cách long trọng nhất!!

Nghe được câu hỏi của Đông Phương Trường Minh cho dù trong lòng ngập tràn lửa giận nhưng mà ngoài mặt vẫn nặn ra một nụ cười niềm nở nói.

- Được! Vậy ngày hôm đó ta nhất định sẽ tới nếu không có chuyện gì khác người có thể lui rồi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái.

- Cáo từ!

Cổ Thái nghe vậy kêu lên một rồi hóa thành một đạo hào quang bay đi.

- Được rồi! Hết chuyện rồi các người có thể đi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy gật đầu một cái rồi lại nhìn chúng Tu Luyện Giả xung quanh trầm giọng nói.

- Vâng!

Những Tu Luyện Giả này đồng loạt kêu lên một tiếng sau đó nhanh chóng tản đi ngay cả bốn người

Thần Nam, Tề Đăng và Nam Cung huynh muội cũng lục tục rời đi trước khi đi sắc mặt mỗi người đều rất phức tạp bởi vì ngày hôm nay đã chính mắt nhìn thấy Đông Phương Trường Minh chỉ dùng hai ba chiêu thức đã đánh bại Cổ Hi một đối thủ mà bọn họ tự nhận dù có liên thủ cũng không thể dễ dàng chiến thắng.

Thông qua trận chiến ngày hôm nay bọn họ coi như cũng đã biết khoảng cách của mình và Đông Phương Trường Minh là rất xa nhưng mỗi người đều không nản chí mà đều quyết tâm sẽ càng ra sức tu luyện để trở nên mạnh hơn

nhất là hai người Thần Nam và Tề Đằng hai người bạn họ không chỉ muốn đuổi kịp Đông Phương Trường Minh mà còn muốn đánh bại hắn.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 144: Đạm Đài Tuyền.

Thời gian như nước từ sau vụ việc của Cổ Hi đại náo Sở Đô trong chớp mắt đã trôi qua hơn nửa tháng một ngày này khi Đông Phương Trường Minh đang ở trong phủ đệ của mình chuẩn bị cho chuyến đi tới Càn Thi Phái thì đột nhiên lại được Đại Công chúa - Sở Nguyệt gọi vào hoàng cung.

- Đại Công chúa người gọi ta đến đây là có chuyện gì?

Đông Phương Trường Minh nhìn Sở Nguyệt hỏi.

- Trường Minh người hiểu lầm rồi ngày hôm nay tìm người là một người người khác ta chỉ là người chuyển lời giúp mà thôi!!

Sở Nguyệt cười nói.

- Người tìm ta không phải người là một người khác? Hẳn là ai??

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nghi hoặc với thân phận của Sở Nguyệt hiện nay trên Đại Lục người có thể nhờ cô ta làm người chuyển lời không nhiều lắm. Người muốn tìm hẳn thật ra là ai thần thánh phương nào chứ?

- Trương Minh người cứ đi theo ta thì sẽ biết thôi!

Sở Nguyệt mỉm cười thần bí một cái sau đó quay người lại bước đi.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy lập tức đuổi theo nàng ta rất nhanh hai người đã đến trước một tiểu viện.

Vừa tiến vào bên trong thì Đông Phương Trường Minh chỉ thấy một thiếu nữ bạch y đang ngồi bên một chiếc bàn đá chờ đợi mình.

Khi nhìn thấy người thiếu nữ sắc mặt Đông Phương Trường Minh đột nhiên lại đại biến không nhịn được hít sâu một hơi khí lạnh điều này không phải là vì hấn rung động trước dung mạo và khí chất như thiên tiên của nàng ta mà là bởi vì khuôn mặt của người thiếu nữ quả thật quá giống với một người con gái mà hấn quen biết trước đây!

Tên nàng ta là.... Thần Cơ!

- Trường Minh ngươi làm sao vậy?

Sở Nguyệt nhìn thấy vẻ mặt của Đông Phương Trường Minh thì nghi hoặc hỏi xưa nay nàng ta cũng đã nhiều lần tiếp xúc với Đông Phương Trường Minh cũng coi như hiểu rõ con người hấn nhưng lại chưa bao giờ nhìn thấy hấn thất thố như hôm nay.

- Đại Công chúa không có gì chẳng qua là vị tiểu thư này thật sự quá giống một người quen cũ của ta mà thôi!

Đông Phương Trường Minh lập tức khôi phục lại vẻ mặt bình thường cười nói một tiếng.

- À đúng rồi! Ta còn chưa biết tên nàng không biết vị tiểu thư này là?

Hơi dừng lại một lúc hấn lại tiếp tục.

- Việc này là do ta sơ xuất! Xin giới thiệu với người vị này là sư tỷ của ta Thánh nữ của Đại Đài Cổ Thánh Địa - Đạm Đài Tuyền!!

Sở Nguyệt xấu mím cười một cái rồi trả lời.

- Thì ra là Đạm Đài Thánh Nữ tại hạ đúng là thất kính xin Thánh nữ bỏ

quá cho!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhìn bạch y thiếu nữ ôm quyền nói.

- Đông Phương Hầu khách khí rồi! Ngày hôm nay đột ngột tìm ngài mà không báo trước đúng ra người phải nói xin lỗi là ta mới đúng!!

Đạm Đài Tuyền ung dung cười một tiếng rồi đưa tay ra chỉ về phía một cái ghế đá trước mặt mình biểu thị Đông Phương Trường Minh có thể ngồi xuống.

- Không dám dấu Đông Phương Hầu ngày hôm nay tiểu nữ đến đây tìm ngài quả thật là có việc cần nhờ! Ta đại diện cho

Tiếp theo chỉ thấy Đạm Đài Tuyền lên tiếng trầm giọng nói.

- Không biết hôm nay Đạm Đài Thánh Nữ tìm tại hạ là có việc gì? Cứ việc nói ra đừng ngại!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhú mày một chút rồi nói.

- Việc đó chính là tiểu nữ đại diện cho Chính Đạo Tứ Đại Tông muốn mời ngài cùng chúng ta liên thủ đối phó với Càn Thi Phái!

Đạm Đài Tuyền do dự một chút rồi trầm giọng kêu lên kêu lên.

- Cái gì? Chính Đạo Tứ Tông các người muốn cùng với ta liên thủ đối phó Càn Thi Đạo?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng hân hoan hoàn toàn không ngờ được Đạm Đài Tuyền đến đây tìm mình lại là vì chuyện này.

- Đúng vậy! Càn Thi Phái là Thượng Cổ Tà Phái không có chuyện ác nào

không làm hiện nay lại đội mồ sống lại Tứ Đại Tông Phái chúng ta thân là đại diện cho Chính Đạo thiên hạ tất nhiên không thể nào bỏ qua được cho nên mới tạo thành thành liên quân thảo phạt bọn chúng đáng tiếc là đám Yêu Nhân này quá mức giảo hoạt trong nửa tháng nay chúng ta tổ chức nhiều lần đột kích vào Phong Đô Sơn muốn tiêu diệt tận gốc bọn chúng nhưng lại không thành công lần nào ngược lại còn bị bọn chúng tiêu diệt từng bộ phận khiến cho lòng người hoang mang. May mắn là cao tăng Tứ Đại Tông Phái biết được Đông Phương Hầu có thù với Càn Thi Phái cho nên mới mặt dày phái tiểu nữ đến đây thỉnh cầu ngài giúp chúng ta đối phó với Càn Thi Phái. Việc này cũng coi như là góp một phần sức cho Chính Đạo Thiên Hạ!!

Đạm Đài Tuyền nhìn Đông Phương Trường Minh trịnh trọng nói.

- Đạm Đài Tiên tử người nói rất hay nhưng mà người không cho rằng chỉ dựa vào mấy lời này là có thể để cho ta bán mạng cho các người không công chứ?

Đông Phương Trường Minh nghe xong những lời của Đạm Đài Tuyền trên mặt không có chút biến hóa nào nhàn nhạt hỏi ngược lại một câu.

- Điều này xin Đông Phương Hầu cứ yên tâm! Bọn ta tự nhiên sẽ không để ngài thiệt thòi sau khi xong việc toàn bộ của cải của Càn Thi Phái sẽ thuộc về ngài như thế nào hả?

Đạm Đài Tuyền nghe vậy mỉm cười nói từ đầu khi đến đây nàng đã không nghĩ là dựa vào ba tấc lưỡi của mình có thể dễ dàng đánh động được loại cao thủ Đông Phương Trường Minh cho nên đã chuẩn bị sẵn điều kiện giao dịch với hắn.

- Được! Nếu Đạm Đài Tiên tử đã rộng rãi như vậy thì ta cũng không có lý do gì để từ chối nữa chuyện tiêu diệt Càn Thi Phái ta sẽ giúp các người một tay!!

Đông Phương Trường Minh lộ ra vẻ hài lòng nói.

- Tốt! Như vậy tiểu nữ đại diện cho các vị trưởng bối đa tạ Đông Phương Hầu!!

Đạm Đài Tuyền nghe vậy vui mừng kêu lên một tiếng.

- Đạm Đài Tiên tử đừng vội mừng như vậy ta vẫn còn hai điều kiện nữa!!

Nhưng mà nàng ta còn chưa kịp nói xong thì đột nhiên Đông Phương Trường Minh lại lần nữa lên tiếng.

- Là điều kiện gì xin Đông Phương Hầu cứ nói!

Đạm Đài Tuyền thu lại nụ cười nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Điều kiện thứ nhất là ta muốn trong đại quân thảo phạt Càn Thi Phái này của chúng ta nhất định phải có một người hãn là Thần Nam!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Thần Nam hãn là nhân vật như thế nào? Hãn là ai sao ta chưa bao giờ nghe qua vậy?

Đạm Đài Tuyền tỏ vẻ nghi hoặc nói.

- Hử! Chẳng lẽ Đạm Đài Tiên tử không biết Thần Nam hay sao?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng theo trí nhớ của hãn giai đoạn này trong " nguyên tác " Đạm Đài Tuyền đã chạm mặt Thần Nam mấy lần rồi mới đúng chứ? Tại sao bây giờ nàng ta lại tỏ vẻ không biết chứ?

- Từ lúc tiểu nữ phụng mệnh sư phụ xuất sơn tới giờ chưa được hơn một

tháng cho nên vẫn còn chưa biết được quá nhiều tin tức trên đại lục xin Đông Phương Hầu đừng cười!!

Đạm Đài Tuyên lộ vẻ xấu hổ cười nói.

- Như vậy để ta nói cho Tiên tử biết lai lịch của Thần Nam đi trước đây hẳn nguyên là một tên Kỳ Sĩ thuộc về Kỳ Sĩ Phủ của Đại Sở chúng ta nhưng sau đó đã rời khỏi đi chu du khắp nơi trên Đại Lục trong khoảng thời gian đó hẳn đã lập được rất nhiều chiến tích như là: Đồ sát Tam Giai Cự Long Kỳ Sĩ ở Thần Phong Học Viện, thành công sống sót từ Tử Vong Tuyệt Địa ở Mê Vụ Sơn Mạch trở về, đánh bại Hỗn Thiên Tiểu Ma Vương - Hạng Thiên, đánh ngang tay với truyền nhân Tuyệt Tình Đạo - Tề Đằng đặc biệt nhất là hẳn không chỉ có thể điều khiển được Hậu Nghệ Cung mà còn có được huyết mạch của Thái Cổ Thần trong truyền thuyết, hai thứ đó đều là khắc tinh của các vật âm uế như Cương Thi!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Đạm Đài Tuyên trầm giọng nói.

- Thì ra tên Thần Nam gì đó lại có bản lĩnh như vậy! Khó trách Đông Phương Hầu lại muốn hẳn gia nhập với chúng ta có được cường giả như hẳn trợ giúp thì việc tiêu diệt Càn Thi Phái thật sự sẽ đơn giản hơn rất nhiều rồi!!

Sau khi nghe xong những lời Đông Phương Trường Minh nói Đạm Đài Tuyên vui vẻ cười nói.

- Đúng vậy! Nếu sư tỷ không chê thì ta để nhiệm vụ thuyết phục Thần Nam cho muội dù sao hẳn cũng đã từng là Kỳ Sĩ của Đại Sở chúng ta hai bên nói chuyện cũng dễ dàng hơn nhiều!!

Sở Nguyệt ở bên cạnh nghe vậy cũng gật đầu một cái rồi trầm giọng nói sở dĩ nàng xung phong nhận việc thuyết phục Thần Nam ngoài việc muốn giúp đỡ cho sư tỷ Đạm Đài Tuyên ra còn muốn nhân cơ hội hiếm có này hàn

gắn mỗi quan hệ đã đổ vỡ giữa hân và Đại Sở.

- Được! Nếu muội đã nói vậy thì nhiệm vụ này ta giao cho muội!!

Đạm Đài Tuyền nghe vậy gật đầu một cái.

- Đông Phương Hầu không biết điều kiện thứ hai của người là gì?

Tiếp theo nàng ta lại nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Điều kiện thứ hai của ta là lần hành động này cũng phải mời Lục Tà Đạo tham gia nữa!

Đông Phương Trường Minh tiếp tục nói.

Nghe được câu nói này của hân không chỉ Đạm Đài Tuyền mà cả Sở Nguyệt cũng kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Đông Phương Hầu xin thứ cho ta nói thẳng xưa nay Chính - Tà hai đạo luôn luôn không dung nhau hiện nay lại muốn hai bên liên thủ là chuyện không thể nào. Xin mời ngài đổi điều kiện khác đi!!

Đạm Đài Tuyền nhìn Đông Phương Trường Minh thẳng thừng nói.

- Đạm Đài Tiên tử ta biết suy nghĩ của người nhưng đây là trường hợp đặc biệt Càn Thi Phái biến mất hơn năm ngàn năm đột nhiên lại chui ranh nhất định phải có âm mưu không nhỏ nói thật theo suy nghĩ của ta chỉ dựa vào Chính Đạo Tứ Tông cho dù có được sự trợ giúp của ta và Thần Nam thì cũng chưa chắc có thể dễ dàng chiến thắng được bọn chúng cho nên ta mới nghĩ lôi kéo thêm Lục Tà Đạo lại sẽ gia tăng phần thắng cho chúng ta rất nhiều! Không phải các tiền bối của Chính - Tà lưỡng đạo năm ngàn năm trước cũng dùng cách này hay sao bây giờ chúng ta làm lại có gì là không được chứ?

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt giải thích những suy nghĩ của mình

với Đạm Đài Tuyền chậm rãi thuyết phục nàng ta.

- Được rồi! Chuyện liên hợp với Lục Tà Đạo ta có thể thay mặt Chính Đạo Tứ Tông hứa với người!!

Sau khi nghe xong những lời Đông Phương Trường Minh nói Đạm Đài Tuyền dẫn đo suy nghĩ một lúc rồi gật đầu đồng ý.

- Nhưng mà chúng ta thật ra phải phái ai đi làm thuyết khách mới có thể khiến bọn họ đồng ý đây?

Hơi dừng lại một chút nàng ta lại nói.

- Việc này sao? Đây là ý kiến do Đông Phương ta đưa ra không bằng để cho ta đi làm sứ giả đi!!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Như vậy làm phiền Đông Phương Hầu rồi!

Đạm Đài Tuyền nghe vậy cũng không phản đối gật đầu một cái sau đó hai bên lại bàn thảo một số chi tiết quan trọng trong việc hợp tác rồi cáo từ ra về.

- À phải rồi! Chút nữa quên mất hôm nay là lần đầu tiên chúng ta gặp mặt ta có một món quà muốn tặng cho Đạm Đài Tiên tử mong nàng nhận cho!!

Trước khi ra về Đông Phương Trường Minh đột nhiên nhìn Đạm Đài Tuyền cười một tiếng sau đó lấy từ trong người ra một miếng ngọc màu trắng ra ném cho nàng ta.

- Ầm!

Đạm Đài Tuyền nhìn thấy miếng ngọc màu trắng bay về phía mình vốn muốn mở miệng từ chối nhưng không biết tại sao trong lòng nàng ta lại có

một cảm giác cường liệt muốn có được nó làm cho nàng ta không thể nào mở miệng mà chỉ có thể im lặng thu lấy nó.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 145: Diệt Càn Thi Phái (1)

Lệ Xuân Viên là một chốn ăn chơi phi thường nổi tiếng bên trong Sở Đô ở đây không chỉ có những món ngon cực phẩm cùng với cảnh sắc thanh nhã bậc nhất mà còn đủ mỹ nữ được tuyển chọn từ khắp hai miền đại lục gửi về mỗi người đều xinh đẹp yêu kiều đến động lòng người làm người ta say mê. Đương nhiên để hưởng thụ được những thứ này mỗi người khách nhân đến đây đều phải bỏ ra một cái giá trên trời nghe nói ngoại trừ vương công quý tộc ra cho dù là người giàu có tột đỉnh cũng không thể liên tục đến đây hưởng thụ trong ba ngày. Vậy mà một tháng trước ở đây không ngờ lại xảy ra một chuyện làm cho tất cả người dân ở Sở Đô kinh hãi đó là có hai người khách từ bên ngoài đến bỏ ra một số tiền lớn bao nguyên một Lệ Xuân Viên to lớn chỉ để phục vụ cho bọn họ.

Hai người khách đó chính là hai huynh muội truyền nhân của Tình Dục Đạo Nam Cung Ngâm và Nam Cung Tiên Nhi.

Lúc này Nam Cung Ngâm đang ngồi ở trong đại sảnh của Lệ Xuân Viên vừa thưởng thức bồ đào mỹ tửu vừa ngắm nhìn ba mỹ nữ nhảy múa không ngừng nói cười bộ dạng vô cùng tiêu diêu tự tại nhưng mà đột nhiên sắc mặt của hắn lại đại biến lộ vẻ kinh sợ nhìn ra phía cửa bởi vì hắn phát hiện một người thanh niên đang từ bên ngoài bước vào.

Có thể khiến cho làm cho Nam Cung Ngâm kinh sợ như vậy thân phận của người vừa mới bước vào đương nhiên không đơn giản người đó không phải ai khác chính là Đại Sở - Đông Phương Hầu - Đông Phương Trường Minh sau khi rời khỏi Hoàng cung hắn không lập tức trở về Hầu Phủ mà đi

thăng tới nơi này.

- Nam Cung huynh người sao lại nhìn ta với ánh mắt đó? Chẳng lẽ huynh không hoan nghênh ta tới đây sao?

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy vẻ mặt của Nam Cung Ngâm thì cười hỏi.

- Đâu có đâu có... Đông Phương huynh hạ cố đến đây là rộng đến nhà tô ta sao có thể không hoan nghênh mời ngồi... Đông Phương huynh mau ngồi!!

Nam Cung Ngâm nghe vậy xấu hổ cười một cái rồi đưa tay chỉ vào một cái ghế trước mặt mình.

Đông Phương Trường Minh cũng không chút khách khí trực tiếp ngồi xuống.

- Các người lui xuống đi!

Tiếp theo Nam Cung Ngâm lại kêu lên một tiếng xua đuổi đám ca kỹ ra ngoài sau đó rót một ly rượu đưa tới trước mặt Đông Phương Trường Minh.

- Rượu ngon! Nam Cung huynh đúng là biết hưởng thụ!!

Đông Phương Trường Minh cầm lấy ly rượu một hơi uống cạn rồi cất tiếng nói.

- Đông Phương huynh quá khen!

Nam Cung Ngâm nghe vậy cười nói.

- Không biết hôm nay huynh đến đây tìm ta thật ra là có chuyện quan trọng gì?

Hơi dừng một chút hần lại tiếp tục nói.

- Không dám dấu Nam Cung huynh hôm nay ta đến đây là vì....

Đông Phương Trường Minh lập tức đem kế hoạch của mình đã bàn luận với Đạm Đài Tuyền kể cho Nam Cung Ngâm.

- Tê! Đông Phương huynh chuyện người vừa nói thật sự là quá mức trọng đại tại hạ không thể nào làm chủ được hay là người đi tìm Tiên Nhi bàn bạc đi dù sao trong chuyến đi nó mới là người chủ đạo ta chỉ là người phụ trợ thôi!!

Nam Cung Ngâm nghe xong hít sâu vào một hơi khí lạnh lộ vẻ kinh hãi nói.

- Được! Không biết bây giờ Tiên Nhi cô nương đang ở đâu?

Đông Phương Trường Minh nghe thấy lời nói của Nam Cung Ngâm cũng không làm khó hần thuận miệng hỏi.

- Nó bây giờ đang ở trên phòng để ta dẫn người đi!

Nam Cung Ngâm cười nói một tiếng sau đó đứng dậy quay đầu bước lên trên lầu Đông Phương Trường Minh cũng lập tức đi theo phía sau hần không bao lâu sau hai người đã đi đến trước một căn phòng lớn nằm ở tầng một.

- Cốc cốc cốc....

Nam Cung Ngâm đưa tay lên nhẹ nhàng gõ cửa.

- Đại ca là huynh sao? Có chuyện gì vậy?

Bên trong lập tức truyền ra tiếng nói của Nam Cung Tiên Nhi.

- Tiên Nhi Đông Phương Hầu tới đây có chuyện quan trọng muốn thương lượng với muội cho nên ta mới đưa huynh ấy tới đây không biết bây giờ muội có rảnh hay không?

Nam Cung Ngâm trầm giọng nói.

- Đương nhiên là rảnh huynh mau mời Đông Phương huynh vào đây đi!!

Vừa nghe thấy ba chữ " Đông Phương Hầu " Nam Cung Tiên Nhi lập tức kích động kêu lên một tiếng.

- Đông Phương huynh người cũng nghe rồi đó tự mình vào trong đi!!

Nam Cung Ngâm nghe vậy thì nhìn Đông Phương Trường Minh mỉm cười nói.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái đẩy cửa bước vào trong phòng cũng thuận tiện đóng cửa lại sau đó đảo mắt đảo mắt nhìn xung quanh một vòng thì chỉ thấy Nam Cung Tiên Nhi thân mặc một bộ sa y mỏng manh cả người thoải mái nằm trên một cái trường kỷ bọc lụa.

- Đông Phương huynh không biết huynh muốn gặp tiểu nữ là có chuyện gì?

Lúc này chỉ thấy nàng ta đưa ánh mắt mê hồn nhìn thẳng vào Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt hỏi.

Đông Phương Trường Minh lại đem những chuyện mình vừa nói với Nam Cung Ngâm thuật lại một lần nữa cho nàng ta nghe.

- Thì ra Đông Phương huynh tới đây là vì chuyện này! Muốn tiểu nữ giúp người không phải là chuyện khó nhưng mà người phải đáp ứng ta một điều

kiện mới được!!

Nam Cung Tiên Nhi nghe xong cười nhẹ một cái rồi nói.

- Không biết là điều kiện gì?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng hỏi.

- Điều kiện của ta là ta muốn Đông Phương Trường Minh huynh trở thành một Thân Vương trong Hậu cung của ta không biết có được không?

Nam Cung Tiên Nhi nửa đùa nửa thật đưa ra đề nghị của mình.

- Ta còn tưởng là chuyện gì chứ chuyện này thì không thành vấn đề!

Không ngờ nàng ta vừa nói xong thì Đông Phương Trường Minh đã lập tức gật đầu đồng ý.

Việc này làm cho Nam Cung Tiên Nhi kinh ngạc đến không nói nên lời nàng đưa ra điều kiện này vốn chỉ là muốn trêu đùa với Đông Phương Trường Minh một chút không ngờ hẳn lại đồng ý trong lúc nhất thời khiến cho nàng ta không biết nên nói thế nào!

- Có điều trước tiên Tiên Nhi người phải xin phép hai người vợ đang ở nhà của ta trước đã chỉ khi được bọn họ cho phép ta mới có thể yên tâm gia nhập Hậu cung của người! Có được không?

Nhưng hành động tiếp theo của Đông Phương Trường Minh lại càng làm cho Nam Cung Tiên Nhi kinh ngạc hơn chỉ thấy hắn áp sát vào người nàng ra vẻ ôn nhu nói một câu.

- Hừ! Đông Phương huynh người chỉ giỏi trêu đùa ta ai mà không biết hai vị phu nhân đang ở nhà đó của người mỗi người đều có thực lực không thua kém gì ta lại hung mãnh như hổ người bảo ta đến nói chuyện với bọn họ

không phải là muốn bọn họ lột da ta sao?

Nghe đến đây với trí thông minh của Nam Cung Tiên Nhi làm sao có thể không biết là Đông Phương Trường Minh đang trêu đùa bản thân lập tức hừ nhẹ một tiếng nói.

- Nếu Tiên Nhi cô nương tự biết như vậy thì rất tốt. Ta khuyên tốt nhất nàng hãy đổi một điều kiện khác đi!

Đông Phương Trường Minh lui lại mấy bước nhìn Nam Cung Tiên Nhi nghiêm giọng nói.

- Được! Vậy thì tiểu nữ muốn một phần ba số thù lao mà Chính Đạo Tứ Tông hứa giao cho Đông Phương huynh thuộc về Tình Dục Đạo chúng ta được không?

Nam Cung Tiên Nhi nghe vậy suy tính một lúc rồi nói thu được Đông Phương Trường Minh vào Hậu cung rõ ràng nàng ta vẫn quan tâm đến lợi ích của Tông phái mình hơn.

- Không thành vấn đề chuyện này ta có thể hứa với nàng!

Đông Phương Trường Minh cơ hồ không chút do dự lập tức gật đầu đồng ý tuy Chính Đạo Tứ Tông đã hứa cho hãn bảo khố của Càn Thi Phái nhưng bên trong đó chưa chắc quá nhiều đồ vật hữu dụng với cảnh giới tu vi của hãn bây giờ cho nên dùng chúng để đổi lấy sự trợ giúp của Lục Tà Đạo cũng có thể coi như không quá thiệt thòi.

- Tốt! Đông Phương Hầu quả nhiên sáng khoái như vậy tiểu nữ nhất định sẽ dốc toàn lực giúp cho ngài!!

Nam Cung Tiên Nhi nghe vậy cười nói.

- Một lời đã định!

- Một lời đã định!

.....

Trong một dãy Phong Đô Sơn nằm ở phía Tây nam Đại Sở có vô số hài cốt được mai táng. Nhiều đến mức nào ư? có thể nói chỉ cần có người cầm cuốc cuốc xuống đất chưa đầy ba thước sẽ nhìn thấy một bộ hài cốt nguyên vẹn chính vì vậy cho nên có âm khí rất nặng là một vùng quỷ sơn nổi tiếng thiên hạ tuy chưa đáng sợ tới mức không có người nào sinh sống nhưng hầu hết những người đang sống ở đây cơ hồ đều là do từ thời cha ông của mình sinh sống ở đây đã cảm thấy nhiều năm coi nơi này là quê hương của mình nên mới không nghĩ tới chuyện chuyển đi!!

Hoàng Phúc là một trong số những người như vậy bắt đầu từ thời ông cố của ông ta thì đã làm nghề kinh doanh khách điểm truyền tới đời của ông ta tuy không thể nói là là giàu có nhưng cũng đã tích lũy được chút của ăn của để đặc biệt là trong vòng một tháng nay không biết là vì chuyện gì mà có rất đông nhân sĩ từ bên ngoài tiến vào trong thị trấn mà ông ta đang sinh sống tuy không biết bọn họ làm việc gì nhưng mỗi người đều rất có tiền sự xuất hiện của bọn họ mang đến cho cư dân cho cư dân sinh sống trong trấn một khoản thu nhập không nhỏ.

Mà Hoàng Phúc thân là chủ nhân của khách điểm duy nhất trong khu vực trăm dặm xung quanh đây càng là người kiếm được nhiều nhất chỉ trong một tháng gần gũi tài sản ông ta đã tăng lên một phần ba so với trước đây việc này làm cho Hoàng Phúc vô cùng vui mừng trong lúc ngủ cũng cười ra nước mắt.

Một ngày này ông ta theo thói quen đứng đợi ở trước cửa khách điểm của mình xem có tìm được thêm người khách nào không. Ông trời quả nhiên

không làm cho ông ta thất vọng đến gần trưa thì đã có một chiếc xe ngựa từ bên ngoài chạy đến trước khách điểm của ông ta!

- Chủ nhân đã đến nơi rồi!

Khi đến nơi người phu xe cẩn thận cho xe dừng lại rồi quay đầu vào trong xe cung kính kêu lên một tiếng. Khi tấm màn xe được vén lên Hoàng Phúc chỉ thấy một người thanh niên tóc trắng cùng với hai tuyệt thế mỹ nữ tuổi khoảng hai mươi tuổi từ bên trong bước ra.

- Ông chủ cho hỏi đây có phải là khách điểm Bình An hay không?

Sau khi xuống xe người thanh niên lập tức nhìn ông ta hỏi.

- Vâng ạ! Đây chính là khách điểm Bình An không biết ba vị cần gì?

Hoàng Phúc nghe vậy cung kính nói.

- Nếu đúng thì tốt rồi! Làm phiền ông dẫn bọn ta đến phòng chữ Thiên thứ nhất ở đó đã có bạn của bọn ta đợi sẵn!!

Người thanh niên nghe vậy gật đầu một cái sau đó lấy từ trong người ra một bao kim tệ ném cho ông ta.

- Vâng.. vâng... Xin mời các vị theo tiểu nhân!!

Nhận được kim tệ thái độ của Hoàng Phúc càng thêm cung kính dẫn ba vị khách mới tới vào bên trong khách điểm của mình.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 146: Diệt Càn Thi Phái (2)

Được ông chủ Hoàng Phúc dẫn đường rất nhanh ba người Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên đã đi đến phòng chữ Thiên số một khi bước vào trong ba người chỉ thấy bên trong đã có tám người chia làm hai hàng mà ngồi.

Bốn người bên phải là truyền nhân Hồn Thiên Đạo - Hạng Thiên, truyền nhân Tuyệt Tình - Tề Đăng, truyền nhân Tình Dục Đạo - hai huynh muội Nam Cung Ngâm, Nam Cung Tiên Nhi. Bốn người bên trái là truyền nhân Đạm Đài Thánh Địa - Đạm Đài Tuyền, truyền nhân Tử Vi Quan - Vương Huy, truyền nhân Tiểu Lâm Tự - Hòa thượng Huyền Trang cùng với Thanh niên cao thủ mạnh nhất Đại Lục hiện nay Thần Nam!!

- Trường Minh gặp qua các vị!

Đông Phương Trường Minh đảo mắt nhìn qua tám người một vòng rồi chấp tay trình trọng nói.

- Bọn ta gặp qua Đông Phương Hầu!

Tám người thấy vậy lập tức chấp tay hoàn lễ tiếp theo hai bên lại khách sáo thêm một chút nữa rồi cùng ngồi xuống.

- Ngày hôm nay chúng ta vì sao chúng ta tập hợp ở đây chắc các vị cũng biết rồi ta không cần nhắc lại nữa! Việc bây giờ ta muốn hỏi là không biết là các vị có kế sách gì để chúng ta tiến đánh Càn Thi Phái hay không?

Chỉ nghe Đông Phương Trường Minh trầm giọng hỏi.

- Chuyện này sao? Mấy người chúng ta tuy thực lực không tệ lắm nhưng về phương diện hành quân đánh trận thì không quá am hiểu chuyện này không bằng cứ giao cho đại hành gia chiến tranh như Đông Phương Hầu ngài đi!!

Đạm Đài Tuyền suy nghĩ một chút rồi hai mắt lóe lên tinh mang lấp nhìn Đông Phương Trường Minh.

Bảy người còn lại nghe vậy cũng không lên tiếng phản đối đồng thời gật đầu một cái đúng như lời Đạm Đài Tuyền đã nói nếu xét về phương diện thực lực bọn họ tuy không thể xem như đỉnh cao trên Đại Lục nhưng cũng không tệ lắm mỗi người đều có thể độc đương một mặt nhưng nếu xét về phương diện hành quân bố trận thì bọn họ có thể nói là những tên gà mờ hoàn toàn không hiểu gì hết như vậy không bằng cứ giao chuyện bày mưu tính kế cho người có nhiều kinh nghiệm điều binh khiển tướng như Đông Phương Trường Minh đi!!

- Nếu như mọi người đã tin tưởng ta như vậy thì Trường Minh đành phải bêu xấu rồi!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy nhàn nhạt lên tiếng.

- Theo những nguồn tin mà chúng ta đã nhận được thì bên trong Càn Thi Phái lợi hại nhất là Tam Đại Thi Vương do ba vị Tông Chủ của Càn Thi Phái thời xa xưa dung hợp với Thượng Cổ Kỳ Thi mà thành mỗi tên đều có thực lực đáng sợ vô cùng bọn chúng đương nhiên sẽ do Trường Minh và hai vị phu nhân của ta đối phó. Còn nhiệm vụ của các người là hủy đi Thi Mạch và Tụ Âm Đại Trận bên dưới lòng đất Càn Thi Phái sau đó thống lĩnh liên quân tấn công thẳng vào tổng đàn của chúng hoàn toàn hủy diệt phái này! Các vị thấy thế nào?

Hơi dừng lại một chút hẵn lại tiếp tục.

- Đông Phương huynh cách của người rất tốt nhưng mà thứ cho tiểu muội nói thẳng Thi Mạch và Tụ Âm Trận là trọng địa của Càn Thi Phái ngày đêm đều có rất đông cường giả canh gác chúng ta làm sao có thể dễ dàng hủy đi được chứ?

Đông Phương Trường Minh vừa dứt lời Hòa thượng Huyền Trang đột nhiên bước lên phía trước một bước nghi hoặc hỏi tuy khuôn mặt của vị Phật Đạo truyền nhân này vô cùng hiền hòa nhưng không hiểu sao trong ánh mắt của hẵn thỉnh thoảng lại lóe lên từng tia huyết quang khát máu làm cho người ta cảm thấy vô cùng quỷ dị.

- Việc này sao? Rất đơn giản ba ngày sau là ngày khai tông đại điển của Càn Thi Phái chúng nhất định sẽ tổ chức những cuộc võ đấu để biểu dương thực lực của bản thân đến lúc đó trước tiên chúng ta tìm một cường giả đủ mạnh lên đài khiêu chiến thu hút sức chú ý của Càn Thi Phái rồi lại nhân cơ hội đó tìm một cường giả giỏi về độn thuật âm thầm mang theo một số lượng lớn thuốc nổ tiến vào kích nổ Thi Mạch và Tụ Âm Trận như vậy không phải được rồi sao?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười nói.

Chính - Tà truyền nhân nghe vậy thì không hện mà cùng trầm mặt lại không nói một tiếng nào tuy những lời nói mà Đông Phương Trường Minh vừa mới nói đúng là vừa đơn giản, vừa dễ hiểu nhưng mà bọn họ biết phải đi đâu tìm một cường giả đủ cường đại để lên đài khiêu chiến Càn Thi Phái đây? Phải biết rằng khi đối chiến với cường giả Càn Thi Phái cũng có nghĩa là phải đối diện với những bộ Thượng Cổ Kỳ Thi nguy dị vô cùng a!!

Trong lúc nhất thời không khí trong phòng trở nên im lặng đến đáng sợ.

- Việc lên đài với Càn Thi Phái không bằng cứ giao cho ta đi! Dù sao thì trong tay ta có là Hậu Nghệ Cung và Thái Cổ Thần Huyết hai thứ này đều là khắc tinh đối với đám Thượng Cổ Kỳ Thi của Càn Thi Phái. Để cho ta đối phó với chúng sẽ đơn giản hơn các người rất nhiều!!

Sau một lát đột nhiên Thần Nam lại bước ra trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Ủm!

- Người nói rất đúng!

- Cứ làm như vậy đi!

- Đúng đó!

Những người khác nghe vậy dồn dập gật đầu đồng ý tiếp theo đó tất cả lại bàn luận với nhau thêm một số chi tiết trong kế hoạch sau đó tự trở về nơi ở của mình nghỉ ngơi dưỡng sức chuẩn bị cho trận đại chiến sắp tới.

.....

Ba ngày sau!

Vừa mới sáng sớm tất cả những người khách đến tham gia Đại điển Khai tông đã được đệ tử của Càn Thi Phái mới đến trước một đại điện bên trong một sơn cốc rộng lớn vô cùng bên trên Phong Đô Sơn.

Ở nơi này người của Càn Thi Phái đã chuẩn bị sẵn từng bàn tiệc rượu vô cùng phong phú những quan khách vừa mới đến tùy theo cấp bậc thân phận mà được phân chia ngồi xuống từng bàn khác nhau im lặng chờ đợi giây phút đại điển bắt đầu.

- Thùng thùng thùng.....

Đến gần giữa trưa trong hư không đột nhiên vang lên ba tiếng trống to vang vọng đất trời tiếp đó chỉ thấy cánh cửa đại điện từ từ mở ra một người trung niên thân mặc hắc bào hoa lệ từ bên trong chậm rãi đi ra.

- Cung nghênh Tông Chủ!

- Cung nghênh Tông Chủ!

- Cung nghênh Tông Chủ!

Vừa nhìn thấy trung niên nam tử xuất hiện các đệ tử Càn Thi Phái đang đứng xung quanh lập tức quỳ xuống đồng thanh kêu to.

- Miễn lễ!

Trong tiếng hô trung niên nam tử bình thản ngồi vào chỗ ngồi của mình sau đó mới vung tay lên trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Đa tạ Tông Chủ!

- Đa tạ Tông Chủ!

- Đa tạ Tông Chủ!

Những đệ tử Càn Thi Phái đang quỳ xung quanh thấy vậy cung kính hô lên một tiếng sau đó từ từ đứng dậy.

- Tại hạ Cổ Phong Tông Chủ đời thứ một trăm năm mươi của Càn Thi Phái xin thay mặt trên dưới Càn Thi Phái chúng ta kính các vị một ly rượu này đa tạ các vị đã nể mặt đến đây tham dự ngày Đại điển Khai phái của chúng ta hôm nay. Cạn ly!

Nam tử trung niên gật gật đầu một cái sau đó rót một ly rượu hướng về phía chúng khách nhân trước mặt cao giọng nói.

- Cạn ly!

Quần hùng thấy vậy cũng đồng loạt đưa cao ly rượu trong tay mình lên uống cạn tuy đại đa số bọn họ đến đây ngày hôm nay đều là vì có tâm tư muốn tiêu diệt Càn Thi Phái tận gốc nhưng mà trước khi hoàn toàn trở mặt ai cũng tỏ ra khách khí với Càn Thi Phái hành động này không phải bởi vì bọn họ là ngụy quân tử mà là bởi vì đây là quy tắc tối thiểu nhất mà bất cứ ai trong Tu Luyện Giới cũng phải tuân theo!

- Các vị ngày hôm nay vì để giúp vui cho buổi Đại điển Khai phái này Càn Thi Phái chúng ta quyết định sẽ tổ chức một cuộc cường giả khiêu chiến không biết các vị nghĩ thế nào?

Sau khi rượu quá ba tuần đột nhiên Cổ Phong lại nhìn về phía chúng tu luyện giả trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Cổ Tông chủ cuộc cường giả khiêu chiến mà người vừa nói thật ra là gì?

Một tên Tứ Giai Tu Luyện Giả nghe vậy lộ ra vẻ hứng thú hỏi.

- Grao!

Cổ Phong không trả lời câu hỏi của tên Tu Luyện Giả này ngay mà ngẩng đầu lên trời kêu lên một tiếng quái dị.

- Âm ầm...

Sau tiếng kêu của hắc mặt đất ở trung tâm của sơn cốc đột nhiên âm ầm sụp đổ để lộ ra một cái lôi đài bằng đá đã được chuẩn bị từ lâu phía trên đó là hai con Thượng Cổ Kỳ Thi - Tứ Dực Đọa Lạc Thiên Sư to lớn.

- Các vị quy tắc của trận cường giả khiêu chiến này phi thường đơn giản chỉ cần có bất cứ ai ở đây có thể lên lôi đài đánh bại một trong hai Thượng

Cổ Kỳ Thi này thì Càn Thi Phái chúng ta nguyện trao tặng cho người đó mười vạn linh thạch hơn nữa còn truyền cho hắn một môn công pháp trong Tàng Thư Thất của chúng ta!!

Cổ Phong đưa tay chỉ vào hai tên Tứ Dực Đọa Lạc Thiên Sứ trên lôi đài kêu lớn một tiếng.

- Cái gì? Mười vạn linh thạch còn có một môn công pháp bí truyền trong Tàng Thư Thất? Càn Thi Phái đúng là chịu chơi a!!

- Đúng đó! Không bằng chúng ta lên đài thử một lần để xem có thể lấy được phần thưởng này hay không?

- Thôi đi! Người đừng có điên nữa. Nhìn cho rõ vật trên lôi đài là gì đi chúng là Thượng Cổ Kỳ Thi trong truyền thuyết đó! Loại tồn tại như vậy không phải là loại tồn tại chúng ta có thể trêu chọc được đâu!!

- Ủm!

- Thượng Cổ Kỳ Thi đúng là không thể tùy tiện trêu chọc được!!

Nghe thấy lời nói của Cổ Phong quần hùng bên dưới lập tức một mảnh xôn xao không ít người động lòng với phần thưởng mà Càn Thi Phái đưa ra nhưng lại không có ai lên đài khiêu chiến dù sao đi nữa thì hung danh của Thượng Cổ Kỳ Thi thật sự quá mức vang dội bọn họ ai cũng không muốn mình trở thành kẻ có tiền mà không có mạng hưởng.

Cổ Phong thấy vậy thì vô cùng đặc ý trong lòng thầm nghĩ mưu kế dương oai của mình đã thành công qua ngày hôm nay bất luận là Lục Đại Tà Đạo hay Chính Đạo Tứ Tông cũng sẽ đều Càn Thi Phái mình trấn nhiếp!!

- Vù!

Nhưng đúng lúc này từ trong dòng người bên dưới đột nhiên xuất hiện một người thanh niên lưng đeo cung lớn phóng thẳng lên lô đài.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 147: Diệt Càn Thi Phái (3)

- Vị thanh niên này xin hỏi người là?

Cổ Phong nhìn thấy người thanh niên đột nhiên phóng lên đài thì nghi hoặc cất tiếng hỏi.

- Tại hạ Thần Nam hôm nay thượng đài muốn lĩnh giáo Thượng Cổ Kỳ Thi của Càn Thi Phái không biết có được hay không?

Người thanh niên nhìn Cổ Phong mỉm cười kêu lên một tiếng.

- Thần Nam? Không lẽ hãn chính là thanh niên cao thủ Thần Nam gần đây mới quật khởi? Tại sao hãn lại đến đây chứ??

Cổ Phong nghe vậy kinh hãi thầm nghĩ theo những gì mà bộ phận tình báo của Càn Thi Phái thu thập được thì một năm nay ngoài truyền nhân Chính - Tà Thánh Địa nổi nhau xuất thế ra trên Đại Lục còn có một cao thủ mới quật khởi tên là Thần Nam người này không chỉ có thực lực vô cùng đáng sợ cơ hồ vô địch cùng cấp bậc mà quan trọng hơn hãn còn sở hữu Thần Khí - Hậu Nghệ Cung chuyên khắc chế những thứ âm tà như Cương Thi trong truyền thuyết.

Trong lúc nhất thời Cổ Phong trở nên vô cùng khó xử không biết phải trả lời Thần Nam như thế nào nếu cho hãn chiến đấu thì Thượng Cổ Kỳ Thi rất có khả năng sẽ bị tổn hại dưới Hậu Nghệ Cung còn nếu không để cho hãn chiến đấu thì mặt mũi của Càn Thi Phái chắc chắn sẽ mất hết!!

- Tại sao Cổ Tông chủ không trả lời chẳng lẽ ngài thật sự không muốn tại hạ lên đài đối chiến hay sao?

Như đoán được tâm tư của Cổ Phong Thần Nam lập tức buông lời dùng kế khích tướng.

- Khụ! Thần tiểu hữu hiểu lầm ta sao lại có ý đó được chứ? Nếu như người muốn chiến đấu thì cứ đến đây đi!!

Cổ Phong nghe vậy ho khan một tiếng rồi trầm giọng nói một tiếng sau đó vung tay lên.

- Grao grao...

Hai tên Đọa Lạc Thiên Sứ nhận được hiệu lệnh thì gầm lên một tiếng vang trời tiếp đó đồng thời hung mãnh xông về phía Thần Nam.

- Diệt Thiên Thủ!

Thần Nam thấy vậy không chút kinh sợ quát nhẹ một tiếng trên bầu trời lập tức xuất hiện xuất hiện hai đạo tử sắc chưởng cương lớn hơn trăm trượng ầm ầm đánh xuống.

- Ầm! Đùng!!

Hai tên Đọa Lạc Thiên Sứ không chút đề phòng lập tức bị đánh văng xuống mặt đất tạo thành hai cái hố to nhưng mà bọn chúng dù sao cũng là Thượng Cổ Kỳ Thi được các đời Càn Thi Phái tốn công sức tế luyện nhiều năm tuy đều là Tứ Dực nhưng uy lực của chúng lại mạnh hơn Đọa Lạc Thiên Sứ đã từng xuất hiện ở Sở Đô gấp mười lần rất nhanh đã có thể đứng dậy lần nữa xông về phía Thần Nam.

- Vút vút vút....

Thần Nam nhìn thấy Diệt Thiên Thủ không phát huy được hiệu quả như tính thì dứt khoát bỏ qua không dùng nữa trực tiếp lấy Hậu Nghệ Cung trên vai xuống giường cung lấp tên bắn liền ba mũi kim tiễn.

- Âm âm âm...

Trong chớp mắt dưới ánh mắt kinh ngạc của tất cả khán giả thân thể của hai tên Đọa Lạc Thiên Sứ đã bị kim tiễn bắn xuyên qua tạo thành hai cái lỗ to như cái bát một chất dịch màu đen tanh hôi vô cùng.

- Tê!

Cổ Phong thấy vậy không nhịn được hít sâu một hơi khí lạnh tuy rằng từ đầu trong lòng đã có sự chuẩn bị với sự cường đại Hậu Nghệ Cung nhưng mà khi tận mắt chứng kiến nó vừa xuất ra đã dễ dàng trọng thương hai Đọa Lạc Thiên Sứ ông ta vẫn kinh hãi khôn cùng lập tức không chút do dự hai tay bấm quyết miệng lầm bầm niệm chú muốn thu hồi hai Đọa Lạc Thiên Sứ lại không để cho chúng bị tổn thương thêm nữa.

- Xú xú xú....

Nhưng mà Thần Nam làm sao có thể để cho Cổ Phong được như nguyện vừa nhìn thấy hai tên Đọa Lạc Thiên Sứ muốn rút lui lập tức giường cung liên tục bắn ra mấy mũi kim tiễn nữa đánh bọn chúng nát thành từng mảnh rơi xuống dưới đất.

Cổ Phong thấy vậy sắc mặt trở nên phi thường khó coi thầm nghĩ hai cái Thượng Cổ Kỳ Thi bị phá hoại thành thế này nếu muốn tu bổ lại không biết phải chờ đến ngày nào tháng nào năm nào đây.

- Khốn kiếp! Tiểu nhi đáng chết không ngờ lại dám phá hoại Thượng Cổ Kỳ Thi của chúng ta đến mức này đúng là khinh người quá đáng chúng ta nhất định phải giết chết hắn!!

- Đúng! Nếu không giết chết hắn thì sau này Càn Thi Phái chúng ta e rằng không còn mặt mũi nào nhìn quần hùng Tu Luyện Giới nữa rồi!!

- Ủm!

- Nhưng mà trong tay tiểu tử này có Hậu Nghệ Cung là khắc tinh của Cương Thi chúng ta phải làm thế nào mới có thể giết được hắn đây? Nếu làm không khéo ta e rằng không những không thể rửa nhục mà tổn thất của chúng ta còn nặng thêm nữa đó!!

- Hừ! Người đừng quá đề cao kẻ địch Hậu Nghệ Cung tuy rằng lợi hại nhưng không phải là vô địch ta tin rằng chỉ cần chúng ta điều động Thập Tam Huyết Thi ra trận thì nhất định có thể giải quyết hắn!!

- Thập Tam Huyết Thi? Bọn chúng có được hay không?

- Việc này còn cần hỏi sao? Người đừng quên là bọn chúng đã được vị đại nhân đó đích thân luyện hóa một lần uy lực so với trước đây lợi hại hơn gấp trăm lần mười ba người liên thủ lại nhất định có thể giải quyết tên tiểu tử đó!

- Được! Nếu Đại Trưởng Lão đã nói vậy thì cứ quyết định như vậy đi!!

- Chúng ta cứ để cho Thập Tam Huyết Thi ra trận!

- Vậy người truyền âm cho Tông chủ đi!

- Được!

Trưởng Lão Hội thấy vậy cũng tức giận vô cùng mỗi người đều hận không thể ăn tươi nuốt sống Thần Nam ngay lập tức sau một lúc thương lượng cuối cùng bọn họ đã quyết định một trong những con át chủ bài của Càn Thi Phái " Thập Tam Huyết Thi "

- Thần Nam tiểu hữu không ngờ người có thể dễ dàng giải quyết hai tên

Thượng Cổ Kỳ Thi của Càn Thi Phái chúng ta như vậy quả thật không hổ danh là thanh niên cao thủ mạnh nhất hiện nay đúng là lợi hại nhưng mà không biết người có dám tiếp tục tiếp nhận khiêu chiến của Càn Thi Phái chúng ta hay không?

Sau khi Cổ Phong nhận được truyền âm của Trưởng Lão Hội thì nhìn Thần Nam kêu lên một tiếng.

- Thần mỗ có gì không dám chứ? Càn Thi Phái các người có bản lĩnh gì thì cứ đem hết ra đi!!

Mục đích của Thần Nam khi bước lên lôi đài thi đấu này vốn chính là để giúp những đồng bọn khác của mình lôi kéo sức chú ý của Càn Thi Phái để bọn họ dễ bề hành động đương nhiên sẽ không lùi bước nghe được những lời của Cổ Phong thì không chút do dự gật đầu đồng ý.

- Tốt!

Cổ Phong nghe vậy gật đầu một cái sau đó vung tay lên trong hư không lập tức xuất hiện mười ba cái quan tài âm âm rơi xuống lôi đài.

- Âm!

Khi nắp quan tài bật mở ra thì chỉ thấy mười ba bộ cổ thi chậm rãi bước ra thực lực của mỗi bộ cao thấp không giống nhau nhưng đều đã đạt đến cảnh giới Ngũ Giai cái yếu thì là Ngũ Giai sơ kỳ còn cái mạnh thì đã đạt đến cảnh giới Ngũ Giai đỉnh phong cách Lục Giai chỉ còn một bước nhỏ.

- Đây đây... không lẽ là Thập Tam Huyết Thi trong truyền thuyết của Càn Thi Phái sao?

- Ủm! Nhìn qua vẻ bề ngoài rất có thể là bọn chúng! Tương truyền vào năm ngàn năm trước sở dĩ Càn Thi Phái được hưng thịnh là nhờ một phần

công lao của bọn chúng. Lúc đó danh tiếng của mười ba bộ cổ thi này không yếu hơn vô địch Thi Vương hay là Đọa Lạc Thiên Sứ một chút nào, không ngờ trải qua năm ngàn năm chúng thế mà vẫn còn tồn tại hơn nữa uy lực hình như mạnh hơn trong truyền thuyết một bậc nữa đúng là không thể tin nổi!!

- Đúng đó! Đối đầu với bọn chúng cho dù Thần Nam có thua cũng không có gì phải mất mặt!

- Ủm! Đúng vậy!

Đám đông Tu Luyện Giả đứng dưới đài nhìn thấy Thập Tam Huyết Thi xuất hiện thì không giấu được sự kinh ngạc tất cả đều bàn tán xôn xao hầu như ai cũng nhận định rằng Thần Nam sẽ thua trận cũng không thể trách bọn họ có suy nghĩ như vậy được dù sao hung danh của Thập Tam Huyết Thi thật sự quá mức vang dội năm ngàn năm trước bọn chúng liên thủ không biết đã tiêu diệt bao nhiêu Tông phái chống đối lại Càn Thi Phái rồi!!

Thần Nam đứng trên đài nghe được những tiếng nói đó thì sắc mặt trở nên vô cùng ngưng trọng tuy hắn không biết thực lực cụ thể của Thập Tam Huyết Thi trước mắt thật ra lợi hại đến thế nào nhưng mà có thể được nhiều người đánh giá cao như vậy chúng chắc chắn không phải là loại đơn giản, phụ thân Thần Chiến của hắn đã từng dạy để đối phó với loại đối thủ này cách tốt nhất là trước khi chúng có thể kịp phát huy ra sức chiến đấu của mình thì phải hủy diệt ngay.

- Xíu xíu xíu...

Suy nghĩ xong Thần Nam lập tức kéo căng Hậu Nghệ Cung cùng lúc bắn ra ba mũi kim tiễn về phía Thập Tam Huyết Thi muốn tiên phát chế nhân.

- Ấm ấm ấm....

Nhưng mà không ngờ Thập Tam Huyết Thi đối mặt với quang tiễn đang

bắn tới chẳng những không tỏ ra chút sợ hãi nào mà cô cùng bình tĩnh xếp thành một hàng thẳng tay người sau ấn lên lưng người trước bộ dáng giống như đang truyền công cho cho nhau vậy.

Mà sự thật cũng đúng là bọn chúng đang truyền lực lượng cho cái Cổ Thi đứng đầu nhưng cái chúng truyền không phải là nội công chân nguyên của nhân loại mà là một loại lực lượng chỉ có Cương Thi mới có Tử Khí!

- Grao!

Sau khi thu nạp đủ Tử khí từ đồng bọn chỉ nghe cái Cổ Thi đứng đầu gầm lên một tiếng như trời long đất lở tiếp theo đó dốc toàn lực âm âm đánh ra một quyền phá tan quang tiễn đang bắn tới.

Thần Nam thấy chiêu sát thủ của mình bị hóa giải thì trong lòng hơi kinh hãi theo bản năng muốn lui lại phía sau nhưng mà hắn còn chưa kịp động thủ thì Thập Tam Huyết Thi đã đồng loạt lao lên chặn hết tất cả phương hướng thoái lui của Thần Nam dồn hắn vào trung tâm của bọn chúng!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 148: Diệt Càn Thi Phái (4)

Trên Đài Khiêu Chiến của Càn Thi Phái Thần Nam một mình đối chiến với Thập Tam Huyết Thi vốn Thần Nam tưởng rằng bản thân mình có thực lực Ngũ Giai lại có Thần Khí - Hậu Nghệ Cung trợ trận có thể dễ dàng giải quyết đối thủ nhưng mà khi chính thức giao chiến với Thập Tam Huyết Thi hẳn mới biết cách nghĩ của mình là buồn cười cỡ nào.

Hẳn tuy rất lợi hại nhưng mà Thập Tam Huyết Thi cũng không phải là loại đơn giản sinh tiền bọn họ đều là cao thủ lợi hại của Chính - Tà nhị đạo năm ngàn năm trước mỗi người đều có thể độc đương một mặt sau khi bị Càn Thi Phái luyện hóa thành Cương Thi bọn họ lại càng lợi hại hơn gấp trăm lần lúc này mười ba người liên thủ lại mơ hồ tạo thành một trận pháp huyền ảo vây công Thần Nam trong lúc nhất thời ép hẳn tay chân luống cuống chật vật vô cùng.

- Ha ha ha... Ta đã nói chỉ cần sử dụng Thập Tam Huyết Thi là có thể giải quyết tên tiểu tử này. Bây giờ không phải đã ứng nghiệm rồi sao?

- Đúng vậy! Cái gì mà đệ nhất thanh niên cao thủ trên Đại Lục chứ? Đối diện với thực lực thật sự của Càn Thi Phái chúng ta cũng phải thất bại mà thôi!!

- Ủm! Càn Thi Phái chúng ta mới thật sự là thiên hạ vô địch!

- Ha ha ha ha....

Nhìn thấy cảnh đó Trường Lão Hội của Càn Thi Phái hưng phấn cười nói

mỗi người đều vui vẻ vô cùng.

- Hừ! Đám lão bất tử các người biết cái gì? Bốn thiếu gia làm sao có thể thua trong tay mười ba con cường thi hôi thối này được chứ? Các người hãy mở to mắt ra xem ta làm sao giải quyết bọn chúng đi!!

Thần Nam nghe được lời nói của bọn họ thì sắc mặt trầm xuống hừ lạnh một tiếng tiếp theo chỉ thấy hắc vụ tay lên tự rách lên cổ tay của mình một đường để cho máu huyết của bản thân chảy ra nhuộm đỏ Hậu Nghệ Cung.

- Ầm!

Sau khi bị máu huyết của chủ nhân nhuộm đỏ Hậu Nghệ Cung lập tức phát ra một luồng hào quang vô cùng chói mắt từ bên ngoài nhìn vào người ta có thể thấy được bên trong lớp hào quang đó là vô số ảo ảnh của chư thiên thần ma từ thời viễn cổ đang điên cuồng gầm thét khí tức thần thánh từ bên trong phát ra bao phủ khắp nơi khiến cho tất cả những người của Càn Thi Phái đang quan chiến xung quanh đều phải tái mặt lại.

- Sát!

Chỉ nghe Thần Nam quát lớn một tiếng buông dây cung ra đám ảo ảnh Thần Ma ở xung quanh hắc vụ lập tức hóa thành một mũi huyết sắc tiễn quang ầm ầm bắn thẳng về phía trước.

- Grao!

Đối diện với huyết tiễn đang bắn tới Thập Tam Huyết Thi cho dù không có linh trí quá cao cũng cảm nhận được uy hiếp trí mạng bọn chúng không chút do dự lập tức một lần nữa xếp thành một hàng thẳng đặt tay lên vai nhau vận tụ Thi Khí muốn dùng cách ban nãy phá tan kim sắc tiễn quang đối phó Huyết Tiễn hiện tại.

- Âm!

Nhưng mà đáng tiếc bất luận là về khí thế hay là về uy lực thì Huyết Tiên cũng mạnh hơn Kim Tiên vừa rồi vô số lần Thập Tam Huyết Thi vừa chạm vào còn chưa kịp thi triển chiêu thức ra thì đã bị thần uy ẩn chứa trong đó khiến cho nổ tung thành vụn mảnh.

- Cái gì? Sao lại như vậy được? Thập Tam Huyết Thi sao có thể thua được??

- Đúng! Thập Tam Huyết Thi là trấn tông chi bảo của chúng ta sao có thể thua được chứ?

- Sao lại như vậy?

.....

Trưởng Lão Hội của Càn Thi Phái thấy vậy thì không nhịn được kinh hãi bọn họ không thể nào tin được tình thế vốn đang chuyển biến tốt đẹp theo ý bản thân muốn lại một mũi tên của Thần Nam phá hỏng.

- Thái Cổ Thần Huyết? Là Thái Cổ Thần Huyết!!

Đột nhiên một người trong đó lại kêu to một tiếng.

- Đại Trưởng Lão người nói cái gì ta nghe không hiểu?

Một người khác ở bên cạnh nghe vậy nghi hoặc hỏi.

- Trưởng Trưởng lão ta muốn nói là dòng máu mà tên tiểu tử đó mang trong người là Thái Cổ Thần Huyết! Là Thái Cổ Thần Huyết đó người có hiểu không?

Đại Trưởng Lão Càn Thi Phái gấp gáp kêu lên.

- Đại Trưởng Lão người nói cái gì? Thái Cổ Thần Huyết không phải là đã biến mất mấy ngàn năm nay rồi sao? Sao lại có thể xuất hiện trên người tên tiểu tử này được chứ?

Trưởng Trưởng lão nghe xong thì kinh hãi kêu lên một tiếng những người khác cũng nhao nhao nhìn về phía Đại Trưởng Lão chờ đợi ông ta giải thích.

- Khụ! Việc tiểu tử này làm sao mà có Thái Cổ Thần Huyết thì lão phu không rõ nhưng mà ta có thể khẳng định tuyệt đối chính là nó không thể nào sai được!!

Đại Trưởng Lão ho khan mấy tiếng lấy lại bình tĩnh rồi trầm giọng nói một tiếng.

- Ngày hôm nay cho dù thế nào chúng ta cũng phải trừ khử được tên thanh niên này tuyệt đối không thể để hắc bình an rời khỏi đây được dù sao uy hiếp của Thái Cổ Thần Huyết đối với Cương Thi lớn như thế nào có lẽ không cần ta nói các người cũng biết rồi đó nếu để hắc rời khỏi đây lấy tư chất của hắc sau này nhất định hậu họa khôn cùng!

Hơi dừng lại một chút ông ta lại tiếp tục.

- Đại Trưởng Lão vậy bây giờ chúng ta phải làm sao để diệt trừ hắc đây?

Một đám Trưởng lão của Càn Thi Phái nghe thấy những lời của Đại Trưởng Lão thì im lặng một chút rồi một người bước ra hỏi.

- Trong người tên tiểu tử này có là Thái Cổ Thần Huyết những loại Cương Thi bình thường không thể nào địch lại được theo ta cách tốt nhất chính là sử dụng Linh Thi Vương mà chúng ta vừa mới luyện thành!!

Đại Trưởng Lão suy nghĩ một chút rồi ra vẻ quyết liệt nói.

- Cái gì? Đại Trưởng Lão ngài muốn dùng Linh Thi Vương đổi phó tên tiểu tử đó sao? Có cần thiết như vậy không?

Một tên Trưởng lão nghe vậy nghi hoặc hỏi.

- Hừ! Các người biết cái gì? Nếu ngày hôm nay chúng ta không giết chết Thần Nam nhờ may sau này hẳn làm ảnh hưởng đến kế hoạch của " người đó " thì sao?

Đại Trưởng Lão của Càn Thi Phái hừ lạnh một tiếng quát lên.

- Ủm! Chúng ta cùng nghênh Linh Thi Vương!!

Vừa nghe nhắc đến " người đó " tất cả Trưởng lão của Càn Thi Phái đều không nói thêm một tiếng nào nữa mà đồng loạt gật đầu một cái sau đó chỉ thấy bọn họ kêu lên một tiếng.

- Ùng ùng ùng....

Sau tiếng kêu đó chỉ thấy từ bên trong một gian cung điện phía sau của Càn Thi Phái đột nhiên xuất hiện một luồng ma khí ngập trời như nước lũ từ bên trong bốc lên khiến cho tất cả Tu Luyện Giả xung quanh đều phải kinh sợ vội vàng tránh xa.

- Ầm!

Một lát sau khi ma khí rút đi chỉ thấy một cái quan tài bằng thủy tinh từ bên trong bắn ra ầm ầm đáp xuống trước mặt Thần Nam.

- Vù!

Nắp quan tài bật mở tất cả mọi người ở hiện trường chỉ nhìn thấy một thiếu nữ bạch y từ bên trong bước ra khi nhìn thấy dung mạo của nàng ta tất cả mọi người ở đây đều phải chấn động dùng những từ " hoa nhường nguyệt

thẹn ", " chim sa cá lặn ", " nghiêng nước nghiêng thành " để diễn tả dung mạo của người thiếu nữ vừa mới xuất hiện này e rằng còn có mấy phần không đủ.

Dung nhan kiều diễm kinh người kia căn bản không thuộc về Nhân Gian Giới mà phải thuộc về Thiên Giới mới đúng! Đúng vậy. Khi vừa nhìn thấy dung mạo của người thiếu nữ đó tất cả những người có mặt đều cảm thấy mình đang đối mặt với một tuyệt thế Tiên Nữ vừa mới hạ phàm chứ không phải là.... một khối Cổ Thi!!

Người chấn động nhất chính là Thần Nam giờ phút này trong đầu hằn chỉ toàn là những ký ức của quá khứ trong những hình ảnh đó hằn nhớ đến lần đầu tiên lần đầu tiên bản thân mình gặp nàng, lần đầu tiên hai người cùng ngắm sao trời, lần đầu tiên cùng nhau thề non hẹn biển, cùng nhau chia ngọt sẻ bùi,...

- Vũ Hình là nàng sao?

Cuối cùng tất cả các cảm xúc đang dâng trào đó hóa thành một câu nói bay ra khỏi miệng Thần Nam.

- Vũ Hình? Người là đang gọi ta sao? Sao ta lại có cảm giác quen thuộc với người như vậy? Người là ai? Còn ta lại là ai?

Người thiếu nữ vừa mới xuất hiện nghe được những lời của Thần Nam thì nhú mày một chút rồi liên tục đưa ra mấy câu hỏi.

- Vũ Hình nàng nói cái gì vậy? Ta là Thần Nam a! Sao nàng lại có thể không nhận ra ta chứ?

Thần Nam nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Thần Nam? Cái tên thật quen thuộc giống như đã từng nghe ở đâu rồi

vậy? Xem ra chúng ta trước đây đúng là đã từng quen biết như vậy không biết người có thể đem những chuyện trước đây của ta kể lại cho ta nghe không?

Linh Thi Vũ Hình lại nhíu mày nhìn Thần Nam một chút rồi nói.

- Nàng muốn ta đem những chuyện trước đây của chúng ta kể lại cho nàng nghe? Chẳng lẽ nàng đã quên hết tất cả những chuyện trước đây sao?

Thần Nam nghi hoặc hỏi.

- Ủm! Ta chỉ vừa mới thức tỉnh ngày hôm qua những chuyện trước đây vẫn còn chưa thể nhớ lại được hết. Không biết người có thể kể hết mọi chuyện cho ta nghe được không?

Linh Thi Vũ Hình nhìn Thần Nam hỏi.

- Tốt! Ta nói cho nàng biết chúng ta là người yêu của nhau chúng ta đã cùng nhau trải qua rất nhiều chuyện,...

Thần Nam nghe vậy không chút do dự gật đầu một cái sau đó bắt đầu kể lại những chuyện giữa mình với Vũ Hình cho Linh Thi Vũ Hình nghe.

- Cái gì? Tên Thần Nam và Linh Thi Vương lại là người yêu của nhau sao lại có thể như được?

- Đúng vậy! Linh Thi Vương do Càn Thi Phái chúng ta tế luyện đã năm ngàn năm nay sao lại có thể có người yêu là nhân loại được chứ?

- Ủm!

- Sao lại có thể như vậy được chứ?

Đám Trưởng lão Càn Thi Phái ở một bên nghe vậy thì kinh hãi kêu lên

một tiếng vốn ban đầu bọn họ muốn thả Linh Thi Vũ Hình ra lợi dụng lực lượng của nàng đối phó với kẻ có Thái Cổ Thần Huyết không ngờ cuối cùng tình thế lại trở thành thế này thật sự khiến cho bọn họ trong lúc nhất thời không biết phải làm thế nào?

- Trường Minh sao Linh Thi Vương của Càn Thi Phái lại có thể là người yêu của Thần Nam chứ? Chuyện này thật ra là như thế nào?

Thật sự thì người kinh ngạc không chỉ có đám Trưởng lão của Càn Thi Phái lúc này hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên đang ẩn nấp trên bầu trời cũng nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Chuyện này sau này ta sẽ kể cho hai người nghe bây giờ là thời cơ không thể bỏ lỡ hai nàng mau báo cho đám người Đạm Đài Tuyền, Nam Cung Tiên Nhi bảo bọn họ mau chóng hành động!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Ừm!

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy thì gật đầu một cái sau đó vung tay bóp vỡ một cái ngọc phù.

- Ầm ầm ầm....

Trong chớp mắt chỉ nghe một loạt tiếng nổ lớn vang lên làm cho cả khu vực Phong Đô Sơn rung chuyển điều này báo hiệu cho việc trận chiến giữa Chính - Tà lưỡng đạo nhằm vào Càn Thi Phái đã chính thức bắt đầu.

PS: Mình đã trở lại. Xin lỗi vì đã bắt các bạn chờ đợi!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 149: Đấu Cổ Thi Vương (1)

Phía trên Phong Đô Sơn.

- Giết giết giết...

- Giết sạch đám người Càn Thi Phái tuyệt đối không để cho bọn chúng tồn tại!

- Đúng! Hôm nay dù thế nào cũng không thể để Càn Thi Phái tồn tại được!!

Sau khi ba tiếng pháo hiệu vang lên đại quân Liên Minh do đệ tử của Lục Đại Tà Đạo và Chính Đạo Tứ Tông tạo thành lập tức từ trong chỗ tối lao ra vây sát đệ tử của Càn Thi Phái, những người được chọn để tham gia vào liên quân lần này đều là tinh anh của Chính - Tà nhị đạo mỗi người không chỉ là cao thủ nhất lưu nhất mà còn có những tuyệt kỹ thần thông độc môn đáng sợ bọn họ bất ngờ tập kích trong lúc nhất thời khiến cho Càn Thi Phái không kịp trở tay dẫn tới thương vong thảm trọng.

Nhưng mà Càn Thi Phái dù sao cũng là đại phái đã truyền thừa năm ngàn năm làm sao có thể dễ dàng bị đánh như vậy chứ? Tuy rằng bị tấn công bất ngờ làm cho luống cuống tay chân nhưng dưới sự thống lĩnh của Tông chủ và Trưởng Lão Hội rất nhanh bọn chúng đã lần nữa ổn định lại trận hình triển khai phản công lại có thêm không ít Thượng Cổ Kỳ Thi tham chiến làm cho phía liên quân gánh chịu tổn thất nặng nề.

Cũng may mà bên phía Chính - Tà liên minh cũng không phải là không có

cao thủ tọa trấn tuy ba cao thủ chủ lực là vợ chồng Đông Phương Trường Minh tạm thời không thể tham chiến nhưng đừng quên vẫn còn bảy người: Đạm Đài Tuyền, Nam Cung Ngâm, Nam Cung Tiên Nhi, Tề Đăng, Hạng Thiên, Huyền Trang, Vương Uy tuy xét về thực lực cá nhân thì bọn họ vẫn còn có phần thua kém ba người Đông Phương Trường Minh nhưng cũng có thể tính là nhân vật xuất sắc trong số cao thủ ở Nhân Gian Giới hiện giờ trong tay lại có thêm Thần Huyết mà trước trận chiến Thần Nam đã đưa cho liên tiếp chém chết mấy Thượng Cổ Kỳ Thi và Trưởng lão của Càn Thi Phái.

- Linh Thi Vương ngài còn dây dưa với tên tiểu tử đó làm gì? Mau giải quyết hẳn rồi ra đây giúp chúng ta đi!!

Tông Chủ Cổ Phong của Càn Thi Phái thấy vậy sắc mặt đại biến nhìn về phía Linh Thi Vũ Hình đang ở trên lôi đài kêu lên một tiếng trong lòng hẳn biết rõ lúc này chỉ có Linh Thi Vũ Hình ra tay dựa vào thực lực đã bước chân vào cảnh giới Tiên Thần của nàng ta thì Càn Thi Phái mới có thể qua được cửa ải này nếu không cho dù bọn họ có chiến thắng cũng sẽ tổn thất nặng nề sau này căn bản không thể nào đủ sức thực hiện mục đích độc bá thiên hạ được!

Linh Thi Vũ Hình đứng trên đài nghe vậy hai mày nhíu chặt lại theo bản năng nàng ta muốn làm theo lời của Cổ Phong mau chóng giải quyết Thần Nam sau đó đi tới trợ giúp hẳn thanh toán những đối thủ đến phạm nhưng mà không biết tại sao khi đối mặt với Thần Nam trong lòng nàng ta lại có một cảm giác vô cùng kỳ dị khiến cho hẳn không thể nào hạ thủ được.

- Linh Thi Vương nếu người muốn giết ta thì đến đây đi!!

Thần Nam nhìn thấy vẻ mặt của Linh Thi Vũ Hình thì lập tức đoán được suy nghĩ trong lòng nàng vì không muốn người mình yêu phải khó xử hẳn chủ động quát lớn lên một tiếng sau đó... thì triển khinh công hóa thành một đạo hào quang bắn về phía xa.

- Được!

Hai mắt Linh Thi chớp động một chút rồi cũng quất lên một tiếng sau đó cũng hóa thành một đạo hào đuổi theo Thần Nam.

- Âm!

Trong chớp mắt hai người đã biến mất ở cuối chân trời.

- Tên khốn kiếp Thần Nam ta XXXXX người! Ta nguyện rửa mười tám đời tổ tông nhà người tên khốn kiếp!!

Cổ Phong nhìn thấy cảnh đó thì không nhịn được liên tục mở miệng mắng chửi giờ phút này trong lòng sớm đã căm giận Thần Nam đến chết không ngờ tên tiểu tử đáng chết này không chỉ có thể giết chết Thượng Cổ Kỳ Thi mà còn có thể chiêu hàng Linh Thi Vương của bọn họ đúng là làm cho hãn muốn phát điên.

Còn về phía liên quân Chính - Tà nhị đạo nhìn thấy Thần Nam chỉ dùng hai ba lời đã dụ được một trong các chủ tướng của kẻ địch thì bỏ đi thì mỗi người đều hưng phấn vô cùng trong lúc nhất sĩ khí tăng hơn trước dốc toàn lực truy sát đối thủ trong một khoảng thời gian ngắn đã ép đệ tử Càn Thi Phái vào tình thế tuyệt đối hạ phong thất bại chỉ còn là vấn đề thời gian.

- Tốt!

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên đứng trên bầu thấy vậy thì vui mừng.

- Các nàng đừng vội mừng! Phiền phức thật của chúng ta bây giờ mới xuất hiện kìa!!

Nhưng Đông Phương Trường Minh lại không lạc quan như người bọn họ

chỉ nghe hắc nhìn về phía xa kêu lên một tiếng.

- Âm!

Tiếng nói vừa dứt vùng không gian trước mặt ba người đột nhiên xoắn lại tạo thành một cánh cửa lớn hơn chục trượng tiếp theo chỉ thấy ba đạo thân ảnh từ trong đó đi ra, hai người trong số đó thân cao tới ba bốn mét làn da đen đúa dung mạo như Tu La Ác Quỷ trên đầu có hai cái sừng cong cong như sừng dê toàn thân phát ra thi khí tanh hôi đó không phải là hai đại Thi Vương trong truyền thuyết của Càn Thi Phái còn có thể là ai?

Còn về phần người người thứ ba tuy bộ dạng không ghê tởm như hai đại Thi Vương bề ngoài vẫn còn duy trì bộ dạng của một người thanh niên nhân loại tuần tú nhưng trong mắt thỉnh thoảng lại lóe lên một tầng huyết quang đậm đặc vừa nhìn vào đã khiến cho người ta cảm thấy ớn lạnh toàn thân cho dù là lịch duyệt cao như ba người Đông Phương Trường Minh khi nhìn vào ánh mắt của hắc đồng tử cũng không nhịn được hơi co rụt lại.

- Tê! Luồng khí thể này cơ hồ không kém Song Tử Huyết Hoàng ngày đó khi mới sống lại. Càn Thi Phái từ bao giờ có cường giả đáng sợ như vậy? Sao ta lại không nhận được chút tình báo nào về hắc?

Trong lòng Đông Phương Trường Minh âm thầm suy đoán lai lịch của người thanh niên.

- Người thật ra là ai?

Nhưng sau một lúc suy đoán hắc vẫn không thể đoán ra lai lịch của người thanh niên nhưng sau một lúc vẫn không có được kết quả hắc chỉ trực tiếp mở miệng hỏi thẳng đối phương.

- Ha ha ha... Nhân loại người nghe cho rõ đây Bốn tọa chính là Thi Hoàng ở trên Thiên Giới hạ phàm!!

Người thanh niên cười lớn nói.

- Hả? Thi Hoàng ở trên Thiên Giới? Người mà cũng xứng sao? Ta thấy người chẳng qua chỉ là một hóa thân của Thi Hoàng lưu lại ở Nhân Gian Giới này thôi, nhiều nhất cũng chỉ có thể xưng là Cổ Thi Vương mà thôi!!

Đông Phương Trường Minh nghe được câu nói của người thanh niên thì ngẩn ra một chút rồi lại cất đầu cười to nói nếu đối phương không nhắc thì hẳn xem chút nữa đã quên đi trong " nguyên tác " Thi Hoàng tuy ở trên Thiên Giới nhưng vẫn có có một Thi Chủng hóa thân lưu lại ở Nhân Gian Giới chính là tên Cổ Thi Vương trước mắt.

- Hay... hay... thật sự hay lắm!! Không ngờ ở Nhân Gian Giới lại có người vừa nhìn qua đã đoán được thân phận của bốn tọa xem ra người giết tên thuộc hạ mà Bản Thể ta cử xuống Nhân Gian Giới này chín phần mười là người rồi!!

Cổ Thi Vương nhìn thấy Đông Phương Trường Minh liếc mắt qua đã nhìn thấu thân phận của mình chẳng những không nổi giận trái lại còn cười lớn mấy tiếng nói.

- Thuộc hạ? Có phải là một tên Cường Thi gọi là Miệt Thế không?

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

- Đúng vậy chính là Miệt Thế! Hẳn có phải là do người giết không?

Cổ Thi Vương gật đầu một cái rồi cất tiếng hỏi.

- Là ta giết thì thế nào? Chẳng lẽ người muốn giết ta báo thù cho hẳn sao?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì cũng không phủ nhận gật đầu một cái đồng thời hỏi ngược lại một câu.

- Ha ha ha... Trước khi gặp được người ta đúng là có ý định xé xác kẻ đã giết Miệt Thế ra làm trăm mảnh. Nhưng bây giờ ta lại muốn luyện hóa người thành Thi Khôi để cho ta sử dụng hơn, dù sao có được một Thi Khôi như người đối với ta hay là Bản Thể đều là chuyện tốt hơn nữa còn được tặng kèm hai thiếu nữ dung mạo như hoa nữa chứ, xem ra thu hoạch chuyến đi này cũng không tệ không uổng công ta thức tỉnh sớm hơn dự kiến một chút!!

Cổ Thi Vương cười lạnh một tiếng dùng ánh mắt tham lam quét về phía Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên nói.

- Hừ! Muốn luyện ta thành Thi Khôi ý nghĩ rất tốt nhưng còn phải xem người có bản lĩnh đó hay không nữa!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy sắc mặt trầm xuống lạnh lùng quát lên một tiếng sau đó đạp bước phóng thẳng vào hư không.

- Ầm!

Cổ Thi Vương thấy vậy không chút do dự cũng lập tức đuổi theo.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 150: Đấu Cổ Thi Vương (2)

- Vút vút vút...

Bằng tốc độ của mình trong chớp mắt Tổ Thi Vương cùng với Đông Phương Trường Minh đã đặt chân đến Tinh Không.

- Nhân loại tới đây đi!!

Chỉ nghe Tổ Thi Vương cao giọng quát lên một tiếng sau đó lật tay phát ra một đạo hắc sắc trảo cương về phía Đông Phương Trường Minh. Cùng là Thi Âm Trảo nhưng mà chiêu thức do Tổ Thi Vương phát ra lại mạnh hơn của Cương Thi Uế Ách ngày đó ở Vạn Ma Cốc không biết bao nhiêu lần trong lúc nhất thời không gian xung quanh đâu đâu cũng bị một lớp thi khí tanh hôi đen kịt bao phủ.

- Hừ!

Nhưng mà bao nhiêu đó vẫn chưa đủ để dọa Đông Phương Trường Minh chỉ thấy hắc hừ nhẹ một tiếng rồi ầm ầm phát ra một đạo chưởng cương sáng chói.

- Ầm ầm ầm...

Chưởng, trảo vừa va chạm vào nhau lập tức gây ra một tiếng nổ kinh thiên động địa khiến cho không gian xung quanh đảo loạn thành đủ loại hình dáng.

Một lát sau khói bụi tan đi chỉ thấy hai người Đông Phương Trường Minh

và Tổ Thi Vương đồng thời bị chấn lui về phía sau ba bước trên miệng mỗi người đều có một vết máu mờ nhạt chứng tỏ một chiêu đầu tiên hai đại cường giả tạm thời ngang nhau không ai làm gì được ai.

- Nhân loại một chiêu này của ngươi rất được? Nó gọi là gì?

Lúc này chỉ thấy Tổ Thi Vương đưa tay lên lau đi vết máu trên miệng mình rồi cất giọng nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Trích Tinh Thủ!

Sắc mặt Đông Phương Trường Minh không chút thay đổi nhàn nhạt kêu lên một tiếng.

- Trích Tinh Thủ? Cái tên này ngược lại có mấy phần giống với tuyệt chiêu của Bạch Phát Ma Hoàng một vạn năm trước! Nhân loại... không... hình như ngươi gọi là Đông Phương Trường Minh phải không? Ta đúng là ngày càng tò mò về lai lịch của ngươi rồi đó! Hôm nay dù thế nào ta cũng phải luyện ngươi thành Thi Khôi!

Tổ Thi Vương nghe vậy tỏ vẻ kinh ngạc một chút rồi dẫm mạnh chân một cái hung mãnh xông về phía đối thủ.

Đông Phương Trường Minh đương nhiên cũng không chịu thua kém ầm ầm xông lên.

- Ầm ầm ầm....

Không gian vừa mới ổn định lại xung quanh lại lần nữa bị trận chiến giữa hai đại cường giả làm cho hỗn loạn không chịu nổi.

Ba ngày sau.

- Ầm! Đùng!!

Sau một tiếng nổ lớn cuối cùng Tổ Thi Vương và Đông Phương Trường Minh cũng đã lần nữa tách ra có điều kết quả lần này lại khác với lần trước lần trước là hai người cùng bị đánh lui lại không ai làm gì được ai còn lần này người bị đánh phải lui lại đi chỉ có Tổ Thi Vương còn Đông Phương Trường Minh vẫn đứng tại chỗ cũ chứng tỏ lần này hẳn là người chiếm thế thượng phong.

Được thế không tha người đó là đạo lý không đổi xưa nay! Đông Phương Trường Minh lập tức chuẩn bị truy kích đối thủ. Nhưng mà ngay lúc này thì sắc mặt của hắn đột nhiên lại trở nên trầm trọng vô cùng bởi vì hắn được giờ phút này toàn bộ huyết mạch trong người hắn như bị ngàn vạn con kiến cùng nhau cắn xé khó chịu vô cùng Đông Phương Trường Minh hắn vậy mà lại vô thanh vô thức không hay không biết..... trúng độc rồi!!

- Ha ha ha... Đông Phương Trường Minh mùi vị Thi Độc ta luyện hóa năm ngàn năm nay thế nào? Không tệ chứ hả?

Ở phía bên kia sau một lúc lui lại Tổ Thi Vương đã ổn định thân hình lại thân hình nhìn Đông Phương Trường Minh cười lớn nói.

- Hừ! Chỉ dựa vào một chút độc công nho nhỏ mà đã muốn đánh ngã ta? Tổ Thi Vương người đứng là quá mức ấu trĩ!!

Nghe thấy những lời đó Đông Phương Trường Minh trầm giọng quát lên một tiếng sau đó vận huyền công hộ thể của mình lên trên đầu của hắn lập tức tỏa ra từng luồng khói xanh tanh tưởi, độc lực của Tổ Thi Vương đang nhanh chóng bị hắn đẩy ra ngoài.

- Tổ Thi Vạn Độc Quyết - Huyết Xà Phệ!

Mắt thấy độc công của mình bị hóa giải Tổ Thi Vương không mất thời gian dây dưa nữa quát lạnh lên một tiếng hai tay mạnh mẽ đánh ra hóa thành

hai con măng xà mang theo kịch độc găm rú xông thẳng về phía Đông Phương Trường Minh. Tổ Thi Vương tuy là Thi Chủng của Thi Hoàng ở Thiên Giới nhưng không có nghĩa là hẳn phải đi theo con đường của Bản thể trong năm ngàn năm bế quan ở Càn Thi Huyền Giới ngoài luyện được thân thể Thi Thần bất hoại ra Tổ Thi Vương cũng đã sáng tạo ra một môn tuyệt học thuộc về bản thân đó chính là " Tổ Thi Vạn Độc Quyết " mà hẳn đang dùng!!

- Hồn Thiên Đại Nhật Chương - Đại Nhật Sơ Thăng Không!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trăm giọng kêu lên một tiếng âm âm đánh ra một chương để hóa giải độc công của Tổ Thi Vương cách tốt nhất chính là dùng chí cương chí dương võ học mà chí dương chí cương võ học trong tay hẳn tuy nhiều nhưng tất cả đều không thể sánh bằng được Hồn Thiên Đại Nhật Chương của Hồn Thiên Đạo. Phải biết rằng môn chương pháp này cùng với Hồn Thiên Hư Không Đạo một cương một nhu được xưng là hai môn thần công trấn phái của Hồn Thiên Đạo a!!

- Âm!

Một chương này đánh ra trong lòng Đông Phương Trường Minh tràn đầy tự tin có thể phá tan độc công của Tổ Thi Vương nhưng khiến cho Đông Phương Trường Minh không ngờ chính là khi hai bên sắp va chạm vào nhau song trào của Tổ Thi Vương lại đột nhiên biến thành không xương co rút lại khéo léo tránh qua một chương của Đông Phương Trường Minh sau đó không chút lưu tình đánh thẳng lên người hẳn.

- Phụt!

Bị một chương này đánh trúng Đông Phương Trường Minh lập tức chỉ cảm thấy ngũ nội lộn nhào không nhìn được há miệng phun ra một ngụm máu tươi đáng sợ hơn là hẳn có thể rõ ràng cảm nhận được độc khí ẩn chứa trong

một chưởng chiêu đó đang nhanh chóng xâm nhập vào thân thể hãn cộng hưởng với nội độc còn lưu lại trong đó tấn công thẳng vào tim. Nếu cứ tiếp tục để cho hai bàn tay của Tổ Thi Vương tiến thêm như vậy như vậy không bao lâu nữa Đông Phương Trường Minh hẳn sẽ chết chắc!

- Hồn Thiên Đại Nhật Chưởng - Quang Diệu Đại Giang Sơn!

Nhưng mà Đông Phương Trường Minh sao có thể là loại người dễ dàng khoanh tay ngồi chờ chết? Vào thời khắc nguy cấp hãn lập tức dốc toàn lực đánh ra chiêu thứ hai của Hồn Thiên Đại Nhật Chưởng.

- Âm!

Trong chớp mắt chỉ thấy hai bàn tay của Đông Phương Trường Minh mở rộng một lớp màn sáng chói nóng rực từ bên trong bắn ra đối diện với lớp màn sáng đó không chỉ độc khí của Tổ Thi Vạn Độc Quyết bị thiêu cháy mà ngay cả Tổ Thi Vương cũng bị đẩy lui đi!

- Hồn Thiên Đại Nhật Chưởng - Cửu Dương Đại Thẩm Phán - Đệ Nhất Kịch!

- Đệ Nhị Kịch!

- Đệ Tam Kịch!

- Đệ Tứ Kịch!

- Đệ Ngũ Kịch!

- Đệ Lục Kịch!

- Đệ Thất Kịch!

- Đệ Bát Kịch!

- Đệ Cửu Kích!

Tiếp theo đó Đông Phương Trường Minh không dừng lại chút nào lại phát ra chung cực sát chiêu của Hỗn Thiên Đại Nhật Chưởng chín đạo chưởng cương mang theo công lực cường đại của Đông Phương Trường Minh nối nhau đánh lên cơ thể của Tổ Thi Vương khiến hấn bắn đi như pháo đạn đi liên tục phá tan mấy khối vân thạch xung quanh.

Nếu là người bình thường cho dù có là Thất Giai cường giả phải chịu nhiều đợt xung kích đáng sợ như vậy nếu không chết chắc chắn cũng phải thập tử nhất sinh nhưng Tổ Thi Vương không hổ danh là Hóa thân của Thi Hoàng cho dù bởi vì pháp tắc đặc biệt của Nhân Gian Giới hạn chế làm cho chỉ có thể phát huy ra lực lượng Thất Giai đỉnh phong nhưng thân thể vẫn cứng rắn đến đáng sợ rất nhanh đã có thể đứng lên.

- Ha ha ha... Đông Phương Trường Minh lợi hại người thật đúng là rất lợi hại! Nếu là người khác gặp phải người e rằng đã bị đánh bại từ lâu nhưng đáng tiếc hôm nay người gặp phải lại là ta tuy thực lực lúc này của ta không sánh bằng người nhưng ta lại có thân thể Thi Thần không thể phá được cho dù bị đánh như thế nào cũng sẽ không thất bại. Mà người thì lại không may mắn như vậy nếu kéo dài thêm một lúc nữa ta bảo đảm người chắc chắn sẽ bị độc khí của ta xâm thực đến không còn lại gì cả!!

Lúc này chỉ nghe Tổ Thi Vương âm trầm nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Muốn kéo đến khi ta bị độc khí của người xâm thực? Ý nghĩ rất tốt! Nhưng đáng tiếc ta sẽ không cho người cơ hội đó đâu. Trận chiến này đến lúc phải kết thúc rồi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy không có biểu hiện gì khinh thường kêu lên một tiếng sau đó chỉ thấy hấn vung tay điểm vào giữa trán mình một

cái một con mắt màu vàng kim lập tức mở ra đó đúng là Phá Diệt Pháp Mục đã lâu không xuất hiện!

- Âm ầm ầm...

Phá Diệt Pháp Mục vừa mở một đạo hắc quang lập tức từ trong đó bắn ra hướng thẳng về phía Tổ Thi Vương.

- Âm!

Hắc quang vừa chiếu qua hư không xung quanh lập tức hư hóa cho dù là thân thể Thi Thần mà xưa nay Tổ Thi Vương luôn tự hào cũng không thể chịu nổi uy lực của hắc quang đánh trọng thương phải khiến cho kẻ cao ngạo như Tổ Thi Vương cũng phải hấp tấp bỏ chạy.

Nhưng mà hắc quang đó vẫn bám riết không thôi liên tục truy sát hăn.

- Bạo!

Tổ Thi Vương bị ép lâm vào đường cùng không thể còn lối thoát trong mắt lóe lên một tia điên cuồng hét lớn một tiếng hăn vì giữ mạng thoát thân không ngờ lại dứt khoát tự bạo hai chân của mình để mở ra thông đạo trốn về Thiên Giới.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy sắc mặt trở nên vô cùng âm trầm nhưng cũng không đuổi theo mà quyết định hạ xuống trận chiến này cho dù hăn may mắn chiến thắng nhưng mà bị thương cũng không nhẹ cái khác không nói chỉ độc khí trong người cũng đã đủ để cho hăn uống một bầu không có nửa tháng một tháng chuyên tâm khu trừ thì đừng hòng khôi phục như cũ.

Vừa trở lại trên bầu trời Phong Đô Sơn Đông Phương Trường Minh đã nhìn thấy hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên đang đợi

sẵn mình.

- Hai nàng đã giải quyết xong kẻ địch rồi à?

Hắn lập tức hỏi.

- Ủm! Huynh bị thương sao?

Hai tỷ muội gật đầu một cái sau đó hỏi ngược lại.

- Chỉ là một chút vết thương nhỏ không có vấn đề gì nghiêm trọng đâu!

Đông Phương Trường Minh mỉm cười nói.

- Tất cả nghe đây ba đại Thi Vương của Càn Thi Phái đã chúng ta tiêu diệt! Càn Thi Phái hôm nay phải diệt!!

Hơi dừng một chút hắn lại cao giọng quát lên.

Tiếng nói mang theo nội lực của Đông Phương Trường Minh nhanh chóng truyền vào tai những người đang chiến đấu bên dưới.

Liên quân Chính - Tà nhị đạo đa số đều nhận ra giọng nói của Đông Phương Trường Minh nghe được tiếng nói của hắn thì hưng phấn hò reo càng thêm ra sức chiến đấu, còn đám nhân mã Càn Thi Phái nghe thấy lãnh đạo tinh thần bị đánh bại thì mất sạch chiến ý hoang mang bỏ chạy.

Ba ngày sau trải qua một đợt truy quét lớn cuối cùng Càn Thi Phái âm thầm tồn tại năm ngàn năm qua cũng đã thật sự bị tiêu diệt không còn hy vọng phục sinh nữa. Sau đó liên quân Chính - Tà cũng tuân theo ước định trước đây với Đông Phương Trường Minh không đụng tới mất cứ thứ gì của Càn Thi Phái mà im lặng rút đi.

Trong một khoảng thời gian ngắn trên Phong Đô Sơn rộng lớn chỉ còn lại

ba người Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 151: Thu Vật Cười.

- Vút!

Lúc ba người Đông Phương Trường Minh đứng trước cánh cửa bảo khố của Càn Thi Phái thì đột nhiên bên ngoài lại xuất hiện một đạo hào quang bay thẳng đến chỗ bọn họ.

Khi đến gần đạo hào quang đó từ từ thu liễm lại hóa thành hình dáng của một cung trang thiếu nữ xinh đẹp tuyệt trần phong tình vạn chủng, mị nhãn như tơ nàng ta không phải là Tình Dục Đạo truyền nhân Nam Cung Tiên Nhi thì còn có thể là ai?

- Nam Cung tiên tử người còn chưa đi sao?

Nhìn thấy nàng ta xuất hiện Đông Phương Trường Minh lộ ra vẻ kinh ngạc hỏi.

- Ai nha! Đông Phương Hầu đúng là quý nhân hay quên mà, chẳng lẽ ngài đã quên lời hứa trước đây với tiểu nữ rồi sao?

Nam Cung Tiên Nhi nghe vậy thì mỉm cười than nhẹ một tiếng.

- Ha ha ha... Nam Cung tiên tử người thật sự là người rất biết nói đùa. Nếu ta thật sự quên thì cũng sẽ không đứng ở đây đợi người rồi!!

Đông Phương Trường Minh lập tức thu hồi lại vẻ kinh ngạc của bản thân mỉm cười nói.

- Mở!

Tiếp theo chỉ thấy hắt nhìn về phía cánh cửa bảo khố Càn Thi Phái vung tay lên quát khê một tiếng liên tục đánh ra mấy đạo thủ ấn huyền ảo.

- Âm ầm ầm....

Cho dù cấm chế Càn Thi Phái thiết lập trên cánh cửa có lợi hại đến mức nào cũng không thể địch lại uy lực Phá Cấm Đại Thủ Ấn sau một lát đã âm ầm nổ tung lộ ra một thông đạo rộng hơn chục trượng.

- Nam Cung tiên tử chúng ta đi thôi!

Sau khi mở ra thông đạo Đông Phương Trường Minh nhìn Nam Cung Tiên Nhi nhàn nhạt nói một tiếng sau đó cả bốn người cùng tiến vào bên trong.

Khi đi hết thông đạo bốn người liền tiến vào một cái đại sảnh rộng lớn bên trong đại sảnh lại được phân chia thành ba thông đạo nhỏ nữa bên trên vách hai cái thông đạo đầu tiên đều có khắc một loại cổ tự cái đầu tiên khắc chữ " Linh ", cái thứ hai khắc chữ " Đan ". Còn về phần cái thông đạo thứ ba thì lại trống không không có bất cứ ký hiệu gì khiến cho người khác không thể biết bên trong thật ra chứa cái gì.

Bốn người Đông Phương Trường Minh cùng nhau cẩn thận quan sát ba cánh cửa một lát rồi phi thường ăn ý chia thành ba hướng tiến vào bên trong, Nam Cung Tiên Nhi tiến vào con đường có chữ " Linh ", hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy tiến vào con đường có chữ " Đan ". Còn Đông Phương Trường Minh đương nhiên là tiến vào con đường thứ ba thần bí còn lại.

Thông đạo này cũng không dài lắm chỉ khoảng mấy trăm bước Đông Phương Trường Minh không mất quá nhiều thời gian đã tiến vào một gian đại sảnh khác.

Gian đại sảnh này hoàn toàn trống trơn không có bất cứ vật gì cả nhưng mà ở hai bên vách tường lại có hơn trăm cái động huyết kích thước của những cái động huyết này lớn nhỏ không giống nhau nhưng tất cả đều có một điểm chung đó là đều có đặt một cái quan tài, hàng trăm cái quan tài xếp chồng lên nhau làm cho nơi này thoát nhìn giống như một ngôi mộ khổng lồ vậy!!

- Ha.. Không ngờ ta lại đi nhầm vào Tàng Thi Thất của Càn Thi Phái đúng là thú vị!

Đông Phương Trường Minh đảo mắt quan sát xung quanh một vòng rồi trên mặt lộ ra một nụ giễu nói.

- Hả!

Đột nhiên sắc mặt của Đông Phương Trường Minh lại đại biến bởi vì hắn cảm nhận được ở nơi này không ngờ lại có một luồng dao động sinh mệnh mãnh liệt.

- Nơi này vốn là Tàng Thi Thất chứa đầy tử khí sao lại có dao động sinh mệnh mãnh liệt như vậy không lẽ là có một tên Thi Vương đang bắt đầu quá trình khởi tử hồi sinh sao? Không đúng! Cho dù Thi Vương cũng không thể có dao động sinh mệnh mãnh liệt như vậy thật ra ở đây có ẩn giấu loại tồn tại nào chứ?

Trong lúc nhất thời trong lòng Đông Phương Trường Minh không ngừng suy nghĩ nhưng sau một lúc nhưng vẫn không thu hoạch được gì chỉ đành chậm rãi bước tới phương hướng phát ra dao động sinh mệnh.

Khi thân hình hắn đến gần bức vách tường kia lập tức tự động nứt ra tạo thành một con đường nhỏ Đông Phương Trường Minh đi vào bên trong thì chỉ cảm thấy một trận đầu choáng mắt hoa khi hắn định thần trở lại thì chỉ

thấy bản thân đang đứng bên trong một cái không gian rộng chừng mười dặm tràn đầy khí tức hoang dã. Nơi này không ngờ vậy mà lại là một cái Tiểu Huyền Giới.

Ở trung tâm của Tiểu Huyền Giới là tám cái cột sắt khổng lồ đen nhánh cắm thẳng xuống mặt đất bên trên khắc vẽ đầy các loại phù văn cấm chế như đang trấn áp thứ gì vậy dao động sinh mệnh cường đại mà Đông Phương Trường Minh cảm ứng được chính là từ đây phát ra.

- Tiểu tử ngươi là ai sao lại tiến vào đây?

Khi Đông Phương Trường Minh đến gần bên dưới tám cây trụ sắt đột nhiên vang lên một tiếng nói một tiếng nói trầm thấp khiến người ta ớn lạnh.

- Bốn tọa Đông Phương Trường Minh!

Nghe thấy âm thanh đó Đông Phương Trường Minh không tự chủ nhú mày lại một chút nhưng mà hắn cũng không sợ hãi lạnh lùng trả lời.

- Đông Phương Trường Minh? Ta thấy khí tức của ngươi không giống với đám tạp chủng Càn Thi Phái sao lại có thể xuất hiện ở nơi này?

Thanh âm trầm thấp kia tiếp tục hỏi.

- Tại sao ta có thể tiến vào đây ư? Rất đơn giản bởi vì ta đã tiêu diệt Càn Thi Phái rồi!!

Đông Phương Trường Minh trả lời.

- Cái gì? Ngươi tiêu diệt Càn Thi Phái ư? Có thật không?

Người đang bị phong ấn dưới mặt đất nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Xác thật không sai!

Về mặt Đông Phương Trường Minh không chút biến hóa nhàn nhạt gật đầu một cái.

- Ha ha ha... Tốt tốt tốt... Đông Phương Trường Minh như vậy người mau giúp ta phá giải phong ấn này đi. Chỉ cần người chịu giúp ta sau này ta nhất định báo đáp người thật tốt. Cát Hồng ta thân là Hoàng tộc của Cự Ma Tộc nhất định nói được làm được!!

Người bên dưới mặt đất nghe vậy cười to nói.

- Hoàng tộc của Cự Ma Tộc?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy hơi kinh ngạc một chút kiếp trước khi còn ở Thiên Giới hẳn đã nghe qua ở Tây Phương Thiên Giới có một đại chủng tộc tên là Cự Ma Tộc người của chủng tộc này phi thường được các cường giả của Thiên Giới yêu thích bởi vì bọn chúng không chỉ có da dày thịt chắc lực phi thường am hiểu chiến đấu mà còn có thiên phú không gian trắc tuyệt có thể trong chớp mắt thuận di tới hàng vạn dặm rất thích hợp để làm... thú cưỡi!!

Lúc đó Đông Phương Trường Minh đã trả tự do cho A Lưu Tư bản thân không còn thú cưỡi nữa cho nên cũng ý muốn tìm kiếm thu phục một tên để cho mình dùng nhưng đáng tiếc là mãi cho tới lúc dụng độ Thần Gia Lục Tổ hẳn vẫn chưa gặp được một tên nào làm cho hẳn tiếc nuối không thôi! Không ngờ bây giờ không chỉ gặp được một tên Cự Ma Tộc mà còn là một tên Cự Ma Hoàng Tộc xem ra ông trời đúng là đối với hẳn không bạc!!

- Muốn ta cứu người cũng được nhưng mà người phải hứa với ta một điều kiện đó là làm thú cưỡi cho ta!!

Suy nghĩ xong Đông Phương Trường Minh lập tức nhìn Cát Hồng trầm

giọng nói.

- Được! Cát Hồng ta có thể hứa với người chỉ cần Đông Phương Trường Minh người có thể cứu ta ra ngoài ta sẽ làm thú cưỡi cho người!!

Cát Hồng im lặng một chút rồi kêu lên.

- Tốt! Như vậy người mau đưa tinh thần lực của mình cho ta chúng ta ký kết khế ước!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái nói.

- Vâng!

Cát Hồng nghe vậy kêu lên một tiếng sau đó lập tức làm theo lệnh đem tinh thần lực của mình đưa cho Đông Phương Trường Minh chuẩn bị cùng hắn ký kết khế ước.

- Hừ! Tiểu tử chết tiệt lại dám nhân lúc ta lâm vào thế khó muốn thu ta làm thú cưỡi đúng là đáng chết mà. Nhưng cũng không sao người tuy là Thất Giai cao thủ vô địch Nhân Gian Giới nhưng cũng không thể khống chế được tinh thần lực của ta cho dù đưa cho người cũng không thể khống chế được. Bây giờ ta giả bộ thuận theo người đợi đến khi ta thoát vây nhất định sẽ cho người biết cái gì là sống không bằng chết!!

Nhưng thật ra trong lòng lại âm thầm nghĩ.

- Ầm!

Đáng tiếc sự thật lại không giống như suy nghĩ của Cát Hồng khi tinh thần lực của hắn vừa tiếp xúc với cơ thể của Đông Phương Trường Minh không ngờ lại dễ dàng bị hắn tiếp thu không có bất cứ dấu hiệu phản phệ nào.

- Cái gì? Sao lại như vậy được!!

Cát Hồng thấy vậy khiếp sợ không thôi không nhịn được kêu lên một tiếng hân không thể nào tin được một tên tiểu tử thoát nhìn chỉ có Thất Giai lại có thể dễ dàng tiếp thu tinh thần lực của mình như vậy.

- Không cần kinh ngạc! nói thật cho người biết tuy lúc này thực lực của ta chỉ có Thất Giai nhưng ta lại là Thượng Cổ cường giả chuyển thế kiếp trước ta là Thần Hoàng cấp cao thủ tinh thần lực mạnh hơn người không biết bao nhiêu lần có thể tiếp thu tinh thần lực của người là chuyện đương nhiên mà thôi!!

Đông Phương Trường Minh cảm nhận được sự kinh ngạc của Cát Hồng thì cười nói.

- Tê! Thì ra người lại là Thần Hoàng chuyển thế, như vậy ta làm thú cười cho người cũng không tính là thiệt thòi. Xin chủ nhân hãy mau giúp ta thoát vây!!

Cát Hồng nghe vậy hít sâu một hơi khí lạnh tiếp theo lại nhìn Đông Phương Trường Minh cung kính nói.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó vận lực đánh ra một chưởng về phía tám cây cột màu đen.

- Âm âm âm....

Dưới chưởng lực hùng hồn của hân trong chớp mắt tám cây trụ đã bị phá tan.

- Âm!

Phong ấn vừa bị phá Cát Hồng bị phong ấn ở phía dưới lập tức phóng ra

xuất hiện trước mặt Đông Phương Trường Minh nhưng trái với suy nghĩ của Đông Phương Trường Minh hẳn không những không phải là một đại hán cao to cường tráng gì mà lại là một lão giả gầy trơ xương thoát nhìn qua giống như sắp gần đất xa trời vậy.

- Người sao lại biến thành như vậy? Theo ta nhớ thì mỗi tộc nhân của Cự Ma Tộc bất luận là nam hay nữ cũng đều cao to hùng tráng mới đúng chứ??

Đông Phương Trường Minh cẩn thận đánh giá Cát Hồng một chút xác nhận đây đúng là người vừa nãy nói chuyện với mình thì nghi hoặc hỏi.

- Bẩm chủ nhân thuộc hạ lâm vào tình cảnh như thế này đều là do đám khốn kiếp Càn Thi Phái làm hại, năm đó khi Đại Phá Diệt diễn ra thuộc hạ tuy may mắn tránh được nhưng cũng trọng thương hôn mê khi tỉnh lại thì phát hiện mình đã ở trên Phong Đô Sơn này năm ngàn năm thuộc hạ vốn muốn ở lại đây lợi dụng hoàn cảnh nơi này dưỡng thương không ngờ lại bị đám tạp chủng Càn Thi Phái vô tình tìm được. Lúc đó thuộc hạ thân chịu trọng thương một thân thần thông chỉ còn ba bốn phần không phải đối thủ của chúng cho nên bị chúng thi pháp phong ấn ở đây, trở thành nguyên liệu cung cấp sinh mệnh lực cho các đời Tông Chủ Càn Thi Phái tu luyện Nhân Thi Hợp Nhất Đại Pháp!!

Cát Hồng chậm rãi kể lại chuyện của mình khi nhắc tới Càn Thi Phái trong mắt hẳn tràn đầy oán hận giống như hận không thể ăn tươi nuốt sống bọn họ vậy.

- Thì ra là vậy! Như vậy người hãy vào trong Nội Thiên Địa của ta nghỉ ngơi trước trong đó có một dòng Sinh Mệnh Nguyên Tuyền có thể để cho người dùng chữa trị vết thương!!

Đông Phương Trường Minh nghe xong thì gật đầu một cái sau đó nói.

- Vâng! Đa tạ chủ nhân!!

Vừa nghe nhắc tới bốn chữ sinh Mệnh Nguyên Tuyền ánh mắt của Cát Hồng lập tức sáng lên hưng phấn nói một tiếng rồi không chút do dự tiến vào bên trong Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 152: Đông Thổ Đế Vương Chiến

Sau khi giải quyết xong tất cả Đông Phương Trường Minh lập tức quay đầu lại theo đường cũ trở về đại sảnh lúc trước vừa đến nơi hắn đã nhìn thấy hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên đang đứng đợi sẵn.

- Nam Cung Tiên Nhi rời đi rồi sao?

Đông Phương Trường Minh đảo mắt nhìn xung quanh một vòng rồi lên tiếng hỏi.

- Ủm! Cô ta vừa mới đi khỏi. Huynh vào trong đó có thu hoạch được gì không?

Nạp Lan Nhược Thủy nhẹ nhàng gật đầu một cái sau đó hỏi ngược lại.

- Cũng không có gì đặc biệt chỉ là....

Đông Phương Trường Minh nhanh chóng đem những chuyện đã xảy ra kể hết cho hai người nghe.

- Tê! Trường Minh không ngờ lần này huynh lại có thu hoạch lớn như vậy đúng là làm cho người ta phải ghen tị a! Chẳng bù cho hai người bọn muội ngoài một số loại đan dược dùng để khôi phục tu vi ra thì chẳng có gì cả!!

Sau khi nghe xong trên mặt hai tỷ muội Nạp Lan đều hiện ra vẻ khiếp sợ Nạp Lan Nhược Yên càng là không nhịn được cảm thán một tiếng.

- Ha ha ha... Nhược Yên nàng đừng giễu cợt ta người xưa thường nói "phu thê là nhất thể" vật của ta còn không phải là của các nàng hay sao?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy mỉm cười nói.

- Nếu như bây giờ các nàng đã tìm đủ đan dược để khôi phục tu vi thì không bằng chúng ta không cần trở về Sở Đô nữa cứ trực tiếp ở lại đây bế quan tu luyện là được tuy rằng hoàn cảnh ở Phong Đô Sơn này có chút vấn đề nhưng mà mức độ linh khí ở đây lại thuộc về loại đỉnh cấp nhất trên Đại Lục không có nhiều nơi so sánh được ta tin nếu cứ tu luyện ở đây nhiều nhất nửa năm nữa chúng ta sẽ đủ sức phi thăng trở lại Thiên Giới. Các nàng thấy thế nào?

Hơi dừng lại một chút hẵn lại tiếp tục.

- Ủm!

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy nhìn nhau một chút rồi cùng gật đầu trước khi xuất phát đến Càn Thi Phái Đông Phương Trường Minh đã từ đi chức vị Đông Phương Hầu tể mọi người đã sắp xếp ổn thỏa tất cả mọi thứ cho vợ chồng Nạp Lan Văn Thành ba người có thể nói đã không còn mối lo về sau nữa đã có thể chuyên tâm vào việc khôi phục thực lực của bản thân mình rồi.

Tiếp theo ba người không nói thêm một lời nào nữa mà đi tìm một nơi thích hợp trên Phong Đô Sơn kiến tạo một động phủ lâm thời bắt đầu bế quan khổ tu.

.....

Thời gian như nước từng ngày từng ngày không ngừng nổi nhau trôi qua trong chớp mắt ba người Đông Phương Trường Minh đã lưu lại trên dãy Phong Đô Sơn được hơn nửa năm.

- Nhược Thủy, Nhược Yên thực lực của ta đã khôi phục đến đỉnh điểm cao nhất của Nhân Gian Giới các nàng thế nào?

Một ngày này Đông Phương Trường Minh đang khoan chân ngồi trên một cái bồ đoàn đột nhiên mở bừng hai mắt ra nhìn hai người Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên ở bên mình trầm giọng hỏi.

- Cùng huynh không sai biệt lắm!

Hai tỷ muội đồng thời mở mắt ra nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Tốt! Như vậy thì bây giờ chúng ta nên đi thôi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái sau đó ba người đồng thời hóa thành ba đạo hào quang kích bắn ra khỏi động phủ.

- Vút!

Bằng vào tốc độ của mình rất nhanh ba người đã xuất hiện ở một khu vực mặt biển cách Phong Đô Sơn hơn vạn dặm đây chính là địa điểm độ Thiên Kiếp mà bọn họ lựa chọn.

- Ba vị xin hãy đợi đã!

Nhưng mà lúc bọn họ chuẩn bị hiển lộ khí thể của mình ra ngoài để dẫn động Thiên Kiếp thì ở phía xa đột nhiên lại vang lên một tiếng nói ngăn cản hành động của họ lại.

Ba người quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy một đạo độn quang màu hoàng kim đang từ phía xa bắn thẳng về phía bọn họ bên trong đạo độn quang đó chính là một người trung niên khuôn mặt chữ điền thân mặc kim bào hoa lệ.

- Đỗ Gia Huyền Giới - Đỗ Thiên bá kiến Đông Phương đại nhân, bá kiến Nhược Thủy tiểu thư, bá kiến Nhược Yên tiểu thư!!

Khi đến trước mặt ba người người trung niên đó từ từ thu dọn quang lại vòng tay ôm quyền lộ vẻ cung kính nói.

- Đỗ Gia Huyền Giới? Người là người của Đông Thổ Hoàng Tộc - Đỗ Gia? Hôm nay các người tìm ta là có chuyện gì sao lại cản đại sự của ta??

Đông Phương Trường Minh nhìn trung niên nhân nghi hoặc hỏi.

- Đông Phương đại nhân ngài cứ nói đùa với tiểu nhân. Ở trước mặt ba vị Đỗ Gia chúng ta sao lại dám tự xưng Đông Thổ Hoàng Tộc gì chứ!!

Đỗ Thiên nghe vậy mỉm cười nói.

- Ngày hôm nay tại hạ phụng mệnh Gia chủ Đỗ Hạo đến đây là để truyền lại mấy lời cho các vị nếu có gì mạo phạm xin các vị đừng trách!!

Hơi dừng lại một chút hắt lại tiếp tục.

- Đỗ Hạo hẳn đã thành Gia chủ Đỗ Gia rồi sao?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kinh ngạc hỏi từ sau trận đại chiến ở Tử Vong Sa Mạc hẳn vẫn luôn âm thầm cho người dò xét hành tung của Đỗ Hạo khắp nơi nhưng vẫn không có thu hoạch được gì bây giờ không ngờ hẳn lại đột nhiên xuất hiện hơn nữa còn trở thành Gia Chủ của Đỗ Gia đúng là làm cho người ta bất ngờ.

- Đúng vậy! Khoảng chín tháng trước sau khi Gia Chủ từ bên ngoài trở về một mình khiêu chiến với tất cả Trưởng lão của Đỗ Gia của chúng ta cuối cùng dựa vào sức một người đánh bại tất cả bọn họ thuận lợi ngồi lên chiếc ghế Gia Chủ. Trở thành Gia Chủ trẻ nhất và cũng là mạnh nhất của Đỗ Gia chúng ta!!

Đỗ Thiên trịnh trọng gật đầu một cái rồi nói khi nhắc đến Đỗ Hạo trong

mắt của hắn lóe lên một sự sùng bái không thể che giấu được.

Ba người Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì nhú mày lại tuy ba người không tận mắt chứng kiến trận chiến giữa Đỗ Hạo và các Trường lão Đỗ Gia nhưng trong lòng đều biết nó không đơn giản như Đỗ Thiên đã nói mà là một cuộc chiến đoạt quyền tràn đầy máu tanh trong quá trình đó nhất định không thể thiếu được tràn đầy máu tanh những trận chiến này không làm cho không ít người phải chết mà còn khiến cho rất nhiều người còn sống đau khổ và thống hận Đỗ Hạo. Vậy mà không ngờ bây giờ khi Đỗ Thiên nhắc đến Đỗ Hạo lại tỏ ra sùng bái như vậy qua việc này có thể thấy là Đỗ Hạo bằng vào khả năng của mình chỉ trong chín tháng đã hoàn toàn chinh phục được người của Đỗ Gia khiến cho tất cả người trong Đỗ Gia đều sùng bái hắn. Phần nhân cách mị lực này đúng là làm cho người khác phải khiếp sợ!!

Càng đáng sợ hơn là hắn không ngờ còn có thể tính toán chính xác được hôm nay Đông Phương Trường Minh và hai người Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên sẽ xuất hiện ở đây để cử Đỗ Thiên đến đây thông báo cho bọn họ.

- Đỗ Hạo muốn chuyển lời gì cho ta người cứ nói đi!!

Tuy trong lòng Đông Phương Trường Minh phi thường khiếp sợ với thủ đoạn của Đỗ Hạo nhưng ngoài mặt vẫn tỏ ra bình thản lạnh lùng nhìn Đỗ Thiên hỏi.

- Gia Chủ phái ta đến đây hôm nay là muốn thỉnh mời ba vị cùng nhau đến Hạo Thiên Thành tham gia Đông Thổ Đế Vương Chiến!!

Đỗ Thiên nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Đông Thổ Đế Vương Chiến? Đó là trò chơi gì?

Nạp Lan Nhược Thủy nghi hoặc hỏi.

- Bẩm Nạp Lan tiểu thư do các vị bề quan tu luyện ở Phong Đô Sơn này cho nên không biết nửa năm nay Đông Thổ Đại Lục đã xảy ra đại biến các đại Huyền Giới như Đồ Gia Huyền Giới chúng ta nối nhau không ngừng cử ra các thiên tài của mình nhập thế cử hành Huyền Chiến với Chính - Tà nhị đạo trên Giang hồ. Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn hai bên đã ác chiến với nhau hàng trăm trận khiến cho hàng ngàn tu luyện giả chết đi cuối cùng vì tránh để cho Tu Luyện Giới Đông Phương chúng ta tổn hao nguyên khí quá nặng cao tăng hai bên Huyền Giới Liên Minh và Chính - Tà nhị đạo đã đạt thành một loại hiệp nghị đó là tạm thời đình chiến cùng nhau tổ chức một cuộc tranh tài có tên là: " Đông Thổ Đế Vương Chiến " để giải quyết mọi chuyện. Quy tắc của cuộc chiến này rất đơn giản đó là thiên tài của cả hai bên đều có thể tự do lên đài tham chiến người cuối cùng chiến thắng sẽ được cả Huyền Giới Liên Minh và Chính - Tà nhị đạo tôn lên làm Minh Chủ có quyền quyết định tất cả mọi chuyện trong trận Huyền Chiến lần này!!

Đỗ Thiên trầm giọng trả lời.

- Tất cả cường giả của Huyền Giới Liên Minh và Chính - Tà nhị đạo đều có thể tham chiến? Đúng là rất thú vị! Trong đó có cường giả nào đáng chú ý không?

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy lộ ra một tia hứng thú hỏi.

- Bẩm Nhược Yên tiểu thư những cường giả tham gia vào Đông Thổ Đế Vương Chiến này có rất nhiều nhưng mà nếu lợi hại nhất thì phải kể đến Ngũ Đế do tất cả cường giả cùng nhau bầu ra gồm có là: Huyết Đế - Đồ Hạo Gia chủ Đồ Gia chúng ta, Chiến Đế - Lý Nhược Lan truyền nhân của Loạn Chiến Môn - Lý Gia Huyền Giới, Tiên Đế - Đạm Đài Tuyền truyền nhân của Đạm Đài Thánh Địa, Long Đế - Thần Nam cùng với Tà Đế - Đông Phương Trường Minh đại nhân!!

Đỗ Thiên lại đáp.

- Ta là Tà Đế biệt danh này là do ai đặt vậy?

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt hỏi một tiếng.

- Bẩm Đông Phương đại nhân biệt danh Tà Đế của ngài là do Gia Chủ chúng ta tự mình đặt. Gia Chủ nói Ngũ Đế tuy là do tất cả cường giả trên Đại Lục cùng nhau bầu ra cũng là đại diện cao nhất cho các thế lực lớn trên Giang hồ hiện nay: Gia Chủ và Chiến Đế - Lý Nhược Lan là đại diện cho phía Huyền Giới Liên Minh, Long Đế - Thần Nam là đại diện cho giới Tán Tu, Tiên Đế - Đạm Đài Tuyền là đại diện cho Chính Đạo Tứ Tông còn Đông Phương đại nhân ngài là người đại diện cho Lục Đại Tà Đạo đương nhiên phải đặt tên là Tà Đế!!

Đỗ Thiên trầm giọng trả lời.

- Được rồi! Người dẫn ta đi tới nơi tổ chức Đông Thổ Đế Vương Chiến đó đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe xong im lặng một chút rồi cất tiếng nói.

- Vâng!

Đỗ Thiên kêu to một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang bay đi.

- Ầm!

Ba người Đông Phương Trường Minh cũng lập tức đuổi theo hắn, trong chớp mắt bốn đại cường giả đã rời khỏi vùng biển rộng mênh mông đó.

.....

Hạo Thiên Thành là một tòa thành nhỏ ở biên giới Đại Sở Quốc trong thành chỉ có hơn hai vạn dân cư có thể là không nhiều hơn một tòa thị trấn lớn là bao nhiêu nhưng mà trong khoảng thời gian gần đây số lượng dân cư ở

đây lại tăng đột biến cơ hồ mỗi ngày đều có hơn mấy vạn người ra vào thành tình cảnh náo nhiệt vô cùng nguyên do là bởi vì ở đây đang diễn ra một hành động được cả Thiên Nguyên Đại Lục quan tâm đó là " Đông Thổ Đế Vương Chiến "

Một ngày này trước cửa Hạo Thiên Thành lại đột nhiên xuất hiện bốn người đó là một trung niên nhân thân mặc kim bào, một thanh niên bạch y bạch phát, cùng với hai người thiếu nữ dung mạo xinh đẹp như hoa đúng là Đỗ Thiên, Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nạp Lan Nhược Yên!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 153: Lý Nhược Lan Vs Huyền Trang

- Ba người các vị vừa mới đến đây thời gian cũng không còn sớm nữa không biết có cần tại hạ sắp xếp một chỗ nghỉ ngơi cho các người trước không?

Lúc này Đỗ Thiên ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đã sắp hoàng hôn một cái rồi lại nhìn ba người Đông Phương Trường Minh nói.

- Không cần đâu! Người cứ trực tiếp dẫn bọn ta đến chỗ quyết đấu là được rồi!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy không tỏ vẻ gì chỉ nhàn nhạt nói một tiếng.

- Vâng!

Đỗ Thiên gật đầu một cái sau đó lập tức đi trước dẫn đường.

Không bao lâu sau bốn người đã bước tới phía trước một một cái lôi đài cao hơn chục trượng xung quanh được một biển người vây quanh ở trung tâm Hạo Thiên Thành đó chính là Đế Vương Lôi Đài được dùng để tổ chức Đông Thổ Đế Vương Chiến.

Lúc này phía trên lôi đài đang có hai người quyết chiến với nhau một người trong đó là một thiếu nữ thân mặc áo vàng khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy ngạo khí kinh nhân người còn lại là một thanh niên đầu trọc thân khoác một tấm cà sa hăn không phải ai xa lạ mà chính truyền nhân của Chính Đạo -

Tiểu Lâm Tự Huyền Trang Hòa thượng.

Chỉ có điều khác với thường ngày giờ phút này trên mặt Huyền Trang không có chút hiền hòa nào mà tràn đầy sát khí liên tục vung tay xuất ra hàng loạt mãnh chiêu trọng kích công kích thiếu nữ áo vàng.

- Huyền Trang làm sao vậy? Tại sao lại liên tục phát ra sát chiêu như vậy chẳng lẽ giữa hăn và cô gái áo vàng đó có thâm cừu đại hận gì sao?

Nạp Lan Nhược Thủy thấy vậy thì nghi hoặc hỏi tuy gặp nhau không nhiều nhưng trong ấn tượng của nàng Huyền Trang là một Hòa thượng hiền hòa dù gặp phải bất cứ việc gì trên mặt lúc nào cũng có một nụ cười ấm áp chưa từng thất thố như hiện tại.

- Nạp Lan tiểu thư người có chỗ không biết thiếu nữ áo vàng trên lôi đài chính là truyền nhân của Loạn Chiến Môn Lý Gia Huyền Giới Chiến Đế - Lý Nhược Lan một trong Ngũ Đế. Khi Huyền Chiến vừa mới bắt đầu nàng ta thay Lý Gia Huyền Giới chinh phạt Giang hồ trong một trận chiến đã giết chết chí giao bạn hữu của Huyền Trang là Vương Uy từ đó hai người đã kết mối thâm thù!!

Đỗ Thiên đứng bên cạnh nghe vậy trầm giọng giải thích.

- Thì ra là như vậy!

Nạp Lan Nhược Yên nghe xong nhẹ nhàng gật đầu một cái sau đó tiếp tục đưa mắt quan sát trận chiến.

Phía trên lôi đài hai người Huyền Trang và Lý Nhược Lan đấu đến thiên hôn địa ám nhưng càng về sau sắc mặt Huyền Trang càng trở nên trầm trọng bởi vì hăn phát hiện bất luận là bản thân mình có tung ra chiêu thức gì cũng bị Lý Nhược Lan dễ dàng hóa giải nàng ta đúng là mạnh đến mức phi lý.

- Huyền Trang đùa đến đây là đủ rồi. Người bại cho ta!!

Lại qua một lát Lý Nhược Lan đột nhiên quát to một tiếng sau đó chỉ thấy nàng ta vung tay hung mãnh đánh ra một quyền.

- Ầm!

Huyền Trang không chút đề phòng trong chớp mắt đã bị một quyền của Lý Nhược Lan đánh bay đi lún sâu vào mặt đất.

Tiếp theo đó Lý Nhược Lan bật cười một nụ cười tràn đầy ngạo khí phất tay áo rời đi.

- Lý Nhược Lan người đứng lại cho ta Huyền Trang ta vẫn chưa bại!!

Nhưng Lý Nhược Lan còn chưa đi được bao xa thì đột nhiên lại nghe được một tiếng nói trầm thấp vang lên khi nàng quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy Huyền Trang đang từ dưới hố chậm rãi đứng dậy nhưng lúc này trên người hần ngoại trừ khí tức vốn có của một đệ tử Phật gia ra còn có thêm một loại ma khí đen nhánh, Ma - Phật nhị khí đan xen với nhau khiến cho bộ dáng của Huyền Trang trong lúc nhất thời trở nên nguy dị khôn cùng.

- Thì ra người lúc nãy người vẫn còn giấu bài hay lắm thật sự là hay lắm đây là chiêu thức gì mau nói cho ta biết!!

Lý Nhược Lan nhìn thấy bộ dáng nguy dị của Huyền Trang chẳng những không lộ vẻ kinh hãi chút nào mà còn hưng phấn cười to từ nhỏ nàng ta đã được Loạn Chiến Môn huấn luyện thành một cỗ máy chiến đấu kinh khủng lúc nào cũng mang theo tâm tính " không sợ đối thủ cường đại, chỉ sợ đối thủ không đủ mạnh! "

- Nhớ kỹ thứ giết người là Ma Phật Hợp Tu Đại Pháp!!

Huyền Trang dùng một thứ âm thanh nửa chính nửa tà trả lời câu hỏi của Lý Nhược Lan sau đó hung hăng đánh ra một quyền.

- Tới đi!

Lý Nhược Lan thấy vậy cười to một tiếng sau đó vung tay lên chém ra một đạo kiếm cương.

- Ầm! Đùng!

Quyền, kiếm vừa va chạm với nhau lập tức vang lên một tiếng nổ to tiếp theo đó chỉ thấy hai người Huyền Trang và Lý Nhược Lan cùng lúc lui lại phía sau ba bước.

Khán giả phía dưới thấy vậy thì đều lộ ra vẻ kinh ngạc sau khi thi triển Ma Phật Hợp Tu Đại Pháp không ngờ Huyền Trang lại có thể đấu ngang tay với Lý Nhược Lan.

- Rất tốt! Người có tư cách để ta dùng toàn lực!

Vừa ổn định thân hình Lý Nhược Lan lập tức nhìn Huyền Trang cười nói sau đó chỉ thấy một luồng khí thể đáng sợ thuộc về Lục Giai cường giả từ trong người nàng ta ầm ầm bạo phát ra.

- Loạn Chiến Pháp Quyết - Vạn Kiếm Linh Vực - Thất Kiếm Tru Tà!

Sau khi luồng khí thể đáng sợ đó phóng ra hết thân hình của Lý Nhược Lan khẽ run lên một chút tiếp đó chỉ thấy bảy thanh thần kiếm dài hơn mười trượng đồng thời bắn thẳng về phía Huyền Trang.

- Chỉ dựa vào chút trò mèo này mà muốn chiến với ta? Đúng là mơ tưởng! Ma Phật Hợp Tu - Chính Tà Hợp Nhất - Bất Động Tu La!!

Huyền Trang thấy vậy khinh thường kêu lên một tiếng hai tay bắt quyết

sau lưng hắn lập tức xuất hiện một hình tướng Tu La ba đầu sáu tay trực tiếp vung quyền đập nát bảy thanh thần kiếm đang bắn tới.

Mắt thấy Thất Kiếm Tru Tà của mình dễ dàng bị đối thủ phá tan sắc mặt của Lý Nhược Lan không có chút biến hóa nào bởi vì nó chẳng qua chỉ là một chiêu thức được nàng sử dụng để thăm dò sức phòng ngự của Huyền Trang sau khi biến thân mà thôi. Thế công thật sự bây giờ mới bắt đầu!!

- Xuất!

Chỉ thấy Lý Nhược Lan khẽ kêu lên một tiếng sau đó dưới ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người một thanh tử sắc thần kiếm dài chừng hai thước lại đột nhiên từ trong miệng Lý Nhược Lan bay ra lượn lờ xung quanh cơ thể nàng.

- Tử Ảnh đã đến lúc cho người trong thiên hạ nhìn thấy thực lực thật sự của chúng ta rồi!!

Lý Nhược Lan nhìn thấy thanh trường kiếm lộ ra vẻ ôn nhu nói Loạn Chiến Môn thuộc về Đạo Môn Kiếm Tu nhất mạch mỗi một thành viên đều có một thanh bản mệnh phi kiếm của riêng mình Lý Nhược Lan đương nhiên cũng không phải là ngoại lệ thanh tử sắc thần kiếm này chính là bản mệnh phi kiếm được nàng dốc sức bồi luyện mấy mươi năm qua nàng gọi nó là " Tử Ảnh "

- U u u...

Tử Ảnh Thần Kiếm đã được Lý Nhược Lan bồi luyện mấy mươi năm qua đã sớm sinh ra linh tính của mình nay nghe được những lời của chủ nhân thì phát ra từng tiếng kiếm minh sau đó trực tiếp bay vào trong lòng bàn tay của Lý Nhược Lan.

- Tử Ảnh Kiếm Quyết - Đệ nhất thức - Tử Quang Diệu Thế!

Lý Nhược Lan dùng hai tay nắm chặt lấy ái kiếm hai bờ vai vang lên từng âm thanh rầm rắc sau khi sức lực đã đủ nàng ta lập tức phát ra chiêu thức đầu tiên.

- Âm âm âm.....

Một kiếm này vừa chém ra trong không gian lập tức xuất hiện hàng vạn tia tử sắc kiếm khí đồng thời bắn về phía Huyền Trang.

- Bất Động Tu La - Thiên Thủ Phù Đồ - Quang Diệu Chúng Sinh!

Huyền Trang thấy vậy sắc mặt trầm xuống không chút do dự quát lên một tiếng Tu La Pháp Tướng đang bao trùm lấy thân thể hắn nghe được mệnh lệnh của chủ nhân thì lập tức rung người huyễn hóa thành ngàn vạn cánh tay cùng lúc đánh ra ngàn vạn đạo chưởng ấn đối kháng với biển kiếm khí đang phóng tới.

- Âm âm âm âm...

Chưởng quang, kiếm cương va chạm vào nhau trong chớp mắt lập tức làm cho không gian bốn phía đảo loạn từng tiếng nổ lớn không ngừng vang lên khắp nơi nếu không phải trên Đế Vương Đài đã sớm được Huyền Giới Liên Minh và Chình - Tà nhị đạo liên thủ bố trí vô số thủ hộ pháp trận thì e rằng những khán giả vây xem bốn phía đã sớm bị liên lụy rồi.

- Âm!

Sau một lúc lâu chỉ thấy biển tử sắc kiếm khí của Lý Nhược Lan lại bị Thiên Thủ Phù Đồ phá tan tiếp đó Huyền Trang không chút dừng lại kéo theo Tu La Pháp Tướng của mình xông thẳng về phía đối thủ.

- Tử Ảnh Kiếm Quyết - Đệ nhị thức - Kiếm Bá Cửu Châu!!

Mắt thấy đối thủ xông tới Lý Nhược Lan không chút do dự lập tức phát ra kiếm chiêu thứ hai của mình.

Nếu chiêu kiếm thức thứ nhất của nàng chú trọng vào quần công một chiêu có thể phát ra ngàn vạn kiếm khí thì chiêu thứ hai này lại thuần túy chú trọng vào sức mạnh không chút hoa xảo một kiếm vừa phát ra đã lập tức chém tan Tu La Pháp Tướng của Huyền Trang lần nữa đánh hấn trở lại mặt đất!!

PS: Do trí nhớ của mình có chút vấn đề cho nên viết sai tên của Mộng Khả Nhi thành Đạm Đài Tuyền trong chương 144 bây giờ mới phát hiện mong các bạn thông cảm nha!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 154: Tái Chiến Đồ Hạo (1)

- Khụ! Lý Nhược Lan cuối cùng ta cũng hiểu tại sao Vương Uy bại dưới tay người không phải vì hăn quá yếu mà là người thật sự đủ mạnh. Đáng tiếc hôm nay người có lợi hại thế nào cũng phải thua với tay bần tăng mà thôi!!

Huyền Trang ho khan mấy tiếng nhìn Lý Nhược Lan trầm giọng nói.

Tiếng nói vừa dứt hăn vậy mà lại trực tiếp khoanh chân ngồi xuống lồng ngực phập phồng liên tục đôi môi không ngừng mấp máy phát ra từng tiếng phật kinh.

Những khán giả quan chiến xung quanh thấy vậy đều sửng sốt bọn họ không thể ngờ được Huyền Trang vậy mà lại trực tiếp khoanh chân ngồi niệm kinh giữa một trận ác chiến trong lúc nhất thời vô số âm thanh nghị luận không ngừng vang lên ai cũng cho rằng Huyền Trang đã bị Lý Nhược Lan đánh tới phát ngốc.

Nhưng mà những tiếng nói đó cũng không thể ngăn cản được hành động của Huyền Trang hăn cứ thế tiếp tục niệm kinh không gián đoạn một chút nào. Bài kinh mà hăn đang niệm là Kim Cương Kinh một bản kinh văn rất là bình thường trong Phật Giáo hầu như đệ tử Phật Gia nào cũng biết niệm nhưng mà không biết có phải là bị Ma - Phật nhị khí sau lưng Huyền Trang ảnh hưởng hay không mỗi câu kinh mà hăn niệm ra đều hóa thành các loại ảo ảnh Thần, Phật, Yêu, Ma, Quỷ hung mãnh xông về phía Lý Nhược Lan.

- Lý Gia Kiếm Quyết - Vô Địch Kiếm Vực!

Lý Nhược Lan thấy vậy không chút do dự quát lên một tiếng phát ra thủ chiêu mạnh nhất của Loạn Chiến Môn Tử Ảnh Thần Kiếm trong tay nàng lập tức phát ra hào quang màu tím chói mắt tiếp theo đó hóa thành một mảnh kiếm vực không ngừng phát ra từng tia kiếm khí phá tan số ảo ảnh đang lao tới.

Khi ảo ảnh bị phá trên cái đầu trọc lóc của Huyền Trang cũng bắt đầu lấm tấm mồ hôi nhưng hắn cũng không vì vậy mà dừng lại mà ngày càng gia tăng tốc độ niệm kinh.

Nghe được tiếng niệm kinh vô số ảo ảnh trên bầu trời như được tiếp thêm sức mạnh càng trở nên hung hãn hơn con này chết thì con khác xông lên liên tục nối đuôi nhau xông về phía Kiếm Vực của Lý Nhược Lan.

Theo thời gian qua đi sắc mặt của Lý Nhược Lan ngày càng trở nên trầm trọng đạo lý thủ lâu tất thất nàng ta đương nhiên hiểu vì vậy Lý Nhược Lan không thể nào chờ đợi thêm được nữa nàng ta lập tức cắn môi phun ra một ngụm tinh huyết lên trên Tử Ảnh Thần Kiếm trước người.

- Uuu...

Tử Ảnh nhận được tinh huyết của chủ nhân thì phát ra một tiếng kiếm minh kinh người tiếp theo đó dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp hóa thành một thanh cự kiếm to lớn trăm trượng.

- Đi nào - Diệt Thiên Thần Kiếm!

Lý Nhược Lan đưa hai tay cầm lấy cự kiếm quát vang một tiếng ầm ầm chém ra một đạo kiếm quang.

Diệt Thiên Thần Kiếm là thức thứ ba của Tử Ảnh Kiếm Quyết cũng là chiêu thức mạnh nhất mà hiện nay Lý Nhược Lan có thể phát ra một chiêu này vừa xuất ra lập tức phá tan tất cả ảo ảnh mang theo khí thế không gì địch

nổi chém thẳng đến chỗ Huyền Trang đang ngồi.

- Ma - Phật Hợp Tu - Diệt Phật Vong Đạo!

Lúc kiếm quang chỉ còn cách khuôn mặt Huyền Trang 30 cm thì cũng là lúc hấn mở mắt ra hét vang một tiếng một quyền toàn lực xúc lực đã lâu không chút do dự đánh thẳng lên không trung.

- Âm âm âm âm.....

Kiếm quang của Lý Nhược Lan và quyền cương của Huyền Trang vừa va chạm vào nhau lập tức gây ra một tiếng nổ kinh thiên uy lực của vụ nổ này lớn đến mức trực tiếp phá hủy bốn trong năm cái thủ hộ pháp trận đã trực tiếp bị phá hủy cái thứ năm cũng lung lay không ngừng.

- Âm!

Đông Phương Trường Minh đứng bên dưới thấy vậy sắc mặt trầm xuống một chút rồi vung tay lên đánh ra một đạo ấn quyết gia cố thêm lực phòng ngự của pháp trận.

- Đông Phương đại nhân đa tạ ngài đã xuất thủ trợ giúp.

Đỗ Thiên nhìn thấy cảnh đó thì nhìn Đông Phương Trường Minh ôm quyền cảm kích nói trong lần Đông Thổ Đế Vương Chiến này Đỗ Gia Huyền Giới bọn họ là đơn vị được phân công bố trí lôi đài nếu bây giờ vừa bắt đầu lôi đài đã bị phá tan bọn họ chắc chắn phải chịu rất nhiều chỉ trích chứ không dễ chịu gì.

- Người không cần đa tạ ta! Nếu cái lôi đài này sụp đổ người bị liên lụy là bá tánh Đại Sở đang ở xung quanh ta đương nhiên không thể để chuyện đó xảy ra!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy không tỏ vẻ gì nhàn nhạt nói một tiếng tiếp theo đó tiếp tục đưa mắt nhìn lên lôi đài quan sát trận chiến giữa Lý Nhược Lan và Huyền Trang.

- Vù vù vù...

Sau một lát dư chấn của vụ nổ trên lôi đài từ từ tan đi lộ ra tình cảnh bên trong lúc này chỉ thấy hai người Lý Nhược Lan và Huyền Trang đều đã trọng thương ngã xuống đất không gượng dậy nổi.

- 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10! Trận đấu này hai đấu thủ không có ai có thể đứng dậy kết quả cuối cùng là Hòa!!

Tổ trọng tài phụ trách giám sát Đế Vương Chiến nhìn thấy cảnh đó thì liếc nhìn nhau một chút rồi đồng thanh kêu lớn một tiếng tuyên bố kết quả của trận đấu.

- Xin hỏi còn có ai muốn lên đài khiêu chiến hay không?

Tiếp theo đó môn nhân của Tiểu Lâm Tự cùng với Loạn Chiến Môn nhanh chóng bước lên lôi đài đỡ Huyền Trang và Lý Nhược Lan xuống sau đó một người trong Tổ trọng tài bước lên đài hô lớn một tiếng.

- Có ta!

Lão giả này vừa dứt lời trong hư không lập tức vang lên một tiếng nói sau đó chỉ thấy một người thanh niên áo trắng khuôn mặt vô cùng lạnh lùng phi thân lên lôi đài hẳn không phải Tuyệt Tình Đạo truyền nhân Tề Đằng thì còn có thể là ai?

- Tề công tử không biết lần này người thượng đài là muốn khiêu chiến ai?

Lão giả nhìn thấy Tề Đằng xuất hiện thì tỏ vẻ cung kính hỏi.

- Ta muốn khiêu chiến với hân!

Vẻ mặt của Tề Đằng không chút biểu cảm đưa tay chỉ thẳng vào Đông Phương Trường Minh đang đứng phía dưới nói.

- Tề Đằng ngươi lại muốn khiêu chiến với ta sao?

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

- Đúng vậy! Lúc ở Sở Đô ta đã nói rồi, chẳng lẽ chỉ qua một thời gian ngắn ngươi đã quên rồi sao?

Tề Đằng lạnh lùng kêu lên.

- Chuyện đó ta đương nhiên không quên. Nhưng mà đáng tiếc hôm nay ta không thể đấu với ngươi được bởi vì trước ngươi đã có một người khác hẹn chiến với ta rồi!!

Đông Phương Trường Minh lắc đầu nói.

- Có người hẹn chiến với ngươi trước ta? Chẳng lẽ là Đỗ Hạo hay sao?

Nghe được lời đó trên mặt Tề Đằng không nhin được lộ ra vẻ nghi hoặc nhưng mà khi nhìn thấy Đỗ Thiên đang đứng bên cạnh hai tỷ muội Nạp Lan thì hân đã mơ hồ đoán ra người mà Đông Phương Trường Minh muốn nói đến là ai.

- Đúng vậy! Chính là Đỗ Hạo!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu xác nhận.

- Nếu ngươi thật sự muốn đấu thì ta chỉ có thể đấu với ngươi một chiêu. Có được không?

Hơi dừng lại một chút hẵn lại tiếp tục.

- Một chiêu? Được! Một chiêu thì một chiêu người mau lên đây đi!!

Tề Đằng nhú mào suy nghĩ một chút rồi quả quyết gật đầu đồng ý đối với cường giả như bọn họ mà nói chỉ cần không phải sinh tử đại chiến thì một chiêu là có thể phân định hơn thua rồi!!

- Tốt!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái sau đó phi thân thẳng lên lôi đài.

- Thê Linh Chỉ - Vĩnh Tịch!

Tề Đằng thấy vậy không nói thêm một lời nào nữa im lặng xúc lực sau một lát chỉ nghe hẵn trầm giọng quát lên sau đó dốc toàn lực đánh ra một chỉ.

- Âm!!

Một chỉ này của Tề Đằng vừa đánh ra không gian xung quanh trăm trượng lập tức bị hàn kinh khủng khiếp ảm chứa bên trong đó đóng băng cho dù Ngũ Giai cường giả đứng bên trong phạm vi đó cũng nửa bước khó đi.

Nhưng mà Đông Phương Trường Minh thân là người đứng ở trung tâm trực tiếp hứng chịu luồng hàn khí đó chẳng những không tỏ ra chút khó chịu nào mà còn lộ ra một nụ cười nhạt tiếp theo đó chỉ thấy hẵn vung tay lên đánh ra một chưởng cương màu trắng.

- Âm ầm ầm...

Chưởng, chỉ va chạm vào nhau lập tức gây ra một tiếng nổ vang kinh thiên động địa sau đó chỉ thấy Tề Đằng bị đánh lui về sau mấy bước há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Giờ phút này trên mặt Tề Đằng tràn đầy vẻ kinh hãi nhưng điều đó không phải là vì hắn đã bị uy lực một chương của Đông Phương Trường Minh dọa cho hoảng sợ nói đùa gì vậy Tề Đằng hẳn thân là truyền nhân xuất sắc nhất của Tuyệt Tình Đạo trong ngàn năm nay tố chất tâm lý yếu kém như vậy?

Sở dĩ Tề Đằng kinh hãi là bởi vì hắn hẳn phát hiện trong chương kinh của Đông Phương Trường Minh không ngờ lại ẩn chứa khí kinh độc môn của Tuyệt Tình Đạo là Tuyệt Tình Cấm Chú hơn nữa còn cao hơn hẳn một bậc đã đạt đến cảnh giới Vô Niệm điều này thử hỏi làm sao có thể không khiến Tề Đằng kinh hãi cho được?

- Người... người.. tại sao lại biết Tuyệt Tình Chú của Tuyệt Tình Đạo chúng ta? Thật ra người là ai?

Nhưng hoảng sợ thì hoảng sợ rất nhanh Tề Đằng đã kìm nén được tâm tình của mình nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Bởi vì bốn tọa họ Đông Phương tên Trường Minh!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Đông Phương Trường Minh... Đông Phương Trường Minh... Chẳng lẽ người chính là Thiếu Chủ Phá Diệt Đạo - Đông Phương Trường Minh một vạn năm trước!!

Tề Đằng nghe vậy nhú mày suy nghĩ một chút rồi kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Không sai! Đúng là Bốn tọa!!

Đông Phương Trường Minh cũng không phủ nhận gật đầu một cái xác nhận lời của Tề Đằng đã tới giây phút này rồi hẳn có che dấu thân phận cũng

đã không có ý nghĩa gì được rồi!!

- Cái gì Đông Phương Hầu lại là Thiếu chủ Phá Diệt Đạo trong truyền thuyết? Điều này sao có thể như vậy được?

- Sao lại không thể? Khó trách ngài ấy hai mươi tuổi đã có thực lực cường đại như vậy thì ra là có nội tình kiếp trước a!!

- Đại Sở chúng ta có thể được tuyệt thế cường giả như vậy trợ giúp đúng là có phúc a!!

- Đúng vậy!!

Nghe được lời nói của Đông Phương Trường Minh những khán giả đang đứng xem đều xôn xao cả lên nhưng phần lớn con dân bách tính của Đại Sở đều vui mừng hơn là kinh hãi.

- Ta hiểu rồi! Ta hiểu ra rồi!!

Đúng lúc này một tên Tu Luyện Giả đột nhiên ngẩng đầu kêu lên mấy tiếng.

- Hồ lão người hiểu ra điều gì vậy?

Một tên Tu Luyện Giả ở bên cạnh thấy vậy không hiểu hỏi.

- Ta hiểu ra tại sao Đỗ Hạo lại đặt biệt hiệu Tà Đế cho Đông Phương Trường Minh còn nói hãnh thích hợp đại diện cho Lục Tà Đạo hơn Tề Đăng nhất định là vì hắn đã biết thân phận thật của Đông Phương Trường Minh từ trước! Nhất định là như vậy!!

Tu Luyện Giả được gọi là Hồ Lão hưng phấn nói.

- Cái này? Hồ Lão tuy lời nói của người rất có lý nhưng thứ cho ta hỏi

thằng tại sao Đỗ Hạo lại biết thân phận của Đông Phương Trường Minh chứ?

Tên Tu Luyện Giả kia vẫn chưa hết nghi hoặc.

- Hừ! Người là đồ ngốc sao? Sở dĩ Đỗ Hạo biết thân phận thật của Đông Phương Trường Minh đương nhiên là bởi vì hắn cũng là một Thượng Cổ cường giả chuyển thế rồi! Nếu không người nói xem tại sao hắn có thể dễ dàng ngồi lên địa vị Gia Chủ Đỗ Gia như vậy!!

Lão giả họ Hồ hừ nhẹ một tiếng nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 155: Tái Chiến Đồ Hạo (2)

- Ha ha ha... Thì ra người đánh bại ta là tuyệt thế hung nhân trong truyền thuyết! Ta bại không oan.. ta bại không oan a!!

Trên lôi đài sau khi nghe thấy lời nói của Đông Phương Trường Minh thì Tề Đăng ngẩng đầu nhìn trời điên cuồng cười to sau đó không nói thêm một lời nào nữa mà trực tiếp phá không bay đi.

- Người xem đủ rồi chứ?

Nhìn thấy cảnh đó Đông Phương Trường Minh cũng không lên tiếng ngăn cản mà đưa mắt nhìn về phía hư không phía trên mình mấy chục trượng trăm giọng quát lên một tiếng.

- Ha ha... Xem đủ rồi!

Lúc mọi người xung quanh còn chưa kịp hiểu lời nói của Đông Phương Trường Minh là có ý gì thì trong hư không lại vang lên một tiếng nói tiếp theo đó dưới ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người chỗ không gian đó đột nhiên phát sinh một trận vặn vẹo rồi chỉ thấy một người thanh niên nam tử dung mạo tuấn lãng thân mặc một huyết sắc đạo bào rộng thùng thình từ bên trong ung dung bước ra.

- Chúng thuộc hạ tham kiến tham kiến Gia Chủ!

Vừa nhìn thấy người thanh niên này xuất hiện quần hùng Đồ Gia có mặt ở hiện trường không chút do dự lập tức quỳ xuống cung kính kêu to ngay cả Đồ

Thiên bên cạnh Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Thủy cũng không ngoại lệ.

- Người chỉ dựa vào một chiêu bình thường đã có thể dễ dàng đánh bại Tề Đằng phần thực lực này đúng là khiến cho ta phải kinh ngạc. Nhưng mà chỉ dựa vào bao nhiêu đó mà muốn đấu với ta tựa hồ còn có chút chưa đủ a!!

Đỗ Hạo đứng trên không trung nghe được những tiếng hô đó không có bất kỳ biểu hiện gì nhàn nhạt nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Muốn biết ta có đủ năng lực đánh bại người hay không chỉ cần trực tiếp tới đây thử là biết! Cần gì vòng vo như vậy!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lạnh lùng kêu lên một tiếng.

- Được! Vậy người tự mình cẩn thận rồi!!

Đỗ Hạo cười to một tiếng tiếp đó bước tới phía trước một bước.

- Ầm!

Một bước này vừa bước ra dưới chân hắn đột nhiên xuất hiện một cái đợt sóng máu phun ra tiếp theo dưới tốc độ mắt thường không thể nào theo kịp đợt sóng máu đó nhanh chóng lan ra xung quanh chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ngủi nó đã hóa thành một cái biển máu lớn hơn trăm trượng nhuộm đỏ cả bầu trời bằng một màu đỏ yêu dị.

- Huyết Thần Tử ra!

Đỗ Hạo đứng trên biển máu giống như một tuyệt thế hung ma cất tiếng quát to từng cơn sóng máu dưới chân hắn lập tức ngưng tụ thành một đạo Huyết ảnh có dung mạo giống y như Đỗ Hạo.

- Grao!

Đạo Huyết ảnh này ngẩng đầu gầm lên một tiếng sau đó hung mãnh công thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Tới đây!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không sợ hãi chút nào ầm ầm đánh ra một chưởng.

- Ầm!

Chưởng cương vừa đánh trúng Huyết ảnh lập tức khiến nó nổ tung thành một đám huyết vụ bắn ra khắp nơi nhưng sắc mặt của Đông Phương Trường Minh lại không có chút vui mừng nào mà lại vô cùng ngưng trọng bởi vì hắn biết được Đỗ Hạo có thể tạo ra một đạo Huyết ảnh thì cũng có thể tạo ra cái thứ hai, thứ ba...

Sự thật đúng như Đông Phương Trường Minh đã đoán nhìn thấy Huyết ảnh bị phá Đỗ Hạo không tỏ vẻ gì chỉ nhẹ nhàng vung tay lên một cái trong biển máu cuồn cuộn dưới chân hắn lập tức dâng lên mười đạo Huyết ảnh khác.

- Vút vút vút...

Mười đạo Huyết ảnh này vừa xuất hiện lập tức chia thành mười hướng mỗi người lại sử dụng các tuyệt chiêu quyền, cước, chỉ, trảo khác nhau xông về phía Đông Phương Trường Minh. Nhìn từ phía xa lại giống như là đang có mười đại cao thủ cùng lúc vây công hắn vậy.

- Vù!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không dám khinh thường chút nào lập tức lắc mạnh người một cái sử dụng pháp quyết Hỗn Thiên Hư Không

của Hồn Thiên Đạo huyền hóa ra mười cái ảo thân xông lên chặn địch.

- Âm ầm ầm....

Huyết ảnh đấu ảo thân tốc độ của hai bên đều cực nhanh trong lúc nhất thời làm cho tất cả khán giả đang quan chiến xung quanh cảm thấy hai mắt hoa lên không thể nhìn thấy cái gì chỉ có thể nghe thấy từng tiếng nổ vang.

- Tê! Đây chính là lực lượng của hai người bọn họ sao? Thật đúng là đáng sợ! Đông Phương Trường Minh thì cũng thôi đi nhưng mà ngay cả Đỗ Hạo cũng có lực lượng cường đại như vậy tương lai ta vẫn còn có cơ hội thay phụ thân trả thù sao?

Thần Nam đứng trong đám người thấy vậy kinh hãi kêu lên trong thời gian nửa năm nay hẳn mấy lần gặp được kỳ ngộ một thân thực lực đã đột phá đến cảnh giới Lục Giai vốn hẳn tưởng rằng bằng vào phần thực lực này trong Đông Thổ Đế Vương Chiến có thể xuất chiến thay Phụ thân Thần Chiến dạy dỗ đám người Đỗ Gia phản bội lại không nghĩ tới Gia chủ Đỗ Gia - Đỗ Hạo lại có thực lực đáng sợ như vậy trong lúc nhất thời làm cho hắn chấn động không thôi!!

- Phu quân chàng đừng như vậy cho dù thực lực của Đỗ Hạo có cao hơn chúng ta dự đoán thì như thế nào? Thiếp tin rằng chỉ cần phu thê chúng ta liên thủ lại nhất định có thể đánh bại hắn thay cha trút giận!!

Đúng lúc này phía sau lưng Thần Nam đột nhiên vang lên một tiếng nói ôn nhu như ngọc người lên tiếng không phải ai khác chính là Linh Thi Vũ Hinh sau trận chiến Càn Thi Phái nàng luôn đi theo bên cạnh Thần Nam cùng hắn và hai con rồng lưu manh Tử Kim Thần Long và Long Bảo Bảo lưu lạc khắp Đông - Tây Đại Lục không biết có phải là vì ý thức của kiếp trước lưu lại hay không mà tình cảm của nàng và Thần Nam tiến triển cực nhanh cách đây không bao lâu không chỉ đã kết thành vợ chồng mà còn sắp có con với

nhau.

- Nàng nói rất đúng!!

Nghe được tiếng nói của Linh Thi Vũ Hình Thần Nam khôi phục lại về bình tĩnh gạt đầu một cái sau đó đưa mắt nhìn lên lôi đài tiếp tục quan sát trận tuyệt thế đại chiến giữa Đỗ Hạo và Đông Phương Trường Minh.

- Đông Phương Trường Minh không ngờ người có thể dựa vào một chiêu Hồn Thiên Hư Không Đạo không tinh thông lắm mà đánh ngang với Huyết Thần Tử có một nửa lực lượng của ta đúng là không hổ danh Lục Đạo Tà Đế. Nhưng mà thế này thì sao?

Lúc này chỉ thấy Đỗ Hạo nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng sau đó lại lần nữa vung tay lên.

Trong chớp mắt lại có thêm mấy mươi tên Huyết Thần Tử nữa xuất hiện tham chiến từ từ ép Ảnh thân của Đông Phương Trường Minh vào thế chật vật vô cùng.

- Hừ! Đỗ Hạo người đừng vội đắc ý cho dù người có bao nhiêu Huyết Thần Tử đi chăng nữa thì có một sự thật vĩnh viễn không thay đổi đó là chân thân của người chỉ cần ta hủy diệt nó thì đám Huyết Thần Tử này cũng sẽ tự biến mất mà thôi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy nhú mày suy nghĩ một chút rồi đột nhiên hét to sau đó dùng tốc độ mắt thường không thể thấy được xuất hiện trước mặt Đỗ Hạo hung mãnh xuất ra một quyền muốn đánh nát đầu của hắn.

- Ầm!

Nhưng mà khi một quyền của hắn trúng đích thì thân thể của Đỗ Hạo lại hóa thành một đạo Huyết ảnh tan biến rồi lại nhanh chóng xuất hiện trở lại ở

một góc khác trong biển máu.

- Ha ha ha... Đông Phương Trường Minh cách nghĩ của người rất tốt nhưng mà người lại không biết rằng biển máu này và ta đã hợp thành một thể chỉ cần nó không biến mất thì ta tuyệt đối không thể bị diệt!!

Đỗ Hạo nhìn Đông Phương Trường Minh cười lạnh nói.

- Hừ! Như vậy thì chỉ cần ta phá hủy biển máu này là giết được người chứ gì?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy hừ lạnh một tiếng rồi dốc toàn lực xuất ra một chiêu Trích Tinh Thủ đánh lên trên biển máu trong chớp mắt đã đánh nó nổ tung cả thân thể của Đỗ Hạo và các Huyết Thần Tử xung quanh cũng đồng thời tan biến chỉ để lại một cái hố sâu không thấy đáy trên lôi đài.

- Tê!

Tất cả những người đang đứng xem đều nhất tề hít sâu một hơi khí lạnh sau khi chứng kiến uy lực cường đại của một chương này không ai trong bọn họ tin rằng Đỗ Hạo có thể sống sót.

- Hắn giết Gia chủ rồi! Mau giết hắn!!

- Giết hắn đi!

- Đúng đó! Giết chết hắn!!

Một số cường giả của Đỗ Gia thấy vậy thì vô cùng kích động đồng loạt bay đến chỗ Đông Phương Trường Minh bộ dáng như muốn liều mạng với hắn vậy.

- Khoan đã! Mọi người bình tĩnh lại mau nhìn chỗ kia kìa!!

Nhưng đúng lúc này Đỗ Thiên lại đột nhiên đưa tay chỉ lên trời kích động kêu lên.

- Thành thịnh thành thịnh....

Khi quần hùng Đỗ Gia nhìn theo hướng mà hắc chỉ thì chỉ thấy ở vị trí mà biển máu vừa tan biến không ngờ lại xuất hiện một trái tim màu đỏ đang đập từng nhịp từng nhịp.

- Âm ầm ầm...

Sau một lát chỉ thấy quả tim đó đột nhiên âm ầm nổ tung hóa thành một lớp huyết vụ dày đặc rồi lớp huyết vụ đó lại nhanh chóng ngưng tụ lại thành thân hình của Đỗ Hạo.

Lúc này chỉ thấy tuy quần áo của hắc chỉ rách nát nhưng toàn thân trên dưới của hắc chỉ lại không có bất cứ tổn thương gì thậm chí khí thế còn mạnh hơn trước đây một phần đã vượt qua Lục Giai đỉnh phong tiến nhập cảnh giới Thất Giai - Tiên Võ hơn nữa không phải là Thất Giai sơ kỳ mà là Thất Giai đỉnh phong giống như Đông Phương Trường Minh.

- Cái gì? Tu vi của người tại sao lại như vậy?

Nhìn thấy cảnh tượng đó cho dù là người có kinh nghiệm phong phú như Đông Phương Trường Minh cũng không thể dấu được vẻ kinh hãi nhìn Đỗ Hạo lớn tiếng hỏi.

- Ha ha ha.... Đông Phương Trường Minh quên nói cho người biết biển máu của ta không chỉ có thể tạo ra Huyết Thần Tử mà còn có một công dụng khác chính là chuyển hóa lực công kích của kẻ địch thành lực lượng giúp ta đề thăng tu vi. Để cảm ơn người đã giúp ta đột phá cảnh giới Thất Giai hôm nay ta sẽ cho người xem uy lực đích thực của biển máu là như thế nào!!

Đỗ Hạo nghe hỏi thì đắc ý cười to sau đó lại bước lên một bước.

- Ầm!

Một cái biến máu to lớn lập tức trùng hiện dưới chân hắc hung mãnh cuốn thẳng tới chỗ Đông Phương Trường Minh trong chớp mắt đã nhấn chìm hắc vào trong.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 156: Song Hùng Độ Kiếp.

Bên trong Huyết Hải Lĩnh vực Đỗ Hạo cùng với vô số Huyết Thần Tử của bản thân liên thủ tạo thành một loại trận pháp đặc biệt vây công Đông Phương Trường Minh. Đối diện với thế công của Đỗ Hạo cho dù Đông Phương Trường Minh nhất thời không bị ép vào thế yếu nhưng nhất thời cũng phải chật vật vô cùng.

- Grao!

Sau một lúc Đông Phương Trường Minh đột nhiên ngẩng đầu lên trời thét lên một tiếng vào lúc này hắc đã thi triển cấm thuật của Lục Tà Đạo hóa thân thành Lục Đạo Ma Thần.

- Ấm ầm ầm....

Lục Đạo Ma Thần vừa mới xuất hiện không nói một lời nào lập tức huy động sáu cánh tay khổng lồ của mình đồng thời tấn công về phía biển máu trong chớp mắt một nửa Huyết Thần Tử đã bị hắc đập nát.

- Lục Đạo Ma Thần? Ha ha... Đông Phương Trường Minh cuối cùng người cũng đã vận dụng bản lĩnh thật sự rồi! Rất tốt. Chúng ta cùng chơi đi!!

Đỗ Hạo nhìn thấy cảnh đó chẳng những không chút sợ hãi mà còn hưng phấn cười to.

- Huyết Thần Quy Nguyên - Biến!

Tiếp theo chỉ thấy hắc ngẩng đầu lên trời quát to một tiếng.

- Ầm!

Số Huyết Thần Tử còn lại nghe được mệnh lệnh của Đỗ Hạo lập tức không chút do dự mà bay ngược lại dung nhập vào thân thể của hắc.

- Két két két...

Trong lúc va chạm da thịt toàn thân hắc giống như không chịu nổi áp lực trùng kích liên tục vang lên từng tiếng nứt vỡ trong quá trình này lượng lớn máu tươi không ngừng từ trong những miệng vết thương phun ra ngoài nhưng Đỗ Hạo vẫn cắn răng chịu đựng trong quá trình mái tóc sau lưng hắc không những bị nhuộm thành màu đỏ mà còn đột nhiên không ngừng dài ra thêm từ chỗ giữa lưng trong chớp mắt đã dài đến tận eo.

Lục Đạo Ma Thần nhìn thấy cảnh đó trong mắt hiện ra vẻ ngưng trọng chưa từng có nhưng cũng không xuất thủ ngăn cản mà chỉ im lặng đứng theo dõi đó không chỉ biểu thị sự tôn trọng mà Đông Phương Trường Minh dành cho đối thủ mà còn cho thấy hắc hoàn toàn tự tin với thực lực của bản thân cho dù Đỗ Hạo có thi triển chiêu thức gì đi chăng nữa thì người thắng cuối cùng vẫn sẽ là Đông Phương Trường Minh hắc.

- Phù! Xin lỗi đã đợi người đợi lâu!!

Qua thêm một lúc lâu cuối cùng biến hóa của Đỗ Hạo cũng đã kết thúc hắc thở phào một hơi sau đó nhìn Đông Phương Trường Minh lộ ra một nụ cười nói.

- Không sao! Hy vọng người không làm cho Bốn tọa thất vọng!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy trầm giọng nói một tiếng.

- Yên tâm đi! Ta nhất định không để người thất vọng, hy vọng người cũng vậy!

Đỗ Hạo gật đầu một cái sau đó lôi kéo theo biển máu dưới chân mình xông thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Vút!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng âm âm xông lên phía trước.

- Âm!

Nhưng lúc hai đại cường giả sắp va chạm với nhau thì trong hư không đột nhiên lại vang lên một tiếng sấm nổ kinh thiên động địa tiếp theo đó một luồng linh áp cường đại từ trên trời ép thẳng xuống người hai đại cường giả khiến cho bọn họ không thể không dừng lại.

- Âm!

Không chỉ có vậy luồng linh áp này còn hùng mạnh đến nỗi khiến cho tất cả những người bên trong Hạo Thiên Thành không chịu nổi áp lực đều bị chấn đến hôn mê bất tỉnh chỉ có Ngũ Giai cường giả trở lên mới có thể miễn cưỡng ổn định thân hình không ngã.

- Tê! Đây là tiền tấu của Phi Thăng Thiên Kiếp! Không ngờ trận chiến của Gia chủ và Đông Phương đại nhân lại có thể dẫn ra Phi Thăng Thiên Kiếp. Đúng là đáng sợ!!

Đỗ Thiên đưa ánh mắt nhìn lên bầu trời kinh hãi nói.

- Không! Người nói sai rồi đây không chỉ đơn giản là Phi Thăng Thiên Kiếp mà là Thần Vương Chi Kiếp!

Nạp Lan Nhược Thủy đứng bên cạnh nghe vậy lắc đầu một cái rồi trầm

giọng nói.

- Nạp Lan tiểu thư người nói cái gì? Thần Vương Chi Kiếp? Đây lại là Thần Vương Chi Kiếp trong truyền thuyết sao? Sao lại có thể như vậy được không phải Thần Vương Chi Kiếp là thứ chỉ có ở Thiên Giới thôi sao? Sao lại xuất hiện ở Nhân Gian được??

Đỗ Thiên nghe vậy run lấy bầy nói.

- Hừ! Người biết cái gì? Xưa nay Thiên Kiếp chỉ quan tâm đến thực lực của người độ kiếp chứ đâu có quan tâm đến nơi độ kiếp là Nhân Gian hay Thiên Giới!!

Nạp Lan Nhược Thủy khinh thường nói một tiếng sau đó không quan tâm đến Đỗ Thiên nữa mà lần nữa đưa mắt nhìn lên trời tiếp tục quan sát tình cảnh của Đông Phương Trường Minh và Đỗ Hạo trên bầu trời.

- Ha.. Không ngờ giữa lúc chúng ta sắp phân thắng bại lại bị Thiên Kiếp chết tiệt này xuất hiện phá rối xem ra ông trời không muốn hai người chúng ta phân thắng bại trong ngày hôm nay rồi!

Lúc này chỉ nghe Đỗ Hạo cảm thán kêu lên một tiếng.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái.

- Nhưng mà nếu người thật sự muốn phân thắng bại với ta thì ta có một biện pháp này chỉ là không biết người có dám chơi hay không thôi!!

Hơi dừng lại một chút hần lại nhìn Đỗ Hạo nói.

- Là cách gì người mau nói đi!!

Đỗ Hạo nghe vậy trên mặt lộ ra vẻ hứng thú hỏi.

- Cách của ta là không phải Thần Vương Kiếp tổng cộng chia làm chín đạo thiên kiếp hay sao? Chút nữa hai người chúng ta thay nhau mỗi người tiếp một đạo đến cuối cùng ai có thể phá được nhiều hơn thì người đó thắng thấy sao hả?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Tốt! Cách này rất hay cứ làm như vậy đi!

Đỗ Hạo nghe xong không cần suy nghĩ lập tức gật đầu nói.

- Ầm ầm ầm...

Trong lúc hai người đang nói chuyện kiếp vân trên không trung đã hoàn toàn ngừng tụ xong một đạo điện xà dài hơn trăm trượng từ trong đó bắn ra xông thẳng về phía hai người Đông Phương Trường Minh đang ở bên dưới.

- Ta lên trước rồi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy kêu lên một tiếng sau đó ầm ầm đánh ra một quyền.

- Ầm!

Trong chớp mắt tử sắc điện xà đã bị một quyền của Đông Phương Trường Minh đánh tan.

- Vù vù vù...

Nhưng trong chớp mắt từ trong đám kiếp vân lại có vô số đạo Hỗn Độn Phong Cương xuất hiện vù vù chém xuống.

- Biến máu đi!

Nhìn thấy cảnh tượng đó Đỗ Hạo không cần Đông Phương Trường Minh lên tiếng đã dẫn mạnh chân, biến máu dưới chân hắt lập tức ào ào ngược dòng mà lên phá tan tất cả Phong Dao.

- Ấm ấm ấm....

Cứ như vậy sáu đợt Thiên Kiếp tiếp theo đều bị hai người Đông Phương Trường Minh và Đỗ Hạo liên thủ phá giải.

- Ùng ùng ùng...

Cho đến lần thứ chín đám mây Thiên Kiếp giống như đã bị sự cuồng vọng của hai người chọc giận ầm ầm dốc toàn lực ngưng tụ ra một đạo quang trụ bảy màu: tím, xanh, đỏ, da cam, vàng, lục, thanh mang theo uy thế hủy diệt ầm ầm đè ép xuống chỗ hai đại cường giả.

- Không ngờ đạo thiên kiếp cuối cùng lại là Thất Thái Thiên Lô trong truyền thuyết!!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy quang trụ giáng xuống thì trong mắt hiện lên vẻ ngưng trọng nói theo những gì hắn hiểu biết thì Thiên Kiếp đại khái được chia thành năm cấp độ như sau: thấp nhất là Nhất Sắc Kiếp Vân loại này thường xuất hiện khi có cường giả từ Nhân Gian Giới phi thăng Thiên Giới cũng chính là Phi Thăng Thiên Kiếp mà người ta thường nói tiếp đó là Tam Sắc Kiếp Vân xuất hiện khi Thất Giai cường giả tấn thăng Thần Vương sau đó nữa là Ngũ Sắc Kiếp Vân mà năm xưa Đông Phương Trường Minh đã độ khi tấn thăng Thần Hoàng cảnh giới, còn về phần hai loại cuối cùng là Thất Sắc Kiếp Vân và Cửu Sắc Kiếp Vân thông thường chỉ xuất hiện khi Thiên Cấp cường giả độ kiếp!

Không ngờ hôm nay Đông Phương Trường Minh và Đỗ Hạo chỉ là độ

Thần Vương Kiếp mà đã có cơ hội diện kiến Thất Sắc Kiếp Vân quả thật là không biết bọn họ may mắn hay là bất hạnh đây?

- Thế nào không phải người đã sợ rồi chứ?

Đỗ Hạo thấy vậy châm chọc.

- Sợ? Quy tắc trò chơi này là do ta đưa ra làm sao ta có thể sợ được chứ? Xem ta phá kiếp đây!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười to một tiếng rồi há miệng phun ra một cột sáng màu vàng vào trong thất sắc quang trụ.

- Huyết Lăng Thao Thao!

Đỗ Hạo cũng không chậm trễ quát lên một tiếng từ trong biển máu dưới chân hắn lập tức xuất hiện ngàn vạn đợt huyết lãnh cùng nhau ầm ầm đánh thẳng về phía thất thải quang trụ.

- Ầm ầm ầm...

Khi ba loại lực lượng tuyệt thế chạm vào nhau chỉ nghe thấy một tiếng nổ kinh thiên động địa lập tức vang lên sau đó chỉ thấy một lớp màn sáng trắng xóa từ trong trung tâm của vụ nổ bắn ra xung quanh khiến cho tất cả mọi người xung quanh không thể nào quan sát tình hình bên trong.

Một lát sau khi lớp màn sáng tan biến thì bọn họ chỉ thấy đám mây Thiên Kiếp trên bầu trời đã tan biến còn Đông Phương Trường Minh và Đỗ Hạo thì đứng ở một góc trời thở dốc trên người hai người lúc này tràn đầy vô số vết thương nhưng dựa vào lực khôi phục kinh người của bọn họ trong chớp mắt những vết thương này đều đã biến mất.

- Đông Phương Trường Minh bây giờ Thiên Kiếp đã bị phá kết quả thắng

bại của chúng ta tính như thế nào đây?

Sau khi tất cả vết thương khôi phục Đỗ Hạo nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Cái này sao? Lần này thiên kiếp thật sự quá mức hung mãnh hai chúng ta phải liên thủ mới có thể phá được. Cho nên lần này có thể nói là không ai hơn ai tạm xem như là hòa đi! Người thấy thế nào?

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi nói.

- Được! Hòa thì hòa nhưng người phải nhớ đợi lần sau người khôi phục nhiều thực lực hơn chúng ta nhất định phải tái chiến phân ra thắng bại thật sự!!

Đỗ Hạo nghe vậy cũng không phản đối gật đầu một cái sau đó quay đầu mang theo quần hùng Đỗ Gia bay đi.

Trong chớp mắt đã biến mất ở cuối chân trời.

- Nhược Thủy, Nhược Yên chúng ta cũng đi thôi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng kêu lên một tiếng sau đó cuốn lấy hai người Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên phá toái hư không bay đi!

.....

- Vù!

Ba ngày sau ở trên một vùng hư không của Thiên Giới đột nhiên phát ra một trận vụn vẹo tiếp theo đó chỉ thấy ba đạo thân ảnh từ trong đó bước ra bọn họ đương nhiên chính là ba người Đông Phương Trường Minh.

- Cuối cùng cũng đã trở về Thiên Giới rồi!!

Nạp Lan Nhược Yên đảo mắt nhìn xung quanh một vòng rồi hưng phấn cười nói.

- Ủm! Trường Minh tiếp theo huynh có dự định gì không?

Nạp Lan Nhược Thủy gật đầu một cái rồi nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Bây giờ trước tiên hai nàng hãy tìm một chỗ bế quan tranh thủ sớm ngày khôi phục đến cảnh giới Thần Vương sau đó ba người chúng ta cùng nhau đi lấy lại thân thể kiếp trước của ta!!

Đông Phương Trường Minh lập tức nói.

- Thân thể kiếp trước của huynh? Nó không phải đã bị Thần Gia Lục Tổ phá hủy rồi sao?

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Lúc trước ta cũng nghĩ như vậy nhưng lúc độ kiếp ta đột nhiên sinh ra một đạo cảm ứng đặc biệt phát hiện thân thể kiếp trước không ngờ vẫn còn trên đời do vậy ta nhất định phải tìm về nó!!

Đông Phương Trường Minh giải thích.

- Được! Cứ làm như huynh nói đi!!

Hai tỷ muội nghe vậy đương nhiên không có lý do gì để phản đối lập tức gật đầu một cái sau đó ba người cùng nhau tìm kiếm một nơi thích hợp kiến tạo động phủ bế quan tu luyện.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 157: Đại Náo Cửu Nguyên Sơn

Ở phía cực bắc của Đông Phương Thiên Giới có một ngọn sơn phong cực kỳ nổi tiếng có tên là Cửu Nguyên Sơn nói đến nó thì các cường giả ở Đông Phương Thiên Giới có thể nói là không ai không biết không ai không hay. Một vạn năm trước nơi đây là chỗ một trong mười chỗ có thiên địa linh khí nồng đậm nhất Đông Phương Thiên Giới mỗi năm đều có vô số người đến đây hoặc là kiến tạo động phủ tu luyện hoặc là khai tông lập phái có thể nói là thánh địa tu luyện trong mắt các Tu Luyện Giả.

Nhưng mà những chuyện đó đều đã trở thành quá khứ không thể nào quay trở lại hiện nay Cửu Nguyên Sơn đã biến thành một chỗ Ma Sơn Tuyệt Địa ai nghe thấy cũng sợ mất mật nguyên do của sự thay đổi này là không phải do nguyên nhân đặc biệt gì khác mà chỉ đơn giản là vì Cửu Nguyên Sơn đã bị một tuyệt thế cường giả Ma Đạo bá chiếm.

Ly kỳ ở chỗ là tất cả Tu Luyện Giả Phương Đông đều không thể biết được lai lịch thật sự của tuyệt thế cường giả đó chỉ biết được hãn tên là Thi Hoàng là một khối Thượng Cổ Thần Thi ở Nhân Gian Giới đắc đạo phi thăng sau khi tiến vào Thiên Giới hãn chỉ mất một khoảng thời gian ngắn hãn đã tu luyện đến cảnh giới Thần Vương đỉnh phong dựa vào sức một mình xua đuổi quần hùng độc chiếm Cửu Nguyên Sơn tiếp theo đó dùng Thi Khí của bản thân biến nơi này thành một lạc thổ cho Cương Thi.

- Này người mau nhìn hướng đó kìa!

Một ngày này bên trong Cửu Nguyên Sơn khi hai con tiểu Cương Thi

đang đi tuần tra thì đột nhiên một tên lại đột nhiên cất tiếng kêu lên.

Tên còn lại nghe vậy nhìn theo hướng đồng bạn mình chỉ thì chỉ nhìn thấy từ phía chân trời đang có ba người một nam hai nữ đạp trên người một cự nhân nhanh chóng bay thẳng về phía bọn họ.

- Không ngờ bây giờ vẫn còn có nhân loại dám công khai Cửu Nguyên Sơn này, bọn chúng là ai?

Tên Cương Thi kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Mặc kệ bọn chúng là ai hai người chúng ta đã lâu không được uống qua máu người rồi sao không nhân cơ hội này ăn no một bữa?

Tên Cương Thi vừa lên tiếng cười nói.

- Người nói đúng!

Tên Cương Thi còn lại gật đầu đồng ý tiếp theo đó cả hai cùng lúc hóa thành hai đạo hào quang bay lên trời.

- Đứng lại!

Khi đến trước mặt ba người hai tên Cương Thi cùng lúc quát lên một tiếng.

Nhưng mà ba người vừa tới căn bản không để ý tới bọn chúng mà đảo mắt nhìn xung quanh giống như đang tìm kiếm cái gì vậy.

- Khốn kiếp các người rốt cuộc là thái độ gì? Ta đang gọi các người, có nghe được không hả?

Hai tên Cương Thi thấy vậy nhìn như triệt để bị chọc giận đồng thanh quát to lên một tiếng tuy hai người bọn chúng chỉ là lính canh cửa của của

Cửu Nguyên sơn nhưng mà cũng có thực lực Thất Giai đỉnh phong đặt ở bên ngoài cho dù không phải là cường giả đỉnh cấp nhất nhưng cũng có thể tính là cao thủ nhất lưu, đám nhân loại này lại có thái độ gì? Không để chúng ta vào mắt sao??

-Ồn ào quá!

Một trong hai người thiếu nữ lộ vẻ bất mãn nói.

- Người nói cái gì?

Hai tên Cường Thi nghe vậy càng thêm phần nộ quát lên một tiếng sau đó vung trao tấn công ba người.

- Grao!

Ba người thấy vậy trong mắt lộ ra vẻ khinh thường không cần bọn họ ra lệnh cự nhân phía dưới đã hiểu ý gầm lên một tiếng.

- Phụt!

Chỉ một tiếng rống đã đánh bay hai tên Cường Thi về phía sau khiến cho bọn chúng mỗi người há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Cát Hồng đủ rồi!

Nhưng mà đúng lúc cự nhân đang muốn truy kích thì người thanh niên đứng phía trên hăn lại lên tiếng ngăn lại.

- Các người chính là cư dân sống trong Cửu Nguyên Sơn này sao?

Tiếp theo chỉ nghe hăn nhìn hai con Cường Thi trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Vâng thưa đại nhân!

Hai con Cương Thi vừa hồi phục lại tinh thần nghe được câu hỏi của người thanh niên thì lập tức cung kính trả lời lúc này bọn chúng mới biết bản thân đã phạm phải sai lầm lớn thế nào người dám nghênh ngang trực tiếp xông vào Cửu Nguyên Sơn sao có thể là kẻ yếu chứ??

- Rất tốt! Như vậy làm phiền các người chỉ đường cho ta đi vào trung tâm Cửu Nguyên Sơn nếu có sai, ta sẽ cho các người hình thần câu diệt rõ chưa!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng mấy tháng trước sau khi hai người Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên khôi phục lại cảnh giới Thần Vương ba người lập tức lên đường dựa theo cảm ứng đặc biệt của Đông Phương Trường Minh bắt đầu hành trình truy tìm thân thể kiếp trước của hắn sau một đoạn hành trình dài cuối cùng bọn chúng đã đến được Cửu Nguyên Sơn này sau khi thăm dò một phen ba người đã sơ bộ xác nhận được thân thể kiếp trước của Đông Phương Trường Minh đúng là rất có khả năng đang ở nơi này liền quyết định xông vào đây.

- Rõ!

Hai con Cương Thi nghe vậy hoảng sợ kêu lên một tiếng sau đó lập tức bay đi trước dẫn đường.

Nửa ngày sau một nhóm sáu người bọn họ đã tiến vào khu vực trung tâm của Cửu Nguyên Sơn.

- Cuồng đồ lớn mật, lại dám xông vào Cửu Nguyên Sơn còn không mau dừng lại cho ta!

Đúng lúc này hư không đột nhiên vang lên một tiếng quát lạnh Đông Phương Trường Minh đưa mắt nhìn lại thì chỉ thấy một người trung niên mặc hắc giáp đang bay thẳng về phía bọn họ.

- Là Hoành Không đại nhân! Nguy rồi!!

Vừa nhìn thấy nam tử trung niên xuất hiện hai tên Cường Thi phụ trách dẫn đường lập tức lộ ra vẻ sợ hãi kêu lên một tiếng, Thi Tộc trong Cửu Nguyên Sơn được phân chia theo một đẳng cấp vô cùng nghiêm ngặt đứng đầu là Chân Chủ Thi Hoành chí cao vô thượng tiếp theo là Thập Đại Thi Soái phụ trách nắm quyền điều khiển vô số Cường Thi. Mỗi một Thi Soái đều có thực lực đẳng cấp Thần Vương nam tử vừa mới xuất hiện đúng lúc lại chính là một trong số đó!!

- Không cần sợ hãi tiếp tục làm việc của mình đi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy nhàn nhạt kêu lên một tiếng.

- Vâng!

Hai tên Cường Thi nghe thấy lời đó tuy trong lòng trăm vạn lần không muốn nhưng lại không dám trái lệnh chút nào lập tức căn răng gia tốc bay về phía trước.

- Lớn mật!

Hoành Không Thi Soái giận dữ gầm lên một tiếng sau đó lập tức xuất ra một đạo chưởng cương về phía đoàn người.

- Hừ!

Đông Phương Trường Minh cũng lập tức ầm ầm đánh ra một đạo chưởng cương.

- Ầm!

Hai đạo chưởng cương vừa va chạm với nhau lập tức gây ra một tiếng nổ lớn tiếp sau đó chỉ thấy

Hoành Không Thi Soái loạng choạng lui về phía sau mấy bước trên mặt lộ ra vẻ đau đớn hiển nhiên sau khi giao thủ một chiêu người chịu thiệt chính là hắn.

- Có cường địch xâm phạm các người mau tới đây hỗ trợ ta!!

Nhưng mà Hoành Không Thi Soái dù sao cũng là cường giả đẳng cấp Thần Vương rất nhanh đã khôi phục khôi phục lại ngẩng đầu lên trời hét vang một tiếng chấn động không gian.

- Vút vút vút...

Trong lúc nhất thời vô số cường giả Thi Tộc trong Cửu Nguyên Sơn lập tức phá không bay tới bao vây đoàn người Đông Phương Trường Minh lại trong đó có ngoài chín đại Thi Soái khác ra còn có hơn mười mấy cao thủ cấp Thần Vương nữa.

- Không ngờ Thi Tộc ở Cửu Nguyên Sơn lại có nhiều cường giả như vậy!!

Nhìn thấy đội hình này cho dù là Đông Phương Trường Minh cũng không nhịn được âm thầm kinh hãi nhưng đã đến nơi này vì tìm lại thân thể kiếp trước của bản thân hắn làm sao có thể bỏ cuộc.

- Các vị tại hạ Đông Phương Trường Minh ngày hôm nay đến nơi này chỉ vì tìm lại thân thể kiếp trước của bản thân đối với Thi Tộc trong Cửu Nguyên Sơn không có ác ý xin các vị hãy mở một lối đi cho ta.

Chỉ nghe hắn nhìn đám Cường Thi trước mặt trầm giọng nói.

- Hừ! Nhân loại bọn ta bất kể mục đích của các người đến đây là cái gì. Bọn ta chỉ biết là các người đã làm Hoành Không bị thương hắn là một trong Thập Đại Thi Soái của Thi Tộc - Cửu Nguyên Sơn này người làm hắn bị

thương tức là đã đắc tội với toàn bộ Thi Tộc bọn ta. Mà hậu quả đắc tội với bọn ta xưa nay chỉ có một đó là... Chết!

Một tên Thi Tộc nghe thấy lời nói của Đông Phương Trường Minh thì lộ ra vẻ lạnh lùng nói.

- Tất cả mau bày Thập Địa Thiên Thi Trận chúng ta luyện hóa đám nhân loại này!!

Hơi dừng lại một chút tên Thi Tộc đó lại quát vang lên một tiếng.

- Vâng Đại Thi Soái!

Đám Cường Thi phía sau nghe thấy mệnh lệnh lập tức đồng loạt kêu lên một tiếng sau đó nhanh chóng phân bố ra các vị trí khác nhau mỗi người lấy ra một thanh trận kỳ màu đen chuẩn bị bố trận.

- Hừ! Nếu các người muốn chiến thì đừng trách bọn ta không khách sáo!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy quát lạnh một tiếng sau đó phất tay lên mấy trăm con Khôi Lỗi Dẫn Thần mà Đông Phương Trường Minh vừa mới luyện chế trong thời gian qua lập tức từ bên trong Nội Thiên Địa của hắn bay ra ngoài tuy chỉ là đồ mới luyện chế nhưng do sử dụng nguyên liệu chính là Sinh Mệnh Cổ Thụ hơn vạn năm tuổi cho mỗi con trong đó đều có thực lực từ Thất Giai đỉnh phong trở lên khí thế không yếu hơn đại quân Thi Tộc chút nào.

- Vút vút!

Hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Yên và Nạp Lan Nhược Thủy cũng lập tức phất tay lấy ra binh khí của mình phối hợp với Đông Phương Trường Minh.

- Các người dừng tay cho ta!!

Mắt thấy một trận huyết chiến vừa chấm tức phát đột nhiên trên bầu trời lại vang lên một tiếng hét sau đó chỉ thấy một chiếc quan tài màu đồng thau từ trên trời âm âm rơi xuống giữa ba người Đông Phương Trường Minh và đại quân Thi Tộc.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 158: Chính Mình Đấu Chính Mình.

- Chúng thuộc hạ cung nghênh Chân Chủ giáng lâm!

Vừa nhìn thấy chiếc quan tài màu đồng thau xuất hiện đại quân Cường Thi lập tức không chút do dự quỳ xuống mặt đất đồng thanh kêu lớn một tiếng bởi vì bọn chúng đều biết người đang ở bên trong chính là lãnh đạo cao nhất hiện nay của Thi Tộc toàn thiên hạ Thi Hoàng.

- Cót két cót két cót két....

Trong tiếng tung hô nấp của cổ quan từ từ mở ra Thi Hoàng thân mặc một bộ hoàng bào rộng thùng thình toàn thân tỏa ra ánh sáng mười hai màu từ bên trong ung dung bước ra.

Hào quang trên người Thi Hoàng cũng không dày Đông Phương Trường Minh vừa đảo mắt qua thì đã phát hiện ẩn trong lớp hào quang đó là một người thanh niên có dung mạo cực kỳ giống Cổ Thi Vương mà bản thân đã gặp ở Phong Đô Sơn. Nhưng khi cẩn thận nhìn lại thì lại phát hiện người trước mặt cũng không phải là rất giống Cổ Thi Vương mà lại có chút giống với một người khác một người rất quen thuộc với hắn.

Có điều người đó thật ra là ai thì trong lúc nhất thời Đông phương Trường Minh lại không thể nhớ ra.

Thi Hoàng nhìn thấy Đông Phương Trường Minh đang suy nghĩ cũng không lên tiếng quấy rầy mà chỉ đứng im lặng đưa mắt nhìn hắn. Trong ánh mắt của hắn vừa giống như hoài niệm, vừa giống như kích động, lại giống

như như tham lam ngàn vạn loại cảm xúc pha trộn lại với nhau khiến cho người ta nhìn không thấu.

- Ta nên gọi người như thế nào? Cổ Thi Vương, Thi Hoàng hay là... một bản thân khác đây?

Đông Phương Trường Minh đột nhiên đưa mắt Thi Hoàng nhàn nhạt hỏi.

Sau một lát suy nghĩ cuối cùng hắn cũng đã nhớ ra gương mặt của Thi Hoàng là gì đó chính là sự hòa trộn giữa Cổ Thi Vương với gương mặt của chính hắn.

Điều này cũng có nghĩa là Thi Hoàng trước mắt chính là thân thể kiếp trước mà Đông Phương Trường Minh muốn tìm.

- Ha ha ha... Nếu người muốn thì cứ việc gọi ta bằng một bản thân khác nhưng bản thân ta thì vẫn thích cái tên Thi Hoàng hơn đó mới là tên của ta!!

Thi Hoàng nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Tốt! Như vậy ta sẽ theo ý của người gọi người là Thi Hoàng. Không biết hôm nay Thi Hoàng người có dám tiếp nhận khiêu chiến của Bạch Phát Ma Hoàng - Đông Phương Trường Minh ta hay không?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái rồi trầm giọng nói.

- Sao lại không dám. Để xem hôm nay giữa hai chúng ta ai mới là bản thân thật sự!!

Thi Hoàng quát lên một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang bắn vào trong tinh không.

- Ầm!

Đông Phương Trường Minh lập tức đuổi theo hắn.

Những người còn lại thấy vậy lập tức đưa mắt nhìn theo bóng lưng hai đại cường giả tử muội Nạp Lan thì còn đỡ một chút ít nhất hai người còn biết là chuyện gì đang diễn ra còn về phần đại quân Cương Thi thì thảm rồi bọn họ hoàn toàn mờ mịch không hiểu tại sao Chân Chủ của mình lại đột nhiên hiện thân nói những lời kỳ lạ với một tên Nhân loại như vậy.

- Đại Thi Soái lúc này Chân Chủ và tên Nhân loại đó hai người bọn họ vậy? Cái gì mà một bản thân khác rồi lại để xem hôm nay ai mới là bản thân thật sự nữa chứ??

Hoành Không Thi Soái mang theo nghi vấn nhìn Đại Thi Soái trước mặt mình cất tiếng hỏi.

- Tuy ta cũng không rõ là chuyện gì nhưng rất có thể Chân Chủ của chúng ta chính là thân thể kiếp trước mà tên nhân loại đó muốn tìm!!

Đại Thi Soái nhíu mày suy nghĩ một lúc rồi trầm giọng nói ra một câu kinh người.

- Cái gì? Chân Chủ của chúng ta là chí tôn vô thượng sao lại có thể là thân thể kiếp trước của một tên nhân loại được chứ? Đại Thi Soái người không được nói bậy!!

Nghe được lời nói đó không chỉ Hoành Không Thi Soái mà mấy ngàn cường giả Thi Tộc phía sau hắn cũng đồng thời nhìn Đại Thi Soái tức giận kêu lên.

- Hừ! Đây chỉ là suy đoán của Lão phu còn muốn biết sự thật như thế nào thì các người đợi sau khi Chân Chủ tiêu diệt xong kẻ địch tự mình đi mà hỏi ngài ấy đi!!

Đại Thi Soái hừ lạnh một tiếng nói.

Quần hùng Thi Tộc nghe vậy nhất thời không dám nói thêm một lời nào nữa đồng thời đưa mắt nhìn lên quan sát trận chiến giữa hai người Đông Phương Trường Minh và Thi Hoàng.

- Âm!

Lúc này trên tinh không chỉ thấy hai đại cường giả đồng thời vung tay đánh ra một đạo chưởng cương.

- Âm! Đùng!

Hai đạo chưởng cương vừa va chạm với nhau lập tức vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa khiến cho không gian xung quanh ầm ầm rung chuyển.

- Đông Phương Trường Minh không ngờ người chỉ mới phi thăng Thiên Giới mấy tháng mà đã khôi phục lại đến cảnh giới Nửa Bước Thần Hoàng ngang bằng với Bốn Hoàng thật sự không hổ danh là bản thể của ta thật là hay lắm như vậy người mới có thể khiến ta dốc hết toàn lực!!

Sau một chiêu thăm dò chỉ nghe Thi Hoàng nhìn Đông Phương Trường Minh cười lớn một tiếng tiếp theo không chút do dự vung tay lên.

- Âm ầm ầm....

Phía sau lưng Thi Hoàng lập tức xuất hiện sáu cái hắc động đen ngòm mỗi cái có đường kính hơn một ngàn trượng không ngừng phát ra lực hút điên cuồng thôn phệ tất cả ánh sáng xung quanh.

- Lục Đạo Luân Hồi - Động!

Thi Hoàng lại quát lên một tiếng nữa sáu cái hắc động to lớn lập tức đồng

thời chuyển động âm âm đánh thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Trích Tinh Thủ!

Nhìn thấy cảnh đó trong mắt Đông Phương Trường Minh hiện lên vẻ ngưng trọng nhưng cũng không sợ hãi đưa một cánh tay của mình lên đánh ra một chưởng.

- Ngang!

Chưởng cương của hắn vừa đánh ra liền hóa thành một con Bạch Long trên thân tràn đầy các loại hung mãnh bay về phía sáu cái hắc động. Trích Tinh Thủ vừa ra lập tức ngăn cản Lục Đạo Luân Hồi của Thi Hoàng lại.

- Đây chính là Trích Tinh Thủ của người sao? Chưa khôi phục đến đỉnh phong mà còn cường đại hơn trong trí nhớ của gấp trăm lần quả thật là một môn thần thông đáng sợ nhưng Lục Đạo Luân Hồi mà ta sáng chế cũng không thua kém hãy xem Đại Luân Hồi Thông Đạo đây!!

Thi Hoàng lạnh lùng quát lên một tiếng.

- Âm âm âm...

Tiếng quát của hắn vừa dứt Lục Đạo Luân Hồi lập tức âm âm phát lực chấn nát Bạch Long do Trích Tinh Thủ sau hợp lại thành một cái hắc động có đường kính lớn hơn vạn trượng bay đến trên mặt Đông Phương Trường Minh dùng thế sét đánh không kịp bưng tai hút lấy hắn vào bên trong.

- Grao grao grao....

Khi vừa rơi vào bên trong Đại Luân Hồi Thông Đạo Đông Phương Trường Minh chỉ thấy trước mắt mình là một mảnh không gian tối đen nhìn không thấy năm ngón tay. Sau một lát đột nhiên lại có trăm vạn ác quỷ hiện

ra từ trong bóng đêm hung mãnh xông về phía hắn.

- Phá Diệt Cấm - Diệt Thiên Hỏa Kiếm!

Đông Phương Trường Minh không chút do dự lập tức vung tay triệu hồi bốn thanh Hỏa Kiếm tạo thành một bộ kiếm trận thủ hộ quanh người.

- Xú xú xú...

Thiên Hỏa Kiếm Trận không ngừng phát ra từng tia kiếm khí chém giết những con ác quỷ đang xông tới xung quanh nhưng mà lũ ác quỷ như là vô cùng vô tận con này vừa chết lập tức có con khác xông lên thế chỗ lần lượt trùng kích dần dần ép Đông Phương Trường Minh vào thế yếu.

- Ha ha ha... Đông Phương Trường Minh để ta nói cho người biết trong Đại Luân Hồi Thông Đạo của ta có không ít hơn năm tỷ ác quỷ đừng nói là một cái kiếm trận nho nhỏ này cho dù người có thi triển Lục Đạo Ma Thần cũng không thể diệt sạch chúng. Mau ngoan ngoãn để ta luyện hóa đi thôi!!

Thi Hoàng đứng ở bên ngoài thấy vậy hưng phấn nói chỉ cần nghĩ tới chuyện sắp thông qua chuyện thôn phệ Đông Phương Trường Minh mà đột phá cảnh giới Thần Hoàng trong mơ thì hắn khó có thể dẫn được kích động mà cất tiếng cười to.

- A!

Đông Phương Trường Minh đang chống đỡ với vô số ác quỷ trong Đại Luân Hồi Thông Đạo nghe thấy những lời đó thì sắc mặt trầm xuống sau đó lại đột nhiên ngẩng đầu gầm quát to một tiếng.

- Ầm!

Tiếng rống vừa dứt trong miệng Đông Phương Trường Minh như là hóa

thành một cái hắc động to lớn không ngừng phát ra lực hút cường đại cuốn ác quỷ ở bốn phía vào bên trong cứ như là Đông Phương Trường Minh đang thôn phệ số ác quỷ đó vậy.

- Cái gì? Số ác quỷ này là do ta tế luyện mà thành sao hẳn lại có thể thôn phệ chúng được? Tại sao vậy? Chẳng lẽ là do bí thuật nào đó của Lục Tà Đạo sao?

Thi Hoàng nhìn thấy tình cảnh đó thì kinh hãi kêu lên tuy trong đầu hẳn cũng có một số ký ức của Đông Phương Trường Minh nhưng xét cho cùng về căn nguyên thì hẳn cũng chỉ là một thân thể không có linh hồn tự mình sinh ra linh trí khi bản thể bị giết cho nên số ký ức đó cũng không phải phải là hoàn chỉnh chúng chỉ giới hạn trên trong những lần thần thông Đông Phương Trường Minh từng sử dụng mà thôi. Còn về những thần thông mà Đông Phương Trường Minh chưa từng thi triển Thi Hoàng đương nhiên không biết chút gì.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 159: Chính Mình Đấu Chính Mình (2)

Bên trong Đại Luân Hồi Thông Đạo.

- A!

Đông Phương Trường Minh thống khổ kêu lên một tiếng theo vô số ác quỷ nhập thể thân hình của hắn cũng bắt đầu không ngừng một trượng, hai trượng, năm trượng, mười trượng,... chỉ trong một khoảng thời gian ngắn Đông Phương Trường Minh đã hóa thành một cự nhân cao hơn nghìn trượng còn cao hơn lúc hóa thành Lục Đạo Ma Thần gấp mười lần.

- Xú xú xú....

Không chỉ như vậy lực lượng trong người hắn cũng tăng hơn gấp trăm lần khiến cho thân thể khổng lồ có chút không chịu nổi liên tục phát ra âm thanh nứt vỡ.

- Ầm!

Dựa vào lực lượng lúc này Đông Phương Trường Minh căn bản không cần suy nghĩ nhiều trực tiếp sử dụng phương pháp dùng lực phá giới hung mãnh phá tan Đại Luân Hồi Thông Đạo xông ra bên ngoài.

- Sao có thể như vậy được? Sao người có thể phá tan Đại Luân Hồi Thông Đạo của ta được chứ?

Thi Hoàng nhìn thấy cảnh đó lộ vẻ kinh hãi hét lên một tiếng hắn hoàn

toàn không thể nào tin được tuyệt chiêu tưởng như vô địch của mình lại có thể bị Đông Phương Trường Minh phá đi như vậy!

- Vút!

Đông Phương Trường Minh không để tâm tới câu hỏi của Thi Hoàng chút nào trực tiếp vung tay lên cách không đánh ra một quyền về phía trước.

- Ầm!

Quyền cương màu đỏ vừa từ trong tay Đông Phương Trường Minh bắn ra liền xé nát không gian hung mãnh đánh thẳng về phía Thi Hoàng.

- Táng Thiên tới đây!

Nhìn thấy tình cảnh đó Thi Hoàng lập tức khôi phục tinh thần một thân khí thể điên cuồng tăng lên đến cực hạn tiếp theo hắn đưa tay phải ra hút lấy cái quan tài màu đồng thau đang nằm giữa không trung vào lòng bàn tay sau đó lại đem nó chặn ở trước người.

- Ầm! Oanh! Đùng!

Khi huyết sắc quyền cương cùng với Cổ Quan va chạm ngay lập tức gây ra một tiếng nổ kinh thiên động địa khiến cho không gian xung quanh không thể chịu nổi áp lực đồng thời sụp đổ một cái hắc động có đường kính triệu trượng từ trong hư không xuất hiện điên cuồng hấp thu mọi thứ xung quanh.

- Phụt!

Sau khi vụ nổ tan đi chỉ thấy Thi Hoàng bị thổi bay ra bên ngoài há miệng phun ra một ngụm máu tươi hoàng bào trên người đã bị phá nát hơn một nửa bộ dạng vô cùng chật vật. Bất quá chật vật thì chật vật hắn vẫn không bị trọng thương gì thậm chí tay chân trên người vẫn còn hoàn toàn đầy đủ

không thiếu đi phần nào.

Có thể làm được điều này ngoại trừ việc Thi Hoàng có thân thể Cường Thi cường đại phi thường ra chiếc Cổ Quan chắn trước mặt hắn cũng có một phần công lao không thể nào bỏ qua, nếu không có nó e rằng bây giờ đã là một kết quả khác.

- Thi Hoàng không ngờ người lại cất giấu một thủ đoạn lợi hại như vậy! Có thể cho ta biết nó là gì không?

Đông Phương Trường Minh đương nhiên cũng hiểu được chuyện này vì vậy hắn lập tức nhìn Thi Hoàng trầm giọng nói.

- Đa tạ lời khen của người! Chiếc Cổ Quan này gọi là Táng Thiên Quan là pháp bảo mạnh nhất của Bốn Hoàng dùng vô biên Thi Khí và Oán Khí trong thiên địa tạo thành uy lực có thể trấn thiên địa, không tin người có thể tự mình thử xem - Táng Thiên Trấn Thế!

Thi Hoàng cười lạnh một tiếng sau đó lấy tay vỗ nhẹ lên Tán Thiên Quan mấy cái.

- Ầm ầm ầm...

Táng Thiên Quan hơi hơi chìm xuống phát ra một loại lực trường quỷ dị trong phạm vi ảnh hưởng của lực trường đó Đông Phương Trường Minh chỉ cảm thấy tất cả mọi thứ bao gồm bản thân mình đều đồng thời cứng lại cho dù cố gắng thế nào cũng không thể cử động mảy may giống như là bị một loại lực lượng vô hình khóa chặt lại vậy.

- Quan tài thật lợi hại!

Trong lòng Đông Phương Trường Minh kinh hãi thầm nghĩ phải biết rằng lực lượng ẩn chứa trong thân thể của hắn hiện nay tuy không cường đại bằng

kiếp trước nhưng cũng không phải là tầm thường cho dù là cường giả Thần Hoàng đỉnh phong cũng không thể đơn giản chỉ dùng một chiêu Không Gian Cấm Cốt là có thể định trụ hẳn thật không ngờ cái Táng Thiên Quan này lại làm được đúng là biến thái mà!

- Táng Thiên Sát!

Sau khi khóa chặt thân hình Đông Phương Trường Minh Thi Hoàng không dừng lại chút nào lại quát lên một tiếng dốc toàn lực dùng Táng Thiên Quan đánh thẳng lên người hắn.

- Ầm!

Trong chớp mắt thân thể khổng lồ của Đông Phương Trường Minh đã bị lực lượng đánh văng về phía sau liên tục đụng nát mấy trăm ngôi sao mới có thể miễn cưỡng dừng lại được.

Nhưng hắn cũng bị tổn thương cực nặng toàn thân đều là những vết nứt như là có thể vỡ tan bất cứ lúc nào từng dòng máu tươi đỏ thẫm từ trong những vết thương đó chảy ra tạo thành một cơn mưa máu rơi xuống phía dưới nhuộm đỏ cả một góc trời.

- Ha ha ha... Bản thể ngươi bại rồi ngoan ngoãn để ta cắn nuốt đi thôi!!

Thi Hoàng hưng phấn cười to một tiếng.

- Hừ! Ngươi đừng đắc ý vội chưa đến phút cuối thì vẫn chưa biết được ai là người thắng đâu!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trầm giọng.

- Đến giờ phút này vẫn còn mạnh miệng không lẽ Bản Thể ngươi vẫn còn lá bài tẩy nào có thể lật ngược tình thế hay sao?

Thi Hoàng nghe thấy những lời đó thì lộ vẻ khinh thường nói hiển nhiên là hẳn không tin đến giờ phút này Đông Phương Trường Minh vẫn còn có thể giở được trò gì.

- Đúng! Trong tay ta vẫn còn một môn thần thông cuối cùng có thể lật ngược tình thế phản bại thành thắng!!

Nhưng làm cho Thi Hoàng ngạc nhiên là sau khi nghe thấy lời nói của hẳn Đông Phương Trường Minh không ngờ lại mỉm cười gật đầu một cái sau đó từ từ đưa tay phải của mình lên.

- Vù vù vù...

Thi Hoàng ngưng thần nhìn kỹ chỉ thấy trong lòng bàn tay phải của Đông Phương Trường Minh lúc này xuất hiện ngàn vạn tinh điểm không ngừng xoay tròn theo một quỹ tích quái dị tạo thành một mảnh tinh vực rộng lớn.

- Đây là? Ta nhớ ra rồi.. đây là Vũ Trụ Trong Lòng Bàn Tay Bản Thể à không lẽ đây chính là lá bài tẩy cuối cùng mà người nói sao? Không phải người ngây thơ đến mức chỉ dựa vào một môn thần thông còn chưa sáng chế hoàn thành mà muốn đánh bại ta chứ??

Nhìn thấy cảnh đó Thi Hoàng đầu tiên là tỏ vẻ nghi hoặc bất quá rất nhanh đã chuyển thành một nụ cười nói.

- Thần thông sáng chế chưa hoàn thành? Người nói đúng nhưng mà đó chỉ là chuyện của vạn năm trước mà thôi trong khoảng thời gian luân hồi ta đã sớm đem nó sáng tạo đến cảnh giới hoàn mỹ rồi và người là người đầu tiên có vinh hạnh nhìn thấy uy lực thật sự của Vũ Trụ Trong Lòng Bàn Tay đó một ta khác à!!

Đông Phương Trường Minh lạnh lùng nói một tiếng sau đó vung tay lên trong chớp mắt mảnh tinh vực trong lòng bàn tay hẳn đã phóng đại lên vô số

lần đạt đến trình độ của một mảnh tinh vực thật sự hung mãnh ép đến chỗ Thi Hoàng.

- Táng Thiên Trấn Thế!

Thi Hoàng thấy vậy thì kinh hãi vô cùng theo bản năng lập tức muốn dùng Táng Thiên Quan lần nữa định trụ không gian lại đáng tiếc là Táng Thiên Quan của hắn có lợi hại hơn thì cũng chỉ có thể định trụ một bộ phận tinh không chứ không thể nào định trụ được một cái tinh vực hoàn chỉnh được cho nên chỉ trong chớp mắt lực lượng của ngàn vạn ngôi sao đè ép lên trên người.

- Grao grao grao...

Thi Hoàng điên cuồng găm thét liều mạng giãy dụa nhưng mà lực lượng của hàng tỉ ngôi sao liên kết lại với nhau thật sự quá mức cường đại dù cho hắn có cố gắng thế nào cũng không thể làm chúng lay động mảy may.

- Bản Thể cho dù không muốn thừa nhận nhưng mà ta đã thất bại thật rồi! Tuy nhiên như vậy cũng tốt ít ra ta cũng có thể tính là bại trong tay chính mình chứ không phải bại trong tay ai khác. Trước khi người căn nuốt ta hy vọng người có thể đáp ứng ta một chuyện đó là sau này nhất định phải đột phá cảnh giới Thiên Cấp trong truyền thuyết đó là giấc mộng cả đời ta hiện nay ta không thể hoàn thành thì người thân là Bản Thể của ta phải thay ta hoàn thành nó!!

Sau một ngày cuối cùng Thi Hoàng cũng đã dừng lại không giãy dụa nữa mà nhìn Đông Phương Trường Minh lộ ra một vẻ bi tráng nói.

- Yên tâm đi! Đột phá Thiên Cấp không chỉ là giấc mộng của người nó cũng là giấc mộng của ta ta nhất định sẽ làm được!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Thi Hoàng trịnh trọng gật đầu nói.

- Rất tốt! Như vậy ta có thể yên tâm rồi!!

Thi Hoàng nghe vậy thì hài lòng gật đầu một cái sau đó tự động buông lỏng bản thân để cho lực lượng của mình hóa thành ngàn vạn đạo quang điểm bay về phía Đông Phương Trường Minh.

- Grao!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng không khách khí mở miệng nuốt sạch đám quang điểm đó vào bên trong miệng mình.

Trong lúc nhất thời quanh thân Đông Phương Trường Minh tỏa ra vạn đạo kim quang một thân khí thế từ cảnh giới Nửa Bước Thần Hoàng điên cuồng tăng lên cho đến lúc đạt đến cảnh giới Thần Hoàng đỉnh phong mới dừng lại.

- Âm ầm ầm....

Không gian xung quanh bị khí thế của Đông Phương Trường Minh làm cho âm ầm chấn động.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 160: Đại Hồn Chiến (1)

- Chân Chủ bại rồi! Chân Chủ bại rồi!!
- Sao có thể như vậy? Sao có thể như vậy được?
- Chân Chủ là vô địch sao có thể bại được chứ?
- Giết hắn! Mau giết hắn báo thù Chân Chủ!
- Đúng vậy! Giết hắn!!

Quần hùng Thi Tộc đứng trên mặt đất nhìn thấy tình cảnh trên tinh không thì kinh hãi không thôi một số thuộc hạ tử trung của Thi Hoàng không chút do dự hóa thành từng đạo hào quang bắn về phía Đông Phương Trường Minh muốn giết hắn trả thù cho chủ nhân của mình.

- Ầm!

Hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên đứng ở bên cạnh thấy vậy lập tức muốn xuất thủ ngăn cản có điều bọn họ còn chưa kịp ra tay thì từ trên bầu trời đã có một đạo uy áp khổng lồ đã từ trên trời ép thẳng xuống trực tiếp đánh quần hùng Thi Tộc trở lại mặt đất. Ở nơi này có thể phát ra cường đại như vậy ngoài Đông Phương Trường Minh ra còn có thể là ai khác, nhưng kỳ lạ là uy áp lần này mà Đông Phương Trường Minh phát ra lại không phải là uy áp thuộc về hắn mà là của Thi Hoàng vừa biến mất!!

- Nhân loại khốn kiếp tại sao người lại có uy áp của Chân Chủ? Tại sao??

Đại Thi Soái chột vạt từ trên mặt đất đứng dậy ngẩng đầu nhìn Đông Phương Trường Minh giận dữ quát hỏi.

- Tại sao ta có thể phát ra uy áp của Thi Hoàng ư? Rất đơn giản bởi vì ta và Thi Hoàng vốn là cùng một người hãn là thân thể kiếp trước của ta còn ta lại là linh hồn của hãn chuyển thể luân hồi hai người bọn ta sớm muộn gì cũng phải hợp lại làm một trận chiến vừa rồi chẳng qua chỉ là tranh đoạt xem sau khi hợp nhất ý chí của ai có thể nắm lấy quyền chủ đạo mà thôi!

Đông Phương Trường Minh trong hình dáng người khổng lồ đứng trên tinh không cúi đầu xuống nhìn Đại Thi Soái trầm giọng nói.

- Không phải trong lòng ngươi cũng đã sớm nghĩ đến điều này rồi sao Lục Cuồng?

Hơi dừng một chút hãn lại tiếp tục nói.

Nghe thấy lời nói của Đông Phương Trường Minh toàn thân Đại Thi Soái chấn động vô cùng Lục Cuồng, Lục Cuồng đó không phải tên của ai khác mà chính là tên của Đại Thi Soái hãn nhưng cái tên này ngoại trừ Thi Hoàng và bản thân hãn ra thì không còn ai biết nữa.

Vậy mà bây giờ nó lại được nói ra từ miệng của một tên nhân loại thử hỏi làm sao hãn có thể không kinh hãi cho được!

- Chẳng lẽ đúng như lời tên nhân loại này nói hãn và Chân Chủ thật sự là một người hay sao?

Thậm chí vì vậy mà một luồng suy nghĩ quý dị bắt đầu xuất hiện trong đầu Đại Thi Soái

- Người nói mình là Chân Chủ như vậy có gì để chứng minh hay không?

Khiến cho hắn không nhìn được mở miệng nhìn Đông Phương Trường Minh.

- Người muốn bằng chứng? Được hãy xem cho kỹ đây là cái gì đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười nhạt một cái sau đó vung tay lên sau lưng hắn lập tức xuất hiện sáu cái hắc động to lớn nghìn trượng âm âm xoay chuyển.

- Tê! Là Lục Đạo Luân Chi Môn!!

Nhìn thấy pháp tắc độ môn của Thi Hoàng xuất hiện trong tay của Đông Phương Trường Minh không chỉ Đại Thi Soái - Trương Lục Cuồng mà tất cả quần hùng Thi Tộc xung quanh cũng không thể nhìn được hít sâu một hơi khí lạnh kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Thế nào? Bây giờ các người đã tin chưa? hay phải đợi ta sử dụng Đại Luân Hồi Thông Đạo các người mới chịu chấp nhận sự thật?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Chúng thuộc hạ bái kiến Chân Chủ!

Quần hùng Thi Tộc liếc mắt nhìn nhau một cái sau đó đồng thời quỳ xuống mặt đất cung kính nhìn Đông Phương Trường Minh cung kính kêu lên.

- Ủm! Lục Cuồng bây giờ người chính lý lại tất cả mọi chuyện ở Cửu Nguyên Sơn dùng thời gian ngắn nhất ổn định lại nhân tâm, bốn tọa trở về Thi Hoàng Điện nghỉ ngơi trước!!

Đông Phương Trường Minh tỏ vẻ hài lòng cất tiếng nói sau đó vung tay lên cuốn lấy Nạp Lan Nhược Yên và Nạp Lan Nhược Thủy trên mặt đất lên hóa thành một đạo hào quang bay về hướng đỉnh cao nhất của Cửu Nguyên

Sơn.

- Âm!

Sau một lát bọn họ đã đến trước một tòa đại điện màu hoàng kim Đông Phương Trường Minh vung tay lên mở cửa đại điện ra cùng với hai tỷ muội Nạp Lan bước vào bên trong sau đó lại nhanh chóng đóng cửa lại.

- Trường Minh huynh thật sự trở thành Chân Chủ của đám Cường Thi đó à?

Sau khi tiến vào trong đại điện hai tỷ muội do dự Nạp Lan rồi đồng thanh nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Đương nhiên! Ta đã nói rồi ta và Thi Hoàng vốn là cùng một người bây giờ dung hợp lại đương nhiên mọi thứ của hắn cũng biến thành của ta rồi. Sao vậy các nàng không thích à?

Đông Phương Minh nhìn hai tỷ muội hỏi.

- Đương nhiên không phải! Chỉ là mọi chuyện đến quá đột nhiên bọn muội có chút không thích ứng thôi!!

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy hơi ửng đỏ nói trên đời này có nữ nhân nào mà không thích nam nhân của mình có được một sự nghiệp lớn chứ? Cho dù là bọn họ cũng không ngoại lệ!!

- Ha ha ha.. Của ta tức là của các nàng gì mà không quen chứ?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười to nói.

- Phụt!

Nhưng mà đột nhiên biến thành sắc mặt của hắn lại biến thành trắng bệch

há miệng phun ra một ngụm máu tươi lao đảo ngã xuống mặt đất đáng vẻ uy phong vừa rồi hoàn toàn biến mất vô ảnh vô tung.

- Trường Minh huynh làm sao vậy?

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên thấy vậy vội vàng bước tới đỡ lấy Đông Phương Trường Minh sợ hãi kêu lên một tiếng.

- Các nàng yên tâm. Đây chỉ là một chút cản trở khi vận dụng bí pháp của Tà Cực Đạo thôi ta chuyên tâm điều dưỡng một chút sẽ không sao!

Đông Phương Trường Minh khoát tay nói.

Thì ra một chiêu Thôn Quỷ Đạm Ma Đại Pháp mà hắn dùng là một trong các bí pháp của Tông phái tàn ác nhất trong Lục Tà Đạo là Tà Cực Đạo.

Tại sao lại gọi Tà Cực Đạo là môn phái tàn ác nhất ư?

Rất đơn giản bởi vì trong Tà Cực Đạo có rất nhiều loại bí pháp cường đại khiến cho người sử dụng có thể vượt cấp khiêu chiến một thậm chí là hai ba cấp nhưng những loại bí pháp này đều có một điểm chung đó là mang lại hậu quả vô cùng nghiêm trọng cho người sử dụng nhẹ thì trọng thương tàn phế nặng thì mất đi tính mạng đồng quy ư tận với kẻ địch chính vì vậy mà từ xưa đến nay Đông Phương Trường Minh đối với chúng đều kính nhi viễn chi cho dù đối mặt với kẻ địch cường đại đến mấy cũng không đem ra sử dụng, không ngờ hôm nay lại phải sử dụng để đối phó với chính bản thân mình đúng là thế sự trêu người!

Nghĩ đến đây trên môi Đông Phương Trường Minh bất giác lộ ra một nụ cười khổ sau đó lập tức khoanh chân ngồi vào xuống giữa đại điện bắt đầu dùng lực lượng của bản thân tiêu trừ ẩn họa trong cơ thể.

Hai người Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên cũng lập tức

ngồi xuống hộ pháp cho hẳn.

....

Thời gian như nước trong chớp mắt ba người Đông Phương Trường Minh đã ở lại Cửu Nguyên Sơn được hơn nửa năm.

- Vút!

Một ngày này khi ba người đang ở bên trong Thi Hoàng Điện tu luyện như mọi khi thì đột nhiên lại có bóng người từ bên ngoài chậm rãi đi vào.

- Bái kiến Chân Chủ, bái kiến hai vị tiểu thư!

Khi đi đến trước mặt bọn họ thì bóng người đó quỳ một chân xuống dưới đất cung kính kêu lên một tiếng.

- Lục Cuồng tại sao ngươi lại tiến vào đây? Không phải ta trong thời gian bọn ta thanh tu không được làm phiền rồi hay sao?

Đông Phương Trường Minh nghe tiếng chậm rãi mở hai mắt ra nhìn bóng người đó hỏi.

- Xin Chân Chủ thứ tội thuộc hạ cũng không phải là muốn quấy rầy ngài thanh tu nhưng mà chuyện vừa mới xảy ra thật sự quá mức hệ trọng thuộc hạ không nói không được!!

Lục Cuồng trầm giọng nói.

- Là chuyện gì người mau nói đi!!

Đông Phương Trường Minh nhú mày một chút rồi trầm giọng nói theo những gì hắn biết thì Trương Lục Cuồng tuyệt đối không phải là loại người không hiểu chuyện thích đem chuyện bé xé ra to cộng thêm bộ dáng ngưng

trọng của hần hiện nay thì chắc chắn bên ngoài đã có đại sự gì đó xảy ra.

- Bẩm Chân Chủ thuộc hạ vừa mới nhận được tin tức bốn đại thế lực lớn là Cực Lạc Phật Thổ, Hỗn Thiên Tà Phái, Tuyệt Tình Tà Phái, Hiên Viên Thần Cung đã cùng nhau hợp thành liên quân thảo phạt Đạo Tràng của Đạm Đài Tuyền!

Lục Cuồng lộ ra vẻ trịnh trọng vô cùng nói.

- Cái gì? Bốn phái cùng nhau thảo phạt Đạm Đài Đạo Tràng chuyện này là thật sao?

Đông Phương Trường Minh nghe xong nhất thời biến sắc kêu lên một tiếng.

- Chuyện này là do thám tử chúng ta bí mật cài vào trong bốn thế lực dùng mật tín truyền về tuyệt sẽ không sai??

Lục Cuồng gật đầu khẳng định nói.

Từ sau Đại Phá Diệt một vạn năm trước các đại thế lực trên THIÊN GIỚI còn tồn tại đa số đều lựa chọn phong sơn bế quan im lặng khôi phục nguyên khí nhường lại sân khấu cho lớp cường giả mới quật khởi những cường giả này mỗi người đều tự thành lập thế lực của bản thân mình tiến hành tranh bá THIÊN GIỚI, trải qua hơn vạn năm cuối cùng chỉ còn lại bảy thế lực mạnh nhất đó là: Cực Lạc Phật Thổ, Hỗn Thiên Tà Phái, Tuyệt Tình Tà Phái, Phá Diệt Tà Phái, Hiên Viên Thần Cung, Đạm Đài Đạo Tràng cùng với Thi Tộc Cửu Nguyên Sơn của Đông Phương Trường Minh.

Trong bảy thế lực này lại chia thành hai phái một bên là cổ lão đã tồn tại từ hơn vạn năm trước gồm, Tam Đại Tà Phái cùng với Cực Lạc Phật Thổ, bên còn lại là tân thế lực mới quật khởi trong vòng vạn năm nay gồm: Cửu Nguyên Sơn - Thi Tộc, Hiên Viên Thần Cung cùng với Đạm Đài Đạo Tràng.

Xưa nay hai bên có vô số xích mích thậm chí không ít lần phát sinh đại chiến nhưng do thực lực không chênh lệch nhiều lắm cho nên đến cuối cùng kết quả vẫn luôn là bất phân thắng bại không bên nào làm gì được bên nào lâu dần thủ lĩnh của bảy thế lực lớn vì tránh tổn thất không cần thiết cho nên đã cùng nhau ký kết một hiệp ước đình chiến chấm dứt phân tranh!

Tại sao bây giờ lại đột nhiên xảy ra phân tranh? Hơn nữa còn là Hiên Viên Thần Cung liên thủ với Cực Lạc Phật Thổ, Tuyệt Tình Phái, Hồn Thiên Phái công phạt Đạm Đài Đạo Tràng nữa. Thật ra trong thời gian ta bế quan đã xảy ra chuyện gì vậy chứ??

Đông Phương Trường Minh lòng đầy nghi hoặc chăm chú nhìn về phía Lục Cuồng chờ đợi hản trả lời.

- Bẩm Chân Chủ sở dĩ xảy ra chuyện này là bởi vì một tiểu tử đến từ Nhân Gian Giới tên là Thần Nam ạ!!

Lục Cuồng nhìn thấy ánh mắt của Đông Phương Trường Minh thì lập tức nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 161: Đại Hồn Chiến (2)

- Thần Nam?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lại kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Chân Chủ nhìn biểu hiện của ngài thì hình như ngài có quen biết tên Thần Nam này thì phải?

Lục Cường thấy vậy lộ vẻ tò mò hỏi.

- Ủm! Lúc ở Nhân Gian Giới ta có gặp qua hắc một hai lần, chuyện này thật ra có liên quan gì đến hắc người mau nói rõ cho ta!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Vâng Chân Chủ! Chuyện này kể ra thì rất dài dòng phải bắt đầu từ một nhân vật khác đó là Vô Tình Tiên Tử của Vô Tình Tiên Tử nửa năm trước nàng ta bởi vì gấp gáp tu luyện Cấm Pháp Thái Thượng Vong Tình Lục mà dẫn đến tẩu hỏa nhập ma hậu quả là không chỉ một thân tu vi tiêu tán sạch sẽ mà tính mạng cũng lâm nguy. Vô Tình Tiên Tử tự biết qua khỏi trước khi chết không biết dùng biện pháp gì mà phái người tìm được Thần Nam lúc đó mới từ Nhân Gian Giới phi thăng lên giao một bức thư có chứa biện pháp phục sinh mình cho hắc. Cũng không biết giữa Thần Nam và Vô Tình Tiên Tử thật ra có quan hệ bí mật gì mà sau khi nhận được phong thư đó hắc thật sự làm theo nội dung ghi lại bên trong mạo hiểm chạy đầu tiên là vào bên trong Cực Lạc Phật Thổ trộm lấy Xá Lợi của Thanh Thiện định sau đó lại chạy đến Đạm Đài Đạo Tràng gia cho tử muội tốt của Vô Tình Tiên Tử là

Đạm Đài Tuyền dùng làm trận nhãn cho Tinh Không Cổ Trận để triệu hoán linh thức của nàng ta lại!!

Lục Cuồng cung kính kêu lên một tiếng sau đó trầm giọng nói.

- Cũng chính vì như vậy mà Như Lai Phật Tổ mới liên minh với Tuyệt Tình Phái, Hỗn Thiên Phái cùng với Hiên Viên Thần Cung cùng nhau ép tới Đạm Đài Đạo Tràng thề phải đoạt lại Xá Lợi của sư phụ hẳn!!

Hơi dừng một chút hẳn lại tiếp tục.

- Tinh Không Cổ Trận? Nó đúng là có thể triệu tập linh thức của người chết nhưng Đạm Đài Tuyền lại vì Vô Tình Tiên Tử mà một mình chống đối với bốn đại thế lực sao? Chẳng lẽ nàng ta không sợ Đạm Đài Đạo Tràng mà mình khổ cực gây dựng trong vạn năm nay bị hủy trong chốc lát??

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy nghi hoặc hỏi.

- Đương nhiên nàng ta không ngu ngốc như vậy. Nếu ta đoán không lầm thì nàng ta còn mời mấy thế khác xuất thủ tương trợ đúng không?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Chân Chủ nói đúng trước khi bắt đầu khởi động Tinh Không Cổ Trận Đạm Đài Tuyền đã ra một cái giá cao để mời Kim Sí Đại Bể Thần Vương, Nam Hải Thần Vương Lý Đạo Chân, Hai tỷ muội Sinh Mạng Nữ Thần Tạp Mâu và Trân Ny cùng với Quang Minh Thần ở Phương Tây đến giúp đỡ bây giờ bọn họ đang giằng co với Liên quân của bốn phái bên ngoài Tinh Không Nguyệt Điện!!

Lục Cuồng gật đầu nói.

- Chân Chủ bây giờ chúng ta phải làm sao? Có cần nhúng chân vào vũng

nước đục này hay không?

Sau khi nói xong hẳn lại nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Bây giờ ba người chúng ta sẽ đến Đạm Đài Thánh Địa để quan sát một phen, người cứ chuẩn bị sẵn đại quân chờ đợi hiệu lệnh của bọn ta!!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một lúc rồi trả lời.

- Vâng Chân Chủ!

Lục Cuồng cung kính kêu lên một tiếng sau đó im lặng lui ra ngoài.

- Vút vút vút...

Ba người Đông Phương Trường Minh cũng lập tức hóa thành ba đạo hào quang chói mắt lao ra ngoài kích bắn về phía Đạm Đài Đạo Tràng.

....

- Giết! Tất cả xông lên Tông Chủ đã nói người nào xông vào Đạm Đài Đạo Tràng trước người đó sẽ được ban thưởng vạn thượng phẩm linh thạch thăng liền ba cấp!!

- Giết! Giết! Giết!!

- Mau ngăn bọn chúng lại tuyệt đối không thể để chúng xông qua Tinh Không Chi Môn quấy rầy đại sự của Tông Chủ!!

- Đúng vậy! Dù liều chết cũng phải ngăn bọn chúng lại!

.....

Khi ba người đến nơi thì liên quan của bốn đại thế lực và môn nhân Đạm

Đài Đạo Tràng đã chính thức khai chiến hai bên đều giết đến đỏ mắt từng tiếng kêu la thảm thiết không ngừng vang lên ở khắp nơi.

Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên thấy vậy cũng không vội vàng nhúng tay mà lặng lẽ đáp xuống một ngọn núi gần đó im lặng đưa mắt quan sát trận chiến nhưng mà với cảnh giới của ba người thứ bọn họ quan tâm đương nhiên không thể nào là trận chiến của đám Tiên Thần dưới mặt đất trong mắt bọn họ đám người này có nhiều hơn cũng không thể nào ảnh hưởng đến chiến quả, kẻ thật sự có thể quyết định vận mệnh của trận chiến này chính là tám Thần Vương cấp cao thủ đang đại chiến trên tinh không.

- Ấm ầm ầm....

Giờ phút này trên tinh không Nam Hải Thần Vương - Lý Đạo Chân đang cùng với Đại Bểng Kim Sí Thần Vương liên thủ đối phó Như Lai Phật Tổ, ba vị Chủ Thần của Phương Tây chia ra cầm chân hai tên Đại Ma Vương của đại Tà Phái Hỗn Thiên, Tuyệt Tình quy mô của những trận chiến này đều vô cùng kinh khủng cơ hồ có thể dùng những từ như: trời long đất lở, nhật nguyệt tan biến để hình dung nhưng mà nếu xét về mức độ đặc sắc thật sự thì chúng vẫn còn thua xa trận chiến cuối cùng.

Trận chiến của Thần Nam và Hiên Viên Thần Vương!!

- Giết!

Lúc này chỉ thấy Thần Nam tay cầm Hậu Nghệ Cung quát vang một tiếng đốc toàn lực bắn ra một mũi huyết tiễn dài hơn ba mươi trượng về phía Hiên Viên Thần Vương.

- Trảm!

Hiên Viên Thần Vương thấy vậy cũng vung thanh Hiên Viên Thần Kiếm

trong tay lên chém ra một đạo kiếm cương.

- Âm!

Hậu Nghệ Tiễn Mang và Hiên Viên Kiếm Quang giằng co với nhau trên không trung một lúc rồi đồng thời âm âm nổ tung sinh ra một luồng khí cương đại ép về phía hai đại cường giả. Thần Nam trực tiếp bị luồng khí lưu này lui về phía sau hơn mười trượng còn Hiên Viên Thần Vương lại bất động như sơn hiển nhiên là cho dù là Thần Cung trợ giúp thực lực của Thần Nam vẫn còn một khoảng cách nhất định so với Thần Vương cao thủ thật sự.

- Xíu!

Nhưng mà việc này cũng không có điểm nào cho thấy rằng Thần Nam sẽ bại trận chỉ trong chốc lát hẳn đã ổn định thân hình lại tiếp tục bắn ra một mũi kim tiễn.

- Hừ!

Hiên Viên Thần Vương thấy vậy thì hừ lạnh một tiếng nhẹ nhàng lách mình một cái liền dễ dàng tránh thoát kim tiễn tiến tới trước mặt Thần Nam âm âm đánh ra một chưởng.

- Âm!

Một chưởng này Hiên Viên Thần Vương vận dụng tám phần công lực tự tin có thể trong một chiêu đánh trọng thương Thần Nam dễ dàng khống chế cục diện.

Nhưng mà khi một chưởng của ông ta đánh trúng vào người Thần Nam đột nhiên Hiên Viên Thần Vương lại sửng người bởi vì ông ta phát hiện bàn tay của mình giống như đánh vào kim thiết vậy căn bản không thể tiến thêm một chút nào định thần nhìn kỹ lại thì Hiên Viên Thần Vương kinh ngạc phát

hiện trên người Thần Nam không biết từ lúc nào đã xuất hiện một lớp bảo giáp màu xanh phía trên tràn đầy khí tức cổ lão tang thương.

Bộ chiến giáp màu xanh đó không phải thứ gì khác mà chính là Huyền Vũ Giáp một trong những bảo vật gia truyền của Thần Gia tuy rằng lúc này có một số chỗ trên người nó đã bị tổn thương không còn được hoàn mỹ như thời kỳ đỉnh phong nhưng mà dựa vào uy lực còn sót lại muốn bảo vệ chủ nhân khỏi thương tổn do một Thần Vương cấp cao thủ gây ra vẫn là chuyện không thành vấn đề.

- Grao!

Giữa lúc Hiên Viên Thần Vương còn đang sửng người thì Thần Nam lại làm ra một chuyện khiến tất cả mọi người xung quanh phải há hốc miệng kinh ngạc hẳn không ngờ vậy mà lại vứt bỏ Hậu Nghệ Cung trực tiếp dùng hai tay của mình ôm chặt lấy Hiên Viên Thần Vương cùng ông ta lui vào trong Nội Thiên Địa của mình.

- Ngang! Long Bảo Bảo Thần Nam đem mục tiêu tới rồi mau ra tay!

- Được! Quang Minh Đại Thần Côn trên cao hôm nay ta nhất định phải ném chết người!!

Hai con rồng du côn Tử Kim Thần Long và Long Bảo Bảo từ sớm đã mai phục sẵn trong Nội Thiên Địa của Thần Nam vừa nhìn thấy hắn đem theo Hiên Viên Thần Vương tiến vào thì lập tức ném hết mấy trăm viên Lôi Tích Lịch trong tay ra.

- Ấm ầm ầm...

Nếu chỉ có một viên Lôi Tích Lịch thì uy lực dù lớn cũng có hạn nhưng lần này lại có tới hơn trăm viên cùng nổ một lúc thì uy lực tuyệt đối đạt đến cảnh giới quỷ khốc thần sầu. Trong chớp mắt không chỉ phá hủy hơn phân

nửa Nội Thiên Địa của Thần Nam mà còn làm cho khu vực vạn dặm xung quanh Đạm Đài Đạo Tràng âm âm rung chuyển.

Hai người Thần Nam và Hiên Viên Thần Vương đứng mũi chịu sào đương nhiên là phải hứng chịu uy lực mạnh nhất của vụ nổ, Thần Nam thân có Huyền Vũ Giáp hộ thân còn đỡ một chút Hiên Viên Thần Vương thì liền thảm lúc này ông ta không chỉ bị nổ tới toàn thân tràn ngập vết thương chỉ còn thở ngắc ngoải mà Hiên Viên Thần Kiếm thành danh của ông ta cũng đã bị phá hủy trong vụ nổ có thể nói là cho dù ông ta có may mắn khôi phục lại cũng khó thể trở lại trạng thái mạnh nhất một lần nữa.

- Không ngờ mới không gặp một thời gian mà Thần Nam lại hung hiểm thêm nhiều như vậy có thể chơi tàn cả Thần Vương đỉnh phong cường giả đúng là làm cho người ta mở rộng tầm mắt!

Nhìn thấy cảnh đó Nạp Lan Nhược Thủy không nhịn được cảm thán một câu.

- Tỷ tỷ người nói sai rồi tên tiểu tử Thần Nam đó có gì giỏi chứ? hắn chẳng qua chỉ là một tên Thất Giai cao thủ nếu không có Huyền Vũ Giáp hộ thân thì đã sớm chết trong vụ nổ đó rồi! Mọi người thấy một thân thực lực của hắn chủ yếu là dựa vào mấy món Thần Khí trên người mà thôi!!

Nạp Lan Nhược Yên không phục nói.

- Nhược Yên nàng nói sai rồi! Đánh giá một người không thể chỉ dựa vào vẻ bề ngoài. Tuy Thần Nam đúng là dựa vào mấy món Thần Khí trên người hắn mới có được thực lực hôm nay nhưng mà nàng nghĩ thử xem nếu đổi lại là người khác có được những món Thần Khí trong tay Thần Nam thì có dám nghĩ ra những cách ứng dụng như hắn đang làm không? Đây chính là cái hay của Thần Nam đó!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lắc đầu nói.

- Ủm! Muội hiểu rồi!!

Nạp Lan Nhược Yên gật gù nói.

- Ầm!

Trong lúc ba người đang nói chuyện một vùng không gian cách chỗ bọn họ không xa đột nhiên phát sinh một trận vận vạo tiếp theo đó chỉ thấy một người thanh niên khoảng hai mươi tuổi thân mặc kim bào từ trong đó trên mặt tràn đầy ngạo khí từ trong đó bước ra.

Sau khi đứng vững người thanh niên đảo mắt quan sát một vòng khi nhìn đến chỗ Thần Nam thì ánh mắt của hắn hơi dừng lại bất quá rất nhanh đã dời đi tiếp tục quan sát những nơi khác. Khi nhìn đến ba người Đông Phương Trường Minh thì hắn đột nhiên nhíu nhíu mày lại sau đó trực tiếp cất bước đi đến trước mặt bọn họ.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 162: Đại Hồn Chiến (3)

- Các người là Bạch Phát Ma Hoàng - Đông Phương Trường Minh cùng với y Tư Kỳ và Vi Vi An đúng không? Ta vừa nhận được tin tức người trùng sinh trở lại không ngờ bây giờ lại gặp được người!!

Người thanh niên mặc hoàng bào bước từng bước đến trước mặt Đông Phương Trường Minh trầm giọng hỏi một tiếng.

- Vị huynh đệ này người biết bọn ta?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nghi hoặc hỏi thật ra từ lúc người thanh niên vừa mới xuất hiện thì hắn và hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên đã phát giác ra rồi nhưng mà bọn họ chỉ coi hắn là người giống như mình đều là cường giả từ phương xa đến đây âm thầm quan chiến thật không ngờ đối phương lại chủ động tiến về phía hơn nữa còn một lời nói toạc ra thân phận của ba người bọn họ!!

- Các người có nhớ một người tên Thần Kim không?

Người thanh niên hoàng bào chẳng những không trả lời câu hỏi của Đông Phương Trường Minh mà còn hỏi ngược lại một câu.

Ba người Đông Phương Trường Minh nghe vậy trợn tròn mắt nhìn nhau câu hỏi của người thanh niên này quá đột nhiên làm cho bọn họ trong lúc nhất thời không thể nhớ ra bản thân đã có gặp một người nào tên là Thần Kim cả!

- A! Ta nhớ ra rồi. Một vạn năm trước khi bọn ta trên đường từ Tây Phương Thiên Giới trở về Đông Phương Thiên Giới đã vô tình gặp phải một đám người Thần Gia thống lĩnh đám người đó hình như cũng gọi là Thần Kim. Vị huynh đệ này không biết người người muốn đề cập đến có phải là hần không?

Một lát sau Nạp Lan Nhược Yên như nhớ ra cái gì kêu lên một tiếng rồi nhìn người thanh niên mặc hoàng bào hỏi

- Trí nhớ của Y Tư kỳ cô nương này đúng là rất tốt Thần Kim mà ta nhắc đến chính là người người vừa nói. Xin hỏi tiếp một câu không biết các vị có biết ông ta và ta có quan hệ gì không?

Thanh niên mặc hoàng bào gật đầu một cái rồi lại nhìn ba người hỏi tiếp.

- Vị huynh đệ này người có chuyện gì thì cứ nói thẳng ra đi đừng vòng vo tam quốc nữa!!

Đông Phương Trường Minh nhìn thanh niên mặc hoàng bào lạnh lùng kêu lên một tiếng.

- Được! Nếu như Đông Phương Trường Minh người đã nói như vậy thì ta cũng không vòng vo nữa Thần Kim mà các người đã gặp không phải ai khác mà chính là cha của Thần Hoa ta. Một vạn năm trước cha ta phụng mệnh các vị Lão Tổ dẫn người đi vào vết nứt không gian ở hai giới Đông - Tây truy bắt Yêu nữ Thần Cơ ban đầu được các cường giả trong Gia tộc trợ giúp cho nên mọi chuyện đều rất tốt đẹp không ngờ vào lúc sắp thành công lại bị ba người các chen vào phá hoại khiến cho cha ta không những bị trọng thương phải rút lui mà sau khi trở về gia tộc còn bị các vị Lão Tổ trong gia tộc trừng phạt nhốt vào Phệ Hồn Tù hơn nghìn năm chịu đủ loại đau khổ!!

Người thanh niên mặc hoàng bào nghe vậy trầm giọng nói.

- Ngày hôm nay nếu số phận đã an bài cho ta gặp được ba người các người ở đây thì đương nhiên ta phải vì cha ta đòi lại công bằng! Đúng không??

Hơi dừng một chút hẳn lại tiếp tục.

- Ầm!

Sau khi nói xong không đợi ba người Đông Phương Trường Minh kịp phản ứng Thần Hoa đã ầm ầm đánh ra một chưởng.

- Hừ!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy hừ nhẹ một tiếng rồi cũng không chậm trễ lập tức tung quyền đánh trả.

- Ầm!

Quyền, chưởng của hai đại cường giả vừa va chạm với nhau lập tức làm cho không gian xung quanh không chịu nổi áp lực vang lên một tiếng nổ lớn.

- Đông Phương Trường Minh không ngờ người chỉ vừa mới trở lại Thiên Giới không bao lâu mà đã đem thực lực khôi phục đến cảnh giới Thần Hoàng đúng là cho người ta phải kinh ngạc a!!

Sau khi dư âm vụ nổ tan đi chỉ thấy Thần Hoa lộ ra vẻ kinh ngạc nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Không cần nói nhiều Thần Hoa nếu người thật sự muốn giao chiến với ta thì cùng lên tinh không đi!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Thần Hoa lạnh lùng kêu lên một tiếng.

- Tốt!

Thần Hoa không sợ hãi chút nào gật đầu một cái sau đó hai đại cường giả đồng thời hóa thành hai đạo hào quang chói mắt bắn thẳng vào sâu bên trong tinh không.

Hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên thấy vậy nhú mày lại nhưng cũng không đuổi theo cái này không phải vì bọn họ không muốn giúp cho phu quân của mình mà là vì bọn họ biết được với chút lực lượng của mình hiện tại nếu nhúng tay vào chẳng những không giúp được Đông Phương Trường Minh mà còn gây cản trở cho hắn.

- Ấm ấm ấm ấm....

Trong chớp mắt hàng vạn ngôi sao trong tinh không đã bị lực lượng của hai đại cường giả phá hủy sau đó chỉ thấy một cái hắc động lớn hơn triệu trượng từ trong hư không hiện ra nuốt cả hai người vào bên trong.

Tiếp theo cái hắc động đó lại điên cuồng hấp thụ tất cả những loại lực lượng xung quanh không ngừng bành trướng ra bốn phía.

Chuyện này vô tình đã làm kinh động đến mười đại cường giả đang quyết chiến bên dưới khiến cho bọn họ đồng thời dừng tay chia làm hai phe đưa mắt nhìn lên cái hắc động trên đầu mình quan sát trận tuyệt thế giữa hai đại cường giả bên trong đó.

- Tê! Thực lực của hai người này thật đáng sợ theo ta thấy thì bọn họ đều đã đạt đến cảnh giới Thần Hoàng trong truyền thuyết rồi!!

Sau một lát chỉ nghe Kim Sí Đại Bàng Thần Vương kinh hãi kêu lên một tiếng không biết có phải do bộ dạng nửa người nửa cốt của hắn mà khi những người xung quanh nghe thấy lời nói của hắn thì đều cảm thấy trong lòng ớn lạnh đến sởn gai ốc.

- Cái gì? Kim Bàng tiên bối không phải ta nghi ngờ lời nói của người

nhưng người không nhầm lẫn đó chứ? Cảnh giới Thần Hoàng trong vòng một vạn năm nay cho dù là ở Đông Phương Thiên Giới hay là Tây Phương Thiên Giới cũng không có ai đạt đến hầu như đã biến thành cảnh giới trong truyền thuyết rồi sao bây giờ lại có thể lại có thể xuất hiện được chứ hơn nữa còn là hai người kia chứ!!

Nam Hải Thần Vương - Lý Đạo Chân hít sâu một hơi cố nén cảm giác sợ hãi trong lòng nhìn Kim Sí Đại Bàng Thần Vương trầm giọng hỏi.

- Hừ! Tiểu tử người cho Kim Bàng ta là ai? Nếu không phải bị tên giặc trọc Như Lai hại mất đi nửa thân thể thì ta đã sớm đột phá cảnh giới Thần Hoàng rồi với nhãn quang của ta sao lại có thể nhận sai được chứ? Chỉ là không biết hai người đó là ai tại sao lại chọn lúc này mà quyết đấu?

Kim Sí Đại Bàng Thần Vương khinh thường kêu lên một tiếng rồi lại thấp giọng tự hỏi.

- Kim Bàng tiền bối, Biểu đệ ta nghĩ có thể nhận biết một trong hai người đang chiến đấu trên đó!!

Đột nhiên lúc này Thần Nam lại kêu lên một tiếng.

- Thần Nam (Biểu ca) người nói thật không? Người đó là ai vậy?

Kim Bàng Thần Vương và Lý Đạo Chân nghe vậy đồng thời nhìn Thần Nam hỏi.

- Nếu ta suy đoán không lầm người thanh niên tóc trắng trên kia rất có thể là Đông Phương Trường Minh một người quen của ta ở Nhân Gian Giới vừa mới Phi thăng cách đây không lâu!!

Thần Nam trịnh trọng kêu lên một tiếng.

- Cái gì? Biểu ca người không đùa đó chứ?

Lý Đạo Chân nghe vậy lộ vẻ kinh hãi hét lên không phải là hắc không tin Biểu ca mình nhưng mà lời nói của Thần Nam thật quá mức kinh người một trong hai đại cường giả đang phát ra uy lực hủy thiên diệt địa trên bầu trời là bạn hữu của hắc hơn nữa còn mới Phi thăng cách đây không lâu. Chuyện này nói ra thử hỏi ai có thể tin được chứ?

- Biểu đệ người có chỗ không biết rồi! Tên Đông Phương Trường Minh này thật ra cũng giống như ta ta đều không phải là người của thời đại này mà là người sinh ra vào một vạn năm trước nhưng khác với ta là trước khi trùng sinh Đông Phương Trường Minh đã có một thời gian Phi thăng tung hoành ở Thiên Giới sau đó bị một cường giả khác mạnh hơn giết chết rồi mới chết đi rồi trùng sinh ở thời đại này!!

Nghe thấy câu nói của Biểu đệ mình Thần Nam không chút hoang mang từ từ giải thích.

- Thần Nam tiểu hữu lời người nói đều là thật chứ?

Sau khi nghe hắc nói xong Sinh Mệnh Nữ Thần - Tạp Mâu ở bên cạnh đột nhiên lên tiếng hỏi.

- Vâng! Những chuyện này là do chính hắc nói cho ta biết tuyệt đối không sai!

Tuy không hiểu tại sao Tạp Mâu lại hỏi như vậy nhưng Thần Nam vẫn gật đầu nói.

- Như vậy thì đúng là hắc rồi!!

Sau khi nghe Thần Nam nói xong Tạp Mâu âm thầm gật đầu nói.

- Tỷ tỷ người người nói là ai vậy?

Sinh Mệnh Nữ Thần - Trân Ny nghe thấy lời nói đó thì nghi hoặc hỏi.

- Muội muội người có còn người có còn nhớ tên hung nhân Bạch Phát Ma Hoàng một vạn năm trước đã xông vào Sinh Mệnh Thánh Thành của chúng ta đại náo một trận hay không?

Tạp Mâu nhìn Trân Ni hỏi.

- Tên hung thần đó không chỉ làm trọng thương di Bối Nhĩ Cách Tỷ của chúng ta mà còn cướp đi Sinh Mệnh Nguyên Tuyền của chúng ta là nỗi sỉ nhục lớn của Sinh Mệnh Thần Hệ việc này làm sao mà muội quên được chứ? Nhưng mà tại sao tỷ lại đột nhiên đề cập đến chuyện này hử không phải đã chết rồi sao?

Trân Ni trầm giọng hỏi.

- Chết? Trân Ni muội suy nghĩ quá đơn giản rồi tuyệt thế cường giả như vậy sao có thể dễ dàng chết được! Trước đây ta đã có được Tổ mẫu cho xem bức họa của hửn một lần rồi dung mạo của Bạch Phát Ma Hoàng quả thật có tám chín phần giống với thanh niên tóc trắng đang chiến đấu trên trời tới tám chín phần cộng thêm những chuyện Thần Nam tiểu hữu vừa nói ta gần như có thể khẳng định kẻ gọi là Đông Phương Trường Minh kia chính là Bạch Phát Ma Hoàng tái sinh!!

Tạp Mâu trầm giọng nói ra một lời nói kinh người.

- Tê!

Những cường giả xung quanh nghe được lời đó thì đồng thời hít sâu một hơi khí lạnh tất cả đều không thể ngờ rằng Đông Phương Trường Minh lại có bối cảnh lớn như vậy.

- Tạp Mâu nếu như lời người nói là thật thì người thanh niên mặc hoàng bào kia là ai mà có thể đấu ngang với Bạch Phát Ma Hoàng?

Quang Minh Thần là người đầu tiên bình tĩnh lại nhìn Tạp Mâu hỏi.

- Chuyện này sao? Ta cũng không biết! Rất có thể là cường giả của một cổ lão gia tộc nào đó có thù oán với Bạch Phát Ma Hoàng! Dù sao hắc năm xưa thụ địch nhiều như vậy bây giờ có một hai cường giả tìm tới báo thù cũng là chuyện bình thường!!

Tạp Mâu suy nghĩ một lúc rồi trả lời.

- Người nói rất đúng! Nhưng tại sao bọn họ lại quyết chiến ở đây?

Quang Minh Chủ Thần nghe vậy gật đầu một cái rồi lại hỏi.

- Cái này sao? Có thể là trùng hợp đi dù sao chúng ta cũng không thể đoán được suy nghĩ của những Lão quái vật này!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 163: Đại Hồn Chiến (4)

- Đông Phương Trường Minh ném thử tuyệt chiêu do ta tự mình sáng chế đi - Thần Hoang Động Thiên Quyền!

Trong lúc đám người Thần Nam đang suy đoán thì trận đại chiến bên trong hắc động cũng đã có biến hóa mới chỉ nghe Thần Hoa hét vang một tiếng đánh ra một quyền về phía Đông Phương Trường Minh.

- Đến đi!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không sợ hãi chút nào kêu lên một tiếng sau đó cũng dốc toàn lực âm âm xuất ra một quyền muốn đánh bay Thần Hoa đi nhưng mà lúc song quyền sắp chạm vào nhau Đông Phương Trường Minh lại cả kinh phát hiện bản thân không ngờ lại giống như trúng phải Thuật Định Thân căn bản không thể phát ra chút lực lượng nào cứ thế để mặc cho thân thể bị một quyền của đối thủ đánh bay đi!!

- Âm âm âm....

Đông Phương Trường Minh như lưu tinh bay ra khỏi hắc động liên tục đụng nát hơn mấy chục ngôi sao cuối cùng mới có thể miễn cưỡng dừng lại được trên một ngôi sao to lớn.

- Vừa rồi là... Thời Gian Pháp Tắc? Người làm cách nào mà lãnh ngộ được nó??

Sau khi ổn định lại thân hình Đông Phương Trường Minh lập tức nhìn

Thần Hoa kinh hãi nói hăn nghĩ thế nào cũng không ngờ được đối thủ của mình hôm nay lại có thể lãnh ngộ được một trong Tam Đại Chí Cao Pháp Tắc.

- Chuyện của ta không cần người quan tâm! Ngoan ngoan chịu chết đi!!

Thần Hoa lạnh lùng kêu lên một tiếng sau đó thân thể không dừng lại chút nào trực tiếp lao ra khỏi hắc động bắn thẳng đến chỗ Đông Phương Trường Minh. Chuyện sở hữu Thời Gian Pháp Tắc chính là bí mật lớn nhất của Thần Hoa cho dù là ở bên trong Thần Gia cũng không có nhiều người biết nhưng mà ngày hôm nay vì giết Đông Phương Trường Minh mà hăn lại không chút do dự bại lộ lá bài tẩy này đủ thấy thù hận của hăn đối với Đông Phương Trường Minh lớn đến mức nào!!

- Muốn giết ta? Tiểu tử người mơ mộng hảo huyền quá rồi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy lộ vẻ khinh thường kêu lên một tiếng cho dù có kinh ngạc trước Thời Gian Pháp Tắc của Thần Hoa nhưng cũng không đại biểu hăn sợ hãi Thời Gian Pháp Tắc dù sao đây cũng không phải là lần đầu tiên hăn đụng độ với nó.

Nhớ lại một vạn năm trước khi Đông Phương Trường Minh vì Ngũ Sắc Linh Nhũ mà đồng ý làm đại diện cho Diệp Gia trong Ngũ Sắc Thể Gia tham dự Tổ Linh Chiến đã từng được lãnh giáo uy lực của Thời Gian Pháp Tắc trong tay Thiếu chủ Huyền Gia - Huyền Vô Hình, ngày hôm đó hăn có thể đánh bại Huyền Vô Hình thì ngày hôm nay đồng dạng cũng có thể đánh bại Thần Hoa. Đây chính là tự tin của Đông Phương Trường Minh hăn!!

- Ấm ấm ấm ấm...

Trong chớp mắt hai đại cường giả lại lần nữa lại bắt đầu đại chiến thanh thế của trận chiến này so với lúc này còn lớn hơn gấp trăm lần không chỉ có

từng tia pháp tắc lực lượng hùng mạnh khuếch tán ra bên ngoài khiến không gian xung quanh không ngừng sụp đổ mà tốc độ của hai người Đông Phương Trường Minh cũng đã tăng lên đến một loại cảnh giới khác khiến cho những người đang đứng xem bên dưới không thể thấy được cái gì!!

- Thần hồn ma phách cổ lão trong thiên địa, xin hãy nghe lời ta triệu hoán, hội tụ về đây....

Đúng lúc này bên trong Tinh Không Cổ Điện lại đột nhiên phát ra một đoạn cổ lão chú ngữ vang vọng khắp đất trời.

- Là Tụ Hồn Chú như vậy là Tinh Không Cổ Trận đã thành rồi. Vũ Hinh cuối cùng cũng chân chính phục rồi! Thật là tốt quá!!

Nghe được đoạn chú ngữ đó đám người Kim Sí Đại Bàng Thần Vương đều lộ ra vẻ hưng phấn Thần Nam càng là không nhịn được ngẩng đầu cười to nói.

Trái ngược với vẻ hưng phấn của hân sắc mặt của bốn người Hiên Viên Thần Vương, Hỗn Thiên Đại Ma Vương, Tuyệt Tình Đại Ma Vương cùng với Như Lai Phật Tổ lại trở nên vô cùng âm trầm bởi vì bọn họ đều hiểu Tinh Không Cổ Trận triệu hoán linh thức đã hoàn toàn thành công muốn ngăn cũng không ngăn được nữa rồi, bây giờ việc duy nhất bọn họ có thể làm là chờ đợi Vô Tình Tiên Tử từ bên trong bước ra mà thôi.

Trong lúc nhất thời tất cả mọi ánh mắt đều tập trung vào cánh cửa Tinh Không Nguyệt Điện.

- Két!

Dưới ánh mắt của quần hùng cánh cửa Tinh Không Nguyệt Điện từ từ mở ra một đạo thân ảnh chậm rãi từ bên trong bước ra nhưng làm cho người ta kinh ngạc là thân ảnh đó không ngờ lại không phải Vô Tình Tiên Tử mà là

lão tăng thân mặc tăng bào khuôn mặt tràn đầy khí tức tường hòa.

- Sư phụ... có phải là người đó không?

Vừa nhìn thấy lão tăng đó bước ra Như Lai Phật Tổ vốn đã chém hết thất tình lục dục đột nhiên run rẩy kêu lên một tiếng.

- A Di Đà Phật đồ đệ chúng ta đã lâu không gặp rồi, ngày hôm nay gặp lại nhìn thấy tu vi của con lại có tiến bộ người làm sư phụ như ta cũng vui cho con!!

Lão tăng nghe được câu hỏi của Như Lai Phật Tổ thì niệm một tiếng phật hiệu rồi nói nhàn nhạt nói.

- Lão ngươi đừng nói vậy tất cả mọi thứ của con đều do người dạy không có người thì cũng không có Như Lai ngày hôm nay!!

Như Lai Phật Tổ chấp hai tay lại nhìn Lão tăng lộ ra vẻ thành kính nói.

- Sư phụ của Phật Tổ? Không lẽ lão tăng trước mắt chính là Thanh Thiện Cổ Phật trong truyền thuyết? Không phải là hắc đã sớm chết rồi sao tại sao bây giờ lại xuất hiện ở đây? Không lẽ là nhờ uy lực Tinh Không Cổ Trận lần nữa trọng tụ linh thức cho nên mới sống lại? Sao lại có thể như vậy được Tinh Không Cổ Trận là ta dùng để cho chân chính Vũ Hình sống lại tại sao bây giờ lại là lão tăng này? Tại sao a??

Thần Nam ở bên cạnh nghe được lời nói của hai người trong lòng lập tức đoán được thân phận của Lão tăng trong lòng vừa kinh vừa sợ thầm nghĩ trước đây hắc nhận được thư do Vô Tình Tiên Tử gửi đến mới biết được nàng chính là Vũ Hình sau khi tu luyện Thái Thượng Vong Tình Lục thuật biến mà thành còn Linh Thi Vũ Hình lại là thân thể trước khi thuật biến hai người vừa là Vũ Hình mà lại không phải là Vũ Hình muốn Vũ Hình chân chính của một vạn năm trước trở lại chỉ có một cách đó là nhờ uy lực kỳ diệu của Tinh

Không Cổ Trận đem hai người phản bản hoàn nguyên hợp hai thành một.

Chính vì vậy mà Thần Nam mới mạo hiểm xông vào Cực Lạc Phật Thổ trộm Xá Lợi Tử của Thanh Thiện Cổ Phật để làm trận nhả khởi động đại trận không ngờ bây giờ lại hóa khéo thành vụng ngược lại làm cho Thanh Thiện Cổ Phật phục sinh còn chân chính Vũ Hình thì lại không thấy đâu đả kích này thử hỏi Thần Nam làm sao có thể chịu nổi!

Nam Hải Thần Vương - Lý Đạo Chân, Kim Sí Đại Bằng Thần Vương, hai tỷ muội Sinh Mệnh Nữ Thần và cả Quang Minh Chủ Thần nghe vậy đều nhíu mày lại nhưng cũng không biết phải nói cái gì để an ủi hẳn.

Mà Thanh Thiện Cổ Phật cũng không để ý tới hẳn sau khi nói mấy lời với đồ đệ Phật Tổ của mình mấy câu ông ta lập tức ngẩng đầu nhìn lên trời tuy rằng bởi vì mới vừa phục sinh cho nên Thanh Thiện Cổ Phật chưa thể khôi phục lại đến mức đỉnh phong chỉ có thực lực Nửa Bước Thần Hoàng nhưng mà đạo hạnh vẫn còn nguyên cho nên vẫn có khả năng quan sát trận chiến đang diễn ra trên tinh không.

- Tiền bối người chính là Thanh Thiện Cổ Phật có phải không?

Cảm nhận được ánh mắt Thanh Thiện Cổ Phật đang nhìn mình Đông Phương Trường Minh hơi nhíu mày một chút rồi lại khôi phục lại vẻ bình thường tiếp tục chuyên tâm ứng chiến nhưng mà đối thủ của hẳn Thần Hoa lại không được như vậy chỉ thấy thân hình của hẳn hơi dừng lại một chút vừa đối phó với thể công của Đông Phương Trường Minh vừa nhìn về phía Thanh Thiện Cổ Phật kêu lên một tiếng.

- Người là ai?

Thanh Thiện Cổ Phật nghe thấy tiếng nói của Thần Hoa thì nhàn nhạt hỏi.

- Tiền bối ta là Thần Hoa đệ tử của Thần Gia ngày hôm nay ta phụng

mệnh của các vị Lão Tổ đến đây bắt tên phản đồ trong Gia tộc là Thần Nam về nhưng mà hiện tại bị cường địch cản trở không thể ra tay không biết tiền bối có thể giúp ta một tay được không?

Thần Hoa nhìn về phía Thanh Thiện Cổ Phật nói.

- A Di Đà Phật bắt Thần Nam là chuyện trong Gia tộc của người sao có thể nhờ bần tăng ra tay được chứ?

Thanh Thiện Cổ Phật nghe vậy lắc đầu một cái nhàn nhạt nói.

- Cổ Phật lời ấy của ngài sai rồi. Không lẽ ngài đã quên trong lúc ngài chưa thành đạo ngày xưa đã từng thiếu Thần gia chúng ta một đại nhân quả bây giờ giúp chúng ta một lần cũng là việc nên làm mà thôi!!

Thần Hoa nhìn Thanh Thiện Cổ Phật trầm giọng nói.

- Hừ! Thần Hoa người nói vậy là có ý gì? Chẳng lẽ là muốn dùng nhân quả ngày xưa ép buộc sư phụ ta làm việc cho người sao?

Như Lai nghe vậy nhìn Thần Hoa tức giận nói.

- Phật Tổ hiểu lầm rồi ta nào dám có ý ép buộc sư phụ người ý của ta là chỉ cần Cổ Phật chịu giúp Thần Gia chúng ta lần này thì nhân quả giữa hai bên chúng ta sẽ chính thức kết thúc!!

Thần Hoa nhìn về phía Thanh Thiện Cổ Phật kêu lên một tiếng.

- Lời này của Thần thí chủ có phải là thật không?

Nghe thấy những lời của Thần Hoa thì trong mắt Thanh Thiện Cổ Phật đột nhiên lóe lên một tia sáng sau đó gấp gáp nhìn hẩn hỏi hiển nhiên đại nhân quả mà Thần Hoa vừa mới nói rất quan trọng với ông ta.

- Lời ta nói tự nhiên là thật nếu Cổ Phật có thể giúp ta bắt được Thần Nam thì không chỉ đại nhân quả của chúng ta sẽ xóa bỏ mà ta còn có thể đại diện Thần Gia hứa với người sau này chỉ cần Cổ Phật yêu cầu Thần Gia chúng ta sẽ giúp người một lần!!

Thần Hoa thấy Thanh Thiện Cổ Phật có vẻ động tâm thì không chút do dự gật đầu xác nhận hơn nữa còn ra thêm một điều kiện hấp dẫn.

- Không chỉ có Cổ Phật hôm nay ở đây ai chịu xuất thủ giúp Thần Hoa ta bắt phản đồ thì sau này Thần Gia chúng ta cũng sẽ vô điều kiện trợ giúp người đó một lần!!

Hơi dừng một chút hắt lại hét vang lên một tiếng.

- Được ta giúp người!

Thanh Thiện Cổ Phật nghe vậy suy nghĩ một chút rồi nhìn Thần Hoa nói tiếp theo đó hóa thành một đạo hào quang màu vàng bắn về phía Thần Nam bốn người Như Lai Phật Tổ, Phá Diệt Đại Ma Vương, Tuyệt Tình Đại ma Vương, Hiên Viên Thần Vương cũng đi theo sau lưng ông ta bọn họ vốn đã là kẻ thù của Thần Nam trong lòng vốn đã muốn trừ khử hẳn để trừ hậu hoạn bây giờ lại nghe thấy lời nói của Thần Hoa đương nhiên không có lý gì không ra tay!!

- Các vị mau ra tay ta không tin hợp lực của năm chúng ta mà lại không ngăn được bọn chúng!!

Kim Sí Đại Bàng Thần Vương thấy vậy vội vàng nhìn những người bên cạnh nói ông ta và Thần Nam tuy chỉ quen nhau một thời gian ngắn nhưng đã trở thành tri kỉ bây giờ nhìn thấy hắn đại nạn lâm đầu đương nhiên không thể không giúp.

- Ừm!

Nam Hải Thần Vương - Lý Đạo Chân nghe vậy không chút do dự gật đầu đồng ý hẳn thân là Biểu đệ của Thần Nam tạm không nói tới chuyện huyết thống từ nhỏ cả hai đã có giao tình rất tốt thì với tính cách của Lý Đạo Chân hẳn đương nhiên sẽ đứng về phía Biểu ca mình. Cho dù đối thủ có là Thần Gia trong truyền thuyết cũng giống như vậy!!

- Hai vị lần này ba người chúng ta đến Phương Đông chỉ là giúp nàng phòng thủ Tinh Không Nguyệt Điện đến khi Tinh Không Cổ Trận hoàn thành, bây giờ đại trận đã thành chúng ta không còn lý do gì ở lại đây nữa. xin cáo từ rồi!!

Hai người Lý Đạo Chân và Kim Bằng Thần Vương nghĩa khí ngút trời một lòng muốn bảo vệ Thần Nam đúng là rất đáng quý nhưng đáng tiếc không phải ai cũng như bọn họ chỉ nghe Sinh Mệnh Nữ Thần - Tạp Mâu cao giọng kêu lên một tiếng sau đó mặc kệ phản ứng của bọn họ cùng với muội muội Trân Ni của mình và Quang Minh Chủ Thần hóa thành ba đạo hào bay về phía Tây Phương Thiên Giới.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 164: Vô Tình - Vũ Hình!

Kim Sí Đại Bàng Thần Vương và Lý Đạo Chân nhìn thấy hành động của ba vị Tây Phương Chủ Thần tự nhiên giận dữ vô cùng không ngừng mắng chửi bọn họ là loại không có nghĩa khí lâm trận bán đứng đội hữu đồng thời trong lòng cũng không khỏi âm thầm lo lắng cho an toàn của Thần Nam.

- Hai vị đạo hữu đừng lo đã có bọn ta đến giúp hai người đây!!

Đúng lúc Kim Bàng Thần Vương và Lý Đạo Chân đang khổ não một tiếng nói thanh thoát đột nhiên vang lên bên tai bọn họ tiếp theo đó chỉ thấy ba đạo thân ảnh một nam hai nữ từ phía xa bay tới trước mặt hai người.

- Các vị là ai tại sao lại muốn giúp bọn ta?

Kim Bàng Thần Vương nhìn thấy ba đại cường giả đột nhiên xuất hiện thì lộ ra vẻ đề phòng cất tiếng hỏi.

Lý Đạo Chân ở bên cạnh cũng lộ cảnh giác nhìn ba người phản ứng này của bọn họ tuy có hơi quá đáng nhưng cũng là hiển nhiên mà thôi lúc bản thân đang gặp nguy hiểm bỗng nhiên có ba người không quen không biết từ đâu xuất hiện nói sẽ giúp mình vượt qua khó khăn có ai mà không nghi ngờ chứ?

- Hai vị đừng lo chúng ta sở dĩ hiện thân giúp các người không phải là vì cái gì khác mà chỉ vì chúng ta có chung một kẻ địch. Tục ngữ có câu " kẻ thù của kẻ thù chính là bạn của mình " chúng ta giúp các vị cũng là chuyện hiển nhiên mà thôi! Không phải sao??

Người thiếu nữ dẫn đầu trong ba người vừa mới xuất hiện nhìn thấy phản ứng của Kim Bằng Thần Vương và Lý Đạo Chân thì mỉm cười lộ ra một hàm răng trắng bóc nói.

- Chúng ta có cùng một kẻ địch? Không lẽ người mà các vị muốn nói đến là Thanh Thiện Cổ Phật?

Kim Bằng Thần Vương nghe vậy nghi hoặc hỏi.

- Thần Vương đoán sai rồi chúng ta và Thanh Thiện Cổ Phật chưa từng gặp qua sao lại có thể kết thù oán với hãn. Kẻ địch mà chúng ta muốn nói đến là Thần Hoa!!

Người thiếu nữ nghe thấy lời nói của Kim Bằng Thần Vương thì lắc đầu nói.

- Kẻ địch của Thần Hoa? Ở nơi này kẻ địch của Thần Hoa chỉ có hai người đó chính là Thần Nam và Bạch Phát Ma Hoàng, Thần Nam không thể nào có loại bằng hữu như vậy nếu không hãn cũng không cần đi nhờ ba tên Chủ Thần Phương Tây kia. Xem ra ba người này rất có thể là người của vị Bạch Phát Ma Hoàng kia rồi!!

Trong lòng Kim Bằng Thần Vương âm thầm suy nghĩ.

Mà sự thật cũng đúng như vậy ba người vừa mới xuất hiện không phải ai khác mà chính là hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên cùng với Cự Nhân Vương - Cát Hồng.

- Cát Hồng người ở đây trợ giúp hai vị Thần Vương đối phó với đám người Như Lai Phật Tổ, Thanh Thiện Cổ Phật cứ ta và Nhược Yên!

Lúc này chỉ nghe Nạp Lan Nhược Thủy nhìn Cát Hồng trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó cùng với Nạp Lan Nhược Yên hóa thành hai đạo hào

quang bay đến trước mặt Thanh Thiện Cổ Phật.

- Khi xưa bần tăng đã có nghe nói đến bên cạnh Bạch Phát Ma Hoàng luôn có hai vị hồng nhan tri kỷ thực lực phi phàm đi cùng hôm nay có cơ hội được gặp mặt đúng là vinh hạnh. Không biết phải xưng hô với hai vị như thế nào?

Nhìn thấy hai người bay về phía mình Thanh Thiện Cổ Phật cũng không vội vàng động thủ mà là chấp hai tay lại nhàn nhạt hỏi một tiếng.

- Tiểu nữ Nạp Lan Nhược Thủy bên cạnh là tiểu muội Nạp Lan Nhược Yên hai người chúng ta từ lâu được nghe Phật pháp của Thanh Thiện Cổ Phật cao thâm vô cùng ngay từ kiếp trước cũng đã có ý muốn đến Cực Lạc Phật Thổ cùng ngài luận đạo một phen đáng tiếc vì gặp phải Đại Phá Diệt cho nên không thể thực hiện được. Không ngờ hiện tại vừa trùng sinh trở lại đã được gặp Cổ Phật ở đây đúng là may mắn không biết là ngài có thể cùng hai tỷ muội ta luận đạo chỉ điểm Phật pháp cho chúng ta hay không?

Nạp Lan Nhược Thủy mỉm cười nhìn Thanh Thiện Cổ Phật nói.

- Nếu hai vị đã có nhã ý như vậy thì xin mời đi theo bần tăng!

Thanh Thiện Cổ Phật nghe vậy nhúu chặt mày lại một chút rồi chấp tay nói.

Với lịch duyệt của ông ta đương nhiên có thể nhìn ra hai tỷ muội Nạp Lan này căn bản không phải là tìm mình vì luận đạo gì mà là muốn cản trở không để bản thân ra tay với Thần Nam.

Nếu không có hai tỷ muội này nhúng tay Thanh Thiện Cổ Phật tự tin với bản lĩnh của mình có thể dễ dàng bắt được Thần Nam nhưng nếu bọn họ nhúng tay thì lại khác Thanh Thiện Cổ Phật dù tự tin đến đâu cũng sẽ không cho rằng mình có thể ra tay bắt người trước mặt hai đối thủ đồng cấp trừ khi

liều mạng lưỡng bại câu thương.

Thanh Thiện Cổ Phật đồng ý trợ giúp Thần Hoa phần nhiều cũng chỉ vì trả hết đại nhân quả năm đó hấn thiếu Thần Gia mà thôi còn nếu muốn hấn vì Thần Hoa mà phải liều mạng thì tuyệt đối là không thể nào. Nhưng ông ta cũng không thể vì sự xuất hiện của hai tử muội Nạp Lan mà rút lại lời hứa lúc trước nếu làm như vậy sau này Thanh Thiện Cổ Phật nhất định khó sẽ mà yên ổn với Thần Gia.

Lời đề nghị luận đạo của Nạp Lan Nhược Thủy đưa ra vừa đúng lúc lại giúp ông ta giải quyết vấn đề khó khăn này bởi vì làm vậy bề ngoài ông ta bị cầm chân nhưng hai người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên đồng dạng cũng không thể đi đâu được hai bên coi như là kiềm chế lẫn nhau.

Như vậy sau này cho dù Thần Gia tìm Thanh Thiện hỏi tội ông ta cũng có thể nói là bản thân vì kiềm chế hai tử muội Nạp Lan không cho bọn họ nhúng tay cứu Thần Nam mới không thể ra tay giúp Thần Hoa bắt lấy phản nghịch như vậy tin rằng Thần Gia cũng không thể làm gì ông ta.

- Mời Cổ Phật!

Nạp Lan Nhược Thủy nhìn thấy Thanh Thiện Cổ Phật đồng ý với đề nghị của mình thì mỉm cười vung tay lên nói.

- Mời!

Thanh Thiện Cổ Phật gật gật đầu một cái sau đó ba người đồng thời hóa thành ba đạo hào quang tiến về phía xa " luận đạo ".

- Như Lai sư phụ người làm sao vậy? Sao lại đồng ý luận đạo với hai yêu nữ đó chứ? Đáng lý ra phải lập tức tiêu diệt bọn chúng mới đúng!!

Nhìn thấy cảnh đó Phá Diệt Đại Ma Vương tức giận nhìn Như Lai Phật

Tổ quát lên một tiếng.

- Phá Diệt sư phụ ta quyết định thế nào là chuyện của ông ấy, không đến lượt tên tà ma ngoại đạo như người phê phán!!

Như Lai Phật Tổ nhìn Phá Diệt Đại Ma Vương trầm giọng nói.

- Người...

Nghe thấy Như Lai gọi mình là tà ma ngoại đạo trong lòng Phá Diệt Đại Ma Vương tự nhiên tức giận vô cùng theo bản năng lập tức muốn mở miệng cãi lại.

- Đủ rồi! Phá Diệt, Như Lai đây không phải là lúc cãi nhau việc quan trọng bây giờ là phải bắt lấy Thần Nam giao cho Thần Hoa trước đã sau đó các người muốn làm gì thì làm cũng chưa muộn!!

Nhưng mà hắn còn chưa kịp lên tiếng Tuyệt Tình Đại Ma Vương ở bên cạnh đã lên tiếng cản lại.

- Đúng vậy!

Hiên Viên Thần Vương ở bên cạnh cũng lên tiếng.

- Hừ!

Nghe được lời đó cho dù trong lòng Phá Diệt Đại Ma Vương có không phục cũng phải cố nhịn lại hung hăng hừ lạnh một tiếng sau đó cả bốn người cùng lúc động thủ muốn bắt lấy Thần Nam.

Nhưng mà Kim Sí Đại Bàng Thần Vương sao có thể để bọn họ như nguyện vừa thấy bốn người động thủ ông ta lập tức cùng với Nam Hải Thần Vương - Lý Đạo Chân và Cát Hồng tiến lên ngăn lại.

- Âm ầm ầm...

Bảy đại Thần Vương cấp cường giả lại đại chiến trên không trung tuy lần này bên Như Lai Phật Tổ chiếm ưu thế về nhân số nhưng do Hiên Viên Thần Vương đã bị Thần Nam đánh trọng thương từ trước chỉ có thể phát huy ra ba bốn thành thực lực không giúp ích được gì nhiều cho đồng bạn cho nên trong lúc nhất thời hai bên vẫn lâm vào thế giằng co như cũ không bên nào làm gì được bên nào.

- Khốn kiếp!

Thần Hoa đang ở trên tinh không nhìn thấy cảnh này không nhịn được thầm mắng một tiếng ban đầu hắn tưởng rằng có Thanh Thiện Cổ Phật trợ giúp là có thể dễ dàng bắt được Thần Nam để cho bản thân có thể chuyên tâm đối phó với cường địch Đông Phương Trường Minh không ngờ nửa đường lại bị hai tử muội Nạp Lan chen ngang phá hủy tất cả, bây giờ lại chỉ còn nửa ngày nữa là đến thời gian mà các vị Lão Tổ trong Gia tộc đặt ra cho hắn nếu đến lúc đó vẫn chưa thể đem Thần Nam mang về thì hắn nhất định cũng sẽ giống như phụ thân Thần Kim của hắn vì thất trách mà bị ném Phệ Hồn Tù!

- Không... không... dù thế nào ta cũng không thể bị giam vào Phệ Hồn Tù! Tuyệt đối không thể!!

Nghĩ đến thảm cảnh của phụ thân sau khi ra khỏi Phệ Hồn Tù Thần Hoa chỉ cảm thấy toàn thân ớn lạnh trong lòng không ngừng tự nói với bản thân mình tiếp theo đó trong mắt hắn đột nhiên lộ ra một tia quyết tuyệt hai tay liên tục vung lên đánh ra từng thủ ấn huyền ảo.

- Ra!

Sau một lát chỉ nghe Thần Hoa quát lớn một tiếng há miệng phun ra một sợi dây xích màu đen tuyền.

- Đây là... Khốn Thiên Tác... không đúng Khốn Thiên Tác đang dùng để phong ấn Tà Tổ thứ này cùng lắm chỉ là một món linh bảo phục chế của nó mà thôi! Muốn dùng nó đối phó ta Thần Hoa người quả thật mơ mộng hão huyền rồi!!

Nhìn thấy sợi dây xích màu đen xuất hiện trên mặt Đông Phương Trường Minh hiện lên vẻ kinh ngạc không thể che dấu được nhưng rất nhanh đã khôi phục lại bình thường trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Ha ha ha... Đông Phương Trường Minh người không hổ danh là Bạch Phát Ma Hoàng ánh mắt sắc bén lắm, sợi dây xích này tên là Tuyệt Thần Tác là bảo vật do ta mô phỏng Khốn Thiên Tác mà chế thành uy lực tuy không bằng bản chính nhưng dùng để đối phó người cũng đủ rồi!!

Thần Hoa cười lạnh một tiếng sau đó vung tay một cái Tuyệt Thần Tác trong tay hắt lập tức hóa thành ngàn vạn đạo dây xích phô thiên cái địa cùng lúc bắn về phía Đông Phương Trường Minh.

- Vũ Trụ Trong Lòng Bàn Tay!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trong mắt hiện lên vẻ ngưng trọng tuy ngoài mặt hăn tỏ vẻ không để Tuyệt Thần Tác vào mắt nhưng thật ra trong lòng vô cùng trọng thị bảo này vừa ra tay đã dùng ngay thần thông mạnh nhất của mình.

- Âm ầm ầm ầm.....

Trong lúc nhất thời chỉ thấy trước mặt Đông Phương Trường Minh xuất hiện ngàn vạn ngôi sao những ngôi sao này cùng lúc phát ra ánh sáng chói mắt đan thành một tấm lưới lớn khóa chặt Tuyệt Thần Tác lại.

- Hừ!

Thần Hoa thấy vậy sắc mặt trầm xuống khép hai ngón tay lại điểm vào vị trí trái tim của mình một cái từ trong đó rút một giọt máu màu hoàng kim phát ra từng đợt dao động năng lượng hùng mạnh. Giọt máu màu hoàng kim vừa xuất hiện sắc mặt của Thần Hoa lập tức trở nên trắng bệch.

- Rút lấy Tâm Huyết của mình. Thần Hoa người không phải muốn dùng Tâm Huyết Tế Bảo đó chứ?

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy hành động của Thần Hoa thì cả kinh kêu lên một tiếng Tâm Huyết Tế bảo là pháp quyết mạnh nhất trong các loại Huyết Tế một khi sử dụng sẽ làm cho uy lực của linh bảo tăng lên gấp đôi nhưng đồng thời hậu quả của nó cũng là lớn nhất sau khi sử dụng không chỉ làm cho thân thể chủ nhân suy yếu vô cùng mà món linh bảo được Tế Bảo cũng sẽ bị phá hủy.

- Đi!

Thần Hoa không trả lời câu hỏi của Đông Phương Trường Minh ngón tay điểm một cái đem giọt máu đó bắn lên trên Tuyệt Thần Tác hãn vậy mà lại thật sự thi triển Tâm Huyết Tế Bảo.

- Âm!

Tuyệt Thần Tác vừa bị giọt Tâm Huyết đó bắn trúng lập tức phát ra hào quang chói mắt ầm ầm phá tan những ngôi sao xung quanh bắn thẳng tới trước mặt Đông Phương Trường Minh nhân lúc hãn vẫn còn kinh ngạc trời chật lầy hãn lại.

- Vút!

Sau khi làm xong tất cả Thần Hoa không tiếp tục truy kích nữa mà chuyển hướng rời khỏi tinh không bay thẳng về phía Thần Nam vẫn còn ngơ ngác ở dưới mặt đất lựa sau một lúc suy tính lựa chọn giữa tương lai bản thân và báo

thù cho phụ thân cuối cùng hắn cũng đã lựa chọn tương lai của bản thân mình theo suy nghĩ của hắn thù của phụ thân có thể để sau này từ từ báo chứ bản thân tuyệt đối không thể bước vào Phệ Hồn Tù.

- Ngang ngang ngang....

Tử Kim Thần Long và Long Bảo Bảo đang bảo vệ hai bên người Thần Nam nhìn thấy Thần Hoa bay tới thì lập tức điên cuồng gầm thét xông lên ngăn cản nhưng mà bọn chúng ngay cả Thần Vương cảnh giới cũng chưa đạt đến sao có thể ngăn cản cao thủ cấp số như Thần Hoa chứ? Cho dù là hắn đang bị trọng thương cũng như vậy trong chớp mắt cả hai đã bị hắn đánh bay ra xa!!

- Ha ha ha.... Thần Nam cuối cùng ta cũng đã bắt được ngươi rồi!!

Thần Hoa không chút trở ngại bay đến trước mặt Thần Nam ha ha cười nói.

- Ầm!

Nhưng mà đúng lúc hắn muốn đưa tay bắt lấy Thần Nam thì đột nhiên lại có một luồng khí thế kinh thiên động địa từ trong Tinh không Nguyệt Điện phát ra đẩy lùi hắn lại.

Khi Thần Hoa ổn định thân hình nhìn lại thì chỉ thấy trước Tinh Không Nguyệt Điện không biết từ lúc nào đã xuất hiện một đạo thân ảnh, người đó không ngờ lại chính là Vô Tình Tiên Tử - Vũ Hình mà mọi người cho là đã hồn phi phách tán!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 165: Cổ Nhân

- Vô Tình Tiên Tử người... người.... sao lại có thể ở đây chứ? Không phải người đã hồn bay phách tán vì bị Thanh Thiện Cổ Phật phá hỏng Tinh Không Cổ Trận hay sao?

Nhìn thấy Vũ Hinh xuất hiện trên mặt Thần Hoa lộ ra vẻ kinh hãi vô cùng kêu lên một tiếng.

- Ha... Thần Hoa người thì biết cái gì chứ? Không phải là Thanh Thiện Cổ Phật phá hỏng Tinh Không Cổ Trận của ta mà là hai người chúng ta cùng nhau sử dụng Tinh Không Cổ Trận để sống lại chẳng qua là ông ta ra ngoài trước còn ta thì vẫn ở trong trận dung hợp với thân thể kiếp trước của mình cho nên mới ra ngoài trễ một chút thôi!!

Vũ Hinh mỉm cười nhìn Thần Hoa nói.

Ở bên cạnh Vũ Hinh bỗng nhiên xuất hiện một luồng ánh sáng chói lòa ở bên trong đó chính là một thiếu nữ bất luận là dung mạo hay là khí chất cũng đều tuyệt đối không kém Vũ Hinh một chút nào.

- Đạm Đài Tuyền!

Thần Hoa dường như cắn chặt răng nói ra thân phận của người vừa xuất hiện.

- Thần Hoa công tử chúng ta đã lâu không gặp rồi! Không biết hôm nay người Thần Gia các người đến Đạm Đài Đạo Tràng của ta là vì cái gì?

Đạm Đài Tuyền mỉm cười một cái rồi lại lộ vẻ nghi hoặc nhìn Thần Hoa dò hỏi.

Đồng thời lúc này phía sau lưng nàng cũng có thêm ba bóng người nữa xuất hiện mỗi người đều là một Thần Vương cấp cao thủ bọn họ chính là ba Phó Đạo Chủ của Đạm Đài Đạo Tràng lúc trước đã cùng với Đạm Đài Tuyền chủ trì Tinh Không Cổ Trận.

- Đạm Đài Tuyền, Vô Tình Tiên Tử ngày hôm nay ta đến đây là phụng mệnh các vị Lão Tổ trong gia tộc lòng bắt tên phản đồ Thần Nam hy vọng các người đừng cản trở ta!!

Đối với thái độ giả mù sa mưa của Đạm Đài Tuyền trong lòng Thần Hoa vô cùng giận dữ nhưng mà bên ngoài vẫn cố tỏ vẻ điềm nhiên nói hiển nhiên dù là đã ở vào tình thế nguy cấp này hắn vẫn không muốn đắc tội với Đạm Đài Tuyền.

Nguyên nhân của chuyện này là bởi vì thông qua mạng lưới tình báo dày đặc của Thần Gia Thần Hoa đã biết được Đạm Đài Tuyền chính là một trong bảy phần linh hồn của Thất Tuyệt Thiên Nữ trong truyền thuyết chuyển thế điều này cũng có nghĩa là chỉ cần cho Đạm Đài Tuyền đủ thời gian thì nàng ta gần như trăm phần trăm chắc chắn có thể thành tựu Thiên Cấp cường giả cho dù Thần Hoa cuồng ngạo đến mấy thì nếu không phải bất đắc dĩ hắn cũng không muốn đắc tội với một Thiên Cấp cường giả tương lai!!

- Thần công tử nếu là yêu cầu khác thì ta có thể đáp ứng người nhưng mà nếu người muốn bắt lấy Thần Nam thì thật xin lỗi ta không thể đáp ứng người được bởi vì hắn không chỉ là bằng hữu của ta mà còn là phu quân của Vô Tình muội muội của ta nữa! Xin người mau trở về đi!!

Đáng tiếc Đạm Đài Tuyền lại không cho Thần Hoa toại nguyện sau khi nghe hắn nói xong nàng ta trực tiếp lên tiếng cự tuyệt nói.

- Người nói cái gì?

Thần Hoa trầm giọng quát lên một tiếng.

- Ta nói cái gì không phải người đã nghe rõ rồi sao? Nếu người muốn động thủ thì ta có thể hoan nghênh bất cứ lúc nào, nhưng mà bây giờ ta khuyên người tốt nhất nên ứng phó chuyện phiền phức của bản thân trước đi thì tốt hơn!!

Đạm Đài Tuyền lộ vẻ ngạo nghễ nói.

- Ầm!

Nàng ta vừa dứt lời thì trên tinh không lập tức vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa Thần Hoa quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy Đông Phương Trường Minh đã phá tan phong tỏa của Tuyệt Thần Tác đang dùng ánh mắt lạnh lùng như là hàn băng vạn năm khóa chặt toàn thân hắn.

Nhìn thấy ánh mắt của đó sắc mặt Thần Hoa trở nên vô cùng âm trầm hẳn có thể cảm nhận được nếu bây giờ thật sự động thủ thì hắn sẽ bị ba người Đông Phương Trường Minh, Đạm Đài Tuyền, Vô Tình Tiên Tử liên thủ tấn công đến lúc đó hẳn chắc chắn không chiếm được một chút ưu thế nào ngược lại còn phải trả một cái giá cực kỳ đắt nói không chừng còn phải mất mạng nhưng nếu lựa chọn rút lui thì sau khi trở lại Thần Gia hắn cũng sẽ bị ném vào Phệ Hồn Tù sống không bằng chết. Thật ra phải làm thế nào mới phải đây?

Nhất thời Thần Hoa lâm vào tình thế vô cùng khó xử không biết phải làm như thế nào.

- Thần Hoa trở về đi!

Đúng lúc này trong đầu Thần Hoa đột nhiên lại vang lên một tiếng nói.

- Ngũ Tổ là người sao?

Thần Hoa nghe được âm thanh đó thì kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Ủm! Chính là ta đây bây giờ kế hoạch của Gia Tộc có chút thay đổi người không cần phải bắt Thần Nam nữa mau trở về đi!!

Thần Gia Ngũ Tổ trầm giọng nói.

- Vâng!

Thần Hoa nghe thấy âm thanh đó thì không cần suy nghĩ lập tức gật đầu một cái.

Sau đó hần lại dùng ánh mắt oán hận nhìn thoáng qua Đông Phương Trường Minh một chút rồi hóa thành một đạo hào quang bắn lên trên trời.

Bốn người Như Lai Phật Tổ đang giao chiến ở phía xa nhìn thấy cảnh đó tuy không hiểu chuyện gì xảy ra nhưng cũng lập tức hóa thành bốn đạo hào quang đem theo thuộc hạ của mình phá không bay đi bởi vì bốn người bọn họ đều hiểu rằng không có Thần Hoa áp trận với thực lực của bọn họ nếu còn tiếp tục ở lại đây thì sẽ chết chắc.

- Hoan hô!

Đệ tử Đạm Đài Đạo Tràng nhìn thấy như vậy thì đồng loạt hoan hô lúc đầu khi bị tứ đại thế lực liên thủ tấn công bọn họ đã nghĩ bản thân chết chắc không nghĩ tới bây giờ toàn bộ kẻ địch đều đã bị bức lui hơn nữa còn có thêm một Thần Hoàng cường giả nữa!

Kim Sí Đại Bạng Vương và Lý Đạo Chân ở trên bầu trời thấy vậy cũng lộ ra vẻ mỉm cười.

- Đông Phương huynh tiểu nữ xin đa tạ huynh đã ra tay viện trợ!

Vũ Hình đứng trước cửa Tinh Không Nguyệt Điện ngẩng đầu lên nhìn Đông Phương Trường Minh đang ở trên tinh không chấp tay trịnh trọng nói nếu không phải có Đông Phương Trường Minh bảo hai người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên cùng với Cát Hồng kịp thời ra tay cứu viện thì rất có thể phu quân của nàng đã bị Thần Hoa bắt đi lúc này nàng ta tự nhiên cho hẳn đầy đủ tôn trọng.

- Vũ Hình Tiên tử người không cần nói như vậy Thần Hoa là kẻ địch của các người cũng là kẻ địch của ta tục ngữ nói " kẻ địch của kẻ địch chính là bạn của mình " ta giúp các người là chuyện hiển nhiên. Huống chi một vạn năm trước cũng vì một chương vô tình của ta cho nên người mới bỏ lỡ cơ hội Phi thăng không thể không mạo hiểm tu luyện cấm thuật Thái Thượng Vong Tình Lục hôm nay ta giúp người bảo vệ Thần Nam một lần coi như là trả lại món nợ đó cho người, từ hôm nay chúng ta không ai nợ ai như thế nào hả?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Được! Cứ quyết định như vậy đi!!

Vũ Hình nghe vậy tán đồng nói.

- Rất tốt! Như vậy ta cáo từ rồi! Cát Hồng về thôi!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái rồi nhìn Cát Hồng kêu lên một tiếng.

- Vâng!

Cát Hồng nghe thấy mệnh lệnh của chủ nhân thì kêu to một tiếng sau đó hóa thành chân thân công Đông Phương Trường Minh hóa thành một chùm hào quang chói mắt bắn thẳng về hướng tây nam.

- Thanh Thiện Cổ Phật mọi chuyện đã xong, tỷ muội bọn ta cũng không làm phiền người nữa xin cáo từ rồi! Nếu có cơ hội lần sau chúng ta sẽ tiếp tục luận đạo!!

Hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên đang ngồi luận đạo với Thanh Thiện Cổ Phật nhìn thấy đạo hào quang đó thì cùng kêu lên một tiếng sau đó bay lên trời.

- Ừm!

Thanh Thiện Cổ Phật thấy vậy cũng không lên tiếng ngăn cản chỉ gật đầu một cái rồi cũng hóa thành một đạo hào quang bay theo một hướng khác.

Rất nhanh Đạm Đài Đạo Tràng đã lần nữa khôi phục lại vẻ yên tĩnh thanh bình trước đây như chưa từng có trận đại chiến nào xảy ra nhưng những chuyện ở đây cho dù có muốn che dấu cũng không che dấu được rất nhanh đã truyền khắp Thiên Giới khiến cho tất cả Tiên Thần một phen khiếp sợ.

Ai cũng không ngờ được trong ngày Vô Tình Tiên Tử sống lại lại là một trận phong ba lớn nhất trong lịch sử Thiên Giới nghìn năm qua đầu tiên là bốn đại cường giả Như Lai Phật Tổ, Hiên Viên Thần Vương, Hỗn Thiên Đại Ma Vương, Tuyệt Tình Đại Ma Vương cùng nhau mang quân tấn công Đạm Đài Đạo Tràng phát sinh đại chiến với Kim Bồng Thần Vương, Nam Hải Thần Vương - Lý Đạo Chân, hai tỷ muội Sinh Mạng Chủ Thần Tạp Mâu - Trân Ny, Quang Minh Chủ Thần của Phương Tây cùng với thanh niên cao thủ Thần Nam do Đạm Đại Tuyền mời đến, sau đó Bạch Phát Ma Hoàng vốn tưởng rằng đã chết vạn năm trước đột nhiên xuất hiện đại chiến với truyền nhân của Thần Gia trong truyền thuyết rồi. Việc Thanh Thiện Cổ Phật và Vô Tình Tiên Tử đồng thời sống lại càng làm cho tình thế trở nên hỗn loạn thêm tuy hiện tại tất cả đã kết thúc trong êm đẹp nhưng mà chỉ cần là người sáng mắt đều biết đây chỉ là một mở đầu những ngày tháng tiếp theo nhất định sẽ ngày càng có nhiều đại sự kinh thiên hơn xảy ra.

Trong lúc nhất thời các đại tông phái trên Thiên Giới đều có một loạt những hành động nhằm tự bảo vệ bản thân mình một mặt bọn họ liên kết với nhau tạo thành các loại liên minh công - thủ một mặt khác lại âm thầm phái nhân lực phủ xuống Nhân Gian Giới điều tra thông tin về các loại bí địa cổ xưa để có thể dựa vào các loại bảo vật trong đó tăng thêm chút thực lực cho bản thân hay không.

Bởi vì tất cả mọi người đều hiểu một đạo lý lưu truyền thiên cổ đó là chỉ có có đủ thực lực mới có thể nắm chắc mọi thứ mình đang có trong tay.

.....

Nhưng mà tất cả những chuyện này đều không liên quan gì đến ba người Đông Phương Trường Minh sau khi rời khỏi Đạm Đài Đạo Tràng ba người bọn họ trực tiếp cười trên Cát Hồng đi thẳng một mạch trở về Cửu Nguyên Sơn.

- Chân Chủ hai vị tiểu thư cuối cùng các người cũng trở về rồi, thuộc hạ đợi các người thật khổ a!!

Lục Cuồng đang đứng chờ sẵn bên ngoài Thi Hoàng Điện vừa nhìn thấy hình bóng của ba người thì vui mừng kêu lên.

- Lục Cuồng có chuyện gì tại sao người lại đợi bọn ta ở đây?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy nghi hoặc hỏi.

- Bẩm Chân Chủ mấy ngày trước có một vị khách thần bí đến đây tự xưng là cố nhân của ngài đến tìm thuộc hạ không dám tự mình quyết định cho nên mới cần chờ ngài!!

Lục Cuồng gấp gáp nói.

- Cỗ nhân của ta?

Đông Phương Trường Minh nhú chặt mày lại bản thân hăn xưa nay vốn không am hiểu giao tiếp cho nên có rất ít bạn bè bây giờ trải qua một vạn năm ngoài mấy người như Thần Nam, Vũ Hình, Đạm Đài Tuyền thì còn có cỗ nhân nào chứ? Không lẽ là kẻ thù năm xưa tới tìm ta báo thù giống như Thần Hoa?

Đông Phương Trường Minh âm thầm suy nghĩ.

- Được rồi! Người mau dẫn ta đến gặp người " cỗ nhân " đó đi!!

Tuy nhiên ngoài mặt hăn vẫn nhìn Lục Cuồng trầm giọng nói.

- Vâng Chân Chủ!

Lục Cuồng nghe vậy cung kính gật đầu một cái rồi quay đầu bước đi ba người Đông Phương Trường Minh cũng lập tức đuổi theo hăn.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 166: Tà Tổ Xuất Thế

Bốn người rất nhanh đã đi đến trước một gian đại sảnh chuyên dùng để tiếp khách bên trong Thi Hoàng Điện vừa tiến vào trong Đông Phương Trường Minh chỉ thấy một hắc y nhân đầu đội mũ đen đang đứng đợi sẵn.

- Vị đạo hữu này xin hỏi người là?

Hắn đảo mắt cẩn thận quan sát hắc y nhân một lần rồi trầm giọng hỏi.

- Ha ha ha... Tiểu sư đệ người không nhận ra ta hay sao?

Hắc y nhân nghe vậy vừa cười vừa kéo chiếc mũ đen trên đầu để lộ dung mạo của mình ra.

- Vương.... sư huynh là người sao?

Đông Phương Trường Minh nhìn dung mạo của đối phương thì không nhận được kinh ngạc kêu lên thì ra hắc y nhân trước mắt không phải người khác mà chính là Vương Bản Sơ - Vương sư huynh của hắn.

- Ha ha ha... Tiểu sư đệ ta còn tưởng người đã thật sự quên người làm sư huynh này rồi chứ!

Wong Bản Sơ bước tới nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Vương sư huynh người thật biết nói đùa tiểu đệ làm sao mà quên huynh được!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kêu lên một tiếng rồi cả hai người ôm chầm lấy nhau cùng cười lớn.

- Trường Minh người này là ai vậy?

Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nạp Lan Nhược Yên ở bên cạnh thấy lộ vẻ tò mò hỏi bọn họ ở bên cạnh Đông Phương Trường Minh đã lâu nhưng chưa bao giờ thấy hân thất thố như vậy.

- Nhược Thủy, Nhược Yên đây là Vương Bản Sơ - Vương sư huynh của ta lúc ta còn ở Phá Diệt Đạo ngoài Tổ Gia gia và Gia gia ra huynh ấy chính là người tốt với ta nhất!

- Vương sư huynh hai người này là Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên là vợ của tiểu đệ!

Đông Phương Trường Minh lập tức giới thiệu ba người với nhau tiếp theo đó bọn họ lại khách sáo với nhau thêm một hồi rồi đều mới phân chia chủ thứ ngồi xuống.

- Vương sư huynh năm đó sau khi ta Phi thăng đã xảy ra những chuyện gì vậy? Huynh hãy nói cho ta biết đi!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Vương Bản Sơ hỏi.

- Ai! Tiểu sư đệ không dấu gì người năm đó sau khi người Phi thăng năm đại Tà đạo vì chuyện người giết chết Tông chủ của bọn họ mà cùng nhau liên kết tạo thành liên minh thảo phạt Phá Diệt Đạo chúng ta. Khiến cho chúng ta tổn thất nặng nề ngoài ta ra chín vị Trưởng lão khác trong tông đều lần lượt tử trận đệ tử cấp thấp cũng tổn thất đến sáu bảy thành nếu không phải cuối cùng có các Trưởng lão trên Thiên Giới can thiệp buộc hai bên phải giảng hòa thì e rằng đạo thống Phá Diệt Đạo ở Nhân Gian Giới của chúng ta đã bị tiêu diệt trong trận chiến đó rồi!!

Vương Bản Sơ thở dài một tiếng rồi từ từ nói.

- Sư huynh thật xin lỗi tất cả đều là do đệ không tốt. Hại tới mọi người rồi!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy im lặng một lúc lâu sau đó lộ vẻ ái náy nhỏ giọng nói hẳn hoàn toàn không ngờ vì một hành động của bản thân năm đó mà lại gây ra tai họa lớn như vậy cho Phá Diệt Đạo.

- Tiểu sư đệ người không cần nói vậy ta biết những chuyện người làm đều là vì hồi sinh cho sư phụ ta không trách người đâu!!

Vương Bản Sơ khoác tay nói.

- Vương sư huynh đa tạ huynh!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái.

- Phải rồi Vương sư huynh hôm nay sao huynh lại biết là đệ đang ở đây mà tới tìm vậy?

Hơi dừng lại một chút hẳn lại tiếp tục hỏi.

- Cái này sao? Là do tộc trưởng của Băng Điều Tộc - A Lưu Tư mà năm đó người đã cứu nói cho ta biết!

Vương Bản Sơ nhìn Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói.

- A Lưu Tư? Vương sư huynh người quen biết hẳn à?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng hẳn hoàn toàn không ngờ được là Vương Bản Sơ lại có quan hệ với A Lưu Tư.

- Một vạn năm trước sau khi ta Phi thăng Thiên Giới trong một dịp tình cờ

đã gặp được hắc sau khi biết được quan hệ của ta và đệ thì hắc chiếu cố đến ta rất nhiều ngôi vị Phá Diệt Đại Ma Vương của ta ngày hôm nay cũng chính là nhờ hắc đứng phía sau âm thầm giúp đỡ. Vào nửa tháng trước khi ta đang ở trong cung điện nghỉ ngơi thì nhận được thần thức truyền âm của A Lưu Tư nói là cảm nhận được khí tức của đệ xuất hiện ở Cửu Nguyên Sơn này cho nên ta mới vội vàng đến đây lúc đó hắc còn nói vốn muốn tự mình đến đây thỉnh an sư đệ người nhưng vì đang phải trùng kích cảnh giới Thần Hoàng cho nên không tới được mong đệ thứ lỗi cho hắc!!

Vương Bản Sơ trầm giọng nói.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái.

- Đúng rồi! Tiểu sư đệ ta nghe A Lưu Tư nói trước khi chia tay với hắc người đã thành công hồi sinh sư phụ đã bấy giờ sao lại không thấy người đâu vậy?

Vương Bản Sơ lại hỏi tiếp một câu nữa.

- Cái này sao? Vạn năm trước đúng là ta đã hồi sinh thành công Tổ Gia gia nhưng mà chỉ là linh hồn còn không có thân thể trước đây ta vốn muốn giúp ông ấy tạo một bộ nhưng mà Tổ Gia gia không muốn ông ấy nói có thể tự mình làm. Cho nên bây giờ ông ấy đang ở trong Nội Thiên Địa của ta nghỉ ngơi chờ khi tích tụ đủ pháp lực sẽ tự tái tạo cơ thể cho mình!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Vương Bản Sơ trả lời.

- Thì ra là vậy! Như vậy không biết ta có thể gặp sư phụ một chút được không?

Vương Bản Sơ nghe vậy trầm giọng nói.

- Đương nhiên là được! Nếu Tổ Gia gia gặp được huynh nhất định sẽ rất vui đó!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười nói sau đó mở Nội Thiên Địa của bản thân ra để cho Vương Bản Sơ tiến vào bên trong.

.....

Thời gian như nước trong chớp mắt đã lại thêm ba tháng trôi qua kể từ lúc Đông Phương Trường Minh gặp lại Vương Bản Sơ.

- Vút!

Một ngày này khi Đông Phương Trường Minh đang ở trong hoa viên đánh cờ nói chuyện với hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên trong hoa viên phía sau Thi Hoàng Điện thì đột nhiên lại ngẩng đầu nhìn trời tiếp sau đó lại vung tay lên lấy từ trong hư không lấy ra một cái ngọc giản màu đen.

- Ha ha ha....

Sau khi Đông Phương Trường Minh dùng thần thức đảo qua nội dung bên trong ngọc giản một vòng thì sắc mặt lại trở nên vô cùng hứng khởi ha ha cười to.

- Trường Minh chàng làm sao vậy?

Nạp Lan Nhược Thủy thấy vậy nghi hoặc hỏi.

- Nhược Thủy, Nhược Yên cơ hội để chúng ta khôi phục lại thực lực đỉnh phong đã đến rồi!!

Đông Phương Trường Minh đưa mắt nhìn hai người vợ xinh đẹp của mình cười nói.

- Trường Minh thật không? Là cơ hội gì vậy chàng mau nói cho bọn thiếp biết đi!!

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy kích động nói trong ba tháng nay ngoài một chút thời gian dùng để nghỉ ngơi như hiện giờ ra hầu hết thời gian ba người đều liêu mạng tu luyện hi vọng có thể nhanh chóng khôi phục lại thực lực đỉnh phong của mình nhưng không biết vì sao vẫn giậm chân tại chỗ không có chút tiến triển nào làm cho bọn họ buồn bực không thôi bây giờ nghe thấy Đông Phương Trường Minh nói có cơ hội có thể một lần khôi phục lại toàn bộ thực lực thử hỏi sao hai người có thể không vui mừng!!

- Nhược Yên nàng bình tĩnh lại đi. Cơ hội mà ta muốn nói đến là Tà Tổ!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Nạp Lan Nhược Yên trầm giọng nói.

- Tà Tổ? Trường Minh người mà chàng muốn nói đến có phải là Tà Tổ mà chàng từng kể với bọn thiếp nghe không? Hẳn không phải đã bị phong ấn rồi hay sao??

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy! Chính là Tà Tổ đó! Ta mới vừa nhận được tin tức một đám Tiên Thần tiến vào Nhân Gian Giới tầm bảo đã vô tình phá vỡ Phong Ma Trận dùng để phong ấn Tà Tổ theo phán đoán của ta chỉ trong một ít ngày nữa là hẳn sẽ phá phong đến lúc đó chỉ cần chúng ta có thể hút được công lực của hắn thì chúng ta không chỉ có thể khôi phục lại đỉnh phong mà còn có thể nhờ vào đó tích lũy đủ nội tình sau này đột phá Thiên Cấp cảnh giới!

Đông Phương Trường Minh đầu nói.

- Trường Minh cách nghĩ của chàng rất tốt nhưng làm vậy thật sự ổn sao? Theo những gì chàng nói lúc trước thì tên Tà Tổ đó là Thần Hoàng đỉnh

phong cường giả dựa vào sức của chúng ta hiện giờ có thể đánh bại hắc hay không??

Nghe được những lời của Đông Phương Trường Minh nói hai tỷ Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Thủy đồng thời nhú nhú mày một chút rồi tỏ vẻ lo lắng nhìn hắc nói nếu như bọn họ còn ở trạng thái đỉnh phong thì đối phó với một tên Tà Tổ không phải là vấn đề to tát gì nhưng mà hiện nay thì lại không giống như vậy ba người bọn họ mới chỉ khôi phục chưa tới một nửa thực lực nếu muốn đối phó với một tên Thần Hoàng đỉnh phong đúng là quá mức mạo hiểm.

- Yên tâm đi! Ta là phu quân của các nàng sao có thể đẩy hai nàng vào nguy hiểm được chứ nói thật cho các nàng biết thật ra từ lâu ta đã có ý sẽ đoạt công lực của Tà Tổ nên đã bỏ rất nhiều công sức nghiên cứu cuối cùng cũng đã sáng chế ra một tuyệt chiêu. Chỉ cần thi triển chiêu thức này ra thì bất luận Tà Tổ có hùng mạnh đến đâu cũng không thể thoát khỏi Ngũ Chỉ Sơn của ta!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy tự tin kêu lên một tiếng.

- Hừm! Nếu chàng đã nói như vậy thì bọn thiếp tin chàng một lần, bao giờ chúng ta xuất phát?

Hai tỷ muội Nạp Lan nghe vậy cúi đầu suy nghĩ một chút rồi đồng thời nhìn Đông Phương Trường Minh.

- Tốt! Như vậy bây giờ chúng ta xuất phát thôi, hiện giờ có rất nhiều cường giả đánh chủ ý lên Tà Tổ ta sợ nếu đến trễ một chén canh chúng ta cũng không phân được!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười nói sau đó ba người lại an bài một số chuyện rồi đồng thời phá toái hư không trở lại Nhân Gian Giới.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 167: Đạm Đài Tuyền Và Mộng Khả Nhi

- Ầm!

Tại một sơn mạch vô danh ở Nhân Gian Giới đột nhiên lại xuất hiện từng đợt dao động không gian hung mãnh hình thành một đợt hấp lực quỷ dị lôi kéo mây đen từ khắp bốn phương tám hướng tụ tập đến không ngừng xoay tròn tạo thành một cái hắc động to lớn.

- Ầm! Đùng!!

Sau một lát chỉ nghe một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên tiếp theo đó chỉ thấy một chùm hào quang chói mắt từ trong hắc động bắn ra bên trong đó là ba người một nam hai nữ bọn họ không phải người khác chính là Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nạp Lan Nhược Yên.

- Cuối cùng cũng đã trở lại Nhân Gian Giới rồi!

Sau khi ổn định lại thân hình hai mắt Nạp Lan Nhược Yên hiện lên vẻ hưng phấn nói.

- Ủm! Tuy nơi này không phải chỗ chúng ta dự định phủ xuống ban đầu nhưng mà vừa hay lại gần Đạm Đài Thánh Địa hơn một đoạn bây giờ chúng ta đi luôn chứ?

Nạp Lan Nhược Thủy đảo mắt phóng thần thức ra quan sát xung quanh một vòng rồi cười hỏi.

- Đương nhiên!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy trịnh trọng gật đầu một cái sau đó cả ba người đồng thời hóa thành ba đạo hào quang bắn về phương hướng Đạm Đài Thánh Địa.

Với tốc độ của ba người rất nhanh đã đến nơi nhưng mà đang lúc bọn họ định tiến vào tiến vào bên trong thì Đông Phương Trường Minh lại nhú chặt mày lại.

- Trường Minh chàng làm sao vậy? Sao lại dừng lại??

Nạp Lan Nhược Yên thấy vậy nghi hoặc hỏi.

- Không có gì chỉ là ta đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức quen thuộc mà thôi!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Khí tức quen thuộc? Không phải là lại gặp phải người quen gì nữa chứ?

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng nàng ta phát hiện trong khoảng thời gian này không biết là bọn họ gặp phải thời vận gì mà đi đến đâu cũng gặp được người quen lúc ở Đạm Đài Đạo Tràng là Thần Hoa, Cửu Nguyên Sơn là Vương Bản Sơ bây giờ đến đây không biết lại là ai đây?

- Muốn biết thì chỉ cần đi xem một lần là được thôi!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Ủm!

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên gật đầu một cái sau đó ba

người lại lần theo luồng khí tức quen thuộc Đông Phương Trường Minh cảm nhận được mà bay đi.

Sau một lát ba người đã đến trước một ngọn núi, trên đỉnh núi đó là một mái đình nghỉ mát lúc này đang có một tuyệt sắc thiếu nữ ngồi bên trong uống trà người này không phải ai khác chính là truyền nhân đời này của Đạm Đài Thánh Địa Tiên Đế trong Ngũ Đế Đông Thổ Đại Lục - Mộng Khả Nhi chỉ mới không gặp một thời gian nàng ta đã một đường đột phá từ Lục Giai lên tới Thần Vương cấp.

- Các người đến rồi nếu không ngại thì xuống đây đi!!

Nhìn thấy ba người xuất hiện Mộng Khả Nhi không lộ ra chút kinh ngạc nào thản nhiên kêu lên một tiếng.

Ba người Đông Phương Trường Minh nghe vậy liếc mắt nhìn nhau một cái sau đó không nói tiếng nào đồng thời đáp xuống trước mặt Mộng Khả Nhi ngồi vào mấy chiếc ghế đá còn trống.

- Đây là đặc sản Tuyết Đỉnh Ngân Hoa của Đạm Đài Thánh Địa chúng ta tự trồng tuy không có tác dụng tăng trưởng tu vi nhưng mà mùi vị cũng rất không tệ. Dùng thử đi!

Mộng Khả Nhi vung tay lên rót đầy một ly hương trà đưa tới trước mặt Đông Phương Trường Minh nói.

- Người đã thức tỉnh ký ức kiếp trước? Người là.... Thần Cơ? Phải không??

Đông Phương Trường Minh đưa tay nhận lấy ly trà trong tay Mộng Khả Nhi im lặng một chút rồi lên tiếng hỏi.

- Không sai! Chuyện này cũng phải đa tạ người nếu không phải người trả

lại cho ta phần truyền thừa đó thì e rằng ta cũng chưa thể thức tỉnh!!

Mộng Khả Nhi cũng không phủ nhận gật đầu đầu một cái nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Người không cần nói như vậy! Ta cũng chỉ là vô tình mà thôi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lắc đầu một cái nói thật ra hẳn cũng không thể ngờ được chỉ vì mình muốn tặng cho Mộng Khả Nhi một phần tạo hóa lại vô tình khiến cho nàng ta thức tỉnh ký ức kiếp trước trở lại thành Tuyệt Thế Thần Cơ.

- Đông Phương Trường Minh nếu ta đoán không lầm thì lần này người đến đây là đánh chủ ý lên người Tà Tổ đi?

Hai bên im lặng nhìn nhau một chút rồi đột nhiên Mộng Khả Nhi lại trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Không sai! Người cũng là như vậy không phải sao?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái rồi hỏi ngược lại.

- Đúng vậy!

Mộng Khả Nhi trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Nếu hai bên chúng ta đã có cùng mục đích không bằng liên thủ với nhau đi như vậy cơ hội thành công cũng sẽ cao hơn rất nhiều!!

Hơi dừng lại một chút nàng ta lại đưa ra một lời đề nghị.

- Hai nàng thấy thế nào? Chúng ta có nên hợp tác với nàng ta hay không?

Lời đề nghị của Mộng Khả Nhi đúng là rất hấp dẫn nhưng Đông Phương

Trường Minh cũng không vội vàng quyết định mà trước tiên âm thầm truyền âm thương lượng với hai tỷ muội Nạp Lan ở bên cạnh trước.

Mộng Khả Nhi thấy vậy cũng không có ý thức giục chỉ im lặng ngồi một chỗ thưởng thức trà bộ dạng thoát nhìn bộ dạng giống như vô cùng tự tin là ba người Đông Phương Trường Minh sẽ đồng ý với yêu cầu của mình vậy.

- Được! Bọn ta có thể hợp tác với người nhưng mà người phải bảo đảm trong quá trình phân chia Tà Tổ nhất định phải hoàn toàn phối hợp với bọn ta không được giở trò gì biết không!!

Mà sự thật cũng giống như suy đoán của Mộng Khả Nhi sau một lúc thương lượng quả nhiên Đông Phương Trường Minh đã đồng ý với đề nghị của nàng ta.

- Việc này đương nhiên không có vấn đề! Bây giờ ta xin lấy trà thay rượu chúc mừng chúng ta lần nữa hợp tác! Cạn!!

Nghe được lời nói của Đông Phương Trường Minh Mộng Khả Nhi phi thường sáng khoái gật đầu một cái sau đó chỉ thấy nàng ta đưa cao ly trà trong tay nhìn ba người nói.

- Cạn!

Ba người Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng đưa ly trà trong tay mình lên nói.

- Ầm!

Lúc bốn người vừa uống cạn ly trà trong tay mình thì dị biến đột nhiên xảy ra chỉ thấy một đạo bạch quang sáng chói từ phía xa phá không bay tới chỗ bọn họ.

Khi đến gần chỗ bốn người đạo bạch quang đó từ từ thu liễm lại hóa thành hình dáng của Đạm Đài Tuyền.

- Thần Cơ vậy là ta cảm ứng không sai người quả nhiên đã sống lại! Đúng là khốn kiếp mà!!

Vừa mới hiện thân nàng ta không chút để ý ba người Đông Phương Trường Minh đứng ở một bên trực tiếp đưa tay chỉ vào vị trí của Mộng Khả Nhi lộ ra vẻ phẫn nộ trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Tuyền nhi tốt xấu gì ta cũng đã dạy dỗ con mười mấy năm không lẽ bây giờ chúng ta mới gặp lại nhau con không thể gọi ta một tiếng sư phụ hay sao?

Nghe được lời nói của Đạm Đài Tuyền Mộng Khả Nhi không tỏ vẻ gì chỉ cảm khái kêu lên một tiếng.

- Nuôi dưỡng ta? Hừ! Thần Cơ người đừng tưởng ta không biết sở dĩ năm xưa người nhận ta làm đệ tử là bởi vì nhìn trúng ta cũng là một hồn của Thất Tuyệt Tiên Nữ chuyển thể giống như người cho nên mới muốn bồi dưỡng ta đợi lúc ta đủ mạnh sẽ cắn nuốt mà thôi!!

Đạm Đài Tuyền hừ lạnh một tiếng nói.

- Ai! Tuyền nhi con hiểu lầm vi sư rồi, tuy rằng lúc đầu ta bồi dưỡng cho con đúng là có ý muốn đợi đến lúc thích hợp sẽ cắn nuốt con nhưng mà sau này ta lại phát hiện chúng ta tuy quả thật đều là Thất Tuyệt Tiên Nữ chuyển thể nhưng mà bảy hồn chia tách đã quá lâu mỗi người đã tự sinh ra ý chí của mình không còn khả năng hợp nhất được nữa cho nên đã bỏ qua ý định đó thật sự muốn bồi dưỡng con thành người thừa kế y bát của ta!!

Mộng Khả Nhi nhìn Đạm Đài Tuyền thở dài nói.

- Nếu con không tin thì bây giờ chúng ta có thể thử hợp nhất một lần xem

lời ta nói có đúng hay không!

Hơi dừng một chút nàng ta lại nói.

Nghe được những lời này của Mộng Khả Nhi trong lòng Đạm Đài Tuyền vô cùng chấn động bởi vì những lời này cũng là một nút thắt không thể cởi bỏ trong lòng nàng một vạn năm nay. Theo những gì Đạm Đài Tuyền biết thì một vạn năm trước Thần Cơ đã đạt Thiên Cấp với tu vi như vậy nếu bà ta thật sự muốn cắn nuốt nàng ta thì thật sự là một chuyện dễ như trở bàn tay vậy tại sao bà ta lại không làm? Phải biết rằng nếu lúc đó Thần Cơ thật sự làm vậy thì tu vi của bà ta nhất định sẽ tăng thêm một bậc nữa đến lúc đó bà ta chưa chắc sẽ thua trong tay Thần Chiến và cũng không cần phải mất mạng trong Đại Phá Diệt a!!

Chẳng lẽ thật sự như những điều bà ta đã nói hiện nay bảy hồn của Thất Tuyệt Thiên Nữ thật sự đã chia cách lâu đến mức không còn khả năng hợp lại rồi sao?

Trong lúc nhất thời Đạm Đài Tuyền lại lâm vào do dự không biết có nên tin lời của Mộng Khả Nhi hay không.

- Được! Ta quyết định tin người một lần cuối cùng hy vọng người không gạt ta Thần Cơ!!

Sau một lúc suy nghĩ cuối cùng trong mắt của nàng ta cũng lộ ra vẻ kiên định nhìn Mộng Khả Nhi nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 168: Tứ Hồn Thiên Nữ

- Tốt! Tuyền nhi cảm ơn người đã tin tưởng vì sư!

Nghe được lời nói của Đạm Đài Tuyền thì Mộng Khả Nhi tỏ vẻ vui mừng nói.

- Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên các người cũng qua đây đi!

Tiếp theo nàng ta đột nhiên lại xoay đầu nhìn Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên kêu lên một tiếng.

- Thần Cơ không... Mộng Khả Nhi người muốn hợp thể với Đạm Đài Tuyền thì cứ hợp thể bảo bọn ta qua làm gì?

Hai tỷ muội Nạp Lan nghe vậy nhìn Mộng Khả Nhi nghi hoặc hỏi.

- Ha ha ha..... Sở dĩ ta bảo các người qua là bởi vì các người cũng giống như ta và Đạm Đài Tuyền đều là một phần linh hồn của Thất Tuyệt Thiên Nữ chuyển thể mà thành!!

Mộng Khả Nhi nhìn hai tỷ muội cười nói.

- Cái gì? Chúng ta cũng là một phần của Thất Tuyệt Thiên Nữ chuyển thể??

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy cả kinh kêu lên một tiếng hiển nhiên bọn họ không thể tin được lời của Mộng Khả Nhi rằng bản thân mình là một phần một phần của Thất Tuyệt Thiên Nữ chuyển thể!

Không chỉ có bọn họ ngay cả Đông Phương Trường Minh giờ phút này cũng kinh ngạc vô cùng thân là người Xuyên Việt hẳn là người hiểu rõ về kiếp luân hồi của Thất Tuyệt Thiên nữ hơn ai hết bọn họ gồm bảy người: Mộng Khả Nhi, Đạm Đài Tuyền, Long Vũ, Nạp Lan Nhược Thủy, Lý Nhược Lan hai tỷ muội Sở Nguyệt và Sở Ngọc. Tại sao bây giờ lại có thêm một người là Nạp Lan Nhược Yên?

- Đúng vậy! Nạp Lan Nhược Thủy người là một trong bảy cái Chủ Hồn của Thất Tuyệt Thiên Nữ chuyển thế giống như ta và Đạm Đài Tuyền còn Nạp Lan Nhược Yên thì lại là một phần Linh Phách!!

Mộng Khả Nhi trầm giọng nói.

- Mộng Khả Nhi xin thứ lỗi cho ta nhưng người nói Nhược Thủy là một trong bảy Chủ Hồn của Thất Tuyệt Thiên Nữ chuyển thế thì ta còn có thể hiểu được nhưng mà Linh Phách lại là cái gì sao lại luân hồi thành Nhược Yên?

Đông Phương Trường Minh tỏ vẻ nghi hoặc hỏi.

- Ai! Chuyện này phải bắt đầu từ lúc ta còn là Thất Tuyệt Thiên Nữ hoàn chỉnh lúc đó ta không chỉ có thực lực đẳng cấp Thiên Cấp đỉnh phong vô hạn tiếp cận Nghịch Thiên Cấp mà còn là Nữ Hoàng của Đệ Lục Giới có thể nói là quyền uy vô thượng, bát diện uy phong nhưng mà ta vẫn không thỏa mãn cho nên mới ra một quyết định mạo hiểm là tách linh hồn của mình thành bảy phần tiến hành chuyển thế muốn mượn nhờ Lục Đạo Luân Hồi tu luyện hy vọng sau này khi hợp lại có thể đạt đến đẳng cấp Nghịch Thiên chân chính, bảy phần linh hồn này lần lượt đại diện cho Khí Vận, Công Đức, Vận Thế, Vận Đạo, Trí Tuệ, Căn Cơ và Ngộ Tính của Thất Tuyệt Thiên Nữ đây là chuyện mà tất cả cường giả trong Lục Giới đều biết nhưng mà bọn họ không biết là ngoài chúng ra Thất Tuyệt Thiên Nữ còn sắp xếp cho một đạo Linh Phách của mình chuyển thế nữa. Phần Linh Phách này tuy không cường đại

bằng Thất Đại Chủ Hồn nhưng lại cực kỳ quan trọng bởi vì chỉ cần nó bất diệt thì Thất Đại Chủ Hồn cũng sẽ bất diệt cho dù có người muốn tiêu diệt cũng không thể nào làm được có thể nói đây là một sự bảo hiểm mà Thất Tuyệt Thiên Nữ chuẩn bị cho kế hoạch của mình!!

Mộng Khả Nhi từ từ kể lại chuyện xưa.

- Sau hơn mấy trăm vạn năm ở bên trong Lục Đạo Luân Hồi thì cuối cùng vào một năm trước đạo Linh Phách đó cũng đã thành công chuyển thể. Người mà nó chuyển thể thành chính là Y Tư Kỳ cũng chính Nạp Lan Nhược Yên của ngày hôm nay đó cũng là lý do vì sao khi mới lần đầu gặp các người ta lại chấp nhận yêu cầu giao dịch của Đông Phương Trường Minh đồng ý giao ra một thân sở học của mình truyền cho Nạp Lan Nhược Yên!

Hơi dừng một chút nàng ta lại tiếp tục.

- Tê!

Sau khi nghe xong những lời của Mộng Khả Nhi nói ba người Đông Phương Trường Minh đồng thời hít sâu một hơi khí lạnh bọn họ không thể ngờ được phía sau chuyện Thất Tuyệt Thiên Nữ phân chia linh hồn thành bảy phần lại còn có bí sử như vậy.

- Được rồi! Mộng Khả Nhi nếu người đã thẳng thắn như vậy thì chúng ta không ngại tin người một lần!!

Hai tỷ muội Nạp Lan không tự chủ đưa mắt nhìn nhau một chút rồi đồng thời mở miệng nói.

- Rất tốt! Như vậy thì chúng ta hợp nhất thôi!

Mộng Khả Nhi nghe vậy mỉm cười một cái sau đó đưa tay phải ra kêu lên một tiếng.

Ba người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên cùng với Đạm Đài Tuyền thấy vậy cũng thực hiện động tác giống như Mộng Khả Nhi lúc bốn cánh tay vừa chạm vào nhau bọn họ lập tức bị một luồng bạch quang chói mắt bao phủ.

- Âm!

Sau một lát khi luồng bạch quang tan biến chỉ nhìn thấy một kim y thiếu nữ chừng hai mươi lăm tuổi khuôn mặt xinh đẹp đến cực điểm toàn thân tràn đầy ngạo khí xuất hiện nàng ta chính là Tứ Hồn Thiên Nữ do bốn người Mộng Khả Nhi hợp lại mà thành.

- A!

Lúc này chỉ nghe nàng ta ngẩng đầu hét vang một tiếng âm âm phóng ra một luồng khí thể kinh thiên động địa truyền khắp thiên hạ khiến cho các cường giả đang ẩn thân đồng thời biến sắc.

Thiên Giới, Thần Gia Nguyệt Lượng, trong một gian đại điện ba vị Lão Tổ đứng đầu Thần Gia đang tĩnh tọa tu luyện đồng thời mở mắt ra.

- Đại ca lực lượng này là Thất Tuyệt Thiên Nữ sao?

Chỉ nghe Thần Gia Tam Tổ kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Ủm! Chính là nàng ta!!

Thần Gia Đại Tổ sắc mặt âm trầm nói.

- Không ngờ nàng ta lại chọn lúc này để bắt đầu dung hợp linh hồn xem ra kế hoạch của chúng ta phải đẩy nhanh lên một chút rồi!!

Thần Gia Nhị Tổ đề nghị.

- Ủm đệ nói không sai! Lần này để tránh phát sinh biến số chút nữa ta sẽ phái Lão Ngũ đích thân lên đường truy bắt Thần Nam trở về hiến tế cho Viễn Tổ!!

Thần Gia Đại Tổ nghe vậy gật đầu nói.

.....

Đông Phương Thiên Giới trong Mộ Ma Chủ.

- Ủm!

Ma Chủ đang ngủ say đột nhiên mở mắt ra.

- Sư phụ ngài làm sao vậy?

Ba người đệ tử của hắn là Đại Ma, Vô Danh Thần Ma và Tử Thần Tiềm Long thấy vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Không có gì! Ta chỉ là cảm nhận được một người quen cũ sắp sống lại mà thôi. Các con mau đi mời sư thúc Ma Sư của các con đến đây ta có một số chuyện muốn dặn dò hắn!!

Ma Chủ nhìn ba người đệ tử của mình trầm giọng nói.

- Vâng!

Ba người Đại Ma tuy không hiểu là chuyện gì xảy ra nhưng cũng không dám làm trái lời sư phụ cung kính gật đầu một cái sau đó nhanh chóng đi mời Ma Sư tới.

....

Đông Thổ Đại Lục - Thần Nam Lăng Viên

- Grao grao grao grao.....

Bởi vì một tiếng hét của Tứ Hồn Thiên Nữ mà mấy vạn Thần Ma vốn đã chết đi ở đây đồng thời bị kinh động làm cho tỉnh lại điên cuồng gầm thét phá mộ chui ra.

- Chôn!

Thủ Mộ Lão Nhân thấy vậy thì trầm giọng kêu lên một tiếng Sinh - Tử nhị khí hùng mạnh từ trong người ông ta bắn ra ngoài trong chớp mắt đã khiến trăm vạn Thần Ma yên tĩnh trở lại.

- Không ngờ lần này Thất Tuyệt Thiên Nữ đã bắt đầu dung hợp linh hồn đúng là thú vị xem ra lão nhân gia ta phải ra ngoài một chuyến rồi!!

Sau khi làm xong tất cả Thủ Mộ Lão Nhân lại nhìn về phía Đạm Đài Thánh Địa kêu lên một tiếng sau đó phá không bay đi.

.....

Đông Thổ Đại Lục - Lý Gia Huyền Giới.

- Thần Cơ muội muội của ta cuối cùng muội cũng sống lại rồi. Thật đúng là tốt quá! Đợi sau khi đại ca khôi phục thân thể ta nhất định sẽ đi tìm muội, rất nhanh thôi hãy đợi ta!!

Phong Ma cảm nhận được khí tức thuộc về Thần Cơ ẩn giấu bên trong khí thể của Tứ Hồn Thiên Nữ thì hưng phấn cười nói.

.....

Trở lại Đạm Đài Thánh Địa!

Đối diện với khí thể mà Tứ Hồn Thiên Nữ phát ra cho dù là Đông Phương

Trường Minh cũng có chút không chịu nổi liên tục lùi lại phía sau điều này đủ để thấy nàng ta cường đại đến nhường nào phần thực này tuyệt đối đã vượt qua Thiên Cấp sơ kỳ đạt đến cảnh giới tuyệt thế Thiên Cấp trung kỳ nhưng mà đúng như những lời Mộng Khả Nhi đã nói ban đầu bảy phần Linh Hồn của Thất Tuyệt Thiên Nữ thật sự đã chia lìa quá lâu đã không còn khả năng hoàn toàn hợp nhất được nữa cho nên sau khi vừa phát tán hết khí thể của mình Tứ Hồn Thiên Nữ lại lần nữa hóa thành hình dáng của bốn người.

- Âm âm âm âm...

Bất quá như vậy cũng chưa phải là kết thúc sau khi chia ra không ngờ khí thể của cả bốn người chẳng những chẳng giảm đi chút nào ngược lại còn điên cuồng tăng lên từ Thần Vương cấp nhất cử đột phá lên tới Thần Hoàng cảnh giới.

- Đây là chuyện gì? Tại sao ta vô duyên vô cớ lại đột phá đến cảnh giới Thần Hoàng?

Cảm nhận được lực lượng cuộn cuộn trong người mình Đạm Đài Tuyền chẳng những không có chút vui mừng nào mà tỏ vẻ có chút không thích ứng mở miệng kêu lên một tiếng.

- Tuyền Nhi con đừng lo lắng đây chẳng qua chỉ là một trong những chỗ tốt khi Thất Tuyệt hợp nhất mà thôi chỉ cần thích ứng một lúc thì sẽ bình thường lại thôi!

Mộng Khả Nhi bình thản giải thích.

- Thì ra là vậy! Có được lực lượng này thì kế hoạch chúng ta đối phó với Tà Tổ sẽ đơn giản hơn rất nhiều!!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy tỏ vẻ vui mừng nói.

- Ừm!

Nạp Lan Nhược Yên cũng gật đầu bày tỏ tán đồng.

- Đối phó Tà Tổ? Các người muốn làm gì hả?

Đạm Đài Tuyền nghe được lời nói của hai người thì tỏ vẻ nghi hoặc nói.

- Chuyện này sao? Cho người biết cũng không sao chúng ta dự định....

Bốn người Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên và Mộng Khả Nhi nhìn nhau một chút rồi đem kế hoạch của mình kể lại cho Đạm Đài Tuyền nghe.

- Tuyền nhi nếu con đã biết kế hoạch của chúng ta không bằng cũng tham gia vào đi dù sao chỉ cần thành công đoạt lấy công lực của Tà Tổ cho dù chỉ có một hai thành cũng có thể giúp con bớt đi rất nhiều thời gian tu luyện đó!!

Sau khi kể xong Mộng Khả Nhi lại nhìn Đạm Đài Tuyền đề nghị.

- Nếu sư phụ đã có ý như vậy nếu đồ nhi từ chối thì bất kính rồi!!

Đạm Đài Tuyền nhíu mày suy nghĩ một chút rồi gật đầu nói.

- Như vậy rất tốt! Theo ta tính toán thì bây giờ còn cách thời gian Tà Tổ phá phong hơn ba ngày nữa nếu các người không chê thì cứ ở lại Đạm Đài Thánh Địa của ta nghỉ ngơi trước khi thời gian tới ta sẽ phái người thông báo cho các người!!

Mộng Kha Nhi hài lòng gật đầu một cái sau đó lại nhìn Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên đề nghị.

- Ừm!

Ba người nghe vậy đương nhiên không có lý do gì để từ chối đồng thời gật đầu một cái.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 169: Vạn Linh Huyết Dịch

- Nhược Thủy, Nhược Yên sắp đến lúc rồi chúng ta đi thôi!

Ba ngày sau khi trời chập tối Đông Phương Trường Minh đang khoan khoái nằm yên tọa bên trong một đột nhiên mở mắt ra nhìn hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp lan Nhược Yên kêu lên một tiếng tiếp theo đó cả ba người đồng thời hóa thành ba đạo hào quang bay ra ngoài kích bắn thẳng về phía cấm địa Phong Ma Cốc của Đạm Đài Thánh Địa.

Khi đến nơi cả ba chỉ thấy lúc này bên ngoài cấm địa Phong Ma Cốc đã hơn vô số Tu Luyện Giả tụ tập sắc mặt mỗi người đều trầm trọng vô cùng đưa mắt lo lắng nhìn thẳng vào Thất Tinh Phong Cấm Đại Trận đang không ngừng lung lay ở trung tâm sơn cốc. Bỗng vào thần thức cường đại của mình ba người có thể cảm nhận được trong số những Tu Luyện Giả phía dưới có không ít hơn mấy mươi Chuẩn Thần Vương cao thủ cùng với mười cao thủ cấp Thần Vương sơ kỳ và một tên Thần Vương đỉnh phong tồn tại.

- Tê! Không ngờ Nhân Gian Giới lại có nhiều cường giả ẩn tàng như vậy phần thực lực này sợ rằng không thua kém một đỉnh cấp thế lực ở Thiên Giới là bao a!!

Nạp Lan Nhược Thủy đảo mắt quan sát xung quanh một vòng rồi không nhìn được kinh ngạc kêu lên một tiếng

- Đúng vậy! Đáng tiếc là trong trận đại chiến sắp tới những cao thủ này không cách nào nhúng tay được nếu không bọn họ chắc chắn là một trợ lực đáng quý!!

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy gật đầu một cái rồi lại thở dài nói.

- Được rồi! Đừng nói nhiều nữa chúng ta xuống dưới với đám người Mộng Khả Nhi thôi đừng để bọn họ đợi lâu nữa!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó ba người nhẹ nhàng tránh qua ánh mắt của tất cả Tu Luyện Giả đáp xuống một ngọn đồi trọc ở gần đó.

- Các người đến rồi!

Phía trên đỉnh đồi đó hai sư đồ Mộng Khả Nhi và Đạm Đài Tuyền đã đứng đợi sẵn nhìn thấy ba người tiến tới thì thấp giọng kêu lên một tiếng.

- Ủm! Kế hoạch đã chuẩn xong chưa?

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt gật đầu một cái rồi hỏi.

- Yên tâm đi! Đã xong từ lâu rồi tuyệt đối không có sai sót gì đâu!!

Một Khả Nhi mỉm cười nói.

- Như vậy thì rất tốt!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái.

- Ầm!

Nhưng lúc năm người đang muốn thảo luận thêm điều gì thì không gian trước mặt bọn họ đột nhiên phát sinh một trận vụn vẹo tiếp theo đó chỉ thấy một lão nhân ăn mặc giống như ăn mày đáng vẻ luộm thuộm khuôn mặt hèn mọn từ trong đó bước ra.

- Người đẹp hiện lên sau mây ngàn

Trên có tầng xanh, trời mênh mang.

Dưới có nước biếc, sóng hồ lan.

Trời cao đất rộng hồn bay nhọc

Mộng hồn không đến được quan san. Một vạn năm rồi ta vốn tưởng nàng đã hô phi yên diệt trong tay tên cuồng nhân Thần Chiến đó không ngờ hôm nay vẫn có thể gặp được thần nữ năm xưa đúng là vinh hạnh vinh hạnh a.

Lão nhân vừa mới xuất hiện không nói tiếng nào im lặng đưa mắt quan sát Mộng Khả Nhi một chút rồi ôm quyền trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Lão Bất Tử? Là người? Người... người còn chưa chết hay sao?

Nghe được lời nói của lão nhân hai mắt của Mộng Khả Nhi co rụt lại hiện lên vẻ kinh hoàng nói.

- Ta vốn đang suy nghĩ làm thế nào để kết liễu bản thân nhưng mà sau khi cảm nhận được khí tức của nàng thì ta phát giác cả thế giới xung quanh như sáng bừng hào quang khiến cho ta không còn nghĩ đến cái chết nữa!!

Lão nhân nghe được lời của Mộng Khả Nhi thì cười cười nâng hai vai lên nói ông ta không phải là người nào khác mà chính là Thủ Mộ Lão Nhân vừa từ Thần Ma Lăng Viên chạy đến.

- Đừng phí lời nữa Lão Bất Tử người đến đây là có mục đích gì thì cứ nói ra đây!!

Mộng Khả Nhi tựa hồ mất hết kiên nhẫn kêu lên một tiếng.

- Thần Cơ nàng đừng nóng nảy, đừng nóng nảy để lão nhân ta nói là được chứ gì. Lần này ta đến đây ban đầu chỉ là muốn gặp lại người bạn tốt là nàng không ngờ lại vô tình gặp đúng lúc tên tiểu tử Tà Tổ phá phong xuất thế hơn

nữa còn vô tình nghe được chuyện các người vừa thảo luận người xưa có câu tục ngữ là " Người nghe thấy cũng có một phần " như vậy không biết ta có thể tham gia vào kế hoạch của các người hay không?

Thủ Mộ Lão Nhân nhìn Mộng Khả Nhi mỉm cười một cái rồi nói.

- Thì ra là người cũng muốn chia một chén canh. Với giao tình nhiều năm của chúng ta chuyện này vốn không thành vấn đề nhưng mà đáng tiếc lần này người đề xuất kế hoạch này không phải là ta nên ta cũng không có quyền quyết định! mà là hãn nếu người muốn tham gia thì phải được sự đồng ý của hãn mới được!!

Mộng Khả Nhi nghe vậy khẽ cười một cái rồi nói.

-Ồ! Kế hoạch này không phải do người nghĩ ra? Nói đùa gì thế trong thiên hạ này ngoài người ra còn có ai điên cuồng đến mức dám chọc vào ổ kiến lửa Thần Gia chứ??

Thủ Mộ Lão Nhân nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Là hãn đó!

Mộng Khả Nhi đưa tay chỉ về phía Đông Phương Trường Minh đang đứng ở bên cạnh kêu lên một tiếng.

- Tiểu tử này người là ai?

Thủ Mộ Lão Nhân thấy vậy nghi hoặc hỏi.

- Văn bối Đông Phương Trường Minh gặp qua tiền bối!!

Đông Phương Trường Minh nghe hỏi thì bước lên phía trước ôm quyền nói cho dù lấy thực lực của hãn hiện nay đối mặt với loại lão bất tử như Thủ Mộ Lão Nhân vẫn không dám thất lễ chút nào.

- Đông Phương Trường? Chưa từng nghe qua nhưng mà nếu như người đã được Thần Cơ đánh giá cao như vậy chắc chắn cũng không phải là loại nhân vật đơn giản nói đi người muốn điều kiện gì thì mới đồng ý để ta tham gia vào kế hoạch của các người?

Thủ Mộ Lão Nhân đưa mắt đánh giá Đông Phương Trường Minh một vài lần rồi lên tiếng nói.

- Cái này sao? Không biết tiền bối có thể cho ta được những gì?

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi hỏi ngược lại.

- Hừ! Tiểu tử người đừng thấy bộ dạng hiện tại của ta mà khinh thường. Trong tay ta có vô số bảo vật bất luận người muốn cái gì thì ta đều có thể cho người!!

Thủ Mộ Lão Nhân lộ vẻ tự tin nói ông ta đã sống từ thời đại Viễn Cổ sơ kỳ cho đến tận hiện tại thứ khác không nói chứ bảo vật thì quả thật trong tay ông ta có không biết bao nhiêu mà kể.

- Như vậy không biết trong tay tiền bối có món bảo vật nào có thể khiến cho người khác nhanh chóng khôi phục thân thể hay không?

Đông Phương Trường Minh nhìn Thủ Mộ Lão Nhân hỏi.

- Bảo vật giúp nhanh chóng khôi phục thân thể? Trong tay ta đúng là có mấy món như vậy nhưng mà người thanh niên ta thấy toàn thân người khỏe mạnh vẹn toàn cần mấy thứ đó làm gì?

Thủ Mộ Lão Nhân tò mò nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Chuyện này sao? Thật ra thì người cần loại bảo vật đó không phải là ta mà là Tổ Gia gia của ta...

Đông Phương Trường Minh cũng không dấu diếm đem chuyện của Đông Phương Khiếu Thiên kể lại cho Thủ Mộ Lão Nhân.

- Thì ra là vậy! Người tính ra cũng là một người cháu có hiếu như vậy thì nhận lấy vật này đi!

Sau khi nghe xong Thủ Mộ Lão Nhân gật đầu một cái sau đó vung tay lấy một chiếc bình ngọc nhỏ đưa cho Đông Phương Trường Minh.

Khi Đông Phương Trường Minh mở nắp bình ra thì chỉ thấy trong đó là một loại chất lỏng màu đỏ có mùi tanh như máu.

- Tiền bối không biết thứ này là?

Hắn lập tức nhìn Thủ Mộ Lão Nhân nghi hoặc hỏi.

- Tiểu tử người đừng thấy thứ này nhỏ mà coi thường nó có tên là Vạn Linh Huyết Dịch do ta dùng tinh huyết của vạn thú tinh luyện gần ngàn năm mới hoàn thành được, nó không chỉ có công dụng có thể giúp người sử dụng nhanh chóng khôi phục thân thể mà còn có ích cho việc cải thiện tư chất của người đó rất nhiều!!

Thủ Mộ Lão Nhân cười nói.

- Thì ra là vậy! Như vậy vẫn bối xin được thay mặt Tổ Gia gia đa tạ tiền bối rồi!!

Đông Phương Trường Minh nghe xong thì vui mừng nhìn Thủ Mộ Lão Nhân nói.

- Không cần khách sáo! Người chỉ cần nói cho ta biết bây giờ ta có thể tham gia kế hoạch mà các người vạch ra chưa?

Thủ Mộ Lão Nhân nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Đương nhiên có thể!

Đông Phương Trường Minh không chút do dự gật đầu.

- Grao....

Trong lúc bọn họ đang nói chuyện thì bên trong Phong Ma Cốc đã có biến hóa mới chỉ nghe một tiếng ma khiếu kinh thiên động địa từ dưới mặt đất vang lên tiếp theo đó chỉ thấy từng cột huyết thủy tanh hôi từ dưới lòng đất bắn lên nhuộm đỏ cả sơn cốc.

- Nhanh lùi lại... đây là dấu hiệu trước khi Tà Tổ sắp phá phong rồi mau lùi lại đi..

- Đúng mau lùi lại đi!!

- Mau mau mau....

Những cường giả trong đại quân Tu Luyện Giả sắc mặt đại biến đồng thời kêu lên một tiếng nhanh chóng chỉ huy thuộc cấp của mình lùi về phía sau.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 170: Bi Kịch Tà Tổ (1)

- Ấm ầm ầm....

Trong Ma Cốc từng cột máu đỏ tươi nối nhau bắn thẳng lên trời nhuộm đỏ cả tầng mây rộng lớn xung quanh khiến cho trong lúc nhất thời cả sơn cốc như biến thành một cái Huyết Sắc Thế Giới tràn đầy màu sắc âm u lạnh lẽo.

- Grao!

Sau một lát một tiếng gầm thét kinh thiên động địa nữa lại vang lên tiếp đó chỉ thấy mặt đất của Phong Ma Cốc nứt toác ra vô biên ma khí từ trong đó tràn ra khắp nơi tại trung tâm của lỗ hổng là một đạo ma ảnh cao hơn nghìn trượng đứng sừng sững.

- Tê!

Huyền Giới Đại Quân thấy vậy đồng thời hít sâu một hơi khí lạnh trước đây tuy bọn họ đã từng được nghe qua các trưởng bối nhắc tới uy danh của Tà Tổ nhưng không ai có thể ngờ được thân thể Lão Ma Vương này lại to lớn đến nhường này hãn... hãn... hãn bây giờ còn có thể xem là con người hay không chứ?

- Ngàn vạn kiếp nạn trăm kiếp khó khăn cũng không thể cản được bước chân ta. Cuối cùng ta cũng có lại tự do rồi ha ha ha...

Tà Tổ không quan tâm đến những Tu Luyện Giả phía dưới nhìn mình như thế nào hãn chỉ dùng đôi ma nhãn như hai vầng huyết nguyệt lạnh lùng quan

sát xung quanh một vòng rồi mỉm cười khùng khục nói.

- Âm!

Tiếng nói của Tà Tổ nhanh chóng hóa thành từng đạo âm thanh vang vọng ra khắp bốn phương tám hướng khiến cho hơn mấy trăm cao thủ đứng gần đó không thể nào chịu nổi áp lực âm âm bạo thể mà chết đáng chú ý hơn là trong đó không ngờ còn có cả một Thần Vương sơ kỳ cao thủ.

- Chỉ dùng sóng âm là có thể dễ dàng giết chết một Thần Vương sơ kỳ xem ra trong thời gian một vạn năm bị phong ấn chẳng những không làm Tà Tổ yếu đi một chút nào mà ngược lại còn khiến cho thực lực của hắn tăng lên đến một cảnh giới mới!!

Ở phía xa Đạm Đài Tuyền nhìn thấy cảnh đó thì không dấu được sự kinh hoàng của bản thân kêu lên một tiếng.

Thần Vương cường giả cho dù là sơ kỳ nhưng cũng là Thần Vương a. Sao lại có thể bị giết sát dễ dàng như vậy rồi cuộc Tà Tổ đã đạt đến cảnh giới nào??

- Trường Minh thực lực hiện giờ của Tà Tổ hiện giờ đã vượt qua dự đoán ban đầu như vậy kế hoạch của chúng ta có cần thay đổi hay không?

Nạp Lan Nhược Thủy cũng lên tiếng nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Không cần đâu! Tất cả cứ theo như kế hoạch mà làm các nàng chỉ cần giúp cho ta phong tỏa không gian bốn phía không cho Tà Tổ chạy trốn là được còn việc đối phó hắn cứ việc giao cho ta!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Trường Minh tiểu tử ta không nghe lầm đó chứ người muốn một mình đối phó Tà Tổ hay sao?

Thủ Mộ Lão Nhân nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng lúc đầu khi mới hợp tác ông ta còn tưởng rằng đám người Mộng Khả Nhi sẽ cùng tiến lên vây công Tà Tổ không ngờ bây giờ lại nghe được Đông Phương Trường Minh muốn một mình độc chiến với hắn ta thử hỏi làm sao ông ta có thể không khiếp sợ.

- Đúng vậy tiền bối! Một vạn năm trước ta và Tà Tổ đã kết thành một mối đại nhân quả ngày hôm nay ta muốn chính tay chấm dứt mối nhân quả đó!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Thủ Mộ Lão Nhân trịnh trọng gật đầu nói.

- Có chí khí lắm đúng là trường giang sóng sau xô sóng trước như vậy hôm nay lão nhân gia ta sẽ áp trận cho người!!

Thủ Mộ Lão Nhân nghe vậy lại kêu lên một tiếng.

- Đa tạ tiền bối!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó đạp không bước lên từ từ tiến về phía Tà Tổ.

- Tất cả các người nghe kỹ lời của bốn tọa đây nếu không muốn chết thì lập tức rút đi cho ta nếu không đừng trách bốn tọa vô tình!!

Khi bước tới tới trước Phong Ma Cốc chỉ nghe Đông Phương Trường Minh nhìn đại quân do Tu Luyện Giả và Huyền Giới cao thủ phía dưới tạo thành lạnh lùng kêu lên một tiếng đồng thời một luồng uy áp đáng sợ cũng từ trong cơ thể hắn bắn ra ầm ầm đè áp lên người bọn họ.

Những người đó nghe thấy lời nói của Đông Phương Trường Minh không ai có ý kiến gì im lặng làm theo lệnh nhanh chóng lui ra xa bởi vì thông qua uy áp mà hắn phát ra cho dù không đoán được lai lịch cụ thể nhưng tất cả bọn họ đều cảm nhận được ở trước mắt này tuyệt đối là cường giả đẳng cấp Thần Hoàng trong truyền thuyết, loại tồn tại như thế này này không phải là người mà bọn họ có thể đắc tội được!!

- Tà Tổ chúng ta lại gặp nhau rồi! Còn nhận ra ta không?

Sau khi xua đuổi đại quân Tu Luyện Giả đi Đông Phương Trường Minh lại xoay đầu nhìn Tà Tổ trầm giọng hỏi.

- Người là? Đông Phương Trường Minh tên tiểu tặc đáng chết người còn dám xuất hiện trước mặt ta?

Nghe được câu nói của Đông Phương Trường Minh Tà Tổ hơi ngậy người một chút bất quá rất nhanh hắn ta đã nhớ ra kẻ trước mắt là ai lập tức tức giận hét lên một tiếng.

Tà Tổ vĩnh viễn không quên được một vạn năm trước trong đại chiến Phong Ma nếu không phải tên tiểu tử này vào thời khắc then chốt bất ngờ đột kích hút đi một thành công lực của mình thì có thể mình đã không bị phong ấn hơn một vạn năm.

- Tiểu tặc đáng chết người chết đi cho ta!!

Nhớ tới mối thù phong ấn Tà Tổ không dằn nổi phần nộ trong lòng âm ầm đánh ra một quyền.

- Tới đi!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không sợ hãi chút nào vùng chường đáp trả.

- Âm!

Quyền, chưởng vừa va chạm với nhau lập tức gây ra một tiếng nổ kinh thiên động địa tiếp đó chỉ thấy cả hai người Tà Tổ và Đông Phương Trường Minh đều bị đẩy lui về phía sau một đoạn.

- Thần Hoàng cấp! Không ngờ người lại có thể đạt đến đẳng cấp ngang bằng với ta!!

Sau khi ổn định lại thân hình Tà Tổ không dấu được sự kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Thần Hoàng? Thực lực thật sự của ta đâu chỉ có thế! Xem đây Vũ Trụ Trong Lòng Bàn Tay!!

Đông Phương Trường Minh lạnh lùng nói một tiếng sau đó đưa tay phải lên đánh vào hư không một cái.

- Âm!

Hàng vạn ngôi sao trên tinh không tùy ý xuất hiện bao vây lấy Tà Tổ.

- Tinh lực công!

Đông Phương Trường Minh lại kêu lên một tiếng hàng vạn ngôi sao lập tức đồng thời phát ra tinh lực tấn công Tà Tổ.

- Âm ầm ầm...

Dưới uy lực khổng lồ của tinh lực những cây cột máu xung quanh Tà Tổ nhất thời phát ra từng tiếng nổ giòn giã sau đó cũng nhanh chóng tan rã.

- Không ngờ tiểu tử người có thể sáng tạo ra một môn thần thông có thể khống chế tinh lực! Đúng là khiến cho ta bất ngờ, nhưng mà chỉ dựa vào nó

mà muốn đánh bại ta thì vẫn chưa đủ - Khốn Thiên Tác ra đây!!

Tà Tổ đối diện với lực lượng hàng vạn ngôi sao đang ép tới thì trên mặt lộ vẻ dữ tợn quát lên một tiếng trong chớp mắt chỉ thấy hàng vạn sợi dây xích màu đen từ trong cơ thể xuất ra bên ngoài. Những sợi dây xích này vừa xuất hiện đều bắn đến trói chặt một viên ngôi sao khiến chúng không thể di động mấy may.

- Khốn Thiên Tác không ngờ người đã luyện hóa bảo này?

Đông Phương Trường Minh đang điều khiển lực lượng của những ngôi sao trên không trung thấy vậy sắc mặt trầm xuống.

- Ha ha ha ha.... Bất ngờ lắm chứ gì? Năm xưa người cùng với những tên khốn kiếp đó muốn dùng bảo này để đối phó ta hôm nay ta liền dùng nó để giết chết các người báo thù, đây gọi là nhân quả tuần hoàn đó!!

Tà Tổ nhìn Đông Phương Trường Minh lộ ra vẻ đắc ý nói.

- Muốn giết ta? Năm mơ đi! - Tinh lực tăng!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy khinh thường nói.

- Ầm ầm ầm.....

Vô số vì sao đang bị kẹp chặt lại lần nữa phát ra ánh sáng chói mắt dựa vào tinh lực cường đại phá nát từng mảng hư không tránh thoát trói buộc của Khốn Thiên Tác.

- Tinh lực hợp!

Đông Phương Trường Minh lại quát lên một tiếng nữa vô số ngôi sao lập tức hóa thành từng đạo tinh điểm xông vào cơ thể hắn.

- Âm!

Sau khi tinh điểm nhập thể chỉ thấy trên người Đông Phương Trường Minh tỏa ra ánh sáng màu vàng rực rỡ từng luồng lực lượng khủng bố không ngừng bắn ra ngoài khiến cho hư không vừa mới hồi phục xung quanh lại lần nữa bị phá nát.

- Đây... hấp nạp tinh lực cho mình sử dụng này tương truyền đây là thần thông chỉ có một vài cường giả ở thời đại Viễn Cổ mới biết?

Tà Tổ thấy vậy lộ vẻ kinh sợ kêu lên một tiếng lúc này hẳn có thể cảm nhận được lực lượng trong người của Đông Phương Trường Minh từ chỗ yếu hơn mình trong chớp mắt đã biến thành cường đại hơn mình gấp mười lần.

- Grao!

Đông Phương Trường Minh không trả lời câu hỏi của Tà Tổ ngửa đầu rút dài một tiếng sau đó dùng tốc độ như là thuận di xuất hiện trước mặt hẳn xuất ra một quyền.

- Phụt!

Trong chớp mắt Tà Tổ đã bị một quyền của Đông Phương Trường Minh đánh bay về phía sau một khoảng xa trọng thương phun ra một ngụm máu tươi.

- Giết!

Đông Phương Trường Minh được thể không tha người liên tục truy kích trong lúc nhất thời hẳn đã bị đánh đến luống cuống tay chân liên tục trọng thương.

- A!

Sau một lúc cuối cùng Tà Tổ cũng không nhịn được nữa thống khổ hét lên một tiếng thì triển Huyết Độn hóa thành một đạo huyết sắc độn quang bỏ chạy giữ mạng.

- Muốn trốn sao? Hừ! Ngoan ngoan trở về cho ta!!

Năm người Thủ Mộ Lão Nhân, Mộng Khả Nhi, Đạm Đài Tuyền, Nạp Lan Nhược thủy, Nạp Lan Nhược Yên đang canh giữ bốn phương thấy vậy lạnh lùng kêu lên một tiếng sau đó đồng thời đánh ra năm luồng tuyệt thế lực lượng về phía Tà Tổ. Tội nghiệp cho Tà Tổ còn chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì đã bị ép trở về trước mặt Đông Phương Trường Minh.

- Trích Tinh Thủ!

Đông Phương Trường Minh lập tức vung tay đánh ra một đạo bạch ngọc chưởng cương trói chặt toàn thân hắn lại.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 171: Bi Kịch Tà Tổ (2)

- Hừ! Thật không nghĩ tới Tà Tổ ta một đời anh hùng hôm nay lại bất hạnh rơi vào tay các người, bây giờ các người muốn chém muốn giết gì thì cứ làm đi nếu ta kêu rên một tiếng thì không phải là hảo hán!

Tà Tổ bị trói chặt như đòn bánh tét nằm trên mặt đất nhìn thấy sáu đại cường giả vây chặt bản thân biết là không thể thoát được cho nên lộ ra vẻ quyết tuyệt nói.

- Ai nói là chúng ta muốn giết người? Hôm nay sở dĩ bọn ta bắt lấy chỉ là muốn mượn của người một số thứ mà thôi!!

Đông Phương Trường Minh khinh thường nói.

- Các người muốn mượn cái gì cứ nói ra ta sẽ cho các người!

Nghe nói không bị giết trong lòng Tà Tổ vui mừng vô cùng lập tức đổi giọng nói.

- Thật sao? Như vậy thì ta muốn mượn của người hai thành thần lực không ngại chứ?

Mộng Khả Nhi nghe vậy bước lên phía trước một bước trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó không đợi Tà Tổ kịp nói gì nàng ta đã đưa tay lên vị trí huyết Khí Hải của hắn khẽ ấn một cái.

- Ầm ầm....

Cuốn cuộn lực lượng lập tức từ trong đó tràn vào cơ thể của Mộng Khả Nhi, chúng hùng mạnh đến nỗi khiến cho không gian xung quanh nàng ta nổi lên từng đợt sóng gợn lăn tăn.

- Phù! Tới lượt các người rồi!

Sau một lát cuối cùng Mộng Khả Nhi đã hút đủ năng lượng liền thỏa mãn thở phào một cái sau đó rút tay lại nhìn ba người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên và Đạm Đài Tuyền ở phía sau nói.

- Ta muốn mượn hai thành công lực của người!

- Ta muốn cũng vậy!

- Ta không độc ác như bọn họ chỉ cần một thành là đủ rồi!

Ba người nghe vậy gật đầu một cái rồi cũng giống như Mộng Khả Nhi nổi nhau tiến lên đưa tay ra lần lượt cướp đoạt công lực của Tà Tổ!

Liên tục bị cướp đoạt đi bảy thành công lực thân thể của Tà Tổ dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp nhanh chóng trở nên gầy đi hai mắt trợn trừng lộ ra vẻ kinh hãi nhưng mà ác mộng của hắn vẫn chưa kết thúc bởi vì phía sau hắn vẫn có một Thủ Mộ Lão Nhân đang chờ đợi.

- Người tựa hồ rất bất mãn với hành động của bọn ta thì phải? Có gì muốn nói với ta hay không?

Có điều khi tới lượt mình Thủ Mộ Lão Nhân lại không vội vàng động thủ mà đảo mắt nhìn qua khắp thân thể Tà Tổ một lần rồi lên tiếng hỏi.

- Khốn kiếp! Các người là một bọn khốn kiếp ta nguyện rửa các người không được chết tốt, nhất định là như vậy!!

Tà Tổ cất tiếng quát phản hận một cách thê lương một thân công lực này

là do hăn đồ không biết bao nhiêu mồ hôi nước mắt tổn không biết bao nhiêu tháng ngày mới có thể chậm rãi tích lũy được nay lại bị đám người Mộng Khả Nhi vô cớ cướp đoạt thử hỏi làm sao hăn có thể không tức làm sao có thể không giận.

- Miệng thật thối! Ban đầu lão nhân gia ta chỉ muốn giống như bọn họ mượn đi hai thành công lực của người nhưng mà sau khi nghe được những lời này của người ta lại thay đổi quyết định ta sẽ mượn đi tất cả công lực còn lại của người!!

Thủ Mộ Lão Nhân nghe được những lời của Tà Tổ thì lạnh lùng nói một tiếng.

- Đợi đã Lão Bất Tử ông muốn hút thì cũng phải chờ lại cho ta một phần chứ!

Nhưng mà đúng lúc ông ta đưa tay lên chuẩn bị hút đi công lực của Tà Tổ thì từ phía sau đột nhiên vang lên một tiếng nói tất cả quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy một đạo độn quang chói mắt đang kích bắn thẳng về phía bọn họ.

- Ầm!

Lúc đến trước mặt đoàn người Đông Phương Trường Minh đạo hào quang đó từ từ thu liễm lại người bên trong đó không phải ai xa lạ mà chính là Thần Nam bất quá lúc này trên đỉnh đầu hăn lại có một mảnh Ngọc Như Ý bay lơ lửng nhìn qua cực kỳ quý dị.

- Người người... vị tiểu huynh đệ này cho hỏi người là ai? Chúng ta có quen nhau sao?

Thủ Mộ Lão Nhân nhìn thấy " Thần Nam " xuất hiện thì nghi hoặc hỏi ông ta có một loại cảm giác người trước mắt rất quen thuộc đối với mình nhưng trong lúc nhất thời lại không thể nhớ ra là bản thân đã gặp người này ở

đâu.

- Lão Bất Tử ông đúng là càng già càng hồ đồ mà! Hãy nhìn cho rõ ta là ai đây!!

" Thần Nam " thấy vậy khẽ cười một tiếng sau đó miếng Ngọc Như Ý trên đầu hắt tỏa ra một luồng bạch quang chói mắt thu hút thiên địa linh khí xung quanh điên cuồng hội tụ hóa thành hình dáng của một bạch y thiếu nữ dung mạo như thiên tiên.

- Tiểu... Tiểu Huyền người là... Tiểu Huyền... trời ơi không ngờ ngày hôm nay ta không chỉ gặp lại Thần Nữ trong truyền thuyết mà ngay cả Tiểu Ma Nữ biến mất đã lâu cũng xuất hiện trước mắt ta!!

Thủ Mộ Lão Nhân vừa nhìn thấy hình dáng của thiếu nữ thì không nhịn được kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Hừ! Lão Bất Tử người nói cái gì mà Tiểu Ma Nữ chứ ta là rõ ràng là Tiên Nữ... Tiên Nữ đó rõ chưa hả?

Độc Cô Tiểu Huyền nghe được lời nói của Thủ Mộ Lão Nhân thì bất mãn kêu lên một tiếng.

- Được! Người là Tiểu Tiên Nữ là Tiểu Tiên Nữ được chưa?

Thủ Mộ Lão Nhân lập tức sửa lại cách xưng hô tuy rằng bình thường ông ta rất thích đùa đùa trêu đùa với người khác nhưng mà có hai người là ông ta không muốn trêu đùa cũng tuyệt đối không thể trêu đùa người thứ nhất là Độc Cô Tiểu Huyền trước mắt người thứ hai chính là mẫu thân của nàng Huyền Huyền.

- Tốt!

Độc Cô Tiểu Huyền tỏ vẻ vừa lòng gật đầu một cái.

- Đông Phương Trường Minh trong thời gian ta ẩn trong cơ thể Thần Nam đã nghe nói tới người, biết được người là một người rất rộng rãi không biết người có thể chia một phần công lực của Tà Tổ cho ta hay không?

Sau đó nàng ta lại nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Nếu Nhị tiểu thư của Độc Cô gia đã mở miệng thì đương nhiên không thành vấn đề bất quá ta xin nói trước cô muốn hút công lực của Tà Tổ thì cứ việc hút nhưng mà tinh khí trên thân thể của hãn cô tuyệt đối không thể động vào bởi vì đó là thứ ta muốn!!

Đông Phương Trường Minh nhú mày suy nghĩ một chút rồi nói.

- Không thành vấn đề! Nhưng mà ta cũng có một yêu cầu đó là Khốn Thiên Tác trên người Tà Tổ người phải giao cho ta. Người đừng hiểu lầm! Ta lấy thứ đó không phải để cho ta mà là muốn để cho Thần Nam dù sao ta ẩn thân trong cơ thể hãn lâu như vậy trước khi đi cũng phải có mấy mớ quà chia tay mới phải đạo!!

Độc Cô Tiểu Huyền gật đầu một cái rồi lại nói.

- Được!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy không chút do dự gật đầu một cái Khốn Thiên Tác tuy là bảo vật có uy lực cực kỳ cường đại nhưng đối với hãn mà nói lại không có bao nhiêu tác dụng dùng nó để bán cho Độc Cô Tiểu Huyền một phần nhân tình cũng là một quyết định không sai.

- Ầm ầm ầm...

Sau đó dưới ánh mắt của tất cả mọi người ba người Đông Phương Trường

Minh, Thủ Mộ Lão Nhân cùng với Độc Cô Tiểu Huyền chia nhau hút sạch ba phần công lực còn lại và một thân tinh khí lực lượng của Tà Tổ!

Sau khi làm xong tất cả Độc Cô Tiểu Huyền và Thủ Mộ Lão Nhân liền đem theo Khốn Thiên Tác phá toái không gian bay đi trong chớp mắt đã biến mất vô ảnh vô tung.

- Sau này gặp lại!

Hai sư đồ Mộng Khả Nhi và Đạm Đài Tuyền nhìn ba người Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng rồi cũng Phi Thăng trở về Đạm Đài Đạo Tràng ở Thiên Giới.

Trong chớp mắt ở Đạm Đài Thánh Địa rộng lớn chỉ còn lại Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nạp Lan Nhược Yên.

- Trường Minh bây giờ chúng ta giải quyết tên này như thế nào đây? Lúc này tuy hãn đã bị cướp hết một thân công lực và tinh khí nhưng vẫn còn thực lực Thần Vương sơ kỳ lưu hãn lại ở Nhân Gian chung quy vẫn là một mối họa a!!

Nạp Lan Nhược Thủy đảo mắt quan sát Tà Tổ toàn thân khô gầy chỉ còn lại nửa mạng dưới đất một lần rồi nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Cái này sao? Rất đơn giản nếu Nhân Gian không chứa được Tà Tổ thì chúng ta cứ việc trả hãn về Thiên Giới là xong.

Trên môi Đông Phương Trường Minh lộ ra một nụ cười xấu xa nói sau đó chỉ thấy vung tay mở ra một vết nứt không gian rồi đưa chân sút bay Tà Tổ vào bên trong.

- Trường Minh chàng thật độc ác! Bất quá ta thích a!!

Nạp Lan Nhược Yên thấy vậy cười nói với trạng thái của Tà Tổ bây giờ mà trở lại Thiên Giới nếu để các kẻ thù năm đó biết bọn chúng không kéo đến lột da xẻ thịt hẳn mới là lạ đó.

- Tiếp theo chúng ta nên làm gì đây!!

Hơi dừng một chút nàng lại tiếp tục.

- Trước tiên phải tìm một nơi để ở tạm lại đã ta vừa mới cướp được tinh khí của Tà Tổ nếu không luyện hóa ngay thì sẽ không kịp!!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi trầm giọng nói.

- Ủm!

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy đồng thời gật đầu một cái sau đó đồng thời hóa thành ba đạo hào quang bắn đi!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 172: Tây Hành

Ba ngày sau trong một chỗ bí cảnh cách Đạm Đài Thánh Địa hơn ngàn dặm Đông Phương Trường Minh đang khoan chân hai tay không ngừng vung lên tạo thành các thủ ấn huyền ảo.

- Phù!

Sau một lát chỉ thấy hắc há miệng phun ra một quả cầu màu vàng vào không trung đó không phải là thứ gì khác mà chính là một thân Tinh Khí lực lượng của Tà Tổ mà Đông Phương Trường Minh mới vừa cướp đoạt được.

Đông Phương Trường Minh quan sát quả cầu Tinh Khí một chút rồi phun ra một ngụm bản mệnh chân hỏa màu trắng tinh lên trên đó.

- Âm!

Đạo chân hỏa lập tức bao bọc lấy quả cầu Tinh Khí phát ra lực lượng không ngừng thiêu đốt nó. Dưới uy lực của bản mệnh chân hỏa chỉ sau mấy ngày ngắn ngủi quả cầu Tinh Khí đã thu nhỏ lại chỉ còn cỡ hơn nắm tay bộ dáng bất cứ lúc nào cũng có thể bị luyện hóa xong.

Nhưng mà Đông Phương Trường Minh thấy vậy chẳng những không chút vui mừng mà sắc mặt còn trở nên trầm trọng vô cùng bởi vì hắc hiểu rõ quá trình luyện hóa càng về cuối thì càng thêm khó khăn chỉ cần hơi sơ sót một chút thì có thể đón nhận thất bại bất cứ lúc nào.

- Âm!

Hắn vừa suy nghĩ xong quả nhiên vấn đề đã xảy ra chỉ thấy phía trong quả cầu Tinh Khí xuất hiện từng đạo bạch quang không ngừng chạy loạn khắp nơi chỉ cần là người sáng mắt đều có thể nhận ra đây chính là dấu hiệu báo trước của việc năng lượng mất khống chế.

Đông Phương Trường Minh lập tức không chút do dự vung tay lên lấy ra một giọt linh dịch màu xanh ném vào bên trong quả cầu Tinh Khí.

Tiếp đó hắn lại lăm bắm niệm thần chú khiến cho lực dịch nhanh chóng dung nhập vào trong quả cầu Tinh Khí sau khi làm xong những dòng năng lượng đang chạy loạn bên trong lập tức an ổn lại không còn bất cứ vấn đề gì nữa.

- Phù!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy tình cảnh đó thì thở nhẹ một tiếng sau đó tiếp tục chuyên tâm vào quá trình luyện hóa.

Lại qua thêm mười ngày nữa dưới sự cố gắng của Đông Phương Trường Minh cuối cùng quả cầu Tinh Khí cũng đã bị luyện hóa hoàn toàn nó hóa thành từng đạo bạch quang bắn thẳng đến chỗ Đông Phương Trường Minh.

- A!

Trong chớp mắt chỉ nghe Đông Phương Trường Minh quát lên một tiếng dốc hết toàn lực hấp thu những luồng năng lượng màu trắng này.

- Âm!

Cuồn cuộn lực lượng trút vào khiến cho một thân tu vi của Đông Phương Trường Minh như một con ngựa hoang thoát cương điên cuồng gia tăng chỉ trong một cái canh giờ ngắn ngủi hắn đã từ Thần Hoàng sơ kỳ liên tục vượt qua ba cái tiểu cảnh giới khôi phục lại thực lực Thần Hoàng đỉnh phong của

kiếp trước, tiếp theo đó Đông Phương Trường Minh chỉ cảm thấy toàn thân mình chấn động một trận sau đó nhất cử đột phá bình cảnh Tiểu Thiên Cấp.

Đông Phương Trường Minh cảm nhận tu vi gia tăng thì vui mừng vô cùng không chút do dự lập tức chân nguyên trong người mình trong chớp mắt chỉ thấy một cái Pháp Tướng - Lục Đạo Ma Thần to lớn từ trong hư không hiện lên bao phủ lấy toàn thân hắn.

Biến thành hình dạng của Lục Đạo Ma Thần tốc độ hấp thu lực lượng của Đông Phương Trường Minh lại tăng lên thêm một bậc chỉ trong chớp mắt tu vi của hắn lại lần nữa đột phá từ Tiểu Thiên Cấp sơ kỳ một đường đột phá tới hậu kỳ hơn nữa còn đang không ngừng gia tăng thêm nữa.

- Âm!

Nửa khắc sau một tiếng nổ vang nữa từ trong cơ thể Đông Phương Trường Minh vang lên báo hiệu cho việc tu vi của hắn đã thành công đột phá cảnh giới Tiểu Thiên Cấp đỉnh phong nhưng mà lúc Đông Phương Trường Minh đang muốn thuận thế mượn lực lượng này nhất cử đột phá cảnh giới Thiên Cấp thì đột nhiên lại giống như có một bàn tay xuất hiện xiết chặt lấy nó khiến cho hắn nửa bước cũng khó tiến.

- Tại sao lại như vậy? Theo tính toán của ta thì chỉ cần luyện hóa được số Tinh Khí này thì việc đột phá Thiên Cấp không phải là vấn đề gì lớn mới đúng? Tại sao bây giờ lại đột nhiên xảy ra vấn đề!!

Đông Phương Trường Minh kinh ngạc kêu lên một tiếng sau đó lại nhắm hai mắt lại bảo nguyên thủ nhất dồn hết tâm thần vào việc điều khiển cỗ lực lượng trong thân trùng kích bình cảnh Thiên Cấp dần dần sắc mặt của Đông Phương Trường Minh biến thành vô cùng trầm trọng trên trán lấm tấm mồ hôi, làn da đỏ lên hiện rõ từng đường kinh mạch giống như thân thể của hắn đã đạt đến một loại cực hạn nào đó không thể tiếp tục chịu đựng áp lực do

việc trùng kích bình cảnh gây ra nhưng mà Đông Phương Trường Minh lại không có ý định dừng lại hẳn vẫn bằng vào ý chí của mình để tiếp tục việc đó đáng tiếc dù cho có cố gắng thử bao nhiêu lần kết quả vẫn như trước không thể lay động lớp màn đó một chút nào.

- Đừng cố gắng nữa! Không có tác dụng đâu!!

Vào lần thử cuối cùng của Đông Phương Trường Minh đột nhiên trong đầu hẳn lại vang lên một tiếng nói sau đó trước mặt hẳn đột nhiên một hắc y nhân toàn thân quấn chặt trong một lớp hắc bào không thể thấy rõ mặt mũi.

- Người là ai?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy quát lên một tiếng trước khi tiến vào bí cảnh này để bảo đảm an toàn và không bị bất cứ ai quấy nhiễu hẳn đã bố trí một đại trận phòng hộ cực kỳ phức tạp lại có thêm hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên canh giữ có thể nói là cực kỳ an toàn tại sao bây giờ lại đột nhiên có người có thể vô thanh vô thức tiến vào đây được chứ?

- Người không cần biết ta là ai. Người chỉ cần biết ta đến đây không phải là để hại người là được. Nếu người thật sự muốn đột phá bình cảnh thì phải đến Tầng Địa Ngục thứ mười bảy lấy ra một vật thì mới được!!

Người thần bí lên tiếng.

- Dựa vào cái gì ta phải tin một kẻ không rõ lai lịch như người?

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

- Ha ha ha ha... Không dựa vào cái gì chỉ bằng vào việc người muốn đột phá cảnh giới Thiên Cấp không phải sao?

Người thần bí cười nói.

- Được! Vậy vật mà ta cần tìm là cái gì?

Đông Phương Trường Minh nhíu mày suy nghĩ một lúc rồi nhìn người thần bí hỏi không biết tại sao nhưng trong lòng hẳn lại có một cảm giác kỳ lạ là người thần bí này tuyệt đối sẽ không hại hẳn hơn nữa còn là một người có thể tin tưởng được.

- Khi người đến Địa Ngục sẽ tự cảm nhận được ta sẽ cùng với vật đó chờ đợi sự quang lâm của Bạch Phát Ma Hoàng người ha ha ha...

Người thần bí cười lớn một tiếng sau đó hóa thành một luồng khói đen tan đi.

Đông Phương Trường Minh đảo mắt quan sát nơi người thần bí vừa xuất hiện một lúc rồi đứng lên bước ra ngoài.

- Trường Minh huynh xuất quan rồi!

Hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên đang canh gác phía bên ngoài nhìn thấy hẳn xuất hiện thì đồng thời cất giọng kêu lên một tiếng.

- Ủm! Trong thời gian ta bế quan có xảy ra chuyện gì hay không?

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái rồi trầm giọng hỏi.

- Cái này sao? Chuyện lớn thì không có nhưng mà có một chuyện mà muội nghĩ huynh cần phải biết đó là Thần Nam đã dẫn theo đám người Tử Kim Thần Long, Long Bảo Bảo xuất phát đi tới Tây Đại Lục rồi muội nghe nói mục tiêu của bọn họ là Địa Ngục tầng thứ mười bảy phía dưới Quang Minh Giáo Đình!!

Hai tỷ muội liếc nhìn nhau một cái rồi Nạp Lan Nhược Yên mới nhìn Đông Phương Trường Minh.

- Thần Nam hẳn muốn đi vào Địa Ngục tầng thứ mười bảy tại sao lại như vậy?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy tỏ ra hơi kinh ngạc hỏi.

- Chuyện này muội nghe nói là do Độc Cô Tiểu Huyền gây ra khi rời khỏi cơ thể Thần Nam nàng ta vì trả ơn hẳn đã nhiều lần cho bản thân mượn cơ thể không chỉ đem Khốn Thiên Tác tặng cho hẳn mà còn cho Thần Nam biết một thông tin quan trọng đó là phụ thân Thần Chiến biến mất đã lâu của hẳn hiện đang bị phong ấn ở Địa Ngục tầng thứ mười bảy sau khi biết được thông tin này Thần Nam nổi giận vô cùng lập tức mang theo người tiến tới Quang Minh Giáo Đình nói là muốn cứu phụ thân hẳn ra.

Nạp Lan Nhược Yên giải thích.

- Thì ra là vậy! Như vậy hai người bọn muội cũng chuẩn bị một chút đi nửa canh giờ sau chúng ta xuất phát đi Tây Đại Lục một chuyến!!

Sau khi nghe xong Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Cái gì? Trường Minh huynh muốn đi Tây Đại Lục chẳng lẽ huynh muốn trợ giúp Quang Minh Giáo Đình như vậy có được không? Cho dù trong quá khứ huynh là khách khanh trưởng lão của bọn họ nhưng giữa chúng ta và đám người Thần Nam cũng có quan hệ không tầm thường bây giờ chúng ta lại giúp một bên đối phó một bên như vậy có hơi quá đáng hay không?

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên cả kinh kêu lên một tiếng.

- Hai nàng hiểu lầm rồi ta tới Tây Đại Lục không phải vì muốn giúp bên nào đối phó với bên nào mà là vì ta cũng muốn vào Địa Ngục tầng thứ mười

bảy một lần!!

Đông Phương Trường Minh lắc nhẹ đầu nói.

- Cái gì? Huynh cũng muốn đi vào Địa Ngục tầng thứ mười bảy? Sao lại như vậy?

Nạp Lan Nhược Thủy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Là như thế này...

Đông Phương Trường Minh nhanh chóng đem những chuyện xảy ra bên trong bí cảnh kể lại cho hai người bạn họ nghe.

- Trường Minh huynh thật sự tin vào lời nói của người thần bí đó sao? Lỡ hấn muốn hại huynh thì sao?

Vừa nghe xong Nạp Lan Nhược Yên lập tức lo lắng kêu lên một tiếng.

- Yên tâm đi! Sẽ không có chuyện đó đâu dựa vào thực lực của ba chúng ta liên thủ hiện giờ trong thiên hạ có bao nhiêu người làm hại được chúng ta chứ huống chi tuy không biết tại sao nhưng ta tin tưởng hẳn không có ác ý với ta!!

Đông Phương Trường Minh mỉm cười nói.

- Được rồi! Lên đường thôi!!

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy còn muốn nói thêm cái gì nhưng còn chưa kịp mở miệng thì Đông Phương Trường Minh đã kêu lên một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang kích bắn về phía tây.

- Tỷ tỷ bây giờ chúng ta phải làm sao?

Nạp Lan Nhược Yên nhìn Nạp Lan Nhược Thủy hỏi.

- Ai! Người xưa có câu " lấy gà theo gà, lấy chó theo chó " nếu như chúng ta đã lấy Trường Minh thì đương nhiên phải theo huynh ấy đến bất cứ đâu rồi!!

Nạp Lan Nhược Thủy trầm giọng nói một lời sau đó hai người đồng thời hóa thành hai đạo hào quang đuổi theo Đông Phương Trường Minh.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 173: Tái Lâm Địa Ngục (1)

Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên hóa thành ba đạo hào quang chói mắt kích bắn về phía bầu trời phía tây dựa vào tốc độ của mình ba người rất nhanh đã vượt qua được hơn phân nửa Tây Đại Lục nhưng lúc sắp tiếp cận khu vực bên ngoài Bái Đán Thành thì bọn họ đột nhiên lại dừng lại.

Sở dĩ như vậy là bởi vì ba người trông thấy trước mặt mình không ngờ lại đang có hai nhóm người giằng co với nhau hơn nửa nhân mã của hai bên đều không xa lạ gì với bọn họ một bên là hai người Thần Nam, Vũ Hình bên còn lại lại là hai tỷ muội Sinh Mệnh Tạp Mâu, Trân Ny, Quang Minh Chủ Thần cùng với một số Chủ Thần khác của Tây Phương Thiên Giới và vô số Lục Dực Thiên Sứ.

Thì ra từ sau trận chiến ở Đạm Đài Đạo Tràng bởi vì hành động lâm trận vứt bỏ đội hữu của mình mà trong lòng ba đại Chủ Thần của Phương Tây luôn luôn thấp thỏm lo sợ rằng đám người Thần Nam sẽ đến tìm mình đòi nợ ngày hôm nay lại nghe tin Thần Nam cùng với Vũ Hình phá giới từ Phương Đông tiến sang cho rằng ác mộng đã thành sự thật cho nên bọn họ quyết định tiên hạ thủ vi cường kéo theo một số Chủ Thần có thù oán với Thần Nam và Vũ Hình khi còn là Vô Tình Tiên Tử khác như là Lôi Thần, Hỏa Thần, Thủy Hệ Nữ Thần hạ giới vây công hai người.

- Đông Phương huynh!

- Bạch Phát Ma Hoàng!

Trong lúc Đông Phương Trường Minh đang quan sát thì Thần Nam và Táp Mâu đã phát hiện ra sự có mặt của hắc cùng với Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên bọn họ đồng thời kêu lên một tiếng.

- Các người từ đâu đến thì trở về nơi đó đi!!

Đông Phương Trường Minh hơi gật đầu với Thần Nam một cái sau đó nhìn về phía đám Chủ Thần Phương Tây lạnh lùng kêu lên một tiếng.

- Bạch Phát Ma Hoàng ta biết giữa ngài và đám người Thần Nam có quan hệ với nhau, nhưng mà đây là chuyện riêng giữa bọn ta và bọn hắc mong rằng...

Sinh Mệnh Chủ Thần - Táp Mâu nghe vậy bước lên phía trước một bước mở miệng nói.

- Lời của ta các người nghe không rõ hay sao? Mau rút đi!

Nhưng mà nàng ta chỉ mới nói được một nửa thì đã bị tiếng quát của Đông Phương Trường Minh chặn đứng.

- Phụt!

Lời nói của hắc như là lời đình đánh sâu vào trong tâm khảm của chúng Tây Phương Chủ Thần khiến cho toàn thân bọn họ lung lay không ngừng một số kẻ hơi yếu càng là không chịu nổi áp lực há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Được! Nếu Bạch Phát Ma Hoàng người đã kiên quyết như vậy thì ngày hôm nay chúng ta sẽ rút lui nhưng mà chuyện này Tây Phương Thần Hệ chúng ta sẽ không dễ bỏ qua như vậy đâu!!

Táp Mâu thấy vậy thì trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ nhìn Đông Phương

Trường Minh kêu lên một tiếng sau đó dẫn theo liên quân của mình phá vỡ không gian trở về Tây Phương Thiên Giới.

- Đông Phương huynh lần này lại phải đa tạ huynh rồi nếu không có huynh ra tay thì e rằng hôm nay chúng ta khó tránh một trận ác chiến rồi!

Sau khi xác nhận tất cả bọn họ đã rời đi Thần Nam mới bước ra nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Không có gì chỉ là tiện tay mà thôi!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười nói.

- À phải rồi tại sao huynh lại tiến sang Tây Phương Đại Lục vậy?

Thần Nam gật đầu một cái rồi lại hỏi.

- Cùng mục đích với các người ta cũng muốn đến Địa Ngục tầng thứ mười bảy một chuyến!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Thần Nam cười nói.

- Cái gì? Huynh cũng muốn muốn đến Địa Ngục tầng thứ mười bảy tại sao lại như vậy?

Nghe được lời nói của Đông Phương Trường Minh trên mặt Thần Nam hiện lên vẻ kinh ngạc hẳn không ngờ là rằng Đông Phương Trường Minh cũng giống như mình đều là đến Tây Phương Đại Lục vì Địa Ngục tầng thứ mười bảy trong lúc nhất thời không nhin được được nghi hoặc lên tiếng hỏi.

- Đây là chuyện riêng của ta có cần nói phải cho người biết hay không?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy đột nhiên chuyển giọng cất tiếng hỏi ngược lại.

Việc này làm cho Thần Nam không biết phải trả lời thế nào chỉ có thể im lặng bầu không khí nhất thời trở nên vô cùng đè nén.

- Khụ! Nếu Đông Phương huynh cũng có ý đi tới Quang Minh Giáo Đình thì không bằng chúng ta cùng đồng hành với nhau đi dù sao đông người cũng dễ chiếu ứng với nhau hơn không phải sao?

Vũ Hình đứng bên cạnh thấy vậy ho nhẹ một tiếng rồi cất tiếng nói.

- Cái này sao? Được thôi! Nếu các người đã có ý như vậy thì chúng ta cùng đi thôi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy liếc mắt trao đổi với hai vị phụ nhân của mình một chút rồi gật đầu nói.

- Vút!

Tiếp theo đó một đoàn năm người hóa thành một đoàn hào quang chói mắt bay về phía Bái Đán Thành.

- Làm phiền thông báo với Giáo Hoàng có Đông Phương Tu Luyện Giả - Đông Phương Trường Minh muốn gặp mặt!!

Khi đến bên trên Quang Minh Thần Điện bên trong Bái Đán Thành Đông Phương Trường Minh từ trên trời hạ xuống nhìn một tên Thánh Kỵ Sĩ đang đứng bên ngoài canh gác trầm giọng nói một câu.

- Vâng! Xin Đông Phương tiên sinh đợi một lát tiểu nhân sẽ lập tức vào bên trong bẩm báo!!

Tên Thánh Kỵ Sĩ đó vừa nghe thấy cái tên Đông Phương Trường Minh thì sắc mặt đại biến tiếp theo không dám thất lễ một chút nào lập tức cung kính kêu lên rồi chạy vào Thần Điện bẩm báo.

- Bẩm Đông Phương đại nhân hiện nay Giáo Hoàng đang ở trong Giáo Hoàng Điện họp bàn với Đại Trưởng lão Lâm Lôì cùng với Lão Giáo Hoàng ngài ấy nói ngài có chuyện gì thì trực tiếp vào trong đó là được!!

Sau một lát tên Thánh Kỵ Sĩ đó lại từ trong Quang Minh Thần Điện bước ra nhìn Đông Phương Trường Minh cung kính nói.

- Được rồi!

Đông phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái rồi dẫn theo đoàn người bước vào trong Quang Minh Thần Điện.

- Đông Phương huynh theo tiểu muội thấy hình như huynh rất quen thuộc với nơi này tên họ vệ vừa rồi cũng rất cung kính với huynh xem ra quan hệ của huynh và Quang Minh Giáo Đình không đơn giản thì phải?

Trên đường đi Vũ Hinh đột nhiên nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

Thần Nam cũng lộ ra vẻ nghi hoặc nhìn vào hắc.

- Không dấu gì hai người, một vạn năm trước khi ta du lịch Ma Áo Đại Lục lần đầu vô tình gặp đúng lúc Quang Minh Giáo Đình đang chiêu dụ nhân tài cho nên ta đã trở thành Khách khanh Trưởng lão

của bọn họ mỗi quan hệ đó vẫn duy trì đến hiện nay!!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt giải thích.

- Thì ra là vậy! Xem ra chuyến đi này của chúng ta không phức tạp như trong tưởng tượng rồi!!

Hai người Vũ Hinh và Thần Nam nghe vậy nhìn nhau một cái rồi cùng tỏ vẻ hưng phấn nói lúc ban đầu vì xông vào Địa Ngục tầng thứ mười bảy bọn họ đã chuẩn bị sẵn tâm lý cho tình huống xấu nhất là phải động thủ với

Quang Minh Giáo Đình không ngờ hiện tại lại biết được giữa Đông Phương Trường Minh và Quang Minh Giáo Đình có một tầng quan hệ này đúng là giúp bọn họ giảm bớt một số rắc rối không cần thiết.

- Két!

Trong lúc nói chuyện năm người đã bước tới phía trước Giáo Hoàng Thất Đông Phương Trường Minh không chút khách khí đưa tay đẩy cửa ra.

- Trường Minh tiểu hữu đã lâu không gặp vẫn khỏe chứ?

Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất đang nói chuyện với Lâm Lôi và Giáo Hoàng đời này nhìn thấy bọn họ tiến vào thì đứng dậy cười hỏi.

- Đa tạ Giáo Hoàng quan tâm vẫn bồi đạo gần đây vẫn như vậy. Ngược lại là ngài khí thế mạnh hơn năm xưa không ít xem ra đúng như lời Lâm Lôi nói trước đây ngài đã chân chính tiến quân Thần Hoàng lĩnh vực rồi đúng là đáng chúc mừng!!

Đông Phương Trường Minh ôm quyền nói.

- Ha ha ha... Không cần khách sáo! Ta chỉ là may mắn mà thôi! Làm sao có thể so sánh với Bạch Phát Ma Hoàng người chứ!!

Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất nghe vậy cười nói tiếp theo hai bên lại khách khí với nhau thêm một chút rồi cùng phân chia chủ khách ngồi xuống.

- Hai vị này chắc là Thần Nam Thần công tử cùng với Vũ Hình Vũ tiên tử rồi có đúng không?

Lúc này Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất mới nhìn hai người Thần Nam và Vũ Hình cười hỏi.

- Giáo Hoàng tiên sinh người biết chúng ta sao?

Thần Nam và Vũ Hình nghe vậy tỏ vẻ nghi hoặc hỏi.

- Đạo gần đây phu thê hai vị là nhân vật phong vân nổi tiếng như cồn ở Thiên Giới sao ta lại có thể không biết chứ!!

Quang Minh Giáo Hoàng cười nói.

- Không biết lần này hai vị cùng với ba người Trường Minh đến đây là có chuyện gì cần Quang Minh Giáo Đình chúng ta hỗ trợ?

Hơi dừng lại một chút ông ta lại tiếp tục.

- Cái này? Không dấu gì Giáo Hoàng lần này hai ta cùng với ba người Đông Phương huynh đến đây là muốn mượn đường tiến vào Địa Ngục tầng thứ mười bảy một lần không biết có thể được ngài cho phép hay không?

Thần Nam chần chờ một lúc rồi thành thật nhìn Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất nói.

- Chuyện này sao? Không dấu gì Thần công tử nếu các vị muốn tiến vào những tầng khác của Địa Ngục thì chúng ta sẽ không chút do dự để cho các vị tiến vào nhưng còn tầng thứ mười bảy thì không được bởi vì đó là cấm địa do đích thân Vạn Năng Chủ của bọn ta Quang Minh Thần đời thứ nhất phong ấn trừ khi đạt được sự cho phép của ngài ấy nếu không chúng ta tuyệt đối sẽ không mở ra để cho bất cứ ai khác tiến vào!!

Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất nghe vậy trên mặt lộ ra vẻ khó khăn kêu lên một tiếng.

- Muốn vào Địa Ngục tầng thứ mười bảy phải có sự cho phép của Quang Minh Thần đời thứ nhất? Việc này không thành vấn đề! Đúng lúc ta biết ông

ta đang ở đâu!!

Không ngờ ông ta vừa nói xong thì Đông Phương Trường Minh lại cất tiếng cười nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 174: Tái Lâm Địa Ngục (2)

- Trường Minh người nói cái gì, người có tin tức của Quang Minh Thần chuyện này có thật hay không? Nếu thật thì mau nói cho bọn ta biết!!

Nghe được lời nói của hãn Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất sắc mặt đại biến không nhịn được kinh hãi kêu lên một tiếng.

Hai người Lâm Lôi và Giáo Hoàng hiện tại cũng dùng ánh mắt gấp gáp nhìn thẳng vào Đông Phương Trường Minh đối với những cuồng tín đồ như bọn họ mà nói tin tức của Chủ Thần của mình tuyệt đối là việc quan trọng nhất trên đời nhất là khi vị Chủ Thần đó đã biến mất hơn vạn năm.

- Thần huynh không biết huynh có đem theo Long Bảo Bảo hay không?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy khẽ cười một cái sau đó xoay đầu nhìn Thần Nam hỏi.

- Có!

Tuy không hiểu tại sao Đông Phương Trường Minh lại đột nhiên đề cập đến Long Bảo Bảo nhưng Thần Nam vẫn thành thật gật đầu một cái.

- Như vậy không biết huynh có thể gọi nó ra cho ta gặp mặt được hay không?

Đông Phương Trường Minh lại hỏi tiếp một câu.

- Được! Long Bảo Bảo người mau ra đây!!

Thần Nam nghe vậy hơi do dự một chút rồi mở Nội Thiên Địa của mình ra kêu lên một tiếng.

- Thần Nam người gọi ta có việc gì?

Long Bảo Bảo đang chơi đùa với Tử Kim Thần Long ở bên trong Nội Thiên Địa nghe được tiếng gọi của Thần Nam thì từ đó bay ra ngoài nghi hoặc hỏi.

- Người tìm người không phải là ta mà là hắc!

Thần Nam đưa tay chỉ về phía Đông Phương Trường Minh nói.

- Ngẫu mễ đầu phát Bạch Phát Ma Hoàng người tìm ta có việc gì?

Long Bảo Bảo nghe vậy liếc mắt nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Long Bảo Bảo người tới đây đi!

Đông Phương Trường Minh nhìn Long Bảo Bảo vẫy tay nói.

- Vút!

Long Bảo Bảo lập tức bay đến bên trên cánh tay của Đông Phương Trường Minh.

- Giáo Hoàng người xem nó có phải là Quang Minh Thần của các người chuyển thế hay không?

Đông Phương Trường Minh tay cầm Long Bảo Bảo chuyển đầu nhìn Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất nói.

- Vút!

Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất nghe được lời nói của Đông Phương Trường Minh thì hai mắt co rụt lại sít sao quan sát Long Bảo Bảo một lúc rồi đưa tay điểm vào mi tâm của nó.

- Âm!

Trong chớp mắt chỉ thấy chỉ thấy một luồng thánh quang chói mắt bùng lên bao phủ cơ thể của Quang Minh Giáo Hoàng và Long Bảo Bảo.

Năm người Đông Phương Trường Minh đứng ở một bên nhìn thấy cảnh đó thì trong mắt đều hiện ra vẻ tò mò chăm chú nhìn vào lớp màn sáng.

- Thuộc hạ Bái Chiêm Đình bái kiến Vạn Năng Chủ. Nguyên Vạn Năng Chủ vạn tuế vạn tuế vạn tuế...

Sau một lát khi luồng thánh quang tan biến chỉ thấy Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất quỳ xuống nhìn Long Bảo Bảo cung kính kêu lên một tiếng.

- Thuộc hạ Lâm Lô bái kiến Vạn Năng Chủ. Nguyên Vạn Năng Chủ vạn tuế vạn tuế vạn tuế...

- Thuộc hạ Y Nhĩ Hoa bái kiến Vạn Năng Chủ. Nguyên Vạn Năng Chủ vạn tuế vạn tuế vạn tuế....

Hai người Lâm Lô và Giáo Hoàng hiện tại cũng lập tức quỳ xuống theo.

- Ngẫu miễn đầu phát, ba người các người làm gì tại sao lại đột nhiên quỳ xuống? Ta là Long Bảo Bảo không phải là Vạn Năng Chủ gì đó!!

Long Bảo Bảo thấy vậy nghi hoặc kêu lên một tiếng.

- Đúng đó! Lão Giáo Hoàng sao ba người lại hành lễ với Long Bảo Bảo tuy rằng bình thường nó rất thích giả làm Thần Côn nhưng mà nó là rồng

không phải Quang Minh Thần gì đó đâu!!

Thần Nam cũng lên tiếng nói.

- Thần công tử người nói sai rồi ai nói Quang Minh Thần không phải là rồng chứ, năm xưa ta đã từng có may mắn được nhìn qua bản thể của Quang Minh Thần ngài ấy chính là một con Thiên Long thân lớn vạn trượng có tướng mạo giống y hệt như Long Bảo Bảo này hơn nữa ta đã dùng Quang Minh Chỉ Dẫn Thuật do Vạn Năng Chủ truyền lại kiểm tra bảo đảm tuyệt không có sai lầm.

Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất từ dưới mặt đất đứng lên nhìn Thần Nam nói.

- Lại có chuyện này sao?

Thần Nam kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Nếu người không tin thì có thể cùng ta tiến vào Thiên Đường ở trong đó có Thần Cốt do năm đó Quang Minh Thần lưu lại chỉ cần đưa Long Bảo Bảo vào đó thì sẽ biết lời ta nói có đúng hay không mà thôi!!

Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất nhìn Thần Nam nói.

- Việc này? Được thôi đi thì đi!!

Thần Nam nghe vậy đảo mắt nhìn về phía ba người Đông Phương Trường Minh và Vũ Hinh ở bên cạnh mình thấy bọn họ đều gật đầu thì trầm giọng nói một tiếng.

- Quang Minh Thần vĩ đại xin hãy nghe theo lời cầu nguyện của tín đồ trung thành nhất của người mở cửa Thiên Đường ra!!

Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất nghe vậy gật đầu một cái rồi vung

tay lên trời bấm quyết lâm bấm niệm chú.

- Âm!

Sau một lúc chỉ thấy bầu trời bên trong Giáo Hoàng Sảnh bỗng nhiên nứt toác ra bên trong vết nứt đó là một thế giới tràn đầy ánh sáng chính là Thiên Đường của Quang Minh Giáo Đình.

- Được rồi! Tất cả mọi người vào đi thôi!!

Đợi sau khi thông đạo hoàn toàn ổn định lại Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất lại quay đầu nhìn những người trong sảnh nói.

- Ủm!

Tất cả đồng thời gật đầu một cái sau đó hóa thành một đạo hào quang bay vào bên trong thông đạo.

- Lão Giáo Hoàng người nói nơi này có Thần Cốt mà Quang Minh Thần đời thứ nhất lưu lại vậy nó đang ở đâu?

Sau khi tiến vào bên trong Thiên Đường Thần Nam lại lần nữa nhìn Quang Minh Giáo Hoàng hỏi.

- Đi theo ta đi!

Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó dẫn đầu đoàn người bay về một hướng.

Không bao lâu sau bọn họ tiến vào trước một tòa thần điện to lớn ở bên trong đó không có thứ gì khác chỉ có một bức tượng Quang Minh Thần khổng lồ.

- Vạn Năng Chủ tôn quý Thần Cốt mà năm đó ngài lưu lại đang ở bên

trong chỉ cần ngài lấy ra một giọt máu điểm lên mi tâm của pho tượng là có thể triệu hoán chúng.

Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất đáp xuống phía trước thần tượng cung kính nhìn Long Bảo Bảo nói.

- Ừm!

Long Bảo Bảo nghe vậy gật gù một cái sau đó dựa theo lời nói của Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất căn căn ngón tay mình lấy ra một giọt Long Huyết màu hoàng kim điểm lên trên mi tâm của Quang Minh Thần Tượng.

- Ấm ấm ấm....

Quang Minh Thần Tượng vừa bị Long Huyết của Long Bảo Bảo bắn trúng lập tức ầm ầm chấn động tiếp theo đó chỉ thấy ba quả cầu năng lượng màu vàng từ bên trong bắn ra ngoài.

- Vút!

Chúng vừa xuất hiện như nhận được một loại triệu hóa nào đó trực tiếp bay tới dung nhập vào trong thân thể của Long Bảo Bảo.

- Ấm!

Trong chớp mắt chỉ thấy toàn thân Long Bảo Bảo bắn ra một màn sáng chói mắt mang theo năng lượng cường đại vô cùng đánh bay đám người Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất lui khỏi Thần Điện cho dù là cường đại như Đông Phương Trường Minh đối diện với nó cũng không có một chút sức phản kháng nào.

Luồng thần lực hùng hậu này sau khi đẩy lui đoàn người ra ngoài cũng không tan biến đi mà là tiếp tục tồn tại hóa thành một tầng kết giới bảo hộ

Quang Minh Thần Điện giống như là muốn ngăn cản bọn họ trở vào vậy.

- Lão Giáo Hoàng chuyện này là như thế nào? Ông mau giải thích đi!!

Thần Nam thấy vậy sắc mặt đại biến không chút do dự lập tức nhìn Quang Minh Giáo Hoàng đòi thứ nhất quát hỏi.

- Thần công tử người cứ yên tâm đi ba quả cầu vừa rồi phân biệt là Thiên Long Giác, Thiên Long Dực và Thiên Long Trảo do năm đó Quang Minh Thần lưu lại bây giờ chúng chỉ dung hợp với thân thể kiếp này của ngài mà thôi. Sẽ không có chuyện gì đâu!!

Quang Minh Giáo Hoàng đòi thứ nhất trầm giọng nói.

- Như vậy phải chờ bao lâu thì Long Bảo Bảo mới có thể ra ngoài?

Thần Nam nghe vậy lại hỏi.

- Cái này sao? Ta cũng không rõ lắm nhưng chắc chắn cũng không quá lâu cứ kiên nhẫn mà chờ đợi đi!!

Quang Minh Giáo Hoàng đòi thứ nhất trả lời.

Thần Nam nghe vậy tuy trong lòng vô cùng lo lắng cho an nguy Long Bảo Bảo nhưng không thể làm gì được chỉ có thể làm theo lời của Quang Minh Giáo Hoàng đứng bên ngoài Thần Điện kiên nhẫn chờ đợi.

Cứ như vậy thời gian từng chút từng chút một một im lặng trôi qua.

- Ấm!

Sau hai ngày luồng thần uy ba trùm Quang Minh Thần Điện cuối cùng cũng đã biến mất dưới ánh nhìn chăm chú của tất cả mọi người chỉ thấy một người thanh niên cao lớn thân mặc một bộ hoàng kim chiến giáp hoa lệ từ

bên trong Quang Minh Thần Điện chậm rãi bước từng bước đi ra.

- Bái Chiêm Đình những năm này vất vả cho ngươi rồi!

Hắn ta đứng ở trên cao dùng ánh mắt cao ngạo như chúa tể đảo mắt nhìn qua đoàn người một vòng sau đó lại nhìn Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất trầm giọng nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 175: Tái Lâm Địa Ngục (3)

- Bẩm Vạn Năng Chủ thuộc hạ không vất vả chỉ cần được nhìn thấy ngài trở lại trên đời thì đó đã là vinh hạnh lớn nhất của thuộc hạ!!

Quang Minh Giáo Hoàng cố gắng đè nén kích động trong lòng nhìn người thanh niên cung kính nói.

- Ủm! Lần này ta có thể trọng sinh trở về không thể không kể đến công lao của Đông Phương Trường Minh và Thần Nam như vậy người hãy đáp ứng yêu cầu trước đây của bọn họ, mở cửa Địa Ngục tầng thứ mười bảy cho bọn họ tiến vào đi!!

Người thanh niên kim giáp gật gật đầu một cái rồi trầm giọng nói.

- Vâng Vạn Năng Chủ!

Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất nghe vậy đương nhiên không có lý do để phản đối lập tức gật đầu một cái.

- Được rồi! Bây giờ trừ Thần Nam và vũ Hinh tất cả ra ngoài đi ta có chút chuyện muốn nói riêng với bọn họ!!

Thanh niên kim giáp lại kêu lên một tiếng.

- Vâng!

Quang Minh Giáo Đình đời thứ nhất nghe vậy trịnh trọng kêu lên một tiếng sau đó lập tức dẫn theo đám người Đông Phương Trường Minh rời đi

trong chớp mắt bên ngoài Quang Minh Thần Điện chỉ còn lại ba người kim giáp thanh niên, Thần Nam cùng với Vũ Hinh.

- Phù! Cuối cùng cũng đi hết rồi vừa rồi thật làm cho ta sợ muốn chết!!

Lúc này đột nhiên người thanh niên kim giáp lại thở nhẹ một tiếng ra vẻ sợ hãi nói.

- Ách!

Hai người Thần Nam và Vũ Hinh thấy vậy hơi hơi ngạc nhiên đây thật sự là người mới vừa rồi còn tỏa ra khí tức chí cao vô thượng kia sao?

- Người là... Quang Minh Thần đời thứ nhất hay là Long Bảo Bảo?

Thần Nam có chút không xác định hỏi.

- Cái này sao? Chúng ta vào bên trong rồi mới nói đi!!

Người thanh niên kim giáp nghe vậy ngây người ra một chút rồi cười nói một tiếng sau đó chỉ thấy hắn quay người bước vào trong Quang Minh Thần Điện.

Thần Nam và Vũ Hinh thấy vậy liếc nhìn nhau một cái rồi cũng bước vào theo.

- Ầm!

Ngay khi ba người bước vào bên trong cánh cửa thần điện lập tức ầm ầm đóng lại.

Ở bên trong ba người Thần Nam phân biệt ngồi xuống xung quanh một chiếc bàn tròn trên bàn không có vật gì khác ngoài một chai rượu cùng và ba cái ly thủy tinh.

- Đây là Long Tiên Nương do ta ủ thành mùi vị rất tuyệt có muốn thử một chút không?

Thanh niên kim giáp đưa tay rót đầy hai chén rượu đưa tới trước mặt hai người Thần Nam nói.

- Người còn chưa trả lời câu hỏi của ta. Thật ra người là Quang Minh Thần đời thứ nhất hay là Long Bảo Bảo?

Thần Nam đưa mắt nhìn ly rượu trên bàn một chút rồi lại người thanh niên hỏi.

- Ta là Quang Minh Thần đời thứ nhất và cũng là Long Bảo Bảo nói chuẩn xác thì Quang Minh Thần đời thứ nhất là kiếp trước còn Long Bảo Bảo là kiếp này của ta hiện nay hai bên hợp nhất bên trong ta vừa có tính cách của Quang Minh Thần đời thứ nhất, vừa có tính cách của của Long Bảo Bảo bất quá cũng may bởi vì cùng là một người cho nên hai phần ký ức đó cũng không có xung đột gì với nhau. Hiện tại ta có thể dùng thân phận và thế lực của kiếp trước sống một cuộc sống mà kiếp này mong muốn có thể diễn tả bằng hai chữ đó là " quá đã "

Thanh niên kim giáp nhìn Thần Nam cười nói.

- Như vậy bây giờ ta phải xưng hô với người như thế nào đây?

Thần Nam nghe vậy im lặng một chút rồi hỏi tiếp.

- Vẫn cứ gọi là Long Bảo Bảo đi cái tên Quang Minh Thần đời thứ nhất tuy oai phong nhưng mà lại mang nhiều áp lực quá không thích hợp với tính cách của ta hiện giờ!!

Long Bảo Bảo suy nghĩ một lát rồi vui vẻ mỉm cười nói.

- Vút!

Tiếp theo chỉ thấy hấn vung tay vào hư không khẽ nhiếp một cái lập tức lôi từ trong đó ra hai con dị thú có ngoại hình giống như chó nhưng lại có tới năm cái đầu.

- Long Bảo Bảo chúng là?

Thần Nam và Vũ Hinh thấy vậy tỏ vẻ nghi hoặc hỏi.

- Ha ha... các người đừng thấy ngoại hình của hai vật nhỏ này bình phàm mà khinh thường bọn chúng có tên Phệ Thần Thú là Dị Chủng từ thời Thượng Cổ do đích thân kiếp trước của ta mất rất nhiều công sức mới thuần phục và huấn luyện được mỗi con đều có thực lực Thần Hoàng sơ kỳ lại am hiểu sử dụng Không Gian Pháp Tắc nữa. Chuyển đi Địa Ngục tầng thứ mười bảy mấy ngày nữa của các người nhất định rất nguy hiểm bởi vì trong đó có rất nhiều cường giả bế quan tu luyện đối mặt với bọn họ các người cho dù có mấy món cổ bảo trong truyền thuyết như là Huyền Vũ Giáp, Hậu Nghệ Cung, Khốn Thiên Tác hộ thân cũng không thể bảo đảm an toàn tuyệt đối mà ta lại vừa mới thức tỉnh vẫn còn một số chuyện cần giải quyết cho nên cũng không thể đi theo cùng với các người vì vậy tốt nhất là nên mang theo bọn chúng như vậy ta sẽ an tâm hơn rất nhiều!!

Long Bảo Bảo giải thích.

- Thì ra là vậy! Như vậy bọn ta xin cảm tạ người rồi!!

Thần Nam nghe xong nhìn Long Bảo Bảo ôm quyền nói.

- Ngẫu miễn đầu phát Thần Nam người từ bao giờ trở nên khách khí với ta như vậy? Nếu còn có lần sau ta nhất định không tha cho người đâu biết chưa?

Long Bảo Bảo thấy vậy thì cười mắng.

- À phải rồi! Còn có một chuyện ta muốn nhắc nhở người nữa đó là tốt nhất nên tránh xa Đông Phương Trường Minh một chút không nên thân cận với hắn quá như vậy không tốt cho người đâu biết không hả?

Hơi dừng một chút hắn lại đột nhiên chuyển giọng nói.

- Tại sao vậy?

Thần Nam nghe vậy kinh ngạc hỏi.

- Bởi vì ta có thể cảm nhận được một luồng khí tức quen thuộc mơ hồ phát ra từ người hắn điều đó cho thấy là thân phận Bạch Phát Ma Hoàng hiện nay ra rất có thể hắn còn có một thân phận từ thời Viễn Cổ mà chúng ta không biết. Nếu suy đoán của ta là chính xác thì người nhất định không được gần gũi hắn quá bởi vì dù sao người cũng là.....

Long Bảo Bảo nghe hỏi thì trầm giọng giải thích nhưng mới nói được một nửa thì hắn đột nhiên lại im lặng không nói tiếng nào nữa.

- Bởi vì ta là cái gì người nói rõ đi?

Thần Nam nghi hoặc hỏi.

- Không... không có gì! Những chuyện này tương lai người sẽ tự động biết thôi!!

Long Bảo Bảo liên tục lắc đầu nguầy nguậy nói.

Thần Nam thấy vậy tuy trong lòng vẫn còn nghi hoặc nhưng cũng không tiếp tục ép hỏi nữa bởi vì hắn hiểu Long Bảo Bảo không muốn nói nhất định là có nguyên nhân riêng của mình thân là bằng hữu hắn tất nhiên là sẽ không ép hỏi.

Tiếp theo ba người vui vẻ trò chuyện thêm một lúc nữa rồi hai người Thần

Nam và Vũ Hinh mới cáo từ rời khỏi Thiên Đường bắt đầu chuẩn bị cho chuyến đi Địa Ngục của mình mà Long Bảo Bảo cũng ở lại trong Quang Minh Thần Điện chuyên tâm khôi phục lại thực lực đã mất đi của mình.

.....

Thời gian như nước trong đã ba ngày trôi qua.

- Các người đã chuẩn bị xong chưa?

Lúc này chỉ thấy Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất đứng trước Quang Minh Thánh Điện nhìn năm người Đông Phương Trường Minh và Thần Nam hỏi.

- Bọn ta đã sẵn sàng rồi ông có thể bắt đầu!!

Năm người Đông Phương Trường Minh liếc mắt nhìn nhau một chút rồi đồng thời gật đầu nói.

- Tốt!

Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất nghe vậy trịnh trọng gật đầu một cái sau đó vung tay lên.

- Ầm!

Trên mặt đất lập tức xuất hiện một cái hắc động đen ngòm lớn hơn chục trượng đó chính là cánh cửa thông tới Địa Ngục tầng thứ mười bảy.

Cánh cửa này vừa mới mở ra không chỉ có năm người Đông Phương Trường Minh mà ánh mắt của những Chủ Thần đang âm thầm quan sát trên Thiên Giới cũng trở nên ngưng trọng vô cùng.

- Được rồi! Bây giờ cánh cửa thông với Địa Ngục tầng thứ mười bảy đã

mở nó sẽ tồn tại trong bảy ngày trong thời gian này nếu muốn tiến vào thì nên suy nghĩ cho thật kỹ bởi vì ở bên trong sinh tử chỉ có thể nghe theo thiên mệnh ai cũng không cứu được các người!!

Cảm nhận được chuyện đó Quang Minh Giáo Hoàng đời thứ nhất cố ý kêu lên một tiếng.

- Đa tạ nhắc nhở!

Năm người Đông Phương Trường Minh mỉm cười một cái sau đó hóa thành năm đạo hào quang tiến vào trong hắc động.

Thông đạo nối giữa Nhân Gian Giới cùng với Địa Ngục tầng thứ mười bảy cũng không phải là rất dài chỉ có hơn trăm trượng với tốc độ của năm người Đông Phương Trường Minh không bao lâu sau đã có thể đi xuyên qua sau khi đảo mắt quan sát xung quanh một vòng trên mặt tất cả đều hiện lên vẻ kinh ngạc bởi vì cảnh sắc của Địa Ngục tầng thứ mười bảy thật sự khác xa với những gì bọn họ đã suy nghĩ ban đầu nơi đây chẳng những không phải là một nơi âm u tràn đầy quỷ khí như trong tưởng tượng mà là một thế giới trên có trời xanh mây trắng trải dài vô biên, dưới có biển xanh biêng biếc với từng cơn sóng vỗ liên miên những cơn gió thổi vi vu mang theo mùi muối biển nhàn nhạt phả vào mặt, tạo thành cảm giác vô cùng nhẹ nhàng dễ chịu!!

- Đây nào phải Địa Ngục gì rõ ràng là một thiên đường nghỉ dưỡng a!!

Cho dù là Đông Phương Trường Minh đã có chuẩn bị tâm lý sẵn từ đầu nhưng đối diện với hoàn cảnh này cũng không nhịn được kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy! Nếu sau này khi chúng ta hoàn thành xong mọi chuyện có thể tìm được một nơi ẩn cư như thế này thì thật tốt biết bao a!!

Hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên ở phía sau cũng tán thành mở miệng kêu lên một tiếng.

- Khụ! Ba vị bây giờ không phải lúc nói những chuyện đó quan trọng nhất hiện tại là chúng ta phải tìm được vật bản thân muốn tìm mới là việc quan trọng nhất!!

Vũ Hình thấy vậy không nhịn được ho khan một cái lên tiếng nhắc nhở.

- Vũ Hình tiên tử nói rất đúng là chúng ta lỗ mãng rồi!

Ba người Đông Phương Trường Minh nghe vậy lập tức phục hồi tinh thần lại xấu hổ cười nói một tiếng sau đó năm người chia thành hai nhóm nhỏ một nhóm là hai người Thần Nam và Vũ Hình đi tìm chỗ Thần Chiến bị phong ấn nhóm thứ hai là ba người Đông Phương Trường Minh đi tìm vật mà Thần Bí Nhân đã nói cả hai nhóm ước định với nhau rằng bất luận là nhóm nào tìm thấy mục tiêu trước cũng sẽ thông qua ngọc giản truyền tin báo cho nhóm còn lại biết thông tin.

- Thần Bí Nhân đó quả nhiên không lừa ta ở nơi này ta thật sự cảm nhận được có một vật đang gọi ta!!

Lúc này chỉ thấy Đông Phương Trường Minh nhắm mắt phóng thần thức tham trắc bốn phương tám hướng một vòng rồi nói.

- Trường Minh như vậy chàng có thể biết được bây giờ vật đó đang ở đâu không?

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy hỏi.

- Nơi này thật sự quá rộng lớn cho dù với thần thức của ta cũng không thể xác định được vị trí chính xác nhưng mà ta có thể cảm nhận được chỉ cần đi theo hướng bắc thì sớm muộn cũng có thể tìm ra nó!!

Đông Phương Trường Minh nhú mày một chút rồi trầm giọng nói.

- Như vậy chúng ta còn đợi gì nữa xuất phát thôi!!

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy kêu lên một tiếng sau đó ba người hóa thành một chùm hào quang bắn về phía bắc.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 176: Quang Âm Thần Hoàn

Cứ như vậy ba người Đông Phương Trường Minh liên tục bay bên trong Địa Ngục suốt mười lăm ngày trên đường đi bọn họ đã nhìn thấy rất nhiều thứ có chim bay cá nhảy, có Địa Ngục cư dân cũng có các loại Ma Thú Đồ Đằng cường đại phi thường.

Một ngày này khi đi qua một vùng sơn mạch đột nhiên Đông Phương Trường Minh lại dừng lại.

- Trường Minh tại sao lại dừng lại, chẳng lẽ đến nơi rồi hay sao?

Nạp Lan Nhược Yên thấy vậy nhíu mày hỏi.

- Ra đây đi!

Đông Phương Trường Minh không trả lời câu hỏi của nàng mà im lặng nhìn lên trời một lát rồi quát lên một tiếng.

- Ầm!

Dưới uy áp kinh khủng của Đông Phương Trường Minh vùng hư không đó lập tức ầm ầm nổ tung tiếp theo đó chỉ thấy ba bóng người từ bên trong bay ra.

Người dẫn đầu là một người phụ nữ khoảng trên dưới ba mươi tuổi toàn thân mặc một bộ chiến giáp màu xanh tay cầm một cây quyền trượng nạm ngọc, phía sau nàng là hai người thanh niên có dung mạo giống y hệt nhau

chỉ khác nhau ở màu tóc bọn họ một người tóc trắng, một người tóc đen.

- Bối Nhĩ Cách Tỳ đã lâu không gặp đạo này vẫn khỏe chứ?

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy người phụ nữ dẫn đầu thì trong mắt lóe lên một tia sáng sau đó trầm giọng nói.

Nàng ta không phải ai khác chính là Sinh Mệnh Nữ Hoàng - Bối Nhĩ Cách Tỳ đã từng quyết chiến với Đông Phương Trường Minh một vạn năm trước.

- Bạch Phát Ma Hoàng... không Đông Phương Trường Minh đừng giả vờ giả vịt nữa giữa ta và ngươi không có gì để nói. Lần này ta tới đây là vì Sinh Mệnh Nguyên Tuyền trong tay ngươi Nếu biết điều thì mau trả nó lại đây cho ta nếu không đừng trách ta không khách khí!!

Bối Nhĩ Cách Tỳ lạnh lùng nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

- Không khách khí? Bối Nhĩ Cách Tỳ ngươi có thể không khách khí với ta như thế nào chứ??

Đông Phương Trường Minh lộ vẻ khinh thường nói một vạn năm trước khi thực lực của hắn còn chưa đạt đến đỉnh phong thì hắn đã không sợ Bối Nhĩ Cách Tỳ huống chi là ngày hôm nay.

- Ngươi...

Bối Nhĩ Cách Tỳ nghe vậy giận dữ quát lên một tiếng theo bản năng lập tức muốn động thủ.

- Cách Tỳ nàng không cần nổi giận vì loại người này!!

Nhưng mà nàng ta còn chưa kịp ra tay thì người thanh niên tóc bạc ở phía sau đã mở miệng kêu lên một tiếng.

- Đúng đó! Cách Tỳ nàng cứ việc giao hãn cho ta giải quyết là được rồi!!

Người thanh niên tóc đen cũng kêu lên một tiếng sau đó hai người bọn họ đồng thời bước lên phía trước một bước đứng ra trước mặt Đông Phương Trường Minh.

- Các người là ai?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trầm giọng hỏi từ thân của hai người thanh niên này hãn có thể cảm nhận được một luồng khí tức nguy hiểm mơ hồ điều này có thể nói rõ bọn họ chắc chắn không phải loại nhân vật đơn giản.

- Bốn tọa Quang Âm Thần Hoàng là vị hôn phu của Bối Nhĩ

Hai người thanh niên liếc nhìn nhau một cái rồi đồng thời nói.

- Quang Âm Thần Hoàng?

Đông Phương Trường Minh nhú mày lại.

- Trường Minh lúc thiếp còn ở trên Thiên Giới đã từng nghe qua cái tên Quang Âm Thần Hoàng này hãn là một đôi huynh đệ sinh đôi hiếm thấy trong Thần Tộc giống như Song Tử Huyết Hoàng bọn chúng một người tu luyện Quang Minh Pháp Tắc, một kẻ lĩnh ngộ Hắc Ám Pháp Tắc khi liên thủ thực lực phi thường đáng sợ nghe nói năm xưa đã có một Thiên Cấp sơ kỳ cường giả táng thân trong tay bọn chúng!!

Lúc này đột nhiên trong đầu hãn lại vang lên tiếng nói của Nạp Lan Nhược Thủy.

- Cái gì? Bọn chúng từng giết Thiên Cấp sơ kỳ cường giả?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cả kinh kêu lên một tiếng cho dù hai người trước mắt cho hắn cảm giác nguy hiểm nhưng mà theo hắn cảm nhận thì tu vi của bọn chúng cũng giống như Bối Nhĩ Cách Tỳ đều là Thần Hoàng đỉnh phong cho dù hợp lực lại thì thực lực cùng lắm chỉ là Tiểu Thiên Cấp giống như hắn nay nghe nói bọn chúng đã từng giết Thiên Cấp cường giả làm sao Đông Phương Trường Minh có thể tin được.

- Thiếp biết chàng rất khó tin nhưng đây là sự thật trăm phần trăm chút nữa quyết chiến với chúng chàng nhất định phải cẩn thận mới được!!

Nạp Lan Nhược Thủy quả quyết nói.

- Ừm!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy trong lòng trịnh trọng gật đầu một cái.

- Quang Âm Thần Hoàng phải không? Tuy ta không biết các người là ai nhưng mà các nói mình là vị hôn phu của Bối Nhĩ Cách Tỳ thì đúng là kỳ lạ chẳng lẽ hai huynh đệ các người lại cưới chung một người phụ nữ hay sao?

Nhưng mà bên ngoài sắc mặt hắn vẫn không có chút biến hóa nào thậm chí còn mơ hồ lộ ra chút khinh thường nhìn Quang Âm Thần Hoàng.

- Người...

Nghe được những lời đó trên mặt Bối Nhĩ Cách Tỳ hiện lên vẻ đỏ ửng dù sao chỉ cần là phụ nữ thì ai lại có thể chấp nhận việc người khác nói mình có hai người chồng cùng lúc hơn nữa còn là một đôi huynh đệ chứ.

- Hừ! Nếu người đã muốn chết thì đừng trách chúng ta!!

Quang Âm Thần Hoàng cũng vô cùng phẫn nộ vẻ tức giận đồng thời kêu

lên một tiếng sau đó đồng thời xông về phía Đông Phương Trường Minh.

- Muốn chiến thì đến đi!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng quát lên một tiếng sau đó ầm ầm xông về phía trước.

Ba người Bối Nhĩ Cách Tỳ, Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên thấy vậy không hện mà cùng lui lại phía sau nhường chỗ cho nam nhân của mình quyết đấu.

- Ầm!

Trong chớp mắt ba đại cường giả đã va chạm với nhau.

- Quang minh nguyên tố trong thiên địa xin hãy nghe theo lời triệu hoán của ta giúp ta bắt giữ kẻ tội đồ này Quang Minh Thiên Phật hãy xuất hiện!

Vì chiếm cứ tiên cơ Quang Minh Thần Hoàng không chút do dự lăm bắm niệm Ma Pháp Chú Ngữ trong chớp mắt chỉ thấy nồng đậm Quang Minh Nguyên Tố từ trong người hần bay ra hóa thành từng đạo lôi điện màu trắng bắn thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trong mắt hiện lên vẻ ngưng trọng không chút do dự lập tức sử dụng Hỗn Thiên Hư Không Đạo muốn thuận di tránh đi nhưng mà chưa đi được bao xa thì hần đột nhiên bị một luồng lực lượng hùng mạnh đánh văng về chỗ cũ người ra tay đột kích chính là Hắc Ám Thần Hoàng.

- Ầm ầm ầm...

Trong lúc nhất thời toàn thân Đông Phương Trường Minh nhấn chìm trong cơn bão sấm sét từng tiếng nổ kinh thiên động địa lập tức vang lên liên

tục.

Sau một lát khi vụ nổ tan đi chỉ thấy một cái hắc động to hơn nghìn trượng xuất hiện trên không trung.

- Ta còn tưởng Bạch Phát Ma Hoàng có thực lực ghê gớm như thế nào không nghĩ ngay cả một chiêu của chúng ta cũng không đỡ được đúng là một tên phế vật không hơn!!

Quang Minh Thần Hoàng cẩn thận dùng thần thức nhìn vào bên trong hắc động một hồi xác nhận khí tức của Đông Phương Trường Minh đã hoàn toàn tan biến thì đắc ý cười nói.

- Ha ha ha....

Hắc Ám Thần Hoàng ở bên cạnh thấy vậy cũng ha ha cười to.

- Ầm!

Nhưng mà đúng lúc này vùng không gian phía sau lưng bọn họ bỗng nhiên nứt ra tiếp theo đó chỉ thấy một đạo bạch sắc chưởng cương từ trong đó đánh ra nhắm thẳng về Quang Ám Thần Hoàng.

- Đùng!

Hai người không chút đề phòng lập tức bị bạch sắc chưởng cương ầm ầm đánh lui về phía sau khi bọn họ ổn định thân hình quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy Đông Phương Trường Minh đang từ trong vết nứt không gian ung dung biết ra.

Thì ra vừa rồi trong lúc bị bao bọc bởi cơn bão lôi điện Đông Phương Trường Minh biết rằng bản thân không tránh thoát được cho nên đã nhanh chân tự trục xuất mình vào không gian loạn lưu thứ nhất là để giảm bớt tổn

thương phải gánh chịu do bị Cấm Chú đánh trúng thứ hai là để mượn cơ hội tập kích ngược lại đối thủ.

- Đông Phương Trường Minh không ngờ lại dám tập kích bọn ta người là tên tiểu nhân bỉ ổi!!

Lúc này chỉ thấy Quang Âm Thần Hoàng nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

- Ta là bỉ ổi? Như vậy hành động vừa rồi là cái gì gọi là cái gì? Không lẽ Quang Âm Thần Hoàng người chỉ cho phép bản thân mình đi đột kích người khác mà không cho người khác tập kích ngược lại bản thân mình??

Đông Phương Trường Minh nghe vậy khinh thường kêu lên một tiếng sau đó không nói thêm tiếng nào nữa toàn thân hóa thành một đạo tàn ảnh xông về phía Quang Âm Thần Hoàng.

- Giết!

Quang Âm Thần Hoàng thấy vậy cũng kêu lên một tiếng sau đó vung tay lấy ra binh khí của mình xông lên nghênh chiến.

- Ầm ầm ầm ầm.....

Ba đại cường giả quyết chiến trong chớp mắt từng đạo thần thông thuật pháp, ma pháp võ kỹ không ngừng khuếch tán ra bên ngoài khiến cho bốn phía trời long đất lở, nhật nguyệt vô quang thiên địa thất sắc.

Dựa vào ưu thế lấy hai địch một Quang Âm Thần Hoàng dễ dàng dồn ép Đông Phương Trường Minh vào thế yếu thậm chí còn có một số lần đánh trọng thương Đông Phương Trường Minh khiến hắn không ngừng thổ huyết có thể nói chặt vật không thể tả.

Nhưng mà Đông Phương Trường Minh là một người có ý chí vô cùng kiên định tuyệt đối không vì hoàn cảnh xấu đầu hàng ngược lại điều này còn kích phát ý chí chiến đấu và tiềm lực bên trong cơ thể hắn khiến cho hắn càng chiến càng mạnh theo thời gian qua đi từ chỗ ban đầu bị áp chế hoàn toàn không có chút lực đánh trả hiện nay hắn đã có thể hoàn toàn nắm rõ được tiết tấu hợp công của Quang Âm Thần Hoàng thông qua đó áp chế ngược lại bọn họ.

- Không ổn rồi! Tên khốn này càng đánh càng mạnh tu vi của hắn lại cao hơn chúng ta một bậc cứ như vậy không bao lâu nữa hắn sẽ đánh bại chúng ta mất! Người mau nghĩ cách đi!!

Lúc này chỉ nghe Hắc Âm Thần Hoàng âm thầm truyền âm cho Quang Minh Thần Hoàng lo lắng kêu lên một tiếng.

- Cách sao? Ta thấy bây giờ chỉ có một cách đó là sử dụng trạng thái mạnh nhất giết hắn!!

Quang Minh Thần Hoàng nhíu mày một lúc rồi nói.

- Cái gì? Sử dụng trạng thái mạnh nhất? Đó là con bài chủ mạnh nhất của chúng ta có cần thiết phải sử dụng bây giờ hay không?

Hắc Âm Thần Hoàng kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Người cũng đã nói rồi nếu cứ tiếp tục thế này thì hai người chúng ta sẽ bị đánh bại như vậy tại sao không thể dùng nó được chứ?

Quang Minh Thần Hoàng trầm giọng hỏi ngược lại một câu.

- Thôi được làm theo ý người đi!!

Hắc Âm Thần Hoàng nghe vậy gật đầu một cái sau đó cả người hóa thành

một hào quang xông vào bên trong cơ thể của Quang Minh Thần Hoàng.

- Ầm!

Tiếp theo dưới ánh mắt kinh ngạc Đông Phương Trường Minh hai người đó không ngờ lại trực tiếp hợp lại hóa thành một nam tử có mái tóc hoa râm có khí thế không thua kém gì Đông Phương Trường Minh đều là Tiểu Thiên Cấp đỉnh phong cường giả.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 177: Thảm Thằng!

- Người.... người là....

Đông Phương Trường Minh chấn kinh kêu lên một tiếng hấn chưa từng thấy việc hai người khác nhau đột nhiên hợp lại thành một như vậy cho dù bọn chúng là hai huynh đệ cũng không thể như vậy được a!!

- Ha ha ha ha.... Kinh ngạc lắm phải không? Nói thật cho người biết trước nay người trên Thiên Giới đều tưởng rằng cái tên " Quang Âm Thần Hoàng " là chỉ Quang Minh Thần Hoàng và Hắc Âm Thần Hoàng nhưng bọn chúng làm sao biết được hai người vốn dĩ là cùng một người đó chính là ta chỉ là từ khi sinh ra ta đã khác biệt với mọi người có tới hai thân thể mà thôi!!

Nhìn thấy vẻ kinh ngạc trên mặt Đông Phương Trường Minh thể hợp nhất của Quang Âm Thần Hoàng cười nói

- Người cũng nên cảm thấy vinh hạnh đi vì ngoài cha mẹ và vị hôn thê Bối Nhĩ Cách Tỳ của ta ra người chính là người thứ năm biết được bí mật này đó!!

Hơi dừng một chút hấn lại nói thêm vào một câu.

- Ta là người thứ năm? Như vậy có nghĩa là trước ta ngoài cha mẹ và vị hôn thê của người ra còn có một người nữa biết được bí mật này nữa? Có thể nói cho ta biết người đó là ai không?

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

- Không ngờ người cũng có thể phát hiện ra! Đã như vậy ta nói cho người biết cũng không sao. Nghe cho rõ đây người thứ tư biết được bí mật của ta chính là Thiên Cấp cường giả đã bị ta giết chết năm đó Ba Thụy Tư!!

Quang Âm Thần Hoàng nghe vậy trên mặt lộ vẻ kinh ngạc một chút rồi đắc ý kêu lên một tiếng.

-...

Đông Phương Trường Minh nhất thời không biết phải nói gì sơ hở trong lời nói của người rõ ràng như vậy chỉ cần không phải người ngu ngốc thì có ai mà không nhận ra cơ chứ?

- Được rồi! Đừng phí thời gian nữa tiếp tục trận chiến chưa hoàn thành của chúng ta thôi!!

Đột nhiên Quang Âm Thần Hoàng lại lạnh lùng quát lên tiếp theo đó chỉ thấy hắc vụ tay lên một cái.

- Âm!

Chỉ thấy phía sau người hắc xuất hiện một cái cái động khẩu lớn hơn trăm trượng phía trong động khẩu đó một Tiểu thế giới tràn đầy hai loại khí Quang Minh và Hắc Âm chúng không ngừng giao nhau tạo thành đủ loại hình dáng.

- Lớn!

Quang Âm Thần Hoàng quát lên một tiếng trong chớp mắt động khẩu đó lập tức ầm ầm mở rộng ra Quang - Âm nhị khí ở bên trong thi nhau phóng ra lao thẳng về phía Đông Phương Trường Minh trên đường đi chỉ cần là những thứ chúng chạm phải cho dù là không gian hay là bất cứ thứ gì khác đều hóa thành hư vô.

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy cảnh đó thì sắc mặt đại biến một cảm giác nguy cơ trước giờ chưa từng có xuất hiện trong lòng hắn khiến cho hắn không chút do dự lập tức dốc toàn lực lui lại phía sau.

- Muốn chạy? Năm mơ không ai có thể thoát được Nội Thiên Địa của ta đâu!!

Quang Âm Thần Hoàng cười lạnh một tiếng sau đó dưới sự điều khiển của hắn tốc độ của Quang - Âm nhị khí bạo tăng gấp mười lần trong khoảnh khắc đã phong tỏa tất cả đường lui của Đông Phương Trường Minh đồng thời bao phủ khắp người hắn.

- A!

Khi bị Quang - Âm nhị khí bao phủ Đông Phương Trường Minh chỉ cảm thấy bản thân như tiếp xúc với a xít cực mạnh toàn thân đều bị ăn mòn trong chớp mắt da thịt nứt ra máu tuôn như suối khiến cho hắn không nhịn được đau đớn hét thảm một tiếng.

- Đây là? Sao có thể như vậy? Với cảnh giới của Trường Minh hiện giờ sao trên đời lại có Nội Thiên Địa có thể gây khó cho huynh ấy được chứ??

Nạp Lan Nhược Yên đứng ở phía xa thấy vậy kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Hừ! Người thì biết cái gì chứ Nội Thiên Địa của Quang Âm được gọi Tuyệt Ngục là tuyệt chiêu cường đại nhất của chàng ấy năm xưa sở dĩ chàng ấy có thể giết chết được Ba Thụy tư cũng chính là nhờ vào nó!!

Bối Nhĩ Cách Tỳ lộ ra vẻ khinh thường nói.

- Cái gì? Cả Thiên Cấp cũng táng mạng trong đó! Tỷ tỷ bây giờ phải làm thế nào đây? Hay là xuất thủ giúp Trường Minh một tay đi!!

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy lo lắng nhìn Nạp Lan Nhược Thủy hỏi.

- Nhược Yên muội bình tĩnh lại đừng tự mình dọa mình như vậy chẳng phải muội đã quên trước đây trong số các đối thủ của Trường Minh có một kẻ gọi Huyền Vô Hình hẳn cũng được xưng là có thần thông có thể sánh ngang với Thiên Cấp cường giả nhưng mà cuối cùng thế nào? Không phải là cũng bị Trường Minh đánh bại hay sao?

Nạp Lan Nhược Thủy bình thản nói.

- Phải không? Như vậy chúng ta cùng đứng ở đây đợi xem kết quả cuối cùng như thế nào đi!!

Bối Nhĩ Cách Tỳ nghe vậy lộ ra một nụ cười lạnh nói.

Phía trong Tuyệt Ngục sắc mặt của Đông Phương Trường Minh ngày càng trở nên âm trầm hẳn có thể cảm nhận được rõ ràng sự đáng sợ của nơi này hơn ai hết cảm giác cho nếu không có cách thoát khỏi nó thì trong nửa ngày nữa không chỉ toàn thân hẳn bị ăn mòn mà ngay cả nguyên thần cũng không thể nào chạy thoát được!!

- Không thể như vậy được trên thế gian còn có rất nhiều chuyện đang đợi ta đi làm ta không chết như vậy được! Phải tìm cách... nhất định phải nghĩ cách....

Trong lòng Đông Phương Trường Minh không ngừng gào thét nhưng đáng tiếc lúc này trong tất cả các môn thần thông tuyệt học mà Đông Phương Trường Minh đã từng học qua lại không có môn nào có thể giúp được hẳn cho dù là Lục Đạo Ma Thần đã từng giúp hẳn đánh bại không biết bao nhiêu đối thủ giờ phút này cũng không thể tạo được bao nhiêu hiệu quả!

- Đúng rồi... sao ta lại quên mất chứ? Ta cũng có Nội Thiên Địa của bản thân ta có thể dùng giới phá giới cho dù nó không sánh bằng tòa Tuyệt Ngục

này nhưng chỉ cần ta dốc hết toàn lực vào đó thì vẫn có thể có được một đường chuyển cơ!

Chính vào lúc Đông Phương Trường Minh tuyệt vọng nhất trong đầu hắc bổng nhiên xuất hiện một đạo linh quang mang cho hắc hy vọng.

- Âm âm âm....

Tiếp theo chỉ thấy Đông Phương Trường Minh nhắm hai mắt lại dồn hết tâm thần vào trong Nội Thiên Địa của mình dưới sự khống chế của hắc một mảnh thế giới rộng lớn dần dần khuếch tán ra bên ngoài nơi nó đi qua tất cả Quang - Âm nhị khí đều bị phá tan không còn lại chút nào.

- Phù!

Mắt thấy cách của mình có hiệu quả Đông Phương Trường Minh không nhin được thở nhẹ một hơi tuy lúc này còn chưa hoàn toàn hóa giải được nguy hiểm nhưng ít ra hắc đã có thể tự bảo vệ mình không còn giống như cá nằm trên thớt giống như trước.

- Hử! Muốn dùng giới phá giới? Cách nghĩ không tệ nhưng mà người có lẽ không biết năm xưa Ba Thụy Tư cũng đã từng dùng cách giống như người nhưng mà cuối cùng hắc vẫn táng thân trong tay ta hôm nay người chỉ bằng vào một cái Nội Thiên Địa chưa phát triển hoàn toàn của người lại muốn phá Tuyệt Ngục của ta đúng là nằm mơ! Quang - Âm phá tan nói cho ta!!

Quang Âm Thần Hoàng thấy như vậy thì trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Âm âm âm...

Tiếng quát vừa dứt Quang - Âm nhị khí đang tán loạn bốn phía lại âm âm hội tụ lại hung mãnh phá tan Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh

lần nữa áp át cơ thể hắn.

- Quang Âm Thần Hoàng có lẽ người nói đúng dựa vào Nội Thiên Địa chưa phát triển đến cực hạn của ta mà muốn phá tan Tuyệt Ngục của người đúng là mơ tưởng nhưng mà nếu như ta có thêm trợ lực thì thế nào hả?

Nhưng mà khác với lần trước lần này Đông Phương Trường Minh đối diện với Quang - Âm nhị khí trên mặt không còn chút sợ hãi nào nữa mà thản nhiên nhìn Quang Âm Thần Hoàng kêu lên một tiếng.

- Trợ lực? Người muốn nói đến hai người thiếu nữ bên dưới vô dụng thôi nếu bọn họ động thủ tự nhiên sẽ có Cách Tỳ ngăn lại, không thể trợ giúp người được đâu!!

Quang Âm Thần Hoàng nghe vậy nhíu mày một chút rồi lại lộ vẻ khinh thường nói.

- Người hiểu lầm rồi! Trợ lực mà ta nói không phải là Nhược Thủy và Nhược Yên mà là cái này!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy lắc đầu nói một tiếng tiếp theo vung tay đánh lên trời.

- Âm!

Trong chớp mắt chỉ thấy bầu trời biến thành một mảnh tinh không vô biên tinh lực từ trên đó cuộn cuộn không ngừng giáng xuống dung nhập vào trong Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh làm cho nó bành trướng ra gấp ba lần lần nữa phá tan Quang - Âm nhị khí!

- Thần thông điều động tinh lực? Không ngờ trong tay người lại có được loại thần thông chỉ có trong truyền thuyết này khó trách năm đó chỉ dựa vào một phân thân đã có thể đánh bại được Cách Tỳ nhưng chỉ dựa vào nó mà

muốn phá Tuyệt Ngục thì vẫn chưa đủ!!

Nhìn thấy cảnh đó trên mặt Quang Âm Thần Hoàng trong mắt hiện lên vẻ ngưng trọng bất quá cũng không sợ hãi hai tay bấm quyết một cái Quang - Âm nhị khí đồng dạng cũng gia tăng gấp ba lần.

- Tinh lực không đủ đánh bại người vậy cộng thêm địa khí!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy lạnh lùng quát lên một tiếng tiếp theo đó lại vung tay trái đánh xuống mặt đất.

- Âm!

Đại Luân Hồi Thông Đạo của Thi Hoàng lập tức hiện ra điên cuồng hấp thu địa khí bốn phía truyền tống cho Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh.

- Âm ầm ầm ầm ầm.....

Được tinh lực và địa khí cùng lúc quán vào trong lúc nhất thời Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh đạt đến cực hạn mà trước giờ chưa từng có phóng to ra vô số lần mang theo lực lượng vô cùng vô tận đè xuống ầm ầm nghiền nát Tuyệt Ngục của Quang Âm Thần Hoàng.

- Phụt!

Tuyệt Ngục vừa bị phá Quang Âm Thần Hoàng cũng trọng thương phun ra một ngụm tinh huyết ngã về phía sau.

- Phu quân!

Bối Nhĩ Cách Tỳ ở phía xa thấy vậy hốt hoảng kêu lên một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang bay đến đỡ lấy hãn mã mà hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên cũng nhân cơ hội này đến bên cạnh Đông

Phương Trường Minh.

- Thật xin lỗi đều là thiếp đã hại chàng rồi!

Trên mặt Bối Nhĩ Cách Tỳ lộ ra vẻ khổ sở nhìn Quang Âm Thần Hoàng nói lần này nếu không phải bởi vì chuyện nàng ta hẳn cũng sẽ không phải tiến vào Địa Ngục tầng thứ mười bảy này quyết chiến với Đông Phương Trường Minh cũng sẽ không thất bại trong tay hắn. Lần thất bại này không chỉ đơn giản làm cho Quang Âm Thần Hoàng trọng thương mà quan trọng hơn là Tuyệt Ngục mạnh nhất của hắn cũng bị phá tan sau này không biết phải tốn bao nhiêu công sức mới có thể khôi phục lại.

- Không có gì lần này ta đến đây là cam tâm tình nguyện nàng không cần tự trách!

Quang Âm Thần Hoàng thấy vậy đưa tay lau vết máu trên khóe môi lộ ra một nụ cười nói giống như người thất bại không phải là hắn vậy.

- Ta cảm nhận được nơi này sắp có đại biến với thực lực của chúng ta không tiện ở lâu quay về Thiên Giới thôi!!

Hơi dừng một chút hắn lại tiếp tục.

- Được! Quay về!!

Bối Nhĩ Cách Tỳ gật đầu một cái sau đó không chút do dự phất tay phá toái không gian mở ra thông đạo trở về Thiên Giới.

Hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên thấy vậy cũng không truy kích bởi vì bọn họ có thể cảm nhận được tuy chiến thắng nhưng mà tình trạng lúc này của Đông Phương Trường Minh cũng không tốt hơn Quang Âm Thần Hoàng là bao nhiêu một trận này hai bên cùng lắm chỉ có thể coi là lưỡng bại câu thương.

Nhưng mà ba người bọn họ lại khác với Bối Nhĩ Cách Tỳ và Quang Âm Thần Hoàng ở chỗ là bọn họ không thể rời khỏi đây chỉ có thể đáp xuống một hải đảo gần đó để cho Đông Phương Trường Minh tạm thời nghỉ ngơi điều tức.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 178: Viễn Cổ Bí Sự - Lục Đạo Tà Đế (1)

Từ sau trận đại chiến của Đông Phương Trường Minh và Quang Âm Thần Hoàng bốn ngày đã im lặng trôi qua. Lúc này hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên đang canh giữ bên ngoài hải đảo mà Đông Phương Trường Minh dùng để trị thương đột nhiên mở hai mắt ra cùng nhìn về một hướng bằng vào thần thức của bản thân bọn họ có thể rõ ràng cảm nhận được có một nhóm người đang từ hướng chính diện bay thẳng đến nơi này.

Hầu hết người ở bên trong đoàn người đó đều là những đại hán cao to vạm vỡ với da thịt phi thường thô ráp nửa người dưới quấn một tấm da thú to lớn nửa người trên trần ngập các loại phù văn dấu ấn quái dị ánh mắt của bọn họ cũng không phải là hai màu đen trắng rõ ràng mà là một màu đỏ rực thoát nhìn qua trần đầy dã tính. Chỉ có người dẫn đầu là khác biệt hẳn ta là một thanh niên mi thanh mục tú thân mặc một bộ hắc bào ôm sát người để lộ ra từng khối cơ bắp vừa trắng kiêu lại vừa cân đối hoàn mỹ.

- Ha!

Như cảm nhận được có người đang nhìn mình người thanh niên hơi dừng lại một chút sau đó khóe miệng khẽ cong lên tạo thành một nụ cười tà dị rồi tăng tốc lao vút về phía trước rất nhanh đã tiếp cận được lớp đại trận mà hai tỷ muội Nạp Lan đã bố trí bên ngoài hải đảo.

- Ôn Cách, Ba Lý, Nhĩ Phong phá hủy trận pháp này cho ta!

Hắc y thanh niên trầm giọng hét lên một tiếng.

- Vâng Tộc trưởng!

Ba người được hắc bào thanh niên gọi tên lập tức từ đám trắng hán phía sau lưng hần bay ra sau đó chỉ thấy bọn họ chia làm ba hướng mỗi người đều dốc toàn lực thi triển ra chiêu thức mạnh nhất của bản thân tấn công về phía hộ đảo đại trận.

- Âm!

Bị ba đòn tấn công đồng thời đánh trúng lớp màn hào quang của hộ đảo đại trận lập tức âm âm chấn động bất quá rất nhanh nó đã lần nữa ổn định lại.

- Chịu đựng được thế công như vậy mà vẫn không bị phá vỡ xem ra uy lực của tòa hộ đảo đại trận này không đơn giản các người lui ra để cho bọn tọa phá nó!!

Người thanh niên hắc bào nhìn thấy cảnh đó thì trong mắt lóe lên một tia sáng trầm giọng quát lên một tiếng sau đó chỉ thấy hần lật tay lấy ra một thanh trường đao màu đen nhắm vào hộ đảo đại trận chém thẳng xuống một đạo đạo cương lớn hơn trăm trượng.

- Âm!

Trong chớp mắt chỉ nghe một loạt những tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên quanh quần trong không trung một lúc lâu vẫn không tan một đạo này của hắc y thanh niên không chỉ làm cho cả toàn hộ đảo đại trận bị phá hủy mất một góc mà còn làm cho mặt biển vạn dặm xung quanh簸 hơi hết cả.

Hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy đứng bên trong hòn đảo thấy vậy sắc mặt lập tức hiện lên vẻ kinh hãi bởi vì tòa hộ đảo đại trận được bọn họ bố trí này là một loại trận pháp phòng hộ rất nổi tiếng ở Thiên Giới tuy uy lực không thể sánh bằng các loại trận pháp đỉnh cấp nhưng uy lực cũng không

phải thuộc loại bình thường ít nhất Thần Vương và một loại Thần Hoàng cấp bình thường đừng hòng lay động được nó mảy may vậy mà hiện nay lại bị một đao của hắc bào thanh niên dễ dàng phá mất một góc như vậy có thể thấy rõ thực lực của hắc phi thường đáng sợ tuy rằng còn không sánh bằng loại cao thủ như Đông Phương Trường Minh và Quang Âm Thần Hoàng nhưng cũng không kém hai tỷ muội bọn họ là bao.

Càng đáng sợ hơn là sau khi chém ra một đao hắc vẫn chưa có ý định dừng lại mà là đưa cao tay nâng thanh trường đao trong tay lên ngưỡng tụ lực lượng chuẩn bị phát ra thêm một đao nữa.

- Tỷ tỷ thực lực của người dẫn đầu đó là Thần Hoàng cấp hơn nữa đám người theo phía sau cũng không yếu có tới mấy tên là Thần Vương cấp, chúng ta nên làm sao đây?

Nạp Lan Nhược Yên thấy vậy lộ vẻ lo lắng nhìn tỷ tỷ của mình hỏi nếu là lúc bình thường dựa vào thực lực của hai người các nàng đối phó với đám người này tuy có khó khăn nhưng mà cũng không quá mức hồi hận nhưng mà hiện nay bọn họ đang phải bảo vệ thêm một Đông Phương Trường Minh đang trọng thương nếu có sơ sót gì thì chắc chắn bọn họ sẽ phải hối hận cả đời!!

- Việc này còn cần phải hỏi sao? Đương nhiên là phải giết hết đám người này nếu để cho bọn chúng xông vào đây thì Trường Minh sẽ nguy mất!!

Nạp Lan Nhược Thủy không chút do dự lập tức kêu lên một tiếng nàng không phải là loại người háo sát nhưng mà hiện nay vì an nguy của Đông Phương Trường Minh nàng không thể không ra quyết định như thế này.

- Ủm!

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy trịnh trọng gật đầu một cái.

- Đợi đã!

Nhưng lúc hai tỷ muội chuẩn bị động thủ thì phía sau đột nhiên vang lên một tiếng nói khi bọn họ quay đầu nhìn lại thì phát hiện người lên tiếng không phải là ai khác mà chính là phu quân của bọn họ Đông Phương Trường Minh.

- Trường Minh sao huynh lại ra đây? Mau vào trong đi đối phương chỉ có mấy người bọn muội có thể ứng phó được!!

Vừa nhìn thấy Đông Phương Trường Minh bước ra trên mặt Nạp Lan Nhược Thủy lập tức hiện lên vẻ lo lắng kêu lên một tiếng.

- Đúng đó! Trường Minh thương thế của huynh vẫn chưa hoàn toàn ổn định lại không nên có mặt ở đây đâu!!

Nạp Lan Nhược Yên ở bên cạnh cũng kêu lên một tiếng.

- Nhược Thủy, Nhược Yên các nàng không cần lo lắng thu hồi hộ đảo đại trận lại đi!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Cái gì? Mở hộ đảo đại trận ra? Như vậy đám người ngoài kia sẽ tiến vào nơi này đó!!

Nghe được những lời đó Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên lập tức kinh hãi kêu lên.

- Các nàng cứ tin tưởng ở ta mở hộ đảo đại trận ra đi, không có chuyện gì đâu!

Giọng điệu của Đông Phương Trường Minh không chút thay đổi tiếp tục kêu lên một tiếng.

- Như vậy sao? Được rồi!!

Hai tỷ muội Nạp Lan nghe vậy đưa mắt liếc nhìn nhau một cái rồi đồng thời gật đầu tuy không biết tại sao Đông Phương Trường Minh lại ra quyết định như vậy nhưng mà thân là thê tử bọn họ đương nhiên sẽ tin tưởng phu quân của mình.

- Ầm!

Tiếp theo chỉ thấy Nạp Lan Nhược Thủy vung tay lên một cái tòa hộ đảo đại trận bên ngoài lập tức ầm ầm sụp đổ.

- Ha ha ha... Không ngờ ta còn chưa thật sự động thủ mà các người đã chủ động mở cửa mời ta tiến vào. Như vậy cũng được để ta xem xem các người thật ra là có cái trò quỷ gì có thể sử dụng!!

Hắc y thanh niên đang ngưng tụ lực lượng bên ngoài nhìn thấy cảnh tượng như vậy trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc rồi sau đó lại ha ha ha cười to dẫn theo người của mình đi xuyên qua đại trận đã phá toái xuất hiện trước mặt Đông Phương Trường Minh.

Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nạp Lan Nhược Yên thấy vậy không hèn mà cùng tiến lên phía trước một bước che chắn cho Đông Phương Trường Minh đề phòng đối phương nhận ra vết thương trên người hắc mà thừa cơ hội đột kích.

- Người... người... ngài là... đệ tử bá kiến sư phụ!!

Nhưng mà làm cho bọn họ kinh ngạc là khi nhìn thấy dung mạo của Đông Phương Trường Minh không ngờ sắc mặt của người thanh niên hắc bào lại đại biến liên tục ba lần thay đổi cách xưng hô sau đó lại trực tiếp quỳ xuống dưới mặt đất cung kính kêu lên một tiếng.

- Tham kiến Tổ sư gia!

Đám trắng hán phía sau lưng cũng lập tức quỳ xuống.

- Ta còn tưởng người ngay cả người sư phụ như ta người cũng quên rồi chứ?

Đông Phương Trường Minh đưa mắt liếc nhìn đám người đang quỳ trước mặt mình một vòng rồi lại nhìn về phía thanh niên hắc y trầm giọng nói.

- Sư phụ nói đùa rồi nếu không phải ngài thu nhận con làm đệ tử hơn nữa còn cứu giúp cả bộ lạc của con một lần thì con sao có thể có được thành tựu như ngày hôm nay! Ân đức mênh mông của người còn vĩnh viễn không bao giờ quên!!

Người thanh niên hắc bào nghe vậy lộ ra vẻ cung kính phi thường nói.

- Như vậy thì tốt! Đứng lên đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì lộ ra vẻ hài lòng gật đầu một cái rồi vung tay lên.

- Tạ sư phụ!

Người thanh niên hắc bào cung kính kêu lên một tiếng rồi từ dưới mặt đất đứng lên.

- Ha ha ha....

Tiếp theo đó cả hắc và Đông Phương Trường Minh lại cùng nhìn nhau cười lớn một trận.

- Trường Minh đây... đây rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra vậy? Hắc sao lại gọi chàng là sư phụ chứ??

Hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên ở bên cạnh thấy vậy thì kinh ngạc kêu lên một tiếng bọn họ không thể nào hiểu được rõ ràng người thanh niên hắc bào trước mặt đến đây với khí thế hung hung bộ dáng kiêu ngạo tại sao bây giờ lại biến thành đệ tử của Đông Phương Trường Minh rồi!!

- Nhược Thủy, Nhược Yên các nàng có chỗ không biết chính là Đông Phương Vũ Thiên đệ tử đầu tiên của ta mà lúc trước ta đã kể cho các nàng nghe đó!!

Đông Phương Trường Minh nhìn hai người nói.

- Vũ Thiên hai người này là Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên đều là vợ của ta. Người mau qua chào sư nương đi!!

Hơi dừng một lúc hắc lại nhìn Đông Phương Vũ Thiên tiếp tục.

- Vâng! Đệ tử Đông Phương Vũ Thiên bái kiến hai vị sư nương khi này nếu đệ tử có chỗ nào đắc tội xin hai vị bỏ qua cho!

Đông Phương Vũ Thiên nghe vậy gật đầu một cái sau đó nhìn Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nạp Lan Nhược Yên cúi đầu nói.

- Miễn lễ đi! Nếu người đã là đệ tử của Trường Minh thì chuyện lúc này chỉ là một sự hiểu lầm ta không trách người!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy phất tay cười nói.

- Đúng đó! Người không biết không có tội!

Nạp Lan Nhược Yên cũng nói.

- Vũ Thiên lúc trước khi ta ở Giáo Đình có nghe Lâm Lôi nói người đã mất tích khi Địa Ngục biến động rồi tại sao bây giờ lại có mặt ở đây?

Đợi sau khi hai bên nói chuyện xong Đông Phương Trường Minh lại nhìn Đông Phương Vũ Thiên trầm giọng hỏi.

- Bẩm sư phụ vạn năm trước khi Địa Ngục biến động con và người trong bộ lạc của con lạc vào một chỗ bí cảnh vô tình bị truyền tống đến Địa Ngục tầng thứ mười bảy này lúc đó bọn con phát hiện ra hoàn cảnh của nơi này khác biệt với những tầng Địa Ngục khác vô cùng thích hợp để sinh sống cho nên đã quyết định ở lại đây luôn!!

Đông Phương Vũ Thiên nhìn sư phụ mình cung kính nói.

- Cả bộ lạc của người đều định cư ở Địa Ngục tầng thứ mười bảy này? Các người đang ở đâu?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kinh ngạc hỏi.

- Bẩm sư phụ chỗ của chúng con cũng không cách xa nơi này lắm. Chính vì vậy con mới có thể cảm nhận được uy lực trận chiến mấy ngày trước phát ra mà tìm tới đây!!

Đông Phương Vũ Thiên cung kính nói.

- Không biết sư phụ có muốn đi tới đó một lần hay không?

Hơi dừng một chút hẵn lại tiếp tục.

- Việc này sao? Được! Đi thôi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhú mày suy tính một lúc rồi gật đầu nói tiếp theo cả đám người hóa thành một chùm hào quang bắn đi!

PS: Do hôm qua mình mới đi Thành Phố về hôm nay còn hơi mệt cho nên chương hơi ngắn các bạn thông cảm nha!!

-

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 179: Viễn Cổ Bí Sự - Lục Đạo Tà Đế (2)

Nửa ngày sau đoàn người do Đông Thiên Vũ Thiên dẫn đầu đã bay đến một vùng sơn cốc rộng lớn.

- Vũ Thiên đây chính là chỗ tộc địa của người sao? Tại sao ta không thấy người nào hết vậy?

Nạp Lan Nhược Yên đảo mắt quan sát xung quanh một chút rồi lại nhìn Đông Phương Vũ Thiên nghi hoặc hỏi.

- Tiểu sư nương người có chỗ không biết xung quanh chỗ bộ lạc của đệ tử ở có một đại trận bao phủ nếu không mở đại trận đó ra thì không thể tiến vào bên trong!

Đông Phương Vũ Thiên chậm rãi trả lời.

- Thì ra là vậy! Như vậy thì người mau mở đại trận!

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy sắc mặt thoáng đỏ lên sau đó lại kêu lên một tiếng.

- Vâng!

Đông Phương Vũ Thiên gật đầu một cái sau đó vung tay lấy ra một tấm lệnh bài màu đen lăm lăm niệm chú sau một lát cả sơn mạch đột nhiên phát sinh một trận vụn vụn tiếp theo chỉ thấy một tòa thành rộng lớn được tạo thành từ khoáng thạch màu đen hiện ra từ trong hư không.

- Sư phụ hai vị sư nương đây chính là tộc địa của đệ tử!

Đợi sau khi tòa thành này hoàn toàn ổn định lại Đông Phương Vũ Thiên thu lại lệnh bài xoay đầu nhìn Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nạp Lan Nhược Yên cung kính nói.

- Ừm!

Ba người nghe vậy hơi gật đầu một cái sau đó đưa mắt nhìn vào bên trong tòa thành thì chỉ thấy phía bên trong có tới hàng trăm vạn người đang làm làm các loại hành động buôn bán, đi lại, nói chuyện, trao đổi hàng hóa,..... khung cảnh vô cùng náo nhiệt nếu không phải trên người những người đó đều chỉ quần những bộ đồ da thú thô sơ thì bọn họ còn tưởng rằng mình đang quan sát kinh đô của một đế quốc ở Nhân Gian Giới.

- Không ngờ một tòa thành phồn hoa như thế này tồn tại ngay trước mắt chúng ta mà chúng ta lại không phát hiện một chút nào. Vũ Thiên xem ra thời gian một vạn năm này không chỉ làm cho tu vi người tăng nhanh mà còn trở thành một trận pháp đại sư nữa, tòa đại trận bao phủ nơi này của người cao minh hơn cái lúc trước chúng ta dùng không chỉ một lần a!!

Sau một lát Đông Phương Trường Minh thu hồi ánh mắt của mình lại nhìn Đông Phương Vũ Thiên cười nói trong mắt hắt phía trong bộ lạc này cũng chỉ có Đông Phương Vũ Thiên là có đủ năng lực bố trí ra loại trận pháp có công dụng ẩn nấp lợi hại đến mức hắt cũng không mấy may phát hiện như thế này!

- Sư phụ ngài đừng có cười con rồi một vạn năm qua tuy đúng là làm cho thực lực của con tăng mạnh nhưng mà về mặt trận đạo thì con lại không hiểu nhiều lắm miễn cưỡng bố trí một số loại trận pháp phòng vệ bình thường thì còn được chứ làm sao có đủ bản lĩnh bố trí loại đại trận phòng vệ to lớn như thế này chứ!!

Không ngờ hẳn vừa nói xong Đông Phương Vũ Thiên lại lắc đầu nói.

- Hả! Người bố trí đại trận này không phải người như vậy là ai?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kinh ngạc hỏi.

- Cái này sao? Thú thật với sư phụ là việc này con cũng không rõ ràng cho lắm bởi vì khi con và bộ lạc của mình bị truyền tống đến nơi này thì đã phát hiện nó tồn tại rồi, nó hình như là được một cường giả thần bí nào đó bố trí ra để bảo vệ một món bảo vật. Tất cả người trong bộ lạc bọn con nghiên cứu nhiều năm cũng chỉ có thể lợi dụng một phần uy lực của đại trận đó để phòng vệ mà thôi!!

Đông Phương Vũ Thiên trầm giọng trả lời.

- Đại trận này tồn tại ở đây đã lâu, hơn nữa còn được dùng để bảo vệ một món bảo vật!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhú mày một chút rồi đột nhiên nói.

- Đó là một tấm bia đá cũ kỹ nhưng vô cùng thần kỳ mỗi ngày mười lăm mỗi tháng hàng tháng nó đều phát ra những những ký tự phù văn vô cùng thần kỳ phàm là người có cơ duyên hấp thu luyện hóa được loại phù văn đó thì không có ngoại lệ thực lực đều tăng lên rất nhiều nhất là những người tu luyện công pháp do sư phụ truyền lại như là con. Sở dĩ bộ lạc của bọn con có thể trong một vạn năm phát triển đến quy mô trăm vạn người độc chiếm lãnh thổ vạn dặm xung quanh đây đều là nhờ vào nó cho nên mọi người trong tộc đều gọi nó là Thánh Bia!

Đông Phương Vũ Thiên nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Nhưng đáng tiếc là mỗi một người trong đời cũng chỉ có được ba lần cơ

duyên hấp thu luyện hóa những loại phù văn bên trong Thánh Bì mà thôi nếu là nhiều hơn dù hấp thu bao nhiêu cũng không có tác dụng!

Hơi dừng một chút hắt lại tiếp tục.

- Trên đời lại có vật như vậy sao? Không biết ta có thể nhìn qua nó một lần không?

Đông Phương Trường Minh nghe xong lời của Đông Phương Vũ Thiên thì nhú mày một chút rồi nói sở dĩ hắt đưa ra lời đề nghị này cũng là vì nghe được câu nói: " nhất là những người luyện công pháp của sư phụ truyền thụ giống như là con " của Đông Phương Vũ Thiên.

Công pháp mà Đông Phương Trường Minh đã truyền thụ cho Đông Phương Vũ Thiên? Không cần hỏi đó cũng biết đó là công pháp của Lục Tà Đạo vật có thể cường hóa công pháp của Lục Tà Đạo nhất định cũng là vật của Lục Tà Đạo nói không chừng đó là vật mà thần bí nhân muốn mình tìm kiếm!

Đó chính là lúc này trong lòng của Đông Phương Trường Minh.

- Được mời sư phụ đi theo con!

Đông Phương Vũ Thiên đương nhiên không biết được những chuyện đó nhưng bản thân vô cùng sùng kính Đông Phương Trường Minh vừa nghe vậy lời nói của sư phụ không chút do dự gật đầu một cái sau đó hóa thành một đạo hào quang bay vào trong thành ba người Đông Phương Trường Minh cũng lập tức đuổi theo hắt.

Trên đường đi hắt là người đi đường nhìn thấy bóng dáng của bốn người bọn họ thì không có ngoại lệ đều nhìn về phía Đông Phương Vũ Thiên cùng với Đông Phương Trường Minh cung kính kêu lên hai tiếng " Tộc trưởng " và " Tổ sư gia " ngay cả trẻ con mới hai ba tuổi cũng là như vậy.

- Vũ Thiên rõ ràng người và Trường Minh mới chỉ gặp lại nhau vào ngày hôm nay tại sao tất cả những người ở đây đều có vẻ nhận biết huynh ấy vậy?

Nghe được những tiếng nói đó trên mặt Nạp Lan Nhược Thủy lộ vẻ nghi hoặc nhìn Đông Phương Vũ Thiên hỏi.

Nạp Lan Nhược Yên ở bên cạnh nghe vậy cũng tò mò xoay đầu nhìn sang chờ đợi

- Việc này sao? Hai vị sư nương ngài chỉ cần cùng với ta đi đến quảng trường thì sẽ biết thôi!!

Đông Phương Vũ Thiên thấy vậy mỉm cười một cái sau đó gia tăng tốc độ không bao lâu sau thì cả bốn người đã đi đến quảng trường trong thành.

Khi đến nơi thì hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy chỉ thấy ở trung tâm quảng trường là có đặt một bức tượng toàn thân được tạo thành bạch ngọc cao hơn trăm trượng đứng thẳng đầu của bức tượng này khẽ cúi xuống nhìn vào mặt đất vừa như trầm tư lại vừa như thần linh đang dõi mắt quan sát chúng sinh điều làm cho bọn họ kinh ngạc nhất là dung mạo của bức tượng này không ngờ lại giống y hệt với phu quân của bọn họ hiển nhiên người dân trong thành sở dĩ có thể nhận ra được Đông Phương Trường Minh đều là công lao của nó.

- Vũ Thiên không ngờ người lại dựng một bức tượng to lớn thế này cho Trường Minh đúng là có lòng!!

Nạp Lan Nhược Yên chăm chú nhìn vào bức tượng một chút rồi nhìn Đông Phương Vũ Thiên cười nói.

- Tiểu sư nương người đừng để tâm đến chuyện này một thân bản lĩnh của ta đều là do sư phụ truyền dạy ta lại không giúp được gì cho người, dựng một bức tượng để cho con cháu ta có thể nhìn thấy chân dung ngài cũng là chuyện

bình thường thôi!!

Đông Phương Vũ Thiên cười nói.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy trên mặt không có bất cứ biểu hiện gì chỉ im lặng gật đầu một cái thực tế từ khi bước vào phạm vi quảng trường đến nay hẳn chưa bao giờ để ý đến bức tượng của bản thân mà chỉ tập trung nhìn vào cái tế đàn cổ lão ở dưới chân bức tượng hoặc nói chính xác thì vật thu hút ánh mắt của hắn là chính là tấm bia đá cũ kỹ được đặt phía trên tế đàn đó không biết là tại sao nhưng chỉ vừa nhìn Đông Phương Trường Minh đã không thể rời mắt ra khỏi nó được giống như tấm bia đá có một loại ma lực vô hình thu hút hẳn vậy!!

Loại ma lực này dần dần hóa thành một loại ma âm vô hình truyền vào trong tai Đông Phương Trường Minh không ngừng phát ra những âm thanh mời gọi kích thích thần kinh của hắn khiến cho Đông Phương Trường Minh không thể nhịn được mà bước lên phía trước một bước từ từ đi về phía tế đài.

- Âm!

Ngay khi Đông Phương Trường Minh vừa bước bước thứ nhất lên trên bậc thềm của tế đàn cổ lão thì chỉ thấy những phù văn được khắc trên đó đồng thời sáng lên phát ra hào quang sáng chói tạo thành một lớp màn ánh sáng ngăn cách bên trong với bên ngoài.

- Cái gì?

Ba người Đông Phương Vũ Thiên, Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên ở bên cạnh nhìn thấy dị biến đó thì kinh hãi kêu lên một tiếng theo bản năng ba người lập tức muốn phóng lên đuổi theo Đông Phương Trường Minh nhưng vừa bước lên trên tế đài thì đã bị lớp màn năng lượng bao bọc chỗ đó đánh bay đi tuy không bị thương nhưng lại chật vật vô cùng.

- Tỷ tỷ sao lại như vậy?

Sau khi ổn định lại thân hình Nạp Lan Nhược Yên lập tức quay sang nhìn tỷ tỷ của mình hỏi.

- Ta cũng không biết nữa! Nhưng mà muội hãy yên tâm đi có lẽ không có chuyện gì đâu, bởi vì nhìn tình hình bây giờ khá giống với lúc Long Bảo Bảo thực hiện Quang Minh Thần giác tỉnh lần thứ nhất có lẽ đây chính là vật mà người thần bí muốn Trường Minh đi tìm!!

Nạp Lan Nhược Thủy suy nghĩ một lúc rồi trả lời.

- Ừm!

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy suy nghĩ một chút rồi trong lòng cũng hơi yên tâm lại nhẹ nhàng gật đầu một cái.

- Đại sư nương người nói cái gì vậy thần bí nhân nào? Sư phụ vào đây là để tìm thứ gì?

Còn Đông Phương Vũ Thiên lại lộ ra vẻ nghi hoặc nói.

- Cái này sao? Chuyện là thế này....

Nạp Lan Nhược Thủy chần chờ một chút rồi đem hết mọi chuyện kể cho Đông Phương Vũ Thiên nghe.

- Ầm!

Trong lúc bọn họ đang nói chuyện thì Đông Phương Trường Minh đã bước chân lên đỉnh cao nhất của cổ lầu tế đàn theo dựa theo bản năng hần lập tức đưa một bàn tay của mình lên khi cánh tay của hần chạm vào Thánh Bia thì chỉ thấy không gian xung quanh đột nhiên phát sinh một trận vận vẹo Đông Phương Trường Minh không có chút đề phòng trong khoảng khắc đã bị

nuốt vào trong biển mất khỏi tế đàn.

Khi Đông Phương Trường Minh khôi phục tinh thần lại thì chỉ thấy bản thân đang đứng trong một không gian màu đen nhánh hắc đảo mắt phóng thần thức quan sát xung quanh một vòng nhưng không ngoài bóng tối ra thì không phát hiện được gì khác cả.

- Người đã đến rồi!

Đúng lúc này phía trên đầu hắc đột nhiên vang lên một tiếng nói khi Đông Phương Trường Minh ngẩng đầu lên thì chỉ thấy người lên tiếng không phải ai khác mà chính là hắc y nhân thần bí đã xuất hiện trước mặt hắc trước đây.

- Phải! Ta đã đến rồi bây giờ người có thể nói cho ta biết tại sao lại muốn ta đến đây rồi chứ?

Đông Phương Trường Minh cẩn thận quan sát đối phương một chút rồi trầm giọng nói.

- Đừng vội như vậy! Muốn biết tất cả trước tiên người cần phải gặp một người trước đã!

Hắc y nhân nhẹ nhàng đáp xuống trước mặt Đông Phương Trường Minh nói.

- Người nào?

Đông Phương Trường Minh lộ vẻ nghi hoặc hỏi.

- Người đó chính là.... ta!

Hắc y nhân trầm giọng nói một tiếng sau đó chậm rãi cởi bỏ bộ hắc bào trên người để lộ dung mạo của mình ra.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 180: Viễn Cổ Bí Sự - Lục Đạo Tà Đế (3)

- Người... người... sao lại có thể như được?

Vừa nhìn thấy khuôn mặt của hắc y nhân thần bí sắc mặt Đông Phương Trường Minh lập tức đại biến không nhìn được kinh hãi kêu lên một tiếng điều này không phải vì cái gì khác chỉ vì bất luận là dung mạo hay là khí thế trên người không ngờ đều giống hắc y như đúc thậm chí một số đặc điểm nhỏ trên người cũng không có bất kỳ sai lệch gì.

- Ha ha ha... Có phải rất là kinh ngạc hay không? Nói thật cho người biết sở dĩ ta có dung mạo giống y hệt người như thế này là bởi vì.. chúng ta là cùng một người!!

Hắc y nhân thấy vậy thì lộ ra một nụ cười nói.

- Người nói cái gì? Chúng ta là cùng một người? Đừng có giở trò huyền hư nữa có chuyện gì thì cứ nói ra đi nếu không thì đừng có trách ta không khách sáo!!

Nghe được những lời của hắc y nhân trong lòng Đông Phương Trường Minh càng thêm kinh hãi quát lên một tiếng.

- Ta có phải giở trò huyền hư người sẽ lập tức biết thôi

Hắc y nhân trầm giọng nói một tiếng tiếp đó chỉ thấy hắc y đạp bước tiến lên phía trước một bước.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy theo bản năng lập tức muốn lui về phía sau một bước nhưng mà hắn còn chưa kịp có hành động gì thì bỗng nhiên toàn thân hắc y nhân lại rung lên một cái sau đó hóa thành ngàn vạn đạo hào quang.

- Âm!

Trong chớp mắt ngàn vạn đạo quang điểm đó mang theo cuộn cuộn lực lượng hùng dũng xông thẳng vào cơ thể Đông Phương Trường Minh khiến cho tất cả vết thương trong người hắn đều lấy tốc độ mắt thường không thể nhìn thấy được nhanh chóng khôi phục lại chỉ trong một khoảng khắc ngắn ngủi hắn đã lần nữa trở lại trạng thái đỉnh phong của mình.

Nhưng mà Đông Phương Trường Minh lại không để tâm đến điều đó giờ phút này toàn bộ tâm thần và ý chí của hắn đều chìm sâu vào trong hồn phách của bản thân hắn có thể rõ ràng cảm nhận được từng âm thanh giòn giã không ngừng vang lên phía trong đầu mình giống như đang có thứ gì đó vỡ ra vậy.

- Âm!

Tiếp theo một tiếng nổ lớn vang lên cô số ký ức từ trong vết nứt điên cuồng tràn vào trong đầu Đông Phương Trường Minh.

Từ bên trong số ký ức đó Đông Phương Trường Minh thấy được cảnh tượng của thời đại Viễn Cổ Thần Thoại khi mà Lục Giới trong Thiên Địa còn chưa chia lìa mà vẫn còn liên kết với nhau.

Lúc đó trong nhân tộc ở Nhân Gian Giới có một đứa trẻ cũng tên là Đông Phương Trường Minh sinh ra. Đứa bé này trời sinh là truyền nhân của Đông Phương dòng chính thế gia một trong Thập Đại Bộ Tộc của Nhân Tộc dựa vào thân phận đó hắn vốn có một tương lai sáng lạn nhưng mà không ngờ vào năm Tiểu Trường Minh năm tuổi tham dự kỳ kiểm tra thiên phú định kỳ của

tộc nhân lại bị phán định là Dị Mạch Phế Thể không thể nào tu luyện bất cứ loại công pháp gì.

Vào thời đại mà thực lực quyết định tất cả như là Viễn Cổ thì không thể tu luyện đồng nghĩa với hai chữ " phế vật " sống trên đời cũng vô dụng vậy Tiểu Trường Minh lập tức bị các trưởng lão trong gia tộc phán định mức án tử hình cha mẹ của hắn không cam lòng nhìn đứa con trai của mình chết đi như thế cho nên đã liều mạng cứu hắn ra ngoài.

Sau ba năm cực khổ cuối cùng Tiểu Trường Minh tiểu đệ đệ mới được hai tuổi của mình là Đông Phương Chính cũng đã thoát khỏi sự truy sát của Đông Phương gia lần nữa có lại tự do của bản thân nhưng mà đối với Tiểu Trường Minh cái giá của sự tự do này thật sự quá đắt bởi vì đó là dùng sinh mạng của cha mẹ hắn đổi lại.

Đối với một đứa bé tám tuổi mà nói việc đồng thời mất đi cha mẹ thật sự là một đả kích không thể nào chấp nhận được cho nên từ đó trong tâm linh nhỏ bé của hắn chỉ có một ý nghĩ đó là dù bất kể thế nào cũng phải giết sạch kẻ thù của mình trả thù cho cha mẹ.

Nếu trời sinh thân thể của hắn đã là Dị Mạch Phế Thể không thể nào tu luyện ra nội lực vậy thì nó dứt khoát không đi trên con đường tu luyện nội lực mà chỉ chuyên tâm tu luyện thể phách đạt đến cảnh giới lấy lực chứng đạo. Mang theo suy nghĩ đó Tiểu Trường Minh dẫn theo đệ đệ của mình kéo lê thân thể nhỏ bé của mình bắt đầu đi lên con đường truy cầu lực lượng để báo thù.

Trong vòng mười hai năm tiếp theo Tiểu Trường Minh đi khắp các đại hiểm địa trong Nhân Gian Giới dùng đủ mọi loại phương pháp điên cuồng biến thái để rèn luyện bản thân kết quả là vào ngày sinh nhật lần thứ ba mươi của mình hắn đã đạt đến cảnh giới cao nhất của Luyện Thể Thuật có được lực lượng sánh ngang với Lục Giai cao thủ.

Nếu là ở hiện tại bằng vào tuổi tác của Tiểu Trường Minh mà đạt được lực lượng như vậy thì đã có thể dùng vô tiền tuyệt hậu để hình dung nhưng mà đáng tiếc hắn lại sinh ra ở thời đại Thần Thoại Viễn Cổ!

Thế nào là Thần Thoại Viễn Cổ? Đó là một thời đại mà cường giả mọc như rừng tuy chưa đến mức Thần Vương đi đầy đường, Tiên Thần không bằng cho nhưng cũng không hơn kém nhiều lắm bằng vào thực lực Lục Giai của Tiểu Trường Minh ở nơi này tuyệt đối không thể gọi là cường giả chân chính nhiều lắm cũng chỉ là một người mới bước một chân vào cảnh giới cao thủ mà thôi dựa vào thực lực như vậy mà muốn trả thù loại đại thế lực như Đông Phương Gia đúng là mơ mộng hão huyền!!

Đối mặt với hiện thực tàn khốc như vậy cho dù tâm trí của Đông Phương Trường Minh có kiên định đến đâu cũng không khỏi sinh ra một cảm giác bất lực nhưng mà có lẽ là do ông trời thương hại hắn vào lúc Đông Phương Trường Minh đang cảm thấy tuyệt vọng nhất thì vận mệnh của hắn lại xuất hiện chuyển cơ.

Có điều kỳ lạ là kẻ mang tới chuyển cơ này đến cho Đông Phương Trường Minh không phải là người cũng không phải là báu vật tuyệt thế gì mà lại là một loại hàn khí.

Nhớ lại lúc đó Đông Phương Trường Minh vì muốn truy tìm cách đột phá cực hạn của bản thân mà một mình leo lên Đại Hỏa Sơn ở Cực Tây không ngờ lại vì một chút bất cẩn mà rơi từ lưng chừng núi xuống thẳng dưới mặt đất. Nếu là người thường rơi từ độ cao mấy vạn trượng như vậy xuống chắc chắn sẽ mất mạng nhưng Đông Phương Trường Minh lại không phải là người bình thường ít nhất thân thể của hắn không phải là người thường có thể sánh bằng trải qua hai mươi mấy năm được chủ nhân điên cuồng rèn luyện nó đã sớm cứng chắc đến trình độ không thể nghĩ bàn và hôm nay nó đã cứu lấy chủ nhân của nó một mạng.

Có điều như vậy không có nghĩa là Đông Phương Trường Minh đã tai qua nạn khỏi bởi vì tuy rằng dựa vào thân thể cứng chắc phi thường mà không bị ngã chết nhưng toàn thân hấn cũng bị trọng thương không thể nhúc nhích được một ngón tay cứ như vậy nằm dưới đáy nham tương khoảng thời gian dài.

Trong khoảng thời gian này mỗi ngày đều có vô số nham tương từ dưới mặt đất không ngừng thông qua những vết thương lừa vào trong thân thể hấn, số nham tương như là những con dao sắc bén không ngừng cắt xé từng thớ da thịt hấn từ bên trong thời gian đầu khi mới bắt đầu chịu đựng nỗi đau này Đông Phương Trường Minh chỉ cầu mong bản thân mau chóng chết đi cho xong nhưng khi thân thể đã bắt đầu thích ứng với nỗi đau này Đông Phương Trường Minh lại kinh ngạc phát hiện những đạo nham tương xâm nhập vào da thịt của bản thân tuy biến mất nhưng hỏa khí còn lưu lại không ngờ qua một thời gian rất lâu vẫn chưa tan đi mà lại tồn trữ ở Đan Điền giống như là nội lực của Võ Giả và linh khí của Tu Luyện Giả vậy!

Phát hiện ra điều này trong đầu Đông Phương Trường Minh hiện ra một suy nghĩ điên cuồng đó là nếu hỏa khí đã tích trữ tại đan điền của mình vậy thì không biết có thể dùng hàn khí thay cho linh khí và nội lực để phát ra các chiêu thức võ kỹ thần thông hay không?

Vì nghiệm chứng suy nghĩ này của mình sau khi thân thể khôi phục lại năng lực hành động Đông Phương Trường Minh không lập tức rời khỏi Đại Hỏa Sơn mà tìm một hang động ở gần đó bế quan tu luyện bắt đầu thử nghiệm phương pháp do bản thân nghĩ ra.

Trời cao không phụ người có lòng dựa vào thiên phú và nghị lực hơn người của bản thân mười năm sau khi bế quan Đông Phương Trường Minh không chỉ đã hiện thực hóa suy nghĩ năm xưa của mình thành công luyện hóa lực lượng bằng hàn tích trữ trong đan điền của mình trở thành Cực Hỏa Chân Khí độc hữu của bản thân mà còn dựa trên nó sáng tạo ra bộ công pháp đầu

tiên của bản thân là Phá Diệt Quyết.

Năm Đông Phương Trường Minh năm mười tuổi Tuyệt Tình Quyết của hắc đại thành thực lực vừa đạt đến cảnh giới Thần Hoàng hắc lập tức xuất quan rời khỏi Đại Hỏa Sơn đã ở mười mấy năm đi tìm lại đệ đệ của mình sau đó hai huynh đệ tiếp tục con đường truy cầu lực lượng trước đây của bản thân có thể nói là ngoại trừ Đệ Lục Giới thần bí nhất không biết lối vào ra thì bốn giới nối với Nhân Giới đều lưu lại dấu chân của hắc. Trên đoạn đường tiếp theo này không biết có phải vì nhân phẩm đại bộc phát hay không mà mọi chuyện của Đông Phương Trường Minh làm đều trở nên cực kỳ thuận.

Trạm dừng chân đầu tiên của hắc là Đệ Tam Giới lúc này ở đây còn chưa biến thành ngục giam cường giả mà ai ai cũng sợ mà là giống như năm thế giới khác đều là một thế giới hoàn mỹ thích hợp cho vạn vật sinh sống bất quá sinh linh nhiều nhất ở đây không phải nhân tộc mà lại là Yêu Tộc, Đông Phương Trường Minh vừa xông vào đây lập tức khiêu chiến vô số Yêu Thần một đường đánh thẳng tới người lãnh đạo cao nhất của Đệ Tam Giới là Yêu Hoàng trong trận chiến đó hắc vì muốn đối phó với Thái Dương Chân Hỏa của Yêu Hoàng mà nghịch chuyển Cực Hỏa Chân Khí trong người thành Hàn Băng Chân Khí cũng thông qua đó sáng tạo bộ công pháp thứ hai của mình là Tuyệt Tình Quyết kế dựa vào hai luồng chân khí trong thân thể hắc không những đột phá tới Thiên Cấp mà còn thành công đánh ngang với Yêu Hoàng mạnh hơn mình rất nhiều.

Tiếp theo hắc đi đến Đệ Tứ Giới mượn nhờ hoàn cảnh đặc dị ở nơi đó mà sáng chế bộ công pháp thứ ba của mình Thiên Huyền Quyết và Âm Ma Quyết (Tại sao lại là Thiên Huyền Huyết mà không phải Tình Dục Đạo mình xin giải thích sau nha!!)

Sau đó hắc đi vào Đệ Ngũ Giới - Đấu Chiến Thánh Giới loạn chiến với cao thủ trong đó ngàn năm sáng chế ra Hỗn Thiên Quyết.

Sau đó nữa hần lên Thiên Giới dựa vào Tà Cực Đạo đánh ngang một trận với Hoán Ma kinh của Thần Tổ.

Khi trở về Nhân Gian Giới Đông Phương Trường Minh đã có trong tay sáu bộ pháp quyết thâm ảo khó lường và một thân thực lực Nghịch Thiên cấp sơ kỳ dựa vào phần thực lực này của bản thân khi đó Đông Phương Trường Minh đã có thể thoải mái tung hoành trong thiên hạ.

Nhưng mà Đông Phương Trường Minh vẫn không cảm thấy thỏa mãn bởi vì thứ hần theo đuổi không phải là tiểu ngạo Lục Giới tung hoành thiên hạ gì mà là hủy diệt Đông Phương Gia trả thù cho cha mẹ vì nguyên nhân đó hần và đệ đệ bắt đầu bước kế hoạch tiếp theo đó là xây dựng thế lực của bản thân bởi vì bọn họ biết Đông Phương Gia là một trong Thập Đại Thế Gia của nhân tộc phía sau còn có siêu cấp cường giả Nhân Vương muốn tiêu diệt nó có thực lực thôi vẫn chưa đủ còn phải có thế lực tương xứng nữa mới được. Đầu tiên bọn họ bắt đầu thu nhận một đám cô nhi có tư chất cực tốt lại không cha không mẹ truyền cho bọn chúng tâm pháp sáu môn thần công của mình sau đó để cho bọn chúng ra ngoài xây tông lập phái từng bước phát triển.

Sau hơn ngàn năm cố gắng cuối cùng sáu môn phái do bọn họ sáng lập ra cũng đã đạt đến cấp độ cấp độ bá chủ một phương sau cái hợp lại càng là đủ tư cách để xếp vào một trong những siêu cấp thế lực của Lục Giới lúc đó, nhưng mà do trong quá trình này cung cách hành sự của hai huynh đệ Đông Phương Trường Minh và Đông Phương Chính quý dị khó đoán lại có phần độc ác nên những cường giả trong thiên hạ đều gọi bọn họ là Lục Đạo Tà Đế và Lục Đạo Tà Tôn sáu môn phái bọn họ sáng lập cũng được gọi chung là Lục Đại Tà Đạo.

Danh xưng này mặc dù có hơi khó nghe nhưng hai huynh đệ Đông Phương Trường Minh đều không quan tâm tới đã đạt đến cảnh giới như bọn họ thì trong lòng từ lâu đã có một loại giác ngộ đó là chỉ cần bản thân làm việc không thẹn với lương tâm là được không cần để ý người khác nghĩ cái gì

về mình tên gọi dù xấu hay đẹp gì thì cũng chỉ là một cách xưng hô mà thôi.

Đợi sau khi cơ nghiệp Lục Tà Đạo hoàn toàn ổn định lại thì hai huynh đệ bọn họ lập tức bắt đầu phần cuối cùng trong kế hoạch báo thù của mình là hủy diệt Đông Phương Thế Gia, trận chiến đó đối với bọn họ hoàn toàn không có khó khăn gì chỉ Lục Tà Đạo chỉ cần mất một chút sức lực đã có thể khiến cho Đông Phương Thế Gia hoàn toàn biến mất khỏi thế gian.

Nhưng mà hành động này quả nhiên giống với suy tính của Đông Phương Trường Minh và Đông Phương Chính ban đầu đã chọn giận lãnh đạo nhân tộc là Nhân Vương khiến cho nàng ta đích thân dẫn theo cao thủ nhân tộc đến Tổng đàn Lục Tà Đạo tìm Tà Đế tính sổ.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 181: Viễn Cổ Bí Sự - Lục Đạo Tà Đế (4)

Vì chuyện của Đông Phương Thế Gia hai đại Nghịch Thiên Cấp cường giả Lục Đạo Tà Đế và Nhân Vương đã quyết chiến một trận kinh thiên động địa trong trận chiến đó nếu xét về thần thông thuật pháp Tà Đế nắm giữ sáu bộ công pháp vừa thần diệu vừa kỳ dị tuyệt luân đương nhiên sẽ cao hơn đối thủ một bậc.

Nhưng mà đối thủ của hãn Nhân Vương thân là người dẫn dắt Nhân Tộc bước lên đỉnh cao độc chiếm một giới trong Lục Giới đương thời sao có thể là loại đơn giản không nói đến những thứ khác chỉ riêng là Hồng Hoàng Kỳ trong tay nàng đã đủ để Tà Đế kính nhi viễn chi rồi cho nên đánh đến cuối cùng hai người cũng chỉ có thể lâm vào thế giằng co không ai làm gì được ai!!

Người xưa thường nói " Trai cò tranh nhau thì ngư ông đắc lợi " quả nhiên không sai trong lúc toàn bộ Lục Giới đang chuyên tâm chú ý tới cuộc chiến của Nhân Vương và Tà Đế một tuyệt thế cường giả luôn luôn ẩn nấp trong bóng tối đã bắt đầu hành động người đó không phải ai khác mà chính là Nữ hoàng của Đệ Lục Giới - Thất Tuyệt Thiên Nữ nàng ta nhân lúc Nhân Tộc nội chiến mà phát động đại quân của Đệ Lục Giới tấn công muốn chiếm lấy Nhân Gian Giới để làm bàn đạp sau này quân lâm Lục Giới.

Đối diện với nguy cơ đột nhiên xuất hiện này hai người Tà Đế và Nhân Vương cho dù có không muốn cũng phải bất đắc dĩ tạm thời dừng tay lại cùng nhau liên thủ dẫn dắt nhân mã Nhân Tộc chống lại sự xâm lược của Đệ Lục Giới, dưới sự dẫn dắt của hai người bọn họ trải qua trăm năm chiến tranh

c cuối cùng đại quân của Thất Tuyệt Thiên Nữ cũng đã bị đánh bại phải bỏ chạy trở về Đệ Lục Giới mà sau trận chiến đó quan hệ của Lục Tà Đạo và Nhân Tộc cũng đã phần nào hòa hoãn lại hai bên cùng nhau ký kết hòa ước không xâm phạm lẫn nhau nữa.

Đó có thể nói là kết thúc có hậu của một câu chuyện và cũng là mở đầu của một câu chuyện khác.

Vào ngày liên quân Lục Tà Đạo và Nhân Tộc đẩy lùi đại quân xâm lược của Đệ Lục Giới.

- Két!

Lục Đạo Tà Đế đang ngồi khoan chân trong một gian đại điện đột nhiên cửa điện lại mở ra một đạo thân ảnh uyển chuyển từ bên ngoài chậm rãi tiến vào.

- Nhân Vương người không ăn mừng cùng với thuộc hạ của người hay sao? Chạy đến đây tìm ta làm gì?

Lục Đạo Tà Đế nhìn thấy bóng người vừa mới tiến vào thì trong mắt lóe lên một tia sáng sau đó trầm giọng hỏi.

- So với những buổi tiệc phù phiếm đó thì ta quan tâm đến Tà Đế người nhiều hơn!

Nhân Vương nghe vậy cười nói.

- Hử! Không biết Trường Minh ta có điểm nào đặc biệt mà lại khiến cho Nhân Vương quan tâm đến ta vậy?

Lục Đạo Tà Đế nghi hoặc kêu lên một tiếng.

- Ta đã có điều tra qua lai lịch của người biết được từ lúc năm tuổi người

đã mất đi cha mẹ trong tay Đông Phương Thế Gia chính là vì vậy cho nên người mới một mình dẫn theo đệ đệ của mình lưu lạc khắp nơi bước lên con đường truy cầu lực lượng để báo thù, trải qua nhiều năm hôm nay cuối cùng người cũng đã hoàn thành được chuyện đó như vậy ta muốn mạo muội hỏi người một câu sau này người có dự định gì cho tương lai của bản thân hay không?

Nhân Vương nhìn Tà Đế hỏi.

Tà Đế nghe vậy nhất thời im lặng từ lúc năm tuổi tới giờ hẳn chỉ một lòng nghĩ phải làm sao hủy diệt Đông Phương Thế Gia trả thù cho cha mẹ chưa hề suy nghĩ tới tương lai của bản thân mà sau khi đã hoàn thành tâm nguyện có một thời gian hẳn cũng đã suy nghĩ tới vấn đề này nhưng mà còn chưa kịp quyết định thì đã phải đối mặt với đại quân xâm lược của Đế Lục Giới. Hiện giờ nghe thấy câu hỏi Nhân Vương hẳn có chút không biết phải trả lời thế nào!!

- Tà Đế người không trả lời vấn đề của ta có phải là vẫn chưa có quyết định cho tương lai của mình hay không? Nếu thật sự là như vậy không bằng ta cho người một đề nghị thế nào hả?

Nhân Vương thấy vậy như đoán được suy nghĩ của Tà Đế mỉm cười nói.

- Cho ta một đề nghị? Người không phải là muốn nói với ta " không bằng hai người chúng ta cùng nhau liên thủ đánh thiên hạ để cho Nhân Tộc trở thành đệ nhất đại tộc trong Lục Giới " đó chứ? Nếu thật sự là như vậy thì ta khuyên người không nên nói ra thì hơn bởi vì trước đây Yêu Hoàng ở Yêu Giới cũng đã dùng cái cớ tương tự để thuyết phục ta kết quả là bị ta từ chối người cũng không khác hẳn bao nhiêu đâu!!

Tà Đế nghe vậy nhú mày một chút rồi nhìn Nhân Vương nói.

- Tà Đế người hiểu lắm rồi ta sao lại có thể đề nghị với người những chuyện như vậy được chứ!

Nghe được những lời đó Nhân Vương lập tức lắc đầu nói.

- Không phải là chuyện đó? Như vậy là chuyện gì người nói ra cho ta nghe thử một lần đi!!

Trên gương mặt Tà Đế lộ ra vẻ hứng thú nhìn Nhân Vương hỏi.

- Muốn biết chuyện ta sắp nói với người là gì cũng được thôi! Nhưng mà người phải trả lời ta một vấn đề trước đã người có biết Thiên Đạo hay không?

Nhân Vương không lập tức trả lời câu hỏi của Tà Đế mà trước tiên nhìn hẩn hỏi ngược lại một câu.

- Thiên Đạo? Đương nhiên là biết!!

Tà Đế nghe vậy ngậy người ra một chút rồi lập tức nói trong mắt những người bình thường Thiên Đạo là thứ hư vô mờ mịch không thể biết được nhưng đối với những cường giả đã đạt đến cảnh giới như Tà Đế và Nhân Vương thì lại khác bọn họ tuy không thể nhìn chân thân của Thiên Đạo nhưng mà lại có thể cảm nhận được rõ ràng sự tồn tại của nó.

- Nếu người đã biết Thiên Đạo thì chắc cũng đã biết đến Đại Phá Diệt do nó gây ra rồi, khi chuyện đó xảy ra thì Lục Giới đều phải đón nhận một trận đại kiếp cực kỳ to lớn. Trận đại kiếp đó đối với những cường giả đã đạt cảnh giới như ta và người mà nói thì ảnh hưởng rất nhỏ nhưng mà đối với những người khác mà nói thì tuyệt đối là một trường kiếp nạn cực kỳ to lớn có thể làm cho bọn họ cửu tử nhất sinh, thậm chí thập tử vô sinh!

Nhân Vương nhìn Tà Đế trầm giọng nói.

- Trong những người mà ta vừa nói rất có thể có thân nhân của người đệ tử của người người thật sự nhẫn tâm nhìn bọn họ cứ như vậy mà táng thân trong đại kiếp hay sao?

Hơi dừng một chút nàng ta lại tiếp tục.

- Nhân Vương người nói những lời này không phải là muốn ta chống lại Thiên Đạo đó chứ?

Tà Đế nghe xong lộ vẻ kinh ngạc nhìn Nhân Vương hỏi.

- Đúng vậy! Ta cũng không giấu gì người trước khi đến đây gặp người ta đã tìm Chiến Đế - Lăng Phi của Đệ Ngũ Giới, Đại Ma Thiên Vương của Đệ Ngũ Giới, Thời Không Đại Thần của Phương Tây còn có cả Quỷ Chủ và Minh Hà Lão Tổ ở Thiên Giới bọn họ đều đã đồng ý tham gia vào việc Nghịch Thiên này cùng với ta!!

Nhân Vương nhìn Tà Đế nói.

- Cái gì? Chiến Đế, Đại Ma, Thời Không, Minh Hà đều đã đồng ý tham gia vào kế hoạch của người chuyện này có thật không?

Tà Đế nghe được lời đó thì sắc mặt đại biến không nhịn được kêu lên một tiếng phải biết rằng mỗi cái tên mà Nhân Vương vừa nói ra đều là một vị tuyệt thế cường giả không thua kém hẳn một chút nào mỗi người đều vô cùng kiêu ngạo vậy mà không ngờ lại bị nàng ta thuyết phục việc này thử hỏi làm sao mà hắn có thể không kinh hãi cho được!

- Hừm! Lời ta đã nói ra còn có thể là giả hay sao? Bọn ta không chỉ đã liên hợp lại với nhau mà ngay cả biện pháp tiêu diệt Thiên Đạo cũng đã chuẩn bị sẵn sàng rồi chỉ cần đợi đến lúc thích hợp là sẽ hành động, bây giờ người chỉ cần trả lời ta là có đồng ý tham gia chuyện này hay không mà thôi?

Nhân Vương nghe được câu hỏi của Tà Đế thì như mất hết kiên nhẫn hừ nhẹ một tiếng nói.

- Nhân Vương người đừng nóng giận nếu người muốn ta đồng ý với người thì ít nhất cũng phải cho ta biết kế hoạch của người là gì đã chứ. Đây là chuyện hệ trọng liên quan đến sinh ta cũng không thể liều lĩnh đánh cược vào một thứ bản thân không biết là gì phải không?

Tà Đế thấy vậy nhìn Nhân Vương nói một tiếng.

- Được! Kế hoạch của chúng ta là....

Nhân Vương nghe vậy không chút do dự lập tức gật đầu một cái sau đó đem kế hoạch đã chuẩn bị sẵn ra nói cho Lục Đạo Tà Đế biết.

- Nếu như người đồng ý tham gia vào chuyện này thì chúng ta có ít nhất bảy thành cơ hội thành công. Người thấy thế nào?

Cuối cùng chỉ nghe nàng ta nói một câu.

- Nếu như Nhân Vương người đã có thành ý mời ta, lại đem bí mật lớn nói cho ta biết mà ta còn từ chối thì thật sự quá không biết thức thời rồi. Được! Ta đáp ứng gia nhập vào hàng ngũ của các người cùng nhau tiêu diệt Ác Thiên Đạo!!

Sau khi nghe xong tất cả Tà Đế cẩn thận suy nghĩ một hồi rồi nhìn Nhân Vương gật đầu nói.

- Như vậy quá tốt rồi, ta thay mặt Lục Giới chúng sinh cảm tạ Tà Đế đạo hữu rồi!!

Nhân Vương nghe vậy nhìn Tà Đế trịnh trọng nói một tiếng tiếp theo hai người bọn họ cùng với những cường giả khác đồng thời tiến hành kế hoạch

đã định trước ban đầu mọi chuyện đều diễn ra vô cùng thuận lợi nhưng mà không ngờ đến phút cuối lại thất bại trong gang tấc.

Việc này cũng không phải là vì kế hoạch của bọn họ không đủ tốt mà là vì bên trong hàng ngũ của bọn họ có năm tên phản đồ lén lúc câu kết với Thiên Đạo bán đứng tất cả quần hùng, làm cho người ta chấn kinh hơn là năm tên phản đồ này lại xuất thân cùng một môn phái bọn chúng chính là năm người trong số Lục Tà dưới trướng của Tà Đế.

Tà Đế vì muốn chuộc lại lỗi lầm to lớn này của mình cho nên trong trận chiến cuối cùng đã một thân một mình ngăn chặn truy binh của Thiên Đạo để cho quần hùng có thể an toàn rút lui, trận chiến cuối cùng này thảm liệt vô cùng cả nguyên thần và thân thể của Tà Đế đều bị hủy diệt vô số lần đến mức tất cả mọi người cho dù là người của Thiên Đạo hay là quần hùng Nghịch Thiên đều cho rằng hắn đã triệt để chết đi không còn bất cứ cơ hội nào để phục sinh.

Nhưng bọn họ không ngờ rằng vào giây phút cuối cùng khi sắp hoàn toàn chết đi một đạo Chủ Hồn cuối cùng của Tà Đế lại phát hiện ra một thế giới tràn đầy một loại lực lượng thần bí có thể che giấu được lực lượng cảm ứng của Thiên Đạo (nơi đó là Địa Cầu) cho nên theo bản năng lập tức lợi dụng lực lượng còn sót lại của bản thân tiến hành luân hồi tiến vào trong đó.

Một đám tàn linh còn sót lại thì tiến vào Địa Ngục tầng thứ mười bảy ẩn thân chờ đợi ngày hồn phách hợp lại.

Cho đến một vạn năm trước cuối cùng đạo Chủ Hồn năm đó trốn đi của Tà Đế (chính là Đông Phương Trường Minh hiện nay) cũng đã hoàn toàn có khôi phục lại đầy đủ linh hồn theo bản năng một lần nữa trở về Lục Giới nhưng mà lúc đó sắp tới Đại Phá Diệt đạo tàn phách ẩn chứa ký ức lưu lại năm đó vì tránh để Thiên Đạo phát hiện ra cho nên không tiến tới dung hợp, mà chờ đến một vạn năm qua đi cũng chính là hôm nay khi Chủ Hồn đã tích

lũy đầy đủ nội tình mới để cho Lục Đạo Tà Đế uy chấn Lục Giới năm xưa tái hiện hồng trần!!

PS: Hai chương gần đây hơi khó hiểu xin các bạn thông cảm nếu có thời gian mình sẽ viết một phần ngoại truyện về Lục Đạo Tà Đế để giải thích thêm (Cũng có thể là không viết!!)

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 182: Tam Giới Biến Động (1)

- Âm!

Trong hắc ám thế giới lúc Đông Phương Trường Minh đang toàn lực tiêu hóa ký ức kiếp trước thì trên người hắn vô thức phát ra một luồng khí tức cường đại. Luồng khí tức này vừa xuất hiện lập tức dùng tốc độ mắt thường không thể thấy được nhanh chóng khuếch tán ra bên ngoài.

- Hử! Khí tức này là... của Tà Đế. Xem ra trước đây ta quả thật không phải là hoa mắt nhìn nhầm tên Đông Phương Trường Minh đó quả nhiên là hắn chuyển thế!!

Người đầu tiên cảm nhận được nó chính là Quang Minh Thần vừa thức tỉnh Long Bảo Bảo lúc này chỉ thấy hắn bước ra khỏi Thần Điện của bản thân ngẩng đầu nhìn lên trời trầm giọng nói một tiếng.

- Lần này hắn trở về nhất định sẽ kéo theo rất nhiều bạn cũ ngày xưa thức tỉnh thiên hạ sẽ lập tức trở nên vô cùng náo nhiệt ta cũng phải nhanh chóng khôi phục lại thực lực đã mất đi của mình mới được nếu không nhất định sẽ bị bọn họ cười nhạo!

Hơi dừng một chút hắn lại tiếp tục nói một tiếng sau đó thân thể lóe lên một cái rồi biến mất không biết đã đi đâu.

....

- Âm!

Cùng lúc này trong Ngũ Sắc Huyền Giới chỗ Tổ Linh Đài đột nhiên vang lên một tiếng nổ to tiếp theo chỉ thấy một đạo hào quang ngũ sắc từ trong đó bắn ra vọt thẳng lên trời tạo thành một cột sáng chiếu rọi cả hư không.

- Cái gì? Bây giờ còn chưa đến thời điểm cử hành Tổ Linh Đại Diễn tại sao Tổ Linh Đài lại có dị biến như vậy?

- Đừng hỏi nhiều nữa mau đến đó xem đi!

- Ừm!

Vô số tộc nhân của Ngũ Sắc Thế Gia nhìn thấy cảnh tượng đó thì chấn kinh kêu lên một tiếng sau đó không hện mà đồng thời phóng người hóa thành từng đạo hào quang bay đến vị trí của Tổ Linh Đài.

- Ầm!

Người đầu tiên đến nơi chính là Thiếu chủ của Huyền Gia - Huyền Vô Hình.

Khi hắn đưa mắt nhìn lên Tổ Linh Đài thì chỉ thấy cột sáng trên đó đã thu lại thay vào đó là một người thanh niên thân mặc trường bào màu xanh mái tóc dài xõa tung trên khuôn mặt tràn đầy từng luồng ngạo khí kinh nhân.

- Người chính con cháu của Ngũ Sắc Thế Gia hiện tại?

Người này đảo mắt nhìn qua đám tộc nhân Ngũ Sắc Thế Gia trước mắt một chút rồi cất tiếng hỏi.

- Đúng vậy! Ta chính là con cháu của Ngũ Sắc Thế Gia hiện tại không biết tiền bối là ai tại sao lại xuất hiện bên trong tộc địa của chúng ta?

Huyền Vô Hình nghe vậy hai mắt khẽ nhú một cái rồi nhìn người thanh niên gật đầu một cái rồi hỏi ngược lại.

- Nếu các người đúng là con cháu của Ngũ Sắc Thế Gia thì tốt nhất nên quỳ xuống dưới chân ta trước đi rồi mới nói chuyện!

Người thanh niên nhìn về phía Huyền Vô Hình nói ra một câu kinh người.

- Khốn kiếp người nói cái gì?

Nghe được lời nói đó Huyền Vô Hình dùng dùng nổi giận theo bản năng lập tức muốn động thủ tấn công kẻ cuồng vọng trước mặt.

- Hình nhi mau dừng lại không được vô lễ!

Nhưng mà Huyền Vô Hình còn chưa kịp ra tay thì phía sau hắt lại vang lên một tiếng quát to người lên tiếng không phải ai khác chính là phụ thân của hắt Gia chủ của Huyền Gia - Huyền Vô Tình cùng tới với ông ta còn có Gia chủ bốn mạch khác của Ngũ Sắc Thế Gia: Vân Phi Huyền, Diệp Trọng, Linh Thiên Tử và Lý Tuyên!

- Bái kiến Lão Tổ tông!

Sau khi năm người đến nơi không để ý đến Huyền Vô Hình chút nào mà quỳ xuống nhìn người thanh niên đang đứng trên Tế Đàn trên mặt lộ ra vẻ thành kính kêu lên một tiếng.

- Phụ thân đây đây là...?

Huyền Vô Hình thấy vậy trong mắt tràn đầy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Nghịch tử vị này chính là thủy tổ Khổng Tuyên chúng ta người còn không mau quỳ xuống!

Huyền Vô Tình nhìn con trai kêu lên một tiếng.

- Khổng Tuyên thủy tổ? Chính là vị thủy tổ đã sáng lập ra Ngũ Sắc thế Gia chúng ta sao?

Huyền Vô Hình nghe vậy đầu tiên ngây người ra một chút.

- Con cháu bất hiếu khi này không biết chuyện đã lỡ mạo phạm thủy tổ xin thủy tổ bỏ qua cho!!

Sau đó lại hăn tỏ vẻ mừng như điên quỳ xuống nhìn người thanh niên cung kính kêu lên một tiếng từ nhỏ hăn đã được lớn lên trong các truyền thuyết của Thủy tổ Khổng Tuyên biết được hăn làm sao dùng sức một mình sáng tạo ra Ngũ Sắc Thế Gia uy chấn Thiên Giới trong lòng sớm đã vô cùng sùng bái hăn bây giờ được gặp " thần tượng " sao có thể không kích động.

- Bái kiến thủy tổ!

Mà đám đệ tử Ngũ Sắc Thế Gia theo sau tuy có nhiều người không biết Khổng Tuyên là ai nhưng mà nhìn thấy biểu hiện của đám người Huyền Vô Hình thì cũng đồng loạt quỳ xuống.

- Ừm!

Khổng Tuyên thấy vậy thì trong mắt hiện lên vẻ hài lòng nhàn nhạt gật đầu một cái.

....

Tại Tội Ác Chi Thành Thần Phong Học Viện tuyệt đối là nơi nổi tiếng nhất bởi vì đó là nơi tập trung thiên tài của hai miền Đông - Tây có thể nói là cao thủ như mây mà nếu hỏi trong những thiên tài đó ai là người có tư chất cao nhất thì đáp án người nhận được nhất định sẽ là Đông Phương Phượng Hoàng.

Năm xưa nàng vốn đã nổi danh là thiên tài Ma Pháp Sư nổi tiếng khắp nơi lại được đại ca của mình là Đông Phương Trường Minh tận tình chỉ điểm tư chất lại càng tăng cao lên một bậc chỉ trong một khoảng thời gian ngắn đã liên tục tấn thăng mấy bậc thực lực mơ hồ đã mạnh hơn những lão sư phụ trách giảng dạy trong Thần Phong Học Viện một bậc.

Hôm nay nàng ta đang tu luyện trong hậu viện đột nhiên lại cảm nhận được một luồng khí thể cường đại ập thẳng lên người mình.

- Két két két...

Khi tiếp xúc với luồng khí thể đó Đông Phương Phượng Hoàng chỉ cảm thấy trong đầu mình như có thứ gì đó vỡ ra tiếp theo vô số ký ức từ bên trong tràn ra xông thẳng vào trong đầu nàng.

Trong phút chốc toàn bộ tâm trí của Đông Phương Phượng Hoàng đều chìm vào trong số ký ức kiếp trước đó hoàn toàn không biết rằng bên ngoài thân thể giờ phút này đã bị một ngọn lửa màu đỏ lung linh bao phủ.

- Nguy rồi! Cứu người đi, Đông Phương Phượng Hoàng tẩu hỏa nhập ma rồi! Mau cứu người đi!!

Một tên đệ tử của Thần Phong Học Viện ở gần đó thấy vậy sợ hãi vận công kêu lên một tiếng. Tiếng nói của hắn như là chuông đồng lan xa mấy dặm nhanh chóng truyền vào tay của những người bên trong Thần Phong Học Viện.

Lão Viện trưởng và Phó Viện trưởng đang thảo luận công chuyện trong một gian tiểu viện nghe được lập tức gấp gáp dẫn theo một đám các lão sư khác chạy đến cứu viện.

- Đừng tới đây!

Nhưng mà khi bọn họ sắp tiếp cận Đông Phương Phượng Hoàng thì đột nhiên lại nghe được một tiếng nói vang lên người lên tiếng không phải ai khác mà chính là đương sự đang bị ngọn lửa bao phủ Đông Phương Phượng Hoàng.

- Phượng Hoàng người có sao không?

Lão Viện trưởng nghe vậy kêu lên một tiếng trong lòng hấn hiện tại lo lắng nếu Đông Phương Phượng Hoàng xảy ra bất trắc gì thì bọn họ thật sự không biết phải làm sao giao phó với Đông Phương Trường Minh.

- Ta không sao! Chỉ là thức tỉnh ký ức kiếp trước mà thôi!!

Đông Phương Phượng Hoàng trầm giọng nói.

- Thức tỉnh ký ức kiếp trước? Không lẽ ngươi là cố cường giả chuyển thế hay sao?

Phó Viện trưởng kinh ngạc kêu lên một tiếng ông ta hoàn toàn không thể nào ngờ được không chỉ Đông Phương Trường Minh mà ngay cả Đông Phương Phượng Hoàng cũng là cố cường giả chuyển thế đôi huynh muội này thật sự là quá biến thái mà!!

- Ủm! Hiện tại ta đã thức tỉnh ký ức kiếp trước sau này không thể tiếp tục ở lại đây được nữa. Thứ này lưu lại cho các người xem như là để cảm tạ các người đã chăm sóc cho ta trong thời gian qua!!

Đông Phương Phượng Hoàng bức từ trong người mình ra một giọt tinh huyết ném cho Lão Viện trưởng sau đó hóa thành một đạo hào quang bay đi trong chớp mắt đã biến mất ở cuối đường chân trời!

- Tê!

Lão Viện trưởng tiếp lấy giọt tinh huyết do nàng ta ném ra cẩn thận quan sát một chút rồi hít sâu một hơi khí lạnh.

- Viện trưởng làm sao vậy? Thứ này có vấn đề gì sao?

Phó Viện trưởng ở bên cạnh thấy vậy nghi hoặc hỏi.

- Không! Vật này không có vấn đề gì nhưng mà... nó không phải máu người mà là máu của Thần thú Phượng Hoàng trong truyền thuyết!!

Lão Viện trưởng chần chờ một lúc rồi cắn răng nói ra mấy chữ.

- Cái gì? Máu của thần thú Phượng Hoàng trong truyền thuyết? Thứ đó không phải đã tuyệt tích rất nhiều năm rồi hay sao?

Nghe được những lời đó không chỉ Phó Viện trưởng mà cả những người khác đang ở bên cạnh cũng kinh hãi kêu lên không giống như là Long Tộc thịnh hành ở hai miền Đại Lục Phượng Hoàng là loại linh vật chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết chứ chưa từng xuất hiện trước mặt người đời. Con Phượng Hoàng hóa hình cuối cùng được ghi nhận trong lịch sử Nhân Gian Giới chính là Phượng Hoàng Thiên Nữ.

- Mọi người theo ta nghĩ... có khi nào Đông Phương Phượng Hoàng chính là Phượng Hoàng Thiên Nữ chuyển thế hay không? Dù sao tên của bọn họ cũng rất giống!!

Nghĩ đến đây một người không nhịn được lên tiếng nói.

- Lão Hồ đừng nói bậy chuyện này không phải là chúng ta có thể tùy tiện phán đoán!

Lão Viện trưởng nghe vậy thì trầm giọng nói một tiếng.

- Bây giờ việc quan trọng mà chúng ta cần làm là mau chóng đem thứ này

giao cho Tào Thần Tổ có nó công việc của bọn họ nhất định sẽ có đột phá mới.

Hơi dừng một chút ông ta lại nhìn giọt tinh huyết trong tay mình nói.

- Ủm!

Những người khác nghe vậy đồng thời gật đầu một cái rồi tất cả đều quay người bước ra khỏi tiểu viện.

Trong lúc này không chỉ ở Ngũ Sắc Huyền Giới và Tội Ác Chi Thành mà ở rất nhiều nơi trên Thiên Giới và Nhân Gian Giới cũng phát sinh đủ loại dị tượng vô số cường giả giống như hai người Khổng Tuyên và Đông Phương Phượng Hoàng bởi vì bị khí tức do Đông Phương Trường Minh phát ra ảnh hưởng mà thức tỉnh ký ức kiếp trước.

Nhưng mà những chuyện này không liên quan gì đến ba người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên cùng với Đông Phương Vũ Thiên bọn họ vẫn đứng trước bia đá trên Tế Đàn cổ lão của Bộ lạc Vũ Thiên im lặng chờ đợi Đông Phương Trường Minh bước ra.

- Tỷ tỷ tại sao lâu như vậy Trường Minh vẫn còn chưa ra không phải đã xảy ra chuyện gì rồi chứ?

Sau một lúc lâu Nạp Lan Nhược Yên như là mất đi kiên nhẫn nhìn tỷ tỷ của mình hỏi.

- Nhược Yên muội cho rằng với bản lĩnh của Trường Minh chút cấm chế nho nhỏ này có thể làm hại chàng ấy hay sao? Cứ yên tĩnh chờ đợi đi!!

Trên khuôn mặt Nạp Lan Nhược Thủy không có bất kỳ biến hóa gì nhàn nhạt đáp một tiếng.

- Đúng đó Tiểu Sư nương chúng ta phải có lòng tin vào sư phụ người cứ yên tĩnh chờ đợi thêm một lúc nữa đi!!

Đông Phương Vũ Thiên ở bên cạnh cũng lên tiếng.

- Ủm!

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy cho dù trong lòng không muốn nhưng cũng phải gật đầu một cái.

- Âm ầm ầm....

Đúng lúc này bia đá trước mặt bọn họ đột nhiên âm ầm chấn động sau đó vỡ nát thành từng mảnh Đông Phương Trường Minh một thân bạch y từ trong đó chậm rãi bước ra.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 183: Thần Chiến Phá Phong (1)

- Trường Minh (sư phụ) cuối cùng người cũng ra rồi!

Ba người Nạp Lan Nhược Thủy thấy vậy vui mừng kêu lên một tiếng.

- Ủ! Trong thời gian ta ở trong đó bên ngoài này có xảy ra chuyện gì đặc biệt không?

Đông Phương Trường Minh nhẹ nhàng gật đầu rồi hỏi.

- Chuyện đặc biệt? Không có! Ngoài việc Thần Nam thông qua truyền tin ngọc giản chuyển cho chúng ta một bức thư ra thì không có việc gì đặc biệt cả!!

Nạp Lan Nhược Thủy suy nghĩ một lúc rồi nói.

- Thần Nam chuyển thư cho chúng ta hẳn có nói là vì chuyện gì hay không?

Khi nghe đến cái tên Thần Nam trong mắt Đông Phương Trường Minh lóe lên một tia sáng rồi sau đó hỏi.

- Không! Hẳn không nói rõ chỉ bảo chúng ta đến vị trí bản đồ hội hợp với bọn hắn thì sẽ tự biết!

Nạp Lan Nhược Yên lắc đầu nói.

- Ủm! Vũ Thiên chúng ta sắp phải đi con muốn ở lại đây hay là đi theo

chúng ta?

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái rồi nhìn Đông Phương Vũ Thiên ở bên cạnh hỏi.

- Sư phụ việc này còn cần phải hỏi sao? Trước đây bởi vì con không có đủ thực lực cho nên không thể đi theo giúp đỡ người nhưng bây giờ thì khác con đã có đủ thực lực đương nhiên phải đi theo trợ giúp sư phụ một tay rồi!!

Đông Phương Vũ Thiên không chút do dự lập tức nói.

- Vũ Thiên nghe thấy quyết định này của người chúng ta rất vui mừng nhưng còn bộ lạc của người thì sao? Không lẽ người lại để cho bọn họ một mình ở lại đây phải biết rằng lúc này Địa Ngục tầng thứ mười bảy này rất nguy hiểm a!!

Trên mặt Nạp Lan Nhược Yên lộ ra vẻ nghi hoặc nhìn Đông Phương Vũ Thiên hỏi.

- Tiểu Sư nương chuyện này người có thể yên tâm trong thời gian vạn năm này dựa vào tác dụng thần kỳ của Hắc Bia bộ lạc của ta đã đào tạo ra được không ít cường giả ngoài con ra vẫn còn một Thần Hoàng và bốn Thần Vương cao thủ khác nữa. Có bọn họ tọa trấn cho dù không có đại trận bảo vệ như trước nữa thì ở đây vẫn có thể bảo đảm được sự an toàn!!

Đông Phương Vũ Thiên cười nói.

- Được! Như vậy chúng ta đi thôi!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lại gật đầu một cái sau đó bốn người đồng thời hóa ba đạo hào quang kích bắn lên bầu trời phá không bay đi.

Với tốc độ của bọn họ rất nhanh đã đến được chỗ hẹn với hai người Thần Nam trên một hải đảo.

- Đông Phương huynh, Nhược Thủy, Nhược Yên cuối cùng các người cũng đã đến rồi!!

Thần Nam đã đứng ở đó đợi sẵn từ lâu vừa nhìn thấy đoàn người tiến tới lập tức tiến lên chào hỏi.

- Đông Phương huynh vị này là?

Vũ Hinh ở bên cạnh đưa mắt quan sát Đông Phương Vũ Thiên một chút rồi hỏi.

- Hẳn là Đông Phương Vũ Thiên đệ tử thất lạc nhiều năm vừa mới gặp lại của ta!

Đông Phương Trường Minh nghe hỏi thì tùy tiện đáp một tiếng trong lúc nói chuyện hẳn lại âm thầm phóng ra thần thức quan sát toàn thân Thần Nam và Vũ Hinh một lần. bản ý của Đông Phương Trường Minh khi thực hiện hành vi này là vì muốn nhìn xem bọn họ có phải cũng giống như mình đã thức tỉnh ký ức kiếp trước hay không?

Kết quả hẳn không ngờ lại kinh ngạc phát hiện bất luận khí chất hay là tu vi trên người hai người so với trước đây vẫn giống y hệt như trước đây không có bất kỳ thay đổi nào!

- Hừ! Trong lúc ta thức tỉnh ký ức kiếp trước đã phát ra một đạo khí tức chỉ cần là Viễn Cổ cường giả cho dù là còn sống hay đã luân hồi chỉ cần linh thức chưa bị diệt khi tiếp xúc với nó đều sẽ giống như ta thức tỉnh ký ức kiếp trước. Hai người trước mặt rõ ràng là Nhân Vương cùng với Độc Cô Tiểu Bại chuyển thế tại sao bây giờ vẫn không có chuyện gì? Là vì trong Viễn Cổ đại chiến bọn họ bị thương quá nặng lại trải qua hai lần Thuế Hồn cho nên đã

không thể thức tỉnh hay là... tiềm ý thức còn lưu lại trong thân đang ngăn cản ký ức kiếp trước thức tỉnh!!

Trong lòng Đông Phương Trường Minh âm thầm suy đoán đủ loại nguyên do.

- Không biết lần này hai vị tìm chúng ta đến là vì chuyện gì?

Nhưng mà bên ngoài hẳn vẫn tỏ ra bình thường nhìn hai người Thần Nam hỏi.

- Chuyện này sao? Không giấu gì Đông Phương huynh bọn ta mời mọi người đến đây chính là vì đã tìm được nơi thân thể phụ thân bị phong ấn rồi!

Thần Nam nghe vậy nhìn bốn người Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Các người đã tìm được nơi Thần Chiến bị phong ấn đó là ở đâu vậy?

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy lộ ra vẻ hứng thú hỏi từ lâu nàng đã muốn gặp qua nhân vật trong truyền thuyết này (Nhược Yên còn chưa biết người giao dịch Nhất Tuyến Sinh Cơ Đại Pháp với bọn họ trước đây chính là Thần Chiến)

- Ở dưới hòn đảo này có một tòa thần miếu cổ lão thân thể của phụ thân đang bị một tòa Tuyệt Trận phong ấn bên trong trong đó phụ thân bọn ta đã thử qua rất nhiều cách vẫn không thể phá trận được cho nên mới mời mọi người đến đây hy vọng là các vị có thể đồng tâm hợp lực giúp chúng ta phá mở trận pháp này để cho gia phụ có lại tự do!

Thần Nam đưa tay chỉ về phía mặt biển trịnh trọng nói.

- Thần huynh không cần khách sáo lúc trước sở dĩ bọn ta có thể thuận lợi

tiến vào Địa Ngục tầng thứ mười bảy này cũng là nhờ có người giúp, bây giờ ngược lại giúp người giải cứu phụ thân có gì là không được? Ta nói có đúng không?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy đầu tiên là mỉm cười sau đó lại nhìn hai tử muội Nhược Thủy, Nhược Yên phía sau mình hỏi.

- Đúng vậy!

- Đúng vậy!

Hai tử muội lập tức trả lời.

- Ừm!

Đông Phương Vũ Thiên cũng gật đầu bày tỏ sự tán đồng tuy hắc và Thần Nam chỉ mới gặp qua lần đầu còn không có giao tình gì nhưng mà khi nghe hắc chính là người góp phần khiến cho sư đồ mình có thể gặp lại thì trong lòng lại sinh ra hảo cảm muốn trợ giúp đối phương một lần.

- Như vậy chúng ta xin thay mặt phụ thân đa tạ các vị rồi!!

Thần Nam và Vũ Hinh thấy vậy liếc nhìn nhau một cái rồi đồng thời lộ ra cảm kích nhìn bốn người Đông Phương Trường Minh nói.

- Vút!

Tiếp theo sáu người không lãng phí thời gian nữa cùng với Tử Kim Thần Long lập tức chia thành bảy góc mà đứng bao vây cả tòa hải đảo lại.

- Động thủ!

Chỉ nghe Thần Nam quát lớn một tiếng ra hiệu.

- Âm!

- Âm!

- Âm!

- Âm!

- Âm!

- Âm!

Trong chớp mắt bảy đại cường giả lập tức vung tay lên âm âm phát ra lực lượng của mình.

- Âm! Đùng!

Sáu loại lực lượng cường đại đồng thời đánh xuống không chỉ làm cho hải đảo nứt toác ra mà còn khiến cho mặt biển ngàn dặm quanh đó tan biến lộ ra một tòa thần miếu cổ lão ở dưới đáy.

- Âm!

Cảm nhận được lực lượng cường đại trút xuống đầu mình không cần người chỉ huy tòa Tuyệt Trận bao phủ xung quanh Thần Miếu cũng tự động khởi động tạo thành một lớp màn hào quang phản kháng lại trong lúc nhất thời chỉ nghe một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên.

- Tiếp tục!

Sau đợt công kích thứ nhất thất bại sáu người Thần Nam vẫn không nản chí liên tục không ngừng phát ra những đạo công kích khác nhau phát ra từng đạo lên trên Tuyệt Trận. Nhưng mà bất luận bọn họ có làm thế nào thì tòa Tuyệt Trận bên dưới vẫn ngoan cố chống lại mỗi lần công kích ập xuống nó

lại lóe lên một cái hóa giải uy lực của nó.

Thậm chí trong quá trình này nó còn chủ động hấp thu một lực công kích của bọn họ để chuyển hóa thành năng lượng duy trì sức phòng ngự của bản thân kể từ đó hình thành một vòng tuần hoàn sinh sinh bất tức không ngừng không nghỉ. Còn pháp lực của sáu người Đông Phương Trường Minh lại theo thời gian trôi qua mà không ngừng ít đi!

- Grao... Không được rồi! Ngừng lại thôi, nếu cứ tiếp tục trận pháp này còn chưa bị phá thì chúng ta đã kiệt sức rồi!

Sau một lúc lâu Tử Kim Thần Long là người đầu tiên không chịu nổi mở miệng kêu lên một tiếng.

- Không được không thể dừng tay, ngày hôm nay dù thế nào chúng ta cũng phải phá vỡ tòa Tuyệt Trận này cứu phụ thân của ta ra ngoài!!

Lời này vừa nói ra Thần Nam lập tức lên tiếng phản đối lúc này trên trán hắn đã lấm tấm mồ hôi nhưng mà vẫn không chịu dừng tay liên tục phát ra lực lượng công kích Tuyệt Trận.

- Thần Nam ta biết người nóng lòng muốn giải cứu phụ thân Thần Chiến của mình nhưng mà người cũng thấy rồi uy lực của tòa Tuyệt Trận này không đơn giản nếu cứ tiếp tục không phải là cách hay là để mọi người nghỉ ngơi một chút đi. Người cũng mệt rồi đúng không?

Nạp Lan Nhược Thủy nhìn thấy cảnh đó thì tốt bụng lên tiếng khuyên nhủ.

- Không! Hôm nay nếu không cứu được phụ thân ta thì ta tuyệt đối không nghỉ ngơi các người muốn thì cứ việc!!

Ai ngờ nàng vừa dứt lời thì đã bị Thần Nam lạnh lùng từ chối.

- Được rồi! Các người đừng ồn nữa. Uy lực của tòa Tuyệt Trận này đúng là lợi hại vượt qua suy đoán của chúng ta nhưng mà muốn phá giải nó cũng không phải là không có cách!

Mắt thấy đoàn người sắp vì chuyện này mà phát sinh cãi vả Đông Phương Trường Minh lập tức quát lên một tiếng.

- Đông Phương huynh người nói vậy không lẽ là có biện pháp gì để phá trận hay sao?

Nghe được những lời này trên mặt Thần Nam lộ ra vẻ hưng phấn nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Ủm! Ta đã quan sát qua uy lực của trận pháp này bên ngoài có thể chống được thể công của chúng ta nhưng mà bên trong thì chưa chắc đã cường đại như vậy trong tay ta có một bí pháp có thể tạm thời đánh thức Thần Chiến đang bị phong ấn bên trong để cho hắn tự mình phá phong mà ra nhưng mà để thi triển bí pháp này cần có một giọt máu của người làm vật dẫn hy vọng người có thể đưa cho ta!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Thần Nam trầm giọng nói.

- Được! Người tiếp lấy!

Thần Nam nghe vậy không chút do dự gật đầu một cái sau đó bức ra một giọt máu của mình ném cho Đông Phương Trường Minh.

- Dĩ huyết dẫn linh cấp cấp như luật lệnh đi!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy lập tức đưa tay ra tiếp lấy sau đó lăm bầm niệm chú.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 184: Thần Chiến Phá Phong (2)

- Ầm!

Tiếp theo chỉ nghe một tiếng nổ ầm ầm vang lên sau đó giọt máu tươi mà Thần Nam vừa bức ra đã biến mất khỏi lòng bàn tay Đông Phương Trường Minh.

- Thế nào thành công không?

Thần Nam thấy vậy lộ vẻ gấp gáp hỏi.

- Đợi một chút đi!

Đông Phương Trường Minh vừa lấy tay lau mồ hôi trên trán vừa lên tiếng nói.

Lại qua thêm một lát!

- Grao grao grao....

Đột nhiên không gian bên trong Tuyệt Trận lại vang lên một tiếng gầm lớn sau đó chỉ thấy một thân thể không đầu cao hơn nghìn trượng toàn thân được bao bọc bởi vô biên ma khí từ dưới đó đứng lên.

- Ầm ầm ầm....

Ma thân không đầu vừa xuất hiện hư không lập tức nổ tung từng tiếng kinh thiên động địa giống như là không chịu nổi áp lực mà hân phóng ra vậy,

mà tinh không sáng rực rỡ trên bầu trời cũng bị sát khí trên thân thể của hắn làm cho lu mờ. Trong thiên địa nhất thời chỉ còn có một mình Ma Thân không đầu là sáng rực giống như hắn là một vị thần linh xuất hiện để cho người ta ngưỡng vọng vậy!

Thật ra đây là một cường giả mạnh cỡ nào?

Tin rằng chỉ có mấy chữ thiên không diệt được, địa không chôn vùi nổi mới có thể diễn tả chính xác về y.

- Ngang... Thần Nam đây chính cha người sao? Quả thật quá mạnh, quá nam nhân, quá vĩ đại nếu một ngày ta có được thực lực giống như y không.... chỉ cần một phần mười của y thôi thì Lão Bạo Quân - Khôn Đức đó làm sao có thể ngăn cản ta thành hôn với Giai Lệ Ti chứ??

Tử Kim Thần Long nhìn thấy cảnh đó thì không nhịn được kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Ừm!

Những người ở bên cạnh nghe không hện mà cùng gật đầu một cái tuy trong lòng bọn họ đã sớm có sự chuẩn bị với sự cường đại của Thần Chiến nhưng mà bây giờ khi tận mắt chứng kiến uy thế của hắn bọn họ vẫn bị làm cho rung động thật sâu ngay cả Thần Nam cũng không ngoại lệ hắn không ngờ sau một vạn năm phụ thân của mình lại có biến hóa lớn đến như vậy!!

- Tất cả đừng có ngây người ra như vậy mau lui lại phía sau đi. Gia hỏa này sắp phá phong rồi nếu đứng quá gần sẽ bị liên lụy đó!

Chỉ có một mình Đông Phương Trường Minh là vẫn không có bất kỳ biến hóa gì trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Được!

Đám người Thần Nam nghe vậy gật nhẹ đầu một cái sau đó cấp tốc lui lại phía sau.

- Grao!

Lúc này phía bên trong Tuyệt Trận chỉ nghe Ma thân Thần Chiến lại gầm lên một tiếng sau đó dùng đôi ma trảo của mình hùng dũng đập mạnh vào lớp màn hào quang của Tuyệt Trận.

- Âm!

Đúng như dự đoán của Đông Phương Trường Minh ban đầu lớp màn hào quang màu xanh này tuy có sức phòng ngự phi thường đáng sợ với những đòn tấn công từ bên ngoài nhưng đối với những sự tấn công từ bên trong thì sức phòng ngự lại thấp đến đáng thương dựa vào lực lượng của Thần Chiến chỉ cần đánh ra một quyền đã đủ để khiến cho nó nứt toác ra.

- Âm! Đùng!

Lại thêm một quyền nữa Tuyệt Trận phòng ngự đã hoàn toàn bị đánh nát.

- Lấy ta ma danh triệu hoán.... đầu ở đâu mau trở về cho ta!

Sau khi phá xong Tuyệt Trận việc đầu tiên Ma Thân Thần Chiến làm là ngẩng đầu lên trời hét lên một tiếng âm thanh vang vọng khắp Địa Ngục tầng thứ mười bảy.

- Âm!

Sau một lát chỉ thấy thiên địa âm ảm chấn động một đạo hào quang màu đen từ phía xa bắn về phía Ma Thân Thần Chiến.

Đám người Đông Phương Trường Minh đưa mắt nhìn kỹ lại thì sẽ phát hiện thứ bên trong đạo hào quang màu đen đó chính là một cái đầu.

Nó vừa bay đến lập tức hợp nhất với Ma Thân Thần Chiến tạo thành một thân thể hoàn chỉnh.

- Phụ thân con cuối cùng cũng đã gặp lại được người rồi!!

Thần Nam thấy vậy trên mặt lộ vẻ vui mừng theo bản năng lập tức muốn bay đến trước mặt phụ thân mình.

- Thần huynh đợi đã lúc này người vẫn chưa đến gần y được đâu!!

Nhưng mà hắn còn chưa kịp di chuyển thì đã bị Đông Phương Trường Minh lên tiếng cản lại.

- Người nói vậy là có ý gì tại sao ta lại không thể đến gần cha?

Thần Nam nghe vậy quay đầu nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Bởi vì lúc này linh thức trong thân thể y vẫn chưa hoàn toàn thức tỉnh giống như một con dã thú có lực lượng đáng sợ vô cùng. Lúc này sở dĩ phát ra tiếng triệu hoán thủ cấp của mình chẳng qua chỉ là làm theo bản năng mà thôi, nếu bây giờ người đến gần ta sợ hấn sẽ không phân định ta ra tay công kích người!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng giải thích.

- Như vậy không biết Đông Phương huynh có cách nào có thể trợ giúp cha của ta khôi phục lại linh thức hay không?

Thần Nam nghe vậy nhíu mày hỏi.

- Cái này sao? Không phải là không cách nhưng có lẽ người phải chịu mạo hiểm một chút!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi nói.

- Là cách gì Đông Phương huynh mau nói ra! Chỉ cần giúp được phụ thân thì dù có mạo hiểm đến bao nhiêu Thần Nam ta cũng chịu.

Thần Nam không chút do dự nói.

- Được! Như vậy người nghe rõ đây cách của ta rất đơn giản đó là huynh hãy đến gần Thần Chiến kể lại những chuyện trước đây của hai người cho ông ấy nghe trước đây máu huyết của người có thể đánh thức ông ấy thì hiện tại tiếng nói của người cũng có thể giúp ông ấy tăng nhanh tốc độ hội tụ linh thức khôi phục ký ức!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Ủm!

Thần Nam lập tức gật đầu một cái sau đó bay đến gần Ma Thân Thần Chiến.

- Phu quân thiếp đến giúp chàng một tay!

Vũ Hình thấy vậy kêu lên một tiếng sau đó phóng người đuổi theo Thần Nam.

- Khoan đã Vũ Hình người không được đi!

Nhưng còn chưa đi được bao xa nàng ta lại bị Đông Phương Trường Minh cản lại.

- Đông Phương Trường Minh tại sao người lại cản ta. Thần Nam có thể đến gần đánh thức cha ta thân là con dâu của ông ấy sao lại không thể đến giúp chàng ấy một tay? Như vậy cơ hội thành công sẽ gia tăng thêm một chút!!

Vũ Hình nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Người không hiểu đâu bây giờ thứ ngự trị trong cơ thể của Thần Chiến không phải là Thần Tính mà là Ma Tính cho dù chút nữa có khôi phục linh thức và ký ức trở lại thì hẳn vẫn cực kỳ đáng sợ ngoài Thần Nam ra hầu như ai cũng có thể trở thành mục tiêu tấn công của hắn. Người đi chỉ là tự rước phiền phức vào mình mà thôi!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng giải thích.

- Đông Phương huynh người nói vậy là có ý gì? Cái gì Thần Tính cái gì là Ma Tính?

Trên mặt Vũ Hình lộ ra vẻ không hiểu hỏi.

Bốn người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên, Đông Phương Vũ Thiên cùng với Tử Kim Thần Long cũng đưa mắt nhìn sang chờ đợi Đông Phương Trường Minh giải thích.

- Chắc các người cũng đã biết Vũ Điển huyền công gia truyền của Thần Gia là một loại công pháp có hai mặt một chính một phản, chính hướng tu luyện thì sẽ sinh ra một loại cương khí màu vàng giống như là thần khí, còn khi nghịch chuyển thì thần khí sẽ biến thành ma khí đen tuyền. Khi một người tu luyện chính hướng đến một giai đoạn nào đó bắt buộc phải nghịch chuyển từ thần chuyển thành ma nếu không rất khó để tiếp tục tiến bộ!

Đông Phương Trường Minh quét mắt nhìn qua đoàn người một lần rồi trầm giọng nói.

- Ừm!

Mọi người nghe vậy gật đầu một cái thật ra bí mật Huyền Công của Thần

Gia ở trên Thiên Giới cũng không phải là bí mật gì tất cả mọi người hầu như đều đã từng được nghe qua nó không nói đâu xa hai người Vũ Hình và Tử Kim Thần Long đã từng không ít lần tận mắt chứng kiến Thần Nam nghịch chuyển Huyền Công của bản thân.

- Nhưng các người có lẽ không biết Thần Chiến khác với những người khác ông ta khi tu luyện Vũ Điển lại không lựa chuyển Huyền Công mà vẫn luôn tu luyện theo con đường chính hướng hoàng kim chân khí quyết tâm mở một con đường mới cho bản thân, nhưng mà Vũ Điển nào phải nói sửa là có thể sửa được nó còn có một cái tên khác là Hoán Ma Kinh là một loại công pháp dùng thần luyện ma cực kỳ bá đạo một khi đã bắt đầu tu luyện thì không thể rút chân ra cho dù Thần Chiến có là nhất đại Thiên Kiêu tài trí hơn người công tham tạo hóa đi chăng nữa cũng rất khó tiêu trừ được lực lượng cản trở trong cơ thể chỉ có thể miễn cưỡng phong ấn nó lại nhưng mà theo tu vi của ông ta càng cao thì lực cản trở này cũng càng lúc càng mạnh. Vào một vạn năm trước khi Thần Chiến vì liên tục giao chiến với Thần Cơ mà khiến cho bản thân trọng thương cuối cùng cũng không đủ sức áp chế lượng ma khí kinh người trong cơ thể nữa bị ma khí cảm nhiễm biến thân thành cái thể Chiến Ma nguy hại thiên hạ bất quá cuối cùng cũng may là ông ta được vợ của mình cũng chính là mẫu thân của Thần Nam tạm thời đánh thức quyết định mượn tay truy binh của Thần Gia chia bản thân làm hai phần Thần Tịch và Ma Tịch. Phần Ma Tịch thì bị người Thần Gia bày trận phong ấn ở đây cũng chính là Ma Thân trước mặt các người hiện tại còn Phần Thần Tịch thì mang theo thê tử của mình nhân loạn chạy lên Thiên Giới!!

Đông Phương Trường Minh tiếp tục kể.

- Thì ra là vậy! Nhưng mà Đông Phương huynh ta có một thắc mắc không biết là từ đâu người biết được chuyện này?

Sau khi nghe xong Vũ Hình lại nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Việc này sao? Kể ra thì rất là dài dòng nói tóm lại thì vào một vạn năm trước ta đã từng có duyên được một lần gặp gỡ Thần Tinh Thần Chiến những chuyện này là do ông ta nói cho ta biết!!

Đông Phương Trường Minh nửa thật nửa giả nói thật là một vạn năm trước hẳn ta đúng là đã từng gặp gỡ Thần Tinh Thần Chiến ở Vạn Bảo Hội hai bên còn làm một vụ giao dịch còn giả là lúc đó hai người bọn họ ngoài việc bàn chuyện giao dịch ra không nói thêm chuyện gì nữa càng không đề cập đến vấn đề Thần Tinh, Ma Tinh!

- Ừm!

Vũ Hinh nghe vậy nhẹ nhàng gật đầu một cái.

- Trường Minh chàng nói xem như vậy bây giờ chúng ta cần phải làm gì bây giờ không lẽ cứ đứng ở đây nhàn nhã như vậy sao?

Nạp Lan Nhược Yên lên tiếng hỏi.

- Không! Nhược Yên nàng nhầm rồi công việc của chúng ta còn chưa kết thúc làm sao có thể nhàn nhã, bây giờ chúng ta còn phải canh gác tứ phương tuyệt đối không để cho kẻ nào đến quấy rầy Thần Nam.

Đông Phương Trường Minh lắc đầu nói.

- Kẻ quấy rối? Không lẽ hiện tại còn có kẻ dám tập kích chúng ta hay sao?

Nạp Lan Nhược Yên kinh ngạc hỏi.

- Ừm! Chúng ta vừa giải phong ấn cho Thần Chiến tức là đã kinh động đến những kẻ đã phong ấn ông ấy năm đó, có lẽ bọn chúng sắp tới rồi chúng ta không được phép mất cảnh giác một chút nào đâu!!

Đông Phương Trường Minh lộ vẻ trịnh trọng nói,

- Vút!

Hắn vừa dứt lời quả nhiên từ phía xa đã xuất hiện một đạo kim sắc kiếm khí từ phía xa phong thẳng đến chỗ bọn họ.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 185: Cường Giả Hội Tụ (1)

- Vút!

Khi đến trước mặt sáu người đạo kiếm quang đó từ từ dừng lại sau đó hóa thành một nam tử thân mặc kim bào có khuôn mặt vô cùng tà dị.

- Các người nghe cho rõ đây bốn tọa là Kinh Thiên Kiếm Chủ của Cửu Thiên Thánh Thổ ngày hôm nay ta đến đây là muốn giết tên Cự Ma này nếu các người biết điều thì mau mau tránh ra nếu không thì đừng trách bốn tọa không khách khí!

Người này đảo mắt nhìn qua sáu người Đông Phương Trường Minh một vòng rồi trầm giọng nói.

Trong lúc đang nói chuyện từng luồng khí thể thuộc về Thiên Cấp cường giả từ trong cơ thể hần phát ra khiến cho không gian xung quanh sinh ra từng vết cắt. Nếu là người bình thường nhìn thấy cảnh này nhất định sẽ sắc mặt đại biến trong lòng âm thầm kinh hãi với thực lực của Kinh Thiên Kiếm Chủ nhưng mà đối với đám người Đông Phương Trường Minh đã nhìn thấy uy thế khi Thần Chiến phá phong mà nói thì màn thị uy này của hần lại biến thành nhỏ bé không đáng kể chút nào căn bản không thể hù dọa được bọn họ.

- Nhược Thủy, Nhược Yên năm người các người chuyên tâm bảo vệ Thần Nam kẻ này cứ giao cho ta là được!

Lúc này chỉ thấy Đông Phương Trường Minh nhìn Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nạp Lan Nhược Yên kêu lên một tiếng sau đó bước tới phía trước

một bước chặn trước mặt Kinh Thiên Kiếm Chủ.

- Tiểu tử ngươi muốn ngăn cản ta sao?

Kinh Thiên Kiếm Chủ thấy vậy trầm giọng hỏi.

- Đúng! Vừa rồi ngươi nói nếu chúng ta có ý nhúng tay thì sẽ không khách khí với chúng ta hiện tại bốn tọa muốn biết ngươi có thể không khách khí với ta như thế nào mà thôi?

Đông Phương Trường Minh lắc nhẹ đầu nói.

- Khốn kiếp! Ngươi muốn chết!!

Nghe được lời đó Kinh Thiên Kiếm Chủ phần nộ quát lên một tiếng sau đó hần không chút do dự rút thanh trường kiếm sau lưng mình ra.

- Ầm!

Trong chớp mắt một đạo kiếm quang mang theo uy lực kinh thiên động địa đã phá không chém thẳng đến chỗ Đông Phương Trường Minh trên đường đi tất cả những gì ngăn cản nó đều hóa thành hư vô.

- Ầm!

Nhìn thấy cảnh đó sắc mặt Đông Phương Trường Minh vẫn không có một chút thay đổi nào chỉ bình thản đánh ra một chỉ.

- Keng! Ầm!

Trong lúc nhất thời chỉ nghe một âm thanh đánh thép vang lên tiếp theo dưới ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người không ngờ ngón tay của Đông Phương Trường Minh lại có thể dễ dàng phá tan kiếm cương đang chém tới ầm ầm đánh lên cơ thể Kinh Thiên Kiếm Chủ chấn hấn bay ra xa.

- Sao có thể như vậy? Kinh Thiên Kiếm Ý của ta xưa nay vô kiên bất tồi sao lại có thể bị một ngón tay của người phá được chứ? Tại sao lại như vậy??

Kinh Thiên Kiếm Chủ vừa ổn định lại thân hình lập tức nhìn Đông Phương Trường Minh lộ vẻ kinh hãi hỏi.

- Vô tri! Kinh Thiên Kiếm Ý của người tuy mạnh nhưng tính ra thì cũng chỉ mới vừa tiểu thành mà thôi ngay cả đại thành cũng chưa đạt tới còn cuồng ngôn nói cái gì vô kiên bất tồi. Nể mặt người là đồ tôn của Độc Cô Bại Thiên chuyện này hôm nay ta có thể không tính toán từ nơi nào đến thì rút về nơi đó đi!

Đông Phương Trường Minh lộ ra vẻ khinh thường nói.

- Thần Lão Ngũ nếu đã đến rồi thì không cần trốn làm gì nữa ra mặt đi!

Tiếp theo đó hai mắt hăn chớp động như là phát hiện ra việc gì đó không để ý tới Kinh Thiên Kiếm Chủ nữa mà đưa mắt nhìn lên trời hét to một tiếng.

- Ầm!

Tiếng nói vừa dứt thì vùng hư không đó lập tức ầm ầm nứt toác ra một lỗ nhân thân mặc bạch bào có vẻ tiên phong đạo cốt từ bên trong đó không phải người khác mà chính là Ngũ Tổ của Thiên Giới Thần Gia.

- Vị tiểu hữu này ta cảm thấy một luồng khí tức quen thuộc trên người người không biết người là vị bằng hữu nào chuyển thế?

Ông ta cẩn thận nhìn Đông Phương Trường Minh một lần rồi hình như có lại ấn tượng gì đó lộ ra vẻ nghi hoặc.

- Người không nhận ra ta? Cũng đúng! Năm xưa khi ta đến Nguyệt Lượng tìm Thần Lão Ma luận đạo người vẫn chỉ là một đứa trẻ không nhớ ra ta cũng

là việc bình thường! Hay là để ta cho người thêm một chút gợi ý đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe thấy câu hỏi của Thần Ngũ Tổ phản ứng đầu tiên là ngậy người ra một chút sau đó trên miệng lại lộ ra một nụ cười rồi một thân khí thể không giữ lại chút gì âm âm phóng thẳng về phía ông ta.

- Người... người.. người là... Tà Đế?

Cảm nhận được khí thể vô cùng cường đại ép thẳng về phía mình Thần Ngũ Tổ nhú mày lại một chút rồi như nghĩ ra điều gì đó kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Ha ha ha... Thần Lão Ngũ trí nhớ của người cũng không tệ lắm mới chỉ cho người một chút nhắc nhở là đã nhớ ra ta rồi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười ha ha nói.

Thần Lão Ngũ nhìn thấy Đông Phương Trường Minh thừa nhận thân phận thì vẻ kinh hãi trên mặt càng lúc càng nồng đậm ông ta không thể nào hiểu được một người vốn đã bị toàn bộ Lục Giới công nhận là đã chết tại sao bây giờ lại có thể xuất hiện trở lại?

- Sao? Chẳng lẽ người không vui khi nhìn thấy ta sống lại hay sao?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy lạnh lùng hỏi.

- Nào có nào có! Tiền bối hiểu lầm rồi người thân là một trong những chủ lực nghịch thiên giải cứu chúng sinh ngày xưa lại vì quần hùng có thể an toàn rút lui mà oanh liệt vẫn có thể nói là đại công thần số một của Lục Giới hiện tại có thể thấy ngài sống lại ta sao có thể không vui mừng. Nếu là lúc bình thường tại hạ nhất định sẽ sai người chuẩn bị tiệc rượu linh đình ở Thần Gia cùng người uống rượu luận đạo, bất quá...

Thần Ngũ Tổ nghe vậy lập tức lộ ra một nụ cười hòa hoãn nói.

- Bất quá hiện tại ta đang có công vụ trong người chỉ có thể xin tiền bồi thứ lỗi rồi!

Hơi dừng một chút ông ta đột nhiên chuyển giọng nói.

- Chuyện công? Có phải có liên quan đến hai cha con Thần Nam, Thần Chiến hay không?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy hỏi.

- Đúng vậy! Hai người bọn họ vốn là Đệ Cửu Nhân và Đệ Thập Nhân của Thần Gia chúng ta chẳng qua là đã rời nhà trốn đi. Ngày nay ta phụng mệnh Lão Đại đến đây chính là vì muốn đem bọn họ dẫn về Gia tộc mong rằng tiền bồi không nên nhúng tay vào việc này!

Thần Ngũ Tổ gật đầu một cái trầm giọng nói.

- Thật có lỗi rồi! Với giao tình của ta và Gia tộc các người ta vốn nên đồng ý yêu cầu này của người nhưng mà trước đây không lâu ta từng hứa với Thần Nam sau khi tiến vào Địa Ngục tầng thứ mười bảy này sẽ giúp hắn cứu phụ thân người cũng biết tính cách của ta xưa nay luôn là Nhất Ngôn Cửu Định lời đã nói ra tuyệt đối là sẽ không thay đổi!!

Đông phương Trường Minh nhíu mày một chút rồi nói.

- Tiền bồi ta khuyên người tốt nhất nên suy nghĩ kỹ lại một lần đi cho dù người uy chấn Lục Giới không ai địch nổi nhưng với thực lực của người bây giờ mà muốn bảo vệ cả hai cha con Thần Chiến Thần Nam thì vẫn là không làm được đâu!

Thần Ngũ Tổ nghe vậy lên tiếng về khuyên nhủ tuy ban đầu ông ta đúng

là có kinh hãi bởi vì thân phận của Đông Phương Trường Minh nhưng với nhãn lực của mình ông ta vẫn có thể nhận ra bây giờ thực lực của hắn vẫn chỉ là Tiểu Thiên Cấp đỉnh phong chỉ dựa vào thực lực như vậy tuy có thể đối phó với một loại Thiên Cấp cường giả như Kinh Thiên Kiếm Chủ nhưng mà muốn đấu với loại Thiên Cấp cường giả lâu năm như ông ta thì vẫn có chút chưa đủ.

- Đa tạ quan tâm! Nhưng mà ta đã nói rồi lời của Đông Phương Trường Minh ta một khi đã nói ra thì như Cửu Đỉnh tuyệt không thể lay chuyển!

Đông Phương Trường Minh lộ vẻ quyết tuyệt nói

- Được! Như vậy hôm nay ta chỉ còn cách thỉnh giáo cao chiêu của Tà Đế người một lần rồi!!

Thần Ngũ Tổ nghe vậy gật đầu một cái sau đó ầm ầm đánh ra một quyền.

- A!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng lập tức đánh ra một quyền.

- Ầm! Đùng!

Song quyền va chạm với nhau lập tức gây ra một tiếng nổ kinh thiên động địa sau một lúc giằng hai đại cường giả đều bị lực lượng phản chấn đẩy lui về phía sau một đoạn.

- Tà Đế quả nhiên lợi hại vừa mới sống lại mà đã có thể đánh ngang với ta, xem ra ta không thể không xuất hết toàn lực rồi!

Sau khi ổn định thân hình trong lòng Thần Ngũ Tổ âm thầm suy nghĩ sau đó không chút do dự toàn lực vận chuyển Huyền Công Thất Chuyển trong người mình trong chớp mắt chỉ thấy toàn thân ông ta phát sinh đại biến không

chỉ dung mạo trẻ lại như thanh niên tuổi hai mươi mà thân thể cũng điên cuồng bành trướng ra chỉ trong một thời gian ngắn từ kích cỡ của một người bình thường biến thành một cự nhân thông thiên triệt địa giống như Thần Chiến.

Nhưng mà khác với Thần Chiến là thứ Thần Ngũ Tổ phóng xuất ra bên ngoài không phải ma khí mà là một loại cương khí màu hoàng kim chúng bay lượn xung quanh thân thể Thần Ngũ Tổ giống như một bộ chiến giáp khiến cho ông ta thoát nhìn có vẻ rất giống một vị Kim Giáp Cự Thần.

- Đến đi!

Đối mặt với uy thế của vị Cự Thần này toàn thân Đông Phương Trường Minh trở nên nhỏ bé không đáng kể chút nào nhưng mà hắn chẳng những không tỏ vẻ sợ hãi mà còn quát lên một tiếng chủ động tấn công.

- Grao!

Thần Ngũ Tổ thấy vậy cũng gầm to một tiếng sau đó lao lên nghênh chiến.

- Âm ầm ầm....

Hai đại cường giả vừa giao phong thiên địa xung quanh đã bị liên lụy từng tiếng nổ kinh thiên động địa không ngừng vang lên theo thời gian trôi đi chiến trường không ngừng khuếch đại ra từ đại hải đánh tới lục địa, từ lục địa đánh tới thảo nguyên, từ thảo nguyên đánh tới núi đồi rồi lại từ núi đồi đánh trở về đại hải những nơi bọn họ đi qua vạn vật đều bị đánh nát giống như là ngày tận thế giáng lâm vậy!!

- Ngang... Hai người này thật đáng sợ... đạt đến cảnh giới của bọn họ rồi còn có thể xem là người hay không chứ? Bọn họ rõ ràng là quái vật mà!!

Tử Kim Thần Long ở phía xa thấy vậy kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Ừm!

Vũ Hình nghe vậy không nhịn được gật đầu tán đồng nàng hiện tại tuy đã tiến giai Tiểu Thiên Cấp hơn nữa dựa vào Cấm Pháp - Thái Thượng Vong Tình Lục mà sức chiến đấu cơ hồ vượt xa đồng giai nhưng mà tự hỏi lòng nếu triển khai toàn lực cũng khó mà đạt đến trình độ đưa chân nhấc tay đều có thể phát ra lực lượng hủy thiên diệt địa như hai cường giả đang chiến đấu trên kia.

- Đại sư nương kẻ địch lần này có vẻ rất lợi hại chúng ta có cần tiến lên giúp sư phụ một tay không?

Đông Phương Vũ Thiên lại có cách nghĩ khác chỉ thấy hần nhìn Nạp Lan Nhược Thủy hỏi.

- Việc này sao? Theo ta thấy không cần thiết lắm đâu bởi vì qua những lời mà Trường Minh nói với Thần Ngũ Tổ lúc này ta có thể nhận ra chàng ấy còn có một kiếp trước mà chúng ta không biết. Kiếp trước này có quen biết với Thần Ngũ Tổ hơn nữa còn mạnh hơn ông ta không ít bây giờ chàng ấy thức tỉnh nhất định có cách đối phó kẻ địch nếu bây giờ chúng ta nhúng tay rất có thể không giúp được gì mà ngược lại còn khiến tiết tấu đối địch của chàng ấy rối loạn!!

Nạp Lan Nhược Thủy suy nghĩ một chút rồi nói.

- Tỷ tỷ kiếp trước của Trường Minh mà chúng ta không biết thật ra là gì?

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy lộ vẻ nghi hoặc hỏi.

- Cái này... ta cũng không rõ lắm đợi sau khi chàng ấy đẩy lui kẻ địch rồi lại hỏi đi!

Nạp Lan Nhược Thủy lắc đầu nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 186: Cường Giả Hội Tụ (2)

- Nghịch Không Loạn Trảm!

Trong lúc bọn họ đang nói chuyện thì chiến cuộc phía xa cũng đã phát sinh biến hóa mới chỉ thấy Thần Ngũ Tổ hét lớn một tiếng không gian sau lưng ông ta ầm ầm sụp xuống hình thành một không gian trùng điệp tầng tầng lớp lớp.

- Xúu xúu xúu....

Hàng vạn đạo đao khí sáng loáng từ trong không gian thần bí đó đồng thời cắt xé hư không phóng ra chém thẳng về phía trước.

- Một chiêu này của người không tồi. Đủ tư cách để ta thi triển một chiêu pháp tắc!

Đông Phương Trường Minh thân là người đứng mũi chịu sào trực tiếp đối diện với hàng vạn đạo đao quang không ngờ vậy mà vẫn có thể bình thản nhìn Thần Ngũ Tổ mỉm cười nói.

- Vạn Lý Băng Phong!

Đánh giá xong Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng trong chớp mắt chỉ thấy lấy bản thân hắn làm trung tâm phạm vi nghìn trượng xung quanh xuất hiện kinh người hàn khí, nơi hàn khí đi qua vạn vật đều đóng băng ngay cả đao khí của Thần Ngũ Tổ cũng không ngoại lệ tất cả đều hóa thành hóa thành một ngọn núi băng khổng lồ lơ lửng giữa hư không.

- Grao!

Sau đó Đông Phương Trường Minh lại hét lên một tiếng rồi vung hai tay lên chụp cầm lấy ngọn núi băng ném thẳng về phía Thần Ngũ Tổ.

- Âm!

Thần Ngũ Tổ thấy vậy sắc mặt đại biến theo bản năng lập tức muốn nhanh chóng tránh sang một bên nhưng mà thân thể lúc này của ông ta thật sự là quá mức khổng lồ cho dù có muốn tránh cũng không thể tránh được cho nên chỉ trong chớp mắt ông ta đã bị lực xung kích cực lớn đến từ ngọn núi băng khổng lồ làm cho chật vật lui về phía sau một đoạn.

- Âm!

Nhưng mà đúng lúc hăn đang muốn thừa thế truy kích thì dị biến lại xảy ra trên không đột nhiên có một luồng uy áp hùng mạnh đè ép thẳng xuống tiếp theo chỉ thấy một đạo kim ảnh xuất hiện chắn trước người Đông Phương Trường Minh.

Người vừa mới đến này thân cao một trượng, khuôn mặt anh tuấn có tới bảy tám phần giống Thần Ngũ Tổ trên người phát ra từng đạo kim quang lấp lánh giống như thân thể này của hăn không phải được tạo nên từ huyết nhục mà là hoàng kim vậy.

- Ta còn tưởng là ai thì ra là Thần Lão Tứ người. Nhìn bộ dáng của người bây giờ hình như là do tu luyện Vô Cực Kim Thân mà thành thì phải?

Đông Phương Trường Minh đảo mắt cẩn thận quan sát kim nhân một lần rồi trầm giọng hỏi.

- Chính là nó. Năm xưa ta nghịch chuyển Huyền Công lần thứ tám thất bại thân thể vỡ tan cũng may nguyên thần không bị tổn hại cho nên mới có thể tu

luyện ra được thân thể này!

Kim nhân nghe vậy gật đầu xác nhận.

- Ngày hôm nay thần công của ta vừa mới đại thành lại may mắn được gặp Tà Đế người không biết có thể lãnh giáo một chút cao chiêu hay không?

Hơi dừng một chút hẳn lại tiếp tục.

- Đương nhiên!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái.

- Như vậy tại hạ thất lễ rồi!

Thần Tứ Tổ nghe vậy kêu lên một tiếng sau đó chỉ thấy vạn đạo kim quang trên người hắn bỗng nhiên hội tụ trước Đông Phương Trường Minh phát ra dao động năng lượng kinh hồn.

- Tốt!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng lật tay đánh ra một chưởng.

- Ầm! Đùng!

Kim quang và chưởng cương giằng co giữa không trung một lúc rồi đồng thời nổ tung hai người Đông Phương Trường Minh và Thần Tứ Tổ đều bị dư chấn của vụ nổ đẩy lui về phía sau.

- Thần Lão Tứ thực lực của người khá lắm Vô Cực Kim Thân cộng thêm Huyền Công thất chuyển uy lực không thua gì Huyền Công bát chuyển thông thường. Nhưng chỉ dựa vào nhiều đó muốn đấu với ta còn chưa đủ gọi cả Thần Lão Ngũ cùng lên đi!

Vừa ổn định lại thân hình Đông Phương Trường Minh đã quát lên một tiếng sau đó lại lần nữa âm âm xông lên.

- Hừ! Lão Bất Tử nếu ngươi đã muốn như vậy thì bọn ta chỉ còn cách tôn trọng tiền bối rồi. Lão Ngũ hai người chúng ta cùng nhau tiến lên giải quyết hẳn!!

Thần Tứ Tổ nghe vậy hừ lạnh một tiếng nói.

- Được!

Thần Ngũ Tổ gật đầu một cái sau đó lập tức cùng đại ca xông thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Âm âm âm.....

Trong chớp mắt ba đại cường giả đã phát sinh đại chiến hai huynh đệ Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ đều là cao thủ đỉnh cấp nhất trong thiên địa hiện nay uy lực khi bọn họ liên thủ lại tuyệt đối có thể dùng mấy chữ " kinh thiên động địa " để hình dung nhưng mà đối thủ của bọn họ Đông Phương Trường Minh cũng không phải loại đơn giản tuy rằng bây giờ bởi vì nguyên do vừa mới thức tỉnh cho nên hẳn vẫn chưa lấy lại thực lực lúc đỉnh cao của Lục Đạo Tà Đế nhưng đã hoàn toàn tiêu hóa một thân kinh nghiệm chiến đấu thần thông thuật pháp đáng sợ của kiếp trước.

Tất cả đồng thời triển khai ra trong lúc nhất thời khiến cho Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ nửa bước khó đi căn bản không thể đến gần hai phụ tử Thần Chiến, Thần Nam nửa bước.

- Phù!

Năm người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên, Đông Phương Vũ Thiên, Vũ Hình, Tử Kim Thần Long ở phía xa nhìn thấy cảnh đó thì như

trút được gánh nặng đồng thời thở ra một hơi.

Đáng tiếc tất cả đã quên rằng người bọn họ phải đối phó ngày hôm nay không chỉ có hai người Thần Tứ Tổ và Thần Ngũ Tổ mà còn có một Kinh Thiên Kiếm Chủ.

Vừa rồi tuy rằng hắn bị Đông Phương Trường Minh dọa cho hoảng sợ nhưng trải qua một khoảng thời gian đã lần nữa bình tâm lại đưa mắt quan sát tình hình xung quanh nhìn thấy kẻ vừa rồi dọa bản thân hoảng sợ giờ phút này đã bị hai vị Lão Tổ của Thần Gia vây khốn trên bầu trời không thể nào thoát thân được thì tự nhiên vô cùng vui mừng trong lòng lập tức quyết định nhân cơ hội này bắt lấy Thần Nam và Thần Chiến lập công cho Thần Gia.

- Kinh Thiên Kiếm Thức - Nhất Kiếm Trảm Thần!

Chỉ thấy hắn quát lớn một tiếng vung thanh trường kiếm trong tay chém ra một đạo kiếm quang to lớn về phía năm người Nạp Lan Nhược Thủy.

- Thánh Chiến Thiên Sứ Trảm!

- Cấm Chú Ma Pháp - Quang Minh Thủ Hộ!

- Đại Phá Diệt Cấm!

- Thái Thượng Vong Tình Lục - Vạn Vật Giai Bình!

- Thần Long Hống!

Năm người thấy vậy đồng thời quát lên một tiếng xuất tuyệt chiêu của mình ra nghênh đón chiêu thức của Kinh Thiên Kiếm Chủ bất quá vừa rồi trong quá trình bài trừ cấm chế cho Thần Chiến bọn họ đã tiêu hao quá nhiều pháp lực hiện tại còn chưa thể hoàn toàn khôi phục làm sao có thể là đối thủ của một tên Thiên Cấp cường giả thể lực còn sung mãn chỉ trong chớp mắt đã

bị Kinh Thiên kiếm quang đánh văng ra phía sau.

- Phụt!

Tất cả đồng thời trọng thương phun ra một ngụm máu tươi.

- Ha ha ha ha... Bây giờ còn có ai có thể ngăn ta được nữa!!

Kinh Thiên Kiếm Chủ thấy vậy đắc ý cười khùng khục sau đó toàn thân lần nữa hóa thân thành một đạo kiếm quang dùng tốc độ mắt thường không thể nào theo kịp phá không bay đến chỗ Thần Nam.

Vào lúc này Thần Nam đang dốc toàn bộ tâm lực vào việc đánh thức ký ức của Thần Chiến hoàn toàn không để tâm đến tình thế xung quanh cho nên không thể ngờ là lại nguy cơ bất chợt ập đến với bản thân đợi lúc hãn phản ứng kịp thì đã quá muộn kiếm quang do Kinh Thiên Kiếm Chủ hóa thành đã đến trước mặt.

- Ầm!

Nhưng mà đúng lúc Kinh Thiên Kiếm Chủ đang muốn đưa tay bắt lấy Thần Nam thì đột nhiên lại bị một bàn tay tóm chặt lại khiến cho nửa bước khó đi người ra tay không phải ai khác mà chính là... Ma Tính Thần Chiến.

- Phụ thân cuối cùng người cũng hồi phục rồi thật là tốt quá!

Thần Nam thấy vậy thì kích động kêu lên một tiếng.

- Con trai bây giờ con hãy lui ra một bên trước đợi ta giải quyết kẻ địch xong thì cha con chúng ta sẽ cùng nhau trò chuyện!

Ma Tính Thần Chiến nhìn Thần Nam trầm giọng nói.

- Vâng!

Thần Nam nghe vậy kêu lên một tiếng sau đó nhanh chóng lùi lại đứng chung với đám người Nạp Lan Nhược Thủy.

- Bây giờ đến lúc phải tính toán món nợ của chúng ta rồi Kinh Thiên, chuyện một vạn năm trước người liên thủ với đám người Thần Gia đối phó ta thì có thể bỏ qua nhưng mà vừa rồi người không nên ra tay với con trai ta. Chỉ cần ai dám động đến nó thì đều phải trả một cái giá thật đắt!!

Ma Tíh Thần Chiến thấy vậy âm thầm gật đầu một cái sau đó lại nhìn thanh trường kiếm do Kinh Thiên Kiếm Chủ hóa thành trong tay mình trầm giọng nói.

- Thần... Thần Chiến người muốn thế nào?

Từ trong thanh kiếm vang lên tiếng nói của Kinh Thiên Kiếm Chủ đối diện với uy thế kinh nhân của Thần Chiến giọng nói của hắn đã không còn có sự kiêu ngạo như vừa rồi nữa mà tràn đầy sợ hãi.

- Trừng phạt như thế nào? Nếu người đã thích hóa thành kiếm quang như vậy thì không bằng để ta luyện hóa người thành một thanh thần kiếm thật sự để cho con trai ta sử dụng thế nào hảo?

Thần Chiến lạnh lùng nói.

- Cái gì? Người muốn luyện ta thành một thanh thần kiếm thật sự? Không! Không được người tuyệt đối không thể làm như vậy!!

Kinh Thiên Kiếm Chủ nghe vậy điên cuồng kêu lên tuy rằng bằng thường hắn rất thích hóa thành hình dạng trường kiếm công kích địch nhân nhưng hắn thật sự là một con người a! Tại sao có thể bị luyện hóa thành một thanh trường kiếm được chứ??

- Ầm!

Đáng tiếc là dù Kinh Thiên Kiếm Chủ có thét tới vỡ cổ họng cũng không thể lay chuyển được quyết định của Thần Chiến vừa nói xong ông ta đã đổ lực lượng của mình vào bắt đầu luyện hóa Kinh Thiên Kiếm Chủ.

- Keng keng keng....

Với lực lượng khổng lồ của Thần Chiến chỉ sau một lúc Kinh Thiên Kiếm Chủ đã thật sự hóa thành một thanh Kinh Thiên Thần Kiếm ngân dài từng tiếng trong tay ông ta.

- Nam mau nhận lấy sau này nó chính là binh khí của con!

Thần Chiến đưa mắt đánh giá thanh thần kiếm mình vừa luyện thành một chút sau khi trong mắt hiện lên vẻ vừa lòng thì ném nó cho Thần Nam rồi đạp bước tiến về phía chiến trường của ba người Đông Phương Trường Minh, Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ.

- Vạn Cổ Giai Không!

Khi đến nơi ông ta lập tức quát lên một tiếng ung dung thi triển ra pháp tắc độc nhất vô nhị mà bản thân sáng tạo ra.

Nghe được âm thanh đó Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ đồng thời dừng tay trong chớp mắt bọn họ chỉ cảm thấy một luồng áp lực khủng khiếp xông thẳng về phía mình đối diện với nó theo bản năng bọn họ lập tức muốn tránh đi nhưng lại kinh hãi phát hiện bản thân không thể nào di động chỉ có thể đứng yên tại chỗ chịu trận.

Dưới tác dụng của lực pháp tắc đáng sợ đó thời gian như ngược lại chỉ trong một khoảng khắc hai vị Lão Tổ của Thần Gia đã từ hai thanh niên mười tám tuổi biến thành hai đứa con nít chưa đầy năm tuổi mà tu vi của bọn họ cũng theo thân thể trẻ lại mà biến mất tới chín phần hiện tại hai người chỉ còn lại lực lượng tương đương với hai tên Ngũ Giai cao thủ thông thường.

- Pháp tắc thật đáng sợ! Lăng Phi người quả nhiên không hổ danh là Chiến Đế sau khi luân hồi vẫn có thể sáng tạo ra một loại pháp tắc nghịch thiên như vậy đúng là làm cho người ta phải kinh hãi a!!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy cảnh tượng đó thì không nhịn được kêu lên một tiếng.

- Người là... Tà Đế?

Thần Chiến nghe thấy có người nhận ra thân phận kiếp trước của mình thì quay đầu nhìn lại lúc trông thấy dung mạo của Đông Phương Trường Minh thì kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Chính là ta! Ha ha ha... thế nào không ngờ ta vẫn còn sống chứ gì?

Đông Phương Trường Minh nhìn Thần Chiến cười nói.

- Đừng phí lời nữa! Nói thẳng đi lần này người giúp ta phá phong thật ra là có mục đích gì? Chẳng lẽ muốn quyết đấu hay sao?

Thần Chiến nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng hỏi kiếp trước Chiến Đế và Tà Đế có thể nói là một đôi oan gia lần nào gặp cũng sẽ giao thủ với nhau một trận nhưng cũng vì vậy mà hai người từ từ đã kết thành bạn thân.

- Người hiểu lầm rồi! Lần này ta giúp người giải phong chẳng qua là bởi vì trước đây đã đáp ứng Thần Nam mà thôi, chứ không có ý gì khác!!

Đông Phương Trường Minh lắc đầu nói.

- Huống chi nếu thật sự phải giao thủ thì ta sẽ chọn giao thủ với hoàn mỹ Chiến Đế chứ không phải chỉ có một nửa giống như bây giờ!!

Hơi dừng một chút hẵn lại tiếp tục.

- Một nửa? Ý người nói ta bây giờ là tàn khuyết phẩm hay sao? Như vậy thì một tên Tà Để chỉ có ký ức mà không có thực lực như người cũng là tàn khuyết phẩm đi!!

Ma Tính Thần Chiến nhìn Đông Phương Trường Minh chăm chọc.

- Tàn khuyết phẩm? Có lẽ người nói đúng bây giờ ta và người đều là tàn khuyết phẩm nhưng chúng ta lại có sự khác nhau về bản chất bởi vì ta rất nhanh sẽ có thể lấy lại những thứ đã mất còn người thì không biết bao giờ mới có thể lần nữa hoàn chỉnh đây!!

Đông Phương Trường Minh không những không nổi giận mà còn dùng chiêu gây ông đập lưng ông công kích ngược lại Ma Tính Thần Chiến.

- Ầm!

Ma Tính Thần Chiến nghe vậy đang muốn mở miệng đáp trả lại thì đột nhiên lại một tiếng nổ to đột ngột vang lên cắt đứt.

Hai người đồng thời đưa mắt nhìn lên thì chỉ thấy một cái Bái Tướng Đài cực lớn từ bên trong không gian bay ra đứng bên trên đó là một nam tử khoảng hai mươi bảy, hai mươi tám tuổi nhưng lại có mái tóc bạc như tuyết và đôi mắt tràn ngập tang thương như đã nhìn thấu hết tất cả mọi sự vật của một kiếp người!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 187: Cường Giả Hội Tụ (3)

- Ma Chủ sao ngươi lại đến đây?

Đông Phương Trường Minh cùng với Thần Chiến nhìn thấy người thanh niên tóc bạc đập trên Bái Tướng Đài xuất hiện thì đồng thời kinh ngạc kêu lên một tiếng người vừa mới tới không phải ai khác mà chính là Thiên Cổ Ma Chủ.

- Ha! Lần này ta đến đây vốn chỉ là muốn tìm Chiến Đế Lăng Phi không nghĩ tới còn có thể gặp được Lục Đạo Tà Đế đúng là thu hoạch ngoài ý muốn a!!

Hắn ta đảo mắt nhìn hai người một vòng rồi lộ ra một nụ cười lãnh đạm nói.

- Tìm ta? Ngươi có ý gì?

Thần Chiến lộ vẻ nghi hoặc hỏi.

- Ta muốn ngươi phối hợp cùng với ta đưa hết tất cả Thiên Cấp cường giả trong thiên hạ hiện nay vào trong Độ Tam Giới!!

Ma Chủ trịnh trọng nói.

- Mời hết Thiên Cấp cường giả vào trong Độ Tam Giới? Ngươi không phải là muốn mượn lực lượng của bọn họ để tái tạo Luân Hồi Chi Môn đó chứ?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Tà Đế người quả nhiên thông minh ý của ta chính là như thế bây giờ Đại Phá Diệt sắp tới cũng là lúc nên đưa các Thái Cổ Thần mắc kẹt bên trong thời không cách đoạn trở về rồi như vậy tương lai khi chinh chiến Thiên Đạo chúng ta sẽ có thêm một phần sức!!

Ma Chủ gật đầu xác nhận nói.

- Ma Chủ thứ cho ta nói thẳng nhưng mà ý tưởng này của người tuy tốt nhưng tựa hồ lại chọn lựa sai thời điểm rồi bây giờ ta mới vừa phá phong Tà Đế cũng mới vừa sống lại thực lực còn chưa hoàn toàn khôi phục trạng thái đỉnh phong cho dù chúng ta có đồng ý trợ giúp người đi nữa cũng không thể đưa toàn bộ Thiên Cấp vào trong Độ Tam Giới.

Thần Chiến nhíu mày suy nghĩ rồi nhìn Ma Chủ trầm giọng nói.

- Việc này đương nhiên ta biết vì vậy hôm nay ta cũng không đến đây một mình mà còn đem theo một người nữa!

Ma Chủ nghe vậy gật đầu một cái rồi nói.

- Người khác? Là ai??

Đông Phương Trường Minh và Thần Chiến nghe vậy đồng thời nhíu mày bằng vào thần thức cường đại của bọn họ cũng không thể phát hiện ra người mà Ma Chủ vừa nói là ai.

- Ầm!

Ma Chủ không trả lời câu hỏi của hai người chỉ đưa tay nhẹ nhàng đánh vào trong hư không một cái.

Tiếp theo dưới ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người chỉ thấy một hồn

ảnh trắng toát từ trong hư không bước ra đứng bên cạnh Ma Chủ.

Đạo hồn ảnh này tuy thoát nhìn qua có vẻ rất mơ hồ nhưng ở bên trong lại ẩn chứa một luồng lực lượng cực kỳ hùng hồn nó vừa xuất hiện đã khiến cho hư không xung quanh không chịu nổi áp lực âm âm nổ tung. Cho dù mạnh như là đám người Thần Nam, Nạp Lan Nhược Thủy đối diện với uy áp nó cũng có cảm giác giống như bị một ngọn núi to lớn đè ép lên người mình phải cố hết sức lắm mới không rơi xuống mặt nước.

Tại hiện trường chỉ có cường giả đạt đến cảnh giới giống như là Đông Phương Trường Minh và Thần Chiến là có thể bình thân đối diện với luồng áp lực đó.

- Đạo hồn ảnh này là của y đi?

Hai người cẩn thận quan sát đạo hồn ảnh một lúc rồi nhìn Ma Chủ hỏi.

- Ủm! Chính là người mà các người đang nghĩ! Có thêm hắc dựa vào bốn người chúng ta liên thủ chắc chắn có thể một lần đưa hết Thiên Cấp cường giả trong thiên hạ vào bên trong Đệ Tam Giới!!

Ma Chủ gật đầu một cái rồi lại nói.

- Nhưng mà trước tiên chúng ta phải tìm một thân thể cho hắc dùng tạm cái đã!

Hơi dừng lại một chút hắc lại tiếp tục.

- Tìm một thân thể cho hắc dùng tạm? Không phải người người muốn tìm là ta đó chứ?

Thần Chiến nghe vậy kêu lên một tiếng.

- Người hiểu lầm rồi! Ban đầu tuy rằng bọn ta đúng là có ý đó nhưng sau

khi Tà Đế trở lại thì bọn ta đã quyết định thay đổi chủ ý. Người mà ta muốn tìm là hăn!!

Ma Chủ nghe vậy nhẹ nhàng lắc đầu rồi đưa tay chỉ về một hướng.

Hai người Đông Phương Trường Minh đưa mắt nhìn theo thì chỉ thấy người mà Ma Chủ chỉ vào không ngờ lại chính là Thần Nam.

- Hăn đúng là một lựa chọn không tồi nhưng mà bây giờ sử dụng thân thể của hăn người không sợ sẽ khiến kế hoạch của các người sinh ra biến số hay sao?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì nhìn Ma Chủ kêu lên một tiếng.

- Sự trở lại của Tà Đế người vốn đã là biến số lớn nhất cho kế hoạch của bọn ta bây giờ thêm một chút biến số cũng không phải là việc lớn gì?

Nghe được những lời đó chân mày của Ma Chủ bất giác nhíu lại một chút nhưng hăn còn chưa kịp nói gì thì đạo tàn hồn ở bên cạnh hăn đã lên tiếng.

- Vút!

Tiếp theo đó nó không đợi mọi người kịp nói cái gì đã hóa thành một đạo tàn ảnh xông vào cơ thể của Thần Nam.

- Khốn kiếp! Tại sao người không chọn người khác tại sao lúc nào cũng là ta!!

Đối với sự xâm nhập của tàn hồn Thần Nam căn bản không có một chút sức kháng cự nào chỉ có thể ở trong lòng âm thầm mắng chửi.

- Yên tâm đi! Ta tuy mượn tạm cơ thể của người mà dùng nhưng mà tuyệt đối không để cho người bị thương đâu mà ngược lại còn sẽ tặng cho người một hồi tạo hóa đó!!

Đúng lúc này đột nhiên bên tai của hắn ta lại vang lên giọng nói của tà hồn.

- Tọa hóa? Người có thể cho ta tọa hóa gì chứ?

Thần Nam nghi hoặc hỏi.

- Một lát nữa sẽ có rất nhiều Thiên Cấp cường giả đến đây trong lúc ta quyết chiến với bọn chúng có thể để cho ý thức của người ở bên cạnh đứng xem, đến lúc đó người chỉ cần dụng tâm một chút thì có thể thông qua chúng cảm nhận được phương pháp hành công vận khí và cả những pháp tắc mà ta đã thi triển ra như vậy đối với con đường tu hành sau này của người sẽ có giúp ích rất nhiều tuy không thể giúp người trong thời gian ngắn thành tựu Thiên Cấp nhưng mà đột phá đến cảnh giới Thần Hoàng lại là chuyện dễ như trở bàn tay!!

Tàn hồn trầm giọng nói.

- Lời của người nói là thật sao?

Thần Nam nghe vậy trong lòng nhất thời vô cùng kích động tuy rằng hắn không biết được lai lịch thật sự của tà hồn này nhưng mà hắn có thể ngồi ăn cùng mâm với Ma Chủ nhất định không phải nhân vật đơn giản chắc chắn cũng là một trong những Viễn Cổ cường giả hiện nay mình được hắn chỉ điểm thật sự đúng là thiên đại cơ duyên a!

- Đương nhiên! Ta có thể lừa gạt bất cứ ai trên đời nhưng tuyệt không gạt người!!

Tàn hồn cười nói một tiếng sau đó điều khiển thân thể của Thần Nam bay lên trời lần nữa trở lại bên cạnh Ma Chủ.

- Bắt đầu được chưa?

Ma Chủ thấy vậy lên tiếng hỏi.

- Làm đi!

Tàn hồn trịnh trọng nói.

- Tốt! Bái Tướng Đài đi thay ta mời tất cả Thiên Cấp cường giả tới đây đi!

Ma Chủ nghe vậy quát lớn một tiếng.

- Ầm!

Bái Tướng đài dưới chân hăn nghe thấy hiệu lệnh thì ầm ầm rung chuyển sau đó vọt thẳng vào trong không gian bắt đầu quá trình đi " mời " người!!

- Ầm!

Sau một lát chỉ thấy không gian Địa Ngục tầng thứ mười bảy rung mạnh lên một luồng khí tức cường đại từ trong hư không tràn ra người đầu tiên xuất hiện là một thanh niên tóc tím.

- Là ai trong các người dám quấy nhiễu Tử Tiêu Lão Tổ thanh tu!!

Người này quét mắt nhìn quanh một chút rồi trầm giọng quát lên.

- Đừng hỏi nhiều ngoan ngoãn vào trong Đệ Tam Giới đi! Mộng Ảo Vô Hoa!

Ma Chủ không nói nhiều tay phải vung lên đánh ra pháp tắc độc môn của mình trong chớp mắt người tự xưng là Tử Tiêu Lão Tổ còn chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra đã bị lực không gian cường đại truyền tống thẳng vào Đệ Tam Giới.

- Âm!

Nửa giờ sau không gian lại lần này người tới là một thiếu nữ dung mạo như hoa cùng với một lão giả khuôn mặt hèn mọn hai người này chính là Độc Cô Tiểu Huyền và Thủ Mộ Lão Nhân mà lần trước đoàn người Đông Phương Trường Minh đã gặp mặt ở trong trận đại chiến ở Đạm Đài Thánh Địa.

- Người là... Cha (Bại Thiên)!

Hai người vừa mới xuất hiện cũng giống như Tử Tiêu Lão Tổ lúc trước đầu tiên là đảo mắt quan sát xung quanh một vòng khi nhìn đến tàn hồn đang phụ thể Thần Nam thì đột nhiên lại ngậy người ra một chút rồi đồng thời kích động kêu lên một tiếng tuy rằng bây giờ tàn hồn đang ở trong thân thể của người khác nhưng mà bọn họ thân là người thân cận nhất bên cạnh hẳn đương nhiên vẫn có thể nhận ra thân phận chân thật của hắn.

- Chính là ta đã lâu không gặp rồi!

Tàn hồn Độc Cô Bại Thiên nhìn thấy bọn họ nhận ra thân phận của mình cũng không có ý định che dấu thân phận nữa dứt khoát lên tiếng thừa nhận.

- Hu hu hu.... Cha cuối cùng con cũng gặp được người rồi trong thời gian người và tiểu đệ biến mất người có biết con và mẹ nhớ hai người thế nào không?

Độc Cô Tiểu Huyền nghe thấy những lời thì không nhịn được kích động òa khóc.

- Được rồi! Tiểu Huyền con đừng khóc nữa trước tiên hãy nghe cha nói mấy lời đi!!

Độc Cô Bại Thiên thấy vậy bay tới đưa tay ôm lấy con gái trầm giọng nói.

- Vâng! Có chuyện gì cha cứ nói đi!!

Độc Cô Tiểu Huyền lập tức đưa tay lau hết nước mắt nhìn Độc Cô Bại Thiên nói trước mặt người khác nàng ta có thể là một Tuyệt Thế Thần Nữ (hoặc là Ma Nữ tùy cách gọi của mỗi người) nhưng trước mặt cha mình nàng ta mãi mãi chỉ là một đứa bé còn chưa lớn mà thôi.

- Tiểu Huyền con nghe kỹ đây ta muốn con đi vào Đệ Tam Giới một lần có được không?

Độc Cô Bại Thiên ngăm nhìn con gái một chút rồi mở miệng nói ra mấy chữ.

- Cái gì? Phụ thân sao người lại bắt con phải tiến vào nơi đáng sợ đó! Con sẽ không đi đâu

Độc Cô Tiểu Huyền nghe vậy sắc mặt đại biến cả kinh kêu lên một tiếng.

- Tiểu Huyền con nghe ta giải thích đã sở dĩ ta muốn con trong Đệ Tam Giới là bởi vì ta và Ma Chủ thúc thúc của con đang chuẩn bị tu bổ lại Luân Hồi Chi Môn trong đó để nghênh đón chúng Thái Cổ cường giả trở về rất cần người trợ giúp đại ca Thiên Ma và hai vị mẫu thân của con cũng đi rồi còn vào trong đó tự nhiên sẽ gặp được nó đến lúc đó còn sẽ tự nhiên biết được tất cả những chuyện ta làm trong thời gian qua!!

Độc Cô Bại Thiên nhìn Độc Cô Tiểu Huyền trầm giọng nói

- Lão Bất Tử chuyển đi lần này ông cũng có phần nữa đó!

Hơi dừng một chút hần lại quay sang nhìn Thủ Mộ Lão Nhân kêu lên một tiếng.

- Cái gì? Bại Thiên tiểu tử ngươi muốn bắt con gái mình đi đến nơi chết

tiệt thì cứ việc ta không ngăn cản nhưng chuyện này liên quan gì đến ta chứ?

Thủ Mộ Lão Nhân nghe vậy la toáng lên.

- Lão Bất Tử người khác có thể không biết nhưng chúng ta thì rõ ràng bản thể của ông là Chí bảo - Sinh Tử Bàn trong chuyện sửa chữa Luân Hồi Chi Môn lần này tốt nhất là ông nên tự nguyện đi nếu không đừng trách bọn ta không nể mặt!!

Không đợi Độc Cô Bại Thiên lên tiếng Thần Chiến đã quát lên.

Lão Bất Tử nghe thấy những lời đó thì sắc mặt trở nên trầm trọng vô cùng không nói một lời nào không biết trong lòng đang suy tính cái gì.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 188: Mộng Giới

- Ầm!

Đúng lúc này trong hư không đột nhiên vang lên một tiếng nổ mạnh Bái Tướng Đài lần nữa quay trở lại theo sau nó là một cái băng quan với một nhân ảnh mơ hồ nằm bên trong cùng với một huyết phát thanh niên cả hai đều phát ra ma khí trùng thiên.

- Di!

Vừa nhìn thấy hai người này xuất hiện đám người Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ, Thần Chiến, Độc Cô Tiểu Huyền và Thủ Mộ Lão Nhân đồng thời nhú mày lại điều này không phải bởi vì thực lực của huyết phát thanh niên và người nằm trong băng quan mạnh bao nhiêu mà là bởi vì tất cả đều biết được lai lịch của hai người.

Bọn họ chính là Tuyệt Tình Tổ Thần và Hỗn Thiên Tổ Thần hai người trong Thái Cổ Ngũ Tà đã phản bội của Đông Phương Trường Minh.

- Ha! Sư phụ vừa rồi ta cảm nhận được khí tức của người xuất hiện còn tưởng là mình nhìn nhầm không nghĩ tới người lại thật sự sống lại! Sao? Ngày hôm nay người ở cùng bọn người Ma Chủ không phải là vì muốn mượn sức bọn họ đối phó với ta đó chứ??

Trong lúc đám người Độc Cô Bại Thiên đang quan sát Thái Cổ Song Tà thì Hỗn Thiên Tổ Thần cũng đảo mắt nhìn ngược lại bọn họ khi trông thấy Đông Phương Trường Minh khóe miệng hằn khẽ cong lên lộ ra một nụ cười

lạnh nói.

- U Minh người hiểu lắm rồi đối phó người một mình ta là đủ. Ngày hôm nay ta sẽ đích thân thu hồi lại những thứ đã dạy người!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy trầm giọng nói.

- Ngân Huyết ngay cả người cũng vậy!

Hơi dừng một chút hẳn lại nhìn băng quan tiếp tục.

- Hừ! Sự phụ người bộ dáng tự kiêu của người vẫn khiến cho người khác khó chịu nhưng mà với thực lực của người bây giờ nếu thật sự động thủ chưa chắc là đối thủ của bọn ta người muốn chết đi một lần nữa sao?

Tiếng nói vừa dứt băng quan đã âm âm nổ tung Tuyết Tình Tố Thần - Ngân Huyết từ bên trong bước ra lạnh giọng quát lên một tiếng.

Trong lúc nhất thời không khí trở nên vô cùng ngưng trọng.

- Hắc hắc... Lục Đạo Tà Đế quyết đấu Thái Cổ Song Tà đây đúng là quan cảnh mấy vạn năm cũng không gặp được, hôm nay lại để cho ta gặp được đúng là may mắn!

Ở phía xa Thủ Mộ Lão Nhân thấy vậy kích động kêu lên một tiếng.

- Đúng đó! Cha con có thể xem xong trận chiến này rồi mới đi vào Đệ Tam Giới hay không?

Độc Cô Tiểu Huyền cũng kêu lên một tiếng.

- Ủm!

Độc Cô Bại Thiên nhàn nhạt gật đầu một cái sau đó đưa mắt nhìn lại chỗ

Đông Phương Trường Minh.

- Nhập Mộng!

Lúc này chỉ thấy Đông Phương Trường Minh trầm giọng quát lên một tiếng.

- Âm ầm.....

Tiếp theo lấy bản thân hắn làm trung tâm một luồng hồn lực vô cùng kỳ dị âm ầm phóng ra bên ngoài.

Tuyệt Tình Tổ Thần và Hỗn Thiên Tổ Thần trông thấy luồng hồn lực hùng dũng xông về mình trong mắt lóe lên vẻ kiêu kỳ lập tức muốn lùi lại phía sau nhưng khi vừa tiếp xúc với luồng nguyên lực kỳ dị đó không hiểu tại sao bọn họ chỉ cảm thấy tâm thần vô cùng mệt mỏi không nhận được theo bản năng nhắm hai mắt

- Ha!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy khẽ cười một tiếng sau đó bản thân cũng nhắm hai mắt ba sư đồ cứ như vậy hô hô ngủ say.

- Cha... sao lại như vậy? Ba người bọn họ không phải là muốn đánh nhau hay sao? Tại sao bây giờ lại ngủ say như vậy?

Độc Cô Tiểu Huyền kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Tiểu Huyền con biết Lục Đại Tà Đạo mà năm xưa Tà Đế sáng tạo ra những đạo nào hay không?

Độc Cô Bại Thiên nghe vậy không trả lời câu hỏi của con gái mà hỏi ngược lại một câu.

- Lục Tà Đạo? Đó không phải là Phá Diệt Đạo, Tuyệt Tình Đạo, Hồn Thiên Đạo, Tà Cực Đạo, Cực Âm Đạo cùng với Tình Dục Đạo hay sao?

Tuy không hiểu tại sao cha mình lại đột nhiên hỏi như vậy nhưng Độc Cô Tiểu Huyền vẫn thành thật trả lời.

- Không! Con nói sai rồi đạo cuối cùng trong Lục Đại Tà Đạo không phải là Tình Dục Đạo mà là Thiên Huyền Đạo mới đúng, vào thời đại Viễn Cổ trong trận chiến nghịch thiên năm vị Đạo Chủ của Lục Tà Đạo là Phá Diệt Tổ Thần, Tuyệt Tình Tổ Thần, Hồn Thiên Tổ Thần, Tà Cực Tổ Thần cùng với Cực Âm Tổ Thần cùng nhau làm phản nhưng mà vẫn còn một người là Thiên Huyền Tổ Thần là còn trung thành với Tà Đế. Trong trận chiến cuối cùng sư đồ bọn họ cùng nhau liên thủ không chỉ ngăn cản truy binh của Thiên Đạo tạo cơ hội cho quần hùng rút lui mà còn thành công giết chết ba kẻ phản đồ là Tà Cực Tổ Thần, Phá Diệt Tổ Thần và Cực Âm Tổ Thần đáng tiếc cuối cùng hai người đều đồng thời vẫn lạc Thiên Huyền Đạo cũng vì vậy bị tiêu diệt tận gốc không còn truyền thừa nữa sau này vì không muốn uy danh môn phái bị ảnh hưởng cho nên Ngũ Tà Đạo còn lại đã quyết định kết nạp thêm Tình Dục Đạo mới quật khởi vào tạo thành Lục Tà Đạo mà ngày nay mọi người đều biết!

Không ngờ khi nàng vừa mới nói xong Độc Cô Bại Thiên lại lắc đầu nói.

- Tê!

Độc Cô Tiểu Huyền nghe xong thì khiếp sợ hít một hơi khí lạnh nàng hoàn toàn không ngờ được trong Lục Tà Đạo còn có bí mật như thế.

- Phụ thân như vậy người có thể nói cho biết Thiên Huyền Đạo thật ra là một tông phái như thế nào hay không?

Nhưng mà chỉ một lúc sau nàng ta đã một lần nữa khôi phục lại vẻ mặt

như thường tiếp tục đặt câu hỏi

- Đương nhiên có thể! Thiên Huyền Đạo là một tông phái vô cùng đặc biệt không hề có chút nào giống với các môn phái khác bởi vì nó không đặt nặng việc tu luyện thân thể hay thuật pháp mà thiên về hướng tu luyện tinh thần nhiều hơn thần công trấn phái của Thiên Huyền Đạo là Thiên Huyền Quyết không chỉ là công pháp tu luyện linh hồn lực đỉnh cấp nhất trong Lục Giới mà bên trong đó còn có ghi lại vô số loại thần thông và phương pháp công kích linh hồn khiến cho người ta phải kinh hãi mà đáng sợ nhất trong số đó là Mộng Giới mà Đông Phương Trường Minh đang sử dụng hiện nay!!

Độc Cô Bại Thiên trầm giọng nói.

- Mộng Giới đó là thần thông như thế nào vậy?

Độc Cô Tiểu Huyền lại hỏi.

- Cái này sao? Ta cũng không rõ ràng lắm muốn biết thì con hãy hỏi Ma Chủ thúc thúc của con đi dù sao năm xưa hẳn cũng là người trực tiếp lãnh giáo uy lực của nó!

Độc Cô Bại Thiên lãnh đạm nói.

- Như vậy sao? Ma Chủ thúc thúc người nhanh nói cho con biết Mộng Giới là cái gì đi!!

Độc Cô Tiểu Huyền nghe vậy lập tức quay đầu qua nhìn Ma Chủ hỏi.

- Mỗi một con người đều có giấc mơ của riêng mình nó là một thế giới nằm giữa thật và ảo tất cả sự vật trong đó đều do tín tâm của con người quyết định người muốn nó là thật thì tự nhiên nó sẽ là thật, còn người muốn nó là giả thì nó tự nhiên sẽ là giả kẻ có tín tâm đủ mạnh thậm chí có thể đảo lộn trật tự của hai thế giới biến giấc mơ thành sự thật, biến sự thật thành giấc mơ.

Năm xưa Tà Để vì chống lại Thần thông Thiên Ma Hoặc của ta đã lợi dụng nguyên lý này để sáng tạo ra Mộng Giới chỉ cần là người bị kéo vào bên thì tất cả mọi việc đều phải nghe theo sự sắp đặt của chủ nhân Mộng Giới mà làm không thể nào chống cự lại được.

Ma Chủ nhíu mày một lúc rồi cất tiếng nói.

- Đương nhiên Mộng Giới mạnh hay yếu cũng có liên quan linh hồn lực và tu vi của người thi triển mà quyết định gặp phải Mộng Giới do một loại cường giả bình thường tạo ra chỉ cần có tu vi mạnh hơn y một hai bậc hoặc là chịu trả một cái giá nhất định thì có thể vùng vẫy thoát ra được nhưng nếu gặp phải Mộng Giới do loại cường giả có linh hồn lực như là Tà Để bày ra cho dù là ta hay là cha con thời kỳ toàn thịnh cũng phải chật vật một phen chứ đừng nói chi tới người khác!!

Hơi dừng một chút hắt lại tiếp tục.

- Nói như thúc vậy thì hai tên khốn kiếp U Minh và Ngân Huyết không phải chết chắc rồi sao?

Độc Cô Tiểu Huyền nghe vậy lộ vẻ hứng thú hỏi.

- Ủm! Nếu không có gì sai sót thì nhất định là vậy!

Ma Chủ gật đầu một cái.

- Thôi thời gian cũng không còn sớm nữa nói đến đây trước khi ngày hôm nay kết thúc chúng ta nhất định phải mời hết Thiên Cấp cao thủ vào trong Đệ Tam Giới!

Tiếp theo y lại ngẩng đầu nhìn trời một chút rồi nói.

- Cái gì? Ma Chủ thúc thúc người nhất định phải làm vậy sao?

Độc Cô Tiểu Huyền nghe vậy run giọng hỏi.

- Điều ta đã nói ra tự nhiên sẽ không có chuyện thay đổi. Bây giờ con muốn cùng với Lão Bất Tử cùng nhau vào bên trong Đệ Tam Giới trước hay là đợi sau khi ba người chúng ta đưa hết Thiên Cấp cường giả vào trong đó rồi mới tiến vào đây?

Ma Chủ khôi phục lại vẻ lạnh lùng trước đây nhìn Độc Cô Tiểu Huyền hỏi.

- Cái này sao? Đương nhiên là con chọn cái sau rồi con còn muốn nhìn phản ứng của đám Thiên Cấp cường giả đó khi thấy Thiên Cổ Ma Chủ, Cẩm Kỵ Đại Thần - Độc Cô Bại Thiên cùng với Bất Bại Chiến Đế cùng nhau liên thủ đến bắt bọn họ đây, lúc đó nhất định sẽ rất thú vị ha ha...

Độc Cô Tiểu Huyền suy nghĩ một hồi rồi lộ ra một nụ cười gian nói.

- Được! Như vậy chúng ta đi thôi!!

Ma Chủ nghe vậy gật đầu một cái sau đó vung tay bấm quyết trong chớp mắt năm người bọn họ và Bái Tướng Đài đã biến mất khỏi Địa Ngục tầng thứ mười bảy tiếp tục hành trình " mời " người.

Trên đường đi không phân biệt là Đông Phương hay Tây Phương là Thiên Giới hay là Nhân Gian chỉ cần có Thiên Cấp ẩn nấp đều bị bọn họ nhất loạt viếng thăm những Thiên Cấp cường giả đó đối diện với đội hình hùng hậu của đám người Độc Cô Bại Thiên không có một ngoại lệ đều ngoan ngoãn tiến vào Đệ Tam Giới (đương nhiên vẫn có một số người dùng một số thủ đoạn đặc biệt chạy trốn được sau này mình sẽ nhắc sau)

Hành động ngày hôm nay của Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ, Thần Chiến sau này vĩnh viễn được hậu thế truyền tụng xưng là Liệp Thiên Kế Hoạch mà ngày hôm nay cũng được xưng là Vô Thiên Chi Nhật!!

.....

Cùng lúc này bên trong Mộng Giới của Đông Phương Trường Minh hẳn ta đang cùng với hai người Tuyệt Tình Tố Thần - Ngân Huyết và Hồn Thiên Tố Thần - U Minh giằng co với nhau.

- Sư phụ không ngờ người lại dùng âm chiêu như thế này đối phó với bọn ta thật ra người có mục đích gì?

Lúc này chỉ nghe U Minh đưa mắt nhìn chăm chăm Đông Phương Trường Minh lạnh giọng nói.

- Mục đích? Ta không có mục đích gì cả chỉ là muốn thầy trò chúng ta có thể công bằng chiến đấu một trận mà thôi!!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Công bằng? Sư phụ người đừng tưởng bọn ta đây là Mộng Giới do ông tạo ra ở trong này thực lực và thần thông của ông đều được gia tăng lên rất nhiều còn bọn ta lại vì chỉ có linh hồn không có thân thể cho nên sẽ gặp phải một số hạn chế nhất định. Đây chính là công bằng của ông sao?

Trên mặt Ngân Huyết lộ ra vẻ châm chọc nói.

- Ngân Huyết nghe được những lời đó của người hình như là đã bắt đầu sợ hãi rồi thì phải. Thế nào có cần người sư phụ như ta cho các người một cơ hội trở về chuẩn bị sẵn sàng rồi mới quay lại quyết đấu không?

Đông Phương Trường Minh chẳng những không tức giận mà còn bình thản hỏi ngược lại.

- Sợ hãi? Sư phụ ông đừng hòng dọa bọn ta hai chúng ta đã không còn là hai đứa trẻ cho người tùy ý bắt nạt năm đó, ngày hôm nay chúng ta sẽ dùng

những gì đã có được sau khi thoát khỏi người lần nữa đưa người lên đường.

Nghe được những lời đó Ngân Huyết quát lớn một tiếng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 189: Thanh Lý Môn Hộ

- Băng Phong Quy Hư!

Tiếp theo Ngân Huyết quát to một tiếng không chút do dự thi triển ra tuyệt chiêu của bản thân trong chớp mắt trong không gian Mộng Giới hiện lên vô số gió tuyết từng đạo hàn khí không ngừng tỏa ra xung quanh đóng băng tất cả.

- Hồn Thiên Diệt Thế!

U Minh cũng lập tức phối hợp đánh ra tuyệt sát của mình.

Trong lúc nhất thời hai đại pháp tắc đáng sợ cùng lúc đánh về phía Đông Phương Trường Minh.

- Ầm!

Nhưng mà nhìn thấy cảnh đó không ngờ sắc mặt của Đông Phương Trường Minh không chút biến hóa vẫn giữ vững vẻ lạnh lùng trước đây chỉ giơ tay lên điểm về phía trước một chỉ.

- Ầm!

Một chỉ này điểm ra hư không lập tức vặn vẹo cuốn lấy nhau nhưng tự lại tạo thành một loại lực lượng kỳ dị chặn trước người Đông Phương Trường Minh khi hai đạo pháp tắc của U Minh, Ngân Huyết bắn tới vừa tiếp xúc với loại lực lượng kỳ dị đã dùng tốc độ mắt thường không thể nào nhìn thấy được

hóa thành hư vô mà tiêu tán.

- Sao lại như vậy? Lão bất tử người gì trò gì?

U Minh và Ngân Huyết nhìn thấy cảnh đó thì trên mặt hiện lên vẻ sợ hãi đồng thời kêu lên một tiếng bọn họ không thể nào ngờ được pháp tắc mạnh nhất của bản thân khi đánh ra còn chưa kịp phát huy công dụng đã bị đối thủ hóa giải thành vô hình như vậy.

- U Minh, Ngân Huyết các người chỉ biết không gian Mộng Giới này do ta sáng tạo ra này có thể tạo ra các loại ảo giác vậy khốn địch thủ nhưng lại không biết rằng ảo nghĩa lớn nhất ở đây là bốn chữ Hư Thật Chuyển Hóa có nghĩa là vạn vật ở đây đều do ta khống chế ta thích vật gì thì nó sẽ tạo ra cho ta còn nếu ta không thích vật gì thì nó sẽ làm cho vật đó biến mất ngay cả các người và pháp tắc của các người cũng không ngoại lệ!!

Đông Phương Trường Minh lạnh lùng cười nói.

- Cái gì?

U Minh nghe vậy trên khuôn mặt tái nhợt tràn đầy vẻ sợ hãi cái gì là " ta thích cái gì thì nó sẽ tạo ra cho ta vật đó, ta không thích cái gì thì vật đó sẽ biến thành hư vô " đây không là đại diện vô địch hay sao? Tại sao trên đời lại có pháp tắc nghịch thiên như vậy được chứ??

- U Minh người đừng quá tin tưởng những gì Lão Bất Tử đó nói Mộng Giới này tuy đúng là đáng sợ nhưng nhất định có tồn tại hạn chế nào đó chứ tuyệt đối không được như ông ta đã nói nếu không khi chúng ta mới vừa tiến vào đây đã trực tiếp bị ông ta dùng lực lượng Hư Thật diệt sát chứ không thể đứng đây cho đến bây giờ!!

Nhưng mà Ngân Huyết lại có một suy nghĩ khác sau một lúc suy nghĩ chỉ nghe hẳn kêu lên một tiếng.

- Nhanh như vậy đã phát hiện ra điểm bất hợp lý trong hành động của ta! Ngân Huyết cho dù không muốn thừa nhận nhưng mà người đứng là đệ tử có trí thông minh cao nhất của ta đúng là vì bởi ta vừa mới khôi phục lại trí nhớ hồn lực có thể sử dụng chỉ có hạn cho nên hiện tại lực lượng Hư Thật Chuyển Hóa trong Mộng Giới chỉ có thể dùng để phòng thủ chứ không thể dùng để tấn công!!

Nghe được những lời đó trong mắt Đông Phương Trường Minh lộ ra vẻ tán thưởng nói.

- Nhưng mà các người cũng đừng vội vui mừng quá sớm đối phó với hai tên phản đồ các người ta tự có sắp xếp khác chứ không có ý định sử dụng tới lực lượng Hư Thật!

Hơi dừng một chút hẳn lại nghiêm giọng nói.

- Hừ! Lão bất tử người có chiêu thức gì thì cứ sử dụng ra đi ta không tin ngoài lực lượng Hư - Thật trong Mộng Giới này ra người còn có phương pháp gì để đối phó với chúng ta!!

Tinh thần của U Minh vừa mới khôi phục lại nghe thấy được lời nói của Đông Phương Trường Minh thì cao giọng quát lên

- Người muốn xem thần thông của ta. Tốt! Hãy nhìn cho rõ đây!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó lại lật tay âm âm đánh ra một chưởng.

- Ngang!

Chưởng cương vừa thoát khỏi tay của hắn lập tức lóe lên một tia sáng hóa thành một con Bạch Long thân dài gầm lên một tiếng rồi hung mãnh xông tới chỗ U Minh, Ngân Huyết.

- Lão bất tử đây là thần thông gì tại sao trước giờ ta chưa từng thấy qua?

Ngân Huyết nhìn thấy Bạch Long đánh về phía mình thì trong mắt lóe lên một vẻ ngưng trọng nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Nó gọi là Trích Tinh Thủ, là thần thông do kiếp này ta sáng tạo ra!!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt cười nói.

- Thần thông kiếp này sáng tạo ra? Ha ha ha.... Lão bất tử ta còn tưởng rằng người có tuyệt chiêu gì lợi hại lắm thì ra là muốn dùng thần thông do một tên Tiểu Thiên Cấp sáng tạo ra đối phó với bọn ta đúng là làm cho ta cười chết mất!!

U Minh nghe vậy lộ vẻ khinh thường nói.

- Lão bất tử xem ta phá thần thông của người đây!

Tiếp theo chỉ thấy hai ngón tay của hắn khép lại thành kiếm hung mãnh chém ra một đạo kiếm quang.

- Ầm! Đùng!

U Minh vốn muốn dựa vào một kiếm này để phá tan Bạch Long do Trích Tinh Thủ hóa thành không ngờ chỉ mới vừa va chạm kiếm quang của hắn đã bị Bạch Long phá tan.

- Để cho ta!

Ngân Huyết thấy vậy quát lên một tiếng sau đó ầm ầm đánh ra một chưởng muốn phá tan Bạch Long nhưng không ngờ chưởng cương của hắn cũng giống như kiếm quang của U Minh lúc trước vừa mới chạm phải đã bị Trích Tinh Thủ nghiền nát thành vụn mảnh.

- Âm!

Chỉ trong chớp mắt Trích Tinh Thủ đã trói chặt U Minh và Ngân Huyết kéo bọn họ đến trước mặt Đông Phương Trường Minh.

- Tại sao? Lão bất tử tại sao thần thông kiếp này của người sáng tạo ra lại có thể bắt được bọn ta chứ? Tại sao có thể như vậy? Chuyện này không thể nào!!

Hai người đồng thời nhìn Đông Phương trường Minh bất phần kêu lên trong mắt bọn hắn Đông Phương Trường Minh trước khi thức tỉnh ký ức kiếp trước chẳng qua chỉ là một tên Tiểu Thiên Cấp tương đối mạnh một chút thôi thần thông do một tên Tiểu Thiên Cấp sáng tạo ra sao có thể bắt được hai cường giả đã thành tựu Thiên Cấp không biết bao nhiêu năm như bọn họ được chứ?

- U Minh, Ngân Huyết không có gì là không thể trước đây tuy đúng là ta vẫn chưa khôi phục ký ức kiếp trước chỉ là một Tu Luyện Giả bình thường nhưng mà bất thân thể, linh hồn hay là tư chất của ta đều không có chút thay đổi nào vẫn là một người Đông Phương Trường Minh, năm xưa ta chỉ là cũng chỉ là một Tu Luyện Giả bình thường giống... à không còn tệ hại hơn kiếp này nữa mà cũng có thể dựa vào ý chí và nghị lực của bản thân để sáng tạo ra Lục Tà Đạo trở thành Lục Đạo Tà Đế uy chấn thiên hạ vậy tại sao kiếp này ta lại không thể sáng tạo ra một hai thần thông có uy lực có thể cầm tù Thiên Cấp cường giả chứ?

Đông Phương Trường Minh liếc nhìn cả hai một cái thật sâu rồi nói.

U Minh và Ngân Huyết nghe vậy trong lúc nhất thời không biết phải nói gì đúng là vì bọn họ đã quá xem thường Đông Phương Trường Minh kiếp trước hẳn có thể từ một thiếu niên không thể tu luyện ra nội lực bước lên vị trí Lục Đạo Tà Đế uy chấn thiên hạ vậy tại sao kiếp này không thể sáng tạo

một hai môn thần thông có uy lực đủ để đối phó với mình chứ?

- Sư phụ con biết sai rồi, con biết sai rồi!

Sau một lúc im lặng đột nhiên Ngân Huyết lại kêu lên một tiếng.

- Người biết sai rồi?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhìn Ngân Huyết hỏi.

- Đúng vậy! Sư phụ con thật sự biết sai rồi năm xưa con không nên vì một chút một chút lợi ích mà Thiên Đạo ban cho phản bội lại người khiến cho liên quân phạt Thiên sắp thành lại bại tội nghiệp mà con mắc phải đã thật sự quá mức sâu nặng đã không có cách nào chuộc lại nữa rồi, bây giờ con chỉ còn cách lấy cái chết để tạ tội xin sư phụ hãy thành toàn cho con để con dùng Vạn Ma Phệ Hồn để tự sát!!

Ngân Huyết ngẩng đầu nhìn Đông Phương Trường Minh lộ ra vẻ thành khẩn nói.

- Cái gì? Vạn Ma Phệ Hồn. Ngân Huyết chẳng lẽ người điên rồi sao một khi thực hiện hình phạt đó toàn bộ linh thức của người đều sẽ tịch diệt một chút cơ hội sống lại cũng sẽ không có đó!!

U Minh ở bên cạnh nghe vậy cả kinh kêu lên.

Bất quá Ngân Huyết tựa hồ không hề quan tâm đến hẳn chỉ im lặng chờ đợi quyết định Đông Phương Trường Minh.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy nhú mày chặt lại không nói một tiếng nào giống như là trong lòng đang đấu tranh tư tưởng rất mãnh liệt vậy.

- Ngân Huyết nể tình chúng ta từng là sư đồ ta tạm tin người một lần hy vọng người không làm cho ta thất vọng rồi!!

Sau một lát chân mày Đông Phương Trường Minh từ từ giãn ra nhìn Ngân Huyết nói một tiếng sau đó cười bỏ trôi buộc cho hắn.

- Đa tạ sư phụ!

Ngân Huyết thấy vậy trên mặt hiện ra vẻ vui mừng nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Lão bất tử đi chết đi!!

Lời nói chỉ vừa mới được một nửa Ngân Huyết lại đột nhiên ngừng đầu nhìn Đông Phương Trường Minh quát lớn một tiếng hai tay không chút do dự đánh ra pháp tắc mạnh nhất của mình nhìn thấy cảnh này cho dù là người ngọc cũng có thể hiểu những lời vừa rồi của hắn tất cả đều là giả bộ mục đích là có cơ hội đánh ra một chiêu này.

- Ầm!

Đông Phương Trường Minh không chút đề phòng trong chớp mắt đã hoàn toàn biến thành một bức tượng băng.

- Vút!

Một chiêu đánh lén đặc thủ Ngân Huyết cũng không thừa thắng truy kích mà là nhanh chóng mang theo U Minh quay đầu bỏ chạy bởi vì hắn hiểu rõ một chiêu này của mình chỉ có thể tạm thời vây khốn Đông Phương Trường Minh trong một thời gian ngắn nếu bây giờ còn không nhân cơ hội này thoát khỏi Mộng Giới đợi một lát khi đối phương thoát ra được người chết sẽ là mình.

- Ầm!

Nhưng mà khi hai người bọn họ sắp thoát khỏi Mộng Giới thì đột nhiên

lại bị một đạo bạch quang ngăn lại điều làm người ta sợ hãi là người trong bạch quang không phải ai khác mà chính là Đông Phương Trường Minh.

- Tại sao lại như vậy?

Ngân Huyết nhìn thấy cảnh đó thì quay đầu nhìn lại bức tượng bằng ở cách đó không xa rồi lại nhìn Đông Phương Trường Minh ở trước mắt mình kinh hãi hỏi.

- Ngân Huyết chẳng lẽ người đã quên những lời ta nói vừa rồi trong không gian Mộng Giới này chỉ cần ta muốn thứ gì thì nó sẽ tạo ra cho ta trong đó đương nhiên bao gồm cả phân thân cái mà vừa rồi cái mà người đóng băng chẳng qua chỉ là một cái phân thân ta âm thầm tráo đổi trong lúc suy nghĩ mà thôi!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Ngân Huyết cười nói.

- Phân thân? Như vậy ngay từ đầu người đã nhìn ra mục đích thật sự của ta hành động vừa rồi chẳng qua chỉ là muốn trêu cợt ta có đúng không?

Ngân Huyết nghe vậy phần nộ hỏi.

- Đúng vậy! Ngay từ đầu ta đã hoàn toàn không trông cậy người có thể hoàn toàn tỉnh ngộ ngày hôm nay ta sẽ đích thân thu thập hai tên phản đồ các người!!

Đông Phương Trường Minh lạnh lùng nói một tiếng sau đó vung tay lên.

- Grao grao grao...

Trong hư không bốn phía bỗng nhiên xuất hiện vô số ác quỷ bay ra mở to cái miệng như là chậu máu xông về phía Ngân Huyết và U Minh trong chớp mắt đã chia xé xác hai người ra làm vạn mảnh đây chính là hình phạt Vạn Ma

Phệ Hồn mà lúc nầy Ngân Huyết đã nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 190: Thiên Huyền Đạo Tổ - Trương Lục Cường

- Phù!

Sau khi giải quyết hai tên phản đồ Đông Phương Trường Minh thở nhẹ một tiếng sau đó vung tay lên thu hồi Mộng Giới lại để cho linh hồn kết hợp với thân thể lần nữa mở mắt ra.

- Trường Minh (sư phụ) cuối cùng người cũng tỉnh lại rồi!!

Ba người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên cùng với Đông Phương Vũ Thiên đang vì hãn hộ pháp thấy vậy vui mừng kêu lên một tiếng.

- Nhược Thủy, Nhược Yên, Vũ Thiên ta đã hôn mê bao lâu rồi? Những người khác đâu hết rồi sao chỉ có ba người ở đây?

Đông Phương Trường Minh lộ vẻ khó hiểu hỏi đặc điểm kỳ dị nhất của Mộng Giới chính là khi thi triển ra thì người sử dụng sẽ hoàn toàn đoạn tuyệt tất cả với bên ngoài hoàn toàn mất đi nhận thức về thời gian.

- Cái này sao? Huynh đã hôn mê được một ngày một đêm trôi qua! Những người khác đã sớm rời đi đám người Ma Chủ thì đi Đệ Tam Giới còn Thần Nam thì được hai vị Lão Tổ tông của hãn trở về Thiên Giới - Thần Gia rồi!!

Ba người nhìn nhau một cái rồi đồng thời nói.

- Một ngày một đêm? Lâu như vậy sao?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kinh ngạc nói.

- Trong thời gian này có chuyện gì đặc biệt xảy ra không?

Tiếp theo hẳn lại hỏi.

- Không! Trong thời gian này ngoại trừ việc hầu hết Thiên Cấp cường giả trong thiên địa đã bị đám người Ma Chủ " mời " đến Đệ Tam Giới ra thì không còn có chuyện gì đặc biệt!!

Nạp Lan Nhược Thủy trầm giọng nói.

- Ủm! Như vậy chúng ta cũng trở về thôi!!

Đông Phương nghe vậy thì nói.

- Được!

Ba người gạt đầu một cái sau đó cùng với Đông Phương Trường Minh hóa thành bốn đạo hào quang kích bắn lên trời phá không rời khỏi Địa Ngục tầng thứ mười bảy cùng với bọn họ đương nhiên không thể thiếu Bộ lạc của Đông Phương Vũ Thiên.

- Dừng lại! Các người là ai sao dám ngăn cản mạo muội xông vào Thiên Giới!

- Đứng lại! Các người mau đứng lại cho ta!!

- Đúng đó. Mau đứng lại!

Hơn mấy chục vạn người đồng thời phá không bay lên Thiên Giới lập tức kinh động đến những cường giả ở đây trong lúc nhất thời vô số tiếng rống từ trong hư không vang lên khí thế cường đại từ khắp đê ép tới.

- Các người rút ngay đừng có ở đây cản đường!!

Đối diện với điều đó không đợi Đông Phương Trường Minh ra lệnh Phó tộc trưởng của Vũ Thiên Bộ Lạc đã bước lên phía trước cao giọng quát lên một tiếng.

- Âm!

Tiếng nói vừa mới vang lên không gian xung quanh liền bị lực lượng hùng hậu trong đó khiến cho lung lay không ngừng.

- Tê! Thần Hoàng cường giả!!

Những cường giả đang ẩn nấp trong hư không nhìn thấy cảnh đó thì hít sâu một một hơi khí lạnh kinh sợ kêu lên một tiếng sau đó không chút do dự quay đầu bỏ chạy.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy khẽ cười một tiếng sau đó dẫn theo đoàn người bay về hướng Đông Phương Thiên Giới mấy chục vạn người cùng tiến về phía Cửu Nguyên Sơn thế tới rào rạt!

Tuy tốc độ của bọn họ không phải không phải rất nhanh nhưng ngựa không dừng vó sau ba ngày cuối cùng đã đến bên ngoài Cửu Nguyên Sơn.

Vừa về đến nơi bọn họ chỉ nhìn thấy lúc này toàn bộ Cửu Nguyên Sơn đều đã được bao bọc trong tầng tầng lớp lớp cấm chế ở bên trong vô số Cương Thi hắc giáp tay cầm vũ khí sắc mặt trầm trọng vội vã bay đi tuần tra khắp nơi bộ dáng giống như gặp phải đại địch vậy!!

- Các người là ai sao lại đến đây mau rời đi ngay chẳng lẽ các người trong thời gian này Cửu Nguyên Sơn đang phong sơn à?

Một tên trong đó nhìn thấy đám người Đông Phương Trường Minh xuất hiện thì bay lại gần quát lên một tiếng.

- Vô lễ! Chẳng lẽ người không nhận ra bốn tọa là ai??

Đông Phương Trường Minh hừ lạnh một tiếng rồi nói.

- A! Thì ra là... Chân Chủ lão nhân gia ngài cuối cùng cũng trở về rồi thật tốt quá!

Tên hắc giáp vệ sĩ cẩn thận nhìn lại phát hiện ra dung mạo của Đông Phương Trường Minh thì trên mặt lập tức hiện lên vẻ mừng rỡ kêu lên một tiếng.

- Thật ra trong thời gian ta rời đi đã xảy ra chuyện gì tại sao Cửu Nguyên Sơn lại phong sơn?

Đông Phương Trường Minh nhìn chăm chăm tên hắc giáp vệ sĩ hỏi.

- Bẩm Chân Chủ là do Đại Thi Soái vào nửa tháng trước không biết thật ra là vì chuyện gì mà từ trong chỗ ở của ngài ấy lại bạo phát ra một luồng khí tức hung sát đáng sợ phàm là người nào tiếp xúc với nó thì toàn thân đều mục rữa mà chết ngay cả Cường Thi chúng ta cũng không ngoại lệ trong thời gian ngắn đã có hơn mấy trăm người chết đi vì tránh để cho kẻ địch thừa cơ tấn công chúng ta chỉ còn cách tạm thời phong sơn mà thôi!!

Tên hắc giáp vệ sĩ cung kính nói.

- Nửa tháng trước đó không phải là lúc ta thức tỉnh hay sao? Lục Cuồng cũng bị khí tức mà ta phát ra ảnh hưởng chẳng lẽ hẳn cũng là Viễn Cổ cường giả chuyển thế?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy trong lòng âm thầm suy nghĩ sau đó bấm đốt ngón tay tính toán.

- Ha ha ha... Trời không phụ ta trời không phụ ta!

Sau một lát hân đột nhiên lại ngẩng đầu cười to.

- Trường Minh huynh làm sao vậy?

Nạp Lan Nhược Thủy thấy như vậy thì nghi hoặc hỏi.

- Nhược Thủy, Nhược Yên ta nói cho cho hai nàng biết đệ tử của ta đã sống lại rồi!!

Đông Phương Trường Minh hưng phấn nhìn hai tỷ muội Nạp Lan kêu lên một tiếng.

- Đệ tử? Sư phụ chẳng lẽ ngoài con ra người còn có một đệ tử khác nữa sao?

Đông Phương Vũ Thiên ở bên cạnh nghe vậy kinh ngạc hỏi.

- Ủm! Các người cứ đi theo ta thì sẽ biết!!

Đông Phương Trường Minh gạt đầu một cái sau đó đem theo ba người hóa thành một chùm hào quang bắn về phía nơi ở của Đại Thi Soái - Trương Lục Cuồng!

Nơi này là một sơn cốc chất đầy xương cốt sát khí dâng lên tận trời.

- Vút!

Bốn người Đông Phương Trường Minh nhẹ nhàng đáp trước một đại điện.

- Chân Chủ cuối cùng ngài cũng về rồi thật tốt quá Đại Thi Soái ngài ấy...

Hoàn Không Thi Soái đang đứng canh gác bên ngoài cửa điện vừa nhìn thấy Đông Phương Trường Minh xuất hiện lập tức hưng phấn mở miệng.

- Ta đã biết rồi người không cần nói trước tiên người hãy tránh ra để cho ta vào trong đi!

Nhưng mà hần chỉ mới nói được phân nửa đã bị Đông Phương Trường Minh cắt ngang.

- Vâng!

Hoành Không nghe vậy không dám ngăn cản lập tức tránh ra.

Bốn người Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên cùng với Đông Phương Vũ Thiên lần lượt bước vào trong.

Phía trong gian đại điện Trương Lục Cuồng đang khoanh chân ngồi trên một cái bồ đoàn hai mắt nhắm chặt lại trên trán lấm tấm mồ hôi sắc mặt biến đổi liên tục thỉnh thoảng vui vẻ thỉnh thoảng lại đau đớn giống như là đang đấu tranh với cái gì vậy.

- Si nhi a vẫn chưa thể hoàn toàn thức tỉnh hay sao? Cũng được! Để sư phụ giúp con một tay!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy khẽ nói một tiếng sau đó đưa tay điểm ra một chỉ.

- Ầm!

Trong chớp mắt khi chỉ quang của Đông Phương Trường Minh điểm trúng vào trán Trương Lục Cuồng thì chỉ thấy sắc mặt vốn đang liên tục biến hóa của hần lại khôi phục lại vẻ tỉnh táo như thường.

Tiếp theo hần chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt bắn ra hai luồng hào quang sáng ngời xé toạc hư không.

- Sư phụ!

Trương Lục Cuồng lần lượt đảo mắt quan sát những người trong đại điện một lần khi nhìn đến chỗ Đông Phương Trường Minh thì trong mắt lóe lên vẻ kích động kêu lên một tiếng.

- Âm!

Nhưng mà đúng lúc hắn đang muốn đứng lên tiến tới tham bái thì trên bầu trời bỗng nhiên lại xuất hiện kiếp vân cuộn cuộn kéo tới một luồng khí thể cực kỳ cường đại đè ép thẳng xuống người Trương Lục Cuồng khiến cho hắn trong lúc nhất thời không có cách nào bước tiếp.

- Đây là... Thần Hoàng kiếp! Chẳng lẽ Đại Thi Soái đạt được loại cơ duyên nào đó cho nên sắp đột phá Thần Hoàng cảnh giới hay sao?

Hoàn Không Thi Soái đứng ở bên ngoài thấy vậy thì kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Kiếp vân khốn kiếp hôm nay là ta gặp lại sư phụ là chuyện đại hỉ người lại giáng xuống như vậy có phải là muốn phá đám không khí hay không? Mau rút đi cho ta!!

Trong đại điện Trương Lục Cuồng ngẩng đầu nhìn chăm chăm kiếp vân trên bầu trời rồi lộ ra vẻ giận dữ rống lên một tiếng.

- Âm!

Nghe được âm thanh đó kiếp vân trên bầu trời như gặp phải thiên địch vội vàng tan biến.

- Cái gì? Chỉ dùng một tiếng rống đã có thể làm cho Thiên Kiếp thối lui đây... đây... chuyện này sao lại có thể như vậy? Sao trên đời lại có loại biến thái như thế này??

Nạp Lan Nhược Yên thấy vậy cả kinh kêu lên một tiếng.

- Ừm!

Đông Phương Vũ Thiên ở bên cạnh nghe vậy cũng tỏ vẻ đồng cảm gật đầu nhớ lại trước đây lúc hai người bọn họ độ Thần Hoàng kiếp cho dù có chuẩn bị kỹ càng cũng chật vật vô cùng chứ đâu thể thông dong nhàn nhã như Trương Lục Cuồng hiện tại.

- Không đúng! Đây không phải là một tiếng hét bình thường mà là Thần thông Ngôn Xuất Pháp Tùy!

Lúc này đột nhiên Nạp Lan Nhược Thủy lại kêu lên một tiếng.

- Thần thông Ngôn Xuất Pháp Tùy? Tỷ tỷ đó là cái gì vậy?

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy thì kinh ngạc hỏi.

- Ngôn Xuất Pháp Tùy là một môn Thần thông chuyên tu tinh thần lực dùng thần không vật cực kỳ bá đạo khi tu luyện lên đến đỉnh cao thì người tu luyện có thể thông qua lời nói không chế vạn vật xung quanh mình ngay cả pháp tắc cũng không thể trái lệnh của hần!!

Nạp Lan Nhược Thủy trầm giọng giải thích.

- Nhưng mà tương truyền muốn đạt đến cảnh giới ra lệnh cho Thiên Kiếp thì người tu luyện ít nhất phải có hồn lực đẳng cấp Thiên Cấp mới có thể làm được, Trương Lục Cuồng hiện nay tuy là đột phá Thần Hoàng nhưng cách Thiên Cấp thì vẫn còn một khoảng cách rất xa hần làm sao mà làm được??

Hơi dừng một chút nàng ta lại nhú mày nói.

- Sư nương người quên cách xưng hô của Trương Lục Cuồng dùng để gọi sư phụ rồi sao hần cũng giống như con gọi ngài ấy là " sư phụ " như vậy có

thể chứng tỏ hãn chính là người đệ tử sư phụ đã nhắc đến vừa điều này cũng cho thấy rằng rất có khả năng hãn cũng giống như hai người đệ tử của sư phụ trước đó mà chúng ta đã gặp ở Địa Ngục tầng thứ mười bảy đều là Thiên Cấp cường giả chẳng qua là bởi vì một lý do nào đó mà chuyển thể trùng tu mà thôi!!

Đông Phương Vũ Thiên trầm giọng nói.

Suy luận của hãn cũng không khác sự thật là bao nhiêu sự thật thì Trương Lục Cuồng chính là Thiên Huyền Đạo Tổ chuyển thể trong trận chiến cuối cùng thời đại Viễn Cổ hãn và sư phụ của mình Lục Đạo Tà Đế sóng vai tác chiến cùng ngăn cản truy binh của Thiên Đạo tuy cuối cùng thất bại vẫn lạc nhưng hãn cũng giống như Tà Đế đều giữ được một luồng tàn hồn tiến vào Luân Hồi sao mấy trăm vạn năm chuyển thể trùng tu cuối cùng ngày hôm nay hãn cũng đã khôi phục ký ức kiếp trước!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 191: Phá Thiên Môn (1)

- Đồ nhi Trương Lục Cuồng bá kiến sư phụ!!

Trương Lục Cuồng bước tới trước mặt quỳ xuống cung kính kêu lên một tiếng trong lúc nói chuyện hăn lệ rơi đầy mặt hiển nhiên

- Lục Cuồng vừa rồi không phải ngày hôm nay là ngày vui hay sao? Ngày vui thì phải cười mới đúng chứ sao lại khóc? Ha ha ha....

Đông Phương Trường Minh nhìn Trương Lục Cuồng một lúc rồi đột nhiên cười to nói.

- Sư phụ nói đúng hôm nay là ngày vui nên cười. Ha ha ha....

Trương Lục Cuồng nghe vậy lập tức đưa tay lau nước mắt đi cất tiếng cười to.

- Ha ha ha....

Tiếng cười của hai sư đồ vang lên tận trời bao trùm khắp nơi trong lúc nhất thời khắp Cửu Nguyên Sơn đều là tiếng cười tất cả mọi người đều cảm nhận được một loại cảm giác qua cơn mưa trời lại sáng.

Sau một lúc lâu tiếng cười mới dừng lại.

- Sư phụ bước tiếp theo chúng ta nên làm như thế nào có phải là đi tìm hai tên phản đồ U Minh, Ngân Huyết tính sổ hay không?

Trương Lục Cuồng lại nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Tìm U Minh và Ngân Huyết tính sổ? Không cần đâu bởi vì bọn chúng đã bị ta giải quyết rồi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhú mày một chút rồi cười nói.

- Cái gì? Hai tên phản đồ bọn chúng đã bị sư phụ giải quyết?

Trương Lục Cuồng nghe vậy kinh ngạc hô lên.

- Đúng vậy! Con không tin thì nhìn đi!!

Đông Phương Trường Minh quả quyết gạt đầu một cái sau đó vung tay lên trong đại điện lập tức xuất hiện hai cái quan tài màu đỏ nằm bên trong chính là U Minh và Ngân Huyết.

- Sư phụ không ngờ vừa mới tỉnh lại mà người đã có thể giải quyết hai tên phản đồ đó, người đúng là quá lợi hại!

Trương Lục Cuồng nhìn thấy hai cái xác đó thì đầu tiên là lộ ra vẻ kinh sợ nhưng mà rất nhanh đã chuyển thành sự sùng kính nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Thôi được rồi tiểu tử người đừng nịnh bợ ta nữa!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cười mắng một tiếng.

- Việc bây giờ chúng ta nên làm là triệu tập lại bộ chúng Lục Tà Đạo trước đây báo cho bọn họ biết ta đã quay về!!

Hơi dừng một chút đột nhiên hắt lại chuyển giọng nói.

- Sư phụ chuyện này người cứ giao cho con, con bảo đảm trong vòng ba

tháng nhất định sẽ đem hết nhân mã Lục Tà Đạo trước đây về trước mặt người!!

Trương Lục Cuồng nghe vậy trịnh trọng gật đầu một cái sau đó lập tức muốn bước ra ngoài.

- Đợi đã!

Nhưng mà đúng lúc này Đông Phương Trường Minh lại kêu lên một tiếng.

- Sư phụ còn có chuyện gì?

Trương Lục Cuồng quay đầu lại hỏi.

- Ta muốn con giúp ta triệu tập lại bộ chúng Lục Tà Đạo nhưng không nói là con lên đường một mình trên đường đi con hãy dẫn theo nó nữa!!

Đông Phương Trường Minh đưa tay chỉ vào Đông Phương Vũ Thiên đang ở bên cạnh trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Sư phụ người này là?

Trương Lục Cuồng đảo mắt nhìn qua Đông Phương Vũ Thiên một lần rồi tỏ vẻ nghi hoặc hỏi.

- Hắn tên là Đông Phương Vũ Thiên là đệ tử mà ta thu nhận kiếp này cũng tức là Tiểu sư đệ của con đó!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Tiểu sư đệ của con?

Nghe thấy những lời Đông Phương Vũ Thiên ngậy người ra một lúc rồi lại

đảo mắt cẩn thận quan sát Đông Phương Vũ Thiên thêm một lần nữa như là muốn xem đối phương thật ra có điểm nào đặc biệt mà có thể trở thành Tiểu sư đệ của mình vậy.

- Tiếp một quyền của ta!

Sau một lát đột nhiên Trương Lục Cuồng lại quát lên một tiếng sau đó hướng về phía Đông Phương Vũ Thiên ầm ầm đánh ra một quyền.

- A!

Nhìn thấy cảnh đó sắc mặt của Đông Phương Vũ Thiên đại biến tuy hăn không hiểu tại sao Trương Lục Cuồng lại đột nhiên động thủ với mình nhưng theo bản năng lập tức hét lên một tiếng sau đó cũng ầm ầm đánh ra một quyền.

- Ầm! Đùng!

Khi quyền đầu của hai người va chạm vào nhau chỉ nghe một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên sau đó cả hai đồng thời bị quyền kinh của đối phương đẩy lui về phía sau một đoạn.

- Ha ha ha ha... Tiểu tử tuổi trẻ như vậy mà đã có được thực lực như thế này thật sự là rất giỏi, rất giỏi có tư cách trở thành Tiểu sư đệ của ta!!

Vừa ổn định lại thân hình Trương Lục Cuồng lập tức nhìn Đông Phương Vũ Thiên cười nói.

- Vật này xem như là lễ vật xin lỗi của người sư huynh như ta dành cho đệ bởi vì đã ra tay đột kích đệ. Cầm lấy đi!

Tiếp theo hăn lại dùng hai ngón tay của mình kẹp lại thành chỉ điểm lên mi tâm của mình một cái từ trong đó rút ra một hạt châu màu đỏ đưa đến

trước mặt Đông Phương Vũ Thiên nói.

Khi hạt châu này vừa rời khỏi cơ thể sắc mặt vốn đang hồng hào của Trương Lục Cuồng đột nhiên lại trở nên tái nhợt đi một phần khí tức trên người cũng yếu bớt đi không ít

- Sư phụ vật này là gì vậy?

Đông Phương Vũ Thiên thấy vậy nghi hoặc nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Tiểu tử ngươi rất có phúc đây là một Huyết Nguyên Châu là bảo vật bên của sư huynh ngươi có được nó không chỉ có được lực lượng kinh người hộ thể mà sau này tốc độ tu luyện của ngươi cũng sẽ được đề cao lên rất nhiều còn nhanh hơn lúc ngươi ở bên cạnh Hắc Bì tu luyện nữa đó!!

Đông Phương Trường Minh giải thích.

Nghe được công dụng của hạt châu Đông Phương Vũ Thiên lập tức nhíu chặt mày lại khi nghe được công dụng của Huyết Nguyên Châu nếu nói hăn không thèm muốn nó thì thật sự là quá giả. Có món bảo vật có công dụng nghịch thiên như vậy đưa tới cửa nếu nói có người không động tâm thì thật sự là một kẻ ngu ngốc nhưng mà hăn và Trương Lục Cuồng chỉ mới gặp mặt lần đầu tuy nói là sư huynh đệ đồng môn có cùng một người thầy nhưng mà mối quan hệ của hai bên cũng không phải là thân thiết lắm (nếu không muốn là căn bản không có bất cứ quan hệ gì) nếu như bây giờ nhận lấy món lễ vật này của hăn chẳng may sau này giữa hai người có phát sinh xung đột gì thì không phải mình sẽ bởi vì lòng tham nhất thời hôm nay chịu thiệt thòi hay sao?

- Hừ! Tiểu tử ngươi đừng nghe sư phụ những lời của sư phụ nói mà hiểu lầm hạt châu này tuy là rất quý nhưng ở bên cạnh ra chỉ là món bảo vật bỏ đi không có bất cứ tác dụng gì giữ lại ngược lại sẽ làm cho ta thêm chướng mắt

nếu người không lấy nhận lấy thì ta sẽ hủy nó đi!!

Như đoán được suy nghĩ trong lòng Đông Phương Vũ Thiên Trương Lục Cuồng cố tình hừ lạnh một tiếng làm ra vẻ tức giận nói.

- Như vậy ta xin đa tạ sư huynh rồi!!

Đông Phương Vũ Thiên nghe vậy hai mắt chớp một chút rồi nhìn Trương Lục Cuồng hạ giọng nói.

Huyết Nguyên Châu này đối với hãn đã không có công dụng gì nữa chỉ là một phế vật?

Nhìn thấy bộ dáng của Trương Lục Cuồng khi lấy Huyết Nguyên Châu này ra cho dù có đánh chết Đông Phương Vũ Thiên một trăm lần hãn cũng sẽ không tin tưởng chuyện đó nhưng mà đối phương vừa rồi thật sự đã làm cho hãn cảm động cho nên hãn mới đồng ý.

- Trương Lục Cuồng từ hôm nay người sẽ là sư huynh của Đông Phương Vũ Thiên ta chỉ cần người không phụ ta, thì ta cũng quyết không phụ người!!

Trong lòng Đông Phương Vũ Thiên âm thầm thề.

- Tiểu tử nếu như người thật sự muốn cảm ơn ta thì trong chuyến đi sắp tới nhất định phải cố gắng giúp ta thuyết phục mấy tên Lão bất tử cố chấp kia không được để sư phụ mất mặt. Biết chưa hả?

Trương Lục Cuồng trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Vâng! Đệ biết rồi xin sư huynh cứ yên tâm!

Đông Phương Vũ Thiên nghe vậy kêu lên một tiếng sau đó cả hai huynh đệ bọn họ đồng thời hóa thành hai đạo hào quang kích bắn ra ngoài.

Trong chớp mắt hai người đã biến mất không thấy đâu.

- Ha!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì lộ ra một nụ cười hài lòng.

- Hừ!

Đột nhiên bên tai hắn lại vang lên tiếng hừ nhẹ.

Đông Phương Trường Minh quay đầu lại thì chỉ thấy hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên đang trừng mắt nhìn mình.

- Có chuyện gì vậy? Là ai chọc giận hai nàng?

Hắn lập tức lên tiếng hỏi.

- Chàng còn hỏi nữa? Người đó chính là chàng chứ ai? Từ lúc từ trong Hắc Bìa đi ra tới nay chàng lúc nào cũng tỏ ra thần bí bọn thiếp hỏi gì cũng không nói thậm chí ngay cả việc mình còn có một kiếp trước khác cũng là do người khác nói bọn thiếp mới biết được thử hỏi như vậy bọn thiếp có thể không bất mãn cho được chứ?

Nạp Lan Nhược Yên bất mãn nói.

- Thì ra là vậy! Được rồi... Hoành Không người lui ra ngoài trước đi ta có chuyện riêng muốn nói với hai người bọn họ!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy quay đầu nhìn Hoành Không Thi Soái đang đứng bên ngoài kêu lên một tiếng.

- Bây giờ ta sẽ kể cho các nàng nghe chuyện kiếp trước của ta đó là vào thời Viễn Cổ bắt đầu ở một nơi tên Đông Phương Thế Gia....

Đợi sau khi hân đi khỏi Đông Phương Trường Minh lập tức bắt đầu kể cho hai tỷ muội Nạp Lan chuyện kiếp trước của mình không dấu diếm một chút nào.

Câu chuyện rất dài đợi tới lúc Đông Phương Trường Minh kể xong cũng đã là trời tối.

- Tê! Trường Minh không ngờ kiếp trước của chàng không ngờ lại lợi hại như vậy!!

Sau khi nghe xong hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên không nhịn được kinh hãi hít sâu một hơi khí lạnh kêu lên một tiếng.

- Lợi hại? Ta thấy kiếp trước của mình không có gì lợi hại cả mà ngược lại rất đáng thương lúc đó ta lúc nào cũng nghĩ đến chuyện làm sao đi khắp nơi truy tìm lực lượng để trả thù rất ít khi được vui vẻ thanh thoi cuối cùng sau khi đạt được mục đích báo thù xong thì lại bị năm tên đệ tử của mình liên thủ làm hại nếu không phải may mắn thì đã vẫn lạc, không được như kiếp này có Tổ Gia gia cho ta biết cái gì là thân tình lại có các nàng cho ta biết cái gì là cảm tình cho nên so sánh với kiếp trước ta vẫn thích kiếp này hơn!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Nạp Lan Nhược thủy và Nạp Lan Nhược Yên nói.

- Thật sao?

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy hỏi.

- Đương nhiên!

Đông Phương Trường Minh khẳng định nói.

Nghe được những lời đó không biết tại sao trong lòng hai nàng Nạp Lan

Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên lại có thêm một phần ấm áp từ sau khi biết được Đông Phương Trường Minh có một kiếp trước mà bản thân không biết hai nàng luôn lo lắng hẳn sẽ bị ký ức của kiếp trước đó ảnh hưởng không còn là Đông Phương Trường Minh mà lúc trước bọn họ biết nữa nhưng mà khi được những lời này của hẳn thì bọn họ rốt cuộc cũng đã có thể yên tâm.

- Nhược Thủy, Nhược Yên hai nàng có phát hiện từ khi lên Thiên Giới ba phu thê chúng ta đã rất lâu không hâm nóng tình cảm rồi không? Hay là chúng ta nhân cơ hội dành cả đêm nay để hâm nóng tình cảm đi!!

Bỗng nhiên lúc này Đông Phương Trường Minh lại nói.

- Hâm nóng tình cảm?

Hai tỷ muội Nạp Lan nghe vậy ngậy người ra một chút rồi đồng thời đỏ mặt bởi vì bọn họ biết hâm nóng tình cảm mà Đông Phương Trường Minh vừa nói là có ý gì.

- Làm chuyện đó ở đây hình như không tốt lắm đâu!

Nạp Lan Nhược Thủy ngượng ngùng lý nhí nói.

- Nếu ở đây không được thì trở về phòng của chúng ta!!

Đông Phương Trường Minh cười lớn một tiếng sau đó kéo theo hai người vợ của mình hóa thành một cơn gió trở về phòng của bọn họ.

Cứ thế một đêm xuân sắc diễn ra.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 192: Phá Thiên Môn (2)

Ngày thứ hai trời vừa mới sáng Đông Phương Trường Minh đã từ biệt hai người Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên tiến vào mật thất bên dưới Thi Hoàng Cung để bế quan tu luyện.

- Phá Diệt - Hiện!

Lúc này chỉ thấy hắc khoanh chân mà ngồi trên một cái bồ đoàn đưa tay điểm một chỉ về phía trước hét lên một tiếng.

- Âm âm....

Phá Diệt Pháp Quyết là bộ công pháp đầu tiên Đông Phương Trường Minh dựa vào dung nham bắt diệt trong Đại Hỏa Sơn cho nên thuộc tính của nó đương nhiên chính là Hỏa trong lúc nhất thời khu vực hư vô quanh người hắc xuất hiện một biển lửa hùng hực, cuộn cuộn liệt hỏa hội tụ lại hóa thành một đạo ấn ký hình ngọn lửa lơ lửng trước người Đông Phương Trường Minh, đây chính là dấu hiệu đại diện cho Phá Diệt Quyết của hắc đã đại thành!

Ký hiệu này tuy nhìn thoát nhìn tuy có chút mơ mơ hồ hồ hư ảo bất định nhưng nhiệt độ của nó lại có thể dễ dàng thiêu chết một cường giả Thiên Cấp sơ kỳ.

- Tuyệt Tình - Hiện!

Đông Phương Trường Minh nhìn đạo ấn ký đó một chút rồi lại đưa tay

điểm ra một lần nữa tiếng nói mang theo tang thương và hàn ý vang lên chỉ trong chớp mắt biển lửa vô tận xung quanh hắc đã chuyển biến hóa thành một ngọn núi băng bao trùm sừng sững vô biên hàn khí từ đó phát ra hóa thành hội tụ lại hóa thành một ấn ký hàn băng đây chính là đại diện cho Tuyệt Tình Quyết sau khi đại thành của Đông Phương Trường Minh.

Nó cũng có tác dụng như ấn ký của Phá Diệt Quyết đều có uy lực có thể dễ dàng diệt sát Thiên Cấp sơ kỳ cường giả

Chỉ cần dựa vào bọn chúng Đông Phương Trường Minh đã có thể đánh bại được tất cả cường giả từ Thiên Cấp đỉnh phong trở xuống.

- Hư Thật - Hiện!

Nhưng mà Đông Phương Trường Minh vẫn chưa có ý dừng lại mà tiếp tục đưa tay lên cao giọng kêu lên một tiếng.

- Âm!

Tiếng nói vừa dứt một loại khí tức độc hữu thuộc về Mộng Giới lập tức từ trong cơ thể hắc bạo phát ra ngoài luồng khí tức này tuy rằng vô hình vô ảnh nhưng mà lại ngưng tụ vào hai tay của Đông Phương Trường Minh tay phải của hắc nắm giữ là Hư, tay trái của hắc nắm giữ là Thực khi hai thứ này hợp lại thì Mộng Ảo Ấn sẽ sinh ra.

Ấn này chẳng những là vật đại diện cho Thiên Huyền Quyết của Đông Phương Trường Minh đại thành mà còn là một môn thần thông cực kỳ đáng sợ khi nó đánh ra sẽ đẩy người ta vào trong Mộng Giới khiến cho bọn họ mãi mãi chìm vào trong thế giới nửa hư nửa thực không cách nào tự thoát ra lúc ở Địa Ngục Tầng thứ mười bảy Đông Phương Trường Minh chính là dựa vào uy lực của nó mới có thể thu phục được hai tên phản đồ U Minh, Ngân Huyết.

Mộng Ảo Ẩn cùng với ấn ký đại diện cho Phá Diệt Quyết và Tuyệt Tình Quyết hợp lại với nhau tạo thành một vòng tròn liên tục di chuyển tạo thành một luồng khí thể cực kỳ đáng sợ phóng thẳng lên trời cao trong chớp mắt đã khiến cho bên ngoài phong vân biến sắc các loại dị tượng liên tục xuất hiện.

- Tỷ tỷ thật ra Trường Minh đang bế quan tu luyện thần thông như thế nào mà lại dẫn xuất loại dị tượng như vậy?

Nạp Lan Nhược Yên đứng ở bên ngoài thấy vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Ta cũng không biết nhưng mà đây chắc chắn là một môn thần thông cực kỳ lợi hại tốt nhất trong thời gian này không nên để cho bất cứ ai đến gần khu vực một ngàn trượng xung quanh mật thất để tránh quấy rầy đến Trường Minh!

Nạp Lan Nhược Thủy lắc nhẹ đầu rồi trầm giọng nói.

- Mọi người biết rồi!

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy gật đầu một cái sau đó quay người rời đi truyền lệnh còn Nạp Lan Nhược Thủy vẫn tiếp tục lưu lại bên ngoài mật thất làm hộ pháp cho Đông Phương Trường Minh.

...

Trong chớp thời gian đã trôi qua một tháng.

Lúc này bên trong mật thất sau Phá Diệt, Tuyệt Tình và Thiên Huyền Đông Phương Trường Minh lại tiếp tục triệu hoán thêm ba dấu ấn đại diện cho ba đạo Hỗn Thiên, Cực Âm và Tà Cực.

Nhìn sáu đạo dấu ấn trước mặt mình trong mắt Đông Phương Trường

Minh hiện lên vẻ hồi tưởng hẳn vẫn còn nhớ rất rõ năm xưa mình đã phải trải qua bao nhiêu khó khăn vất vả mới có thể lĩnh ngộ được chúng tuy đã là chuyện của trăm vạn năm trước nhưng bây giờ nhớ lại tất cả chỉ như là chuyện của ngày hôm qua vậy.

- Thiên Đạo, Hỗn Độn Vương còn có những kẻ khác nữa các người có cảm nhận được không ta Đông Phương Trường Minh đã tỉnh lại rồi lần này ta nhất định sẽ đòi lại tất cả nợ nần trước đây một lần!!

Sau một lúc Đông Phương Trường Minh mạnh mẽ đánh tan vẻ hồi tưởng trong mắt của mình thay vào đó là sự lạnh lùng cương nghị và một luồng sát ý vô tận hẳn đứng thẳng người lên đưa mắt nhìn vào hư không vô tận trên đầu mình lạnh lùng kêu lên một tiếng.

- Qua đây!

Tiếp theo hẳn lại lần nữa nhìn về sau đạo ấn ký trước mặt mình bầm quyết quát lên một tiếng.

- Âm ầm ầm...

Nghe được âm thanh đó sáu đạo ấn ký đó xếp thành một đường thẳng xông vào trong cơ thể của Đông Phương Trường Minh mỗi một đạo ấn ký nhập thể đều làm cho khí thể trên cơ thể hẳn cao lên thêm một tầng mới.

Đến khi đạo ấn ký cuối cùng bay vào cho dù tu vi của Đông Phương Trường Minh chưa đột phá vẫn là Tiểu Thiên Cấp đỉnh phong như trước nhưng mà một thân khí thể của hẳn đã đạt đến một mức độ khủng khiếp mơ hồ có thể sánh ngang với Ma Tính Thần Chiến lúc trước.

- A!

Khi khí thể trên người đạt đến đỉnh phong chỉ nghe Đông Phương Trường

Minh ngẩng đầu gầm to một tiếng lên một tiếng sau đó phóng người lên trong chớp mắt đã hần đã rời khỏi mặt đất xuất hiện xuất hiện phía trên tầng mây bên ngoài Cửu Nguyên Sơn.

Trong nháy mắt khi Đông Phương Trường Minh hiện thân thiên địa xung quanh đều bị khí thế của hắn ảnh hưởng bầu trời vốn gió nhẹ mây xanh một mảnh thanh bình giờ phút này đã âm ầm sụp đổ hóa thành từng mảnh vỡ bị luồng gió mạnh cuốn bay đi bốn phương tám hướng.

- Trường Minh huynh xuất quan rồi!

- Thật tốt quá!

Hai nàng Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên nhìn thấy cảnh đó chẳng những không kinh sợ mà còn lấy làm mừng kích động kêu lên một tiếng.

- Ầm!

Nhưng lúc bọn họ đang muốn bay tới chỗ của Đông Phương Trường Minh thì trên trời lại có một luồng uy áp giáng xuống cực lớn giáng xuống khiến cho hai người nửa bước cũng khó đi hai người ngẩng đầu thì chỉ thấy lấy này cuộn cuộn kiếp vân đã hội tụ lại.

- Tỷ tỷ đây là Kiếp vân của Thiên Cấp cường giả trong truyền thuyết!

Cảm nhận được lực lượng ẩn chứa bên trong kiếp vân Nạp Lan Nhược Yên nhất thời biến sắc kêu lên một tiếng.

- Ủm! Xem ra ngày hôm nay Trường Minh muốn tấn thăng Thiên Cấp chúng ta tốt nhất là đừng làm cho huynh ấy phân tâm mau lui ra thôi!

Nạp Lan Nhược Thủy trầm giọng nói một tiếng sau đó hai tỷ muội lập tức

đồng thời cấp tốc bay ngược lại phía sau.

- Âm ầm ầm ầm....

Trong lúc hai người bọn họ đang lùi lại cũng chính là lúc Thiên Kiếp bạo phát trong chớp mắt chỉ thấy chỉ thấy hàng vạn đạo kim sắc lôi điện đồng thời bắn ra mỗi một đạo đều mang theo uy lực sánh ngang với một kích toàn lực của Tiểu Thiên Cấp cao thủ ầm ầm đánh thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Tán!

Nhìn thấy cảnh đó sắc mặt của Đông Phương Trường Minh không có có bất cứ biến hóa nào chỉ nhàn nhạt kêu lên một tiếng sau đó đánh ra một quyền.

- Âm!

Thời gian như dừng lại ở một thoáng này, kim lôi đầy trời vừa tiếp xúc với một quyền của Đông Phương Trường Minh đã bị uy lực ẩn chứa bên trong hoàn toàn triệt tiêu.

Đạo thiên kiếp thứ nhất của Thiên Cấp Chi Kiếp đã bị Đông Phương Trường Minh dễ dàng giải quyết.

- Vút!

Sau đó Đông Phương Trường Minh cũng không cho kiếp vân trên bầu trời có cơ hội phát ra đợt thiên kiếp thứ hai đã hóa thành một đạo tàn ảnh xông vào trong đó mở miệng khẽ hấp chỉ trong chớp mắt đã nuốt hết một phần ba kiếp vân vào trong bụng.

- Tê!

Hai tỷ muội Nạp Lan đứng ở phía xa nhìn thấy cảnh đó đồng thời mở miệng hít sâu một hơi khí lạnh bọn họ có nghĩ thế nào cũng không thể ngờ được Đông Phương Trường Minh vậy mà lại điên cuồng đến mức dám nuốt Thiên Cấp Chi Kiếp phải biết bằng Thiên Cấp Chi Kiếp này không giống các loại thiên kiếp bình thường khác năng lượng ẩn chứa trong đó tuyệt đối đủ để diệt sát một Thiên Cấp cường giả bình thường a!

Nhưng mà bất luận hai tỷ muội Nạp Lan có kinh sợ đến mức nào cũng không thể thay đổi được sự thật giờ phút này trên bầu trời Đông Phương Trường Minh đã hoàn toàn nuốt chửng Thiên Cấp Chi Kiếp vào trong miệng mình.

- Phù!

Sau khi đem nó chuyển hóa thành năng lượng của bản thân Đông Phương Trường Minh thở nhẹ một hơi trên mặt hiện ra vẻ thỏa mãn nhưng hắn cũng không lập tức đáp xuống mặt đất mà tiếp tục ngẩng đầu nhìn lên trời giống như đang chờ đợi cái gì vậy.

- Âm!

Sau một lúc trên bầu trời đột nhiên lại âm âm chấn động tiếp theo đó chỉ thấy một cánh cửa hoàng kim cao hơn vạn trượng hiện ra giữa không trung.

- Âm!

Cánh cửa đó vừa xuất hiện đó vừa xuất hiện đã phóng ra một luồng áp lực đáng sợ khiến cho tất cả mọi người trong khu vực Cửu Nguyên Sơn đồng thời quỳ xuống mặt đất.

- Tỷ tỷ không phải chỉ cần độ xong Thiên Cấp Chi Kiếp thì sẽ tiến giai Thiên Cấp hay sao tại sao bây giờ lại đột nhiên xuất hiện cánh cửa đó. Nó là cái gì vậy?

Nạp Lan Nhược Yên đứng ở phía xa nhìn thấy cảnh đó thì cả kinh kêu lên một tiếng tuy với thực lực của nàng có thể miễn cưỡng chống lại uy áp của cánh cửa đó mà không phải quỳ xuống đất nhưng cũng cảm thấy toàn thân run rẩy loại cảm giác đáng sợ này nàng chỉ gặp qua một lần khi đối diện với đám người Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ, Thần Chiến!

- Cái này sao? Ta cũng không biết nữa trong điển tịch của ta hoàn toàn không có ghi chép gì về nó.

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy nhú mày một chút rồi lắc đầu nói nàng cũng giống như muội muội của mình hoàn toàn mờ tịt về cánh cửa mới xuất hiện trên bầu trời.

- Vật đó có tên là Thiên Môn là vật mà chỉ có Thiên Cấp cường giả mới có thể tiếp xúc các người không biết cũng là bình thường!!

Đột nhiên lúc này sau lưng hai người bọn họ lại vang lên một giọng nói vô cùng êm tai.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 193: Phá Thiên Môn (3)

Hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên nghe thấy tiếng nói đồng thời quay đầu lại thì chỉ thấy một hồng y nữ tử đang mỉm cười nhìn bọn họ.

- Phượng Hoàng sao ngươi lại xuất hiện ở đây?

Vừa nhìn thấy hồng y nữ tử Nạp Lan Nhược Yên lập tức kích động kêu lên một tiếng bởi vì nàng ta không phải người khác chính là muội muội của Đông Phương Trường Minh, Đông Phương Phượng Hoàng.

- Nhược Yên đừng đến gần. Nàng ta không phải Phượng Hoàng!

Nhưng mà đúng lúc Nạp Lan Nhược Yên đang muốn bước tới trước mặt Đông Phương Phượng Hoàng thì đột nhiên Nạp Lan Nhược Thủy lại kêu lên một tiếng.

- Tiểu tặc to gan ngươi là ai sao lại dám giả mạo Phượng Hoàng?

Tiếp theo chỉ nghe nàng ta nhìn Đông Phương Phượng Hoàng quát hỏi

- Nhược Thủy tỷ tỷ đừng căng thẳng như vậy! Ta vẫn là Đông Phương Phượng Hoàng trước đây chỉ là cũng giống như đại ca đã thức tỉnh ký ức kiếp trước là Phượng Hoàng Thiên Nữ mà thôi!

Đông Phương Phượng Hoàng thấy vậy cười nói.

- Phượng Hoàng Thiên Nữ ngươi chính là Thủ lĩnh của Côn Luân Huyền

Giới Yêu Tộc Chí Tôn của Phương Đông?

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy! Nhưng bất luận ta Đông Phương Phượng Hoàng hay là Phượng Hoàng Thiên Nữ thì vẫn có một sự thật mãi mãi không thể thay đổi đó là ta là nghĩa muội của Đông Phương Trường Minh!

Đông Phương Phượng Hoàng gật đầu một cái sau đó trầm giọng nói.

Thì ra vào kiếp trước khi Đông Phương Trường Minh còn là Lục Đạo Tà Đế ngoài một người đệ đệ ruột là Tà Tôn - Đông Phương Chính ra hẳn còn có thêm một người nghĩa muội nữa đó chính là Phượng Hoàng Thiên Nữ!

- Ủm!

Trước đây hai tỷ muội Nạp Lan cũng đã có nghe qua Đông Phương Trường Minh nói đến chuyện này cho nên bây giờ nghe thấy lời nói của Đông Phương Phượng Hoàng bọn họ cũng không tỏ ra ngạc nhiên lắm mà đồng thời gật đầu một cái.

- Phượng Hoàng vừa rồi người nói cánh cửa trên bầu trời là Thiên Môn thật ra nó là gì vậy?

Sau đó chỉ nghe Nạp Lan Nhược Yên nhìn Đông Phương Phượng Hoàng hỏi.

- Hai vị tỷ tỷ chắc các người cũng biết bất luận là Đông Phương hay là Tây Phương sau khi một Tu Luyện Giả đạt đến cảnh giới Tiên Thần muốn tiếp tục tăng lên tu vi ngoài việc liêu mạng khổ tu ra còn phải lãnh ngộ Pháp Tắc, một người lãnh ngộ được càng nhiều pháp tắc thì thực lực sẽ càng mạnh, lãnh ngộ được ba phần là Thần Vương Cấp, được sáu phần là Thần Hoàng

Cấp, được chín phần là Tiểu Thiên Cấp còn mười phần thì là Tiểu Thiên Cấp đỉnh phong.

Đông Phương Phượng Hoàng nhìn Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên nói.

- Ừm!

Hai người nghe vậy gật đầu một cái sau khi đạt đến cảnh giới Tiên Thần việc quan trọng nhất của bọn họ quả thật là lãnh ngộ Pháp Tắc Nạp Lan Nhược Thủy lãnh ngộ là Chiến Pháp Tắc tương truyền trong huyết mạch của Gia tộc Thánh Chiến Thiên Sư còn cái mà Nạp Lan Nhược Yên lãnh ngộ lại là Thủy Hệ Pháp Tắc.

- Như vậy các người có biết muốn từ Tiểu Thiên Cấp đỉnh phong đột phá tới Thiên Cấp chân chính phải lãnh ngộ được cái gì không?

Đông Phương Phượng Hoàng lại hỏi.

- Bọn ta không biết! Phượng Hoàng muội đừng thách đố chúng ta nữa có gì mau nói ra đi!

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên nhú mày lại một chút rồi đồng thời lắc đầu nói.

- Là Bốn Nguyên! Muốn từ Tiểu Thiên Cấp đỉnh phong đột phá đến cảnh giới Thiên Cấp thì phải lĩnh ngộ ra Bốn Nguyên của Pháp Tắc mà mình tu luyện sau đó đem Bốn Nguyên đó luyện hóa thành ấn ký độc hữu của riêng mình rồi đợi đến lúc độ Thiên Cấp Chi Kiếp lại sử dụng phá tan Thiên Môn mới có thể như cá vượt Long Môn hóa rồng. Nhất phi trùng thiên trở thành một Thiên Cấp cường giả từ nay cho dù đối diện với Thiên Đạo cũng không phải là con kiến hôi nữa mà đã là cường giả có tư cách chống trả!!

Đông Phương Phượng Hoàng từ từ giải thích.

- Phượng Hoàng nghe muội nói như vậy hình như trong quá trình phá tan Thiên Môn này rất nguy hiểm thì phải? Không biết Trường Minh có sao hay không?

Sau khi nghe xong Nạp Lan Nhược Thủy tỏ vẻ lo lắng hỏi so sánh với việc đột phá Thiên Cấp thì nàng càng quan tâm đến sự an toàn của Đông Phương Trường Minh hơn.

- Nhược Thủy tỷ tỷ người cứ yên tâm đi. Việc đột phá Thiên Môn này đối với cường giả khác thì đúng là rất nguy hiểm thậm chí có thể nói là thập tử vô sinh nhưng mà đối với ca ca tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì!!

Trên mặt Đông Phương Phượng Hoàng lộ ra một nụ cười tự tin nói.

- Thật sao?

Nghe thấy những lời đó Nạp Lan Nhược Thủy hình như vẫn chưa tin lắm lại hỏi thêm một tiếng.

- Đương nhiên rồi! Chẳng lẽ tỷ đã quên ca ca là ai sao? Huynh ấy nhưng là Lục Đạo Tà Đế a! Kiếp trước huynh ấy đã từng phá qua Thiên Môn một lần hôm nay sao có thể bị nó làm khó được chứ?

Đông Phương Phượng Hoàng trịnh trọng nói.

- Ủm!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy trong lòng mới thoáng yên tâm lại gật đầu một cái sau đó quay đầu lại chăm chú nhìn về phía Đông Phương Trường Minh trên bầu trời.

Lúc này chỉ thấy hần đạp bước trên hư không nhìn thẳng vào Thiên Môn

to lớn trên trong mắt hiện lên vẻ ngưng trọng. Đây là lần thứ hai Đông Phương Trường Minh hấn đối mặt với Thiên Môn lần thứ nhất là lúc hấn còn ở trong Yêu Giới khi đó hai đạo bốn nguyên ấn ký Phá Diệt và Tuyệt Tình vừa đại thành đã có thể dễ dàng phá tan Thiên Môn khiến cho hấn bước ra một bước quan trọng nhất thành tựu Thiên Cấp cường giả, nhưng hôm nay Đông Phương Trường Minh có cảm nhận được mình sẽ không thể dễ dàng thành công như trước nữa điều này cũng không phải là do thực lực của Đông Phương Trường Minh kém hơn kiếp trước thật sự mà nói thì chỉ cần hấn thích trong chớp mắt là có thể mở được Thiên Môn nhưng lần này hấn không đặt mục tiêu ở thành tựu Thiên Cấp nữa mà là một việc còn quan trọng hơn nữa!

Để đạt được mục tiêu này thử thách mà hấn cần đối mặt đương nhiên cũng phải lớn hơn!

- Phá Diệt, Tuyệt Tình, Thiên Huyền, Cực Âm, Hỗn Thiên, Tà Cực ra đây cho ta!

Sau một lát Đông Phương Trường Minh hít sâu một hơi sau đó lại nâng cao hai tay lên trầm giọng quát một tiếng.

- Âm!

Tiếng quát vừa dứt sau đạo Bốn Nguyên ấn ký trong cơ thể Đông Phương Trường Minh lại lần nữa bay ra ngoài trong chớp bốn phía xung quanh đều bị uy thế của chúng làm cho âm âm chấn động những tiếng nổ kinh thiên động địa không ngừng vang lên khắp nơi.

Mà trong khoảng khắc này uy áp của Đông Phương Trường Minh cũng gia tăng lên đến cực hạn báo hiệu cho một trận quyết chiến tuyệt thế đã sắp bắt đầu.

- Phá Diệt đi đi!

Màn đầu tiên của Đông Phương Trường Minh là vùng tay điểm lên ấn ký đại diện cho Phá Diệt Bốn Nguyên một cái.

- Vút vút vút....

Nhận được hiệu lệnh đạo Bốn Nguyên đó lập tức hóa thành vô số lưu tinh hỏa vũ bắn về phía Thiên Môn trên bầu trời.

- Ầm!

Đối diện với thế công liên miên bất tận như vậy Thiên Môn dù có cường đại nhưng cũng không thể chịu đựng nổi chỉ trong một thời gian ngắn đã ầm ầm nổ tung các mảnh vỡ của nó bay khắp bốn phương tám hướng đồng thời trên hư không cũng xuất hiện một cái hắc động có đường kính vạn trượng

Chỉ trong chớp mắt ngắn ngủi này một thân tu vi của hắn đã bạo tăng từ Tiểu Thiên Cấp đỉnh phong lên đến Thiên Cấp sơ kỳ đỉnh phong nhưng hắn lại có vẻ không quan tâm đến điều đó

- Sao lại như vậy?

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên đứng dưới mặt đất nhìn thấy cảnh tượng đó thì trên mặt đều hiện lên vẻ vui mừng nhưng mà Đông Phương Phượng Hoàng đứng bên cạnh bọn họ đột nhiên lại nhíu mày lại trên mặt tràn đầy vẻ không hiểu.

- Phượng Hoàng có chuyện gì vậy? Sao muội lại nhíu mày?

Nạp Lan Nhược Thủy thấy vậy lên tiếng hỏi.

- Nhược Thủy tỷ tỷ người không biết đầu từ xưa đến nay phàm là người có thể phá vỡ Thiên Môn đột phá Thiên Cấp thông thường đều lập tức hấp thu mảnh vỡ của Thiên Môn để ổn định tu vi của mình hiện nay tại sao lại

không làm vậy mà lại để mặc cho nó bay đi như vậy lại còn ánh mắt đó nữa huynh ấy thật ra đang muốn chờ đợi cái gì kia chứ??

Đông Phương Phượng Hoàng nghi hoặc kêu lên một tiếng đáng tiếc hiện nay ở đây không có ai có thể giải đáp nghi vấn của nàng ba người chỉ có thể tiếp tục ngẩng đầu nhìn trời chờ xem hành động tiếp theo của Đông Phương Trường Minh.

Hiện tại trên bầu trời cái hắc động khổng lồ xuất hiện do Thiên Môn bị phá vỡ đã dần thu hẹp lại nhưng bất ngờ là thứ thay vào đó lại là một cái Thiên Môn khác to lớn hơn gấp nhiều lần, đương nhiên uy áp của nó cũng sẽ cao hơn cái cũ rất nhiều.

- Cái gì? Thiên Môn thứ hai sao lại xuất hiện cái Thiên Môn thứ hai chẳng lẽ ca ca đang dùng một Bốn Nguyên ấn ký khác dẫn động nó? Trong tay huynh ấy đang nắm giữ sáu cái Bốn Nguyên ấn ký chẳng lẽ huynh ấy muốn phá Thiên Môn đến tận sáu lần!!

Đông Phương Phượng Hoàng thấy vậy cả kinh kêu to một tiếng chuyện này đã hoàn toàn vượt quá khả năng nhận biết của nàng một người dùng sáu đạo Bốn Nguyên ấn ký liên tục phá Thiên Môn sáu lần đó là chuyện xưa nay chưa từng có cho dù là Cấm Kỵ Đại Thần - Độc Cô Bại Thiên cũng không biến thái như vậy tuy hắc cũng có sáng chế ra chín bộ Thần Ma Pháp Quyết uy lực không thua Lục Tà Quyết nhưng cái hắc chủ tu là Linh Hồn Lực cái hắc dùng phá Thiên Môn cũng là Linh Hồn Lực a!!

Hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên ở bên cạnh tuy không lên tiếng nhưng sắc mặt cũng tái nhợt đối diện với uy áp khủng khiếp của cái Thiên Môn thứ hai bọn họ ngay cả hít thở cũng cảm thấy khó khăn.

- Tuyệt Tình - đi!

Đứng dưới uy áp đáng sợ đó sắc mặt của Đông Phương Trường Minh vẫn không chút biến hóa bình tĩnh đáng sợ đưa tay chỉ vào Bốn Nguyên ấn ký đại diện cho Tuyệt Tình Đạo ở trước người.

- Âm!

Cái ấn ký đó lập tức sáng lên chỉ trong nháy mắt đã phóng lên trên không phát ra kinh người hàn khí đóng băng cái Thiên Môn và cả một vùng tinh không quanh đó lại tiếp theo đó nghiền nát chúng ra thành vụn mảnh.

- Tiếp tục Hư Thật đi đi!

Cái Thiên Môn thứ hai vừa bị phá tu vi của Đông Phương Trường Minh lại lần nữa bạo tăng từ Thiên Cấp sơ kỳ đỉnh phong lên đến Thiên Cấp trung kỳ nhưng cũng giống như lần trước hắn không chút để ý tới chuyện này mà tiếp tục đưa tay chỉ vào Hư Thật Bốn Nguyên đại diện cho Thiên Huyền Đạo là Mộng Ảo Ấn đem nó ném lên trời.

Mục tiêu của hắn chính là cái Không Môn thứ ba đang hình thành trên bầu trời!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 194: Nghênh Chiến Thiên Nhân

Mộng Áo Ẩn vừa thoát khỏi tay Đông Phương Trường Minh lập tức lóe lên một đạo hào quang chói mắt sau đó âm âm hóa thành một bàn tay khổng lồ hung hăng bầu chặt vào cái Thiên Môn trên tinh không. Nó vừa nắm lại dường như phát ra một loại lực lượng kỳ dị nào đó khiến cho Thiên Môn lập tức dùng tốc độ mắt thường không thể thấy được cấp tốc hư hóa chỉ sau một lúc đã biến mất vô ảnh vô tung.

- Ha ha ha....

Lúc Thiên Môn thứ ba tan vỡ lực lượng của Đông Phương Trường Minh lại lần nữa bạo tăng đạt đến cảnh giới Thiên Cấp hậu kỳ hăn ngừng đầu cười to một tiếng tiếp theo bước chân của hăn cũng không dừng lại mà tiếp tục bước lên phía trước một bước đi xuyên qua tinh không vô tận tiến đến trước... cái Thiên Môn thứ tư!

- Cực Ma Huyền Âm!

Thần sắc hăn phi thường bình thản nhưng trong mắt lại hiện lên vẻ cao ngạo trầm giọng quát lên một một tiếng.

Khi bốn chữ " Cực Ma Huyền Âm " vang lên đạo Bốn Nguyên ấn ký đại diện Âm Ma Đạo trước mặt Đông Phương Trường Minh lập tức phát ra những tiếng nhạc lượn lờ.

Âm Ma Đạo là quyền công pháp thứ tư do Đông Phương Trường Minh sáng tạo ra khi hăn đang ở trong Đệ Tứ Giới - Ma Giới tiếp sau Thiên Huyền

Quyết nó cũng giống như Thiên Huyền Quyết đều là công pháp chủ yếu nhằm vào tinh thần đối thủ thủ đoạn đáng sợ nhất của nó là âm ba công kích.

Theo tiếng nhạc phát ra trong hư không đột nhiên xuất hiện hình tướng của vô số kim giáp đại hán từng tiếng hô " giết " chấn động không gian liên tục phát ra bọn họ người trước ngã xuống người sau lại xông lên không ngừng tấn công cái Thiên Môn thứ tư.

- Âm ầm ầm...

Đối mặt với sự công kích không ngừng không nghỉ liên miên bất tuyệt như vậy chỉ sau một lúc trên cái Thiên Môn thứ tư đã xuất hiện một số vết rạn, những vết nứt rạn này ban đầu rất nhỏ bé nhưng theo thời gian lại không ngừng khuếch tán ra bốn phía chỉ trong khoảng khắc đã tràn ngập khắp Thiên Môn giống như một cái mạng nhện cực lớn.

- Ùng!

Có điều nó cũng không trực tiếp ầm ầm sụp đổ mà đột nhiên lại sinh ra một lực hút cực lớn hút những mảnh vỡ của ba cái Thiên Môn trước đó vào trong mình, cách làm đó không những khiến cho những vết nứt trên thân Thiên Môn biến mất mà còn khiến cho bất luận là hình thể hay là uy áp của nó trong chớp mắt đều bạo tăng lên gấp trăm lần.

- Ầm!

Thiên Môn mới này không giống như những cái Thiên Môn trước đó đứng im một chỗ chờ đợi mặc cho Đông Phương Trường Minh công kích mà là chủ động công kích ngược lại hẳn, trong chớp mắt chỉ thấy một gợn sóng chấn động hư không từ trong người nó khuếch tán, hể nơi nào nó quét qua vạn vật đều trở nên già yếu rất nhanh cứ như bị tước đoạt tuổi thọ vậy ngay cả ngôi sao cũng giống như vậy.

- Chủ động phát ra lực lượng này công kích ta xem ra cuối cùng người đã phát hiện ra ta phá Thiên Môn không phải chỉ là muốn thành tựu Thiên Cấp rồi hay sao? Bất quá người không thể ngăn con đường mà Đông Phương Trường Minh ta Hồn Thiên, Tà Cực cùng lên đi!

Nhìn thấy cảnh tượng đó khóe miệng Đông Phương Trường Minh hơi nhếch lên một chút rồi trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Ầm!

Tiếng nói vừa dứt đạo Bốn Nguyên ấn ký đại diện cho Hồn Thiên Đạo lập tức hóa thành một thanh huyết kiếm to hơn vạn trượng toàn thân phát ra khí thể trùng thiên.

- Ầm!

Đạo Bốn Nguyên ấn ký đại diện cho Tà Cực Đạo ở bên cạnh cũng lập tức sáng lên hóa thành một đạo Quỷ Thủ toàn thân tràn đầy bạch cốt cầm lấy Huyết Kiếm phóng thẳng lên trên tinh không.

Hồn Thiên Đạo là công pháp do Đông Phương Trường Minh sáng tạo trong Đệ Ngũ Giới - Đấu Chiến Thánh Giới tập hợp kinh nghiệm chiến đấu một đời của hắn nếu luận sức tấn công tuyệt đối có tư cách đứng đầu trong Tà Đạo Lục Quyết còn Tà Cực Quyết lại là do Đông Phương Trường Minh lãnh ngộ được thông qua quá trình nghiên cứu Vũ Điển - Hoán Ma Kinh của Thần Gia uy lực đồng dạng rất là khủng khiếp, hiện nay hai bọn chúng liên thủ cùng tấn công uy lực như thế nào không cần nói cũng có thể đoán được!

- Ầm!

Trong chớp mắt luồng khí tức kỳ dị do Thiên Môn trên không trung phát ra đã bị Huyết Kiếm và Quỷ Thủ phá tan chúng không chút trở ngại ầm ầm chém lên Thiên Môn. Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên cánh cửa này

đã bị phá hủy hoàn toàn ngay cả một chút mảnh vụn cũng không lưu lại.

- Vút!

Sau khi phá tan Thiên Môn thế tới của Huyết Kiếm và Quỷ Thủ vẫn chưa kết thúc tiếp tục vọt thẳng lên trời tạo thành một đạo huyết quang dài vạn trượng nhìn từ xa cứ như là bầu trời đã bị Đông Phương Trường Minh xé tan ra làm hai mảnh vậy.

- Ha ha ha....

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy cảnh đó thì lại ngẩng đầu cười to một lần nữa.

- Con kiến hôi thật ra người là ai tại sao lại ba lần bốn lượt phá Thiên Môn khinh thường Thiên Đạo như vậy?

Đúng lúc này trên bầu trời đột nhiên lại có một giọng nói tang thương vang lên truyền thẳng vào tai Đông Phương Trường Minh.

- Người cuối cùng cũng hiện thân rồi có còn nhận ra ta hay không?

Nghe được tiếng nói đó nụ cười trên mặt Đông Phương Trường Minh chợt tắt trầm giọng phát ra một tiếng quát vang trời.

Cho dù là ba người Đông Phương Phượng Hoàng, Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên đã rút lui tới phía xa cũng có thể nghe được rõ ràng lời nói của hắn.

- Phượng Hoàng, Trường Minh huynh ấy đang nói chuyện với ai vậy?

Nạp Lan Nhược Thủy nhìn Đông Phương Phượng Hoàng hỏi.

- Người đó.... là Thiên Đạo ca ca huynh ấy liên tục năm lần phá Thiên

Môn cuối cùng cũng đã chọc giận Thiên Đạo khiến cho một phần ý chí của hắn phủ xuống đây!!

Đông Phương Phượng Hoàng nhú mày một chút rồi nói.

- Cái gì? Thiên Đạo? Chính là kẻ địch đáng sợ nhất của thiên hạ kia sao? Không được! Chúng ta phải lập tức qua đó giúp cho huynh ấy một tay!!

Nghe được hai chữ Thiên Đạo Nạp Lan Nhược Yên lập tức kinh hãi kêu lên một tiếng tuy nàng không biết rõ Thiên Đạo cụ thể là thứ gì nhưng lại biết được Đại Phá Diệt kiếp chính là do nó một tay giáng xuống một kẻ không cần hiện thân mà vẫn có thể dễ dàng giết được hàng trăm vạn sinh linh vậy mức độ nguy hiểm của hắn không cần nói cũng có thể người ta cũng có thể tưởng tượng ra được!

- Nhược Yên người không cần quá mức gấp gáp việc phá Thiên Môn vừa rồi là ca ca huynh ấy cố ý làm như vậy chuyện Thiên Đạo ý chí phủ xuống này nhất định cũng nằm trong suy đoán của huynh ấy có lẽ huynh ấy cũng đã có sẵn biện pháp đối phó với nó rồi bây giờ nếu chúng ta mạo muội xông qua đó nói không chừng chẳng những không giúp ích được gì mà còn làm ảnh hưởng đến tính toán của huynh ấy đó!!

So với thái độ gấp gáp của Nạp Lan Nhược Yên thì rõ ràng là Nạp Lan Nhược Thủy bình tĩnh hơn rất nhiều nàng cần trọng suy nghĩ một chút rồi cất tiếng nói.

- Đúng vậy!

Đông Phương Phượng Hoàng lập tức gật đầu đồng ý những gì Nạp Lan Nhược Thủy vừa nói cũng là những gì nàng muốn nói.

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy tuy trong lòng vẫn còn gấp gáp nhưng cũng không liều mạng xông qua giúp Đông Phương Trường Minh nữa mà

đứng ở một chỗ đưa mắt quan sát diễn biến trên tinh không.

- Con kiến hôi kia người là ai mà dám ba lần bốn lượt phá Thiên Môn đùa cợt với uy nghiêm Thiên Đạo?

Lúc này trên tinh không chỉ nghe ý chí vừa mới phủ xuống của Thiên Đạo lập lại câu hỏi lúc nãy của mình.

- Ai! Người thật sự không nhận ra ta việc này là do Thiên Đạo người đã già mắc phải chứng hay quên hay là do người ở đây chỉ là một ý chí phân thân cho nên không có được quá nhiều ký ức của bản thể vậy?

Trên mặt Đông Phương Trường Minh lộ ra một nụ cười châm chọc nói.

- Khốn kiếp! Con kiến hôi kia người quá hỗn láo hôm nay ta nhất định phải diệt người!!

Ý chí của Thiên Đạo nghe vậy tức giận quát lên một tiếng tuy rằng nó đúng là chỉ là một thể phân thân bất luận là uy lực hay là ký ức đều không bằng một phần ngàn của bản thể nhưng nó vẫn là Thiên Đạo chí cao vô thượng làm sao có thể chấp nhận một "con kiến hôi" trong mắt mình có thể lên tiếng sỉ nhục mình chứ?

Nó lập tức triệu tập lực lượng trong thiên địa hóa thành hình dáng một con mắt to lớn nhắm thẳng đến chỗ Đông Phương Trường Minh mà bắn ra một đạo thần quang chín màu rực rỡ.

Trên đường đi hễ là bất cứ thứ gì gặp phải nó đều bị lực lượng ẩn chứa trong đó hóa thành hư vô trong chớp mắt hơn một nửa tinh không đã bị nó ăn mòn có thể nói là đáng sợ chí cực.

- Thiên Đạo người tưởng rằng chỉ dựa vào một phân thân và một con mắt là có thể giết ta sao? Đúng là buồn cười! Người đã muốn đấu mắt thì ta sẽ

dùng mắt của ta của ta đấu với người để xem cuối cùng là ai bị diệt trước!

Nhưng mà như vậy vẫn chưa dọa được Đông Phương Trường Minh nếu hiện tại kẻ phủ xuống là chân thân Thiên Đạo thì hẳn dù có khôi phục lại đỉnh phong cũng khó mà sống sót nhưng nếu đối phương chỉ là một phân thân nhỏ nhỏ ngay cả một " Thiên " chân chính cũng có chỗ không bằng mà đã muốn diệt hẳn thì đúng là quá mơ tưởng rồi.

- A!

Chỉ thấy Đông Phương Trường Minh đưa tay điểm lên mi tâm của mình một cái trên trán của hắn lập tức có một con mắt thứ ba hiện ra, con mắt này màu vàng lợt có mấy phần giống với Phá Diệt Thánh Nhân xuất hiện khi Đông Phương Trường Minh hóa thân thành Lục Đạo Ma Thần nhưng bên trong nó lại có sáu đường viền hình tròn thoạt nhìn qua có mấy phần quái dị!

- Ầm!

Từ trong đó bắn ra một luồng Phá Diệt Thần Quang màu đen nghênh chiến với cửu sắc hào quang do Thiên Đạo bắn ra.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 195: Lục Áp

Ở giữa hư không cửu sắc hào quang do Thiên Đạo phát ra hung hăng giằng co với Đại Phá Diệt Thần Quang do con mắt thứ ba của Đông Phương Trường Minh bắn ra hai bên không ai nhường ai đều muốn đẩy lui đối phương lại.

- Âm!

Tuy chỉ là một thể phân thân nhưng mà Thiên Đạo dù sao vẫn là Thiên Đạo lực lượng của nó cuối cùng vẫn cao hơn Đông Phương Trường Minh hiện tại một ít cho nên sau thời gian mười hơi thở cửu sắc thần quang càng lúc càng mạnh lên ép Đại Phá Diệt Thần Quang không thể không liên tục lùi lại phía sau.

- Biến!

Bất quá nếu như Đông Phương Trường Minh đã dám chủ động khiêu khích để cho Thiên Đạo phủ xuống nơi này thì trong lòng tự nhiên cũng đã có sẵn phương pháp để giành lấy chiến thắng lúc này chỉ nghe hân trầm giọng quát lên một tiếng.

Tiếng quát vừa dứt thân thể của hân lập tức phát sinh biến hóa trong chớp mắt từ một nhân thân bình thường đã biến thành một Lục Đạo Ma Thần ba đầu sáu tay thân cao vạn trượng.

- Âm!

Lục Đạo Ma Thần vừa hiện thân Đại Phá Diệt Thần Quang trong mắt nó liền ầm ầm bạo tăng hơn trước gấp mười lần một lần nữa giăng co với cửu sắc thần quang.

- Hình dạng này người..... người là... Lục Đạo Tà Đế! Người còn chưa chết??

Nhìn thấy cảnh đó trong Thiên Nhân cực lớn trên trời đột nhiên vang lên một tiếng nói người lên tiếng đương nhiên chính là Phân thân của Thiên Đạo đang ẩn ở trong đó nhìn thấy hình dáng sau khi biến thân của Đông Phương Trường Minh trong đầu của nó một đạo trí nhớ vốn không tồn tại bỗng nhiên như được phui sạch bụi bậm che phủ đã lâu, lần nữa xuất hiện trở lại khiến cho hắn nhận ra thân phận của kẻ trước mắt mình.

- Ha ha ha... Cuối cùng người cũng nhận ra bốn tọa rồi! Đáng tiếc bây giờ đã chậm người không thể ngăn cản được hành động của ta nữa ngày hôm nay cái Thiên Nhân và ý chí phân thân này của người hôm nay đã chủ định là của ta rồi!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cất tiếng cười vang.

- Vũ Trụ Trong Lòng Bàn Tay.

Tiếp theo chỉ thấy đưa tay phải ra hét lớn lên một tiếng.

- Ầm!

Trong nháy mắt tất cả những ngôi sao còn lại trên tinh không lập tức hạ xuống vờn quanh thân thể Đông Phương Trường Minh cuộn cuộn tinh lực không ngừng tràn vào thân thể Lục Đạo Ma Thần.

- Grao!

Nó ngẩng đầu gầm to một tiếng Đại Phá Diệt Thần Quang lại lần nữa bạo tăng gấp mười lần hóa thành một thanh trường kiếm phá tan cửu sắc thần quang đâm thẳng vào trong Thiên Nhân.

- Ầm! Đùng!!

Trong một tiếng vang lớn Thiên Nhân đã bị thanh kiếm do Đại Phá Diệt Thần Quang đâm xuyên qua khiến cho xuất hiện vô số vết nứt tiếp đó ầm ầm nổ tung hóa thành vô số mảnh vỡ bắn ra.

- Lục Đạo Tà Đế người đừng vội mừng ngày hôm nay người đánh bại chỉ là một cái phân thân nho nhỏ là ta thôi không bao lâu sau bản thể của ta sẽ hoàn toàn tỉnh lại đến lúc đó nhất định là người sẽ là kẻ chết đầu tiên!!

Phân thân của Thiên Đạo ở bên trong đó hét lên một tiếng sau đó không chút do dự quay đầu bỏ chạy nó muốn trở về Cửu Trọng Thiên đem những gì nhìn thấy hôm nay bẩm báo lại với Bản thể để Bản thể sau khi hoàn toàn thức tỉnh có thể nhanh chóng tiêu diệt kẻ địch khó đối phó này!!

- Thiên Đạo người muốn bỏ chạy? Đáng tiếc bốn tọa đã nói rồi ngày hôm nay cái phân thân này của người và cả cái Thiên Nhân kia chủ định của là phải thành toàn cho ta rồi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cười lạnh một tiếng rồi há miệng ra.

Những mảnh vỡ của Thiên Nhân và cả Phân thân Thiên Đạo trên không trung lập tức bị hãm hút hết vào trong bụng.

- Ầm!

Sau đó chỉ thấy quanh người Đông Phương Trường Minh bỗng nhiên xuất hiện một cái kim sắc quang trụ sáng rực đem toàn thân hãm bao bọc vào trong. Ở trong đó Đông Phương Trường Minh trong bộ dáng của Lục Đạo

Ma Thần nhắm hai mắt lại toàn thân phát ra một luồng chân nguyên cực mạnh khiến cho thiên địa linh khí bốn phía quay cuồng một trận rồi dừng mãnh tràn vào bên trong Lục Đạo Ma Thần.

Trong quá trình này không biết có phải là do kết tụ quá nhiều hay không mà thiên địa linh khí vốn vô hình vô chất không ngờ lại xuất hiện hình thể tạo thành từng mảng sương mù màu vàng che phủ khắp nơi khiến những người bên ngoài không thể nhìn thấy được chuyện xảy ra tiếp theo bên trong quang trụ.

- Phượng Hoàng, Trường Minh huynh ấy đang làm gì vậy tại sao ta không thấy được gì?

Nạp Lan Nhược Thủy thấy vậy nhú mày nhìn Đông Phương Phượng Hoàng hỏi.

- Nhược Thủy tỷ tỷ người đừng quá lo lắng không có chuyện gì đâu ca ca huynh ấy chỉ là đang luyện hóa Đạo Lực mà thôi không có chuyện gì đâu!!

Đông Phương Phượng Hoàng mỉm cười trấn an nói.

- Đạo Lực đó là vật gì? Tại sao trước giờ ta chưa bao giờ nghe nói qua??

Nạp Lan Nhược Thủy nghi hoặc hỏi.

- Mọii từng xem qua một quyển mật tịch trong Phượng Hoàng Tộc biết được Đạo Lực là một loại lực lượng thần kỳ mà chỉ có Thiên Đạo và Chư Thiên do hần tạo ra mới có thể nắm giữ nó có công dụng thần kỳ hơn bất kỳ loại lực lượng nào trên thế gian ngay cả Sinh Mệnh Nguyên Tuyền cũng không thể sánh nổi với nó sở dĩ những cường giả như Ma Chủ, Độc Cô Bại Thiên luôn thích thôn phệ " Thiên " cũng chính là bởi vì muốn chiếm đoạt Đạo Lực trong cơ thể bọn chúng nhưng ta có nghĩ thế nào cũng không ngờ được ca ca lại còn điên cuồng như vậy huynh ấy không chọn cách thôn phệ "

Thiên " mà lại trực tiếp nuốt Phân thân của chủ nhân của chúng tuy chỉ là một cái

phân thân thực lực không bằng Chư Thiên nhưng Đạo Lực ẩn chứa trong đó lại tinh khiết hơn của bọn chúng rất nhiều!!

Đông Phương Phượng Hoàng trầm giọng giải thích.

- Sau khi luyện hóa Đạo Lực này thực lực của huynh ấy nhất định sẽ tiến thêm một bậc khôi phục lại ít nhất cũng đạt được bảy phần của lúc trước!

Hơi dừng một chút nàng ta lại tiếp tục.

- Như vậy quá trình luyện hóa Đạo Lực này phải mất khoảng bao lâu?

Tuy qua lời của Đông Phương Phượng Hoàng, Nạp Lan Nhược Thủy vẫn chưa thật sự hiểu được Đạo Lực là gì nhưng cũng có thể đoán được Đông Phương Trường Minh đang gặp được một tạo hóa cực lớn cho nên trong lòng cũng thoáng yên tâm lại tiếp tục hỏi một câu nữa.

- Cái này sao? Ta cũng không rõ lắm nhưng mà với thực lực của ca ca thì có lẽ không quá lâu đâu cứ yên tâm chờ đi!!

Đông Phương Phượng Hoàng suy nghĩ một lúc rồi nói.

Hai tỷ muội Nạp Lan nghe vậy gật đầu một cái sau đó im lặng đứng nhìn về phía kim trụ thông thiên triệt địa trên không trung.

....

Thời gian như nước trôi đi.

Nửa tháng sau cuối cùng đám sương mù màu vàng trên không trung đã biến mất kim sắc quang trụ cũng biến mất thân ảnh khổng lồ của Lục Đạo Ma

Thần lẫn nữa xuất hiện lúc này chỉ thấy toàn thân nó đã có những thay đổi rõ rệt đầu tiên là trên bộ hắc giáp bao phủ bên ngoài thân nó đã xuất hiện những lớp phù văn màu vàng liên tục nhấp nháy, tiếp theo con mắt thứ ba trên trán của nó cũng đã trở nên giống y hệt như con mắt thứ ba của Đông Phương Trường Minh bên trong đều có sáu vòng tròn màu đen thoạt nhìn qua có chút quỷ dị!!

- Ta nhìn thấy ngươi rồi! Đừng trốn nữa mau ra đây đi!!

Nó đảo mắt quan sát xung quanh một vòng rồi nhìn thẳng vào một chỗ trong hư không trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Âm!

Tiếng nói vừa dứt khu vực hư không đó lập tức ầm ầm sụp đổ tạo thành một cái hắc động cực lớn tiếp theo đó chỉ thấy một con Huyền Quy thân dài ngàn trượng từ bên trong chậm rãi bước ra ở trên lưng là một người thanh niên thân khoác kim bào sáng chói lưng còng một cái hồ lô to bằng nửa người đang đứng thẳng.

Hai người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên đứng ở phía xa vừa nhìn thấy con Huyền Quy này xuất hiện thì trên mặt đồng thời xuất hiện vẻ kinh ngạc không thể nào che dấu được.

- Các người làm sao vậy? Chẳng lẽ các người quen biết người thanh niên mặc kim bào kia?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy nghi hoặc hỏi.

- Không! Tỷ muội bọn ta không biết người thanh niên đó nhưng lại nhận biết con Huyền Quy dưới chân hắn nếu ta nhớ không lầm thì một vạn năm trước trong trận chiến giữa Yêu Cung và Minh Vương Điện chúng ta đã có chạm mặt qua với nó. Lúc đó nó còn chưa trưởng thành như bây giờ chỉ là

một con con nhưng cũng gây cho chúng ta không ít phiền phức.

Nạp Lan Nhược Thủy lắc nhẹ đầu một cái rồi nói.

- Đúng rồi! Ta có nghe một số tên Thống lĩnh của Yêu Cung nói qua nó hình là vật cưỡi của Chủ nhân Yêu Cung - Vô Thượng Yêu Chủ thì phải, bây giờ nó lại xuất hiện ở đây không lẽ người thanh niên đó chính là Vô Thượng Yêu Chủ hay sao?

Hơi dừng một chút nàng ta lại tiếp tục.

- Vô Thượng Yêu Chủ là ai? Còn có Yêu Cung nữa đó là thế lực như thế nào? Hai người có thể nói cho ta biết không?

Đông Phương Phượng Hoàng lộ ra hứng thú hỏi.

- Yêu Cung đó là một thế lực cực lớn ở Phương Tây do các loại Ma Thú tổ hợp mà thành trong đó cường giả vô số cùng với Minh Vương Điện chia đôi Tinh Thần Đại Hải vô biên trong đó cường giả vô số Thủ lĩnh của nó Vô Thượng Yêu Chủ càng là được liệt vào một trong Thập Cường Phương Tây tương truyền thực lực không thua gì những cường giả như Thời - Không Tổ Thần!!

Nạp Lan Nhược Yên lập tức lên tiếng vạn năm trước nàng từng là một thành viên của Minh Vương Điện đối thủ trực tiếp của Yêu Cung đương nhiên phải hiểu rõ đối thủ của mình.

- Hả! Không ngờ trong thời gian ta và ca ca luân hồi tiểu tử năm xưa lại có được thành tựu như thế này cũng coi như là không làm mất mặt phụ thân của hẳn!!

Sau khi nghe xong Đông Phương Phượng Hoàng lộ vẻ cảm thán nói.

- Tiểu tử? Phượng Hoàng không lẽ muội quen biết Vô Thượng Yêu Chủ?

Nạp Lan Nhược Thủy thấy vậy kinh ngạc hỏi.

- Quen biết? Nào chỉ là như vậy năm xưa ta và ca ca còn từng giúp mẹ của hãn sinh ra hãn nữa đó chứ!!

Trên mặt Đông Phương Phượng Hoàng lộ ra một nụ cười nói.

- Cái gì? Người cùng với Trường Minh từng giúp mẹ của Vô Thượng Yêu Chủ sinh hãn ra??

Nghe được lời đó hai tỷ muội Nạp Lan mắt chữ a mồm chữ o kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Ủm! Chuyện này kể ra rất dài dòng có cơ hội thì các người tự mình hỏi ca ca đi!!

Đông Phương Phượng Hoàng cười nói một tiếng sau đó đưa ánh mắt lần nữa nhìn lên hư không.

Trong lúc ba người nói chuyện Huyền Quy đã bước tới trước mặt Đông Phương Trường Minh.

- Lục Áp gặp qua thúc thúc!

Người thanh niên kim bào từ trên lưng nó phóng xuống nhìn Đông Phương Trường Minh cung kính nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 196: Thái Cổ Thất Quân Chủ

- Lục Áp người không ở Phương Tây làm Vô Thượng Yêu Chủ của người đến đây tìm ta làm gì?

Đông Phương Trường Minh từ bên trong Lục Đạo Ma Thần bước ra nhìn Lục Áp cười hỏi.

- Trường Minh thúc thúc người đừng trêu chọc con nữa hôm nay con đến đây là có một chuyện muốn hỏi người!!

Lục Áp trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Có chuyện muốn hỏi ta? Có phải là chuyện của phụ thân người không?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thu lại nụ cười nghiêm túc hỏi.

- Đúng vậy! Trường Minh thúc thúc năm xưa phụ thân con cũng bị hại bằng cách giống như người mà hiện tại người lại có thể lần nữa sống lại như vậy không biết phụ thân con có hay không cũng có thể....?

Trên mặt Lục Áp lộ ra vẻ trịnh trọng nói.

- Chuyện này sao? Đương nhiên rồi! Thực lực của phụ thân người năm xưa không thua kém ta là bao hiện tại ta có thể sống lại thì hẳn đương nhiên cũng có thể theo ta đoán trong tương lai không xa nữa hẳn sẽ lần nữa tái hiện trong thiên địa này!!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi nói.

- Thật vậy sao? Như vậy thì không biết thúc thúc phụ thân con sẽ sống lại ở đâu không?

Nghe được lời này trên người mặt Lục Áp hiện lên vẻ mừng như điên hỏi.

- Tiểu tử ngốc. Phụ thân người thân là Yêu Hoàng người cho là hẳn sẽ sống lại ở đâu?

Đông Phương Trường Minh bình thản hỏi ngược lại.

- Yêu Giới. Phụ thân con nhất định sẽ sống lại ở đó!!

Lục Áp lập tức đoán được tuy hiện tại Yêu Giới năm xưa đã biến thành một Đệ Tam Giới ai nghe tên cũng sợ nhưng mà trong lòng của Lục Áp nơi đó vĩnh viễn là nhà của phụ tử bọn họ hiện nay nếu phụ thân muốn sống lại đương nhiên sẽ chọn nơi đó.

- Trường Minh thúc thúc đa tạ người đã cho ta biết những chuyện này, cáo từ rồi!!

Lục Áp chớp tay nhìn Đông Phương Trường Minh kính cẩn kêu lên một tiếng sau đó vung tay lên.

- Ầm!

Chớp mắt trong hư không đã hiện lên một cánh cửa không gian từ đầu bên kia của cánh cửa truyền tới một mùi máu tanh nhàn nhạt đó chính là khí tức độc hữu của Đệ Tam Giới.

Lục Áp cười trên tọa kỵ của bản thân tiêu sái bước vào bên trong rất nhanh đã biến mất vô ảnh vô tung.

Đông Phương Trường Minh đưa mắt nhìn theo hẳn một lúc rồi quay đầu đạp bước về phía ba người Đông Phương Phượng Hoàng, Nạp Lan Nhược

Thủy và Nạp Lan Nhược Yên đang đứng đợi ở phía xa.

- Đại ca đã lâu không gặp rồi!!

Đông Phương Phượng Hoàng thấy vậy vui mừng kêu lên một tiếng sau đó thân thiết ôm lấy hân ta.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh cũng ôm lấy nàng ta.

- Sau khi thức tỉnh ký ức muội không ở Côn Luân Huyền Giới chuyên tâm bế quan khôi phục cảnh giới chạy đến đây tìm ta làm gì?

Một lát sau khi hai bên buông ra chỉ thấy Đông Phương Trường Minh nhìn Đông Phương Phượng Hoàng hỏi.

- Hừ! Ca ca đáng ghét sao huynh lại nói như vậy? Chẳng lẽ là huynh không muốn gặp lại người muội muội như muội hay là sợ muội phá đám cuộc sống hôn nhân mới cưới của huynh và hai vị đại tẩu??

Đông Phương Phượng Hoàng tỏ vẻ giận dữ kêu lên một tiếng.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy trong lúc nhất thời không biết phải nói thế nào hai nàng Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên ở bên cũng bởi vì câu nói của Đông Phương Phượng Hoàng mà ngượng chín cả mặt.

- Ha ha ha... Ca ca gốc muội chỉ đùa với huynh một chút thôi!

Nhìn thấy cảnh đó trên môi Đông Phương Phượng Hoàng đột nhiên xuất hiện một nụ cười quỷ dị hăng giọng kêu lớn một tiếng.

- Tiểu quỷ đáng chết lại dám trêu chọc ta để xem sau này ta trừng trị muội thế nào!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy thì cười mắng một tiếng.

- Được rồi! Bây giờ muội đến tìm ta là có chuyện gì có thể nói rồi chứ?

Tiếp theo hẳn lại chuyển giọng nói.

- Ca ca hôm nay muội đến tìm huynh là bởi vì thám tử một tên thám tử của Côn Luân Huyền Giới vừa mới báo tin cho muội là bảy cái trụ đá thông thiên dưới đáy Đông Hải mấy ngày gần đây liên tục có những chấn động bất thường giống như là sắp vỡ ra vậy đó!!

Đông Phương Phượng Hoàng nhìn Đông Phương Trường Minh nghiêm túc nói.

Côn Luân Huyền Giới tuy xưa nay luôn trong tình trạng phong bế rất ít tiếp xúc bên ngoài nhưng lại nắm rõ từng biến động trong khắp thiên hạ lý do là bởi vì bọn họ có một lực lượng thám tử hùng hậu những thám tử này đa phần đều là những sinh vật ít bị người ta để ý đến như là: ruồi, kiến, chim, cá,... mỗi ngày bọn chúng đều đi khắp nơi thu thập tin tức rồi chuyển tin về cho thượng cấp ở Côn Luân Huyền Giới.

- Bảy cái trụ đá thông thiên bên dưới Đông Hải có phải là nơi phong ấn bọn họ không?

Đông Phương Trường Minh tỏ vẻ nghi hoặc hỏi.

- Đúng vậy! Hiện nay chúng lung lay như vậy muội e rằng bọn họ sắp phá phong cho nên mới đến đây tìm huynh để thương lượng đối sách!!

Đông Phương Phượng Hoàng trầm giọng nói.

- Ủm! Nếu như đúng là bọn họ sắp phá phong thì thật là phiền phức lớn! Chúng ta phải sớm chuẩn bị mới được!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái tỏ vẻ tán đồng.

- Này " bọn họ " mà hai người nói thật ra là ai? Trong bảy cây thông thiên đại trụ ngoài Đông hải đang phong ấn ai mà có thể làm cho hai người lo lắng như vậy?

Nhưng mà đúng lúc hắn đang định nói thêm cái gì với Đông Phương Phương Hoàng thì đột nhiên bên tai lại vang lên tiếng hỏi Nạp Lan Nhược Thủy.

- Ai! Chuyện đến nước này ta cũng không giấu gì hai nàng nữa thật ra trong bảy cái thông thiên đại trụ bên ngoài Đông Hải đang phong ấn bảy tên tuyệt thế hung nhân được gọi là Thái Cổ Thất Quân Chủ bọn họ nguyên là bảy tên Quân Vương tại Đệ Ngũ Giới - Đấu Chiến Thánh Giới mỗi người đều có thực lực tuyệt thế trong trận chiến Nghịch Thiên lần trước Độc Cô Bại Thiên dùng Tàn Phá Thế Giới làm lễ vật mời bọn họ tiến vào Nhân Gian Giới giết chết Hoàng Thiên dưới trướng của Thiên Đạo nhưng sau khi xong việc vì một số nguyên nhân đặc biệt mà Độc Cô Bại Thiên chẳng những không đưa Tàn Phá Thế Giới cho bọn họ như đã hứa mà còn trở mặt thừa lúc bảy người trọng thương phong ấn bọn họ vào bảy cái trụ đá thông thiên bên ngoài Đông Hải hiện nay bọn họ sắp phá phong ta e rằng bọn họ sẽ vì thù hận năm xưa mà ra tay tàn sát chúng sinh ở Nhân Gian để báo thù từ đó gây ra một hồi họa kiếp!!

Đông Phương Trường Minh nhíu mày một chút rồi nói.

- Tê! Lại có chuyện như vậy bây giờ chúng ta phải làm sao đây?

Hai tỷ muội Nạp Lan nghe được đối thủ mà bọn họ sắp phải đối diện là bảy tuyệt thế hung nhân từng giết qua một Thiên thì không nhịn được kinh hãi đồng thời hít sâu một hơi khí lạnh nói.

- Đừng quá lo lắng! Thất Quân Chủ tuy cường đại nhưng cũng không phải không có cách ứng phó

bây giờ ta sẽ đến Đông Hải trước một bước hai nàng hãy lập tức đi đến Đạm Đài Đạo Tràng đem chuyện này cho Mộng Khả Nhi và Đạm Đài Tuyền biết sau đó hãy đến Đông Hải hội hợp với ta!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên nói.

- Ừm!

Hai tỷ muội nghe vậy lập tức gật đầu trong lòng bọn họ đều hiểu sở dĩ Đông Phương Trường Minh muốn mình đi tìm hai người Mộng Khả Nhi và Đạm Đài Tuyền chính là vì tạo nên thể hợp nhất " Tứ Hồn Thiên Nữ " cường đại.

- Phượng Hoàng còn muội hãy đến Quang Minh Giáo Đình ở Tây Phương gọi Quang Minh Thần - Long Bảo Bảo đến dựa vào xem thử xem có thể ngăn chặn quá trình phá phong của bọn chúng hay không!!

Hơi dừng một chút Đông Phương Trường Minh lại quay đầu sang nhìn Đông Phương Phượng Hoàng nói.

- Muội biết rồi!

Đông Phương Phượng Hoàng im lặng gật đầu một cái.

Tiếp theo bốn người lập tức chia ra hành động hóa thành bốn đạo hào quang kích bắn thẳng lên trời.

....

Ở một góc trên Đông Hải mênh mông bát ngát có bảy hòn đảo được xếp

thành một dãy như hình Bắc Đẩu Thất Tinh bên trên đó cây cối xanh um tươi mát ở bất cứ đâu cũng có thể tùy ý thấy được những chồi non đang mọc ra khắp nơi tràn đầy một luồng sinh khí tươi mới khiến cho người ta cảm thấy phi thường dễ chịu. Bảy hòn đảo này được những người thường xuyên đi biển đặt cho cái tên là Thất Tinh Đảo chứng chính là lãnh địa riêng của Phiêu Miểu Phong Thánh Địa một trong các tông phái cổ lão nhất của Đông Phương Tu Luyện Giới

Tương truyền truyền thừa của phái này cực kỳ dài lâu đã được hơn mười vạn năm mà vẫn bất diệt bên trong cường giả vô số có hơn một vạn đệ tử đạt đến cấp Tiên Thần, mấy chục Trưởng lão đạt đến cấp Thần Vương và bảy tên Thái thượng Trưởng lão đạt đến cấp bậc Thần Hoàng thực lực như vậy cho dù là ở Thiên Giới cũng là thế lực thuộc loại đỉnh điểm nhất chứ đừng nói gì tới ở Nhân Gian Giới này.

Nếu như nói Phiêu Miểu Phong muốn thống trị cả Nhân Gian Giới là chuyện dễ như trở bàn tay cũng là chuyện không quá đáng một chút nào. Nhưng mà không hiểu tại sao mỗi một đời Tông chủ của Phiêu Miểu Phong Thánh Địa phảng phất đều là người không có chút dã tâm nào hoàn toàn không có chút ý định gì về việc phát dương quang đại cho Môn phái mà chỉ im lặng sinh hoạt ở trên Thất Tinh Đảo phảng phất như là đang thủ mộ một bí mật cực lớn ở đây vậy nhưng cụ thể đó là bí mật gì thì người ngoài không cách nào biết được bởi vì xưa nay không có ai dám xông thẳng vào bên trong Phiêu Diêu Phong mà ép hỏi.

- Ông ông ông...

Một ngày này sáng sớm khi mà đệ tử của Phiêu Diêu Phong vừa mới thức dậy một số đang giống như ngày thường ở trong động phủ của mình nhắm mắt đả tọa luyện khí một số lại làm chuyện riêng tư của mình thì đột nhiên bên tai lại vang lên tiếng chuông ngân.

Nghe được tiếng động này tất cả bọn họ không có ngoại lệ đều dừng việc đang làm lại ngẩng đầu nhìn lên trời sau đó đồng thời hóa thành từng đạo hào bay nhanh về phía hòn đảo chính ngay cả Trưởng lão và Tông chủ cũng không ngoại lệ.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 197: Thất Tinh Kiểm Trộn

Trong chớp mắt mấy vạn đệ tử của Phiêu Diêu Phong đã tập hợp ở quảng trường trên hòn đảo chính trước mặt bọn họ chính là Tông chủ và Thái thượng Đại Trưởng lão của Phiêu Diêu Phong.

- Tham kiến Tông chủ, tham kiến Thái thượng Đại Trưởng lão!

Vừa nhìn thấy bọn họ tất cả đệ tử của Phiêu Diêu Phong lập tức quỳ xuống mặt đất cung kính kêu lên một tiếng.

- Tất cả đứng dậy đi!

Tông chủ Phiêu Diêu Phong - Thần Long hơi gật đầu một cái rồi phất tay nói.

- Ngày hôm nay bọn ta gọi các người đến đây là muốn báo cho các người một chuyện đó là tám người chúng ta quyết định giải tán Phiêu Diêu Phong Thánh Địa từ ngày hôm nay các người muốn đi đâu thì cứ đi không cần ở lại đây nữa!!

Đợi sau khi tất cả đứng dậy ông ta lại tiếp tục mở miệng nói ra một câu kinh người.

- Cái gì?

- Phiêu Diêu Phong từ nay giải tán?

- Sao lại như vậy được?

- Tông chủ người đang nói đùa có phải không? Sao lại có chuyện như vậy được??

....

Nghe được lời đó tất cả đệ tử Phiêu Diêu Phong liền nháo nhào cả lên không ít người trong số bọn họ từ khi còn rất nhỏ đã lớn lên trên bảy hòn Thất Tinh Đảo này từ lâu đã xem nơi đây là nhà của mình hiện nay nghe Tông chủ nói vậy thật sự giống như những đứa trẻ đột nhiên bị " phụ huynh " của mình đuổi ra khỏi nhà vậy!!

- Các người ồn ào cái gì? Mau im lặng hết cho ta!!

Thái thượng Đại Trưởng lão của Phiêu Diêu Phong - Bạch Hoa là một mỹ phụ khoảng bốn năm mươi tuổi thấy vậy trầm giọng quát lớn một tiếng.

Bình thường bà ta có uy nghiêm rất lớn trong Phiêu Diêu Phong cho nên bà ta vừa lên tiếng tất cả đệ tử lập tức không dám nói gì nữa đều im lặng trở lại.

- Sư phụ con tin rằng người và Tông chủ làm vậy nhất định là có nỗi khổ tâm có đúng không? Nếu thật là như vậy xin người hãy nói cho chúng con biết nói không chừng chúng ta nhiều người có thể nghĩ ra cách giải quyết thì sao?

Đúng lúc này đột nhiên từ trong đám đệ tử của Phiêu Diêu Phong lại có một thiếu nữ thân mặc hoa bào gương mặt tựa như ngọc bước ra nói, nàng ta tên Long Vũ chính là đệ tử nhập thất của Bạch Hoa tuy chỉ mới nhập môn khoảng mấy năm nay nhưng lại được sư phụ hết lòng yêu thương.

- Đúng đó!

- Có chuyện gì hai người mau nói ra đi!

- Ủm!

Những đệ tử Phiêu Diêu Phong khác lập tức phụ họa.

- Ai! Chuyện đến nước này ta cũng không giống các người nữa sở dĩ chúng ta quyết định giải tán Phiêu Diêu Phong này là bởi vì những ngày gần đây bảy cây thông thiên đại trụ dưới đáy Đông Hải có những chấn động bất thường!!

Hai người Thần Long, Bạch Hoa quay đầu nhìn nhau một chút rồi đồng thời lên tiếng nói.

Từ lâu các đệ tử của Phiêu Diêu Phong đều biết chuyện ở dưới gần khu vực Thất Tinh Đảo của mình có bảy cái cột đá thông thiên tồn tại nhưng mà bọn họ đều chỉ coi chúng là cổ vật thời xưa lưu lại không có giá trị gì cho nên không quan tâm đến hiện nay lại nghe thấy vì nó mà bản thân phải di tản đi thì mỗi người đều hết sức kinh ngạc.

- Đại Trưởng lão bảy cây thông thiên trụ đó chấn động thì có liên quan gì đến chúng ta chứ? Tại sao chúng ta phải vì chúng mà giải tán chứ??

Một người trong đó không nhịn được lên tiếng hỏi.

- Chuyện này phải kể từ hơn mấy chục vạn năm trước lúc đó không biết đột nhiên lại có bảy tên hung nhân tuyệt thế xuất hiện bọn họ không chỉ thực lực cao cường mỗi người đều đã đạt đến cảnh giới Thiên Cấp trong truyền thuyết mà còn hung tính mười phần muốn đem ức vạn sinh linh ở Nhân Gian Giới chúng ta đồ sát sạch sẽ, cũng may là bọn chúng chưa kịp ra tay thì đã bị một vị cường nhân ngăn lại. Sau một phen ác chiến cuối cùng vị cường nhân đó cuối cùng cũng đã thành công phong ấn bảy tên tuyệt thế hung nhân đó vào trong bảy cái trụ thông thiên trấn áp ở dưới Đông Hải nhưng mà ngài ấy vẫn chưa yên tâm lo lắng sau khi mình rời đi bảy tên hung nhân sẽ có thể dựa

vào thực lực của mình mà có thể phá giải phong ấn cho nên đã tìm tới ta, Đại Trưởng lão của các người còn có sáu Thái thượng Trưởng lão khác. Lúc đó chúng ta còn chưa có thực lực như ngày hôm nay mà chỉ là một trong vô số Tán tu sinh sống trên Đông hải này có thể nói loại người như chúng ta trong mắt vị đại nhân đó không khác gì con sâu cái kiến nhưng mà ngài ấy chẳng những không khinh thường chúng ta xuất thân thấp kém mà còn thu chúng ta làm ký danh đệ tử tận tâm truyền dạy những môn tuyệt học cường đại cho chúng ta để chúng ta có thể trong thời gian ngắn liên tiếp đột phá thành Thần Hoàng cấp cường giả!

Thần Long trầm giọng kể lại khi nhắc đến " vị đại nhân đó " trên mặt ông ấy xuất hiện vẻ kích động khó có thể che dấu được vẻ kích động giống như đang nhớ lại kỷ niệm vui vẻ nhất trong đời mình vậy!!

- Chuyện sau đó chắc các người cũng đoán ra rồi tám người chúng ta vì đền đáp ân nghĩa của sư phụ cho nên đã tự nguyện lập ra Phiêu Diêu Phong này thay ngài ấy ở lại đây canh giữ bảy cái trụ đá thông thiên dưới đáy biển!

Bạch Hoa ở bên cạnh cũng lên tiếng nói.

- Đến ngày hôm nay bảy cái trụ đá đột nhiên lại xuất hiện dị động chắc rằng là điềm báo bảy tên hung nhân kia sắp phá phong mà ra tám người đã thương lượng qua chúng ta thân là đệ tử của sư phụ được người dạy dỗ không thể làm nhục sứ mệnh mà người đã giao phó đương nhiên phải có trách nhiệm ở lại đây ngăn cản bảy tên hung nhân đó đến hơi thở cuối cùng nhưng mà các người thì lại khác các người là còn rất trẻ hoàn toàn không biết gì về chuyện của bọn ta đến Phiêu Diêu Phong này đa phần chỉ để bá sư học nghệ tự nhiên không thể ở lại chịu chết cùng với những Lão bất tử chúng ta cho nên chúng ta quyết định giải tán Phiêu Diêu Phong để cho các người tự do có hiếu chưa hả?

Hơi dừng một chút bà ta lại tiếp tục.

- Vâng!

Chúng đệ tử của Phiêu Diêu Phong vô cùng cảm động đồng thanh kêu lên một tiếng.

- Nếu đã hiểu rồi tại sao còn chưa chịu rời đi. Chẳng lẽ muốn hai cái thân già chúng ta tiễn các người à?

Bạch Hoa trầm giọng quát lên.

- Vâng!

Nghe được lời đó cho dù trong lòng phi thường không muốn nhưng chúng đệ tử của Phiêu Diêu Phong cũng không còn cách nào khác ngoại trừ tuân mệnh mỗi người tự chọn cho bản thân một phương hướng mà rời đi. Nhưng trong lòng tất cả đều âm thầm cầu nguyện hy vọng ông trời có mắt mà cho bọn họ có thể trở lại mảnh đất này một lần nữa là sư huynh đệ của nhau!!

- Sư huynh chúng ta cũng đến lúc đi rồi!

Sau một lát khi tất cả đã đi hết chỉ thấy Bạch Hoa nhìn Thần Long trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Ủm!

Thần Long nghe vậy gật đầu một cái sau đó hai người hóa thành hai đạo hào quang kích bắn về phía chỗ phong ấn bảy cái trụ đá thông thiên.

Ở mảnh hải đảo đã có sẵn sáu đạo thân ảnh chờ đợi từ lâu mỗi người trong đó thành linh đều là Thần Hoàng cấp cường giả lại ăn mặc trang phục giống như là Thần Long và Bạch Hoa không cần hỏi cũng biết bọn họ chính là sáu Thái thượng Trưởng lão còn lại của Phiêu Diêu Phong.

- Sư huynh, sư tỷ các người trở về rồi mọi chuyện an bài như thế nào rồi?

Một người trong đó nhìn thấy hai người bay đến thì lên tiếng hỏi.

- Lão tam yên tâm đi! Tất cả đã được bọn ta giải quyết ổn thỏa còn tình hình ở nơi này thế nào bảy cái trụ đá phong ấn đó thế nào rồi?

Thần Long trầm giọng nói một tiếng rồi hỏi ngược lại.

- Vừa rồi Lão Tứ đã có xuống dưới xem bảy cây trụ đó ngày càng chấn động mãnh liệt rồi xem ra không bao lâu nữa bảy tên Hung Thần kia sắp phải phá phong rồi!!

Người được gọi là Lão Tam trầm giọng nói.

- Ủm! Như vậy chúng ta đừng phí thời gian nữa mau chóng bố trận thôi giá nào cũng không thể để cho bọn họ thuận lợi phá phong!!

Thần Long nghe vậy trầm giọng nói.

- Được!

Sáu kia nghe vậy trịnh trọng kêu lên một tiếng sau đó dưới sự dẫn dắt của Bạch Hoa bọn họ lấy Thần Long làm trung tâm chia ra mà đứng theo vị trí đối ứng với Bắc Đẩu Thất Tinh.

- Thất Tinh Lực - Hàng!

Bảy người đồng thanh quát lên một tiếng.

- Âm!

Trong chớp mắt chỉ thấy bảy đạo tinh lực từ sâu bên trong tinh không phá không bắn vào trong cơ thể bảy người khiến cho lực lượng của bọn họ âm âm bạo tăng.

- Âm!

Nước biển xung quanh đều bị lực lượng đó làm cho tan biến nhất thời tạo thành tạo thành một cái hố to ngay giữa mặt biển mênh mông. Ở trung tâm của cái hố to chính là bảy ngọn thần sơn được khắc theo hình dáng bảy loại binh khí: Thương, Dao, Kích, Kiếm, Quạt, Tiên, Phủ.

- Âm ầm ầm.....

Lúc này ở bên trong mỗi cái trụ đá đều có thể thấy được một đạo thân ảnh không ngừng trùng kích về phía trước như là muốn phá trụ chui ra ngoài bọn họ đương nhiên chính là Thái Cổ Thất Quân Chủ đã bị Độc Cô Bại Thiên phong ấn ở đây.

- Yêu nghiệt đừng hòng phá phong! Thất Tinh Kiếm Trận đi!!

Thần Long thấy vậy quát lên một tiếng dưới sự điều khiển của ông ta bảy người còn lại đang bị tinh lực bao phủ đã hóa thành bảy thanh thần kiếm phát ra hào quang chói mắt ầm ầm phóng xuống chỗ bảy cái trụ đá.

- Âm!

Dưới uy lực của Thất Tinh Kiếm Trận trong lúc nhất thời lực lượng trùng kích bên trong bảy cái trụ đá thông thiên đã yếu đi rất nhiều.

- Tốt lắm!

Thần Long thấy vậy kích động kêu lên một tiếng.

- Âm ầm ầm ầm ầm.....

Nhưng mà ông ta còn chưa kịp vui mừng được bao lâu thì lực lượng trùng kích trong bảy cái trụ đá đã lần nữa gia tăng lên đến mức hung mãnh hơn so với trước đây gấp nhiều lần điên cuồng tàn phá Thất Tinh Kiếm Trận.

- Tiểu quỷ dám ngăn cản bọn ta phá người muốn chết sao?

Đồng thời lúc này bên tay Thần Long cũng vang lên một giọng nói lạnh như băng làm người ta sởn gai ốc.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 198: Đấu Thất Quân Chủ (1)

- Yêu nghiệt đừng mơ tưởng, Thất Kiếm Hợp Nhất!

Thần Long cao giọng quát lớn một tiếng.

- Âm!

Bảy thanh Thất Tinh Kiếm lập tức hợp nhất hóa thành một thanh thần kiếm bảy màu âm âm ép xuống lần nữa ngăn chặn lực lượng trùng kích từ bên trong bảy cái trụ đá thông thiên bên dưới.

- Hừ! Các người không những có thể điều động tinh lực dùng người hóa kiếm mà còn có thể để cho thất kiếm hợp nhất gia tăng uy lực lên một tầng cao mới loại trận pháp như thế này vào thời đại của chúng ta cũng rất ít có xem ra trong thời gian chúng ta bị phong ấn ở đây ở bên ngoài đã có thêm không ít thứ thú vị!

Đạo thân ảnh ở trong trụ đá có hình dáng giống như một thanh trường kích nhìn thấy cảnh đó thì tỏ ra hơi kinh ngạc.

- Nhưng mà uy lực trận pháp có lớn hơn nữa cũng tuyệt đối không thể ngăn cản được Thất Quân Chủ bọn ta phá phong đâu!!

Nhưng mà rất nhanh vẻ kinh ngạc trên mặt hắn đã chuyển thành một nụ cười lạnh nói.

- Âm!

Thần Long nghe vậy không nói một lời nào chuyên tâm điều khiển thanh trường kiếm thất thải trường kiếm trấn áp bảy cây trụ đá thông.

Mà Thất Quân Chủ ở bên trong cũng gia tăng lực lượng trùng kích để nhanh chóng phá phong thoát ra ngoài.

...

Trong lúc hai bên đang giằng co thì ở cách đó khoảng hơn trăm dặm đang có một đám người gấp rút bay đi bọn họ chính là một trong số những đệ tử vừa rời khỏi Phiêu Diêu Phong Thánh Địa người dẫn đầu trong đó chính là Long Vũ.

- Dừng lại!

Lúc này đột nhiên nàng ta lại kêu lên một tiếng sau đó dừng lại giữa không trung.

- Long Vũ muội làm gì vậy? Tại sao lại dừng lại??

Một người thiếu nữ ở phía sau của Long Vũ thấy vậy nghi hoặc hỏi.

- Nguyên Lệ sư tỉ muội phát hiện ra phía trước có một đám người đang tiến thẳng về phía này nhìn bộ dáng hình như muốn đến hải vực của Thất Tinh Đảo bây giờ ở đó đang xảy ra đại biến chúng ta có cần tiến đến cảnh báo cho bọn họ một tiếng hay không?

Long Vũ trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Cảnh cáo cho bọn họ? Long Vũ bây giờ chúng ta đang chạy nạn đó, muội còn có tâm trạng làm chuyện không đâu đó hay sao??

Nguyên Lệ kinh ngạc nói.

- Chuyện không đâu? Nguyên Lệ chẳng lẽ tử đã quên lời sư phụ trước đây đã dạy dỗ chúng ta sao? Ngài ấy có nói: " Làm người phải biết giúp thiện trừ ác, tuyệt đối không thể làm việc trái với lương tâm. " cho dù bây giờ chúng ta đúng là đang chạy nạn nhưng vẫn chưa đến mức nguy hiểm sao có thể nhìn thấy người khác đi vào đường chết mà không giúp chứ? Huống chi đây chỉ một lời nhắc nhở sẽ không mất quá nhiều thời gian đâu.

Long Vũ lên tiếng khuyên nhủ.

- Đúng đó! Nguyên Lệ sư tử sẽ không mất quá nhiều thời gian đâu!

- Ủ!

- Sư tử cho phép Long Vũ sư tử đi đi!

Những người khác cũng lên tiếng nói.

Điểm khác nhau lớn nhất của đệ tử Phiêu Diêu Phong với các Tu Luyện Giả bên ngoài không phải là tu vi của bọn họ mà chính là suy nghĩ trong lòng.

Đối với những Tu Luyện Giả bên ngoài do thường phải sống dưới ánh đao bóng kiếm lúc nào cũng có thể mất đi tính mạng chuyện quan trọng nhất chính là lợi ích cùng với tính mạng của bản thân vì hai thứ đó bọn họ có thể làm bất kỳ chuyện gì cho dù đó là chuyện tàn hại đồng môn hay sư đồ trở mặt với nhau thì cũng vậy.

Nhưng đệ tử của Phiêu Diêu Phong thì lại khác từ nhỏ bọn họ đã lớn lên trên Thất Tinh Đảo tách biệt với bên ngoài lại được các Trưởng bối trong Tông môn dạy dỗ cẩn thận cho nên ít nhiều vẫn giữ được tấm lòng ngay thẳng của bản thân chưa bị hoàn cảnh khốc liệt bên ngoài làm cho thay đổi.

- Được rồi! Nếu mọi người đã đồng lòng như vậy thì ta cũng không một

mình làm người xấu nữa Long Vũ chúng ta nhanh chóng đi thôi rồi còn lên đường nữa!!

Nghiên Lệ thấy vậy nhú mày suy nghĩ một chút rồi trầm giọng nói.

- Được! Mọii biết rồi!!

Nghe được những lời này Long Vũ mỉm cười một cái sau đó tất cả đồng thời hóa thành một đạo hào quang bay đi.

Không bao lâu sau trước mặt bọn họ đã xuất hiện một nhóm bốn người đi cùng nhau: một thanh niên bạch y bạch phát, một thiếu nữ thân mặc váy đỏ rực rỡ, một kim giáp thanh niên giáp trụ sáng loáng cùng với một nữ tử bạch y hoa lệ!

- Các vị xin dừng lại!

Long Vũ đảo mắt nhìn qua bọn họ một lần rồi cất giọng kêu lên một tiếng.

- Người là ai?

Người thanh niên bạch y dẫn đầu nghe vậy dừng lại nhìn Long Vũ hỏi. "

-Tiểu nữ Long Vũ đệ tử của Phiêu Diêu Phong gặp qua các vị Xin hỏi các vị có phải đang muốn đi đến hải vực Thất Tinh Đảo hay không?

Long Vũ trầm giọng hỏi.

- Đúng vậy! Có chuyện gì không?

Người thanh niên bạch y gật đầu một cái rồi lại hỏi.

- Tiểu nữ khuyên các vị bây giờ tốt nhất nên quay trở về nơi ở của mình đi không nên đi tiếp nữa bởi vì hiện tại xung quanh Thất Tinh Đảo đang xảy ra

đại biến nếu đi tiếp sẽ rất nguy hiểm ta và các sư huynh muội cũng vừa được lệnh di tản của Tông chủ và Thái thượng Đại Trưởng lão bây giờ đang trên di tản khỏi đây!!

Trên mặt Long Vũ lộ ra vẻ chân thành lên tiếng khuyên nhủ.

- Người nói bây giờ khu vực hải vực đang xảy ra đại biến có phải là liên quan đến bảy cái trụ đá thông thiên được phong ấn dưới đáy biển hay không?

Bốn người kia nghe vậy đưa mắt trao đổi với nhau sau đó kim giáp thiếu niên lớn tiếng hỏi.

- Tại sao các vị lại biết ở khu vực dưới đáy biển của hải vực Thất Tinh Đảo có bảy cái trụ đá thông thiên chứ?

Long Vũ nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Những người ở phía sau nàng cũng vô cùng nghi hoặc chuyện của bảy cái trụ đá thông thiên sư huynh muội bọn họ rõ ràng cũng chỉ là mới vừa nghe Tông chủ đề cập qua lần đầu tại sao bốn người lạ mặt này lại biết được kia chứ??

- Các người đừng quan tâm nhiều, chỉ cần trả lời câu hỏi của bọn ta là được??

Nữ tử váy đỏ lạnh giọng quát lên một tiếng.

- Vâng tiền bối! Chuyện hải vực xung quanh Thất Tinh Đảo đại biến đúng là do bảy cái trụ đá phong ấn dưới đáy biển gây nên bây giờ Tông chủ và bảy vị Thái thượng Trưởng lão của chúng ta đang ở đó bài bố Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Trận để trấn áp chúng lại!!

Long Vũ không dám chậm trễ chút nào lập tức đem hết sự tình kể lại cho

nữ tử váy đỏ nghe.

- Ca ca ta có nghe thám tử nói qua Tông chủ và bảy tên Thái thượng Trưởng lão của Phiêu Diêu Phong đều là Thần Hoàng đỉnh phong cao thủ dựa vào sức của bọn họ có thể ngăn cản Thất Quân Chủ phá phong hay không?

Sau khi nghe Long Vũ nói xong Đông Phương Phượng Hoàng nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Đương nhiên là không! Nhưng mà ta nghe vị cô nương này nói qua tám người bọn họ đang bày bố Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Trận trận pháp này có thể điều động được tinh lực của Bắc Đẩu Thất Tinh mà dùng dựa vào uy lực nó có lẽ sẽ kiên trì được một thời gian bây giờ chúng ta tăng tốc chạy tới nói không chừng có thể giải quyết được mối họa Thất Quân Chủ trước khi nó bắt đầu!!

Đông Phương Trường Minh ngẫm nghĩ một lúc rồi nói.

- Ủm!

Đông Phương Phượng Hoàng và Long Bảo Bảo nghe vậy cùng gật đầu một cái.

- Đợi đã!

Nhưng mà đúng lúc ba người chuẩn bị lên đường thì đột nhiên Tứ Hồn Thiên Nữ do bốn người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên, Thần Cơ, Đạm Đài Tuyền hợp thành lại kêu lên một tiếng.

- Bây giờ thời gian của chúng ta rất gấp người còn chần chừ cái gì nữa chứ?

Đông Phương Phượng Hoàng nghe vậy mắt kiên nhẫn kêu lên một tiếng.

- Vút!

Tứ Hồn Thiên Nữ không để ý chút nào tới câu hỏi nàng ta im lặng đưa tay lên bắn ra một đạo chỉ mang vào trán của Long Vũ.

Trong chớp mắt chỉ thấy hai mắt Long Vũ trống rỗng trên gương mặt xinh đẹp xuất hiện đủ loại biến hóa kỳ dị lúc thì vui mừng, lúc thì đau buồn, lúc thì lại mờ mịt.

Ba người Đông Phương Trường Minh nhìn thấy cảnh đó thì nhú mày lại bởi vì bọn họ có thể nhận ra đó là dấu hiệu thức tỉnh ký ức kiếp trước.

- Không ngờ Tứ Tuyệt Thiên Nữ lại phát ra lực lượng giúp tiêu cô nương đó đánh thức ký ức kiếp trước xem ra nàng ta rất có thể cũng là một hồn của Thất Tuyệt Thiên Nữ chuyển thế rồi!!

Long Bảo Bảo âm thầm nói.

- Ủm! Không ngờ lần này chúng ta đến đây lại vô tình gặp được một hồn của Thất Tuyệt Thiên Nữ bất quá cũng tốt như vậy thì chúng ta đối phó với Thất Quân Chủ lại có thể có thêm một phần lực lượng rồi!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Ca ca nói đúng!

Đông Phương Phượng Hoàng gật đầu tán thành.

- Sư tỷ muội không sao! Tỷ dẫn mọi người rời đi trước đi chút nữa muội sẽ đến vị trí đã định trước hội hợp với mọi người!!

Sau một lát chỉ thấy Long Vũ đưa tay xoa lên trán mình một lúc rồi lại

nhìn Nghiên Lệ nói.

- Ừm!

Nghe thấy tiểu sư muội của mình nói muốn ở lại với bốn cường giả thần bí này Nghiên Lệ vốn muốn lên tiếng ngăn cản nhưng trong ánh mắt lúc này của Long Vũ như ẩn chứa một luồng ma lực kỳ dị khiến cho nàng ta không cách nào mở miệng chỉ có thể im lặng gật đầu một cái sau đó dẫn theo tất cả môn nhân của Phiêu Diêu Phong phía sau rời đi.

- Những gì trong đầu ta đều là thật? Ta thật sự là một hồn của Thất Tuyệt Thiên Nữ chuyển thế là một phần của người??

Đợi sau khi tất cả đã đi xa Long Vũ mới nhìn Tứ Hồn Thiên Nữ ở trên không nghi hoặc hỏi.

- Ta đã giúp người mở ký ức còn có thể là giả hay sao?

Tứ Hồn Thiên Nữ nghe vậy cười nói.

- Ta biết trong lòng người bây giờ rất muốn trở lại cứu vị sư phụ đó của người nếu muốn làm vậy người phải hợp làm một với ta mới có khả năng thành công. Người có đồng ý không??

Hơi dừng một chút nàng ta lại tiếp tục.

- Được!

Long Vũ nghe vậy không chút do dự gật đầu đồng ý sau đó bay lên đứng ngang với Tứ Hồn Thiên Nữ qua sổ ký ức vừa mới thức tỉnh trong đầu nàng ta đã biết nếu thật sự muốn cứu sư phụ của mình thì quả thật chỉ có hợp thể với người trước mắt mới có cơ hội thành công.

- Ầm!

Trong chớp mắt khi bọn họ hợp thể khí thể trên người Tứ Hồn... à không bây giờ phải gọi nàng ta là Ngũ Hồn Thiên Nữ âm âm bạo tăng.

- A!

Tiếp theo chỉ nghe nàng ta hét vang một tiếng sau đó phá không lao thẳng tới chỗ hải vực Thất Tinh Đảo ba người Đông Phương Trường Minh cũng lập tức đuổi theo.

- Âm âm âm....

Bốn người đều dùng hết tốc độ mà đi nhưng mà khi bọn họ sắp đến được đích thì đột nhiên bên tai lại vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa.

Nhìn kỹ lại thì đã thấy lúc này Thần Long và thất thải kiếm mang do Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Trận hợp lại mà thành đã bị lực lượng trùng kích do Thất Quân Chủ đánh văng ra xa bảy cây trụ đá thông thiên mất đi trở lực lập tức âm âm nổ tung.

Thái Cổ Thất Quân Chủ sau mấy ngàn vạn năm bị giam cầm cuối cùng đã.. lần nữa có lại tự do!

- Đáng chết! Vẫn là đến chậm một bước rồi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy tức giận kêu lên

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 199: Đấu Thất Quân Chủ (2)

- Ha ha ha... Tự do! Chúng ta cuối cùng cũng tự do rồi!!

- Sau mấy chục vạn năm cuối cùng Thái Cổ Thất Chủ cũng đã tái hiện trong thiên địa rồi!!

- Ma Chủ, Độc Cô Bại Thiên hai tên khốn kiếp các người đang ở đâu! Mau ra đây gặp bọn ta!!

- Nếu bọn người không ra đừng trách bọn ta đồ sạch cả Nhân Gian Giới!

- Đúng đó!

- Nếu các người không ra bọn ta sẽ giết sạch cả Nhân Gian Giới!

Sau khi thoát khỏi phong ấn chỉ nghe Thái Cổ Thất Quân Chủ điên cuồng gầm thét phát tiết nổi uất hận trong lòng mình.

- Ầm!

Những tiếng la hét của bọn chúng khiến cho không gian ầm ầm chấn động thiên địa trong lúc nhất thời trở nên ảm đạm vô hoa.

- Ca ca không ngờ bảy tên quái vật này bị giam mấy chục vạn năm vẫn còn có thể giữ được thực lực như vậy xem ra chúng ta muốn ngăn cản bọn họ lại có chút khó làm a!

Đông Phương Phượng Hoàng đứng ở phía xa nhìn thấy cảnh đó thì nhíu

mày nói.

- Dù khó đến đâu cũng phải làm không thể để bọn chúng tự tung tự tác được!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó hóa thành một đạo tàn ảnh biến mất.

Một giây sau hắn lại xuất hiện trước mặt Tuyệt Đại Quân Vương - Sở Tương Ngọc.

- Người... người... người là Tà Đế không phải người đã chết rồi hay sao? Sao lại xuất hiện ở đây??

Sở Tương Ngọc nhìn thấy Đông Phương Trường Minh thì kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Chuyện mà ta làm sao sống lại không liên quan đến người. Ngược lại là bảy tên các người lập tức rời khỏi Nhân Gian trở về Đệ Ngũ Giới cho ta nếu không đừng trách ta không khách sáo!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Không khách sáo với chúng ta? Tà Đế người đừng làm cho ta buồn cười tuy không biết người thật ra là dùng phương pháp nào để sống lại nhưng mà ta có thể cảm nhận được lúc này thực lực của người chỉ mới khôi phục sáu bảy phần so với trước kia chỉ dựa vào nó mà muốn ép bảy người chúng ta rút đi đúng là mơ tưởng hão huyền!!

Sở Tương Ngọc nghe vậy khinh thường cười nói.

- Cho dù là người có thêm bọn chúng trợ giúp cũng giống như vậy!

Hơi dừng lại một chút hắn lại nhìn sang Đông Phương Phượng Hoàng,

Ngũ Hồn Thiên Nữ cùng với Long Bảo Bảo mà tiếp tục.

Nghe được lời đó ba người đều nhướn mày tỏ ý tức giận lại không cách nào phản bác được khẩu khí của Sở Tương Ngọc tuy là rất lớn nhưng hẳn đúng là có tư cách nói như vậy bởi vì tuy đều là Thiên Cấp nhưng luận thực lực thì bọn họ chưa thể sánh bằng Thất Quân Chủ ít nhất bọn họ chưa từng dám giết chết một "Thiên" chân chính. (Thất Tuyệt Thiên Nữ tuy từng giết Thanh Thiên một lần nhưng chỉ là hóa thân thực lực không thể so sánh với bản thể còn hai người Long Bảo Bảo và Đông Phương Phượng Hoàng năm xưa đều vẫn lạc dưới tay hóa thân của Thanh Thiên và Hắc Thủ Quảng Nguyên)

- Ầm!

Đột nhiên lúc này trong hư không lại vang lên một tiếng nổ to khi tất cả cùng quay đầu lại nhìn thì chỉ thấy một người thanh niên thân mặc hắc bào rộng thùng thình dung mạo tà mị từ trong hư không bước ra ngoài hẳn không phải ai xa lạ mà chính là Đỗ Hạo đã từng có duyên gặp mặt hai lần với Đông Phương Trường Minh.

Nhưng vào lúc này ở tại nơi đây trong mắt tất cả mọi người hẳn dường như lại có một thân phận khác.

- Minh Hà Lão Tổ lão bất tử nhà ngươi còn chưa chết hay sao?

Chỉ nghe Cái Thế Quân Vương - Hắc Khởi căn rằng nghiêng lợi kêu lên một tiếng.

- Ha ha... Hắc Khởi xem ra tên tiểu tử bị phong ấn mười mấy vạn năm đầu óc cũng trở nên hỏng rồi chẳng lẽ ngươi đã quên câu nói thành danh của ta Huyết Hải còn chưa khô Minh Hà làm sao có thể chết chứ??

Đỗ Hạo... à không là Minh Hà Lão Tổ nhìn Hắc Khởi cười nói.

- Khốn kiếp! Minh Hà người vừa nói cái gì?

Hắc Khởi nghe vậy tức giận quát lớn một tiếng hắc lúc trước vốn đã có xích mích với Minh Hà Lão Tổ bây giờ lại nghe đối phương buông lời trêu chọc với tính khí của hắc làm sao có thể nhẫn nhịn được lập tức muốn động thủ.

- Lão Nhị đệ hãy bình tĩnh lại để ta nói chuyện với hắc trước!

Nhưng mà Hắc Khởi còn chưa kịp động thủ thì đã bị đại ca của hắc ngăn lại.

- Minh Hà ngày hôm nay sao người lại đến đây?

Sở Tương Ngọc nhìn Minh Hà Lão Tổ quát lớn một tiếng.

- Ai! Thật sự thì ta cũng không muốn đến đây nhưng mà bất đắc dĩ là chỗ ở của thân nhân kiếp này của ta lại nằm ngay lối vào của Đệ Ngũ Giới nếu để các người tùy ý làm bừa thì chắc chắn bọn họ sẽ bị các người huyết tể để mở ra Giới Môn!!

Minh Hà Lão Tổ thở dài một tiếng nói.

- Chỗ ở của thân nhân của người nằm ở cửa vào của Đệ Ngũ Giới, người sợ bọn họ bị chúng ta dùng huyết tể để mở ra Giới Môn như vậy thì chỉ cần di dời bọn họ đi chỗ khác không phải được rồi sao? Ta tin rằng với thần thông của người muốn làm chuyện đó không phải là khó!!

Sở Tương Ngọc nghe vậy lên tiếng nói.

- Ban đầu ta cũng muốn làm như vậy nhưng mà những thân nhân đó của ta lại nói cái gì nơi này đã ở hơn vạn năm không nở dọn đi, ta cũng không thể không thể ép bọn họ cho nên chỉ có thể tới đây khuyên người tìm đến đây

muốn khuyên các người tìm đường khác mà đi thôi!!

Minh Hà Lão Tổ cảm khái nói.

- Minh Hà người có biết mình đang nói gì không? Thực lực của người lúc này cũng giống như Tà Đế đều chưa hồi phục đến đỉnh phong còn có tư cách chỉ huy bọn ta hay sao?

Sở Tương Ngọc nghe vậy hừ nhẹ một tiếng nói đừng thấy hãnh khách khí với Minh Hà Lão Tổ mà tưởng lầm thật ra trong lòng hãnh Minh Hà cũng giống như đám người Đông Phương Trường Minh đều không có tư cách ngăn cản con đường của huynh đệ bọn họ hay ít nhất lúc này là như vậy!!

- Là ai ở đó? Mau xuất hiện đi đừng giấu đầu lòi đuôi nữa!

Đột nhiên hãnh lại ngẩng đầu nhìn lên trời quát lớn một tiếng.

- Ầm!

Lời vừa dứt trên bầu trời lại xuất hiện một đạo bạch quang phá không bay tới trong chớp mắt trước mặt Đông Phương Trường Minh lại xuất hiện một thân ảnh mặc tăng bào màu trắng toàn thân chìm trong Phật quang khiến người ta không thể nhìn rõ mặt mũi nhưng có thể khẳng định đây cũng là một Thiên Cấp cường giả không thua kém những người có mặt một chút nào.

- Tiếp Dẫn huynh là người sao? Huynh cũng sống lại rồi sao?

Quang Minh Thần - Long Bảo Bảo nhìn thấy hãnh thì kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Chính là ta Quang Minh hiền đệ đã lâu không gặp rồi, ngày hôm nay ta đến đây giúp cho mọi người một tay cùng đối phó với cường địch đây!!

Bạch bào tăng nhân gật đầu nói.

- Vậy sao? Thật quá tốt huynh đệ chúng ta đã lâu không cùng kề vai sát cánh cánh tác chiến rồi!

Long Bảo Bảo nghe vậy vui mừng kêu lên một tiếng nhớ lại năm xưa khi hần đang sáng lập Quang Minh Giáo Đình ở Tây Phương Thiên Giới thì ở Đông Phương Thiên Giới cũng có một tăng nhân dựa vào học thuật hiểu biết của mình sáng lập ra Phật Giáo hiệu xưng A Di Đà Phật người đó chính là bạch bào tăng nhân trước mắt Tiếp Dẫn chính là tục danh của hần.

Lúc đó Long Bảo Bảo ở Phương Tây nghe thấy Phương Đông xuất hiện một Tông phái giống như Quang Minh Giáo Đình thì đã chạy đến khiêu chiến với A Di Đà Phật sau một trận ác chiến không ngờ hai người đã kết thành chí hữu thâm giao mối quan hệ này kéo dài cho đến khi hai người song song vẫn lạc mới tạm thời kết thúc.

- Phù!

Ở một bên hai người Đông Phương Phượng Hoàng và Ngũ Hồn Thiên Nữ hơi hơi thở nhẹ một tiếng ban đầu hai người rất lo lắng về chênh lệch lực lượng giữa mình và Thất Quân Chủ nhưng nhìn thấy Minh Hà Lão Tổ và A Di Đà Phật lần lượt đến chi viện thì trong lòng đã phần nào yên tâm lại.

Còn Đông Phương Trường Minh thì lại nhú mày lại hần làm vậy không phải vì lo lắng mà là vì hần phát hiện Tiếp Dẫn vừa xuất hiện không ngờ lại cho bản thân một cảm giác như đã từng quen biết nhưng lại không thể nhớ là đã từng gặp hần ở đâu.

.....

Cùng lúc này ở Thiên Giới trên Thần Gia Nguyệt Lượng.

Trong một gian đại điện Thần Tứ Tổ và Thần Ngũ Tổ đang thông qua một

cái Tông Thiên Kính quan sát tình hình trên Đông Hải.

- Đại ca không ngờ chỉ trong một thời gian ngắn mà trong thiên hạ lại có nhiều biến hóa như vậy trước tiên là Ma Chủ và Độc Cô Bại Thiên xuất hiện " mời " hầu hết Thiên Cấp cường giả vào trong Đệ Tam Giới, hiện tại lại có Thái Cổ Thất Quân Chủ của Đệ Ngũ Giới phá phong mà ra bây giờ chúng ta phải làm sao đây??

Chỉ thấy Thần Ngũ Tổ nhìn Thần Tứ Tổ hỏi.

- Làm gì? Đương nhiên là đi xuống đó giúp đám người Tà Đế một tay đối phó với Thất Quân Chủ, loại đại sự như thế này sao có thể không có phần Thần Gia chúng ta chứ?

Thần Tứ Tổ mỉm cười nói.

- Huynh nói rất đúng! Nhưng mà bây giờ Lão Đại, Lão Nhị, Lão Tam đang bế quan trong Tổ Điện Lão Lục phải hộ pháp cho bọn họ hai người chúng ta lại bị Pháp tắc của Chiến nhi biến thành hai đứa con nít như thế này trong Thần Gia chúng ta còn có ai đủ tư cách nhúng tay vào đại chiến cấp bậc như này chứ?

Thần Ngũ Tổ nhíu mày hỏi.

- Lão Ngũ chẳng lẽ đệ đã quên trong Thần Gia chúng ta còn có một Đệ Thập Nhân hay sao?

Thần Tứ Tổ khẽ cười nói.

PS: Ngày mai mình bận nên không có chương nha các bạn!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 200: Thần Gia Bát Hồn

Đệ Thập Nhân? Đại ca huynh muốn nói là Thần Nam? Việc này không được đâu tuy rằng trong thời gian qua dưới sự chỉ dẫn của chúng ta thực lực của hần đã tăng lên rất nhiều trong thời gian ngắn đạt đến cảnh giới Tiểu Thiên Cấp nhưng mà so sánh với đám người đang ở trên Đông Hải vẫn còn một khoảng cách rất xa để cho hần đi nếu có chuyện gì xảy ra chúng ta không gánh vác được đâu!!

Thần Ngũ Tổ nghe vậy kinh ngạc nói.

- Lão ngũ ngươi cứ yên tâm đi dựa vào thực lực của Thần Nam đúng là không đủ nhưng ngươi đã quên trong tay chúng ta có một tấm át chủ bài chưa dùng hay sao? Chỉ cần dùng đến nó hần tuyệt đối có thể cùng với những cường giả đang ở trên Đông Hải!

Trên mặt Thần Tứ Tổ lộ ra một nụ cười trầm giọng nói.

- Đại ca át chủ bài mà huynh nói tới chẳng lẽ là...

Thần Ngũ Tổ nhú nhú mày một chút rồi như nghĩ ra cái gì cả kinh kêu lên.

- Ủm! Chính là bọn họ năm xưa trước khi bọn họ tự tử đã để lại bội kiếm của mình cho hậu nhân chúng ta để cho chúng ta trong lúc cần thiết có thể triệu hoán linh thức của bọn họ tụ lại một lần nữa giúp Thần Gia đối phó với cường địch, mấy vạn năm nay chúng ta vẫn không cần đến nó hôm nay cuối cùng cũng phải cần đến nó rồi!!

Thần Tứ Tổ trịnh trọng gật đầu nói.

- Người đâu mau đi gọi Thần Nam thiếu gia đến đây cho ta!

Tiếp theo đó ông ta lại kêu to một tiếng.

- Vút!

Một tên thị vệ đang đứng bên ngoài lập tức phá không bay đi.

Không bao lâu sau Thần Nam đã đến trước mặt Thần Tứ Tổ và Thần Ngũ Tổ.

- Hai lão bất tử các người gọi ta đến đây làm gì thì mau nói đi đừng lãng phí thời gian ta còn phải trở về chăm sóc Long Nhi nữa ngày hôm nay tiểu quỷ đó đã biết nói rồi đó ta còn đang chờ đợi nghe tiểu quỷ đó kêu một tiếng cha đây!

Lúc này chỉ nghe hần nhìn hai người bọn họ kêu lên một tiếng.

Long Nhi chính là con trai mới sinh của Thần Nam và Vũ Hinh.

- Tiểu tử người đừng gấp gáp như vậy trước tiên ngồi xuống đây đi!

Thần Tứ Tổ đưa tay chỉ vào một cái bồ đoàn trên mặt đất nói.

- Ừm!

Thần Nam lập tức ngồi xuống trải qua một thời gian chung sống mối quan hệ giữa hần và hai vị Lão Tổ của Thần Gia đã trở nên thân thiết hơn rất nhiều chứ không còn mang thái độ đối địch giống như lúc mới gặp mặt nữa!

- Chuyện là thế này...

Sau khi Thần Nam ngồi xuống Thần Tứ Tổ từ từ đem hết mọi chuyện đã xảy ra kể lại cho hắn nghe.

- Cái gì muốn ta đi đối phó với bọn người biến thái như Đông Phương Trường Minh hai tên lão bất tử các người điên rồi sao? Với chút thực lực của ta đi đến đó còn không phải là để cho bọn họ ngược sao? Đừng mơ tưởng ta đồng ý với các người!

Vừa nghe xong Thần Nam lập tức lộ vẻ tức giận hét lên một tiếng cảnh tượng Đông Phương Trường Minh đại phát thần uy một mình độc đấu với Thần Tứ Tổ và Thần Ngũ Tổ ở Địa Ngục tầng thứ mười bảy cho đến nay vẫn còn in sâu trong tâm trí hắn làm cho hắn mỗi lần nhớ lại đều cảm thấy khiếp sợ thật sâu bây giờ bảo hắn đi chen chân vào một cuộc chiến giữa những cường giả ở cùng đẳng cấp như vậy làm sao Thần Nam có thể đồng ý được??

- Thần Nam người bình tĩnh lại đi người là Đệ Thập Nhân là hy vọng của Thần Gia chúng ta làm sao bọn ta có thể để người đi mạo hiểm được. Biện pháp để cho người có thể tranh phong với đám hung nhân đó bọn ta sớm đã tính toán tốt nếu như người đồng ý thì đương nhiên là tốt còn nếu như không thì bọn ta cũng sẽ không ép!

Thần Tứ Tổ thấy vậy trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Ai! Chỉ tội nghiệp cho đứa cháu Long Nhi của ta nếu sau này lớn lên nó biết được cha của nó là một kẻ nhát gan ngay cả can đảm đương đầu với kẻ địch cũng không có thì sẽ có cảm nghĩ như thế nào?

Hơi dừng một chút ông ta lại tiếp tục.

Với trí thông của Thần Nam sao có thể không hiểu là Thần Tứ Tổ đang sử dụng kế khích tướng với mình nhưng trong lúc nhất thời hắn lại không thể tìm ra được lời nào để phản bác lại ông ta cả.

]

- Vừa rồi nghe ông nói đã chuẩn bị sẵn phương pháp cho ta có thể tranh phong với đám quái vật đang ở trên Đông Hải thật ra đó là biện pháp gì?

Sau một lát im lặng Thần Nam đột nhiên lại lên tiếng hỏi.

- Xin lỗi! Về phương pháp tạm thời bọn ta không thể nào nói cụ thể cho người biết được, người chỉ cần biết một khi sử dụng nó thì trong một khoảng thời gian ngắn người sẽ có được lực lượng không thua kém bất kỳ một đỉnh phong cường giả nào trên đời là được rồi!!

Thần Tứ Tổ và Thần Ngũ Tổ liếc mắt nhìn nhau một chút rồi đồng thời nói.

- Như vậy sao? Được! Ta tạm thời tin lời các người hy vọng các người sẽ không làm cho ta thất vọng!!

Thần Nam suy nghĩ một lúc rồi lên tiếng nói.

- Yên tâm đi! Sẽ không có chuyện đó đâu!

Thần Tứ Tổ nghe vậy trịnh trọng nói một tiếng.

Tiếp đó ba người đồng thời hóa thành ba đạo hào quang kích bắn ra bên ngoài.

Mục tiêu của bọn hắn là một mảnh sa mạc rộng lớn nằm ở một góc trên Thần Gia Nguyệt Lượng ở nơi đó không có gì cả chỉ có tám ngôi mộ xây bằng đất nằm chơ vơ ngay cả mộ bia cũng không có thật sự rất khó tưởng tượng đây lại là nơi yên nghỉ của bát đại nhân kiệt nổi tiếng nhất trong lịch sử Thần Gia.

Thần Nam đáp xuống trước mặt tám ngôi mộ đảo mắt quan sát bọn chúng

một lần không biết tại sao khi nhìn thấy bọn chúng trong lòng hẫng lại có một cảm giác bi thương không nói nên lời cảm giác này không đơn giản là bởi vì tám người đang nằm trước mặt là các tiền bối đã chấp nhận hy sinh thân mình cho Gia tộc mà trong đó còn bao hàm một cảm giác bi thương khác, cảm giác bi thương đến từ huyết mạch đồng nguyên.

- Tứ Tổ, Ngũ Tổ các ông mau nói cho ta biết những người nằm trong tám ngôi mộ này có phải là?

Hơi do dự một chút Thần Nam lấy hết can đảm nhìn Thần Tứ Tổ và Thần Ngũ Tổ hỏi.

- Ủm! Thân phận của bọn họ chính là như người đã nghĩ!!

Hai người Thần Tứ Tổ và Thần Ngũ Tổ cũng không ý che dấu Thần Nam đồng thời gật đầu một cái.

Nghe được những lời đó trong đầu Thần Nam như là có hàng ngàn tia sét bùng bùng nổ tung hẫng không nghĩ một mạch của gia đình mình một đời cống hiến cho gia tộc lại nhận được kết cục bi thương như vậy thậm chí nếu như hôm nay không có chuyện xảy ra trên Đông Hải hẫng cũng không biết được hóa ra bọn họ lại được chôn cất ở nơi đây!!

- Ầm!

Cảm xúc hỗn loạn khiến cho ma khí kinh người trong người Thần Nam không thể khống chế được ầm ầm tràn ra ngoài trong lúc nhất thời cả tình không phía trên sa mạc như bị một tấm màn màu đen bao phủ giơ tay không thấy được năm ngón.

- Hải tử ta biết con đang rất kích động nhưng hãy bình tĩnh lại trước đi!

Thần Ngũ Tổ thấy vậy bước tới đặt tay lên vai an ủi Thần Nam.

- Âm!

Trong lúc đó Thần Tứ Tổ bước lên phía trước một bước vung tay lên lấy tám thanh trường kiếm từ bên trong Nội Thiên Địa của mình ra.

Tuy rằng đã cũ nát nhưng từ trên thân chúng vẫn phát ra khí thể huyết tinh vô cùng hùng hồn đủ để thấy trước đây chúng đã theo chủ nhân của mình chém giết cường địch oai phong lẫm liệt đến nhường nào.

- Hồn quy lai hề!

Thần Tứ Tổ cẩn thận đem chúng cắm trước mộ của Thần Gia Bát Kiệt sau đó lấy ra một cây lệnh kỳ màu đen vung lên quát to một tiếng.

- Âm!

Tiếng nói vừa dứt trong không gian lập tức xuất hiện một cơn âm phong lạnh buốt theo sau nó là vô số quang điểm màu xanh.

- Đệ tử Thần Gia - Thần Vũ xin lấy bội kiếm làm dẫn thỉnh mời tàn hồn của tám vị anh kiệt tụ hội về đây!!

Thần Tứ Tổ quát to lên một tiếng những điểm bích lục trên hư không lập tức ào ào tràn vào tám thanh trường kiếm.

Một lát khi tất cả quang điểm bích lục biến mất cũng chính là lúc tám đạo thân ảnh trong suốt xuất hiện bọn họ còn rất trẻ mỗi người đều không quá hai mươi tuổi trên người tuy không phát ra dao động năng lượng hùng mạnh nhưng lại tồn tại một loại " thể " vô hình khiến cho những người nhìn vào đã chấn động tinh thần.

Đó không phải Thần Gia Bát Kiệt thì còn có thể là ai?

- Con cháu bất hiếu Thần Nam xin bái kiến chư vị liệt tổ liệt tông!

Vừa nhìn thấy tám người xuất hiện Thần Nam lập tức lau nước mắt quỳ xuống dưới đất cung kính vái dài một cái hẳn có thể bất kính thiên, bất kính địa nhưng lại không thể bất kính với tám người này bởi vì bọn họ là Gia gia, Thái Gia gia, Tổ Gia gia, Tăng Tổ Gia gia, Tăng Tăng Tổ Gia gia,... của hắn.

Nhìn thấy hành động của Thần Nam trong mắt Thần Gia Bát Kiệt nhất thời hiện lên vô số cảm xúc có người kích động, có người ưu thương, có người nuối tiếc lại có người lại di động thân hình như là muốn bước tới ôm lấy Thần Nam nhưng mà bọn họ không hổ danh là nhân kiệt lợi hại nhất Thần Gia rất nhanh đã đè nén được tất cả cảm xúc của mình.

- Thần Vũ hôm nay ngươi dùng bội kiếm năm đó chúng ta lưu lại triệu hoán tàn hồn bọn ta là có việc gì?

Một người trong đó bước ra nhìn Thần Tứ Tổ hỏi.

- Bẩm tám vị anh kiệt chuyện là thế này....

Thần Tứ Tổ lần nữa đem chuyện xảy ra ở Đông Hải kể cho Thần Gia Bát Kiệt nghe.

- Thì ra là vậy! Được chuyện này cứ giao cho bọn ta, bọn ta nhất định sẽ ép cho Thất Quân Chủ phải chạy về Đế Ngũ Giới!

Sau khi nghe xong Thần Gia Bát Kiệt nhìn nhau một cái sau đó đồng thời gật đầu nói.

- Hải tử bọn ta không có thân thể muốn phát huy thực lực phải phiên đến con rồi!!

Tiếp theo chỉ nghe bọn họ nhìn Thần Nam kêu lên một tiếng sau đó hóa thành tám luồng ánh sáng bay về phía Thần Nam.

Thần Nam thấy vậy cũng không chống cự để mặc cho bọn họ xông vào thân thể mình.

Bát hồn vừa nhập thể trong chớp mắt đã làm cho khí thể trên người hắn điên cuồng bạo tăng từ Tiểu Thiên Cấp nháy mắt đã đạt đến cảnh giới Thiên Cấp sơ kỳ rồi trung kỳ, hậu kỳ cuối cùng dừng lại ở cảnh giới Thiên Cấp đỉnh phong.

- Âm âm âm.....

Cả đại sa mạc rộng lớn đều âm âm chấn động.

- A!

Chỉ nghe Thần Nam quát lên một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang xuyên qua không gian từ Thiên Giới chạy đến Nhân Gian Giới.

- Hy vọng lần này nhờ vào lực lượng Bát Hồn có thể trợ giúp Thần Gia chúng ta lấy lại uy nghiêm trước đây!

Thần Tứ Tổ nhìn theo bóng dáng của Thần Nam bay đi âm thầm nói một tiếng.

- Đại ca huynh yên tâm ngoài Viễn Tổ ra Bát Hồn chính là tồn tại cường đại nhất trong Thần Gia chúng ta bọn họ sẽ không để chúng ta thất vọng đâu!!

Thần Ngũ Tổ ở bên cạnh nghe vậy trầm giọng nói.

- Ủm!

Thần Tứ Tổ hơi gật đầu một cái sau đó hai người đồng thời hóa thành hai đạo hào quang bay đi.

Thật ra chuyện Thái Cổ Thất Quân Chủ phá phong là chuyện ở Nhân Gian Giới đối với Thiên Giới Thần Gia hoàn toàn không có chút liên quan nào sở dĩ hai người bọn họ quyết định nhúng tay vào là bởi vì từ sau trận chiến ở Địa Ngục tầng thứ mười bảy bọn họ bại trận dưới tay Thần Chiến bị đánh rơi khỏi cảnh giới Thiên Cấp bốn vị Lão tổ Thiên cấp khác lại đang phải bế quan không thể ra ngoài cho nên đã phần nào khiến cho uy thế của Thần Gia giảm xuống một đoạn lớn các thế lực trước đây vốn phụ thuộc vào Thần Gia hiện giờ cho dù bên ngoài không tỏ vẻ gì nhưng trong lòng đều đang tính cách làm sao thoát khỏi sự kiềm chế của bọn họ.

Đối diện với tình thế như vậy hai người nhất thời không có lựa chọn nào khác chỉ có thể lợi dụng trận chiến trên Đông Hải sử dụng lực lượng Bát Hồn để chấn nhiếp các thế lực có dã tâm tranh thủ thời gian nghỉ ngơi lấy lại sức cho Thần Gia.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 201: Đại Chiến (1)

Ầm!

Thần Gia Bát Hồn sau khi ký thể vào cơ thể Thần Nam lập tức sử dụng lực lượng kinh người của bản thân phá toái hư không từ Thiên Giới trực tiếp phủ xuống Nhân Gian Giới - Đông Hải.

Hai nhóm người Đông Phương Trường Minh và Thái Cổ Thất Quân Chủ đang lâm vào thế giằng co đột nhiên trông thấy có thêm một cường giả nữa xuất hiện thì đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Thần Nam đại ca sao huynh lại ở đây?

Bỗng nhiên bên trong thân thể của Ngũ Hồn Thiên Nữ lại vang lên tiếng kinh hô của Long Vũ nhớ lại trước đây khi nàng phụng mệnh của sư phụ rời khỏi Phiêu Diêu Phong - Thất Tinh Đảo tiến vào Đại Lục tiến hành lịch lãm đã gặp được Thần Nam vừa rời khỏi Sở Quốc sau một thời gian ở chung hai bên đã có phát sinh qua một đoạn tình duyên tuy cuối cùng bởi vì trong tim Thần Nam chỉ có hình bóng của một mình Vũ Hinh cho nên hai bên đã chia tay trong không vui nhưng mà trong lòng Long Vũ cho đến bây giờ vẫn còn có hình bóng mỗi tình đầu của mình.

- Long Vũ người bình tĩnh lại người trước mặt người không phải là Thần Nam mà người biết ta có thể cảm nhận được hiện tại trong cơ thể của hãn ngoại nguyên thần chính Thần Nam ra còn có thêm tám nguyên thần cực mạnh khác, bọn chúng hiện tại đang cùng nhau nắm quyền điều khiển thân thể này!!

Nhìn thấy biểu hiện của Long Vũ, Mộng Khả Nhi trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Cái gì? Nói như vậy thì Thần Nam đang bị phụ thể huynh ấy có nguy hiểm gì không?

Long Vũ nghe vậy lo lắng hét lên.

- Yên tâm đi! Tuy ta không biết lai lịch của bát hồn trong cơ thể Thần Nam nhưng có thể cảm nhận được hồn lực của bọn họ và Thần Nam là đồng nguyên rất có thể là Tổ tiên của hắn cho nên sẽ không có vấn đề gì đâu!

Mộng Khả Nhi nhàn nhạt nói.

- Ngược lại là người bây giờ cần phải lập tức trấn định lại nếu tâm thần cứ tiếp tục mất bình tĩnh như vậy chúng ta e rằng không thể duy trì thể hợp thể này được bao lâu nữa đến lúc đó làm sao có thể cứu mấy người sư phụ của người đây!!

Hơi dừng một chút nàng ta lại tiếp tục.

- Ủm! Ta biết rồi!

Nghe được những lời này Long Vũ gật mạnh đầu một đầu một cái tâm tình trong lúc nhất thời một lần nữa ổn định lại.

Trong lúc bọn họ đang nói chuyện ở trên không trung Thần Gia Bát Hồn trong cơ thể của Thần Nam đảo mắt nhìn tất cả mọi người một vòng sau đó lại ngẩng đầu nhìn trời cất tiếng cười to.

- Ha ha ha...

Nhìn thấy nụ cười của Thần Gia Bát Hồn đám người Đông Phương Trường Minh hơi kinh ngạc một chút rồi cũng mỉm cười theo.

Trong lúc nhất thời cả Đông Hải đều tràn ngập tiếng cười vang, tiếng cười này cho thấy tất cả bọn họ có chung một suy nghĩ " người này là bạn ", một nụ cười xóa sạch toàn bộ nghi hoặc.

- Hừ! Chỉ là có thêm tám cái tên tử quỷ không biết đã chết được bao nhiêu năm đến chi viện mà các người đã hưng phấn đến như vậy chẳng lẽ cho là thật sự có thể đẩy lùi bảy huynh đệ bọn ta hay sao? Đúng là mơ mộng hão huyền! Năm xưa bọn ta giết chết Hoàng Thiên như giết một con chó chết ngày hôm nay há lại sợ gì mấy tên các người muốn chiến thì đến đây đi!!

Tuyệt Đại Quân Vương - Sở Tương Ngọc thấy vậy liền nhú mày sau đó quát lên một tiếng chấn động không gian.

- Đại ca nói đúng năm xưa bọn ta giết Hoàng Thiên như giết một con chó hôm nay há lại sợ các người!

- Đúng đó!

- Muốn chiến thì đến đi!!

Sáu vị Quân Chủ khác nghe vậy nhao nhao phụ họa tiếp theo đó bọn họ đồng thời ầm ầm phóng ra tự lựa chọn đối thủ cho bản thân.

Cái Thế Quân Vương - Hắc Khởi xông thẳng về phía Minh Hà Lão Tổ sáu mươi vạn Bất Tử Binh Hồn từ trong Tuyệt Vọng Ma Dao của hắn xuất hiện ác chiến với mười hai vạn sáu ngàn Huyết Thần Tử.

Sát Lục Quân Vương - Tùng Tán Bồ Đức thúc giục Thiên Mã của bản thân hướng thẳng về phía Thần Gia Bát Hồn.

Lục Đức Quân Vương - Ni Trọng và Thất Tuyệt Vương Giả - Đường Phong hợp lực bố trí một tòa tuyệt trận vây khốn hai người A Di Đà Phật

cùng với Quang Minh Thần - Long Bảo Bảo.

]

Thần Kiếm Quân Vương - A Lý Đức vung tay lên phát ra ngàn vạn đạo kiếm khí chém thẳng về phía Ngũ Hồn Thiên Nữ.

Tề Thiên Quân Vương - Viên Minh tay cầm Định Thiên Bổng quát lớn một tiếng tấn công Phương Hoàng Thiên Nữ - Đông Phương Phương Hoàng.

Trong phút chốc mười hai đại cường giả đỉnh phong đã vọt vào trong tình không ầm ầm đại chiến chiến nhất thời trên mặt biển Đông Hải chỉ còn lại hai người đó là Sở Tương Ngọc và Đông Phương Trường Minh.

- Tà Đế đây là trận chiến đầu tiên của ta sau khi phá phong hy vọng người không làm cho ta thất vọng!

Sở Tương Ngọc trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó trực tiếp đánh ra một quyền oanh kích về phía Đông Phương Trường Minh.

Một quyền này tuy không hoa lệ bên trong quyền ý không ngờ lại ẩn chứa một loại " uy thế " đáng sợ khiến cho trong mắt Đông Phương Trường Minh xuất hiện một loại ảo giác thứ đang đánh về phía mình không phải là một quyền cương mà là một con sư tử cực lớn đang giương nanh múa vuốt xông thẳng tới muốn cắn xé thân thể nhỏ bé của bản thân.

Đây không phải là thủ đoạn Linh Hồn Công Kích nhưng lại càng đáng sợ hơn Linh Hồn Công Kích một bậc chỉ cần lúc đông Phương Trường Minh đối diện với đầu đại hùng sư này xuất hiện một tia khiếp sợ hoặc chần chờ thì có nghĩa là về mặt khí thể hần đã thua cho Sở Tương Ngọc một bậc như vậy tiếp theo cho dù hần có chiếm thế thượng phong cũng không thể nào áp chế được đối thủ.

Đông Phương Trường Minh đương nhiên hiểu rõ lợi hại của một chiêu này cho nên hẳn không có ý tránh né mà mở miệng gầm vang lên một tiếng.

Nếu như chiêu đầu tiên của Sở Tương Ngọc là muốn dùng " uy thế " của bản thân để áp chế Đông Phương Trường Minh cũng sẽ dùng " uy thế " của bản thân để đáp trả

- Ngang!

Trong lúc nhất thời chỉ thấy một con Hắc Long cực lớn từ trong cơ thể Đông Phương Trường Minh bắn ra xông thẳng lên bầu trời mở miệng cắn một cái.

Con hùng sư do khí thế của Sở Tương Ngọc biến ảo mà thành lập tức bị nó nuốt vào trong bụng.

- Không ngờ lại có thể phá tan uy thế của ta. Tà Đế quả nhiên là Tà Đế xem ra tiếp theo ta không thể lưu thủ rồi!

Nhìn thấy cảnh đó trong mắt Sở Tương Ngọc lộ ra vẻ kinh sợ đây là lần đầu tiên hắn thất bại trong một trận so đấu về " uy thế " bất quá hẳn không hổ danh là người đứng đầu Thái Cổ Thất Quân Chủ rất nhanh đã điều chỉnh lại tâm tình nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

- Âm!

Tiếp theo đó chỉ thấy Sở Tương Ngọc vung tay lên từ trong không gian trước mặt rút ra một thanh trường thương cực lớn bên trên thân thương có điêu khắc hình ảnh chín đầu thần long đang há miệng tranh đoạt một cái mặt trời.

- Đây là bội binh Bá Vương Liệt Nhật Thương của ta xin chỉ giáo!!

Sở Tướng Ngọc tay cầm trường thương nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Mời!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy đưa tay ra làm tư thế thỉnh nói.

- Bá Vương Thương Pháp - Thức Thứ Nhất - Trảm Tướng Đoạt Kỳ!

Sở Tướng Ngọc quát lên một tiếng nắm chặt trường thương trong tay đâm thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Ầm ầm ầm....

Trên đường đi không gian bốn phía đều bị Bá Vương Liệt Nhật Thương xé toạc ra liên tục vang lên những tiếng nổ đùng đùng.

- Trích Tinh Thủ!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trong mắt lóe lên một tia sáng kêu lên một tiếng.

- Ầm!

Tiếng quát vừa dứt thì chỉ thấy đầu thương của Bá Vương Liệt Nhật Thương đã bị Trích Tinh Thủ của Đông Phương Trường Minh nắm chặt không thể tiến thêm chút nào.

- Vút!

Đồng thời lúc này tay trái hắn cũng cong lên xuất quyền đánh thẳng vào đầu của Sở Tướng Ngọc quyền tốc của hắn rất nhanh thường thì một quyền trước còn chưa đến nơi thì quyền sau đã đuổi sát đến cứu như vậy quyền quyền chất chồng lên nhau sinh ra một loại lực lượng khủng khiếp nghiền áp

không gian bốn phía nếu một quyền này tin rằng cho dù đầu của Sở Tương Ngọc có rắn chắc đến đâu cũng sẽ bị đánh nát.

- Âm!

Nhưng mà Sở Tương Ngọc không hổ danh là Tuyệt Đại Quân Vương cho dù lâm nguy vẫn không có chút hoảng loạn xoay mạnh cán thương một cái.

- Ngang ngang ngang...

Trong chớp mắt chỉ thấy Bá Vương Liệt Nhật Thương phát ra ánh sáng chói mắt chín con Thần Long được điêu khắc trên thân thương đột nhiên đồng thời sống lại bay ra khỏi trường thương hung mãnh há miệng táp thẳng về phía Đông Phương Trường Minh mỗi con thành linh đều có thực lực có thể sánh ngang với một Thiên Cấp sơ kỳ cường giả.

- Vù!

Đối diện với sự đột kích bất ngờ này trên mặt Đông Phương Trường Minh lần đầu hiện lên vẻ kinh hãi hẩn trong lòng cho dù có không muốn cũng quả quyết lập tức thu hồi quyền thế, buông Bá Vương Liệt Nhật Thương ra sử dụng tất cả dồn hết tất cả sức lực của bản thân cấp tốc lùi lại phía sau.

- Hóa Ảnh Phân Thân Thuật!

Sau khi chạy đến vị trí an toàn Đông Phương Trường Minh lập tức sử dụng thân pháp độc môn của bản thân để phản công chỉ trong một giây ngắn ngủi trong hư không đã xuất hiện đến ngàn vạn Đông Phương Trường Minh đồng thời xuất hiện mỗi người thi triển một chiêu thức cùng lúc tấn công về phía Sở Tương Ngọc.

- Bá Vương Thương Pháp - Đệ Nhị Thức - Tảo Đãng Quần Ma!

Nhìn thấy cảnh đó sắc mặt Sở Tương Ngọc đại biến Bá Vương Liệt Nhật Thương trong tay không chút chần chừ quét ngang qua trong lúc nhất thời đã chém nát vô số ảo thân của Đông Phương Trường Minh như phá nát những tờ giấy vụn.

- Ha ha ha... Tà Đế ta cứ tưởng một chiêu này của người có gì đáng sợ thì ra cũng chỉ là làm màu mà thôi!!

Sở Tương Ngọc thấy vậy không khỏi hưng phấn cười nói.

- Đại Phá Diệt Cấm - Tỏa Thần Thức!

Nhưng mà hắn còn chưa kịp dứt lời thì đột nhiên bên tai lại vang lên một tiếng nói lạnh lẽo.

- Ầm!

Tiếp theo Sở Tương Ngọc chỉ cảm thấy toàn thân nặng nề trùng xuống nhìn kỹ lại thì mới kinh hãi phát hiện bản thân không biết từ lúc nào đã bị hàng ngàn sợi dây xích trói chặt.

Mà Đông Phương Trường Minh lại ung dung từ bên trong hư không bước ra nhìn hắn mỉm cười.

- Tà Đế không ngờ người lại là tên tiểu nhân bỉ ổi chỉ biết đánh lén người khác nếu có gan thì mau thả ta ra chúng ta ác chiến thêm ba trăm hiệp!!

Sở Tương Ngọc nhìn về phía Đông Phương Trường Minh cảm phần găm lên một tiếng hắc tung hoành Lục Giới không biết bao nhiêu năm chưa từng nghĩ bản thân sẽ có một ngày bị người khác dùng xiềng xích trói chặt như hôm nay loại cảm giác khuất nhục này cơ hồ làm hắn muốn nổ tung.

- Bỉ ổi! Sở Tương Ngọc người phải nhớ kỹ bây giờ chúng ta là kẻ địch

người có dám nói trước đây khi đối phó với kẻ địch của mình người chưa từng dùng những chiêu thức như ta đang dùng hay không?

Đông Phương Trường Minh khinh thường nói.

Nghe được những lời đó Sở Tương Ngọc không nói được lời nào. Đúng vậy trước đây hẳn không phải là chưa từng thi triển những loại âm chiêu để đối phó kẻ địch của mình bây giờ lấy tư cách gì để trách cứ Đông Phương Trường Minh dùng những chiêu thức như vậy đối phó bản thân chứ?

Có trách thì cũng chỉ có thể trách bọn họ là kẻ địch mà thôi!!

PS: Vì lý do cốt truyện nên mình tạm thời chỉ miêu tả qua loa về sáu người Quân Vương khác trong Thái Cổ Thất Quân Chủ mong các bạn thông cảm, mình hứa trong những chương tiếp theo sẽ miêu tả kỹ hơn về bọn họ!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 202: Vu Tộc

Sở Tương Ngọc không nói tiếng nào nữa dốc toàn lực vùng vẫy muốn phá tan gông xiềng trên người nhưng mà càng vùng thì xiềng xích càng xiết chặt khiến cho hắn không thể cử động chút nào càng đáng sợ hơn là từ phía trên những sợi dây xích đó lại phát ra từng đạo hắc khí đen sẫm bám chặt vào thân thể của hắn tạo thành từng đạo ma văn quái dị.

Nhìn thấy cảnh đó trong lòng Sở Tương Ngọc thầm kêu một tiếng " không tốt " theo bản năng hắn lập tức muốn thôi động chân nguyên xua tan những ma văn kỳ dị đó đi nhưng mà lúc này tất cả chân nguyên trong cơ thể hắn đều bị những sợi dây xích trên người trói chặt không thể nào di động chút nào, Sở Tương Ngọc chỉ có thể trơ nhìn ma văn trên người mình không ngừng lan rộng.

- Ấm ầm ầm....

Khi đã bao bọc cả thân thể của Sở Tương Ngọc số ma văn đó ầm ầm phát nổ uy lực của vụ nổ cực kỳ đáng sợ nó không chỉ khiến cho không gian bốn phía vỡ tan mà còn tạo ra một cái hắc động lớn hơn trăm trượng giữa bầu trời.

- Ha!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trên mặt lộ ra một nụ cười hài lòng nhưng cũng không vì vậy mà thả lỏng chút nào bởi vì hắn biết uy lực một chiêu Hắc Ma Phi Bộc này của mình có mạnh hơn cũng không thể diệt sát được loại cường giả như Sở Tương Ngọc.

Quả nhiên một lát sau khi cái hắc động trên bầu trời biến mất thân ảnh của Sở Tương Ngọc lại lần nữa xuất hiện lúc này chỉ thấy chiến y trên người hắn đã bị nổ nát một nửa để lộ ra làn da màu cổ đồng bị máu nhuộm đỏ hiển nhiên uy vụ nổ vừa rồi do Đông Phương Trường Minh tạo ra cũng không phải là không ảnh hưởng gì đến hắn.

Nhưng mà khí thế của Sở Tương Ngọc cũng không vì thương thế mà yếu đi một chút nào mà ngược lại càng trở nên mạnh mẽ hơn lúc trước gấp bội phần khiến cho bất cứ ai nhìn vào Sở Tương Ngọc cũng phải sinh ra một cảm giác hoảng sợ thật sâu giống như đứng trước mặt mình không phải là một người mà là một con Viễn Cổ Hung Thú vậy.

- Người.... người lại là truyền nhân của Vu Tộc!!

Đông Phương Trường Minh cẩn thận quan sát toàn thân của Sở Tương Ngọc một vòng rồi kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Thời đại Viễn Cổ Vạn Tộc sơ kỳ trong thiên địa có tồn tại một chủng tộc gọi là Vu Tộc không giống với đại đa số các chủng tộc lúc đó dốc lòng tu luyện thần thông thuật pháp bọn họ tin tưởng thân thể mới là gốc rễ của tất cả chỉ cần thân thể đủ mạnh mẽ thì thần thông thuật pháp có mạnh mẽ đến đâu cũng vô dụng cho nên dứt khoát từ bỏ việc tu luyện Pháp tắc lĩnh ngộ Bốn Nguyên chỉ chuyên tâm đi theo tu luyện thân thể hy vọng bản thân có một ngày có thể đạt đến cảnh giới Dừng Lực Chứng Đạo trong truyền thuyết.

Vào thời điểm đỉnh phong nhất của mình Vu Tộc có đến đến một ngàn vạn người tuy con số này không thể tính là rất đông vào thời điểm đó nhưng mà mỗi một người tộc nhân Vu Tộc đều là những chiến sĩ trời sinh không sợ trời cũng chẳng sợ đất cho nên uy danh và lực ảnh hưởng của bọn họ có thể là nói cực kỳ đáng sợ. Bên trong Thiên hạ Thập Đại Chủng Tộc lúc đó có một vị trí là thuộc về bọn họ.

Nhưng sau này không biết vì chuyện gì mà Thiên Phật lại giáng xuống tộc địa của Vu Tộc khiến cho tất cả cường giả của bọn họ trong một đêm đều bị giết sạch chỉ còn sót lại những tộc nhân huyết mạch không thuần thực lực thấp kém Vu Tộc cũng từ đó bước vào con đường suy vong cho đến khi Đông Phương Trường Minh sinh ra thì bộ tộc này gần như đã biến mất khỏi thiên địa chỉ có những loại Luyện Thể Thuật được hậu nhân sáng tạo ra dựa trên phương pháp tu luyện của bọn họ là còn truyền lại. Hẳn thật sự không ngờ Sở Tương Ngọc lại là truyền nhân của chủng tộc trong truyền thuyết này hơn nữa nhìn vào khí thể mà hắn phát ra đẳng cấp huyết mạch cũng không phải là thấp mà ngược lại còn cao đến đáng sợ.

- Hắc hắc..... Lục Đạo Tà Đế - Đông Phương Trường Minh người là người đầu tiên biết được bí mật này của ta dù có thất bại cũng có thể coi là vinh quang!!

Nhìn thấy vẻ kinh ngạc trên khuôn mặt Đông Phương Trường Minh trên môi Sở Tương Ngọc lộ ra một nụ cười khùng khục.

- Vu Chủ đời thứ bốn Sở Tương Ngọc xin dùng tinh huyết của bản thân thỉnh mời Thần Tượng của Thủy Tổ giáng lâm!

Tiếp theo chỉ thấy hắn cắn nát môi dưới dùng máu huyết của bản thân làm vật dẫn lại dùng tín niệm của mình làm bút vẽ nên một tấm Huyết Phù màu đỏ ném lên không trung.

- Âm!

Huyết Phù vừa bay lên cả bầu trời trong xanh trong chớp mắt đã bị nhuộm thành màu đỏ tươi một luồng khí tức tanh tươi nhanh chóng khuếch tán ra khắp nơi.

- Âm! Đùng!

Sau một lát một tiếng nổ lớn đột nhiên vang lên những đám huyết vân trên bầu trời lập tức bùng nổ hóa thành từng cơn huyết vũ cuộn cuộn hội tụ xung quanh Huyết Phù dần dần tạo thành một cái tượng thần có hình dạng nửa người nửa thú trên người tràn đầy một loại khí tức nguyên thủy hùng hậu.

- Con cháu của Tộc ta tại sao người lại dùng máu huyết của mình triệu hoán tàn linh của ta!

Nó dùng ánh mắt đỏ ngầu quan sát tất cả hiện trường một vòng rồi nhìn vào Sở Tương Ngọc.

- Bẩm báo Thủy Tổ hôm nay con dùng máu huyết thỉnh mời ngài đến đây là muốn ngài ban cho con Vu Bảo - Táng Tiên Giáp trợ giúp cho con thêm một phần sức giết chết người dám nghịch lại Vu Tộc ta!!

Sở Tương Ngọc ngẩng đầu nhìn Vu Thần Tượng trên không trung hai mắt lộ ra vẻ trịnh trọng nói.

- Tốt! Tiếp lấy!

Vu Thần Tượng trên hư không nghe vậy gật đầu một cái sau đó giương tay lên điểm ra phía trước một chỉ.

Trong chớp mắt chỉ thấy một bộ chiến giáp do hoàng kim đúc thành cao bằng nửa người xuất hiện trước mặt Sở Tương Ngọc đó chính là Chí Bảo Vu Tộc - Táng Tiên Giáp!

Sở Tương Ngọc mặc nó lên người đứng ở đó dẫn động bát phương khí tức phảng phất như là một vị Chí Tôn.

Lúc này hẳn không còn là Tuyệt Đại Quân Vương của Thái Cổ Thất Quân Chủ nữa mà là Vu Hoàng đời thứ tư của Viễn Cổ Vu Tộc.

- Đông Phương Trường Minh ta dùng danh nghĩa Vu Hoàng đời thứ tư khiêu chiến với người có dám tiếp chiến hay không?

Hắn đưa tay phải ra triệu hoán Bá Vương Liệt Nhật Thương trở về rồi nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

- Có gì không dám chứ? Có gan thì cứ tới đây!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười lên ha hả.

- Tốt!

Sở Tương Ngọc quát lên một tiếng.

Lời vừa dứt Đông Phương Trường Minh và Sở Tương Ngọc đã áp sát vào nhau từng quyền từng cước nối nhau được tung ra trong chớp mắt cả hai đã giao thủ được hàng trăm chiêu không gian xung quanh đều bị lực lượng của hai người làm cho chao đảo không ngừng từng tiếng nổ kinh thiên động địa nối nhau vang lên.

Thanh thế của trận đại chiến lan xa đến mức mười hai đại cường giả đang giao chiến trên cũng bị kinh động bọn họ lập tức dừng tay lại đưa mắt nhìn xuống phía dưới.

- Nhị ca đã không thấy Đại ca thân khoác Táng Tiên Giáp tay cầm Bá Vương Liệt Nhật Thương ra trận đối phó với kẻ địch rồi nhì xem ra Đông Phương Trường Minh thật sự là một đối thủ rất có cân lượng!!

A Lý Đức cảm thán kêu lên một tiếng.

- Ha! Lão tử người đúng là phí lời hắn thân là Lục Đạo Tà Đế danh chấn Lục Giới năm xưa sao lại có thể không có cân lượng được chứ?

Hắc Khởi nghe vậy cười nói.

- Nhưng mà dù hãn có cân lượng thế nào thì cũng sẽ bị Lão đại giải quyết thôi!!

Hơi dừng một chút hãn lại chuyển giọng nói.

- Hừ! Khoác lác không biết xấu hổ cho dù thực lực của ca ca ta có phần suy giảm chưa thể khôi phục như năm xưa nhưng mà cũng không phải là một tên Thiên Cấp đỉnh phong cộng thêm một bộ chiến giáp rách nát có thể sánh bằng cho dù người đó có là Sở Tương Ngọc cũng không được!!

Đông Phương Phượng Hoàng nghe vậy tỏ vẻ không phục nói.

- Ha! Người không biết chuyện là người mới đúng người có biết Táng Tiên Giáp là gì không đó chính là chí bảo trấn áp khí vận của Vu Tộc bên trong ẩn chứa khí vận của cả Vu Tộc cho dù

hiện tại Vu Tộc đã không còn như xưa nhưng mà khí vận nhiều năm lắng đọng lại vẫn cực kỳ khổng lồ đại ca ta mặc nó lên người tương đương với được lực lượng của toàn bộ Vu Tộc gia thân ngay cả Nghịch Thiên Cấp cường giả chân chính cũng không phải đối thủ của huynh ấy nói gì đến một tên Nghịch Thiên Cấp cường giả nửa tàn như Đông Phương Trường Minh!!

Hắc Khởi nghe thấy lời nói của Đông Phương Phượng Hoàng chẳng những không nổi giận mà còn cười nói ngược lại.

- Khoác lác! Nếu như Táng Tiên Giáp thật sự lợi hại như người nói thì tại sao năm xưa các người không dùng nó để đối phó với Độc Cô Bại Thiên và Ma Chủ mà lại để bọn họ phong ấn tại đây chứ?

Đông Phương Phượng Hoàng nghe vậy vẫn không phục nói.

- Hừ! Người thì biết cái gì lúc đó là tại bọn ta không ngờ được hai tên

khốn kiếp Độc Cô Bại Thiên và Ma Chủ lại lâm trận bán đội hữu nhất thời không kịp đề phòng cho nên mới để cho bọn chúng đánh lén thành công thôi!!

Nghe thấy hai cái tên Độc Cô Bại Thiên và Ma Chủ trên mặt Hắc Khởi hiện vẻ phần nộ không thể nào che dấu được vẻ phần nộ trên mặt trầm giọng quát lên một tiếng Đông Phương Phượng Hoàng cũng không chịu thua kém tiếp tục đưa ra những luận điểm của mình ra để phản bác đối thủ cứ như thế trận chiến trên tinh không dần dần trở thành một trận đấu khẩu giữa hai người.

Mà trong lúc này trận chiến trên Đông Hải cũng đã phát sinh biến hóa mới chỉ thấy hai người Đông Phương Trường Minh và Sở Tương Ngọc đột nhiên đồng thời bay ngược về phía sau.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 203: Thần Tổ Sống Lại (1)

- Đông Phương Trường Minh người quả thật không hổ danh đã từng là cao thủ đứng đầu trong Lục Giới ngày hôm nay ta cho dù có vận dụng Táng Tiên Giáp cũng chỉ có thể chiến ngang tay với người mà thôi. Có bản thân người và đám người Minh hà lão Tổ ngăn cản hôm nay huynh đệ chúng ta quả thật không thể nào giết sạch cả Nhân Gian Giới được nhưng mà muốn bọn ta tay trắng rút lui cũng không phải là đơn giản ít nhất người phải tiếp được một thức thần thông của ta mới được!!

Vừa ổn định lại Sở Tương Ngọc nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

Đánh ngang tay? Không phải Hắc Khởi đã nói sau khi mặc Táng Tiên Giáp vào Sở Tương Ngọc sẽ đạt được lực lượng Nghịch Thiên Cấp có thể dễ dàng đánh bại một Nghịch Thiên Cấp nửa tàn như Đông Phương Trường Minh hay sao? Tại sao bây giờ lại chỉ là đánh ngang tay?

Lý do rất đơn giản bởi vì Sở Tương Ngọc lúc này cũng giống Đông Phương Trường Minh trong người đều có ám thương hơn nữa vết thương của hắn còn nghiêm trọng hơn đối thủ rất nhiều ít nhất là Đông Phương Trường Minh sau khi sống lại còn có một đoạn thời gian để bế quan khôi phục cảnh giới và Đạo Lực dùng để tẩm bổ nguyên thần còn Sở Tương Ngọc vừa phá phong đã gặp phải đại chiến căn bản không có thời gian dùng để nghỉ ngơi cho nên có thể cho dù có sử dụng Táng Tiên Giáp thì thực lực gia tăng cũng sẽ có giới hạn!!

- Được có thần thông gì thì người cứ việc thi triển!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy kêu lên một tiếng.

- Tốt!

Sở Tương Ngọc gật đầu một cái tiếp theo toàn thân hóa thành một đạo hào quang dung nhập vào Vu Thần Tượng trên bán không.

- Âm ầm ầm....

Trong chớp mắt chỉ thấy Vu Thần Tượng phát ra ánh sáng chói mắt toàn thân điên cuồng to lên chỉ trong một khoảng khắc đã đạt đến độ cao hàng vạn trượng hóa thành một cự nhân đỉnh thiên lập địa giẫm đạp cả thiên hạ dưới chân cho dù là nước biển Đông Hải thâm sâu không lường được lúc này cũng chỉ có thể cao đến bắp đùi của hắn mà thôi.

- Đông Phương Trường Minh, Sở Tương Ngọc ta là truyền nhân của Viễn Cổ Vu Tộc ở bên trong huyết mạch của ta ẩn chứa chiến ý bất khuất của Tiên Tổ dựa vào chiến ý đó ta xưa nay chém giết cường địch cho dù trước mặt có là Hoàng Thiên hay là Thiên Đạo ta vẫn không tin không sợ dừng cảm tiến tới thực hiện di chí của Tổ Tiên chỉ mong một ngày có thể Đạp Thiên mà đi một thức Thần thông này của ta được sáng tạo dựa trên lý niệm đó nó là dùng tâm của ta là đạo, dùng thiên làm thang, lấy đạo Đạp Thiên. nhìn xuống vạn vật!!

Từ trong miệng của Vu Thần Tượng phát ra tiếng nói như sấm sét của Sở Tương Ngọc bên trong đó ẩn chứa một loại tín niệm lớn lao khiến cho thiên địa cũng phải run rẩy vì lời nói của hắn.

- Âm!

Sau khi nói xong Sở Tương Ngọc đưa chân phải ra hướng về phía Đông

Phượng Trường Minh dấm mạnh một cái.

Nhìn thấy cảnh đó trong mắt Đông Phượng Trường Minh hiện lên vẻ ngưng trọng chưa từng có bằng vào kinh nghiệm của mình hẳn có thể nhận ra đây là một loại tín thuật. Một loại tín thuật mạnh mẽ đến cực hạn bên trong đó không chỉ có tín niệm của một mình Sở Tương Ngọc mà còn bao hàm tín niệm muốn Đạp Thiên mà đi của vô số tộc nhân các đời Vu Tộc trước đây uy lực của nó cực kỳ đáng sợ có thể thay đổi Thời - Không phá toái thiên địa!

- Phù!

Đối diện với Thần Thông như thế Đông Phượng Trường Minh cũng không có ý né tránh mà hít sâu một hơi lấy lại bình tĩnh sau đó từ từ nhắm hai mắt thu hết tâm thần lại sáu đạo Bốn Nguyên trong cơ thể hẳn không ngừng di động sinh ra một luồng lực lượng cường đại.

Sau một lát Đông Phượng Trường Minh lại mở mắt đưa tay lên phía trước điểm ra một chỉ.

- Âm!

Dưới một chỉ này bàn chân khổng lồ kia âm âm chấn động sau đó nổ tung Vu Thần Tượng trên hư không cũng tan biến theo.

- Đây... sao có thể như vậy được? Thần thông này của người là gì? Sao có thể phá được Đạp Thiên Thuật của ta được?

Sở Tương Ngọc từ bên trong bước ra lộ vẻ khiếp sợ nhìn Đông Phượng Trường Minh kêu lên một tiếng.

- Một chỉ này của ta được gọi là Soán Thiên được ta sáng tạo trong quá trình tham ngộ Thiên Đạo nó cũng giống như Đạp Thiên Thuật của người đều là một loại tín thuật nhưng mà cả hai lại có sự khác nhau về bản chất Đạp

Thiên Thuật của người là muốn đứng trên Thiên Đạo nhận sự triều bái của vạn vật còn Soán Thiên Thuật của ta lại muốn thiên địa không ngăn cản được ánh mắt ta đại địa không giam cầm được bước chân ta để cho cả Thiên Đạo không mê hoặc được tâm ta. Ta muốn Siêu Thoát khỏi vạn vật!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Sở Tương Ngọc trầm giọng nói.

- Soán Thiên Thuật? Hay cho một cái Soán Thiên Thuật trận chiến ngày hôm nay ta bại không oan uổng! Hiện nay ta sẽ làm

Sở Tương Ngọc kêu lên một tiếng.

- Nhưng mà người cũng đừng vui mừng quá sớm đợi sau khi ta và các huynh đệ của ta khôi phục đầy đủ lực lượng nhất định sẽ lần nữa trở lại Nhân Gian Giới đến lúc đó không phải chỉ đơn giản là trận chiến của chúng ta mà còn là Giới Chiến giữa Thiên - Nhân lưỡng giới và Đệ Ngũ Giới.

Hơi dừng một chút hẵn lại tiếp tục.

- Được! Như vậy ta ở Nhân Gian chờ đợi đại quân của Đệ Ngũ Giới tiến tới rồi!

Đông Phương Trường Minh đương nhiên sẽ không tỏ ra yếu thế lớn tiếng đáp trả.

- Tốt!

Sở Tương Ngọc nhắm hai mắt lại sau khi mở mắt ra Táng Tiên Giáp trên người hẵn đã biến mất bộ bạch y khi nãy lại lần nữa biến ảo mà ra bao phủ khắp người hẵn.

- Vút!

Thân thể Sở Tương Ngọc lóe lên một cái sau đó hóa thành một đạo hào

quang bắn về phía xa.

- Vút!

Thái Cổ Lục Quân Chủ trên không trung cũng lập tức đuổi theo hăn.

- Ca ca huynh thật lợi hại!

Đợi sau khi bọn họ hoàn toàn đi khỏi Đông Phương Phương Hoàng lập tức từ trên hư không hạ xuống nhìn Đông Phương Trường Minh kích động.

Hai nàng Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên cũng từ trong Ngũ Hồn Thiên Nữ bước ra nhìn hăn mỉm cười trên đời có người phụ nữ nào không hy vọng phu quân của mình là một người cường đại chứ.

-Lần này đa tạ mọi người đã đến đây trợ giúp!!

Đông Phương Trường Minh nhìn bọn họ gật đầu một cái rồi lại hướng về phía đám người Minh Hà Lão Tổ , Thần Gia Bát Hồn, A Di Đà Phật, Long Bảo Bảo, Mộng Khả Nhi cùng với Đạm Đài Tuyền chấp tay nói.

Mọi người nghe vậy hơi hơi gật đầu ý bảo Đông Phương Trường Minh không cần khách sáo.

- Nếu không có chuyện gì nữa thì ta xin cáo từ trước rồi!

Đúng lúc này A Di Đà Phật đột nhiên kêu lên một tiếng sau đó quay đầu bước đi.

- Khoan đã!

Bất quá hăn còn chưa đi được bao xa thì bên tai đã vang lên tiếng gọi của Đông Phương Trường Minh.

- Đông Phương thí chủ có việc gì?

A Di Đà Phật nghi hoặc hỏi.

- Không có gì! Ta chỉ muốn biết là thật ra ta phải gọi người là A Di Đà Phật hay là Trang A Phật đây?

Đông Phương Trường Minh nhìn A Di Đà Phật hỏi.

- Xem ra đúng là không qua mắt được Đông Phương Hầu người A Di Đà Phật là kiếp trước của ta mà Trang A Phật lại là kiếp này của ta cả hai vốn chẳng liên quan với nhau nhưng hiện tại ta thức tỉnh ký ức kiếp trước khiến cho hai kiếp dung hợp lại chẳng phân biệt được với nhau người muốn gọi thế nào thì gọi như vậy đi!!

A Di Đà Phật nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Ủ!

Đông Phương Trường Minh gật nhẹ đầu một cái chấp nhận cách giải thích này của A Di Đà Phật.

- Hai người đang nói cái gì vậy ai là Trang A Phật chứ?

Đông Phương Phượng Hoàng ở bên cạnh nghe vậy lộ ra vẻ không hiểu hỏi.

- Chuyện này sao? Nói đơn giản thì Trang A Phật chính là thân phận kiếp này của ta trước khi thức tỉnh ký ức ta cùng với Đông Phương thí chủ khi đó là Đông Phương Hầu của Đại Sở kết một đoạn thiện duyên cho nên lần này sau khi thức tỉnh ta mới đến đây giúp hân!!

A Di Đà Phật hơi do dự một chút rồi đem chuyện của Trang A Phật kể cho mọi người cùng nghe.

- Đông Phương Trường Minh không ngờ trước khi thức tỉnh nhân duyên của người lại tốt như vậy không những cưới được hai người trong Thất Tuyệt Thiên Nữ làm vợ mà còn thu luôn A Di Đà Phật làm tiểu đệ vận đạo này đúng là làm cho người ta phải hâm mộ a!!

Sau khi nghe xong trên mặt Minh Hà Lão Tổ lộ ra một nụ cười nói.

- Minh Hà người không cần hâm mộ ta không phải người và Bà La Sát nhà người cũng chuyển thế chung một chỗ sao. Vận đạo của các người cũng rất tốt a!!

Đông Phương Trường Minh khẽ cười đáp lời.

Bà La Sát mà hần nói đương nhiên chính là muội muội của Đỗ Hạo trong kiếp này Đỗ Linh.

- Chuyện này còn cần phải nói! Chúng ta đã làm phu thê bao năm vận đạo không tốt mà được hay sao?

Minh Hà cười lớn nói.

- Chỉ là không biết hai đứa con trai đó của bọn ta bây giờ đang lưu lạc ở phương trời nào còn sống hay đã chết nữa?

Hơi dừng một chút hần đột nhiên lại thở dài một hơi lộ vẻ buồn bã nói.

- Minh Hà người không cần buồn rầu thật ra trong lúc thức tỉnh ta đã có gặp qua con trai lớn của người!!

Nhìn thấy cảnh đó A Di Đà Phật bỗng nhiên lên tiếng nói.

- Cái gì? Người đã gặp qua Diêm La có thật hay không?

Minh Hà Lão Tổ kích động kêu lên một tiếng.

- Người xuất gia không nói dối lúc vừa mới thức tỉnh ta đúng là đã có gặp qua hăn nhưng chỉ là thoáng qua nếu ta nhớ không sai thì hăn đi về phía Bắc thì phải!! "

A Di Đà Phật khẳng định nói.

- Phía bắc sao? Ta biết rồi lần này đa tạ nếu có cơ hội ta nhất định sẽ mời người đến Đỗ Gia Huyền Giới của ta làm khách một chuyến!!

Minh Hà Lão Tổ nghe vậy gật đầu một cái sau đó hóa thành một đạo hào quang bay đi chớp mắt đã không thấy tung tích.

Sau khi hăn đi khỏi những người khác cũng lần lượt đi khỏi Mộng Khả Nhi và Đạm Đài Tuyền trở về Đạm Đài Thánh Địa trên Thiên Giới lần này Ngũ Hồn Thiên Nữ hợp thể thực lực của bọn họ lại tăng thêm một đoạn cần bế quan củng cố cảnh giới một phen, hai người A Di Đà Phật và Long Bảo Bảo thì đi đến Bái Đán Thành ở Phương Tây bọn họ là bằng hữu nhiều năm không gặp cho nên cũng cần phải ôn lại chuyện cũ, còn về phần Long Vũ thì mang theo sư phụ cùng với những sư thúc , sư bá đang hôn mê của nàng đi đến tập hợp với đại đội nhân mã của Phiêu Diêu Phong.

Trong chớp mắt trên Đông Hải rộng lớn chỉ còn lại Thần Gia Bát Hồn và bốn người Đông Phương Trường Minh.

- Phượng Hoàng, Nhược Thủy, Nhược Yên ba người về trước đi ta có một số chuyện hăn một chút!

Lúc này đột nhiên Đông Phương Trường Minh lại kêu lên một tiếng.

Nghe thấy lời đó trong mắt ba người Nạp Lan Nhược thủy đều hiện lên vẻ kinh ngạc nhưng bọn họ cũng không hỏi nhiều mà lập tức theo lời rời khỏi

đây bởi vì bọn họ hiểu rằng bất luận là chuyện gì thì khi thời cơ đến đại ca (phu quân) của bọn họ cũng sẽ tự động nói ra cho bọn họ biết!!

- Người có chuyện gì muốn nói với bọn ta?

Sau khi ba người rời đi Thần Gia Bát Hồn nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Ta giúp các người cứu Thần Tổ như thế nào hả?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Cái gì?

Thần Gia Bát Hồn nghe vậy kinh ngạc kêu lên bọn họ hoàn toàn không ngờ được Đông Phương Trường Minh muốn nói lại là chuyện này,

- Tương lai không lâu sau Thái Cổ Thất Quân Chủ sẽ quay trở lại bây giờ bây giờ đúng lúc cần tới lực lượng của hắc! Ta biết Thần Gia các người đã sớm chuẩn bị đầy đủ nhân tố chỉ cần đợi thời gian chín mùi thì sẽ làm cho hắc sống lại nhưng như vậy thì quá chậm thực lực của ta bây giờ tuy chưa khôi phục đỉnh phong nhưng cũng có một thủ đoạn phần năm chắc có thể để hắc sống lại nhanh hơn hơn nữa còn có thể tránh được hy sinh không cần thiết!!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói.

Thần Gia Bát Hồn nghe vậy im lặng hy sinh không cần thiết trong lời nói của hắc chính là Thần Nam mà bọn họ đang ký thể Thần Nam thân là Đệ Thập Nhân của Thần Gia nếu tương lai không có biến số thì lúc hắc đạt đến cảnh giới Thiên Cấp chính là lúc hắc bị bắt đi hiến tế để Thần Tổ khôi phục linh thức không chỉ vậy con trai của hắc sau này cũng sẽ như vậy đây chính là số phận của nhất mạch bọn họ.

Bây giờ có cơ hội có thể giúp tử tôn tránh thoát nó bọn họ đương nhiên rất kích động nhưng mà bọn họ cũng không dễ dàng đồng ý đề nghị của Đông Phương Trường Minh bởi vì chuyện này đối với Thần Gia thật sự quá mức quan trọng bọn họ không thể để cảm xúc cá nhân chi phối hành động của mình được!!

- Người có dám lấy tâm ma ra phát lời thề nhất định sẽ làm được những gì người vừa nói hay không?

Sau một lúc suy nghĩ cuối cùng Thần Gia Bát Hồn nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Có gì không dám! Trời đất chứng giám hôm nay ta Đông Phương Trường Minh lấy đạo tâm ra phát lời thề nếu không thể cứu được Thần Tổ - Thần Uyên thì ta sẽ bị vạn lôi đánh chết!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó đưa tay phải lên phát lời thề.

- Tốt!

Thần Gia Bát Hồn thấy vậy trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng có lời thề đạo tâm làm chứng bọn họ không sợ Đông Phương Trường Minh giở trò gì!

PS: Do mấy ngày qua đăng chương trễ quá nên ít người đọc hôm nay tác đăng chương sớm hơn xem tình hình có cải thiện không nha! Các bạn nhớ ủng hộ!!

Cảm ơn nhiều!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 204: Thần Tổ Sống Lại (2)

Sau khi thương lượng xong Đông Phương Trường Minh và Thần Gia Bát Hồn lập tức phát lực hóa thành hai đạo hào quang bay thẳng lên trời bằng vào thực lực của bọn họ rất nhanh đã xuyên qua không gian đến trước mặt đại môn của Thần Gia Nguyệt Lượng.

- Các người là ai? Sao lại dám xông vào Thần Gia Nguyệt Lượng!

Trong một căn lầu các gần đại môn hơn một trăm vệ sĩ của Thần Gia đang khoan chân ngồi đá tọa đột nhiên cảm nhận được hai luồng khí tức cường đại xuất hiện thì giật mình đứng lên sau đó hóa thành từng đạo kinh hồng tiến về phía hai người dẫn đầu trong số đó là một lão giả thân mặc trường bào hoa lệ rộng thùng thình thực lực của hắn thành linh lại là Thần Hoàng đỉnh phong.

- Dùng Thần Hoàng đỉnh phong làm người gác cửa Thần Gia các người thật sự rất chịu chơi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trên mặt lộ ra một nụ cười nói.

- Tiền bối quá khen rồi! Người đó là Thần Quang là Thất Tổ hiện nay của Thần Gia chúng ta nếu không phải lúc này đang trong thời kỳ phi thường thì chúng ta cũng sẽ không để cho hắn chịu thiệt thòi như vậy!!

Thần Gia Bát Hồn nghe vậy nhàn nhạt kêu lên một tiếng sau khi biết được Đông Phương Trường Minh có thể giúp mình cứu sống Thần Tổ thì thái độ của bọn họ đối với hắn cũng đã trở nên khách khí hơn rất nhiều.

Trong lúc hai người nói chuyện thì Thần Thất Tổ cùng với hơn trăm đệ tử Thần Gia đã vây chặt lấy bọn họ thái độ mỗi người đều như đang lâm đại địch.

- Như thế nào? Chẳng lẽ ta chỉ mới rời đi chưa được nửa ngày các người đã không nhận ra bọn ta rồi hay sao?

Nhìn thấy cảnh đó Thần Gia Bát Hồn nhú mày kêu lên một tiếng.

- A! Thì ra là tám vị anh kiệt trở về, chúng ta có mắt không biết Thái Sơn xin các vị thứ tội!

Thần Thất Tổ nghe vậy ngậy người ra một lát sau đó trong mắt hiện lên vẻ kinh hãi không chút do dự lập tức quỳ xuống đất cung kính kêu lên một tiếng.

- Chúng ta có mắt không biết Thái Sơn xin tám vị anh kiệt thứ tội!

Hơn trăm tên đệ tử phía sau lưng hẳn thấy vậy cũng lập tức quỳ xuống theo bên trong Thần Gia, Bát Hồn tuy rằng đã chết đi nhiều năm nhưng vẫn có được địa vị và sự kính ngưỡng vô tận của hàng vạn người địa vị cơ hồ chỉ thấp hơn Viễn Tổ sáng tạo Thần Gia trong truyền thuyết một chút mà thôi.

- Được rồi! Đứng lên đi!!

Thần Gia Bát Hồn thấy vậy hơi hột gật đầu một cái rồi nói.

Thần Thất Tổ và chúng đệ tử Thần Gia lập tức đứng lên.

- Tiểu Thất người đi gọi Tứ Tổ và Ngũ Tổ đến đây ta có việc cần tìm bọn họ!!

Thần Gia Bát Hồn lại nói.

- Vâng!

Thần Thất Tổ cung kính kêu lên một tiếng sau đó lập tức quay đầu bay đi.

- Vút!

Một lát sau hai người Thần Tứ Tổ và Thần Ngũ Tổ đã bay ra.

- Bất diệt các người gọi bọn ta ra đây là có chuyện gì?

Thần Tứ Tổ nhìn Thần Gia Bát Hồn hỏi.

- Ầm!

Thần Gia Bát Kiệt không nói lời nào đưa tay điểm một chỉ bắn ra hai đạo hào quang.

Thần Tứ Tổ và Thần Ngũ Tổ thấy vậy không tránh không né để mặc cho hào quang bắn vào trong đầu mình vừa cảm nhận được tin tức ẩn chứa trong đó thì sắc mặt của hai huynh đệ lập tức đại biến theo bản năng liếc mắt quan sát Đông Phương Trường Minh một cái khi thấy hắc nhìn mình gật nhẹ đầu thì trên mặt lại lộ ra vẻ mừng như điên.

- Tiểu Thất người mau đi lấy Ngũ cấp Long Liễn ra đây đón khách mau lên!

Thần Tứ Tổ nhìn Thần Thất tổ ra lệnh.

- Cái gì? Ngũ Long Liễn? Hắc là ai mà lại có được đái ngộ như vậy??

Thần Thất Tổ kinh hãi kêu lên một tiếng trong Thần Gia Long Liễn là vật chuyên dùng để nghênh đón khách quý được chia thành năm cấp bậc khác nhau: Nhất cấp Long Liễn do Mãng Giao kéo dùng để nghênh đón Thần Hoàng cao thủ bình thường, Nhị cấp Long Liễn do Cầu Long kéo là dùng để nghênh đón Tiểu Thiên Cấp cao thủ, Tam Long Liễn do Giao Long kéo là vật dùng để nghênh đón Thiên Cấp cường giả, Tứ cấp Long Liễn do thuần huyết

Giao Long kéo là vật chỉ có nhân vật cấp Lão Tổ như Tứ Tổ, Ngũ Tổ mới có tư cách ngồi!

Còn về phần Ngũ cấp Long Liễn tương truyền là vật chuyên dùng để nghênh đón những nhân vật ở đẳng cấp Viễn Tổ người thanh niên bạch y kia tuy là Thiên Cấp cao thủ nhưng sao lại có tư cách sử dụng nó chứ!!

- Tiểu Thất ngươi đừng hỏi nhiều chỉ cần biết vị đại nhân này là khách quý của chúng ta là được! Mau đi lấy Long Liễn đến đây cho ta!!

Thần Ngũ Tổ thúc giục nói.

- Vâng!

Thần Thất Tổ nghe vậy không hỏi nhiều nữa trầm giọng kêu lên một tiếng.

Không bao lâu sau một chiếc xe cực lớn đã xuất hiện trước mọi người sự xuất hiện của nó khiến cho tất cả những người có mặt ở hiện trường rung động thật sâu bởi vì tám con rồng kéo xe đều đã đạt đến cảnh giới Thần Long Vương!

Một con Thần Long bình thường đã có thể sánh vai với Thất Giai của nhân loại rồi Thần Long Vương là khái niệm gì? Đó chính là loại tồn tại có thể so sánh với Thần Vương cấp cao thủ a!

Dùng tám tên Thần Vương cấp cao thủ để kéo một chiếc xe việc này không thể gọi là xa hoa nữa mà phải gọi là biến thái a!!

Nhưng mà việc đáng sợ hơn vẫn còn ở phía sau khi tất cả nhìn kỹ lại lần nữa lại kinh hãi phát hiện con Thần Long dẫn đầu đoàn xe không ngờ đã đạt đến cảnh giới Thần Long Hoàng sánh ngang với cảnh giới Thần Hoàng của nhân loại.

- Ngang!

Khi chiếc xe dừng lại nó quét mắt nhìn qua tất cả mọi người có mặt ở hiện trường một vòng rồi đột nhiên hướng về phía Đông Phương Trường Minh gầm lên một tiếng khiến cho không gian xung quanh âm ỉm hẳn lại.

- Nghiệt súc người dám vô lễ xem ta trừng trị người thế nào!!

Thần Thất Tổ thấy vậy bất mãn kêu lên một tiếng.

- Được rồi! Thần Lão Thất người không cần nóng giận tiểu gia hỏa này gầm lên chẳng qua chỉ là muốn chào hỏi ta mà thôi dù sao cả hai chúng ta tính ra cũng là người quen cũ!!

Nhưng mà đúng lúc ông ta đang muốn xuất thủ dạy dỗ con Thần Long Hoàng thì lại bị Đông Phương Trường Minh lên tiếng ngăn lại.

- Vị tiên sinh này người nói trước đây người đã có gặp qua con Thần Long Hoàng sao?

Thần Thất Tổ nghe thấy lời của Đông Phương Trường Minh thì kinh ngạc hỏi.

- Đúng vậy! Lần đầu tiên ta đến tới thăm Thần Gia cũng là do nó kéo xe dẫn ta đi tham quan một vòng quanh đây, không ngờ một con tiểu long lúc đó chỉ vừa mới đến cảnh giới Thần Long Vương ngạo tính còn chưa tiêu trừ hết hiện nay vậy mà đã đạt đến cảnh giới Thần Long Hoàng rồi!

Trên mặt Đông Phương Trường Minh lộ ra một vẻ cảm khái nói.

- Ta nhớ người hình như gọi là Tiểu Kim phải không lại gặp mặt rồi, mau đưa ta đến chỗ chủ nhân của người đi nào!!

Sau khi nói xong không đợi Thần Thất Tổ phản ứng kịp Đông Phương

Trường Minh đã phóng người nhảy lên Long Liễn nhìn con Thần Long Hoàng nói.

- Ngang!

Thần Long Hoàng - Tiểu Kim nghe vậy gầm lên một tiếng sau đó cùng với tám con Thần Long Vương lôi kéo Long Liễn khổng lồ hóa thành một chùm hào quang bay đi!!

Đám người Thần Gia Bát Hồn thấy vậy cũng bước lên một chiếc Tứ cấp Long Liễn khác đã được chuẩn bị khác nhanh chóng đuổi theo trên đường đi Thần Thất Tổ vẫn còn suy nghĩ về những lời nói của Đông Phương Trường Minh.

Cái gì mà lần đầu tiên ta đến đây cũng là nó kéo xe cho ta? Cái gì mà lúc đó nó chỉ là mới tiến vào cảnh giới Thần Long Vương ngạo tính còn chưa thuần? Không lẽ người thanh niên đó đã có tới Thần Gia một lần mà ta không biết và lần đó hẳn cũng được sử dụng Ngũ cấp Long Liễn để nghênh đón. Nếu đúng là thế thì rất có khả năng hẳn là một cường giả Nghịch Thiên Cấp giống như Viễn Tổ chẳng qua là vì nguyên nhân gì đó mà phải chuyển thế trùng tu! Không biết loại cường giả như vậy hôm nay đến Thần Gia chúng ta là có việc gì chẳng lẽ là có liên quan đến chuyện Viễn Tổ phục sinh?

Thần Thất Tổ càng nghĩ càng cảm thấy khó hiểu mấy lần ông ta lén lút nhìn qua ba người Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ và Thần Gia Bát Hồn mong bọn họ có thể giải đáp nghi vấn của mình nhưng mà ba người đó chỉ chuyên tâm nhắm mắt dưỡng thần không quan tâm gì đến ông ta,

Nửa ngày sau đoàn người đã đến trước một ngọn núi cao chót vót ở trung tâm Thần Gia Nguyệt Lượng trên vách núi đó thỉnh thoảng lại phát ra từng đạo hào quang chói mắt khiến cho người ta có cảm giác an lành thần thánh!!

- Két!

Hai chiếc Long Liễn đồng thời dừng lại những người ở phía trên từ từ bước xuống!

- Đây chính là nơi Thần Lão Ma ngủ say sao?

Đông Phương Trường Minh đảo mắt quan sát xung quanh một vòng rồi nhìn Thần Tứ Tổ hỏi.

- Đúng vậy! Ở nơi này có một bí cảnh xin tiền bối đợi một lát bọn ta sẽ lập tức mở ra ngay!!

Thần Tứ Tổ và Thần Ngũ Tổ cùng trả lời tiếp theo chỉ thấy bọn họ vung tay lên liên tục đánh ra từng cái thủ ấn quái dị.

- Ầm!

Một lát sau ở lưng chừng vách núi vang lên một tiếng nổ lớn một cái không gian chi môn từ bên trong hiện ra.

- Được rồi! Bây giờ chúng ta có thể vào trong rồi!!

Đợi khi không gian chi môn hoàn toàn ổn định lại Thần Tứ Tổ nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Ừm!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó hắt cùn với Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ và Thần Gia Bát Hồn đồng thời bay lên tiến vào trong còn Thần Thất Tổ và những đệ tử Thần Gia khác thì lại đứng ở bên ngoài không phải bọn họ không muốn cùng đi vào mà là bởi vì trong Thần Gia có một quy định vô cùng đó là phạm là những con cháu chưa đạt đến cảnh giới Thiên Cấp thì trừ ngày Tế Tổ mỗi năm một lần ra không được tự ý bước vào trong

Thánh Vực - Viễn Tổ dùng để ngủ say nửa bước nếu không sẽ bị trừng phạt cực nặng cho dù là nhân vật đã đạt đến hàng " Tổ " cũng không phải là ngoại lệ!!

Thông đạo bên trong không gian chi môn cũng không phải là rất dài chỉ khoảng chừng mấy trăm trượng với tốc độ của bốn người rất nhanh đã có thể vượt qua.

Khi đi ra khỏi đầu bên kia của thông đạo thì bốn người chỉ nhìn thấy trước mắt mình là một mảnh bình nguyên rộng lớn mênh mông bát ngát ở nơi này vô số loại tiên thảo hiếm thấy khó tìm hần như chỉ tồn tại trong điển tịch của ngoại giới tùy ý mọc hoang ở khắp nơi mỗi loại đều có công dụng trợ giúp rất nhiều cho việc gia tăng tu vi.

Số lượng của chúng thật sự rất nhiều, rất nhiều nếu để cho những cường giả bình thường nhìn thấy được nhất định sẽ tranh giành nhau đến vỡ đầu chảy máu.

Trừ tiên theo ra ở đây còn có rất nhiều loại tiên thú hiền lành tùy ý chạy nhảy nô đùa. Tất cả những điều này tạo cho người ta một cảm giác vô cùng yên bình như lạc vào chốn Bồng Lai Tiên Cảnh vậy.

- Tiểu tặc to gan không ngờ người dám xông vào Thánh Vực của Thần Gia chúng ta! Đúng là muốn chết mà. Xem ta thu phục người như thế nào đây!!

Nhưng mà đột nhiên trong hư không lại phát ra một tiếng thét kinh thiên động địa hoàn toàn phá tan cảm giác thanh bình của nơi này.

- Ầm!

Tiếp theo chỉ thấy một đạo huyết sắc chưởng ấn khổng lồ từ trên trời ầm ầm giáng xuống mục tiêu của nó chính là... Đông Phương Trường Minh!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 205: Thần Tổ Sống Lại (3)

Người xuất thủ tập kích Đông Phương Trường Minh không phải ai khác mà chính là Thần Gia Lục Tổ trong lúc Thần Đại Tổ, Thần Nhị Tổ, Thần Tam Tổ đang bế quan Thần Tứ Tổ và Thần Ngũ Tổ phải quản lý các sự vụ thường ngày trong Gia tộc. Ông ta chính là người được giao cho nhiệm vụ canh giữ Thánh Vực.

Khi này lúc ông ta đang theo thông lệ tuần tra khắp nơi một lần đột nhiên lại cảm nhận được có một luồng khí tức khác lạ xuất hiện lập tức bay đến đây trông thấy người xông vào là kẻ đã bị mình giết chết một vạn năm trước hiện giờ không biết tại sao lại sống lại hơn nữa thực lực còn tăng mạnh đã đạt đến cảnh giới Thiên Cấp. Lại dẫn theo một Thiên Cấp cường giả khác và hai đứa trẻ quý dị đến đây.

Nhất thời không cần suy nghĩ nhiều trong lòng Thần Lục Tổ đã phán định Đông Phương Trường Minh đến đây là để báo thù chuyện một vạn năm trước vì vậy ông ta không chút do dự lập tức ra tay tập kích. (Sở dĩ xảy ra chuyện này là do trong thời gian canh giữ ở Thần Gia Thánh Vực Thần Lục Tổ hoàn toàn không cảm nhận được những chuyện đã xảy ra bên ngoài ngoại giới như là Tứ Tổ và Ngũ Tổ bị Thần Chiến đánh cho thu nhỏ lại hay Thần Gia Bát Hồn được triệu hoán trở về)

- Ha!

Nhìn thấy chương cường hung mãnh đánh về phía mình trên mặt Đông Phương Trường Minh không tỏ ra vẻ gì chỉ nhàn nhạt mỉm cười.

- Grao!

Không cần hấn lên tiếng Thần Gia Bát Hồn ở bên cạnh đã bước lên phía trước một bước ngẩng đầu gầm to một tiếng.

- Ầm!

Tiếng hét vừa vang lên trong chớp mắt đạo chưởng cương khổng lồ đang giáng xuống đã bị nghiền nát thành hàng vạn mảnh đồng thời Thần Lục Tổ đang ẩn thân giữa hư không cũng bị uy áp ẩn chứa trong đó ép phải hiện thân.

- Lão Lục ngươi làm gì vậy sao lại tập kích khách quý của Thần Gia chúng ta?

Nhìn thấy cảnh đó Thần Tứ Tổ lập tức thịnh nộ quát lên một tiếng.

- Ngươi... ngươi là Tứ ca?

Thần Lục Tổ ngậy người ra một lát rồi kinh ngạc nhìn Thần Tứ Tổ hỏi.

- Chính là ta! Ngươi còn chưa trả lời câu hỏi của ta tại sao lại ra tay tập kích khách quý của Thần Gia chúng ta!!

Thần Tứ Tổ gật đầu một cái sau đó lại lập lại câu hỏi của mình.

- Khách quý? Tứ ca hấn không phải là mục tiêu mà huynh ra lệnh cho đệ truy sát một vạn năm trước hay sao? Tại sao bây giờ hấn lại trở thành khách quý của Thần Gia chúng ta rồi??

Thần Lục Tổ đưa tay chỉ về phía Đông Phương Trường Minh kinh ngạc hỏi.

Lời này vừa nói ra sắc mặt của Thần Tứ Tổ lập tức đại biến nếu không phải Thần Lục Tổ nhắc nhở thì ông ta cũng đã thiếu chút nữa quên rằng một

vạn năm trước chính ông ta là người đã ra lệnh hãm truy sát Đông Phương Trường Minh lúc đó còn chưa thức tỉnh ký ức kiếp trước rồi.

- Hừ! Chuyện năm đó chẳng qua chỉ là hiểu lầm mà thôi! Hiện nay ngài ấy là khách quý của Thần Gia chúng ta người không được vô lễ mau xuống đây xin lỗi ngài ấy đi!!

Nhưng mà Thần Tứ Tổ không hổ danh là lão hồ ly đã sống vô số năm rất nhanh đã lấy lại bình tĩnh nhìn Thần Lục Tổ kêu lên.

- Ách! Vâng! Tiểu tử... à không vị tiên sinh này cho ta xin lỗi vì chuyện năm đó, mong ngài bỏ qua cho ta!!

Nghe thấy lời đó Thần Lục Tổ nhú mày một cái hiển nhiên trong lòng rất không phục quyết định của Thần Tứ Tổ nhưng cũng không thể phản kháng lại mệnh lệnh của ông ta rất nhanh đã từ trên trời hạ xuống nhìn Đông Phương Trường Minh chấp tay nói.

- Biết lỗi là được rồi ! Đứng lên đi!!

Đông Phương Trường Minh phát tay lên nói hắn cũng không muốn bởi vì chấp nhất với Thần Lục Tổ mà để lỡ mất thời gian làm chuyện chính của mình.

- Lão Đại, Lão Nhị còn có Lão Tam đang ở đâu?

Thần Gia Bát Hồn thấy vậy hài lòng cười một tiếng tiếp theo hắn lại nhìn Thần Lục Tổ hỏi.

- Các ngài là bát đại anh kiệt.. các ngài muốn tìm Đại ca, Nhị ca, Tam ca bọn họ đang bế quan trong Tổ Điện để ta dẫn đường cho!

Lúc này Thần Lục Tổ đã cảm nhận được khí thế trên người bọn họ lập tức

không dám thất lễ chút nào cung kính kêu lên một tiếng.

Tiếp theo dưới sự dẫn dắt của hẳn cả đám người hóa thành một chùm hào quang bay đi!

Không lâu sau bọn họ đã đến trước một tòa đại điện cực lớn ở trung tâm Thánh Vực.

- Mọi người đợi ở đây một chút để ta đi thông báo!

Thần Lục Tổ kêu lên một tiếng sau đó bước vào trong đại điện.

- Lão Đại mời tất cả vào trong!

Một lát sau ông ta lại từ bên trong bước ra nhìn mọi người nói.

- Ừm!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó dẫn theo Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ cùng với Thần Gia Bát Hồn tiến vào trong đại điện.

- Ầm!

Bọn họ vừa bên trong cửa đại điện lập tức ầm ầm đóng lại.

Thần Lục Tổ đứng bảo vệ bên ngoài.

Trong gian đại điện tối đen có ba lão giả đang ngồi theo hình tam giác một người mặc bạch bào, một người mặc hắc bào và một người mặc áo xám bọn họ đương nhiên chính là ba vị Lão Tổ đứng đầu Thần Gia, Thần Đại Tổ, Thần Nhị Tổ và Thần Tam Tổ.

- Lão Tứ, còn có Lão Ngũ và Bát Hồn nữa sao các người lại tìm bọn ta? Có chuyện gì sao?

Người đầu tiên lên tiếng là bạch bào lão giả Thần Gia Nhị Tổ chỉ nghe ông ta nhìn Thần Tứ Tổ hỏi.

- Đúng đó! Người thanh niên này là ai??

Thần Gia Tam Tổ là lão giả mặc hắc bào cũng lên tiếng hỏi.

- Bẩm Nhị ca hôm nay ta, Lão Ngũ và Bát Hồn đến đây là vì có chuyện muốn nói. Chuyện là như thế này...

Thần Tứ Tổ hơi do dự một chút rồi đem hết mọi chuyện kể lại cho Thần Nhị Tổ và Thần Tam Tổ.

Sau khi nghe xong Thần Nhị Tổ và Thần Tam Tổ liếc mắt nhìn nhau một chút rồi đồng thời liếc mắt nhìn về phía Thần Đại Tổ đối với chuyện quan trọng như vậy bọn họ không dám tự tiện quyết định chờ đợi quyết định của ông ta.

- Tà Đế đúng không? Đa tạ ý tốt của người nhưng cứu sống Viễn Tổ là chuyện riêng của Thần Gia chúng ta không cần người ngoài như người quan tâm. Còn về phần tương lai người lo lắng Thái Cổ Thất Quân Chủ vượt giới tiến sang thì đến lúc đó Thần Gia bọn ta phải ra mấy tên Thiên Cấp cao thủ giúp người là được!

Cảm nhận được ánh mắt của hai người huynh đệ nhìn mình Thần Đại Tổ từ từ mở hai mắt ra nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ và Thần Gia Bát hồn nghe vậy đồng thời nhú mày bọn họ không thể ngờ được Thần Đại Tổ lại dứt khoát từ chối một cơ hội tốt để cho Viễn Tổ phục sinh như vậy!

- Thần Gia Đại Tổ - Thần Thiên đúng không? Ta đúng là không có tư cách quan tâm đến chuyện riêng của Thần Gia các người nhưng ta muốn hỏi

người một câu xưa nay người đã từng thực lòng muốn Thần Lão Ma phục sinh hay không?

Chỉ có của Đông Phương Trường Minh như là đã sớm đoán được câu trả lời của Thần Đại Tổ cho nên sắc mặt không có chút biến hóa trầm giọng nói một tiếng.

- Khốn kiếp! Đông Phương Trường Minh người nói như vậy Viễn Tổ không chỉ là Tổ Tiên là cha của ta lý nào ta lại không muốn người sống lại chứ?

Thần Đại Tổ nghe được lời đó thì tức giận quát lên một tiếng.

Tất cả cường giả Thần Gia trong đại điện cũng đồng thời đưa mắt nhìn về phía của Đông Phương Trường Minh.

- Thần Thiên chuyện của người người khác có thể không biết nhưng ta thì lại rõ ràng, người tuy là Đại thiếu gia của Thần Gia từ nhỏ đã nhận được sự kính trọng và quyền lực mà người khác có năm mơ cũng không thể nào tìm thấy được nhưng mà người đối với cha của mình là Thần Tổ lại tồn tại bất mãn thật sâu bởi vì người biết được ông ta đối với đứa con trai trưởng như người không có chút yêu thương nào mà lại dành hết sự sủng ái cho người đệ đệ cùng cha khác mẹ của người là Thần Thông cũng chính là người đầu tiên trong Thần Gia Bát Hồn cho nên người càng lớn càng căm ghét đệ đệ của mình!!

Đối diện với ánh mắt của tất cả mọi người nhìn mình Đông Phương Trường Minh vẫn thản nhiên lên tiếng nói.

- Đỉnh điểm của sự căm ghét này chính là giai đoạn sau khi Thần Tổ vừa vẫn lạc lúc đó Thần Gia các người bởi vì tác phong hành sự quá bá đạo trước đây mà bị các thế lực ở khắp Thiên - Nhân lưỡng giới liên kết lại tấn công

khiến cho lâm vào đường cùng thiếu chút nữa là diệt tộc nhưng mà vào thời khắc nguy cấp nhất đệ đệ của người Thần Thông bất ngờ hoành không xuất thế dựa vào thực lực và mưu trí của mình chu toàn các đại thế lực khiến cho Thần Gia có thể đứng vững chân trở lại tiếp tục những ngày tháng huy hoàng việc này khiến cho danh tiếng của Thần Thông trong một đêm nổi danh khắp nơi được vô số người kính trọng thậm chí trong Thần Gia cũng có rất nhiều người muốn tôn hần lên vị trí Gia Chủ. Người thấy vậy một mặt ghen tỵ vì thực lực của Thần Thông một mặt lại lo lắng sẽ thật sự thay thế người đại ca như người ngồi lên chiếc ghế gia chủ Thần Gia cho nên người đã quyết định thực hiện một độc kế đó là lừa gạt với tất cả mọi người là Thần Tổ muốn trọng tụ linh thức từ trong cõi U Minh sống lại cần phải có một người tử tôn có thực lực mạnh nhất tự nguyện hiến tế mới được!!

- Tử tôn mạnh nhất của Thần Gia lúc đó là ai? Không cần hỏi cũng biết đó chính là đệ đệ của người Thần Thông vậy là với sức ép từ rất nhiều phía Thần Thông đã tự nguyện hiến tế bản thân cho Thần Tổ mỗi uy hiếp của người đã được giải trừ, nhưng mà người lại không có ý dừng tay lại mà tiếp tục xuống tay với con cháu nhất mạch của Thần Thông khiến cho bọn họ từng người từng người không ngừng đi lên con đường của cha ông mình. Thật ra phương pháp hiến tế của người cũng không phải hoàn toàn vô tác dụng bằng chứng là qua mấy mươi vạn năm linh thức tán lạc khắp nơi của Thần Tổ quả thật đã từng bước từng bước được tụ tập lại tin rằng chỉ cần hiến tế thêm mấy người nữa quả thật linh thức của Thần Tổ sẽ trọng tụ đến mức có thể tỉnh lại nhưng là người có thật sự muốn phụ thân của mình tụ hợp đủ linh thức sẽ nhân lúc ông ta còn chưa hoàn toàn sẽ xuống tay đoạt xá để bản thân trở thành ông ta??

Hơi dừng một chút hần lại tiếp tục.

- Khốn kiếp! Cuồng ngôn Lão Nhị, Lão Tam, Lão Tứ, Lão Ngũ còn có Bát Hồn nữa không lẽ các người định để cho tên điên này tiếp tục ở đây nói

bậy mau mau xuất thủ giết chết hẳn cho ta!!

Thần Đại Tổ nhìn thấy tất cả âm mưu mình trù tính bao nhiêu năm qua đều bị Đông Phương Trường Minh dùng một lời nói hết cả ra thì giống như nổi điên điên cuồng gầm thét.

Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ và Thần Gia Bát Hồn nhìn thấy cảnh đó thì nhú mày lại thật ra từ lâu trong lòng bọn họ đã tồn tại hoài nghi về cái gọi là hiến tế để phục sinh cho Viễn Tổ chỉ là không nói ra mà thôi hiện nay nghe được những lời của Đông Phương Trường Minh thì trong lòng vô cùng kinh hãi không thể tin (hoặc không dám tin) là Đại Tổ lại có gan làm ra chuyện như vậy!

Ngay cả hai người Thần Nhị Tổ và Thần Tam Tổ sống bên cạnh Thần Đại Tổ nhiều năm cũng là như vậy tuy rằng bọn họ biết được chuyện hiến tế là do Thần Đại Tổ bày ra để hãm hại nhất mạch Thần Thông nhưng vẫn tưởng điều đó thật sự có thể làm cho Tổ Tiên của mình sống lại nào ngờ tất cả chỉ là âm mưu để Đại Tổ thành toàn cho bản thân mình.

- Khốn kiếp! Các người không ai chịu ra tay thì để cho bốn tọa tự làm! Lục Đạo Tà Đế chịu chết đi!

Thần Đại Tổ nhìn thấy cao thủ dưới tay của mình không có ai chịu động thủ thì gầm lên một tiếng sau đó bật người phóng vọt về hướng Đông Phương Trường Minh.

- Người muốn chiến ta? Rất tốt! Ta cũng muốn xem bao năm qua tên tiểu tử năm đó đã tiến bộ như thế nào nhưng mà nơi này chật quá không thể phát huy hết thực lực của hai ta muốn đánh thì ra ngoài đi!!

Đông Phương Trường Minh cười lớn một tiếng sau đó toàn thân hóa thành một đạo hào quang bắn ra ngoài.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 206: Thần Tổ Sống Lại (4)

- Ta há lại sợ người sao?

Thần Đại Tổ thấy vậy hét lên một tiếng rồi cũng hóa thành một tia sáng đuổi theo Đông Phương Trường Minh.

Tuy trong đại điện này được bố trí vô số cấm chế nhưng làm sao có thể ngăn cản được hai cường giả chí cường trong cảnh giới kia chứ? Trong chớp mắt bọn họ đã biến mất vô ảnh vô ảnh.

Thần Nhị Tổ, Thần Tam Tổ, Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ cùng với Thần Gia Bát Hồn lập tức cất bước đuổi theo.

- Mọi người có chuyện gì bên trong vậy? Tại sao Đông Phương Trường Minh và Lão Đại lại cùng lúc bay ra đây nhìn về mặt của hai người bọn họ như là sắp đánh nhau vậy!!

Nhưng mà vừa bước ra tới cửa năm người đã bị Thần Lục Tổ chặn lại .

Thần Tứ Tổ cũng không phí lời lập tức đem hết mọi chuyện đã phát sinh trong đại điện kể hết cho ông ta nghe.

- Tê! Lão Đại thật sự dám làm ra loại chuyện đại nghịch bất đạo như vậy hay sao?

Sau khi nghe xong tất cả Thần Lục Tổ hít sâu một hơi khí lạnh nói ông ta hoàn toàn không thể tin được một người lúc nào cũng tỏ ra rất muốn làm cho

Viễn Tổ sống lại như Thần Đại Tổ lại có âm mưu đáng sợ đến như vậy!!

- Nếu có thể thì ta cũng không muốn tin đây là sự thật, nhưng mà những hành động ban nãy của Lão Đại đã chứng minh lời nói của Đông Phương Trường Minh có tới chín mươi phần là sự thật!!

Trên mặt Thần Tứ Tổ lộ ra vẻ bất đắc dĩ nói.

- Đúng đó! Bọn ta đã ở bên cạnh Lão Đại nhiều năm cũng biết được khá bí mật của hắn tuy không xác định được chuyện hắn muốn đoạt xá Viễn Tổ là thật hay giả nhưng có thể khẳng định chuyện hắn bày mưu hại chết một mạch của Thần Thông là sự thật trăm phần trăm!!

Thần Nhị Tổ và Thần Tam Tổ cũng đồng thời lên tiếng nếu bây giờ mọi chuyện mà Thần Đại Tổ làm đã bại lộ thì bọn họ cũng không cần che dấu gìùm cho ông ta nữa bây giờ nói hết mọi chuyện mà mình biết ra làm vậy tuy không thể tránh được tội thông đồng nhưng tương lai khi bị luận tội cũng có thể được xử nhẹ hơn.

- Như vậy bây giờ chúng ta phải làm thế nào là xông lên trợ giúp cho Đông Phương... à không là Tà Đế hay là đứng ở đây quan chiến?

Thần Lục Tổ hỏi.

- Bọn ta thấy chúng ta không nên nhúng tay vào thì tốt hơn ban đầu Tà Đế đã nói có thể tự mình hồi sinh cho Viễn Tổ như vậy nhất định đã tính đến cục diện này nếu bây giờ chúng ta mạo muội tiến lên nói không chừng chẳng những không giúp được hắn mà còn làm rối loạn kế hoạch của hắn nữa!!

Thần Gia Bát Hồn trầm giọng nói.

- Bát Hồn các người nói tuy là khá có lý nhưng mà thực lực của Lão Đại chúng ta đều biết rõ mấy chục vạn năm trước hắn đã thành công nghịch

chuyển Huyền Công lần thứ tám rồi cho dù qua nhiều năm như vậy vẫn không cách nào đạt đến lần thứ chín trong truyền thuyết nhưng chân nguyên trong cơ thể qua nhiều năm lắng đọng lại đã đạt đến cảnh giới vô cùng tinh thuần lực lượng có thể phát ra do đó cũng mạnh hơn nghịch chuyển lần thứ tám bình thường rất nhiều nếu chẳng may có biến cố gì thì sao?

Thần Ngũ Tổ không cho là đúng phản bác.

- Lão Ngũ ngươi cứ yên tâm đi! Nếu có biến cố gì xảy ra thì tám người bọn ta sẽ tự mình ra tay thu phục tên phản đồ đó để cho hẳn biết cái giá tính kể nhất mạch chúng ta là như thế nào!!

Thần Gia Bát Hồn trầm giọng nói.

Lời nói của bọn hắn tuy rằng nghe qua rất bình thường nhưng lại làm cho đám người Thần Lục Tổ rung mình bởi vì bọn họ đều có thể cảm nhận được ẩn chứa trong đó là một loại sát khí vô cùng mạnh mẽ cho dù bốn người đều là những cường giả giết người không ghê tay đồ thành diệt quốc chỉ bình thường như ăn cơm uống nước nhưng mà khi đối diện với nó cũng phải cả kinh thất sắc.

Trong lúc bọn họ đang nói chuyện thì hai người Thần Đại Tổ và Đông Phương Trường Minh đã vọt đến nơi cao nhất trên bầu trời.

- Hoán ma, hoán ma hoán ngã Chân Ma - Ma Thôn Thiên Hạ Thế!

Lúc này chỉ nghe Thần Lão Đại mở miệng ra ngâm xướng một đoạn chú ngữ cổ quái.

- Grao!

Lời vừa dứt chỉ thấy phía sau lưng hắn xuất hiện một cự ma một sừng to lớn to lớn hơn vạn trượng trên người mặc một bộ chiến giáp hoàn toàn do ma

khí kết thành xuất hiện nó chính là Bốn Mạng Ma Thân mà chỉ có những cường giả đã trải qua tám lần nghịch chuyển Huyền Công của Thần Gia mới có thể ngưng luyện ra được.

- Grao!

Nó vừa xuất hiện đã mở to miệng giương mười ngón tay như móc câu của mình hướng về phía Đông Phương Trường Minh như muốn nuốt lấy hắn vào trong miệng mình vậy.

- Vút!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy sắc mặt không chút biến hóa dùng hai ngón tay kẹp lại thành kiếm đâm thẳng về phía trước.

- Âm!

Kiếm quang xuất hiện trong chớp mắt cái miệng to lớn của cự ma đã bị phá tan một luồng ma huyết màu đen từ chỗ vết thương bắn ra ngoài hóa thành một cơn mưa máu rơi xuống mặt đất.

- Hừ! Ma Bá Thiên Hạ!

Một chiêu thất bại Thần Đại Tổ không chút hoang mang lập tức biến chiêu xuất ra một quyền đánh thẳng về phía Đông Phương Trường Minh. Ma Tướng phía sau hắn cũng làm theo động tác của chủ nhân.

- Tới đi!

Đông Phương Trường Minh cũng ầm ầm đánh ra một quyền.

- Âm! Đùng!

Song quyền vừa va chạm với nhau lập tức vang lên một tiếng nổ to không

gian xung quanh đều tan nát thành ngàn vạn mảnh nhỏ cả Thánh Vực của Thần Gia đã bị lực lượng của hai đại cường giả làm cho chấn động không ngừng.

Trong chớp mắt khắp nơi xuất hiện cảnh trời sụp đất nứt vô số tiên thảo bị chôn vùi trong cát đá những loại tiên thú khi này còn nô đùa bây giờ đã cuống quýt lên tìm đường bỏ chạy.

Ở trên không trung sau một lát giằng co hai người Thần Đại Tổ và Đông Phương Trường Minh đều bị lực lượng ẩn chứa trong năm đấm của đối phương chấn lui lại phía sau.

- Thần Lão Đại xem ra mấy chục vạn năm qua người không lười biếng chút nào. Lực lượng này có thể làm cho ta nghiêm túc động thủ rồi!!

Sau khi ổn định lại thân hình Đông Phương Trường Minh nhìn Thần Đại Tổ cười lớn một tiếng tiếp theo chỉ thấy toàn thân của hắn lóe lên một cái sau đó tan biến vào trong không gian hoàn toàn không để lại một chút dấu vết nào.

Đây chính là thân pháp độc môn do Đông Phương Trường Minh sáng tạo ra trong khi nghiên cứu Thời - Không Pháp Tắc khi sử dụng nó toàn thân của hắn sẽ hoàn toàn dung nhập vào không gian xung quanh tùy theo thời gian mà di động thân thể do vậy không chỉ rất khó bị phát hiện ra mà còn có thể đi xuyên qua bất kỳ loại trận pháp cấm chế nào. Vô cùng huyền ảo cho nên được Đông Phương Trường Minh đặt cho cái tên Ảo Ma Bộ.

Thần Đại Tổ đã sống qua vô số vạn năm kiến thức về các phương diện đều vô cùng sâu rộng tự nhiên có thể nhìn ra sự huyền ảo của một chiêu này cho nên vừa thấy Đông Phương Trường Minh xuất chiêu ông ta và Ma Thân sau lưng lập tức ngưng thần toàn lực giới bị đề phòng hắn ra tay tập kích.

- Xíu xíu xíu....

Nhưng đáng tiếc là sự phòng bị này vẫn còn chưa đủ chỉ trong vòng một giây ông ta đã bị Đông Phương Trường Minh đang ẩn nấp bên trong không gian phát ra ngàn vạn đạo kiếm khí tập kích khiến cho toàn thân đều là vết thương.

- Tê!

Đám người Thần Nhị Tổ, Thần Tam Tổ, Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ, Thần Lục Tổ nhìn thấy cảnh đó thì đồng thời hít sâu một hơi khí lạnh bọn họ không thể nào tin tưởng được Thần Đại Tổ trước giờ luôn là hình tượng cường thế vô cùng trong lòng mình bây giờ đứng trước mặt Đông Phương Trường Minh lại giống như một đứa con nít hoàn toàn không có sức phản kháng bị đối thủ ép cho chật vật vô cùng.

Chỉ có sắc mặt của Thần Gia Bát Hồn là vẫn như bình thường không có chút biến hóa nào bởi vì bọn họ đã tận mắt nhìn thấy trận chiến giữa Đông Phương Trường Minh và Sở Tương Ngọc ở bên trên Đông Hải lúc đó Sở Tương Ngọc thân khoác Táng Tiên Giáp thực lực phát ra còn mạnh hơn những gì Thần Đại Tổ một bậc vậy mà vẫn bị Đông Phương Trường Minh thi triển Ảo Ma Bộ ép cho đầu choáng mắt hoa phải vất vả mới có thể thoát được như vậy Thần Đại Tổ lấy tư cách gì, lấy khả năng gì mà không trọng thương dưới một chiêu này.

- Ai! Xem ra chúng ta không thể tự tay báo mối thù năm đó rồi!!

Trong lòng bọn họ âm thầm thở dài một hơi.

- Bạo!

Lúc này giữa thiên không Thần Đại Tổ đột nhiên hét vang lên một tiếng ầm ầm tự bạo Ma Thân khổng lồ của bản thân.

- Âm âm âm....

Cái Ma Thân này do ông ta ngưng luyện nhiều năm thực lực không thua gì một Thiên Cấp cường giả bình thường uy lực khi nó tự bạo đương nhiên là vô cùng khủng khiếp trong chớp mắt Đông Phương Trường Minh đang ẩn thân trong không gian lập tức bị nó ép phải hiện thân y phục trên người hẳn đều đã bị vụ nổ làm cho rách bươm khiến cho lúc này thoát nhìn qua không khác gì một tên ăn mày là bao nhiêu hoàn toàn mất sạch phong thái của Lục Đạo Tà Đế ngạo thị thiên hạ nhưng mà cũng may nhờ vào Áo Ma Bộ mà toàn thân hẳn không có thương tích thực tế nào xem như trong cái rủi còn có cái may.

Thần Đại Tổ cũng không thừa cơ hội truy kích mà lại mượn uy lực của vụ nổ nhanh chóng hóa thành một đạo hào quang lui lại phía sau.

- Cuối cùng cũng quyết định dùng đến con bài cuối cùng rồi hay sao? Rất tốt! Ta đợi giây phút này lâu lắm rồi!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy chẳng những không ngăn cản mà còn lộ ra một nụ cười nói.

Dưới ánh mắt của hắn lúc này Thần Đại Tổ đang ở trên một bình nguyên hai tay liên tục di động đánh ra từng cái thủ ấn quái dị còn miệng thì lại lầm bầm phát ra từng tiếng niệm chú lầm bầm không rõ ý nghĩa đáng vẻ cực kỳ chuyên tâm giống như căn bản không để ý tới hắn đang đứng ở một bên nhìn vậy.

- Phá!

Sau một lát chỉ nghe Thần Đại Tổ thét lên một tiếng kinh thiên động địa thảo nguyên dưới chân ông ta lập tức nứt toác ra.

- Âm!

Một cự nhân thông thiên từ phía dưới từ từ đứng lên thân thể của người này cực kỳ khổng lồ cho dù là hình dáng của Sở Tương Ngọc khi hợp thể với Vu Thần Tượng cũng chỉ bằng một nửa người này hãn mới thật sự là đạt được cái gọi là đội trời đạp đất.

Khi người này xuất hiện một tầng ma khí màu đen dày đặc từ trên người hãn tràn ra nhuộm đen cả bầu trời và mặt đất.

Tình cảnh này làm cho người ta liên tưởng đến thứ mình đang đối diện là một bức tượng Ma Thần với ma uy thông thiên đã tồn tại từ thời Viễn Cổ chứ không phải là một người, nhưng hãn quả thật là một con người.

Hơn nữa còn là một người có thân phận và địa vị và bản lĩnh cao đến mức làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

Hãn chính là người mà tộc nhân Thần Gia chấp nhận dùng mọi cái giá để phục sinh Thần Gia Thủy Tổ - Thần Uyên!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 207: Thần Tổ Sống Lại (5)

- Đây là... thân thể của Viễn Tổ? Không phải Lão Đại nói nó chỉ mới khôi phục được phân nửa thôi hay sao? Tại sao hiện tại lại...?

Nhìn thấy thân thể của Thần Tổ xuất hiện trên mặt Thần Nhị Tổ hiện lên vẻ kinh ngạc.

- Ngu ngốc! Việc đến nước này mà người còn đi tin những gì tên phản đồ đó nói sao?

Thần Gia Bát Hồn nghe vậy lên tiếng mắng.

- Bây giờ hãn triệu hồi thân thể của Viễn Tổ ra nhất định là muốn lợi dụng nói dối phó với Đông Phương Trường Minh chúng ta không thể để cho hãn ra làm ra chuyện đại nghịch bất đạo như vậy được phải mau cản hãn lại!!

Hơi dừng một chút bọn họ lại nói.

- Ủ!

Năm người Thần Nhị Tổ, Thần Tam Tổ, Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ, Thần Lục Tổ đồng thời gạt đầu một cái sau đó hóa thành một chùm hào quang bay đi muốn ngăn cản Thần Đại Tổ lại.

Nhưng đáng tiếc là cuối cùng bọn họ cũng đến chậm một bước Thần Đại Tổ đã kịp thời từ trong huyết Thiên Linh trên đỉnh đầu tiến vào trong cơ thể của Thần Tổ.

- Lục Đạo Tà Đế chúng ta tái chiến đi - Ma Thôn Thiên Hạ!!

Tiếp theo chỉ thấy ông ta điều khiển thân thể đó hướng về phía Đông Phương Trường Minh gầm lớn một tiếng.

Tuy cùng là một chiêu Ma Thôn Thiên Hạ nhưng do thân thể của Thần Tổ thi triển ra uy lực còn mạnh hơn Thần Đại Tổ khi nãy gấp cả trăm lần chiêu thức còn chưa tới uy áp đã nghiền nát hư không bốn phía lung lay dữ dội không ngừng uốn cong thành từng hình dáng quái dị.

- Ầm!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng xuất ra một chỉ.

- Ầm! Đùng!

Trong chớp mắt một tiếng nổ kinh thiên động địa lập tức vang lên bầu trời của Thần Gia Thánh Vực đã bị uy lực của vụ nổ phá mất một góc to làm lộ ra tinh không rực rỡ bên ngoài.

- Ha ha ha....

Sau một lát giằng co chỉ thấy thân thể không lồ của Thần Tổ bị một chỉ của Đông Phương Trường Minh ép lui Thần Đại Tổ lần nữa rơi vào thế hạ phong nhưng mà ông ta chẳng những không tức giận mà còn cất tiếng cười to bởi vì hai mắt hắc có thể thấy được hình ảnh Đông Phương Trường Minh há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Điều này chứng tỏ rằng hắc có thể phá được một chiêu Ma Thôn Thiên Hạ này cũng đã phải trả một cái giá không nhỏ chứ không còn ung dung như vừa rồi nữa!!

- Lục Đạo Tà Đế người đi chết đi Ma Tảo Lục Hợp!

Thần Đại Tổ gầm vang một tiếng vô biên ma khí xung quanh người hần lập tức dùng tốc độ mắt thường không thể nào thấy được hóa thành vô số ác ma xung phong liều chết xông thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

Vạn ma cùng động thanh thế kinh thiên động địa cho dù là đám người Thần Gia Bát Hồn đang đứng ở phía xa cũng phải cả kinh thất sắc bọn họ không thể nào ngờ được Thần Đại Tổ phối hợp với thân thể

- Mộng Ảo Ẩn!

Nhưng Đông Phương Trường Minh thân là người đứng mũi chịu sào sắc mặt vẫn không chút biến hóa bình thản lau đi vết máu trên miệng sau đó vung hai tay lên kết thành một loại thủ ấn huyền ảo mở miệng khẽ quát.

Hần tuy rằng đúng là bị một chiêu Ma Thôn Thiên Hạ làm cho phun ra một ngụm máu tươi nhưng cũng chỉ là một ngụm máu tươi mà thôi căn bản không nghiêm trọng như là suy nghĩ của Thần Đại Tổ.

Mộng Ảo Ẩn vừa xuất trong khoảng khắc không gian bốn phía liền sinh ra một loại lực lượng kỳ dị đem vạn ma do Thần Đại Tổ hút đi ném chúng vào Mộng Giới do Đông Phương Trường Minh sáng tạo ra.

Vừa tiến vào trong đó bọn chúng đã bị lực lượng Hư - Thực đáng sợ biến thành hư vô.

]

- Khốn kiếp!

Thần Đại Tổ hét lên một tiếng giận dữ đưa ma trảo khổng lồ cắm vào hư không từ trong đó rút ra một thanh hung binh hình người khổng lồ chém thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Tê! thanh binh khí đó là vật năm xưa do Thần Tổ sau khi giết chết U Minh Thiên dùng thân thể của hắn tế luyện mà thành không ngờ ngay cả nó mà Thần Đại Tổ cũng có thể sử dụng được đúng là đáng sợ!!

Ở phía xa Thần Gia Bát Hồn nhìn thấy cảnh đó thì hít sâu một hơi khí lạnh nói.

Những người còn lại nghe vậy càng thêm kinh hãi đồng thời đều đưa mắt chăm chú nhìn bọn họ rất muốn biết Đông Phương Trường Minh sẽ dùng cách nào đối phó với thanh hung binh do một Thiên chân chính hóa thành này.

- Nhất Chỉ Soán Thiên!

Ở giữa không trung lúc này chỉ thấy trên mặt Đông Phương Trường Minh lần đầu tiên hiện lên vẻ ngưng trọng hẳn không chút do dự lập tức vận chuyển sáu đạo bốn nguyên trong người đưa tay điểm ra một chỉ.

- Âm!

Nhất Chỉ Soán Thiên và Hung Binh do Thiên hóa thành vừa va chạm với nhau lập tức gây ra một tiếng nổ vang sau đó chỉ thấy Đông Phương Trường Minh và Thần Đại Tổ đồng thời lui lại phía sau một đoạn.

Một chiêu này này hai người đấu bất phân thắng bại không ai làm gì được ai!

- Vũ Trụ Trong Lòng Bàn Tay!

Sau khi ổn định lại thân hình Đông Phương Trường Minh không tiếp tục chờ đợi Thần Đại Tổ phát chiêu rồi mới đánh trả nữa mà chủ động phát ra công kích.

- Âm!

Tiếng quát của Đông Phương Trường Minh vô số ngôi sao phía trên tinh không ở bên ngoài Thánh Vực lập tức cuồn cuộn không ngừng phát ra tinh lực của bản thân dệt thành một tấm lưới to giúp hãm trói chặt Thần Đại Tổ lại.

Thần Đại Tổ lúc này dù đang điều khiển thân thể của Thần Tổ có được lực lượng khổng lồ có thể sánh ngang với đẳng cấp Nghịch Thiên nhưng đối diện với lực lượng của cả một tinh không nghiền áp xuống trong lúc nhất thời cũng không thể nào động đậy được.

- Thiên thượng địa hạ Duy Ngã Ma Tôn không ai có khả năng trói được ta cả. Tấm lưới đáng ghét mau phá cho ta!!

Bất quá chỉ sau một lúc ngắn ngủi ông ta đã lần nữa gằm lên điên cuồng điều động lực lượng trong cơ thể mình muốn phá lưới thoát ra.

- Âm ầm ầm...

Hung Binh do U Minh Thiên hóa thành trong tay hãm như có linh tính cũng âm ầm phát ra lực lượng của bản thân trợ giúp

Đông Phương Trường Minh thấy vậy hai mắt sáng lên cái hãm đang chờ đợi chính là giây phút này, hãm lập tức không chút do dự hóa thành một đạo bạch quang nhân cơ hội Thần Đại Tổ không thể phân thân mà áp sát cơ thể của Thần Tổ.

- Keng!

Tiếp theo chỉ thấy hãm dùng hai ngón tay kẹp lại thành kiếm chém ra một vết nứt trên cơ thể của Thần Tổ.

- Tà Đế ngươi muốn làm gì?

Bên trong vết nứt đó đương nhiên chính là Thần Đại Tổ ông ta nhìn thấy Đông Phương Trường Minh đột nhiên xuất hiện thì cả kinh kêu lên.

- Người không phải luôn thích đem người khác làm tế phẩm hiến tế cho Thần Lão Ma hay sao? Ngày hôm nay ta sẽ cho người biết được cảm giác chính mình cũng biến thành một tế phẩm là như thế nào!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Thần Đại Tổ cười gằn một tiếng sau đó vung chưởng đánh về phía trước một cái.

- Không a!

Lúc này Thần Đại Tổ đang dùng toàn bộ lực lượng của mình đối kháng với Tinh Thần Đại Vồng ở bên ngoài căn bản không có chút sức lực nào để phản kháng chỉ kịp kêu lên một tiếng sau đó đã bị chưởng quang phá tan thân thể.

- Âm!

Một hồn lực hùng mạnh của hắc theo máu tươi chảy ra màu lan tỏa khắp cơ thể của Thần Tổ.

- Grao!

Trong lúc thời thân thể của Thần Tổ xảy ra biến hóa kinh nhân ông ta ngẩng đầu gầm to một tiếng chấn động đất trời.

- Tử tôn Thần Gia cung nghênh Viễn Tổ sống lại!

- Viễn Tổ vạn tuế vạn tuế vạn tuế...

Âm thanh đó lớn đến mức toàn bộ tộc nhân của Thần Gia đều nghe được bọn họ lập tức kích động quỳ xuống đất cung kính hô lên ngay cả đám người Thần Tứ Tổ cũng không ngoại lệ.

- Âm!

Theo tiếng hô vang lên từ trong cơ thể của bọn họ đột nhiên lại có vô số hắc khí xuất hiện hướng thẳng về phía Thần Tổ mà bay đi.

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy cảnh đó thì trên mặt hiện lên một nụ cười hắc có thể nhận ra số hắc khí đó chính là tàn hồn của Thần Tổ chỉ cần hấp thụ hết bọn chúng thì ông ta sẽ triệt để thức tỉnh trở lại.

- U u u...

Ngược lại Hung Binh do U Minh Thiên hóa thành trong tay Thần Tổ thì lại chấn động từng hồi không ngừng phát ra lực lượng vùng vẫy như là muốn bỏ chạy ẩn bên trong đó chính là linh hồn của U Minh Thiên năm xưa nó bị Thần Tổ giết chết rồi luyện hóa tuy rằng may mắn không chết nhưng mà cũng không thể nào thoát khỏi hình dạng này trong lòng oán hận vô cùng cho nên mới lợi dụng dã tâm của Thần Đại Tổ để thực hiện kế hoạch hiến tế một phần là vì muốn trả thù Thần Tổ một phần lại là vì muốn thông qua việc ở bên cạnh thân thể ông ta hấp thụ lực lượng hiến tế để khôi phục tự do cho bản thân mình.

Không ngờ kế hoạch vốn đang thuận lợi nửa đường lại xuất hiện một cái Trình Giảo Kim là Đông Phương Trường Minh phá hoại tất cả lúc này nếu như nó không chạy thì đợi khi Thần Tổ thật sự tỉnh lại nó chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ!

- Âm!

Nghĩ như vậy U Minh Thiên càng thêm ra sức vùng vẫy đáng tiếc Đông Phương Trường Minh làm sao có thể cho nó toại nguyện chỉ thấy hắc đưa tay lên một cái tất cả ý chí của U Minh Thiên lập tức bị phong ấn lại không thể cử động được nữa.

- Grao!

Sau một lát Thần Tổ lại ngẩng đầu gầm vang một tiếng nữa lúc này hai mắt rực sáng vô cùng không còn vẻ mờ mịt trước đây nữa chứng tỏ Viễn Cổ cự nhân này đã hoàn toàn tỉnh lại.

- Thần Lão Ma chúc mừng người sống lại!!

Đông Phương Trường Minh mỉm cười nhìn Thần Tổ nói.

- Ai! Có gì mà phải vui mừng chứ? Ta đáng ra đã là kẻ đáng chết từ lâu không ngờ lại có một kẻ táng tận lương tâm lợi dụng ta để mưu hại huynh đệ của mình, nếu hôm nay không phải có người huynh đệ như người ra tay giúp ta thì e rằng nó đã được như ý rồi!!

Thần Tổ nghe vậy thở dài một tiếng nói.

- Chung quy tất cả cũng chỉ tại người nếu không phải người thì gia tộc của ta cũng sẽ không lâm vào tình cảnh này! Hôm nay ta tuyệt đối không thể tha cho người!!

Hơi dừng một chút ông ta lại nhìn U Minh Thiên trong tay nói một tiếng sau đó trực tiếp đem nuốt vào trong bụng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 208: Vĩnh Hằng Sâm Lâm - Thời Không Bảo Tàng!

- A!

Sau khi nuốt U Minh Thiên vào trong bụng Thần Tổ hét lớn một tiếng sau đó vạn trượng ma thân cấp tốc thu nhỏ lại hóa thành hình dáng của một người thanh niên thân mặc kim giáp.

- Các người có biết tội chưa?

Ông ta đảo mắt nhìn xung quanh một vòng khi trông thấy hai người Thần Nhị Tổ và Thần Tam Tổ thì quát lên một tiếng.

- Bẩm Tổ tiên tử tôn biết tội!!

Thần Nhị Tổ và Thần Tam Tổ thấy vậy liên tục đập đầu kêu lên.

- Như vậy nói cho ta biết các người đã phạm tội gì đi!!

Thần Tổ hỏi.

- Bẩm Lão Tổ tông hai người chúng con không nên trợ giúp tên phản đồ Thần Thiên hai chết nhất mạch của Thần Thông!

Thần Nhị Tổ, Thần Tam Tổ nói.

- Hừ! Nói đúng lắm chỉ dựa vào tội trạng này của hai người các người ta muốn giết các người ngàn lần cũng không đủ!

Thần Tổ hừ lạnh một tiếng nói.

- Nhưng mà niệm tình các người đến phút cuối biết ăn năn hối cải hơn nữa ta cũng không muốn tạo thêm sát nghiệp trong gia tộc cho nên mỗi người các người chỉ cần tự chặt bỏ cánh tay phải của mình đi thì mọi chuyện cũ ta sẽ bỏ qua!!

Hơi dừng lại ông ta lại chuyển giọng nói.

- Vâng! Lão Tổ Tông!

Thần Nhị Tổ, Thần Tam Tổ nghe vậy kêu lên một tiếng sau đó không chút do dự lập tức dùng hai ngón tay trái kẹp lại thành kiếm chém về phía bên phải tự chặt đi tay phải của bản thân.

Trong chớp mắt khi hai cánh tay phải rơi xuống mặt đất chỉ thấy sắc mặt của Thần Nhị Tổ và Thần Tam Tổ biến thành tái nhợt như tờ giấy bởi vì một kiếm vừa rồi không chỉ đơn giản là chặt xuống hai cánh tay phải của hai người mà còn chém đứt luôn phần thần hồn gắn liền với cánh tay đó có nghĩa là từ nay về sau bọn họ đã vĩnh viễn mất đi tay phải không có cách nào khôi phục lại nữa!!

Nhưng mà trước mặt Thần Tổ dù có đau đớn đến đâu bọn họ cũng không dám kêu một tiếng nào chỉ có thể cắn răng chịu đựng.

Thần Tổ hài lòng gật đầu một cái tiếp theo lại quay đầu nhìn sang Thần Gia Bát Hồn trong mắt hiện lên vẻ đau buồn tám hậu nhân này quả thật đã hy sinh cho ông ta quá nhiều, bọn họ đều là những nhân vật có thiên phú kiệt xuất nhất trong Thần Gia nếu còn sống đến bây giờ tu vi chắc chắn sẽ đạt đến cảnh giới không thể tưởng tượng được, chưa chắc sẽ thu kém ông ta là bao nhiêu nhưng đáng tiếc cuối cùng tất cả đều bị đứa con trai Thần Thiên của ông ta hại chết cả!!

- Âm!

Nghĩ đến những chuyện này Thần Tổ không thể áp chế cảm xúc của bản thân từng luồng khí lưu cường đại từ trong người ông ta phát ra làm cho không gian xung quanh âm âm chấn động.

- Thần Lão Ma người đừng quá đau buồn tám hậu nhân này của người cũng không phải là đã hết cách cứu chữa!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy từ phía sau bước tới nhìn Thần Tổ kêu lên một tiếng.

- Hử! Tiểu Tà người có cách gì?

Thần Tổ nghe thấy lời đó thì quay đầu nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Ta biết ở trong Vĩnh Hằng Sâm Lâm ở Tây Thổ có phong ấn một cái Thời Không Bảo Tàng trong đó có lưu lại truyền thừa của Thời Không Đại Thần chỉ cần lấy được nó phối hợp với một môn thần thông của ta, ta có lòng tin có thể để cho Thần Gia Bát Hồn của người lần nữa phục sinh.

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói.

- Truyền thừa của Thời Không tiểu bối? Là thật hay sao?

Thần Tổ hỏi.

- Vù!

Đông Phương Trường Minh không nói lời nào trực tiếp bắn ra một đạo tinh thần lạc ấn vào trong đầu Thần Tổ.

- Ủm! Như vậy bao giờ chúng ta xuất phát?

Cảm nhận được thông tin ẩn chứa trong tinh thần lạc ẩn Thần Tổ nhúu mày lại một chút rồi nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Bây giờ người mới khôi phục lại chân thân vẫn cần một thời gian nghỉ ngơi mới có thể hoàn toàn khôi phục, như vậy không bằng chúng ta đợi thêm một tháng nữa hãy đi cũng chưa muộn!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi nói.

- Trong khoảng thời gian này nếu người không ngại thì hãy giao Thần Gia Bát Hồn cho ta, trước khi thi pháp ta cần chuẩn bị cho bọn họ một số thứ!

Hơi dừng một chút hẳn lại tiếp tục.

- Được! Như vậy làm phiền người rồi!!

Thần Tổ nghe vậy gật đầu một cái sau đó vung tay lên.

- Vù!

Linh hồn của Thần Gia Bát Hồn lập tức từ trong người của Thần Nam bay ra hóa thành một viên Hồn Châu màu đen rơi vào trên tay Thần Tổ.

- Ầm!

Mất đi hồn lực khổng lồ duy trì thân thể của Thần Nam lập tức suy yếu ngã xuống.

Thần Tứ Tổ thấy vậy bước lên phía trước một bước đỡ lấy hắn ta.

- Tứ Tổ nơi này là đâu? Sao ta lại ở đây?

Thần Nam nằm trong ngực của Thần Tứ Tổ nhìn ông ta hỏi.

- Là thế này.....

Thần Tứ Tổ lập tức đem hết mọi chuyện kể lại cho Thần Nam nghe.

- Ông chính là Tổ Tiên của ta?

Sau khi nghe xong Thần Nam kinh ngạc nhìn về phía Thần Tổ hỏi.

- Đúng vậy!

Thần Tổ gật đầu một cái rồi đảo mắt cẩn thận quan sát Thần Nam mấy lần.

- Tiểu Tà tên tiểu tử này là?

Sau đó ông ta đột nhiên lại bí mật dùng thần thức truyền âm cho Đông Phương Trường Minh hỏi một câu.

- Hẳn là Thần Nam Đệ Thập Nhân của Thần Gia các người đồng thời cũng là người mà trong lòng người đang nghĩ!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt đáp.

- Thật sự là hẳn! Không ngờ Độc Cô Bại Thiên vì diệt Thiên Đạo mà ngay cả người thừa kế mạnh nhất của bản thân cũng đưa cho Thần Gia chúng ta, đúng là đại khí mà!!

Cho dù trong lòng đã chuẩn bị sẵn tâm lý nhưng mà khi nghe được câu trả lời của Đông Phương Trường Minh thì cũng không tránh khỏi kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Đại khí? Đợi sau khi người nhìn thấy vợ và các con của hẳn thì người sẽ biết cái gì mới thật sự gọi là đại khí!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thì âm thầm nói.

- Tại sao người lại nói như vậy? Vợ và các con của hãn thì có vấn đề gì?

Tuy rằng âm thanh của Đông Phương Trường Minh rất nhỏ nhưng vẫn bị thần thức linh mẫn của Thần Tổ cảm nhận được ông ta liền nhìn hãn hỏi.

- Không có gì! Tương lai khi người gặp được bọn họ thì tự nhiên sẽ biết thôi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy khẽ cười một tiếng sau đó không nói tiếng nào nữa trực tiếp cầm theo Hồn Châu do Thần Tổ đưa cho mình phá không bay đi.

....

- Âm!

Bằng vào tốc độ của mình trong chớp mắt Đông Phương Trường Minh đã trở về Cửu Nguyên Sơn.

- Sư phụ cuối cùng con cũng đợi được người rồi!

Vừa bước vào trong đại điện bên tai Đông Phương Trường Minh đã vang lên một tiếng nói người lên tiếng không phải ai khác mà chính là đệ tử của hãn Trương Lục Cuồng.

Bên cạnh Trương Lục Cuồng còn có một người thanh niên khác đương nhiên chính là Đông Phương Vũ Thiên.

- Hai người các người trở về đây có phải là đã hoàn thành việc ta giao rồi không?

Đông Phương Trường Minh bước đến ngồi vào bảo tọa nhìn hai người

hỏi.

- Đúng vậy sư phụ ! Lần này chúng con đi đã thu phục được rất nhiều cao thủ của Lục Tà Đạo trước đây trở về lần nữa thần phục không bao lâu nữa bọn họ sẽ đến Cửu Nguyên Sơn này bọn con về trước để báo cho người tin vui này!!

Trương Lục Cuồng trầm giọng nói.

- Rất tốt! Vất vả cho hai đứa rồi!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái nói.

- Không.. không vất vả được phục vụ cho sư phụ người là vinh hạnh của hai huynh đệ chúng con!!

Đông Phương Vũ Thiên nghe vậy cố ý làm ra vẻ mặt cung kính nói.

- Đúng vậy sư phụ! Được phục vụ người là vinh hạnh của chúng con!!

Trương Lục Cuồng cũng hòa theo sư đệ rõ ràng thông qua chuyện đi lần này tình cảm của sư huynh đệ bọn họ đã có thêm một bước tiến dài.

- Được rồi! Hai tên tiểu tử đừng có nịnh bợ ta nữa nếu không có chuyện gì khác thì mau trở về nơi ở của mình bế quan tu luyện đi sắp tới thiên hạ sẽ sinh ra thêm một lần đại biến nếu đến lúc đó các người không thể đạt đến cảnh giới Thiên Cấp thì sẽ bị bỏ lại phía sau đó!!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy cảnh đó thì trong lòng vô cùng vừa lòng nhưng bên ngoài vẫn không có một chút biến hóa nhìn hai người bọn họ nói.

- Vâng sư phụ!

Trương Lục Cuồng và Đông Phương Vũ Thiên nghe vậy lập tức thu lại nụ cười của bản thân lộ ra vẻ nghiêm túc nói một tiếng sau đó bước ra ngoài trở về nơi ở của mình .

- Vút!

Sau khi bọn họ đi khỏi thân hình của Đông Phương Trường Minh lóe lên một cái rồi cũng biến mất khỏi đại điện.

Một giây sau thân ảnh của hắn lại lần nữa hiện ra ở bên trong đình viện phía sau Thi Hoàng Điện.

- Huynh trở về rồi à? Đã gặp Lục Cuồng với Vũ Thiên chưa?

Lúc này hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên đang ngồi đánh cờ giải khuây với nhau nhìn thấy Đông Phương Trường Minh xuất hiện thì buông quân cờ trên tay nhìn hắn hỏi.

- Gặp rồi!

Đông Phương Trường Minh ngồi xuống trên một cái ghế đá bên cạnh bọn họ gật đầu nói.

- Như vậy chuyển đi Thần Gia Nguyệt Lượng của huynh thì thế nào? Huynh đã làm gì ở trên đó??

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy gật đầu một cái rồi lại hỏi tiếp.

Đông Phương Trường Minh lập tức đem hết mọi chuyện kể hết mọi chuyện cho bọn họ nghe.

- Huynh chẳng những giúp Thần Gia dẹp bỏ được kẻ phản bội mà còn giúp cho Viễn Tổ của bọn họ sống lại trở thành đại ân nhân của bọn họ đúng là oai phong gồm nhĩ Lục Đạo Tà Đế ?

Sau khi nghe xong mọi chuyện Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên trầm giọng nói thái độ của các nàng khi nhắc đến bốn chữ Lục Đạo Tà Đế đặc biệt nặng nề trong đó còn phảng phất một luồng oán khí nhàn nhạt hiển nhiên là trong lòng vẫn còn giận chuyện Đông Phương Trường Minh không cho hai tỷ muội bọn họ đi theo lên đó.

Cảm nhận được điều đó tuy ngoài mặt Đông Phương Trường Minh không biểu hiện ra điều gì nhưng trong lòng lại âm thầm đổ mồ hôi hột.

- Ta biết lần này ta đã sai rồi xin các nàng bỏ qua cho ta lần này đi, có được không? Ta hứa sẽ không có lần sau đâu!!

Hắn không chút do dự lập tức dùng tay rút hai chén trà đưa tới trước mặt Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên nói.

- Được rồi! Lần này bọn muội tạm tha cho huynh một lần nhớ là lần sau cho dù có đi đâu cũng tuyệt đối không được để muội một mình biết chưa?

Hai tỷ muội Nạp Lan thấy vậy nhìn nhau một chút rồi đồng thời nói.

- Ủ! Ta xin hứa sau này dù có đi đâu cũng dẫn bọn muội theo!!

Đông Phương Trường Minh lập tức gật đầu.

- À đúng rồi! Ta vẫn còn một chuyện quan trọng muốn nói với hai người bọn muội!

Sau đó hắn lại kêu lên một tiếng nữa.

- Là chuyện gì?

Nạp Lan Nhược Thủy hỏi.

- Chuyện này liên quan đến chuyến đi Thời Không Bảo Tàng sắp tới của chúng ta!!

Đông Phương Trường Minh trịnh trọng nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 209: Tiểu Lục Đạo

- Chuyển đi Thời Không Bảo Tàng? Nó có gì nguy hiểm hay sao?

Nạp Lan Nhược Yên không hiểu hỏi theo nàng nghĩ thì chuyển đi lấy Thời Không Bảo Tàng vào một tháng sau có cường giả của Thần Gia cùng đi với bọn họ dựa vào thực lực hai bên hợp lại theo lý thì không có nguy hiểm gì lớn mới phải tại sao Đông Phương Trường Minh lại tỏ ra nghiêm trọng như vậy.

- Thời Không Bảo Tàng thì không có gì nguy hiểm nhưng Tiểu Lục Đạo ở bên ngoài nó thì tuyệt đối là một đại hiểm địa tuyệt đối không được xem thường!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Tiểu Lục Đạo đó là nơi nào? Sao thiếp chưa từng nghe nói qua?

Nạp Lan Nhược Thủy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Tiểu Lục Đạo là một trong những bí địa thần bí nhất trong Lục Giới cho dù trong Thiên Cấp cường giả cũng không có bao nhiêu người biết đến. Các nàng chưa từng nghe tới cũng là bình thường, bên trong không chỉ có những loại âm linh quỷ quái thực lực cường đại phi thường mà hoàn cảnh còn vô cùng quỷ dị một cường giả bình thường khi bước vào bên trong một thân thực lực cùng lắm cũng chỉ có thể phát huy được sáu bảy thành!!

Đông Phương Trường Minh từ từ giải thích.

- Tê! Đáng sợ như vậy sao?

Nghe được những lời đó Nạp Lan Nhược Yên hít sâu một hơi khí lạnh kinh hãi nói.

- Trường Minh chàng nói Tiểu Lục Đạo là một trong những bí địa thần bí nhất trong Lục Giới cho dù trong cảnh giới Thiên Cấp cũng không có bao nhiêu người biết được vậy tại sao chàng lại hiểu rõ tình hình bên trong như vậy? Không phải chàng cũng là một trong những cường giả năm xưa sáng tạo ra nó đó chứ?

Còn Nạp Lan Nhược Thủy lại có cách nghĩ khác chỉ thấy nàng ta nhũn mày một chút rồi nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Ha ha... Nhược Thủy nàng đúng là thông minh. Không sai! Tiểu Lục Đạo là do ta và một số cường giả liên kết với nhau tạo thành mục đích của chúng ta là muốn dùng nó để nghiên cứu Lục Đạo Luân Hồi trong truyền thuyết nhằm tạo ra một loại lực lượng có thể hủy diệt Thiên Đạo ban đầu tất cả rất thuận lợi nhưng cuối cùng lại bởi vì chuyện năm người đệ tử của ta phản bội mà thất bại trong gang tấc. Lần này ta đến Vĩnh Hằng Sâm Lâm ngoài việc lấy Thời Không Bảo Tàng giúp cho Thần Gia Bát Hồn ra còn muốn nhân tiện thu lại nó!!

Đông Phương Trường Minh cũng không che dấu trực tiếp kể hết mọi chuyện ra.

- Được rồi! Nếu là như vậy thì bọn muội sẽ dốc toàn lực giúp huynh một tay!!

Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy nhìn nhau một cái rồi đồng thời gật đầu nói.

- Như vậy đa tạ hai nàng rồi!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nửa đùa nửa thật chấp tay nói.

- Xem huynh kìa! Chúng ta là phu thê bao lâu rồi còn khách sáo như vậy làm gì?

Hai tử muội Nạp Lan thấy vậy mỉm cười kêu lên một tiếng.

Tiếp theo hai người lập tức chia ra hành động một người đi Thiên Giới tìm Đạm Đài Tuyền và Mộng Khả Nhi, một người đi Đông Hải tìm Long Vũ muốn nhờ bọn họ giúp đỡ.

Còn Đông Phương Trường Minh lại lấy viên Hồn Châu do Thần Tổ giao cho mình ra vung tay bấm quyết lăm lăm niệm chú.

- Âm!

Một lát sau từ bên trong Hồn Châu phát ra một luồng hào quang chói mắt trong chớp mắt tám đạo hồn ảnh của Thần Gia Bát Hồn đã xuất hiện trước mặt hắn.

- Tà Đế thúc thúc thật ra ngươi cần bọn ta phối hợp việc gì mau nói đi!!

Một người trong đó bước ra nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi hắn không phải người khác chính là người đứng đầu trong Thần Gia Bát Hồn con trai thứ của Thần Tổ - Thần Thông!

- Thần Thông ngươi đừng khẩn trương việc ta muốn các ngươi làm thật ra rất đơn giản hiện giờ ta sẽ truyền cho các ngươi một bộ ấn quyết các ngươi chỉ cần đem nó học thuộc mỗi ngày đều tu luyện một lần là được rồi!

Đông Phương Trường Minh nhìn Thần Thông nhàn nhạt nói.

- Ấn quyết? Đó là ấn quyết gì?

Bát Hồn nghi hoặc hỏi.

- Môn ấn quyết đó tên là Bất Động Minh Vương Quyết gồm mười bốn thức là: Độc Cô Ấn, Bảo Sơn Ấn, Thủ Ấn, Nhãn Ấn, Khẩu Ấn, Tâm Ấn, Giáp Ấn, Sư Tử Phần Tấn Ấn, Hỏa Diễm Ấn, Hỏa Diễm Luân Chi Ấn, Thương Khư Ấn, Kiếm Ấn, Quyền Tác Ấn, Tam Cổ Kim Cương Ấn.

Đông Phương Trường Minh vừa giải thích vừa dùng tay thi triển mười bốn thức Bất Động Minh Vương Ấn ra cho Thần Gia Bát Hồn xem.

- Tà Đế thúc thúc mười bốn thức ấn quyết này của người... hình như là hơi đơn giản thì phải?

Sau khi xem xong tất cả Thần Thông hơi do dự một chút rồi nhìn Đông Phương Trường Minh.

- Ha ha... Tiểu Thông mười bốn thức ấn quyết này của ta tuy đúng là nhìn qua rất đơn giản nhưng mà người chớ có xem thường, chúng là do ta từ trong Phật Đạo tham ngộ ra được tuy không có lực công kích quá lớn nhưng lại có thể giúp người ta thanh tĩnh tâm thần chống lại sức ảnh hưởng của Tâm Ma đối với những tàn hồn như các người mà nói lại có tác dụng trợ giúp nuôi dưỡng linh hồn chỉ cần các người siêng năng tập luyện thì càng là có thể tụ hợp những phần hồn đã mất!!

Đông Phương Trường Minh mỉm cười giải thích.

- Thì ra là vậy như vậy ta thay mặt tất cả đa tạ Tà Đế thúc thúc rồi!!

Thần Thông nghe vậy hai mắt sáng lên nhìn Đông Phương Trường Minh kích động nói.

- Không cần khách sáo ta nếu đã nhận lời Thần Lão Ma thì đương nhiên sẽ làm hết sức mình giúp cho các người, bây giờ các người hãy vào trong Nội

Thiên Địa của ta mà tu luyện ở trong đó ta đã chuẩn bị sẵn một tòa đại trận có thể có thể giúp các người gia tăng tốc độ tu luyện!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Vâng!

Thần Thông cung kính kêu lên một tiếng sau đó dẫn theo Thất Hồn còn lại bước vào trong Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh.

- Ầm!

Đợi sau khi bọn họ đều đã vào trong Đông Phương Trường Minh vung tay lên đóng cánh cửa của Nội Thiên Địa lại sau đó đứng lên bước vào trong mặt thất bắt đầu chuẩn bị cho chuyến đi Vĩnh Hằng Sâm Lâm.

....

Thời gian như nước trong chớp mắt một tháng đã trôi qua.

Một ngày này trời vừa mới sáng Đông Phương Trường Minh và Ngũ Hồn Thiên Nữ do Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên, Mộng Khả Nhi, Đạm Đài Tuyền và Long Vũ tạo thành đã từ trong Cửu Nguyên Sơn lên đường xuất phát cùng đi với bọn họ còn có một nhóm cường giả vừa mới trở về của Lục Tà Đạo.

Tốc độ của đoàn người cực nhanh chỉ trong nửa canh giờ ngắn ngủi bọn họ đã từ Đông Phương Thiên Giới đi đến Tây Thổ - Vĩnh Hằng Sâm Lâm.

Vừa đến nơi bọn họ đã thấy một lão giả thân mặc trường bào rộng thùng thình đang đứng đợi sẵn người đó chính là Thất Tổ của Thần Gia.

- Tà Đế đại nhân ngài đến rồi! Mời đi bên này Lão Tổ Tông đang đợi!!

Nhìn thấy Đông Phương Trường Minh xuất hiện ông ta lập tức kêu lên một tiếng.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái sau đó dẫn cả đoàn người bay theo Thần Thất Tổ.

Không bao lâu sau bọn họ đã đến trước một cái doanh trại cực lớn ở bên trong lều trại san sát có không dưới ba trăm kim giáp chiến sĩ đang đi qua đi lại tuần tra bọn họ chính là những tinh anh hàng đầu của Thần Gia được đích thân Thần Tổ tuyển chọn cho chuyển đi lần này mỗi người đều có tu vi đạt đến cảnh giới Thần Vương tuyệt đối không yếu hơn số nhân mã Đông Phương Trường Minh đem theo một chút nào!!

- Bái kiến Tà Đế đại nhân!!

Nhìn thấy Đông Phương Trường Minh bay đến những kim giáp chiến sĩ đó lập tức xếp thành một hàng cung kính kêu lên một tiếng.

- Miễn lễ đi!

Đông Phương Trường Minh đáp xuống mặt đất trầm giọng nói một tiếng.

- Bây giờ Thần Lão Ma đang ở đâu?

Sau đó hần lại nhìn Thần Thất Tổ hỏi.

- Bây giờ Lão Tổ Tông đang ở trong cái lều lớn đằng kia để ta đi thông báo giúp ngài!!

Thần Thất Tổ đưa tay chỉ vào một cái lều ở trung tâm doanh trại cung kính đáp.

- Không cần đâu! Ta sẽ tự vào trong người chỉ cần giúp ta sắp xếp chỗ nghỉ ngơi cho bọn họ là được rồi!!

Đông Phương Trường Minh lắc nhẹ đầu một cái sau đó không đợi Thần Thất Tổ phản ứng lại đã trực tiếp cất bước đi về phía cái lều lớn.

- Tiểu Tà người đến rồi!

Lúc này Thần Tổ đang ở bên trong cùng với Thần Nhị Tổ và Thần Tam Tổ dặn dò Thần Nam một số chuyện nhìn thấy hắn tiến vào thì ngẩng đầu kêu lên một tiếng.

- Thật xin lỗi đã bắt các người phải đợi lâu rồi!!

Đông Phương Trường Minh nhìn Thần Tổ nói.

- Không sao! Không sao! Là do bọn ta đến sớm mà thôi!!

Thần Tổ nghe vậy cười nói nói.

- Nếu bây giờ người đã đến thì có phải chúng ta nên tiến vào trong Tiểu Lục Đạo rồi hay không? Ta đã nóng lòng lấy Thời Không Bảo Tàng đến sắp phát điên rồi đây!!

Hơi dừng một lúc ông ta lại tiếp tục.

- Cái này sao? E rằng tạm thời còn chưa được!

Đông Phương Trường Minh nhíu mày suy nghĩ một lúc rồi lắc đầu nói.

- Tại sao vậy?

Thần Tổ kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Bởi vì thời gian tốt nhất để mở Tiểu Lục Đạo ra là giữa trưa khi đó chính là thời điểm dương khí trong thiên địa mạnh nhất chúng ta vừa lúc có thể mượn dùng số dương khí đó để trấn áp âm khí trong Tiểu Lục Đạo giảm bớt một số rắc rối không cần thiết!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng giải thích.

- Như vậy sao? Được rồi!

Thần Tổ nghe vậy lập tức gật đầu một cái ông ta cũng không nghi ngờ độ chuẩn xác trong lời nói của Đông Phương Trường Minh dù sao Tiểu Lục Đạo cũng là do một tay hắn tạo thành hắn đương nhiên phải hiểu rõ đặc tính của nó hơn người ngoài như ông ta rồi!!

- Nam con ra ngoài bảo các mọi người nghỉ ngơi một chút đi!

Tiếp theo ông ta quay đầu nhìn Thần Nam nói.

- Vâng Lão Tổ tông!

Thần Nam gật đầu một cái sau đó lập tức bước ra ngoài.

- Lão Tổ Tông có chuyện rồi!

Đúng lúc này đột nhiên lại có một kim giáp chiến sĩ từ bên ngoài chạy vào nhìn Thần Tổ kêu lên một tiếng.

- Xảy ra chuyện gì mà người hốt hoảng như vậy mau bình tĩnh lại cho ta!!

Thần Tổ thấy vậy quát lên lên một tiếng.

- Dạ.. dạ.. bẩm Lão Tổ Tông bên ngoài có một cô gái tiến đến nói là muốn tìm Tà Đế đại nhân!!

Dưới uy nghiêm cái thế của Thần Tổ tên kim giáp chiến sĩ đó lập tức lấy lại bình tĩnh ôm quyền cung kính nói.

- Một người con gái muốn tìm ta? Cô ta có nói tên của mình không?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy trên mặt hiện lên vẻ kinh ngạc vô cùng việc hôm nay hẳn cùng với người của Thần Gia tiến vào Tiểu Lục Đạo lấy Thời Không Bảo Tàng vốn là bí mật mới đúng sao lại có người biết? Hơn nữa còn chọn ngay lúc mình vừa mới đến mà xuất hiện nữa chứ?

- Bẩm Tà Đế đại nhân cô ta không nói tên mình chỉ bảo là bạn cũ của ngài bảo ta đưa vật này cho ngài!!

Tên kim giáp vệ sĩ nhìn Đông Phương Trường Minh cung kính nói một tiếng rồi lật tay lấy ra một miếng ngọc bội nhỏ đưa cho hắn.

- Người bảo cô ta vào đây đi!

Khi nhìn thấy tấm ngọc bội đó sắc mặt của Đông Phương Trường Minh khẽ biến một chút bất quá rất nhanh đã trở lại như thường nhìn tên kim giáp vệ sĩ nói.

- Vâng!

Tên kim giáp vệ sĩ đó lập tức chạy ra ngoài.

- Tiểu Tà người tìm người là?

Thần Tổ lộ ra vẻ hứng thú nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Là một người bạn cũ của ta trong kiếp này không ngờ được bây giờ còn có thể gặp lại nàng ta!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt đáp một tiếng rồi im lặng.

Thần Tổ thấy vậy cũng không truy hỏi nữa hai người cứ như vậy cùng im lặng chờ đợi.

Sau một tên kim giáp vệ sĩ đã trở lại đi cùng với hắn là một thiếu nữ vô cùng xinh đẹp mặc một bộ váy dài màu vàng.

- Đông Phương huynh đã lâu không gặp!

Nàng ta vừa bước vào lập tức nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

- Phiêu Phiêu cô nương đúng là đã lâu không gặp!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cũng mỉm cười đáp lễ thì ra người mới bước vào không phải là ai xa lạ mà chính là Vân Phiêu Phiêu thiếu chủ của Vân Gia trong Ngũ Sắc Thế Gia người vạn năm trước đã giúp Đông Phương Trường Minh có được Ngũ Sắc Linh Tuyền cứu mạng Đông Phương Khiếu Thiên.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 210: Hoàng Tuyền - Diêm La!

- Không biết lần này Vân cô nương đến đây tìm ta không biết là có việc gì?

Đông Phương Trường Minh nhìn Vân Phiêu Phiêu hỏi.

- Đông Phương huynh chắc huynh cũng biết Thủy Tổ của Ngũ Sắc Thế Gia chúng ta là Khổng Tuyền đã tỉnh lại lần này tiểu muội đến đây tìm huynh chính là làm theo lệnh của ngài ấy!!

Vân Phiêu Phiêu trầm giọng nói.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lộ vẻ nghi hoặc theo những gì mà Đông Phương Trường Minh nhớ thì trước đây mình và Khổng Tuyền tuy có gặp qua vài lần nhưng hai bên cũng không có quan hệ gì quá thân thiết với nhau tại sao hăn lại đột nhiên phái người đến tìm mình hơn nữa còn là vào thời khắc quan trọng như thế này?

Mục đích của hăn nhất định là không đơn giản?

- Lệnh của Khổng Tuyền? Hăn muốn làm gì?

Đông Phương Trường Minh vừa suy nghĩ vừa nhìn Vân Phiêu Phiêu hỏi.

- Đông Phương huynh là như thế này Thủy Tổ tính ra được khi Thời Không Bảo Tàng mở ra sẽ có Vũ Ngoại Lưu Quang xuất hiện cho nên phái ta đến đây vào trong lấy nó về. Đương nhiên Thủy Tổ cũng sẽ không để Đông

Phương huynh thiết thời trước khi đi ngài ấy đã giao cho ta một luồng Đại Ngũ Hành Thần Quang chỉ cần huynh chịu cho ta đi theo tiểu nữ sẽ lập tức dâng lên cho huynh!!

Vân Phiêu Phiêu giải thích.

Đại Ngũ Hành Thần Quang mà nàng nói chính là phiên bản nâng cấp của Ngũ Sắc Thần Quang có tác dụng vô cùng đáng sợ bất luận là bảo vật hay là công pháp chỉ cần có thuộc tính nằm trong Ngũ Hành khi bị nó quét qua một cái đều sẽ tan biến cho dù là bảo vật hay là công pháp của Thiên Cấp cường giả cũng không phải ngoại lệ!!

- Thần Lão Ma người thấy thế nào?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy suy nghĩ một chút rồi nhìn Thần Tổ hỏi khi nghe nói đến Đại Ngũ Hành Thần Quang nếu nói hẵn không động tâm thì thật là quá giả cho dù nó không có tác dụng với hẵn thì cũng có thể đưa cho hai người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên để cho bọn họ luyện hóa gia tăng thực lực nhưng mà chuyến đi này không phải do một mình hẵn khởi xướng mà còn có Thần Tổ nữa muốn quyết định cũng phải hỏi qua ý ông ta trước mới được!!

- Tiểu Tà người đừng có nhìn ta, có chuyện gì thì cứ tự mình quyết định đi!!

Thần Tổ cười nói đối với ông ta bây giờ mà nói quan trọng nhất là phải lấy được Thời Không Bảo Tàng khiến cho Thần Gia Bát Hồn có thể thuận lợi phục sinh ngoài chuyện này ra những chuyện khác hết thảy đều không quan trọng.

- Ủm! Như vậy được rồi, Vân cô nương người có thể đi cùng với chúng ta!!

Đông Phương Trường Minh nghe được những lời đó gật đầu một cái sau đó nhìn Vân Phiêu Phiêu nói.

- Đông Phương huynh đa tạ!

Vân Phiêu Phiêu trịnh trọng nói một tiếng.

...

Nửa ngày sau vào lúc giữa trưa đoàn người Đông Phương Trường Minh bắt đầu nhổ trại xuất phát mục tiêu của bọn họ là một khu vực bị mây mù bao phủ trong Vĩnh Hằng Sâm Lâm.

- Tiểu Tà đây chính là cổng vào của Tiểu Lục Đạo hay sao?

Thần Tổ đảo mắt quan sát xung quanh một vòng rồi nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Đúng vậy! Bây giờ các người lui lại một chút để ta mở thông đạo ra!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái.

- Ừm!

Thần Tổ lập tức kêu lên một tiếng sau đó dẫn theo mọi người lui lại.

- Ầm!

Đông Phương Trường Minh nhìn về phía khu vực bị sương mù bao phủ vùng tay lên.

Theo từng đạo thủ ấn từ trong tay hắn đánh ra hoàn cảnh bốn phía chậm rãi phát sinh biến hóa bên trong hư không đột nhiên lại xuất hiện từng tia kim quang chói mắt sương mù màu trắng vừa tiếp xúc với chúng lập tức bị nhuộm

thành một màu vàng chúng không ngừng bay lên cao hóa chẳng mấy chốc đã thành từng đám mây vàng bao phủ cả một vùng trời.

Bên trong không ngừng vang lên từng tiếng nổ, khiến cho toàn bộ không gian đều âm ỉm chấn động.

- Âm!

Sau một lúc nổ vang khu vực mặt đất bị mây vàng bao phủ đột nhiên lại nứt toác ra một dòng suối màu vàng từ dưới đó phun lên trong chớp mắt đã nhấn chìm cả mặt đất.

- Đây là....?

Ngũ Hồn Thiên Nữ nhìn thấy cảnh đó thì kinh ngạc hỏi.

- Dòng sông này gọi là Hoàng Tuyền là cửa ải thứ nhất khi bước vào Tiểu Lục Đạo chỉ cần vượt qua nó thì sẽ tiến vào cửa ải thứ hai là Minh Thổ!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói sau đó hóa thành một đạo hào quang bay vào trong Hoàng Tuyền.

Đoàn người thấy vậy tất cả lập tức đuổi theo.

Tuy tên gọi là dòng sông nhưng Hoàng Tuyền lại thâm sâu vô cùng, vừa mới tiến vào trong có một số người không tự giác quay đầu lại thì chỉ thấy phía sau lưng mình là một đại dương mênh mông.

Sau một lát di chuyển cuối cùng bọn họ đã đến đáy của Hoàng Tuyền.

- Bám sát ta!

Đông Phương Trường Minh dùng thần thức ra lệnh một tiếng sau đó lách người bước về một phía không bao lâu sau một rừng đá rậm rạp đã hiện ra

trước mặt hẳn.

- Người đi qua đó dùng sức nhắc tảng đó lên cho ta!

Đông Phương Trường Minh lại nói.

- Vâng!

Một tên Thần Hoàng cấp cao thủ của Lục Tà Đạo nghe lệnh lập tức cung kính kêu lên sau đó bơi đến phía trước dùng sức đẩy hòn đá mà Đông Phương Trường Minh chỉ ra.

Khi hòn đá biến mất chỉ thấy một không gian chi môn xuất hiện trước mặt tất cả mọi người.

- Đây chính là không gian chi môn liên kết giữa Hoàng Tuyền và Minh Thổ tất cả mau vào đi!

Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng sau đó bước một chân vào không gian chi môn trong lúc nhất thời chỉ thấy từ phía trong không gian chi môn phát ra một luồng ánh sáng mãnh liệt bao bọc lấy toàn thân hẳn.

Sau khi lớp màn sáng tan đi thì toàn thân Đông Phương Trường Minh đã biến mất.

- Vút vút...

Thần Tổ, Ngũ Hồn Thiên Nữ, Thần Thất Tổ, Thần Nam, Vân Phiêu Phiêu và những người còn lại thấy vậy cũng lập tức đuổi theo.

Chỉ trong chớp mắt tất cả đã tiến vào trong một tầng không gian khác vừa bước chân vào nơi này bọn họ lập tức cảm nhận được một luồng uy áp cực mạnh đè ép thẳng lên người mình khiến cho một thân chân nguyên trong người bọn họ bị trấn áp mất ba bốn thành.

Cũng may trước khi vào đây mọi người đã được căn dặn trước cho nên cũng không quá kinh hoảng bình tĩnh vận chuyển chân nguyên trong cơ thể mấy đại chu thiên là đã có thể thích ứng với hoàn cảnh mới này.

- Tiểu Tà con đường tiếp theo chúng ta nên đi như thế nào?

Thần Tổ bước lên phía trước một bước nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Cứ đi thẳng về phía bắc của Minh Thổ Đại Lục ở nơi đó có một cái Huyết Hải chỉ cần vượt qua nó là có thể đi tới vị trí của Thời Không Bảo Tàng!!

Đông Phương Trường Minh đưa tay chỉ về hướng bắc nói.

- Huyết Hải? Nó không phải đã bị Minh Hà hoàn toàn luyện hóa rồi hay sao? Sao lại có mặt ở đây?

Thần Tổ nghe vậy nhíu mày hỏi.

- Năm đó Minh Hà cũng đã từng tham gia chế tạo Tiểu Lục Đạo với ta cái Huyết Hải này là do hắc chế tạo ra để bảo vệ nơi này tuy rằng uy lực của nó không bằng Huyết Hải chân chính của hắc nhưng cũng không kém là bao nhiều bên trong có phong ấn không ít linh hồn của Thiên Cấp cường giả không thể xem thường được!!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói.

-Thì ra là vậy!

Thần Tổ nghe xong thì gật đầu một cái sau đó hai người không phí thời gian nữa dẫn theo đoàn người nhắm thẳng về phía hướng bắc mà đi.

- Ấm ấm ấm...

Nhưng mà chỉ mới đi được hơn trăm dặm thì đột nhiên bên tai bọn họ lại vang lên âm thanh của những tiếng nổ kinh thiên động địa.

- Đây là... có hai Thiên Cấp cường giả đang quyết đấu!

Thần Nam nhú mày nói sau khi bị Thần Gia Bát Hồn phụ thể không chỉ nhục thân của hắn đạt đến tiêu chuẩn của một Thiên Giai cường giả mà thần thức của hắn cũng đã được cường hóa lên rất nhiều đã có thể cảm nhận được những điều mà những cường giả đồng cấp khác khó có thể cảm nhận được.

- Ủm! Để ta nhìn xem xem!!

Đông Phương Trường Minh gạt đầu một cái sau đó phóng thần thức của bản thân ra.

Trong chớp mắt trong đầu hắn đã xuất hiện hình ảnh của một trận đại chiến trên tinh không hai người đang quyết đấu là một thanh niên thân mặc huyết sắc đạo bào và lão giả tóc tai xơ tũn ăn mặc quần áo rách rưới trông không khác gì một tên ăn mày.

- Ấm ấm ấm.....

Dao động năng lượng hùng hồn độc hữu của cảnh giới Thiên Cấp từ trên thân thể của hai người phát ra làm cho không gian xung quanh lung lay liên tục.

Từng đạo pháp tắc không ngừng được hai người thi triển ra đánh lên người đối phương nhưng sau một lúc lâu giằng co vẫn không ai làm gì được ai.

- Người đó là... Lão Yêu Quái - Sở Huyền!!

Nhìn thấy hình dáng của người thanh niên Thần Nam kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Hắn không phải Lão Yêu Quái mà là Diêm La!!

Nhưng mà lời của hắn vừa nói ra đã bị Đông Phương Trường Minh phủ định.

- Diêm La? Người muốn nói hắn chính là một trong hai người con trai của Minh Hà mà ngày đó A Di Đà Phật đã đề cập đến?

Thần Nam nghe vậy ngây người ra một chút rồi hỏi.

- Đúng vậy! Không ngờ Lão Yêu Quái lại là kiếp luân hồi của hắn a!!

Đông Phương Trường Minh hơi hơi cảm khái một tiếng.

- Mặc kệ thế nào đi nữa ngày xưa hắn cũng đã từng giúp đỡ chúng ta không ít bây giờ chúng ta không thể thấy hắn gặp địch mà không giúp! Để ta lên trợ giúp hắn một tay!!

Thần Nam trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó cả người hóa thành một đạo hào quang bay lên bầu trời.

- Ầm!

Trong chớp mắt hắn đã đến sau lưng lão già ăn mặc rách rưới như là ăn mày ầm ầm xuất ra một quyền.

- A!

Lão giả đó đang toàn tâm toàn lực ứng phó với Diêm La căn bản không phát hiện ra sự xuất hiện của Thần Nam lập tức bị một quyền của hắn đánh bay đi.

- Thần Nam? Sao người lại xuất hiện ở đây??

Diêm La nhìn thấy cảnh đó kinh ngạc kêu lên.

- Lão Yêu Quái bây giờ không phải lúc nói chuyện trước tiên liên thủ giải quyết kẻ này đã!!

Thần Nam trầm giọng nói một tiếng.

- Ủm!

Diêm La cũng hiểu những gì Thần Nam nói là chính xác cho nên không hỏi nhiều nữa gật đầu một cái.

- Tên tiểu tử khốn kiếp người dám tập kích bốn Chương Khống Giả ta nhất định phải giết chết người!!

Trong lúc hai người đang nói chuyện thì lão già ăn mặc rách rưới đã ổn định lại thân hình ông ta nhìn Thần Nam quát lớn một tiếng.

- Chương Khống Giả? Chỉ dựa vào chút tu vi này của người mà cũng dám xưng mình là Chương Khống Giả đúng là buồn cười để xem hôm nay bốn thiếu gia dạy dỗ người như thế nào?

Thần Nam nghe vậy khinh thường nói một tiếng sau đó âm âm xông lên.

- Vút!

Diêm La cũng lập tức đuổi theo hắn.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 211: Trọng Tổ Lục Tà

- Ấm ầm ầm....

Trong chớp mắt ba đại cường giả đã quyết chiến với nhau nếu như là một chọi một lão nhân ăn mặc như ăn mày tự xưng bản thân là Chương Khống Giả có thể chiến đấu ngang ngửa với Diêm La nhưng có thêm một Thần Nam thực lực không thua kém một Thiên Cấp cường giả thì hẳn lại dần dần bị ép vào thế hạ phong.

- Vạn Kiếm Tru Ma!

Sau một lát chỉ nghe Thần Nam quát lớn một tiếng chân nguyên từ trong cơ thể hắn hùng dũng bắn ra hóa thành vạn vạn thanh thần kiếm cùng lúc chém về phía trước thanh thế to lớn đủ để làm thiên địa chấn động.

- Vạn Kiếm Tru Ma? Tên gọi nghe cũng là oai phong lắm nhưng mà muốn dùng nó để tiêu diệt bốn Chương Khống Giả thì còn kém rất xa, xem ta phá ngươi đi!

Nhìn thấy cảnh đó trên mặt lão giả tự xưng là Chương Khống Giả vẫn không có chút sợ hãi nào ngược lại còn cười lớn một tiếng sau đó đưa tay vùng quyền.

- Ấm!

Từng đạo quyền ảnh to như những ngọn núi nhỏ từ trong hai tay của hắn oanh kích mà ra trong chớp mắt đã phá tan cơn mưa kiếm của Thần Nam.

- Lão già người nói rất đúng Vạn Kiếm Tru Ma của ta không cách nào tiêu diệt được người nhưng mà chúng lại có thể làm cho người không cách nào cử động được!! "

Đột nhiên lúc này trên môi Thần Nam lại xuất hiện một nụ cười quỷ dị sau đó hấn vung tay lên bấm quyết một cái.

Trong lúc nhất thời chỉ thấy mảnh vỡ của vạn vạn thanh kiếm tập hợp lại với nhau hóa thành bảy thanh trường kiếm, mỗi thanh kiếm thoạt nhìn cứ như là thác nước treo ngược giữa không kích cỡ có thể dùng từ khổng lồ để hình dung.

- Vút!

Chúng đồng thời chém tới dùng tốc độ mắt thường không cách nào nhìn thấy được phong tỏa trước sau, trái phải, trên dưới của lão giả tự xưng là Chương Khổng Giả khiến cho hấn sinh sinh bị chế trụ ở giữa không trung.

Thì ra một chiêu Vạn Kiếm Tru Ma này của Thần Nam không phải dùng để chém giết mà là để phong tỏa hành động của kẻ địch.

- Thần Nam làm hay lắm tiếp theo cứ giao cho ta là được!!

Diêm La thấy vậy hét lớn một tiếng rồi ầm ầm xuất ra một trảo.

- Ầm!

Một trảo này của Diêm La trực tiếp khiến cho lão giả tự xưng là Chương Khổng Giả bị nghiền áp thành áp thành huyết vụ.

- Hút!

Sau đó chỉ thấy Diêm La há miệng khe hấp đem đám huyết vụ đó hút vào trong miệng mình hành động này của hấn giống như là đang thôn phệ người

kia vậy.

Thần Nam nhìn thấy cảnh đó thì nhú mày lại nhưng mà cũng không lên tiếng ngăn cản.

- Ầm!

Đợi sau khi Diêm La tiêu hóa xong lão giả đó thì hai người cùng lúc đáp xuống mặt đất.

- Thần Tổ, Tà Đế, Thiên Nữ các người cũng đến đây?

Sau khi ổn định thân hình nhìn thấy đoàn người đang đợi sẵn mình thì Diêm La kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Bọn ta đến đây là vì Thần Gia Bát Hồn!!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Thần Gia Bát Hồn?

Diêm La lộ ra vẻ không hiểu hỏi.

- Ủ! Thần Lão Ma muốn phục sinh cho Thần Gia Bát Hồn cho nên bọn ta đến đây để lấy Thời Không Bảo Tàng để làm việc đó !!

Đông Phương Trường Minh giải thích.

- Còn người sau khi sống lại tại sao không trở lại bên cạnh cha mẹ mình mà chạy đến đây tìm ta để làm gì?

Hơi dừng một chút hần lại hỏi ngược lại.

- Chuyện này sao? Là như thế này... ta muốn đoạt lại thân thể kiếp trước

của mình trước rồi mới trở về!!

Diêm La hơi do dự một lúc rồi nói.

- Thân thể kiếp trước của ngươi?

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

- Đúng vậy! Mấy trăm vạn năm trước trước khi cha mẹ của ta bước lên con đường chinh chiến Thiên Đạo đã an trí cho ta và đệ đệ Tu La một nơi ẩn thân an toàn để né tránh chiến họa đệ đệ của ta được an trí ở Phong Đô Luyện Ngục còn ta thì là bên trong Tiểu Lục Đạo này không ngờ cha mẹ của ta vừa mới đi thì hóa thân của Thanh Thiên đã giết tới, sau một trận đại chiến ta bị hấn giết chết cũng may dựa vào hoàn cảnh đặc biệt ở đây cho nên linh hồn mới có thể chạy vào trong luân hồi còn thân thể của ta thì chìm vào trong Huyết Hải.

Diêm La trầm giọng nói.

- Như vậy mục tiêu của chúng ta hiện tại đều giống như nhau cũng là Huyết Hải nếu ngươi không ngại thì cũng có thể đi cùng với chúng ta, dù sao nhiều người cũng sẽ dễ làm việc hơn không phải sao ?

Sau khi nghe xong đột nhiên Đông Phương Trường Minh lại nói.

Nghe được lời đó Diêm La nhú chặt mày lại âm thầm suy nghĩ.

- Được rồi! Ta đồng ý với đề nghị của ngươi!!

Sau một lát hấn ta nhìn Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái.

- Tốt!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng gật đầu.

Tiếp theo cả đoàn người lại hóa thành một chùm hào quang tiếp tục lên đường.

....

Trên đoạn đường tiếp theo đoàn người rất thuận lợi không còn gặp bất cứ trở ngại nào nữa kết quả là chỉ sau ba ngày bọn họ đã đến được bên ngoài Huyết Hải.

- Tê!

Nhìn thấy hoàn cảnh của Huyết Hải rất nhiều người trong đó không nhận được hít sâu một hơi khí lạnh phía dưới bọn họ không chỉ là một đại dương được tạo thành từ máu huyết vô cùng vô tận mà quan trọng hơn trong đó còn có vô số loại Tà Linh, Cường Thi có thực lực cực kỳ cường đại kém nhất cũng có thực lực đẳng cấp Thần Vương.

- Có chúng ta ở đây các người sợ cái gì chứ?

Ngũ Hồn Thiên Nữ thấy vậy trầm giọng quát lên một tiếng.

Tất cả nghe thấy như vậy lập tức im lặng trở lại.

- Huyền Thanh ngươi dẫn người xuống xử lý đám quỷ vật đó cho ta!

Đông Phương Trường Minh đưa mắt nhìn qua một lão giả bên cạnh mình trầm giọng nói ông ta là một trong những Trưởng lão của Lục Tà Đạo năm xưa vô cùng trung thành với Đông Phương Trường Minh một thân thực lực đã đạt đến cảnh giới Thiên Cấp có thể nói ngoài bốn cường giả Đông Phương Trường Minh, Thần Tổ, Ngũ Hồn Thiên Nữ và Diêm La ra thì ông ta chính là người mạnh nhất ở đây.

- Vâng Tông Chủ!

Lão giả đó nghe vậy trầm giọng nói sau đó lập tức dẫn theo cao thủ của Lục Tà Đạo bay xuống Huyết Hải.

- Lão Thất, Nam các người cũng đi xuống đi!! "

Thần Tổ cũng lên tiếng nói.

- Vâng!

Thần Thất Tổ cung kính kêu lên một tiếng.

- Grao grao grao.....

Đám quỷ vật bên dưới Huyết Hải nhìn thấy mấy trăm cường giả xông về phía mình thì điên cuồng gầm thét xông lên nghênh địch.

Trong chớp mắt một trận đại chiến đã nổ ra tuy rằng xét về số lượng đám quỷ vật bên trong Huyết Hải chiếm ưu thế tuyệt đối nhưng những cao thủ của Thần Gia và Lục Tà Đạo do Đông Phương Trường Minh cùng với Thần Tổ phái ra cũng không đơn giản bọn họ đều là những người được lựa chọn đặc biệt cho nhiệm vụ lần này không chỉ thực lực mạnh mẽ mà còn am hiểu các loại trận pháp hợp kích liên thủ lại có ba cường giả Thần Nam, Thần Thất Tổ, Huyền Thành áp trận cho nên vừa bắt đầu đã chiếm ưu thế thượng phong.

Đông Phương Trường Minh đứng ở trên không đưa mắt quan sát toàn bộ tình cảnh của chiến trường.

Mục tiêu mà hắn quan sát là một một thanh niên mặc bạch y dung mạo vô cùng tuấn lãng nhìn kỹ lại thì không ngờ người đó lại chính là truyền nhân của Tuyệt Tình Đạo ở Nhân Gian - Tề Đăng!

Thì ra lần thất bại dưới tay Đông Phương Trường Minh ở Đế Vương Lôi Đài Chiến hắn trở về nơi ở của mình bế quan tu luyện đúc kết những kinh

nghiệm đạt được không bao lâu sau thì thực lực đã đạt được đột phá phi thăng tiến vào Thiên Giới trở thành một tinh anh trong Tuyệt Tình Đạo ở Thiên Giới.

Sau này khi hai người Đông Phương Vũ Thiên và Trương Lục Cuồng phụng mệnh của Đông Phương Trường Minh đi chinh hợp lại Lục Tà Đạo thì hẳn cũng theo về những chuyện này tuy rằng chỉ diễn ra trong thời gian chưa đến một năm nhưng mà bằng vào thiên phú và ngộ tính của bản thân Tề Đăng đã đạt được thực lực Thần Vương đỉnh phong tuy rằng không thể sánh bằng được loại biến thái như Thần Nam nhưng mà cũng xem như là đứng đầu trong cùng thế hệ rồi!!

Dựa vào thực lực của mình, Tề Đăng trở thành một trong những người được lựa chọn trở thành một trong những người được lựa chọn tiến vào trong Tiểu Lục Đạo, mà biểu hiện của hắn lúc này cũng làm cho Đông Phương Trường Minh vô cùng hài lòng!

- Có thể lấy một địch năm mà không rơi xuống thế hạ phong Tề Đăng thực lực của người được lắm xem ra ta không chọn sai người rồi!!

Trong lòng Đông Phương Trường Minh âm thầm suy nghĩ.

- Tiểu Tà tại sao ngươi lại quan tâm tên tiểu tử đó như vậy?

Đúng lúc này đột nhiên lúc này bên tai của hắn lại vang lên tiếng nói của Thần Tổ.

- Thần Lão Ma bởi vì hắn chính là một trong các nhân tuyển ta định dùng để trọng tổ lại Thái Tổ Lục Tà.

Đông Phương Trường Minh nhìn Thần Tổ nói.

- Cái gì? Trọng tổ lại Thái Tổ Lục Tà Tiểu Tà ngươi không đùa đó chứ?

Thần Tổ nghe vậy kêu lên một tiếng.

Diêm La ở bên cạnh cũng dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Đông Phương Trường Minh chỉ có sắc mặt của Ngũ Hồn Thiên Nữ là không có bất cứ biểu hiện gì bởi vì hai người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên trong đó đã sớm được Đông Phương Trường Minh nói cho nghe về dự định này của hắn.

- Ta đương nhiên là không đùa, bây giờ cách thời gian chinh chiến Thiên Đạo đã không còn bao lâu nữa nếu có thể trọng tổ được Thái Cổ Lục Tà thì bên phía chúng ta sẽ có thêm một cường đại chiến lực không phải sao?

Đông Phương Trường Minh nhìn Thần Tổ nói.

- Tiểu Tà thứ cho ta nói thẳng tuy rằng cách nghĩ của người rất tốt nhưng mà thời gian còn lại ngắn như vậy cho dù người có thể trọng tổ được Lục Tà nhưng mà người có thể đảm bảo bọn họ sẽ có thực lực như Lục Tà năm xưa hay sao?

Thần Tổ nói.

- Ha ha ha... Thần Lão Ma người cứ yên tâm đi ta đã chuẩn bị sẵn bảo đảm Lục Tà mới này sẽ tuyệt đối không kém Lục Tà năm xưa đâu!!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Như vậy sao? Vậy thì người đã chọn được bao nhiêu nhân tuyển cho Lục Tà mới này rồi?

Thần Tổ nghe vậy nhíu mày một chút rồi hỏi.

- Nếu tính cả Tề Đằng thì cũng được năm người rồi!!

Đông Phương Trường Minh nói, năm người mà hắn nói chính là: Trương

Lục Cuồng, Đông Phương Vũ Thiên, Tề Đăng, Tổ Gia gia của Đông Phương Trường Minh Đông Phương Khiếu Thiên cùng với.... đệ đệ kiếp trước của hắc Tà Tôn - Đông Phương Chính.

Bọn họ chia ra đại diện cho năm đạo của Lục Tà Đạo:

- Trương Lục Cuồng đương nhiên là Thiên Huyền Đạo!

- Đông Phương Vũ Thiên là Hồn Thiên Đạo !

- Tề Đăng là Tuyệt Tình Đạo!

- Đông Phương Khiếu Thiên là Phá Diệt Đạo ! (thật ra thì do hai người Đông Phương Khiếu Thiên và Đông Phương Vũ Thiên đều tu luyện công pháp Phá Diệt Đạo nhưng do Đông Phương Vũ Thiên trong thời gian sử dụng Hắc Bia tăng cường thực lực đã lãnh ngộ được pháp quyết của Hồn Thiên Đạo hơn nữa đã tu luyện hơn vạn năm đạt đến cảnh giới không thấp cho nên Đông Phương Trường Minh quyết định để hắc làm cho hắc thành đại diện của Hồn Thiên Đạo còn Đông Phương Khiếu Thiên thì là Phá Diệt Đạo)

- Tà Tôn là Cực Âm Đạo!

Nếu tính ra thì chỉ còn có truyền nhân của Tà Cực Đạo bởi vì yêu cầu quá cao cho nên Đông Phương Trường Minh tạm thời chưa thể tìm được!

- Ngang!

Trong lúc hai người đang nói chuyện phía dưới Huyết Hải đột nhiên phát sinh dị biến chỉ nghe một tiếng long ngâm kinh thiên động địa vang lên tiếp theo một bộ hài cốt cự long dài hơn vạn trượng lấp lánh bảy màu từ dưới đáy biển trời lên.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 212: Long Kỵ Sĩ!

- Đây là... Cự Long!

- Không! Xương cốt của Cự Long tuyệt đối không thể có uy áp như vậy!

- Đây là xương cốt của.... Thiên Long! Ta đã từng đọc qua trong một quyển Cổ Thư trong đó có nhắc tới chỉ có xương cốt của Thiên Long mới có màu sắc và uy áp cường đại như vậy!!

- Tê! Xương cốt của Thiên Long!!

Nhìn thấy Long Cốt từ trong Huyết Hải trời lên nhân mã của Lục Tà Đạo và Thần Gia kinh hãi thốt lên.

- Tất cả lui lại, nhanh chóng lui lại cho ta!!

Đột nhiên Huyền Thanh lại quát lên một tiếng.

- Lui lại? Huyền Thanh đạo hữu chúng ta vì sao phải lui lại? Chỉ là một bộ xương cốt của Thiên Long căn bản không ngăn được chúng ta a!!

Thần Thất Tổ kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy! Chúng ta căn bản không cần lui lại!

Thần Nam ở bên cạnh cũng gật đầu một cái tỏ ý tán đồng với Thần Thất Tổ.

- Xương cốt của Thiên Long? Các người sai rồi đây không phải đơn giản chỉ là một bộ xương cốt Thiên Long mà là một tên Thiên Long Kỵ Sĩ thật sự nếu bây giờ chúng ta không nhân lúc hăn chưa tỉnh lại mà rút lui chút nữa nếu như hăn tỉnh lại thì sẽ rất phiền phức!!

Huyền Thanh nghe thấy lời nói của hai người thì nhú mào nói trong đội quân tiên phong này hăn là người có tu vi cao nhất thần thức cũng là mạnh nhất cho nên có thể nhìn thấy những thứ mà người khác không thể nhìn thấy.

Huyền Thanh phát hiện ra trên lưng của con Thiên Long này có một bộ xương cốt của nhân loại thân mặc hoàng kim khải giáp đang ngời dao động từ trên người bộ xương này phát ra cực kỳ cường đại cơ hồ đã vượt qua hăn đạt đến cảnh giới Thiên Cấp hậu kỳ, nếu suy đoán của Huyền Thanh là đúng đối phương thật sự là một Long Kỵ Sĩ kết hợp với con Thiên Long dưới thân hăn tuyệt đối có thể phát ra thực lực Thiên Cấp đỉnh phong.

Nếu bây giờ đối phương tỉnh lại thì cho dù hăn, Thần Thất Tổ cùng với Thần Nam có thể chạy thoát thì đội quân tiên phong này chắc chắn cũng sẽ toàn bộ nằm lại ở nơi này. Đây tuyệt đối là chuyện Huyền Thanh không muốn nhìn thấy!

- Muốn chạy? Đã quá trễ rồi ngày hôm nay những kẻ xông vào Huyết Hải hiện tại toàn bộ các người

sẽ táng thân trong tay Huyết Hải - Đệ Nhất Vực Chủ ta!!

Đáng tiếc là Huyền Thanh lên tiếng đã quá trễ lúc này linh hồn chi hóa trong mắt của tên Thiên Long Kỵ Sĩ đã rực sáng lên một tiếng nói to lớn vang lên giữa không trung.

- Ngang!

Lời vừa dứt Thiên Long dưới thân hăn cũng gầm lên.

- Âm!

Âm thanh của một người một rống truyền đi làm cho cả hư không chấn động ngay cả đám người Đông Phương Trường Minh đứng giữa bầu trời cũng có thể nghe thấy rõ ràng.

- Tên Thiên Long Kỵ Sĩ này đúng là cuồng vọng!

Thần Tổ trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái.

- Nhưng mà hẳn đúng là có tư cách này ở nơi này là Minh Thổ - Huyết Hải chúng ta đều bị áp chế mất ba bốn thành còn hẳn thân là Huyết Hải Đế Nhất Vực Chủ được pháp tắc ở đây gia trì thực lực phát ra mạnh hơn mấy bậc so với tu vi thực sự cho dù không thể lưu lại chúng ta nhưng muốn lưu lại những người chúng ta dẫn theo đúng là không khó gì!!

Có điều mới nói được một nửa hẳn đột nhiên lại chuyển giọng.

- Tiểu Tà người thân là một trong những người sáng tạo ra nơi này chẳng lẽ không có cách nào phá pháp tắc ở đây sao?

Thần Tổ hỏi.

- Thần Lão Ma người quá xem trọng ta rồi, nơi đây không phải do một mình ta sáng tạo ra mà còn có rất nhiều cường giả khác tham gia cùng nữa pháp tắc ở đây cũng vì vậy mà cực kỳ phức tạp trừ khi người hoặc là ta khôi phục đến đẳng cấp Nghịch Thiên nếu không khó lòng làm được!

Đông Phương Trường Minh lắc đầu đáp.

Thần Tổ nghe vậy im lặng không nói tiếng nào lúc sống lại ông ta đã thôn phệ Thần Đại Tổ và linh thức còn sót của U Minh Thiên đã có thể có thể khôi phục đến cảnh giới Nghịch Thiên nhưng mà bởi vì nôn nóng đến nơi này cho nên chưa kịp ổn định lại cảnh giới chỉ có thể phát huy ra lực lượng Thiên Cấp đỉnh phong cùng Đông Phương Trường Minh không sai biệt lắm!!

- Ầm!

Đột nhiên lúc này thân thể của Ngũ Hồn Thiên Nữ lại rung lên từng đợt. Nhìn phản ứng của nàng không lẽ đã bị lời của tên Thiên Long Kỵ Sĩ dọa sợ?

Đương nhiên không phải! Ngũ Hồn Thiên Nữ là nhân vật bậc nào làm sao có thể bị vài lời của một tên Thiên Long Kỵ Sĩ dọa cho sợ được chứ? Sở dĩ toàn thân nàng rung lên là bởi vì có một người muốn từ trong đó thoát ra mà người đó chính là Nạp Lan Nhược Thủy!

- Ầm!

Nàng ta vừa thoát ra thân thể hợp nhất của Ngũ Hồn Thiên Nữ lập tức tan biến bốn người Mộng Khả Nhi, Đạm Đài Tuyền, Nạp Lan Nhược Yên, Long Vũ lần lượt xuất hiện trên không trung.

- Tỷ tỷ ngươi làm gì vậy?

Nạp Lan Nhược Yên kinh ngạc kêu lên một tiếng nàng không hiểu tại sao tỷ tỷ của mình lại bỗng nhiên có hành động như vậy!

Nạp Lan Nhược Thủy không trả lời câu hỏi của tiểu muội mà trực tiếp động thân hóa thành một đạo hào quang lao xuống chỗ Huyết Hải.

- Ngươi có phải là.... Thụy Tư Mạn thúc thúc hay không?

Sau khi đáp xuống mặt đất chỉ nghe Nạp Lan Nhược Thủy nhìn Khô Lâu

Kỵ Sĩ kêu lên một tiếng.

- Người... người... người là.. hình như ta có chút ấn tượng đối với người, người là ai??

Nghe được lời nói của Nạp Lan Nhược Thủy linh hồn chi hỏa trong mắt của Khô Lôu Kỵ Sĩ liên tục máy động như là đang cố gắng hồi tưởng lại quá khứ của mình vậy nhưng lại không cách nào nhớ lại được đây là bởi vì thời gian hẳn bị ngấm trong Huyết Hải quá lâu ký ức đã bị lực lượng âm u ở đây ăn mòn gần như chỉ còn nhớ được một chuyện đó là " Bản thân là Đệ Nhất Vực Chủ trong Huyết Hải nhiệm vụ là phải bảo vệ nơi này giết sạch tất cả những kẻ dám xông vào nơi này "

- Thụy Tư Mạn thúc thúc chẳng lẽ người thật sự không nhớ ra còn hay sao? Con là Vi Vi An của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc đây?

Nhìn thấy " Thụy Tư Mạn thúc thúc " mãi vẫn chưa nhận ra mình thì Nạp Lan Nhược Thủy không nhin được lên tiếng nhắc nhở.

Lời này vừa vang lên lập tức làm cho tinh thần Thụy Tư Mạn lập tức chấn động lúc này trong đầu hẳn đang có một đoạn ký ức bị cát bụi vùi lấp rất lâu được đánh thức. Trong đoạn ký ức đó Thụy Tư Mạn hẳn vẫn là Thần Thánh Thiên Long Kỵ Sĩ cao quý cùng với chiến hữu của mình là Thiên Long Lan Tư Khải tung hoành cả Tây Phương Thiên Giới không ai có thể địch nổi mãi cho đến một ngày trước mặt hẳn xuất hiện một kẻ khiêu chiến.

Đó là một cường giả của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc thực lực cực kỳ cường đại Thụy Tư Mạn và người đó đại chiến rất nhiều trận vẫn không phân thắng bại theo thời gian trôi qua số lần chiến đấu càng nhiều hai người càng hiểu nhau hơn không biết từ lúc nào không hay không biết đã trở thành một đôi bạn thân.

Tên cường giả đó có một đứa cháu gái tên gọi là Vi Vi An phi thường khả ái rất được Thụy Tư Mạn yêu thích hẳn còn thường xuyên chuẩn bị rất nhiều quà tặng để chộc cho nàng vui cho đến khi hẳn quyết định nói gót tiền nhân bước lên con đường Chiến Thiên mới kết thúc.

- Vi Vi An.. con đúng là Vi Vi An rồi! Sao con lại ở nơi này?

Nghĩ đến đây Thụy Tư Mạn không nhịn được kích động nhìn Nạp Lan Nhược Thủy hỏi.

- Thụy Tư Mạn thúc thúc câu đó phải để cho con hỏi thúc mới đúng không phải thúc đã bước lên con đường Chiến Thiên rồi hay sao? Tại sao lại xuất hiện ở trong Huyết Hải này lại còn trở thành Đệ Nhất Vực Chủ ở đây?

Nạp Lan Nhược Thủy không trả lời câu hỏi của Thụy Tư Mạn mà còn hỏi ngược lại một câu.

- Ai! Chuyện này nói ra rất dài dòng năm đó sau khi Chiến Thiên ta và Lan Tư Khải đều bị thương cực nặng gần như chỉ còn nửa cái mạng bọn ta vốn muốn tìm một nơi dưỡng thương nhưng không ngờ lại đi nhầm vào Huyết Hải này bị nó nuốt lấy từ đó chỉ có thể hóa thành một con Khôi Lỗi thay nó chém giết những kẻ dám xông vào đây?

Thụy Tư Mạn thở dài một tiếng rồi nói.

- Vi Vi An ta có thể nhờ cháu một chuyện hay không?

Hơi dừng một chút Thụy Tư Mạn đột nhiên lại nhìn Nạp Lan Nhược Thủy hỏi.

- Là chuyện gì thúc cứ nói đi! Nếu cháu làm được nhất định không từ chối!!

Nạp Lan Nhược Thủy lập tức nói.

- Nếu cháu còn xem ta là thúc thúc thì xin hãy ra tay giải thoát cho ta khỏi cuộc sống đáng ghét này ta không muốn tiếp tục làm Khôi Lỗi trong tay của cái Huyết Hải này nữa!!

Thụy Tư Mạn nhìn Nạp Lan Nhược Thủy kêu lên một tiếng.

Cái gì gọi là giải thoát cho hẳn khỏi cuộc sống đáng ghét này? Thụy Tư Mạn chính là đang bảo Nạp Lan Nhược Thủy giết chết mình a!!

- Được! Thụy Tư Mạn thúc thúc cháu hứa với thúc!!

Nghe được yêu cầu này Nạp Lan Nhược Thủy lập tức muốn từ chối nhưng không biết tại sao khi nhìn thấy ánh mắt ẩn chứa sự cầu xin của Thụy Tư Mạn không biết tại sao nàng lại đồng ý.

- Tốt... Rất tốt... Thật sự rất tốt!

Thụy Tư Mạn nghe vậy kích động kêu liên ba tiếng tốt.

Tiếp theo chỉ thấy xương cốt trên người Thụy Tư Mạn bỗng nhiên phát ra hàng tỉ hào quang chói mắt chúng hóa thành một quang trụ khổng lồ bắn thẳng lên trời đem Thụy Tư Mạn và Thiên Long Lan Tư Khải hoàn toàn bao bọc vào bên trong.

- Trường Minh đây là...

Nhìn thấy cảnh đó ở trên bầu trời Nạp Lan Nhược Yên lộ ra vẻ không hiểu nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Thụy Tư Mạn và Lan Tư Khải đang thiêu đốt tất cả hồn lực bản thân để tạm thời cắt đứt lực trói buộc của Huyết Hải đối với bản thân làm như vậy tuy có thể khiến cho bọn họ khôi phục lại chân thân trước đây nhưng cũng ảnh

hưởng nghiêm trọng đến thực lực bây giờ hai người bọn họ chỉ có thể phát ra thực lực Thiên Cấp sơ kỳ tức là ngang ngửa với Nhược Thủy mà thôi!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Ủm! Như vậy xem ra trận chiến này vẫn là công bằng!!

Nạp Lan Nhược Yên gật đầu nói.

- A!

- Ngang!

Trong lúc hai người đang nói chuyện Thụy Tư Mạn và Thiên Long Lan Tư Khải dưới thân hần cũng đã hoàn toàn khôi phục lại thân thể của mình từ trong quang trụ bước ra ngẩng đầu gầm lên một tiếng trong lúc nhất thời âm thanh mang theo chiến ý của bọn họ vang vọng khắp cả hư không khiến cho thiên địa thất sắc.

Cho dù trong lòng đã sớm có tử chí nhưng có chết thì bọn họ cũng muốn chết trong trạng thái hoàn hảo nhất của mình chứ không phải là bộ dáng nửa người nửa quỷ khi ở trong Huyết Hải bọn họ muốn chứng minh cho cả thiên hạ thấy bản thân vẫn là cặp đôi Thiên Long Kỵ Sĩ mạnh nhất năm đó chứ không phải là một bộ Khôi Lỗi mặc cho Huyết Hải thao túng!!

- Âm!

Tiếp theo Thụy Tư Mạn đưa tay cầm mạnh vào trong hư không từ trong đó rút ra một thanh trường mâu màu vàng bên trên được chạm khắc rất nhiều hoa văn cổ kính đây chính là Gia Đức Lạc Trường Mâu một trong hai đại Thần Khí nổi danh nhất ở Phương Tây tề danh với Sương Chi Ai Thương trong tay Minh Vương.

- Âm!

Nạp Lan Nhược Thủy cũng bước lên phía trước một bước trong chớp mắt toàn thân nàng đã phát sinh biến hóa biến thành một thiếu nữ tóc vàng mắt xanh dung mạo tuyệt trần thân khoác hoàng kim chiến giáp tay cầm trường kiếm phía sau lưng là bảy đôi cánh hoàng kim phát ra hào quang sáng loáng cả một góc trời đây chính là bản thể Thánh Chiến Thiên Sứ của nàng.

- Rất tốt! Nhược Thủy đến đây đi!

Sau khi cả hai đều hiện ra chân thân chỉ nghe Thụy Tư Mạn hét lớn một tiếng sau đó đâm mạnh Gia Đức Lạc Trường Mâu trong tay ra trong chớp mắt hư không bốn phía xuất hiện vạn đạo kim quang cùng lúc bắn ra.

Nếu là Thiên Cấp cường giả bình thường nhìn thấy cảnh này chắc chắn phải kinh hãi vô cùng bị ép cho luống cuống tay chân chặt vật chống đỡ nhưng mà sắc mặt của Nạp Lan Nhược Thủy vẫn không chút biến hóa bình tĩnh vận dụng thân pháp độc môn của mình tránh thoát khỏi kim quang tiếp theo lại thuận thế vung kiếm chém ra phá tan một góc trên chiến giáp hộ thân của Thụy Tư Mạn cắt vào da thịt hằn.

- Phụt!

Thần huyết màu vàng từ chỗ vết thương bắn mạnh ra ngoài.

Nạp Lan Nhược Thủy là thành viên của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc từ nhỏ đã được học tập đủ các loại chiến kỹ trong hoàn cảnh thực lực hai bên ngang nhau nàng chưa chắc thua kém cho Thụy Tư Mạn.

- Ha ha ha... máu huyết của ta không dễ rơi vậy mà cháu có thể làm cho nó chảy xuống xem ra tiểu cô nương năm nào của ta thật sự đã trưởng thành rồi! Như vậy tiếp theo ta cũng sẽ dốc toàn lực rồi Thiên Long Kỳ Sĩ Động - Thiên Băng Địa Liệt!

Trông thấy cảnh đó Thụy Tư Mạn cười lớn một tiếng Gia Đức Lạc Trường Mâu trong tay hắt không chút nào dừng lại tiếp tục đâm ra phía trước.

Nếu như chiêu đầu tiên của Thụy Tư Mạn chú trọng tốc độ vừa xuất chiêu đã xuất hiện vạn đạo kim quang bao phủ khắp nơi không cho đối thủ có đường thoát thì chiêu thứ hai này lại thuần túy là lực lượng bên trong đó ẩn chứa một loại Uy Thế đáng sợ vừa xuất ra đã làm cho thiên địa thất sắc không gian liên tục chấn động cứ như là tận thế giáng lâm vậy!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 213: Thụy Đức Lạp Áo.

- Âm!

Sắc mặt Nạp Lan Nhược Thủy nhất thời khẽ biến nàng không chút do dự đưa tay tóm vào hư không từ trong đó rút ra một cái cổ thuẫn hình tròn đem nó chắn trước thân mình.

- Đình !

Mâu và thuẫn va chạm với nhau trong không gian lập tức tạo lên một âm thanh chói tai vang vọng khắp đất trời sau một lúc giằng co cả hai cùng bị chấn lui lại phía sau một đoạn.

- Đây là... Cổ Thần Thuần? Không ngờ vật này lại được Đại Bá của cháu giao cho cháu xem ra hẳn thật sự đặt rất nhiều kỳ vọng vào cháu!

Vừa ổn định lại Thụy Tư Mạn liền kinh ngạc kêu lên một tiếng với ánh mắt của hẳn đương nhiên là có thể nhận ra được chiến tiêu thuẫn trong tay của Nạp Lan Nhược Thủy chính là Chí Bảo - Cổ Thần Thuần của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc mà chỉ có Thiên Cấp cường giả mới có thể vận dụng được.

- Ủm!

Nạp Lan Nhược Thủy gật đầu một cái sau đó lắc mình hóa thành hàng trăm phân thân cùng lúc xông tới phía tới không giống các loại phân thân thuật bình thường khác chỉ là ảo ảnh phân thân vừa chạm đã tan một chiêu

này nàng lại là thực thể phân thân mỗi một phân thân đều có phân nửa thực lực của bản thể vì vậy hiện giờ có thể nói Thụy Tư Mạn giống như đang bị trăm tên Thiên Cấp cùng lúc tấn công vậy.

- Hóa Ảnh Phân Thân Thuật một chiêu này của Thánh Chiến Thiên Sư Tộc đúng là đặc sắc nhưng mà Vi Vi An à chẳng lẽ con không biết nhiều năm trước khi chiến đấu với ta Đại Bá của con cũng đã từng thi triển nó đối phó với ta lúc đó số phân thân mà hãn tạo ra còn nhiều hơn con bây giờ rất nhiều cũng không làm gì được ta vậy mà hiện tại con lại muốn dùng nó để đối phó với ta đúng là quá ngây thơ rồi!

Nhưng mà Thụy Tư Mạn không hổ danh là một trong những cường giả mạnh nhất Tây Phương Thiên Giới từng vô địch cả một thời đại nhìn thấy cảnh đó hãn vẫn không chút hoảng sợ ngược lại còn mở miệng cười nói sau đó đưa tay vỗ nhẹ vào tọa kỵ dưới thân.

- Ngang!

Nhận được tín hiệu của chủ nhân Thiên Long - Lan Tư Khải lập tức gầm lên một tiếng.

- Âm!

Tiếng hét của nó phát ra một loại lực lượng kỳ dị khiến cho không gian nghìn trượng xung quanh đều bị định trụ trong phạm vi đó cho dù là Nạp Lan Nhược Thủy hay là trăm phân thân của nàng cũng không thể cử động được.

Thụy Tư Mạn làm sao có thể để lỡ cơ hội tốt này lập tức nâng Gia Đức Lạc Trường Mâu trong tay đâm thẳng về phía chân thân của Nạp Lan Nhược Thủy.

- Vút!

Cho dù không muốn nhưng mà Nạp Lan Nhược Thủy cũng không thể không thu chiêu dốc hết toàn lực phá tan phong cấm quanh thân cấp tốc lui lại phía sau.

- Mạt Nhật Thẩm Phán lấy tên của Thánh Chiến Thiên Sứ Vi Vi An ta phủ xuống nhân gian tiêu diệt kẻ địch của ta !

Nhưng mà rất nhanh nàng ta đã lần thứ hai xuất chiêu theo một đoạn ma pháp chú ngữ được ngâm lên trên bầu trời phát ra một tiếng nổ kinh thiên động địa tiếp theo đó chỉ thấy một đạo kim sắc quang trụ từ trên trời giáng xuống nhằm thẳng vào cơ thể của Thụy Tư Mạn.

- Hử!

Thụy Tư Mạn thấy vậy nhíu mày lại một chút sau đó vùng Gia Đức Lạc Trường Mâu trong tay lên phá tan không gian xung quanh tạo ra một không gian hắc vẩn muốn đem trụ sáng màu vàng ném vào bên trong triệt tiêu uy lực của nó.

- Ầm!

Không ngờ một chiêu Mạt Nhật Thẩm Phán này của Nạp Lan Nhược Thủy lại có uy lực vượt quá sức tưởng tượng của Thụy Tư Mạn nó trực tiếp phá tan không gian thông đạo do hắc tạo ra ầm ầm lao xuống.

- A!

Trong chớp mắt thân thể của Thụy Tư Mạn và Thiên Long - Lan Tư Khải bị lực lượng đáng sợ ẩn chứa trong quang trụ làm cho rung lên từng đợt thống khổ kêu lên.

- Giết!

Nhưng bọn họ cũng không vì vậy dừng lại mà tiếp tục xông thẳng về phía trước.

- Tới đi!

Nạp Lan Nhược Thủy thấy vậy cũng kêu lên một tiếng.

Trong chớp mắt hai đại cường giả đã giao thủ hàng ngàn chiêu không gian xung quanh đều bị lực lượng của hai người làm cho âm âm nổ tung, một cái hắc động có đường kính hơn một trăm vạn trượng hoành không xuất hiện điên cuồng cắn nuốt thiên địa linh khí bốn phía.

Ngay cả Nạp Lan Nhược Thủy và Thụy Tư Mạn cũng bị hút vào bên trong khiến cho tất cả mọi người bên ngoài không thể nào nhìn thấy tình cảnh bên trong.

- Âm! Đùng!!

Một ngày sau cái hắc động đột nhiên lại bành trướng ra gấp mười lần sau đó âm âm nổ tung Nạp Lan Nhược Thủy và Thụy Tư Mạn từ trong đó bay ra.

Trận chiến hơi hơi dừng lại.

Lúc này chỉ thấy trên người Nạp Lan Nhược Thủy tràn đầy vết thương bảy đôi kim dực phía sau lưng nàng đều bị dòng máu tươi nhuộm thành một màu đỏ một nửa, Thụy Tư Mạn cũng không khá hơn chút nào trên người hắn và Thiên Long - Lan Tư Khải cũng đồng dạng có vô số vết kiếm thần huyết màu vàng không ngừng chảy ra.

- Vi Vi An thời gian mà ta có thể cắt đứt liên hệ với Huyết Hải không còn nhiều nữa chúng ta đừng lãng phí thời gian nữa một chiêu phân thắng bại đi!!

Thụy Tư Mạn ngẩng đầu nhìn trời một chút rồi nhìn Nạp Lan Nhược

Thủy nói.

- Được!

Nạp Lan Nhược Thủy trịnh trọng gật đầu một cái sau đó chỉ thấy nàng ta dùng trường kiếm bên tay phải gõ mạnh vào Cổ Thần Thuần bên tay trái như đang thi triển một loại thuật pháp nào đó vậy!

Theo từng âm thanh nối nhau vang lên khí thế trên người nàng ta không ngừng gia tăng.

- Giết!

Sau một lát khí thế của Nạp Lan Nhược Thủy đã đạt đến cảnh giới cảnh giới đỉnh phong chỉ nghe nàng ta hét lớn một tiếng vung trường kiếm trong tay chém ra một kiếm.

- Âm!

Kim sắc kiếm quang dài hơn vạn trượng phá không chém thẳng về phía Thụy Tư Mạn trên đường đi kiếm khí quét qua tạo thành một vết ngấn màu đỏ thật dài giống như là cả bầu trời đều bị một chiêu này làm cho bị thương vậy.

- Tốt! Rất tốt... Vi Vi An một chiêu Phá Thiên Trảm này của con thật sự rất tốt.

Thụy Tư Mạn thấy vậy hai mắt sáng rực lên.

- Lan Tư Khải chúng ta cũng thi triển tuyệt chiêu mạnh nhất của mình thôi!

Tiếp theo hần lại nhìn Thiên Long Lan Tư Khải dưới thân kêu lên một tiếng.

- Ngang!

Thiên Long Lan Tư Khải lập tức gầm lên một tiếng kinh thiên động địa sau đó hóa thành một đạo kim sắc hào quang dung nhập vào trong thân thể của chủ nhân.

- Âm!

Trong lúc nhất thời khí thế trên người của Thụy Tư Mạn bạo tăng hơn gấp trăm gần toàn thân hóa thành một cự nhân cao lớn vạn trượng.

- Nhân Long Hợp Nhất - Vạn Thần Đồng Diệt!

Hắn gầm to một tiếng sau đó đâm mạnh Gia Đức Lạc Trường Mâu đã đạt đến độ dài nghìn trượng trong tay ra.

- Âm!

Trong chớp mắt khi trường mâu va chạm với kiếm ảnh chỉ nghe một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên đám nhân mã Thần Gia và Lục Tà Đạo đều bị uy năng ẩn chứa trong vụ nổ làm cho hoảng sợ liên tục lui lại phía sau một số người hơi yếu càng là không nhìn được há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Tại hiện trường chỉ có mấy người Thiên Cấp cường giả như Thần Tổ, Đông Phương Trường Minh, Tứ Hồn Thiên Nữ (sau khi Nạp Lan Nhược Thủy rời đi mấy người Nạp Lan Nhược Yên, Đạm Đài Tuyền, Mộng Khả Nhi, Long Vũ đã lần nữa hợp lại), Huyền Thanh, Thần Thất Tổ cùng với Thần Nam là có thể đứng vững được!!

Nhưng bọn họ cũng không thể nào nhìn thấy tình cảnh trong chiến trường bởi vì khi hai tuyệt chiêu của hai đại cường giả đã sinh ra một lớp màn sáng

trắng xóa che phủ tất cả dưới tác dụng của lớp màn sáng đó cho dù là lấy thần thức của bọn họ cũng không thể thăm dò tình hình bên trong.

Qua một lúc lâu lớp màn đó mới từ từ tan biến.

Lúc này chỉ thấy một đạo thân ảnh tay cầm trường kiếm xuất hiện ở giữa không trung người đó không phải là Nạp Lan Nhược Thủy thì còn có thể là ai? Trước người nàng là một vật đang trôi lơ lửng nhìn kỹ lại vật đó thì ra chính là cái đầu còn sót lại của của Thụy Tư Mạn!

Trông thấy cảnh này không cần nói tin rằng mọi người cũng đã biết kết quả của trận chiến của trận chiến này là thế nào rồi!

- Vi Vi An con thắng rồi! Tốt tốt lắm!!

Thụy Tư Mạn trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Không! Thụy Tư Mạn thúc thúc người thắng là thúc mới đúng vào giây phút cuối cùng nếu không phải là thúc thúc nương tay thì con đã chết rồi!!

Nạp Lan Nhược Thủy liều mạng lắc đầu nói.

- Vi Vi An con sai rồi thắng tức là thắng thua tức là thua! Nếu lúc đó thúc không đâm lệch đi thì kết quả cuối cùng của chúng ta cũng chỉ là đồng quy vu tận mà thôi. Nếu như vậy thì tại sao không để cho một mình kẻ chán sống cho ta chết chứ?

Thụy Tư Mạn nhàn nhạt nói.

- Đúng đó Vi Vi An ta và chủ nhân từ lâu đã chán sống rồi người hãy thực hiện lời hứa lúc trước đi giải thoát cho chúng ta đi!!

Đồng thời bên trong đầu hần phát ra một đạo tinh thần dao động hóa thành một tiếng nói vang lên bên tai Nạp Lan Nhược Thủy người lên tiếng

chính là Thiên Long - Lan Tư Khải khi thi triển một chiêu cuối cùng Nhân Long Hợp Nhất - Vạn Thần Đồng Diệt thì linh hồn của nó cũng đã dung nhập vào thân thể của Thụy Tư Mạn.

- Được! Ta biết rồi!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy trong mắt hiện lên vẻ do dự nhưng cuối cùng cũng dùng hết sức gạt đầu một cái.

- Khoan đã! Dừng tay lại!!

Bất quá lúc nàng đang chuẩn bị vung trường kiếm lên để giải thoát cho Thụy Tư Mạn và Lan Tư Khải thì đột nhiên vang lên một giọng nói.

- Âm!

Tiếp theo dưới ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người chỉ thấy bên cạnh Nạp Lan Nhược Thủy xuất hiện một lỗ hổng không gian lớn hơn chục trượng một nam tử nửa trên là người nửa dưới là rắn từ bên trong bay ra trên người hắn phủ đầy hình xăm quái dị khiến cho bất cứ người nào vừa nhìn qua cũng sẽ cảm thấy rất quái dị nhưng mà dao động năng lượng trên người hắn lại cực kỳ hùng hậu đã đạt đến đẳng cấp Thiên Cấp đỉnh phong!!

- Người là ai? tại sao lại xuất hiện ở đây xem vào chuyện của ta?

Trong mắt Nạp Lan Nhược Thủy lộ ra vẻ đề phòng trầm giọng hỏi.

- Ta là ai? Người chẳng lẽ không biết ta là ai hay sao?

Nam tử quái dị hỏi ngược lại.

- Chúng ta mới gặp nhau lần đầu ta làm sao mà biết ngươi là ai? Nếu còn không ngoan ngoãn báo danh ra thì đừng trách ta động thủ!!

Nạp Lan Nhược Thủy nói.

- Ai! Xem ra thời gian ta ngủ say thật sự quá dài cho nên rất nhiều người đã quên ta là ai rồi! Tiểu bối người nghe cho kỹ đây ta chính là đại danh đỉnh đỉnh Tây Thổ Đồ Đằng người được nghìn vạn chúng sinh kính ngưỡng Thụy Đức - Lạp - Áo!!

Nam tử quái dị thấy vậy thở dài một tiếng rồi nhìn Nạp Lan Nhược Thủy rằng từng chữ nói.

- Thụy Đức Lạp Áo? Người nói mình là... Tây Thổ Đồ Đằng Thụy Đức Lạp Áo?

Nạp Lan Nhược Thủy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Tê!

Không chỉ có nàng lúc này rất nhiều người trong đám nhân mã Thần Gia và Lục Tà Đạo bên dưới Huyết Hải cũng đồng thời hít sâu một hơi khí lạnh bọn họ không thể nào tin được bản thân lại có thể thấy được nhân vật trong truyền thuyết của Tây Thổ.

Chỉ có hai người Thần Tổ và Đông Phương Trường Minh là vẫn bình chân như vại sắc mặt không chút biến hóa bởi vì từ khi nam tử quái dị xuất hiện bọn họ đã biết thân phận của hắn rồi!!

- Thụy Đức Lạp Áo ngày hôm nay người đến đây tìm ta là có chuyện gì?

Sau một lát Nạp Lan Nhược Thủy cố nén sự sợ hãi trong lòng nhìn Thụy Đức Lạp Áo hỏi.

- Ta đến chính là vì dẫn bọn họ đi!

Thụy Đức Lạp Áo đưa tay chỉ vào Thụy Tư Mạn nói.

Sở dĩ hần dùng từ bọn họ mà không dùng từ " hần " chính là để chỉ luôn cả Thiên Long Lan Tư Khải đang ở trong đầu Thụy Tư Mạn.

- Người muốn dẫn Thụy Tư Mạn thúc thúc đi? Tại sao?

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy lộ ra vẻ đề phòng hỏi.

- Đại ca của ta có việc cần tìm hần!

Thụy Đức Lạp Áo trầm giọng nói.

- Đại ca của người? Hần là ai?

Nạp Lan Nhược Thủy kinh ngạc hỏi nàng không ngờ được rằng nhân vật như Thụy Đức Lạp Áo mà cũng có đại ca.

- Muốn biết đại ca của ta là ai thì người tự hỏi phu quân của mình đi!!

Thụy Đức Lạp Áo cười nói.

Nạp Lan Nhược Thủy lập tức đưa mắt nhìn Đông Phương Trường Minh.

- Nhược Thủy thân phận đại ca Thụy Đức Lạp Áo bây giờ tạm thời ta không thể nói cho nàng biết nhưng ta có thể khẳng định hần là một người có thể tin tưởng nàng có thể giao Thụy Tư Mạn cho hần nói không chừng hần có cách để cho Thụy Tư Mạn khôi phục như xưa!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng.

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy trên mặt hiện lên vẻ vui mừng nàng biết Đông Phương Trường Minh chưa bao giờ lừa mình hần nói đại ca của Thụy Đức Lạp Áo giúp được Thụy Tư Mạn thì nhất định sẽ giúp được.

- Tiểu tử ngươi đừng gạt ta, ta đã thử qua rất nhiều cách cũng không thể thoát khỏi cái Huyết Hải này cho dù đại ca của Thụy Đức Lạp Áo có thần thông quảng đại thế nào cũng không thể giúp được ta đâu. Ngươi cứ để Vi Vi An giải thoát cho ta đi!!

Nhưng mà nàng ta còn chưa kịp lên tiếng thì Thụy Tư Mạn đã hét lên một tiếng bao năm qua hãn đã thử qua rất nhiều lần nhưng vẫn không thể thoát ra khỏi Huyết Hải này hãn không tin được trên người còn có người giúp được mình.

- Ngu ngốc! Trên đời còn có rất nhiều người giỏi hơn ngươi rất nhiều việc ngươi không làm được chưa chắc bọn họ cũng không làm được, đại ca của ta chính là một trong những người đó nếu ngươi không tin thì ta sẽ chứng minh cho ngươi xem.

Nghe được những lời đó không đợi Đông Phương Trường Minh trả lời Thụy Đức Lạp Áo đã kêu lên một tiếng sau đó vung tay lên phát ra một loại hào quang màu xám bao bọc lấy cái đầu Thụy Tư Mạn kéo hãn về phía mình.

- Lực lượng này? Không lẽ đại ca của ngươi là....

Cảm nhận được lực lượng ẩn chứa trong đó thì Thụy Tư Mạn như nhớ ra điều gì sắc mặt đại biến kêu lên một tiếng.

- Im lặng đi!

Nhưng mà Thụy Tư Mạn chỉ mới nói được một nửa thì Thụy Đức Lạp Áo đã đem hãn ném vào trong Nội Thiên Địa của mình không để cho hãn nói thêm gì nữa.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 214: Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận.

Thụy Đức Lạp Áo đi rồi cách hăn đi cũng giống như lúc hăn tới vô cùng đột nhiên khiến cho người ta có chút không thích ứng kịp.

- Trường Minh vừa rồi không phải chàng nói chỉ có Nghịch Thiên Cấp mới có thể cắt đứt lực lượng của Huyết Hải hay sao? Bây giờ tại sao người đại ca đó của Thụy Đức Lạp Áo cũng làm được không lẽ hăn là...?

Sau một lát Nạp Lan Nhược Yên như là phát giác ra điều gì đó từ trong thân thể hợp nhất của Tứ Hồn Thiên Nữ bước ra nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Đúng vậy đại ca của Thụy Đức Lạp Áo là một tên Nghịch Thiên Cấp cường giả!

Đông Phương Trường Minh gật đầu khẳng định nói.

- Tê! Hăn là ai vậy?

Nạp Lan Nhược Yên nghe thấy Tây Phương Thiên Giới cũng có một cao thủ Nghịch Thiên Cấp thì hít sâu một hơi khí lạnh không nhận được kinh ngạc hỏi.

- Chuyện đó bây giờ tạm thời nàng chưa cần biết. Mau xuống đó giúp Huyền Thanh sắp xếp lại đội hình đi lần này chúng ta có không ít người vì trận chiến của Nhược Thủy và Thụy Tư Mạn mà bị thương chúng ta cần sắp xếp lại một chút rồi mới có thể tiếp tục xuất phát được!!

Nhưng mà đối với câu hỏi của nàng Đông Phương Trường Minh lại từ chối cho ý kiến chỉ nhàn nhạt nói một tiếng.

- Mọii biết rồi!

Nạp Lan Nhược Yên là người thông minh nghe vậy liền không truy hỏi nữa gật đầu một cái sau đó bay xuống Huyết Hải.

- Vù!

Nàng ta vừa đi Đông Phương Trường Minh cũng bước tới trước mặt Nạp Lan Nhược Thủy.

- Sao vậy? Vừa rồi không phải con vui vẻ hay sao tại sao bây giờ lại buồn bã rồi?

Nhìn thấy nàng nhúu chặt mày thì hần trầm giọng hỏi.

- Trường Minh thiệp chỉ là lo lắng cho Thụy Tư Mạn thúc thúc mà thôi, để cho ông ấy đi theo Thụy Đức Lạp Áo về gặp đại ca hần thật sự không sao chứ?

Nạp Lan Nhược Thủy nhúu mày nói ban đầu khi vừa nghe Đông Phương Trường Minh nói đại ca của Thụy Đức Lạp Áo thì trong lòng nàng rất vui không chút do dự đồng ý nhưng bây giờ nghĩ lại thì đó chỉ là lời nói phiến diện của Đông Phương Trường Minh nếu như xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn thì không phải chính tay nàng đã hại chết thúc thúc của mình rồi hay sao?

- Yên tâm đi! Ta có thể khẳng định với nàng tuyệt đối có thể yên tâm đại ca của Thụy Đức Lạp Áo là người như thế nào ta biết rất rõ. Hần tuy rằng có chút tà dị nhưng làm người rất có uy tín hần nếu như đã bảo Thụy Đức Lạp Áo đến đây đem Thụy Tư Mạn về Tây Phương thì nhất định sẽ cứu chữa thật tốt cho hần!!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Thật sao?

Nạp Lan Nhược Thủy vẫn chưa tin lắm.

- Nếu nàng còn không tin thì ta sẽ lấy danh dự của mình ra lập lời thề có được chưa?

Đông Phương Trường Minh vừa nói vừa đưa tay phải của mình lên bộ dáng giống như thật sự muốn phát ra một lời thề vậy.

- Được rồi! Không cần phải phát ra lời thề đâu thiếp tin chàng là được rồi!!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy trầm giọng nói.

- Ủm! Như vậy mới ngoan chứ!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái.

.....

Thời gian một ngày chậm rãi trôi qua sáng sớm ngày thứ hai!

Khi tất cả đám nhân mã của Lục Tà Đạo và Thần Gia đều đã khôi phục lại trạng thái tốt nhất đoàn người lại tiếp tục lên đường tiến vào Huyết Hải do trước đó đại đa số đám U Linh, Cường Thi bên trong Huyết Hải đã bị dọn dẹp sạch sẽ cho nên đoạn đường này cực kỳ thuận lợi.

Lại qua thêm nửa ngày nữa đoàn người đã tiến vào trong trung tâm của Huyết Hải.

- Ngang!

Đột nhiên lúc này bên tai đoàn người lại vang lên một tiếng long ngâm sau đó chỉ thấy một con Huyết Long do huyết thủy ngưng tụ mà thành từ chính diện hung mãnh xông thẳng về phía bọn họ.

- Ầm!

Thần Tổ lập tức ầm ầm đánh ra một chưởng phá tan Huyết Long.

- Là ai đang lẩn trốn? Mau rút ra đây cho ta!!

Tiếp theo ông ta lại hét vang lên một tiếng.

Âm thanh của Thần Tổ vang vọng khắp Huyết Hải nhưng không có ai trả lời.

- Vút!

Qua đi một lúc lâu từ trong Huyết Hải bỗng nhiên lại có nửa bộ xương khô bay ra.

Nhìn thấy cảnh đó Thần Tổ vung tay phải lên chụp lấy nửa bộ hài cốt sau khi nhìn vào một vài chỗ trên quần áo còn sót lại trên hài cốt sắc mặt liền trầm xuống.

Đông Phương Trường Minh đảo mắt thoáng nhìn qua một chút thì phát hiện thì ra trên quần áo của nửa bộ xương khô đó có một chữ Thần màu vàng nhạt đó chính là tiêu chí của đệ tử Thần Gia.

- Lão Thất nếu ta nhớ không lầm thì khi này hình như người có cử một tên đệ tử của chúng ta tên là Thần Huy đi trước dò đường, có phải là người này hay không?

Thần Tổ đưa mắt liếc nhìn qua Thần Thất Tổ hỏi.

- Đúng vậy! Lão Tổ người này chính là Thần Huy là ai giết hắn hơn nữa còn ném xác ra đây?

Thần Thất Tổ cẩn thận quan sát bộ hài cốt trên tay Thần Tổ một lần rồi trình trọng nói.

- Hừ! Việc này còn cần phải hỏi sao người giết Thần Huy chính là người vừa mới ra tay tập kích chúng ta vừa rồi sở dĩ hắn ném xác Thần Huy ra đây chính là vì muốn dẫn dụ chúng ta đuổi theo hắn!

Thần Tổ hừ lạnh một tiếng.

- Lão Tổ như vậy bây giờ chúng ta phải làm như thế nào?

Thần Nam nghe vậy hỏi.

- Tất nhiên là phải đuổi theo đệ tử của Thần Gia chúng ta không thể chết một cách không rõ ràng như vậy được!

Thần Tổ trầm giọng nói một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang bay thẳng về phía trước.

Đám người Đông Phương Trường Minh thấy vậy lập tức đuổi theo.

Sau nửa canh giờ nữa bọn họ đã nhìn thấy một ngọn núi màu đen xuất hiện trước mắt mình trên đỉnh núi là nửa bộ xương khô đang bị đóng đinh đó chính là nửa phần thân thể còn lại của Thần Huy ở cách đó không xa còn có một cánh cửa không gian sáng rực!

- Tiểu Tà xem ra đây chính là nơi mà đối phương muốn dụ chúng ta đến theo người thì chúng ta có nên vào bên trong không?

Nhìn thấy cảnh đó Thần Tổ phát tay thu hồi lại nửa đoạn xương cốt của Thần Huy rồi nhìn Đông Phương Trường Minh trải qua một đoạn thời gian

ông ta đã lấy lại bình tĩnh của mình trong lòng không còn tràn ngập phần nộ như trước nữa.

- Người xưa có câu không vào hang hổ làm sao bắt được hổ con, nếu chúng ta dừng chân ở đây thì làm sao lấy được Thời Không Bảo Tàng!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi nói.

Những người khác nghe thấy những lời này của hắn đương nhiên không có ý kiến gì khác tất cả nhanh chóng tiến vào trong không gian chi môn.

- Âm!

Khi tất cả đều đã đi vào không gian chi môn lập tức ầm ầm đóng lại.

Bên trong đó lại là một cái Huyết Hải khác tuy cái Huyết Hải này không to lớn như cái Huyết Hải ở bên ngoài nhưng khí vị tanh tươi thì không thua kém một chút nào hơn nữa ở trên không của cái Huyết Hải này còn có một tầng Huyết Vụ nhàn nhạt tồn tại che phủ khắp nơi khiến cho người ta có một cảm giác quỷ dị vô cùng.

- Grao grao grao...

Đột nhiên tại bên trong Huyết Hải không ngừng xuất hiện thân ảnh của những quái vật to lớn thân cao ba trượng làn da một màu đỏ sẫm trên đầu có hai đôi sừng to tướng bàn tay chỉ có bốn ngón tay, hai mắt đỏ rực diện mạo thoạt nhìn vô cùng hung ác.

- Tu La? Lão Tổ ở đây có nhiều Tu La như vậy xem ra là do có người đang bày bố Huyết Hải Tu La Trận đó ạ. Loại trận pháp này trước đây ta đã từng gặp qua tuy rằng mạnh nhưng cũng không phải là quá lợi hại nếu Lão Tổ cho ta thời gian thì ta có lòng tin có thể phá trận này!!

Với tư lịch của Thần Thất Tổ vừa liếc mắt đã nhận ra được lai lịch của đám quái vật này lập tức nhìn Thần Tổ nói.

- Không! Đây không phải Huyết Hải Tu la Trận!

Diêm La bỗng nhiên lắc đầu nói.

- Không phải Huyết Hải Tu La Trận?

Thần Thất Tổ hơi kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy! Nếu ta nhìn không lầm thì trận pháp này phải là Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận mới đúng!

Diêm La gật đầu nói.

- Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận đó là trận pháp như thế nào? Sao ta chưa hề nghe qua?

Thần Thất Tổ nghi hoặc hỏi.

- Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận là một loại trận pháp cực kỳ nổi danh vào thời đại Thượng Cổ Huyết Hải Tu La Đại Trận mà người vừa nói chẳng qua chỉ là một trong biến thể của nó mà thôi. Điểm đáng sợ nhất của tòa trận pháp này là không phải là ngàn vạn Tu La bên trong đó mà chính là bản thân của Huyết Hải phía dưới nếu tiến vào nó thì chỉ cần người bị thương không cần biết là vết thương lớn hay là vết thương nhỏ một thân tinh khí lực lượng của người đều sẽ bị Huyết Hải rút ra gia tăng thực lực cho đám Tu La kia không ngừng không nghỉ có thể nói là người chết càng nhiều thì lực lượng của tòa đại trận này sẽ càng mạnh!

Diêm La nghiêm túc nói ra.

- Tê! Đáng sợ như vậy sao?

Thần Thất Tổ nghe vậy nhất thời biến sắc.

- Khoan.. khoan đã Diêm La đạo hữu người nói trận pháp này tên là Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận? Mà Minh Hà là tên của cha người như vậy không biết tòa đại trận này có phải là?

Nhưng mà nói được một nửa thì Thần Thất Tổ như nghĩ ra điều gì đột ngột chuyển giọng nhìn Diêm La hỏi.

- Suy đoán của người không sai! Tòa đại trận này quả thật là do cha ta sáng chế!!

Diêm La cũng không che dấu trực tiếp nói.

- Nếu nói như vậy có phải Diêm La đạo hữu người cũng biết phải dùng cách phá giải trận pháp này hay không?

Thần Thất Tổ dùng ánh mắt ngập tràn hy vọng nhìn vào Diêm La hỏi.

- Cách phá trận? Ta đương nhiên biết chỉ cần giết chết người chủ trận thì trận pháp này sẽ tự động biến mất!

Diêm La trầm giọng nói.

- Giết chết người chủ trận? Cách này đúng là rất đơn giản nhưng mà ở đây đều bị Huyết Vụ ngập trời che phủ thần thức của chúng ta không cách nào rời khỏi thân thể quá xa làm sao mà tìm!!

Thần Thất Tổ đảo mắt quan sát xung quanh một vòng rồi lắc đầu nói.

- Người không có cách tìm người chủ trận nhưng ta thì lại có đó!

Diêm La trầm giọng nói.

- Người có cách tìm người chủ trận? Là cách gì?

Thần Thất Tổ nôn nóng hỏi.

- Còn nhớ lúc trước ta đã từng nói thân thể kiếp trước của ta đã rơi vào trong Huyết Hải này không theo như ta suy đoán trải qua một thời gian dài như vậy nó rất có thể đã sinh ra linh trí của riêng mình lần này rất có thể là do nó đã cảm nhận được ta tới vì vậy mới bày Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận này để đối phó ta. Cho nên chỉ cần ta ra ngoài thì rất có khả năng sẽ tìm được nó!!

Trên mặt Diêm La trình trọng nói nửa đoạn đầu của hắc thì nói với Thần Thất Tổ nhưng đến hai câu cuối thì lại nhìn về phía Thần Tổ và Đông Phương Trường Minh như đang hỏi ý kiến hai người vậy!

- Trường Minh nếu những gì Diêm La nói là thật thì tình huống của hắc quả thật rất giống chàng trước đây rồi!!

Nghe được những lời đó Nạp Lan Nhược Thủy âm thầm truyền âm cho Đông Phương Trường Minh.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 215: Huyết Thần Tam Thức

- Ừ!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái nhớ lại năm xưa khi hắn mới từ Nhân Gian Giới phi thăng Thiên Giới cũng đã từng tự mình chiến đấu với thân thể kiếp trước của mình hoàn cảnh thật sự có mấy phần giống với tình huống của Diêm La hiện nay.

- Được rồi! Diêm La tiểu tử người đi nhanh về nhanh đừng mất quá nhiều thời gian nếu không thể một mình thu phục được thân thể đó thì cũng đừng có liều mạng quá hãy về đây ta còn có Tiểu Tà nữa sẽ giúp người một tay!

Trong lúc hai người đang nói chuyện chỉ nghe Thần Tổ nhìn Diêm La trầm giọng nói một tiếng.

- Ta biết rồi!

Diêm La gật đầu một cái sau đó hóa thành một đạo hào quang bay đi.

- Grao grao grao...

Không biết có phải là trùng hợp hay không mà lúc hắn vừa mới rời đi cũng chính là ngàn vạn Tu La bên dưới phát động thể công bọn chúng chân đạp từng cơn sóng máu hung mãnh gầm thét lao thẳng về phía đám người trên không trung.

- Tất cả lui xuống!

Ba người Thần Tổ, Đông Phương Trường Minh cùng với Ngũ Hồn Thiên Nữ thấy vậy đưa mắt nhìn nhau một cái rồi cùng hét lên.

Đám người phía sau lập tức lui xuống ngay cả Thần Nam, Huyền Thanh và Thần Thất Tổ cũng không ngoại lệ không phải bọn họ không muốn giúp nhưng mà bọn họ biết rằng trận chiến này không phải là nơi bọn họ có thể tham dự ở lại chỉ làm vướng chân ba người Đông Phương Trường Minh khiến cho bọn họ không thể thi triển thực lực mà thôi, như vậy không bằng lui xuống sẽ tốt hơn!

- A!

Tiếp theo đó chỉ thấy ba người chia thành ba phương vị theo hình tam giác đồng thời thét to một tiếng hàng tỉ hào quang từ trong cơ thể bọn họ bắn ra tạo thành ba quang trụ thông thiên quét thẳng về phía Biển Tu La.

- Ầm!

Trong chớp mắt chỉ thấy hàng chục vạn Tu La bị lực lượng ẩn chứa trong quang trụ đánh cho nổ tung thân thể biến mất giữa không trung nếu như đám Tu La này là sinh vật sống thật sự thì chúng nhất định sẽ bị thảm cảnh của đồng bọn làm cho sợ hãi mà rút lui đáng tiếc bọn chúng chỉ là loại tồn tại sinh mạng hư ảo do Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận tạo ra trong đầu chỉ có duy nhất một ý nghĩ đó là dốc hết tất cả toàn lực giết chết kẻ địch cho nên bọn chúng căn bản không dừng lại chút nào mà càng điên cuồng công kích hơn thậm chí có một số con còn dứt

khoát ầm ầm tự bạo thân thể của mình đối kháng với ba trụ hào quang.

- Ầm ầm ầm....

Trong không gian liên tục vang lên những tiếng nổ khủng bố không gian bốn phía đều vỡ tan tạc thành hàng trăm cái hắc động nhưng hắc động vừa

mới xuất hiện đã bị Huyết Hải vô biên lấp đầy.

Đối diện với kiểu công kích không cần mạng như vậy ba người Đông Phương Trường Minh, Thần Tổ, Ngũ Hồn Thiên Nữ có cường đại đến đâu cũng phải có sơ hở nhất thời mấy trăm người phía sau lưng bọn họ đã bị dư uy của vụ nổ làm cho bị thương.

Những vết thương đó chỉ là những vết thương nhỏ vốn là không có năng lực uy hiếp tới tính mạng của bọn họ nhưng mà đúng như những gì trước đây Diêm La đã nói nơi này là Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận ở đây có tồn tại một loại lực lượng kỳ dị khiến cho chỉ cần là người bị thương thì một thân tinh khí lực lượng trong người đều sẽ theo vết thương mà thoát ra ngoài bị Huyết Hải bên dưới hấp thu không cách nào ngăn lại được.

Chỉ sau một thời mấy trăm người này đã trở thành những cái xác khô.

- Tiểu Tà tình hình không ổn rồi người mau nghĩ cách bảo vệ bọn họ nếu không chưa đợi Diêm La tìm được thân thể kiếp trước của hắn thì ngoài mấy người chúng ta ra những người ở đây đã chết sạch rồi.

Trông thấy cảnh tượng đó sắc mặt Thần Tổ trầm xuống nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

- Nhược Thủy, Nhược Yên lấy Đại Ngũ Hành Thần Quang lúc trước ta giao cho các nàng ra hóa thành hộ tráo bảo hộ cho mọi người đi!

Đông Phương Trường Minh nhíu mày suy nghĩ một lúc nhìn Ngũ Hồn Thiên Nữ nói.

- Được!

Bên trong thân thể Ngũ Hồn Thiên Nữ ngay lập tức phát ra tiếng nói của Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên sau đó nàng lập há miệng há

miệng phun ra một quả cầu ngũ sắc đó chính là Đại Ngũ Hành Thần Quang.

- Âm!

Nó vừa xuất hiện dưới sự điều khiển của hai người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên trong chớp mắt đã hóa thành một cái hộ tráo ngũ sắc bảo hộ đám người ở phía sau tránh cho bọn họ khỏi bị dư uy của vụ nổ liên hoàn.

Ngay cả lực lượng Huyết Hải cuồn cuộn cũng không thể ảnh hưởng đến cái hộ tráo này bởi vì thuộc tính của nó vẫn nằm trong năm thứ bị Đại Ngũ Hành Thần Quang đó là Thủy.

Có nó phòng vệ ba người Đông Phương Trường Minh có thể yên tâm phóng tay đối kháng với Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận.

...

Cùng lúc này ở một phía khác Diêm La đang nhanh chóng bay đi truy tìm trận nguyên của Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận.

]

- Âm!

Đột nhiên vùng hư không phía trên đầu hần lại phát sinh một trận vận vẹo.

Diêm La ngẩng đầu thì chỉ thấy một cái vương tọa cực lớn bằng đá đen từ trong đó bay ra phía trên đó là một người thanh niên thân mặc huyết giáp đỏ rực đang ngồi dung mạo của hần không ngờ lại có đến bảy tám phần giống với Diêm La.

- Xem ra suy đoán trước đây của ta là đúng! Người quả thật đã sinh ra linh trí của riêng bản thân mình, hiện tại ta nên xưng hô với người như thế nào?

Diêm La cẩn thận đưa mắt quan sát đối phương một lúc rồi cất tiếng nói.

- Người có thể gọi ta là Huyết Sát!

Người thanh niên nhàn nhạt nói.

- Được! Như vậy Huyết Sát người có thể nói cho ta biết lý do hôm nay người bố trí Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận ngăn chặn ta hay không?

Diêm La nghe vậy gật đầu một cái rồi lại hỏi.

- Lý do ta bố trí Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận ở đây? Đừng giả vờ nữa không phải trong lòng người đã biết rõ từ đầu rồi hay sao?

Trên mặt Huyết Sát lộ ra một nụ cười lạnh kêu lên một tiếng.

Diêm La đã biết từ lâu? Đúng vậy Diêm La sao có thể không biết Huyết Sát cũng có ý định giống như mình đều muốn cắn nuốt đối phương để cho bản thân trở nên hoàn mỹ kia chứ?

- Nếu đã như vậy ta cũng không dài dòng phí lời nữa để xem ngày hôm nay giữa ta và người ai có thể tồn tại đến cuối cùng đi!!

Diêm La quát lớn một tiếng sau đó âm âm xông về phía trước.

- Rất tốt! Cứ tới đây đi!

Huyết Sát thấy vậy không sợ hãi chút nào kêu lên một tiếng sau đó cũng hóa thành một hào quang bay lên.

- Âm!

Trong chớp mắt hai người đồng thời đánh ra một chưởng.

- Âm! Đùng!

Song chưởng vừa chạm nhau lập tức khiến cho Huyết Hải chấn động từng cơn sóng máu bắn thẳng lên trời.

Sau một giằng co Diêm La và Huyết Sát đều bị lực lượng phản chấn đẩy về phía sau một đoạn.

- Quỷ Ảnh Trùng Trùng!

Vừa ổn định lại thân hình Diêm La đã quát lớn một tiếng trong chớp mắt chỉ thấy xung quanh người h lẫn xuất hiện của vô số ác quỷ cùng há to miệng cắn về phía Huyết Sát đây chính là công pháp độc môn của Diêm La có tên là Diêm La Cửu U Quyết do h lẫn thoát biến từ Huyết Thần Kinh của phụ thân Minh Hà và U Minh Quyết của mẫu thân La Sát mà thành.

- Diêm La Cửu U Quyết môn công pháp này ta đồng dạng cũng biết vậy Quỷ Ảnh Trùng Trùng!

Huyết Sát thấy vậy kêu lên một tiếng sau đó xung quanh người h lẫn cũng xuất hiện vô số quỷ ảnh bay ra.

- Âm!

Vô số quỷ ảnh va chạm với nhau, dưới một tiếng nổ lớn tất cả đồng thời biến mất rất rõ ràng một chiêu này không ai này Diêm La và Huyết Sát không ai làm gì được ai.

- Huyết Lôi Tru Thiên!

Nhìn thấy cảnh đó sắc mặt của Diêm La trầm xuống nhưng h lẫn cũng không chậm trễ lật tay đánh ra một đạo Huyết Lôi.

- Huyết Lôi Tru Thiên!

Huyết Sát cũng lập tức đưa tay phải ra đánh ra một chưởng.

- Âm!

Hai chiêu thức giống y hệt nhau lại lần nữa va chạm kết quả đương nhiên cũng sẽ không khác lần trước là bao nhiêu sau một lát giằng co cả hai đều đồng thời biến mất.

- Diêm La nhìn thấy rồi chứ tất cả chiêu thức của người ta đều biết rất rõ người không có cơ hội chiến thắng ta đâu, ngoan ngoãn đầu hàng đi!!

Huyết Sát nhìn Diêm La cười lớn nói nếu là bình thường hãn tự nhiên sẽ không nói ra mấy lời " nảo tàn " như thế này nhưng mà hiện tại hãn lại nói bởi vì hiện tại kẻ địch của hãn là Diêm La là chính bản thân hãn.

Để đối phó với kẻ địch này hãn nhất định phải dốc hết tất cả bản lãnh và thủ đoạn của mình mới được mà lời nói lại vừa vắn là một phần trong chiến lược của hãn.

Chỉ cần có thể sử dụng nó chọc giận Diêm La làm cho hãn nổi giận thì trận chiến tiếp theo này hãn chắc chắn sẽ chiếm được thượng phong dù sao thì một người bình tĩnh luôn luôn có được ưu thế hơn một kẻ đang nóng giận đây là điều mà ai cũng biết.

- Huyết Sát người nói là bản thân người biết được tất cả chiêu thức của ta? Đúng là quá buồn cười mà! Để ta thử xem người có biết một chiêu này hay không nhé!

Diêm La nghe vậy lạnh giọng kêu lên một tiếng sau đó âm âm đánh ra một quyền.

Huyết Sát thấy vậy thì trong mắt hiện lên vẻ vui mừng theo hãn nghĩ thì

chiến thuật khích tướng của bản thân đã thành công Diêm La nhất định là vì đã bị lời nói của mình làm cho nổi giận cho mới xuất ra một quyền này, một chiêu ngoài nộ hỏa của Diêm La ra chắc chắn không có bao nhiêu lực lượng có thể tổ thương hấn.

- Âm!

Nhưng đến khi bị một quyền của Diêm La đánh trúng Huyết Sát mới kinh hãi phát hiện ra suy nghĩ vừa rồi của mình quả thật đã sai quá sai rồi, trong một quyền này của Diêm La không phải chỉ đơn thuần là nộ hỏa như hấn nghĩ mà là một loại lực lượng pháp tắc cực kỳ bá đạo vừa tiếp xúc với thân thể hấn nó trực tiếp đánh cho Huyết Sát rơi xuống Huyết Hải bên dưới.

- Đây... đây... đây thật ra là quyền chiêu gì? Tại sao ta lại không biết chứ?

Phải khó khăn lắm Huyết Sát mới có thể từ dưới Huyết Hải bay lên run run nhìn Diêm La hỏi.

Đối diện với câu hỏi này của Huyết Sát, Diêm La có thể trực tiếp chọn cách bỏ qua không để ý tới nhưng hấn lại trả lời bởi vì như đã nói ở trên trong trận chiến này ngôn ngữ cũng được sử dụng như là một loại vũ khí mang tính sát thương thật sự, Huyết Sát muốn mượn nó để làm cho Diêm La nổi giận thì Diêm La đồng dạng cũng muốn dùng nó để khiến cho Huyết Sát phải kinh hãi.

- Không giấu gì người một quyền vừa rồi là một chiêu thức trong Huyết Thần Tam Thức mà phụ thân đã truyền cho ta và đệ đệ Tu La sở dĩ người không biết là bởi vì trước khi truyền nó cho ta phụ thân ta đã thi triển một loại thần thông trên người ta khiến cho ngoài ta ra không ai có thể hiểu biết về nó cho dù người là thân thể của ta sinh ra linh trí cũng giống như vậy!!

Diêm La nhìn Huyết Sát trầm giọng nói.

- Vừa rồi đánh trúng người là đệ nhất chiêu Huyết Bá Thiên Hạ bây giờ sẽ tới đệ nhị chiêu xem cho rõ đây!

Hơi dừng một chút hẵn lại tiếp tục.

- Vút vút vút....

Sau đó chỉ thấy hẵn vung tay phải lên trong không gian lập tức xuất hiện mười lưỡi huyết nhận đồng thời chém về phía Huyết Sát.

Nhìn thấy cảnh đó trong lòng Huyết Sát xuất hiện một loại cảm giác nguy hiểm chưa từng có theo bản năng hẵn lập tức muốn triển khai thân pháp tránh thoát mười lưỡi huyết nhận này nhưng mà bởi vì thân thể vừa mới trúng chân nguyên còn chưa ổn định lại cho nên hẵn chỉ có thể cắn răng đưa tay ra nghênh chiến.

- Xoẹt!

Kết quả là cánh tay của Huyết Sát vừa mới tiếp xúc với lưỡi huyết nhận gần sát nhất đã lập tức bị nó chém cho tan nát một cảm giác đau đớn không bút mực nào có thể tả xiết truyền thẳng đến não của hẵn. Một đao này không chỉ chém đứt một cánh tay của Huyết Sát mà còn chém thẳng vào linh hồn của hẵn.

- Không được! Nhất định phải tránh không thể ngạnh kháng với huyết nhận này nếu không thì nhất định sẽ bị chúng giết chết! Phải nhanh chóng tránh ra!!

Huyết Sát kinh hãi thâm nghĩ sau đó không chút do dự thi triển bí thuật hóa thành một làn hơi máu bỏ chạy.

- Âm!

Một giây sau thân ảnh của Huyết Sát lại lần nữa hiện ra ở một vị trí cách chiến trường gần trăm trượng lúc này chỉ thấy sắc mặt của hắn đã trở nên có chút tái nhợt chứng tỏ một chiêu bí thuật này đã ảnh hưởng không nhỏ tới hắn.

- Không ngờ người đang bị đang bị Huyết Bá Thiên Hạ làm cho trọng thương mà còn có gan thi triển Hóa Huyết Bí Thuật hao tổn tinh huyết để bỏ chạy gan dạ lắm! Không hổ danh là thân thể của ta nhưng mà tiếp theo ta sẽ không nường tay nữa để xem người còn có t đường nào để chạy nữa!!

Diêm La thấy vậy hơi hơi kinh ngạc.

- Vút vút vút...

Tiếp theo hắn đưa cả hai tay lên trong chớp mắt huyết nhận lại lần nữa xuất hiện nhưng lần này không phải là mấy trăm lưỡi giống như lần trước nữa nữa mà là cả vạn vạn lưỡi kinh thiên đao khí từ trên thân chúng phát ra phong tỏa tất cả không gian xung quanh tạo thành một cái Đao Vực khổng lồ bao trùm lấy Diêm La cùng với Huyết Sát.

Đây chính là đệ nhị chiêu của Huyết Thần Tam Thức - Đao Vực Sát Giới.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 216: Huyết Đạo Tam Phân Thần

- Giết!

Diêm La vung tay phải lên hàng vạn thanh huyết nhận lập tức từ bên trong Dao Vực Sát Giới bắn ra nhằm thẳng về phía Huyết Sát mà chém tới kinh thiên đảo khí ẩn chứa trong đó làm cho không gian xung quanh đều bị chém tan.

Huyết Sát thấy vậy sắc mặt khê biến lúc trước chỉ có hơn trăm thanh huyết nhận chém tới đã làm cho hấn chặt vật vô cùng không thể không dùng Hóa Huyết Bí Thuật bỏ chạy bây giờ lại phải đối diện với hàng vạn thanh nếu không cẩn thận tuyệt đối sẽ mất mạng.

Vừa nghĩ đến đây Huyết Sát lập tức không chút do dự bấm quyết niệm chú sau một lát chỉ thấy chín cái cây khô từ trong người hấn phát ra hướng về phía vạn thanh huyết nhận đang chém tới mở miệng khê hấp.

Một màn quỷ dị xuất hiện!

Huyết nhận đao khí trước giờ vô kiên bất tời không ngờ lại không thể chống lại được hấp lực trong miệng chín cái cây khô chỉ trong chớp mắt đã bị chúng nuốt vào trong.

- Đây là... Cửu Tử Uế Ma Thi!

Nhìn thấy cảnh đó Diêm La đưa mắt cẩn thận quan sát, chín cái cây khô trước mặt một lát rồi kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Cửu Tử Uế Ma Thi mà hần vừa nói là một loại Pháp khí Ma Đạo hung danh hiển hách thời kỳ Thượng Cổ muốn tế luyện nó phải tìm được tất cả chín người sinh ra vào ngày âm, tháng âm, năm âm, giờ âm, khắc âm sau đó sử dụng những loại cực hình tàn khốc nhất giết chết bọn họ rồi đem chín cái nguyên thần phong ấn trong thân thể mà chế luyện thành Thi Khôi thời gian tế luyện càng lâu thì uy lực đạt được sẽ càng lớn.

Nhưng mà nguy hiểm cũng sẽ càng cao bởi vì tiền thân của Cửu Tử Uế Ma Thi đều là những người bị dùng những thủ đoạn tàn khốc nhất giết chết cho nên oán khí trong lòng bọn họ đương nhiên là cực kỳ kinh người theo thời gian trôi qua số oán khí ngày càng tinh thuần chúng tạo thành lực lượng cường đại cản trở tâm thần của người tế luyện, chỉ cần hơi không cẩn thận chút thì người tế luyện từ chủ nhân sẽ ngược lại trở thành con rối mặc cho Cửu Tử Uế Ma Thi khống chế!

Diêm La thật sự không thể ngờ được Huyết Sát lại dám luyện chế loại bảo vật nguy hiểm như thế này hơn nữa còn đem nó tế luyện đến cảnh giới cực cao mỗi con đều có thực lực không thua gì một cao thủ Thần Hoàng đỉnh phong.

- Nhưng mà muốn dùng nó đối phó với Đao Vực Sát Giới của ta vẫn còn chưa đủ!

Bất quá rất nhanh hần đã lấy lại bình tĩnh nhìn Huyết Sát trầm giọng nói một tiếng.

- Keng keng keng....

Dưới sự điều khiển của hần lực lượng của huyết nhận đao khí âm âm bạo tăng.

Huyết Sát thấy vậy không nói một tiếng nào chỉ bấm quyết một cái.

- Vù!

Cửu Tử Uế Ma Thi lập tức giương cổ lên phun ra một loại sương mù màu xám đỏ chính là bản mạng thần thông Uế Ma Chi Khí của chúng. Nó tuy chỉ là một mảnh nhỏ nhưng lại ẩn chứa một loại lực lượng kỳ dị khiến huyết nhận đao khí vừa chạm vào lập tức tan rã.

- Âm!

Nhân cơ hội này Huyết Sát nhanh chóng lui lại phía sau mặc dù Cửu Tử Uế Ma Thi có thể chống đỡ với Đao Vực Sát Giới nhưng đây chỉ là tạm thời nếu như muốn phá tan một chiêu này hẳn vẫn còn cần phải thi triển thêm một số thủ đoạn.

- Ra!

Chỉ thấy Huyết Sát dậm mạnh chân xuống đất quất lên một tiếng dưới chân hắn lập tức xuất hiện một cái huyết sắc tế đàn lớn hơn nghìn trượng bên trên đó có điêu khắc vô số phù văn huyền ảo.

- Âm!

Huyết Sát nhún chân một cái đập lên bên trên tế đàn khí thể trên người liền bạo tăng hơn trước gấp mười lần hắn ầm ầm đánh ra một chưởng.

- Âm! Đùng!!

Dưới lực lượng cực lớn một góc của Đao Vực Sát Giới lập tức tan nát.

- Huyết Sát tế đàn này thật ra là vật gì tại sao có thể phá mất một góc Đao Vực Sát Giới của ta?

Diêm La kinh ngạc hỏi.

- Ha ha ha... Không dấu gì người! Đây chính cái mà Diêm La người, tìm kiếm là trận nguyên của Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận nó đã được ta cải tạo lại từ một cái trụ đá không thể di động trở thành tể đàn này ở bên trong đại trận này chỉ cần ta muốn thì nó sẽ xuất hiện ở bất cứ đâu. Mà chỉ cần đứng ở trên đó ta có thể tự do điều động lực lượng của đại trận này gia trì lên thân thể tăng thêm thực lực cho bản thân mình.

Huyết Sát cười to nói.

- Diêm La nếu một mình đấu thì ta quả thật không phải là đối thủ của Huyết Thần Tam Thức trong tay người nhưng mà có thêm lực lượng của Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận thì tình thế đã nghịch chuyển, ngày hôm nay người đã chủ định phải bị ta cắn nuốt rồi!!

Hơi dừng một lát hắt lại tiếp tục.

- Cắn nuốt ta? Chỉ dựa vào người mà cũng đòi hay sao?

Diêm La quát lên một tiếng tuy rằng hắt bị lực lượng Huyết Sát làm cho kinh ngạc nhưng cũng không phải là sợ hãi dù sao Huyết Sát có lực lượng đại trận làm chỗ dựa thì hắt cũng có Huyết Thần đệ tam thức vậy chưa đến cuối cùng thì vẫn chưa biết hươu sẽ chết về tay ai.

- A!

Chỉ nghe Diêm La gầm vang một tiếng áo bào phồng lên toàn thân da thịt trong chớp mắt trở thành màu huyết hồng từ trong người hắt phát ra một luồng lực lượng cực lớn đối kháng với lực lượng đại trận của Huyết Sát.

- Ầm!

]

Hai loại lực lượng cực lớn va chạm trên không trung một lúc rồi đồng thời văng ra hai bên.

- Tiếp tục!

Diêm La lại kêu kêu lên một tiếng áp lực trên người hắc ám âm bạo tăng ép thẳng về phía Huyết Sát.

- Người khoe khoang cũng vô dụng lực lượng của Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận này như thế nào người là người biết rõ nhất chỉ cần người xuất hiện một số vết thương thì một thân tinh khí sẽ theo vết thương này chảy ra ngoài ta xem người đến lúc đó người lấy gì chống lại ta!!

Huyết Sát thấy vậy lạnh lùng nói /

Vừa nói hắc ám vừa điều khiển lực lượng đại trận tạo nên ba nghìn con con Huyết Long cùng lúc bao vây Diêm La lại lực lượng khủng bố khiến cho không gian bốn phía điên cuồng xoay chuyển tạo nên vô số vết nứt.

- Phá cho ta!

Diêm La đứng ở trung tâm đương nhiên là người chịu lực nhiều nhất lúc này trường bào trên người hắc ám đã tan nát hết lộ ra lộ ra từng bắp thịt màu đỏ bị lực lượng cường đại ép cho lộ ra từng tia tơ máu nhưng hắc ám vẫn quật cường kêu lên một tiếng.

- Ầm!

Nhất thời cả không gian xung quanh đều bị lực lượng của hắc ám khiến cho dao động huyết sắc tế đàn dưới chân của Huyết Sát cũng bị làm cho chấn động một chút.

- Người lại muốn dùng thân thể kéo sụp đại trận của ta? Đúng là mơ

tưởng! Tuy rằng bây giờ đại đa số lực lượng đại trận đều dùng để đối phó với những kẻ đi theo người nhưng mà chỉ vào số còn lại cũng đã dư sức đối phó với người rồi. Người muốn tiêu hao lực lượng của ta như vậy thì ta sẽ chơi với người! Để xem chúng ta thật ra ai là người chết trước!!

Huyết Sát thấy vậy sắc mặt khê biến nhưng mà rất nhanh đã khôi phục như thường nhìn Diêm La kêu lên một tiếng sau đó càng thêm ra sức điều động lực lượng của đại trận ép về phía trước.

- Tới đi!

Diêm La lạnh lùng nói.

Trong lúc nhất thời trận chiến của hai người đã trở thành một cuộc đấu lực Diêm La muốn kéo sụp cả tòa đại trận, Huyết Sát cũng muốn dùng lực lượng trong đại trận để ép chết Diêm La tuy không tiếp xúc trực tiếp nhưng cũng cực kỳ hung hiểm.

- Ầm!

Một lát sau khí thế trên người của Huyết Sát đột nhiên lại ầm ầm bạo tăng thêm gấp mười lần hóa thành áp lực cực đại ép thẳng lên người Diêm La đánh bay hẳn về phía sau một đoạn dài.

- Phụt!

Vừa ổn định thân hình lại Diêm La đã không nhịn được há miệng phun ra một ngụm máu to.

Trận đấu lực này cuối cùng vẫn là Huyết Sát có đại trận giúp đỡ cường đại hơn một bậc.

- Ha ha ha... Diêm La trận chiến này cuối cùng người thắng vẫn là ta!

Huyết Sát hưng phấn cười nói.

- Huyết Sát người đừng vội vui mừng quá sớm trận chiến này chưa đến cuối cùng vẫn còn chưa thể khẳng định.

Diêm La lạnh lùng nói.

- Nga! Phải không?

Huyết Sát nghe vậy trên mặt hiện ra vẻ khinh thường hiển nhiên là vào giây phút này hẳn không tin là Diêm La còn có thể giờ được trò gì nữa.

Diêm La cũng không để ý tới lời nói của Huyết Sát vào lúc này hẳn bỗng nhiên híp hai mắt lại bên trong đồng tử của hắn lại bắn ra hào quang màu huyết hồng sáng rực, hào quang vừa chiếu xuống trong không gian lập tức bị một màn sáng màu đỏ bao phủ.

- Ầm!

Một lát sau khi ánh sáng tan biến thì thân ảnh của Diêm La lại lần nữa xuất hiện nhưng không phải là một người mà là ba người ba Diêm La cùng nhau đứng giữa không trung.

Càng khoa trương hơn là lực lượng trên người của ba Diêm La lại giống nhau như đúc căn bản không thể phân biệt được ai là thật ai là giả.

- Một người phân ba? Tại sao người có thể một người phân ba chứ?

Trên mặt Huyết Sát lộ ra vẻ kinh hãi hỏi.

- Đây chính đệ tam chiêu trong Huyết Thần Tam Thức có tên là Huyết Đạo Tam Phân Thần hai phân thân của ta này bất luận là thực lực hay là thần thông cùng với ta giống nhau y đúc hơn nữa không có hạn chế về thời gian để ta xem người làm sao phản kháng!

Cả ba Diêm La đồng thời mở miệng trong chớp mắt chỉ thấy cuồn cuộn lực lượng từ trong người không ngừng phát ra phá tan lực lượng của Huyết Sát đè ép thẳng lên người hắn khiến cho thân thể hắn trùng xuống.

Huyết Sát cảm nhận được áp lực khủng khiếp đè ép lên người mình thì không ngừng phản kháng chỉ thấy điều động lực lượng đại trận còn lại hân vung tay lên phát ra một chưởng.

- Âm!

Trong hư không lập tức xuất hiện một cái huyết sắc trảo cương lớn hơn vạn trượng chộp thẳng về phía Diêm La.

- Vô dụng thôi! Người bại rồi!

Cả ba Diêm La thấy vậy cùng kêu lên một tiếng sau đó đưa tay phát ra một kiếm.

- Âm!

Ba đạo kiếm khí hợp làm một cái kiếm cương cực kỳ khổng lồ ngay cả Huyết Thủ Ấn vạn trượng của Huyết Sát trước mặt nó cũng lộ ra vẻ nhỏ bé vô cùng chỉ trong chớp mắt đã bị phá tan.

- Âm!

Tiếp theo kiếm cương không dừng lại chút nào tiếp tục chém xuống trong một tiếng nổ vang toàn thân Huyết Sát đã bị kiếm cương chém thành hai nửa cùng với huyết sắc tế đàn dưới chân ầm ầm nổ tung thành vạn mảnh.

Nguyên thần của hắn từ bên trong đám huyết vụ bay ra nhanh chóng bỏ chạy về phía xa.

- Ấm ầm ầm...

Diêm La thấy vậy lập tức muốn động thủ truy kích nhưng đúng lúc này Cửu Tử Uế Ma Thi đang ở bên cạnh đột nhiên lại xông về phía hắc ầm ầm tự bạo uy lực của vụ nổ tuy không thể uy hiếp được Diêm La nhưng mà cũng đã làm cho hắc chậm mất một nhịp.

Khi nhìn lại thì đã không thấy Huyết Sát ở đâu.

- Khốn kiếp! Đã để cho hắc chạy mất rồi!!

Diêm La tức giận mắng một tiếng sau đó bất đắc dĩ dung hợp ba thân thể theo đường cũ mà bay trở về.

Khi hắc về đến nơi thì chỉ thấy chỉ thấy ngàn vạn Tu La đại quân đã biến mất đám người Đông Phương Trường Minh, Thần Tố, Ngũ Hồn Thiên Nữ đang ngồi khoanh chân xếp bằng lại vận khí thổ nạp.

- Diêm La người trở về rồi tình hình thế nào rồi?

Cảm nhận được hắc trở về thì Đông Phương Trường Minh từ từ mở hai mắt ra hỏi.

- Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận đã bị ta phá giải nhưng mà thân thể kiếp trước của ta đã chạy mất!

Diêm La nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Thân thể kiếp trước của ngươi đã chạy mất? Tại sao lại như vậy?

Đông Phương Trường Minh kinh ngạc nói.

- AI! Chuyện là thế này...

Diêm La thở dài một tiếng sau đó đem mọi chuyện kể lại cho Đông Phương Trường Minh nghe.

- Người cũng đừng quá thất vọng ta hứa với người sau khi thoát ra bọn ta sẽ lập tức trợ giúp người truy bắt tên Huyết Sát đó! Ta tin rằng thân thể của hãn đã bị người phá hủy trong thời gian ngắn như vậy cho dù có muốn chạy cũng không thể chạy được bao xa đâu!

Sau khi nghe xong Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Đúng vậy!

- Ừm!

Hai người Thần Tổ và Ngũ Hồn Thiên Nữ ở bên cạnh cũng đồng thời gật đầu một cái.

- Được rồi! Như vậy chúng ta ra ngoài trước!!

Diêm La thấy vậy kêu lên một tiếng sau đó vung tay lên đánh ra một quyền.

- Ầm!

Tiểu thế giới do Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận hình thành này hiện nay đã mất đi trận nguyên và người chủ trận uy lực giảm đến mức thấp nhất làm sao có thể chịu được chịu được một quyền toàn lực của Diêm La lập tức nứt toác ra tạo thành một vết nứt không gian.

- Vút!

Đám người Đông Phương Trường Minh thấy vậy hai mắt sáng lên không chút do dự hóa thành một chùm hào quang thoát ra bên ngoài.

- Ấm ầm ầm....

Sau khi bọn họ bay ra Tiểu Thế Giới này cũng lập tức ầm ầm sụp đổ.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 217: Thất Tuyệt Cung - Thất Tuyệt Nữ.

Sau khi thoát khỏi Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận đám người Đông Phương Trường Minh không lãng phí thêm thời gian nữa mà trực tiếp tiến hành việc truy kích Huyết Sát.

Dựa vào cảm ứng đặc biệt của Diêm La rất nhanh bọn họ đã đuổi đến trước một chỗ Tiểu Không Gian khác trong Huyết Hải, khác với cái Tiểu Không Gian thứ nhất mà bọn họ tiến vào Tiểu Không Gian ở nơi này chẳng những không có chút quỷ khí âm trầm nào ngược lại vô cùng rực rỡ khắp nơi trong đó tùy ý có thể thấy được các loại kỳ hoa dị thảo đang mọc khắp nơi cho dù cách một tầng kết kết giới luồng sinh khí tươi mới từ trong đó tỏa ra vẫn tạo cho người ta một cảm giác vô cùng thoải mái.

Nhưng mà điều làm cho đám người Đông Phương Trường Minh chú ý nhất không phải những chuyện đó mà là ở trung tâm của Tiểu Thế Giới không ngờ lại có một tòa cung điện nguy nga đứng sừng sững trên tấm bảng đặt phía trên cổng vào có viết ba chữ to bằng cổ văn ba chữ đó là: Thất Tuyệt Cung!!

- Tòa cung điện này không phải có liên quan đến người đây chứ?

Thần Tổ đảo mắt cẩn thận quan sát cả tòa cung điện một vòng rồi nhìn Ngũ Hồn Thiên Nữ hỏi.

Những người khác nghe vậy cũng đồng thời đưa mắt nhìn qua nàng cũng khó trách bọn họ lại có phản ứng như vậy dù sao tên của tòa cung điện này thật sự quá làm cho người ta liên tưởng rồi! Thất Tuyệt Cung nếu nói không

có liên quan đến Thất Tuyệt Thiên Nữ thì ai sẽ tin?

- Đúng vậy! Tòa Thất Tuyệt Cung này thật sự là nơi ở của ta lúc còn ở Đệ Lục Giới!

Ngũ Hồn Thiên Nữ cũng không che dấu trực tiếp thừa nhận.

- Nhưng mà giờ phút này đúng ra nó đang ở Đệ Lục Giới mới đúng tại sao lại ở trong Huyết Hải này chứ?

Bất quá hơi dừng lại một chút nàng lại chuyển giọng nói.

- Chuyện đó bây giờ không quan trọng! Quan trọng là ta đã cảm nhận được Huyết Sát đã chạy vào trong nếu chúng ta không nhanh lên thì ta e rằng hãn chạy mất!

Đột nhiên lúc này Diêm La lại kêu lên một tiếng.

- Ủm! Như vậy thì để ta phá giải tầng kết giới này !!

Ngũ Hồn Thiên Nữ nghe vậy nhíu mày suy nghĩ một lúc rồi gật đầu.

Tiếp theo chỉ thấy nàng bước lên một bước vung tay lên đánh ra từng đạo ấn quyết.

- Âm âm....

Tầng kết giới lập tức phát ra từng cơn chấn động nó vốn là thủ pháp phong ấn của Đệ Lục Giới tuy rằng lợi hại nhưng làm sao có thể làm khó người từng là Nữ Hoàng của Đệ Lục Giới như là Ngũ Hồn Thiên Nữ chứ?

....

Cùng lúc này ở trong một góc trong Thất Tuyệt Cung bên trong kết giới

đột nhiên xuất hiện một đạo huyết ảnh mờ nhạt nhìn kỹ lại thì đó không phải ai khác mà chính là kẻ mà Diêm La đang truy sát Huyết Sát.

Huyết Sát đảo mắt quan sát hoàn cảnh bên trong đại điện một vòng rồi đạp bước tiến vào một thông đạo nhỏ bên hông của đại điện trên đường đi bên trong thông đạo này được bố trí rất nhiều loại cấm chế được dùng để phòng thủ nhưng đều bị Huyết Sát dễ dàng vượt qua giống như là hăn rất quen thuộc hoàn cảnh của nơi này vậy.

Đợi đi được hơn trăm trượng trước mặt Huyết Sát đã hiện ra ra một cánh cửa.

Huyết Sát chăm chú nhìn về phía cánh cửa trên mặt hơi lộ ra vẻ do dự rồi lại cắn răng một cái đi xuyên qua tầng cấm chế đẩy cửa bước vào bên trong thì chỉ thấy nơi đây là một gian mật thất chứa đầy hàn băng vô cùng giá lạnh. Ở trung tâm của mật thất có đặt một chiếc giường băng lớn hơn mấy chục trượng được điêu khắc vô cùng xa hoa bên trên là một nữ tử thân mặc thất thái phượng bào đang nằm, nàng ta nhắm chặt hai mắt lại giống như là đang ngủ say vậy.

Nhưng mà lúc này có lẽ là do bị sự xuất hiện của Huyết Sát làm cho kinh động nàng ta đột nhiên lại mở hai mắt ra từ trên giường băng từ từ ngồi dậy.

- Huyết Sát người tại sao lại đến đây? Chẳng lẽ người đã quên những gì trước đây ta nói với người rồi sao? Hay là đã chán sống rồi hả??

Sau một lát chỉ nghe nàng ta nhìn Huyết Sát lạnh lùng hỏi.

- Người đừng nóng như vậy ngày hôm nay ta đến đây là có chuyện muốn nhờ người!

Nghe thấy những lời của nữ tử trên mặt Huyết Sát lộ ra một nụ cười gượng nói.

- Có chuyện muốn nhờ ta? Nói ra nghe thử đi!

Nữ tử lộ ra vẻ hứng thú hỏi.

- Ta gặp phải một số kẻ địch khó đối phó xông thẳng vào Huyết Hải cho nên muốn nhờ người ra tay giúp ta thu phục bọn chúng!

Huyết Sát trả lời.

- Một đám kẻ địch xông vào Huyết Hải mà ngay cả nhà người và Thụy Tư Mạn cũng không đối phó nổi bọn chúng là ai?

Trong mắt nữ tử lóe lên một tia sáng hỏi.

- Một trong số những kẻ đó là bản thân ta!

Huyết Sát lại trả lời.

- Bản thân người? Là sao?

Nữ tử không hiểu hỏi.

- Là như thế này....

Huyết Sát đem chuyện mình đã bố trí Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận vây khốn đám người Đông Phương Trường Minh như thế nào rồi chuyện mình đã bị Huyết Thần Tam Thức của Diêm La đánh bại như thế nào đều kể cho nữ tử nghe.

- Nói như vậy người đến đây chính là vì muốn nhờ ta giúp người giết chết tên Diêm La đó hay sao?

Sau khi nghe xong nữ tử nhíu mày hỏi.

- Đúng vậy!

Huyết Sát cũng không có ý che dấu trực tiếp gật đầu thừa nhận.

- Thật xin lỗi! Phải làm người thất vọng rồi ta không có hứng thú nhúng tay vào trận của người và người bây giờ người lập tức rời khỏi nơi này nếu không đừng trách ta không khách sáo! "

Nữ tử lạnh lùng từ chối.

- Khoan đã! Người đừng vội vàng từ chối đề nghị của ta như vậy nếu không ta bảo đảm người sẽ phải hối hận đó!

Nghe thấy lời đó Huyết Sát vẫn không nản chí mà tiếp tục nói.

- Hối hận? Huyết Sát người đừng chọc cười ta trên đời này có chuyện gì khiến cho ta phải hối hận chứ?

Nữ tử khinh thường nói.

- Ai nói không có? Chuyện mà ta sắp nói có liên quan đến Thất Tuyệt Thiên Nữ nếu người không nghe thì bảo đảm sẽ phải hối hận suốt đời!

Huyết Sát lạnh lùng nói.

- Cái gì? Liên quan đến Thất Tuyệt Thiên Nữ? Nàng ta làm sao?

Vừa nghe nhắc đến bốn chữ Thất Tuyệt Thiên Nữ sắc mặt của nữ tử ngồi trên giường băng lập tức đại biến không còn giữ được vẻ lạnh nhạt trước đây nữa mà trở nên vô cùng gấp gáp dồn dập đặt câu hỏi.

- Ầm!

Đồng thời lúc này một luồng khí thế cường đại thuộc về Thiên Cấp cường

giả không chịu khống chế từ trên người nàng ta âm âm bạo phát ra ngoài khiến cho cả tòa băng thất chấn động không ngừng.

- Thất Tuyệt Thiên Nữ nàng ta không làm sao cả! Chỉ là vừa rồi ta trong lúc đối phó với những kẻ địch xông vào Huyết Hải đã nhìn thấy một nữ tử do mấy hóa thân của nàng ta hợp lại mà tạo thành, nếu có thể dung hợp với nàng ta người sẽ có đủ lực lượng phá bỏ phong ấn của Huyết Hải ung dung rời khỏi nơi này !!

Bản thân Huyết Sát hiện nay chỉ là một linh hồn suy yếu vô cùng vừa tiếp xúc với khí thể do nữ tử phóng ra lập tức điên cuồng lùi lại nhưng vẫn cắn răng nói ra mấy chữ.

Căn nuốt Thất Tuyệt Thiên Nữ? Nữ tử trên giường băng thật ra là ai mà lại muốn cắn nuốt Thất Tuyệt Thiên Nữ?

Chuyện này phải kể từ lúc Thất Tuyệt Thiên Nữ vẫn còn là Nữ Hoàng của Đệ Lục Giới khi đó nàng ta vì muốn thực lực tăng thêm một bậc mà đem Nguyên Thần của mình chia thành thất đại chủ hồn và một đạo linh phách tiến hành luân hồi chuyển thế còn một nửa tàn hồn và thân thể còn lại lại được nàng ta để lại trong Thất Tuyệt Cung đợi ngày sau quay trở về sẽ luyện hóa trở lại !

Trải qua không biết bao nhiêu năm sau không biết là vì nguyên gì mà phần tàn hồn đó đó lại sao lại tự động tỉnh lại tự phá phong ấn mà ra (ở đây xin gọi nàng ta là Thất Tuyệt Nữ). Sau khi phá phong Thất Tuyệt Nữ không làm kinh động bất cứ cường giả của Đệ Lục Giới mà lặng lẽ âm thầm điều khiển Thất Tuyệt Cung phá giới hàng lâm đến Nhân Gian Giới muốn tự mình dung hợp thất đại chủ hồn và nhất đạo linh phách.

Nhưng mà không may cho Thất Tuyệt Nữ chỗ không gian mà nàng ta hàng lâm lại là Huyết Hải này tuy rằng dựa vào lực lượng của Thất Tuyệt

Cung mà nàng ta không bị lực lượng ở đây đồng hóa trở thành một con Khôi Lỗi mặc cho Huyết Hải điều khiển như Thụy Tư Mạn nhưng cũng không có cách gì rời khỏi đây được chỉ có thể dựa vào băng thất mà kéo dài thời gian.

Theo suy nghĩ của Thất Tuyệt Nữ thì chỉ có thôn phệ được bảy đại chủ hồn và nhất đạo linh phách khác nàng ta mới có thể rời khỏi Huyết Hải nhưng mà nàng ta lại bị vây chặt ở đây làm sao có thể ra ngoài tìm chủ hồn và linh phách dung hợp đây?

Việc này luôn là vấn đề nan giải trong lòng Thất Tuyệt Nữ.

Bây giờ nghe được Huyết Sát nói có một người thiếu nữ do bảy đại chủ hồn của Thất Tuyệt Thiên Nữ hợp lại tự động tiến vào đây nàng ta làm sao có thể không kích động cho được?

- Huyết Sát ta dựa vào cái gì mà phải tin người?

Bất quá Thất Tuyệt Nữ cũng không vì kích động mà đưa ra quyết định vội vàng mà lại nhíu mày cẩn thận hỏi.

- Ta có thể lấy đạo tâm ra phát lời thề, như vậy đã đủ chưa?

Huyết Sát trầm giọng nói một tiếng sau đó thật sự đưa tay phải của mình lên phát ra lời thề đạo tâm.

- Rất tốt! Như vậy bây giờ đám người mà người nói đang ở đâu?

Nhìn thấy cảnh đó Thất Tuyệt Nữ hài lòng gật đầu một cái rồi hỏi tiếp.

- Bọn chúng đã được ta dẫn đến bên ngoài!

Huyết Sát trả lời.

Thất Tuyệt Nữ nghe vậy nhắm hai mắt lại tinh thần lực nhanh chóng

khuếch tán ra bên ngoài.

- Bên ngoài đúng là có một thiếu nữ do bốn đại chủ hồn và một đạo linh phách của ta hợp lại mà thành ngoài ra còn có Thần Tổ và một thanh niên trong rất quen mắt, việc ngày hôm nay đúng là rất thú vị rồi!

Sau một lát Thất Tuyệt Nữ lại mở hai mắt ra mỉm cười nói.

- Người mau theo ta bên ngoài tiếp đón bọn chúng!!

Hơi dừng một chút nàng ta lại tiếp tục.

- Cái gì? Ta theo người ra ngoài??

Huyết Sát cả kinh kêu lên một tiếng trong trận chiến vừa rồi hắn đã bị Diêm La phá hủy mất thân thể hiện đang trọng thương chỉ còn lại nguyên thần cho nên mới không thể không mạo hiểm chạy đến đây cầu xin sự trợ giúp của Thất Tuyệt Nữ.

Theo tính toán của Huyết Sát thì trong khi Thất Tuyệt Nữ đối phó với đám người Diêm La thì hắn sẽ ở lại đây nghỉ ngơi tranh thủ thời gian khôi phục một chút thực lực nhưng mà hiện tại Thất Tuyệt Nữ lại muốn Huyết Sát cùng ra ngoài với nàng ta như vậy không phải là muốn hại chết hắn sao?

Việc này Huyết Sát làm sao có thể chấp nhận?

- Đi thôi!

Có điều đối với sự phản đối của Huyết Sát, Thất Tuyệt Nữ lại coi như không thấy trực tiếp vung tay lên cuốn theo hắn cùng bay ra ngoài.

- Ầm!

Với tốc độ của mình chỉ trong chớp mắt nàng ta đã bay ra khỏi Thất Tuyệt

Cung.

Không biết có phải trùng hợp hay không lúc này cũng chính là thời điểm mà Ngũ Hồn Thiên Nữ hoàn thành xong việc phá giải cấm chế dẫn theo đám người Đông Phương Trường Minh vào bên trong.

- Người là.... phần thân thể mà ta lưu lại trong Thất Tuyệt Cung!!

Vừa nhìn thấy Thất Tuyệt Nữ trên mặt nàng ta lập tức xuất hiện vẻ kinh ngạc vô cùng nhưng mà bằng vào cảm ứng của mình rất nhanh đã đoán được thân phận của nàng ta.

- Ai! Hôm nay là ngày gì thế không biết hết Diêm La gặp được thân thể kiếp trước của hãn bối bây giờ lại đến phiên chúng ta!

Ở phía bên trong không gian ý thức của Ngũ Hồn Thiên Nữ Nạp Lan Nhược Yên Thủy không nhin được kêu lên một tiếng.

- Ủm!

Hai người Nạp Lan Nhược Yên, Long Vũ nghe vậy đồng cảm gật đầu.

- Sư phụ bây giờ chúng ta phải tính sao?

Còn Đạm Đài Tuyền lại nhìn Mộng Khả Nhi hỏi.

- Việc này còn phải tùy xem tình hình!

Mộng Khả Nhi suy nghĩ một chút rồi trả lời.

- Tà Đế tên khốn nhà người thế nhưng lại vẫn còn sống?

Trong lúc bọn họ đang nói chuyện ở bên ngoài Thất Tuyệt Nữ đang đảo mắt quan sát cả đoàn người phía sau Ngũ Hồn Thiên Nữ một lần khi nhìn

thấy Đông Phương Trường Minh thì tức giận kêu lên một tiếng vừa rồi ở trong băng thất do thần thức hạn chế cho nên nàng không thể nhận

ra thân phận của hắn.

Nhưng mà bây giờ trong tình huống mặt đối mặt nàng còn không nhận ra kẻ địch lớn nhất của mình chẳng phải là ngu ngốc lắm hay sao?

Nhớ lại vào thời đại Viễn Cổ nếu chẳng phải nếu chẳng phải hắn và Nhân Vương thì nàng làm sao có thể vì theo đuổi lực lượng tối cao mà phải tiến hành bí pháp tối cao của Đệ Lục Giới phân chia nguyên thần của mình thành bảy đạo chủ hồn và nhất đạo linh phách để rồi lâm vào hoàn cảnh ngày hôm nay.

- Ầm!

Nghĩ đến đây Thất Tuyệt Nữ không nhịn được phần nộ đưa tay ra một đạo cương mang theo vô tận phần nộ lập tức phá tan không gian âm âm bắn thẳng tới trước người Đông Phương Trường Minh.

- Ầm!

Nhưng mà khi đạo cương đó sắp trúng mục tiêu thì đột nhiên lại bị một người đưa tay chặn lại kẻ đó không phải người khác mà chính là Ngũ Hồn Thiên Nữ.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 218: Tuyệt Thần Kiếm

- Khốn kiếp! Ngũ Hồn người tại sao lại ngăn cản ta giết chết Tà Đế, chẳng lẽ người đã quên rằng là ai đã làm Thất Tuyệt Thiên Nữ chúng ta phải chia lìa rồi hay sao?

Thất Tuyệt nhìn thấy hành động của Ngũ Hồn Thiên Nữ thì tức giận quát lên.

- Thất Tuyệt Nữ tuy rằng chúng ta đồng nguyên mà ra nhưng mà năm người chúng ta trải qua vô số lần luân hồi chuyển thế đã có ý chí, linh hồn và sinh mạng độc lập của riêng mình chuyện quá khứ của Thất Tuyệt Thiên Nữ cũng không còn nhớ được bao nhiêu có thể nói là ngoài việc kế thừa lực lượng và tên gọi ra thì đã không còn liên quan đến nàng ta năm đó nữa, hiện nay bọn ta bảo vệ người mình yêu thì có gì là không được?

Ngũ Hồn Thiên Nữ trầm giọng nói.

- Người yêu? Người nói Tà Đế là người yêu của người?

Thất Tuyệt Nữ kinh ngạc hỏi.

- Chính xác mà nói thì chàng là phu quân của hai tỷ muội bọn ta!

Từ bên trong Ngũ Hồn Thiên Nữ vang lên tiếng nói của hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên.

- Phu quân? Khốn kiếp ta phải giết chết bọn phản bội các người!!

Thất Tuyệt Nữ nghe vậy phần nộ quát lên một tiếng ban đầu nàng vốn muốn thử dùng lời nói thuyết phục Ngũ Hồn Thiên Nữ hợp thể với mình nhưng sau khi nghe xong lời nói của Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên thì nàng chỉ có một ý nghĩ đó là dốc hết toàn lực giết chết Ngũ Hồn Thiên Nữ cùng với tất cả những người ở đây nếu không sợ sỉ nhục mà nàng phải chịu không thể nào rửa sạch được!!

- Âm!

Thất Tuyệt Nữ âm âm đánh ra một chương.

- Âm!

Ngũ Hồn Thiên Nữ cũng vung tay lên.

- Âm! Đùng!

Trong chớp mắt khi hai đạo chương cương va chạm với nhau một tiếng nổ kinh thiên động địa lập tức vang lên sau đó chỉ thấy Ngũ Hồn Thiên Nữ lui về phía sau một đoạn tuy rằng năm người bọn họ hợp thể đạt được lực lượng đủ để đè ép đa số các cao thủ Thiên Cấp trên thế gian nhưng so với Thất Tuyệt Nữ thì vẫn còn kém hơn một bậc.

- Nhược Thủy, Nhược Yên Thất Tuyệt Nữ này không đơn giản để ta giúp các nàng một tay!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy âm thầm truyền âm cho Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên muốn cùng bọn họ liên thủ đối phó Thất Tuyệt Nữ.

- Trường Minh trận chiến này không cần huynh nhúng tay cứ để cho bọn muội là được rồi!

Không ngờ lời này của hắn vừa nói ra đã bị Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Thủy trực tiếp phủ định nếu gặp phải là đối thủ khác thì hai tỷ muội tự nhiên sẽ vui vẻ để cho Đông Phương Trường Minh ra tay trợ giúp chỉ có riêng Thất Tuyệt Nữ này là không được bởi vì trận chiến này là thắng hay bại đều liên quan đến tôn nghiêm của bọn họ và Ngũ Hồn Thiên Nữ không thể để ai khác nhúng tay được!!

- Nhưng mà...

Đông Phương Trường Minh đương nhiên hiểu được suy nghĩ trong lòng hai tỷ muội Nạp Lan có điều hắn vẫn không yên tâm đang muốn mở miệng khuyên nhủ.

- Tà Đế người đừng quá nóng vội nếu Nhược Thủy, Nhược Yên muốn tự mình đối phó với Thất Tuyệt Nữ thì cứ để bọn họ làm đi, dù sao bọn họ cũng chưa chắc là sẽ thua!!

Đột nhiên lúc này Diêm La lại lên tiếng.

- Diêm La người nói vậy là có ý gì?

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc nhìn Diêm La hỏi kết quả của một chương vừa rồi mọi người đều thấy rõ, rõ ràng là Ngũ Hồn Thiên Nữ kém hơn Thất Tuyệt Nữ một bậc.

Tại sao Diêm La lại nói là trận chiến này bọn họ chưa chắc sẽ thua?

- Người cứ nhìn tiếp sẽ biết!

Diêm La mỉm cười một cái sau đó mở Nội Thiên Địa của mình ra.

Tất cả mọi người chăm chú nhìn vào bên trong thì chỉ thấy hai người thiếu nữ chừng hai mươi tuổi từ bên trong bước ra bọn họ thành hình lại là hai vị

công chúa của Đại Sở, Sở Nguyệt và Sở Ngọc.

- Sở Nguyệt, Sở Ngọc? Diêm La tiền bối tại sao người lại đem hai tỷ muội bọn họ đến đây? Nơi này rất nguy hiểm a!!

Thần Nam thấy vậy lo lắng kêu lên một tiếng tuy rằng giữa hắn và hai tỷ muội Sở Nguyệt, Sở Ngọc không có giao tình đặc biệt gì nhưng lúc hắn còn ở Đại Sở đã được hai người bọn họ chiếu cố rất nhiều (cho dù Tiểu Ác Ma Công Chúa chủ yếu là trêu đùa hắn) cho nên không muốn thấy bọn họ xuất hiện trong hoàn cảnh nguy hiểm cũng là bình thường!

]

- Đi đi!

Diêm La không để ý tới lời nói của Thần Nam nhìn Sở Nguyệt, Sở Ngọc nhàn nhạt nói.

- Vâng Lão tổ!

Hai tỷ muội gật đầu một cái sau đó hóa thành một đạo hào quang bay về phía Ngũ Hồn Thiên Nữ.

- Cái này... hai tỷ muội bọn họ cũng là chủ hồn của Thất Tuyệt Thiên Nữ chuyển thế hay sao?

Nhìn thấy cảnh đó Thần Nam kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Còn trong mắt Thất Tuyệt Nữ lại phát ra tia sáng lạnh đối phó với một Ngũ Hồn Thiên Nữ có bốn đạo chủ hồn và một đạo linh phách thì nàng năm chắc đến chín phần nhưng nếu phải đối phó với một Thất Hồn Thiên Nữ có sáu đạo chủ hồn và một linh phách thì phần thắng của nàng rơi xuống chỉ còn một nửa.

Với tính cách của Thất Tuyệt Nữ nàng ta làm sao có thể dễ cho chuyện như vậy xảy ra được nàng ta không chút do dự lập tức xuất thủ ngăn cản.

Đáng tiếc hành động này của Thất Tuyệt Nữ đã chậm mất một bước khi chưởng cương của nàng ta đến trước người của Ngũ Hồn Thiên Nữ thì nàng ta đã kịp thời hợp thể với hai tỷ muội Sở Nguyệt và Sở Ngọc.

- Âm!

Trong chớp mắt một luồng khí thể cường đại bắn ra bốn phía bên ngoài dễ dàng phá tan chưởng cương vạn trượng của Thất Tuyệt Nữ.

- Thất Tuyệt Nữ nếu ngươi muốn chiến thì đến đây đi! Ngày hôm nay bọn ta nhất định sẽ đánh bại ngươi!

Sau đó chỉ thấy Thất Hồn Thiên Nữ vừa mới tạo thành nhìn Thất Tuyệt Nữ nói.

- Hừ! Đừng tưởng có thêm hai đạo chủ hồn là đã thắng chắc ta. Thất Tuyệt Nữ ta làm sao có thể dễ dàng thất bại như vậy được. Ngày hôm nay ta sẽ cho các ngươi thấy cái gì mới là nội tình của Thất Tuyệt Thiên Nữ thật sự. Xem đây!

Thất Tuyệt Nữ hừ lạnh một tiếng tiếp đó đưa tay chụp vào hư không một cái.

Trong lúc nhất thời chỉ thấy trong tay nàng ta xuất hiện một thanh trường kiếm màu đen, kiếm này vừa xuất hiện ra không gian bốn phía đã bị sát khí ẩn chứa trong nó làm cho tê liệt vừa nhìn qua đã đủ biết là một thanh tuyệt thế hung kiếm.

- Tuyệt Thần Kiếm? Người vậy mà lại có được thanh hung kiếm này?

Thất Hồn Thiên Nữ sắc mặt đại biến kêu lên một tiếng.

- Lão Tổ Tuyệt Thần Kiếm thật ra là vật gì tại sao Thất Hồn Thiên Nữ lại có vẻ kinh sợ đến như vậy?

Thần Nam thấy vậy lộ ra vẻ không hiểu nhìn Thần Tổ hỏi.

- Ở thời đại Viễn Cổ trong Tu Luyện Giới có lưu truyền một câu danh ngôn mà bất cứ ai cũng biết đó là: " Tuyệt Thần Kiếm, Kiếm Tuyệt Thần nhất kiếm vừa ra nguyên thần đều bị diệt hết ngay cả Thiên cũng không thể trốn thoát ". Ý chỉ chính là thanh Tuyệt Thần Kiếm đang ở trong tay của Thất Tuyệt Nữ tương truyền chỉ cần kiếm này vừa rút ra ngay cả Thiên cũng phải chết!

Thần Tổ giải thích.

- Tuyệt Thần Kiếm nhất kiếm vừa ra ngay cả Thiên cũng phải chết? Có phải là hơi khoa trương rồi hay không?

Thần Nam nghe vậy nhú mày hỏi hiển nhiên trong lòng của hắn không tin chỉ dựa vào một thanh Tuyệt Thần Kiếm mà có thể giải quyết một Thiên chân chính.

- Lời đồn đó tuy rằng đúng thật là có phần hơi quá đáng nhưng mà uy lực của Tuyệt Thần Kiếm tuyệt đối cũng không cách quá xa nếu không thì năm xưa cũng không phải có cảnh biết bao kiếm đạo cường giả vì tranh đoạt nó mà đầu rơi máu chảy, chém giết không ngừng rồi!!

Thần Tổ trầm giọng nói.

- Ai! Không ngờ thanh hung kiếm này cuối cùng lại lọt vào tay của Thất Tuyệt Nữ xem ra trận chiến hôm nay Thất Hồn Thiên Nữ phải vất vả rồi!

Hơi dừng một chút ông ta lại thở dài một tiếng đưa ánh mắt về phía hư không.

- Đúng vậy! Ngày hôm nay ta sẽ đem người ra tế uy lực của nó, chịu chết đi!

Lúc này chỉ thấy Thất Tuyệt Nữ nhìn Thất Hồn Thiên Nữ cười lạnh rồi vung thanh Tuyệt Thần Kiếm trong tay lên.

Trong không gian nhất thời xuất hiện hàng tỉ hắc sắc kiếm khí hình thành một mảnh kiếm hải khổng lồ lao nhanh về phía Thất Hồn Thiên Nữ.

Trên đường đi một vài tu sĩ không may bị kiếm khí chạm trúng thân thể lập tức tan nát nguyên thần cũng ầm ầm sụp đổ như là chứng minh cho tuyệt thế hung danh của Tuyệt Thần Kiếm.

- Vù!

Tất cả những người đang đứng quan chiến dưới sự thống lĩnh của Thần Nam, Huyền Thanh và Thần Thất Tổ nhất thời vội vàng lui lại phía sau nghìn trượng cách xa chiến trường.

- Quang Minh Thủ Hộ!

Thất Hồn Thiên Nữ thấy vậy không dám khinh xuất chút nào ngay lập tức thi triển ra tuyệt chiêu phòng ngự của mình nhất thời chỉ thấy quanh người nàng xuất hiện hư ảnh mười hai chiếc cánh hoàng kim phát ra hào quang chói mắt.

- Ầm!

Chúng liên tục vung vẩy phá tan không ít hắc sắc kiếm khí, nhưng mà kiếm khí thật sự là quá nhiều cái trước vừa bị phá thì cái sau lập tức lên thế

chỗ không ngừng không nghỉ rất nhanh đã ăn mòn kim dực.

- Đố!

Thất Tuyệt Nữ quát nhẹ một tiếng mười hai đôi kim dực lập tức âm âm sụp đổ.

Sắc mặt của Thất Hồn Thiên Nữ nhất thời trầm xuống nhưng mà phản ứng cũng không chậm thân thể lóe lên một cái đã biến mất có điều hắc sắc kiếm hải như là có mắt vẫn bám sát theo phía sau không bỏ.

- Tê! Tuyệt Thần Kiếm thật đáng sợ. Đông Phương huynh nhìn tình hình như đám người Nhược Thủy tỷ tỷ không ổn hay là chúng ta ra tay trợ giúp bọn họ đi!

Nhìn thấy cảnh đó Vân Phiêu Phiêu hít sâu một hơi khí lạnh nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Trợ giúp? Không cần đâu! Người không phát hiện ra sao từ đầu đến giờ Thất Hồn chỉ luôn né tránh hoặc có thể nói là quan sát uy lực của Tuyệt Thần Kiếm căn bản chưa từng thật sự động thủ ta tin rằng nàng ấy đã có dự tính trong lòng chúng ta chỉ cần đứng ở đây xem là được rồi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lắc đầu nói không giống như sự nóng vội vừa rồi hiện tại tâm thái của hắn đã hoàn toàn khôi phục trạng thái bình tĩnh thường ngày bằng vào ánh mắt của hắn đương nhiên có thể nhìn ra một số manh mối mà Vân Phiêu Phiêu không thể thấy được.

- Thất Hồn người thật sự làm cho ta quá thất vọng rồi!

Trên không trung sau một hồi rượt đuổi Thất Tuyệt Nữ lạnh lùng nói một tiếng sau đó vung tay phải lên rung nhẹ Tuyệt Thần Kiếm.

Hắc sắc kiếm hải lập tức chuyển đổi hình dạng trở thành một quả cầu lớn nhanh chóng lao đến vây lấy Thất Hồn Thiên Nữ không cho nàng bỏ chạy nữa.

- Vút vút vút...

Ở bên trong vô số kiếm khí cùng lúc chém ra như là muốn phân thân nàng ta thành trăm mảnh.

Đối diện với trăm vạn kiếm khí trên mặt của Thất Hồn Thiên Nữ lại không có chút sợ hãi nào ngược lại còn xuất hiện một nụ cười quý dị tiếp theo quanh người nàng đồng thời bắn ra hàng tỉ hào quang ngũ sắc.

Cho dù hắc sắc kiếm cầu có vây chặt đến cỡ nào cũng không thể áp chế luồng hào quang trong lúc nhất thời cả hư không đều sáng rực lên.

- Thất Hồn cuối cùng cũng muốn phản kích rồi!

Nhìn thấy cảnh đó trong lòng tất cả những người đang quan chiến đồng thời xuất hiện một ý nghĩ khiến cho bọn họ không hện mà cùng chăm chú nhìn lên trời.

- Lệ!

Dưới ánh mắt của bọn họ chỉ thấy hàng tỉ tia ngũ sắc hào quang dung hợp lại với nhau hóa thành một con Khổng Tước to lớn vạn trượng kêu lên một tiếng lãnh lót bay về phía Thất Tuyệt Nữ.

Hoặc nói chính xác hơn là nó đang nhắm thẳng đến cánh tay phải của nàng ta.

Thất Tuyệt Nữ thấy vậy trong lòng lập tức xuất hiện một cảm giác không ổn theo bản năng mau chóng lui lại phía sau, đáng tiếc phản ứng của nàng lại

lần nữa chậm mất một bước.

Con Khổng Tước khổng lồ đã đến trước mặt nàng ta nắm cái đuôi to lớn phía sau lưng nó đồng thời vũ động khóa chặt thân thể Thất Tuyệt Nữ khiến nàng không thể cử động. Còn cái miệng của nó trực tiếp ngậm lấy thanh Tuyệt Thần Kiếm trong tay nàng ném mạnh về phía sau.

- Ầm!

Tuyệt Thần Kiếm vừa bay ra hắc sắc kiếm cầu lập tức mất đi không chế mà tan biến.

Thất Hồn Thiên Nữ từ bên trong đó bước ra đưa tay chụp lấy thanh kiếm đang bay tới.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 219: Thất Mệnh Thuật

- Đây là... Đại Ngũ Hành Thần Quang của Khổng Tuyên? Tại sao người lại có nó chứ??

Sắc mặt Thất Tuyệt Nữ đại biến kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Keng!

Thất Hồn Thiên Nữ không có ý trả lời nàng ta trực tiếp vung thanh Tuyệt Thần Kiếm vừa mới đoạt được lên chém ra một kiếm.

- Ầm!

Lúc này Thất Tuyệt Nữ đang bị con Khổng Tước khổng lồ do Đại Ngũ Hành Thần Quang trói chặt căn bản không thể né tránh trong chớp mắt đã bị chém thành hai phần.

- Đông Phương huynh người mau xem Nhược Thủy tỷ tỷ còn có Nhược Yên tỷ tỷ bọn họ thắng rồi! Thật tốt quá!!

Vân Phiêu Phiêu thấy vậy kích động kêu lên một tiếng sở dĩ nàng hưng phấn như vậy ngoài chuyện hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên là bằng hữu của nàng ra quan trọng hơn chính là thứ giúp bọn họ chiến thắng là Đại Ngũ Hành Thần Quang chỉ cần sau này Thất Hồn Thiên Nữ có thể nhớ đến chuyện này mà chiếu cố Ngũ Sắc Thể Gia một chút cộng thêm có Lão Tổ Khổng Tuyên tọa trấn thì Gia Tộc của nàng nhất định có thể phát triển vượt bậc đạt đến một tầm cao mới vượt xa trước đây.

- Vân cô nương người nói sai rồi trận chiến còn chưa kết thúc bởi vì Thất Tuyệt Nữ vẫn còn chưa có chết!

Trong lúc Vân Phiêu Phiêu đang mãi mê suy nghĩ về tương lai tươi sáng phía trước đột nhiên Đông Phương Trường Minh lại lên tiếng kéo nàng về thực tại.

- Đông Phương huynh người nói cái gì Thất Tuyệt Nữ vẫn còn chưa chết? Sao lại có thể như vậy được? Không phải vừa rồi Thần Tổ tiền bối đã nói bất luận là ai chỉ cần bị Tuyệt Thần Kiếm chém trúng một cái thì sẽ chết chắc hay sao?

Vân Phiêu Phiêu nghi hoặc nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Nếu là người thường thì chắc chắn sẽ như vậy nhưng mà Thất Tuyệt Nữ thì không giống bởi vì nàng ta đã tu luyện Thất Mệnh Thuật!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Thất Mệnh Thuật? Đó là công pháp gì vậy?

Vân Phiêu Phiêu không hiểu hỏi.

Những người khác cũng đồng thời đưa ánh mắt tò mò nhìn về phía Đông Phương Trường Minh chờ đợi hắn trả lời hiển nhiên bọn họ cũng chưa từng nghe qua cái gì gọi là Thất Mệnh Thuật!

- Thất Mệnh Thuật là một loại công pháp vô cùng đặc biệt của Đệ Lục Giới các người chưa từng nghe qua cũng là bình thường. Nó tổng cộng có sáu sáu ba mươi sáu tầng mỗi khi luyện thành sáu tầng thì trong cơ thể sẽ ngưng xuất một cái Đạo Ảnh, công dụng của Đạo Ảnh này thần kỳ vô cùng không chỉ có thể phụ trợ bản thể gia tăng tu vi còn có thể trong lúc nguy cấp chết thay cho bản thể một lần. Có thể nói sau tu luyện đủ ba mươi sáu tầng người

tu luyện sẽ có thêm sáu cái mạng nữa cộng với mạng vốn có của bản thân là thành bảy cái cho nên mới gọi là Thất Mệnh Thuật!

Đông Phương Trường Minh đảo mắt nhìn qua mọi người một vòng rồi trình trọng nói.

- Tê! Đông Phương huynh người không lừa gạt chúng ta đó chứ? Trên đời này lại có một loại công pháp biến thái đến như vậy sao??

Thần Nam nghe xong thì hít sâu một hơi khí lạnh sợ hãi nói.

- Ta đương nhiên không lừa gạt các người năm xưa sở dĩ Thất Tuyệt Nữ có thể chống lại ta và Nhân Vương liên thủ chính là dựa vào uy lực biến thái của thuật này. Nếu các người không tin thì có thể tự mình nhìn xem!

Đông Phương Trường Minh khẳng định nói.

Tất cả mọi người nghe vậy đồng thời ngẩng đầu nhìn lên trời thì chỉ thấy quả nhiên giống như lời Đông Phương Trường Minh đã nói lúc này hai phần thân thể của Thất Tuyệt Nữ đã lần nữa kết hợp với nhau.

- Thất Hồn không ngờ người lại dám hại ta, ngày hôm nay ta nhất định phải giết người!

Nàng mở hai mắt ra nhìn Thất Hồn Thiên Nữ phần nộ quát lên một tiếng.

- Ầm!

Vô biên nộ hỏa không cách nào khống chế hóa thành một cột lửa đen từ trong người nàng ta bắn thẳng ra ngoài thiêu đốt cả một vùng hư không.

- Nữ nhân điên này vẫn chưa chết! Tiêu rồi... tiêu rồi... chúng ta chắc chắn phải chết, biết trước như vậy ta tuyệt đối không nghe theo của Lão Gia Hỏa đó theo ông ta chạy đến đây làm gì cái gì mà cho chúng ta cơ hội một bước

lên trời trở thành Thần Vương, Thần Hoàng chứ? Rõ ràng là muốn hại chết chúng ta mà!!

Tiểu Ác Ma Công Chúa - Sở Ngọc ở bên trong Thất Hồn Thiên Nữ thấy vậy bị dọa đến hồ ngôn loạn ngữ cả lên cũng không thể trách nàng ta lại có phản ứng như vậy được từ khi sinh ra Sở Ngọc đã là hòn ngọc quý trong tay phụ thân nàng là Sở Đế đừng nói là nguy hiểm ngay cả một chút uy hiếp cũng chưa từng chịu qua hiện tại làm sao có thể chịu được khí tràng của một tuyệt đại hung nhân như Thất Tuyệt Nữ chứ?

- Tiểu Ngọc muội im lặng lại một chút đi! Ta tin rằng Sư Tổ nhất định sẽ có phương pháp đối phó với Thất Tuyệt Nữ, đúng không Sư Tổ?

Đại Công Chúa Sở Nguyệt cũng giống như vậy nhưng mà nàng không hổ danh là một nữ cường nhân rất nhanh đã ổn định lại vừa quát bảo tiểu muội vừa nhìn Đạm Đài Tuyền hỏi.

- Sư phụ tình hình người lo lắng nhất quả nhiên đã xảy ra Thất Tuyệt Nữ lại biết Thất Mệnh Thuật bây giờ chúng ta phải làm sao?

Đáng tiếc Đạm Đài Tuyền không chút quan tâm đến lời nói của Sở Nguyệt ngược lại còn nhìn Mộng Khả Nhi hỏi.

- Hiện tại chỉ còn một cách đó là các người thu hết tâm thần lại để cho ta toàn quyền điều khiển thân thể này như vậy phần thắng của chúng ta mới có thể đề cao một chút có được không?

Mộng Khả Nhi suy nghĩ một chút rồi nói.

- Được!

Bốn người Đạm Đài Tuyền, Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên cùng với Long Vũ nghe vậy không chút do dự lập tức gật đầu đồng ý trong suy

nghĩ của các nàng bất luận là kinh nghiệm chiến đấu, thần thông hay là sự hiểu biết đối với Thất Tuyệt Thiên Nữ thì Mộng Khả Nhi (Thần Cơ) đều vượt xa mình để cho nàng ta không chế thân thể đối phó với Thất Tuyệt Nữ đúng là sự lựa chọn tốt nhất!

- Đại sư tử như vậy giao cho tử rồi!

Hai tử muội Sở Nguyệt, Sở Ngọc thấy vậy tuy có chút không hiểu nhưng cũng đồng ý theo.

- Tốt!

Mộng Khả Nhi nghe vậy gật đầu một cái sau đó toàn lực nắm lấy quyền điều khiển thân thể của Thất Hồn Thiên Nữ.

Thời gian mà bảy người nói chuyện tuy nói ra thì rất dài nhưng mà thật ra chỉ trong giây lát mà thôi.

- Thất Tuyệt Nữ người nói ta hại người? Đúng là buồn cười hiện tại chúng ta đang quyết sinh tử làm gì có hại hay không. Chỉ có ai sống ai chết mà thôi!!

Lúc này chỉ thấy Mộng Khả Nhi mở mắt ra nhìn Thất Tuyệt Nữ trầm giọng nói một tiếng.

- Âm!

Tiếp theo nàng không đợi đối phương kịp phản bác điều gì đã âm âm bước ra phía trước một bước trong lúc nhất thời không gian nghìn trượng xung quanh Mộng Khả Nhi xuất hiện từng mảnh hồng vân nhàn nhạt bên trong đó là cảnh tượng trăm hoa đua nở phi thường diễm lệ.

Mộng Khả Nhi đứng ở trung tâm của Linh Vực uy nghiêm tựa như một nữ

thần giáng thế khiến cho người ta không dám xâm phạm.

- Chỉ dựa vào một mảnh Linh Vực này mà người đã muốn đánh bại ta đúng là quá ảo tưởng. Xem ta phá người đây!

Thất Tuyệt Nữ thấy vậy khinh thường kêu lên một tiếng sau đó vung tay bấm quyết.

Trong khoảng khắc không gian trước người nàng phát sinh một trận vận vẹo một cái cự đại khô lâu tay cầm một thanh huyết sắc chiến phủ từ trong đó đi ra.

- Thiên Quỷ? Người lại dám nuôi loại quỷ vật đáng sợ chẳng lẽ không sợ bị nó cản trở hay sao?

Mộng Khả Nhi kinh nghi bất định hỏi.

- Phản phệ? Việc đó có gì phải sợ? Chỉ cần ta cẩn thận một chút nó có bản lĩnh phản phệ ta sao?

Thất Tuyệt Nữ nhàn nhạt trả lời.

- Quỷ Phệ!

Sau đó bấm quyết thôi động chân nguyên khê niệm pháp quyết.

- Grao!

Thiên Quỷ trước người nàng lập tức gầm to một tiếng vung thanh cự phủ của mình lên chém mạnh về phía trước một cái.

- Ầm! Đùng!!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên dưới một phủ đầy uy lực của

Thiên Quỷ Linh Vực quanh người Mộng Khả Nhi điên cuồng lung lay bất quá chỉ sau một lát đã ổn định lại.

Nhưng mà như vậy cũng đã đủ khiến cho Mộng Khả Nhi phải nhú nhú mày lại ban đầu nàng vốn muốn dựa vào sức phòng thủ của Linh Vực và uy lực của Tuyệt Thần Kiếm mà dùng chiến thuật thủ chặt công công chắc từ từ tiêu hao Thất Mệnh Thuật của Thất Tuyệt Nữ.

Không ngờ trong tay Thất Tuyệt Nữ lại có Thiên Quỷ quý vật này tuy rằng thực lực không thể so với bọn họ nhưng mà đặc tính của nó lại vừa đúng lúc lại là một trong số ít những thứ có thể khắc chế được Linh Vực của nàng một phủ vừa rồi của nó chính là chứng minh tốt nhất.

- Xem ra trận chiến này không thể kéo dài lâu, phải tốc chiến tốc quyết mới được!!

Sau một lúc cân nhắc trong mắt Mộng Khả Nhi lóe lên hàn quang nàng bấm quyết một cái ở bên trong những bông hoa phía dưới đột nhiên xuất hiện từng điểm ngân quang màu bạc bay ra chúng dùng tốc độ không thể nào nhìn thấy được nhẹ nhàng bay xuyên qua Thiên Quỷ âm thầm tiến đến chỗ của Thất Tuyệt Nữ.

Không biết thật ra là do Thất Tuyệt Nữ tự tin Thất Mệnh Thuật cho bản thân cơ thể gần như bất tử hay là đang phân tâm điều khiển Thiên Quỷ dẫn đến thần thức bị hạn chế mà đến khi những điểm ngân quang đến trước người nàng ta mới phát hiện ra vội vàng muốn tránh.

- Vút vút vút...

Nhưng mà lúc này đã trễ những điểm ngân quang màu bạc đã xuyên qua thân thể nàng ta.

Thất Tuyệt Nữ thấy vậy thì trên mặt đầu tiên hiện lên vẻ kinh hãi bất quá

rất nhanh đã trở thành một nụ cười lạnh bởi vì nàng phát hiện vết thương do ngân quang gây ra chỉ nhỏ như vết kim châm những vết thương như thế này nàng muốn khôi phục chỉ là việc dễ như trở bàn tay.

Nhưng ngay lập tức Thất Tuyệt Nữ lại phát hiện ra có điều gì đó không đúng ngân quang sau khi chui vào cơ thể nàng lại không lập tức biến mất mà lại dùng tốc độ mắt thường không thể thấy được điên cuồng thôn phệ máu thịt của nàng.

Sau một lát khi đã thôn phệ đầy đủ huyết nhục những điểm ngân quang màu bạc này nhanh chóng trở thành những con tằm béo mập, chúng đồng thời phun tơ trắng ra trói chặt lấy lục phủ ngũ tạng của Thất Tuyệt Nữ dùng sức xiết chặt trong chớp mắt đem nàng mạnh mẽ chém thành tám khối.

Cũng may mà Thất Tuyệt Nữ có Thất Mệnh Thuật có thể sống lại một lần nữa.

- Ầm ầm ầm...

Nhưng mà tất cả vẫn chưa kết thúc khi Thất Tuyệt Nữ vừa khôi phục lại thân thể những con tằm trong người nàng đột nhiên biến thành màu đỏ toàn thân phồng lên ầm ầm nổ tung khiến cho Thất Tuyệt Nữ vừa mới sống lại đã bị giết thêm một lần nữa.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 220: Đệ Thất Chủ Hồn

Sau một lát đám huyết vụ trên không trung lần nữa hội tụ lại hóa thành hình dáng của Thất Tuyệt Nữ lúc này trong mắt nàng hiện lên vẻ vừa giận vừa sợ. Giận đương nhiên là bởi vì Mộng Khả Nhi đã hủy diệt hai cái Đạo Ảnh của nàng nếu tính cả cái vừa rồi bị Tuyệt Thần Kiếm chém nát thì nàng chỉ còn hồi sinh được ba lần nữa thôi.

Còn về phần sợ là bởi nàng biết được lai lịch của những con tằm mà Mộng Khả Nhi thời đại Viễn Cổ có một loại hung trùng có tên là Thực Huyết Tằm bọn chúng chuyên dựa vào việc thôn phệ huyết nhục của cường giả để trưởng thành, trăm con Thực Huyết Tằm liền có thể dễ dàng đem một tên Thần Vương cao thủ ăn sạch sẽ, ngàn con đủ để Thần Hoàng vong mạng, vạn con trở lên cho dù Thiên Cấp cường giả cũng phải dặt chân lên cổ mà chạy.

Đáng sợ hơn là khả năng sinh sản của bọn chúng khủng khiếp vô cùng chỉ cần có đủ huyết nhục để thôn phệ bọn chúng cơ hồ vô hạn nhân lên.

Viễn Cổ Tu Luyện Giả vì lo sợ Thực Huyết Tằm làm ảnh hưởng đến không gian sinh tồn của mình cho nên đã cùng nhau tổ hợp thành liên quân thảo phạt bọn chúng trải qua một trận ác chiến dài hơn trăm năm liên quân trả một cái giá thảm trọng cuối cùng cũng đã thành công chém chết Thực Huyết Tằm Mẫu khiến cho đám Thực Huyết Tằm không có khả năng sinh sản nữa dần dần bị lịch sử trường hà nhấn chìm.

Thất Tuyệt Nữ thật sự không thể hiểu được là tại sao trong tay Mộng Khả Nhi lại có được loại hung trùng này hơn nữa còn có thể đem chúng bồi dưỡng

đến giai đoạn trưởng thành!

- Giết!

Mà Mộng Khả Nhi cũng sẽ không cho Thất Tuyệt Nữ thời gian đi suy tư những việc đó lúc này chỉ thấy nàng ta quát lớn một tiếng vung Tuyệt Thần Kiếm lên chém ra đạo đạo hắc sắc kiếm khí cùng lúc chém tới.

- Vút!

Hiện tại Thất Tuyệt Nữ vừa mới chết đi sống lại hai lần cho dù là sử dụng Thất Mệnh Thuật cũng khó tránh khỏi tổn thương nguyên khí làm sao có thể dám chống đỡ Tuyệt Thần Kiếm Khí chỉ có thể không ngừng lùi lại phía sau.

Bất quá Tuyệt Thần Kiếm Khí vẫn đuổi sát không tha căn bản không cho nàng ta cơ hội nghỉ ngơi nào.

Tình cảnh này thật sự rất giống với vừa rồi chỉ là đổi lại vai diễn người bị truy sát là Thất Tuyệt Nữ.

- Trở lại!

Sau một lát Thất Tuyệt Nữ bị ép tới mức chỉ có thể bất đắc dĩ đưa tay triệu hồi Thiên Quỷ đang ở phía xa công kích Linh Vực của Mộng Khả Nhi trở lại bảo hộ cho bản thân.

Sau đó nàng vẫn không yên tâm lại vung tay bấm quyết một cái.

- Vút!

Trong chớp mắt chỉ thấy ba cái bóng trắng từ bên trong cơ thể của Thất Tuyệt Nữ bay vút ra đó đúng là ba cái Đạo Ảnh còn lại của trong cơ thể của Thất Tuyệt Nữ bọn chúng ngoài việc có thể dùng để chết thể cho nàng ra còn có sức chiến đấu không thấp trong lúc nguy cấp còn có thể giúp nàng đối

địch tuy nhiên cách làm này rất nguy hiểm bởi vì chỉ cần Đạo Ảnh bị phá thì coi như nàng đã mất đi một cái mạng một cách vô ích.

Sở dĩ Thất Tuyệt Nữ dám đưa ra quyết định mạo hiểm như vậy là bởi vì nàng ta tin rằng Mộng Khả Nhi cho dù có lợi hại đến đâu cũng không thể trong một lúc giải quyết được bốn cường giả có thực lực Thiên Cấp chỉ cần qua thêm một thời gian nữa nàng sẽ hoàn toàn khôi phục nguyên khí đến lúc đó nhất định sẽ có thể lật ngược tình được tình thế giải quyết đối thủ.

Nhưng mà lần này Thất Tuyệt Nữ đúng là đã quá xem thường Mộng Khả Nhi nếu như nàng ta đã muốn tốc chiến tốc thắng thì sao có thể không đoán được nước cờ này của nàng chứ?

- Ra!

Lúc này chỉ thấy Mộng Khả Nhi vung tay lên Linh Vực vô tận quanh người nàng ta bỗng nhiên xoay chuyển từng trận mùi hương nồng nặc từ phía dưới dâng lên. Mùi hương này cực kỳ nồng lại như ẩn chứa một loại độc chất kỳ dị nào đó có sức lan tỏa rất nhanh, chỉ trong một một thời gian ngắn người đã bao trùm bốn phía.

Không biết có phải vì số lượng quá nhiều hay không mùi hương vốn vô hình vậy mà lại có được hình thể của mình chúng hóa thành những thiếu nữ toàn thân trần trụi vẻ mặt tràn đầy vũ mị bay về phía Thất Tuyệt Nữ.

- Đây là... Hoa Tiên Chi Độc? Không ngờ người lại dám luyện chế loại độc vật tà ác này không lẽ không sợ tổn hại âm đức hay sao?

Thất Tuyệt Nữ thấy vậy sắc mặt đại biến kêu lên một tiếng.

Lời này vừa nói ra lập tức khiến cho tất cả những người đang đứng xem ở phía dưới khiếp sợ hít sâu một hơi khí lạnh nguyên nhân là vì bọn họ đều biết Hoa Tiên Chi Độc mà Thất Tuyệt Nữ nói đến là cái gì.

Rất nhiều năm trước nó là một loại chất độc phi thường nổi danh ở Thiên Giới cách chế tạo là chọn lấy các thiếu nữ còn đồng trinh dùng các loại dược vật được bào chế từ tinh hoa của bách hoa cho bọn họ ăn đem bọn họ luyện chế thành Dược Nhân sau đó đem tất cả chôn sống ở một nơi dùng một loại phương pháp đặc biệt chăm sóc, như vậy trải qua một thời gian ở trên năm mộ tập thể đó sẽ xuất hiện một nhánh hoa phi thường sắc sỡ!

Nhánh hoa đó không chỉ có hàm chứa lượng chất độc phi thường đáng sợ mà nó còn có thể biến hình dáng bên ngoài thành các thiếu nữ thiên kiều bá mị quyến rũ vô cùng được gọi là Hoa Tiên mà chất độc của nó cũng được xưng là Hoa Tiên Chi Độc, đã từng có một thời gian nó là vật thịnh hành ở Thiên Giới nhưng mà sau này vì quá thương thiên hại lý mà nó đã dần dần được liệt vào những Đạo Thuật bị cấm không cần biết là ai chỉ cần bị phát hiện đang luyện nó thì đều bị truy sát hết!

]

Không ai ngờ được Mộng Khả Nhi lại có gan dám luyện loại Tà Độc này nhất thời tất cả đều biến sắc.

Chỉ có Đông Phương Trường Minh, Thần Tổ là sắc mặt vẫn như thường tiếp tục nhìn lên trời bởi vì hai người đều biết Mộng Khả Nhi cũng giống như mình đều là tuyệt thế hung nhân. Mà đã là hung nhân thì một khi đã quyết định sẽ làm đến cùng cho dù thủ đoạn của bọn họ trong mắt người khác có giống như Ma Đạo đi chăng nữa bọn họ cũng không quan tâm!

Nói nhảm hơi nhiều rồi bây giờ trở về vấn đề chính thôi!

- Tồn âm đức? Thất Tuyệt Nữ người đừng làm ta buồn cười. Chúng ta đều đồng nguyên mà ra nếu như người đã nuôi Thiên Quỷ mà không sợ phản phệ thì ta việc gì phải sợ tồn âm đức lúc chế tạo Hoa Tiên chứ?

Chỉ nghe Mộng Khả Nhi mỉm cười nhìn Thất Tuyệt Nữ nói.

Trong lúc nàng đang nói đám nữ tử kiều mị do Hoa Tiên biến thành đã bay đến trước ba Đạo Ảnh và Thiên Quỷ của Thất Tuyệt Nữ.

Đối diện với vẻ ngoài của bọn họ cho dù ba cái Đạo Ảnh thân cũng là " nữ tử " hay là Thiên Quỷ là quỷ vật hữu hình vô thật đều chịu không được kích động mà bước tới ôm chặt lấy bọn họ đây chính là điểm đặc biệt nhất của Hoa Tiên có thể làm cho người ta cam tâm tình nguyện vì nó mà chết.

Chuyện tiếp theo không cần nói cũng đã biết bốn người tiếp xúc rất nhanh thân thể đã bị chất độc bá đạo trên người Hoa Tiên ăn mòn ba cái Đạo Ảnh lập tức biến mất còn Thiên Quỷ bị đánh trở về là một viên Thiên Quỷ Châu.

- Giết!

Sau khi dẹp bỏ tất cả trở ngại Mộng Khả Nhi tay cầm Tuyệt Thần Kiếm dừng mãnh tiến tới trực tiếp chém rơi một tay của Thất Tuyệt Nữ.

- A!

Thất Tuyệt Nữ lập tức ôm lấy vết thương đau đớn gào thét một kiếm do Mộng Khả Nhi chém ra không chỉ hủy diệt một cánh tay của nàng mà Tuyệt Thần Kiếm Khí ẩn chứa trong đó đang giống như một đám dã thú hung mãnh thôn phệ linh hồn nàng càng bất tận hơn là Hoa Tiên Chi Độc ở bốn phía cũng thừa hư mà tràn vào. Khiến cho trong lúc nhất thời Thất Tuyệt Nữ lâm vào tình trạng đau đớn vô cùng!

- Thất Hồn ngày hôm nay ta có chết cũng phải lôi các người theo!

Sau một lát Thất Tuyệt Nữ giống như bị đau đớn làm cho điên cuồng gào lên một tiếng sau đó vung cánh tay còn lại chụp về phía Mộng Khả Nhi bộ dáng giống như là muốn liều mạng vậy.

Mộng Khả Nhi thấy vậy hít sâu một hơi không dám có chút chậm trễ nào lập tức dùng hết toàn lực lui về bên trong Linh Vực tự bảo vệ bản thân mình.

Nhưng chuyện tiếp theo lại làm cho Mộng Khả Nhi ngây người ra toàn thân Thất Tuyệt Nữ vốn đang lao như tên bắn về phía nàng ta đột nhiên lại dừng lại giữa không trung tiếp đó theo đó lại hóa thành một đám huyết vụ bay ngược trở lại vị trí của Thất Tuyệt Cung.

- Ha ha ha... Thất Hồn không ngờ người lại nhát gan như vậy vừa bị ta dọa một cái đã sợ như vậy rồi!!

Từ bên trong đó huyết vụ vang lên tiếng cười đắc ý của Thất Tuyệt Nữ thì ra từ đầu nàng đã hoàn toàn không có ý định liều mạng với Mộng Khả Nhi mà chỉ muốn mượn cơ hội trở vào cung điện của mình nàng đã tính toán kỹ sau khi trở lại Thất Tuyệt Cung sẽ lập tức khởi động cấm chế không tiếc tất cả trốn đi thật xa đợi sau này hoàn toàn khôi phục thực lực mới quay lại tìm đám người Thất Hồn Thiên Nữ.

- Vút vút vút...

Nhưng mà đúng lúc này dị biến lại đột nhiên xảy ra trước mặt đám huyết vụ do Thất Tuyệt Nữ hóa thành bỗng nhiên lại xuất hiện một đám ngân quang màu bạc nhìn kỹ lại thì chúng lại chính là đám Thực Huyết Tầm lúc trước Mộng Khả Nhi đã thả ra.

Thất Tuyệt Nữ bị sự xuất hiện đột ngột của đám Thực Huyết Tầm này làm cho trở tay không kịp trong chớp mắt đã bị đánh trở lại trước mặt Mộng Khả Nhi.

Hóa ra lúc trước khi tự bạo ở trong người Thất Tuyệt Nữ chúng vẫn chưa chết đi mà phụng lệnh chủ nhân tiềm phục trong không gian tìm cơ hội đột kích Thất Tuyệt Nữ không ngờ lại lập được kỳ công.

- Hút!

Mộng Khả Nhi thấy vậy không chút khách khí mở miệng phát ra lực hút đem Thất Tuyệt Nữ hoàn toàn nuốt vào trong bụng.

- Âm!

Tiếp theo chỉ thấy một thân khí thể trong người nàng âm âm bạo tăng rất nhanh đã vượt qua cảnh giới Thiên Cấp trùng kích thẳng vào cảnh giới cảnh giới Nghịch Thiên ngay cả Thần Tổ và Đông Phương Trường Minh cũng bị dao động năng lượng phát ra từ người Thất Hồn Thiên Nữ làm cho sắc mặt đại biến đủ biết lực lượng trong người nàng lớn đến thế nào. Nhưng qua một lúc lâu không hiểu tại sao vẫn không cách nào đánh tan được bình cảnh giống như có một thứ gì đó đang cầm chân bọn họ lại vậy.

- Âm!

Vào lần trùng kích cuối cùng Thất Hồn Thiên Nữ càng là bị lực lượng phản chấn phân giải ra lần nữa hóa thành bảy người Nạp Lan Nhược Thủy rơi xuống mặt đất.

- Sư phụ tại sao lại như vậy? Con rõ ràng cảm nhận được lực lượng của chúng ta đã đạt đến cảnh giới Nghịch Thiên tại sao lại không thể đột phá bình cảnh chứ?

Vừa ổn định lại thân hình Đạm Đài Tuyền đã nhìn Mộng Khả Nhi hỏi.

- Việc này sao? Có thể là do chúng ta vẫn chưa đạt đến cảnh giới hoàn mỹ nhất năm xưa Thất Tuyệt Thiên Nữ khi phân chia nguyên thần của mình ra làm thất đại chủ hồn và một đạo linh phách, hiện nay chúng ta tuy có sáu đại chủ hồn và một đạo linh phách cùng hợp thể tạo thành Thất Hồn Thiên Nữ nhưng vẫn thiếu đi một đạo chủ hồn cuối cùng thứ bảy cho nên không cách nào đột phá được Nghịch Thiên Cấp chỉ khi tìm được nó chúng ta mới có thể

tiến thêm một bước nữa!!

Mộng Khả Nhi suy nghĩ một chút rồi trả lời.

- Đạo chủ hồn thứ bảy? Chúng ta phải đi đâu tìm nó đây?

Đạm Đài Tuyền nhú mày hỏi.

- Ta có thể cảm nhận được nó đang ở bên trong Đệ Tam Giới!

Mộng Khả Nhi trầm giọng nói sau khi nuốt Thất Tuyệt Nữ không chỉ tu vi của nàng tăng mạnh mà lực cảm ứng cũng trở nên mạnh hơn rất nhiều khiến cho nàng có thể cảm nhận được những điều mà năm hồn một phách khác không cảm nhận được.

- Đệ Tam Giới? Tại sao đệ thất chủ hồn lại ở một nơi như vậy?

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy hỏi.

- Ta cũng không biết! Nhưng mà sau khi hoàn thành xong chuyện ở đây ta và Tuyền nhi sẽ đi vào Đệ Tam Giới một chuyến tìm nàng trở về sẵn tiện cũng cầm về vật của bọn ta ở đó luôn!

Mộng Khả Nhi nhàn nhạt nói.

- Vật của các người? Mộng Khả Nhi người và Đạm Đài Tuyền thì có vật gì đặt ở Đệ Tam Giới vậy?

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy nghi hoặc hỏi.

- Được rồi bây giờ chúng ta nên tính xem phải phân chia ba món bảo vật này như thế nào đi!

Đáng tiếc là Mộng Khả Nhi lại không có ý trả lời nàng ta mà trực tiếp

chuyển sang chủ đề khác.

Ba món bảo vật mà nàng ta nhắc đến chính là ba thứ mà Thất Tuyệt Nữ đế lại Tuyệt Thần Kiếm, Thiên Quỷ Châu cùng với cả tòa Thất Tuyệt Cung.

Giá trị của hai thứ Tuyệt Thần Kiếm và Thiên Quỷ Châu không cần nói tất cả mọi người cũng đã biết đó đều là những thứ có thể khiến cho Thiên Cấp cường giả tranh giành nhau tới vỡ đầu chảy máu nhưng cả tòa Thất Tuyệt Cung đồng dạng cũng không phải là phạm phẩm không nói tới công dụng xuyên giới nghịch thiên chỉ nói tới vô số cấm chế trận pháp bao bọc quanh nó cũng đã đủ làm cho người ta đỏ mắt rồi có được nó không khác gì có được pháo đài di động tuyệt đối an toàn cả!

Thật ra phải phân chia ba thứ này làm sao cho công bằng thật sự là vấn đề làm cho người ta phải nhức đầu a!!

- Mộng Khả Nhi trong trận chiến này người là người lập được nhiều công lao nhất không bằng người đứng ra làm người phân bảo đi!!

Sau một lát suy nghĩ đột nhiên Nạp Lan Nhược Thủy lại nhìn Mộng Khả Nhi nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 221: Ba Nghìn Thiên Đạo!

- Tốt!

Mộng Khả Nhi cũng không từ chối trực tiếp gật đầu một cái.

- Như vậy theo ta tính toán Thiên Quỷ Châu nên giao cho hai tỷ muội Sở Nguyệt, Sở Ngọc và Long Vũ cùng nhau tế luyện dù sao thì trong bảy người chúng ta ba người bọn họ là có thực lực yếu nhất có vật này hộ thân ta sẽ an tâm hơn, Thất Tuyệt Cung thì giao cho ta và Tuyền Nhi sắp tới chúng ta phải đi Đệ Tam Giới có nó sẽ giảm được rất nhiều phiền phức còn Tuyệt Thần Kiếm là phần của hai tỷ muội các người thế nào?

Tiếp theo nàng trầm giọng nói.

- Mộng Khả Nhi chuyện Thiên Quỷ Châu ta không có ý kiến nhưng tại sao người lại người lại đem Tuyệt Thần Kiếm tặng cho chúng ta?

Nạp Lan Nhược Yên nghe được lời này lộ ra vẻ không hiểu hỏi theo suy nghĩ của nàng xét về uy lực Tuyệt Thần Kiếm rõ ràng áp đảo Thất Tuyệt Cung tại sao Mộng Khả Nhi không chọn mà lại đem tặng cho hai tỷ muội nàng?

Việc này thật sự làm cho người ta cảm thấy khó hiểu a!!

- Nhược Yên người đừng suy nghĩ nhiều sợ dĩ ta tặng Tuyệt Thần Kiếm cho tỷ muội các người không có ý gì khác chỉ là bởi vì thứ mà ta và Tuyền Nhi muốn lấy trong Đệ Tam Giới vừa đúng lúc lại có thuộc tính tương khắc

với Tuyệt Thần Kiếm cho nên bọn ta không thể vì nhỏ bỏ lớn mà thôi!

Mộng Khả Nhi khẽ cười một tiếng bình thản nói.

Không thể vì nhỏ mà bỏ lớn?

Chẳng lẽ thứ mà Mộng Khả Nhi và Đạm Đài Tuyên muốn lấy được bên trong Đệ Tam Giới có uy lực còn lớn hơn Tuyệt Thần Kiếm hay sao?

Trong lòng Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên nghi hoặc thầm nghĩ.

- Được rồi! Nếu như người đã nói như vậy bọn ta còn từ chối thì đúng là quá bất kính rồi!

Nhưng mà hai người đều là người thông minh biết rõ chuyện gì mình nên hỏi còn chuyện gì là không cho nên trực tiếp nhìn Mộng Khả Nhi nói.

- Ừm!

Mộng Khả Nhi gật đầu một cái rồi điếm ra một chỉ Tuyệt Thần Kiếm đưa tới trước mặt hai tỷ muội Nạp Lan.

Sau đó nàng lại đem Thiên Quỷ Châu đưa cho ba người Long Vũ, Sở Nguyệt và Sở Ngọc.

- À phải rồi! Thiếu chút nữa quên mất Diêm La thứ này ta trả cho người!

Đúng lúc này trong mắt Mộng Khả Nhi đột nhiên lóe lên một tia sáng nàng ta giống như nhớ ra điều gì hướng về phía Diêm La vung tay lên một cái.

Trong tay áo nàng ta lập tức có một viên Huyết Châu đỏ như máu bay ra bên trong đó là một đạo huyết ảnh đang không ngừng gào thét nhìn kỹ lại thì

ra đó chính là Huyết Sát trước đó đã bị Thất Tuyệt Nữ thu vào. Trong suốt trận chiến vừa rồi hắn vẫn ẩn thân trong người nàng ta cho đến khi Thất Tuyệt Nữ bại vong thì hắn bị Mộng Khả Nhi bắt giữ hiện tại lại được nàng ta đem trả lại cho Diêm La.

- Ừc!

Diêm La trông thấy huyết châu bay về phía mình thì trong mắt lóe lên một tia sáng không chút do dự mở miệng nuốt lấy.

- Đa tạ rồi!

Sau khi làm xong trên mặt hắn hiện lên vẻ thỏa mãn nhìn Mộng Khả Nhi nói.

- Không cần khách sáo! Nếu không phải người đem hai tỷ muội Sở Nguyệt, Sở Ngọc đến đây thì bọn ta cũng chưa chắc thắng được Thất Tuyệt Nữ!

Mộng Khả Nhi nhàn nhạt mỉm cười.

Tiếp theo đoàn người lại lần nữa lên đường lần này dọc đường bọn họ vô cùng bình an thuận lợi không còn gặp phải bất cứ trở ngại nào chỉ mất một khoảng thời gian khoảng hơn nửa ngày bọn họ đã đi xuyên qua Huyết Hải tiến vào một vùng đất tràn đầy lực lượng Thời - Không kỳ dị đúng là mục tiêu cuối cùng của bọn họ Thời Không Bảo Tàng!!

- Ha ha ha.... Nơi này chính là Thời Không Bảo Tàng sao? Tốt! Rất tốt! Cuối cùng chúng ta cũng đến được nơi này rồi!!

Thần Tổ đảo mắt nhìn xung quanh một vòng rồi hưng phấn nói.

- Ầm!

Nhưng mà lúc ông ta đang muốn tiến lên phía trước thì đột nhiên không gian lại phát sinh một trận vụn vẹo một người đàn ông thân khoác hắc bào từ bên trong đó bước ra.

- Ma Sư tại sao người lại xuất hiện ở đây?

Tuy không thể nhìn thấy được dung mạo của nhưng mà thông qua khí thế trên người hắc bào nhân Thần Tổ cũng có thể đoán được lai lịch của đối phương lập tức lên tiếng trầm giọng hỏi.

- Thời Không Bảo Tàng này các người không thể vào!

Ma Sư trầm giọng nói.

- Tiểu tử người nói cái gì? Người có biết bọn ta phải tốn bao nhiêu công sức mới đến được đây hay không? Tại sao bọn ta không được vào chứ??

Thần Tổ nghe vậy tức giận quát lên một tiếng lập tức muốn động thủ với Ma Sư.

Bất quá Đông Phương Trường Minh giống như là lại có suy nghĩ khác cho nên đưa tay ngăn cản ông ta lại.

- Tiểu Tà người làm gì vậy? Sao lại ngăn cản ta dạy dỗ tên tiểu tử này? Chẳng lẽ người lại sợ đại ca Ma Chủ của hắc bào vì chuyện này mà tìm chúng ta tính sổ hay sao? Nếu là như vậy ta sẽ gánh hết một mình tuyệt đối không liên lụy đến người!

Thần Tổ nhìn Đông Phương Trường Minh nhú mày hỏi.

- Thần Lão Ma người không cần dùng kế khích ta sợ dĩ ta ngăn cản người chỉ là vì ta có một số chuyện muốn hỏi Ma Sư cho rõ đợi khi ta hỏi xong nếu người vẫn muốn động thủ ta tuyệt đối không ngăn cản!

Đối diện với câu hỏi của Thần Tổ sắc mặt Đông Phương Trường Minh không có một chút biến hóa nào nhàn nhạt trả lời.

- Được! Như vậy có chuyện gì Tiểu Tà người nhanh lên ta không bảo đảm ta có thể nhẫn nhịn được quá lâu đâu!!

Thần Tổ nghe vậy nhú nhú mày rồi nói.

- Ta biết! Ma Sư chữ " các người " mà người vừa mới nói rốt cuộc là muốn chỉ ai? Là tất cả những người ở đây hay là chỉ có ta và Thần Lão Ma?

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái rồi nhìn Ma Sư hỏi.

- Chỉ có người và Thần Lão Ma!

Ma Sư trả lời.

Nghe được câu trả lời như vậy sắc mặt đang căng thẳng như muốn giết người của Thần Tổ thoáng hòa hoãn lại.

- Không cho bọn ta vào trong là ý của ca ca người?

Đông Phương Trường Minh lại hỏi.

- Đúng vậy!

Ma Sư lại gật đầu.

- Như vậy Ma Chủ có nói ngoài ta và Thần Lão Ma ai là người được vào bên trong Thời Không Bảo Tàng hay không?

Đông Phương Trường Minh im lặng một chút rồi hỏi.

- Hẳn!

Ma Sư hơi do dự một chút rồi đưa tay điểm về phía trước.

Tất cả mọi người đồng thời quay đầu nhìn lại người mà ngón tay Ma Sư chỉ vào lại chính là... Thần Nam!!

- Ma Sư tiền bối tại sao Ma Chủ lại muốn ta tiến vào Thời Không Bảo Tàng?

Thần Nam thấy vậy kinh ngạc nhìn Ma Sư hỏi.

- Đại ca không nói rõ huynh ấy chỉ nói là khi người tiến vào bên trong đó thì sẽ tự động hiểu ra!

Ma Sư nhàn nhạt trả lời.

- Lão Tổ tông Đông Phương huynh bây giờ chúng ta phải tính sao?

Nghe được những lời đó Thần Nam nhất thời không biết phải tính sao chỉ có thể nhìn Thần Tổ và Đông Phương Trường Minh.

- Chuyện này sao? Thần Nam nếu Ma Chủ đã muốn cho người tiến vào bên trong thì người cứ vào đi ta tin hẳn sẽ không làm hại người!

Đông Phương Trường Minh và Thần Tổ liếc nhìn nhau một cái rồi đồng thời nói.

- Được! Như vậy ta đi đây!

Thần Nam nghe vậy gật mạnh đầu một cái sau đó bước về phía trước một cái.

- Ầm!

Một bước này vừa bước ra toàn thân Thần Nam lập tức bị một loại lực

lượng kỳ dị nuốt chừng chỉ trong chớp mắt đã biến mất không chút tăm hơi.

- Được rồi! Bây giờ ta đã hoàn thành việc đại ca giao phó không làm phiền nữa cáo từ rồi!

Ma Sư thấy vậy trên mặt hiện ra vẻ hài lòng nhìn đám người Đông Phương Trường Minh nói một tiếng sau đó thân thể hóa thành một đạo hắc phong cuốn đi.

- Tiểu Tà bây giờ chúng ta phải làm gì phải làm gì là chờ đợi ở đây chờ đợi Thần Nam bước ra hay là ra bên ngoài trước?

Sau khi Ma Sư rời đi chỉ thấy Thần Tổ nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Ra bên ngoài đi ta đang cần người và Thất Hồn Thiên Nữ hộ pháp cho ta!!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một lúc rồi nói.

- Hộ pháp? Người muốn làm gì sao?

Thần Tổ nghe vậy kinh ngạc nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

Bảy người Nạp Lan Nhược Thủy cũng đưa ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Đông Phương Trường Minh chờ đợi hắn trả lời.

- Không giấu gì các người ta muốn nhân cơ hội ý chí bên trong Tiểu Lục Đạo đang suy yếu mà luyện hóa nó chỉ cần thành công thì ta sẽ có thể khôi phục đến cảnh giới Nghịch Thiên!

Đông Phương Trường Minh đảo mắt nhìn qua bọn họ một lần rồi trịnh trọng nói.

- Tê!

Những người đang có mặt ở đây bất luận là ai nghe được lời nói này của hãn cũng đều hít sâu một hơi khí lạnh bọn họ không ngờ Đông Phương Trường Minh lại có suy nghĩ điên cuồng như vậy lại muốn luyện hóa cả Tiểu Lục Đạo tuy rằng nơi này là do Đông Phương Trường Minh hãn luyện chế ra nhưng trải qua nhiều năm nó đã có được ý chí của riêng mình.

Ý chí đó hùng mạnh như thế nào bọn họ ở đây đều đã được chứng kiến cho dù là cường giả như Thụy Tư Mạn, Huyết Sát, Thất Tuyệt Nữ cũng bị nó hoặc là giam cầm hoặc là khống chế không thể phản kháng một chút nào vậy hiện nay Đông Phương Trường Minh lại muốn luyện hóa nó không phải là đang muốn tìm chết hay sao?

- Trường Minh chuyện này quá mức nguy hiểm hay là thôi đi! Với tư chất của huynh nếu như muốn khôi phục lại cảnh giới Nghịch Thiên thì chỉ cần chuyên tâm khổ tu muội tin rằng huynh sẽ rất nhanh có thể đạt được thôi mà!!

Nạp Lan Nhược Thủy hiển nhiên cũng có suy nghĩ như vậy cho nên mở miệng khuyên nhủ.

- Nhược Thủy muội yên tâm đi chuyện này không phải huynh tùy tiện quyết định thật ra trước khi tới đây huynh đã sớm chuẩn bị xong mọi sự lần này ta nắm đến bảy phần thành công!!

Đông Phương Trường Minh mỉm cười nhìn Nạp Lan Nhược Thủy nói.

- Tiểu Tà người có chuẩn bị cái gì mà nắm chắc đến bảy phần thành công luyện hóa ý chí của Tiểu Lục Đạo? Phải biết rằng tuy rằng hiện nay nó bị mấy trận chiến vừa rồi của chúng ta làm cho suy yếu ba bốn thành nhưng vẫn có thực lực của một Nghịch Thiên sơ kỳ cường giả a!!

Thần Tổ nghe vậy nghi hoặc hỏi.

- Là nó!

Đông Phương Trường Minh đưa tay điểm nhẹ lên mi tâm của để lộ con mắt thứ ba của mình cho Thần Tổ thấy.

- Vật này là.... Không lẽ năm đó các người đã thành công?

Vừa nhìn thấy vật đó sắc mặt của Thần Tổ đột nhiên đại biến kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Đúng là đã thành công có điều chỉ là một nửa ta vốn muốn đợi sau khi mình khôi phục đến cảnh giới Nghịch Thiên mới vận dụng nó nhưng mà thời thế hiện giờ không cho phép bọn người Sở Tương Ngọc ở Đệ Ngũ Giới sắp đánh tới người bạn ở Phương Tây đó của chúng ta cũng đột nhiên nhảy ra mục đích còn chưa rõ ràng nếu ta không nhanh chóng khôi phục cảnh giới Nghịch Thiên thì sợ rằng sẽ rất khó chống đỡ mọi việc!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Nếu người đã nói như vậy ta còn có thể nói gì nữa? Người muốn làm sao thì cứ làm đi!!

Thần Tổ nghe vậy suy tư một chút rồi nói.

- Bọn ta cũng vậy!

Ông ta đã đồng ý thì bảy người Nạp Lan Nhược Thủy đương nhiên không có lý do tiếp tục phản đối đồng thời kêu lên một tiếng.

- Tốt!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy gật đầu một cái sau đó phóng người

trở lại trong Minh Thổ - Huyết Hải của Tiểu Lục Đạo.

- Âm!

Sáu tinh điểm màu đen trong con mắt thứ ba trên trán hắt âm âm chuyển động phóng ra một tia sáng hoàng kim chiếu rọi khắp nơi.

- Âm âm âm...

Dưới ánh sáng đó Tiểu Lục Đạo âm âm chấn động từng lớp huyết vụ từ khắp nơi dâng lên ở bên trong đó có thể lơ mờ thấy được có những cột sáng nhiều màu lóe lên.

Một cột, hai cột, ba cột, năm cột.....

Mọi người âm thầm đếm kết quả là tổng cộng có tới ba ngàn cột phân bố khắp nơi bao trùm cả không gian Tiểu Lục Đạo chỉ trừ Thời Không Bảo Tàng ra!

- Thần Tổ những cột sáng này là?

Nạp Lan Nhược Thủy đưa mắt nhìn Thần Tổ hỏi.

- Chúng là ba nghìn Thiên Đạo!

Thần Tổ trầm giọng nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 222: Mộng Hồi Viễn Cổ - Ta Là Ai? (1)

- Ba ngàn Thiên Đạo? Thiên Đạo không phải chỉ có một cái thôi sao tại sao lại có tới ba ngàn cái?

Nạp Lan Nhược Thủy nghi hoặc.

- Người không hiểu trước thời đại Viễn Cổ thiên địa này không có gì cả chính là ba ngàn thiên đạo xuất hiện mới tạo thành vạn vật thế gian ngay cả Thiên Đạo hiện nay mà các người vừa nói cũng chính là kết quả do ba ngàn thiên đạo hợp lại mà thành!

Thần Tổ trầm giọng nói.

- Sở dĩ Nghịch Thiên cấp cường giả được gọi là Nghịch Thiên là bởi vì bọn họ có thể lãnh ngộ những đường Thiên Đạo hư vô đem bọn chúng phục chế vào Nội Thiên Địa của mình tạo thành Thế Giới Hoàn Mỹ giống như Tiểu Lục Đạo đây là Tiểu Thế Giới do mấy Nghịch Thiên cấp cường giả Tiểu Tà, Nhân Vương, Đại Ma Thiên Vương, Minh Hà, Chiến Đế, Huyền Hoàng, U Minh cùng nhau tạo thành. Ở đây ẩn chứa ba ngàn Thiên Đạo phục chế thể mà bọn họ đã lãnh ngộ được!!

Hơi dừng một chút ông ta lại tiếp tục tuyên rằng Thần Tổ không trực tiếp tham gia vào việc chế tạo Tiểu Lục Đạo nhưng thân là một Nghịch Thiên cường giả ông ta đương nhiên có thể cảm nhận được những điều mà những người khác không thể thấy được.

- Thì ra là vậy!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy gật đầu nói.

Trong lúc hai người đang nói chuyện ba nghìn Thiên Đạo bên trong Tiểu Lục Đạo đã phóng thẳng lên trời tạo thành một hình cầu lớn xông về phía Đông Phương Trường Minh.

Trong chớp mắt thân thể của Đông Phương Trường Minh đã bị quả cầu lớn bao phủ.

Tất cả mọi người chăm chú ngẩng đầu quan sát.

- Âm!

Lúc này chỉ thấy quả cầu đột nhiên phát sinh kịch biến một nửa duy trì màu đỏ âm trầm, một nửa lại biến thành màu hoàng kim hai bên không ngừng xoay tròn hình thành một cái Thái Cực Âm Dương Đồ liên tục va chạm ở bên trong đó Đông Phương Trường Minh và ý chí của Tiểu Lục Đạo đang quyết đấu với nhau.

Từng luồng khí thể cường đại từ trong đó bắn ra bên ngoài khiến không gian xung quanh không thể nào chịu nổi áp lực mà ầm ầm nổ tung, một loại cảm giác nặng nề lan tỏa khiến cho một nửa số người đang có mặt ở đây bị ép quỳ xuống trên mặt đất không thể đứng lên được.

- Thần Tổ bây giờ chúng ta phải làm sao?

Nạp Lan Nhược Thủy thấy vậy nhìn Thần Tổ hỏi.

- Hiện tại bảy người các người chỉ cần mau hợp thể trở lại thành Thất Hồn Thiên Nữ sau đó cùng với ta chia ra trấn áp Minh Thổ và Huyết Hải không để biến động ở nơi đây gây ảnh hưởng đến bên ngoài là được những việc còn lại cứ giao cho Tiểu Tà là được!

Thần Tổ nhíu nhíu mày suy tư rồi nói.

- Ủm!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy gật đầu một cái sau đó cùng với Nạp Lan Nhược Yên, Long Vũ, Đạm Đài Tuyền, Mộng Khả Nhi, Sở Nguyệt, Sở Ngọc lần nữa hợp thành Thất Hồn Thiên Nữ.

Tiếp theo đó Thần Tổ cùng với nàng nhanh chóng xuất phát chia ra trấn áp Minh Thổ cùng với Huyết Hải.

...

Cùng lúc này bên trong Thần Nam đã bị lực lượng Thời - Không kỳ dị đưa đến một gian đại điện.

Thần Nam đảo mắt quan sát xung quanh một vòng thì chỉ thấy ở trung tâm đại điện có một lão nhân tóc vàng ăn mặc theo cổ quý tộc Phương Tây đang đứng nhìn mình.

Khi Thần Nam đang quan sát lão giả thì ông ta cũng đang quan sát ngược lại hắn.

- Người là ai?

Thần Nam bị người khác nhìn chăm chăm như vậy trong lòng phi thường không thoải mái lập tức cất tiếng hỏi.

- Lão phu tên Y Văn Tư Hòa Lão Phu đương nhiên người cũng có thể gọi ta là Thời Không Đại Thần!

Lão nhân nhìn Thần Nam mỉm cười nói.

- Thời Không Đại Thần? Ông... ông là... Thời Không Đại Thần đừng có

nói dối ta Thời Không Đại Thần không phải đã vì bảo hộ Thái Cổ Chư Thần tiến vào Thời Không Thông Đạo mà oanh liệt chiến tử rồi hay sao? Tại sao có thể ở nơi này?

Thần Nam nghe vậy kinh ngạc hỏi.

- Hừ! Người chỉ biết một mà không biết hai năm xưa khi ta giúp Thái Cổ Chư Thần tiến vào Thời Gian Thông Đạo tuy đúng là nguyên khí hao tổn rất nhiều nhưng vẫn chưa đến mức mất mạng sở dĩ giả chết là muốn trở về Thời Không Bảo Tàng này tu dưỡng vết thương!

Thời Không Đại Thần nghe thấy lời nói của Thần Nam thì lộ vẻ khinh thường nói.

- Ai! Nhưng mà thật sự không ngờ khi ta trở về đây thì lại bị hai tên đệ tử của ta cũng chính là cái mà các người gọi là Thời Gian Tổ Thần và Không Gian Tổ Thần tập kích cướp mất Thời Gian Chi Tâm và Không Gian Chi Tâm làm cho ta từ chết giả trở thành chết thật!

Bất quá khi nói được một nửa sự khinh thường trong giọng nói của ông ta lại bất ngờ chuyển thành một tiếng thở dài.

Thần Nam nghe được những lời đó nhất thời không biết phải nói gì trước cảnh ngộ của vị Đại Thần chỉ có thể im lặng mà đứng.

- Được rồi! Ta đã nói xong chuyện của ta bây giờ đến lượt người. Tiểu tử người là ai? Tại sao lại đến đây?

Sau một lát đột nhiên Thời Không Đại Thần lại nhìn Thần Nam hỏi.

- Bẩm Đại Thần vẫn bối tên Thần Nam là đệ tử của Thiên Giới Thần Gia ngày hôm vẫn bối đến đây là vì... là vì...

Thần Nam lập tức trả lời nhưng mà chỉ được một nửa hần lại lấp bắp.

- Người không cần phải nói, lần này người đến đây là bởi vì muốn lấy Thời - Không Bốn Nguyên còn sót lại của ta đúng không? Vật đó ta có thể cho người!!

Thời Không Đại Thần thấy vậy lập tức đoán được Thần Nam muốn vật gì trên mặt lộ ra một nụ cười nói.

- Đại Thần lời này của ngài là thật hay sao? Ngài có thể tặng cho ta Thời Không Bốn Nguyên à?

Thần Nam kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Đương nhiên là thật, như ta đã nói lúc trước bản thể của ta vào rất nhiều năm trước đã bị hai tên phản đồ giết chết hiện nay ta mà người thấy chỉ là một đạo tàn hồn còn lưu lại rất nhanh sẽ biến mất nếu như để Thời Không Bốn Nguyên tan biến theo ta như vậy chi bằng để lại cho người càng cần chẳng phải sẽ có ích hơn hay sao? Huống chi người lại là hậu nhân của cố nhân nếu giao nó cho người thì ta cũng an tâm hơn!

Thời Không Đại Thần nhàn nhạt đáp.

- Như vậy vẫn bồi đa tạ Đại Thần!!

Thần Nam nghe vậy vui mừng kêu lên một tiếng sở dĩ hần kích động như vậy không chỉ bởi vì Thời Không Bốn Nguyên có thể dùng để sống lại Thần Gia Bát Hồn mà quan trọng hơn còn là vì nó có thể trợ giúp hần giải đáp thắc mắc lớn nhất trong lòng.

Thắc mắc lớn nhất trong lòng Thần Nam là gì? Đó là việc tại sao hần lại sao lại sống lại phía trong Thần Ma Lăng Viên sau hơn một vạn năm bị Đông Phương Trường Minh giết chết!

Ban đầu Thần Nam vẫn tưởng rằng đó chỉ là tình cờ nhưng theo thời gian qua đi tu vi không ngừng nâng cao kiến thức cũng ngày càng mở rộng hẳn lại cảm thấy việc này không đơn giản như là suy nghĩ của mình bên trong nhất định là có một hắc thủ âm thầm điều khiển tất cả.

Vì vậy Thần Nam bắt đầu ra sức điều tra khổ nỗi lại không biết phải bắt đầu từ đâu mới đúng, mà chuyển đi tới Thời Không Bảo Tàng này vừa đúng lúc lại mở ra cho hắn một cánh cửa mới theo suy nghĩ của Thần Nam chỉ cần sau khi lấy được Thời Không Bốn Nguyên chỉ cần lợi dụng sức mạnh của chúng trở ngược lại quá khứ một vạn năm trước một lần thì nhất định có thể hiểu rõ hết mọi chuyện!

- Thần Nam có chuyện một chuyện ta muốn căn dặn người trước sau khi kế thừa Thời Không Bốn Nguyên của ta người có thể dùng nó để quan sát tương lai nhưng mà tuyệt đối không thể tùy tiện xoay ngược thời gian quay về quá khứ!!

Nhưng mà tia hy vọng này trong lòng Thần Nam vừa mới lóe lên thì đã bị lời nói của Thời Không Đại Thần làm cho vụt tắt.

- Đại Thần ngài nói như vậy là có ý gì? Tại sao vẫn bởi sau khi kế thừa lực lượng của ngài có thể đi tới tương lai mà không thể đi ngược về quá khứ?

Thần Nam không hiểu hỏi.

- Bởi vì tương lai là một nơi tràn đầy biến số dùng lực lượng Thời Không của ta đi tới đó thì chuyện mà người nhìn thấy cũng chưa chắc sẽ thật sự xảy ra bởi vì tất cả là do bản thân người ở hiện tại quyết định nếu người thuận theo tự nhiên thì chuyện đó sẽ thật sự sẽ xảy ra, còn nếu như người quyết định thay đổi điều gì đó trong chuyện đó thì tương lai rất có thể vì vậy mà thay đổi theo. Quá khứ thì hoàn toàn ngược lại mọi chuyện ở đó đã thành định số được Thiên Đạo chấp thuận nếu như người lỡ gây ra chuyện gì đó

khiến cho quá khứ thay đổi ảnh hưởng đến hiện tại đó là việc Thiên Đạo tuyệt đối không cho phép nếu thật sự xảy ra nó sẽ dùng Thiên Phật hủy diệt người!!

Thời Không Đại Thần trịnh trọng nói.

- Theo lời ngài nói như vậy không còn cách nào khác quay về quá khứ hay sao?

Thần Nam trầm giọng hỏi.

- Nghe cách nói của người thì hình như người quả thật có ý muốn lợi dụng lực lượng Thời - Không của ta để quay về quá khứ một chuyến thì phải?

Thời Không Đại Thần nhú nhú mày lại.

- Đúng vậy!

Thần Nam cũng không che dấu trực tiếp gật đầu.

- Có thể cho ta biết là chuyện gì không?

Thời Không Đại Thần hỏi.

- Xin Đại Thần thứ lỗi chuyện này là chuyện riêng của văn bối không thể để cho người khác biết được!

Thần Nam trầm giọng nói việc từ trong phần mộ phục sinh là bí mật lớn nhất của Thần Nam xưa nay hẳn chưa từng nói với ai cả cho dù là đám người Long Bảo Bảo, Tử Kim Thần Long, Vũ Hình cũng không ngoại lệ càng đừng nói tới vị Thời Không Đại Thần mới gặp qua một lần này.

- Mỗi người đều có bí mật của riêng mình người không muốn nói ta cũng sẽ không ép!

Thời Không Đại Thần thấy vậy cũng không hỏi nữa.

- Còn về việc trở về quá khứ nếu như người thật sự muốn làm cũng chưa hẳn thật sự không có cách nào!

Hơi dừng lại một chút đột nhiên ông ta lại lên tiếng.

- Là cách gì xin Đại Thần chỉ điểm bến mê cho vãn bối?

Thần Nam nghe vậy vội vàng hỏi.

- Cách này chính là ta tự mình thiêu đốt số hồn lực còn lại của bản thân mở ra Thời Không Thông Đạo như vậy có thể giống như năm xưa tạm thời che dấu Thiên Đạo để cho người tiến vào bên trong trở về quá khứ quan sát chuyện người muốn xem nhưng mà người phải nhớ kỹ trong quá trình này tuyệt đối không được phép thay đổi bất cứ chuyện gì ở quá khứ nếu không vẫn sẽ dẫn dụ Thiên Kiếp tới!!

Thời Không Đại Thần trầm giọng nói.

- Đại Thần không biết người có yêu cầu gì muốn vãn bối đi hoàn thành hay không nếu làm được vãn bối nhất định không từ chối!

Thần Nam nghe vậy im lặng một chút rồi lên tiếng.

Sở dĩ hần hỏi như vậy không phải vì đột nhiên mà là bởi vì Thần Nam biết rõ cho dù Thời Không Đại Thần có chọn mình làm người thừa kế thì cũng chỉ việc đưa cho mình thừa kế Thời Không Bốn Nguyên là được căn bản không cần vì mình thiêu đốt hồn lực che dấu Thiên Đạo ông ta làm vậy nhất định là có mục đích riêng.

- Tiểu tử người không hổ danh là con cháu của Thần Lão Ma thật sự rất thông minh! Không sai ta chịu thiêu đốt hồn lực giúp người che dấu Thiên

Đạo thật sự là có một chuyện muốn nhờ sau khi ra khỏi đây nếu có cơ hội người hãy diệt sát hai tên đệ tử phản đồ của ta giúp ta! Ta muốn cho bọn chúng biết phản bội người làm sư phụ như ta phải trả giá như thế nào!!

Quả nhiên giống như suy đoán Thần Nam sau khi nghe được lời nói của hắc Thời Không Đại Thần lập tức nói.

Khi nhắc đến mấy chữ cuối cùng trong mắt ông ta hiện lên một loại sát khí hùng mạnh khiến cho người ta phải lạnh người.

- Được! Văn bối hứa với Đại Thần chắc chắn sẽ giết chết hai tên phản bội Thời Gian Tổ Thần, Không Gian Tổ Thần!

Thần Nam trịnh trọng kêu lên một tiếng.

- Tốt!

Thời Không Đại Thần thấy vậy hài lòng gật đầu một cái sau đó chỉ thấy toàn thân ông ta tỏa ra một luồng sáng hùng mạnh bao bọc cả người Thần Nam.

Sau một trận trời xoay đất chuyển Thần Nam chỉ thấy bản thân xuất hiện trong một cái thông đạo khổng lồ.

- Thời gian không có nhiều mau đi đi!

Bên tai hắc vang lên tiếng nói cuối cùng của Thời Không Đại Thần.

- Ừm!

Thần Nam gật đầu một cái sau đó nhanh chóng chạy vào Thời Gian Tuyến của Thần Ma Lăng Viên.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 223: Mộng Hồi Viễn Cổ - Ta Là Ai?

Thần Nam nhanh chóng tiến vào Thời Không Thông Đạo dọc theo đường đi hẩn tận mắt chứng kiến cả lịch sử hình thành của Thần Ma Lăng Viên nhưng trong quá trình đó ngoài chuyện Lão Bất Tử - Thủ Mộ Lão Nhân cách một đoạn thời gian sẽ trấn áp những thi thể Thần - Ma nổi loạn ra thì không có việc gì có thể gọi là kỳ lạ cả.

Mãi đến mốc thời gian một vạn năm trước sau khi Đại Phá Diệt xảy ra không lâu lúc đó Thần Ma Lăng Viên chỉ vừa mới hình thành còn có rất hoang sơ không có nhiều người đến bái tế Thủ Mộ Lão Nhân cũng chưa xuất hiện trong cả tòa Lăng Viên chỉ có một người thanh niên đang quỳ trước một gò đất nhỏ hai tay liên tục vung lên đánh ra từng cái thủ ấn trong miệng khê niệm chú.

Thần Nam thấy vậy nhất thời biến sắc bởi vì hẩn nhận ra ba việc.

Việc thứ nhất là cái gò đất nhỏ đó chính là mộ phần của Thần Nam hẩn mấy năm trước hẩn chính là từ trong đó chui ra ngoài.

Việc thứ hai cái trận pháp được bố trí xung quanh mộ phần của hẩn là một loại tuyệt trận trong truyền thuyết dùng Bắc Đẩu Thất Tinh cùng với ba vì sao Tham Lang, Thất Sát, Phá Quân dẫn động địa khí long mạch cùng với máu huyết của ngàn vạn Thần Ma để tụ lại tàn hồn đang phiêu đảng trong thiên địa mục đích là.... để cho người nằm ở trong trận nhàn phục sinh!!

Việc thứ ba cũng là việc quan trọng nhất Thần Nam có thể nhận ra người thanh niên đang bố trận không phải người khác chính là Độc Cô Bại Thiên!

- Độc Cô Bại Thiên? Tại sao vị Đại Thần như hắc lại sử dụng Tuyệt Trận trong truyền thuyết giúp ta ngưng tụ tàn hồn sống lại??

Thần Nam kinh hãi thầm nghĩ theo những gì hắc nhớ thì giữa mình và vị Cấm Kỵ Đại Thần trước giờ không có quan hệ gì hai bên chỉ mới gặp nhau một lần duy nhất lúc ở Địa Ngục tầng thứ mười bảy khi đó Độc Cô Bại Thiên cũng chỉ nói với hắc duy nhất một câu duy nhất " Yên tâm đi! Cho dù ta làm hại hết những người trên thiên hạ cũng tuyệt đối không hại người! " mà thôi.

- Đợi đã! Cho dù ta làm hại tất cả những người trên thiên hạ cũng tuyệt đối không hại người. Tại sao Độc Cô Bại Thiên lại nói ra những lời này với mình? Không lẽ mình trước đây và ông ta có quan hệ gì đó với nhau hay sao?

Trong lòng Thần Nam đột nhiên lóe lên một tia sáng tuy rằng cách nghĩ này hơi bị ảo nhưng cũng không phải là không có nguyên do, trước đây đã có không ít lần Thần Nam trông thấy bọn người Thần Tổ, Đông Phương Trường Minh dùng ánh mắt như nhìn một người nào đó khác nhìn mình hơn nữa còn dùng mấy từ như: " là hắc " hoặc " tên đó ". Những từ đó rõ ràng là để chỉ một Viên Cổ nào đó mà Thần Nam hắc rất có thể là chuyển thể chi thân của người đó, nếu như vậy lý luận Thần Nam hắc hoặc nói chính xác là kiếp trước của hắc có quan hệ quen biết thân thiết với hắc không phải là không thể xảy ra.

- Nhưng mà cho dù thật sự là như vậy đi chăng nữa thì ta phải làm cách nào để xác minh chuyện đó đây?

Thần Nam đau khổ thầm nghĩ.

- Ầm!

Đúng lúc này trong người hắc đột nhiên lại có hai quang cầu từ trong người Thần Nam bay ra.

- Đây là... Thời Gian Bốn Nguyên và Không Gian Bốn Nguyên! Thời Không Đại Thần đúng là đã giao chúng lại cho ta!

Cảm nhận được khí tức Thần Nam kích động kêu lên một tiếng.

Thật ra thì Thời Không Đại Thần không chỉ đơn giản là đem hai đạo Bốn Nguyên Thời - Không đưa cho Thần Nam bên trong đó ông ta còn lưu lại rất nhiều thuật pháp thần thông của mình theo hai đạo Bốn Nguyên xuất hiện phong ấn của chúng cũng được giải trong chớp mắt đã tràn vào trong đầu của Thần Nam.

Với ký ức và tinh thần lực của Thần Nam đối diện với thông tin cùng một lúc xuất hiện như vậy nhất thời cũng có chút không chịu nổi vội vàng nhắm mắt lại chuyên tâm tiêu hóa lực lượng truyền thừa.

- Thời Không Đại Thần đa tạ ngài đã lần nữa trợ giúp vãn bối!

Sau một lát chỉ thấy Thần Nam mở hai mắt ra vui mừng kêu lên một tiếng sở dĩ kích động như vậy nguyên nhân chính là từ trong số thuật pháp truyền thừa của Thời Không Đại Thần, Thần Nam đã tìm được một loại thuật pháp đặc biệt có tên là Mộng Hồi Viễn Cổ.

Thuật này là do Thời Không Đại Thần sáng tạo ra dựa vào nguyên lý của Thời - Không Pháp Thuật cộng với một chút Mộng Đạo Thuật. Chỉ cần tìm được vật dẫn thích hợp nó có thể để cho người sử dụng dựa vào nguyên lý nhập mộng tiến vào trong ký ức của người đó nghịch chuyển thời gian xem xét thứ mà bản thân muốn xem có thể nói là kỳ dị vô cùng.

Dựa vào nó Thần Nam có cảm giác có thể cảm nhận được nhất định có thể tìm ra được vật mà mình muốn tìm.

Hắn không lãng phí thời gian nữa lập tức dựa theo phương pháp ghi lại bên trong Mộng Hồi Viễn Cổ Thuật mà tiến hành.

- Âm!

Lại qua một lát chỉ thấy Thời Không Bốn Nguyên trước mặt Thần Nam kết hợp lại với nhau hóa thành một đạo hào quang xuyên qua Thời Không Thông Đạo bắn ra ngoài.

- Hừ!

Độc Cô Bại Thiên không hổ danh Cấm Kỵ Đại Thần tuy đang toàn tâm bố trí Tuyệt Trận nhưng thần thức vẫn nhạy bén vô cùng cảm nhận được có thứ đang bay về phía mình lập tức quay đầu nhìn lại với tầm mắt của hãn vốn có thể dễ dàng nhìn thấy được đạo bạch quang cùng với Thần Nam đang đứng phía sau nó nhưng không biết có phải là do lực lượng Thời - Không ảnh hưởng hay là vì nguyên nhân đặc biệt gì khác mà hãn lại thần kỳ không nhìn thấy gì cả để mặc cho bạch quang tiến vào cơ thể mình.

Đồng thời lúc này Thần Nam cũng nhắm hai mắt lại dựa vào một loại lực lượng kỳ dị mà tiến vào trong vào bên trong giấc mộng do Mộng Hồi Viên Cổ tạo ra.

Trong giấc mộng đó Thần Nam chỉ thấy mình đang đứng trên một đỉnh núi trước mặt hãn là một mái đình có vẻ cổ kính bên trong đình là hai người đang đánh cờ với nhau một người trong đó chính là Độc Cô Bại Thiên lúc này hãn tay cầm một viên cờ đen đang không ngừng hạ cờ từng bước tiêu diệt từng con cờ của đối thủ.

- Ai!

Nhưng mà khi đã ép đối thủ vào đường cùng chỉ còn một bước nữa là có thể hoàn toàn kết thúc ván cờ trên mặt Độc Cô Bại Thiên đột nhiên lại hiện ra nét do dự giống như không biết nước cờ cuối cùng này nên đi như thế nào vậy.

- Người làm gì vậy? Tại sao không kết thúc ván cờ này đi?

Người cùng ngồi đánh cờ với hắn là một thanh niên thoạt nhìn còn rất trẻ tuổi dung mạo phi thường thanh tú thấy vậy mở miệng lên tiếng hỏi.

- Khó... khó quá.... thật khó quá...

Lúc này chỉ thấy Độc Cô Bại Thiên đưa mắt nhìn chăm chăm vào bàn cờ giống như không nghe thấy câu hỏi của người thanh niên trong miệng liên tục than nhẹ.

- Người không cần nói con cũng có thể đoán được có phải là người đang lo lắng vì nội dung trong bốn phiến ngọc điệp mà người đã nhìn thấy hay không?

Người thanh niên thấy vậy trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Mấy năm trước người không tiếc hao tổn mấy chục vạn năm thọ mệnh của bản thân thi triển Thiên Diễn Thuật suy tính từ trong hư không tìm được bốn phiến ngọc điệp trên đó ghi lại bốn chữ là Chúng Sinh Diệt Thiên người luôn cho rằng đó chính là yếu quyết để tiêu diệt Thiên Đạo ngày hôm nay người cùng con đánh ván cờ này mô phỏng Thiên Đạo muốn định ra sách lược hoàn chỉnh cho tương lai người chọn cờ đen đại diện cho những thế lực Phản Thiên, con lấy cờ trắng đại diện cho Thiên Đạo bây giờ cờ trắng đã bị ăn gần hết chỉ còn một bước nữa là cờ đen sẽ chiến thắng nhưng mà người không cách nào hạ cờ bởi vì người cảm thấy ván cờ này của chúng ta vẫn chưa đúng với bốn chữ Chúng Sinh Diệt Thiên cho nên lo lắng một khi đánh ra quân cờ cuối cùng lỡ như không những không diệt được Thiên Đạo mà tạo cho nó cơ hội phản kích lật ngược ván cờ thì bao nhiêu công sức của chúng ta sẽ đổ sông đổ biển hết đúng không?

Chưa đợi Độc Cô Bại Thiên trả lời người thanh niên đã tiếp tục nói.

- Đúng vậy! Ta thật sự không có lòng tin với ván cờ này của chúng ta!

Độc Cô Bại Thiên nghe vậy cũng không phủ nhận mà gật đầu một cái.

- Thật ra người không cần phải lo lắng như vậy con đã suy tính được phải làm sao mới thực hiện được Chúng Sinh Hợp Lực rồi!

Người thanh niên cười nói.

- Tiểu Bại, con có biện pháp gì?

Độc Cô Bại Thiên hỏi.

Thần Nam ở bên cạnh nghe vậy thì nhú mày hiện tại hẳn mới biết được thì ra thanh niên đang ngồi đánh cờ với Độc Cô Bại Thiên chính là thứ tử của y Độc Cô Tiểu Bại người được hậu thế đánh giá là có thực lực không thua kém gì cha của mình!!

- Cách của con rất đơn giản đó chính là bản thân con sẽ tự mình tiến vào Luân Hồi một lần trở thành một người trong vô số chúng sinh. Không! Nói cho chính xác hơn thì con sẽ thành một ngôi mộ sống dùng bản thân mình để thu thập đồng thời tích trữ hồn lực của chúng sinh khi thời điểm đến con sẽ dùng số hồn lực tích trữ được đó để nghịch lại Thiên Đạo như vậy vừa đúng với bốn chữ Chúng Sinh Hợp Lực hay sao?

Độc Cô Tiểu Bại nói.

- Tiểu Bại cách của con tuy rằng nghe qua rất có lý nhưng mà con có thể đảm bảo nó sẽ thành công không? Không nói tới những việc khác chỉ riêng một cửa ải Thiên Đạo con đã khó mà qua được rồi nên nhớ rằng nó chỉ một lòng nghĩ cách muốn làm sao tìm được cơ hội làm sao hoàn toàn giết chết hai cha con chúng ta nó không thể nào để con bình an thuận lợi chuyển thế!!

Độc Cô Bại Thiên suy tư một chút rồi nói.

- Phụ thân chuyện này con đương nhiên biết cho nên con đã nghĩ ra cách làm sao để lừa gạt Thiên Đạo rồi!!

Độc Cô Tiểu Bại lộ ra vẻ tự tin nói.

- Lừa gạt Thiên Đạo? Con có cách gì?

Độc Cô Bại Thiên nghi hoặc hỏi.

- Thuế Hồn Đại Pháp! Con sẽ dùng Thuế Hồn Đại Pháp lột sạch linh hồn ấn ký của mình biến bản thân trở thành một linh hồn trống rỗng như vậy có thể lừa gạt Thiên Đạo tiến vào Luân Hồi rồi!!

Độc Cô Tiểu Bại trầm giọng nói.

- Cái gì? Thuế Hồn Đại Pháp? Như vậy quá nguy hiểm một khi Thuế Hồn thì con rất có khả năng sẽ không thể trở lại là Độc Cô Tiểu Bại nữa, ta không đồng ý...

Độc Cô Bại Thiên nghe vậy hét lên.

- Phụ thân từ nhỏ người đã dạy con Đại trượng phu có việc nên làm có việc không nên làm, đây chính là việc con cần làm hy vọng người đừng ngăn cản con!

Nhưng mà mới nói được một nửa thì Độc Cô Bại Thiên đã bị Độc Cô Tiểu Bại ngăn lại.

Những lời của con trai làm cho Cẩm Kỳ Đại Thần quát tháo phong vân như ông ta trong lúc nhất thời cũng không biết phải nói gì mới đúng.

- Ai! Nếu như con đã nói như vậy ta cũng không cản nữa, nhưng mà con

phải nói cho ta biết con muốn luân hồi tới nơi nào để người làm phụ thân như ta còn bắt tay vì con chuẩn bị nữa, xem như đây là chuyện cuối cùng mà người làm phụ thân như ta có thể làm vì con đi!!

Sau một lát chỉ nghe Độc Cô Bại Thiên thở ra một hơi nhìn Độc Cô Tiểu Bại nói.

- Đa tạ phụ thân! Người đã tính ra vạn năm sau Chiến Đế sẽ luân hồi tiến vào Thần Gia hay sao? Con muốn trở thành con trai của ông ta vừa có được Chiến Hồn bẩm sinh của Chiến Đế vừa có được Chân Ma Huyết Mạch của Thần Gia nhất định có thể khiến cho kế hoạch của con thuận lợi hơn rất nhiều!!

Độc Cô Tiểu Bại suy nghĩ một chút rồi nói.

- Đùng! Đùng! Đùng!

Lời này của hắn vừa mới nói ra đã khiến cho Thần Nam đang đứng nghe bên cạnh cảm thấy như bị Ngũ Lô Oanh Đỉnh đầu óc ong ong.

Chiến Đế nghe bọn người Đông Phương Trường Minh, Ma Chủ nói đó không phải là thân phận kiếp trước của phụ thân mình Thần Chiến hay sao?

Độc Cô Tiểu Bại này lại muốn luân hồi trở thành con trai của phụ thân mình vậy không phải hắn... chính là bản thân mình sao?

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 224: Mộng Hồi Viễn Cổ - Ta Là Ai? (3)

- Ầm!

Trong lúc Thần Nam đang bị lời nói của Độc Cô Tiểu Bại làm cho toàn thân chấn động hẳn hoàn toàn không để ý đến Mộng Cảnh xung quanh mình đã biến đổi từ một mái đình nhỏ biến thành một mảnh tinh không vô tận.

Bên trong mảnh tinh không đó đang diễn một trận tuyệt thế đại chiến từng tiếng chém giết vang trời không ngừng vang bên hai bên tham chiến một bên có vẻ như là đại quân liên hợp giữa Đông Phương Thiên Giới và Tây Phương Thiên Giới ở bên trong đó có Tây Phương Thiên Sứ, Đông Phương Thần Long, Tu Đạo Giả, Ma Pháp Sư,... đối thủ của bọn họ lại là một đám Hung Thú thân to vạn trượng thoát nhìn qua vô cùng hung mãnh.

Tuy đứng ở phía xa nhưng mà Thần Nam vẫn bị trận đại chiến làm cho chấn động thật sâu không vì chuyện gì khác chỉ vì hắn phát hiện trong đồng thi thể tùy ý rơi vãi dưới mặt đất mỗi một cái khi còn sống đều là cường giả Thần Hoàng trở lên thậm chí còn có lát đặc mấy cái thi thể của Thiên Cấp cường giả!

Thái Cổ Thần Chiến!

Bốn chữ này nhanh chóng xuất hiện trong lòng Thần Nam ngoài trận chiến trong truyền thuyết đó ra trên đời không còn có chiến trường nào có thể nhiều cường giả lẫn lộn như vậy!

- Tại sao Mộng Hồi Viễn Cổ lại đưa ta tới nơi này? Chẳng lẽ hai phụ tử

Độc Cô Bại Thiên lại đang ở đây?

Thần Nam vừa suy nghĩ vừa quét mắt tìm kiếm xung quanh.

Không bao lâu sau quả nhiên hắn đã nhìn thấy hai cha con Độc Cô Bại Thiên, Độc Cô Tiểu Bại đang đứng phía ở trên một ngôi sao phóng mắt quan sát tất cả chiến trường.

- Tiểu Bại con thật sự muốn làm như vậy sao?

Lúc này chỉ thấy Độc Cô Bại Thiên nhíu mày nhìn Độc Cô Tiểu Bại hỏi.

- Phụ thân người đừng khuyên con nữa, đây sẽ là trận chiến cuối cùng của Độc Cô Tiểu Bại ở trên thế gian này. Hãy để cho con tận hưởng nó đi!!

Độc Cô Tiểu Bại trầm giọng nói một tiếng sau đó bước ra một bước.

- Vút!

Trong chớp mắt toàn thân hắn đã hóa thành một đạo hào quang bắn đi lao thẳng về phía một Tiểu Không Gian ở một góc chiến trường.

Tiểu Không Gian Gian này chỉ lớn chừng trăm trượng bên ngoài được thiết kế rất nhiều tầng cấm chế hoàn toàn phong kín lại khiến cho người bên ngoài không thể cảm nhận được sự tồn tại của nó nhưng vẫn không qua được ánh mắt của Độc Cô Tiểu Bại.

Ở bên trong đó là bảy nam tử đang khoanh chân mà ngồi đó không phải là người khác mà chính là Thất Quân Chủ của Đệ Ngũ Giới lúc này bọn họ vừa mới giết chết Hoàng Thiên đang điều tức muốn khôi phục lại nguyên khí của mình.

- Độc Cô Tiểu Bại tại sao ngươi lại xuất hiện ở nơi này?

Cảm nhận được Độc Cô Tiểu Bại lao về phía mình Sở Tương Ngọc mở hai mắt ra cất tiếng hỏi.

- Ta đến để đưa các người lên đường! Nộp mạng đi!!

Độc Cô Tiểu Bại quát vang một tiếng sau đó lật tay phát ra một chưởng âm âm phá tan không gian của Thất Quân Chủ.

- Tiểu tử ngươi chán sống rồi. Ngày hôm nay phụ thân của ngươi cũng đừng hòng cứu được ngươi!

- Dám trêu chọc bọn ta hôm nay ngươi nhất định phải chết!

- Đúng đó!

Thất Quân Chủ nào phải người tốt gì trong chớp mắt đã bị hành động Độc Cô Tiểu Bại chọc giận mỗi người từ trong không gian lao ra triển khai các loại thần thông, thuật pháp giết về phía hắn.

- Tới đi!

Độc Cô Tiểu Bại thấy vậy không lộ vẻ sợ hãi chút nào ngược lại còn hưng phấn kêu lên một tiếng sau đó âm âm xông lên.

- Âm âm âm...

Trong khoảng khắc tám đại cường giả đã loạn chiến thành một đoàn.

- Đệ Ngũ Giới Thất Quân Chủ quả nhiên bất đồng phạm phẩm ngày hôm nay ta coi như đã được lãnh giáo qua ha ha ha...

Trận chiến này kéo dài ba ngày ba đêm đến sáng sớm ngày thứ tư chỉ nghe Độc Cô Tiểu Bại cười vang một tiếng sau đó rút người ra khỏi chiến trường lần nữa hóa thành một đạo hào quang bay về phía khác hiện tại toàn

thân hãn đã nhuộm thành một huyết nhân trên người đều tràn đầy đủ loại vết thương lớn nhỏ, khí thể không ngừng yếu đi chứng tỏ đã bị trọng thương không hề nhẹ một chút nào!

Nhưng mà Thất Quân Chủ cũng không nhân cơ hội này đuổi theo không phải bọn họ không muốn làm vậy mà là không thể làm vậy. Trước đây khi bọn họ chiến với Hoàng Thiên đã bị trọng thương bây giờ lại quyết chiến với Độc Cô Tiểu Bại có thể nói là thương càng thêm thương tình cảnh này khiến cho ngay cả hai người mạnh nhất là Sở Tương Ngọc và Hắc Khởi trong lúc nhất thời cũng không thể nào đứng lên nổi đừng nói gì đến những người khác.

Sau khi rời khỏi chỗ của Thất Quân Chủ Độc Cô Tiểu Bại lại xông vào chiến trường tiếp tục loạn chiến với những cường giả khác trong số những người đó có một số người mà Thần Nam quen biết như Thần Đại Tổ, Thần Nhị Tổ, Thần Tam Tổ, Thần Thánh Long Kỵ Sĩ Thụy Tư Mạn cùng với Thiên Long Lan Tư Khải, cũng có một số người hãn không quen biết nhưng tất cả đều có một điểm tương đồng đó là đều là Thiên Cấp cường giả.

Hoặc là cũng có thể nói là chỉ cần là Thiên Cấp thì đều sẽ bị Độc Cô Tiểu Bại tìm tới quyết đấu bất luận đó là Thiên Thú của Thiên Đạo hay là cường giả của Liên Quân cũng được.

Trong quá trình những trận chiến đó diễn ra Thần Nam có thể nhìn thấy trong mắt có một loại chấp nhất.

Một loại chấp nhất với chiến đấu.

Hãn chiến đấu không đơn giản chỉ là muốn mượn lực lượng của Chư Thần giúp mình thực hiện Thuế Hồn Đại Pháp lột bỏ linh hồn của bản thân mà còn muốn thông qua chiến đấu để hưởng thụ nghỉ lại cả đời của Độc Cô Tiểu Bại hãn từ khi trưởng thành đã theo phụ thân lập kế hoạch giết chết Thiên Đạo

sáng tạo một thế giới mới nơi mà Lục Giới chúng sinh đều có thể bình đẳng sinh sống không cần phải lo lắng về Đại Phá Diệt nữa.

Vì mục tiêu này hãn trước nay làm chuyện gì hãn cũng một mực cẩn thận suy trước tính sau phải nắm chắc mười phần mới hành động không bao giờ lỗ mãng phương pháp hành động này tuy rằng giúp cho Độc Cô Tiểu Bại đạt được rất nhiều thành công nhưng cũng đồng dạng lấy đi không ít thứ của hãn ngay cả thứ đơn giản nhất mà một cường giả theo đuổi là một trận chiến sướng khoái đầm đìa máu huyết sôi trào hãn cũng chưa từng thử qua.

Hiện tại khi sinh mạng của bản thân sắp kết thúc Độc Cô Tiểu Bại chỉ muốn từ bỏ hết tất cả mọi thứ trong đầu chỉ tập trung chiến đấu hưởng thụ loại cảm giác mà trước giờ mình chưa từng thử qua!!

- A!

Bỗng nhiên Độc Cô Tiểu Bại lại hét lớn một tiếng lực lượng cường đại mà hãn phát ra trực tiếp khiến cho những cường giả đang đứng xung quanh bị chấn bay đi một số người thực lực hơi yếu càng là không chịu nổi áp lực thân thể trực tiếp bị ép tới nổ tung.

- Phụ thân đấu với con một chiêu!

Độc Cô Tiểu Bại hét vang lên sau đó phóng người về phía Độc Cô Bại Thiên đánh ra một chưởng trải qua nhiều trận kịch chiến liên tục không ngừng không nghỉ thân thể của hãn có mạnh đến đâu thì cũng đã đến giới hạn như là cung giương hết cỡ một tiếng rống đầy uy lực vừa rồi chỉ là hồi quang phản chiếu mà thôi.

Nhưng mà cho dù có chết Độc Cô Tiểu Bại cũng không muốn chết trong tay những cường giả mình vừa quyết đấu bởi vì trong mắt hãn đám người này tuy mạnh nhưng vẫn còn xa lắm mới tư cách giết chết hãn, người duy nhất ở

đây có đủ điều kiện để làm chuyện đó chỉ có thể là phụ thân của Độc Cô Tiểu Bại hẳn Độc Cô Bại Thiên!

- Tiểu Bại đến đây đi! Nghịch Loạn Đệ Bát Thức - Hủy Thiên Diệt Địa!!

Độc Cô Bại Thiên đương nhiên hiểu rõ suy nghĩ trong lòng Độc Cô Tiểu Bại cho nên dù rằng vô cùng đau lòng ông ta vẫn nhịn đau dốc hết toàn lực xuất ra một chưởng.

- Ầm! Đùng!!

Khi hai đạo chưởng cương va chạm với nhau chỉ nghe một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên không gian xung quanh đều bị lực lượng của phụ tử hai người khiến cho điên cuồng chấn động.

Sau một lát khi chấn động biến mất thân ảnh của Độc Cô Bại Thiên và Độc Cô Tiểu Bại lại lần nữa hiện ra hai người đứng đối diện nhau.

- Răng rắc...

Lúc này thân thể của Độc Cô Tiểu Bại bỗng phát sinh rạn nứt từng mảnh vỡ không ngừng từ trên người hắt rơi ra rồi lại nhanh chóng bị lực lượng trong hư không làm cho tan biến.

- Phụ thân con sắp phải đi rồi! Người đừng quá đau lòng hãy thay con chăm sóc hai vị mẫu thân và hai vị tỷ tỷ nhất là Tiểu Huyền tỷ nàng cho dù thường gây ra phiền phức nhưng thật ra rất thiện lương người nhớ kỹ tuyệt đối đừng để cho tỷ ấy bị người khác ức hiếp!

Nhưng mà Độc Cô Tiểu Bại hoàn toàn không để ý tới tình trạng thân thể mình mà chăm chú nhìn phụ thân của mình nói.

Sau khi nói xong hẳn không đợi Độc Cô Bại Thiên đáp lời đã quay đầu

bước đi đáng đi vô cùng tiêu sái.

- Bỏ lại ba nghìn biển nhớ, quên hết tình thù nhiều kiếp, từ nay không còn quay đầu, ngẩng nhìn trời cười vang, chinh chiến Thiên Đạo.

Trên đường đi Độc Cô Tiểu Bại chậm rãi ngâm một bài thơ khi thơ dứt cũng chính là lúc thân thể của hắn hoàn toàn tan biến.

Hình ảnh đến đây cũng đã hoàn toàn kết thúc nhưng lại làm cho Thần Nam cảm thấy tiếc nuối thật sâu.

- Ầm!

Đúng lúc này tận sâu bên trong linh hồn hắn đột nhiên lại truyền đến một cảm giác giống như đang bị ai đó xé ra nếu là lúc bình thường loại cảm giác này đáng ra sẽ khiến cho Thần Nam cảm giác vô cùng đau đớn nhưng lúc này hắn lại không thèm để ý đến nó bởi vì cùng lúc với cảm giác đau đớn truyền tới trong đầu hắn cũng xuất hiện một đạo ký ức bị phong ấn đã lâu.

- Tiểu Bại kiếp này phụ thân có lỗi với con, nếu có kiếp sau bất luận con là con của Độc Cô Bại Thiên ta hay là con của Chiến Đế - Thần Chiến ta cũng nhất định sẽ dốc hết toàn bộ lực lượng của mình bảo vệ cho con. Dù cho Độc Cô Bại Thiên ta có hại bất cứ ai trên đời cũng tuyệt đối không làm hại đến con. Con trai của ta!!

Mặc dù nội dung trong đoạn ký ức đó không dài chỉ có mấy chữ đơn giản nhưng lại làm Thần Nam chấn động toàn thân bởi vì đây chính là đáp án mà hắn muốn tìm kiếm khi thi triển Mộng Hồi Viễn Cổ Thuật!

Dù cho Độc Cô Bại Thiên ta có hại bất cứ ai trên đời cũng tuyệt đối không làm hại đến con. Con trai của ta!

Dù cho Độc Cô Bại Thiên ta có hại đến bất cứ ai trên đời cũng tuyệt đối

không làm hại đến con. Con trai của ta!

Dù cho Độc Cô Bại Thiên ta có hại đến bất cứ ai trên đời cũng tuyệt đối không làm hại đến con. Con trai của ta!

Trong lúc nhất thời trong đầu Thần Nam chỉ toàn là một câu nói cuối cùng của Độc Cô Bại Thiên.

- A!

Thần Nam giống như không chịu được kích động ngẩng đầu hét lên một tiếng. Uy lực của một tiếng hét này hoàn toàn vượt quá cực hạn tu vi của Thần Nam có thể đạt được không những đưa hắn ra khỏi Thời Không Thông Đạo mà còn vượt khỏi Thời Không Đại Điện trở về phía bên ngoài cửa vào của Thời Không Bảo Tàng!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 225: Minh Vương - Hắc Đế Tư!

- Thần Nam người ra ngoài rồi! Ở bên trong đó chẳng lẽ xảy ra vấn đề gì hay sao tại sao lại hét lớn như vậy?

Thất Thất Tổ nhìn thấy Thần Nam từ bên trong Thời Không Bảo Tàng bay ngược ra ngoài thì lập tức bay lên đỡ lấy hấn lo lắng hỏi.

- Thất Tổ ta không sao! Chẳng qua vừa mới lấy được Thời Không Bồ Nguyên còn chưa kịp thích ứng cho nên mới như vậy thôi!!

Thần Nam lắc đầu nói những chuyện nhìn thấy bên trong Mộng Hồi Viên Cổ Thuật đã được hấn quyết định xem là bí mật lớn thứ hai của mình kể sau chuyện mình sống lại từ trong mộ địa, những chuyện như thế này tuyệt đối không thể để cho bất cứ ai biết được!

- Phải rồi Thất Tổ, Lão Tổ Tông còn có Đông Phương huynh cùng với Thất Hồn Thiên Nữ đâu rồi? Sao ta không thấy bọn họ?

Hơi dừng một chút Thần Nam lại hỏi ngược lại.

- Bọn họ đang ở trên kia!

Thần Thất Tổ đưa tay chỉ lên bầu trời.

Thần Nam ngẩng đầu nhìn theo hướng ngón tay hấn chỉ thì chỉ thấy hiện giờ cả khu vực U Minh - Huyết Hải rộng lớn trước đây hiện giờ đã ngưng tụ lại thành một quả cầu có đường kính hơn mấy chục vạn trượng lơ lửng giữa

bầu trời hai người Thần Tổ và Thất Hồn Thiên Nữ đứng ở hai góc của quả cầu không ngừng ra sức ổn định nó lại.

- Hai người bọn họ đang làm gì vậy tại sao lại ngưng luyện U Minh Huyết Hải thành hình dạng như vậy?

Thần Nam nhíu mày hỏi.

- Sau khi người vào trong Thời Không Bảo Tàng bọn họ đã giúp Đông Phương Trường Minh luyện hóa Tiểu Lục Đạo này từ khi bắt đầu đến này đã được nửa tháng rồi!!

Thần Thất Tổ trầm giọng nói.

- Nửa tháng? Ta chỉ mới vào bên trong Thời Không Bảo Tàng một lát mà ở bên ngoài này đã trôi qua nửa tháng rồi hay sao?

Thần Nam kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy! Hiện giờ quá trình luyện hóa chắc cũng sắp hoàn thành người đừng bỏ qua cơ hội tốt này mau quan sát đi nếu có thể cảm ngộ được điều gì đó thì có thể giúp ích được rất nhiều cho tu luyện của người sau này!!

Thần Thất Tổ nhìn Thần Nam nói.

- Ủm!

Thần Nam nghe vậy gật đầu một cái sau đó chăm chú ngẩng đầu nhìn trời.

Dưới ánh mắt của hắn lúc này quả cầu lớn trên bầu trời đã thay đổi hình dạng nó bắt đầu từng chút từng chút một không ngừng xoay tròn tốc độ càng lúc càng nhanh dần dần hóa thành một cái vòng xoáy cực lớn.

- Vút!

Đợi sau khi vòng xoáy hoàn toàn ổn định hai người Thần Tổ và Thất Hồn Thiên Nữ lập tức lui ra bên ngoài công việc của bọn họ đến đây đã kết thúc.

Lại qua thêm một lát nữa.

Vòng xoáy màu đỏ bỗng nhiên lấy tốc độ mắt thường không thể nào theo kịp nhanh chóng rút nhỏ lại từ kích thước mấy chục vạn trượng ban đầu thu lại thành mấy vạn trượng sau đó là mấy nghìn trượng rồi mấy trăm trượng, mấy chục trượng cuối cùng là hoàn toàn biến mất không để lại chút tích gì.

- Ầm!

Khi cái vòng xoáy hoàn toàn biến mất cũng chính lúc Đông Phương Trường Minh hiện thân trở lại chỉ thấy hắc đạp trên không trung mà đứng quần áo toàn thân không gió tự động tạo cho người khác một cảm giác áp bách cực kỳ cường đại.

Loại cảm giác áp bách này không giống như là cảm giác khi một Tu Luyện Giả mới bước vào Nhất Giai đang đối mặt với một Thất Giai Tiên Thần cường giả mà còn hơn như vậy nữa nó giống như là cảm giác của một Thần Hoàng cường giả khi đang đối diện với Thiên Kiếp tấn thăng Thiên Cấp của mình vậy.

Đối diện với nó ngoại trừ hai người Thần Tổ và Thất Hồn Thiên Nữ có thể miễn cưỡng chịu được ra mấy người Thần Thất Tổ, Thần Nam, Huyền Thanh cũng bị ép cho phải khom nửa người xuống giống như đang hành lễ với Đông Phương Trường Minh, càng đừng nói tới những người khác.

Cũng khó trách bọn họ lại có phản ứng như vậy bởi vì cái bọn họ gặp phải chính là uy áp độc hữu của mỗi một Nghịch Thiên Cấp cường giả, sau khi luyện hóa Tiểu Lục Đạo Đông Phương Trường Minh đã thành công quay trở lại cảnh giới trong truyền thuyết này.

Nếu để ý kỹ thì người ta có thể nhìn lúc này đang có một thế giới bao la vạn tượng tồn tại bên trong con mắt thứ ba phía trên mi tâm của hắc. Cái thế giới đó được chia làm hai tầng trên dưới tầng trên chính là Nội Thiên Địa vốn có của Đông Phương Trường Minh là một vùng đất tràn đầy sức sống còn tầng dưới lại là một mảnh lục địa màu đen thoát nhìn qua vô cùng âm u được bao quanh bởi một cái biển máu màu đỏ đúng là U Minh - Huyết Hải mà Đông Phương Trường Minh vừa mới luyện hóa được.

Ở giữa hai tầng thế giới này là sáu cái hắc động đang không ngừng xoay tròn giống như là một cái thang nối liền giữa chúng vậy!!

Đông Phương Trường Minh mở hai mắt ra triệt tiêu uy áp trên người rồi cùng với hai người Thần Tổ và Thất Hồn Thiên Nữ đáp xuống mặt đất.

- Thần Nam người ra ngoài rồi đã lấy được truyền thừa của Thời Không chưa?

Vừa nhìn thấy Thần Nam, Thần Tổ lập tức hỏi.

- Lão Tổ Tông ta đã lấy được rồi!

Thần Nam cung kính đáp.

- Rất tốt!

Thần Tổ nghe vậy trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng.

- Tiểu Tà hiện tại phải làm cách nào mới có thể phục sinh cho Bát Hồn?

Rồi ông ta lại nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Rất đơn giản sau khi trở về Thần Gia Thần Lão Ma người chỉ cần để cho Thần Nam đem lực lượng Thời Không trong tay hắc ngưng luyện lại thành một cái Linh Trì cách làm ta đã ghi lại sẵn bên trong ngọc giản này, sau đó cứ

việc để Thần Gia Bát Hồn vào trong đó là được các bước tiếp theo trong thời gian này ta đã cho căn dặn bọn họ hết rồi chỉ cần tiến vào trong Thời Không Linh Trì thì bọn họ sẽ có thể tự mình khôi phục!!

Đông Phương Trường Minh vừa nói vừa lật tay lấy ra một khối ngọc giản màu trắng và một viên nguyên châu chứa nguyên thần của Thần Gia Bát Hồn ra giao cho Thần Tổ.

Thần Tổ đưa tay ra nhận lấy hai thứ đó đầu tiên là dùng thần thức đảo qua nguyên châu một vòng phát hiện nguyên thần của Thần Gia Bát Hồn ở bên trong không có vấn đề gì thì đem khối ngọc giản dán lên trán mình bắt đầu cẩn thận quan sát nội dung bên trong.

- Tiểu Tà lần này Bát Hồn của Thần Gia chúng ta thật sự được cứu rồi. Ta xin thay bọn chúng đa tạ người!!

Một lát sau trên mặt ông ta bắt đầu xuất hiện vẻ kinh hỉ vô cùng nhìn Đông Phương Trường Minh nói bái một cái thật sâu.

Nếu là bình thường Thần Tổ nhất định không đời nào có những hành động như vậy trước mắt người ngoài nhưng lần này thì khác vì Thần Gia Bát Hồn ông ta cảm thấy như vậy hoàn toàn xứng đáng.

- Lão Ma người đừng làm vậy lúc trước người giúp ta luyện hóa Tiểu Lục Đạo hiện tại ta giúp người cứu Thần Gia Bát Hồn chúng ta xem như chúng ta huề nhau!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy nhàn nhạt nói.

- Được rồi! Bây giờ thời gian cũng không còn sớm nữa chúng ta quay về thôi!

Hơi dừng một chút hẵn lại tiếp tục.

- Ừm!

Thần Tổ nghe vậy đương nhiên không phản đối gật đầu một cái tiếp theo đó đoàn người nhanh chóng hóa thành một chùm hào quang rời khỏi Thời Không Bảo Tàng.

- Ầm!

Khi bọn họ vừa rời khỏi cũng chính là lúc cả Không gian Thời Không Bảo Tàng sụp đổ một màn hào quang bảy màu từ trong đó bay ra.

Đó chính là Vũ Ngoại Lưu Quang mà Vân Phiêu Phiêu muốn tìm nàng ta không chút do dự lập tức vung tay thu lấy nó.

....

Thời gian như nước trong chớp mắt đã một tháng trôi qua.

- Cọc cọc...

Một ngày này ba vợ chồng Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên đang ở trong biệt viện của mình thì đột nhiên bên ngoài lại truyền tới một trận tiếng gõ cửa.

- Là ai ở đó?

Đông Phương Trường Minh lên tiếng hỏi.

- Bẩm sư phụ là đệ tử!

Từ bên ngoài truyền tới tiếng nói của Tề Đằng sau khi chuyển đi Tiểu Lục Đạo kết thúc hẳn đã được Đông Phương Trường Minh nhận làm đệ tử.

- Thì ra là người vào đi!

Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

- Vâng!

Tề Đằng từ bên ngoài đẩy cửa bước vào.

- Người đến đây là có chuyện gì?

Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Bẩm sư phụ đệ tử vừa mới nhận được một tấm thiệp mời do Minh Vương Điện ở Phương Tây gửi đến!

Tề Đằng cung kính nói một tiếng sau đó lấy từ trong tay áo ra một tấm thiệp mời màu vàng ra.

- Tê!

Nạp Lan Nhược Yên nghe đến mấy chữ Minh Vương Điện trên mặt lộ ra vẻ hứng thú đưa tay cầm lấy tấm thiệp mời nhưng mà vừa mới mở nó ra nàng ta lại không nhìn được kinh hãi hít sâu một hơi khí lạnh.

- Nhược Yên muội sao vậy?

Nạp Lan Nhược Thủy nghi hoặc nhìn tiểu muội hỏi.

- Tỷ tỷ Minh Vương Điện phát ra thiệp mời muốn mời chúng ta đến Vô Tận Hải một chuyến!

Nạp Lan Nhược Yên hít sâu một hơi trấn định lại tinh thần nhìn Nạp Lan Nhược Thủy hỏi.

- Mời chúng ta muốn đến Vô Tận Hải bọn họ muốn làm gì?

Nạp Lan Nhược Thủy không hiểu hỏi.

- Trong thiệp mời có nói là Minh Vương Điện muốn tổ chức một lần Vạn Thần Đại Hội để thương lượng về chuyện Thái Cổ Thất Quân Chủ và Đệ Ngũ Giới không chỉ có chúng ta mà những cường giả khác ở Đông Phương cũng nhận được thiệp mời này của bọn họ!

Nạp Lan Nhược Yên trầm giọng nói.

- Thương lượng về chuyện Thất Quân Chủ và Đệ Ngũ Giới? Lúc trước khi Thái Cổ Thất Quân Chủ vừa mới phá phong bọn hắc không tới giúp đỡ thì thôi bây giờ còn muốn tìm chúng ta thương lượng chuyện gì nữa!!

Nạp Lan Nhược Thủy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Mọii cũng không biết!

Nạp Lan Nhược Yên lắc đầu nói.

- Xem ra người bạn ở Tây Phương của ta đúng thật là đã không nhận được nữa muốn nhảy ra ngoài rồi!

Đúng lúc này Đông Phương Trường Minh đột nhiên lên tiếng nói.

- Hả! Người bạn ở Phương Tây? Không lẽ chính là vị Nghịch Thiên Cấp cường giả lần trước mà chàng nói đến hay sao?

Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nạp Lan Nhược Yên kinh ngạc hỏi.

- Ủm! Người bạn của ta có tên là Hắc Đế Tư là người sáng lập ra Minh Vương Điện cũng chính là Minh Vương mà người khác thường gọi!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 226: Mãi Mãi Thần Nam

- Minh Vương - Hắc Đế Tư? Hắc là người như thế nào?

Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy tò mò hỏi.

Đông Phương Trường Minh không trả lời câu hỏi của hai người ngay mà đảo mắt nhìn qua Tề Đằng một chút.

- Sư phụ đệ tử cáo lui trước!

Tề Đằng là người thông minh vừa nhìn thấy ánh mắt của Đông Phương Trường Minh liền hiểu ẩn ý chứa trong đó lập tức cáo từ sau đó nhanh chóng lui ra ngoài.

- Nhắc đến Hắc Đế Tư phải nói như thế nào mới đúng nhỉ? Đúng rồi! Có thể nói là hắc quả thật có rất nhiều điểm giống với ta!

Đợi đến lúc Tề Đằng đã đi xa Đông Phương Trường Minh vung tay đóng cửa lại sau đó mới nhìn Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên nói.

- Minh Vương có rất nhiều điểm giống huynh?

Hai tỷ muội Nạp Lan lộ ra vẻ không hiểu.

- Hai người bọn ta tuy một người ở Tây Phương một người ở Đông Phương đều dùng tay trắng dựng nghiệp tự tay sáng lập cơ nghiệp của mình, bên người cũng có một người huynh đệ hơn nữa chúng ta Tiên Thiên đều bị người khác cho là phế nhân không thể nào tu luyện không phải giống nhau thì

là cái gì?

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Ủm! Nghe qua những lời của chàng thì chàng và Minh Vương đúng là có rất nhiều điểm giống nhau!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy gật đầu một cái.

- Khoan đã... chàng nói Minh Vương - Hắc Đế Tư cũng giống như chàng đều là người vừa mới sinh ra đã bị người khác xem như phế nhân không thể tu luyện hay sao?

Nhưng mà rất nhanh cả hai tỷ muội bọn họ đã nhìn ra điểm không hợp lý trong lời nói của Đông Phương Trường Minh đồng thời cả kinh kêu lên một tiếng.

- Ta biết chuyện này rất khó tin nhưng lại hoàn toàn là sự thật nếu như ta trời sinh không thể tu luyện là do Dị Mạch Phế Thể thì Hắc Đế Tư trời sinh không thể tu luyện lại là bởi vì huyết mạch chảy trong người hắn!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Huyết mạch?

Nạp Lan Nhược Thủy nhú nhú mày hiển nhiên là nàng không rõ Đông Phương Trường Minh muốn nói cái gì.

- Chuyện này phải kể từ thời cha mẹ của Hắc Đế Tư. Cha của Hắc Đế Tư tên Ô Đồ Phổ là một chiến sĩ cường đại của Hắc Ám Thần Tộc còn mẹ của hắn lại là Thánh nữ của Quang Minh Thần Tộc hai người đến từ hai bộ tộc đối địch với nhau lại đem lòng yêu thương đối phương rồi kết hôn với nhau nhưng bọn họ không ngờ được kết quả của cuộc hôn nhân lén lút này lại vô

cùng nghiêm trọng nó không chỉ khiến cho bọn họ bị cả hai đại Thần Tộc truy sát mà còn liên lụy đến con của bọn họ!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Đứa trẻ đó bởi vì nguyên nhân huyết mạch của cha mẹ xung đột với nhau cho nên từ khi sinh ra đã vô cùng yếu ớt không thể tu luyện bất cứ một loại công pháp nào mà như ta đã nói trước đây ở vào Viễn Cổ một người bất kể là chủng tộc nào mà không thể tu luyện thì đều bị xem là một thứ phế vật không hơn không kém chính vì vậy mà đứa trẻ đó từ khi còn rất nhỏ đã bị chúng bạn ở bên cạnh khinh thường, chán ghét niềm vui duy nhất trong cuộc sống của đứa trẻ đó chính là được sống bên cạnh cha mẹ mình. Có điều rất nhanh hạnh phúc nhỏ nhoi này của nó cũng bị đại quân truy sát của hai đại Thần Tộc hủy diệt, từ đó đứa trẻ đó cũng giống như ta của kiếp trước sống chỉ vì báo thù cho cha mẹ nó tự bước đi trên đường mà nó đặt ra cho bản thân một con đường giúp nó nghịch thiên mà đi, một con đường giúp nó trở thành chí cường giả trong thiên địa!!

Hơi dừng một chút hắt lại tiếp tục.

- Trường Minh thật ra Minh Vương đã đi theo con đường nào vậy?

Nạp Lan Nhược Thủy tò mò hỏi nàng thật sự không hiểu là con đường nào mà có thể giúp một đứa trẻ không thể tu luyện có thể trở thành một cường giả chí cường đẳng cấp Nghịch Thiên!

- Luyện Hồn! Con đường của Hắc Đế Tư vừa vặn lại ngược lại với ta nếu ta là dùng thân thể để nghịch thiên thì hắt lại dứt khoát bỏ qua thân thể của mình mà dùng nguyên thần để tu luyện, cách làm này tuy rằng nghe qua rất giống Xá Thân Thành Ma Đại Pháp mà Ma Chủ sáng tạo ra nhưng mà về bản chất lại rất khác bởi vì nguyên lý Xá Thân Thành Ma Đại Pháp của Ma Chủ là thiêu đốt thân thể của bản thân chuyển tất cả lực lượng vào nguyên thần

dùng làm dưỡng chất cho Ma Hồn phát triển còn Luyện Hồn Thuật của Hắc Đế Tư lại không cần bất cứ dưỡng chất nào cả chỉ đơn thuần là từ nguyên thần nhược tiểu nhất không ngừng bò lên trên.

Đông Phương Trường Minh trầm giọng hỏi.

- Tê! Thì ra Minh Vương lại là một cường giả biến thái đến như vậy Trường Minh cuối cùng thiếp cũng biết tại sao chàng lại kiên kị hãn đến như vậy thậm chí vì hãn mà không tiếc động dụng con bài tẩy của bản thân đem Tiểu Lục Đạo luyện hóa để không phục thực lực Nghịch Thiên Cấp.

Sau khi nghe xong Nạp Lan Nhược Yên hít sâu một hơi khí lạnh sợ hãi nói.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt gật đầu một cái.

- Được rồi! Bây giờ thời gian không còn sớm nữa các nàng mau đi nghỉ ngơi đi ngày mai ba người chúng ta còn phải lên đường sớm đến Tây Phương Thiên Giới nữa!!

Tiếp theo hãn lại ngẩng đầu nhìn trời trông thấy đã sắp hoàng hôn thì nói.

- Vâng!

Hai tí muội Nạp Lan nghe vậy đương nhiên không phản đối lập tức gật đầu một cái sau đó nhanh chóng bước vào trong phòng của mình nghỉ ngơi trong lòng bọn họ đều rất mong có thể gặp được vị Minh Vương trong truyền thuyết kia để xem hãn thật ra có hình dạng như thế nào.

.....

Trong lúc này Đông Phương Thiên Giới vừa mới an ổn trở lại không bao

lâu hiện nay lại bị những tấm thiệp mời do Minh Vương Điện đưa ra mà chấn động hàng loạt Thiên Cấp đồng thời xuất phát đến Vô Tận Hải chuẩn bị tham gia Vạn Thần Đại Hội!

Thiên Giới Thần Gia cũng không phải là ngoại lệ lúc này Thần Tổ đang ngồi trong một gian đại điện tay cầm một tấm thiệp mời màu vàng cẩn thận đọc trước mặt ông ta có ba người đang đứng chính là Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ và Thần Lục Tổ.

- Lão Tứ, Lão Ngũ, Lão Lục lần này chuyển đi Tây Phương này ta giao cho ba người các người chuyện này không đơn giản dọc đường đi các người nhất định phải cẩn thận nhưng mà cũng không được làm mất mặt người Thần Gia chúng ta có biết chưa?

Sau một lát chỉ nghe ông ta trầm giọng lên tiếng.

- Vâng! Lão Tổ tông!!

Ba vị Lão Tổ của Thần Gia không dám có chút khinh suất nào lập tức gật đầu trình trọng nói.

- Ủm!

Thần Tổ gật đầu một cái sau đó đưa thiệp mời cho Thần Tứ Tổ bảo quản.

- Ầm!

Đúng lúc này trong không gian đột nhiên vang lên một tiếng nổ to làm cho cả tòa đại điện ầm ầm chấn động.

- Chấn động này phát ra từ nơi bế quan của tiểu tử Thần Nam không lẽ là tiểu tử đó hoàn toàn luyện hóa được Thời Không Bốn Nguyên chuẩn bị xuất quan?

Sau khi chấn động kết thúc Thần Tứ Tổ nhú nhú mày kêu lên lên một tiếng.

- Tứ ca ta thấy không phải đâu cho dù tiểu tử Thần Nam có thể điều khiển lực lượng Thời - Không tạo thành Thời Không Linh Vực giúp Bát Hồn và chúng ta khôi phục lại thân thể nhưng mà muốn hoàn toàn luyện hóa hai đạo Bốn Nguyên đó không phải là chuyện đơn giản Thần Nam dù có bản lĩnh đến đâu cũng không thể làm được trong thời gian một tháng ngắn ngủi đâu!

Thần Ngũ Tổ không cho là đúng nói.

- Ủm!

Thần Lục Tổ ở bên cạnh gật đầu một cái hiển nhiên là tán đồng với cách nói của Thần Ngũ Tổ.

- Các người không cần ở đây tranh cãi nữa. Nếu muốn biết sự tình thế nào thì cứ trực tiếp đến chỗ Thần Nam xem là được!!

Thần Tổ trầm giọng nói một tiếng sau đó nhanh chóng hóa thành một đạo hào quang bay về phía Thần Nam đang bế quan.

Ba người Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ, Thần Lục Tổ lập tức đuổi theo ông ta.

Khi bọn họ đến nơi quan sát thì chỉ thấy toàn thân Thần Nam đang phát sinh biến hóa kinh thiên động địa, cả người hắc không ngờ lại xuất hiện từng đạo vết nứt sâu vô cùng thoát nhìn qua giống như một cái bình nứt vỡ!

- Rắc rắc...

Sau một lát trên người hắc bỗng nhiên hóa thành hàng vạn mảnh vỡ rơi xuống dưới đất.

Bất quá trong chớp mắt một chuyện làm cho người ta kinh hãi lại xảy ra những mảnh vụn vừa mới rơi xuống đất đó không ngờ lại lần nữa hội tụ lại trở thành một Thần Nam mới tinh không chỉ vậy toàn thân hắn còn phát ra một màn hào quang chói mắt giống như là một món bảo vật vậy!

- Lão Tổ Tông đây... đây... cái này không phải là cảnh giới Thuế Biến trong truyền thuyết đó chứ? Thần Nam mới bao nhiêu tuổi làm sao có thể đạt đến cảnh giới này được??

Thần Tứ Tổ kinh sợ kêu lên một tiếng.

Trên mặt Thần Ngũ Tổ và Thần Lục Tổ cũng lộ ra vẻ kinh hãi Thuế Biến là cảnh giới trong truyền thuyết mà chỉ có cường giả đạt đến đẳng cấp như Thời Không Đại Thần, Thần Tổ hay là Đông Phương Trường Minh mới có thể đạt được hiện nay không ngờ Thần Nam cũng có thể làm được hẳn thật ra là dùng phương pháp như thế nào??

Trong lòng tất cả mọi người đều nghi hoặc thầm nghĩ.

- Tiểu tử này không phải đã đạt đến cảnh giới Thuế Biến mà hắn đơn giản chỉ là lột bỏ lớp vỏ bao phủ linh hồn mà mình bấy lâu nay mà thôi!!

Thần Tổ trầm giọng giải thích.

- Lột bỏ lớp vỏ bao phủ linh hồn mình bấy lâu nay? Lão Tổ Tông chuyện này là như thế nào?

Thần Tứ Tổ nhíu mày hỏi.

- Nói đơn giản thì trong người Thần Nam trước nay luôn ẩn chứa một luồng tiềm năng vô cùng vô tận nhưng tiềm năng này lại bị một lớp vỏ linh hồn áp chế lại khiến cho Thần Nam thủy chung không thể nào phát ra uy lực vốn phải có của mình. Hiện nay lớp vỏ đó bị phá đi làm cho Thần Nam lần

nữa có được đại tiềm lực của mình như là mình châu bay khỏi đồng bụi, lợi kiếm xuất ra khỏi vỏ, Thần Long thoát khỏi vũng bùn quay về đại hải của mình!

Thần Tổ từ từ nói.

- Âm!

Trong lúc ông ta đang nói chuyện thì Thần Nam đang ở trong mật thất đã đứng lên thân thể lóe lên một cái rồi biến mất.

Một giây tiếp theo h lẫn lại hiện ra ở giữa trời.

- Âm ầm ầm....

H lẫn vừa xuất hiện trên bầu trời lập tức xuất hiện dị tượng từng đám mây đen từ bốn phương tám hướng không ngừng ùng ùng kéo tới giăng kín khắp cả bầu trời trong đó từng đạo lôi quang mang màu sắc hủy diệt ở bên trong mang theo màu sắc hủy diệt không ngừng lóe lên.

- Ta sắp độ kiếp các vị lui ra trước đi!

Nhìn thấy Thiên Cấp Chi Kiếp xuất hiện không ngờ sắc mặt của Thần Nam vẫn không có một chút biến hóa nào vô cùng bình tĩnh nhìn đám người Thần Tổ đang đứng ở phía dưới kêu lên một tiếng.

- Ủm!

Thần Tổ nghe vậy gật đầu một cái sau đó nhanh chóng mang theo ba người Thần Tứ Tổ lui ra khỏi phạm vi của Thiên Kiếp.

- Âm ầm ầm....

Khi bọn họ vừa rời khỏi cũng chính là lúc Thiên Kiếp bắt đầu trong chớp

mắt chỉ thấy vụn đạo lôi quang cùng đánh về phía Thần Nam.

- Vút!

Nhưng mà đúng lúc Thần Nam đang chuẩn bị nghênh đón Thiên Kiếp thì lại có có một thanh Hoàng Kim Kiếm từ trong không gian giới chỉ của hắn bay ra.

- Ha ha ha... Cuối cùng ta cũng đã đợi được đến ngày hôm nay rồi Thần Nam ta nhất định sẽ giết chết ngươi để cho Thần Chiến không có con đưa tang!!

Quang thân kiếm phát ra kinh thiên kiếm khí ảo hóa thành hình dạng một thanh niên nam tử nhìn Thần Nam cười nói hắn đúng là Kinh Thiên Kiếm Chủ trước đây không lâu đã bị Thần Chiến luyện hóa thành kiếm.

- Kinh Thiên Kiếm Chủ ngươi năm chắc hôm nay có thể giết chết ta sao?

Thần Nam lạnh lùng hỏi.

- Lúc khác ta tự nhiên không có tự tin đó nhưng mà hiện nay lại là lúc ngươi đang độ Thiên Cấp Chi Kiếp chỉ cần hơi phân tâm thì sẽ bị Thiên Kiếp hủy diệt làm sao còn có thể chống lại công kích của ta?

Kinh Thiên Kiếm Chủ cười lớn nói.

- Nga! Phải không? Như vậy ngươi xem cho rõ ta làm sao để ứng phó với Thiên Kiếp đi!

Thần Nam nghe vậy nhàn nhạt nói một tiếng sau đó vung tay phải lên đánh ra một chưởng.

- Ầm!

Đạo chưởng cương do hấn đánh ra chẳng những dễ dàng phá tan Thiên Kiếp trên trời mà còn tạo ra một cái hắc động có đường kính hơn trăm vạn trượng trên trời thật lâu không tiêu tan.

- Đây... đây... sao có thể như vậy được? Một chưởng của người sao có uy lực như vậy được người thật ra là làm cách nào làm được??

Nhìn thấy cảnh đó trên mặt Kinh Thiên Kiếm Chủ tràn đầy kinh hãi với nhãn lực của mình hấn đương nhiên có thể nhận ra một quyền vừa rồi của Thần Nam không đơn giản chỉ là đánh tan Thiên Cấp Chi Kiếp mà còn phá tan luôn Thiên Môn ẩn phía sau nó nữa cho nên mới có thể tạo ra hiệu quả nhãn quan đáng sợ như vậy.

Kinh Thiên Kiếm Chủ tự hỏi trong lòng phương pháp đem Bốn Nguyên Pháp Tắc dung nhập vào trong quyền pháp hoàn mỹ như vậy đừng nói là mình cho dù là sư phụ của mình Kim Thiên Kiếm Chủ đời trước cũng không có cách nào làm được vậy mà hiện tại lại bị một tên tiểu tử thực hiện được hỏi làm sao hấn có thể không kinh hãi.

- Người không cần biết ta làm như thế nào? Người chỉ cần biết bây giờ ở trước mặt người có hai con đường thứ nhất là làm theo kế hoạch ban đầu của người xuất thủ với ta rồi bị ta giết chết, còn con đường thứ hai là thần phục ta làm việc cho ta sau vạn năm ta sẽ trả lại cho người tấm thân tự do. Người muốn chọn con đường nào?

Thần Nam nhìn Kinh Thiên Kiếm Chủ nhàn nhạt nói.

- Chỉ cần ta vì người làm việc vạn năm người sẽ trả lại cho ta tấm thân tự do? Người không lừa ta đó chứ?

Kinh Thiên Kiếm Chủ vốn nghĩ rằng kế hoạch tạo phản thất bại mình chỉ có một con đường chết mà thôi hiện nay nghe được Thần Nam lại cho mình

cơ hội lựa chọn thì có chút không dám tin mở miệng hỏi.

- Lời ta nói ra tự nhiên sẽ không thay đổi. Hiện giờ nếu người còn không chọn đợi lát nữa ta hết kiên nhẫn thì sẽ không còn cơ hội lựa chọn nữa đâu!!

Thần Nam trầm giọng nói.

- Được... được.. được... ta chọn con đường thứ hai! Kinh Thiên bái kiến chủ nhân!!

Kinh Thiên Kiếm Chủ vội vàng lên tiếng.

- Tốt! Như vậy bây giờ người quay về bên trong không gian giới chỉ đi khi có việc ta sẽ gọi người!

Thần Nam hài lòng gật đầu một cái rồi nói.

- Vâng chủ nhân!

Kinh Thiên Kiếm Chủ cung kính kêu lên một tiếng sau đó nhanh chóng quay trở về bên trong không gian giới chỉ của Thần Nam xem ra hẳn đã hoàn toàn xác nhận thân phận của mình không còn kiêu ngạo trước kia nữa.

- Ủm!

Thần Nam thấy vậy âm thầm gật đầu một cái rồi hạ thân thể xuống trở lại mặt đất.

- Tu vi của người vừa mới đột phá như cá chép vượt Long Môn mà hóa thành Long quả thật là đáng mừng nhưng ta có một việc muốn hỏi người bây giờ người có còn là Thần Nam hay không?

Thần Tổ tiến lại gần chăm chú quan sát Thần Nam một chút rồi hỏi.

- Vẫn còn là không chỉ là hiện tại tương lai là mãi mãi cũng là!!

Thần Nam nghe vậy không chút do dự trả lời nhưng mà khi nói ra những lời đó trong lòng hẳn thật ra có cảm nghĩ gì thì e rằng chỉ có Thần Nam mới biết.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 227: Chuyện Xưa Của Cổ Thần (1)

Ừm! Như vậy Thần Nam Thần Gia chúng ta vừa mới nhận được thiệp mời của Minh Vương Điện sẽ đến tham gia Vạn Thần Đại Hội ở Vô Tận Hải người có muốn đi cùng không?

Thần Tổ nhìn Thần Nam hỏi.

- Lần này đến Vô Tận Hải giữa Tà Đế và Minh Vương nhất định sẽ có trò hay để xem ta tại sao lại không đi chứ?

Thần Nam nhú mày suy tư một lát rồi cười nói.

- Tốt! Lão Tứ, Lão Ngũ, Lão Lục các người nghe đây trong chuyến đi lần này người Thần Gia chúng ta sẽ do Thần Nam toàn quyền thống lĩnh các người phải tuyệt đối nghe theo lời hăn nếu có chuyện gì xảy ra ta sẽ căn cứ theo gia quy mà xử!

Thần Tổ nghe vậy gật đầu một cái sau đó nhìn về phía Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ, Thần Lục Tổ trầm giọng nói.

- Vâng Lão Tổ Tông!

Tuy rằng cảm thấy cách nói chuyện của Thần Tổ và Thần Nam trở nên rất là kỳ lạ nhưng mà ba người Thần Tứ Tổ cũng không hỏi nhiều vừa nghe thấy mệnh lệnh của Thần Tổ thì lập tức gật đồng đồng ý.

- Ừm!

Thần Nam cũng gật nhẹ đầu một cái biểu thị đồng ý với lời nói của Thần Tổ.

Nhìn thấy cảnh đó trên mặt Thần Tổ thoáng hiện vẻ hài lòng ông ta vốn lo lắng bởi vì chính mình cần bề quan khôi phục thực lực Thần Gia trong hành trình này bởi vì thiếu đi đỉnh cấp cường giả áp trận mà bị các thế khác liên thủ lại " bắt nạt " nhưng mà Thần Nam xuất quan lại vừa đúng lúc giúp ông ta giải quyết cộc tâm sự này!!

....

Ba ngày sau Tây Phương Thiên Giới!

- Âm!

Ở một vùng trời gần với khu vực Vô Tận Hải đột nhiên xuất hiện một chùm hào quang chói mắt phá không mà đi nhìn kỹ lại thì ra đó là một chiếc Cổ Thuyền màu đen khổng lồ quanh thân được điêu khắc vô số Ma Pháp Trận trên phi thuyền có ba người hai nữ một nam đang đứng bọn họ đúng là Đông Phương Trường Minh cùng với Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên.

- Trường Minh sắp về tới Vô Tận Hải rồi, muội đúng là có chút hồi hộp a!!

Lúc này chỉ nghe Nạp Lan Nhược Yên kêu lên một tiếng.

- Hồi hộp? Nhược Yên tại sao nàng lại nói vậy?

Đông Phương Trường Minh không hiểu hỏi.

- Hừ! Chẳng lẽ chàng đã quên đây chính là nơi lần đầu tiên chàng gặp thiếp và tỷ tỷ sao? Chúng ta còn cùng nhau trải qua rất nhiều chuyện ở đây

đó!!

Nạp Lan Nhược Yên bĩu môi hừ nhẹ một tiếng nói.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy liền ngậy người ra đại não nhanh chóng xoay chuyển. Phải rồi sao hử lại quên được chứ?

Vô Tận Hải này thật sự là một nơi có nhiều kỷ niệm với hử, nó không chỉ là nơi hử lần đầu tiên hử gặp được hai người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên mà còn là nơi đầu tiên hử đặt chân tới sau khi Phi Thăng ở đây hử đã có được Luyện Thần Đạo một môn công pháp đã trợ giúp cho hử rất nhiều khi thực lực còn yếu, đây cũng là nơi hử tham gia vào chiến dịch lớn đầu tiên trong đời.

Nghĩ đến đây trong lòng Đông Phương Trường Minh cũng cảm thấy hơi nao nao.

- Tất cả đứng lại cho ta!!

Nhưng mà đúng lúc này trong hư không lại đột nhiên vang lên một tiếng quát hử cắt ngang dòng suy nghĩ của hử.

- Là ai trốn ở đó? Mau rút ra đây cho ta!!

Đông Phương Trường Minh cao giọng quát lên một tiếng.

- Là bốn đại gia!

Một cái bóng đen từ dưới mặt biển bay lên đứng chắn trước mũi thuyền của ba người Đông Phương Trường Minh.

Đó là một con Cự Viên thân cao mấy chục trượng người mặc trọng giáp màu đen tay cầm một cây hắc bổng còn to hơn cột nhà vừa nhìn qua quả thật khí thế hung hung nhưng điều làm cho chú ý tới là đầu của con Cự Viên nó

không ngờ lại có tới chín cái đầu không ngừng ngo ngo.

- Các người nghe đây đường này là do ta mở biển này là lãnh địa của ta nếu muốn đi qua đây thì nhất định phải để lại thần tộ nếu không thì phải... Chết!!

Bọn chúng đồng thời đưa mắt nhìn về phía ba người Đông Phương Trường Minh kêu lớn một tiếng.

- Ầm!

Không gian trăm trượng xung quanh đều bị tiếng hét của Cửu Đầu Ma Viên làm cho lung lay nhưng mà điều này đương nhiên không dọa được Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nạp Lan Nhược Yên, phản ứng đầu tiên của bọn họ khi nghe thấy những lời đó không phải là hoảng sợ mà là vừa tức giận vừa buồn cười.

Buồn cười là bởi vì bọn họ không ngờ được ở Thiên Giới vào thời buổi như thế này mà vẫn còn có hành vi giống như cướp cạn như vậy hơn nữa người thực hiện hành vi đó còn là một tên Thần Hoàng cấp cường giả nữa chứ. Còn tức giận hiển nhiên là bởi vì bọn họ lại là người gặp phải hành vi này.

- Trường Minh huynh dạy dỗ cái tên không biết điều này một lát đi!

Nạp Lan Nhược Yên nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Được!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó vung tay lên.

- Ầm!

Trong chớp mắt chỉ thấy không gian ở bên cạnh hăn phát sinh một trận

vặn vẹo tiếp theo đó một bộ khô lâu cao hơn trăm trượng toàn thân sáng lấp lánh màu hoàng kim từ trong đó bước ra.

- Thuộc hạ Gia Đế Lộ bá kiến chủ nhân!

Hoàng Kim Đại Khô Lâu vừa xuất hiện lập tức quỳ xuống hướng về phía Đông Phương Trường Minh cung kính kêu lên một tiếng.

- Ừm!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt gật đầu một cái.

- Không ngờ người thanh niên nhân loại này thoát nhìn còn trẻ như vậy mà đã là một Triệu Hóa Sư cường đại vùng tay lên đã có thể triệu hóa được một Khô Lâu Vương có đẳng cấp ngang với ta hơn nữa nhìn xem bộ dáng của hắn ta hình như là không mất nhiều sức lắm vậy, xem ra lần này nhiệm vụ mẹ giao cho ta không dễ hoàn thành rồi!!

Biểu hiện của Đông Phương Trường Minh vốn là vô cùng nhưng

Nó làm sao biết được cái vùng tay vừa rồi của Đông Phương Trường Minh thật ra nào phải Triệu Hoán Trận gì chỉ là hắn khai mở Nội Thiên Địa của bản thân mà thôi.

Sau khi hắn luyện hóa Tiểu Lục Đạo thì tự nhiên số linh hồn bị phong ấn trong Huyết Hải cũng trở thành vật của hắn.

Vô số năm qua Huyết Hải đã giam giữ bao nhiêu linh hồn?

Câu hỏi này chỉ sợ là không có người nào có thể trả lời được ngay cả Đông Phương Trường Minh là chủ nhân Huyết Hải cũng không thể nào trả lời được, hắn chỉ biết rằng những linh hồn mà mình đang nắm giữ trong tay này có bốn cái có thực lực có thể sánh ngang với loại cường giả như Thụy Tư

Mạn, mấy trăm cái đạt đến cảnh giới Thần Hoàng, còn lại đều có thực lực giao động từ Tiên Thần Cảnh đến Thần Vương Cảnh.

Mà tên Khô Lô Vương - Gia Đế Lộ mới xuất hiện này vừa vặn chỉ là một thành viên " hơi yếu " trong một trăm Thần Hoàng đó mà thôi.

Nhưng cho dù là vậy nó cũng đủ sức để thay Đông Phương Trường Minh dạy dỗ cho Cửu Đầu Ma Viên một trận rồi.

- Con khi chết tiết kia để xem ta dạy dỗ người như thế nào?

Lúc này chỉ thấy Gia Đế Lộ cao giọng hét lên một tiếng phát động thế công về phía Cửu Đầu Ma Viên.

- Tới đi!

Cửu Đầu Ma Viên thấy vậy không sợ hãi chút nào vùng thanh đại bổng trong tay mình lên tiếp chiến.

Cả hai nhanh chóng phát sinh một trận đại chiến.

Còn ba người Đông Phương Trường Minh lại như là khán giả đứng ở trên thuyền im lặng thưởng thức.

- Trường Minh, Nhược Yên hai người có nhìn ra điều gì bất thường ở con Cửu Đầu Ma Viên này không?

Sau một lát đột nhiên Nạp Lan Nhược Thủy lại nhìn Nạp Lan Nhược Yên và Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Nhược Thủy (Tỷ tỷ) người muốn nói có phải là... Chiến Kỹ mà con Ma Viên này đang sử dụng!

Hai người nghe vậy suy tư một lúc rồi đồng thời kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy! Ta đã quan sát kỹ bề ngoài của con Ma Viên này tuy rằng vô cùng cục cằn thô lỗ nhưng mà Chiến Kỹ mà nó sử dụng lại vô cùng tinh tế nếu không có minh sư chỉ điểm trong thời gian dài nhất định không thể nào học được. E rằng lai lịch của nó không đơn giản như những gì chúng ta đã suy nghĩ ban đầu lần này nó chặn đường chúng ta không đơn giản chỉ là vì muốn cướp lấy thần tể, bên trong nhất định còn có thâm ý khác nữa!!

Nạp Lan Nhược Thủy trầm giọng nói.

- Ủm! Lời nói của Tỷ tỷ rất có lý Trường Minh chàng mau ra lệnh cho Gia Đế Lộ bắt con Ma Viên đó lại để chúng ta hỏi cung đi!!

Sau khi nghe xong Nạp Lan Nhược Yên lên tiếng đề nghị.

- Tốt!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái.

- Gia Đế Lộ đủ rồi đừng chơi đùa nữa mau chóng bắt con Ma Viên này lại cho ta!

Sau đó hắn lại nhìn Gia Đế Lộ ra lệnh.

- Vâng chủ nhân! Xương Cốt Ngập Trời!

Gia Đế Lộ vừa nhận được mệnh lệnh không chút do dự lập tức gật đầu một cái sau đó hét lên một tiếng tiếp theo chỉ thấy hàng vạn bộ xương trắng từ phía sau lưng hắn bắn ra hóa thành một cánh tay khổng lồ tấn công về phía Cửu Đầu Ma Viên.

Trong quá trình chiến đấu từ đầu đến giờ Gia Đế Lộ vốn đã chiếm thế thượng phong hiện nay lại sử ra mười phần sức mạnh trong lúc nhất thời đã hoàn toàn đẩy Cửu Đầu Ma Viên vào thế yếu chuyển bị bắt xem ra chỉ còn là

vấn đề thời gian mà thôi!

- Không ổn. Bộ xương khô này quá mạnh xem ra không liều một lần thì không được rồi!!

Cảm nhận được điều đó Cửu Đầu Ma Viên đương nhiên không chịu thua dễ dàng như vậy trong lòng nó âm thầm suy tính một lúc rồi vung tay bấm quyết chín cái đầu khổng lồ đồng thời lăm lăm niệm chú.

- Rắc rắc...

Trong chớp mắt chỉ thấy phía sau lưng của Cửu Đầu Ma Viên liên tục vang lên những âm thanh xương cốt nứt gãy rồi sáu đôi cánh hoàng kim tỏa ra khí tức thần thánh từ đó phá giáp chui ra.

- A!

Chúng vừa xuất hiện lập tức làm cho khiến cho khí thế của Cửu Đầu Ma Viên bạo tăng hơn trước gấp mười lần nó ngẩng đầu hét vang một tiếng ầm ầm đánh ra một quyền.

- Ầm!

Quyền cường này vừa xuất hiện không những dễ dàng phá tan Bạch Cốt Chi Thủ đang lao tới mà còn đánh thẳng lên người Gia Đế Lộ.

- Ầm!

Quyền lực cường đại bạo phát khiến cho hấn lui lại phía sau một đoạn xương cốt trên người đều bị đánh cho vỡ tan nhất thời không thể tụ thành hình.

- Đây là.... Thánh Chiến Thiên Sứ Chi Dực? Con khỉ đáng chết kia thật ra người trộm thứ này từ đâu hả?

Nhìn thấy cảnh đó Nạp Lan Nhược Thủy sắc mặt đại biến phần nộ hét vang một tiếng.

- Âm!

Tiếng quát mang theo tất cả khí thế Thiên Cấp cường đại của Nạp Lan Nhược Thủy đè ép thẳng về phía Cửu Đầu Ma Viên làm cho nó cho dù có sáu đôi Thánh Chiến Thiên Sứ Chi Dực gia trì lên người cũng không chịu nổi há miệng phun ra một ngụm máu tươi!!

- Nữ nhân kia ngươi muốn biết Thánh Chiến Thiên Sứ Chi Dực của bốn đại gia là từ đâu tới? Như vậy cứ việc đuổi theo bốn đại gia nếu ngươi bắt được ta thì ta sẽ nói cho ngươi biết!!

Nhưng mà trên mặt Cửu Đầu Ma Viên vẫn không lộ ra chút sợ hãi nào ngược lại còn lớn tiếng khiêu khích sau đó không biết nó thi triển loại đòn thuật quỷ dị nào mà toàn thân trong chớp mắt hóa thành hàng tỉ hào quang

- Đứng lại đó cho ta!

Với trí thông minh của Nạp Lan Nhược Thủy làm sao có thể không hiểu hành động này của Cửu Đầu Ma Viên chính là muốn dụ bản thân đuổi theo nó nếu là lúc bình thường còn lâu mới để cho nó toại nguyện nhưng mà lúc này nàng chỉ một lòng muốn làm rõ nguyên nhân tại sao Thánh Chiến Thiên Sứ Chi Dực lại xuất hiện trên cơ thể của một Cửu Đầu Ma Viên căn bản không rảnh để ý nhiều như vậy.

Vừa nhìn thấy đối phương bỏ chạy nàng lập tức vung tay bấm quyết thúc giục Cổ Thuyền nhanh chóng bay về phía trước.

Cửu Đầu Ma Viên và đám người Đông Phương Trường Minh một trước một sau truy đuổi lẫn nhau mà bay phía xa chỉ trong chớp mắt đã biến mất vô

ảnh vô tung

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 228: Chuyện Xưa Của Cổ Thần (2)

Trên mặt biển xanh thẳm một đạo hào quang phá không bay tới, đạo hào quang này liên tục lóe lên vài lần rồi dừng lại quang mang bên trên tiêu tán lộ ra một thân ảnh có chín cái đầu.

Đó rõ ràng chính là Cửu Đầu Ma Viên. Lúc này nó không chạy trốn nữa mà đứng trên mặt biển phóng mắt nhìn quanh bốn phía tựa như đang chờ đợi một cái gì đó.

- Vút!

Một lát sau từ phía xa lại có một chùm hào quang khác xuất hiện đúng là ba người Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên đã cưỡi Cổ Thuyền đuổi đến.

- Mẹ con đã dẫn bọn họ đến, người mau ra đây đi!!

Cửu Đầu Ma Viên kêu lên một tiếng.

- Ầm!

Lời của Cửu Đầu Ma Viên vừa dứt thì mặt biển dưới chân của hắn đột nhiên phát sinh một trận vụn vụn tiếp theo chỉ thấy một người phụ nhân thân mặc hắc bào từ bên trong bay ra.

- Người... người là... Đại bá mẫu là người sao?

Nhìn thấy người phụ nhân xuất hiện sắc mặt của Nạp Lan Nhược Thủy

lập tức đại biến cả kinh kêu lên một tiếng.

Hai người Đông Phương Trường Minh và Nạp Lan Nhược Yên ở bên cạnh trên mặt đồng thời hiện lên vẻ kinh ngạc bọn họ không thể nào hiểu được tại sao Nạp Lan Nhược Thủy lại gọi một người lạ mặt là Đại bá mẫu.

Nhưng Nạp Lan Nhược Thủy cũng không có ý giải thích cho bọn họ nàng ta chỉ chăm chú vào người phụ nhân vừa mới xuất hiện giống như đang đợi bà ta trả lời vậy.

- Vi Vi An đã lâu không gặp rồi! Con đúng là đã thay đổi rất nhiều!!

Phụ nhân chăm chú nhìn Nạp Lan Nhược Thủy một chút rồi lên tiếng nói.

- Đại bá mẫu đúng là người rồi! Năm xưa lúc người và Đại bá cùng nhau biến mất con rất lo lắng cho hai người. Hiện tại có thể gặp lại người ở đây thì quá tốt rồi? Đại bá đang ở đâu? Ông ấy có khỏe không? Còn nữa vừa rồi Cửu Đầu Ma Viên gọi người là mẫu thân hẳn có phải chính là tiểu đệ đệ mà năm đó người mang trong người hay không?

Nạp Lan Nhược Thủy vui mừng kêu lên một tiếng rồi liên tiếp đưa ra những câu hỏi.

- Vi Vi An con đoán rất đúng Tiểu Viên đúng là con của ta và Đại bá con. Sở dĩ ta bảo nó dụ con đến đây là bởi vì Đại bá con muốn gặp con một lần, con có muốn gặp ông ấy không?

Phụ nhân trầm giọng nói.

- Đương nhiên! Đại bá mẫu mau dẫn con đi gặp Đại bá đi! Con rất nhớ ông ấy!!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy không chút do dự lập tức đồng ý.

- Tốt! Như vậy con đi theo ta!!

Phụ nhân gạt đầu một cái sau đó dẫn theo Nạp Lan Nhược Thủy tiến vào bên trong cánh cửa không gian ở trên mặt biển.

- Vút!

Hai người Đông Phương Trường Minh và Nạp Lan Nhược Yên thấy vậy ngay lập tức đuổi theo bọn họ cũng rất muốn biết vị đại bá của Nạp Lan Nhược Thủy vị đệ nhất cao thủ năm đó của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc năm đó thật ra là có bộ dáng như thế nào.

Người cuối cùng động thân là Cửu Đầu Ma Viên khi tiến vào không gian thông đạo toàn thân của hắn rút nhỏ lại hóa thành một thiếu niên khoảng mười bốn, mười lăm tuổi môi hồng răng trắng đôi mắt màu ngọc bích thỉnh thoảng lóe lên từng tia sáng lạnh lợi cho người ta một cảm giác rất đáng yêu. So với dáng vẻ tàn bạo lúc trước đúng là một trời một vực mà!!

- Ầm!

Sau khi tất cả đã vào rồi thì cánh cửa không gian lập tức khép lại biến mất vô ảnh vô tung mặt biển lại trở lại vẻ yên bình lúc trước cho dù có một Thiên Cấp cường giả khác đến đây cũng căn bản không thể nhìn ra một chút bất thường nào cả.

Mà không gian thông đạo ở bên trong cũng không phải là rất dài lấy tốc độ của năm người Đông Phương Trường Minh rất nhanh đã đi xong hiện tại bọn họ đã tiến vào một cái động phủ có diện tích chừng trăm trượng.

Nơi đây được bày trí vô cùng sơ sài ngoại trừ một số gia cụ thường dùng như bàn ghế được làm bằng đá ra thì không bất cứ thứ gì khác. Bên trên chiếc giường đá đặt ở nơi sâu nhất của động phủ là một người đàn ông vô cùng gầy hầu như chỉ còn da bọc xương đang nằm.

Như là cảm nhận được có người tiến vào ông ta cố gắng mở đôi mắt đục ngầu của mình ra liếc nhìn xung quanh một vòng.

- Vi Vi An cuối cùng ta cũng gặp được con! Thật tốt quá!!

Khi nhìn thấy Nạp Lan Nhược Thủy thì trên mặt người đàn ông hiện ra một nụ cười nói.

- Khụ khụ khụ....

Nhưng không biết có phải là do kích động quá hay không mà tiếp theo trong miệng ông ta lại phát ra một trận tiếng ho khan.

- Áo Vi Văn chàng đừng kích động như vậy. Sẽ ảnh hưởng đến thân thể đó!

Viên phu nhân thấy vậy thì lập tức dùng tốc độ mắt thường không thể thấy được xuất hiện bên chông của mình liên tục dùng sức vuốt lưng của ông ta.

- Trời ơi! Đại ba tại sao người lại trở nên như thế này? Là ai đã hại người?

Còn Nạp Lan Nhược Thủy thì khiếp sợ kêu lên một tiếng nàng không thể tin được tin được người đại bá oai võ hùng tráng, tiểu ngạo thiên hạ, bất khả nhất thế của mình hiện tại lại thành ra như thế này.

Nàng vẫn còn nhớ trước đây khi ông ta dạy nàng phải phải luyện kiếm, bản cung như thế nào mới là đúng cánh tay mạnh mẽ hữu lực, ánh mắt tinh anh, giọng nói trầm ấm biết bao a!!

Nghĩ đến đây một giọt nước mắt không nhịn được từ trên mắt của nàng lặng lẽ chảy xuống.

- Vi Vi An con đừng vì ta mà đau buồn ta bị như thế này cũng là tự làm tự chịu mà thôi!!

Cổ Thần - Áo Vi Văn thấy vậy trầm giọng nói.

- Tự làm tự chịu? Đại bá ý của người là gì?

Nạp Lan Nhược Thủy không hiểu hỏi.

- Ai! Tất cả chỉ tại ta tin lầm gian nhân!

Trong mắt Áo Vi Văn hiện lên vẻ hồi ức.

...

Nhớ lại mấy chục vạn năm trước lúc đó Áo Vi Văn vẫn còn đệ nhất cường giả của Thánh Chiến Thiên Sư Tộc được hàng vạn vạn người ở Phương Tây sùng bái, một ngày này khi ông ta đang ở trong thư phòng của mình thông dong đọc sách đột nhiên lại bị đệ đệ của mình là Áo Thập Vi đánh về vội vã chạy đến làm phiền.

- Áo Thập Vi sao nghe lại gấp gáp như vậy? Chẳng lẽ trong Tộc ta lại xảy ra chuyện đại sự gì sao?

Áo Vi Văn chậm rãi buông cuốn sách trong tay xuống nhìn Áo Thập Vi hỏi.

- Đại ca đúng là có đại sự xảy ra nhưng không phải là Tộc ta mà là Huyết Thiên Sư Nhất Tộc!!

Áo Thập Vi vừa tay lau đi mồ hôi trên trán vừa nhìn đại ca của mình nói.

- Huyết Thiên Sư Tộc! Bọn chúng làm cái gì?

Nghe được bốn chữ Huyết Thiên Sư Tộc sắc mặt của Áo Vi Văn lập tức ngưng trọng hẳn lên trầm giọng hỏi.

- Đại ca đệ vừa mới nhận được tin mật báo Huyết Đế Khắc Lợi Tư vừa điều động đại lượng cao thủ của Huyết Thiên Sứ Nhất Tộc giáng lâm Nhân Gian Giới để chuẩn bị nghi thức Huyết Tế quy mô cực lớn con số có thể lên đến hàng nghìn vạn người.

Áo Tháp Vi trình trọng nói.

- Cái gì? Huyết Tế Đại Trận lên đến hàng nghìn vạn người người không nhận sai tin đó chứ?

Nghe được con số mà Áo Tháp Vi nói ra cho dù Áo Vi Văn có bình tĩnh thế nào cũng không thể không kinh hãi kêu lên một tiếng. Ông ta không thể tin được Huyết Thiên Sứ Tộc lại có thể điên cuồng đến như vậy.

Một nghìn vạn người! Một nghìn vạn người a. Lúc này vừa mới trải qua cơn Đại Phá Diệt đây có thể coi là một phần mười dân số của Nhân Gian Giới rồi!!

- Đây là tin do thám tử bí mật của tộc ta truyền về không thể sai được đệ nghe nói sở dĩ lần này Khắc Lợi Tư dám điên cuồng như vậy là bởi vì hẳn biết Đại Phá Diệt vừa mới qua đi bất luận là Đông Phương hay là Tây Phương Thiên Giới thì các đại thế lực đều giống nhau đang trong quá trình tu dưỡng phục hồi thực lực căn bản không có thời gian đi để ý tới hẳn cho nên mới muốn nhân cơ hội thực hiện Huyết Tế mượn máu huyết của ngàn vạn người để cho huyết mạch của bản thân lột xác đến trình độ có thể sánh ngang với Huyết Tổ nếu thành công thì thực lực của hẳn sẽ tăng lên một bậc đến lúc đó chỉ sợ là trên đời này không có mấy người ngăn cản được hẳn nữa đến lúc đó Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc chúng ta nhất định phải gánh chịu tai ương ngập đầu.

Áo Vi Tháp trầm giọng nói.

- Đại ca ta biết rằng huynh từ lâu đã không còn có ý quan tâm đến chuyện trong gia tộc nữa chỉ muốn hưởng thụ cuộc sống yên bình bên vợ của mình nhưng mà lần này ta xin huynh hãy vì sự tồn vong của Thánh Chiến Thiên Sư Nhất Tộc mà xuất thủ lần nữa, hiện tại chỉ có huynh mới có thể ngăn được hành động điên cuồng của Khắc Lợi Tư mà thôi!!

Tiếp theo hắn đột nhiên lại quỳ xuống nhìn Áo Vi Văn khẩn khoản nói.

Áo Vi Văn nghe vậy thì trong mắt hiện ra vẻ do dự thân là một chiến sĩ của Thánh Chiến Thiên Sư Tộc ông ta đương nhiên muốn đứng ra hóa giải nguy cơ nhưng mà hiện tại người vợ đang mang thai của ông là Viên phu nhân lại sắp sinh rồi trước đây ông ta đã có hứa với bà là trong thời gian này nhất định phải luôn ở bên cạnh bà chờ đợi con của bọn họ chào đời nếu bây giờ bỏ đi thì liệu ông ta có xứng làm một người chồng, một người cha hay không?

Cho dù Áo Vi Văn oai hùng một đời nhưng đứng giữa lựa chọn giữa Gia tộc và tình thân nhất thời vẫn không biết phải lựa chọn như thế nào mới là đúng!

- Phu quân thiếp biết suy nghĩ của chàng, hiện tại chàng hãy đi vì Gia tộc của chàng hóa giải nguy cơ lần này đi. Cứu tính mạng của một nghìn vạn con người là một công đức cực kỳ lớn xem như chúng ta tích đức vì Tiểu Viên đi!!

Đúng lúc này bên tai của Áo Vi Văn lại vang lên một tiếng nói thanh thoát người lên tiếng chính là vợ của ông ta Viên phu nhân thì ra là dù bà đang ở phía hậu viện dưỡng thai chờ đợi tới lúc sinh nở nhưng mà bằng vào thần thức của mình vẫn có thể dễ dàng nghe được nội dung câu chuyện của Áo Vi Văn và Áo Vi Thập.

- Phu nhân nàng thật sự cho phép ta đi hay sao?

Áo Vi Văn nghe vậy kinh ngạc hỏi.

- Lời của thiếp đã nói ra còn có thể là giả sao? Nhưng mà chàng nhất định phải hứa với thiếp dù xảy ra chuyện gì cũng phải bình an trở về mẹ con thiếp sẽ ở đây chờ chàng!!

Viên phu nhân hừ nhẹ một tiếng tiếp theo đó lại nói.

- Yên tâm đi! Ta hứa với nàng nhất định sẽ bình an trở về!!

Áo Vi Văn gật đầu một cái sau đó ông ta từ trong tay Áo Vi Thập tiếp nhận ngọc giản ghi lại thông tin về nơi Khắc Lợi Tư và người của Huyết Thiên Sứ Tộc đang ẩn náu rồi lập tức lên đường.

Dựa vào tốc độ của một Thiên Cấp đỉnh phong như ông ta rất nhanh đã có thể đến được nơi ghi trên ngọc giản.

Đó là một dãy sơn mạch dài liên miên bất tận nằm ở Đông Phương và Tây Phương /

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 229: Chuyện Xưa Của Cổ Thần (3)

Khắp nơi trên dãy sơn mạch này đều được bố trí rất nhiều cấm chế kỳ dị nếu tính số lượng thì phải lên đến hàng tỉ chúng nằm chồng chất lên nhau cực kỳ phức tạp cho dù là Thiên Cấp cường giả bình thường gặp phải một giờ nửa khắc cũng không thể tiến vào bên trong được.

Nhưng như vậy vẫn chưa đủ để ngăn Áo Vi Văn chỉ thấy ông ta vung tay bấm quyết một cái toàn thân lập tức tan ra hòa hợp với thiên địa xung quanh dễ dàng băng qua tầng tầng cấm chế tiến vào sơn mạch.

- Đứng!

- Ta không muốn qua đó!

- A!

- Đứng đẩy ta mà!!

Bên trong sơn mạch liên tục vang lên những tiếng thét thảm thiết vô cùng.

Áo Vi Văn đưa mắt nhìn lại thì chỉ thấy có khoảng mấy trăm vạn nhân loại bị chia thành từng nhóm đẩy vào phía trong một sơn cốc phía sau bọn họ là một số tráng hán thân mặc trường bào màu đỏ trùm kín mặt mày cầm roi quất.

Trong sơn cốc có một cái tế đàn lớn hơn ngàn trượng đang không ngừng xoay tròn những người tiến vào đều bị lực lượng của tế đàn phát ra ép nát

thân thể, máu huyết của bọn họ cũng bị hấp thu mất.

Phía trên tế đàn có một thanh niên khoảng hơn hai mươi tuổi đang đứng hẳn có dung mạo cực kỳ tuấn tú nhưng trên thân thể hẳn thỉnh thoảng lại lóe lên từng tia huyết quang sáng chói khí tức hung thần khó có thể che dấu tỏa ra khắp nơi.

Giờ phút này hẳn giang hai tay ra trên mặt hiện lên vẻ thỏa mãn như đang hưởng thụ cái gì đó.

- Khắc Lợi Tư tên ác ma nhà ngươi chết đi!

Áo Vi Văn nhìn thấy cảnh đó phần nộ hét vang lên một tiếng sau đó dùng tốc độ mắt thường không cách nào thấy được xuất hiện trước mặt người thanh niên mặc huyết bào ầm ầm đánh ra một chưởng.

Chưởng quang mang theo vạn đạo hào quang hung mãnh chụp về phía Khắc Lợi Tư.

Hào quang này chính là Thần Thánh Chi Quang bá đạo nhất trong thiên địa khắc tinh của mọi loại yêu tà. Áo Vi Văn tự tin chỉ cần Khắc Lợi Tư bị nó đánh trúng trong tình trạng không chút đề phòng này cho dù không chết cũng trọng thương.

- Ầm!

Nhưng mà mọi việc tưởng chừng như thuận lợi đột nhiên lại phát sinh dị biến chỉ thấy thân thể của Khắc Lợi Tư vốn đang đứng yên trên tế đàn bỗng nhiên lại vỡ tung hóa thành một dòng sông máu to lớn.

- Đây là Hóa Huyết Tạo Thân Thuật của của Huyết Thiên Sư Tộc! Dùng sinh mạng của trăm vạn sinh linh để tạo nên một thân thể Huyết Thiên Sư. Sao lại như vậy??

Áo Vi Văn thấy vậy sắc mặt đại biến tiếp theo trong lòng thầm kêu một tiếng không tốt theo bản năng lập tức muốn nhanh chóng lui lại phía sau nhưng mà đã quá trễ dòng sông máu to lớn đã hóa thành một chiếc dây thừng to lớn trói chặt tay của Áo Vi Văn lại.

Nhìn thấy cảnh đó Áo Vi Văn liền vận lực muốn phá tan trói buộc thoát ra ngoài nhưng mà lực lượng ẩn chứa trong dòng sông máu đó thật sự vượt qua tính toán của Áo Vi Văn cho dù ông ta có dùng toàn lực thì trong lúc nhất thời cũng không cách nào thoát ra được.

- Âm!

Cùng lúc này cái tế đàn hơn nghìn trượng bên dưới bỗng nhiên sáng lên một số hoa văn kỳ dị đồng thời từng luồng vụ khí bảy màu mờ nhạt cũng từ trong tỏa ra nhanh chóng bao phủ cả người của Áo Vi Văn.

- Truyền Tống Trận!

Đây là suy nghĩ của cuối cùng trong đầu Áo Vi Văn trước khi bị truyền tống đi.

....

Sau một trận thiên xoay địa chuyển thì Áo Vi Văn chỉ thấy bản thân xuất hiện trong một không gian phong kín nơi này trên không có trời dưới không có đất chỉ có một sắc đỏ tang thương bao trùm khắp nơi vang vọng từng tiếng quỷ khóc thê lương khiến cho người nghe có một giác ớn lạnh xương sống.

- Huyết Âm Không Gian!

Cơ hồ không cần suy nghĩ Áo Vi Văn đã biết nơi mình đang đứng ở đâu trong vô số năm chiến đấu với Huyết Thiên Sư Nhất Tộc ông ta đã bị hút vào cái đặc dị không gian này không biết bao nhiêu lần.

Cái mà Áo Vi Văn quan tâm là ai là người đem mình dẫn tới nơi này, sau một hồi tìm kiếm cuối cùng ông ta cũng đã nhìn thấy cách chỗ mình không xa còn có ba người nữa cũng đang đứng.

Người dẫn đầu trong ba người đó không phải ai xa lạ chính là chân thân của Khắc Lợi Tư.

Trong lúc Áo Vi Văn đưa mắt nhìn hẩn thì Khắc Lợi Tư cũng đảo mắt nhìn lại.

- Ầm!

Ánh mắt của hai đại cường giả cách không va chạm vào nhau làm cho không gian xung quanh vang lên một tiếng nổ to.

- Khắc Lợi Tư ngày hôm nay ngươi cố tình tạo ra trận huyết tể quy mô lớn này chính là vì muốn dụ ta tới hay sao?

Sau một lát Áo Vi Văn từ từ thu hồi ánh mắt nhìn Khắc Lợi Tư hỏi.

- Đúng vậy! Dựa vào huyết tể để cho huyết mạch phản tổ nói ra thì rất dễ dàng nhưng để thực hiện thì tuyệt đối rất khó khăn đừng nói là một ngàn vạn người dù có một ức người hay là một tỷ người đi chẳng nữa thì cũng chưa chắc có được một phần cơ hội thành công ta còn lâu mới ngu ngốc mà làm theo cách này. Ngày hôm nay sở dĩ ta bắt ngàn vạn người huyết tể chỉ là để tạo ra cái Siêu cấp Huyết Ám Không Gian này để làm mồi chôn cho ngươi mà thôi!!

Khắc Lợi Tư cũng không che dấu dự định của mình trực tiếp gạt đầu thừa nhận.

- Làm mồi chôn cho ta? Khắc Lợi Tư từ bao giờ mà ngươi có tự tin có thể một mình giết chết ta vậy?

Áo Vi Văn nghe vậy trên mặt lộ ra vẻ giễu cợt kêu lên một tiếng không phải ông ta khinh thường thực lực của Huyết Thiên Sứ Chi Đế nhưng mà xưa nay ông ta đã cùng với Khắc Lợi Tư giao thủ được mười lần và cả mười lần đó kết quả đều là ông ta toàn thắng nếu không phải do thể chất của hắn đặc dị thì đã sớm chết rồi.

Bây giờ Khắc Lợi Tư lại dám xuất hiện ở đây nói là có bản lĩnh giết chết ông ta không phải là rất buồn cười sao?

- Dựa vào sức của một mình ta đương nhiên không đủ sức giết được người nhưng mà có thêm hai người bọn họ thì lại vừa vặn đủ rồi!!

Khắc Lợi Tư không hổ danh là chủ nhân của Huyết Thiên Sứ Tộc đối diện với lời lẽ châm chọc của Áo Vi Văn chẳng những không có chút tức giận nào mà ngược lại còn bình thản chỉ vào hai hắc bào nhân phía sau lưng mình nói

Áo Vi Văn nghe vậy nhú nhú mày lại ông ta làm sao có thể không nhìn thấy hai hắc bào nhân đó chỉ là bởi vì bị khí thế hung thần của Khắc Lợi Tư khóa chặt mà không có thời gian để ý tới bọn họ mà thôi. Bây giờ nhìn lại không ngờ hai người đó thành linh đều là Thiên Cấp đỉnh phong cường giả không thua gì ông ta và Khắc Lợi Tư.

- Hai người bọn họ là ai? Trong Huyết Thiên Sứ Tộc của người từ bao giờ có cao thủ bậc này từ bao giờ? Tại sao ta lại không hay biết gì?

Việc này làm cho Áo Vi Văn hết sức kinh ngạc không nhin lên tiếng hỏi.

- Áo Vi Văn ai nói Huyết Thiên Sứ Tộc ta không có cường giả như hai vị này? Người đã từng nghe qua hai huynh đệ Hư - Vô Song Đế chưa?

Khắc Lợi Tư nhìn thấy dáng vẻ của Áo Vi Văn thì lộ ra một nụ cười nói.

- Hư - Vô Song Đế? Hai lão bất tử đó không phải đã sớm chết rồi hay

sao?

Trên mặt Áo Vi Văn lần đầu tiên lộ ra vẻ kinh hãi cũng không thể trách ông ta lại có phản ứng như vậy được dù sao danh tiếng của Hư - Vô Song Đế quả thật quá mức vang dội hai huynh đệ bọn họ chính là kỳ tài ngàn năm có một của Huyết Thiên Sứ Tộc thời kỳ mà bọn họ còn sống chính là lúc Huyết Thiên Sứ Tộc hưng thịnh nhất cơ hồ cả Tây Phương Thiên Giới đều do một nhà bọn họ độc đại ngay cả Thánh Chiến Thiên Sứ Gia Tộc của bọn họ cũng bị ép cho không thể nào ngẩng cao đầu được.

Nếu không phải do bọn họ quá mức kiêu ngạo thụ địch quá nhiều mà bị các cường giả khắp Đông - Tây Thiên Giới cùng nhau tổ chức thành liên quân vây công thì e rằng hiện tại cũng đã không còn cái gọi là Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc rồi.

- Tiểu tử bọn ta đúng là đã chết rồi nhưng hiện tại lại bị hậu nhân sống lại rồi! Người có biết tại sao bọn chúng lại sống lại bọn ta không? Chính là vì giết chết người đó!!

Hư Đế - Tô Lâm bỏ mũ trùm để lộ khuôn mặt cứng đờ như xác chết của mình ra nhìn Áo Vi Văn nói.

- Đúng vậy! Hôm nay tiểu tử người có chết cũng nên cảm thấy vinh hạnh rồi!

Trên mặt Vô Đế - Tô Mạn cũng lộ ra một nụ cười gớm ghiếc tiếp lời đại ca của mình.

- Khắc Lợi Tư có thể để cho Huyết Thiên Sứ Tộc các người không tiếc trả một cái giá lớn phục sinh hai vị Thái Cổ cường giả lừng danh thiên hạ mà đổi phước. Áo Vi Văn ta đúng là vinh hạnh. Đáng tiếc ngày hôm nay ta không thể theo ý nguyện của các người vẫn lạc ở đây được ngược lại ba người các

người sẽ đồng thời bị ta mai táng vào trong mộ địa thì đúng hơn!!

Áo Vi Văn nghe vậy lạnh lùng nói Nếu là người khác có thể sẽ bị những lời của Hư - Vô Song Đế làm cho run sợ nhưng ông ta thì không.

Áo Vi Văn từ năm tuổi bắt đầu bước vào con đường tu hành, tám tuổi đạt Ngũ Giai, mười lăm tuổi đạt đến Tiên Thần, mười tám tuổi độ kiếp thành Thần Vương, ba mươi lăm tuổi tấn thăng Thần Hoàng, một trăm năm mươi tuổi vượt qua Thiên Môn trở thành Thiên Cấp cường giả trẻ tuổi nhất trong toàn bộ lịch sử của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc.

Không chỉ như vậy chiến tích của ông ta cũng cực kỳ nổi trội khi còn là Tiên Thần ông ta đã không để Thần Vương vào mắt. khi là Thần Vương cho dù Thần Hoàng gặp phải cũng phải đi đường vòng trở thành Thần Hoàng rồi một ánh mắt cũng có thể dọa lui Tiểu Thiên Cấp, khi ở Tiểu Thiên Cấp có thể sinh tử chiến với Thiên Cấp cường giả bình thường mà khi đạt đến Thiên Cấp rồi càng là có thể đấu ngang với một Thiên Cấp đỉnh phong cường giả như Thụy Tư Mạn. Tốc độ tu luyện và thực lực như thế này có thể dùng hai từ Yên Nghiệt để hình dung mới tạm gọi là đủ.

Nếu nói Hư - Vô Song Đế là cường giả ngàn năm có một của Huyết Thiên Sứ Tộc thì Áo Vi Văn chính là cường giả vạn năm cũng không sinh ra được một người của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc.

Muốn chiến thì chiến!

Ông ta dựa vào cái gì mà phải sợ bọn họ.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 230: Chuyện Xưa Của Cổ Thần (4)

- Ầm!

Áo Vi Văn vận chuyển chân nguyên trong người trong chớp mắt không gian xung quanh ông ta lập tức hàng tỉ lôi điện phủ kín một góc trời tuy rằng Áo Vi Văn là thành viên của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc nhưng ông ta không giống với các tộc nhân khác cái ông ta tinh thông nhất không phải Thánh Chiến Thiên Sứ Thuật mà là Lôi hệ thần thông.

Trong đó Lôi hệ thần thông lợi hại nhất của Áo Vi Văn là Cửu Diệt Chi Lôi thuật này sát lực khủng khiếp vô cùng năm xưa chính nhờ vào nó và Cổ Thần Thuần một công một thủ mà Áo Vi Văn mới có thể đánh thành ngang tay với Thụy Tư Mạn.

- Khắc Lợi Tư, Tô Lâm, Tô Mạn thần thông lợi hại nhất của ta là Cửu Diệt Chi Lôi ngày hôm nay để ta xem ngày hôm nay các người có thể chịu được bao nhiêu đòn! Cửu Diệt Chi Lôi - Nhất Lôi - Diệt Thế!

Lúc này chỉ thấy Áo Vi Văn kêu lên một tiếng sau đó vung tay lên một đạo kim sắc lôi điện lập tức lóe lên xuyên phá hư không đánh về phía trước.

- Tới đi!

Khắc Lợi Tư thấy vậy hét vang một tiếng tiếp đó ầm ầm đánh ra một quyền. Hắn không hổ danh là Tộc trưởng của Huyết Thiên Sứ Tộc lực lượng nhục thân quả thật đáng sợ vô cùng chỉ bằng vào một quyền đã có thể đánh tan kim sắc lôi điện kinh khủng của Áo Vi Văn.

- Huyết Thần Mâu - Toái Nhạc!

Tiếp theo hần lại gầm lên một tiếng chân nguyên trong cơ thể cuộn cuộn không ngừng chuyển động hóa thành một thanh trường mâu đâm thẳng về phía Áo Vi Văn.

- Cửu Diệt Chi Lôi - Đệ Nhị Lôi - Diệt Hồn!

Áo Vi Văn không nói một lời lôi điện quanh thân ông ta như cuồng phong bạo vũ, gió táp mưa sa lao thẳng đến chỗ Khắc Lợi Tư. Một chiêu Diệt Hồn này tên như ý nghĩa chuyên đánh người nguyên thần một lôi vừa ra đối thủ nhất định phải hồn phi phách tán.

Đối diện với nó dù là hung mãnh như Khắc Lợi Tư cũng không dám khinh thường vội vàng chuyển công thành thủ xoay tròn Huyết Thần Mâu trong tay tạo thành một tấm thuẫn ngăn chặn lôi điện.

- Ứng biến hay lắm! Nhưng mà để ta xem ngươi sẽ đối phó với chiêu này như thế nào?

Nhìn thấy cảnh đó Áo Vi Văn cũng phải âm thầm gật đầu một cái nhưng phản ứng của hần cũng không chậm hai tay đưa lên.

- Cửu Diệt Chi Lôi - Đệ Tam Lôi - Diệt Hình!

- Cửu Diệt Chi Lôi - Đệ Tứ Lôi - Diệt Niệm!

Hai chiêu thức đồng thời bắn ra dung hợp thành một tấm lưới lớn bay đến nhân lúc Khắc Lợi Tư không kịp phản ứng trói chặt cả người hần lại.

- Cửu Diệt Chi Lôi - Đệ Ngũ Lôi - Diệt Ý!

Sau khi phong tỏa đối thủ không ngờ Áo Vi Văn lại không thừa thắng truy kích mà chuyển hướng sang tấn công Hư - Vô Song Đế đang đứng ở một bên

quan sát.

- Hư Thiên Toái Địa!

- Vô Sinh Hữu Tử!

Hai vị Thái Cổ nhìn thấy hai đạo lôi điện bắn về phía mình thì không buồn chớp mắt một cái chỉ kêu khẽ một tiếng Diệt Niệm Chi Lôi của Áo Vi Văn đã bị pháp tắc của bọn họ hóa giải thành vô hình.

- Hư - Vô Song Đế các người không hổ là một đời cường giả. Tiếp Cứu Diệt Chi Lôi - Đệ Lục Lôi của ta đi!

Nhưng mà trông thấy cảnh đó Áo Vi Văn chẳng những không có chút kinh hãi mà trên mặt còn lộ ra một nụ cười vui vẻ tiếp theo chỉ thấy hai bàn tay ông ta đồng thời nắm chặt lại.

Đệ Lục Lôi này của ông ta có tên là Diệt Khí nó không phải là kim sắc lôi điện giống như những chiêu trước mà lại là hai màu trắng đen đan xen lẫn nhau, thứ nó muốn diệt Khí nhưng loại khí này không phải là Thần Khí, Ma Khí, Yêu Khí hay là Nguyên Khí gì mà chính là Khí Số.

Khí số là gì? Đó chính là thứ quan trọng nhất của mỗi một người, một người khí số hưng vượng thì bất luận làm chuyện gì cũng sẽ thuận lợi nếu là phạm nhân thì có thể cả đời phú quý không lo ăn mặc còn nếu là Tu Luyện Giả thì con đường tu luyện sẽ cực kỳ thuận lợi đừng nói là Phi thăng Thiên Giới trở thành Tiên Thần mà muốn trở thành Thần Vương, Thần Hoàng không phải là chuyện gì khó.

Ngược lại nếu một người khí số tiêu hao hết thì cho dù là Thiên Cấp cường giả cũng chỉ có một con đường chết. Không nói đâu xa nhiều năm trước Hư - Vô Song Đế sở dĩ bị nhiều cường giả ở Đông - Tây vây công tới chết trong lúc thực lực và thể lực chính là bởi vì khí số của bọn họ đã cạn

khô.

Hiện tại tuy rằng bọn họ bị Huyết Thiên Sứ Tộc dùng bí pháp khiến cho sống lại nhưng mà khí số trong người cũng không được bổ sung bao nhiêu vẫn ở mức rất thấp chính vì nhận ra điểm đó cho nên Áo Vi Văn mới dùng Diệt Khí Chi Lôi tấn công bọn họ.

- Âm!

Một chiêu này của ông ta quả nhiên đã làm cho Hư - Vô Song Đế sắc mặt đại biến bọn họ có thể cảm nhận được chỉ cần bị hắc bạch sắc lôi điện đang bắn tới đánh trúng thì số khí số vốn không nhiều lắm trong người mình sẽ lần nữa cạn sạch đến lúc đó cho dù bản thân có bản lĩnh thông thiên cũng chỉ có thể trở lại làm hai cái xác chết mà thôi!

Hai người lập tức không chút do dự dốc hết toàn lực vào trong thân pháp của mình điên cuồng lùi lại phía sau muốn tránh thoát móng vuốt của Tử Thần đang hướng về phía mình nhưng tốc độ của Diệt Khí Chi Lôi thật sự vượt qua sự tưởng tượng của hai người quá nhiều chỉ trong chớp mắt nó đã bao phủ khắp bốn phương tám hướng khóa chặt hết tất cả đường lui của bọn họ.

- Huyết Thần Mâu - Che Thiên!

Mắt thấy Hư Vô Song Đế sắp bị Diệt Khí Chi Lôi đánh trúng đột nhiên trước mặt bọn họ lại xuất hiện một bóng hình màu đỏ tay cầm trường mâu thay bọn họ hóa giải nguy cơ.

Cường giả có thể giúp đỡ Hư Vô Song Đế thoát khỏi nguy hiểm ngoài Huyết Đế - Khắc Lợi Tư ra thì còn có thể là ai khác chỉ là lúc này hắn đã không còn trong hình dáng của một nhân loại tuần tú lúc trước mà biến thành một con quái vật thân cao ba thước toàn thân mọc đầy một tầng vẩy màu đỏ

bóng loáng có hình dáng rất giống vẩy rồng đồng thời sau lưng cũng xuất hiện một đôi cánh giống như cánh Thiên Sứ nhưng mà là thuần một màu đỏ.

Đây chính Huyết Thiên Sứ chân thân của Khắc Lợi Tư.

- Hai vị tiền bối ta biết nhị vị trước đây vì xem thường thực lực của Áo Vi Văn cùng vì cao ngạo của bản thân mình mà không muốn cùng với ta đối phó với hãn. Nhưng mà bây giờ thực lực của hãn đáng sợ như thế nào các vị cũng đã thấy rồi nếu ngày hôm nay không phải hãn chết thì Huyết Thiên Sứ Tộc chúng ta nhất định sẽ gặp phải tai ương ngập trời vậy nên xin các vị hãy tạm thời bỏ qua sự cao ngạo trong lòng cùng với ta liên thủ tiêu diệt mầm tai họa này!!

Lúc này chỉ thấy Khắc Lợi Tư dùng giọng nói sắc nhọn như đao của mình nhìn Hư - Vô Song Đế nói.

- Cứ làm theo lời người đi!

Hư - Vô Song Đế nghe vậy đưa mắt nhìn nhau một chút rồi đồng thời lên tiếng bày tỏ tán đồng cách nói của Khắc Lợi Tư.

- Tốt! Như vậy lát nữa ta sẽ chủ công Huyết Thần Mâu trong tay ta là pháp khí có sức sát thương lớn nhất với Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc còn hai vị thì chia làm hai bên ở phía sau vừa trợ giúp cho ta vừa tránh khỏi Diệt Khí Chi Lôi của Áo Vi Văn!

Khắc Lợi Tư trầm giọng nói.

- Được!

Hư - Vô Song Đế nghe vậy gật đầu một cái sau đó ba người lập tức theo kế hoạch mà tiến hành.

- Cửu Diệt Chi Lôi - Đệ Tứ Lôi - Diệt Thương!

Áo Vi Văn nhìn thấy cảnh đó trong mắt hiện lên vẻ ngưng trọng chưa từng có nhưng mà cũng không sợ hãi hai tay đồng thời đưa lên kết thành một loại thủ ấn.

- Lệ!

Thủ ấn này vừa ra trong chớp mắt chỉ thấy mảnh lôi trì vạn trượng xung quanh người ông ta bỗng nhiên rút nhỏ lại cuối cùng hóa thành một con Lôi Điều màu bạc. Nó như là có linh tính bay vòng quanh thân thể của Áo Vi Văn một vòng rồi kêu lên một tiếng lãnh ló rồi phóng thẳng về phía của ba người Khắc Lợi Tư.

- Đây là.... Nguyên thần của Thiên Điều? Tại sao hắn dám dùng Lôi Vực của mình để ngưng luyện loại sinh vật cấm kỵ này chẳng lẽ hắn không biết một khi bị Thiên Đạo phát hiện thì sẽ chết sao??

Hư Đế - Tô Lâm vừa thấy con chim đó xuất hiện thì kinh hãi kêu lên một tiếng.

Vào thời đại Viễn Cổ sơ kỳ trong thiên địa có lưu truyền một truyền thuyết về loại Thần thú có tên là Thiên Điều tương truyền nó chính là Nguyên linh của Lôi Điện biến thành trời sinh đã có năng lực điều khiển Lôi Kiếp cho dù là một con chưa trưởng thành cũng có thể dễ dàng giết chết được một Thiên Cấp cường giả chính vì vậy sự tồn tại của chúng đã làm cho Chúa Tế cao nhất trong Thiên Địa là Thiên Đạo nghi kỵ khiến cho nó dùng lực lượng của mình tiêu diệt hết cả Tộc Thiên Điều.

Tô Lâm thật sự là không hiểu làm cách nào Áo Vi Văn lại có thể có được Nguyên thần của chủng tộc cấm kỵ này!

- Hư Đế tiền bối bây giờ không phải suy nghĩ lung tung quan trọng nhất là

phải nghĩ cách phá giải một chiêu này cái đã!!

Khắc Lợi Tư cảm nhận được ông ta phân tâm thì lập tức lên tiếng nhắc nhở.

- Đúng đó đại ca!

Vô Đế - Tô Mạn cũng lên tiếng.

- Ủm! Như vậy hai người có cách gì không?

Nghe được những lời đó thì Tô Lâm hồi thần lại lên tiếng hỏi.

- Sử dụng lực lượng Huyết Nô! Bây giờ chỉ có cách đó chúng ta mới có thể hóa giải một chiêu này!

Khắc Lợi Tư cơ hồ không cần suy nghĩ chút nào đã mở miệng nói ngay.

- Người nói đúng! Bây giờ chỉ có cách đó mới giúp được chúng ta mà thôi!!

Hai huynh đệ Tô Lâm, Tô Mạn nghe vậy nhú mày một chút rồi gật đầu.

Huyết Thiên Sứ Tộc sở dĩ có thể trong tình huống thụ địch vô số mà vẫn có thể tồn tại vững vàng ở Phương Tây vô số năm qua chính là nhờ vào ba Thiên Phú Thần Thông hùng mạnh của bọn họ:

- Loại thứ nhất có tên là Dĩ Huyết Trọng Sinh - Bất Tử Chi Thân đây là loại Thiên Phú Thần Thông mà chỉ cần là thành viên của Huyết Thiên Sứ Tộc sau khi trưởng thành đều sẽ tự động lĩnh ngộ dựa vào nó bọn họ gần như có tấm thân bất tử trừ khi đối thủ có thể đem bọn họ hoàn toàn hủy diệt nếu không cho dù chỉ là lưu lại một giọt máu bọn họ cũng có thể thông qua việc thôn phệ huyết nhục để trọng sinh.

- Loại thứ hai có tên là Huyết Âm Không Gian đây là loại Thiên Phú Thần Thông mà chỉ có cao thủ cường giả trong Huyết Thiên Sứ Tộc mới có thể lãnh ngộ được nó bọn họ có thể dùng sức của mình để chế tạo ra một Tiểu Không Gian cho riêng mình Tiểu Không Gian này tuy không tiện dụng bằng Nội Thiên Địa nhưng mà so về phương diện vây khốn người khác thì còn thần diệu hơn rất nhiều một khi đã bị hút vào đây thì trừ khi có thể đánh bại được chủ nhân của nó nếu không không cách nào ra ngoài được (Đương nhiên trong trường hợp cường giả bị nhốt vào Huyết Âm Không Gian mạnh hơn người tạo nên không gian thì hẳn cũng có thể phá giới mà ra vì vậy Khắc Lối Tư mới cần Huyết Tế mấy ngàn vạn người để tạo thành Siêu Cấp Huyết Âm Không Gian để vây khốn Áo Vi Văn)

- Loại cuối cùng có tên là Tạo Huyết Nô không giống như hai loại trước đây không phải là loại thần thông có thể tự lãnh ngộ được mà cần truyền thừa mới có được. Đối tượng truyền thừa là Huyết Đế đời trước và Huyết Đế đời sau tác dụng của loại thần thông này là Huyết Đế của Huyết Thiên Sứ Tộc có thể dùng phương pháp giống như nhân loại khi trích huyết thuần hóa Ma Thú đem máu huyết của mình đưa vào cơ thể của người khác biến họ thành nô lệ bán mạng cho bản thân.

Số Huyết Nô này sau khi được tạo ra trong lòng chỉ có một ý niệm duy nhất đó chính là trung thành với người tạo ra mình vì chủ nhân cống hiến tất cả.

- Ấm ầm ầm....

Giống như hiện tại vậy Khắc Lối Tư, Tô Lâm, Tô Mạn vừa mở Nội Thiên Địa của mình ra mấy trăm vạn Huyết Nô đã từ trong đó bay ra bọn họ vừa xuất hiện lập tức tuân theo ý muốn của ba vị tự bạo thân thể dùng máu huyết của bản thân tạo thành một bàn tay khổng lồ thay bọn họ chặn lại Thiên Điều của Áo Vi Văn.

- Ầm! Đùng!

Huyết Chương và Lôi Điều giằng co với nhau một lúc lâu rồi đồng thời tan biến đi.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 231: Chuyện Xưa Của Cổ Thần (5)

- A!

Thiên Điều vừa bị phá Áo Vi Văn thân là chủ nhân cũng phải chịu cản trở liên tục lui về phía sau mấy bước.

- Cơ hội tốt! Hai vị tiền bối mau cho ta mượn lực lượng chúng ta dùng Huyết Thần Mâu một đòn giết chết hẳn!

Khắc Lợi Tư thấy vậy lộ ra vẻ hưng phấn kêu lên một tiếng.

- Được!

Hư - Vô Song Đế lập tức gật đầu sau đó hai ngón tay kẹp lại thành chỉ điểm vào sau lưng Khắc Lợi Tư đem lực lượng của mình cho hẳn mượn.

- Huyết Thần Mâu - Diệt Thế!

Trong chớp mắt khí thế trong người Khắc Lợi Tư gia tăng đến mức cực hạn hẳn thét dài một tiếng Huyết Thần Mâu trong tay mang theo khí thế hủy thiên diệt địa đâm thẳng về phía trước.

Đối diện với trường mâu khí thế như dời non lấp bể đang đâm tới của đối thủ Áo Vi Văn chỉ cảm thấy máu huyết trong người như sôi lên từ sau trận chiến với Thụy Tư Mạn đây là lần tiên cảm nhận được cảm giác kích thích thế này, hai tay không chút do dự lập tức vung lên.

- Cửu Diệt Chi Lô - Đệ Bát Lô - Diệt Thiên!

Lần này ông ta dùng chính là Đệ Bát Lôi, một đòn này vừa đánh ra toàn thân Áo Vi Văn như muốn nứt ra vô số máu huyết từ bên trong không ngừng phun ra hóa thành Huyết Lôi màu đỏ bắn về phía trước.

Diệt Thiên Chi Lôi hàm chứa ý chí nghịch thiên của Áo Vi Văn được ông ta dùng sinh mệnh lực của mình để thôi động, ý nghĩ của ông ta rất đơn giản nếu Thiên Đạo có thể dùng Thiên Kiếp tiêu diệt chúng sinh thì chúng sinh cũng có thể dùng sinh mệnh của mình hóa thành lôi điện để chống lại Thiên Đạo dùng Nhân để diệt Thiên.

Diệt Thiên Chi Lôi vừa ra có ai mà không kinh? Có ai mà không sợ? Ngay cả ba người Khắc Lợi Tư đang hùng hổ tiến tới giờ phút này cũng chấn động vô cùng nhưng đã đến lúc này bọn họ đã không còn đường để quay lại nữa bọn họ chỉ có thể cắn răng thiêu đốt tất cả tinh huyết trong người mình gia tăng uy lực cho Huyết Thần Mâu.

Diệt Thế Chi Lôi đánh xuống thiên địa vỡ tan.

Huyết Thần Mâu đâm ra vạn linh đều tịch diệt.

- Ầm ầm ầm....

Hai chiêu thức đáng sợ này vừa va chạm với cả Huyết Ám Không Gian lập tức ầm ầm chấn động không bao lâu sau nó đã vì không chịu được lực lượng đáng sợ mà vỡ tan.

Vô số Huyết Lôi từ bên trong hư không bắn ra che kín cả một vùng trời.

Không biết bao lâu sau uy lực của vụ nổ từ từ tan đi lộ ra toàn cảnh chiến trường lúc này chỉ thấy Khắc Lợi Tư và Hư - Vô Song Đế song song mà đứng hiện tại trên thân thể ba người đều tràn đầy vết thương thoạt nhìn qua không khác gì là đèn đã cạn dầu là bao nhưng trong mắt bọn họ lại tràn đầy vui mừng. Lý do vô cùng đơn giản bởi vì bọn họ đã không còn cảm nhận

được khí tức của kẻ địch nữa!

Điều đó có nghĩa là kẻ địch của bọn họ tức là đệ nhất cường giả của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc - Áo Vi Văn dưới chiêu thức mạnh nhất của bọn họ đã chết rồi!!

- Ha ha ha... Áo Vi Văn chết rồi! Ta cuối cùng cũng đã giết được hắn rồi!!

Khắc Lợi Tư không nhịn được ngẩng đầu cười to bao nhiêu năm nay hắn và cả Huyết Thiên Sứ Tộc luôn phải sống dưới cái bóng của Áo Vi Văn mỗi ngày đều ăn không no, ngủ không yên hiện nay cơn ác mộng đó cuối cùng cũng đã kết thúc thử hỏi hắn làm sao có thể kích động.

- Phụt!

Bất quá vừa mới mỉm cười xong hắn đã vì động đến vết thương trong phủ tạng mà há miệng phun ra một phun ra một ngụm máu to.

- Gia chủ người bị thương không nhẹ chúng ta mau trở về Gia Tộc thôi!

Hư Đế - Tô Lâm thấy vậy bước lên phía trước một bước đưa tay đỡ lấy Khắc Lợi Tư.

- Được! Sau khi dưỡng thương xong, ta sẽ lập tức phát động tổng tấn công Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc lần này không có Áo Vi Văn để xem còn có ai có thể ngăn ta!!

Khắc Lợi Tư nghe vậy gật đầu một cái.

- Đúng vậy! Sau này trên không còn có Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc nữa!

Vô Đế - Tô Mạn cũng lộ vẻ hưng phấn nói tiếp theo bọn họ lập tức thu binh về Thiên Giới.

Nhưng mà ba người không ngờ được sau khi bọn họ rời đi không bao lâu ở vị trí vừa rời của chiến trường lại có một đạo khí tức như có như không, một Áo Vi Văn bằng xương bằng thịt lại xuất hiện ở giữa không trung

Chuyện này rốt cuộc là thế nào? Tại sao dưới một chiêu liên thủ của ba gã đỉnh cấp cường giả của Huyết Thiên Sứ Tộc ngay cả Diệt Thiên Chi Lôi tối cường cũng bị phá tan mà ông ta lại có thể không chết?

Lý do rất đơn giản bởi vì trước khi bị Huyết Thần Mâu đâm trúng Áo Vi Văn đã sử dụng Độ Cửu Lôi của Cửu Diệt Chi Lôi!

Trên đời này có lẽ không ai có thể đoán ra được thì ra Độ Cửu Lôi được cho là mạnh nhất của Cửu Diệt Chi Lôi lại không phải là dùng để giết địch mà là để Áo Vi Văn tự cứu lấy bản thân một chiêu này được Áo Vi Văn gọi là Diệt Sinh Chi Lôi!

Diệt Sinh ở đây không phải là hủy diệt tất cả sinh mệnh mà là hủy diệt để tái sinh tự mình tìm đường sống trong chỗ chết!

Chỉ cần sử dụng nó cho dù thân thể của Áo Vi Văn có bị đánh nát linh hồn có bị chôn vùi ông ta vẫn có thể dựa vào Lôi Bản Nguyên trong thiên địa mà sống lại một lần. Đương nhiên cho dù Áo Vi Văn có thành công sống lại nhưng ông ta cũng không phải là không có tổn thương bằng chứng là giờ phút này khí thế trên người Áo Vi Văn đã trực tiếp từ Thiên Cấp đỉnh phong giảm xuống Thiên Cấp sơ kỳ.

Còn yếu hơn cả ba người Khắc Lợi Tư vừa rời rất nhiều nếu nói bọn họ là đèn đã cạn dầu thì ông chính là ngọn nến nhỏ trước mặt gió bão bước ra chỉ có một con đường chết vì vậy Áo Vi Văn mới ẩn nấp thân hình đợi đến lúc ba người đi khỏi rồi mới xuất hiện.

Thân là một chiến sĩ nếu là ngày thường thì Áo Vi Văn nhất định không

chọn cách làm khuất nhục như vậy mà sẽ trực tiếp xông ra liều mạng kẻ địch nhưng hôm nay thì lại khác hôm nay là ngày mà người vợ Áo Gia Văn thương yêu nhất là Viên phu nhân sinh con cho ông ta, trước khi đi ông ta đã hứa với bà là cho dù thế nào cũng phải bình an trở về cùng bà ta đón con của bọn họ ra đời vì thực hiện lời hứa này cho dù sau này có phải mang tiếng là một kẻ lâm trận rút lui bị người người thóa mạ đi nữa Áo Vi Văn cũng chấp nhận.

Bởi vì đây chính là chuyện mà ông ta đã hứa với vợ mình thân là một người chồng một người cha đương nhiên phải đặt gia đình của mình lên trên hết. Còn những thứ còn lại bất luận là danh tiếng hay quyền vị có hay không cũng được đối với ông ta đều không quan trọng!

Trong lòng suy nghĩ như vậy Áo Vi Văn lập tức không chút do dự phất tay mở ra lưỡng giới thông đạo muốn trở về Tây Phương Thiên Giới!

Nhưng mà đúng lúc này trên bầu trời đột nhiên lại xuất hiện ba luồng khí thể Thiên Cấp cường đại bao phủ lấy cơ thể của Áo Vi Văn. Chẳng lẽ là Khắc Lợi Tư và Hư - Vô Song Đế đã phát hiện ra điều gì bất thường cho nên quay trở lại kiểm tra.

- Thuộc hạ Gia Tư Lý, Đồ Mạn, Cáp Khắc Đồ bái kiến Áo Vi Văn đại nhân!

Không phải! Ba người vừa mới đến này đều mặc trang phục của Thánh Chiến Thiên Sư Tộc vừa nhìn thấy Áo Vi Văn lập tức quỳ xuống cung kính kêu lên một tiếng.

- Ba người các người sao lại ở nơi này?

Áo Vi Văn thấy vậy lộ vẻ không hiểu hỏi theo lý chuyện mà ông ta đến đây chiến đấu với Khắc Lợi Tư là bí mật bậc nhất trong Gia tộc cho dù ba kẻ

này là thân tín bên cạnh đệ đệ của ông thì cũng không có quyền được biết mới phải tại sao bọn họ lại ở đây!

- Bẩm đại nhân Tộc trưởng phát hiện ra tin tức trước đây thì ra là một cái bẫy của Huyết Thiên Sứ Tộc cho nên vội vã phái chúng ta đến đây tiếp viện cho ngài ạ!

Gia Tư Lý cung kính nói.

- Được! Như vậy chúng ta về thôi!

Áo Vi Văn nghe được những lời này hai mắt khẽ nhúu lại như là phát hiện ra điều gì bất quá rất nhanh đã khôi phục lại như thường nhìn ba người cười nói.

Tiếp theo Áo Vi Văn dẫn theo ba người Gia Tư Lý bước vào lường giới thông đạo trở về Tây Phương Thiên Giới dọc đường đi ông ta vừa nói vừa cười kể cho bọn họ nghe rất nhiều chuyện bộ dáng vô cùng ung dung thoải mái không giống như một người vừa trải qua một trận sinh tử đại kiếp tí nào thậm chí nếu có người không biết chuyện nhìn vào thì không chừng còn tưởng rằng đây là một tên chủ nhân đang dẫn theo ba tên nô bộc của mình đi ngắm cảnh nữa chứ!!

Chỉ có người trong cuộc mới hiểu được sự đáng sợ trong đó lúc này ba người Gia Tư Lý chỉ cảm thấy mình giống như ba con thỏ con còn Áo Vi Văn lại hóa thân thành một đầu sư tử. Mà khi ba con thỏ con phải nghe một con sư tử vừa nói vừa cười thảnh thơi còn phải phụ họa theo nó là áp lực lớn bậc nào có lẽ không cần nói chắc ai cũng đã biết được!

- Sát!

Dưới loại áp lực đáng sợ này này cuối cùng ba người Gia Tư Lý cũng không thể nhẫn nhịn được nữa mà bộc lộ ra ý đồ thật sự của mình bọn họ

đồng thời gầm lớn một tiếng vung tay đánh ra một chưởng tập kích người trước mặt.

- Ầm!

Bị ba đạo chưởng cường của ba Thiên Cấp cường giả đồng thời đánh trúng Áo Vi Văn lần thứ hai bị trọng thương khí thể trên người lại giảm thêm một bậc nhưng mà ông ta ngay cả mắt cũng không cần chớp đến một cái trực tiếp rút thanh trường kiếm bên hông mình ra.

Động tác này có tên là Bạt Kiếm Thức là một chiêu thức bình thường đến không thể bình thường hơn được nữa trong chiến đấu thuật của Thánh Chiến Thiên Sư Tộc nhưng mà do Áo Vi Văn thi triển ra lại có uy lực không thể tin được ba người Gia Tư Lý còn chưa kịp nhận ra điều gì đã trở thành vong hồn dưới kiếm.

- Hiện tại ta đã bị thương đủ nặng người có thể ra ngoài rồi chứ?

Sau khi chém chết ba người Áo Vi Văn đột nhiên nhìn lên trời hét lớn một tiếng.

- Đại ca người đúng là lợi hại mưu kế do ta lao tâm khổ tứ nghĩ ra thật không ngờ lại bị người dễ dàng nhận ra như vậy!

Lời vừa dứt trong không gian lập tức vang lên một tiếng đáp tiếp đó chỉ thấy một người thân mặc kim bào từ trong đó bước ra hẳn không phải Áo Vi Thập thì còn có thể là ai.

- Áo Vi Thập người không cần phải nói như vậy mưu kế của người thật sự rất hay nếu không phải ba người Gia Tư Lý sớm không xuất hiện, muộn không xuất hiện mà lại chọn đúng lúc ta vừa mới dựa vào Diệt Sinh Chi Lôi sống lại đang trong trạng thái suy yếu nhất mà xuất hiện thì ta cũng không thể phát hiện ra được chỗ không ổn!

Áo Vi Văn nhàn nhạt nói.

- Ngược lại ta có một chuyện muốn hỏi người!

Hơi dừng một chút ông ta lại tiếp tục.

- Người muốn biết ta vì sao lại bày kế hãm hại người chứ gì?

Áo Vi Thập lập tức đoán được suy nghĩ của Áo Vi Văn.

- Đúng vậy! Ta muốn biết người vì sao lại hãm hại ta!

Áo Vi Văn trầm giọng nói ông ta thật không hiểu tại sao người đệ đệ mình luôn thương yêu từ nhỏ hiện nay lại đột nhiên phản bội mình.

- Được ta nói cho người biết ta sợ dĩ phản bội người là bởi vì áp lực!!

Áo Vi Thập trầm giọng.

- Áp lực? Là thế nào?

Áo Vi Văn không hiểu hỏi.

- Từ nhỏ đến lớn ta luôn phải sống dưới cái bóng của người người bên ngoài chỉ biết đến Áo Vi Văn người chứ không hề biết tới sự tồn tại của Áo Vi Thập ta dù cho ta có làm tốt bao nhiêu, cố gắng bao nhiêu cũng không có ai chú ý tới ngay cả chức vị Tộc trưởng của ta hiện giờ cũng là do người không cần các vị Trưởng lão mới đẩy ta ra làm chỉ để lấy lòng của người. Cuộc sống như vậy ta chịu đủ rồi cho nên ngày hôm nay người nhất định phải chết!

Áo Vi Thập quát lên một tiếng đem tất cả những bất mãn chất chứa trong lòng mình bao nhiêu năm nay nói ra.

- Thì ra bao nhiêu năm nay người làm đệ đệ của ta lại cực khổ như vậy sao?

Áo Vi Văn nghe vậy ngậy người ra bao nhiêu năm qua ông ta chỉ nghĩ mọi chuyện mình làm là vì tốt cho Áo Vi Tháp không ngờ lại làm cho hần nhiều áp lực như vậy!

- Đúng vậy! Chỉ có người chết đi ta mới có thể đại triển quyền cước phát triển sự nghiệp của mình được!!

Vừa nói hần vừa lật tay đánh ra một chưởng về phía Áo Vi Văn.

Một chưởng này nếu Áo Vi Văn muốn tránh thì có thể dễ dàng tránh được nhưng ông ta lại không làm vậy chỉ im lặng đứng đó trong mắt hiện vẻ không cam lòng.

Ông ta không cam lòng không phải vì phải chết dưới tay đệ đệ của mình mà là không cam lòng vì trước khi chết không được gặp lại vợ của mình không được nhìn thấy con của mình sinh ra.

- Ầm!

Mắt thấy Áo Vi Văn sắp bị một chưởng của Áo Vi Tháp đoạt mất tính mạng thì dị biến lại xảy ra chỉ thấy một bóng người thân mặc hắc bào đột nhiên từ trong không gian bay ra thay thế ông ta cản lại một chưởng này.

- Phu nhân tại sao nàng lại tới đây?

Nhìn thấy bóng người đó Áo Vi Văn kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Phu quân thiếp vừa mới sinh con cảm nhận được chàng xảy ra chuyện cho nên mới chạy đến đây trợ giúp!

Viên phu nhân nhìn chồng nói.

- Cái gì? Con của chúng ta đã sinh ra? Nó trông như thế nào có giống ta không?

Áo Vi Văn lập tức hỏi.

- Bây giờ không phải lúc nói mấy chuyện đó. Để thiếp đưa chàng rời khỏi đây trước rồi hãy nói!

Viên phu nhân lắc đầu một cái sau đó bay đến ôm lấy Áo Vi Văn đem ông ta bay đi.

- Các người đứng lại cho ta!

Mắt thấy kế hoạch của mình sắp hoàn thành lại bị người khác phá ngang Áo Vi Thập làm sao có thể chịu bỏ qua lập tức đánh ra một chưởng muốn ngăn hai người lại.

- Không được hại vợ ta!

Nhưng hắn không thể ngờ được sự xuất hiện của Viên phu nhân đã xua tan tử khí trong lòng Áo Vi Văn ông ta dốc toàn lực đánh ra một chưởng phá tan chưởng cương của Áo Vi Thập.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 232: Trở Lại Thánh Thành

Bên trong Tiểu Thế Giới trong lòng biển.

- Ta và Bá mẫu ngươi liên thủ tuy rằng có thể thoát khỏi độc thủ của Áo Vi Tháp nhưng mà sau đó chúng ta cũng không dám trở về Gia tộc cứ như vậy mà đem theo Tiểu Viên lẫn trốn khắp nơi.

Cổ Thần - Áo Vi Văn nhìn Nạp Lan Nhược Thủy nói.

- Khốn kiếp! Tên khốn Áo Vi Tháp đó đúng là đáng chết không ngờ hăn không chỉ hãm hại ta mà cả ngay cả Đại bá ngươi cũng dám tính kế. Thật sự là quá đáng ghét mà!!

Nạp Lan Nhược Thủy lộ vẻ tức giận kêu lên một tiếng.

- Vi Vi An cháu nói vậy là có ý gì? Không lẽ trước đây cháu cũng đã bị Áo Vi Tháp hãm hại hay sao?

Áo Vi Văn nghi hoặc hỏi.

- Đúng vậy! Một vạn năm trước khi cháu đạt đến cảnh giới Thần Hoàng đỉnh phong Áo Vi Tháp nói cho cháu biết bên trong Thiên Tinh Cung Bí Cảnh ở Vô Tận Hải này có một loại Đan dược tên là Thánh Nguyên Đan có thể trợ giúp cháu đột phá đạt đến cảnh giới Thiên Cấp. Lừa cháu đi cướp đoạt không ngờ khi đến nơi những tên thuộc hạ mà hăn sai phái đi theo cháu lại giở trò đánh lén nếu không phải cháu dùng bí thuật mà Đại bá truyền dạy lợi dụng hoàn cảnh đặc biệt bên trong Thiên Tinh Cung tự phong ấn bản thân thì

e rằng đã vẫn lạc rồi!!

Nạp Lan Nhược Thủy trầm giọng nói.

- Như vậy là lo lắng của ta không phải là thừa rồi! Ba tháng trước ta nghe nói ở Tiểu Lục Đạo xuất hiện một nữ Thánh Chiến Thiên Sư sử dụng Cổ Thần Thuần đại chiến với Thụy Tư Mạn một trận liên biết người đó chính là cháu, mà ta đã biết thì tự nhiên sẽ không lừa được tai mắt của Áo Tư Tháp. Cho nên mới bảo Tiểu Viên dẫn dụ cháu đến đây để cảnh báo cho cháu biết tốt nhất đừng nên tham gia cái gọi là Vạn Thần Đại Hội do Minh Vương Điện tổ chức bởi vì rất có thể Áo Vi Tháp sẽ nhân cơ hội này hãm hại cháu, đời của Đại bá ta đã bị hãm hại thảm rồi ta không muốn cháu cũng giống như ta!!

Sau khi nghe xong Áo Vi Văn nói.

- Đại bá người không cần lo lắng nếu Áo Vi Tháp không đến tìm cháu thì thôi nếu hãn dám đến tìm cháu thì cháu sẽ giết chết hãn báo thù cho Đại bá!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy lên tiếng nói.

- Ai! Vi Vi An ta biết cháu có ý tốt nhưng mà cháu không biết trong những năm nay Áo Vi Tháp đã có tiến cảnh đến mức nào đâu. Theo ta đoán thì bây giờ thực lực của hãn bây giờ chưa chắc đã thua kém ta ngày trước nếu bây giờ cháu gặp phải hãn e rằng sẽ dừ nhiều lành ít!

Áo Vi Văn thở dài một tiếng.

- Đại bá của tỷ tỷ ông đừng có dọa bọn ta với thực lực của tỷ tỷ ta không tin tỷ ấy sẽ thua tên Áo Vi Tháp gì đó mà nếu lỡ như tỷ ấy thật sự có thua thì vẫn còn Trường Minh chỉ cần huynh ấy ra tay bất luận kẻ địch có cường đại như thế nào cũng sẽ bị giải quyết!!

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy lộ ra vẻ không phục nói.

- Hừm! Vi Vi An cô gái này là ai? Tại sao lại gọi cháu là tỷ tỷ?

Áo Vi Văn nhú mày nhìn Nạp Lan Nhược Thủy hỏi.

- Đại bá một vạn năm trước khi kiếp nạn Đại Phá Diệt xảy ra cháu đã từng bất hạnh thân vẫn một lần phải chuyển thế sống lại đây chính là tiểu muội của con trong kiếp này tên là Nạp Lan Nhược Yên!

Nạp Lan Nhược Thủy trả lời.

- Ủm! Như vậy Trường Minh mà nàng ta nói lại là ai?

Áo Vi Văn gật đầu một cái rồi lại tiếp tục hỏi.

- Việc này... Trường Minh chính là phu quân của cháu trong kiếp này!

Nạp Lan Nhược Thủy hơi do dự một chút rồi mới ra sau khi nói xong thì nàng ta trực tiếp cúi gầm mặt không dám tiếp tục nhìn thẳng vào Áo Vi Văn.

Từ nhỏ nàng ta đã mất đi cha mẹ mọi việc đều là Đại bá lo liệu cho nàng ông ta không những dạy nàng đọc sách, dạy nàng viết chữ, mà còn dạy nàng tất cả kỹ thuật chiến đấu cấp cao của Thánh Chiến Thiên Sư Tộc đem nàng từ một tiểu cô nương không hiểu chuyện đào tạo trở thành một Nữ Chiến Thần cường đại. Nhiều trôi qua tình cảm của hai người có thể nói là cực kỳ sâu sắc Nạp Lan Nhược Thủy thậm chí đem Áo Vi Văn xem như cha của mình vậy.

Vậy mà nàng trong tình huống chưa được sự đồng ý của ông ta đã tổ chức hôn lễ với Đông Phương Trường Minh loại cảm giác này.... giống như là những thanh niên nam nữ ở hậu thế khi đã lỡ ăn cơm trước kẻng mà còn bị cha mẹ bắt được vậy!

Muốn không sợ cũng hơi bị khó.

- Cháu họ Đông Phương tên Trường Minh là phu quân của Vi Vi An xin chào Đại bá!

Đông Phương Trường Minh đã từng là một người hậu thế làm sao có thể không hiểu cảm giác lúc này của Nạp Lan Nhược Thủy hẳn lập tức bước lên phía trước một bước đem tay phải đặt lên vai nhẹ nhàng trấn an nàng sau đó nhìn Áo Vi Văn báo ra tên của mình.

- Ta nghe nói gần đây rất nhiều cao thủ của Viễn Cổ thời đại liên tục sống lại trong đó có một người gọi là Lục Đạo Tà Đế hình như cũng tên là Đông Phương Trường Minh thì phải. Người đó có phải là người không?

Áo Vi Văn nhú mày một chút rồi hiểu kỳ hỏi.

- Không sai!

Đông Phương Trường Minh cũng không che dấu mà trực tiếp gật đầu thừa nhận.

- Tê!

Hai mẹ con Viên phu nhân và Tiểu Viên ở bên cạnh nghe thấy lời đó thì không nhịn được kinh hãi hít sâu một hơi khí lạnh chuyện của Lục Đạo Tà Đế đương nhiên bọn họ cũng có nghe qua nhưng bọn họ không thể nào ngờ được vị tuyệt thế cường giả hung danh hiển hách đó lại là có thể là cháu rể (hoặc anh rể) của mình!

Sự việc này làm cho hai người thật sự làm cho hai người có chút không chịu nổi, nhất thời cũng không biết nên phản ứng thế nào mới đúng!

- Ha ha ha... Thì ra một trong nhất cường giả mạnh nhất trong thiên địa từ thời Viễn Cổ lại là phu quân của cháu gái ta như vậy thì ta có thể yên tâm rồi!

Có thể yên tâm rồi!!

Còn phản ứng của Áo Vi Văn vừa vắn lại trái ngược hoàn toàn với bọn họ sau khi nghe được lời của Đông Phương Trường Minh thì ông ta trực tiếp ngẩng đầu cười to.

- Khụ khụ khụ....

Cũng không biết có phải là do quá kích động hay không mà sau những tiếng cười đó ông ta lại lần nữa phát ra tiếng ho khan.

Nạp Lan Nhược Thủy thấy vậy thì lập tức chạy đến cùng Viên phu nhân đỡ lấy Áo Vi Văn nhân cơ hội này nàng cũng âm thầm truyền vào cơ thể của ông ta một tia chân khí.

Hành động này của Nạp Lan Nhược Thủy vốn chỉ là muốn xem xem tình hình sức khỏe của Đại bá mình là như thế nào không ngờ kết quả lại làm cho nàng ta phải kinh hãi bởi vì bên trong thân thể của Áo Vi Văn bất luận là lục phủ ngũ tạng, toàn thân xương cốt máu huyết hay là linh hồn đi nữa nàng cũng chỉ thấy được toàn một màu xám chết chóc không có chút sinh cơ nào.

Điều này nói lên cái gì? Nó nói lên Đại bá của nàng đã trên cơ bản đã không khác người chết là bao nhiêu rồi!

- Đại Bá mẫu tình hình của Đại bá tại sao lại như vậy?

Nạp Lan Nhược Thủy nhìn Viên phu nhân hỏi.

- Ai! Nếu con đã thấy rồi thì ta cũng giấu con làm gì nữa sở dĩ Đại bá của con bị như vậy là vì di chứng của trận chiến năm xưa. Lúc đó tuy rằng hai người chúng ta thoát được Áo Vi Tháp nhưng Đại bá của con phu quân của ta Áo Vi Văn cũng bị bị tên ác tặc đó dùng một chất độc đáng sợ đả thương tuy rằng sau đó chúng ta lợi dụng nhân mạch còn sót lại của mình đi khắp nơi tìm

kiếm danh y nhưng mà vẫn không có cách nào triệt để giải độc tình hình của ông ấy ngày một tệ đi gần đây ông ấy cảm nhận được thời gian của mình không còn nhiều lắm cho nên mới bất chấp tất cả đến đây để cảnh báo con tránh cho con sa vào bẫy của kẻ thù!

Viên phu nhân thở dài một tiếng rồi nói.

- Không! Đại bá không thể như thế được! Chúng ta vừa mới gặp lại nhau con còn chưa kịp

hiếu thảo với người người làm sao có thể chết được chứ? Trường Minh huynh mau giúp muội xem cho Đại bá dù thế nào cũng phải cứu ông ấy muội không thể nào mất ông ấy được!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy hoảng loạn kêu lên.

- Được rồi! Nàng tránh ra để cho ta xem cho ông ấy!

Đông Phương Trường Minh lập tức gật đầu một cái sau đó bước tới nắm lấy bàn tay của Áo Vi Văn truyền chân nguyên của mình vào bên trong cứ như là đại phu đang bắt mạch cho bệnh nhân vậy.

Sau một lát đột nhiên hắt lại nhú mày lại.

- Trường Minh sao vậy? Chẳng lẽ chất độc này khó chữa lắm hay sao?

Nạp Lan Nhược Thủy thấy vậy lo lắng hỏi.

- Không phải! Chất độc trong người của Đại bá tuy rất đáng sợ nhưng vẫn chưa đủ uy hiếp tới tính mạng của ông ta sở dĩ ông ta bị như vậy là bởi vì căn nguyên Thiên Sứ Chi Dực của bản thân đã khô cạn không còn có sức sống nữa!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Thiên Sứ Chi Dực khô cạn? Trường Minh huynh nói vậy là có ý gì?

Nạp Lan Nhược Yên không hiểu hỏi.

- Nàng không phải Thiên Sứ cho nên không biết Thiên Sứ Chi Dực quan trọng với Thiên Sứ Tộc như thế nào, mỗi một Thiên Sứ khi sinh ra đều có một đôi Thiên Sứ Chi Dực thuộc về bản thân Thiên Sứ Chi Dực đó không chỉ liên kết với thân thể mà còn liên kết với nguyên thần với mệnh cách của bọn họ như vậy mới có thể theo sự phát triển của bọn họ mà không ngừng cường đại lên biến thành càng ngày càng nhiều. Mà một khi Thiên Sứ Chi Dực bị tổn thương thì Thiên Sứ chắc chắn cũng rất thảm nặng nhất chính là giống như Áo Vi Văn bây giờ cả người tràn đầy tử khí không khác người chết!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Thật không ngờ Thiên Sứ Chi Dực lại quan trọng đến vậy! Như vậy chàng có cách nào cứu ông ta không?

Nạp Lan Nhược Yên khiếp sợ nói.

- Có! Cách tốt nhất để cứu một Thiên Sứ có Thiên Sứ Chi Dực bị khô cạn cách tốt nhất chính là tìm được một đôi Thiên Sứ Chi Dực có cùng huyết duyên với hắn cũng chính là cha mẹ, huynh đệ hay là con cái mà thay là được!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Áo Vi Văn chàng nói thật cho thiếp biết có phải cách mà Tà Đế nói chàng đã biết từ lâu rồi hay không? Chỉ vì chàng sợ rằng thiếp sẽ lấy Thiên Sứ Chi Dực của Tiểu Viên cho chàng nên mới không nói đúng không?

Nghe được những lời đó Viên phu nhân ngậy người ra một chút rồi nhìn

phu quân của mình hỏi.

- Đúng vậy! Cuộc đời ta đã từng có vinh quang cũng đã từng có quyền lực bây giờ lại có một gia đình hạnh phúc có thể nói là đã viên mãn bây giờ có chết đi cũng không còn ân hận gì nữa! Tiểu Viên là kết tinh tình yêu của chúng ta trong người vừa có huyết mạch Thánh Chiến Thiên Sư Tộc của ta vừa có huyết mạch của Ma Viên Tộc của nàng tiền đồ có thể là bất khả hạn lượng cần gì phải để cho nó vì ta mà phải hy sinh!

Đối diện với câu hỏi của vợ Áo Vi Văn hơi do dự một chút rồi cũng gật đầu nói.

- Áo Vi Văn tiền bối tâm tình thương con của người ta có thể hiểu nhưng mà thương thế của người cũng không phải là đã hết cách cứu chữa! Người đừng quên trên đời này ngoài Tiểu Viên ra trên đời này người vẫn còn có một người có cùng huyết mạch với người nữa!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy đột nhiên lại lên tiếng nói.

- Một người nữa có cùng huyết duyên với ta? Người muốn nói là Áo Vi Thập? Nhưng mà hắn làm sao có thể dùng Thiên Sư Chi Dực của mình cứu ta??

Áo Vi Văn lập tức biết Đông Phương Trường Minh muốn nói tới ai.

- Hắn không cho thì chúng ta có thể cướp! Nếu tiền bối ngài muốn thì ta có thể thay người đem Thiên Sư Chi Dực của hắn về đây!!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Tà Đế người nói thật chứ?

Viên phu nhân và Tiểu Viên nghe vậy không dám tin kêu lên một tiếng.

Bọn họ không thể ngờ là Đông Phương Trường Minh lại gia đình của bọn họ mà đối phó với Áo Vi Tháp phải biết rằng sau lưng hắn hiện giờ là cả một Thánh Chiến Thiên Sư Tộc a!!

- Đương nhiên! Áo Vi Văn tiên bối là Đại bá của Nhược Thủy cũng là Đại bá của ta chuyện của ngài ấy ta đương nhiên phải quan tâm!

Đông Phương Trường Minh lập tức nói.

Tiếp theo tất cả cùng bàn luận một chút về kế hoạch tương lai, sau đó ba người Đông Phương Trường Minh lại lần nữa lên đường.

...

Ba ngày sau bọn họ đã lần nữa đến trung tâm của Vô Tận Hải - Thánh Thành!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 233: Một Ván Cờ.

Ba người đứng ở trên không trung dùng thần thức quét qua một vòng Thánh Thành thì chỉ thấy dù rằng đã qua hơn một vạn năm ở đây vẫn không có một chút thay đổi nào có khác chẳng chỉ là hôm nay đứng canh gác bên ngoài thành không phải Hắc Giáp Vệ nữa mà là một đám vệ sĩ thân mặc chiến giáp làm bằng tinh cương phát ra ánh sáng chói mắt mỗi người trong đó thành linh đều là Thần Vương cấp cao thủ.

- Đây là Kim Cương Vệ bình thường bọn họ chỉ phụ trách thủ vệ tầng thứ tám và tầng thứ chín của Cửu Trọng Thiên không phải là có nhiệm vụ đặc biệt quan trọng thì tuyệt đối là sẽ không xuất động ra ngoài không ngờ là lần này lại được dùng để canh cửa xem ra Minh Vương đúng là rất xem trọng lần Vạn Thần Đại Hội này!

Nạp Lan Nhược Yên từng có một thời gian không ngắn là thành viên của Minh Vương Điện rất hiểu rõ về bố trí nhân sự bên trong lập tức vì hai người Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy giải thích lai lịch của đám vệ sĩ.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt gật đầu một cái sau đó ba người thu lại Chiến Thuyền hóa thành ba đạo hào quang hạ xuống phía dưới.

- Ba người các người là ai? Sao lại đến nơi này? Không biết trong thời gian này cấm ngoại nhân ra vào hay sao?

Sự xuất hiện của ba người lập tức đã làm kinh động đến đám Kim Cương Vệ đang canh gác một người trong đó bay lên hỏi.

- Bọn ta được Minh Vương mời đến tham dự Vạn Thần Đại Hội đây là thiệp mời!

Đông Phương Trường Minh lấy từ trong tay áo ra tấm kim thiệp mà Minh Vương Điện gửi đến đưa cho tên Kim Cương Vệ.

- Thì ra là Tà Đế đại nhân và hai vị phu nhân tiểu nhân có mắt không trông không biết Thái Sơn trước mắt xin ba vị bỏ qua cho!

Tên Kim Cương Vệ đưa tay nhận lấy tấm kim thiệp đảo mắt nhìn sơ qua một lần thì sắc mặt đại biến quỳ xuống sợ hãi nói.

- Chúng tiểu nhân có mắt không trông không biết Thái Sơn xin Tà Đế đại nhân và hai vị phu nhân bỏ qua cho!

Những tên Kim Cương Vệ ở phía sau nhìn thấy thủ lĩnh như vậy cũng đồng thời quỳ xuống kêu lên một tiếng.

Cũng khó trách bọn họ lại có phản ứng như vậy dù sao hiện tại bất luận là danh tiếng hay là thực lực thì Lục Đạo Tà Đế - Đông Phương Trường Minh cũng không là người mà bọn họ có thể đắc tội nếu như hãn vì sự vô lễ của bọn họ mà muốn ra tay giết người thì tin rằng cao tăng của Minh Vương Điện ở sau lưng bọn họ cũng tuyệt không nói một lời. Dù sao bọn họ tuy là Thần Vương nhưng ở Minh Vương Điện vẫn chỉ là loại tiểu nhân vật nói nghe tốt một chút là người ở giữa bậc thấp và bậc cao nói khó nghe một chút thì là cũng chỉ lính gác cửa cao cấp mà thôi!

- Không cần đa lễ! Ta biết các người cũng chỉ là nhiệm vụ, mau dẫn ta vào trong đi!!

Nhìn thấy cảnh đó sắc mặt Đông Phương Trường Minh không chút biến hóa vung tay lên một cái.

- Vâng Tà Đế đại nhân!

Đám Kim Cương Vệ nghe vậy cung kính đáp lời sau đó do tên Thủ lĩnh đích thân dẫn Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên vào trong.

Trên đường đi ba người đảo mắt quan sát khắp nơi thì chỉ thấy ngoài bọn họ ra giờ phút này ở bốn phía cửa thành cũng có rất nhiều nhóm người khác nhau đang tiến vào Thánh Thành người dẫn đầu không có ngoại lệ đều là những cao thủ cấp bậc Thiên Cấp, Thần Hoàng.

Làm cho ba người chú ý nhất là một đám người tiến vào từ cửa Tây trên người mỗi người trong đó đều khoác tăng bào mặc áo cà sa rõ ràng đều là Hòa thượng. Người dẫn đầu đoàn người đó chính là Thanh Thiện Cổ Phật trong khoảng thời gian này không biết ông ta gặp được kỳ ngộ gì mà cảnh giới đã tiến một bước dài trở thành một tên Thiên Cấp cường giả được cho nên A Di Đà Phật - Tiếp Dẫn cử làm người đại diện Cực Lạc Tịnh Thổ tham gia Vạn Thần Đại Hội.

Sau lưng ông ta còn có hai Thần Hoàng cao thủ nữa một người là Đại đệ tử của Thanh Thiện Cổ Phật Như Lai Phật Tổ người thứ hai là một thanh niên tuấn tú nhìn kỹ lại thì hẳn thành linh chính là Huyết Hòa Thượng - Huyền Trang!

- Không ngờ tên Huyền Trang này trong thời gian ngắn không chỉ Phi thăng Thiên Giới mà còn đạt đến cảnh giới Thần Hoàng đúng là làm cho người ta bất ngờ!!

Nạp Lan Nhược Thủy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Nhược Thủy nàng không phải kinh ngạc như vậy ta đã cho người điều tra qua lai lịch của Huyền Trang thì ra trước đây hẳn nguyên là Nhị Đế tử của Thanh Thiện Cổ Phật một thân thực lực không kém sư huynh Như Lai là bao nhiêu đều là Nửa Bước Thần Hoàng nhưng lại vì thực lực trong thời gian ngắn không thể tiến thêm một bước nữa mà quyết định tiến hành Bí pháp Đại Niết Bàn hy vọng có thể đột phá!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Bí pháp Đại Niết Bàn đó là cái gì?

Nạp Lan Nhược Thủy không hiểu hỏi.

- Phật Đạo chủ tu tâm chỉ cần tâm linh đạt đủ điều kiện thì thực lực tự động sẽ đột phá theo, Bí pháp Đại Niết Bàn càng là đỉnh cao của việc Tu Tâm nó mượn Luân Hồi để tu hành chỉ cần người tu luyện có thể ở trong Lục Đạo Luân Hồi đạt được Không Minh hiểu ra kiếp trước, kiếp này thì tu vì tự động có thể Siêu Thoát đạt đến cảnh giới cao hơn!

Đông Phương Trường Minh giải thích.

- Thì ra là vậy!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy gật đầu một cái.

- Ầm!

Trong lúc bọn họ đang nói chuyện trong hư không đột nhiên xuất hiện một chùm hào quang chói mắt phá không bắn tới bên trong đó là vô số Thiên Sứ cánh vàng đang vỗ cánh bay đi dẫn đầu là một trung niên nhân mặc trường bào màu vàng rộng thùng thình trên người phát tán ra kim quang sáng chói.

- Áo Vi Thập!

Nhìn thấy người đàn ông đó Nạp Lan Nhược Thủy lập tức cắn răng nghiêng lợi nói.

- Nhược Thủy bình tĩnh lại nàng đừng quên kế hoạch của chúng ta, bây giờ còn chưa phải là lúc tính sổ với hắn!

Nhưng đúng lúc nàng muốn lao lên tìm hắn tính sổ thì lại bị Đông Phương Trường Minh đưa tay ngăn lại.

- Được! Lần này thiếp tạm thời nhẫn nhịn. Nhưng hy vọng chàng đừng để thiếp phải đợi quá lâu!!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy hít sâu một hơi rồi nói.

- Yên tâm đi. Khi Vạn Thần Đại Hội bắt đầu cũng chính là lúc Áo Vi Thập phải trả giá vì những chuyện mình đã làm!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

Sau đó ba người tiếp tục bay đi không bao lâu sau bọn họ đã bay đến phía trước Cửu Trọng Thiên.

Trước lối vào là một người thanh niên thanh bào đang đứng, lúc này chỉ thấy hắn đang mỉm cười nhìn một thiếu nữ thân mặc phượng bào giống như đang nói điều gì đó.

Mà ở phía sau lưng bọn họ không xa còn có một thiếu niên khoảng mười bảy, mười tám tuổi khuôn mặt góc cạnh rõ ràng ánh mắt sắc bén như đao.

Tuy rằng hắn chỉ đứng ở đó không nói tiếng nào im lặng nghe thanh bào nam tử và thiếu nữ mặc phượng bào nói chuyện giống như một người hầu. Nhưng mà bất luận là ai gặp phải cũng sẽ không cho rằng hắn là người hầu

bởi vì quanh thân tỏa ra một luồng khí thể Thượng Vị Giả vô cùng nồng nặc chứng tỏ đây là loại người đã quen nắm quyền sinh sát trong tay!

Đông Phương Trường Minh đảo mắt nhìn qua ba người một chút ngay sau đó liền mang theo Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên hạ xuống.

- Ca ca huynh cuối cùng đã đến rồi, muội đợi huynh thật đúng là lâu đó!

Cự ly gần như vậy ba người đang nói chuyện tự nhiên nhận ra sự xuất hiện của bọn họ, trong mắt thiếu nữ mặc phượng bào hiện lên vẻ kinh hỉ nói.

- Phượng Hoàng vất vả cho muội rồi!

Đông Phương Trường Minh mỉm cười nhìn Đông Phương Phượng Hoàng nói.

- Khổng Tuyên còn có Cốt Long nữa đã lâu không gặp rồi!

Tiếp theo hẳn lại nhìn thanh niên thanh bào và thiếu niên bạch bào nói.

- Ủm!

Khổng Tuyên nghe vậy nhàn nhạt gật đầu một cái.

- Gặp qua Tà Đế đại nhân!

Cốt Long Yêu Tổ cũng lên tiếng.

Côn Luân Sơn Yêu Tộc vốn có ba đại Yêu Tổ tọa trấn nhưng do Yêu Tổ Kim Dững có việc bận phải làm cho nên hôm nay chỉ có ông ta và Đông Phương Phượng Hoàng đến đây.

- Ca ca đi thôi để muội dẫn huynh vào trong chọn chỗ ở!

Sau khi chào hỏi xong Đông Phương Phượng Hoàng nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Không cần đâu! Chuyện chọn chỗ ở ta có thể tự đi được muội đừng quên rằng ta và hai vị đại tẩu của muội trước đây đã từng ở đây một thời gian không ngắn đường xá ở đây chúng ta còn quen thuộc hơn muội nhiều đó!

Đông Phương Trường Minh lắc đầu nói.

- Được! Như vậy lúc khác gặp!

Đông Phương Phượng Hoàng nghe vậy cũng không miễn cưỡng chỉ nhẹ nhàng nói một tiếng,

- Lúc khác gặp!

Đông Phương Trường Minh đáp lời một tiếng sau đó dẫn theo Nạp Lan Nhược Thủy và Nạp Lan Nhược Yên bước vào tòa cung điện màu trắng trước mặt.

Vừa vào bên trong bọn họ đã gặp một người quen đó chính là Thất Trưởng Lão - Gia Lỗ mà bọn họ đã từng có duyên gặp một lần trong lúc tham gia đại chiến Thú Triều trước đây lúc này ông ta đang dặn dò mấy tên Kim Cương Vệ chuyện gì đó.

Ba người cũng không làm phiền đứng qua một bên im lặng chờ đợi.

- Gia Lỗ Trưởng Lão đã lâu không gặp rồi!

Đợi sau khi ông ta làm xong Đông Phương Trường Minh mới bước lên nói.

- Người... ngài thì ra là Tà Đế đại nhân và hai vị phu nhân giá đáo tại sao không thông báo trước để lão phu nghênh đón từ xa. Nào.. nào mời ngồi mau

mời ngồi!

Nhìn thấy ba người bọn họ Gia Lỗ Trưởng Lão sửng sốt một chút rồi liên tục kêu lên mấy tiếng.

- Gia Lỗ Trưởng Lão chúng ta là người quen biết cũ người không cần khách sáo như vậy. Cứ xưng hô với chúng ta như bình thường rồi!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cười nói.

- Bọn ta vừa mới đến muốn tìm một nơi ở không biết ông có thể giúp ta sắp xếp rồi!

Hơi dừng một chút hẵn lại tiếp tục.

- Đương nhiên là được! Chỗ ở của các vị Minh Vương đại nhân sớm đã sắp xếp xong nó nằm ở Tầng Chín đây là bản đồ và chìa khóa!!

Gia Lỗ Trưởng Lão lập tức lấy từ trong người ra một chiếc chìa khóa đưa cho Đông Phương Trường Minh.

Theo quy tắc của Cửu Trọng Thiên trước đây thì sáu tầng dưới có thể tự do mua bán hoặc là cho thuê còn ba tầng trên cùng chỉ có thành viên của Minh Vương Điện mới được sử dụng, nhưng bởi vì lần Vạn Thần Đại Hội này mà Hắc Đế Tư đã tạm thời phá bỏ quy tắc đó theo đó thì Thần Hoàng cao thủ có thể dẫn theo người của mình vào ở Tầng Thứ Bảy còn Thiên Cấp cường giả tùy theo thân phận và địa vị khác nhau sẽ được chia ra ở Tầng Thứ Tám và Tầng Thứ Chín!

- Đa tạ!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó cầm theo chìa khóa mà Gia Lỗ đưa cho bước vào Không Gia Chi Môn được chế tạo sẵn ở bên

cạnh muốn đi đến tầng thứ chín.

- Ngang!

Đúng lúc này trong hư không lại vang lên một tiếng long ngâm thu hút sự chú ý của họ.

Lúc ba người quay đầu lại thì chỉ thấy một chiếc xe do chín đầu Thần Long lôi kéo đang dừng trước cửa đại điện.

Thần Lục Tổ từ bên trên đó nhảy xuống nói với Gia Lỗ Trưởng Lão mấy lời rồi cũng từ trong tay ông ta nhận lấy một chiếc chìa khóa giống như cái ba người Đông Phương Trường Minh đang cầm.

- Tà Đế đại nhân ngài cũng đến rồi chúng ta cùng ở Tầng Thứ Chín như vậy không bằng cùng nhau đồng hành như thế nào hả?

Khi nhìn thấy ba người thì ông ta lộ ra một nụ cười nói.

- Nếu như ngươi đã có ý như vậy bọn ta từ chối thì bất kính rồi!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy suy nghĩ một chút rồi cười nói sau đó bước lên trên Long Xa.

Hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên cũng đi theo sau hẳn.

Không gian bên trong chiếc Long Xa này phi thường rộng rãi có thể sánh với một ngôi nhà lớn ba người bước vào trong thì chỉ thấy hai người Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ đang ngồi trên một cái bồ đoàn nhắm mắt luyện khí còn Thần Nam thì đang ngồi một bên nhàn nhã thưởng thức trà.

- Ba vị đã lâu không gặp rồi!

Khi nhìn thấy ba người tiến vào thì trên mặt hăn lộ ra một nụ cười nói.

- Đúng là đã lâu không gặp hôm nay có thể nhìn thấy Thần Nam huynh đã thoát khỏi bùn lầy có lại hào quang trước đây thật là đáng mừng vô cùng!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Cái gì mà thoát khỏi bùn lầy có lại hào quang trước đây chứ? Ta vẫn là Thần Nam mà thôi!

Thần Nam nghe vậy nhú mày một chút rồi cười nói.

- Nga! Đúng không? Nếu vậy không biết Thần Nam huynh có muốn cùng Đông Phương Trường Minh ta đánh một ván cờ không?

Đông Phương Trường Minh đột nhiên lại đề nghị.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 234: Ai Làm Chủ

- Đánh một ván cờ? Được lắm! Ta cũng muốn lãnh giáo tài đánh cờ của Đông Phương Trường Minh người một lần!

Thần Nam nghe thấy lời của Đông Phương Trường Minh thì nhú mày một chút rồi đồng ý.

- Tốt!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó vung tay lên trên chiếc bàn trước mặt bọn họ lập tức một bàn cờ vây.

- Mời!

Tiếp theo hẳn lại đưa tay ra làm thành thủ thế " thỉnh " nhìn Thần Nam.

- Như vậy ta không khách sáo rồi!

Thần Nam đưa tay cầm lấy một quân cờ trắng đưa lên.

Hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên cùng với Thần Lục Tổ ở bên cạnh lập tức chăm chú nhìn vào bàn cờ bọn họ rất muốn biết trận đấu cờ này của Đông Phương Trường Minh cùng với Thần Nam thật ra có gì đặc biệt.

- Cách!

Một tiếng động nhỏ xuất hiện quân cờ trong tay Thần Nam đã được đặt

lên trung tâm bàn cờ.

- Quân đầu tiên đã đặt tại Thiên nguyên xem ra tâm của Thần Nam người không phải là nhỏ vậy mà muốn ngồi xem thiên hạ phong vân biến hóa hay sao?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trầm giọng nói.

- Nếu không có tâm như vậy thì ta cũng không xứng cùng ngồi chơi bàn cờ này với người rồi. Được rồi! Bây giờ đến lượt người!

Thần Nam bình thản mỉm cười.

- Tốt!

Đông Phương Trường Minh đưa tay cầm lấy một quân cờ đen đặt xuống bàn cờ.

- Thượng cửu hạ ngũ, cửu ngũ chi vị? không ngờ Đông Phương Trường Minh người cũng có ý muốn định đỉnh thiên hạ!!

Thần Nam nhìn thấy vị trí đặt quân cờ của Đông Phương Trường Minh thì kinh ngạc nói.

- Thần Nam người đã có ý ngồi ở chỗ cao nhìn thì Đông Phương Trường Minh ta làm sao có thể chịu tụt lại phía sau. Đúng không!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Đúng!

Thần Nam nghe vậy cũng lộ ra một nụ cười.

Động tác của hai người cũng không vì lời nói mà chậm lại một chút nào

từng quân từng quân cờ một liên tục được đặt lên bàn cờ.

Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên và Thần Lục Tổ chăm chú nhìn vào bàn cờ thần tình càng lúc càng say mê thứ bọn họ nhìn thấy trên bàn cờ không phải là những quân cờ trắng đen mà lại là một cái thế giới trong đó có chiến trường thiên binh vạn mã đang giao chiến, có phàm nhân sinh sống phát triển cũng có Tu Luyện Giả đang tu luyện, tranh đấu tất cả vô cùng chân thật khiến cho ba người không thể thoát ra được.

- Còn không tỉnh lại!

Đúng lúc này bên tai của ba người lại đồng thời vang lên một tiếng quát lớn chỉ khác nhau là người lên tiếng bên Thần Lục Tổ là Thần Tứ Tổ còn bên phía hai tỷ muội Nạp Lan lại là Cổ Thần - Áo Vi Văn!

- Đại bá chúng ta bị làm sao vậy?

Nạp Lan Nhược Thủy giật mình tỉnh lại kinh sợ truyền âm cho Áo Vi Văn hỏi.

- Các con đã bị bàn cờ đó hút mất tâm thần!

Áo Vi Văn trầm giọng nói.

- Thu hút tâm thần? Bàn cờ đó sao?

Nạp Lan Nhược Thủy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy! Bàn cờ này không phải là một bàn cờ bình thường mà là một loại Đạo Cảnh do Đạo Niệm của hai người chơi cờ cùng nhau tạo nên, ở bên trong đó bọn họ không chỉ chơi cờ mà còn đang tìm hiểu và ấn chứng đạo của đối phương. Cách làm này còn nguy hiểm hơn phương pháp chiến đấu thông thường rất nhiều người đứng ở bên cạnh chỉ cần hơi không cẩn thận thì tâm

thần sẽ bị hút vào bên trong giếng như các người vừa rồi vậy!!

Áo Vi Văn giải thích tuy rằng lúc này ông ta bởi vì Thiên Sứ Chi Dực bị tổn thương mà thực lực không còn được một phần mười trước đây nhưng mà bất luận ánh mắt hay là kinh nghiệm cũng không phải cái mà hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên có thể sánh bằng được.

- Tê! Đáng sợ như vậy sao?

Nạp Lan Nhược Thủy hít sâu một hơi khí lạnh nói.

- Ủm!

Áo Vi Văn trịnh trọng gật đầu một cái.

- Nhưng mà có một chuyện ta không hiểu đó là những trận đấu bằng Đạo Niệm thể này thông thường chỉ diễn ra giữa những cường giả cùng cấp bậc với nhau không lẽ tên tiểu tử này lại là người ngang ngửa với Lục Đạo Tà Đế!

Bất quá sau đó ông ta lại đột nhiên chuyển giọng nói.

- Tứ Tổ không phải những trận chiến bằng Đạo Niệm thể này thông thường chỉ diễn ra giữa những cường giả có cùng cảnh giới thôi hay sao? Từ khi nào Thần Nam hẳn lại có thể...?

Thần Lục Tổ cũng có cùng suy nghĩ với Áo Vi Văn lúc này chỉ nghe ông ta truyền âm cho Thần Tứ Tổ hỏi.

- Lão Lục người còn nhớ những lời mà Lão Tổ Tông đã nói về Thần Nam trước khi chúng ta đến đây không?

Thần Tứ Tổ không trả lời câu hỏi của Thần Lục Tổ mà còn hỏi ngược lại một câu.

- Lời của Lão Tổ Tông nói về Thần Nam? Có phải những câu đại loại như là rỗng ra khỏi vũng cạn, ngọc quý thoát khỏi tro bụi hay không?

Thần Lục Tổ trầm ngâm một lúc rồi nói.

- Chính là những câu nói đó! Tuy rằng chúng rất mơ hồ nhưng thông qua đó ta có thể cả gan suy đoán Thần Nam rất có thể cũng là một trong những Viễn Cổ cường giả chuyển thể hơn nữa kiếp trước của hắc còn có thực lực không thua kém Lão Tổ Tông của chúng ta cho nên mới có thể được Lão Tổ Tông tôn trọng như vậy!

Thần Tứ Tổ lộ vẻ trịnh trọng.

- Cái gì Thần Nam là do một tên Viễn Cổ cường giả có thực lực không thua kém Lão Tổ Tông chuyển thể mà thành? Nếu thật sự là như vậy thì mục đích của hắc là vì cái gì?

Thần Lục Tổ nghe vậy kinh hãi thét lên một tiếng tuy rằng đây không phải là lần đầu tiên có Viễn Cổ cường giả chuyển thể vào Thần Gia bọn họ tiêu biểu nhất chính là Chiến Đế - Thần Chiến.

Bất quá giữa hai chuyện này lại có sự khác nhau về bản chất bởi vì chuyện Chiến Đế chiến tử ở Viễn Cổ là điều ai cũng rõ ràng cho nên chuyện ông ta chuyển thể vào Thần Gia có thể nói là một sự trùng hợp ngẫu nhiên. Nhưng mà trường hợp của Thần Nam thì khác không ai biết được kiếp trước của hắc thật ra là ai có bối cảnh lai lịch xuất thân như thế nào tại sao lại muốn chuyển thể vào Thần Gia hơn nữa còn là con của Thần Chiến chuyện này nếu nói chỉ đơn thuần là trùng hợp thì chắc chắn không một ai có thể tin được!

- Lão Lục người đừng có kinh hãi như vậy tất cả những gì ta nói với người chỉ đơn thuần là suy đoán một phía của bản thân ta chưa chắc đã là sự thật mà nếu lỡ như có đúng là sự thật đi chăng nữa thì sự việc cũng chưa chắc đã tệ

như người suy nghĩ đâu. Sau khi thức tỉnh ký ức kiếp trước Thần Nam vẫn nhận hẳn là họ Thần vẫn nhận mình là người Thần Gia chúng ta như vậy có thể chứng minh hẳn vào Thần Gia chúng ta chưa chắc là đã có mục đích xấu hơn nữa Lão Tổ Tông cũng có vẻ như là quen biết với hẳn nữa!

Thần Tứ Tổ trầm giọng nói.

- Ủm! Huynh nói có lý!

Thần Lục Tổ nghe vậy mới miễn cưỡng yên tâm lại.

Trong lúc bọn họ đang nói chuyện thì Đạo Cảnh đã phát sinh biến hóa nó không còn thu gọn lại trong một bàn cờ nữa hóa thành một đạo hào quang chói mắt từ trong Long Xa bắn thẳng ra ngoài khiến cho cả tinh không âm âm chấn động tất cả mọi người trong phạm vi trong Cửu Trọng Thiên à không phải nói là cả Thánh Thành mới đúng đều có thể nhìn thấy cảnh tượng bên trong.

- Đây... đây thật ra là chuyện gì tại sao lại xuất hiện thiên biến như vậy

- Đúng đó... Tại sao trên trời lại đột nhiên xuất hiện cả một thế giới như vậy?

- Các người xem ở trong cái thế giới đó có hai bóng người hư ảo đang đứng đó.. đó là hai cường giả đang đánh nhau hay sao?

Chuyện này nhất thời làm cho dư luận khắp nơi một mảnh xôn xao.

Chỉ có những nhân vật đã đạt đến Thiên Cấp mới có thể nhận ra huyền cơ trong đó.

- Đạo Niệm của ca ca? Ta có thể cảm nhận được Đạo Niệm của ca ca ở trong đó đây là Đạo Cảnh do huynh ấy tạo ra!!

Đông Phương Phượng Hoàng thấy vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Nói như vậy là Tà Đế đại nhân đang cùng người khác chiến đấu với người khác hay sao? Đó là ai vậy?

Yêu Tổ Cốt Long kinh ngạc hỏi.

- Khi này ta có thấy ca ca bước lên trên Long Xa của Thần Gia có thể bây giờ huynh ấy đang quyết đấu với cường giả của Thần Gia!

Đông Phương Phượng Hoàng nhíu mày nói.

- Cường giả của Thần Gia? Không lẽ là Thần Lão Ma? Cũng không đúng! Theo thông tin mà chúng ta nhận được Thần Lão Ma rõ ràng không đi đến đây như vậy chẳng lẽ trong Thần Gia còn có một cường giả Nghịch Thiên Cấp nữa mà chúng ta không biết hay sao?

Yêu Tổ Cốt Long không hiểu hỏi.

- Ta cũng không biết nữa! Khổng Tuyên ở đây người là người mạnh nhất người có thể nhận ra là ai đang quyết đấu trong Đạo Cảnh với ca ca của ta là ai hay không?

Đông Phương Phượng Hoàng lắc đầu một cái rồi nhìn sang Khổng Tuyên hỏi.

- Khí tức này rất quen thuộc! Không lẽ là hắc không phải hắc đã chết rồi hay sao? Sao lại có thể xuất hiện ở nơi đây?

Nhưng mà Khổng Tuyên lại hoàn toàn không để ý gì tới lời nói của nàng ta hai mắt chỉ chăm chăm nhìn lên trời chna6 mày nhíu chặt lại như là đang nghĩ gì đó.

.....

Lúc này trên tầng cao nhất của Cửu Trọng Thiên phía trong một tòa lầu các đang có một người thanh niên khoảng hai mươi mấy tuổi đang nằm trên một cái ghế dài phơi nắng.

Nhưng mà cách phơi nắng của hắn lại rất kỳ lạ. Kỳ lạ ở chỗ nào?

Đó chính là hắn chỉ phơi nắng một nửa người còn nửa người kia thì lại để trong phần không có ánh nắng khiến cho người khác không thể nào nhìn rõ được thân thể của hắn.

- Chủ nhân hành động hiện giờ của Tà Đế có thể ảnh hưởng đến kế hoạch của chúng ta có cần thuộc hạ xuống dưới ngăn hắn lại hay không?

Phía sau lưng người thanh niên là một lão giả tuổi khoảng lục tuần đang đứng ông ta nhìn thấy cảnh tượng trên bầu trời thì lên tiếng nói.

- Không cần đâu! Bội Tư Phất rất hiếm khi mới có cơ hội như thế này hãy để ta thưởng thức ván cờ này đi!

Người thanh niên lắc nhẹ đầu một cái sau đó đưa mắt nhìn lên trời tập trung quan sát cái Thế Giới hư ảo trên bầu trời.

Chỉ có điều ánh mắt của người thanh niên này cực kỳ độc đáo. Trong mắt hắn bên trong cái Thế Giới đó hoàn toàn không có ngàn vạn sinh linh như những người khác thấy mà chỉ toàn là những cột sáng lấp lánh hào quang đang dưới sự điều khiển của hai Đạo Ánh không lồ mà oanh kích lẫn nhau giống như là đang phân tranh hơn kém vậy.

- Ầm!

Nửa ngày sau những cột sáng này đột nhiên dừng lại rồi đồng thời biến mất.

Nguyên nhân là bởi vì lúc này bên trong Long Xa Đông Phương Trường Minh và Thần Nam đã dùng tay hai người tay cầm hai quân cờ trắng đen nhìn vào bàn cờ nhưng trong mắt lại hiện ra vẻ do dự không cách nào hạ cờ được.

Những người bên cạnh cũng không dám lên tiếng nhắc nhở khiến cho bầu không khí nhất thời lâm vào ngưng trệ.

- Chỉ còn lại một quân cờ cuối cùng nữa thì người sẽ thắng tại sao ngừng lại không đi tiếp?

Sau một lát chỉ nghe Đông Phương Trường Minh nhìn Thần Nam hỏi.

- Bởi vì ta cảm thấy không chắc chắn với quân cờ cuối cùng này của mình cứ có cảm giác một khi đánh nó ra chưa chắc sẽ đem tới thắng lợi mà rất có thể sẽ đem tới kết cục lưỡng bại câu thương người không phải cũng vậy sao?

Thần Nam trầm ngâm một lúc rồi nói.

- Đúng vậy! Ta vốn tưởng rằng bàn cờ của chúng ta đều đã hoàn hảo nhưng mà khi cùng người đánh cờ mới biết thì ra chúng vẫn còn tồn tại khuyết điểm!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái.

- Người có cách gì để xóa bỏ những khuyết điểm này hay không?

Sau đó hắn lại hỏi.

- Cách? Ta ngược lại đúng là có cách nếu hai bàn cờ của chúng ta khi chơi riêng lẻ đều tồn tại khuyết điểm vậy thì không bằng phối hợp lại không chừng có thể tạo ra một bàn cờ hoàn mỹ!

Thần Nam suy tư một lát rồi nói.

- Đem hai bàn cờ của ta và người phối hợp lại tạo ra một bàn cờ mới? Ý rất hay nhưng mà như vậy thì chắc chắn phải có một người lui xuống là thứ để nâng kẻ kia lên người đó là ta hay là người?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng hỏi.

-....

Thần Nam không trả lời không khí lại lần nữa trở về trạng thái im ắng.

- Két!

Đúng lúc này Long Xa lại dừng lại.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 235: Giải Quyết Nhân Quả.

- Hình như là đến nơi rồi!

Thần Nam đảo mắt nhìn xung quanh một lát rồi nói.

- Ủm! Xem ra ván cờ này của chúng ta ngày hôm nay không thể đánh tiếp rồi!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói.

- Đúng vậy! Đành phải hẹn ngày khác vậy!

Thần Nam trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Được!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó dẫn theo hai tỷ muội Nạp Lan bước xuống Long Xa tiến vào tòa cung điện nguy nga trước mặt.

Vừa bước vào bên trong trên mặt ba người lập tức hiện ra vẻ kinh ngạc không phải bởi vì tòa cung điện trước mặt bọn họ có bao nhiêu nguy nga tráng lệ mà là bởi vì bất luận là cách trang trí hay là vật dụng ở đây không ngờ lại đều giống y hệt chỗ mà bọn họ đã ở một vạn năm trước không có một dự khác biệt nào cho dù là nhỏ nhất!

- Không ngờ Hắc Đế Tư lại sắp xếp như vậy hẳn đúng là có tâm!

Nạp Lan Nhược Thủy đảo mắt quan sát xung quanh một vòng rồi nói.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái.

- Không bằng bây giờ chúng ta cùng vào phòng đi!

Sau đó đột nhiên hắn lại nói.

- Vào phòng? Trường Minh bây giờ là ban ngày không phải chàng muốn... đó chứ?

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy sắc mặt đỏ ửng nói.

- Chuyện đó.... Đương nhiên không phải, nàng nghĩ đi đâu vậy! Vừa rồi ta đánh cờ với Thần Nam có hơi mệt mỏi rất muốn ngủ một giấc cho nên chỉ muốn hai nàng vào trong phòng cùng ngủ với ta mà thôi!

Nhưng mà câu trả lời của Đông Phương Trường Minh lại làm cho Nạp Lan Nhược Yên sửng sốt.

- Chỉ có như vậy? Nếu thế thì chàng tự đi mà ngủ một mình đi, thiếp và Nhược Yên còn phải đi ngâm suối nước nóng nữa!

Nạp Lan Nhược Thủy lạnh lùng nói một tiếng rồi lôi kéo Nạp Lan Nhược Yên hướng về phía hậu viện chạy đi.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cười nhẹ một tiếng sau đó đi về phía phòng ngủ của mình đẩy cửa ra ngã xuống giường cứ như vậy hô hô ngủ say.

Trận đấu Đạo Niệm vừa rồi với Thần Nam quả thật khiến cho thần thức của hắn bị ảnh hưởng rất nhiều lúc bình thường thì không sao nhưng hiện tại đang trong tình huống đặc biệt nếu không khôi phục kịp lúc thì sẽ rất phiền phức.

Một giấc ngủ này kéo dài ba ngày ba đêm.

- Trường Minh huynh dậy... dậy đi!!

Đến sáng sớm ngày thứ tư bên tai của Đông Phương Trường Minh đột nhiên lại vang lên tiếng nói của Nạp Lan Nhược Thủy.

- Nhược Thủy có chuyện gì tại sao nàng lại đánh thức ta?

Đông Phương Trường Minh mở đôi mắt vẫn còn lim dim của mình ra hỏi.

- Gia Lão Trưởng Lão vừa đến đây nói cho thiếp biết những người được mời đều đã đến đủ nửa ngày nữa Vạn Thần Đại Hội sẽ chính thức diễn ra chàng còn không mau thức dậy chuẩn bị đi!

Nạp Lan Nhược Thủy nói.

- Ta biết rồi!

Đông Phương Trường Minh gật nhẹ đầu một cái sau đó bật dậy khỏi giường dùng linh dịch đã được Nạp Lan Nhược Yên chuẩn bị sẵn rửa mặt, thay quần áo rồi lập tức khởi hành đi đến nơi diễn ra Vạn Thần Đại Hội là Thánh Sơn.

Nơi đó cách chỗ ở của bọn họ cũng không phải là rất xa với tốc độ của ba người chỉ trong chớp mắt là đã đến.

Đám Kim Cương Vệ canh gác bên ngoài nhìn thấy thực lực của ba người cũng không dám ngăn cản lập tức cung kính tránh ra để cho bọn họ đi vào.

Lúc này ở bên trong đại điện đang có mười mấy Thiên Cấp cường giả đang ngồi chủ yếu là người của Tây Phương Thiên Giới.

- Chúng ta gặp qua Tà Đế đại nhân! Gặp qua hai vị phu nhân!

Vừa nhìn thấy ba người tiến vào lập tức đứng lên chào hỏi.

- Ừm!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt gật đầu một cái rồi xoay chuyển ánh mắt đảo qua quan sát tất cả một vòng ở nơi này ngoài Long Kỳ Sĩ - Thụy Tư Mạn và Thiên Long Lan Tư Khải ra thì có rất ít Thiên Cấp cường giả mà hắn quen biết. Xem ra tất cả đều là người của Minh Vương Điện!

- Không ngờ chỉ trong mấy chục vạn năm mà Phương Tây đã có thêm không ít Thiên Cấp cường giả mới như vậy xem ra Hắc Đế Tư đúng là đã bỏ ra không ít công sức tài bồi bọn chúng!

Trong lòng Đông Phương Trường Minh thầm nghĩ.

Đột nhiên ánh mắt của hắn dừng lại bên trên người một lão giả thân mặc Tinh Thần Pháp Bào tay cầm một cây pháp trượng lấp lánh hào quang.

- Tà Đế đại nhân vì sao ngài lại nhìn tại hạ như vậy?

Lão giả tuy rằng là Thiên Cấp cường giả nhưng mà đối diện với ánh mắt chăm chú của Đông Phương Trường Minh cũng có chút không chịu nổi lên tiếng hỏi.

- Không cần căng thẳng như vậy! Ta chỉ là muốn hỏi người có phải là Pháp Tổ - La Khải Nhĩ hay không thôi?

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Chính là tại hạ!

Tuy không biết tại sao Đông Phương Trường Minh lại hỏi như vậy nhưng La Khải Nhĩ cũng gật đầu một cái.

- Phải là được rồi. Người cầm lấy vật này đi!

Đông Phương Trường Minh vung tay một cái lấy từ trong không gian giới chỉ ra một khối khoáng sản trong suốt ra đưa cho La Khải Nhĩ.

- Đây đây là.... Tinh Thần Ngân Sa tại sao Tà Đế đại nhân lại tặng cho tại hạ vật quý trọng như vậy?

La Khải Nhĩ thấy vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Tinh Thần Ngân Sa là một loại vật liệu luyện khí chỉ có trong truyền thuyết cho dù không thể sánh ngang với Hỗn Độn Tinh Thiết nhưng cũng quý trọng vô cùng muốn có được dù chỉ một cân thì phải đợi cho tinh lực trên tinh không ngưng tụ lại cả vạn năm mới được.

Chỉ cần đem nó trộn vào Pháp Khí thì phẩm chất của Pháp Khí nhất định sẽ được tăng lên một đoạn lớn nhất là những Pháp Khí dùng để thi triển các loại Ma Pháp của Tinh Thần Hệ!

- Không cần căng thẳng! Chuyện là thế này trước đây khi ta còn chưa khôi phục lại ký ức kiếp trước đã vô tình có được quyển công pháp Luyện Thần Đạo do Pháp Tổ La Khải Nhĩ người chế tác ra nó đã trợ giúp ta rất nhiều trong con đường tu luyện ban đầu cho nên giữa hai chúng ta cũng coi như là tồn tại một đoạn nhân quả. Ngày hôm nay ta tặng người khối Tinh Thần Ngân Sa này là muốn dùng nó để giải quyết mối nhân quả hy vọng người không chê!

Đông Phương Trường Minh lộ ra một nụ cười nói.

- Có thể được Tà Đế đại nhân nhớ đến đã là vinh hạnh của tại hạ, tại hạ làm sao mà có thể từ chối lễ vật mà ngài tặng được chứ? Đa tạ ngài... đa tạ ngài!

Nghe thấy lời nói của Đông Phương Trường Minh La Khải Nhĩ có chút thụ sủng nhược kinh nói hẳn hoàn toàn không thể ngờ được chỉ dựa vào một quyển công pháp chỉ có thể tu luyện đến đẳng cấp Thần Hoàng lại có thể để cho hắn thu hoạch được hồi báo trọng hậu như thế này.

- Pháp Tổ đại nhân chúc mừng người!

- Có được Tinh Thần Ngân Sa này rồi sau này Tinh Thần Ma Pháp của ngài nhất định sẽ mạnh hơn trước kia rất nhiều nhớ đến lúc đó phải chiếu cố đến chúng ta một chút đó!

- Đúng vậy! Ngài nhớ phải chiếu cố cho chúng ta!

...

Những Thiên Cấp cường giả khác ở bên cạnh lập tức bước tới nhìn La Khải Nhĩ niềm nở cười nói nhưng mà thật ra trong lòng bọn họ nghĩ thế nào chỉ có bọn họ biết.

Đông Phương Trường Minh cũng không quan tâm đến những chuyện đó sau khi giải quyết xong cái cọc nhân quả với La Khải Nhĩ hẳn chỉ thấy trong lòng bất tri bất giác nhẹ nhõm hơn rất nhiều tùy tiện tìm một chỗ trống ngồi xuống

Sau đó nhắm mắt lại dưỡng thần. Nạp Lan Nhược Yên ngồi xuống bên cạnh hắn.

Còn Nạp Lan Nhược Thủy lại ngồi xuống bên cạnh Thụy Tư Mạn và Lan Tư Khải thấp giọng trò chuyện, ba người bọn họ đã lâu không gặp đúng là có rất nhiều chuyện cần nói nhất là chuyện liên quan đến Áo Vi Văn Nạp Lan Nhược Thủy nhất định phải cho Thụy Tư Mạn và Lan Tư Khải biết để bọn họ chuẩn bị tâm lý.

Theo thời gian từ từ trôi qua số lượng Thiên Cấp cường giả lục tục bước vào ngày càng nhiều hơn đến giữa trưa thì tất cả các chiếc ghế trong đại điện đều đã có chủ.

- Âm!

Sau khi vị Thiên Cấp cường giả cuối cùng bước vào chỗ ngồi của mình cửa đại điện đột nhiên âm âm đóng lại.

- Âm!

Tiếp theo đó trước cái bảo tọa ở trung tâm đại điện đột nhiên lại xuất hiện một đạo thân ảnh màu trắng đó là một người thanh niên khoảng chừng hai mươi tuổi mái tóc dài tùy ý thả tung thân khoác trường bào màu đen ôm sát cơ thể để lộ ra từng đường cong thanh mảnh... đến dọa người trên thân thể của hắn.

Những đường cong này thậm chí có vài phần yếu mị khiến cho nếu như không để ý kỹ thì chắc chắn lúc vừa mới nhìn vào người thanh niên này người khác sẽ cho rằng hắn là một nữ nhân chứ không phải là một nam nhân!

Ngoại trừ Thần Nam và Đông Phương Trường Minh tất cả những người khác trong đại sảnh đều ngây người ra không ai ngờ được Nghịch Thiên Cấp cường giả của Phương Tây tuyệt thế Hung Thần trong truyền thuyết Minh Vương - Hắc Đế Tư lại có bộ dáng như vậy!

- Chúng ta gặp qua Minh Vương đại nhân!

Nhưng bọn họ không hổ danh là Thiên Cấp cường giả tâm tính đều thuộc loại cực mạnh rất nhanh đã có thể ổn định lại tinh thần đồng thời nhìn về phía Hắc Đế Tư cung kính thi lễ.

- Hắc Đế Tư gặp qua các vị!

Hắc Đế Tư thấy vậy cũng lập tức lộ ra một nụ cười hoàn hảo thái độ vô cùng hữu hảo nhất thời thu hoạch được vô số hảo cảm của chúng Thiên Cấp cường giả.

- Mục đích diễn ra Vạn Thần Đại Hội ngày hôm nay chắc các vị đều đã đoán được rồi nhưng xin cho ta mạn phép nhắc lại một lần nữa ngày hôm nay sở dĩ ta tổ chức Vạn Thần Đại Hội ở đây chính là do muốn thành lập nên một đại quân liên minh giữa hai miền Đông - Tây Thiên Giới để cùng nhau chống lại sự xâm lăng sắp tới của Đệ Ngũ Giới - Thái Cổ Thất Quân Vương. Có lẽ ở đây sẽ có một số người muốn hỏi ta rằng tại sao khi Thất Quân Chủ xuất thế ta không ra tay ngăn cản bây giờ lại ở đây nói muốn tổ chức liên quân đối phó với bọn họ thật ra là có mục đích gì? Ta xin được trả lời những người đó ta không ra tay đối phó với Thất Quân Chủ là bởi vì một bản hiệp ước mà hai bên Đông - Tây Thiên Giới đã cùng nhau ký kết vào thời đại Thái Cổ trong đó có nói rõ cho dù là bất cứ chuyện gì xảy ra thì Thiên Cấp cường giả của hai bên cũng không thể tùy tiện vượt qua ranh giới tiến vào lãnh thổ của đối phương nếu vi phạm sẽ ảnh hưởng đến đạo tâm cho nên không chỉ là một mình ta mà tất cả Thiên Cấp cường giả khác của Phương Tây cũng không thể đến Phương Đông trong thời gian Thất Quân Chủ phá phong chỉ riêng có Quang Minh Thần - Long Bảo Bảo là ngoại lệ bởi vì Quang Minh Giáo Đình do hắc sắc chế từ lâu đã vượt qua khỏi phạm vi lãnh thổ cấm rể ở cả Phương Đông và Phương Tây khiến cho hắc trở thành Thần linh được cả hai miền công nhận vì vậy không bị Hiệp ước hạn chế!

Hơi dừng lại một chút Hắc Đế Tư tiếp tục trầm giọng nói.

- Ừm!

Tất cả Thiên Cấp cường giả trong đại điện nghe vậy đều gật đầu một cái khi trở thành Thiên Cấp cường giả quả thật bọn họ đã có nghe nói đến Hiệp ước của hai bên Đông - Tây Thiên Giới ký kết với nhau nội dung của nó đúng như những lời Hắc Đế Tư đã nói.

- Được rồi! Bây giờ ta sẽ quay lại vấn đề chính muốn thành lập được một liên quân vững mạnh trước tiên đương nhiên phải tuyển chọn được một Minh Chủ tài ba có khả năng thống lĩnh tất cả cùng chống cường địch nhưng mà từ xưa đến nay Đông - Tây Thiên Giới chúng ta tuy không thể nói là kẻ địch nhưng luôn luôn mạnh ai nấy sống không ai xen vào chuyện của ai bây giờ làm cách nào để có thể chọn ra một Minh Chủ mà cả hai bên cùng tán thành được? Ta suy nghĩ rất lâu cuối cùng cũng đã nghĩ ra một cách đó chính là dựa theo quy tắc cổ xưa nhất giới cường giả chúng ta Kẻ Mạnh Lam Chủ tổ chức một trận đấu lôi đài cho hai bên cử đại diện của mình ra quyết chiến ai có thể chiến thắng thì cường giả hai bên sẽ vô điều kiện nghe theo lệnh người đó các vị thấy thế nào?

Hắc Đế Tư lại tiếp tục nói.

- Được!

Những cường giả của Tây Phương Thiên Giới nghe vậy đương nhiên là không phản đối trước khi đến đây bọn họ đã được Minh Vương Điện thông báo trước cho chuyện này và cũng đã nhất trí chọn Minh Vương - Hắc Đế Tư là người đại diện cho mình.

- Không vấn đề!

Chúng cường Đông Phương Thiên Giới thấy vậy cũng không cam lòng yếu thế lập tức gật đầu tuy biết rằng đây là cái bẫy mà Hắc Đế Tư chuẩn bị sẵn nhưng bọn họ cũng không sợ bởi vì bên phía bọn họ lúc này không chỉ có Lục Đạo Tà Đế - Đông Phương Trường Minh mà còn có một cường giả sâu không lường được là Thần Nam cho dù quyết đấu cũng chưa biết ai sẽ thắng ai!

- Tốt! Như vậy bây giờ chúng ta ra ngoài thôi!

Hắc Đế Tư trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Khoan đã!

Đúng lúc này đột nhiên lại vang lên một tiếng nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 236: Nạp Lan Nhược Thủy Và Áo Vi Tháp

Tất cả mọi người trong đại sảnh đưa mắt nhìn lại thì chỉ thấy người vừa lên tiếng không phải ai khác chính là Nạp Lan Nhược Thủy.

- Nhược Thủy phu nhân chẳng lẽ người có ý kiến gì với đề nghị của ta sao?

Hắc Đế Tư trầm giọng nói.

- Minh Vương tiền bối hiểu lầm rồi đối với quyết định của người tiểu nữ không có ý kiến gì cả. Chỉ là trước khi trận chiến quyết định vị trí Minh Chủ bắt đầu ta muốn mượn chỗ của người để giải quyết một chuyện nội bộ của Thánh Chiến Thiên Sư Tộc chúng ta không biết có thể hay không?

Nạp Lan Nhược Thủy nói.

- Chuyện nội bộ của Thánh Chiến Thiên Sư? Có thể cho ta biết là chuyện gì không?

Hắc Đế Tư hơi nhíu mày hỏi.

- Ta muốn dùng danh nghĩa của Thánh Chiến Thiên Sư - Vi Vi An khiêu chiến với Gia chủ hiện tại của Thánh Chiến Thiên Sư Tộc - Áo Vi Tháp!

Nạp Lan Nhược Thủy cao giọng kêu lên một tiếng.

Nghe được câu nói đó không chỉ Hắc Đế Tư mà những người khác cũng đồng thời hiện lên vẻ kinh ngạc bọn họ không thể hiểu tại sao Nạp Lan

Nhược Thủy thân là thành viên của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc mà lại đi khiêu chiến Tộc trưởng của mình.

Chẳng lẽ giữa hai người bọn họ có xích mích gì hay sao?

Nhất thời mọi ánh mắt tò mò đều đổ dồn vào Áo Vi Tháp!

- Vi Vi An chúng ta là đồng tộc tại sao ngươi lại muốn khiêu chiến với ta?

Cảm nhận được ánh mắt mọi người đang nhìn bản thân mình Áo Vi Tháp mở to hai mắt nhìn Nạp Lan Nhược Thủy.

- Tại sao? Ngươi tự xem đi!

Nạp Lan Nhược Thủy cười lạnh một tiếng sau đó vung tay từ trong không gian giới chỉ ra một cái ký ức thủy tinh màu trắng khẽ truyền linh lực vào trong.

- Ầm!

Cái ngọc giản phát ra hào quang chói mắt lập tức bay lên trời chậm rãi bành trướng ra tạo thành một cái màn hình trong suốt cao khoảng hai ba trượng.

Tất cả mọi người trong đại sảnh ngẩng đầu lên nhìn thì chỉ cái màn hình đó đang chiếu một đoạn hình ảnh.

Bên trong đoạn hình ảnh đó Vi Vi An cũng chính là Nạp Lan Nhược Thủy hiện giờ đang bị một đám kẻ địch đuổi theo truy sát đáng chú ý là những sát thủ này không ngờ đều là thành viên của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc giống như nàng ta hơn nữa theo những tiếng hô hoán do bọn chúng phát ra trong quá trình truy đuổi thì người sai phái bọn chúng ra tay không phải ai khác mà chính là Áo Vi Tháp!

- Áo Vi Tháp bây giờ thì người đã biết tại sao ta lại muốn khiêu chiến người rồi chứ? Trong Tổ huấn của Gia Tộc chúng ta có ghi rõ nghiêm cấm thành viên trong Gia Tộc tương tàn nếu như có người vi phạm bất luận là thân phận hay là địa vị gì thì cũng chỉ có một con đường chết. Ngày hôm nay ta phải thay liệt tổ liệt tông giết chết người!!

Đợi sau khi tất cả đã tiêu hóa hình ảnh bên trong màn hình Nạp Lan Nhược Thủy lạnh lùng nhìn Áo Vi Tháp nói.

- Hừ! Vi Vi An người đừng có ngậm máu phun người vu cáo cho Tộc trưởng đại nhân theo ta thấy thì người ý thế bây giờ là phu nhân của Lục Đạo Tà Đế cho nên mới muốn lợi dụng những hình ảnh ngụy tạo này để hòng chiếm đoạt đại quyền của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc chúng ta có đúng hay không? Ta nói cho người biết người đừng hòng được như nguyện!!

Áo Vi Tháp còn chưa kịp trả lời thì một lão giả đứng phía sau hẳn đã bước ra kêu lên một tiếng.

- Khăn Đặc Trưởng lão thật ra ta nên nói người là ngu ngốc hay là ngây thơ đây? Ở đây có không ít hơn tám mươi tên Thiên Cấp cường giả chẳng lẽ người cho rằng không ai trong số bọn họ có năng lực phân biệt nội dung phân trong ký ức thủy tinh của ta thật hay giả sao mà cần người phải nhắc nhở?

Trên mặt Nạp Lan Nhược Thủy không có chút biến hóa nào khinh thường nói.

- Cái này?

Nghe được những lời đó trong lúc nhất thời Khăn Đặc Trưởng Lão im lặng lại không biết nói gì mới đúng.

Sắc mặt của Áo Vi Tháp cũng trở nên vô cùng âm trầm.

Đương nhiên hẳn không phải là bởi vì bị những lời nói của Nạp Lan Nhược Thủy dọa sợ.

Áo Vi Tháp hẳn là một người hiểu rất rõ đạo lý nhược nhục cường thực trong thế giới cường giả cho nên dù đã yên ổn ngồi vào chiếc ghế Tộc trưởng Thánh Chiến mỗi ngày vẫn không quên nỗ lực rèn luyện bản thân khiến cho một thân thực lực đã sớm đạt đến cảnh giới không thua kém đại ca Áo Vi Văn một chút nào làm sao có thể sợ một tên hậu bối còn chưa mọc đủ lông cánh như Nạp Lan Nhược Thủy.

Nhưng cũng không thể tùy tiện ra tay với nàng ta được. Người muốn hỏi lý do?

Rất đơn giản! Có hai cái!

Cái thứ nhất Khăn Đặc Trưởng Lão đã nói rồi bởi vì Nạp Lan Nhược Thủy là vợ yêu của Lục Đạo Tà Đế - Đông Phương Trường Minh, còn cái thứ hai là bởi vì nàng là một trong bảy đại Chủ Hồn của Thất Tuyệt Thiên Nữ nếu bây giờ ra tay giết chết nàng ta khiến cho Thất Tuyệt Thiên Nữ trong tương lai không thể đạt được trạng thái mạnh nhất Áo Vi Tháp có thể khẳng định chắc chắn một điều rằng sáu vị Thiên Nữ chuyển thế còn lại nhất định không bỏ qua cho mình.

Nghĩ đến việc bản thân vì một đứa con gái không biết điều mà tương lai sẽ bị một vị Nghịch Thiên Cấp và một vị Chuẩn Nghịch Thiên Cấp cùng nhau nhắm vào Áo Vi Tháp lại gợn tóc gáy, sờn da gà ớn lạnh ông ta còn lâu mới ngu ngốc như vậy!

(Chú thích: Bởi Áo Vi Tháp không biết về sự tồn tại của một đạo Linh Phách của Thất Tuyệt Thiên Nữ là Nạp Lan Nhược Yên cho nên mới nghĩ rằng bản thân có thể giết chết được Nạp Lan Nhược Thủy)

- Áo Vi Tháp!

Đúng lúc này đột nhiên trong đầu Áo Vi Tháp lại vang lên một tiếng nói.

- Minh Vương đại nhân là ngài sao?

Áo Vi Tháp lập tức nhận ra giọng nói của người liên lạc với ông ta.

- Chính là ta! Hiện giờ ta có một chuyện cần người giúp đỡ không biết có được không?

Hắc Đế Tư trầm giọng nói.

- Ngài có chuyện cần tiểu nhân giúp đỡ? Không biết đó là chuyện gì xin đại nhân hãy nói ra, chỉ cần làm được tiểu nhân làm được nhất định vạn tử bất từ!

Tuy lời lẽ của Hắc Đế Tư có phần rất khách sáo nhưng mà Áo Vi Tháp không dám thất lễ chút nào lập tức cung kính đáp lại.

- Tốt! Như vậy làm phiền người thay ta dạy dỗ tên tiểu nữ tử tên là Nạp Lan Nhược Thủy đó một chút!

Hắc Đế Tư nhẹ nhàng nói.

- Cái gì? Ngài muốn tiểu nhân thay ngài dạy dỗ Vi Vi An?

Nhưng những lời này vừa lọt vào tai Áo Vi Tháp lại làm cho hấn chấn kinh không chịu nổi hấn ta hoàn toàn không ngờ việc mà Hắc Đế Tư muốn để mình làm lại là chuyện này.

- Đúng vậy! Ta và Tà Đế là hai cường giả mạnh nhất ở đây cho dù là Thần Nam nếu xét về thực lực thật sự cũng còn kém một bậc cho nên chút nữa khi tranh đoạt vị trí Minh Chủ hai người bọn ta chắc chắn phải giao thủ với nhau

một trận. Nếu ta đoán không lầm sở dĩ hãn đế cho vợ của mình đứng ra khiêu chiến người trước trận đấu chính là vì muốn áp chế khí diễm của Tây Phương cường giả chúng ta nhằm tạo ưu thế cho mình. Ta làm sao có thể cho hãn được như nguyện cho nên người nhất định phải giúp ta đánh bại Nạp Lan Nhược Thủy có biết không?

Hắc Đế Tư giải thích.

- Minh Vương đại nhân lời của ngài tiểu nhân có thể hiểu. Bất quá...

Áo Vi Tháp hơi do dự một chút rồi muốn mở miệng nói chuyện.

- Không cần nói bất quá, ta biết người muốn nói cái gì! Người chính là sợ sau khi dạy dỗ Nạp Lan Nhược Thủy xong sẽ bị Đông Phương Trường Minh và Thất Tuyệt Thiên Nữ cùng nhau tìm đến tính sổ chứ gì? Việc này đơn giản ta sẽ chống đỡ giúp người! Có ta ở đây chỉ cần bản thân người đừng làm những chuyện quá đáng như là thật sự muốn lấy mạng Nạp Lan Nhược Thủy thì cho dù bọn họ có thật sự tìm tới cũng sẽ không thể đụng vào một cọng lông tơ của người!

Có điều hãn chỉ mới được một nửa đã bị Hắc Đế Tư chặn lại.

- Minh Vương đại nhân người nói thật sao?

Áo Vi Tháp kinh ngạc hỏi.

- Lời của Bốn tọa chính miệng nói ra còn có thể là giả hay sao?

Hắc Đế Tư hỏi ngược lại một câu.

- Như vậy sao? Được rồi! Minh Vương đại nhân ta đồng ý!

Áo Vi Tháp cẩn thận suy nghĩ một lúc rồi cuối cùng cũng gật đầu đồng ý.

- Rất tốt! Chỉ cần người làm xong chuyện này cho ta thì sau này chỗ tốt mà người nhận được chắc chắn sẽ không thể đếm xuể!

Hắc Đế Tư hài lòng gật đầu một cái.

- Đa tạ Minh Vương đại nhân chiếu cố!

Áo Vi Tháp kích động kêu lên một tiếng.

- Vi Vi An nếu người đã muốn khiêu chiến ta như vậy thì đến đây đi! Ta sẽ cho người biết khoảng cách của chúng ta là bao nhiêu!!

Sau đó hẳn ta không chút do dự lập tức từ trên bảo tọa của mình đứng lên nhìn Nạp Lan Nhược Thủy.

- Hừ! Áo Vi Tháp người đừng có mạnh miệng ta đã không phải là tiểu cô nương để cho người tùy ý bắt nạt năm xưa nữa hiện nay đến cuối cùng là ai sống ai chết chưa đến cuối cùng vẫn chưa biết được đâu. Người có gan lên tinh không cùng ta đại chiến một trận hay không?

Nạp Lan Nhược Thủy lạnh lùng quát lên một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang bắn ra ngoài vọt thẳng về phương hướng tinh không.

- Có gì không dám!

Áo Vi Tháp thấy vậy quát lên một tiếng rồi cũng nhanh chóng đuổi theo Nạp Lan Nhược Thủy.

- Ầm!

Hai người đều là Thiên Cấp cường giả tốc độ cực nhanh chỉ trong chớp mắt đã bay khỏi Thánh Sơn đến bên trên tinh không.

- Cấm Kỵ Ma Pháp - Thần Thánh Thẩm Phán Chi Kiếm!

Vừa ổn định thân hình Áo Vi Tháp đã quyết định ra tay trước để chiếm cứ ưu thế dưới sự điều khiển của hắc trong chớp mắt vạn vạn thanh kiếm do ánh sáng đồng thời bắn về phía Nạp Lan Nhược Thủy.

- Âm!

Nạp Lan Nhược Thủy nhìn thấy cảnh đó sắc mặt không hề có chút biến hóa nào bình tĩnh vung tay bấm quyết niệm chú. Cổ Thần Thuần lập tức từ trong hư không hiện ra chắn trước mặt nàng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 237: Nạp Lan Nhược Thủy Và Áo Vi Tháp (2)

- Ầm!

Thần Thánh Thẩm Phán Chi Kiếm tuy rằng lợi hại nhưng vẫn không thể công phá được tầng phòng ngự do Cổ Thần Thuần tạo ra sau một lúc giằng co đã hoàn toàn tan biến.

- Vi Vi An người đừng tưởng rằng có Cổ Thần Thuần hộ thân thì ta không làm gì được người. Ta có thể thấy được xung quanh thân thể người có vô số âm hồn bay lượn, tất cả đều là do người giết lúc này bọn họ sẽ dùng hết sức của mình trói chặt tay chân người lại khiến cho người không thể cử động!

Trong lòng Áo Vi Tháp đã sớm đoán trước được chuyện này cho nên khi tận mắt nhìn thấy trên mặt cũng không có chút kinh ngạc nào ngược lại còn lộ ra vẻ mặt quỷ dị kêu lên một tiếng.

- Grao grao grao....

Tiếng nói vừa dứt ở bốn phía xung quanh Nạp Lan Nhược Thủy đột nhiên lại vang lên từng trận quỷ khóc thê lương tiếp theo đó chỉ thấy vô số quỷ ảnh màu trắng hiện ra.

Bọn chúng giống như Áo Vi Tháp đã nói vừa xuất hiện đã liều mạng ôm chặt lấy tứ chi của Nạp Lan Nhược Thủy khiến cho nàng ta không thể cử động được.

- Đây là... Khu Hồn Thuật!

Nạp Lan Nhược Thủy nhất thời biến sắc nói.

Khu Hồn Thuật là một trong những cấm thuật được lưu lại trong mật tịch của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc nhưng khác với những loại cấm thuật khác Khu Hồn Thuật không phải là do tiền nhân của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc sáng tạo ra mà là do bọn họ đoạt được từ trong tay một bộ tộc đối địch thời Thượng Cổ nghe nói bộ tộc này là một trong số ít những bộ lạc còn sót lại ở Nhân Gian Giới có quan hệ trực tiếp với Viễn Cổ Vu Tộc ở Đệ Ngũ Giới.

- Vi Vi An người đã biết đây là Khu Hồn Thuật như vậy chắc cũng biết được sự lợi hại của nó rồi. Người không cách nào thoát khỏi nó được đâu mau ngoan ngoãn đầu hàng đi! Bằng vào việc người là phu nhân của Tà Đế ta có thể tha cho người không chết!!

Áo Vi Tháp cười lạnh một tiếng.

Những lời nói này của hãn vốn chỉ là muốn nhục nhã Nạp Lan Nhược Thủy một phen.

- Keng!

Có điều hãn không ngờ lời vừa mới nói xong thì dị biến đã xảy ra chỉ thấy Nạp Lan Nhược Thủy vung tay lên một cái trong bàn tay nàng lập tức xuất hiện một thanh trường kiếm màu đen nhìn kỹ lại thì đó chính là Tuyệt Thần Kiếm.

Sau trận chiến với Thất Tuyệt Nữ bên trong Tiểu Lục Đạo bảo vật này vốn được giao cho Nạp Lan Nhược Yên luyện hóa nhưng hôm nay vì đối phó với Áo Vi Tháp Nạp Lan Nhược Thủy đã hưởng muối mè mình mượn lại nó mà dùng một phen.

- Ầm!

Tuyệt Thần Kiếm vừa xuất hiện đám oan hồn do Khu Hồn Thuật triệu hoán ra lập tức bị dọa cho hoảng hốt bỏ chạy tứ tán.

Thân thể Nạp Lan Nhược Thủy mất đi trở lực bắn thẳng tới phía trước tay phải vung lên phát ra một đạo kiếm quang.

Đối đầu với kiếm khí do Tuyệt Thần Kiếm chém ra cho dù mạnh như Thất Tuyệt Nữ nếu không có Thất Mệnh Thuật trợ giúp thì cũng đã bỏ mạng. Áo Vi Tháp tự hiểu rõ bản thân hiện nay tuy rằng đúng là mạnh nhưng so với Thất Tuyệt Nữ vẫn còn kém hơn nửa bậc làm sao có dũng khí ngạnh kháng với thứ kiếm khí đoạt mạng đó lập tức dốc toàn lực điên cuồng lui về phía sau muốn lợi dụng khoảng cách để triệt tiêu bớt lực sát thương của nó.

- Âm!

Có điều uy lực của Tuyệt Thần Kiếm Khí đã vượt qua sự tưởng tượng ban đầu của Áo Vi Tháp cho dù hãn có lùi lại đến đâu nó vẫn đuổi sát không bỏ hơn nữa vẫn duy trì lực sát thương cao nhất của bản thân không có dấu hiệu suy giảm một chút nào.

- Khốn kiếp! Xem ra ngày hôm nay không dốc hết toàn lực ra thì không được rồi!

Trong lòng Áo Vi Tháp âm thầm suy nghĩ sau đó cắn răng bám quyết một cái trong chớp mắt chỉ thấy mười hai chiếc cánh dài từ phía sau lưng hãn vươn dài ra.

Thiên Sứ mọc cánh khi đang chiến đấu là một việc rất bình thường nhưng khi nhìn thấy những đôi cánh của Áo Vi Tháp trên mặt những cường giả đang đứng xem bên dưới đồng thời hiện lên vẻ kinh ngạc.

Tại sao lại như vậy? Bởi vì những đôi cánh trên lưng của Áo Vi Tháp không phải Thiên Sứ Chi Dực của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc hoặc nói đúng

hơn chỉ có một nửa số cánh bên phải của hân có hình dáng giống như của Thánh Chiến Thiên Sứ bình thường còn nửa còn lại bên trái không ngờ lại có hình dáng của những cái cánh dơi to tướng giống như cánh của Huyết Thiên Sứ vậy!

Còn về phần tại sao Áo Vi Tháp lại có Huyết Dực của Huyết Thiên Sứ Tộc? Chuyện này phải kể lại từ mấy chục vạn năm trước lúc âm mưu của hân vừa hoàn thành thì ra lúc đó mục tiêu của Áo Vi Tháp không chỉ là loại trừ Áo Vi Văn mà còn muốn mượn cơ hội giải quyết luôn cả Huyết Đế - Khắc Lợi Tư và Hư - Vô Song Đế tuy rằng đến cuối cùng cả hai mục tiêu đó đều không thành công được.

Hai người Áo Vi Văn và Khắc Lợi Tư đều bình an bỏ chạy nhưng Áo Vi Tháp cũng không phải không không có thu hoạch trong lúc đối phó với Khắc Lợi Tư hân đã thành công cướp đoạt được phân nửa Huyết Thân của đối thủ.

Về sau Áo Vi Tháp đem nửa Huyết Thân này luyện hóa tạo thành Huyết Dực trên lưng hân hiện giờ.

- Phá!

Áo Vi Tháp sau khi hiện ra Thiên Sứ Chi Dực của bản thân hét vang lên một tiếng ầm ầm xuất ra một quyền đã có thể phá tan được Tuyệt Thần Kiếm Khí.

- Áo Vi Tháp không ngờ người thân là Tộc trưởng của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc chúng ta mà lại dám làm trái Tổ huấn của Tổ Tiên luyện hóa Huyết Dực của Huyết Thiên Sứ Tộc tự làm ô uế huyết mạch của bản thân. Đúng là có chết vạn lần cũng chưa hết tội!!

Nạp Lan Nhược Thủy thấy vậy quát lên một tiếng.

- Hừ! Vô tri tiểu bối người thì biết cái gì Thiên Sứ nhất tộc cho dù là

Quang Minh Thiên Sứ, Hắc Âm Thiên Sứ, Huyết Thiên Sứ hay Thánh Chiến Thiên Sứ chúng ta thì đều có cùng chung một nguồn mà ra có chung một cái Tổ Tiên ta luyện hóa Huyết Dực của Huyết Thiên Sứ có thể xem là khiến cho huyết mạch của mình phản tổ có gì là sai chứ?

Nghe được những lời đó Áo Vi Tháp chẳng những không tỏ vẻ xấu hổ còn khinh thường kêu lên một tiếng.

- Cường từ đoạt lý!

Nạp Lan Nhược Thủy tức giận nói.

- Muốn biết ta có phải cường từ đoạt lý hay không. Người chỉ cần nhìn thấy thực lực của ta sau khi hợp thể thì sẽ biết thôi! Ra!

Áo Vi Tháp nhàn nhạt kêu lên một tiếng sau đó bấm quyết một cái.

- Vút vút vút....

Trong chớp mắt chỉ thấy thân thể của hắc bành trưởng lên gấp mười lần tiếp đó lại có có mười mấy con mãnh thú do máu thịt hỗn hợp lại mà thành từ trong đó bắn ra lao về phía Nạp Lan Nhược Thủy.

Nạp Lan Nhược Thủy nhìn thấy cảnh tượng này thì nhú mày lại đối với loại thần thông trước giờ chưa từng thấy này nàng vẫn có một chút kiêng kỵ.

Cho nên theo bản năng lập tức vung Tuyệt Thần Kiếm trong tay lên phát ra mấy đạo kiếm khí muốn do thám thực lực của chúng.

- Âm âm âm...

Đám huyết thú Tuyệt Thần Kiếm Khi vừa mới va chạm với lập tức âm âm tan vỡ thành những vũng máu bất quá rất nhanh chúng đã lần nữa ngưng tụ thành hình tiếp tục xông tới giống như chưa có chuyện gì xảy ra vậy!

- Tại sao lại như vậy? Tại sao Tuyệt Thần Kiếm của ta lại không thể giết chết đám huyết thú này? Chúng thật ra là cái gì chứ?

Nạp Lan Nhược kinh hãi thì thào.

- Vi Vi An không ngại nói cho người biết đám huyết thú này là do ta tác phẩm sử dụng Huyết Lực của Huyết Thiên Sư, Thánh Lực của Thần Thánh Thiên Sư còn có một chút Khu Hồn Bí Thuật cùng nhau tạo thành. Bản thể của chúng chính là bản thân ta chỉ cần ta không chết thì bọn chúng chính là tồn tại bất diệt cho dù có bị giết bao nhiêu lần cũng có thể vô hạn phục sinh!

Áo Vi Thập lộ ra một nụ cười nói.

- Tồn tại bất diệt? Đừng có khoác lác! Đám huyết thú thối tha đó của người thử đỡ một chiêu này của ta xem bọn chúng có thật sự bất diệt hay không?

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy sắc mặt thoáng trầm xuống bất quá rất nàng đã lấy lại tinh thần trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó lại xuất chiêu.

- Âm ầm ầm....

Lần này Nạp Lan Nhược Thủy không sử dụng Tuyệt Thần Kiếm mà lại sử dụng một loại Lôi Hệ Thần Thông để tấn công nàng vừa vung tay lên trong hư không lập tức xuất hiện vô số lôi điện có hai màu trắng đen đan xen lẫn nhau bắn ra.

- Âm!

Lôi quang vừa lóe lên thân thể của đám huyết thú lập tức vỡ tan nhưng cũng giống như lần trước chỉ trong chớp mắt chúng đã lần nữa tụ hợp thành hình tiếp tục lao lên.

- Ha ha ha ha... Vi Vi An ta còn tưởng người có chiêu thức nào lợi hại lắm thì ra cũng chỉ là mấy lôi điện tầm thường! Dựa vào chúng mà cũng muốn đánh bại Huyết Thú Thần Thông của ta đúng là vọng tưởng. Ta thấy người mau ngoan ngoãn đầu hàng đi nếu không đừng trách ta không khách sáo đây là một trận đấu do hai người chúng ta đều tình nguyện tham gia vào nếu ta có lỡ tay đánh người thành trọng thương hay tàn phế thì cho dù phu quân người có muốn truy cứu cũng không thể làm gì được ta đâu!!

Áo Vi Tháp thấy vậy đặc ý ngẩng đầu ha ha cười to mấy tiếng.

- Tê!

Nhưng chỉ mới cười được một nửa thì đột nhiên Áo Vi Tháp lại im bặt trong mắt hiện vẻ kinh sợ đến không nói nên lời. Bởi vì hắc phát hiện khí số trong người mình không ngờ lại đang điên cuồng giảm đi!

- Tại sao lại như vậy? Bản thân mình là Tộc trưởng của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc khí số của đã liên kết với cả tộc, đúng ra phải cuộn cuộn bất tuyệt tại sao lại vô duyên vô cớ mất đi một thành được!

Trong lúc nhất thời đầu óc của Áo Vi Tháp không ngừng xoay chuyển.

- Đúng rồi! Là do Thần Thông của Vi Vi An mới thi triển nhất định là nó rồi! Từ đầu trận chiến đến bây giờ khí số bên trong cơ thể mình vẫn rất ổn định chỉ sau khi Thần Thông đó xuất hiện mới có dấu hiệu giảm. Thật ra đó là loại thần thông gì mà lại có khả năng đáng sợ như vậy có thể trực tiếp công kích vào khí số trong cơ thể của người ta? Nó có hai màu đen trắng lại là Lôi Điện chẳng lẽ...?

Sau một lát Áo Vi Tháp cũng đã tìm được câu trả lời.

- Diệt Khí Chi Lôi trong Cửu Diệt Chi Lôi? Vi Vi An cái người dùng là Diệt Khí Chi Lôi trong Cửu Diệt Chi Lôi??

Hắn lập tức nhìn Nạp Lan Nhược Thủy hỏi.

- Đúng vậy! Thứ ta vừa dùng chính là Diệt Khí Chi Lôi trong Cửu Diệt Chi Lôi nó có thể thông qua huyết thú trực tiếp công kích bản thể tiêu diệt khí số của người. Như thế nào mùi vị không tệ chứ hả?

Nạp Lan Nhược Thủy cũng không có ý che dấu trực tiếp gật đầu nói.

- Khốn kiếp! Chiêu thức thật âm độc! Vi Vi An thật ra ai đã dạy cho người loại âm chiêu này? Áo Vi Văn sao? Mau bảo hắn ra đây gặp ta!!

Áo Vi Thập vừa sợ vừa giận nói hắn không ngờ kẻ mà mình truy sát mấy chục vạn năm vẫn chưa tìm được giờ phút này lại bỗng nhiên hiện ra cùng với kẻ khác liên kết đối phó mình!!

- Muốn gặp Đại bá? Loại người như người còn chưa đủ tư cách. Đi chết đi!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy hừ lạnh một tiếng, dưới sự điều khiển của nàng vạn vạn đạo Tuyệt Thần Kiếm Khí từ trong Tuyệt Thần Kiếm bắn ra cùng với Diệt Khí Chi Lôi đồng thời phá không tấn công thẳng về phía Áo Vi Thập.

Nhìn thấy cảnh đó sắc mặt Áo Vi Thập lập tức đại biến điên cuồng lùi lại phía sau nếu Nạp Lan Nhược Thủy chỉ có Tuyệt Thần Kiếm thì bằng vào Thần Thông - Bất Tử Chi Thân của Huyết Thiên Sư Tộc hắn còn có thể chiến một trận nhưng nếu nàng ta có thêm Diệt Khí Chi Lôi thì lại là chuyện khác. Đúng như lời Nạp Lan Nhược Thủy đã nói bằng vào nó nàng ta có thể trực tiếp hủy diệt khí số trong người ông ta nếu khí số cạn hết chắc chắn phải chết cho dù có Bất Tử Chi Thân cũng không cứu vãn được gì!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 238: Hòa Giải

Theo bản năng Áo Vi Tháp lập tức dốc hết tốc độ lui về phía sau.

Nhưng Nạp Lan Nhược Thủy làm sao có thể cho hãn toại nguyện nàng lật tay vạn vạn đạo Tuyệt Thần Kiếm Khí cùng với Diệt Khí Chi Lôi âm âm hợp lại hóa thành một cái Hắc Sắc Kiếm Hà khổng lồ vọt đến trước mặt Áo Vi Tháp.

- Xiu xiu xiu...

Đối diện với song trọng công kích đáng sợ trong chớp mắt tòa thân Áo Vi Tháp đã xuất hiện vô số vết thương màu vàng thần huyết từ bên trong cuộn cuộn không ngừng chảy ra càng bất hủ hơn chính là Áo Vi Tháp có thể rõ ràng cảm nhận được khí số trong cơ thể mình đang dùng tốc độ mắt thường không thể thấy nhanh chóng suy giảm lúc này chỉ còn lại khoảng ba thành so với lúc ban đầu.

Khi khí số tan hết cũng chính là lúc hãn phải chết!

Bị dồn vào đường cùng Áo Vi Tháp không thể làm gì khác hơn ngoài việc đưa ánh mắt cầu xin nhìn về phía Minh Vương - Hắc Đế Tư hy vọng đối phương có thể xuất thủ chấm dứt cuộc chiến này tạo cho mình một con đường sống.

Đáng tiếc nhìn thấy ánh mắt cầu xin của Áo Vi Tháp sắc mặt của Hắc Đế Tư vẫn không có chút biến hóa nào chỉ nhàn nhạt lộ ra một nụ cười sau đó không để ý tới hãn nữa.

- Minh Vương đại nhân ngài không phải đã nói sẽ bảo vệ ta sao? Tại sao bây giờ thấy ta đang lâm nguy mà lại không trợ giúp? Tại sao?

Trong lòng Áo Vi Tháp không ngừng kêu gào.

- Áo Vi Tháp nhìn vẻ mặt có phải là đang nghĩ tại sao Hắc Đế Tư không ra tay trợ giúp người chứ gì? Rất đơn giản! Để ta nói cho người biết bởi vì trước đó hắc đã đồng ý với chúng ta là sẽ trợ giúp chúng ta giết chết người!!

Lúc này trong đầu Áo Vi Tháp đột nhiên lại vang lên tiếng nói của Nạp Lan Nhược Thủy.

- Cái gì? Minh Vương đại nhân là đồng mưu với các người? Sao lại có chuyện như vậy được?

Áo Vi Tháp cả kinh kêu lên.

- Người đừng quên phu quân của ta Lục Đạo Tà Đế và Minh Vương là người quen cũ huynh ấy đã mở lời thì hắc đương sẽ đồng ý giúp đỡ thôi!

Nạp Lan Nhược Thủy lạnh lùng nói.

- Tà Đế mở miệng nhờ Hắc Đế Tư giúp đỡ? Khi các người vừa đến đây ta đã cho người theo dõi các người rất kỹ trong ba ngày này các người căn bản chưa hề ra khỏi cung điện của mình nửa bước càng đừng nói tới đến là đi gặp người của Minh Vương Điện, sao có thể có cơ hội nói chuyện với Hắc Đế Tư? Người đừng hòng lừa ta!!

Áo Vi Tháp cao giọng quát lớn một tiếng.

Lời nói này của hắc tuy rằng bề ngoài nghe ra có vẻ như là hoàn toàn phủ định câu nói của Nạp Lan Nhược Thủy nhưng nếu để ý kỹ thì sẽ phát hiện khi nhắc đến Hắc Đế Tư hắc đã trực tiếp gọi thẳng tên thật chứ không dùng mấy

câu kính ngữ như là Minh Vương đại nhân nữa. Chứng tỏ trong lòng hắn ít nhiều cũng đã có mấy phần nghi hoặc.

- Áo Vi Tháp trên đời này không có chuyện gì là không thể cả! Người có nhớ lúc Đạo Cảnh xuất hiện giữa trời ba ngày trước không? Lúc đó phu quân của ta không chỉ đơn giản đánh cờ với Thần Nam mà còn nhân cơ hội đó gửi một thông điệp đến Hắc Đế Tư đang quan sát hện với hắn ngày hôm nay cùng liên thủ đối phó người!!

Nạp Lan Nhược Thủy đương nhiên hiểu được suy nghĩ trong đầu của Áo Vi Tháp cho nên lại ra một trọng kích cuối cùng hoàn toàn phá hủy tâm phòng của hắn.

- Ầm!

Sau đó nàng không đợi Áo Vi Tháp có thời gian tiêu hóa những lời của mình bấm quyết một cái uy thế của Hắc Sắc Kiếm Hà vốn đã đáng sợ hiện nay lại ầm ầm bạo tăng hơn trước gấp mười lần hoàn toàn đem Áo Vi Tháp còn đang ngây người bao bọc vào bên trong.

- Không! Ta không muốn chết... không!

Áo Vi Tháp đương nhiên không cam lòng chịu chết như vậy điên cuồng gào thét phản kháng nhưng đáng tiếc dù cho Áo Vi Tháp có cố gắng thế nào cũng chỉ là vô dụng chỉ qua một lúc thân thể của hắn đã bị Hắc Sắc Kiếm Hà nghiền nát chỉ còn phân nửa Thánh Chiến Thiên Sư Chi Dực là còn lưu lại trên không trung.

- Tộc trưởng chết rồi! Vi Vi An người dám giết Tộc trưởng ta nhất định không tha cho người!!

Khăn Đặc Trưởng lão đứng trên mặt đất nhìn thấy cảnh đó phần nộ hét vang một tiếng.

- Khăn Đặc Trưởng lão trận chiến vừa rồi người cũng đã thấy rồi Áo Vi Tháp không chỉ hãm hại ta mà còn làm trái với Tổ huấn của Tổ tiên luyện hóa Huyết Dực của Huyết Thiên Sứ Tộc cả hai cái đó đều là tội chết. Ta giết hẳn chính là thay Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc chúng ta làm sạch Gia tộc có tội gì chứ?

Nạp Lan Nhược Thủy cẩn thận thu lấy Thánh Chiến Thiên Sứ Dực của Áo Vi Tháp lại sau đó nhìn Khăn Đặc Trưởng lão hỏi.

- Vi Vi An cho dù những lời của người có đúng là sự thật đi chăng nữa thì tội của Tộc trưởng cũng phải do Trưởng Lão Hội thương nghị rồi mới định đoạt mới phải cũng không nên lạm dụng tư hình như vậy!!

Khăn Đặc Trưởng lão không cho là đúng phản bác ngược lại.

- Lão già khốn kiếp người đúng là đáng ghét!

Nạp Lan Nhược Thủy đối với những lời nói mang ý trợ trụ vi ngược của Khăn Đặc Trưởng lão trong lòng vô cùng tức giận trong khoảnh khắc liền muốn ra tay.

- Vi Vi An con đừng có tức giận, Khăn Đặc Trưởng lão tuy rằng có phần cổ hủ lạc hậu nhưng lại là người tuyệt đối trung thành với Gia tộc tuyệt đối không có dị tâm sở dĩ ông ta phản ứng với cháu như vậy là do chưa biết rõ tất cả những việc làm xấu xa của Áo Vi Tháp đã làm thôi cháu để cho ta đích thân nói chuyện với ông ta một hồi tin rằng có thể thuyết phục được ông ta!

Nhưng mà nàng còn chưa kịp hành động thì đã bị Áo Vi Văn đang ẩn thân ở trong Nội Thiên Địa của mình lên tiếng ngăn cản lại.

- Vâng!

Từ xưa đến nay Nạp Lan Nhược Thủy đều vô cùng kính trọng Đại bá của

mình vừa nghe ông ta lên tiếng lập tức lộ ra vẻ cung kính nói.

- Ủm!

Áo Vi Văn hài lòng gật đầu một cái.

- Khăn Đặc người có cần nhận ra ta hay không?

Hơi dừng lại một chút ông ta lại dùng thần thức của bản thân truyền âm cho Khăn Đặc Trưởng lão.

- Người.... ngài là Áo Vi Văn đại nhân? Không phải Tộc trưởng nói ngài đã chết dưới sự vây công Huyết Thiên Sứ Tộc rồi hay sao?

Nghe thấy tiếng nói lạ lẫm vang lên trong đầu mình Khăn Đặc Trưởng lão đầu tiên là ngây ra một chút bất quá rất nhanh đã nhận ra ai đang nói chuyện với mình kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Hừ! Ai nói với người ta đã chết dưới tay Huyết Thiên Sứ Tộc? Bọn chúng tuy rằng đúng là đã khiến cho ta trọng thương nhưng vẫn chưa đủ tư cách để giết ta!

Áo Vi Văn trầm giọng nói.

- Như vậy tại sao ngài không quay về Gia Tộc?

Khăn Đặc Trưởng lão nghi hoặc hỏi.

- Ai! Chuyện này đều do tên đệ đệ tốt của ta Áo Vi Thập làm hại!

Áo Vi Văn thở dài một hơi sau đó đem chuyện mình bị Áo Vi Thập gài bẫy hãm hại như thế nào đều kể hết cho Khăn Đặc Trưởng lão nghe.

- Tên Áo Vi Thập không ngờ lại dám làm ra chuyện hãm hại huynh đệ

như thế này làm hại Thánh Chiến. Đúng là chết còn chưa hết tội mà!

Sau khi nghe xong những gì Áo Vi Tháp kể trên mặt Khăn Đặc Trưởng lão lộ ra vẻ phần nộ chưa từng có.

Tuy rằng Áo Vi Văn mất tích đã lâu nhưng truyền thuyết về ông ta vẫn được lưu truyền bên trong Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc trở thành thần tượng của không biết bao nhiêu thế hệ Thánh Chiến Thiên Sứ sau này cho dù Áo Vi Tháp có tìm bao nhiêu cách cũng không thể nào áp chế được.

Thế hệ sau đã như vậy thì trong mắt những Thánh Chiến Thiên Sứ thế hệ trước đã từng tận mắt chứng kiến qua thực lực cùng với sự kinh diễm của Áo Vi Văn hình tượng của ông ta đương nhiên cũng sẽ cao lớn hơn rất nhiều. Độ cao đó gần như đã biến ông ta thành một loại tín ngưỡng một vị Thần của bọn họ hiện nay nghe được Thần bị Áo Vi Tháp hãm hại đến mức không thể trở về Gia Tộc được thử hỏi làm sao Khăn Đặc Trưởng Lão có thể không tức giận cho được?

Không chỉ ông ta những Thánh Chiến Thiên Sứ khác nghe được câu chuyện cũng có phản ứng giống y như vậy!

- Vi Vi An tiểu thư những lời vừa rồi của Lão phu đã mạo phạm mong rằng tiểu thư thứ tội! Tên phản đồ Áo Vi Tháp đó đúng thật chết còn chưa hết tội!!

Bọn họ đồng thời nhìn về phía Nạp Lan Nhược Thủy chấp tay nói.

Những Thiên Cấp cường giả nhìn thấy sự biến chuyển đột ngột của đám Thánh Chiến Thiên Sứ thì đều lộ ra vẻ chấn kinh trong lòng âm thầm kêu to một tiếng quỷ dị nhưng cũng không có ai trực tiếp đứng ra để hỏi cả. Bởi vì bọn họ biết rõ sự việc của Áo Vi Tháp vừa rồi thuộc về chuyện nội bộ riêng tư của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc giải quyết như thế nào đều là chuyện của

bọn họ mình là người ngoài nếu hỏi chưa chắc sẽ thu được câu trả lời thỏa đáng rất có thể còn trêu chọc vào phiền phức không đáng có!

- Nhược Thủy phụ nhân hiện tại chuyện nội bộ của người cùng với Áo Vi Thập đã giải quyết xong. Không biết ta đã có thể bắt đầu trận chiến quyết định vị trí Minh Chủ của liên quân chưa?

Qua một lúc lâu khi mọi chuyện tạm lắng xuống Minh Vương - Hắc Đế Tư mới bước ra nhìn Nạp Lan Nhược Thủy hỏi.

- Đương nhiên có thể!

Nạp Lan Nhược Thủy trịnh trọng nói một tiếng sau đó lui về phía sau Đông Phương Trường Minh.

Đám nhân mã của Thánh Chiến Thiên Sư Gia Tộc cũng lập tức bước theo nàng. (Đương nhiên người bọn họ thật sự đi theo không phải Nạp Lan Nhược Thủy mà là Áo Vi Văn đang ở trong Nội Thiên Địa của nàng)

- Tốt! Như vậy ta xin được tuyên bố trận chiến tranh đoạt ngôi vị Minh Chủ chính thức bắt đầu người đại diện cho Tây Phương Thiên Giới chính là bản thân ta không biết Đông Phương Thiên Giới là ai?

Hắc Đế Tư có vẻ cũng không để ý tới chuyện đó lắm sau khi nhìn thấy cái gậy đầu của Nạp Lan Nhược Thủy hấn cao giọng quát lên một tiếng sau đó lại nhìn về phía Đông Phương Thiên Giới trầm giọng hỏi.

Chư cường Đông Phương Thiên Giới nghe vậy không hện mà cùng đưa mắt nhìn về phía hai người Thần Nam cùng với Đông Phương Trường Minh trong số. Những cường giả từ Đông Phương Thiên Giới đến đây hôm nay tuy không phải số ít nhưng nếu xét thực lực chỉ có hai người bọn họ mới có thể đấu với Minh Vương một trận!

Ván cờ của bọn họ ba ngày trước chính là minh chứng rõ ràng nhất cho chuyện đó!

- Đông Phương huynh thực lực của ta hiện giờ còn có chút không đủ. Trận chiến này không bằng do huynh tiếp lấy đi! Thế nào hả?

Đối diện với ánh mắt của mọi người nhìn mình Thần Nam suy tư một lúc rồi nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Rất tốt! Người đại diện cho Đông Phương Thiên Giới xuất chiến tranh đoạt vị trí Minh Chủ là Đông Phương Trường Minh ta xin Minh Vương huynh chỉ giáo!

Đông Phương Trường Minh cũng không từ chối từ trên bảo tọa của mình đứng dậy trầm giọng kêu một tiếng.

- Hay lắm! Tới đây đi!

Hắc Đế Tư nghe vậy trong mắt hiện lên vẻ hưng phấn khó có thể kìm chế lớn tiếng quát lên một tiếng sở dĩ hắc đồng ý giúp Đông Phương Trường Minh thiết kế Áo Vi Tháp chính vì muốn Đông Phương Trường Minh thiếu mình một lần nhân quả để hắc không có lý do trốn tránh lần khiêu chiến này!

Qua đó có thể thấy Hắc Đế Tư hắc xem trọng trận chiến này như thế nào!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 239: Thần Thông So Đấu

- Đừng nóng vội như vậy, chúng ta tiến vào Hỗn Độn trước đã!

Đông Phương Trường Minh nhìn Hắc Đế Tư nhân nhật kêu lên một tiếng.

Các loại Thần Hoàng, Thiên Cấp cường giả bình thường khi chiến đấu chỉ cần tiến vào trong tinh không là có thể triệt tiêu uy lực của trận chiến tránh gây ảnh hưởng đến thiên địa nhưng Đông Phương Trường Minh và Hắc Đế Tư thì khác hai người đều đã đạt đến cảnh giới Nghịch Thiên thực lực viễn siêu Thiên Cấp quá nhiều một khi chiến đấu cho dù là tinh không cũng không thể tiêu hóa hết lực lượng của bọn họ.

Nếu không tiến vào Hỗn Độn nhất định sẽ khiến cho Thiên Giới phải gánh chịu rất nhiều hậu quả xấu.

- Được!

Hắc Đế Tư đương nhiên cũng hiểu điều đó cho nên khi nghe thấy lời nói của Đông Phương Trường Minh không chút do dự gật đầu đồng ý.

- Ầm!

Sau đó cả hai người lập tức hóa thành hai đạo hào quang bay đi.

Với tốc độ của bọn họ rất nhanh đã vượt qua tinh không rộng lớn tiến vào thế giới Hỗn Độn vô cùng vô tận.

- Đông Phương Trường Minh tiếp ta một quyền!

Lúc này chỉ nghe Hắc Đế Tư quát lên một tiếng sau đó hướng về phía Đông Phương Trường Minh âm âm đánh ra một quyền.

- Tới đi!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không sợ hãi chút nào cũng đánh ra một quyền, bằng vào lực lượng thân thể cường đại của mình hẳn có lòng tin có thể áp đảo loại cường giả chuyên tu linh hồn như Hắc Đế Tư.

Nhưng khi song quyền chạm nhau sắc mặt của Đông Phương Trường Minh lại khẽ biến bởi vì hẳn nhận ra bên trong quyền đầu của Hắc Đế Tư không chỉ ẩn chứa lực lượng sánh ngang với bản thân mà còn " có máu có thịt "!

Có lẽ sẽ có người hỏi năm dặm của ai mà không có máu có thịt năm dặm của Hắc Đế Tư cũng thì có gì đặc biệt? Nhưng mọi người đừng quên từ thời đại Viễn Cổ bởi vì thân thể không thể tu luyện cho nên Hắc Đế Tư đã dứt khoát bỏ qua thân thể của mình lấy linh hồn đi trên con đường tu luyện vậy tức là bây giờ hẳn chỉ là một hồn thể.

Mà một hồn thể lại có cảm giác máu thịt há chẳng phải là rất kỳ lạ hay sao?

- Hắc Đế Tư tại sao ngươi....?

Đông Phương Trường Minh nhìn Hắc Đế Tư nghi hoặc kêu lên một tiếng nhưng mới hỏi được một nửa hẳn đã không hỏi tiếp được nữa.

- Ngươi muốn hỏi ta vì sao lại có thân thể chứ gì? Rất đơn giản! Ta chỉ cần đi vào Lục Đạo Luân Hồi chuyển thể một lần không phải là được rồi hay sao!!

Hắc Đế Tư đắc ý cười to nói.

- Hắc Đế Tư người quả thật có nghị lực phi thường!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy không nhịn được cảm thán một tiếng.

Phương pháp của Hắc Đế Tư tuy rằng nghe ra có vẻ rất là đơn giản nhưng làm được mới là khó Lục Đạo Luân Hồi là một trong những nơi bí ẩn lớn nhất của thiên địa cho dù là những Nghịch Thiên Cấp cường giả một khi tiến vào đó cũng sẽ quên hết chuyện trước đây tất cả đều bắt đầu lại từ con số không giống như trường hợp của Đông Phương Trường Minh vậy nếu không có được đầy đủ cơ duyên thì cho dù mấy ngàn mấy vạn năm cũng tuyệt đối không thể khôi phục ký ức của mình lại được!!

Vậy mà không ngờ Hắc Đế Tư lại dám lợi dụng nó để tu luyện thật là làm cho Đông Phương Trường Minh không muốn nói một tiếng bội phục cũng không được.

- Người không cần phải khâm phục ta, nếu thật sự muốn nói khâm phục thì hãy đi tìm Độc Cô Bại Thiên mà nói dù sao phương pháp dùng luân hồi để tu luyện này cũng là do hãn sáng tạo ra!

Hắc Đế Tư trầm giọng nói.

- Đúng vậy!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái.

Độc Cô Bại Thiên không chỉ là người đầu tiên sáng tạo ra phương pháp dựa vào Lục Đạo Luân Hồi để tu luyện còn là người có số lần luân hồi nhiều nhất (đến tận chín lần) kỷ lục này của ông ta cho đến nay vẫn chưa có ai có thể vượt qua được!

- Thôi được rồi! Nói nhảm đến đây là đủ rồi hiện nay chúng ta nên bắt đầu

trận chiến của mình thôi đừng để cho những người bên dưới đợi thêm nữa!

Đột nhiên Hắc Đế Tư lại nghiêm giọng lại mà nói.

- Được!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái.

- Người muốn quyết đấu như thế nào? Là dùng thân thể để đấu hay là...?

Tiếp theo hắn lại hỏi.

- Dùng thân thể để mà đấu quá mất thời gian hơn nữa còn có thể khiến chúng ta bị thương bình thường thì không sao nhưng hiện tại đại quân Đế Ngũ Giới sắp vượt giới mà đến nếu chúng ta tự gây tổn thương cho mình thì không khác gì tạo cơ hội cho bọn Sở Tương Ngọc, Hắc Khởi đặc ý vì vậy theo ta thấy thì chúng ta nên dùng một thức Thần thông so đấu để quyết phân thắng bại thế nào hả?

Hắc Đế Tư trầm giọng nói.

- Dùng một thức Thần thông quyết phân thắng bại? Ý kiến hay lắm! Cứ làm như vậy đi!

Đông Phương Trường Minh suy tư một lúc rồi gật đầu đồng ý.

- Được! Như vậy ta không khách sáo rồi!

Hắc Đế Tư trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó vung tay lên. Phía sau lưng hắn lập tức xuất hiện một Tiểu Thế Giới tràn đầy hắc bạch nhị khí đó chính Nội Thiên Địa của Hắc Đế Tư.

-Trưởng!

Hắc Đế Tư quát lên một tiếng cái Nội Thiên Địa đó lập tức cấp tốc bành trướng trướng ra trong chớp mắt đã bao trùm lấy cơ thể Đông Phương Trường Minh kéo hẳn vào bên trong.

Đông Phương Trường Minh nhú nhú mày lại một chút chiêu thức này của Hắc Đế Tư cho hẳn một cảm giác rất quen thuộc giống như là đã từng gặp qua ở đâu đó.

- Trước đây lúc ở Địa Ngục tầng thứ mười bảy ta đã có gặp qua một tên tiểu tử có tên Quang Âm Thần Hoàng hẳn có phải là huyết mạch của người hay không?

Sau một lúc suy nghĩ chỉ nghe Đông Phương Trường Minh nhìn Hắc Đế Tư hỏi.

- Người muốn nói tên tiểu tử Áo Cách Tư Kỳ? Hẳn đúng là huyết mạch được ta sinh ra sau khi chuyển thế, cũng là đứa có thể chất giống với ta nhất trong đám con cháu của ta!!

Hắc Đế Tư trầm giọng nói.

- Như vậy thì chiêu thức Tuyệt Ngục của hẳn là do người truyền thụ cho hẳn rồi?

Đông Phương Trường Minh lại hỏi.

- Đúng vậy! Chỉ có điều chiêu thức Tuyệt Ngục đó của hẳn chỉ được hình không được ý không phải Tuyệt Ngục thật sự. Bây giờ ta sẽ cho người biết Tuyệt Ngục thật sự có uy lực như thế nào!

Hắc Đế Tư gạt đầu một cái sau đó lại vung tay lên.

Trong chớp mắt ở phía xung quanh hẳn hiện vô số điểm sáng.

Đông Phương Trường Minh ngưng thần nhìn kỹ lại thì chỉ thấy một trong những điểm sáng đó đột nhiên phát ra hào quang chói mắt sau đó hóa thành một trảng hán thân cao trượng rủ rỉ để mình trần phía trên làn da màu xích hồng tràn đầy các loại hình xăm trong đó rõ ràng nhất là hình xăm một con Thiên Nga màu trắng vô cùng

Trong khoảng khắc khi người này xuất hiện từ trên người hắn phát ra một luồng khí thể độc hữu của Thiên Cấp cường giả nhưng ẩn trong khí thể hùng mạnh phi thường đó còn có một luồng khí tử vong lờ lờ như ảo như thật khiến cho người ta một cảm giác vô cùng quý dị.

- Đằng Vi Nga Tộc trưởng bộ lạc Phi Nga thời Thượng Cổ bị ta giết chết trong một trận chiến tranh đoạt bảo vật!

Hắc Đế Tư vì Đông Phương Trường Minh giải thích thân phận của trảng hán.

- Ầm!

Trong lúc hắn nói chuyện ngày càng có nhiều điểm sáng hóa thành hình người bọn họ có nam có nữ, có già có trẻ, có một số là người một số lại là động vật yêu thú hình dạng khác nhau nhưng mỗi người không ngoại lệ đều là một Thiên Cấp cường giả.

- Cổ Luân Thiên Cấp cường giả của Hỏa Thần Cung ta giết người này trong trận chiến thành lập Minh Vương Điện!

- Gia Vị Pháp Thiên Cấp cường giả của Tử Vong Thần Giáo ta giết người này trong trận chiến thành lập Minh Vương Điện!

- Cửu Đế Lộ Thiên Cấp Ma Thú thống lĩnh bảy Ma Thú ở Vô Tận Nội Hải

- Áo Cổ Tư nguyên Tứ Trường Lão của Minh Vương Điện nhưng lại cầu kết với người ngoài âm mưu tạo phản kết quả bị ta thanh trừ!

- Hoa Vi Phong cường giả của Đông Phương Thiên Giới bị ta giết chết lúc ở trong lúc đi qua Đông Phương Thiên Giới!

- Bách Hoa Tiên Tử chủ nhân của Đông Phương Bách Hoa Cung bị ta giết chết trong một trận chiến tranh đoạt bảo vật!

- Thuần Dương Đạo Quân người yêu của Bách Hoa Tiên Tử bị ta giết cùng lúc với nàng ta.

- Trần Long Đông Phương Thiên Long bị ta giết chết vì có ý nhòm ngó bảo vật trên người ta!

....

Hắc Đế Tư chỉ vào từng người từng người nói giọng nói của hắn rất nhạt nhưng lại làm cho những người đang đứng xem kinh hãi vô cùng, bọn họ không ngờ được cả đời Minh Vương lại tạo nhiều sát nghiệt như vậy.

- Hung Thần! Đây tuyệt đối là một tuyệt đại Hung Thần!

Nhất thời trong lòng vô số người đều xuất hiện suy nghĩ như vậy.

- Cả đời ta giết chóc quá nặng. Tuyệt Ngục Thần thông là một nhà tù lớn do ta tạo ra nhưng mục đích của nó không phải để giam người mà chính là nơi ta phong ấn những linh hồn đó để cho bản thân sử dụng!

Cảm nhận được ánh mắt của tất cả mọi người nhìn mình sắc mặt của Hắc Đế Tư vẫn không có chút biến hóa nào nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Đây là lần đầu tiên ta thi triển nó trước mặt người khác. Hi vọng Đông Phương Trường Minh người có thể giúp ta tìm ra khuyết điểm của nó!

Hơi dừng một lát hẵn lại tiếp tục.

- Giết!

Sau một cái vung tay của hẵn hàng vạn hồn phách Thiên Cấp liền hung mãnh xông về phía Đông Phương Trường Minh.

- Vũ Trụ Trong Lòng Bàn Tay!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không dám khinh thường một chút nào lập tức thi triển ra tuyệt chiêu của bản thân.

- Âm!

Trong lúc nhất thời chỉ thấy hàng tỉ tỉ ngôi sao trên tinh không đồng thời phát sáng phát ra tinh lực hội tụ thành vô số tinh điểm bao bọc quanh người Đông Phương Trường Minh

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 240: Thần Thông So Đấu (2)

- Lên!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng quát lên một tiếng hàng tỉ tỉ tinh điểm quanh người hăn lập tức bắn ra va chạm với đám Chiến Hồn từ trong Tuyệt Ngục bay ra của Hắc Đế Tư.

- Ha ha ha...

Một Hung Hồn đưa tay ra phát chưởng lập tức dễ dàng đập tan một tinh điểm liền đắc ý cười to bất quá hăn còn chưa kịp phát ra chưởng thứ hai thì đã bị hàng ngàn hàng vạn tinh điểm bay ở phía sau bao vây chặt lấy khiến cho toàn thân không thể cử động chút nào, không chỉ riêng mình hăn mà những Hung Hồn khác cũng chịu chung số phận như vậy.

Tuy rằng đám Hung Hồn đó có lực lượng có thể một lần hủy diệt hàng chục thậm chí hàng trăm tinh điểm nhưng số tinh điểm đó thật sự quá nhiều thông thường bọn chúng cũng giống như Hung Hồn thứ nhất chỉ kịp phát ra một chưởng thì đã bị những tinh điểm phía sau nhấn chìm.

- Tà Đế Thần Thông này của người thật là khá lắm, nhưng người sẽ làm sao đối phó với chiêu này của ta đây?

Hắc Đế Tư nhìn thấy cảnh đó chẳng những không lộ vẻ thất vọng mà còn cười lớn một tiếng sau đó vung tay lên.

Trước mặt hăn lập tức xuất hiện hồn phách của hai lão giả già nua nhưng

khác với những Hung Hồn khác khi xuất hiện bọn họ không trực tiếp xông về phía Đông Phương Trường Minh mà lại là dùng ánh mắt tràn đầy oán hận nhìn về Hắc Đế Tư giống như là muốn ăn tươi nuốt sống hẳn vậy!

- Ha!

Hắc Đế Tư thấy vậy khinh thường cười nhẹ một cái rồi vung tay bấm quyết.

- A!

Trong chớp mắt hai đạo Hung Hồn vừa mới xuất hiện giống như bị thiên lôi đánh trúng toàn thân run lên bần bật thống khổ kêu gào tiếp theo đó không dám tiếp tục nhìn Hắc Đế Tư nữa mà hóa thành hai đạo hào quang bay nhanh về phía chiến trường.

Những Hung Hồn đi trước vừa nhìn thấy hai người xuất hiện liền tự động tránh ra nhường đường khiến cho bọn họ rất nhanh đã xông vào đến trước mặt đám tinh điểm.

- Quang Minh Phán Xét!

- Hắc Âm Thôn Phệ!

Lúc này chỉ nghe hai người gầm lên một tiếng đều là Cấm Chú Ma Pháp nhưng chiêu thức do bọn họ thi triển ra còn có uy lực hơn Áo Vi Tháp vừa rồi rất nhiều trong khoảng khắc đã có một nửa tinh điểm bị phá tan.

- Ha!

Đám Hung Hồn thấy vậy đắc ý cười to.

- Hắc Đế Tư Tây Phương từ bao giờ có thể có cường giả như thế này sao trước đây ta chưa từng nghe nói đến? Bọn họ bị người giết chết như thế nào?

Đông Phương Trường Minh nhú nhú mày nhìn Hắc Đế Tư hỏi.

- Hai lão quỷ này nguyên là trưởng lão của hai đại Thần tộc Quang - Âm thời Viễn Cổ đa số thời gian đều bế quan tu luyện cho đến ngày ta tiêu diệt Quang - Thần Tộc thì bọn chúng cũng chết trong tay ta. Người không biết cũng là chuyện bình thường!

Hắc Đế Tư trả lời.

Trong lúc hắn nói chuyện hai lão giả đã dẫn theo đám Hung Hồn lao đến trước mặt Đông Phương Trường Minh.

- Hai lão quỷ này là một trong những bảy cái Chủ Hồn mạnh nhất trong Tuyệt Ngục của ta cộng thêm những Hung Hồn còn lại sát lực không tầm thường. Đông Phương Trường Minh người muốn đối phó với chúng phải cẩn thận đó.

Hắc Đế Tư trầm giọng nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Đa tạ nhắc nhở!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy mỉm cười một cái sau đó đưa tay phải lên lần nữa thi triển Vũ Trụ Trong Lòng Bàn Tay.

- Âm!

Hàng tỉ ngôi sao trong tinh không lại lần nữa phát ra hào quang chói mắt nhưng lần này vật bị rút đi không phải là tinh lực của chúng mà là một tầng ánh sáng có màu trắng ngà. Theo thứ đó không ngừng bị Đông Phương Trường Minh trên một số ngôi sao không ngờ lại dần dần xuất hiện tình trạng sa hóa.

- Tỷ tỷ tại sao trên những ngôi sao đó lại sa hóa? Theo muội nhớ thì

những lần trước khi Trường Minh rút lấy tinh lực cũng đâu có xuất hiện hiện tượng như vậy?

Tuy ở rất xa nhưng mà chuyện này cũng không qua được ánh mắt tinh anh của Nạp Lan Nhược Thủy nàng liền nhìn qua tỷ tỷ của mình hỏi.

- Ta cũng không biết tại sao lại như vậy để ta thử hỏi Đại bá xem sao!

Nạp Lan Nhược Thủy lắc nhẹ đầu một cái sau đó dùng thần thức truyền âm cho Áo Vi Văn.

- Vi Vi An theo Đại bá ta thấy sở dĩ trên những ngôi sao xuất hiện loại hiện tượng sa mạc hóa như vậy là do tinh hồn của chúng đã bị phu quân của con rút đi!

Áo Vi Văn suy tư một lát rồi truyền âm trả lời.

- Tinh hồn? Đại bá đó là vật gì?

Nạp Lan Nhược Thủy không hiểu hỏi.

- Vạn vật sinh linh bất kể là con người, con vật, cây cỏ, sông suối, núi đồi đều có linh hồn của riêng mình ngôi sao trên bầu trời cũng không phải là ngoại lệ. Chẳng qua là tinh hồn này xưa nay đều ngủ say trong trung tâm của tinh cầu không biểu hiện ra ngoài, một khi nó bị động đến thì sẽ xảy ra chuyện vô cùng đáng sợ nếu nhẹ thì ngôi sao sẽ xuất hiện hiện tượng sa mạc hóa giống như là hiện tại còn nếu nặng thì thậm chí có thể làm ngôi sao sụp đổ!

Áo Vi Văn trầm giọng nói.

- Tê! Đáng sợ như vậy sao?

Nạp Lan Nhược Thủy hít sâu một hơi khí lạnh khiếp sợ kêu lên một tiếng.

Cũng khó trách được nàng lại có phản ứng như vậy đừng thấy bình thường Thiên Cấp cường giả

quyết chiến động một chút là hủy diệt trăm vạn, ngàn vạn ngôi sao mà đã thấy đáng sợ thật ra số ngôi sao đó ở bên trong tinh không vô tận chỉ giống như một giọt nước tồn tại ở giữa đại dương căn bản không tính là gì.

Còn hành động của Đông Phương Trường Minh thì lại khác nghe những gì Áo Vi Văn nói một thức Thần thông này của hắn đi đến cuối cùng có thể đồng thời làm cho hàng tỉ ngôi sao sụp đổ!

Hàng tỉ tỉ ngôi sao là bao nhiêu?

Đó chính là một phần mười tổng số ngôi sao tồn tại trong tinh không.

Nếu chúng đồng thời sụp đổ thì mới là chân chính kinh khủng a!!

- Tỷ tỷ cháu đừng lo lắng như vậy những chuyện Đại bá vừa nói chỉ là suy đoán của riêng ông ấy mà thôi. Chưa chắc sẽ xảy ra đâu, chúng ta phải tin tưởng

Nạp Lan Nhược Yên thấy vậy vội vã lên tiếng khuyên nhủ.

- Ủ!

Nạp Lan Nhược Thủy gật đầu một cái sau đó hai tỷ muội cùng nhau nhìn lên trời.

- Ngưng!

Hiện tại ở trong Hỗn Độn chỉ thấy Đông Phương Trường Minh vung tay lên sử dụng số tinh hồn mình vừa rút từ hàng tỉ ngôi sao chậm rãi ngưng luyện thành mười hai ngôi sao có đường kính hơn vạn trượng, mỗi một cái

khi xuất hiện đều phát ra ánh sáng chói mắt.

- Đông Phương Trường Minh không nghĩ tới Thần thông Vũ Trụ Trong Lòng Bàn Tay của người lại có thể có uy lực như thế này đây là chiêu thức gì? Mau nói cho ta biết!

Trong mắt Hắc Đế Tư lộ ra nồng đậm hứng thú nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi. Trước đây sở dĩ hắc Vũ Trụ Trong Lòng Bàn Tay mà không kinh ngạc là bởi vì hắc sớm đã được Quang Âm Thần Hoàng - Áo Cách Tư Kỳ nói cho biết Đông Phương Trường Minh có một môn Thần thông có thể điều khiển tinh lực cho nên khi gặp phải cũng đã có chuẩn bị tâm lý trước.

Bất quá Hắc Đế Tư có nghĩ thế nào cũng không thể ngờ được Đông Phương Trường Minh lại có thể đem Vũ Trụ Trong Lòng Bàn Tay phát huy đến có thể điều động được cả tinh hồn. Việc này thật sự đã nằm ngoài sự tính của hắc!!

- Trong thời gian này ta đã mất rất nhiều công sức để nâng cao uy lực cho Vũ Trụ Trong Lòng Bàn Tay cuối cùng sáng chế ra được ba đại chiêu thức. Đây là chiêu thứ nhất Tinh Hồn hy vọng người có thể giúp ta tìm ra yếu điểm!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Ầm!

Vừa nói Đông Phương Trường Minh vừa vung tay lên mười hai ngôi sao quanh người hắc lập tức phát ra hào quang sáng chói hơn trước gấp mười lần dựa theo một quỹ tích huyền ảo bay đi xông thẳng về phía trước.

- Grao grao grao....

Đám Hung Hồn nhìn thấy cảnh đó giống như gặp phải khắc tinh trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi tột độ điên cuồng gào thét lui về phía sau nhưng cho dù bọn chúng có cố gắng thế nào cũng không thể thoát khỏi mười hai ngôi sao có đường kính vạn trượng. Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn

vô số Hung Hồn đã bị bạch quang do ngôi sao bắn ra phá tan thân hình chỉ còn hai lão giả Chủ Hồn thực lực cường đại là có thể miễn cưỡng chịu được!

- Đông Phương Trường Minh lại có thể đem Thập Nhị Chư Thiên Phục Tà Đại Trận của Phật Đạo dung nhập vào trong chiêu thức của mình tạo thành khắc tinh với đám Hung Hồn. Xem ra hôm nay không xuất đủ vốn thì không thể đánh bại hắn rồi!

Trong lòng Hắc Đế Tư âm thầm nói một tiếng sau đó vung tay bấm quyết tự đánh mạnh vào thiên linh cái của mình một cái.

- Ầm!

Một đạo hồn phách liền từ trong đó bay ra đó là một con Ma Thú đạt đến độ cao mấy chục vạn trượng mười cái đầu to lớn phía trên cổ không ngừng phát ra từng tiếng gầm kinh thiên động địa.

- Phệ Không Thú... trời ơi đây là một con Phệ Không Thú!

- Không ngờ bên trong Tuyệt Ngục của Minh Vương lại giam giữ hồn phách của một con Phệ Không Thú. Đúng là đáng sợ!!

- Đây chắc chắn là một trong những Chủ Hồn mạnh nhất của hắn! Không biết có thể phá một chiêu Tinh Hồn của Tà Đế hay không?

- Không biết kết quả cuối cùng sẽ như thế nào đây?

- Đúng đó!

Những Thiên Cấp cường giả đứng ở bên dưới thấy vậy thì kinh hãi kêu lên một tiếng.

Phệ Không Thú là một trong Thượng Cổ Thập Đại Ma Thú hung danh hiển hách của Phương Tây trời sinh có năng lực thôn phệ cực mạnh hầu như không có vật gì không thể ăn được. Dựa vào năng lực đó nó tung hoành suốt mấy trăm vạn năm Phương Tây trong thời gian này vô số cường giả đã táng thân trong cái bụng không đáy của nó.

Chiến tích nổi tiếng nhất của Phệ Không Thú chính là đem một tên Thiên Cấp cường giả một ngụm ăn vào. Sau đó nó vì chứng minh bản thân là tối cường cho nên sau khi lưu lại huyết mạch con cháu của mình (Phệ Thần Thú Long Bảo Bảo nuôi dưỡng trong Quang Minh Giáo Đình sau này chính là một trong những huyết mạch Phệ Không Thú lưu lại biến dị) đã quyết định đi khiêu chiến Đệ Nhất Cường Giả ở Phương Tây khi đó Minh Vương - Hắc Đế Tư!

Tuy không có ai chứng kiến cuộc chiến khi đó của hai người rốt cuộc đặc sắc như thế nào nhưng nhìn vào tình trạng của Phệ Không Thú hiện tại. Kết quả của trận chiến đó không cần phải nói thì bất cứ ai cũng đoán được rồi.

- Grao!

Lúc này chỉ thấy Phệ Không Thú mở cái miệng lớn như chậu máu của mình ra gầm lớn một tiếng phát ra một lực hút cực lớn về phía mười hai ngôi sao ở trên không trung.

- Âm!

Đối diện với lực hút cường đại đó mười hai ngôi sao đồng thời chấn động một chút bất quá rất nhanh chúng đã ổn định lại " thân thể " của mình tiếp đó xếp thành một đường thẳng bắn ra một đạo hào quang khổng lồ về phía Phệ

Không Thú cùng chống lại với lực hút do nó phát ra.

Tình thế nhất thời lâm vào tình thế giằng co.

- Âm ầm ầm ầm....

Sau một lát đột nhiên một tràng tiếng nổ kinh thiên động địa lại vang lên nhìn kỹ lại thì chỉ thấy thì ra Phệ Không Thú cùng với mười hai ngôi sao cực lớn đã đồng thời nổ tung.

Không ngờ kết quả sau một hồi đấu sức lại là đồng quy ư tận bất quá nghĩ lại cũng là bình thường mười hai ngôi sao do tinh hồn ngưng tụ lại mà thành đúng là rất cường đại nhưng Phệ Không Thú cũng là Ma Thú Bá Vương uy chấn Phương Tây tuy rằng bây giờ chỉ còn lại hồn thể nhưng thực lực cũng không phải tầm thường. Cả hai đấu với nhau có kết quả như vậy cũng không phải chuyện gì đáng ngạc nhiên.

- Nguyệt Động!

Tiếp theo chỉ thấy Đông Phương Trường Minh đưa tay phải của bản thân lên trầm giọng kêu một tiếng.

Nếu một chiêu Tinh Hồn vừa rồi cái hắc lấy đi là tinh hồn của hàng tỉ ngôi sao trong tinh không thì ở chiêu thức thứ hai này của hắc rút đi lại là Nguyệt Hồn của Nguyệt Lượng.

Mục tiêu đầu tiên của Đông Phương Trường Minh hướng đến chính là Nguyệt Lượng của Độc Cô Thế Gia.

Sau khi Độc Cô Bại Thiên xuất hiện ở Địa Ngục tầng thứ mười bảy những người thân của ông ta đều đã theo ông ta tiến vào Đệ Tam Giới để giúp đỡ xây dựng lại Luân Hồi Chi Môn. Cái Nguyệt Lượng này cũng bị bỏ hoang không còn ai sinh sống nữa cho nên hiện giờ Đông Phương Trường Minh rút

đi Nguyệt Hồn cũng không có ai ngăn cản!

Trong chớp mắt sau lưng Đông Phương Trường Minh đã xuất hiện hư ảnh một cái Mặt Trăng màu bạc.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 241: Đệ Nhất Hồn

- Ầm!

Tuy chỉ là hư ảo nhưng bên trong cái Mặt Trăng màu bạc lại hàm chứa lực lượng cực kỳ đáng sợ giờ phút này chỉ thấy nó lóe lên một tia sáng vô biên hàn khí lập tức tràn ra cuồn cuộn không ngừng hung mãnh lao về phía Hắc Đế Tư.

Trên đường đi những nơi hàn khí quét qua mọi vật đều bị một lớp băng dày mấy trượng bao phủ hai đại Chủ Hồn đầu tiên Hắc Đế Tư thả ra may mắn thoát khỏi Thập Nhị Thiên Tượng Phụ Tà Đại Trận vừa rồi giờ phút này cũng bị đông thành hai bức tượng băng.

- Đệ Tứ Hồn ra đây!

Hắc Đế Tư thấy vậy sắc mặt trầm xuống quát lên một tiếng.

Từ trong cơ thể hắt lại có một hồn phách bay ra. Đệ Tứ Chủ Hồn này là một đạo nhân thân mặc đạo bào màu đỏ quanh thân bốc lên từng tia hỏa diễm rõ ràng là một cường giả chuyên tu Hỏa Bốn Nguyên!

Trong tay hắn cầm một món Linh bảo có hình dáng giống như một chiếc hồ thu nhỏ.

Đạo nhân đó vung tay một cái ném chiếc hồ đó ra ngoài nó lập tức dùng tốc độ mắt thường không thể nào thấy được nhanh chóng bành trướng lên chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ngủi đã đạt đến kích thước hơn trăm trượng.

Tiếp theo đó chỉ thấy hàng vạn vạn con Hỏa Nha từ bên trong bay ra hóa thành một dòng sông rực lửa lao tới đối đầu với vô biên hàn khí do Ngân Nguyệt phóng xuất ra.

- Âm âm âm...

Trong chớp mắt cả Hỗn Độn Thế Giới đều bị lực lượng trùng kích của cả hai khiến cho liên tục vang lên từng tiếng nổ kinh thiên động địa.

- Đây là... Hỏa Nha Hồ! Như vậy người chắc là Hỏa Vân Đạo Quân rồi! Năm đó ta có nghe tin người đột nhiên mất tích không ngờ lại là đã chết trong tay của Hắc Đế Tư!

Đông Phương Trường Minh nhú nhú mày một lúc rồi nói.

Hỗn phách đạo nhân áo đỏ nghe nhắc đến tên của mình thì trong mắt hiện lên vẻ vô cùng phức tạp. Vào thời đại Viễn Cổ ông ta là một trong những cường giả đứng đầu trong việc tu luyện Hỏa Bốn Nguyên một thân Ngự Hỏa Thần Thông lợi hại vô cùng chiến tích nổi bật nhất của ông ta đánh cược mười chiêu với Yêu Đế cuối cùng thành công thắng được Hỏa Nha Hồ từ trong tay Yêu Đế.

Đương nhiên để đạt được chiến thắng này Hỏa Nha Đạo Quân cũng phải trả một cái giá không hề nhỏ sau trận chiến đó ông ta phải gần như tàn phế phải nằm trên giường mấy vạn năm mới có thể miễn cưỡng khôi phục lại được.

Nhưng Hỏa Vân Đạo Quân lại không chút tức giận vì chuyện đó mà ngược lại còn vô cùng vui mừng bởi vì sau khi có được Hỏa Nha Hồ cộng với Khống Hỏa Thuật vốn có của bản thân ông ta đã trở thành một trong những cường giả mạnh nhất dưới Nghịch Thiên Cấp tung hoành khắp thiên địa không có chút cố kỵ nào.

Không nghĩ tới cuối cùng lại bại dưới tên quái thai Hắc Đế Tư khi đó còn chưa thành tựu Nghịch Thiên Cấp cường giả chẳng những táng thân trong tay hắc mà sau khi chết còn bị hắc rút hồn từ trong Lục Đạo Luân Hồi ra luyện hóa vào trong Tuyệt Ngục này trở thành một trong những Chủ Hồn giúp hắc tiêu diệt kẻ địch.

- Ha! Đông Phương Trường Minh Hỏa Vân Đạo Quân này tuy rằng lợi hại năm xưa ta cũng phải mất rất nhiều công sức mới có thể giết được hắc nhưng hắc còn không phải là Chủ Hồn mạnh nhất của ta. Trong tay ta còn có một số hồn mạnh hơn hắc nữa!

Hắc Đế Tư nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Hử!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhướn mày lên một cái hiển nhiên không quá tin tưởng lời nói của hắc.

- Người không tin ta! Hãy xem đi Đệ Tam Hồn ra đây!

Hắc Đế Tư cao giọng quát lên một tiếng.

- Ầm!

Đệ Tam Hồn này là một thanh niên khoảng hơn hai mươi mấy tuổi vóc dáng cao ráo quanh thân tràn đầy một loại đạo cảnh huyền diệu.

- Thiên Chi Hồn?

Đông Phương Trường Minh cẩn thận quan sát người thanh niên đó một vòng rồi hơi kinh ngạc hỏi.

Thiên Chi Hồn mà hắc nói đến ý chỉ chính là hồn phách của một Thiên dưới trướng Thiên Đạo, điều này cho thấy trước đây Hắc Đế Tư đã từng giết

qua một Thiên chân chính.

- Đúng! Đây là hồn của Tứ Sắc Thiên dưới trướng Thiên Đạo trong đại chiến thời Thái Cổ ta đã giết chết hãn sau đó luyện hóa hồn phách của hãn!!

Hắc Đế Tư gật đầu một cái.

- Nhưng hãn vẫn chưa phải Chủ Hồn mạnh nhất trong tay ta vẫn còn một Chủ Hồn mạnh hơn hãn nữa vì sinh thời người đó là một cường giả cực mạnh ngay cả ta cũng phải cửu tử nhất sinh mới có thể giết chết được hãn. Khi nhìn thấy hãn người tuyệt đối đừng có kinh ngạc đó! Đệ Nhị Hồn ra đây cho ta!!

Bất quá nói được một nửa hãn lại đột nhiên chuyển giọng rồi lại kêu lên một tiếng.

Lời này vừa dứt trong người hãn lập tức có một đạo Hắc Ảnh bay ra đây là một Ma Thần thân cao mấy chục trượng toàn thân đen ngòm trong mắt tràn đầy lục quang trên đầu có ba cái sừng cong vuốt như sừng dê.

- Ma La... người lại có thể giết được Ma La hay sao?

Nhìn thấy Ma Thần trước mắt mình sắc mặt của Đông Phương Trường Minh không còn kinh ngạc nữa mà là có chút kinh hãi nhìn Hắc Đế Tư hỏi.

Cũng khó trách hãn lại có phản ứng như vậy Ma Thần này tên Ma La nguyên là đệ nhị cường giả của Đệ Tứ Giới - Ma Giới hãn từng cùng Ma Chủ lúc còn là Đại Ma Thiên Vương tranh đoạt quyền thống lĩnh Ma Giới tuy cuối cùng thất bại đào vong.

Nhưng có thể từ trong tay Đại Ma Thiên Vương chạy thoát cũng đã chứng minh được thực lực kinh khủng của Ma La vậy mà không ngờ cũng bị giải quyết!

Thử hỏi làm sao có thể không khiến cho Đông Phương Trường Minh kinh ngạc được?

- Việc này cũng là trùng hợp mà thôi! Khi ta chuyển thể tu luyện đến giai đoạn quan trọng nhất Ma La không biết từ đâu chạy ra lại muốn đoạt xá cướp lấy tất cả mọi thứ của ta. Cũng may là Thụy Đức Lạp Áo kịp thời chạy tới cùng với ta liên thủ phản giết hắn nếu không chắc là ta cũng xong đời rồi!!

Hắc Đế Tư trầm giọng nói.

Trong lúc hắn đang nói chuyện ba đạo hồn phách của Hỏa Vân Đạo Quân, Tứ Sắc Thiên, Ma La đồng thời xông về phía Ngân Nguyệt ra sức công kích.

- Ầm!

Ngân Nguyệt tuy cường đại nhưng cũng bị lực lượng trùng kích của ba đại cường giả khiến cho ầm ầm chấn động.

- Nguyệt Động!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy sắc mặt trầm xuống tiếp đó đồng thời đưa hai tay lên lần nữa thi triển Nguyệt Động.

Vì đối phó với với ba đại Chủ Hồn trong tay của Hắc Đế Tư hắn quyết định rút lấy Nguyệt Hồn của của hai cái Nguyệt Lượng còn lại.

Đầu tiên là Thần Gia Nguyệt Lượng.

- Ầm!

Lúc này Thần Gia đệ tử đột nhiên lại cảm nhận được mặt đất dưới chân mình lại ầm ầm chấn động.

- Xảy ra chuyện gì thế này?

- Tại sao Nguyệt Lượng lại chấn động mãnh liệt như vậy?

- Bây giờ chúng ta phải làm sao đây?

...

Trong lúc nhất thời vô số tiếng kinh hô vang lên khắp nơi.

- Để ta đi báo cho Nhị Tổ cùng với Tam Tổ biết!

Một người trong đó kêu lên một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang bay về phía đại điện ở trung.

Trước khi Thần Tổ bế quan đã đem những chuyện trong Thần Gia giao cho Thần Nhị tổ, Thần Tam Tổ quản lý.

- Nhị ca xem ra chuyện này là do Nguyệt Hồn bị người khác làm ảnh hưởng thật ra là ai có bản lĩnh lớn như vậy chứ?

Sau khi nghe xong lời của tên đệ tử Thần Gia Thần Tam Tổ chớp mắt một chút rồi đưa mắt nhìn sang Thần Tam Tổ hỏi.

- Bây giờ không phải là lúc nói mấy chuyện đó! Chúng ta phải lập tức trấn áp Nguyệt Hồn. Lão tam người đừng quên rằng lần này sở dĩ Lão Tổ tông giao cho chúng ta công việc cai quản Gia tộc trong thời gian ngài ấy bế quan là muốn cho chúng ta một cơ hội để chuộc lại sai lầm trước đây nếu bây giờ lại để cho Nguyệt Lượng xảy ra chuyện thì chúng ta còn có mặt mũi nào tiếp tục nhìn Lão Tổ tông chứ?

Thần Nhị Tổ không cần suy nghĩ lập tức trầm giọng nói từ sau khi mất đi một tay hãn và Thần Nhị Tổ đã đóng cửa suy nghĩ rất nhiều cuối cùng quyết định nhất định phải làm tốt phận sự của một thành viên Thần Gia sửa chữa tất cả sai lầm trước đây!

- Ừm!

Thần Tam Tổ nghe vậy trịnh trọng gật đầu một cái

Trần áp Nguyệt Hồn đối với những cường giả khác có lẽ là một chuyện rất khó khăn nhưng bản thân Thần Nhị Tổ cùng Thần Tam Tổ đã sinh sống trên Thần Gia Nguyệt Lượng không biết đã được bao nhiêu vạn năm sớm đã quen thuộc với tập tính của Nguyệt Hồn nếu như liên thủ lại thì đúng là có thể ngăn nó không bị người khác rút đi!

- Lão nhị, Lão tam các người không cần ra tay cứ để cho Nguyệt Hồn đi đi!

Nhưng đúng lúc hai người chuẩn bị ra tay thì bên tai bọn họ lại vang lên một tiếng nói. Người lên tiếng chính là Thần Tổ.

- Lão Tổ tông tại sao ngài lại bảo chúng ta dùng tay?

Thần Nhị Tổ kinh ngạc hỏi.

- Người rút đi Nguyệt Hồn là Tiểu Tà bây giờ hắn đang quyết chiến với Hắc Đế Tư cần Nguyệt Hồn của chúng ta trợ giúp. Cứ cho hắn mượn đi không sao đâu!

Thần Tổ giải thích.

- Vâng!

Thần Nhị Tổ cùng với Thần Tam Tổ nghe vậy đưa mắt nhìn nhau một cái bọn họ đều biết Tiểu Tà trong lời của Thần Tổ chính là Lục Đạo Tà Đế - Đông Phương Trường Minh. Cũng biết quan hệ của hai người này cực kỳ không tầm thường cho nên cũng không phản đối lập tức gật đầu một cái.

- Ầm!

Mất đi bọn họ ngăn cản Nguyệt Hồn của Thần Gia Nguyệt Lượng lập tức phá không bay vào trong Hồn Độn hướng thẳng tới vị trí của Đông Phương Trường Minh mà đi.

...

Sau đó là Nguyệt Hồn của Đệ Tam Nguyệt.

Nơi này không giống với hai Nguyệt Lượng của Thần Gia, Độc Cô Gia hoàn toàn không có đỉnh đài lầu các tráng lệ uy nghi gì, chỉ toàn có một mảnh hoang sơ trống vắng ở trung tâm của nó chỉ có một tòa cung điện màu bạc duy nhất: " Quảng Hàn Cung "

Bên trong đó có một thiếu nữ thân mặc bạch y trắng như tuyết đang khoanh chân ngồi dung mạo của nàng ta cực kỳ xinh đẹp tuyệt đối không thua Đạm Đài Tuyên, Mộng Khả Nhi hay Vũ Hinh nhưng bên trên lại bị một tầng hàn khí lạnh giá bao phủ cho người ta cảm giác giống như huyền băng vạn năm không tan vậy!

- Ta còn tưởng ai to gan như vậy! Hóa ra là Đông Phương Trường Minh người. Năm xưa người là bạn thân của phu quân ta ngày nay lại nói cho mẹ con ta biết tin tức của chàng ấy. Cũng được! Hiện nay người cần thì ta sẽ giúp cho người một xem như giải quyết nhân quả giữa chúng ta vậy!

Cảm nhận được Nguyệt Lượng rung chuyển nàng ta chậm rãi mở hai mắt của mình ra véo chỉ tính toán một hồi rồi lạnh nhạt nói.

- Vút!

Tiếp theo nàng nhẹ nhàng vung tay lên một đạo hào quang liền từ trong tay phải của nàng bay ra đó chính là Nguyệt Hồn của Đệ Tam Nguyệt.

- Âm!

Sau khi rời khỏi Quảng Hàn Cung nó liền hóa thành một vầng Kim Nguyệt cùng với Huyết Nguyệt do Nguyệt Hồn của Thần Gia Nguyệt Lượng hóa thành, Ngân Nguyệt do Độc Cô Gia Nguyệt Lượng hóa thành ban đầu chia thành hình tam giác đồng thời xuất hiện sau lưng Đông Phương Trường Minh cùng nhau phát ra ánh sáng chói mắt.

- Đông Phương Trường Minh không nghĩ người lại có thể đem Nguyệt Hồn của ba đại Nguyệt Lượng đều đem tới đây ngay cả ta cũng không thể không nói một tiếng lợi hại. Nhưng chỉ dựa vào chúng vẫn chưa thể thắng được tam đại cường giả trong tay ta đâu!

Hắc Đế Tư nhìn thấy cảnh đó thì nhú mày lại sau đó lại lạnh lùng nói.

- Grao!

Như để chứng minh cho lời nói của hắn tam đại cường giả đồng thời hét vang một tiếng khiến cho ba cái Nguyệt Lượng ầm ầm chấn động.

Tam đại Nguyệt Lượng không thể thắng được tam đại cường giả?

Chuyện này với trí thông minh của Đông Phương Trường Minh sao có thể không biết được? Hắn cũng không có ý định muốn dùng ba đại Nguyệt Lượng đối phó với ba đại cường giả chỉ muốn dùng chúng để thi triển ra tuyệt chiêu cuối cùng được sáng tạo ra dựa trên Thần Thông Vũ Trụ Trong Lòng Bàn Tay thôi!

- Nhật Xuất!

Lúc này chỉ nghe Đông Phương Trường Minh trầm giọng quát lên.

- Âm!

Tam Đại Nguyệt Lượng sau lưng hắt ngay lập tức dùng tốc độ mắt thường không cách nào nhìn rõ được âm âm đụng vào nhau ba loại màu sắc khác nhau cùng hòa tan lại không ngờ lại sinh ra một loại hào quang sáng rực như ánh bình minh ở bên trong đó ẩn ẩn có thể thấy được hình dạng của một cái Mặt Trời to lớn lấp lánh ba màu.

Đọc đến đây có lẽ sẽ có người muốn hỏi tên chiêu thức là Nhật Xuất tại sao Đông Phương Trường Minh không rút lấy hồn phách của Mặt Trời lại điều khiển ba đại Nguyệt Lượng đụng nhau làm chi?

Đáp án rất đơn giản bởi vì Đông Phương Trường Minh không dám rút lấy hồn phách hồn phách của Mặt Trời không phải hắt nhất gan chỉ là tác dụng của Mặt Trời thật sự quá mức quan trọng trong tinh không có tới hàng tỉ tỉ ngôi sao có ba cái Nguyệt Lượng rút lấy hồn phách của chúng có bị rút đi thì cũng có cách bổ cứu vào nhưng Mặt Trời thì chỉ có một cái thôi. Nếu rút hồn phách của nó chiến đấu với kẻ địch lỡ như xảy ra chuyện gì thì sẽ mang tai họa đến cho vạn vật sinh linh ở hai giới Thiên Nhân hậu quả này Đông Phương Trường Minh tuyệt đối gánh không nổi.

Cho nên hắt chỉ có thể chọn phương pháp đi đường vòng dùng ba đại Nguyệt Lượng dung hợp lại với nhau dựa vào nguyên lý Chính Âm Sinh Dương tạo ra Mặt Trời của riêng mình cách này tuy rằng có phần phức tạp nhưng Đông Phương Trường Minh tin rằng Mặt Trời do mình tạo ra tuyệt đối

không thua Mặt Trời chân chính là bao.

Mà sự thật cũng chứng minh cách nghĩ này của hắt là chính xác uy năng của cái Mặt Trời mới này quả nhiên cường đại vô cùng vừa xuất hiện đã phá tan khí tràng của ba đại cường giả bên phía Hắc Đế Tư ép bọn chúng không thể không liên tục lui về phía sau.

- Đệ Nhất Hồn xuất!

Nhìn thấy cảnh đó sắc sắc mặt của Hắc Đế Tư hiện lên vẻ ngưng trọng chưa từng có không chút do dự lập tức sử dụng lá bài tẩy cuối cùng của mình.

- Âm ầm ầm....

Đệ Nhất Hồn này vừa xuất hiện cả thế giới Thế Giới Tuyệt Ngục đột nhiên rung chuyển liên tục giống như có thể sụp đổ bất cứ lúc nào vậy. Ngay cả hồn phách của ba người Hỏa Vân Đạo Quân, Ma La, Tứ Sắc Thiên cũng bị ảnh hưởng âm ầm sụp đổ.

Đông Phương Trường Minh ở phía xa đưa mắt nhìn lại thì chỉ thấy Đệ Nhất Hồn này bất luận là dung mạo hay khí chất đều giống hệt Hắc Đế Tư.

- Hắc Đế Tư Đệ Nhất Hồn này là bản thân người? Người tự đem hồn phách của mình luyện hóa vào trong Tuyệt Ngục?

Hắn kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Không sai! Tuyệt Ngục là chiêu thức mạnh nhất đồng thời cũng là chiêu thức nguy hiểm nhất của ta ngàn vạn linh hồn cường giả trong đó tuy có thể vì ta chiến đấu giết địch. Nhưng về bản chất mỗi người bọn chúng lúc sinh thời đều bị ta giết chết, có oán khí cực sâu đối với ta chỉ cần hơi không cẩn thận thì sẽ bị bọn chúng phản phệ bất cứ lúc nào. Cho nên ta đã đem một phần nguyên thần của mình luyện hóa vào trong Tuyệt Ngục cách này không chỉ có thể trấn áp đám Hung Hồn còn có thể để cho phần hồn phách đó của ta mượn lực mà tu hành ngày càng mạnh hơn đến cuối cùng khi lần nữa dung hợp với ta sẽ thúc đẩy tu vi của ta đột phá đến một tầm cao mới. Hôm nay tuy chưa đến ngày đó nhưng mượn sức của nó để đối phó người cũng đủ rồi!!

Hắc Đế Tư trầm giọng nói.

Sau đó cùng với Đệ Nhất Hồn hóa thành hai đạo hào quang bắn về phía của Đông Phương Trường Minh.

- Tối rất tốt!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không sợ hãi một chút nào lập tức kéo theo Mặt Trời ba màu phía sau mình âm âm xông tới nghênh địch.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 242: Chuẩn Bị Trước Trận Chiến (1)

Hiệp đấu cuối cùng này hai người Đông Phương Trường Minh và Hắc Đế Tư chiến đấu cực lâu chứ không đơn giản là dùng Thần Thông giăng co trong giây lát như vừa rồi nữa.

- Âm!

Cho đến mười ngày sau hai đạo hào quang mới đồng thời hạ xuống mặt đất. "

- Vù vù vù....

Một luồng khí lăng hùng mạnh lấy bọn họ làm trung tâm âm âm khuếch tán ra cuốn theo từng lớp bụi mù từ dưới mặt đất bốc lên.

- Vù!

Một trận gió nhẹ thổi qua khiến cho bụi mù tan hết thân ảnh của hai đại cường giả từ bên trong dần dần hiện ra lúc này chỉ thấy bọn họ đưa mắt nhìn chăm chăm vào đối phương không nói một tiếng nào.

Tất cả cường giả đứng xung quanh thấy vậy cũng không dám lên tiếng hỏi.

Bầu không khí trong lúc nhất thời trở nên vô cùng ngưng trọng.

- Ngang nhau!

Sau một lát đột nhiên Hắc Đế Tư lại cất tiếng nói.

- Đúng! Ngang nhau!

Đông Phương Trường Minh cũng nói.

Thì ra vừa rồi ở bên trong Hỗn Độn trước khi hạ xuống tuy rằng Đông Phương Trường Minh đã dùng Mặt Trời do bản thân mình phá tan Đệ Nhất Hỗn của Hắc Đế Tư nhưng chưa kịp truy kích thì Mặt Trời cũng đã tan biến mất.

Trận chiến này có thể nói là Đông Phương Trường Minh chưa thắng hoàn toàn Hắc Đế Tư cũng chưa bại hoàn toàn kết quả cuối cùng là.... hai bên ngang nhau!

Tất cả những người đứng ở xung quanh nghe được lời nói của hai người trên mặt đồng thời xuất hiện vẻ phức tạp vừa vui mừng vừa lo lắng.

Vui mừng là bởi vì Đông Phương Trường Minh cùng Hắc Đế Tư là cường giả mạnh nhất ở trong Đông - Tây Thiên Giới đại diện cho mỗi bên xuất chiến bất luận là ai trong bọn họ thua trận thì sau này khi Liên Quân hình thành thì bên của người đó nhất định sẽ bị bên còn lại áp chế một đường. Bây giờ bọn họ chiến hòa đúng lúc có thể giải quyết vấn đề này!

Còn lo lắng lại là bởi vì trước trận chiến Đông Phương Trường Minh và Hắc Đế Tư đã nói rõ sẽ dựa vào kết quả của trận chiến này để quyết định ngôi vị Minh Chủ bây giờ bọn họ chiến hòa như vậy rốt cuộc ai sẽ ngồi lên chiếc ghế Minh Chủ đây?

Chuyện này thật đúng là khó nghĩ a!

- Đông Phương Trường Minh, Hắc Đế Tư trước đây các người đã nói sẽ dùng trận chiến này để quyết định xem ai sẽ là Minh Chủ sau khi Liên Quân

thành lập bây giờ các người lại chiến hòa như vậy thật ra ước định trước đây phải giải quyết như thế nào đây? Vị trí Minh Chủ thật ra nên để cho ai ngồi đây?

Sau một lát bỗng nhiên Thần Nam lại bước lên mở miệng nói.

Câu hỏi của hắn vừa đúng lúc lại là mối nghi hoặc chung của tất cả mọi người nhất thời mọi ánh mắt đều đổ dồn vào Đông Phương Trường Minh và Hắc Đế Tư.

- Người thấy việc này nên làm thế nào?

Cảm nhận được ánh mắt mọi người nhìn mình Hắc Đế Tư nhíu nhíu mày nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Nếu hai chúng ta đã chiến hòa như vậy không bằng cùng nhau ngồi lên vị trí Minh Chủ như thế nào?

Đông Phương Trường Minh suy tư một lát rồi nói.

- Cùng nhau ngồi lên chiếc ghế Minh Chủ? Ý của người là sau khi thành lập Liên Quân đối phó với Thất Quân Chủ sẽ có hai Minh Chủ?

Hắc Đế Tư kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Các người thấy ý kiến này của Tà Đế như thế nào?

Sau đó hắn lại liếc mắt nhìn sang những cường giả khác hỏi.

- Hai Minh Chủ? Chuyện này cũng được sao?

- Đúng đó! Nếu là như vậy chẳng phải trận chiến trước đây là vô nghĩa hay sao?

- Nếu không thì người còn có cách nào khác hay sao? Bây giờ thời gian gấp rút Đệ Ngũ Giới cũng sắp bắt đầu tiến công rồi nếu bây giờ chúng ta còn dilly dally thì sẽ bỏ qua thời gian tốt nhất để chuẩn bị khách địch đó!

- Người nói có lý, hơn nữa nếu thực hiện chế độ hai Minh Chủ chúng ta cũng không cần phải lo lắng chuyện bị một bên khác chèn ép rồi! Không phải sao?

- Người nói có lý lắm!

- Như vậy cứ làm theo ý của Tà Đế đại nhân đi!

- Ừm!

- Đúng đó!

Những cường giả khác nghe vậy xôn xao nghị luận một hồi rồi đa số đều đồng ý làm theo kiến nghị của Đông Phương trường Minh.

- Nếu như đa số mọi người đều đồng ý thì cứ làm theo ý của người đi!

Hắc Đế Tư thấy vậy đương nhiên cũng sẽ không có phản đối nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Tốt!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái.

....

Một ngày sau đó.

Liên quân chính thức bắt đầu cuộc thương nghị đầu tiên sau khi thành lập, bên trong gian đại diện rộng lớn hai người Đông Phương Trường Minh. Hắc

Đế Tư cùng ngồi trên hai cái bảo tọa cực lớn đại diện cho vị trí Minh Chủ trước mặt bọn họ chúng cường giả Đông - Tây Thiên Giới chia thành hai hàng mà đứng.

- Đây là bản đồ của Thiên - Nhân Lưỡng Giới Minh Vương Điện chúng ta đã chuẩn bị trước đây hiện giờ ta sẽ lấy ra cho mọi người xem!

Lúc này chỉ nghe Hắc Đế Tư vừa nói vừa phất tay lấy một quyển trục từ tay áo ra.

Truyền linh lực của mình vào trong.

- Ầm!

Tấm bản đồ lập tức trôi nổi lơ lửng trong không trung chậm rãi mở ra.

Chúng cường giả chăm chú đưa mắt nhìn vào thì chỉ thấy ở bên trên tấm bản đồ ngoài vô số điểm sáng màu trắng, và màu vàng tồn tại đan xen với nhau còn có năm điểm sáng màu đỏ tươi như máu đặc biệt chói mắt.

- Những nơi được đánh dấu màu trắng là thành trì, thôn xóm phàm nhân sinh sống màu vàng là vị trí phân bố của các tông môn thế lực, còn màu đỏ là vị trí không gian thông đạo nối giữa Đệ Ngũ Giới và Giới diện của chúng ta!

Hắc Đế Tư trầm giọng giải thích.

- Minh Vương đại nhân không phải không gian thông đạo nối giữa Nhân Gian Giới chúng ta cùng Đệ Ngũ Giới chỉ có vị trí của Đồ Gia Huyền Giới ở Nhân Gian thôi sao tại sao ở đây lại có đến tận năm điểm sáng màu đỏ?

Một tên Thiên Cấp cường giả đảo mắt quan sát tấm bản đồ một lần thì lộ ra vẻ nghi hoặc hỏi.

- Chuyện này hãy để Tà Đế giải thích cho các người đi!

Hắc Đế Tư đưa mắt sang nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Ủm! Hiện tại tuy rằng không gian thông đạo nối giữa Thiên Nhân Lưỡng Giới cùng với Đệ Ngũ Giới chỉ có một cái nhưng vào rất nhiều năm trước lại có tới năm cái cùng tồn tại song song với nhau ngoài chỗ Đỗ Gia Huyền Huyền Giới ra bốn vị trí còn lại lần lượt là: Đông Thần Đảo phía trên Đông Hải, Vụ Ẩn Sơn ở Đông Phương Thiên Giới, Lôi Bạo Hải Dương ở Vô Tận Ngoại Hải cùng với Ma Thú Sơn Mạch nối liền hai khu vực Đông - Tây Thổ Đại Lục thông tin cụ thể của chúng các người chỉ cần đưa thần thức vào bên trong những điểm sáng màu đỏ thì có thể thấy được. Tuy những nơi này đã bị chúng cường giả thời cổ đại hợp sức phong ấn lại nhưng ta cùng Minh Vương lo lắng lần đại chiến này Sở Tương Ngọc vì làm cho chúng ta bất ngờ sẽ phá giới tấn công cùng lúc từ cả năm nơi!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó nói.

- Tê! Sở Tương Ngọc lại dám làm như vậy sao?

Chúng Thiên Cấp cường giả nghe vậy thì hít sâu một hơi khí lạnh khiếp sợ nói bọn họ đều là

những cường giả đã tu luyện kiến thức vượt qua người bình thường không biết bao nhiêu lần. Đương nhiên hiểu rõ độ khó của việc mở ra không gian thông đạo nối giữa hai giới đó không phải

chuyện một hai Thiên Cấp cường giả liên thủ lại có thể làm được.

Cho dù Sở Tương Ngọc cùng sáu người huynh đệ của hắn có cường đại đến đâu theo lý thì cũng không thể đồng thời mở ra bốn cái không gian thông đạo a!!

- Các người đã xem thường Thất Quân Chủ rồi đừng quên rằng phía sau

bọn họ có cả một cái Đệ Ngũ Giới. Đệ Ngũ Giới là nơi như thế nào? Đó chính là một Thế Giới luận về nội tình hay để uẩn cũng tuyệt đối không thua Thiên - Nhân Lưỡng Giới của chúng ta một chút nào, cũng có nghĩa Thiên Cấp cường giả trong đó không có một trăm cũng có tới chín chục chỉ cần bọn họ đồng thời ra sức thì chuyện cùng lúc mở ra bốn cái không gian thông đạo căn bản không phải chuyện khó khăn gì!

Hắc Đế Tư lạnh lùng nói.

- Như vậy thì chúng ta phải làm sao?

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy kinh hãi nói.

Những người khác cũng một mảnh xôn xao.

- Đừng lo lắng quá! Ta cùng Hắc Đế Tư đã thương lượng xong Liên Quân chúng ta một mặt sẽ tập hợp dân chúng vào các đại thành trì để bảo vệ một mặt khác chia quân phòng thủ ở những vị trí không gian thông đạo chủ động đánh chặn đại quân Đệ Ngũ Giới không để chúng gây loạn!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Chia quân? Cách này rất hay! Nhưng Tà Đế đại nhân chúng ta thật ra phải chia quân như thế nào mới đúng?

Thần Tứ Tổ đứng ra hỏi.

- Chuyện này sao? Đầu tiên cường giả Lục Tà Đạo của ta cùng với Cực Lạc Tịnh Thổ sẽ phụ trách Đông Thần Đảo, Thần Gia các người cùng những Huyền Giới như Côn Luân, Cửu Thiên sẽ phụ trách Vụ Ấn Sơn!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Còn Minh Vương Điện chúng ta sẽ phụ trách Lôi Bạo Hải Dương, đại

quân liên hợp của hai đại Thần tộc Quang - Âm sẽ phụ trách Ma Thú Sơn Mạch. Về phần Đồ Gia Huyền Giới không cần chúng ta quan tâm nơi đó bây giờ thuộc về Minh Hà Lão Tổ trước hai ngày trước ta cùng Tà Đế đã có liên lạc qua với hắn, hắn cũng đã hứa với chúng ta sẽ tuyệt đối không để cho quân đội Đệ Ngũ Giới từ đó vượt qua tiến vào Nhân Gian. Hai chúng ta sẽ đích thân tọa trấn ở đây tùy thời ra mệnh lệnh và tiếp viện!

Hơi dừng một chút Hắc Đế Tư lại tiếp tục.

- Vâng!

Chúng Thiên Cấp cường giả nghe vậy suy tư một chút rồi đồng thời kêu lên một tiếng cách phân chia này của Đông Phương Trường Minh cùng Hắc Đế Tư xem như cũng công bằng Tây Phương cường giả lo chuyện Tây Phương, Đông Phương cường giả quản chuyện Đông Phương khi cần thiết mới hỗ trợ lẫn nhau như vậy không cần sợ phát sinh những chuyện bất đồng chính kiến giữa hai bên.

Tiếp theo tất cả lại thương lượng chi tiết chiến lược đối phó kẻ địch sau đó đồng thời tán đi bắt đầu chuẩn bị xuất chinh.

Ba người Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên sau khi từ biệt Hắc Đế Tư cũng rời khỏi đại điện chuẩn bị trở về nơi ở của mình.

Đột nhiên lúc này sắc mặt Đông Phương Trường Minh lại phát sinh một trận biến hóa cước bộ hơi hơi dừng lại.

- Trường Minh huynh làm sao vậy?

Nạp Lan Nhược Thủy nghi hoặc hỏi.

- Không có gì! Ta phải đi gặp một người bằng hữu một chút các nàng cứ

việc về trước đi!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Được! Như vậy huynh đi nhanh về nhanh!

Hai tỷ muội Nạp Lan nghe vậy nhìn nhau một chút rồi đồng thời mở miệng.

- Ta biết rồi!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó hóa thành một đạo hào quang bay đi.

Nửa canh giờ sau hắn đã đến bên trên một tòa đảo hoang cách Thánh Thành khoảng hơn nghìn dặm.

- Đông Phương huynh người đến rồi! Tiểu muội chờ huynh thật lâu a!!

Bên trên đảo hoang đó là một tuyệt sắc thiếu nữ đang đứng nàng ta nhìn thấy Đông Phương Trường Minh tiến tới thì kêu lên một tiếng

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 243: Chuẩn Bị Trước Trận Chiến (2)

Nhìn kỹ lại thì người thiếu nữ đó không phải người khác chính là Nam Cung Tiên Nhi hiện giờ sự vũ mị của nàng ta không những tăng gấp trăm lần so với khi ở Nhân Gian Giới mà một thân thực lực cũng đã đạt đến cảnh giới Thiên Cấp.

- Nam Cung đạo hữu đã lâu không gặp!

Đông Phương Trường Minh đáp xuống trên tiểu đảo nhìn nàng ta gật đầu một cái.

- Ngày hôm nay đạo hữu hẹn ta đến đây nhất định có chuyện quan trọng muốn nói nhưng trước khi nhắc đến chuyện đó không biết đạo hữu có thể trả lời ta một câu hỏi được không?

Tiếp theo hần lại nói.

- Đương nhiên là được! Không biết Đông Phương huynh muốn hỏi tiểu nữ chuyện gì?

Nam Cung Tiên Nhi không chút do dự gật đầu nói.

- Vậy được! Không biết bây giờ ta thật ra phải xưng hô với cô nương như thế nào là Nam Cung Tiên Nhi hay Khuynh Quốc Khuynh Thành - Tình Dục Tổ Thần đây?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng hỏi.

- Đông Phương huynh người hỏi ta câu đó thật ra có ý gì? Nếu tiểu nữ là Nam Cung Tiên Nhi thì sao mà nếu là Khuynh Quốc Khuynh Thành - Tình Dục Tổ Thần thì lại làm sao?

Nam Cung Tiên Nhi nghe vậy nhú mày một chút rồi hỏi ngược lại.

- Nếu đạo hữu là Nam Cung Tiên Nhi thì đương nhiên là bằng hữu của Đông Phương Trường Minh ta. Còn nếu đạo hữu là Khuynh Quốc Khuynh Thành - Tình Dục Tổ Thần thì lại....

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Nếu ta là Khuynh Quốc Khuynh Thành - Tình Dục Tổ Thần thì lại là kẻ địch của người đứng hay không Đông Phương huynh?

Nam Cung Tiên Nhi chỉ nghe một nửa đã hiểu rõ ý tứ của Đông Phương Trường Minh lập tức kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt gật đầu một cái.

Những lời này của Đông Phương Trường Minh cũng không phải tự nhiên mà nói dù sao thì vào thời đại Viễn Cổ sau khi hấn cùng với Thiên Huyền Đạo Tổ biến mất Tình Dục Tổ Thần đã cùng với hai người U Minh, Ngân Huyết cùng nhau đồng mưu xóa bỏ hoàn toàn sự tồn tại của Thiên Huyền Đạo lấy Tình Dục Đạo thay vào.

Chỉ dựa vào một việc này cũng đã đủ để cho nàng ta trở thành kẻ địch của Đông Phương Trường Minh.

- Hiếm khi Đông Phương huynh thẳng thắn như vậy tiểu nữ cũng không vòng vo với huynh nữa hiện nay người đứng trước mặt huynh là Nam Cung

Tiên Nhi chứ tuyệt đối không phải Tình Dục Tổ Thần gì đó!

Nam Cung Tiên Nhi trầm giọng nói.

- Hử!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhú mày một cái hăn hoàn toàn không thể ngờ được Nam Cung Tiên Nhi lại phủ nhận kiếp trước của mình như vậy hơn nữa nghe cách nói dứt khoát của nàng ta hình như cũng không phải vì bị câu nói của mình dọa sợ cho nên mới tùy tiện đáp!

Bên trong chuyện này thật ra ẩn chứa huyền cơ gì đây?

Trong lòng Đông Phương Trường Minh thầm nghĩ.

- Đông Phương huynh không cần tỏ vẻ kinh ngạc như vậy sở dĩ tiểu nữ dám nói mình hoàn toàn không có bất cứ liên hệ gì với Tình Dục Tổ Thần là bởi vì ngoại trừ lực lượng hiện tại trong thân ra thì ta hoàn toàn không có bất cứ ký ức gì của bà ta cả!

Nam Cung Tiên Nhi thấy vậy cười nói.

- Không có bất cứ ký ức nào liên quan đến Tình Dục Tổ Thần? Nam Cung tiên tử lời này của người giải thích như thế nào?

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

- Ai! Chuyện này phải từ lúc ta được một nhóm trưởng lão của Tình Dục Đạo dùng bí pháp đưa từ Nhân Gian Giới lên Thiên Giới khi đó tiểu nữ nghe bọn họ nói mình là thân thể chuyển thế của Tình Dục Tổ Thần thì trong lòng vô cùng vui mừng một lòng chỉ mong ước mình có thể nhanh chóng khôi phục ký ức kiếp trước. Nhưng sau đó ta mới biết một chuyện thì ra tính cách của Tình Dục Tổ Thần trước đây là loại bạc tình vô nghĩa chỉ nghĩ cho bản

thân mình hoàn toàn không quan tâm đến những người bên cạnh mình, ta bắt đầu lo sợ sau khi dung hợp tính cách sẽ đại biến không còn là chính mình nữa cho nên khi tiến hành nghi thức thừa kế đã quyết định hoàn toàn xóa bỏ tất cả ký ức kiếp trước chỉ giữ lại thực lực và cảm ngộ. Tiếp tục là chính bản thân mình Nam Cung Tiên Nhi!

Nam Cung Tiên Nhi trịnh trọng nói.

- Nam Cung tiên tử khích phách của người đứng là làm cho người ta phải bội phục!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy không nhin được cảm thán một tiếng.

- Nhưng những trưởng lão của Tình Dục Đạo sẽ chấp nhận cách làm này của cô hay sao?

Hơi dừng một chút hần lại đột nhiên chuyển giọng nhìn Nam Cung Tiên Nhi tiếp tục hỏi.

- Chấp nhận? Làm sao có thể chứ người mà đám trưởng lão đó nguyện ý trung thành là Tình Dục Tổ Thần không phải chứ Nam Cung Tiên Nhi ta. Sau khi phát hiện chuyện ta đã làm bọn họ làm sao thể buông tha cho ta hai bên lập tức trở mặt với nhau. Sau một trận đại chiến long trời lở đất bằng vào thực lực của mình cuối cùng ta cũng đã giết sạch bọn chúng trở thành chủ nhân của Tình Dục Đạo nhưng chính vào lúc này ca ca của ta cũng xảy ra chuyện!

Nam Cung Tiên Nhi lắc đầu nói.

- Nam Cung Ngâm? Hần gặp phải chuyện gì?

Đông Phương Trường Minh nhíu mày hỏi.

- Là độc! Trong số trưởng lão của Tình Dục Đạo có một người rất tinh thông sử dụng độc vì đối phó với ta cho nên đã hạ độc với ca ca muốn dùng huynh ấy uy hiếp ta. Tuy rằng cuối cùng ta đã giết được người đó nhưng chất độc ca ca trúng phải cũng đã xâm nhập dung nhập đến cốt tủy linh hồn với bản lĩnh của tiểu nữ cũng không có nào có thể đem nó hóa giải được!

Nam Cung Tiên Nhi tỏ vẻ thương tâm nói.

- Cho nên người mới đến đây tìm ta hy vọng ta có thể giúp người cứu Nam Cung Ngâm!

Nghe đến đây Đông Phương Trường Minh sao còn có thể không đoán ra ý định của Nam Cung Tiên Nhi.

- Đúng vậy! Tiểu nữ quả thật có ý đó chỉ cần Đông Phương huynh có thể giúp ta cứu ca ca thì ta sẽ đem theo cả Tình Dục Đạo hoàn toàn gia nhập vào Lục Tà Đạo nghe theo sai khiến của Đông Phương huynh không là của.... Tà Đế đại nhân người!

Nam Cung Tiên Nhi trịnh trọng nói.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhíu nhíu mày lại, điều kiện này của Nam Cung Tiên Nhi không thể bảo là không hấp dẫn nội tình mấy ngàn vạn năm qua Tình Dục Đạo tích lũy được chắc chắn hùng hậu vô cùng có gia nhập thực lực của Lục Tà Đạo nhất định sẽ bạo tăng lên một bậc có ích rất nhiều cho chiến dịch đối phó Đế Ngũ Giới. Hơn nữa lúc ở Nhân Gian Giới hai huynh muội Nam Cung đã ra sức giúp đỡ bản thân rất nhiều giao tình hai bên tích lũy được cũng không phải ít hiện tại Nam Cung Ngâm gặp nạn mình giúp hẳn hóa giải một lần cũng là chuyện một người bằng hữu nên làm!

- Được! Nam Cung tiên tử hãy dẫn ta đến gặp Nam Cung Ngâm đi!

Nghĩ đến đây Đông Phương Trường Minh không do dự nữa nhìn Nam

Cung Tiên Nhi nói.

- Đa tạ Tà Đế đại nhân!

Nam Cung Tiên Nhi nghe vậy lộ vẻ cung kính nói.

- Nam Cung tiên tử người không cần khách sáo cứ xưng hô với ta như bình thường là được!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Như vậy Đông Phương huynh xin mời đi theo tiểu nữ!

Nam Cung Tiên Nhi cũng không khách khí nữa kêu lên một tiếng.

Tiếp theo đó lập tức mở Nội Thiên Địa của mình để cho hắn đi vào.

Nội Thiên Địa của Nam Cung Tiên Nhi là một mảnh thế giới trồng đầy hoa đào bốn mùa khoe sắc phi thường mỹ lệ giống như một mảnh thế ngoại đào nguyên vậy!

- Nam Cung tiên tử Nội Thiên Địa này của người quả thật xinh đẹp vô cùng a!

Đông Phương Trường Minh đảo mắt nhìn xung quanh một vòng rồi không nhịn được cảm thán một tiếng.

- Đông Phương huynh quá khen rồi! Ca ca đang ở bên này xin mời đi theo ta!

Nam Cung Tiên Nhi mỉm cười một cái sau đó cất bước đi tới.

Đông Phương Trường Minh cũng bước theo nàng ta chỉ sau một khoảng thời gian ngắn hai người đã đến trước một căn nhà gỗ nhỏ đặt ở trung tâm

vườn đào.

- Két!

Nam Cung Tiên Nhi nhẹ nhàng đẩy cửa nhà ra để cho Đông Phương Trường Minh nhìn vào bên trong thì chỉ thấy lúc này Nam Cung Ngâm đang nằm trên một chiếc giường nhỏ sắc mặt tái nhợt như giấy hơi thở lúc mạnh lúc yếu chứng tỏ độc chất trong người đã lan ra toàn thân có thể mất mạng bất cứ lúc nào!

- Vút!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không chần chừ nữa lập tức bước tới trước mặt Nam Cung Ngâm cầm lấy tay hắn truyền một đạo chân khí mỏng như tơ vào bên trong vì hắn xem mạch!

Sau một lát bỗng nhiên sắc mặt của Đông Phương Trường Minh lại đột ngột trầm xuống.

- Đông Phương huynh người sao vậy có phải chất độc trong người ca ca ta nghiêm trọng lắm hay không?

Nam Cung Tiên Nhi lo lắng hỏi.

- Chất độc trong người Nam Cung huynh có tên Băng Hỏa Độc có đặc tính vừa nóng vừa lạnh lại có tính xâm thực cực mạnh hiện giờ đã hòa làm một với cơ thể của Nam Cung huynh tuy với bản lĩnh của ta muốn hóa giải nó không phải vấn đề gì khó. Chỗ khó ở đây là căn cơ của Nam Cung huynh có chút kém nếu ta vận dụng phương pháp giải độc một cách triệt để e rằng sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến thân thể của huynh ấy tuy có thể giải mỗi nguy về sinh mạng nhưng e rằng cả đời không thể xuống giường được!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Không thể xuống giường như vậy thì khác gì phế nhân chứ? Cách này không được Đông Phương huynh người mau nghĩ cách khác đi!

Nam Cung Tiên Nhi nghe vậy sắc mặt đại biến kêu lên một tiếng.

- Nam Cung tiên tử người không cần gấp ta còn chưa nói hết ngoài cách giải độc triệt để ra vẫn còn một cách giải độc không triệt để. Thế nào là giải độc không triệt để? Làm theo cách đó ta sẽ không giải hết Băng Hỏa Độc trong người Nam Cung huynh mà sẽ chữa lại một phần không mạnh lắm trong cơ thể huynh ấy cách này không chỉ có thể tránh làm ảnh hưởng đến thân thể của Nam Cung huynh ngược lại không chừng còn có thể mang lại cho huynh ấy một cơ duyên lớn!

Đông Phương Trường Minh nhìn Nam Cung Tiên Nhi nói.

- Cơ duyên lớn?

Nam Cung Tiên Nhi không hiểu hỏi nàng không thể nghĩ ra một chất độc đoạt mạng thì có thể mang tới cho ca ca mình cơ duyên lớn gì chứ?

- Vừa rồi trong lúc ta kiểm tra cho Nam Cung huynh đã phát hiện ra không ngờ đã cải tạo thể chất của huynh ấy khiến cho thân thể của huynh ấy đến gần với cái gọi là Hậu Thiên Hỏa Hàn Linh Thể!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Hỏa Hàn Linh Thể Đông Phương huynh có phải huynh muốn nói loại thân thể có thể tu luyện Tà Cực Đạo trong truyền thuyết không?

Nam Cung Tiên Nhi kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Chính nó! Ta vì chuyện muốn tái lập Lục Tà Đạo đã cho người tìm kiếm tin tức của nó ở khắp nơi vẫn không có tung tích không ngờ bây giờ nó lại

xuất hiện trước mặt ta. Chỉ cần hóa trình biến hóa thể chất của Nam Cung huynh có thể thuận lợi hoàn thành ta sẽ nhận huynh ấy làm đồ đệ truyền cho huynh ấy pháp quyết tu luyện của Tà Cực Đạo để cho huynh ấy trở thành một trong sáu đại Đạo Chủ tương lai của Lục Tà Đạo!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Nhận ca ca ta làm đồ đệ? Đông Phương huynh lời này của huynh là thật hay sao?

Nam Cung Tiên Nhi khó có thể tin kêu lớn nếu Nam Cung Ngâm bởi vì trúng phải Băng Hảo Độc mà sinh ra Hỏa Hàn Linh Thể lại được Lục Đạo Tà Đế thu làm đệ tử thì quả thật đã gặp được đại cơ duyên nhân họa đắc phúc rồi!

- Đương nhiên!

Đông Phương Trường Minh gật đầu nói.

- Quá tốt rồi!

Nam Cung Tiên Nhi nghe vậy vui mừng kêu lên một tiếng nàng vui mừng không chỉ vì chuyện ca ca mình được Đông Phương Trường Minh nhận làm đồ đệ còn vì cả Tình Dục Đạo nữa.

Tuy rằng Nam Cung Tiên Nhi đã hứa với Đông Phương Trường Minh sẽ đem Tình Dục đạo nhập lại làm một với Lục Tà Đạo nhưng trong lòng nàng vẫn còn một chuyện không yên tâm đó chính là nàng sợ sau khi hợp tông Trương Lục Cuồng sẽ tìm cơ hội làm khó dễ nhân mã Tình Dục Đạo để trả mối thù năm xưa bọn họ đã liên thủ với năm đạo khác hủy diệt đạo thống Thiên Huyền Đạo của hân.

Bây giờ thì tốt rồi chỉ cần Nam Cung Ngâm có thể trở thành đệ tử của

Đông Phương Trường Minh vậy thì sau này huynh muội của bọn họ liên thủ lại sẽ không phải sợ Trương Lục Cường tìm mình gây phiền phức nữa rồi.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 244: Chuẩn Bị Trước Trận Chiến (3)

Trong lúc Đông Phương Trường Minh đang bận rộn thì Sở Tương Ngọc ở Đệ Ngũ Giới cũng không nhàn rỗi hẳn đang từng bước từng bước lên kế hoạch cho trận chiến với Thiên - Nhân Lưỡng Giới bên trong Vu Thần Cung.

Lúc này chỉ thấy Sở Tương Ngọc đang ngồi khoanh chân ngồi trên một cái bồ đoàn xung quanh là hơn mấy chục hắc bào nhân mỗi một người đều cầm trên tay một món xương thú được khắc đầy phù văn không ngừng tụng niệm chú ngữ giống như đang tiến hành nghi lễ gì vậy!

- Ầm!

Sau một lát đám xương thú đột nhiên lại đồng thời tan vỡ thành tro bụi nhưng chúng cũng không rơi xuống mặt đất mà lại hội tụ lại trước mặt Sở Tương Ngọc hình thành một dòng chữ lơ mờ.

- Các người làm rất tốt, lui ra ngoài đi!

Nhìn thấy nội dung của hàng chữ trong mắt Sở Tương Ngọc hiện lên vẻ hài lòng trầm giọng nói một tiếng.

- Vâng Vu Chủ!

Đám hắc bào nhân cung kính kêu lên một tiếng sau đó lập tức hóa thành hắc khí tan biến.

- Kim Y người đi mời các huynh đệ của ta đến đây!

Sau khi bọn chúng rời khỏi Sở Tương Ngọc từ trên mặt đất đứng dậy hét lên một tiếng.

- Vâng!

Tên thị vệ được gọi tên nghe vậy cung kính kêu lên một tiếng sau đó chạy ra ngoài.

- Đại ca!

Không bao lâu sau sáu người Hắc Khởi đã bước vào điện.

- Thực lực của các đệ khôi phục thế nào rồi?

Sở Tương Ngọc trầm giọng hỏi.

- Thực lực? Bọn đệ đều đã khôi phục được tám chín phần thực lực trước đây rồi!

Sáu người tuy không hiểu Sở Tương Ngọc lại hỏi như vậy nhưng cũng thành thật trả lời.

- Tám chín thành thực lực trước đây rất tốt! Như vậy thì chúng ta có thể bắt đầu báo thù được rồi!

Sở Tương Ngọc trầm giọng nói.

- Bắt đầu báo thù? Đại ca có phải huynh muốn nói là chúng ta có thể dẫn đại quân tấn công Nhân Gian Giới rồi không?

Tề Thiên Quân Vương - Viên Minh nghe vậy kích động kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy! Các đệ qua đây xem đi!

Sở Tương Ngọc gật đầu một cái sau đó vung tay thả ra một cái quyền trục truyền linh lực của mình vào trong.

Cũng giống như quyền trục trong tay Hắc Đế Tư lúc trước bên trong cái quyền trục đó cũng có ghi lại vị trí những thế lực phân bố ở Thiên - Nhân Lưỡng Giới từ những thành trì phàm nhân, tông môn gia tộc cho đến những cái không gian thông đạo nối liền giữa hai giới chỉ cần đưa thần thức vào sẽ thấy được tất cả thông tin trong đó bao gồm kích thước, nhân số, mật độ linh khí các loại khoáng sản tài nguyên.

Tất cả đều phi thường chi tiết chứng tỏ Sở Tương Ngọc đã phí không ít công sức mới có thể tạo ra nó.

- Đại ca trận chiến này huynh muốn đánh như thế nào?

Tùng Tán Đức Bồ cẩn thận quan sát bản đồ một lần rồi nhìn Sở Tương Ngọc hỏi.

- Các đệ có thấy năm điểm sáng màu đỏ trên bản đồ hay không đó chính là năm cái không gian thông đạo nối Ngũ Giới chúng ta với Thiên Nhân Lưỡng Giới ta dự định chia đại quân trong tay chúng ta thành năm lộ đồng thời tấn công Thiên - Nhân Lưỡng Giới!

Sở Tương Ngọc trầm giọng nói.

- Chia quân thành năm lộ đồng thời tấn công? Đại ca cách này của huynh đúng là rất hay!

Tùng Tán Đức Bồ nhíu mày suy nghĩ một lúc rồi lộ ra một nụ cười nói.

- Đúng đó! Cách tấn công này của đại ca quả thật rất hay!

- Nó có thể khiến cho Thiên - Nhân Lưỡng Giới bốn bề nở hoa làm cho

đám người Tà Để không thể nào phản ứng kịp đầu đuôi không liền nhau!

- Ủm!

Những Quân Chủ còn lại cũng lên tiếng tán thành.

- Các đệ đừng vui mừng quá sớm kế hoạch này của đại ca tuy rất hay nhưng không dễ hoàn thành đâu chỉ cần bất cẩn thì có thể thất bại như chơi!

Chỉ có Hắc Khởi là có cách suy nghĩ khác chỉ nghe hắc trầm giọng lên tiếng.

- Nhị ca huynh nói như vậy thật ra có ý gì? Tại sao kế hoạch của đại ca lại có thể thất bại!

Ni Trọng nghi hoặc hỏi.

- Lão Ngũ đệ đừng quên rằng ở Thiên - Nhân Lưỡng Giới ngoài Tà Để ra vẫn còn một Nghịch Thiên Cấp cường giả nữa là Hắc Đế Tư, hắc không chỉ là một hung nhân đã nổi danh từ thời đại Viễn Cổ dưới trướng lại còn có một cái Minh Vương Điện thế lực bao trùm hết cả Tây Phương Thiên Giới có thể nói không thua kém Tà Để một chút nào. Tuy rằng lần trước khi chúng ta thoát khỏi phong ấn hắc không đến để ngăn cản nhưng lần này khi chúng ta đại quy mô xâm lấn Thiên - Nhân Lưỡng Giới ta không dám bảo đảm hắc có vì bảo vệ lợi ích của bản thân mà liên thủ với Đông Phương Trường Minh đối phó chúng ta hay không? Nếu chuyện đó thật sự xảy ra thì kế hoạch của Đại ca dù có hay cũng không thể thành công huynh nói đúng không Đại ca?

Hắc Khởi trầm giọng nói phần trước trong lời nói của hắc là dùng để trả lời câu hỏi của Ni Trọng còn nửa phần sau lại giống như đang hỏi Sở Tương Ngọc vậy.

- Lời của Lão Nhị rất đúng! Tà Để, Minh Vương liên thủ cũng là chuyện

ta đang lo lắng vì vậy ta đã quyết định trước khi thực hiện chiến lược Bát Phương Phong Vũ này huynh đệ chúng ta cần phải lấy được một vật trước. Chỉ cần lấy được vật này thì cho dù hai người đó có thật sự liên thủ chúng ta cũng không cần phải sợ!

Sở Tương Ngọc nhàn nhạt nói.

- Đại ca vật huynh nói là cái gì?

Đường Phong nghi hoặc hỏi hắn không thể nghĩ ra trong Đệ Ngũ Giới có thể trợ giúp huynh đệ bọn họ chống lại sự liên thủ của hai tên Nghịch Thiên cấp cường giả.

Năm vị quân chủ còn lại cũng đồng thời đưa mắt nhìn vào Sở Tương Ngọc chờ đợi hắn trả lời.

- Vật ta muốn nói đến chính là Thế Giới Chi Thụ. Công dụng của vật này chắc không cần ta nói các đệ cũng đã hiểu rõ hết rồi. Các đệ nói thử xem có được nó chúng ta có thể ngang bằng với Minh Vương, Tà Đế hay không?

Sở Tương Ngọc trầm giọng nói.

- Đại ca huynh nói không sai nếu như có được Thế Giới Chi Thụ thì chúng ta quả thật có thể đánh một trận với hai người đó, nhưng không phải nó đã mất tích từ rất nhiều nhiều năm rồi hay sao chúng ta đi đâu tìm bây giờ?

Hắc Khởi nhìn Sở Tương Ngọc hỏi.

- Lão nhị đệ cứ yên tâm đi trước khi gọi các đệ tới đây ta đã dùng Vu Thuật của Vu Tộc ta tính một quẻ đã đoán được nơi Thế Giới Thụ đang ở nơi đâu rồi!

Trên mặt Sở Tương Ngọc lộ ra một nụ cười nói.

- Đại ca huynh thật sự biết Thế Giới Chi Thụ đang ở đâu sao?

Hắc Khởi gấp gáp hỏi.

- Đương nhiên! Hiện giờ nó đang nằm trong tay của Mộc Thạch Tộc!

Sở Tương Ngọc nhàn nhạt nói.

- Mộc Linh Tộc? Đại ca huynh muốn nói Mộc Thạch Tộc ở Thần Mộc Sâm Lâm sao?

Đường Phong nhú nhú mày hỏi.

- Chính là bọn họ!

Sở Tương Ngọc gật đầu xác nhận.

Mức độ rộng lớn của Đệ Ngũ Giới không thua kém Nhân Gian hay Thiên Giới một chút nào số lượng chủng tộc sinh sống tự nhiên cũng nhiều vô cùng trong đó Mộc Thạch Tộc là một tộc phi thường nổi danh.

Tuy bọn họ không phải chủng tộc có thực lực mạnh số một, số hai nhưng tuyệt đối là chủng tộc có nhân khẩu nhiều nhất cho dù một ngọn cỏ, một nhánh cây, hay một hòn đá chỉ cần sinh ra linh trí của bản thân thì đều có thể tự xưng bản thân là người của Mộc Thạch Tộc.

Tương truyền vào thời khắc hưng thịnh nhất tộc nhân của Mộc Thạch Tộc không ít hơn con số vài trăm tỉ người chiếm đến một phần hai mươi tổng số dân số của Đệ Ngũ Giới khi đó có thể nói kinh khủng vô cùng. Nhưng sau đó không biết vì chuyện gì tầng lớp lãnh đạo của Mộc Thạch Tộc lại đột nhiên quyết định rút hết tộc nhân trở về Tổ địa ở Thần Mộc Sâm Lâm từ đó đoạn tuyệt tất cả quan hệ với người của thế giới bên ngoài.

- Như vậy thì Đại ca chúng ta còn do dự gì nữa mau đến Thần Mộ Sâm Lâm lấy Thế Giới Chi Thụ về thôi!

Hắc Khởi kêu lên một tiếng.

- Tốt!

Sở Tương Ngọc gật đầu một cái sau đó Thất Quân Chủ lập tức hóa thành bảy đạo hào quang phá không bay đi!

Tốc độ của bảy người cực nhanh chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ngủi đã có thể vượt qua hàng tỉ dặm đến trước một cánh rừng xanh biếc nằm ở phía bắc của Đệ Ngũ Giới.

- Đại ca để đệ gọi người của Mộ Thạch Tộc ra đây!

Tùng Tán Đức Bố nhìn Sở Tương Ngọc nói một tiếng rồi vung tay lên.

- Ầm!

Trong chớp mắt cả Thần Mộ Sâm Lâm rộng lớn lập tức đã bị làm cho ầm ầm chấn động.

Sau đó chỉ thấy một nam tử khoảng ba mươi tuổi toàn thân bắp thịt vạm vỡ thân khoác một bộ chiến giáp làm bằng đá tảng từ bên trong bay ra.

- Các người từ đâu đến tại sao lại công kích Thần Mộ Sâm Lâm. Không biết chỗ này là lãnh địa của Mộ Thạch Tộc hay sao?

Người này nhìn Thất Quân Chủ quát lên một tiếng.

- Người là nhân vật thể nào trong Mộ Thạch Tộc mà lại dám bước ra đây nói chuyện?

Sở Tướng Ngọc nhìn đại hán hỏi ngược lại.

- Bồ Soái tên Thạch Giáp phụ trách bảo vệ Thần Mộc Sâm Lâm ngày hôm nay!

Đại hán đồng dặc nói một tiếng.

- Các người còn chưa trả lời ta thật ra là ai lại dám công kích Thần Mộc Sâm Lâm chẳng lẽ không biết đây là Tộc địa của Mộc Thạch Tộc chúng ta hay sao?

Tiếp theo hăn lại lần nữa lập lại câu hỏi của mình.

- Ta còn tưởng là nhân vật nào lợi hại lắm. Hóa ra chỉ là một tên Linh Soái nhãi nhép bọn ta không có thời gian ở đây phí lời với người mau đi gọi Tộc trưởng của các người ra đây nếu không đừng trách bọn ta không khách sáo!

Hắc Khởi khinh thường kêu lên một tiếng.

- Khốn kiếp! Người muốn chết!

Nghe thấy đối phương gọi mình là tôm tép nhãi nhép Linh Soái - Thạch Giáp lập tức nổi giận.

- Thạch Giáp đừng động thủ! Người không phải đối thủ của hăn!

Nhưng đúng lúc Thạch Giáp chuẩn bị động thủ thì đột nhiên sau lưng hăn lại vang lên một tiếng nói tiếp đó chỉ thấy một lão giả thân mặc thanh bào xuất hiện bên cạnh hăn.

- Tộc trưởng đại nhân sao người lại ra đây?

Thạch Giáp nhìn thấy dung mạo của lão giả thì kinh ngạc nói.

- Ở đây không tới phiên người nói chuyện lui ra phía sau đi! Để lão phu đích thân tiếp đãi mấy vị khách quý này!

Lão giả Tộc trưởng của Mộc Thạch Tộc trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Lão phu Mộc Thanh Tộc trưởng của Mộc Thạch Tộc xin thay mặt Thạch Giáp xin lỗi các vị vì hành động không có lễ phép của hãn. Không biết ta phải xưng hô các vị thế nào?

Sau đó ông ta lại nhìn về phía Sở Tương Ngọc ôm quyền nói.

- Ta tên Sở Tương Ngọc còn đây là sáu vị huynh đệ của ta Hắc Khởi, Tùng Tán Đức Bối, Viên Minh, Ni Trọng, A Lý Đức cùng Đường Phong. Người ngoài đều gọi bọn ta bằng cái tên Thất Quân Chủ xin được phép gặp qua Mộc Thanh đạo hữu!

Sở Tương Ngọc ôm quyền nhìn Mộc Thanh nói.

- Thất Quân Chủ? Chẳng lẽ các vị chính là người thống trị Đệ Ngũ Giới hiện nay Thái Cổ Thất Quân Chủ?

Tuy lời lẽ của hãn rất khách sáo nhưng lại làm cho người nghe phải rợn tóc gáy trong lúc nhất thời sắc mặt của Mộc Thanh đại biến kinh hãi kêu một tiếng.

- Phải!

Sở Tương Ngọc gật đầu thừa nhận.

- Người xưa có câu " vô sự bất đẳng tam bảo điện! " không biết ngày hôm nay thật ra vì cái gì các vị Quân Chủ từ phương xa đại giá quang lâm đến Mộc Thạch Tộc chúng ta xin cứ nói ra nếu có thể đưa cho các vị Mộc Thanh ta nhất định không từ chối!

Mộc Thanh không hổ danh là Tộc trưởng của Mộc Thạch Tộc rất nhanh đã lấy lại bình tĩnh nhìn Sở Tương Ngọc hỏi.

- Nếu Mộc Thanh đạo hữu đã thắng thắn như vậy thì Ngọc ta đây cũng không vòng vo làm gì ngày hôm nay sở dĩ ta cùng các vị huynh đệ đến đây đều là vì muốn mượn Thế Giới Chi Thụ của quý tộc dùng một chút xin đạo hữu tác thành cho chúng ta!

Sở Tương Ngọc thấy vậy ôm quyền cười nói.

THẦN MỘC CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 245: Chuẩn Bị Trước Trận Chiến

- Cái gì? Người muốn Thế Giới Chi Thụ?

Khuôn mặt vừa mới bình tĩnh của Mộc Thanh lại lần nữa bị làm cho đại kinh thất sắc.

- Hy vọng Mộc Thanh đạo hữu có thể thành toàn cho ta!

Sở Tương Ngọc nhìn Mộc Thanh cười nói.

- Sở đạo hữu việc này e rằng người phải thất vọng rồi! Thế Giới Chi Thụ là thánh vật của Mộc Thạch Tộc chúng ta đã được chúng ta thờ phụng biết bao đời tuyệt đối không thể để lọt vào tay người ngoài được. Cho dù người có là Tuyệt Đại Quân Vương cũng giống như vậy!!

Mộc Thanh trầm giọng nói.

- Thật như vậy sao?

Sở Tương Ngọc nhíu mày hỏi.

- Đúng!

Mộc Thanh kiên quyết nói.

- Hừ! Mộc Thanh đại ca ta đã khách khí như vậy người lại dám từ chối. Đúng là quá không biết điều ta cho người thêm một cơ hội nữa nếu còn không đưa ra câu trả lời làm bọn ta hài lòng thì đừng trách bọn ta không

khách sáo!!

Hắc Khởi tức giận quát lên một tiếng.

- Ầm!

Trong lúc nói một trận kinh thiên sát khí kinh thiên động địa từ trên người hắc bạo phát ra ngoài khiến cho thiên địa tứ phương đều biến sắc.

- Hắc Khởi đạo hữu ngươi không cần phải dọa ta cho dù ngươi có hỏi đi hỏi lại bao nhiêu lần đi chẳng nữa câu trả lời của ta cũng sẽ không thay đổi. Còn nếu các vị muốn xuất thủ cưỡng hành cướp đoạt thì... Mộc Thạch Tộc chúng ta cũng xin chiều tới cùng!!

Nhưng bao nhiêu đó vẫn chưa đủ làm cho Mộc Thanh phải sợ hãi lúc này chỉ nghe ông ta lạnh lùng nói.

- Ầm ầm ầm...

Tiếng nói vừa dứt đột nhiên Thần Mộc Sâm Lâm lại phát sinh dị biến đầu tiên là một tràng tiếng nổ vang lên tiếp theo đó chỉ thấy hàng trăm con quái vật bằng đá từ phía dưới đứng lên mỗi con đều có thân cao từ nghìn trượng trở lên nhìn từ xa lại chẳng khác gì những quả núi vậy.

Trên lưng chúng chở đầy những tướng sĩ của Mộc Thạch Tộc thân mặc khôi giáp bóng loáng làm bằng đá tảng số lượng phải lên đến hàng tỷ trong đó có hơn một nghìn Thần Vương, một trăm Thần Hoàng cùng với bốn năm Thiên Cấp cường giả.

Đây chính là nội tình của Mộc Thạch Tộc tích lũy được trong vô số năm qua.

Mỗi người bọn họ đều dùng ánh mắt bất thiện nhìn về phía Thất Quân

Chủ.

- Tốt tốt tốt.... Như vậy thì ngày hôm nay ta sẽ cho Mộc Thạch Tộc xóa tên khỏi Đệ Ngũ Giới!

Hắc Khởi nhìn thấy cảnh đó thì giận hóa cười nói.

- Lão Nhị đợi một chút ta vẫn còn có chuyện với Mộc Thanh đạo hữu, không cần vội vã động thủ!

Bất quá lúc hắn chuẩn bị rút Tuyệt Vọng Ma Dao bên hông ra thì lại bị Sở Tương Ngọc đưa tay ra cản lại.

- Đại ca thái độ của bọn họ đã rõ ràng như vậy còn có chuyện gì để nói nữa chứ? Cứ việc để cho giết sạch bọn chúng sau đó huynh đệ chúng ta trực tiếp lấy Thế Giới Chi Thụ về như vậy không phải đơn giản hơn hay sao?

Hắc Khởi nhìn Sở Tương Ngọc bất mãn nói.

- Hắc Khởi ta nói đệ cứ lui lại trước đi. Nếu không thể giải quyết theo cách của ta thì ta sẽ để đệ ra tay được chứ?

Sở Tương Ngọc nhàn nhạt nói.

Nếu trên đời này có một người có thể làm cho Sát Thần - Hắc Khởi thật tâm kính phục thì người đó trừ Sở Tương Ngọc ra không còn ai khác. Đối với mỗi câu nói của người đại ca này trước giờ Hắc Khởi đều không dám bất tuân một chút nào lần này đương nhiên cũng không phải ngoại lệ.

- Thôi được! Nếu đại ca đã nói như đệ sẽ tạm thời không động nhưng có chuyện gì huynh phải nói nhanh lên. Đệ không dám chắc Tuyệt Vọng Ma Dao trong tay mình có thể chịu đựng được rất lâu đâu!

Lúc này chỉ thấy hắn thở nhẹ một hơi lấy rồi nhìn Sở Tương Ngọc nói.

- Yên tâm đi! Sẽ không mất quá nhiều thời gian đâu!

Sở Tương Ngọc gật đầu một cái.

- Mộc Thanh đạo hữu ta không thể không thừa nhận nội tình của Mộc Thạch Tộc các người đã vượt qua dự tính ban đầu của ta dựa vào phần thực lực này nếu ngày hôm nay chỉ có một hai người huynh đệ của ta rất có khả năng sẽ bị các người ép phải rút lui nhưng khi bảy người huynh đệ chúng ta đồng thời có lẽ không cần ta phải nói chắc người cũng đã biết thật ra Mộc Thạch Tộc sẽ có kết quả gì nếu thật sự động thủ rồi đó!!

Sau đó hần lại liếc mắt nhìn về phía Mộc Thanh nói.

- Sở Tương Ngọc người không cần phải uy hiếp ta có chuyện gì cứ nói thẳng ra đi đừng có vòng vo nữa!

Mộc Thanh quát lên một tiếng.

- Tốt! Nếu như đạo hữu đã thẳng thắn như vậy ta cũng không nhiều lời nữa hiện tại trong lòng ta đã có một cách có thể để cho chúng ta hóa can hoa thành ngọc bạch tránh khỏi đổ máu không cần thiết không biết người có muốn nghe hay không?

Sở Tương Ngọc nói.

- Cách đó như thế nào Sở đạo hữu mau nói ra đi!

Mộc Thanh vừa nghe có phương pháp không cần đổ máu lại có thể giải quyết xung đột với Thất Quân Chủ thì lập tức gấp gáp hỏi.

- Phương pháp của ta chính là để cho ta cùng với Mộc Thanh đạo hữu cùng nhau tỷ thí một lần nếu như đạo hữu thắng thì ta sẽ dẫn theo các huynh đệ của mình rút khỏi đây sau này tuyệt đối không trở lại đây làm phiền nữa.

Còn nếu như ta may mắn thắng được thì...

Sở Tương Ngọc từ từ nói.

- Nếu như người thắng thì ta phải giao Thế Giới Chi Thụ cho người phải không?

Mộc Thanh nghe được một nửa liền hỏi.

- Không chỉ đơn giản như vậy. Sắp tới ta sẽ phát động một trận chiến với Nhân Gian Giới nếu ta thắng trận chiến này thì Mộc Thanh đạo hữu người ngoài việc giao Thế Giới Chi Thụ cho ta còn phải đích thân dẫn theo một số cao thủ của Mộc Thạch Tộc tiến vào Nhân Gian trợ giúp cho ta

một tay!

Sở Tương Ngọc lắc đầu nói.

Nghe được lời này trên mặt của những thành viên Mộc Thạch Tộc đang có mặt đều hiện lên vẻ tức giận điều kiện này của Sở Tương Ngọc đưa ra đâu phải tốt đẹp gì rõ ràng chỉ muốn ý thế ép người lợi dụng Mộc Thạch Tộc bọn họ giúp hấn bán mạng thôi!

- Sở đạo hữu người không thấy điều kiện mình đưa ra là quá đáng lắm hay sao? Như vậy thì còn gì là công đạo nữa??

Ngay cả Mộc Thanh cũng giận tới tím mặt quát lên một tiếng.

- Công đạo cái gì mà công đạo? Cách làm của ta đưa ra là lựa chọn tốt nhất cho Mộc Thạch Tộc các người rồi bây giờ làm theo hay chấp nhận diệt tộc là quyết định của các người bọn ta không bức ép các người tự chọn đi!

Hắc Khởi lộ ra vẻ khinh thường nói.

Sở Tương Ngọc đứng ở bên cạnh nghe vậy cũng không nói tiếng nào giống như đồng ý với cách nói của Nhị đệ mình vậy!

- Tốt! Như vậy Lão phu xin thỉnh giáo cao chiêu của Tuyệt Đại Quân Vương rồi!

Nhìn thấy cảnh đó Mộc Thanh đã biết thế cục không cách nào xoay chuyển được nữa chỉ có thể nhắm mắt đưa chân liều mạng một phen.

- Được! Chúng ta tiến vào tinh không đi!!

Sở Tương Ngọc hài lòng lộ ra một nụ cười sau đó hóa thành một đạo hào quang bắn vào tinh không.

Mộc Thanh cũng lập tức đuổi sát phía sau.

- Âm âm âm âm....

Không bao lâu sau trong tinh không liên tục vang lên từng tiếng nổ kinh thiên động địa kéo dài khoảng nửa canh giờ tiếp theo lại im ắng lại không còn âm thanh nào nữa.

Đám người của Mộc Thạch Tộc thấy vậy trên mặt đều lộ ra vẻ lo lắng.

Sáu người Hắc Khởi thì thần sắc vẫn như thường, nhưng khi nhìn về mặt của đám người Mộc Thạch Tộc trong mắt lại lộ ra một tia cười lạnh như có như không. Cũng khó trách bọn họ lại có phản ứng như vậy trong trận chiến này trừ khi có kỳ tích xảy ra nếu không Sở Tương Ngọc căn bản không thể nào thua được!

Mà kỳ tích sẽ xảy ra vào hôm nay hay sao?

Đáp án hiển nhiên là không thể nào!!

- Âm!

Sau một lát chỉ thấy một đạo thanh quang từ trên tinh không bắn về phía mặt đất. Người đó chính là Mộc Thanh.

Hiện tại nhìn bề ngoài tuy rằng ông ta vẫn hoàn hảo vô khuyết không có một vết thương nào trên người cả nhưng sắc mặt lại trở nên tái nhợt như tờ giấy không có chút màu nào vừa ổn định lại thân hình đã quay đầu dùng ánh mắt vẫn còn mang theo một chút sợ hãi nhìn vào bên trong tinh không.

Lúc này Tuyệt Đại Quân Vương - Sở Tương Ngọc cũng từ bên trong đi ra nhưng trái ngược với đối thủ hăn vẫn giữ được vẻ thong dong trấn định ban đầu chẳng khác lúc mới tới bao nhiêu.

- Mộc Thanh bây giờ người đã có thể dẫn ta đi lấy Thế Giới Chi Thụ chưa?

Chỉ nghe hăn nhìn Mộc Thanh hỏi.

- Được! Mời đi nhân theo ta!

Mộc Thanh lập tức gật đầu một cái.

- Tộc trưởng sao ngài lại nói như vậy? Mộc Thạch Tộc chúng ta sao có thể để cho người ngoài lấy đi Thánh Vật cùng lắm thì liều mạng thôi cần gì phải sợ bọn chúng chứ?

Một tên Trưởng lão của Mộc Thạch Tộc không nhịn được lên tiếng nói.

- Hừ! Mộc Miễn ta phải quyết định như thế nào còn không cần một Trưởng lão như người phải dạy mau im miệng cho ta!

Mộc Thanh hừ lạnh một tiếng nói.

Ông ta thân là Tộc trưởng trên người gánh vác trách nhiệm sự tồn vong của Mộc Thạch Tộc. Không thể vì một thứ đồ vật mà đi đánh cược sự tồn vong của Mộc Thạch Tộc được. Cho dù vật đó có là Thế Giới Chi Thụ đi chăng nữa cũng không ngoại lệ!

Dù sao sở dĩ Thế Giới Chi Thụ có thể có được cái tên Thánh Vật là do có Mộc Thạch Tộc bọn họ quanh năm cung phụng có thể nói nếu không có Mộc Thạch Tộc bọn họ thì nó cùng lắm chỉ có thể gọi là một món Chí Bảo thôi.

Vì một món Chí Bảo mà chuốc lấy tai họa diệt tộc thật sự không đáng một chút nào!

- Vâng Tộc trưởng!

Tên Trưởng lão vừa mới lên tiếng sao lại không hiểu điều này, chẳng qua bởi vì tức giận cho nên mới nhất thời lơ lờ nghe được lời nói của Mộc Thanh trong chớp mắt lấy lại bình tĩnh cung kính kêu lên một tiếng.

- Tốt!

Mộc Thanh gật đầu một cái rồi dẫn theo đám người Thất Quân Chủ bước vào trong Tộc địa của Mộc Thạch Tộc.

Lại qua một lát tám người đã bước tới trước một chỗ Huyền Giới.

- Các vị Thế Giới Chi Thụ đang ở bên trong mời vào!

Mộc Thanh vung tay mở ra không gian chi môn rồi quay đầu nhìn Thất Quân Chủ nói.

- Ủm!

Sở Tương Ngọc gật đầu một cái rồi tiến vào trong.

Sau khi bước qua không gian thông đạo dài chừng trăm trượng một cây cổ thụ cành lá xum xoe phát ra Đại Địa Bốn Nguyên nồng hậu đã xuất hiện trước mặt bọn họ.

Đó không phải Thế Giới Chi Thụ còn có thể là cái gì?

- Mộc Thanh đạo hữu người ra ngoài truyền lệnh từ bây giờ bọn ta phải ở đây làm một số chuyện tuyệt đối không ai được tới làm phiền. Biết chưa?

Sở Tương Ngọc chăm chú nhìn Thế Giới Chi Thụ một lát rồi lại nhìn Mộc Thanh một chút.

- Vâng!

Đường đường một Tộc trưởng lại bị người ngoài ra lệnh Mộc Thanh sao có thể không tức giận nhưng vì cả Mộc Thạch Tộc ông ta chỉ còn cách phải nhẫn nhịn cung kính kêu lên một tiếng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 246: Phá Hồn Độ Bình Chương

Thời gian như nước trong chớp mắt đã ba tháng trôi qua.

- Đông đông đông....

Lúc này trên bầu trời đột nhiên lại vang lên chín tiếng chuông ngân vang dội khắp nơi.

- Là Kim Chuông!

- Kim Chuông vang lên rồi!

- Chúng ta mau đi tới Vu Thần Điện đi!

- Đúng vậy!

Nghe thấy tiếng chuông đó tất cả sinh linh sinh sống trong trong Đệ Ngũ Giới chỉ cần đạt đến đẳng cấp Thất Giai - Tiên Thần đều bất luận đang làm chuyện gì đều đồng thời dừng lại hóa thành một đạo hào quang bay lên trời hướng thẳng về phía Vu Thần Điện lao tới.

Chỉ trong một thời gian ngắn ngủi đã có hơn mấy trăm vạn người tụ tập bên ngoài Vu Thần Điện tất cả đều chăm chú nhìn vào cửa lớn của Vu Thần Điện im lặng chờ đợi.

- Két!

Sau một lát cuối cùng đại môn của Vu Thần Điện cuối cùng cũng đã mở

ra bảy huynh đệ Sở Tương Ngọc lần lượt từ bên trong đi ra.

- Cung Nghênh bảy vị Quân Chủ xuất quan!

Trăm vạn tu sĩ đồng loạt quỳ xuống nói.

- Miễn lễ!

Sở Tương Ngọc đảo mắt nhìn xung quanh một vòng rồi vung tay lên nói.

- Vâng!

Chúng tu sĩ vừa quỳ xuống lập tức đứng lên trong quá trình này hoàn toàn không có bất cứ động tác thừa thãi nào chứng tỏ tất cả đều được huấn luyện vô cùng cẩn thận.

- Các người có biết ngày hôm nay ta gọi các người đến là có chuyện gì không?

Sở Tương Ngọc cao giọng hỏi.

- Biết!

Mấy trăm vạn tu sĩ đồng thanh đáp trong mấy tháng này tin tức giới chiến với Nhân Gian Giới sắp sửa bắt đầu đã được lan truyền khắp các bộ tộc của Đệ Ngũ Giới không ai không biết cho nên khi được Thất Quân Chủ triệu tập đến đây bọn họ cũng không có quá nhiều bất ngờ.

- Tốt! Như vậy Bốn tọa cũng không cần phí lời nữa bây giờ ta sẽ mở không gian thông đạo đi tới Thiên Nhân Lường Giới!

Sở Tương Ngọc vừa nói vừa bay lên giữa không trung hai tay bắt quyết miệng niệm thần chú. Từ trên đỉnh đầu hắn lập tức liền có một đạo màn sáng màu xanh lóe ra sau đó hóa thành một cây cổ thụ to lớn vật đó không phải

Thế Giới Chi Thụ thì còn có thể là cái gì?

- Trưởng!

Sở Tương Ngọc kêu lên một tiếng.

- Âm!

Thế Giới Chi Thụ lập tức âm âm bạo tăng đồng thời tạo ra một luồng uy áp khổng lồ không tưởng ép thẳng xuống phía dưới. Nó khiến cho tất cả tu sĩ Đệ Ngũ Giới đang đưa mắt nhìn đều cảm thấy máu huyết trong người sôi lên phải vận chuyển linh lực trấn áp mới có thể bình tĩnh lại.

Nhìn lại bầu trời chỉ trong một thời gian ngắn Thế Giới Chi Thụ đã đạt đến độ cao mấy trăm vạn trượng trở thành một cây Thần Thụ thông thiên triệt địa danh xứng với thực.

- Thế Giới Chi Thụ - Khai Thiên Tích Địa!

Sở Tương Ngọc lại hét lớn.

- Âm!

Thế Giới Chi Thụ lập tức phóng ra lực lượng của mình nghiền nát không gian xung quanh tạo thành năm cái hắc động cực lớn không ngừng xoay tròn phía trên tinh không.

Sâu bên trong những cái hắc động đó hỗn loạn cực kỳ từng luồng khí thể màu xám xịt không ngừng xuất hiện.

Chúng ngày càng nhiều dần dần hóa thành một cái bình chướng to lớn bao bọc năm cái hắc động.

- Hỗn Độn Bình Chướng! Đó là Hỗn Độn Bình Chướng!!

Một tên Thiên Cấp cường giả nhìn thấy cảnh đó thì kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Sư phụ Hỗn Độn Bích Chương là gì vậy?

Một thiếu niên đứng bên cạnh tên Thiên Cấp cường giả đó nghe vậy tỏ vẻ nghi hoặc hỏi.

- Tương truyền vào thời đại Viễn Cổ sơ kỳ khi mà Lục Giới vừa mới hình thành Thiên Đạo vì đề phòng chúng cường giả trong đó phá giới liên lạc với nhau cho nên đã dùng Hỗn Độn Khí tạo nên một tầng Hỗn Độn Bình Chương giữa Lục Giới để ngăn cản, nói cách khác bây giờ chỉ cần thành công phá tan lớp bình chương này thì không gian thông đạo giữa Thiên Nhân Lưỡng Giới cùng chỗ của chúng ta sẽ chính thức được mở ra!

Tên Thiên Cấp cường giả trầm giọng giải thích.

- Như vậy sao?

Thiếu niên nghe vậy cái hiểu cái không hàm hồ gật đầu một cái sau đó lại tiếp tục ngẩng đầu quan sát kỳ cảnh phía trên không trung.

- Ầm!

Lúc này từ bên trong Thế Giới Chi Thụ lại lần nữa phát ra một luồng lực lượng cực kỳ hùng hậu ầm ầm phóng tới hung hăng ép về phía Hỗn Độn Bình Chương.

Trong một tiếng vang lớn cả Vu Thần Điện ầm ầm chấn động thiên địa thất sắc, phong vân đổi màu. Mấy trăm vạn tu sĩ của Đệ Ngũ Giới đều thấy được một cảnh tượng mà có lẽ cả đời bọn họ không cách nào quên được.

Chỉ thấy giữa Hỗn Độn Bình Chương đột nhiên xuất hiện một vết nứt

khoảng trăm triệu.

- Vù!

Một luồng khí tức không thuộc về không thuộc về Đệ Ngũ Giới nhưng lại khiến cho trăm vạn tu sĩ đang có mặt ở đây một cảm giác tươi mát từ đầu bên kia của vết nứt quét tới.

Đó chính là khí tức thuộc về Thiên - Nhân Lưỡng Giới!

Thông đạo giữa ba thế giới đã được mở ra.

Nhưng chưa được bao lâu sau chúng đã dùng tốc độ mắt thường không thể nào thấy được nhanh chóng khép lại.

- Chống Thiên!

Sở Tương Ngọc chuẩn bị đã lâu làm sao có thể để năm cái không gian liệt phùng dễ dàng khép lại được hăn lập tức cắn nát môi dưới của mình há miệng phun ra một ngụm máu tươi vào trong Thế Giới Chi Thụ.

Thế Giới Chi Thụ nhanh chóng thu nhỏ lại hóa thành một đạo hào quang bắn thẳng vào giữa năm cái không gian liệt phùng sau đó lại lần nữa phóng đại ra dùng thân thể của mình để ngăn chặn quá trình khép lại của chúng.

- Âm ầm ầm....

Đồng thời năm cái rễ cây to lớn nhất của nó cũng đồng thời vươn dài ra ngoài cắm phập vào bên trong năm cái không gian liệt phùng.

Qua đi một lúc lâu cuối cùng những cơn chấn động cũng đã chấm dứt năm cái không gian thông đạo đã hoàn toàn ổn định lại.

Lúc này nhìn từ xa lại Thế Giới Chi Thụ đang đứng sừng sững trên đỉnh

cao của Đệ Ngũ Giới năm cái rễ cây to lớn chia ra khắp nơi cứ như đang cắm rễ vào tinh không vậy!

- Các chiến sĩ của bốn tọa tuyên bố hiện tại cuộc chiến giữa Đệ Ngũ Giới chúng ta cùng với Thiên - Nhân Lưỡng Giới chính thức triển khai. Các người chia thành năm đường đại quân sát nhập Nhân Gian Giới hạn trong vòng ba ngày phải thành lập cứ điểm cho chúng ta trường kỳ chinh chiến!!

Sở Tương Ngọc cất tiếng cười dài vang vọng khắp thiên địa tiếp đó quát vang một tiếng.

- Vâng!

Trăm vạn tu sĩ nghe vậy kêu vang một tiếng sau đó chia thành năm đội dưới sự dẫn dắt của thống soái của mình bắt đầu men theo lối đi do rễ cây của Thế Giới Chi Thụ hóa thành bắt đầu tiến vào Thiên Nhân Lưỡng Giới.

.....

Nhân Gian Giới phía trên Đông Hải.

- Ầm!

Một nhóm thám tử của Lục Tà Đạo khoảng trên dưới mười mấy người được phái ra để giám thị không gian thông đạo đang đứng nói chuyện đột nhiên lại nghe một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên.

- Tất cả cẩn thận không gian thông đạo có biến!

Một thiếu phụ mặc váy lam cao giọng kêu lên một tiếng.

Những người khác nghe vậy đồng thời quay đầu nhìn về phía không gian thông đạo cách chỗ bọn họ khoảng chừng một trăm dặm.

- Ầm!

Dưới ánh mắt kinh ngạc của bọn họ chỉ thấy lúc này không ngờ lại có một cành cây thô ráp to hơn nghìn trượng đâm xuyên qua không gian xuất hiện trên mặt biển tiếp theo đó trực tiếp cắm rễ xuống đáy biển.

- Đội trưởng tại sao đột nhiên lại có một cành cây to như vậy từ trong không gian lao ra? Chúng ta có cần báo tin về cho Thất Tinh Đảo hay không?

Một người thanh niên thấy vậy thì kinh hãi hỏi.

Thất Tinh Đảo chính là địa điểm đóng quân hiện nay của Lục Tà Đạo phía trên Đông Hải.

- Không cần đâu! Hiện nay chúng ta vẫn chưa biết chuyện này rốt cuộc có phải là do Thất Quân Chủ làm ra hay không đừng nên gấp gáp. Cứ quan sát thêm một lúc nữa đã!

Thiếu phụ quần lam suy tư một lúc rồi nói

Bản thân nàng ta là một Thần Vương đỉnh phong cao thủ là người mạnh nhất ở đây cho nên lời nàng ta nói tự nhiên cũng là có uy tín nhất những người còn lại vừa nghe lập tức nhao nhao gật đầu đồng ý.

Sau khi phân phó xong hết mọi chuyện thiếu phụ quần lam đưa mắt nhìn về phía không gian thông đạo vừa mới xuất hiện chăm chú quan sát tình cảnh bên trong.

Sau một lát thì chỉ thấy vô số chiến thuyền từ bên trong bay ra đứng trên đó là vô số chiến sĩ của Đệ Ngũ Giới!

- Đúng là đại quân của kẻ địch đến rồi Lam Huy mau khởi động Truyền Tống Bàn!

Thiếu phụ quần lam thấy vậy sắc mặt biến đổi kinh hãi kêu lên một tiếng.

Người được thiếu phụ quần lam nêu tên là một người đàn ông trung niên khoảng lục tuần thực lực cũng đã đạt đến cảnh giới Thần Vương nhưng yếu hơn nàng ta một bậc chỉ là Thần Vương sơ kỳ.

- Ta biết rồi Liễu sư tỷ!

Ông ta nghe được lời nói của nàng ta nói thì gật đầu một cái sau đó vung tay lấy ra một cái la bàn màu vàng bắt đầu vung tay làm phép.

- Vù!

Nhưng đúng lúc này dưới chân bọn họ đột nhiên lại xuất hiện một luồng khí tức băng hàn cường đại khuếch tán mà ra trong chớp mắt đã đem mấy người bọn lão giả đóng băng lại.

Chỉ có Thiếu phụ họ Liễu nhờ vào thực lực cường đại của mình có thể kịp thời thoát thân nàng ta đưa mắt nhìn lại thì chỉ thấy kẻ ám toán mình là một sinh vật có hình dáng giống Giao Long nhưng lại không có móng vuốt!

- Hàn Băng Mãng!

Trước khi thực hành nhiệm vụ nàng đã được cấp trên giảng giải về những chủng tộc sinh sống trong Đệ Ngũ Giới cho nên vừa nhìn thấy sinh vật này nàng ta lập tức đoán ra được lai lịch cũng như sự lợi hại của nó.

- Vù!

Chính vì vậy nàng không chút do dự vận dụng bí pháp thiêu đốt máu huyết trong cơ thể mình hóa thành một đạo huyết quang bắn đi.

- Grao!

Hàn Băng Mãng thấy vậy gầm nhẹ một tiếng cho dù tốc độ của thiếu phụ họ Liễu rất nhanh nhưng bằng vào thực lực của mình nó vẫn tự tin có thể bắt được đối phương.

- Tiểu Tam không cần đuổi theo trở về đi!

Bất quá lúc này trong đầu Hàn Băng Mãng lại vang lên một tiếng nó quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy một nam nhân mặc bạch y thân thể cao lớn đang bay về phía mình.

- Vương tại sao ngài tại sao lại không để cho thuộc hạ bắt lấy nhân loại đó?

Hàn Băng Mãng nhìn nam nhân trước mặt mình cung kính hỏi.

- Nếu người bắt ả ta rồi thì lấy ai dẫn đường cho chúng ta đến đại doanh của địch chứ? Mà không đến đó thì chúng ta làm sao có thể đem kẻ địch hốt trợn một lưới chứ??

Nam nhân lộ ra một nụ cười nói.

- Băng Mãng Vương ngài muốn trực tiếp tiến đánh hang ổ của địch hay sao? Như vậy không tốt lắm đâu đừng quên mệnh lệnh mà Quân Chủ ra lệnh cho chúng ta vào lúc này chỉ là xây dựng căn cứ cho đại quân chứ không phải là chủ động khiêu khích quân địch a!

Tộc trưởng của Mộc Thạch tộc - Mộc Thanh nghe vậy kinh ngạc nói.

- Hừ! Mộc Thanh đạo hữu không phải người đã quên ai là thống soái lộ đại quân này hay sao?

Hàn Băng Mãng Vương hừ lạnh một tiếng nói.

- Đương nhiên ta không quên người đó là ngài!

Mộc Thanh nói.

- Ngài còn nhớ thì tốt! Người xưa có câu tướng tại ngoại có thể bất tuân vương lệnh. Ta đã được Tuyệt Đại Quân Vương giao cho thống soái đạo quân này thì quyền chỉ huy ra sao là do ta quyết định các người có ý kiến gì hay không?

Hàn Băng Mãn Vương quát lớn một tiếng, một thân khí thế Thiên Cấp đỉnh phong cường giả âm âm bạo phát ra ngoài khiến cho thiên địa biến sắc.

- Tất cả là do Hàn Băng Mãn Vương quyết định!

- Đúng vậy!

- Phải!

...

Những Thiên Cấp còn lại đối diện với sự cường thế của Hàn Băng Mãn Vương tuy rằng có chút bất mãn nhưng cũng không dám trái lệnh chỉ có thể tuân theo.

Trong lúc nhất thời đại quân Đệ Ngũ Giới vừa mới vượt giới tiến sáng đã hạo hạo dâng dâng tiến thẳng về phía Thất Tinh Đảo.

Cùng lúc này ở bốn cái không gian thông đạo khác cũng xảy ra đại biến bốn đường đại quân của Đệ Ngũ Giới đồng thời vượt giới tiến sang.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 247: Toàn Diện Khai Chiến

Khu vực giáp ranh giữa Đông - Tây Thổ Đại Lục bên trong Ma Thú Sâm Lâm.

Thứ từ trong không gian thông đạo của Đệ Ngũ Giới xông ra là một bầy viên hầu khoảng hơn mười mấy vạn con người mặc khôi giáp màu đen tay cầm trường bồng chúng vừa xuất hiện lập tức múa may tay chân của mình làm đủ trò như tung hứng, nhào lộn, đấu vật với nhau,... thoát nhìn qua chẳng có chút nào giống với một đội quân đang ra chiến trường cả ngược lại giống với một cái gánh xiếc lưu động chuyên đi tấu hài nhiều hơn.

Nhưng đám người Nạp Lan Nhược Thủy đang đứng trong quân doanh cách đó không xa lại không cách nào cười được ngược lại sắc mặt còn vô cùng nặng nề bởi vì bọn họ đều có thể cảm nhận được đám viên hầu phía dưới cho dù là những con yếu kém nhất cũng có thực lực Thần Vương!

Những con yếu kém nhất cũng có thực lực đẳng cấp Thần Vương đó là khái niệm gì?

Đó chính là nói kế tiếp nếu như hai bên tiến hành quyết chiến bọn họ sẽ phải đối diện với mười vạn cường giả có thực lực từ đẳng cấp Thần Vương trở lên!

Chỉ nghĩ tới đây thôi rất nhiều đã người đã cảm thấy sống lưng lạnh lạnh trong lòng nhất thời sinh ra ý nghĩ muốn bỏ chạy.

- Mọi người bình tĩnh lại đừng quên rằng lần này đại quân Đệ Ngũ Giới vì

cái gì mà đến đây nếu bây giờ chúng ta lui lại một bước rất có thể sẽ gây ra tai họa diệt tộc cho thân nhân của các người đây là điều các người muốn thấy hay sao?

Nạp Lan Nhược Thủy thân là thống soái nhìn thấy cảnh đó thì cao giọng quát lên một tiếng.

Mỗi lời nói của nàng đều vang vọng trên hư không một lúc lâu truyền rõ ràng vào trong tai của mỗi chiến sĩ đang ở trong doanh trại.

- Không!

Nghe được hậu quả thảm khốc nếu lâm trận bỏ chạy bọn họ nhất thời trấn định lại đồng loạt kêu lên một tiếng.

- Rất tốt!

Nạp Lan Nhược Thủy thấy vậy hài lòng gật đầu một cái.

- Đại bá người có biết được lai lịch của đám viên hầu đó không!

Tiếp đó nàng lại nhìn Áo Vi Văn hỏi.

- Nếu ta đoán không lầm đây chính là Thiên Hầu Quân dưới trướng của Tề Thiên Quân Vương - Viên Minh. Còn về phần thực lực cụ thể của bọn chúng như thế nào thì con phải hỏi Khắc Lợi Tư đi đối với chuyện này hẳn biết rõ hơn ta nhiều!

Áo Vi Văn suy tư một lúc rồi lên tiếng.

- Khắc Lợi Tư đạo hữu thật ra người biết những gì về đám Thiên Hầu Quân bên dưới xin hãy nói cho chúng ta biết!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy liền nhìn qua Khắc Lợi Tư đang đứng

trong một góc hời.

Tuy rằng Thánh Chiến Thiên Sứ Gia Tộc cùng với Huyết Thiên Sứ Tộc là kẻ địch truyền kiếp của nhau nhưng khi đối diện với kẻ địch chung đến từ Đệ Ngũ Giới bọn họ chỉ có thể tạm thời hòa giải bắt tay với nhau đối phó với kẻ địch chung.

- Ai! Chuyện này nói ra thì thật là xấu hổ vào thời đại Thái Cổ trong Huyết Thiên Sứ Tộc có một thiên tài tuổi còn rất trẻ đã trở thành một tên Trưởng lão trong Trưởng Lão Hội. Sau khi đột phá đến cảnh giới Thiên Cấp cường giả vì nghiệm chứng thực lực của bản thân mà thông qua không gian thông đạo tiến vào Đệ Ngũ Giới muốn khiêu chiến với Thất Quân Chủ, ban đầu vị thiên tài đó vốn tưởng rằng bằng vào thực lực cùng với Thiên Phú Thần Thông đặc biệt của chủng tộc cho dù không thể địch lại đi chăng nữa cũng có thể an toàn rút lui về. Nhưng không ngờ khi vừa mới tiến vào Đệ Ngũ Giới còn chưa kịp gặp mặt Thất Quân Chủ thì vị thiên tài đó đã bị hơn một ngàn Thiên Hầu Quân này dùng một loại Tuyệt Trận bao vây hơn một tháng tuy rằng cuối cùng dựa vào Thiên Phú Thần Thông mà thoát ra được nhưng trong lòng cũng lưu lại bóng ma cực lớn khiến cho từ đó về sau tu vi của hắn mãi mãi dừng lại ở cảnh giới Thiên Cấp sơ kỳ không cách nào đột phá được nữa!

Khắc Lợi Tư thở dài một tiếng nói.

- Tê!

Nghe được những lời của hắn những chiến sĩ trong quân doanh nhất tề hít sâu một hơi khí lạnh ngọn lửa hào khí vừa mới được Nạp Lan Nhược Thủy nhóm lên trong lòng bọn họ lúc này giống như bị tạt cho một gáo nước lạnh tắt ngúm cả!

- Tất cả đừng quá lo lắng Thiên Hầu Quân tuy rằng đáng sợ nhưng không

phải không có cách ứng phó!

Áo Vi Văn thấy vậy kêu lên một tiếng.

- Đại bá không lẽ người có biện pháp đối phó với bọn chúng?

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy dùng ánh mắt tràn đầy hy vọng nhìn Áo Vi văn.

- Đúng vậy! Biện pháp của ta chính là phòng thủ hiện nay chúng ta đang chiếm cứ thông đạo duy nhất nối trung tâm của Ma Thú Sơn Mạch với bên ngoài từ đây bất luận muốn đi Đông Thổ hay Tây Thổ Đại Lục thì cũng bắt buộc phải đi qua con đường này chỉ cần chúng ta phòng thủ tốt chỗ này bọn chúng sẽ không thể nào xông qua được như vậy coi như hoàn thành được bước đầu tiên trong chiến lược đã đề ra là ngăn cản kẻ địch!

Áo Vi Văn trầm giọng nói.

- Cách này được lắm. Cứ làm như vậy đi!

Uy vọng của Áo Vi Văn trong Tây Phương Thần Tộc vô cùng cao lời nói của ông ta rất nhanh đã được mọi người tiếp nhận.

Tiếp theo cả doanh trại rộng lớn lập tức trở nên bận rộn phi thường bận rộn phía dưới mặt vô số Ma Pháp Sư dưới sự trợ giúp của những Chiến Sĩ và Long Kỵ Sĩ nhanh chóng tập hợp tài liệu bắt đầu xây dựng những Ma Pháp Tháp cao lớn cùng với Ma Pháp Trận phòng vệ. Còn ở trên trời hàng vạn Thiên Sứ từ các đại tộc cũng bắt đầu diễn luyện Thiên Sứ Chiến Trận dưới sự chỉ huy của các thống lĩnh của mình.

Đám viên hầu nhìn thấy cảnh đó thì đều dừng việc biểu diễn lại chăm chú nhìn vào bên trong doanh trại.

- Nhìn bộ dáng của bọn chúng hình như là muốn lập trận phòng thủ, xem ra thống soái của kẻ địch cũng không phải ngu lắm không chọn cách lấy cứng chọi cứng với chúng ta.

Một con Cự Viên cao lớn có vẻ như là thống lĩnh của đám viên hầu thấy vậy cười nói.

- Viên Nhất người dẫn theo một đám huynh đệ ở lại đây bắt đầu xây dựng doanh trại cho đại quân của chúng ta, còn những người còn lại theo ta chúng ta cùng đi thử thực lực của đám cường giả Thiên - Nhân Lưỡng Giới!

Tiếp đó chỉ nghe hân ra lệnh một tiếng.

Cho dù đám người Áo Vi Văn đã chọn phương pháp phòng thủ nhưng không có nghĩa đám Thiên Hầu Quân cũng giống như vậy bọn chúng theo Tề Thiên Quân Vương - Viên Minh chinh chiến Đệ Ngũ Giới vô số năm trải qua không biết bao nhiêu năm dưới sự dạy dỗ của một đại hung thần tất cả đã hóa thành một đám hung thần.

....

Tây Phương Thiên Giới.

Phía trên một mảnh hải vực nằm gần Lôi Bạo Hải Dương ở Vô Tận Ngoại Hải một đám Kim Giáp Vệ cùng Kim Cương Vệ của Minh Vương Điện đang chém giết cùng với kẻ địch, đối thủ của bọn họ là một đám sinh vật cao hơn hai thước có hình dáng giống như người nhưng toàn thân lại được đúc bằng kim loại toàn thân đều có gắn những mũi đao sắc nhọn.

Không đúng! Không phải gắn vào! Nói chính xác hơn những lưỡi đao đó là từ trên người mọc ra! Cho dù là trước mặt, sau lưng, trên đỉnh đầu hay tứ chi cũng có lưỡi đao mọc ra đây quả thật là một thứ sinh vật được tạo ra để chém giết.

Lúc này chỉ nghe bọn chúng mở miệng phát ra từng tiếng thét chói tai cả người không ngừng lao lên dùng không ngừng toàn thân mình hung hăng tấn công về phía địch thủ.

Khá khen cho Kim Giáp Vệ. Đối diện với kiểu công kích liều mạng như vậy vẫn không chút hoảng loạn bình tĩnh duy trì trận hình của mình tuy phải chịu không ít tổn thương nhưng lại có thể vững vàng áp chế kẻ địch vào thế hạ phong.

Cách đó không xa một chiếc cự đại chiến thuyền đang trôi nổi giữa không trung trên thuyền có ba bóng người đang đứng dẫn đầu là một hán tử thân người mình rắn, chính là thống soái của đại quân Minh Vương Điện trong chiến dịch lần này Tây Thổ Đồ Đằng - Thụy Đức Lạp Áo hai người sau lưng hẳn lần lượt là Nhị Trưởng Lão cùng với Tam Trưởng Lão của Minh Vương Điện được Hắc Đế Tư cử đi theo để giúp đỡ hẳn.

- Thụy Đức Lạp Áo đại nhân theo ta thấy đám Ngân Thiết Dao Ma này tuy toàn thân cứng rắn thực lực cũng rất cường đại nhưng cũng chỉ là một đám không có đầu óc chỉ biết xông tới phía trước chiến đấu xem ra cũng không khó đối phó lắm!

Lúc này chỉ thấy Nhị Trưởng Lão đảo mắt quan sát tình hình của chiến trường một vòng rồi nhìn Thụy Đức Lạp Áo nói.

- Hải Đức Hoa người nói sai rồi ta thấy thì đám Ngân Thiết Dao Ma rất khó đối phó mới đúng!

Thụy Đức Lạp Áo lắc đầu nói.

- Thụy Đức Lạp Áo đại nhân tại sao người lại nói như vậy!

Hải Đức Hoa không hiểu hỏi.

- Người có biết lần này có bao nhiêu Ngân Thiết Dao Ma thông qua không gian thông đạo tiến vào Vô Tận Hải hay không? Theo ta cảm nhận được thì không ít hơn con số một trăm vạn trong đó có không ít người là Thiên Cấp cường giả như chúng ta hiện tại bọn chúng cũng giống như chúng ta hiện giờ đang ẩn thân bên trong Lôi Bạo Hải Dương quan sát trận chiến này tìm kiếm điểm yếu của đối thủ đợi đến thời điểm thích hợp sẽ giết ra đây người cảm thấy chỉ bằng vào những Kim Y Vệ của chúng ta có thể chống đỡ được với bọn chúng hay sao?

Thụy Đức Lạp Áo nghiêm giọng nói.

Hải Đức Hoa nghe tới đó thì sắc mặt trầm xuống nếu chỉ có một ngàn hay một vạn Ngân Thiết Dao Ma ông ta tự tin Kim Cương Vệ cùng với Kim Giáp Vệ bên mình có thể dễ dàng tiêu diệt đối thủ, nhưng một trăm vạn lại là một khái niệm hoàn toàn khác a!

- Thụy Đức Lạp Áo đại nhân hiện giờ chúng ta phải làm sao?

Sau một lát Hải Đức Hoa bước lên phía trước một bước nhìn Thụy Đức Lạp Áo hỏi.

- Không cần gấp! Hòa Lộ chuyện ta dặn người làm đã chuẩn bị xong chưa?

Thụy Đức Lạp Áo trầm giọng nói một tiếng sau đó nhìn qua Nhị Trưởng Lão

- Vâng đại nhân Tuyệt Thần Pháo đã được đưa đến các cứ điểm ở tiền tuyến của chúng ta!

Nhị Trưởng Lão - Hòa Lộ cung kính nói.

- Tốt! Như vậy ta yên tâm rồi!

Thụy Đức Lạp Áo hài lòng gật đầu một cái.

Sắc mặt của Hải Đức Hoa cũng bình tĩnh lại.

Tuyệt Thần Pháo là loại vũ khí đặc biệt do Minh Vương Điện sáng chế ra có uy lực mạnh hơn Ma Pháp Pháo bình thường gấp trăm lần mỗi lần bắn ra đều là những Siêu cấp Ma Pháp Cấm Chú có uy lực có thể giây sát Thần Vương trọng thương Thần Hoàng cho dù Thiên Cấp cường giả không cẩn thận gặp phải cũng sẽ bị thương. Có nó cùng với bọn họ cùng nhau trấn giữ thì chiến tuyến bên ngoài Lôi Bạo Hải Dương này chỉ cần không gặp phải cường giả đẳng cấp như Thất Quân Chủ đích thân vượt giới tiến sang thì có thể nói là vững như Thái Sơn.

....

Đông Phương Thiên Giới - Vụ Ấn Sơn.

Chiến tuyến do Thần Gia cùng với các Huyền Giới ở Đông Thổ Đại Lục tạo thành phải đối mặt với một đám tráng hán thân khoác da thú, trên người phủ đầy các dấu hiệu kỳ quái giống như dã nhân vậy. Trên mặt đeo mặt nạ sẵn đủ các loại hình dáng như Long, Lân, Báo, Hổ, Báo,....

- Tứ ca đối thủ của chúng ta là Vu Tộc!

Thần Ngũ Tổ đảo mắt nhìn quanh một vòng rồi nhìn Thần Tứ Tổ nói.

- Xem ra lần này ngoại trừ chiến đấu ra chúng ta khó tránh một trận ác chiến rồi!

Thần Ngũ Tổ trầm giọng nói.

- Ủm!

Đông Phương Phượng Hoàng ở bên cạnh nghe vậy cũng gật đầu một cái.

Bọn họ đều là những cường giả sinh sống vào thời đại Viễn Cổ cho nên hiểu rất rõ Vu Tộc là như thế nào đó là một đám chiến đấu cuồng nhân một khi bước vào trận chiến thì trong đầu bọn họ chỉ có một ý nghĩ duy nhất là hủy diệt kẻ địch căn bản không quan tâm đến những việc khác.

Muốn chặn bọn chúng lại cũng chỉ có một cách duy nhất là dùng chiến ngừng chiến.

...

Đông Thổ Đại Lục bên trong lối vào Đồ Gia Huyền Giới.

Hai người Minh Hà Lão Tổ, La Sát Phu Nhân cùng với Đồ Thiên đạp không đứng trên trời.

Từ trên cao nhìn xuống cảnh vật nhỏ lại bọn họ có thể nhìn rõ tổng thể đoàn đội bên dưới. Đó là một đội quân thuần một màu trắng, chiến giáp màu trắng, cưỡi ngựa trắng, khăn trùm đầu màu trắng đến cả cờ hiệu cũng trắng nốt.

- Gia chủ đám người này thật ra là ai sao lại ăn mặc kỳ quái như vậy?

Đồ Thiên nhìn Minh Hà Lão Tổ hỏi.

- Đám người này tên Bạch Bào Quân là một quân đoàn dưới trướng của Cái Thế Quân Vương - Hắc Khởi sở dĩ bọn chúng ăn mặc như vậy là đang để tang!

Minh Hà Lão Tổ trầm giọng nói.

- Để tang? Bọn chúng muốn để tang cho ai?

Đồ Thiên không hiểu hỏi.

- Đám bạch bào quân này có một thói quen là trước khi ra trận chúng sẽ để tang cho những người sắp bị chúng giết! Vào Thái Cổ Thần Chiến số người bị chúng để tang lên tới mấy tỉ người kết quả không ai sống sót cả!

La Sát Phu Nhân giải thích.

- Thật điên cuồng!

Đỗ Thiên nghe vậy không nhin được nói.

- Đúng là rất điên cuồng! Nhưng đó chỉ là chuyện quá khứ thôi còn ngày hôm nay ở đây có ta bọn chúng chắc chắn sẽ không giết được một người nào!

Minh Hà Lão Tổ trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Bạch Cốt nàng báo cho Diêm La biết bảo nó khởi động Minh Hà Huyết Hải Tu La Đại Trận đi!

Hơi dừng một chút hẵn lại tiếp tục.

- Thiếp biết rồi!

La Sát Phu Nhân gật đầu một cái sau đó lật tay lấy ra một cái ngọc giản ra dùng sức bóp vỡ.

- Âm ầm ầm.....

Trong chớp mắt chỉ thấy mặt đất của Đỗ Gia Huyền Giới bỗng nhiên âm ầm chấn động vô số cột máu tươi từ dưới mặt đất phun lên chỉ trong một khoảng thời gian ngắn một cái Huyết Hải mệnh môn bao vây đám Bạch Bào Quân lại.

Tiếp đó chỉ thấy hàng vạn Tu La toàn thân đỏ ngầu từ bên trong Huyết Hải đứng lên lao ra xông thẳng về phía trước.

- Keng!

- Giết!

Bị bao vây tập kích bất ngờ đám Bạch Bào Quân vẫn không chút hoảng loạn bình tĩnh rút trường đao trong tay ra tuân theo chỉ thị của thống lĩnh mà triển khai phản kích.

Trong lúc nhất thời một trận đại chiến đã nổ ra.

....

Bốn chỗ không gian thông đạo đã bắt đầu phát sinh kịch biến chỗ thứ năm của Lục Tà Đạo trấn giữ đương nhiên cũng không thể yên tĩnh.

- Âm!

Lúc này chỉ thấy một đạo huyết quang xuyên qua từng tầng không rơi thẳng vào bên trong một cung điện.

- Ai đó!?

Một số vệ sĩ đang canh gác bên ngoài cung điện nhìn thấy cảnh đó lập tức chạy tới.

Huyết quang vừa thu lại chỉ thấy một nữ tử quần lam sắc mặt trắng bệch từ trong đó loạng choạng bước ra.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 248: Thất Tinh Đảo Đại Chiến (1)

- Liễu sư thúc tại sao chỉ có một mình người trở về lại còn bị thương thành thế này? Những người khác đâu?

Một tên vệ sĩ nhận ra thân phận của nàng ta thì kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Lạc sư diệt bây giờ không phải lúc nói những chuyện đó người mau đi mời Thống soái đại nhân đến đây cho ta. Ta có chuyện quan trọng cần nói với ngài ấy!

Thiếu phụ họ Liễu nghiêm giọng nói.

- Vâng sư thúc!

Tuy không biết Thiếu phụ họ Liễu thật ra có chuyện gì muốn nói với Thống soái đại nhân nhưng qua ngữ khí của nàng ta tên vệ sĩ có thể nhận ra được chuyện này cực kỳ không tầm thường lập tức không dám trì hoãn chút nào cung kính gập đầu một cái sau đó hóa thành một đạo hào quang bay đi mất.

Thiếu phụ họ Liễu cũng nhân cơ hội này lấy từ không gian giới chỉ ra một viên đan dược há miệng nuốt vào tiếp đó khoanh chân ngồi xuống đất tranh thủ thời gian điều thuận chân khí khôi phục lại những tổn thương do việc thiêu đốt máu huyết thi triển Huyết Độn Thuật gây nên.

Qua đi một lúc tên vệ sĩ lúc trước cuối cùng cũng đã trở về đi cùng với

hắn còn có một lão giả khoác áo bào rộng thùng thình nhìn kỹ lại người đó không phải người khác chính là Tổ Gia gia Đông Phương Khiếu Thiên của Đông Phương Trường Minh.

Sau khi sử dụng Vạn Linh Huyết Dịch do Thủ Mộ Lão Nhân tặng cho để tái tạo thân thể dựa vào công dụng có thể nói là nghịch thiên vô cùng của vật đó chỉ trong thời gian mấy năm ngắn ngủi ông ta đã từ Thần Vương cảnh liên tục vượt qua ba cảnh giới trở thành một tên Thiên Cấp cường giả. Tốc độ còn nhanh hơn Trương Lục Cuồng cùng với Đông Phương Vũ Thiên đang bế quan trùng kích cảnh giới một bậc.

Mà Đông Phương Khiếu Thiên cũng là người có kinh nghiệm trận mạc phong phú nhất trong Lục Tà Đạo (dĩ nhiên không tính đám cường giả đang bị giam Huyết Hải bên trong Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh) cho nên khi Đệ Ngũ Giới xâm lấn ông ta đã được chọn làm thống soái phụ trách dẫn dắt binh lính của Lục Tà Đạo!

- Liễu Yên người gấp gấp tìm ta như vậy là có chuyện gì?

Lúc này chỉ thấy ông ta đưa mắt nhìn Thiếu phụ họ Liễu hỏi.

Liễu Yên chính là tên thật của nàng ta.

- Bẩm Thống soái đại nhân thuộc hạ đã phát hiện ra đại quân của Đệ Ngũ Giới đại quy mô vượt giới tiến sang!

Thiếu phụ họ Liễu trầm giọng nói.

- Đại quân của Đệ Ngũ Giới đã đại quy mô vượt giới tiến sang ư? Đây là chuyện vào lúc nào?

Nghe được lời này trong mắt Đông Phương Khiếu Thiên hiện lên vẻ ngưng trọng lên tiếng hỏi.

- Là một ngày trước lúc đó thuộc hạ đang cùng Lam Huy sư đệ dẫn theo một đám sư điệt làm nhiệm vụ canh gác tuần tra ở gần không gian thông đạo liên thông với Đệ Ngũ Giới, đột nhiên lại nhìn thấy đại quân của kẻ địch đại lượng phá giới tiến sang. Lúc đó chúng ta vốn dựa vào uy năng của Truyền Tống Bàn truyền tống trở về đây không ngờ lại bị một con Hàn Băng Mãng bất ngờ đánh lén kết quả trong mười mấy người chỉ có thuộc hạ dựa vào Huyết Độn Thuật may mắn chạy thoát được nhưng dọc đường cũng bị đại quân Đệ Ngũ Giới truy sát không bỏ có cố gắng đến mấy cũng không thể cắt đuôi được chúng tin rằng không bao lâu sau bọn chúng sẽ dựa vào dấu vết của thuộc hạ mà tìm đến đây!

Liễu Yên nhanh chóng đem hết mọi chuyện đã xảy ra kể lại cho Đông Phương Khiếu Thiên nghe.

- Ầm!

Nàng ta vừa dứt lời đột nhiên cả Thất Tinh Đảo lại bị một luồng khí thế cường đê ép thẳng xuống.

- Là đại quân của Đệ Ngũ Giới bọn chúng quả nhiên đã đuổi tới đây rồi!

Sắc mặt của Liễu Yên trở nên tái nhợt kinh hãi hét lên một tiếng.

- Liễu Yên bình tĩnh lại đi người đã làm rất tốt trách nhiệm của mình rồi, việc tiếp theo cứ giao cho ta giải quyết còn người cứ ở lại đây yên tâm nghỉ ngơi đi!

Đông Phương Khiếu Thiên thấy vậy thì lên tiếng trấn an Liễu Yên vừa nói ông ta lại vừa phát ra một đạo chân khí giúp nàng ta điều thuận máu huyết trong người lại.

- Thống soái đại nhân đa tạ ngài!

Trong chớp mắt Liễu Yên chỉ cảm thấy toàn thân thư thái vô cùng vết thương do Huyết Độn Thuật tạo thành đã khôi phục tám chín phần theo bản năng nàng ta lập tức muốn nói một tiếng cảm ơn với Đông Phương Khiếu Thiên nhưng khi ngẩng đầu lên thì lại phát hiện ông ta đã rời khỏi từ lúc nào.

....

Sau khi được chọn làm cứ điểm dùng để đối kháng với đại quân của Đệ Ngũ Giới cả tòa Thất Tinh Đảo rộng lớn đã được chúng cường giả của Lục Tà Đạo dùng đại pháp lực chia thành hai phần. Phần bên trong tương đối rộng lớn được dùng làm doanh trại lúc thường ngày đại đa số tu sĩ đều ở đó nghỉ ngơi. Còn vòng bên ngoài tương đối dài và hẹp được chọn làm chiến trường chính.

Hiện giờ do bị luồng khí thế kỳ lạ đột nhiên xuất hiện làm kinh động cho nên tất cả tu sĩ trong nội đảo đều tập hợp ở đây!

Dẫn đầu trong đó là hai tên Thiên Cấp cường giả. Bọn họ một người chính là Huyền Thanh lão giả trước đây đã từng cùng Đông Phương Trường Minh tiến vào Tiểu Lục Đạo.

Người còn lại chính là Chương Môn của Phiêu Miểu Phong Thánh Địa Thần Long đạo nhân sau khi Thất Quân Chủ trở về Đệ Ngũ Giới ông ta đã cùng với sáu người huynh đệ tập hợp môn nhân đệ tử lần nữa xây dựng lại môn phái của mình. Trong khoảng thời gian này không biết ông ta gặp được kỳ ngộ gì mà đạo hạnh lại đột nhiên tăng mạnh trong lúc Vạn Thần Đại Hội đang diễn ra ông ta đã nhất cử phá tan Thiên Môn đạt đến cảnh giới Thiên Cấp.

Sau khi xuất quan Thần Long nghe được tin tức Đệ Ngũ Giới sắp xâm lấn do cảm thấy bản thân cũng phải chịu một phần trách nhiệm trong chuyện này cho nên ông ta đã chạy tới gặp Đông Phương Trường Minh tự tiến cử bản

thân mình gia nhập đội ngũ của hắn.

Đối với loại cường giả tự đưa đến cửa này Đông Phương Trường Minh tự nhiên sẽ không từ chối lập tức để cho ông ta cùng với Huyền Thanh làm Phó Thống lĩnh trợ giúp Đông Phương Khiếu Thiên.

- Bái kiến Thống soái!

Lúc này hai người đang dẫn dò chúng tu sĩ chuyện gì đó nhìn thấy Đông Phương Khiếu Thiên đích thân tới đây lập tức cung kính kêu lên một tiếng.

- Chúng ta đều là người nhà hai vị đạo hữu không cần khách sáo!

Đông Phương Khiếu Thiên mỉm cười một tiếng.

- Huyền Thanh đạo hữu chuyện bố trí phòng thủ thế nào rồi?

Tiếp theo ông ta lại nhìn Huyền Thanh hỏi.

- Thống soái cứ yên tâm! Trong thời gian ba tháng vừa qua các trận pháp đại sư của chúng ta đã dựa vào Bắc Đẩu Thất Tinh Trận làm cơ sở bố trí tầng tầng lớp lớp cấm chế cùng với trận pháp ở đây uy lực số trận pháp này vô cùng khả quan cho dù Thiên Cấp cường giả có xông vào trận chỉ cần hơi không cẩn thận cũng sẽ bị lột mất một lớp da!

Huyền Thanh cười nói.

- Tốt!

Đông Phương Khiếu Thiên hài lòng gật đầu một cái.

- Ầm!

Đột nhiên lúc này phía trong nội đảo lại có ba đạo hào quang bay ra khí

thế ẩn chứa trong mỗi một đạo đều không thua kém ba người Đông Phương Khiếu Thiên một chút nào.

Chúng tu sĩ nhìn thấy cảnh đó liền biết bên phía mình lại có thêm ba tên Thiên Cấp cường giả xuất hiện không cần ai cản dặn lập tức tự động tránh ra để cho bọn họ đi qua.

- Đông Phương thế bá tiểu nữ đến chậm rồi! Xin ngài đừng trách!

- A Di Đà Phật Bần tăng gặp Đông Phương Lão thí chủ!

Hai đạo hào quang trong đó phân biệt hóa thành hình dáng của Nam Cung Tiên Nhi cùng với Thanh Thiện Cổ Phật nhìn Đông Phương Khiếu Thiên cười nói.

Còn đạo hào quang cuối cùng lại là một thanh niên thân mặc hắc bào ôm sát cơ thể có khuôn mặt cực kỳ lạnh lùng sau khi đáp xuống mặt đất hần chỉ đơn giản hướng Đông Phương Khiếu Thiên gật đầu một cái rồi không ngờ lại trực tiếp nhắm mắt dưỡng thần.

- Vương đạo hữu ngươi là người có tư lịch cao nhất trong chúng ta có hiểu biết rất rộng với các chủng tộc trong Lục Giới, không biết ngươi có nhận ra lai lịch kẻ địch của chúng ta hay không?

Nhưng Đông Phương Khiếu Thiên thân là Thống soái không ngờ lại không có chút bất mãn nào đối với hành động " vô lễ " của người thanh niên ngược lại còn chủ động nhìn hần hỏi.

- Đó là Bách Tộc Quân Đoàn!

Người thanh niên nghe vậy nhẹ nhàng mở mắt ra đảo mắt nhìn về phía đại quân Đệ Ngũ Giới ở phía xa một vòng rồi lạnh lùng nói.

- Bách Tộc Quân Đoàn? Vương đạo hữu đó là cái gì?

Nam Cung Tiên Nhi lộ ra không hiểu nhìn thanh niên áo đen cười hỏi.

Trong nụ cười này có ẩn chứa Tiên Thiên Mị Ý của Nam Cung Tiên Nhi uy lực của nó có thể khuynh đảo chúng sinh nàng tự tin cho dù Thiên Cấp cường giả cũng sẽ bị nó mê hoặc ngoan ngoãn nói hết với nàng những chuyện mà nàng muốn biết.

Nhưng làm cho Nam Cung Tiên Nhi kinh ngạc là hắc y thanh niên không ngờ lại giống như miễn dịch với Mị Ý của nàng sau khi trả lời xong câu hỏi của Đông Phương Khiếu Thiên hắt lại lần nữa quay trở lại trạng thái nhắm mắt dưỡng thần trong quá trình đó từ đầu đến cuối hắt đều im lặng không phát ra bất cứ âm thanh nào giống như không để Nam Cung Tiên Nhi vào mắt vậy!

Việc này làm cho Nam Cung Tiên Nhi cảm thấy cực kỳ không thoải mái theo bản năng lập tức muốn mở miệng tranh cãi.

- Tiên Nhi đừng nổi giận! Để cho Thế bá ta thay mặt Vương đạo hữu giải thích lai lịch của Bách Tộc Quân Đoàn cho người biết đi. Trong Ngũ Giới có năm đại quân đoàn thứ nhất là Vu Thần Quân Đoàn của Tuyệt Đại Quân Vương - Sở Tương Ngọc, thứ hai là Bạch Bào Quân Đoàn của Cái Thế Quân Vương - Hắc khởi, thứ ba là Ngân Thiết Dao Ma Quân Đoàn của Sát Lục Quân Vương - Tùng Tán Đức Bố, thứ tư là Thiên Hồn Quân Đoàn của Tề Thiên Quân Vương, thứ năm chính là Bách Tộc Quân Đoàn này. Tên như ý nghĩa bọn chúng chính là do Bách Tộc của Ngũ Giới hợp lại mà thành là quân đoàn có số lượng đông nhất trong Ngũ Đại Quân Đoàn nhưng cũng là quân đoàn có sự liên kết yếu nhất!

Nhưng nàng còn chưa kịp mở lời thì đã bị Đông Phương Khiếu Thiên mở miệng cản lại.

- Đông Phương Thế bá sao ngài lại nói sự liên kết của Bách Tộc Quân Đoàn rất yếu? Chẳng lẽ quan hệ của Bách Tộc ở Đệ Ngũ Giới rất kém hay sao?

Nam Cung Tiên Nhi không hiểu hỏi.

- Đúng vậy! Hoàn cảnh của Đệ Ngũ Giới rất khác với Thiên - Nhân Lưỡng Giới chúng ta nơi đó phi thường hỗn loạn hầu như mỗi ngày đều xảy ra chuyện các đại tộc công phạt lẫn nhau. Thất Quân Chủ tuy nói là Giới Chủ nhưng cũng không có ý ngăn cản cứ để mặc cho chuyện đó xảy ra chỉ khi xảy ra đại chiến mới dùng vũ lực của mình cưỡng hành hợp nhất Bách Tộc lại với nhau tạo thành Bách Tộc Quân Đoàn ngay cả chức vị Thống lĩnh cũng là do lâm thời chọn ra. Một quân đoàn như vậy sao lại có thể có sức liên kết mạnh với nhau cho được?

Đông Phương Khiếu Thiên trầm giọng nói.

- Nhưng mọi người cũng không thể vì vậy mà xem thường quân đoàn này! Nên nhớ rằng những chủng tộc trong Bách Tộc Quân Đoàn sở dĩ có thể sinh sống dài lâu ở một nơi như Đệ Ngũ Giới đều do có thực lực cực mạnh, một khi chúng ta khinh địch thì nhất định sẽ tự chịu hậu quả xấu có biết chưa?

Hơi dừng một chút ông ta đột nhiên lại chuyển giọng nói.

- Vâng!

Tất cả tu sĩ ở ngoại đảo nghe vậy đồng thời kêu lên một tiếng.

....

Cùng lúc này ở phía bên kia Thống lĩnh lâm thời của Bách Tộc Quân Đoàn - Hàn Băng Vương cũng đang đảo mắt quan sát tình hình của kẻ địch.

- Ta còn tưởng rằng cứ điểm này có gì đặc biệt thì ra chỉ có sáu tên Thiên Cấp cường giả quèn trấn giữ như vậy cũng muốn ngăn cản đại quân của chúng ta đúng là không biết tự lượng sức! Bốn Vương chỉ cần một ngày là có thể san bằng nó!!

Sau một lát hần thu hồi ánh mắt lại trên mặt lộ ra vẻ khinh thường nói.

- Hàn Băng Mãn Vương không thể nói như vậy được! Theo tin tức lão phu nhận được thì phụ trách trấn thủ cứ điểm này là nhân mã của Lục Tà Đạo mà đứng phía sau Lục Tà Đạo là ai chắc không cần ta nói ngài cũng đã biết rồi. Với thủ đoạn của người đó lão phu có lý do tin rằng bên trong cứ điểm này nhất định có ẩn tàng huyền cơ gì đó chứ tuyệt đối không đơn giản như bề ngoài. Nếu người khinh địch thì nhất định sẽ chuốc lấy thất bại!

Mộc Thanh ở bên cạnh lại không cho là đúng nói.

- Hừ! Mộc Thanh trước đây Bốn Vương đã nói với người rồi người được Tuyệt Đại Quân Vương giao cho quyền thống lĩnh Bách Tộc Quân Đoàn là ta. Trận chiến này phải đánh như thế nào trong lòng ta tự biết không cần người phải dạy!

Hàn Băng Mãn Vương nghe vậy nhíu nhíu mày một chút rồi lại hừ lạnh nói.

- Ngươi đạo hữu bắt đầu tiến hành kế hoạch trước đây ta đã nói với người đi!

Tiếp theo chỉ thấy hần đưa mắt nhìn một lão giả thân khoác hắc bào phía sau lưng mình nói.

- Được!

Lão giả đó nghe vậy dùng âm thanh the thé như độc xà đáp lại sau đó

vung tay lên.

- Vút vút vút...

Trong chớp mắt sau lưng ông ta lập tức xuất hiện hơn vạn đạo hào quang bay ra lao thẳng phía Thất Tinh Đảo.

Nhưng làm cho người ta ngạc nhiên là thực lực của đám quân tiên phong này lại yếu đến đáng thương hầu hết chỉ đạt đến cảnh giới Lục Giai ngay cả Thất Giai cũng rất hiếm thấy chứ đừng nói là Thần Vương.

Đám người Đông Phương Khiếu Thiên thấy vậy sắc mặt đồng thời trầm xuống.

- Đối phương lại phái ra một đám Lục Giai cao thủ tấn công chúng ta không phải điên rồi chứ?

Nam cung Tiên Nhi kinh ngạc kêu lên.

- Trong chuyện này nhất định có gian trá! Đám quân tiên phong này nhất định không chỉ đơn giản là Lục Giai thông thường!

Thanh Thiện Cổ Phật suy tư một lúc rồi nói.

- Theo ta thấy cứ trực tiếp giết sạch đám người này trước khi bọn chúng đến gần là được! Nhưng vậy bất kể đối phương có quỷ kế gì cũng sẽ không thể thực hiện được!

Huyền Thanh lạnh lùng nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 249: Đại Chiến Thất Tinh Đảo (2)

- Ủm! Huyền Thanh nói rất có lý, Thần Long đạo hữu làm phiền người khởi động Bắt Đầu Thất Tinh Kiếm Trận tiêu diệt đám địch quân này!

Đông Phương Khiếu Thiên trầm giọng nói.

- Được!

Lão đạo Thần Long gật đầu một cái sau đó vung tay lên bấm quyết.

Bắt Đầu Thất Tinh Kiếm Trận lập tức được khởi động.

Tuy chỉ là một bộ phận mà không phải là toàn bộ nhưng cũng có uy lực không thể xem thường chỉ thấy vụn vụn đạo kiếm khí từ trong không gian bắn ra. Trong chớp mắt đã chém giết đám quân tiên phong do Hàn Băng Mãng Vương phái ra.

Máu tươi của bọn chúng từ trong thân thể bọn chúng chảy ra nhuộm đỏ cả một vùng đại dương.

- Hay lắm!

Chúng tu sĩ trên Thất Tinh Đảo nhìn thấy cảnh đó thì đồng thời hoan hô.

Nhưng chưa kịp vui mừng bao lâu thì dị biến đột nhiên lại xảy ra chỉ thấy vô số cái bóng trắng từ bên trong những thi thể vừa mới chết đi thoát ra tiếp tục hướng về phía Thất Tinh Đảo bay đi giống như là linh hồn của những thi thể đó vậy. Nhưng điều quý dị là lực lượng của những linh hồn đó không ngờ

lại vượt xa thân thể của chính mình đều đạt đến cảnh giới Thần Vương, Thần Hoàng.

Nhưng kỳ lạ là trong mắt chúng lại không có chút linh động nào chỉ thuần một màu đỏ tươi như máu giống như chỉ biết chém giết vậy!

- U Linh? Không đúng U Linh không thể có tu vi vượt qua bản thể đây rồi cuộc là thứ gì?

Thần Long thấy vậy kinh ngạc kêu lên ông ta không thể nào tin được Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Trận trước giờ mình luôn tự hào lại không làm gì được đám sinh vật trước mắt.

- Ai di đà phật Thần Long thí chủ nếu Bần tăng suy đoán không lầm bọn chúng là Tà Linh!

Thanh Thiện Cổ Phật niệm một tiếng phật hiệu rồi trầm giọng nói.

- Tà Linh đó là gì?

Thần Long không hiểu hỏi.

- Tà Linh đa phần đều là do linh hồn của những người khi còn sống mang theo oán khí chết đi cộng thêm được hữu tâm nhân sử dụng bí pháp tế luyện mà thành. Bọn chúng lấy oán khí cùng với máu huyết của người sống làm thức ăn đặc biệt giỏi về ngụy trang che dấu nhất là ẩn nấp ngụy trang trong thân thể của những sinh vật khác hơn nữa thân thể của bọn chúng đều là vật hữu hình vô thật có thể miễn dịch với đại đa số các loại công kích như các người vừa thấy!

Thanh Thiện Cổ Phật giải thích.

- Cổ Phật hình như rất hiểu rõ chủng tộc Tà Linh này thì phải? Như vậy

không biết người có biết phải làm sao để khắc chế bọn chúng hay không?

Đông Phương Khiếu Thiên lên tiếng hỏi.

- Việc này xin Đông Phương Lão thí chủ cứ giao cho Bần tăng, Phật Đạo của ta vừa đúng lúc chính là khắc tinh lớn nhất của đám Tà Linh này!

Thanh Thiện Cổ Phật nói.

- Như vậy ta xin làm phiền Cổ Phật rồi!

Đông Phương Khiếu Thiên nghe vậy chấp tay nhìn Thanh Thiện Cổ Phật rồi.

- Đông Phương Lão thí chủ không cần khách khí, cống hiến một phần sức của mình cho Thiên - Nhân Lưỡng Giới là việc Bần tăng nên làm mà!

Thanh Thiện Cổ Phật mỉm cười một cái sau đó hóa thành bay ra ngoài.

Đi cùng với ông ta còn có mấy ngàn đệ tử của Cực Lạc Tịnh Thổ do Như Lai cùng với Huyền Trang dẫn dắt.

- Úm Ma Ni Bát Mê Hồng!

Khi tới trước mặt đám Tà Linh bọn họ sắp xếp thành một trận hình có hình chữ Vạn sau đó không ngờ lại trực tiếp khoanh chân ngồi xuống mà... niệm kinh.

Trong lúc nhất thời từ trên người bọn họ phát ra vô biên Phật quang hướng thẳng đến chỗ đám Tà Linh.

- Thanh Thiện Cổ Phật đang làm gì vậy tại sao khi lâm trận không giết địch mà lại ngồi xuống niệm kinh như vậy?

Nam Cung Tiên Nhi thấy vậy nghi hoặc hỏi.

- Nam Cung đạo hữu người có chỗ không biết rồi hiện giờ đám người của Thanh Thiện Cổ Phật không phải đơn giản chỉ là đang niệm kinh giống như bề ngoài mà là đang bố trí một loại trận pháp có tên là Bát Nhã Ba La Mật Đại Trận là khắc tinh lớn nhất của những loại sinh vật như U Linh cùng với Tà Linh!

Huyền Thanh giải thích.

- Khắc tinh lớn nhất của U Linh cùng với Tà Linh? Chẳng lẽ niệm kinh không đúng... là Bát Nhã Ba La Mật Đa Đại Trận này có thể tiêu diệt Tà Linh hay sao?

Nam Cung Tiên Nhi nhíu mày hỏi.

- Giết chết? Nam Cung đạo hữu hiểu lầm rồi tác dụng chân chính của Bát Nhã Ba La Mật Đa Đại Trận không phải là để giết chết Tà Linh mà là Siêu độ cho chúng! "

Huyền Thanh lắc đầu nói.

- Siêu độ? Huyền Thanh đạo hữu ý của người là gì?

Nam Cung Tiên Nhi lại tỏ ra không hiểu.

- Trận chiến sắp bắt đầu rồi Nam Cung đạo hữu người cứ quan sát thì sẽ biết!

Huyền Thanh lộ ra một nụ cười nói.

- Ủm!

Nam Cung Tiên Nhi gật đầu một cái sau đưa mắt nhìn về phía chiến

trường.

Lúc này chỉ thấy đối diện với lớp màn phật mà Bát Nhã Ba La Mật Đại Trật phóng ra đám Tà Linh giống như gặp phải thiên địch vội vàng quay đầu bỏ chạy. Nhưng cho dù tốc độ của chúng có nhanh tới đâu cũng không thể nhanh hơn phật quang chớp mắt tòa thân đã bị nó hoàn toàn bao phủ.

- Grao grao grao....

Trong lúc nhất thời từ trong miệng của đám Tà Linh liên tục phát ra những tiếng gào thét vô cùng đau đớn cứ như đang bị phật quang thiêu đốt vậy, nhưng là chúng cũng không vì vậy mà tan thành mây khói ngược lại theo thời gian qua đi trên mặt dần dần lộ ra thần thái an tường ở bên trong phật quang hóa thành những Kim Sắc Quỷ Hồn mới.

Những Kim Sắc Quỷ Hồn nhìn về phía đám người Thanh Thiện Cổ Phật đang ngồi cung kính xá dài một xá sau đó đồng thời hóa thành những điểm sáng màu vàng tan biến vào trong không trung.

- Huyền Thanh đạo hữu đây chính là Siêu độ mà người nói hay sao?

Nam Cung Tiên Nhi kinh ngạc hỏi.

- Đúng vậy! Đám Tà Linh này bởi vì nguyên nhân oán khí lúc còn sống cộng thêm Độc Chú của kẻ khác mà không thể vào Lục Đạo hiện nay Thanh Thiện Cổ Phật và các Phật tử khác đã thông qua Bát Nhã Ba La Mật Đa Đại Trật để hóa giải oán khí trong lòng những Tà Linh này để cho bọn chúng có thể lần nữa tiến vào Luân Hồi. Đúng là công đức vô lượng!

Huyền Thanh gật đầu nói.

Trong lúc hai người đang nói chuyện thì ở bên phía Bách Tộc Quân Đoàn khi nhìn thấy đám Tà Linh do mình thả ra lần lượt bị độ hóa biến mất thì trên

mặt của lão giả họ Ngụy hiện lên vẻ phẫn hận không cách nào che dấu được.

Cũng khó trách lão giả họ Ngụy lại có phản ứng như vậy đám Tà Linh này đều là do ông ta mất rất nhiều công sức mới có thể luyện chế được cũng là bản lĩnh lớn nhất giúp cho ông có thể đứng vững ở Đệ Ngũ Giới ông ta vốn muốn dựa vào chúng lập nên đại công trong chiến dịch chinh phạt lần này không ngờ vừa mới xuất trận đã bị tiêu diệt mất một nửa thữ hỏi ông ta làm sao có thể không tức giận cho được!

Thậm chí giờ phút này bởi vì tức giận ông ta còn muốn trực tiếp xông ra tìm Thanh Thiện Cổ Phật tính sổ.

- Ngụy đạo hữu ta biết ngươi hiện tại rất tức giận nhưng cũng đừng vì vậy mất đi bình tĩnh của mình. Tuy đám Tà Linh bị tiêu diệt là nằm ngoài dự đoán ban đầu của chúng ta nhưng bọn chúng cũng đã hoàn thành nhiệm vụ của mình chỉ cần chiến thắng trận chiến này ta sẽ xin Tuyệt Đại Quân Vương trích gấp đôi số tài nguyên lúc trước đã hứa tặng cho ngươi xem như bồi thường được không hả?

Hàn Băng Mãng Vương thấy vậy vội vàng lên tiếng khuyên nhủ.

- Chuyện này thật sao?

Lão giả họ Ngụy miễn cưỡng trấn định cơn giận của mình lại trầm giọng hỏi.

- Trước giờ ta đã bao giờ lừa ngươi chưa?

Hàn Băng Mãn Vương cười nói.

- Tốt! Như vậy ta tạm thời tin ngươi một lần, nhớ kỹ những gì ngươi đã nói đó!

Lão giả họ Ngụy nhú mày một lúc rồi nói.

- Tất nhiên!

Hàn Băng Mãn Vương vội vàng gật đầu.

- Hiện giờ xin đạo hữu hãy tiến hành bước tiếp theo của kế hoạch mà lúc trước chúng ta đã bàn đi thôi!

Tiếp theo hẳn lại nói.

- Được!

Lão giả họ Ngụy gật đầu một cái tiếp theo vung tay lên một cái đánh ra từng đạo ẩn quyết.

- Trọc Huyết Phá Linh - khởi!

Sau một lát chỉ nghe ông ta phát ra một tiếng hét lớn.

Lời vừa dứt ở vị trí một vạn thi thể bị Tà Linh ký sinh vừa rơi xuống khi nãy đột nhiên phát sinh dị biến chỉ thấy chúng dùng tốc độ mắt thường không thể thấy được hòa tan thành một đám sương máu dày đặc mùi máu tanh nồng từ đó phát ra khiến cho người khác phải lạnh người.

Trong đám sương đỏ đỏ bất chợt có có một đám bụi đen lan tỏa ra gần như trong chớp mắt chúng hóa thành một biển máu màu đen to lớn đổ ập xuống bên dưới.

- Thanh Thiện đạo hữu số máu huyết này là do trọc khí trong người vạn linh ngưng tụ lại mà thành có tác dụng phá tan tất cả các loại trận pháp. Nếu để cho nó đổ xuống thì những trận pháp trước đó chúng ta đã bố trí trên Thất Tinh Đảo đều sẽ trở thành vật bỏ đi, người mau ngăn nó lại!!

Từ sau khi dùng Vạn Linh Chi Huyết trọng tố thân thể không biết có phải bị đặc tính của nó ảnh hưởng hay không Đông Phương Khiếu Thiên lại trở nên đặc biệt mẫn cảm với các loại huyết dịch không cần biết đó là máu người hay máu của động vật chỉ cần nhìn qua một lần ông ta có thể nhận biết tất cả về nó từ đặc tính cho đến công dụng của nó.

Lần này cũng không ngoại lệ vừa nhìn thấy cái cơn mưa máu màu đen xuất hiện ông ta đã nhận ra đặc tính đáng sợ của nó vội vàng lên tiếng nhắc nhở Thanh Thiện Cổ Phật đang ở gần với nó nhất.

- Ta biết rồi!

Nghe được những lời đó sắc mặt Thanh Thiện Cổ Phật đại biến không chút do dự lập tức muốn xuất thủ ngăn cản cơn mưa máu không cho chúng rơi xuống.

Đáng tiếc Hàn Băng Mãn Vương từ lâu đã chuẩn bị sẵn cho kế hoạch lần này làm sao có thể dễ dàng để cho ông ta có cơ hội phá hỏng nó được hẳn ta vừa vung tay lên một cái đó đã có hai đạo ngân quang mang theo khí thế Thiên Cấp cường đại bắn về phía Thanh Thiện Cổ Phật.

Công việc cản đường này ban đầu vốn được giao cho đám Tà Linh của lão giả họ Ngụy nhưng bây giờ do hai tên Thiên Cấp cường giả đảm nhiệm lại càng hoàn mỹ hơn có bọn chúng cản đường trong lúc nhất thời Thanh Thiện Cổ Phật cùng với những đệ tử của ông ta không cách nào động thủ được chỉ có thể mặc cho đám mưa máu màu đen từ trên trời rơi xuống.

- Âm ầm ầm....

Trong một tràng nổ lớn tất cả trận pháp phòng ngự Lục Tà Đạo bố trí còn chưa kịp phát huy công dụng đã bị phá hủy hoàn toàn.

- Ha ha ha... Các tướng sĩ trận pháp phòng ngự của kẻ địch đã bị phá hủy

mau theo ta xông lên!

Hàn Băng Mãn Vương thấy vậy quát lên một tiếng.

- Giết!

Trong chớp mắt sát thanh rung trời tất cả quân lính của Đệ Ngũ Giới đều hùng hổ xông về phía Thất Tinh Đảo đã mất đi lực phòng ngự.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 250: Thất Tinh Đảo Đại Chiến (3)

Trong những gào thét chấn động trời xanh đại quân của Đệ Ngũ Giới đã hung mãnh hướng thẳng về phía Thất Tinh Đảo mà đi.

- Hừ!

Nhìn thấy cảnh đó sắc mặt Đông Phương Khiếu Thiên trầm xuống nhưng cũng không hải sợ bình tĩnh vung tay lên một cái.

Phía sau lưng ta lập tức xuất hiện một đám tộc nhân Cự Ma Tộc thân cao hơn ngàn trượng bước ra mỗi người đều mang theo một ngôi sao trên lưng.

Tuy hình dáng của những ngôi sao này chỉ có kích cỡ bằng một phần mười so với những ngôi sao bình thường nhưng cũng có sức nặng trên trăm vạn cân a! Không ngờ đám Cự Ma Tộc lại có thể dễ dàng mang theo như vậy lực lượng của bọn chúng của bọn chúng đúng là quá kinh khủng rồi!

Những tu sĩ khác thấy vậy đồng thời hít sâu một hơi khí lạnh kinh hãi thầm nghĩ.

Đám Cự Ma Tộc không quan tâm đến ánh mắt người khác nhìn mình như thế nào vừa mới xuất hiện bọn chúng đã hung mãnh gầm thét đem theo tinh cầu trên lưng mình âm ầm xông thẳng về phía đội quân của Đệ Ngũ Giới.

Trên đường đi hề gặp phải kẻ địch nào có tu vi kém hơn mình đám Cự Ma Tộc liền đưa tay ra trực tiếp đem đối phương xé nát sau đó nhét vào trong miệng nhai nuốt.

Còn nếu gặp phải kẻ có thực lực cao hơn mình bọn họ cũng không sợ bởi vì trước khi xuất trận không biết bọn chúng không biết đã dùng loại bí pháp nào mà có thể khiến cho thân thể của mình phát sinh một loại liên hệ vô hình với những cái tinh cầu đang mang theo trên lưng có thể mượn dùng một phần lực lượng của nó cho nên tuy tu vi của bọn chúng chỉ có Thần Vương nhưng trên thực tế lại có thể chiến đấu một trận với Thần Hoàng đỉnh phong. Cộng thêm thân thể của bọn chúng mạnh mẽ phi thường có thể chịu được phần lớn sự công kích cường đại của các loại Pháp bảo, Thần thông cho dù Thiên Cấp có muốn giải quyết bọn chúng cũng không phải là chuyện đơn giản.

Chẳng mấy chốc đám Cự Ma Tộc đã lao vào trung tâm của đoàn quân Đế Ngũ Giới. Vào lúc này trong mắt của bọn chúng đột nhiên xuất hiện vẻ điên cuồng thân thể nhanh chóng dùng tốc độ mắt thường không thể thấy được nhanh chóng bành trướng lên.

- Không tốt! Bọn chúng muốn tự bạo mau tránh đi!

Không biết ai là người đầu tiên kêu lên chỉ biết khi âm thanh này vừa xuất hiện những cường giả Đế Ngũ Giới ở gần đám Cự Ma Tộc lập tức điên cuồng lui lại phía sau.

- Âm ầm ầm...

Đáng tiếc hành động của bọn họ đã chậm mất một bước trong một tiếng hét kinh thiên động địa thân thể của đám Cự Ma Tộc đã nổ tung thành hàng vạn mảnh.

Nếu chỉ có một Cự Ma Tộc tự bạo thì có thể không có bao nhiêu sức sát thương dù sao bọn họ cũng chỉ là Thần Vương cảnh nhưng nếu hàng chục Cự Ma Tộc cùng tự bạo thì lại là chuyện hoàn toàn khác uy lực mà vụ nổ này gây ra khiến cho cả một vùng thiên địa chấn động mãnh liệt.

Những tinh cầu mà đám Cự Ma Tộc mang theo trên người lúc trước cũng bị chấn động làm cho tan vỡ bay tứ tán khắp nơi giống như mưa tên vậy

Với thực lực chung của quân đoàn Đệ Ngũ Giới muốn dùng hộ thân cương khí để ngăn cản những hòn " đá lạc " này vốn không phải chuyện khó khăn gì nhưng vấn đề ở đây là hiện giờ bọn họ đang phải dốc hết sức chống đỡ với uy lực của vụ nổ làm gì còn có dư lực để làm chuyện đó cho nên tất cả chỉ có thể dựa vào thân pháp của mình né tránh mà thôi!

Một chiêu mở đầu này của Đông Phương Khiếu Thiên không thể nói là không độc chỉ trong chớp mắt đại quân của Đệ Ngũ Giới đã bị làm cho hỗn loạn mỗi người một phương,

Nhưng mà Đông Phương Khiếu Thiên cũng không hy vọng một chiêu này của mình có thể ngăn được những cường giả Đệ Ngũ Giới danh chấn thiên hạ cái ông ta muốn chẳng qua chỉ là chia cách trận hình của bọn chúng ra khiến cho bọn chúng không thể phối hợp với nhau mà thôi.

Phân để diệt lúc nào cũng có lợi thế hơn là cường công nhất là khi đối diện với những địch thủ có số lượng nhiều hơn mình, đây chính là điều mà ai cũng biết từ ngàn xưa!

- Sát Thần Quân mở đường tất cả theo ta tấn công kẻ địch! Sát!

Lúc này chỉ nghe Đông Phương Khiếu Thiên quát lên một tiếng.

- Giết!

Tất cả tu sĩ đang đứng trên Thất Tinh Đảo lập tức giống như ong vỡ tổ tràn ra lao về phía kẻ địch.

Dẫn đầu là một nghìn người áo đen toàn thân trùm kín bên trong hắc bào bọn chúng chính là Sát Thần Quân mà Đông Phương Khiếu Thiên đã nói

nhưng làm cho người ta bất ngờ là không ngờ thực lực của bọn chúng chỉ đạt đến cảnh giới Thất Giai.

Đối diện với một đoàn quân toàn là Thần Vương cùng Thần Hoàng Đông Phương Khiếu Thiên lại dùng một đám Thất Giai làm tiên phong không phải ông ta đã điên rồi chứ?

Muốn trả lời vấn đề này còn phải xem biểu hiện của đám Sát Thần Quân này thật ra là như thế nào cái đã!

Khi đến trước mặt quân đoàn Bách Tộc Quân Đoàn chỉ thấy đám Sát Thần Quân cởi bỏ áo choàng của mình để lộ ra những khuôn mặt bị vấy xanh bao trùm toàn thân phát ra mùi hôi thối nồng nặc bọn họ không ngờ không phải vật sống mà là Cương Thi.

À không! Dựa vào số lượng khí độc kinh người của bọn chúng thì phải gọi bọn chúng là... Độc Thi mới đúng. Số Độc Thi này không phải tự nhiên sinh thành mà là được Thi Hoàng thân thể kiếp trước của Đông Phương Trường Minh dùng bí pháp tụ tập ngàn vạn loại độc chất lại mà luyện hơn vạn năm mới thành.

Mỗi khối tuy chỉ có thực lực Thất Giai nhưng chất độc chúng mang trong cơ thể lại đáng sợ vô cùng chỉ cần một ngụm Thi Hoàng vốn đợi sau khi mình đột phá Thiên Cấp thì sẽ dùng đoàn quân này càn quét Thiên Giới không ngờ còn chưa kịp hoàn thành chí nguyện thì đã phải dung hợp trở lại với Đông Phương Trường Minh.

Mà sau khi Đông Phương Trường Minh tiếp quản Càn Thi Đạo do trong một thời gian ngắn phải liên tục giải quyết rất nhiều chuyện không có thời gian phân tâm lo nghĩ những chuyện khác cho nên Sát Thần Vệ cũng dần dần bị hấn quên lãng mãi cho đến khi trận chiến với Đệ Ngũ Giới sắp bắt đầu Đông Phương Trường Minh kiểm tra lại tất cả lực lượng của bản thân mới

phát hiện thì ra trong tay mình còn có một quân đoàn lợi hại như vậy lập tức giao cho Đông Phương Khiếu Thiên điều khiển.

- Vù vù vù....

Lúc này chỉ thấy Sát Thần Quân há miệng cuồn cuộn độc khí lập tức cuồn cuộn không ngừng từ bên trong tràn ra lan ra khắp chiến trường.

Độc khí do ngàn vạn loại độc tích tụ lại quả nhiên đáng sợ vô cùng đám một đám Thần Vương đứng gần ở đó vừa bị lây nhiễm toàn thân lập tức mục rữa.

- Khốn kiếp! Đám quái vật các người lại dám giết Tộc nhân của ta mau chết đi!

Dẫn đầu đoàn người đó là một tên Thần Hoàng hăn nhìn thấy những đồng đội bên người đều đã chết đi thì trong mắt hiện lên vẻ phẫn nộ vô cùng quát lớn một tiếng sau đó vung tay dốc hết toàn lực phát ra một chưởng đánh về phía tên Sát Thần Vệ ở gần mình nhất!

- Ầm!

Tên Sát Thần Vệ đó chỉ có Thất Giai làm sao có thể chịu được một chưởng toàn lực của một Thần Hoàng đang phẫn nộ lòng ngực lập tức bị phá tan.

Nhưng hăn chẳng những không tỏ ra một chút đau đớn nào ngược lại còn găm lên dùng hết hai tay của mình ôm chặt lấy cánh tay đang ở trong mình của tên Thần Hoàng kia không để cho hăn rút về.

Đám Sát Thần Vệ phía sau thấy vậy đồng thời vung tay lên trên cánh tay của bọn chúng lập tức xuất hiện một mũi kiếm có độ dài khoảng 20 phân toàn thân được làm bằng tinh cương nhọn hoắc thậm chí có thể phản chiếu cả ánh

mặt trời.

Vật này được gọi là Huyết Sát Nhận là loại vũ khí chuyên dụng của Sát Thần Quân.

Bọn chúng rút nó ra nhẹ nhàng chém một cái như vậy là một tên Thần Hoàng cao thủ đã mất đi tính mạng của mình.

Sự việc xảy qua quá nhanh khiến cho ngay cả nạn nhân cũng không biết bản thân đã chết thế nào trước khi rơi xuống mặt biển bên dưới trong mắt vẫn giữ nguyên vẻ phần nộ ban đầu chứ đừng nói những người khác.

Nhất thời cả chiến trường đều im lặng lại giống như không thể chấp nhận được chuyện vừa xảy ra vậy!

- Các người còn đứng ngây ra đó làm gì không mau xông lên đi! Nếu không thể đánh lui kẻ địch thì chúng ta sẽ phụ lại tấm lòng của mấy chục dũng sĩ Cự Ma Tộc đã hy sinh thân mình dũng cảm tự bạo để tạo ra chiến cục có lợi này. Các người muốn như vậy sao!

Chỉ có Đông Phương Khiếu Thiên giống như đã chuẩn bị trước tâm lý cho nên trên mặt cũng không có quá nhiều kinh ngạc bình thản kêu lên một tiếng.

- Vâng!

Những lời này của ông ta lập tức kích thích Thần kinh đang tên liệt của đám tu sĩ phía sau lưng khiến cho bọn họ đồng thời gầm lên một tiếng sau đó tự động thi triển Độn Thuật của bản thân hóa thành đủ loại hào quang hung mãnh lao thẳng trong mắt ai cũng hừng hực sát khí chém giết giống như hận không thể nhai xương uống máu kẻ địch vậy!

Điều này cũng khó trách dù sao bọn họ cũng cùng đứng dưới một lá cờ có chung một mục tiêu " Bảo Vệ Thiên Nhân Lương Giới " tất nhiên sẽ hận

những kẻ xâm lược như đại quân Đệ Ngũ Giới vô cùng, lại thêm vào biểu hiện của mấy chục Cự Ma Tộc lúc trước cùng với Sát Thần Quân bây giờ đã thành công kích thích thiêu đốt chiến ý trong người bọn họ. Giờ phút này ai có thể bình tĩnh cho được chứ?

- Đi nhanh!

- Mau chạy!

- Đúng đó!

- Mau chạy a!

...

Đối diện với thế công hung mãnh của kẻ địch trong lúc nhất thời Bách Tộc Quân Đoàn bị đánh cho trở tay không kịp không ít người trong đó lộ ra vẻ sợ hãi trực tiếp quay đầu bỏ chạy.

Đây chính là nhược điểm của Bách Tộc Quân Đoàn của Đệ Ngũ Giới giống như đã lúc trước đã nói Quân Đoàn này là do Thất Quân Chủ cường hành tụ tập từ cường giả Bách Tộc lại mà thành khiến cho bên trong có rất nhiều kỳ nhân dị sĩ thực lực vô cùng hùng mạnh. Nhưng việc làm này đồng thời cũng khiến cho Bách Tộc Quân Đoàn thiếu đi thứ mà mọi quân đoàn khác đều có là sự đoàn kết.

Một quân đoàn không có sự đoàn kết thì còn có thể gọi là một quân đoàn chân chính hay sao?

Không bằng gọi đó là một đám Tu Luyện Giả cường đại đi chung với nhau thì còn đúng hơn!

Mà đặc điểm lớn nhất của Tu Luyện Giả là gì? Đó chính là khi gặp nạn sẽ

mạnh ai nấy chạy không chút quan tâm đến những người khác giống y hệt như bây giờ vậy!

- Hàn Băng Mãng Vương tình thế bây giờ nguy rồi! Đây là trận chiến đầu tiên của chúng ta ở Nhân Gian Giới nếu như chúng ta bại trận thì Thất Quân Chủ tuyệt đối không bỏ qua cho chúng ta! Bây giờ phải làm sao mới đúng đây?

Nhìn thấy cảnh tượng đó trên mặt Lão giả họ Ngụy hiện lên vẻ hoảng sợ kêu lên một tiếng ông ta hoàn toàn không thể tình hình lại chuyển biến nhanh đến như vậy trước đây không lâu còn là mình và Hàn Băng Mãng Vương thành công phá giải Hộ đảo Đại trận của Thất Tinh Đảo hưng phấn dẫn theo đại quân xông lên muốn nhất cử tiêu diệt toàn bộ kẻ địch lập đại công đầu với Thất Quân Chủ vậy mà hiện tại lại biến thành quân đội của mình bị kẻ địch truy sát đến phiến giáp không còn.

- Ngụy đạo hữu người đừng lo! Theo ta thấy kẻ địch sở dĩ có thể tạo nên chiến tích như thế này đều là do lão giả áo tím đáng chết kia! Chỉ cần ta giết chết hãn ý chí chiến đấu của bọn chúng sẽ tự động bị dập tắt!

Hàn Băng Mãn vương suy tư một lát rồi lạnh lùng nói.

Tiếp theo không đợi lão giả họ Ngụy đáp lời hãn đã hóa thành một đạo hào quang bay về phía Đông Phương Khiếu Thiên.

Thật sự mà nói thì Hàn Băng Mãng Vương không phải loại người thích hợp để cầm quân bởi vì hãn quá mức kiêu ngạo không chịu tiếp nhận ý kiến của người khác chỉ thích làm theo ý mình. Loại người như hãn cho dù thống lĩnh bất cứ quân đoàn nào cũng sẽ tự chuốc lấy thất bại cho mình.

Có lẽ Sở Tương Ngọc cũng đã nhìn ra điểm yếu này cho nên mới cố ý sắp xếp Mộc Thanh vào bên trong quân đội của Hàn Băng Mãng Vương muốn

mượn sự bình tĩnh cùng với kinh nghiệm của ông ta trợ giúp cho hần.

Đáng tiếc từ đầu đến cuối Hàn Băng Mãng Vương đều không nghe theo những ý kiến của Mộc Thành một mực làm theo ý mình cho nên mới lâm vào hoàn cảnh này!

Nhưng cũng không thể vì vậy mà nói tư chất của Hàn Băng Mãng Vương kém người có thể tu luyện đạt đến cảnh giới như hần hôm nay có ai lại là loại tư chất thấp kém chứ?

Chỉ có thể nói là bởi vì ông trời sinh ra mỗi người đã có một sở trường khác nhau sở trường của hần ta không phải ở vị trí Thống soái mà là thích hợp với vị trí của một Chiến tướng xung phong hăm trận lấy đầu kẻ địch giữa trăm vạn hùng sư hơn.

Giống như hiện tại việc làm của Hàn Băng Mãng Vương cũng có thể tính là đang phát huy đúng sở trường của mình!

Nhưng hần có thể thành công sao?

Việc này chưa thể nói trước được!

PS: Hôm nay mình hơi bận cho nên đăng chương muộn, chương cũng sơ sài nữa mong các bạn thông cảm!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 251: Thất Tinh Đảo Đại Chiến (4)

- Vút!

Hàn Băng Mãng Vương dẫm mạnh chân vào hư không một cái toàn thân hóa thành một đạo hào quang chói mắt bắn về phía trước trong chớp mắt đã đến trước mặt Đông Phương Khiếu Thiên.

- Ầm!

Vừa xuất hiện hăn không nói tiếng nào đã ầm ầm đánh ra một quyền về phía Đông Phương Khiếu Thiên, nhưng không gian xung quanh lại không vì vậy mà tan vỡ.

Đây cũng không vì một quyền của Hàn Băng Mãng Vương không đủ mạnh mà là hăn đã khống chế lực lượng của mình đến cảnh giới xuất thần nhập hóa có thể không cần làm cho hư không tan vỡ vẫn có thể phát ra công kích mạnh nhất.

Trong hàng ngũ Thiên Cấp cường giả cũng không có quá nhiều người có thể đem lực lượng của mình khống chế đến mức độ như vậy qua đó có thể thấy thực lực của Hàn Băng Mãng vương cao cường đến mức nào.

- Liệt Thiên Thập Kích - Thập Kích Quy Nguyên - Liệt Thiên Toái Địa!

Đông Phương Khiếu Thiên đương nhiên hiểu được điều đó cho nên vừa nhìn thấy quyền cương hung mãnh của đối phương ập đến lập tức không chút do dự toàn lực xuất ra một chiêu.

- Âm....

Quyền chưởng chạm nhau trong một tiếng nổ lớn nước biển bên dưới bị lực lượng trùng kích cường đại làm cho bốc hơi tạo thành một cái lỗ to ngay trên mặt biển.

- Rào rào rào...

Nước biển xung quanh nhanh chóng chảy xuống lấp đầy lỗ hổng này lại.

Trên không trung sau một lúc giằng co chỉ thấy thân thể của Đông Phương Khiếu Thiên bay ngược về phía sau trên cổ tay xuất hiện nhiều vết rách máu tươi từ bên trong không ngừng chảy ra.

Còn Hàn Băng Mãng Vương vẫn đứng nguyên tại chỗ cũ ngoại trừ cánh tay phải hơi rung lên mấy lần thì trên người không có bất cứ vết thương nào cả.

Chỉ trong một chiêu mạnh yếu của hai bên đã được phân định khá rõ.

- Không ngờ ở Nhân Gian Giới còn có người có thể tu vi dùng tu vi Thiên Cấp sơ kỳ chặn lại một quyền của ta mà không chết cũng không trọng thương đúng là hiếm có. Lúc đầu ta vốn định giết chết người nhưng bây giờ người chỉ cần ra lệnh cho đám tu sĩ bên phía của người đầu hàng sau đó tự phế một tay ta có thể cho người một cơ hội trở thành nô bộc của ta trăm vạn năm!

Hàn Băng Mãng Vương nhìn Đông Phương Khiếu Thiên quát lên một tiếng.

- Mơ tưởng!

Đông Phương Khiếu Thiên nghe vậy lạnh lùng nói một tiếng sau đó vung tay lên.

- Âm!

Trong chớp mắt chỉ thấy trên bầu trời đột nhiên lại vô thanh vô thức xuất hiện một cái hắc động có đường kính trăm dặm vô số hắc khí từ trong đó tràn ra che kín nửa bầu trời.

- Đi!

Đông Phương Khiếu Thiên lại quát lên một tiếng nữa.

- Vút!

Ngay sau đó hàng trăm cái xích sắt màu đen bỗng nhiên từ bên trong hắc động bắn ra bên ngoài.

Một số tu sĩ Đệ Ngũ Giới đang chạy trốn phía dưới không kịp né tránh đã bị xích sắt khóa cứng lại cho dù có vùng vẫy thế nào không thể thoát ra được chỉ có thể không ngừng phát ra những âm thanh gào thét thảm thiết.

- Cấm Cố Bốn Nguyên!

Với ánh mắt của Hàn Băng Mãng Vương vừa nhìn qua đã biết được Đông Phương Khiếu Thiên đang thi triển loại Thần thông gì, gầm lên một tiếng trên người đột nhiên phóng ra lớp màn lam quang chói mắt tạo thành một cái vòng xoáy màu lam, sau khi xuất hiện nhanh chóng xoay tròn hướng bốn phương tám hướng khuếch tán ra ngoài.

Vô số làn sóng màu lam không ngừng phát ra lực lượng trùng kích đem số xích sắt do Đông Phương Khiếu Thiên bắn ra phá tan.

- Sát!

- Giết!

Những tu sĩ trước đây bị xích sắt trói chặt thân thể hiện tại lần nữa có lại tự do lập tức tể ra đủ loại pháp bảo đánh về phía Đông Phương Khiếu Thiên.

Đông Phương Khiếu Thiên thấy vậy trên mặt không chút biến hóa bình tĩnh vung tay lên trên tay ông ta liền hiện lên một cái la bàn màu đen.

Bên trên la bàn là đủ loại linh văn huyền ảo đang chớp động phát ra một luồng năng lượng hùng mạnh.

Dưới sự ảnh hưởng của năng lượng đó số xích sắt màu đen không ngờ lại phát sinh biến hóa về chất toàn bộ đều từ trạng thái nửa hư nửa thực trước đây hoàn toàn ngưng tụ thành thực chất chúng dễ dàng đánh tan số pháp bảo đang bắn tới lần nữa đâm xuyên qua cơ thể của đám tu sĩ Đệ Ngũ Giới lần này không chỉ đơn giản là giam cầm nữa mà chúng trực tiếp phá tan thân thể của những tu sĩ đó luôn!

Trong chớp mắt một màn mưa máu từ trên không trung rơi xuống bên dưới.

- Bốn Nguyên Chi Bảo, người lại có Bốn Nguyên Chi Bảo? Sao lại có thể như vậy được?

Nhìn thấy cảnh đó trong mắt Hàn Băng Mãng Vương hiện lên vẻ kinh ngạc hét lên một tiếng.

Bốn Nguyên Chi Bảo tên giống như ý nghĩa là một loại bảo vật do Thiên Cấp cường giả dùng lực pháp tắc Bốn Nguyên của bản thân ngưng luyện lại mà thành, một Thiên Cấp cường giả có được Bốn Nguyên Chi Bảo của riêng bản thân khi chiến đấu tuyệt đối có thực lực mạnh hơn một loại Thiên Cấp cường giả bình thường rất nhiều.

Thậm chí có thể lấy một địch lại hai, ba cường giả đồng cấp cũng không thành vấn đề.

Nhưng có một chuyện Hàn Băng Mãng Vương không hiểu đó chính là thông thường chỉ có Thiên Cấp trung kỳ cường giả mới có thể tế luyện được Bốn Nguyên Chi Bảo của mình vậy tại sao một Thiên Cấp sơ kỳ cường giả như lão giả trước mắt lại có được nó chứ?

Điều này thật sự làm cho Hàn Băng Mãng Vương khó hiểu vô cùng.

Đương nhiên Đông Phương Khiếu Thiên cũng không phải loại người rồi hơi tới mức sẽ đi giải thích những chuyện này cho đối thủ của mình biết lúc này chỉ thấy ông ta bấm quyết một cái.

- Âm ầm ầm....

Hàng trăm sợi dây xích thô to đồng thời bắn ra về phía trước.

Sắc mặt của Hàn Băng Mãng Vương thoáng trầm xuống nếu chỉ là xích sắt bình thường do Cấm Chế Bốn Nguyên tạo thành thì hẳn tự tin bản thân có thể dễ dàng phá giải nhưng nếu cộng thêm một món Bốn Nguyên Chi Bảo có hình dáng giống như cái la bàn đang trôi nổi trên không trung thì không giống.

Hiện tại chỉ cần hắn bất cẩn bị những sợi dây xích đó tóm được cho dù không chết cũng khó tránh khỏi bị lột mất một lớp da.

- Hừ!

Hàn Băng Mãng Vương vốn là một người cực kỳ cao ngạo hiện nay nghĩ đến việc mình phải chịu thiệt trong tay một tên đối thủ trước đây bản thân không để vào mắt làm sao có thể chịu được hừ lạnh một tiếng sau đó há miệng phun ra một đạo thanh quang.

Nhìn kỹ lại thì vật đó là một hạt châu màu xanh có kích cỡ to như cái bát phía trên phát ra nồng đậm lực lượng của Thủy Pháp Tắc.

- Băng Hải Thế Giới hiện!

Hai tay Hàn Băng Mãng Vương đưa lên liên tục đánh ra từng đạo ấn quyết về phía Băng Châu tiếp đó cao giọng quát lên một tiếng.

- Âm ầm ầm...

Lời vừa dứt Băng Châu đột nhiên lấy tốc độ mắt thường không cách nào thấy được bành trướng ra không bao lâu sau một cái Thế Giới tràn đầy hàn băng đã hoành không xuất hiện tại phía trên bầu trời.

Mặc dù bởi vì một số nguyên nhân mà những sinh linh của Đệ Ngũ Giới trời sinh chỉ có tu luyện thân thể chứ không thể mở ra Nội Thiên Địa nhưng trải qua nhiều năm tìm tòi nghiên cứu bọn họ cũng đã tự mình sáng tạo ra một số biện pháp có thể để cho bản thân tùy thân mang theo một Tiểu Thế Giới có tác dụng giống như Nội Thiên Địa, trong số đó phương pháp được đa số các chủng tộc Yêu Thú sử dụng chính là giống như cách làm của Hàn Băng Mãng Vương hiện giờ dùng bản mệnh yêu đan của mình làm vật dẫn luyện hóa một phiến không gian vào trong đó khi đối địch thì thả ra trợ giúp bản thân có thể tạo ra hiệu quả giống như khi mở ra Nội Thiên Địa vậy!

Đương nhiên cách làm này cũng nhược điểm đó là do bị luyện hóa vào cho nên Thế Giới bên trong Yêu Đan không thể mang được vật sống cũng không thể phát triển theo khi tu vi của chủ nhân gia tăng.

Nhưng hiện tại không phải lúc nói mấy chuyện đó quay trở lại với trận chiến thì chỉ nghe Hàn Băng Mãng Vương vung tay lên một cái.

- Vù vù....

Băng Hải Thế Giới trong chớp mắt phát ra kinh người hàn khí đóng băng hết những sợi dây xích màu đen lại. Ngay cả cái La Bàn trong tay Đông Phương Khiếu Thiên cũng bị hàn khí khủng khiếp làm cho tạm thời dừng lại.

Tình thế trong lúc nhất thời đã nghịch chuyển trở lại.

Sắc mặt của Đông Phương Khiếu Thiên trở nên tái nhợt đi mấy phần thực lực của ông ta vốn đã thua xa Hàn Băng Mãng Vương dựa vào Bốn Nguyên Chi Bảo mới có thể hơi hơi chiếm được ưu thế không ngờ lại bị đối phương dùng một chiêu phá tan tất cả!

Giờ phút này trong lòng Đông Phương Khiếu Thiên tràn đầy không cam tâm nhưng sự không cam tâm này không phải bởi vì bản thân ông ta mà là vì Đông Phương Trường Minh.

Nghĩ lại một vạn năm trước sau khi ông ta chết đi ai là người đã vì ông ta đi đoạt Sinh Mạng Nguyên Tuyền của Tây Phương Thiên Giới đó là Đông Phương Trường Minh.

Sau đó ai đã vì có thể nhanh chóng giao dịch với Thần Cơ đổi lấy Tụ Hồn Đại Trận cũng là Đông Phương Trường Minh, sau đó vì chuyện này hắn đã đắc tội với đệ nhất thế lực ở Đông Phương Thiên Giới là Thần Gia bị cao tăng của Thần Gia phái ra Thần Lục Tổ chặn giết khiến cho mất đi tính mạng của mình.

Nhưng sau khi chuyển thế sống lại Đông Phương Trường Minh đối với người làm Tổ Gia gia như ông lại không chút oán hận vẫn cung kính như cũ sau khi hắn thức tỉnh ký ức kiếp trước trở thành Lục Đạo Tà Đế danh chấn thiên hạ cũng không thay đổi mấy may thậm chí hắn còn vì ông đặc biệt luyện chế ra món Bốn Nguyên Chi Bảo - Cấm Pháp La Bàn này!

Vậy mà người làm đã làm gì làm được gì cho hắn? Không có gì cả! Một vạn năm trước ông ta một lòng muốn trở thành cường giả mạnh nhất thế gian cho nên phần lớn thời gian luôn ở trong mật thất bế quan tu luyện không quan tâm đến những việc bên ngoài như thế nào chuyện dạy dỗ Đông Phương Trường Minh từ nhỏ đến lớn cũng là giao cho cháu trai Đông Phương Vân

Phi làm thay ngoại trừ một số thời điểm đặc biệt tiến hành chỉ điểm cho hân một chút thì hầu như không quan tâm đến người cháu cố này!

- Không! Ta không thể thất bại như vậy, Trường Minh đã tin tưởng giao hết quyền chỉ huy trận chiến này cho ta. Ta tuyệt đối không thể khiến cho nó thất vọng được!

Đông Phương Khiếu Thiên điên cuồng hét lớn một tiếng đồng thời há miệng phun ra một ngụm máu lớn lên trên Cấm Chế La Bàn.

Ông ta vậy mà không ngờ lại bất chấp hao tổn nguyên khí của bản thân thi triển Tế Bảo Chi Pháp.

Năm xưa cao thủ thanh niên của Thần Gia là Thần Hoang trong trận đại chiến ở Đạm Đài Đạo Tràng đã sử dụng phương pháp này để cho một món pháp bảo phòng chế theo Khốn Thiên Tác tên là Tuyệt Thần Tác có thể trói chặt cường giả mạnh hơn hân là Đông Phương Trường Minh suốt hơn nửa ngày.

Hiện nay bất luận tu vi hay phẩm cấp Đông Phương Khiếu Thiên cùng với Cấm Pháp La Bàn đều mạnh hơn Thần Hoàng và Tuyệt Thần Tác năm xưa không biết bao nhiêu lần thì uy lực của Tế Bảo Chi Pháp có thể phát huy ra đương nhiên cũng mạnh hơn rất nhiều.

- Ầm!

Trong chớp mắt chỉ thấy từ bên trong Cấm Pháp La Bàn bắn ra một cột sáng chói lóa vào trong không trung uy lực ầm ầm bạo tăng hơn trước gấp mười lần.

Những bức tượng bằng do Băng Hải Thế Giới tạo ra đồng thời vỡ tan xích sắt màu đen mất đi kèm chế đồng thời bắn nhanh về phía Hàn Băng Mãng Vương trói chặt hân lại.

- A!

Trong chớp mắt khi bị những sợi xích đen xâm nhập vào cơ thể Hàn Băng Mãng Vương chỉ cảm thấy bất luận là chân khí hay Bốn Nguyên lực lượng đều giống như bị khóa chặt lại không thể điều động một chút nào, phút chốc hắt từ một Thiên Cấp cường giả cao cao tại thượng hóa thành một phàm nhân tay không tắc sắt vậy!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 252: Đại Chiến Thất Tinh Đảo (5)

- Giết!

Đông Phương Khiếu Thiên nhìn thấy cảnh đó lập tức không chút do dự dốc hết toàn lực đánh ra một chưởng về phía Hàn Băng Mãng Vương.

Lúc này Hàn Băng Mãng Vương đang bị xích sắt màu đen trói chặt cả chân nguyên và lực Bốn Nguyên Pháp Tắc trong người đều bị khóa chặt không thể điều động chút nào có thể nói hiện giờ hắn không khác gì một người bình thường bao nhiêu làm sao có thể chịu được một chưởng này.

Chưởng cương vừa mới ép sát tới thì thân thể của hắn đã không chịu nổi áp lực kinh khủng vỡ tan thành tro bụi nhưng kỳ lạ là trong đó lại không có bất cứ giọt máu nào chảy ra mà lại có bảy tám đạo thanh quang từ trong đó bắn ra bay thẳng vào trong mặt nước tiếp đó mượn Thủy Động chia ra bỏ chạy khắp bốn phương tám hướng.

- Thần thông bảo vệ tính mạng thật huyền diệu! Cường giả Đệ Ngũ Giới quả nhiên không thể khinh thường được!

Trong lòng Đông Phương Khiếu Thiên không nhận được âm thầm cảm thán một tiếng ông ta không thể ngờ được trong hoàn cảnh gần như chết chắc như vậy mà Hàn Băng Mãng Vương vẫn có thể thành công đào thoát hơn nữa tốc độ còn nhanh vô cùng cho dù ông ta có toàn lực đuổi theo cũng chưa chắc là bắt được.

Nghĩ đến đây Đông Phương Khiếu Thiên chỉ đành thở dài một hơi đưa tay

ra thu hồi Cấm Chế La Bàn tuy rằng đã bị Tế Bảo Đại Pháp làm cho tổn thương nặng nề nhưng dù sao cấp bậc của nó cũng cao hơn Tuyệt Thần Tác trước đây quá nhiều cho nên chưa tới mức không thể phục hồi chỉ cần ông ta cẩn thận dùng Cấm Chế Bốn Nguyên nuôi dưỡng khoảng một trăm năm thì món Bốn Nguyên Chi Bảo này nhất định sẽ có thể một lần nữa đại hiển thần uy của bản thân.

Nhưng đúng lúc này dị biến lại xảy ra khu vực hư không phía trên Đông Phương Khiếu Thiên đột nhiên phát sinh một trận vận vẹo tiếp theo đó chỉ thấy một lão giả mặc một bộ thanh bào từ bước chân đi ra.

- Các hạ là ai?

Đông Phương Khiếu Thiên liếc mắt nhìn qua liền biết người mới xuất hiện này cũng là một tên Thiên Cấp cường giả trong mắt lập tức hiện lên vẻ ngưng trọng mở miệng hỏi.

- Đệ Ngũ Giới - Mộc Thạch Tộc trưởng - Mộc Thanh gặp qua đạo hữu!

Thanh bào lão giả trầm giọng trả lời.

- Thì ra là Mộc Thanh đạo hữu không biết tìm người muốn tìm ta có việc gì?

Đông Phương Khiếu Thiên gật đầu một cái rồi lại nhìn Mộc Thanh hỏi.

Thật ra câu hỏi này của Đông Phương Khiếu Thiên có phần thừa thãi ông ta và Mộc Thanh là hai cường giả đang ở hai trận doanh đối địch với nhau, hiện tại đối phương tìm ông ngoài việc chém giết ra còn có chuyện gì đáng nói nữa chứ?

Nếu như lúc bình thường Đông Phương Khiếu Thiên tuyệt đối không hỏi những câu thiếu dương khí như thế này nhưng hiện tại thì khác ông ta vừa

mới trải qua một trận ác chiến với Hàn Băng Mãng Vương chân khí trong người còn chưa hoàn toàn bình phục lại.

Nếu bây giờ động thủ với vị Mộc Thạch Tộc trưởng còn không biết sâu cạn ra sao trước mắt chắc chắn sẽ chịu thiệt.

Cho nên Đông Phương Khiếu Thiên chỉ có thể thông qua phương pháp dùng lời nói này hy vọng có thể trì hoãn một chút thời gian đợi đến khi chân khí trong người khôi phục lại.

- Hôm nay ta đến đây là muốn mời Đông Phương đạo hữu cùng ta đến Đệ Ngũ Giới một chuyến!

Đáng tiếc rõ ràng Mộc Thanh không có ý định thành toàn cho suy tính của Đông Phương Khiếu Thiên chỉ nghe ông ta hét vang lên một tiếng sau đó một đạo chớp sáng màu xanh đã chụp thẳng về phía trước.

Tại sao Mộc Thanh đột nhiên lại muốn ra tay bắt lấy Đông Phương Khiếu Thiên?

Rất đơn giản đó là bởi vì thông qua việc đứng ở phía xa quan sát trận chiến vừa rồi Mộc Thanh đã đoán được xuất thân cùng với lai lịch của Đông Phương Khiếu Thiên. Theo ông ta nghĩ chỉ cần bắt được đối phương đem về Đệ Ngũ Giới giao lại cho Thất Quân Chủ thì dựa vào chiến công cực lớn này có thể cầu xin với bọn họ để cho Mộc Thạch Tộc của ông ta có thể nhanh chóng rút lui trở về Đệ Ngũ Giới không cần ở lại đây tiếp tục liều mạng tranh đấu với quần hùng Thiên - Nhân Lưỡng Giới nữa thậm chí nói không chừng còn có thể lấy lại Chí Bảo - Thế Giới Chi Thụ nữa!

Dù sao với thân phận Tổ Gia gia của Lục Đạo Tà Đế thì Mộc Thanh tin rằng giá trị của Đông Phương Khiếu Thiên trong mắt của bảy người bọn Sở Tương Ngọc tuyệt đối xứng đáng với những những điều kiện mà ông ta đưa

ra.

Chính vì vậy mà vừa mới xuất thủ Mộc Thanh đã dốc hết toàn lực không chừa lại chút nào ông ta tự tin cho dù Đông Phương Khiếu Thiên có giãy dụa hay chạy trốn cũng tuyệt đối không thể thoát được bàn tay này của mình.

- Hừ!

Nhưng mà ngay lúc này dị biến lại lần nữa phát sinh phía sau lưng Đông Phương Khiếu Thiên đột nhiên lại vang lên một tiếng hừ lạnh tiếp đó chỉ thấy một đạo hắc quang bắn ra thay thế ông ta ngăn chặn một chiêu của Mộc Thanh.

- Ầm!

Trong chớp mắt chỉ nghe một tiếng kinh thiên động địa vang lên không gian xung quanh bị khí thế của hắc quang cùng với chiêu cương phát ra nghiền nát tạo thành một cái hắc động trăm vạn trượng.

Sau một lát đợi khi hắc động tan biến Mộc Thanh mới nhìn rõ được dung mạo của người ngăn cản mình đó là một người thanh niên thân mặc hắc y có khuôn mặt vô cùng lạnh lùng đúng là người được Đông Phương Khiếu Thiên gọi là Vương đạo hữu lúc trước.

Từ khi trận chiến bắt đầu tất cả những Thiên Cấp cường giả khác như là Huyền Thanh, Thần Long, Nam Cung Tiên Nhi đều đã tiến vào chiến trường hoặc chỉ huy tướng sĩ hoặc tự tìm đối thủ cho mình chỉ có hãn là vẫn đứng ở bên trên Thất Tinh Đảo quan chiến không có ý nhúng tay vào mãi cho đến khi nhìn thấy Đông Phương Khiếu Thiên sắp bị Mộc Thanh bắt được mới ra tay trợ giúp. Lý do là bởi vì hãn chính là người được Đông Phương Trường Minh lựa chọn trong số những cường giả ở bên trong Huyết Hải để đi theo bảo vệ cho Đông Phương Khiếu Thiên.

- Ông lui xuống nghỉ ngơi trước đi, kẻ này cứ giao cho ta!

Lúc này chỉ nghe hần trầm giọng nói với Đông Phương Khiếu Thiên một tiếng rồi đưa mắt chăm chú nhìn vào Mộc Thanh.

Mộc Thanh cũng đưa mắt nhìn lại.

Bốn mắt cách không chạm nhau chỉ trong chốc lát Mộc Thanh đã nhận ra người thanh niên trước mắt cũng giống như mình đều là Thiên Cấp hậu kỳ cường giả hiếm thấy trong Lục Giới (Hàn Băng Mãng Vương lúc trước chỉ là Thiên Cấp trung kỳ đỉnh phong nhờ có thân thể mạnh mẽ có thể sánh ngang Thiên Cấp hậu kỳ)

- Người thanh niên này thật ra là ai? Tại sao ở Nhân Gian Giới có cường giả như vậy mà trước giờ ta không hay biết chút nào?

Trong lòng Mộc Thanh nghi hoặc thầm nghĩ nhưng sau một lúc vẫn không thể đoán ra.

- Người thật ra là ai? Báo tên ra đi?

Ông ta chỉ có thể nhìn thanh niên áo đen trực tiếp hỏi.

- Ta tên Vương Phàm!

Người thanh niên áo đen lạnh lùng nói.

- Vương Phàm?

Mộc Thanh lộ ra vẻ kinh ngạc ông ta vẫn chưa thể đoán ra lai lịch của đối phương.

- Ai! Xem ra thời gian ta bị vây khốn trong Huyết Hải thật sự đã quá lâu. Đến mức người khác cũng đã không còn nhớ đến tên của ta rồi. Như vậy

không bằng để ta cho người một chút gợi ý đi!

Vương Phàm thở nhẹ một tiếng sau đó vung tay một cái trong tay lập tức xuất hiện một thanh trường thương màu đen xung quanh được vô số sát khí dày đặc bao bọc nhìn khí thế không thua kém gì Cấm Chế La Bàn trong tay Đông Phương Khiếu Thiên vừa rồi đều là một món Bốn Nguyên Chi Bảo!

- Diệt Thần Thương người... người chính là Chiến Tiên - Vương Phàm!

Mộc Thanh đã sống vô số năm kiến thức hiểu biết đương nhiên cũng cực kỳ rộng rãi vượt xa thường nhân vừa nhìn thấy thanh trường thương ông ta lập tức đoán được lai lịch của nó đồng thời cũng nhận ra thân phận của người thanh niên dùng giọng nói run run kêu lên một tiếng.

Cũng khó trách ông ta lại sợ hãi như vậy Chiến Tiên - Vương Phàm có thể nói là một trong những Thiên Cấp cường giả nổi danh nhất thời đại Thượng Cổ chỉ cần là cường giả hơi hơi mạnh một chút trong Lục Giới lúc đó thì không ai không biết đến hẵn.

Tương truyền người này chủ tu Sát Lục Pháp Tắc dùng Sát Lục Bốn Nguyên để phá tan Thiên Môn thành tựu Thiên Cấp cường giả một thân sát tính kinh thiên động địa tuy tu vi có chỗ không bằng nhưng số người chết dưới tay hẵn tuyệt đối không thua kém Cái Thế Quân Vương - Hắc Khởi đều là một đời Sát Thần!!

- Cuối cùng người cũng nhớ ra ta! Tốt lắm! Như vậy không cần sợ khi chết đi sẽ phải làm con ma hồ đồ rồi!!

Vương Phàm nhìn Mộc Thanh nhàn nhạt nói một tiếng sau đó Diệt Thần Thương trong tay hẵn hóa thành một đạo hắc quang đâm thẳng về phía trước.

- Kim Long Khốn Mộc Phù khởi!

Mộc Thanh thấy vậy quát lên một tiếng bên ngoài thân ông ta lập tức xuất hiện một đạo phù lục màu vàng.

- Ngang!

Bên trong tấm phù lục đó lóe lên kim quang chói mắt hóa thành một con Kim Long nó gầm lớn một tiếng rồi kéo theo long khu to lớn vạn trượng của mình xông lên lao thẳng về phía Diệt Thần Thương đang đâm tới của Vương Phàm!

- Âm!

Trong một tiếng nổ lớn chỉ thấy hàng trăm chiếc vẩy trên người Kim Long đồng thời bị Diệt Thần Thương xé tan long huyết màu đỏ từ trong đó không ngừng chảy ra ngoài.

Chỉ trong một chiêu đã trọng thương đối thủ uy danh của Chiến Tiên - Vương Phàm quả nhiên không phải là thứ có thể nói đùa!

- Âm!

Nhìn thấy cảnh đó Mộc Thanh không dám bảo lưu thực lực nữa vung tay bấm quyết bốn tấm Bạch Hồ Thôn Kim Phù, Huyền Vũ Cự Thủy Phù, Chu Tước Thôn Hỏa Phù, Kỳ Lân Trấn Địa Phù liền từ bên trong người ông ta bay ra.

Hóa thành năm loại Thần Thú Bạch Hồ, Huyền Vũ, Chu Tước, Kỳ Lân cùng với Kim Long lúc trước chia thành năm phương hướng năm loại thuộc tính Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ cùng lúc tấn công Vương Phàm.

- Sát Lục Giới!

Ánh mắt của Vương Phàm vẫn không chút biến hóa lạnh lùng kêu lên một

tiếng triển khai thần thông của thân phía sau lưng hăn lập tức xuất hiện một cái Tiểu Thế Giới tối đen bên trong tràn ngập sát khí phô thiên cái địa đây chính là thành quả do một đời chém giết của hăn ngưng tụ lại mà thành.

- Grao grao grao....

Sát khí trong đó ảo hóa thành hàng nghìn đạo ma hồn điên cuồng phát ra tiếng gầm thét lao về phía Ngũ Đại Thần Thú.

- Âm ầm ầm....

Trong chớp mắt i một trận loạn chiến đã xảy ra trên không trung Ngũ Đại Thần Thú của Mộc Thanh tuy đúng là cường đại nhưng Ma Hồn do sát khí của Vương Phàm ngưng tụ lại thành lại chiếm áp đảo về số lượng nhất thời khó phân hơn kém.

THẦN MỘC CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 253: Vu Tộc Tế Sư

Thời gian qua đi càng lâu sắc mặt của Mộc Thanh càng trở nên trầm trọng bởi vì ông ta tự mình hiểu rõ tuy rằng Ngũ Đại Thần Thú do mình thả ra mỗi một con đều có thực lực Thiên Cấp trung kỳ hợp lực lại đúng là cường đại vô cùng.

Đáng tiếc trước đó không lâu trong lúc ông ta so đấu với Sở Tương Ngọc chúng đã bị vị Tuyệt Đại Quân Vương này khiến cho tổn thương nặng nề hiện tại mặc dù đã được ông ta dốc sức chữa trị

nhưng vẫn tồn tại một số khuyết điểm tuyệt đối không thể làm đối thủ của đám Ma Hồn do sát khí của Vương Phàm tạo ra quá lâu.

- Phải tốc chiến tốc quyết!

Trong lòng Mộc Thanh âm thầm hạ quyết tâm.

- Ngũ Hành Nghịch Chuyển phá cho ta!

Sau đó chỉ thấy ông ta đưa tay ra ra bấm quyết một cái.

- Ngang!

- Lệ!

- Hồng!

- Grao!

- Ô!

Ngũ Đại Thần Thú phát ra tiếng rống thảm tiếp theo đó dưới uy lực của Ngũ Hành Nghịch Chuyển Thuật đồng thời mở miệng phun ra năm loại tài liệu Tàn Kim, Hình Mộc, Cống Thủy, Độc Hỏa, Táng Thổ bắn về phía trước.

- Diệt Thần Thương - Nhất Thương Đồ Thần Diệt Vạn Linh!

Vương Phàm nhìn thấy cảnh đó hai mắt lóe lên một tia sáng chói thấp giọng quát một tiếng Diệt Thần Thương trong tay không chút do dự đâm ra.

- Âm!

Hắc sắc thương quang va chạm cùng cột sáng năm màu ẩn chứa Nghịch Ngũ Hành Chi Vật ngay lập tức gây ra một tràng tiếng nổ kinh thiên động địa không gian xung quanh lần nữa vỡ tan tạc thành một cái hắc động có đường kính gấp mười lần trước đây mười lần đạt đến độ to một nghìn vạn trượng.

- Âm!

Sau một lát giằng co chỉ thấy Diệt Thần Thương mạnh mẽ phá tan cột sáng năm màu sau đó tiếp theo trực đâm xuyên qua thân thể của Ngũ Đại Thần Thú khiến cho bọn chúng lần nữa hóa thành năm tấm phù lục bay ngược trở lại tay của Mộc Thanh.

- Vút!

Mộc Thanh đưa tay thu lại bảo vật quý giá sau đó không chút do dự quay đầu hóa thành một đạo hào quang bắn về phía xa.

- Muốn đi! Đừng mơ tưởng!

Vương Phàm lộ ra một nụ cười lạnh rồi đưa tay lên.

Một đời Vương Phàm tu luyện luôn lấy Sát Lục Thuật làm chủ bản thân hẳn cũng dựa vào Sát Lục Bản Nguyên phá tan Thiên Môn thành tựu Thiên Cấp nhưng điều đó không nghĩa Sát Lục Thuật là pháp thuật duy nhất mà Vương Phàm tinh thông.

Thật ra ngoài Sát Lục Đạo ra Vương Phàm còn nắm giữ một loại Bốn Nguyên Pháp Tắc là Tù Ngục Bốn Nguyên.

Tên giống như ý nghĩa Tù Ngục Bốn Nguyên này cũng giống như Cấm Chế Bốn Nguyên trong tay Đông Phương Khiếu Thiên đều là loại Bốn Nguyên chuyên dùng để giam khốn cường giả khác.

Lúc này tay phải của Vương Phàm vừa vung lên không gian trước mặt hắn lập tức thu hẹp lại giống như trở thành một nhà tù.

Mộc Thanh đang hóa quang bay đi cũng bị lực pháp tắc ảnh hưởng trong chớp mắt đã dừng lại giữa không trung không thể di động một chút nào.

- Hiện tại nên giải quyết người này như thế nào?

Vương Phàm còn cẩn thận phong bế mấy đại huyết mạch trong người Mộc Thanh để đề phòng ông ta dùng bí thuật bỏ chạy giống như Hàn Băng Mãng Vương khi nãy rồi mới quay đầu lại nhìn Đông Phương Khiếu Thiên hỏi.

- Tạm thời cứ giam hắn lại trước đợi sau khi ta giải quyết quân đoàn Đệ Ngũ Giới xong rồi mới tính đi!

Đông Phương Khiếu Thiên suy nghĩ một chút sau đó lên tiếng.

- Giải quyết quân đoàn của Đệ Ngũ Giới? Bây giờ bọn chúng đã bị người đánh phải chạy dài không lẽ ngươi còn muốn tiếp tục truy kích?

Vương Phàm lộ vẻ nghi hoặc hỏi.

- Đúng vậy! Ta hy vọng người có thể trợ giúp ta một tay!

Đông Phương Khiếu Thiên trịnh trọng gật đầu nói.

- Không có vấn đề!

Vương Phàm vốn là cận vệ được Đông Phương Trường Minh cử đến đây để bảo vệ Đông Phương Khiếu Thiên hiện tại nghe được lời đề nghị của ông ta đương nhiên không có lý do gì để từ chối lập tức lên tiếng đồng ý.

- Tốt!

Đông Phương Khiếu Thiên thấy vậy gật đầu một cái.

- Chúng ta sẽ đi theo ta truy kích kẻ địch!

Tiếp theo ông ta cao giọng quát lên một tiếng chấn động không gian.

- Sát!

- Chém giết bọn chúng!

...

Dưới sự dẫn dắt của ông ta chúng ta sẽ trên Thất Tinh Đảo trực tiếp truy sát đám tàn quân của Đệ Ngũ Giới hơn một ngày một đêm cho đến khi đuổi đến phía trước không gian thông đạo phía trên Đông Hải mới dừng lại.

Vật ngăn cản bọn họ chính là một tầng cấm chế do Thế Giới Chi Thụ tạo ra.

- Thống lĩnh để tại hạ phá tan lớp cấm chế này!

Thần Long hướng về phía Đông Phương Khiếu Thiên nói một tiếng sau

đó kẹp hai ngón tay lại điểm về phía trước một cái

- Âm!

Một đạo kiếm quang sáng chói lập tức từ trong ngón tay của hân bắn ra ngoài chém thẳng vào tầng hào quang cấm chế nhưng lại không thể làm nó lay động mảy may.

- Đây là cấm chế gì vậy?

Ba người Thanh Huyền, Nam Cung Tiên Nhi cùng với Thanh Thiện Cổ Phật thấy vậy đồng thời nhú mày một cái phải biết rằng tuy Thần Long mới chỉ đột phá cảnh giới Thiên Cấp mấy tháng nay nhưng hân chủ tu Kiếm Đạo sức công kích hơn xa đồng cấp bình thường nhiều a!

Tại sao hiện tại dốc toàn lực phát ra một kiếm lại không thể khiến cho tầng cấm chế trước mặt này lung lay?

- Đừng quá kinh ngạc! Nếu như ta nhìn không lầm thì đoạn Cổ Thụ các người đang thấy rất có thể là một phần do Chí Bảo - Thế Giới Chi Thụ trong truyền thuyết của Đệ Ngũ Giới phân hóa ra. Mà dựa vào lực phòng ngự của Thế Giới Chi Thụ sao có thể bị một Thiên Cấp cường giả phá tan được chứ?

Vương Phàm đứng bên cạnh thấy vậy trầm giọng giải thích.

- Thì ra là vậy! Không biết Vương đạo hữu người có cách nào để cởi bỏ cấm chế này hay không?

Đông Phương Khiếu Thiên nghe vậy gật đầu một cái rồi hỏi.

- Đương nhiên! Tuy kiếm quang của Thần Long không thể khiến cho lớp cấm chế này lung lay chút nào nhưng chỉ cần Diệt Thần Thương cộng thêm Sát Lục Bốn Nguyên của ta ra tay thì nhất định có thể một lần phá vỡ nó!

Vương Phàm tự tin cười nói.

Như để chứng minh cho lời nói của mình sau khi nói xong hắn đưa cao Diệt Thần Thương trong tay lên đồng thời vận chuyển chân nguyên trong người muốn hướng về phía lớp hào quang cấm chế mà phát ra công kích.

- Đạo hữu xin dừng tay!

Nhưng đúng lúc này bên tai của Vương Phàm đột nhiên lại vang lên một tiếng nói.

Hắn quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy một bóng người toàn thân trùm kín trong một lớp hắc bào đang đạp không từ từ rảo bước đi đến vị trí của mình.

- Người là người phương nào?

Vương Phàm trầm giọng hỏi.

- Lão phu là Tế sư của Vu Tộc - Hắc Ti xin gặp qua Chiến Tiên - Vương Phàm đạo hữu. Trước đây đã nghe qua đại danh của Vương đạo hữu từ lâu bây giờ mới có cơ hội được diện kiến đúng là vinh hạnh!

Hắc bào nhân trả lời tuy lời lẽ của hắn rất khách sáo nhưng giọng nói trước sau cứ đều đều không có chút biến hóa nào làm cho người nghe có cảm giác phi thường không thoải mái.

- Thì ra đạo hữu là Vu Tộc Tế sư! Cửu ngưỡng đại danh đã lâu không biết ngày hôm nay người xuất hiện tại nơi này không biết là có chuyện gì?

Vương Phàm sau khi nghe xong lời giới thiệu thân phận của Hắc bào nhân thì thoáng nhú mày một cái rồi lại cười nói.

Đông Phương Khiếu Thiên đứng ở phía sau nghe thấy những lời đó bên ngoài không biểu hiện gì đặc biệt nhưng trong lòng lại âm thầm nhú mày lại

bởi vì tuy thời gian tiếp xúc không lâu nhưng ông ta đại khái cũng đã hiểu rõ tính khí của Vương Phàm!

Trừ những lúc chiến đấu ra thì người này bình thường y như một tảng băng luôn lạnh lùng xa cách với tất cả mọi người tự sống trong thế giới của mình cho dù ai nói gì cũng không thể khiến cho hấn động tâm chút nào!

Không nói đâu xa chỉ cần nhìn cách hấn đối diện với Nam Cung Tiên Nhi lúc còn ở trên Thất Tinh Đảo là có thể nhận rõ điều đó!!

Vậy mà không ngờ lúc này Vương Phàm lại chủ động mở miệng nói chuyện này quả thật khiến cho Đông Phương Khiếu Thiên vô cùng bất ngờ!

Đồng thời ông ta cũng âm thầm đề phòng với Hắc bào nhân tự xưng là Tế sư Vu Tộc bởi vì người có thể được Vương Phàm trọng thị như vậy nhất định phải có bản lĩnh vô cùng to lớn chứ không phải loại cường giả tầm thường!

- Vương đạo hữu ta thân là Tế sư của Vu Tộc đương nhiên phải có trách nhiệm vì Vu Chủ phân ưu hiện tại ta hiện thân là muốn nói với các vị một chuyện hiện tại Bách Tộc Quân Đoàn của Đệ Ngũ Giới chúng ta đã bị các vị đánh tan xin các vị hãy cho bọn họ một con đường sống đừng truy kích nữa!!

Hắc bào nhân nhìn Vương Phàm nói.

Năm người Đông Phương Khiếu Thiên, Nam Cung Tiên Nhi, Thanh Huyền, Thanh Thiện Cổ Phật, Thần Long nghe vậy đồng thời nhú nhú mày.

Tất cả đều cảm thấy lời nói của Hắc bào nhân nghe qua thật quá mức buồn cười bọn họ đang cùng với Bách Tộc Quân Đoàn đang là kẻ địch nếu như hiện giờ không thừa lúc bọn chúng đang suy yếu nhất cử tiêu diệt lỡ như sau này bọn chúng khôi phục lực lượng lại có thêm chi viện từ Đệ Ngũ Giới kéo đến tấn công Thất Tinh Đảo lần nữa thì bọn họ không phải tự lấy đá đập vào chân mình hay sao?

Đừng nói bọn họ là năm đại Thiên Cấp cường giả cho dù là người bình thường đi nữa chỉ cần có chút trí tuệ tin rằng cũng sẽ không có ai lựa chọn cách rút lui vào lúc này!

- Vương đạo hữu không cần quan tâm đến kẻ khùng điên này! Chúng ta trực tiếp giết chết hắn sau đó phá mở Cấm Chế tiêu diệt số Bách Tộc Quân Đoàn trong đó là được!

Nam Cung Tiên Nhi nhìn Vương Phàm cao giọng hét lên một tiếng.

- Hắc Ti đạo hữu nếu như bọn ta không làm theo lời của người thì người định làm thế nào?

Nhưng Vương Phàm lại không quan tâm chút nào đến lời nói của nàng ngược lại còn nhìn Hắc bào nhân hỏi ngược lại một câu.

- Nếu như vậy thì ta chỉ đành đắc tội với các vị rồi!

Hắc bào nhân trầm giọng nói một tiếng sau đó đưa năm ngón tay ngừng lại thành trảo chạm vào hư không một cái từ trong đó rút ra một cây quyền trượng màu đen.

Điều làm cho người ta chú ý là ở hai đầu của chiếc quyền trượng này không ngờ lại có hai con rắn màu đen đang bò qua bò lại không ngừng phun ra từng ngụm hắc khí đen ngòm tanh tưởi!

- Việc lãnh giáo thực lực của một Tế sư Vu Tộc đã là mong muốn từ lâu của ta. Đáng tiếc ngày hôm nay không phải thời cơ thích hợp nhất chỉ đành hẹn ngày khác mà thôi!

Vương Phàm thấy vậy nhú mày lại một chút rồi trầm giọng kêu lên một tiếng.

Câu nói này của hắn không khác gì đã đồng ý với điều kiện của Hắc bào nhân là sẽ rút quân vậy.

- Vương đạo hữu tại sao ngươi lại nói ra những lời này?

Năm người Đông Phương Khiếu Thiên nghe vậy kinh nghi bất định đồng thời truyền âm cho Vương Phàm hỏi.

Bọn họ nghĩ thế nào cũng không tin được đường đường một Chiến Tiên - Vương Phàm vừa rồi còn đại hiển thần uy phong ấn một tên cường giả đồng cấp với mình bây giờ lại bị vài lời của Hắc bào nhân không rõ lai lịch dọa cho phải rút lui!

- Ta quyết định tự nhiên là có cái lý của ta! Bây giờ quả thật không phải thời cơ thích hợp để khai chiến với Tể sư của Vu Tộc nếu cứ làm cứng cái chúng ta nhận được chưa chắc lớn hơn cái mất đi!!

Wang Pham nhận nhận nói.

- Vương đạo hữu nghe cách nói của người hình như Vu Tộc Tể sư rất lợi hại thì phải?

Nam Cung Tiên Nhi nghi hoặc hỏi.

- Lợi hại? Không đúng nếu muốn nói tới thực lực của một Vu Tộc Tể sư không nên dùng từ lợi hại mà nên nói là đáng sợ mới chuẩn xác!

Wang Pham lắc đầu nói.

- Đáng sợ?

Nam Cung Tiên Nhi không hiểu hỏi.

PS: Hôm nay tác đi thăm đứa cháu đang bệnh cho nên lại trễ nữa xin lỗi

các bạn nha!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 254: Một Minh Tiến Vào Đệ Ngũ Giới

- Đáng sợ?

Nam Cung Tiên Nhi lộ vẻ không hiểu hỏi nàng không thể tưởng tượng được thật ra kẻ được gọi là Tế sư Vu Tộc thật ra có thể bản lĩnh lớn như thế nào lại có thể khiến cho một Sát Thần như Vương Phàm chính miệng nói ra hai từ "đáng sợ"!!

Bốn người Đông Phương Khiếu Thiên cũng đưa mắt nhìn vào Vương Phàm chờ đợi hản giải thích.

- Tế Sư là một chức nghiệp tồn tại từ khi Vu Tộc mới được thành lập từ thời Viễn Cổ địa vị ở trong Vu Tộc chỉ ở dưới Vu Chủ thống lĩnh toàn bộ Vu Tộc một bậc thôi, có thể nói là một chức vị dưới một người trên vạn vạn người! Mỗi một tộc nhân Vu Tộc muốn trở thành Tế Sư cũng không phải chuyện dễ dàng gì bọn họ không chỉ phải có thực lực cơ sở là Thiên Cấp hậu kỳ đồng thời còn phải đồng thời tinh thông ít nhất mười vạn Vu Thuật cấp cao trở lên mới có thể được!

Vương Phàm hít sâu một hơi rồi chậm rãi nói.

- Tê!

Năm người Nam Cung Tiên Nhi nghe vậy nhất thời há hốc miệng hít sâu một hơi khí lạnh.

Muốn trở thành một tên Tế Sư Vu Tộc không chỉ phải có thực lực cơ sở là

Thiên Cấp hậu kỳ còn phải tinh thông mười vạn loại Vu Thuật cao cấp trở lên?

Điều kiện trước đã đủ biến thái, điều kiện thứ hai còn biến thái hơn gấp trăm lần!

Tại sao lại nói như vậy?

Bởi vì Vu Thuật là một hệ thống thuật pháp được tiền nhân của Vu Tộc sáng tạo ra dựa vào quá trình lĩnh ngộ các loại Pháp Tắc ẩn giấu trong thiên địa cùng với Vu Võ là hai thứ giúp cho Vu Tộc trở thành một trong những Bộ Tộc đỉnh tiêm trong Lục Giới.

Uy lực của Vu Thuật không thua kém Đạo Thuật của Nhân Tộc, Yêu Thuật của Yêu Tộc, Ma Thuật của Ma Tộc cùng với Thần Thuật của Thần Tộc một chút nào. Nó tổng cộng được chia làm ba cấp độ lớn Vu Thuật cấp thấp, Vu Thuật cấp trung cùng với Vu Thuật cấp cao.

Hai cấp bậc trước chỉ cần tộc nhân Vu Tộc có thể chất thích hợp cộng thêm chịu khó khổ luyện chậm thì hai ba năm dài thì năm mười năm cũng sẽ luyện thành nhưng còn cấp bậc cuối cùng là Vu Thuật cấp cao thì lại khác hoàn toàn muốn luyện thành nó không chỉ phải có thể chất thích hợp cùng với sự chuyên cần còn cần thêm ngộ tính nữa.

Nếu không có đầy đủ ngộ tính thì cố gắng đến mấy cũng không thể học được một môn Vu Thuật cấp cao còn nếu có đầy đủ ngộ tính rồi nếu không bỏ thời gian chuyên tâm nghiên cứu hơn trăm năm cũng rất khó có thể hoàn toàn tinh thông một môn Vu Thuật cao cấp.

Điều này có nghĩa là gì?

Tức là một người cho dù có đủ thể chất, chuyên cần cùng với ngộ tính thì cũng cần trăm năm mới có thể làm được cứ theo đó mà tính thì muốn đồng

thời tinh thông mười vạn loại Vu Thuật cao cấp phải bỏ ra bao nhiêu thời gian một trăm vạn năm, một ngàn vạn năm hay... một tỷ năm?

Câu hỏi này e rằng chỉ có Vu Tộc Tế Sư mới có thể trả lời rõ ràng được!

Quay trở lại vấn đề chính.

- Đương nhiên nếu chỉ có như vậy thì không thể dọa ta phải rút lui được bằng vào thực lực của mình ta vẫn có tự tin có thể phân cao thấp với một Tế Sư Vu Tộc nhưng vấn đề ở đây là khi một Tế Sư Vu Tộc không bao giờ đi một mình mà bên cạnh luôn có hai tên đồng bọn nữa đi theo. Các người có hiểu điều đó có nghĩa là gì không?

Lúc này chỉ nghe Vương Phàm trầm giọng lên tiếng.

Lời lẽ của hắn có ám chỉ rõ ràng như vậy sao năm người Đông Phương Khiếu Thiên có thể không hiểu được chứ?

Nếu bây giờ bọn họ thật sự quyết định ra tay thì bọn họ không chỉ phải đối đầu với Tế Sư - Hắc Ti mà còn có hai tên đồng bọn đang ẩn nấp trong bóng tối của hắn nữa.

Vì truy sát một đám tàn binh bại tướng mà cùng lúc khai chiến với ba tên Thiên Cấp hậu kỳ cường giả hậu quả đó đúng là được không đủ bù cho mất!

- Vương đạo hữu cứ làm theo lời nói của người đi, hôm nay chúng rút lui ở đây!

Đông Phương Khiếu Thiên cẩn thận suy nghĩ một chút trầm giọng truyền âm cho Vương Phàm nói.

- Ủm!

Vương Phàm gật đầu một cái.

- Hắc Ti Tế Sư nếu không có chuyện gì khác chúng ta cáo từ rồi!

Sau đó hắc lại mở miệng nhìn Tế Sư Hắc Ti nói.

- Đa tạ các vị đạo hữu đã nể mặt, tại hạ dám bảo đảm với các vị từ ngày hôm nay cho đến nửa năm sau Bách Tộc Quân Đoàn của chúng ta tuyệt đối không tấn công một lần nào nữa!

Tế Sư Hắc Ti lộ vẻ trịnh trọng nói.

- Thật như vậy sao?

Vương Phàm kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Ta là người giám sát Bách Tộc Quân Đoàn thay cho Vu Chủ lời của ta tự nhiên cũng đại diện cho ngài ấy còn có thể là giả hay sao?

Tế Sư Hắc Ti hỏi ngược lại.

- Được! Như vậy chúng ta nửa năm sau gặp lại rồi đến lúc đó ta nhất định sẽ lãnh giáo thực lực của Vu Tộc Tế Sư người!!

Vương Phàm gật đầu một cái sau đó mang theo năm người Đông Phương Khiếu Thiên cùng với toàn bộ đại quân bên dưới hóa thành một chùm hào quang bắn về phía Thất Tinh Đảo.

- Ầm!

Sau khi bọn họ rời đi được một lúc vùng không gian bên cạnh Hắc Ti Tế Sư đột nhiên phát sinh một trận vận vẹo tiếp theo đó chỉ thấy hai hắc bào nhân có cách ăn mặc y hệt như hắc từ trong đó bước ra.

Không cần nói cũng biết bọn họ chính là hai tên Vu Tộc Tế Sư khác vừa

rồi ẩn nấp bên trong không gian.

- Hắc Ti tại sao người lại định ra hiệp nghị đình chiến nửa năm với đám người đó chứ như vậy quá lợi cho bọn chúng rồi!

Một người trong đó nhìn Hắc Ti kêu lên một tiếng.

- Ô Lạp ta làm như vậy không phải muốn tạo cơ hội cho kẻ địch mà là muốn giúp cho Bách Tộc Quân Đoàn!

Hắc Ti trầm giọng nói.

- Giúp cho Bách Tộc Quân Đoàn lời này như thế nào?

Tế Sư - Ô Lạp nghi hoặc hỏi.

- Trận chiến vừa rồi trên Thất Tinh Đảo người cũng đã chính mắt thấy rồi Bách Tộc Quân Đoàn chúng ta đã bị đám tu sĩ này đánh cho trọng thương tuy về cao tầng là Thiên Cấp cường giả không có tổn thất đáng kể nào nhưng trung hạ tầng thì lại mất đi đến năm sáu phần nếu không có thời gian nửa năm một năm nghỉ ngơi thì căn bản không thể tái chiến được cho nên ta mới tạm thời đưa ra điều kiện đình chiến với đám tu sĩ Nhân Gian đó!

Hắc Ti giải thích.

- Người nói rất có lý! Sở dĩ trận chiến này Bách Tộc Quân Đoàn của chúng ta thất bại đều là do cách chỉ huy sai lầm của Thống soái Hàn Băng Mãng Vương người dự định xử trí hãn như thế nào?

Ô Lạp nghe vậy gật đầu một cái sau đó hỏi.

- Hàn Băng Mãng Vương làm trái với mệnh lệnh của Tuyệt Đại Quân Vương vừa vượt giới tiến sang không chịu xây dựng căn cứ cho quân ta trong tình huống còn chưa hoàn toàn hiểu được sâu cạn của kẻ địch đã vội vàng

dốc toàn lực xuất kích dẫn tới đại bại tội trạng như vậy ngoài tử hình ra còn có hình phạt nào thích hợp hơn sao?

Trên mặt Hắc Ti lộ ra vẻ lạnh lùng nói.

- Tốt! Như vậy để ta đi giải quyết hẳn!

Vị Tế Sư thứ ba là Trần Phần nghe vậy trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang bay đi.

....

Ba ngày sau trận chiến ở Thất Tinh Đảo từ bốn chỗ chiến trường khác là Lôi Bạo Hải Dương, Đồ Gia Huyền Giới, Ma Thú Sơn Mạch cùng với Vụ Ẩn Sơn cũng truyền về tin tức đã đẩy lui bốn quân đoàn tiên phong của kẻ địch.

Lần va chạm đầu tiên giữa Thiên - Nhân Lưỡng Giới cùng với Đệ Ngũ Giới đã kết thúc với chiến thắng thuộc về Thiên - Nhân Lưỡng Giới.

Tuy chỉ là tiểu thắng nhưng vì muốn cổ vũ sĩ khí cho chúng quân sĩ hai người Đông Phương Trường Minh cùng với Hắc Đế Tư đã quyết định tổ chức một buổi tiệc mừng công cực lớn bên trong Thánh Thành.

Người tham dự ngoài người dân của Thánh Thành còn có những cường giả đến từ Đông - Tây Thiên Giới tập hợp lại!

Tất cả đều vô cùng vui vẻ uống rượu nói chuyện với nhau.

Nhưng rất nhiều người không biết được rằng, hai người tổ chức buổi tiệc này là Minh Vương cùng với Tà Đế lại không tham gia buổi tiệc này mà là đang cùng với Thụy Đức Lạp Áo ở trong một gian đại điện.

Ngoài bọn họ ra trong đại điện còn có một người khác đang ngồi hẳn chính là đại diện của Thần Gia ở Minh Vương Điện - Thần Nam.

- Thần Nam tại sao người lại bất ngờ triệu tập bọn ta đến đây để họp như vậy?

Lúc này chỉ nghe Hắc Đế Tư nhìn Thần Nam hỏi.

- Sở dĩ ta mời các người đến đây bởi vì phát hiện ra một điểm không ổn trong những trận đại chiến vừa rồi!

Thần Nam trầm giọng nói.

- Điểm không ổn? Không biết là ở đâu?

Đông Phương Trường Minh thấp giọng hỏi.

- Là Thống soái. Các người có phát hiện hay không trong những trận chiến vừa rồi ngoài Bách Tộc Quân Đoàn ra bốn quân đoàn còn lại của Đế Ngũ Giới đều không có Thống soái của bản thân, mặc dù chuyện Sở Tương Ngọc cùng với Hắc Khởi không đích thân ra chiến trường là chuyện chúng ta đã đoán trước được từ đầu nhưng cả Tùng Tán Đức Bố và Viên Minh cũng giống như vậy thì thật khiến cho người ta kinh ngạc bởi vì đây không phải phong cách hành sự thường ngày của bọn chúng!!

Thần Nam nhàn nhạt nói.

- Ý của người muốn nói rất có thể bây giờ Thất Quân Chủ đang ở trong Đế Ngũ Giới âm thầm giở trò gì đó?

Đông Phương Trường Minh nhíu mày một chút rồi hỏi.

- Đúng vậy! Cho nên ta muốn xin ý kiến các người để cho ta một mình tiến vào Đế Ngũ Giới thám thính tình hình trước một lần được không!

Thần Nam gật đầu một cái sau đó nói.

- Một mình tiến vào Đệ Ngũ Giới? Thần Nam người đã suy nghĩ kỹ chưa tuy rằng hiện tại ký ức của người đã khôi phục nhưng thực lực vẫn chưa trở lại trạng thái đỉnh phong nếu như bị Thất Quân Chủ phát hiện thì tuyệt đối sẽ rất nguy hiểm!

Thụy Đức Lạp Áo trầm giọng nói tuy rằng quan hệ của hắn và Thần Nam không phải rất thân thiết nhưng bây giờ đang là đồng minh của nhau hắn cũng không muốn đối phương gặp phải chuyện gì bất trắc như vậy sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến chiến lược của bên mình.

- Hắc Đế Tư người cứ yên tâm đi nếu ta đã dám một mình đưa ra quyết định như thế này thì tự nhiên cũng đã nắm chắc bản thân nhất định sẽ không có chuyện gì bình an quay về!

Thần Nam lộ vẻ tự tin cười nói.

- Thần Nam nếu người đã nói vậy thì ta cũng không có lý do gì ngăn cản người nữa!

Hắc Đế Tư nghe vậy nhú mày suy nghĩ một chút rồi trầm giọng nói.

- Ta cũng giống như vậy!

Đông Phương Trường Minh cũng lên tiếng.

- Nhưng trước khi người tiến vào Đệ Ngũ giới ta muốn người đem theo vật này nó có thể sẽ có giúp ích cho người rất nhiều!

Hơi dừng một chút hắn lại lật tay lấy từ trong không gian giới chỉ ra một khối ngọc màu đen ra ném cho Thần Nam.

- Thứ này là...?

Thần Nam đưa tay nhận lấy mảnh ngọc đảo mắt quan sát một vòng rồi lộ

về nghỉ hoặc hỏi.

- Vật này có tên Lao Ngục Giới do Chiến Tiên - Vương Phàm dưới trướng ta tạo thành bên trong đó đang phong ấn một cường giả đến từ Đệ Ngũ Giới có tên Mộc Thanh!

Đông Phương Trường Minh trả lời.

- Mộc Thanh? Có phải Mộc Thanh của Mộc Thạch Tộc hay không?

Thần Nam kinh ngạc hỏi.

- Chính hửn! Dựa vào quan hệ trước đây của người cùng với Mộc Thạch Tộc ta tin rằng người nhất định có cách mượn sức hửn trợ giúp cho bản thân đúng không?

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt lên tiếng..

- Lần này đa tạ rồi!!

Thần Nam nhìn Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái tiếp theo hóa thành một đạo hào quang bắn ra ngoài đại điện.

- Thụy Đức Lạp Áo đệ hãy ra ngoài thay ta giám sát buổi tiệc đang diễn ra nhớ nhắc nhở mọi người vui đủ rồi thì thôi không nên vui quá mức dù sao kẻ địch của chúng ta vẫn còn đang lăm le chờ sẵn có thể tấn công bất cứ lúc nào!

Hắc Đế Tư đưa mắt nhìn theo bóng lưng của Thần Nam sau khi xác định hửn đã đi khỏi mới nhìn Thụy Đức Lạp Áo nói.

- Vâng Đại ca!

Thụy Đức Lạp Áo nghe vậy cung kính kêu lên một tiếng sau đó quay đầu hướng đi về phía cửa.

- Két!

Sau khi ra ngoài hắn thuận tay đóng cửa lại để cho hai người người bên trong có thể thoải mái nói chuyện với nhau mà không sợ bị làm phiền.

- Người cảm thấy lần này Thần Nam có thể đạt được mục đích của mình hay không?

Hắc Đế Tư đưa mắt nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Dựa vào thực lực của hắn cộng thêm sự trợ giúp của Mộc Thanh chỉ cần cẩn thận một chút thì căn bản không thể xảy ra vấn đề gì!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Hừ! Tà Đế người đừng đùa với ta người biết rất rõ ta muốn hỏi người chuyện gì mà? Người cảm thấy Thần Nam có khả năng hoàn thành mục đích thật sự của hắn thành công gặp được người hắn muốn gặp hay không?

Không ngờ sau khi Hắc Đế Tư nghe xong lại trực tiếp hừ lạnh nói.

- Chuyện này ta không thể đoán được! Cũng không quan tâm lắm bởi vì đây dù sao cũng là chuyện riêng của phụ tử bọn họ không đến lượt người ngoài như chúng ta quan tâm!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Ủm!

Hắc Đế Tư nghe vậy nhú mày một chút rồi cũng gật đầu.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 255: Thất Sát Tuyệt Trận

Ở một phía khác sau một lát phi hành Thần Nam đã trở về cung điện của bản thân.

Do hiện tại ba người Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ cùng với Thần Lục Tổ đều đã đi tham dự yến tiệc náo nhiệt đang diễn ra trong Thánh Thành cho nên chỗ này bây giờ không có một ai cả cực kỳ yên tĩnh.

- Ầm!

Thần Nam bước chân vào bên trong tiệp tay đóng cửa lại sau đó lấy Lao Ngục Giới Đông Phương Trường Minh đã đưa cho mình ra dùng sức bóp nát.

Trong chớp mắt chỉ thấy hàng tỉ hào quang màu xanh từ bên trong bắn ra chúng lượn lơ phía trên không trung một lát rồi ầm ầm hội tụ lại hóa thành một lão giả mặc thanh bào rơi xuống trước mặt Thần Nam.

Người đó đương nhiên chính là Tộc trưởng Mộc Thạch Tộc - Mộc Thanh vừa mới bị Vương Phàm bắt lại phong ấn cách đây không lâu.

- Đây là đâu? Người là ai? Sao ta lại ở đây?

Trong thời gian bị phong ấn bên trong hắc ngọc linh thức của Mộc Thanh hoàn toàn bị phong bế lại không thể cảm nhận được những chuyện xảy ra bên ngoài hiện nay thấy mình đột nhiên được một kẻ lạ mặt thả ra thì trong lòng vô cùng kinh ngạc mở miệng liên tục hỏi liên ba câu.

- Ta tên Thần Nam, đây là chỗ ở của ta còn về phần tại sao ngươi lại ở đây sao? Đương nhiên bởi vì ta đã thả ngươi ra rồi!

Thần Nam bình tĩnh trả lời từng câu hỏi một của Mộc Thanh.

- Thần Nam? Người có họ Thần chẳng lẽ là người của Thiên Giới Thần Gia?

Nghe được tên gọi của Thần Nam Mộc Thanh nhú mày lại một chút rồi hỏi.

- Đúng vậy! Ta là Đệ Thập Nhân của Thần Gia hiện nay!

Thần Nam trực tiếp gạt đầu thừa nhận.

- Thì ra là người trong truyền thuyết của Thần Gia hôm nay có thể gặp qua đạo hữu ở đây đúng là vinh hạnh cho ta. Không biết đạo hữu cứu ta là có việc gì xin cứ nói ra?

Mộc Thanh lại tiếp tục hỏi một câu nữa bề ngoài câu hỏi này có vẻ rất khách sáo nhưng thật ra trong lòng ông ta lại đang âm thầm đề phòng Thần Nam bởi vì tuy rằng Mộc Thạch Tộc của ông ta trước đây cùng với Thiên Giới Thần Gia đúng là có một chút liên hệ với nhau.

Nhưng hiện nay hai bên bọn họ đang đứng ở hai chiến tuyến đối địch với nhau trong hoàn cảnh này mối quan hệ đó không đủ để làm cho Thần Nam phải xuất thủ cứu ông ta, hẳn làm như vậy chắc chắn là có mục đích khác!

- Mộc đạo hữu quả nhiên thẳng thắn như vậy ta cũng không dài dòng nữa ta cứu ngươi chính là bởi vì...

Thần Nam cũng không có ý che dấu trực tiếp đem mục đích của mình nói ra cho Mộc Thanh biết.

- Thần đạo hữu việc người ra tay cứu giúp Mộc Thanh ta rất đa tạ người, nhưng nếu người muốn ta làm chuyện phản bội Đế Ngũ Giới như vậy được!

Sau khi nghe xong tất cả Mộc Thanh không chút do dự lập tức từ chối.

- Mộc Thanh đạo hữu đừng vội vàng từ chối như vậy nghe ta nói hết đã ta biết sở dĩ người từ chối đề nghị của ta là bởi vì lo lắng nếu giúp ta thì Mộc Thạch Tộc các người sẽ phải đối diện với tai họa diệt tộc do Thất Quân Chủ gây ra chứ gì? Nếu như vậy đạo hữu có thể yên tâm chỉ cần người chịu giúp ta chuyện ta có thể Thần Gia chúng ta sẽ dốc hết toàn lực bảo vệ Mộc Thạch Tộc của đạo hữu thế nào hả?

Thần Nam nghe vậy cười nói.

- Thần đạo hữu ta đã nói rồi ta tuyệt đối không thể giúp người xin đừng nhiều lời nữa!

Mộc Thanh nghe vậy nhú mày một chút rồi lại lên tiếng từ chối.

Không phải ông ta không tin vào thực lực của Thần Gia nhưng ông ta hiểu rõ loại đại gia tộc như bọn họ xem trọng lợi ích của bản thân nhất tuyệt đối không thể vì lời nói của một người mà mạo hiểm che chở Mộc Thạch Tộc bọn họ để xích mích với loại Hung Thần như Thất Quân Chủ.

Cho dù người đó có là Thần Gia - Đế Thập Nhân cũng không ngoại lệ!

- Mộc đạo hữu nếu như cảm thấy thực lực của Thần Gia không đủ thì lại cộng thêm vật này thì như thế nào?

Bản thân đã đưa ra điều kiện rất tốt vậy mà đối phương lại thẳng thừng từ chối nếu là người bình thường chắc chắn sẽ nổi giận nhưng Thần Nam đối diện với sự quyết tuyệt của Mộc Thanh Thần Nam chẳng những không chút tức giận còn mỉm cười nói một tiếng.

Tiếp theo đó chỉ thấy hần lật tay lấy ra một miếng ngọc bội màu trắng phía trên có khắc một con Bạch Long ra đưa cho Mộc Thanh.

- Đây... đây... vật này... là Bạch Long Bội sao người lại có được?

Mộc Thanh đưa tay cầm lấy miếng ngọc bội đảo mắt cẩn thận nhìn qua một lần rồi lại lộ ra vẻ khiếp sợ nói.

Thật ra không chỉ có ông ta bất luận là cường giả nào chỉ cần đạt đến cảnh giới Thiên Cấp khi nhìn thấy tấm ngọc bội này cũng sẽ có phản ứng giống như ông ta.

Bởi vì vật được gọi là Bạch Long Bội chính là một thứ tín vật thuộc về một tên cường giả.

Đó chính là Nghịch Thiên Cấp cường giả đầu tiên được ghi nhận sau thời đại Viễn Cổ tên của hần là Độc - Cô - Tiểu - Bại!!

Vào thời đại Độc Cô Tiểu Bại còn tung hoành trong thiên địa không cần hần tự mình ra tay chỉ cần dựa vào vào một tấm Bạch Long Bội này cũng có thể hiệu triệu vô số Thiên Cấp cường giả ra tay nhưng sau khi Độc Cô Tiểu Bại vẫn lạc trong Thái Cổ Thần Chiến thì vật này cũng mất đi tăm tích tại sao bây giờ lại xuất hiện trong tay Thần Nam?

Việc này có thể có ba cách để giải thích.

Thứ nhất Thần Nam đã từng gặp qua Độc Cô Tiểu Bại tấm Bạch Long Bội này là do đích thân Độc Cô Tiểu Bại tặng cho hần để làm kỷ niệm đương nhiên khả năng này nói ra e rằng cả trẻ con ba tuổi cũng sẽ không tin bởi vì ai cũng biết Độc Cô Tiểu Bại đã sớm vẫn lạc trong Thái Cổ Thần Chiến làm sao có thể gặp được một người thanh niên mới hơn hai mươi mấy tuổi giống như Thần Nam (Mộc Thanh không biết chính xác tuổi tác của Thần Nam nhưng ông ta có thuật quan sát Cốt Linh của một người đại khái có thể đoán được

tuổi tác của hắn)

Thứ hai Độc Cô Tiểu Bại thật ra vẫn chưa chết mà bị người của Thần Gia bắt sống giam lại tấm Bạch Long Bội này là do Thần Nam cướp được từ trên tay hắn chuyện như thế này không phải không thể xảy ra nhưng theo suy nghĩ của Mộc Thanh thì khả năng của nó là rất thấp bởi vì một cường giả như Độc Cô Tiểu Bại nếu thật sự bị giam cầm thì sao có thể không tìm cách thoát ra,

cho dù hắn có vì một số nguyên nhân đặc biệt nào đó không thể tự mình thoát ra đi nữa thì những cường giả của Độc Cô Thế Gia như Độc Cô Tiểu Huyền, Độc Cô Tiểu Nguyệt, Thiên Ma, Nguyệt Thần, Cửu Thiên Truyền Nhân nhất định cũng sẽ tìm cách cứu hắn ra ngoài.

Cho nên chỉ còn lại khả năng cuối cùng đó là bản thân người thanh niên tên Thần Nam chính là Độc Cô Tiểu Bại, hoặc nói chính xác hơn thì hắn là thân thể chuyển thể của Độc Cô Tiểu Bại như vậy có thể giải thích được Bạch Long Bội lại nằm trong tay của Thần Nam bởi vì đây vốn là vật của hắn!

- Mộc Thanh đạo hữu ta có thể khẳng định với người suy đoán thứ ba của người là rất chính xác. Ta quả thật là người mà người đang nghĩ đến!

Thần Nam như có Thuật Độc Tâm vừa liếc mắt qua một lần liền dễ dàng biết được tất cả suy nghĩ của Mộc Thanh nhìn ông ta cười nói.

- Chuyện này sao có thể như vậy được? Nếu người thật sự là Độc Cô Tiểu Bại tại sao lại không chuyển thể vào Độc Cô Thế Gia mà lại trở thành người của Thần Gia!

Tuy từ đầu đã sớm chuẩn bị sẵn tâm lý nhưng khi nghe được Thần Nam chính miệng thừa nhận thân phận Mộc Thanh vẫn không nhịn được kinh hãi thét lên.

- Chuyện tại sao ta lại trở thành người Thần Gia do liên quan đến một số chuyện riêng của ta cho nên tạm thời ta không thể tiết lộ được xin Mộc đạo hữu thứ lỗi!

Thần Nam nhìn Mộc Thanh trầm giọng nói.

- Hiện tại xin đạo hữu hãy nói cho ta biết thật ra người có muốn nhận hai phần nhân tình của Thần Gia cùng Độc Cô Thế Gia trong tay ta hay không?

Hơi dừng một chút hẳn lại tiếp tục.

- Đạo hữu người bởi vì muốn khuyên nhủ ta ngay cả thân phận bí mật của mình cũng nói cho ta biết ta còn có thể từ chối được hay sao?

Mộc Thanh lộ ra một nụ cười khổ nói.

Đúng vậy!

Hiện tại Thần Nam vì mượn sức Mộc Thanh đã cho ông ta rất nhiều lợi ích thậm chí ngay cả thân phận thật của mình cũng công khai cho ông ta biết, Mộc Thanh còn có thể từ chối hẳn được nữa hay sao?

Nếu từ chối như vậy không khác gì công khai đắc tội với đối phương hậu quả này không thể kém hơn việc phản bội Thất Quân Chủ bao nhiêu. Chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ!

Mộc Thanh không sợ chết nhưng ông ta biết rất rõ sau khi mình chết rồi Mộc Thạch Tộc không còn Thiên Cấp hậu kỳ cường giả nào bảo vệ nữa trong tình trạng chiến tranh như thế này rất có khả năng sẽ bị Thất Quân Chủ đẩy ra chiến trường làm con tốt thí mạng!

Như vậy không bằng dứt khoát đi theo trợ giúp người trước mặt một tay tuy rằng cũng rất mạo hiểm nhưng nếu thành công thì có thể nhận được sự trợ

giúp của hai đại thể lực đỉnh cấp Thần Gia cùng Độc Cô Thể Gia như vậy cho dù sau này Mộc Thạch Tộc có phải rời khỏi Đệ Ngũ Giới cũng không cần phải lo cho việc phát triển!

- Tốt! Như vậy đạo hữu cứ ở đây nghỉ ngơi một đi đợi sau khi thương thế của người ổn định lại chúng ta sẽ tiến vào Đệ Ngũ Giới!

Thần Nam nghe vậy gật đầu một cái.

Hiện nay do năm cái không gian thông đạo nối giữa Đệ Ngũ Giới cùng với Thiên - Nhân Lưỡng Giới đồng thời bị mở ra cho nên không gian ngăn cách giữa ba Giới Diện này bị bào mòn tới mức thấp nhất với bản lĩnh của Thần Nam muốn âm thầm mở ra một không gian thông đạo đi tới Đệ Ngũ Giới cũng không phải khó khăn gì!

....

Nửa tháng sau bên trong Đệ Ngũ Giới!

- Âm!

Phía trên không trung của một khu rừng nguyên thủy đột nhiên phát sinh một trận vận vẹo tiếp theo chỉ thấy hai đạo thân ảnh một già một trẻ từ bên trong đi ra.

Người già là một lão giả chừng sáu mươi tuổi thân mặc thanh bào, còn người trẻ là một người thanh niên chừng hai mươi tuổi khuôn mặt sáng sủa thân mặc bạch bào bó sát người bên hông có đeo một miếng ngọc màu trắng có khắc hình Bạch Long đang bay lượn!

Bọn họ không phải Mộc Thanh cùng với Thần Nam thì còn có thể là ai?

- Thần đạo hữu nơi này là Nam Minh Sâm Lâm ở phía Cực Nam của Đệ

Ngũ Giới nếu chúng ta muốn điều tra được tung tích của Thất Quân Chủ thì phải đến Vu Thần Đại Lục ở phía trung tâm với tốc độ của chúng ta từ đây đến đó cũng phải mất hơn nửa tháng mà thời gian của chúng ta lại không phải rất nhiều chỉ có hơn một tháng rưỡi cho nên tranh thủ thời gian lên đường thôi!

Lúc này chỉ thấy Mộc Thanh đảo mắt quan sát hoàn cảnh xung quanh một vòng rồi nhìn Thần Nam nói.

Từ nhỏ Mộc Thanh đã sinh sống ở Đệ Ngũ Giới đối với địa hình nơi này vô cùng quen thuộc có ông ta dẫn đường Thần Nam có thể giảm bớt rất nhiều công sức đi đường vòng!

- Lên đường thôi!

Thần Nam gật đầu một cái tiếp theo hai người hóa thành hai đạo hào quang một vàng một xanh phá không bay đi.

Do hai người đã cẩn thận thi triển Nặc Tức Bí Thuật của riêng mình cho nên dọc đường đi cũng không bị cường giả nào của Đệ Ngũ Giới chú ý hay phát hiện.

- Ầm!

Nhưng khi đi đến phía trên một thung lũng Thần Nam giống như phát hiện ra cái gì vậy đột nhiên lại dừng lại.

- Thần đạo hữu có chuyện gì vậy? Có phải có ai đó ở gần đây đã phát hiện ra chúng ta rồi hay không?

Mộc Thanh thấy vậy cũng dừng lại lo lắng hỏi.

- Không phải! Chỉ là ta phát hiện ra một chuyện kỳ lạ thôi!

Thần Nam lắc đầu nói.

- Chuyện kỳ lạ? Có chuyện gì kỳ lạ chứ?

Mộc Thanh nghi hoặc hỏi.

- Người thử quan sát mặt đất dưới đất đi!

Thần Nam đưa tay chỉ về phía mặt đất nói.

- Ngang ngang ngang....

Mộc Thanh làm theo lời của hắn thì chỉ thấy lúc này phía dưới mặt đất đang có vô số Thần Long màu vàng đang không ngừng phát ra từng tiếng gầm vang tất cả đều đổ về một hướng.

- Đây... đây.... Long Mạch Chi Khí? Tại sao Long Mạch Chi Khí lại đột nhiên phát sinh dị động như vậy không phải mấy ngàn mấy vạn năm nay bọn chúng luôn nằm yên một chỗ hay sao? Bây giờ tại sao lại phát sinh dị động như vậy cùng nhau đổ về một hướng?

Mộc Thanh lộ ra vẻ kinh ngạc nói.

- Chúng ta cứ bám theo chúng không phải sẽ biết thôi sao?

Thần Nam trầm giọng nói một tiếng sau đó chuyển hướng đuổi theo những con Thần Long đang di chuyển trong mặt đất!

Mộc Thanh cũng bám theo phía sau.

Khoảng nửa ngày sau cuối cùng hai người cũng đã đuổi đến nơi Long Mạch Chi Khí tụ hợp đó là dưới gốc một cây Thần Thụ cao lớn mấy vạn trượng.

Khi đi đến đây rồi số những con Thần Long do Long Mạch Chi Khí hóa thành không ẩn thân trong lòng đất nữa mà trực tiếp chui lên mặt đất không ngừng chui vào trong Thần Thụ khổng lồ giống như bị nó hấp thu vậy!

- Thế Giới Chi Thụ? Không đúng! Vật này không phải Thế Giới Chi Thụ mà chỉ là phân thân do một đoạn gốc rễ của nó biến thành Thế Giới Chi Thụ chân chính còn đang ở trên tinh không trấn áp năm cái không thông đạo liên thông với Nhân Gian Giới. Thật ra là ai đem nó đặt ở đây dùng để hấp thu Long Mạch Chi Khí??

Nhìn thấy cây Thần Thụ cao lớn Mộc Thanh kinh ngạc kêu lên.

- Ta thấy rất có thể là Thất Quân Chủ! Nếu ta đoán không lầm bọn chúng muốn đang muốn thông qua Thế Giới Chi Thụ làm trận cơ để bố trí Thất Sát Tuyệt Trận!

Thần Nam trầm ngâm một lúc rồi nói.

THẦN MỘC CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 256: Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận (1)

- Thất Sát Tuyệt Trận đó là vật gì?

Mộc Thanh nghi hoặc hỏi.

- Thất Sát Tuyệt Trận là một đại trận do Vu Tộc thời đại Viễn Cổ tạo ra trận nhãn của nó là Thế Giới Chi Thụ!

Thần Nam trầm giọng nói.

- Lấy Thế Giới Chi Thụ làm trận nhãn? Sao có thể như vậy được Thế Giới Chi Thụ là Chí Bảo của Đệ Ngũ Giới làm sao có thể bị Vu Tộc lấy làm trận nhãn được chứ?

Mộc Thanh kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Hử! Nghe Mộc đạo hữu hỏi câu này hình như người không biết mối quan hệ sâu xa giữa Vu Tộc cùng với Đệ Ngũ Giới thì phải?

Thần Nam nhíu mày một cái rồi hỏi.

- Đúng vậy! Xin đạo hữu giải hoặc cho ta!

Mộc Thanh chấp tay nói.

- Cũng được! Vào thời đại Viễn Cổ trong thiên địa có sáu chủng tộc đứng ở đỉnh cao là Nhân Tộc, Thần Tộc, Yêu Tộc, Ma Tộc, Vu Tộc, Linh Tộc bọn họ đều riêng phần mình chiếm cứ một cái Đại Giới trong Lục Giới, Nhân Tộc

chiếm được Đệ Nhất Giới gọi là Nhân Gian Giới, Thần Tộc chiếm được Đệ Nhị Giới gọi là Thiên Giới, Yêu Tộc chiếm được Đệ Tam Giới gọi là Yêu Giới, Ma Tộc chiếm được Đệ Tứ Giới gọi là Ma Giới, Linh Tộc chiếm được Đệ Lục Giới gọi là Linh Giới.

Thần Nam trầm giọng lên tiếng.

- Còn về phần Vu Tộc chiếm được thế giới nào thì tin tưởng không cần ta nói chắc Mộc đạo hữu cũng đã đoán được rồi đúng không?

Nói được một nửa hần lại nhìn Mộc Thanh hỏi ngược lại.

Mộc Thanh im lặng gật đầu một cái lời nói của Thần Nam đã ám chỉ rõ ràng như vậy sao ông ta còn có thể không biết thế giới mà Vu Tộc chiếm được chính là Đệ Ngũ Giới này hoặc phải gọi nó là Vu Giới thì sẽ chuẩn xác hơn!

- Sau khi chiếm được Vu Giới có thể nói nền văn minh của Vu Tộc phát triển đến giai đoạn phồn thịnh nhất không chỉ tộc nhân trải rộng khắp Lục Giới còn là Tổ tông của thuật Luyện Thể trong thiên hạ chỉ cần là người muốn học tập thuật Luyện Thể thì đều phải cầu xin Vu Tộc giúp đỡ mới có thể làm được nhưng Vu Chủ lúc đó là Hình Thiên vẫn chưa hài lòng bởi vì ông ta biết Vu Tộc tuy rằng hùng mạnh nhưng trên đời vẫn còn có năm chủng tộc có thể ngang hàng với nó, nếu muốn Vu Tộc có thể chân chính bước chân lên đỉnh cao thì nhất định phải nghĩ cách hoặc tiêu diệt hoặc hàng phục năm chủng tộc đó mới được, vì để hoàn thành mục tiêu này Hình Thiên đã cho triệu tập tất cả trận pháp đại sư của Vu Tộc lại cùng nhau nghiên cứu suốt trăm vạn năm cuối cùng tập hợp sở trường của ngàn vạn loại trận pháp sáng tạo nên Thất Sát Tuyệt Trận này!

Thần Nam trầm giọng nói.

- Đáng tiếc là ngày đại trận hoàn thành Hình Thiên còn chưa kịp hoàn thành hùng tâm tráng chí của bản thân thì đã kinh động đến tồn tại chí cao trong Lục Giới là Thiên Đạo bị nó đích thân tìm đến sau đó giữa hai bên đã nổ ra một trận đại chiến sau đó tất cả cường giả của Vu Tộc đều chết trận một nửa Bốn Nguyên của Vu Giới cũng vỡ tan đây chính là cái gọi là Vu Tộc Đại Kiếp được ghi chép lại trong lịch sử!

Hơi dừng một chút hắt lại tiếp tục.

- Tê! Thất Sát Tuyệt Trận thật ra có uy lực như thế nào lại hung hãn như vậy?

Sau khi nghe xong trên mặt Mộc Thanh hít sâu một hơi khí lạnh.

Tuy ông ta còn chưa chính mắt thấy qua Thất Sát Tuyệt Trận là như thế nào nhưng chỉ bằng vào một chi tiết vào ngày trận thành Thiên Đạo chí cao vô thượng phải đích thân giáng xuống Vu Giới để hủy diệt thì cũng đủ biết nó không phải phàm vật rồi!

- Việc này ta cũng không rõ ràng lắm chỉ biết được đại khái mà thôi! Bước thứ nhất của Thất Sát Tuyệt Trận giống như ta đã nói với đạo hữu vừa rồi chính là lợi dụng đặc tính của Thế Giới Chi Thụ thu hút tất cả Long Mạch Chi Khí trong Độ Ngũ Giới lại tiếp theo chính là dùng một loại phương pháp đặc thù nào đó chuyển số Long Mạch Chi Khí này vào trong thân thể của người chủ trận để cho hắn có thể thoải mái vận dụng lực lượng của cả một Đại Giới!!

Thần Nam nói.

- Đưa tất cả lực lượng của một Đại Giới vào trong thân thể của một người?

Sắc mặt của Mộc Thanh đại biến.

Lực lượng của một Đại Giới như Đệ Ngũ Giới thật ra khổng lồ như thế nào e rằng bốn năm tên Nghịch Thiên Cấp cường giả hợp sức lại cũng không thể chống lại khó trách Hình Thiên lại có lòng tin có thể dựa vào Thất Sát Tuyệt Trận để Vu Tộc trở thành đệ nhất đại tộc trong Lục Giới.

- Không đúng! Thần đạo hữu không phải vừa rồi người đã nói chính là bởi vì Thất Sát Tuyệt Trận ra đời cho nên Viễn Cổ Vu Tộc mới bị Thiên Đạo diệt tộc hay sao. Bây giờ nếu Thất Quân Chủ lần nữa xây dựng lại Đại trận này không lẽ bọn họ không sợ lịch sử lặp lại hay sao?

Sau một lát Mộc Thanh giống như nhớ ra điều gì nhìn Thần Nam hỏi.

- Mộc Thanh đạo hữu người sai rồi cho dù hiện giờ bọn người Sở Tương Ngọc có bố trí lại Thất Sát Tuyệt Trận cũng không thể khiến cho Thiên Đạo giáng xuống thêm một lần nữa!

Thần Nam lắc đầu nói.

- Tại sao?

Mộc Thanh kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Ông ta thật sự không hiểu tại sao cùng là Thất Sát Tuyệt Trận mà một cái có thể khiến cho Thiên Đạo giáng xuống còn một cái lại không?

- Tuy đều là một loại nhưng Thất Sát Tuyệt Trận hiện tại lại có sự khác biệt rất lớn với Thất Sát Tuyệt Trận thời Viễn Cổ bởi vì cái Thất Sát Tuyệt Trận thời Viễn Cổ hấp thu là tất cả Long Mạch Chi Khí của Đệ Ngũ Giới còn cái Thất Sát Tuyệt Trận hấp thu chỉ là một nửa Long Mạch Chi Khí của Đệ Ngũ Giới mà thôi!

Thần Nam giải thích.

- Thất Sát Tuyệt Trận hiện tại chỉ hấp thu được một nửa Long Mạch Chi Khí của Đệ Ngũ Giới? Tại sao lại như vậy?

Mộc Thanh vẫn không hiểu hỏi.

- Bởi vì trong trận đại chiến thời Viễn Cổ vì sợ sau này sẽ có người lợi dụng Thế Giới Chi Thụ bố trí Thất Sát Tuyệt Trận uy hiếp tới mình Thiên Đạo không chỉ giết sạch Vu Tộc còn chia tách một nửa Bốn Nguyên của Đệ Ngũ Giới ra ngoài phong ấn lại khiến cho từ đó về sau Đệ Ngũ Giới chỉ còn lại một nửa Bốn Nguyên như vậy cho dù thật sự có người bố trí Thất Sát Tuyệt Trận lại thì cũng chỉ có thể phát uy ra một phần ba uy lực vốn có của nó. Chỉ dựa vào bao nhiêu đó hiển nhiên không cách nào uy hiếp được Thiên Đạo cho nên tất nhiên nó không thêm để tâm đến!

Nhưng Thiên Đạo không quan tâm là chuyện của Thiên Đạo chúng ta không thể nào học theo giống như nó. Bởi vì tòa Thất Sát Tuyệt Trận này tuy chỉ có một phần ba uy lực của Thất Sát Tuyệt Trận chân chính nhưng vẫn đáng sợ vô cùng nếu bố trí hoàn thành thì Thất Quân Chủ ít nhất có thể phát uy ra thực lực của hai tên Nghịch Thiên Cấp đến lúc đó ưu thế cường giả bên chúng ta sẽ mất đi!

Thần Nam trầm giọng nói.

Từ khi khai chiến đến nay bởi vì bên phía liên quân Thiên - Nhân Lưỡng Giới có hai đại Nghịch Thiên Cấp cường giả Đông Phương Trường Minh, Hắc Đế Tư trấn giữ mới có thể áp chế Đệ Ngũ Giới một đường khiến cho Thất Quân Chủ không dám liều lĩnh tấn công mà chỉ có thể để cho từng quân đoàn của mình thực hành phương án đánh chậm tiến chắc nhưng nếu hiện tại Thất Sát Tuyệt Trận này được hoàn thành thì với tính cách của đám người Sở Tương Ngọc nhất định sẽ phát động tổng tiến công ngay lập tức!

- Thần đạo hữu nghe những lời của người hình như đang phá hủy đại trận

này thì phải?

Mộc Thanh nhìn Thần Nam hỏi.

- Đúng vậy! Bây giờ Thất Sát Tuyệt Trận này còn đang trong giai đoạn hấp thu Long Mạch Chi Khí là thời cơ tốt nhất để phá giải nó, chỉ cần đạo hữu chịu giúp ta một tay ta nhất định sẽ nghĩ cách giúp người đoạt lại Thế Giới Chi Thụ về!!

Thần Nam nhìn Mộc Thanh nói.

- Thần đạo hữu lời này của người là thật hay sao?

Nghe được Thần Nam chính miệng hứa giúp mình đoạt lại Thế Giới Chi Thụ nhất thời Mộc Thanh không nhịn được kích động kêu lên một tiếng.

- Thần Nam ta xưa nay nhất ngôn cửu đỉnh tứ mã nan truy, lời của ta đã nói ra tự nhiên sẽ thực hiện!

Thần Nam nói.

- Tốt! Như vậy cần ta phối hợp thế nào xin Thần đạo hữu cứ nói đừng ngại!

Mộc Thanh lập tức nói.

- Trước tiên xin đạo hữu hãy bố trí một lớp kết giới quanh đây để tránh có kẻ quấy rầy trong lúc chúng ta phá trận!

Thần Nam lên tiếng nói.

- Không thành vấn đề!

Mộc Thanh gật đầu một cái sau đó vung tay lên.

- Âm!

Trong chớp mắt chỉ thấy hàng tỉ quang điểm màu xanh từ trong tay ông ta bắn ra ngoài những nơi chúng đi qua cây cỏ đều phát sinh dị biến hóa thành những cự nhân thân cao trăm trượng tay cầm Lang Nha Bổng.

Một chiêu này của Mộc Thanh có tên Điểm Mộc Thành Bình có tác dụng giống như Bí Thuật của Sinh Mạng Thần Hệ ở Tây Phương Thiên Giới nhưng lại biến thái hơn nhiều dù sao khi thi triển Sinh Mệnh Lễ Tán Bí Thuật chỉ có những cây cổ thụ có tuổi thọ trên ngàn năm mới có thể hóa hình được còn Điểm Mộc Thành Bình này bất luận loại cây cỏ nào có bao nhiêu năm tuổi cũng có thể biến hóa được hơn nữa mỗi con đều có linh tính của riêng mình không cần người khác chỉ huy cũng có thể tự mình chiến đấu!

Có thể nói bất luận số lượng hay chất lượng đều hơn đứt Sinh Mệnh Lễ Tán.

- Từ lâu đã nghe qua Điểm Mộc Thành Bình của Mộc Thạch Tộc lợi hại vô cùng ngày nay được chứng kiến mới thấy đúng là được mở rộng tầm mắt. Có chúng bảo vệ ở đây chúng ta có thể yên tâm vào trong rồi!

Thần Nam cảm thán một tiếng.

- Thần đạo hữu quá khen rồi ta thật sự không dám nhận!

Nghe được lời khen của Thần Nam trong lòng của Mộc Thanh không nhận được âm thầm đặc ý nhưng bề ngoài vẫn giả bộ khách sáo nói.

- Vút vút...

Sau đó hai người đồng thời hóa thành hai đạo hào quang bay xuống bên dưới.

Với tốc độ của bọn họ rất nhanh đã tiếp cận được phân thân của Thế Giới Chi Thụ nhưng đúng lúc này dị biến lại xảy ra chỉ thấy không gian bốn phía của bọn họ đột nhiên lại phát sinh một trận vận vẹo.

Thần Nam cùng với Mộc Thanh còn chưa kịp chuẩn bị đã bị lực lượng không gian bá đạo cắn nuốt vào bên trong biến mất tung tích.

....

Bên trong Vu Thần Điện.

- Vút!

Hai người Lục Đức Quân Vương - Ni Trọng cùng Thất Tuyệt Quân Vương - Đường Phong đang khoan chân ngồi dưới đất đột nhiên cùng lúc mở mắt ra.

- Lão Lục, Lão Thất hai đệ làm gì vậy tại sao đột nhiên lại dừng luyện hóa?

Tuyệt Đại Quân Vương - Sở Tương Ngọc hỏi.

- Đại ca bọn đệ cảm nhận được có người công vào Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận do bọn đệ bày ra!

Ni Trọng, Đường Phong trầm giọng nói.

- Đại ca xem ra suy đoán trước đây của huynh là chính xác việc bảy huynh đệ chúng ta không xuất hiện trên chiến trường đã làm cho Minh Vương, Tà Đế chú ý tới hiện tại kẻ xông vào Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận rất có thể chính là thám tử do bọn chúng phái đến. Mà người có thể được Minh Vương, Tà Đế phái đi làm nhiệm vụ này chắc chắn không phải kẻ tầm thường nếu để hắn vượt qua đại trận phá hủy Thế Giới Chi Thụ thì kế

hoạch của chúng ta sẽ xôi hời bỏng không!

Sát Lục Quân Vương - Tùng Tán Đức Bồ trầm ngâm một chút rồi nhìn Sở Tương Ngọc nói.

- Tam ca huynh đừng có tự đề cao kẻ khác mà lại diệt uy phong của mình, cho dù thám tử của Đông Phương Trường Minh cùng Hắc Đế Tư có lợi hại thì đã sao chứ? Đại trận của đệ cùng với Lão Lục nhất định có thể nuốt trọn bọn chúng!

Ni Trọng nghe thấy Tùng Tán Đức Bồ có ý hạ thấp uy lực đại trận do mình sáng tạo ra thì không phục nói.

- Đúng đó! Tam ca huynh đừng quên rằng trong Đại trận của bọn đệ vẫn còn lưu giữ một lá át chủ bài chỉ cần có nó ở đó cho dù kẻ địch lợi hại thế nào cũng sẽ bị tiêu diệt!

Đường Phong cũng lên tiếng.

Tùng Tán Đức Bồ nghe vậy nhú mày lên hiển nhiên đối với thái độ khinh địch của hai vị huynh đệ rất là không phục.

- Lão Tam hai đệ ấy nói cũng có lý người bình tĩnh lại trước đi, kẻ xông vào trận chưa chắc xông qua được Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận mà nếu hãn có thể xông qua được thì phân thân của Thế Giới Chi Thụ cũng có thể chống đỡ được một thời gian đến lúc đó chúng ta phái người đến cũng chưa muộn!

Nhưng lúc hãn đang muốn phản bác thì Sở Tương Ngọc lại đột nhiên lên tiếng xen vào.

- Vâng Đại ca!

Đối với lời nói của Sở Tương Ngọc Tùng Tán Đức Bồ không dám chống lại chút nào lập tức cung kính đáp.

...

Ở phía bên kia hai người Thần Nam cùng với Mộc Thanh đã bị lực lượng không gian cường đại ném vào bên trong Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 257: Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận (2)

Mộc Thanh đứng lên đảo mắt nhìn quanh một vòng thì chỉ thấy nơi này cũng là một mảnh rừng rậm giống như bên ngoài nhưng trong không gian lại ẩn ẩn bị một luồng khí thể vô hình màu đen bao phủ khiến cho người khác cảm thấy vô cùng không thoải mái.

- Thần đạo hữu người có biết nơi này là chỗ nào vậy?

Ông ta quay đầu nhìn Thần Nam hỏi.

- Ở đây ta có thể cảm nhận được khí tức của hai người Ni Trọng cùng với Đường Phong có lẽ là Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận do bọn chúng hợp lực sáng tạo ra!

Thần Nam chần chờ một lúc rồi nói.

- Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận?

Trên mặt Mộc Thanh lộ vẻ ngưng trọng hỏi tuy trước giờ ông ta chưa hề nghe qua ở Đệ Ngũ Giới có cái gọi là Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận nhưng nếu nó là trận pháp do hai Trận pháp Tông sư Lục Đức Quân Vương - Ni Trọng cùng Thất Tuyệt Quân Vương - Đường Phong cùng nhau sáng tạo ra thì chắc chắn không phải là phàm phẩm.

- Nơi này là một cái giới trong giới tuy rằng nằm trong Đệ Ngũ Giới nhưng lại là một thể giới mới có thể coi nó như một dạng Huyền Giới cũng không sai. Thiên Cấp cường giả tiến vào nơi này mặc dù một thân thần thông

pháp thuật sẽ không bị hạn chế nhưng không nào điều động mở ra Nội Thiên Địa cũng như điều động Lực Bốn Nguyên được!

Thần Nam trầm giọng nói.

- Không cách nào điều động Lực Bốn Nguyên? Thiên Cấp cường giả chúng ta sở dĩ có thực lực viễn siêu cường giả thông thường là bởi vì có thể điều động Lực Bốn Nguyên nếu như mất đi nó không phải chúng ta chỉ mạnh hơn Tiểu Thiên Cấp bình thường một chút thôi sao?

Mộc Thanh nhàn nhạt hỏi.

- Không sai! Ở nơi này cho dù là đạo hữu hay ta cũng chỉ có thể phát huy ra thực lực mạnh hơn Tiểu Thiên Cấp bình thường một chút thôi nhưng đó vẫn chưa phải điều đáng sợ nhất. Đáng sợ nhất là bản thân đại trận này!

Thần Nam nói.

- Bản thân đại trận?

Mộc Thanh không hiểu hỏi.

- Đúng vậy! Bên trong đại trận này ngoài lực lượng hạn chế không để Thiên Cấp cường giả điều động Lực Bốn Nguyên ra còn có bao hàm một loại biến hóa khác đó là Huyền Thuật. Nếu ở đây quá lâu thì sẽ từ từ bị Huyền Lực khiến cho mê mất bản tâm mãi mãi bị giam ở nơi này!!

Thần Nam trầm giọng nói hẳn tuy rằng chưa từng trực tiếp tiếp xúc qua với Lực Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận này nhưng ít nhiều gì cũng đã từng tìm hiểu qua về nó.

- Tê! Như vậy Thần đạo hữu có cách này để thoát ra khỏi đây hay không?

Mộc Thanh hít sâu một khí lạnh rồi hỏi.

- Cách thì không phải không có! Ta có một môn Thần thông tên là Tinh Đầu Dẫn Lộ có thể tìm ra được trận nhãn của Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận này nhưng cần đạo hữu giúp ta hộ pháp không biết có được hay không?

Thần Nam nhìn Mộc Thanh nói.

- Việc này sao? Đương nhiên không thành vấn đề!

Mộc Thanh không cần suy nghĩ đã gật đầu đồng ý.

- Tốt! Như vậy ta có thể yên tâm rồi!

Thần Nam hài lòng gật đầu một cái sau đó khoanh chân ngồi xuống mặt đất bắt đầu niệm chú thi pháp.

Mộc Thanh đứng ở bên cạnh cẩn thận hộ pháp cho hẵn.

- Âm!

Sau một lúc trên trời đột nhiên vang lên một tiếng nổ vang tiếp theo đó chỉ thấy bảy điểm hào quang sáng chói dựa theo phương vị của Bắc Đẩu Thất Tinh mà xuất hiện.

- Âm!

Bảy ngôi này sau khi xuất hiện quay cuồng trên không trung một lúc lâu rồi xếp thành một đường thẳng giống như một mũi tên chỉ thẳng về Đông.

- Thần đạo hữu phía Đông chính là phương hướng cửa ra của Đại Trận này sao?

Mộc Thanh nhìn Thần Nam hỏi.

- Đúng vậy!

Thần Nam từ phía dưới mặt đất đứng dậy gật đầu một cái.

- Bây giờ thời gian của chúng ta không có quá nhiều phải tranh thủ. Mau đi thôi!

Mộc Thanh nghe vậy kích động nói một tiếng tiếp theo hóa thành một đạo hào quang màu xanh bắn tới phía trước.

Với tốc độ của ông ta rất nhanh đã có thể vượt qua khoảng cách ngàn vạn dặm.

- Các người là ai? Đứng lại đó cho ta!!

Đột nhiên lúc này trong không gian lại đột nhiên lại vang lên một tiếng quát lớn tiếp theo đó chỉ thấy một con Man Hoang Cổ Thú lớn hơn nghìn trượng có hình dáng giống như một con Sư Tử mang theo khí thế Thần Hoàng cường đại phóng thẳng về phía Mộc Thanh.

Nhìn thấy cảnh đó phản ứng đầu tiên của Mộc Thanh là muốn vùng chưởng diệt sát con Cự Thú này bất quá sau đó nhớ tới lời của Thần Nam trước đây nghĩ rằng Hung Thú trước mặt chỉ là do Huyền Lực trong Đại Trận tạo ra để hù dọa mình cho nên cũng không để ý tới nữa.

Nhưng ông ta không ngờ là con Hung Thú Sư Tử này không phải ảo giác mà lại là thật chỉ trong một chiêu nó đã đánh văng Mộc Thanh không chút đề phòng ra phía xa.

- Grao!

Sau đó thân thể của Hung Thú Sư Tử không có chút dừng lại tiếp tục lao về phía trước mở cái miệng như một cái chậu máu của mình ra hết cỡ hưởng

thăng về phía Mộc Thanh giống như muốn một ngụm nuốt ông ta vào trong bụng vậy.

- Ầm!

Lúc này Mộc Thanh đang bị cú đánh trước đó làm cho choáng váng đầu óc làm sao có thể tránh được một đòn này cũng may phía sau ông ta còn có một cường giả nữa đang đuổi tới là Thần Nam chỉ thấy hắn đưa tay ầm ầm đánh ra một chưởng toàn thân của Hung Thú Sư Tử liền bị ầm ầm đánh tan thành một tầng sương máu.

Sau đó Thần Nam lại đưa tay ra đỡ lấy thân thể của Mộc Thanh truyền một đạo linh lực vào bên trong trợ giúp ông ta bình ổn nội tức trong người.

- Thần đạo hữu không phải người nói nơi này bị Huyền Lực bao phủ hay sao tại sao con Hung Thú Sư Tử vừa rồi lại là thật?

Qua đi một lát sau khi Mộc Thanh khôi phục lại ông ta lập tức nhìn Thần Nam hỏi.

- Mộc đạo hữu chuyện này ta vốn muốn nói với người nhưng còn chưa kịp lên tiếng thì đạo hữu người đã bỏ đi rồi. Bên trong Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận này tuy rằng bị một luồng Huyền Lực đáng sợ bao phủ nhưng mọi vật không phải đều là giả mà vẫn có cái thật ở bên trong giống như con Hung Thú vừa rồi vậy! Thật thật giả giả đan xen với nhau mới là thử thách lớn nhất chúng ta phải đối mặt ở đây!!

Thần Nam bình thản giải thích.

- Thì ra là như vậy! Xem ra vừa rồi ta đã quá vội vàng rồi!

Mộc Thanh lộ vẻ xấu hổ nói.

Hành động vừa rồi của Mộc Thanh đúng là quá mức vội vàng vừa nghe được phương hướng trận nhãn đã gấp gáp chạy đi nếu như chịu đứng lại nghe hết những lời căn dặn của Thần Nam thì có lẽ đã không phải lâm vào hoàn cảnh đáng xấu hổ này.

- Mộc đạo hữu người đừng quá tự trách! Ta tin rằng bất luận ai lâm vào hoàn cảnh giống như chúng ta hiện giờ cũng sẽ có phản ứng giống như người. Không nói đâu xa! Bản thân ta nếu không biết trước được nội tình cũng sẽ làm như vậy!

Thần Nam thấy vậy lên tiếng an ủi.

- Ủm!

Mộc Thanh nghe được những lời đó miễn cưỡng gật đầu một cái.

- Thần đạo hữu bây giờ chúng ta phải làm như thế nào không lẽ trên đường đi về phía đông gặp phải Hung Thú nào cản đường cũng phải ra tay hay sao?

Tiếp theo ông ta lại nhìn Thần Nam hỏi.

- Không thể làm theo cách đó được! Mộc đạo hữu người đừng quên rằng trong Đại Trận này hai người chúng ta không thể nào điều động Lực Bốn Nguyên như vậy một thân linh lực trong người chúng ta cũng không thể cuộn bất tuyệt không bao giờ cạn như ở bên ngoài nếu dùng theo cách như người nói thì ta e rằng còn chưa đến được chỗ trận nhãn chúng ta đã bị Huyền Thuật ở đây mê mờ lý trí rồi!

Thần Nam trầm giọng nói.

- Như vậy phải làm sao đây?

Mộc Thanh lại hỏi.

- Theo ta thấy cách tốt nhất của chúng ta hiện giờ là sử dụng Nội Thiên Địa!

Thần Nam nhàn nhạt nói.

- Sử dụng Nội Thiên Địa? Thần đạo hữu rốt cuộc người có ý gì nói rõ ra đi?

Mộc Thanh kinh ngạc hỏi.

- Rất đơn giản! Tuy rằng bên trong Đại Trận này chúng ta không thể điều động được Lực Bốn Nguyên nhưng ta vẫn có thể mở được Nội Thiên Địa chỉ cần chúng ta vừa ẩn thân trong đó vừa di chuyển cho dù không tránh được đám Hung Thú " thật " thì cũng sẽ tránh được cái " giả " do Huyền Lực gây ra như vậy không phải đã giảm được một nửa công sức rồi hay sao?

Thần Nam giải thích.

- Được! Thần đạo hữu cứ làm như người nói đi!

Mộc Thanh nghe vậy nhú mày một chút cuối cùng cảm thấy cách của Thần Nam rất có lý bên trong Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận này nếu như bọn họ ẩn thân trong Nội Thiên Địa thì đúng là chỉ có những Hung Thú thật sự có được mạng sống của riêng mình mới có thể cảm nhận được thôi còn những thứ do Huyền Lực tạo nên bản thân chúng chỉ là hư ảo làm sao có thể có khả năng đó được cho nên gật đầu đồng ý!

- Tốt!

Thần Nam gật đầu một cái sau đó lập tức triển khai Nội Thiên Địa bao trùm bản thân cùng với Mộc Thanh lại hai người cứ thế lên đường.

Lúc ban đầu bọn họ do chưa yên tâm lắm cho nên di chuyển rất chậm cố gắng không để bị lộ nhưng sau khi chứng thực được những ảo ảnh do Huyền Thuật tạo ra trong Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận đúng là không thể phát hiện được bọn họ đang ẩn thân thì tốc độ dần dần nhanh lên.

Trên đường đi mặc dù có không ít Hung Thú " thật sự " cảm nhận được sự tồn tại của Nội Thiên Địa nhưng vẫn bị hai người liên thủ dễ dàng giải quyết.

(Đương nhiên trong chuyện này Nội Thiên Địa chỉ chiếm một phần công lao quan trọng hơn chính là do Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận hiện giờ chỉ vận chuyển theo bản năng không được đích thân Ni Trọng cùng Đường Phong chủ trì cho nên uy lực rất có hạn nếu không thì cho dù có bao nhiêu cái Nội Thiên Địa đi nữa cũng bằng thừa)

....

Ba ngày sau hai người Thần Nam, Mộc Thanh đã xuyên qua Sơn Mạch rộng lớn lúc này trước mặt bọn họ là một mảnh thảo nguyên bao la bát ngát không thể nhìn thấy tận cùng.

Ở trung tâm của thảo nguyên là một tòa cự thành chiếm diện tích đến mấy nghìn dặm ở hướng chính diện cửa thành mở lớn dân chúng từ khắp bốn phương tám hướng đổ về.

- Thần đạo hữu đây chính là nơi đặt trận nhãn mà người nói hay sao?

Mộc Thanh đảo mắt quan sát xung quanh một vòng rồi nhìn Thần Nam hỏi.

- Đúng vậy!

Thần Nam gật đầu nói.

- Như vậy tòa thành trì này thật ra là thật hay giả?

Mộc Thanh lại hỏi trên đường đi ông ta cùng với Thần Nam có thể dựa vào Nội Thiên Địa tránh thoát ảo cảnh một đường bình an đi đến đích!

Nhưng ở đây thì lại không giống vì đặc thù của Đại Trận này muốn tìm được trận nhãn bọn họ nhất định phải dựa vào bản thân chứ không thể sử dụng Nội Thiên Địa được nữa cho nên việc xác nhận những cảnh tượng trước mắt thật ra là thật hay giả rất quan trọng.

- Ở trong thành trì trước mặt giống như có một loại lực lượng kỳ dị bao phủ khiến cho ta không thể cảm nhận được thật giả trong đó, muốn biết thì chỉ có thể tự mình đi vào xem thôi!

Thần Nam cẩn thận quan sát tòa thành trước mặt một lúc rồi nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 258: Tam Nhãn Linh Tộc

- Cũng chỉ có thể như vậy thôi!

Mộc Thanh nghe vậy nhú mày một lát rồi gật đầu một cái.

Tiếp theo đó hai người cùng lúc hóa thành hai đạo hào quang bay vào cửa thành.

- Bánh bao nóng hổi bánh bao nóng hổi vừa thổi vừa ăn mua đi mua đi!

- Hồ lô đường hồ lô đường đây ba xâu tiền một cây!

- Vị cô nương này tiệm của chúng ta vừa mới nhập về mấy tấm da Linh Hồ mới. Cô có muốn mua hay không? Chúng dùng để may áo lông rất tốt đó, may xong rồi bảo đảm Đông ấm Hạ mát.

....

Vừa bước vào trong thành Thần Nam cùng với Mộc Thanh đã nghe thấy những tiếng rao hàng vang vọng khắp nơi.

Đầu tiên hai người hơi sững sờ một chút sau đó đảo mắt quan sát xung quanh một vòng thì chỉ thấy trước mặt mình là một khu chợ ở đây vô số người đang đi qua đi lại mua bán, trao đổi các loại hàng hóa khác nhau tình cảnh phi thường náo nhiệt những âm thanh huyền ảo bọn họ nghe được chính là do những người này phát ra.

Đám người này thoạt nhìn qua thì không có bất cứ điểm nào khác biệt với

Nhân Loại bình thường cả nếu có khác biệt thì chỉ là bất luận nam hay nữ trên trán mỗi người đều có một vết bớt màu đen có hình dáng giống như một con mắt mà thôi.

- Đám người này chẳng lẽ bọn họ là...

Khi trông thấy những vết bớt màu đen đó trên mặt của Mộc Thanh đột nhiên lại hiện lên vẻ kinh ngạc không tự chủ mấp máy môi kêu lên mấy tiếng.

Thần Nam thấy vậy trong lòng âm thầm sinh ra nghi hoặc.

- Mộc đạo hữu người làm sao vậy?

Hắn lập tức nhìn Mộc Thanh hỏi.

- Thần đạo hữu có lẽ ta đã biết lai lịch của những người ở đây rồi!

Mộc Thanh trầm giọng nói.

- Lai lịch của đám người này? Bọn họ là ai vậy?

Thần Nam hỏi.

- Nếu ta đoán không lầm thì đám người này rất có thể là Tộc nhân của Tam Nhân Linh Tộc.

Mộc Thanh trả lời.

- Tam Nhân Linh Tộc đó thật ra là chủng tộc như thế nào tại sao trước giờ ta chưa hề nghe nói qua vậy?

Thần Nam kinh ngạc hỏi.

- Tam Nhân Linh Tộc cũng giống như Mộc Thạch Tộc chúng ta đều là

những ản tộc đã lánh đời nhiều năm trong Đệ Ngũ Giới hơn nửa cường giả trong đó cũng không nhiều chỉ có vài ba tên Thần Hoàng cùng với một số Thần Vương nếu xét thực lực chỉ thuộc loại tiểu tộc cho nên Thần đạo hữu người chưa từng nghe nói qua cũng là bình thường!

Mộc Thanh nói.

- Trong bộ tộc chỉ có vài ba tên Thần Hoàng cùng với một số Thần Vương như vậy bọn họ làm sao có thể sinh tồn ở Đệ Ngũ Giới được?

Thần Nam kinh ngạc hỏi.

Nếu ở Nhân Gian Giới hay Thiên Giới một bộ tộc có vài ba Thần Hoàng cùng với một số Thần Vương tọa trấn cho dù không thể hưng thịnh thì cũng có thể bảo đảm cho truyền thừa không bị biến mất nhưng ở Đệ Ngũ Giới thì lại khác nơi này hầu như mỗi ngày đều có thể nhìn thấy cảnh các bộ tộc vì đủ loại nguyên nhân mà công phạt lẫn nhau chém giết không ngừng nghỉ.

Ở đây cho dù là một bộ tộc có Thiên Cấp cường giả đi chăng nữa muốn sinh tồn cũng phi thường khó khăn nếu không cẩn thận có thể bị diệt tộc bất cứ lúc nào chứ đừng nói tới một bộ tộc chỉ có vài ba Thần Hoàng như Tam Nhãn Linh Tộc!

- Thần đạo hữu người có thấy cái bớt màu đen trên trán những người ở đây không? Thật ra đó không phải một vết bớt đơn giản mà là một con mắt chính là Đệ Tam Nhãn của tộc nhân Tam Nhãn Linh Tộc.

Mộc Thanh nói.

Thần Nam nghe vậy tập trung linh lực vào hai mắt đảo mắt nhìn qua xung quanh một vòng thì phát hiện đúng như lời của Mộc Thanh nói những vết bớt trên trán những người ở đây không phải những vết bớt đơn giản mà là những con mắt thứ ba bên trong những con mắt đó đều có màu trắng đục liên tục lóe

lên những tia sáng màu trắng nhạt vừa nhìn đã biết không phải vật phàm.

- Mộc đạo hữu những con mắt thứ ba này thật ra có tác dụng gì?

Thần Nam nhìn Mộc Thanh hỏi.

- Dựa vào con mắt đó bọn họ có thể tụ tập những linh hồn phiêu đảng trong thiên địa lại luyện thành Linh Hồn Nguyên Châu!

Mộc Thanh trả lời.

- Linh Hồn Nguyên Châu! Chính là loại chí bảo chuyên dùng để tẩm bổ linh hồn trong truyền thuyết có thể đề cao tốc độ linh ngộ Bốn Nguyên trợ giúp Tiểu Thiên Cấp cao thủ tăng cao thêm ba phần khả năng đột phá Thiên Cấp hay sao?

Thần Nam hỏi.

- Chính là nó dựa vào Thần thông Thiên phú này Tam Nhân Linh Tộc đúng ra có thể phát triển đến mức rất cường đại nhưng không ngờ ông trời trêu người cho bọn họ khả năng chế tạo Linh Hồn Nguyên Châu lại lấy đi của bọn họ khả năng hấp thu nó khiến cho người của Tam Nhân Linh Tộc mặc dù trong tay nắm giữ chí bảo cũng không thể nào sử dụng được. Chỉ có thể đem nó giao dịch với các đại chủng tộc có cường giả đang cần đột phá Thiên Cấp đổi lấy sự che chở của bọn họ thời gian đầu Tam Nhân Linh Tộc dựa vào phương pháp này mà bình an phát triển nhưng sau đó có một bộ tộc bởi vì phát hiện ra bí mật Đế Tam Nhân cho nên đã phát động truy sát Tam Nhân Linh Tộc ép cho bọn họ không thể không bế quan phong giới ở Tây Hoang từ đó trở thành một ẩn tộc bên trong Đế Ngũ Giới không còn quan hệ gì với thế giới bên ngoài nữa!!

Mộc Thanh trầm giọng nói.

- Thì ra là như vậy! Mộc đạo hữu người hiểu rõ Tam Nhân Linh Tộc như vậy ngay cả nơi bọn họ ẩn cư cũng biết được xem ra quan hệ của hai bên rất không tầm thường thì phải?

Thần Nam gật đầu một cái sau đó lại hỏi.

- Vị thúc thúc này không biết ông có phải Mộc Thanh hay không?

Mộc Thanh nghe vậy đang muốn trả lời nhưng đúng lúc này bên tai ông ta bỗng nhiên lại vang lên một tiếng nói.

- Tiểu bằng hữu tại sao lại muốn tìm ta?

Mộc Thanh cúi đầu xuống nhìn thấy người lên tiếng với mình là một thiếu niên khoảng mười mấy tuổi liền lên tiếng hỏi.

- Thúc thúc ta tên Y Tạp có một người nhờ ta đưa vật này cho người!

Thiếu niên vừa nói vừa lấy từ trong tay áo của mình ra một cái túi gấm đưa cho Mộc Thanh.

- Tiểu bằng hữu người đưa chiếc túi gấm này cho người hiện tại đang ở đâu?

Vừa nhìn thấy vật đó giọng nói của Mộc Thanh đột nhiên trở nên gấp gáp nhìn thiếu niên hỏi.

- Thúc thúc người đưa cho ta vật này nói nếu như người muốn gặp mặt thì cứ đến Giới Nguyên Trai là được!

Thiếu niên nói.

- Giới Nguyên Trai? Nơi đó ở đâu?

Mộc Thanh hỏi.

- Giới Nguyên Trai nằm ở phía trước thúc thúc chỉ cần đi hết con đường sau đó quẹo trái là có thể đến được để ta dẫn đường cho hai người!

Thiếu niên trả lời.

- Đa tạ!

Mộc Thanh gật đầu một cái sau đó lập tức chạy về hướng thiếu niên vừa chỉ.

Thần Nam tuy không hiểu thật ra xảy ra chuyện gì nhưng cũng lập tức đuổi theo phía sau ông ta.

- Mộc Thanh đạo hữu thật ra cái túi gấm đó là chuyện gì sao người lại có người quen biết ở nơi như thế này?

Trên đường đi Thần Nam âm thầm nghi hoặc truyền âm cho Mộc Thanh hỏi.

- Nói ra không sợ đạo hữu chê cười trước đây rất lâu khi ta vừa mới đạt được một chút thành tựu nhỏ đã từng ra ngoài du lịch một phen để mở mang kiến thức của bản thân trong chuyến đi đó ta đã quen biết một vị bạn hữu rất thân đến từ Tam Nhân Linh Tộc thực lực cùng với thiên phú của người đó không kém ta một chút nào hai người chúng ta đã cùng nhau trải qua rất nhiều hoạn nạn về sau khi chia tay bọn ta vẫn còn giữ liên hệ với nhau những chuyện của Tam Nhân Linh Tộc ta vừa nói với người cũng là do người đó nói cho ta biết. Đáng tiếc mấy trăm năm sau không biết vì chuyện gì mà người bằng hữu đó lại cắt đứt liên lạc với ta khi ta tới tộc địa của bọn họ để tìm thì phát hiện cả Tam Nhân Linh Tộc đã biến mất lúc đầu ta nghĩ rằng bọn họ đã thay đổi chỗ ở của mình nhưng có tìm thế nào cũng không thể thấy được. Không ngờ được bây giờ lại có thể gặp lại được người đó trong Thế giới Trộn

Pháp này đúng là thế sự khó đoán!!

Mộc Thanh giải thích khi nhắc đến người bạn đặc biệt của bản thân trong mắt của ông ta lại không nhận được lộ ra một vẻ kích động không có cách nào che dấu được giống như đang nhớ lại kỉ niệm đẹp nhất trong đời mình vậy.

Hơn nữa nghe cách nói chuyện của ông ta thì giống như đã hoàn toàn xác nhận tòa thành trì này cùng với những người ở đây đều là thật chứ không phải ảo giác do Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận vậy!

Nhưng Thần Nam thì ngược lại sau khi nghe xong những lời Mộc Thanh nói hẳn vẫn bảo trì trầm mặc không phát biểu bất cứ ý kiến nào chỉ nhú mày lại giống như đang suy nghĩ cái gì vậy đó!

Sau một lát Thần Nam cùng với Mộc Thanh đã đến Giới Nguyên Trai đó là một tửu quán rộng lớn được chia làm hai tầng, trong tầng thứ nhất được bày trí rất nhiều bàn ghế trên mỗi cái bàn đều có người đang ngồi, hoặc dùng trà hoặc nói chuyện không khí náo nhiệt không thua kém khu chợ bên ngoài chút nào!

Người thiếu niên tên Y Táp trực tiếp dẫn theo bọn họ bước qua tầng một tiến lên cầu thang đi lên tầng thứ hai.

- Tiểu thư ta đã dẫn người ngài muốn gặp đến rồi!

Sau khi bước đến trước một căn phòng nằm trong một góc yên tĩnh chỉ nghe thiếu niên kính cẩn kêu lên một tiếng.

- Được rồi! Mở cửa ra để cho bọn họ vào đây sau đó người có thể lui ra ngoài!

Bên trong căn phòng vang lên một tiếng nói êm tai.

- Vâng!

Thiếu niên cung kính gật đầu một cái sau đó đưa tay nhẹ nhàng đẩy cửa ra.

Thần Nam cùng với Mộc Thanh cất bước đi vào bên trong.

- Két!

Sau khi hai người tiến vào cánh cửa lần nữa khép lại thiếu niên cũng nhanh chóng rời đi.

Thần Nam cùng Mộc Thanh cũng không để ý tới điều đó chỉ tập trung vào việc quan sát hoàn cảnh trước mắt mình dưới ánh mắt của bọn họ căn phòng này rất rộng rãi cũng rất sơ sài. Nói nó rộng rãi bởi vì diện tích của nó chiếm tới mấy trăm thước rộng rãi hơn những căn phòng khác rất nhiều thậm chí đại sảnh của một căn nhà bình thường cũng không có cách nào sánh bằng nó. Còn nói nó sơ sài lại bởi vì ở bên trong đây ngoài một chiếc giường, một chiếc bàn dùng để trang điểm, một chiếc bàn ăn hình tròn cùng với mấy chiếc ghế dựa ra thì không còn bất cứ vật dụng gì khác nữa.

Lúc này bên chiếc bàn tròn đang có một người phụ nhân đang ngồi tuy nói là phụ nhân nhưng người đó cũng không phải già lắm chỉ chừng khoảng hơn ba mươi tuổi một chút trên khuôn mặt trái xoan vẫn còn giữ nguyên vẻ đẹp của tuổi thanh xuân cộng thêm thân hình ma mị của ẩn dưới lớp váy dài nàng ta tuyệt đối không thua kém bất cứ tuyệt thế mỹ nữ nào cả!

- Thanh Vi thật sự là người sao?

Tuy đã có chuẩn bị tâm lý từ trước nhưng tận mắt nhìn thấy thiếu phụ Mộc Thanh vẫn không dấu được sự kinh ngạc trong mắt thất thanh kêu lên một tiếng.

- Mộc đại ca đã lâu không gặp rồi. Nếu không ngại thì qua đây cùng với tiểu muội thưởng thức một ly trà đi, còn có vị bằng hữu đi cùng huynh nữa!!

Lệ Thanh Vi đưa tay cầm lấy bình trà rót đầy ba chén trà thơm rồi nhìn Mộc Thanh cùng với Thần Nam nói.

- Được! Không biết đã bao nhiêu năm rồi ta không được thưởng thức Yên Vị Hương đó muội phá rồi hôm nay phải uống cho thật đã mới được!

Mộc Thanh nghe vậy gật mạnh đầu một cái sau đó bước tới ngồi xuống trên một chiếc ghế.

Thần Nam suy nghĩ một chút rồi cũng cất bước đi theo ông ta.

THẦN MỘC CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 259: Phá Trận (1)

Bên trong tỉnh thất hai người Thần Nam cùng với Mộc Thanh ngồi xuống trước mặt Lệ Thanh Vi.

- Thần đạo hữu đây chính là người bạn tốt vừa nói với người lúc trước nàng tên Lệ Thanh Vi là Tộc trưởng của Tam Nhân Linh Tộc đồng thời cũng là Thiên Cấp cường giả duy nhất trong tộc!

- Thanh Vi vị Thần đạo hữu này chính là Đệ Thập Nhân của Thiên Giới Thần Gia!

Sau khi uống xong một ngụm linh trà Mộc Thanh lập tức giới thiệu hai người với nhau.

- Thì ra đạo hữu đây chính là người trong truyền thuyết của Thần Gia hôm nay được gặp mặt thiếp thân thật sự vinh hạnh!

Lệ Thanh Vi nghe vậy lộ ra một nụ cười chấp tay nhìn Thần Nam nói

Còn Thần Nam ngồi ở một bên không nói tiếng nào chỉ chăm chú nhìn vào ly trà trong tay giống như đang suy nghĩ cái gì vậy đó!

- Thanh Vi thái độ của vị Thần đạo hữu này có chút kỳ quái người không cần để ý tới hửn!

Mộc Thanh thấy vậy liền biết trong lòng vẫn còn nghi hoặc cho nên cũng không để ý tới thái độ bất thường của hửn nhìn Lệ Thanh Vi cười nói.

- Đúng rồi! Năm xưa nàng cùng với Tam Nhân Linh Tộc đột nhiên biến mất ta tìm khắp nơi nhưng vẫn không có chút tung tích nào. Ngày hôm nay tại sao lại xuất hiện ở nơi Tuyệt Trận như thế này có phải là do Ni Trọng cùng với Đường Phong đã cưỡng ép mọi người phải không?

Tiếp theo ông ta lại hỏi.

- Mộc đại ca người hiểu lắm rồi ta và những người trong tộc là tự nguyện tiến vào đây chứ không phải bị bất cứ ai cưỡng ép cả!

Lệ Thanh Vi chần chờ một chút rồi lên tiếng.

- Tự nguyện? Sao có thể như vậy được?

Mộc Thanh kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Mộc đại ca đây là chuyện riêng của ta xin người đừng hỏi có được không?

Lệ Thanh Vi thở dài một hơi sau đó nói.

- Được!

Tuy trong lòng Mộc Thanh vô cùng nghi hoặc nhưng đối diện với yêu cầu của Lệ Thanh Vi ông ta lại không cách nào từ chối được chỉ có thể gật đầu một cái.

- À phải rồi! Mộc đại ca tại sao người cùng với vị đạo hữu này tại sao lại tiến vào Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận này vậy?

Lần này đến lượt Lệ Thanh Vi đưa ra câu hỏi.

- Cái này sao? Ta cùng với vị Thần đạo hữu này là do vô tình mới đi lạc vào nơi này!

Mộc Thanh trầm giọng nói.

- Vô tình đi lạc vào đây? Như vậy không bằng để ta đưa các người ra khỏi đây!

Lệ Thanh Vi nghe xong suy nghĩ một lát rồi cười nói.

- Đưa chúng ta ra khỏi đây? Thanh Vi người có thể làm như vậy sao?

Mộc Thanh kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy! Ta tồn tại bên trong trận pháp này đã vô số năm cho nên nắm được một số lực lượng ở đây chỉ cần, Mộc đại ca nói cho ta biết thật ra người cùng với vị đạo hữu này thật ra là từ phương nào tiến vào thì ta có thể lợi dụng lực lượng trận pháp truyền tống các người trở về nơi đó để cho các người rời đi. Đây cũng chính là cực hạn của ta có thể làm được!

Lệ Thanh Vi nói.

- Đưa chúng ta trở về vị trí khi mới tiến vào trong Đại Trận này? Thanh Vi đa tạ ý tốt của người nhưng không cần đâu bởi vì cái ta cùng Thần đạo hữu muốn không phải trở lại điểm xuất phát mà là vượt qua Đại Trận đi đến đầu bên kia!

Mộc Thanh trầm giọng nói.

- Vượt qua đại trận chuyện này không thể được. Mộc đại ca ta tuyệt đối không để cho người làm như vậy!!

Lệ Thanh Vi nghe được những lời của Mộc Thanh thì thái độ đột nhiên thay đổi một trăm tám mươi độ nhìn Mộc Thanh quát lên một tiếng.

- Thanh Vi người nói cái gì? Tại sao người không để cho chúng ta vượt qua tòa Đại Trận này?

Mộc Thanh thấy vậy kinh ngạc hỏi.

- Bởi vì ta chính là người thủ trận cuối cùng ở đây. Mộc đại ca nếu người vẫn còn xem Thanh Vi này là một người bằng hữu nhớ những ngày chúng ta cùng nhau đi khắp nơi trước đây thì hãy làm theo những gì ta đã nói với huynh trước đây để ta dùng lực đại trận đưa hai người ra ngoài nếu không đừng trách ta không khách sáo!

Lệ Thanh Vi trầm giọng nói.

- Lệ tiểu thư nghe cách nói của người thì hình như nếu như ta cùng Mộc đạo hữu quyết tâm đi qua thì người sẽ động thủ với chúng ta hay sao?

Đúng lúc này đột nhiên Thần Nam lại lên tiếng.

- Đúng vậy!

Lệ Thanh Vi kiên định nói.

- Nếu như vậy thì tại hạ đành phải đắc tội rồi!

Thần Nam gật đầu một cái sau đó đột nhiên lật tay âm âm đánh ra một chưởng.

- Tới đi!

Lệ Thanh Vi không ngờ Thần Nam lại dứt khoát như vậy vừa mới nói xong là đã động thủ ngay nhất thời trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc nhưng nàng không hổ danh là cường giả đồng cấp với Mộc Thanh rất nhanh đã ổn định tinh thần lại đưa tay ra phát ra một chưởng đáp trả.

- Âm!

Trong khoảng khắc bên trong không gian lập tức vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa khí kinh cường đại từ đó khiến cho cả gian phòng bị chấn nát cả ra.

- Vút!

Sau đó chỉ thấy thân hình của Lệ Thanh Vi hơi hơi lùi lại phía sau một chút rõ ràng nếu xét về lực lượng nàng vẫn còn một khoảng cách với Thần Nam.

- Đệ Thập Nhân của Thần Gia quả nhiên không phải người thường để xem người hóa giải Thần thông này của ta như thế nào!!

Nhưng nếu dễ dàng bị hấn dọa sợ như vậy thì Lệ Thanh Vi cũng không xứng với cái chức Tộc trưởng Tam Nhân Linh Tộc cùng với một thân tuyệt thế thực lực của mình chỉ nghe nàng trầm giọng quát lên một tiếng sau đó dùng hai ngón tay kẹp lại thành chỉ điểm lên vết bột màu đen trên trán mình một cái.

- Vút!

Đệ tam Linh Nhân của nàng lập tức mở ra trong chớp mắt chỉ thấy một đạo bạch quang từ trong đó bắn ra hướng thẳng đến vị trí của Thần Nam.

Tam Nhân Linh Tộc có hai đại Thiên Phú Thần Thông lớn cái thứ nhất gọi Hóa Nguyên sở dĩ bọn họ có thể luyện hóa ra được Linh Hồn Nguyên Châu chính là nhờ vào công dụng của nó, còn Thiên Phú Thần Thông thứ hai có tên Phược Thần chính là đạo bạch quang Lệ Thanh Vi vừa mới bắn ra.

Chỉ cần người bị nó bắn trúng cho dù là người có thực lực cao hơn người sử dụng một tiểu cảnh giới đi chăng nữa cũng sẽ bị lực lượng ẩn chứa trong đó trói chặt trong vòng nửa giờ chắc chắn không thể cử động một chút nào chỉ có thể bị đối thủ mặc tình xử trí.

Lệ Thanh Vi hiện nay có thực lực Thiên Cấp hậu kỳ dựa vào Thần thông Phược Thần này thì cho dù Thần Nam có mạnh hơn nàng chỉ cần hấn không phải loại cường giả biến thái như Thất Quân Chủ nàng hoàn toàn có lòng tin có thể chế phục được hấn.

- Ầm!

Nhưng khi bạch quang sắp chạm tới thân thể của Thần Nam thì đột nhiên lại bị một đạo chưởng cương màu xanh phá không chặn lại.

Ở tại nơi này người có thể chen vào cuộc chiến giữa Thần Nam cùng Lệ Thanh Vi đương nhiên chỉ có Mộc Thanh thôi.

- Mộc đại ca huynh làm gì vậy tại sao lại ngăn cản ta?

Lệ Thanh Vi lập tức nhìn ông ta hỏi.

- Thanh Vi câu này phải để ta hỏi muội mới đúng? Thật ra muội đang làm gì tại sao lại trở thành người thủ trận ở nơi này còn muốn ngăn cản ngăn cản bọn ta vượt qua!!

Mộc Thanh chẳng những không không trả lời câu hỏi của Lệ Thanh Vi còn hỏi ngược lại nàng ta một câu.

- Việc này hiện tại muội không cách nào nói cho Mộc đại ca biết được xin huynh hãy hiểu cho, nếu tương lai còn có cơ hội muội nhất định sẽ giải thích tường tận cho huynh biết!

Lệ Thanh Vi chần chờ một lát rồi nói.

- Lệ đạo hữu thật ra ngươi không cần lên tiếng thì ta cũng đã đại khái đoán được nguyên nhân ngươi kiên quyết không để cho ta cùng Mộc huynh đi qua nơi này. Đó là vì tộc nhân của ngươi đúng không?

Đúng lúc này Thần Nam đột nhiên lại nói ra một câu khiến cho người ta phải chấn kinh.

- Cái gì? Thần đạo hữu người không đoán sai đó chứ? Tộc nhân của Tam Nhân Linh Tộc không phải đều ở đây hay sao? Sao có thể bị Thất Quân Chủ giam giữ được!!

Mộc Thanh không hiểu hỏi.

- Mộc đạo hữu người sai rồi thật ra ở đây chỉ có tòa thành này cùng với vị Lệ đạo hữu này là thật thôi, còn người dân cùng với tất cả những thứ chúng ta thấy khi bước vào đây đều là ảo giác do Lệ đạo hữu tạo ra. Ta nói có đúng không Lệ đạo hữu?

Thần Nam nhàn nhạt lên tiếng nửa câu trước của hắn là để trả lời câu hỏi của Mộc Thanh còn nửa câu sau lại dùng để hỏi Lệ Thanh Vi.

- Chuyện này làm sao người biết được?

Liễu Thanh Vi kinh ngạc hỏi.

- Muốn biết ta làm sao biết được cũng đơn giản thôi. Nhưng trước tiên không biết Liễu đạo hữu có thể khôi phục nơi này lại nguyên trạng được không? Ta không thích nói chuyện trong một cái ảo cảnh cho lắm!

Thần Nam nhìn Liễu Thanh Vi nói.

- Tốt!

Liễu Thanh Vi nghe vậy nhú nhú mày lại bất quá rất nhanh đã gạt đầu sau đó nàng đưa hai tay lên bắt quyết một cái.

Trong chớp mắt chỉ thấy hàng tỉ bạch quang từ trong cơ thể nàng bắn ra bay đi khắp nơi.

Mộc Thanh đưa mắt nhìn theo thì phát hiện phàm là những nơi bạch quang đi qua thì những cảnh tượng bên dưới bất kể người hay vật đều giống như bọt nước một loại nhanh chóng tan vỡ.

Chỉ sau một lát chỗ bọn họ đang đứng đã từ một thành trì phồn hoa biến thành một cái tử thành muốn bao nhiêu tịch liêu sẽ có bất nhiêu tịch liêu.

- Ai! Thần đạo hữu bây giờ người có thể giải thích cho ta biết tại sao người lại phát hiện được tất cả ở đây đều là ảo cảnh rồi chứ?

Nhìn thấy như vậy Lệ Thanh Vi thở dài một tiếng rồi nhìn Thần Nam hỏi.

- Lệ đạo hữu Huyền Thuật thần thông của người đúng là rất cao cường khi mới vừa bước vào nơi này ta cũng không thể phân biệt thật giả thậm chí từng có lúc cũng giống như Mộc đạo hữu tưởng rằng nơi này thật sự là Tam Nhân Linh Tộc nhưng sau đó ta đã nhận ra được một điểm không ổn!

Thần Nam nói.

- Điểm không ổn là cái gì?

Lệ Thanh Vi hỏi.

- Là Linh Nhân trên trán bọn họ! Trước đó ta đã có nghe Mộc đạo hữu nói qua Linh Nhân chính là vật tượng trưng cho Tam Nhân Linh Tộc, mỗi một tộc nhân trong tộc này khi sinh ra đều có một viên Linh Nhân của riêng mình gắn liền sinh mạng của bọn họ. Cho nên ta trộm nghĩ một vật như vậy ngoài uy năng rất lợi hại ra chắc chắn còn phải có linh tính rất cao nhưng khi quan sát Linh Nhân của những người ở đây ta lại phát hiện bên trong những cái Linh Nhân đó tuy đúng là có ẩn chứa một loại uy năng phi thường cường đại nhưng lại thiếu đi cái quan trọng nhất là hồn phách thì vì vậy trong lòng ta đã bắt đầu sinh nghi bất quá vẫn chưa dám khẳng định chắc chắn, bởi vì ta nghĩ

rất có thể thời gian sinh sống trong thế giới Trận pháp này quá lâu không tiếp xúc với thiên địa thật sự đã làm suy giảm hồn phách ẩn chứa bên trong Linh Nhân!!

Thần Nam trầm giọng nói.

- Có điều khi nhìn thấy người thì ta lại có thể khẳng định suy nghĩ ban đầu của mình là thật sự chính xác!

Hơi dừng một chút hẳn lại tiếp tục.

- Bởi vì Linh Nhân trong mắt ta vẫn lưu giữ được mười phần linh tính hay sao?

Nghe đến đây với thông minh của Lê Thanh Vi sao có thể không đoán ra sở dĩ vừa rồi Thần Nam đột nhiên ra tay với mình không phải là vì thật sự muốn cướp đường mà đi chỉ là muốn nhìn thấy Linh Nhân trên trán của mình lập tức lên tiếng nói.

- Linh Nhân chỉ là một phần thôi, cái chính để ta xác nhận suy đoán trong lòng thật ra là bởi vì cách hành xử giữa người cùng Mộc đạo hữu. Tuy hẳn không nói rõ nhưng bằng vào kinh nghiệm quan sát người khác nhiều năm của ta có thể khẳng định mối quan hệ giữa hai người không chỉ đơn giản là bằng hữu mà rất có thể là người yêu, với mối quan hệ như vậy khi nghe nói hẳn muốn đi xuyên qua đại trận người cho dù không chấp thuận nhưng cũng không phản đối mới phải, nhưng khi nghe vừa nghe bọn ta nói đến người đã thẳng thừng từ chối càng khiến ta phải suy nghĩ điều này khiến cho ta phải suy nghĩ thật ra điều gì khiến cho một Thiên Cấp cường giả như người phải quyết liệt bảo vệ nơi này như vậy? Thậm chí không tiếc trở mặt với người yêu của mình?

- Kết quả đáp án duy nhất ta có thể nghĩ ra là Bộ tộc của người. Đối với

một Thiên Cấp cường giả như ngươi mà nói thì thứ còn quan trọng hơn tình yêu của bản thân chắc chắn là Bộ tộc (hoặc Tông môn) mà các ngươi đã sinh trưởng từ nhỏ đến lớn. Nhưng nếu Tam Nhân Linh Tộc đều ở

đây thì ngươi có gì phải lo lắng chứ vậy nên ta liền khẳng định nơi này chỉ là ảo ảnh!

Thần Nam nói thêm vào.

THẦN MỘC CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 260: Phá Trận (2)

- Thì ra là vậy! Thanh Vi tại sao nàng phải lừa gạt ta cùng Thần đạo hữu?

Sau khi nghe xong Mộc Thanh gạt đầu một cái sau đó nhìn Lệ Thanh Vi hỏi.

- Mộc đại ca người hiểu lầm rồi sở dĩ ta tạo ra những ảo cảnh trong thành trì hoang vắng này không phải để lừa hai người mà là để lừa gạt chính bản thân ta!

Lệ Thanh Vi trầm giọng nói.

- Lừa chính bản thân muội? Thanh Vi nàng nói vậy thật ra có ý gì?

Mộc Thanh kinh ngạc hỏi.

- Bởi vì muội đã sống bên trong Thế giới Trận pháp này quá lâu rồi bên cạnh không có bất cứ thân nhân bằng hữu nào cả, mỗi khi mở mắt ra đều chỉ có tòa Tử Thành này làm bạn, ta thật sự không thể nào chịu được loại cảm giác đó cho nên mới dựa vào lực lượng của Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận cùng với ký ức trong đầu mình tạo thành ảo cảnh, tự lừa gạt bản thân là thân nhân bằng hữu vẫn còn ở bên cạnh ta!

Lệ Thanh Vi trầm giọng nói.

- Thanh Vi thật ra tất cả tộc nhân của Tam Nhân Linh Tộc đang ở đâu tại sao nàng phải dùng cách này tự lừa gạt bản thân mình như vậy chứ?

Tuy tiếng nói của nàng rất nhạt nhưng Mộc Thanh vẫn có thể cảm nhận được sự bi thương ẩn giấu trong đó lập tức lên tiếng hỏi.

- Mộc đại ca chuyện đến nước này muối cũng không dẫu gì huynh nữa tất cả mười hai vạn bốn nghìn tám trăm hai mươi một tộc nhân của Tam Nhân Linh Tộc đều đang bị Thất Quân Chủ giam giữ!

Lệ Thanh Vi chần chờ một lát rồi nói.

- Lệ đạo hữu tại sao Thất Quân Chủ lại giam giữ tộc nhân của người?

Thần Nam nghi hoặc hỏi.

- Tất cả cũng là vì vật này!

Lệ Thanh Vi đưa tay chỉ vào viên Linh Nhãn trên trán của mình nói.

- Chắc mọi người cũng đã biết bên trong Linh Nhãn của Tam Nhân Linh Tộc chúng ta có hai Thần thông lớn là Hóa Nguyên cùng với Phục Thần. Nhưng các người không biết thật ra chúng ta vẫn còn một loại Thần thông bí mật nữa chỉ xuất hiện khi đột phá đến Thiên Cấp!

Hơi dừng một chút nàng ta lại tiếp tục.

- Lệ đạo hữu Thần thông mà người nói thật ra là gì?

Thần Nam hỏi.

- Hư Giới! Tên của Thần thông đó là Hư Giới sau khi thức tỉnh được Thần thông đó ta có thể lấy Linh Nhãn làm gốc tạm thời sáng tạo ra một thế giới hư ảo dùng để giam giữ kẻ địch nhưng đó không phải điểm đáng sợ nhất của nó, điểm đáng sợ nhất của nó là có thể tạo ra vô số ảo giác

có giả có thật công kích địch thủ đặc tính này của nó thật sự rất giống với

Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận này.

- Vì vậy đã thu hút hai người Ni Trọng cùng với Đường Phong tìm tới ban đầu bọn họ vốn muốn trực tiếp giết chết ta đoạt đi Linh Nhân luyện hóa vào trong Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận gia tăng uy lực cho nó nhưng sau đó bởi vì bọn họ phát hiện ra Linh Nhân là vật cộng sinh với ta nếu ta chết rồi thì uy lực của nó cũng sẽ suy giảm theo không thể nào đạt đến trạng thái hoàn mỹ nhất đây là điều hai người không muốn thấy. Cho nên bọn họ đã lùi lại một bước không giết ta nữa mà bắt lấy tất cả tộc nhân của Tam Nhân Linh Tộc giam giữ lại dùng bọn họ để uy hiếp ta buộc ta bước vào Thế giới Đại trận này dùng năng lực Linh Nhân bản thân để gia tăng uy lực cho Đại trận đồng thời thay bọn họ bảo vệ Trận Nhân không để ai đi qua, Ni Trọng cùng với Đường Phong nói chỉ cần ta thay mặt hai người bọn họ trấn áp nơi này đợi sau khi tất cả uy lực Thần thông của ta chuyển hết qua đại trận thì hẳn sẽ thả ta ra đồng thời cho ta gặp lại Tộc nhân của mình!

Lệ Thanh Vi trầm giọng nói.

- Lệ đạo hữu người tin tưởng những gì Ni Trọng cùng Đường Phong nói hay sao?

Thần Nam nghe xong nhíu mày một chút rồi nói.

- Ai! Ngoài cách đó ra ta còn có thể làm gì nữa!!

Lệ Thanh Vi thở dài một tiếng nói.

Nếu khi này nàng còn cố gắng kìm nén sự bi thương của bản thân thì bây giờ bầu không khí đau buồn u uất đó lại không thể che dấu được nữa mà giống như nước lũ bùng phát ra bên ngoài khiến cho thiên địa đều bị nhuộm một màu sắc bi thương vô cùng.

Cũng khó trách Lệ Thanh Vi lại bi thương như vậy nàng thân là một

cường giả Thiên Cấp hậu kỳ hiếm thấy trong Lục Giới nhưng lại không thể bảo vệ được Tộc nhân của mình mà chỉ có thể tin vào lời hứa của kẻ địch trong thiên hạ thử hỏi còn có chuyện gì đáng buồn hơn nữa chứ?

Đối diện với việc đó Thần Nam nhất thời cũng không biết nói thế nào chỉ có thể lựa chọn trầm mặc lại.

- Thanh Vi nàng không cần bi thương như vậy thật ra ngoài cách ở lại đây chờ đợi trong vô vọng ra nàng vẫn còn một lựa chọn nữa có thể nhanh chóng cứu Tộc nhân của nàng ra nàng có muốn nghe không?

Sau một lát đột nhiên Mộc Thanh lại nhìn Lệ Thanh Vi kêu lên một tiếng.

- Mộc đại ca người có cách gì mau nói cho ta biết đi!

Lệ Thanh Vi nghe vậy gấp gáp hỏi.

- Được!

Mộc Thanh nhanh chóng đem lại lịch thật sự của Thần Nam cùng với chuyện tại sao bản thân cùng với chuyện tại sao hai người lại xông vào Đế Ngũ Giới nói cho Lệ Thanh Vi nghe.

- Tê! Mộc đại ca ý của người là muốn ta dốc toàn lực trợ giúp cho vị Thần.... à không phải nói là Độc Cô công tử này hoàn thành mục đích của hắn sau đó hắn sẽ toàn lực cứu tộc nhân của mình?

Sau khi nghe xong Lệ Thanh Vi lập tức đoán ra mục đích của Mộc Thanh hít sâu một hơi khí lạnh nói.

- Đúng vậy! Thanh Vi có lẽ không cần ta phải nói người cũng biết thực lực của Độc Cô công tử lợi hại thế nào rồi chỉ cần hắn chịu ra tay Tộc nhân của nàng nhất định có thể bình an trở về!

Mộc Thanh gật đầu nói.

Lệ Thanh Vi nghe vậy im lặng không nói tiếng nào chỉ nhú chặt mày lại giống như đang đấu tranh tư tưởng vậy.

Thật lòng mà nói nếu người đưa ra đề nghị này với Lệ Thanh Vi là một người khác thì bất kể người đó là ai nàng cũng sẽ không chút do dự từ chối bởi vì nàng thân là Tộc trưởng của một tộc không thể tùy tiện đem an nguy của Bộ tộc mình đặt vào tay của một người ngoài được cho dù người đó có là Nghịch Thiên Cấp cường giả trong truyền thuyết cũng không được!

Nhưng Mộc Thanh thì lại khác đúng như những lời Thần Nam đã nói vừa rồi mối quan hệ giữa ông ta cùng với Lệ Thanh Vi không chỉ đơn giản là bằng hữu mà bọn họ là người yêu của nhau.

Tuy còn chưa chính thức là vợ chồng nhưng mối quan hệ được bồi đắp qua vô số lần vào sinh ra tử cùng nhau của bọn họ có thể nói tuyệt đối thâm thiết hơn những đôi vợ chồng bình thường rất rất nhiều.

Tình yêu đó trong lòng của Lệ Thanh Vi thậm chí có thể so sánh với sức nặng của cả một Bộ tộc.

Qua việc khi mới phát hiện Mộc Thanh cùng với Thần Nam tiến vào bên trong Tử Thành tìm kiếm trận nhãn của Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận, Lệ Thanh Vi không làm theo lệnh của Ni Trọng cùng với Đường Phong ra tay giết chết hai người mà lại muốn thả cho bọn họ rời đi đã có thể chứng minh được điều đó.

Cho nên đối diện với ý kiến của Mộc Thanh đưa ra nàng ta không thể không cẩn thận suy nghĩ.

- Độc Cô đạo hữu người có dám hứa nhất định có thể cứu được Tam Nhân Linh Tộc của ta trở về hay không?

Qua đi một lúc lâu đột nhiên Lệ Thanh Vi lại nhìn Thần Nam hỏi.

- Đương nhiên! Ta có thể lấy danh dự của mình ra để phát lời thề Tâm Ma nhất định sẽ toàn lực cứu Tam Nhân Linh Tộc của Lệ đạo hữu ra nếu không làm được ta sẽ bị Tâm Ma phản phệ cả đời không thể khôi phục thực lực kiếp trước!

Thần Nam đưa một tay của mình lên lộ ra vẻ trịnh trọng nói.

Tuy diễn biến này có một chút vượt ra khỏi dự tính ban đầu của Thần Nam nhưng nếu trước đã hứa sẽ giúp cho Mộc Thanh cứu toàn bộ Mộc Thạch Tộc cùng với Thế Giới Chi Thụ thì bây giờ có nhận trách nhiệm cứu thêm một cái Tam Nhân Linh Tộc cũng không thành vấn đề.

Dù sao thì lấy thực lực của hắn cũng không phải là không làm được những chuyện này như vậy thì có gì phải từ chối chứ?

- Được như vậy thì thiếp thân xin giao hết tính mạng của Tam Nhân Linh Tộc vào trong tay đạo hữu rồi!

Lệ Thanh Vi thấy vậy trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Ầm!

Tiếp theo nàng bỗng nhiên vung tay đánh mạnh lên trán mình một cái.

- Vút!

Trong chớp mắt một đạo ngân quang lập tức từ trong Linh Nhân của nàng bay ra.

Hai người Thần Nam cùng Mộc Thanh đưa mắt nhìn theo thì chỉ thấy khi ngân quang tan hết một cái Pháp bảo nhỏ có hình dáng giống như cái la bàn hiện ra giữa không trung.

- Mộc đại ca, Độc Cô đạo hữu vật này chính là Trận Nhân của Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận hai người muốn tìm chỉ cần phá hủy nó thì Đại trận này cũng sẽ tan vỡ theo!

Lệ Thanh Vi trầm giọng lên tiếng nói.

- Được!

Thần Nam nghe vậy gật đầu một cái sau đó không chút do dự phát ra một chưởng về phía Trận Bàn.

- Ầm!

Trong một tiếng nổ giòn giã Trận Bàn đã bị nghiền nát thành ngàn vạn mảnh nhỏ rơi xuống khắp nơi.

- Phụt!

Lệ Thanh Vi đột nhiên há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Thanh Vi nàng làm sao vậy! Đừng làm ta sợ!

Mộc Thanh thấy vậy vội vàng chạy đến đỡ lấy nàng ta.

- Mộc đại ca muội không sao chỉ là bởi vì ta đã dùng Bốn nguyên trong Linh Nhân của mình nuôi dưỡng cái Trận Bàn đó nhiều năm cho nên hiện tại khi nó bị phá hủy thì gặp chút cản trở thôi. Chỉ cần nghỉ ngơi một lúc thì sẽ không sao rồi. Bây giờ việc quan trọng của chúng ta là phải ra khỏi Thế giới Đại trận này trước nơi này sắp sụp đổ rồi!! "

Lệ Thanh Vi từ vào trong lòng của Mộc Thanh lấy từ trong không gian giới chỉ của mình ra một viên đan dược cắn răng nuốt xuống sau đó nói.

- Được!

Thần Nam cùng Mộc Thanh nghe vậy gật đầu ba người hóa thành ba đạo hào quang bay đi.

.....

Cùng lúc này bên trong Vu Thần Điện.

- A!

- A!

Lục Đức Quân Vương - Ni Trọng cùng Thất Tuyệt Quân Vương - Đường Phong cũng đã cảm nhận được Trận Bàn bị vỡ đau đớn hét lên một tiếng. Bọn họ thân là chủ nhân chính của Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận cho nên khi Thế giới Trận pháp bị phá vỡ bọn họ tất nhiên cũng phải chịu phản phệ nặng nhất không chỉ mỗi người phun ra một ngụm máu to sặc mặt cũng trở nên trắng bệch như tờ giấy.

- Lão Lục, Lão Thất tại sao hai đệ đột nhiên lại như vậy có phải Đại trận của hai đệ đã xảy ra vấn đề gì hay không?

Sở Tương Ngọc thấy vậy lên tiếng nói.

- Đúng vậy! Đại ca Đại Trận của bọn đệ đã bị phá vỡ!!

Ni Trọng gắng gượng lau vết máu trên miệng nhìn Sở Tương Ngọc nói.

- Hừ! Lão Lục, Lão Thất ta đã sớm nói với hai người tuyệt đối không được khinh thường cường giả do Đông Phương Trường Minh cùng Hắc Đế Tư phái đến rồi mà lại không chịu nghe, bây giờ thấy được hậu quả rồi chứ??

Tùng Tán Bố Đức ở bên cạnh nghe vậy không nhịn được lên tiếng.

- Lão Tam hiện tại không phải lúc bóc mẽ huynh đệ của mình bây giờ việc quan trọng chúng ta cần làm là phải làm sao giải quyết kẻ mới tới không để cho bọn chúng gây hại đến Phân thân của Thế Giới Chi Thụ như vậy sẽ phá hỏng kế hoạch của chúng ta!

Sở Tương Ngọc trầm giọng nói.

- Đại ca cần gì phải tính toán nữa huynh cứ để cho đệ cùng với Lão Lục cùng nhau đến đó bọn đệ nhất định phải chính tay giết chết kẻ địch rửa sạch mối sỉ nhục này!!

Đường Phong trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy Đại ca để hai người bọn đệ đi đi!!

Ni Trọng cũng gật đầu.

- Không được!

Nhưng hai người bọn họ vừa lên tiếng đã bị Sở Tương Ngọc trực tiếp phủ quyết.

Không phải Sở Tương Ngọc xem thường hai người huynh đệ của mình nhưng thực lực của Ni Trọng cùng với Đường Phong đến đâu hẳn là người hiểu rõ nhất. Phương diện mạnh nhất của bọn họ là trận pháp nếu có trận pháp phối hợp bọn họ tuyệt đối có thể ổn áp phần lớn Thiên Cấp đỉnh phong bình thường!

Nhưng hiện tại trận pháp mạnh nhất của bọn họ là Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận đã bị phá tan hai người cũng vì vậy mà bị phản phệ trọng thương thực lực sụt giảm một bậc nếu để cho bọn họ đi đối phó với kẻ địch còn chưa biết sâu cạn thế nào tuyệt đối là một hành động hết sức nguy hiểm.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 261: Đấu Viên Minh

- Đại ca lần này hay là để cho đệ đi đi. Đệ cũng đã lâu không ra ngoài vận động rồi nhân cơ hội này thư giãn gân cốt một chút một chút!

Đột nhiên lúc này bên tai Sở Tương Ngọc lại vang lên một tiếng nói người lên tiếng chính là Tứ đệ của hắc Tề Thiên Quân Vương - Viên Minh.

- Được! Như vậy chuyện này ta giao cho đệ rồi nhớ phải đi nhanh về nhanh đó không được ham chơi mà làm hỏng đại sự của chúng ta!

Sở Tương Ngọc nhú mày một chút rồi nhìn Viên Minh nói.

Bên trong Thất Quân Chủ tuy rằng Viên Minh xếp thứ tư nhưng thực lực lại có thể xếp vào Top 3 chỉ hơi thấp hơn Sở Tương Ngọc cùng với Hắc Khởi nửa bậc lại cao hơn bốn người Tùng Tán Đức Bố, A Lý Tư, Ni Trọng cùng với Đường Phong một bậc cho nên giao cho hắc đảm nhận nhiệm vụ này Sở Tương Ngọc cũng có thể yên tâm không lo sợ xảy ra chuyện gì.

- Vâng! Đại ca cứ yên tâm!

Viên Minh cười nói một tiếng sau đó đứng dậy bước ra khỏi Vu Thần Điện hóa thành một đạo hào quang bay vút đi.

Bằng vào Độn Thuật độc môn trong chớp mắt hắc đã đến vị trí Long Mạch Chi Khí tụ tập ở Nam Hoang sâm lâm.

Trùng hợp là lúc này Thần Nam, Mộc Thanh và Lệ Thanh Vi cũng vừa

mới rời khỏi Thế giới Trận pháp của Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận.

Vậy là bốn người chạm mặt một cách rất vô cùng trùng hợp trước phân thân của Thế Giới Chi Thụ.

- Tề Thiên Quân Vương đã lâu không gặp từ khi từ biệt ở Đông Hải đến nay vẫn khỏe chứ?

Nhìn thấy Viên Minh xuất hiện trên mặt Thần Nam hiện lên một chút kinh ngạc bất quá rất nhanh sự kinh ngạc đó đã chuyển thành một nụ cười nói.

- Hừ!

Viên Minh nghe vậy hừ lạnh một tiếng không phải hãnh không nhận ra dung mạo của đối phương trong mắt hãnh Thần Nam tuy rằng là đệ tử của Thiên Giới - Thần Gia nhưng chỉ là một tên chỉ biết dựa vào việc mượn sức mạnh của hồn phách Tổ tiên để chiến đấu, chứ bản thân không có tài năng gì cả

Đây là loại cường giả Viên Minh xem thường nhất cho nên hãnh trực tiếp bỏ qua Thần Nam tập trung nhìn vào hai người phía sau hãnh.

- Mộc Thanh không ngờ người lại cùng đi với tên tiểu tử Thần Gia này đến đây xem ra đã câu kết với người ngoài phản bội Đệ Ngũ Giới chúng ta đúng là tội đáng chết vạn lần. Lệ Thanh Vi người bởi vì tên gian phu này của mình mà tự ý làm trái ước định với bảy huynh đệ chúng ta cả gan hủy hoại Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận khiến cho Lão Lục, Lão Thất của ta bị cũng là đồng tội người cứ chờ Tam Nhân Linh Tộc bị diệt tộc đi!!

Khi nhìn thấy rõ dung mạo của Mộc Thanh cùng với Lệ Thanh Vi thì sắc mặt Viên Minh hơi trầm xuống hãnh thân là một trong Thất Quân Chủ cai trị Đệ Ngũ Giới nhiều năm tai mắt trải rộng khắp nơi đương nhiên biết rõ mỗi

quan hệ của hai người. Qua đó cũng đã phần nào đoán được lý do tại sao Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận vốn lợi hại phi thường đột nhiên lại bị phá lập tức lạnh lùng nói.

- Viên Quân Vương ta....

Tuy rằng đã hạ quyết tâm sẽ giúp cho Mộc Thanh cùng với Thần Nam "tạo phản " nhưng có lẽ do đã sống dưới bóng ma của Thất Quân Chủ quá lâu trong lòng vẫn còn lưu lại sự sợ hãi đối với bọn họ cho nên khi nghe thấy những lời đe dọa của Viên Minh theo bản năng lập tức muốn lên tiếng giải thích.

- Thanh Vi nàng không cần sợ hãi ta tin rằng Thần đạo hữu nhất định sẽ giúp chúng ta đánh bại hắn!!

Có điều nàng còn chưa kịp mở miệng thì đã bị Mộc Thanh ngăn lại.

Như để chứng minh cho lời nói của ông ta lúc này chỉ thấy Thần Nam bước chân lên phía trước một bước đứng chắn trước mặt bọn họ trực tiếp đối diện với bọn họ.

- Tiểu tử hình như ngươi tên là Thần Nam đúng không? Tuy rằng ta không biết ngươi gặp phải cơ duyên gì chỉ trong một thời gian ngắn đã đột phá Thiên Cấp nhưng hiện tại ngươi không có tàn hồn của tám tên tử quỷ đó trong người thực lực so với lúc ở Đông Hải thì như trời với vực mà vẫn muốn đứng ra bảo vệ hai người bọn chúng. Ngươi nghĩ mình đủ sức hay sao?

Viên Minh thấy vậy khinh thường nói.

- Muốn biết ta có đủ sức hay không chỉ cần lên tới tinh không, không phải ngươi sẽ biết hay sao cần gì ở đây lảm lời!

Thần Nam lạnh lùng đáp trả.

- Lên tinh không tiểu tử người không phải đang muốn dụ ta lên đó để cho hai tên đồng bọn của người thừa cơ phá hoại Thế Giới Chi Thụ ở đây đó chứ?

Viên Minh nhú mày một cái rồi nói.

- Yên tâm đi! Thần Nam ta dù sao cũng có thể tính là một nhân vật có tiếng tăm ở Thiên - Nhân Lưỡng Giới sao có làm ra chuyện ảnh hưởng đến danh dự bản thân như vậy? Ta có thể bảo đảm trong khi chúng ta quyết đấu thì Mộc - Lệ hai vị đạo hữu ở đây tuyệt đối không giờ bất cứ trò gì với Thế Giới Chi Thụ!

Thần Nam cười nói.

- Được! Vậy thì chúng ta lên tinh không!

Viên Minh nghe vậy suy nghĩ một chút sau đó cuối cùng cũng gật đầu sau đó hai người đồng thời hóa thành hai đạo hào quang bay thẳng lên trời.

Chỉ trong khoảng khắc cả hai đã bay vọt lên đến tinh không.

- Tới đi!

Lúc này chỉ nghe Viên Minh quát lớn một tiếng vừa nói hấn vừa vung Định Thiên Bổng trong tay lên, xuất chiêu.

Trong chớp mắt hàng vạn vạn đạo cơn ảnh từ khắp bốn phương tám hướng xuất hiện đồng thời đánh về phía Thần Nam phong tỏa tất cả đường lui của hấn.

- Thiên Nhai!

Mắt thấy bản thân sắp trúng chiêu Thần Nam không sợ hãi chút nào trong miệng lại phát ra một tiếng nói lạnh lùng lời vừa dứt hàng vạn vạn đạo cơn ảnh đang lao tới đột nhiên dừng lại giữa không trung không thể tiến thêm một

bước giống như bị lực lượng vô hình nào đó kiềm chặt vậy đó.

Tiếp đó dưới tác động của Thần Nam vùng không gian xung quanh hần lại ầm ầm nổ tung tạo thành một cái hắc động có đường hơn vạn trượng hút sạch côn ảnh vào bên trong.

Sau khi làm xong hắc động lại nhanh chóng biến mất giống như chưa từng xuất hiện qua vậy.

- Pháp tắc thật kỳ dị, tiểu tử một chiêu này của người tên gì?

Viên Minh thấy vậy trong mắt lóe lên một tia sáng nhìn Thần Nam hỏi.

- Thiên Nhai!

Thần Nam lạnh nhạt đáp.

- Thiên Nhai, chân trời gần trong chớp mắt? Một chiêu này của người là lợi dụng lực lượng không gian vô hình tiến hành truyền tống ném tất cả những đòn công kích bất lợi với người vào trong tàn phá không gian?

Viên Minh không hổ danh là một trong những Thất Quân Chủ kiến thức quả nhiên kiến thức rộng rãi vô cùng vừa mới nghe tên đã có thể đại khái đoán được tác dụng của chiêu thức Thần Nam vừa mới thi triển.

- Đúng vậy!

Thần Nam cũng không có ý che giấu sau khi nghe xong những lời nói của Viên Minh hần trực tiếp gật đầu một cái.

- Tiểu tử Pháp tắc này của người rất thú vị, đáng để ta nghiêm túc một chút tiếp một chiêu Địa Liệt của ta đi!

Trong mắt Viên Minh hiện lên một tia sáng khi đang nói chuyện Định

Thiên Bổng trong tay hắt phóng to ra chỉ trong một khoảng thời gian ngắn đạt đến kích cỡ trăm ngàn trượng hướng thẳng về phía Thần Nam âm âm hạ xuống.

Bên trong đó ẩn chứa lực lượng giống như biển lớn một dạng khiến cho hàng vạn ngôi sao đồng thời sụp đổ.

Khác với chiêu thức trước đó một cơn Địa Liệt này của Viên Minh không chú trọng tốc độ ngược lại thuần là sức mạnh Viên Minh tự tin lực lượng khổng lồ ẩn chứa trong đó cho dù Thần Nam có vận dụng Thiên Nhai cũng không thể dịch chuyển nó đi được.

Mà nếu lựa chọn chạy trốn tức là trong tiềm thức Thần Nam đã thừa nhận bản thân kém hơn Viên Minh hẳn một bậc như vậy trận chiến tiếp theo không đáng để lo nữa.

Nhưng suy nghĩ này của Viên Minh rõ ràng đã xem thường Thần Nam đối diện với Định Thiên Bổng khổng lồ đang đến gần Thần Nam không lựa chọn vận dụng Thiên Nhai thử dịch chuyển nó đi nơi khác, cũng không định chạy trốn mà hắt lại muốn ngạnh kháng với nó.

- Âm!

Chỉ thấy Thần Nam bước lên phía trước một bước toàn thân hắt lập tức bị một đạo Hắc Ảnh thân cao vạn trượng tỏa thân chứa đầy ma khí bao phủ.

Phàm là đệ tử Thần Gia sau khi tu luyện Hoán Ma Kinh đến Đệ Bát Chuyển đều sẽ ngưng tụ ra Ma Thân của bản thân Thần Nam đương nhiên cũng sẽ không ngoại lệ đây chính là Ma Thân của hắt.

- Grao!

Vạn trượng Ma Thân ngẩng đầu gầm lên một tiếng kinh thiên động địa

sau đó đưa cao hai tay của mình lên ngưng tụ thành trảo chụp mạnh vào hư không.

- Âm!

Tiếp theo một chuyện làm cho người ta chấn kinh xuất hiện Định Thiên Bổng to lớn trăm vạn trượng hàm chứa lực lượng đủ để đập chết một tên Thiên Cấp cường giả của Viên Minh không ngờ vậy mà lại bị đôi tay của Thần Nam tóm chặt lại không thể di chuyển chút nào.

Viên Minh thấy vậy sắc mặt trầm xuống ngay cả hãn cũng không ngờ Thần Nam lại có lực lượng lớn đến như vậy có thể từ chính diện chặn lại một chiêu của mình theo bản năng hãn lập tức muốn rút Định Thiên Bổng trở về nhưng còn chưa kịp hành động thì Ma Thân - Thần Nam đã thét lớn một tiếng âm âm phát lực kéo lấy đối thủ.

Viên Minh không cách nào rút lại Định Thiên Bổng chỉ có thể trơ mắt nhìn bản thân bị Thần Nam phát lực kéo vào trong Nội Thiên Địa của bản thân, nhưng hãn phản ứng cũng cực nhanh ngay lập tức xoay mạnh Định Thiên Bổng trong tay lợi dụng lực ly tâm đẩy lùi Ma Thân vạn trượng của Thần Nam về phía sau.

- Âm!

Tiếp theo hãn lại nắm chặt hai tay của mình cả người biến thành màu đỏ, hỏa diễm điên cuồng từ trong người hãn tuôn ra trong lớp hỏa diễm đó toàn thân Viên Minh từ từ phát sinh biến hóa từ một thanh niên tuấn tú biến thành một con Hỏa Diễm Ma Hầu thân cao ba mét toàn thân bị bao phủ bởi một tầng lông đỏ thẫm đây chính là hình dáng bản thể của Tế Thiên Quân Vương.

Trải qua một chiêu vừa rồi Viên Minh đã triệt để không còn coi thường Thần Nam nữa mà đã xem hãn như một đối thủ ngang hàng mà bản thân phải

dùng toàn lực mới có thể đánh bại được.

Viên Minh điên cuồng gầm to một tiếng một đạo hỏa diễm rực rỡ từ trong người hăn bắn ra đâm thẳng lên trời.

Bên trong cột trụ hỏa diễm đó ẩn chứa lực lượng cực kỳ đáng sợ nó dễ dàng đốt cháy bầu trời xuyên thủng Nội Thiên Địa của Thần Nam tạo ra một thông lộ trên đầu Viên Minh.

Nhưng lúc hăn còn chưa kịp dọc theo thông lộ đó để thoát ra ngoài thì thông đạo đó đã nhanh chóng khép lại.

- Lực lượng Không Gian? Không đúng! Lực lượng không gian bình thường tuyệt đối không thể khôi phục tổn thương do Liệt Diễm Hỏa của ta tạo ra nhanh như vậy được! Để làm được chuyện này cần có Không Gian Bốn Nguyên hoàn chỉnh của Lão Bất Tử Thời Không mới được nhưng sau khi hăn chết trong Thái Cổ Thần Chiến, Không Gian Bốn Nguyên cũng đã tan biến ngay cả đệ tử của hăn là Không Gian Tổ Thần cũng không tìm được. Tiểu tử ngươi làm sao có thể có được nó??

Viên Minh thấy vậy nhú mày một cái rồi nhìn Thần Nam kinh ngạc hỏi.

Thần Nam không trả lời của Viên Minh trực tiếp nâng hai tay của mình lên, hai bàn tay lập tức chuyển thành một màu thuần trắng như bạch ngọc ngay cả vân tay bên trong cũng biến mất không chút dấu vết.

Viên Minh không biết tại sao nhưng lúc hăn nhìn thấy hai bàn tay trắng như ngọc đó của Thần Nam hăn lại không cách nào rời mắt ra được giống như thứ đó là bảo vật tuyệt đẹp nhất trên đời vậy.

- Ha!

- Lưu Tinh Phi Trụ!

- Lưu Thủy Hành Vân!

- Vân Lai Tiên Cảnh!

- Ương Vân Thiên Giáng!

Thần Nam thấy vậy trên miệng cười một tiếng sau đó vung đôi bàn tay giống như bạch ngọc của bản thân lên phát ra từng chiêu thức một liên tục đánh lên người Viên Minh đang đứng ngây người như phỗng.

Khi Viên Minh bị đau đớn làm cho tỉnh lại phát hiện ra mình bị chiêu thức của đối thủ làm cho mê mẩn tới không thể phản đòn thì đã quá chậm hăn trực tiếp bị chưởng thế của Thần Nam đánh lún xuống nền đất sau vạn trượng.

- Ma Ngọc Thủ! Đây là Ma Ngọc Thủ sao ngươi lại biết nó? Ngươi rốt cuộc là ai?

Không bao lâu sau Viên Minh chật vật từ dưới nền đất bay lên nhìn Thần Nam hỏi.

Càng giao chiến hăn càng phát hiện bản thân không thể nào nhìn rõ được đối thủ trước mắt. Hăn rõ ràng là đệ tử của Thần Gia nhưng lại có được Không Gian Bốn Nguyên của Thời Không Đại Thần ở Phương Tây, đồng thời cũng tinh thông một trong những tuyệt học bất truyền của Độc Cô Bại Thiên. Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

- Viên Minh đến bây giờ ngươi vẫn chưa cảm nhận được ta là ai hay sao? Cũng được! Như vậy thì để ta cho ngươi thêm một chút gợi ý nữa vậy!

Thần Nam mỉm cười một cái sau đó lại lần nữa vung tay lên đánh ra từng đạo ẩn quyết.

Lần này chiêu thức dùng Thần Nam đã không phải Ma Ngọc Thủ nữa mà

là một loại chưởng pháp khác uy lực mạnh hơn, tên tuổi cũng vang dội hơn!

- Nghịch Loạn Bát Thức! Đây là Nghịch Loạn Bát Thức của Độc Cô Bại Thiên? Không đúng! Nghịch Loạn Bát Thức của Độc Cô Bại Thiên không phải thế này. Đây là Nghịch Loạn Bát Thức độc môn của Độc Cô Tiểu Bại mới đúng! Sao lại có thể như vậy được năm đó ta đã tận mắt thấy qua Độc Cô Tiểu Bại vẫn lạc sao trên đời lại có thể còn có người biết được chứ?

Vừa nhìn thấy nó Viên Minh lập tức nghi hoặc hỏi.

- Trừ khi người... người là Độc Cô Tiểu Bại năm đó người lừa gạt tất cả mọi người người chưa có chết!!

Đột nhiên hắc như nghĩ ra điều gì kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Đoán đúng rồi!

Thần Nam trầm giọng nói một tiếng sau đó mang theo chưởng thế như rồng cùng với chiến ý nồng đậm đến cực điểm toàn thân hóa thành một đạo tàn ảnh xông thẳng đến chỗ của Viên Minh.

- Âm ầm ầm....

Trong chớp mắt Viên Minh chỉ cảm nhận được từng chưởng từng chưởng một liên tục đánh lên cơ thể mình không gì sánh được ban đầu hắc còn có thể dựa vào thân thể cường đại phi thường của bản thân mà miễn cưỡng chịu được, nhưng càng về sau hắc càng trở nên luống cuống tay chân bởi vì bên trong những chiêu thức của Thần Nam không chỉ có chân nguyên nóng rực như mặt trời đem tới cho hắc một cảm giác đau đớn không gì sánh được mà còn ẩn chứa một loại lực lượng pháp tắc kỳ dị khiến cho hắc phải sợ hãi.

Dưới lực lượng pháp tắc kỳ dị này Viên Minh chỉ cảm thấy chân nguyên của bản thân nhanh chóng thoát đi không cách nào kiểm soát được!!

THẦN MỘC CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 262: Ba Điều Kiện (1)

- Ầm!

Nửa ngày sau trên tinh không Đệ Ngũ Giới cánh cửa Nội Thiên Địa lần nữa mở ra Thần Nam từ trong đó ung dung bước ra.

- Thần đạo hữu người ra ngoài rồi còn Viên Minh đâu?

Hai người Mộc Thanh cùng với Lệ Thanh Vi đứng đợi dưới mặt đất đã lâu vừa thấy hắc xuất hiện lập tức bay lên gấp gáp hỏi.

- Hai vị đạo hữu yên tâm hắc đã bị ta giải quyết rồi!

Thần Nam bình thản cười nói.

- Tê!

Tuy trong lòng đã sớm chuẩn bị tâm lý từ đầu nhưng khi nghe được những lời nói của Thần Nam hai người vẫn không nhịn được hít sâu một hơi khí lạnh.

- Thần đạo hữu người nói đã giải quyết Viên Minh không lẽ đã giết chết hắc rồi?

Lệ Thanh Vi mang theo khiếp sợ nhìn Thần Nam hỏi.

- Không phải! Ta không có giết chết Viên Minh!

Thần Nam lắc đầu nói.

- Như vậy hẳn đang ở đâu?

Mộc Thanh nghi hoặc hỏi.

- Ở đây. Các người tự xem đi!

Thần Nam vừa cười vừa vung tay lên.

Trong chớp mắt không gian bên cạnh hắn phát sinh một trận vận vẹo sau đó chỉ thấy một cây cột cao to xuất hiện bên trên cây cột đó là một thiếu niên khoảng mười một mười hai tuổi da dẻ trắng trẻo đang bị trói chặt như một đòn bánh chưng.

Người thiếu niên đó không ngừng vùng vẫy muốn thoát khỏi sự trói buộc đồng thời dùng ánh mắt chứa đầy nộ hỏa nhìn về phía Thần Nam giống như muốn mắng chửi hắn nhưng đáng tiếc miệng của nó đã sớm bị Thần Nam dùng một mảnh vải màu đen bịt kín lại không thể phát ra bất cứ âm thanh chỉ có thể ứ ứ.

- Đây... đây là... Viên Minh? Thần đạo hữu hắn tại sao lại biến thành như vậy?

Hai người Mộc Thanh, Lệ Thanh Vi cẩn thận quan sát thiếu niên một lát rồi nhìn Thần Nam kinh ngạc hỏi cho dù thân hình đã đại biến nhưng thông qua linh hồn khí tức bọn họ vẫn có thể nhận ra lai lịch của người thiếu niên.

- Đó là bởi vì ta đã dùng Thời Gian Bốn Nguyên lên người hắn!

Thần Nam cười nói.

Thì ra vừa rồi khi dùng Nghịch Loạn Bát Thức giao chiến với Viên Minh Thần Nam đã dung hợp Thời Gian Bốn Nguyên của bản thân vào trong đó.

Tác dụng của nó cũng giống như một chiêu Vạn Cổ Giai Không mà Thần Chiến đã thi triển lên người Thần Tứ Tổ cùng với Thần Ngũ Tổ ở Địa Ngục tầng thứ mười bảy vậy không chỉ cho tu vi của hắc tan biến mà còn khiến cho thân thể của Viên Minh phát triển ngược lại từ một tráng hán trở lại hình dáng của một thiếu niên.

- Thì ra là vậy! Thần đạo hữu bây giờ người muốn xử lý hắc tan như thế nào đây?

Mộc Thanh hỏi.

- Ta muốn đem hắc tan trở về Vu Thần Điện!

Thần Nam nói.

- Cái gì?

Mộc Thanh và Lệ Thanh Vi nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng bọn họ không thể tin được Thần Nam đã bỏ ra rất nhiều công sức mới có thể bắt được Viên Minh vậy mà hiện tại cư nhiên lại muốn trả hắc tan về Vu Thần Điện!

- Thần đạo hữu có phải người muốn dùng Viên Minh để đàm phán điều kiện với Sở Tương Ngọc hay không?

Bất quá hai người đều là những người thông minh tuyệt đỉnh đầu óc hơi xoay chuyển một chút đã đoán ra được dụng ý thật sự của Thần Nam.

- Đúng vậy!

Thần Nam gật đầu nói.

- Thần đạo hữu cách làm này của người rất hay lần này Tam Nhãn Linh Tộc chúng ta thật sự được cứu rồi!

Trên mặt Lệ Thanh Vi lộ vẻ vui mừng nói.

Thất Quân Chủ tuy rằng đối với người ngoài có thể nói là những Hung Thần giết người không ghê tay nhưng đối với huynh đệ của mình thì tuyệt đối còn khăng khít hơn tay chân bây giờ nếu bọn họ lấy Viên Minh ra uy hiếp tuyệt đối có thể có khả năng rất lớn ép bọn họ phải nhượng bộ thả ra Tộc nhân của Tam Nhân Linh Tộc.

- Ủm! Hai vị đạo hữu hiện giờ trong người các người đều có vết thương không bằng các vị hãy trở về Mộc Thạch Tộc nghỉ ngơi trước còn chuyện tới Vu Thần Điện cứ giao cho ta các vị thấy thế nào?

Thần Nam gật đầu sau đó hần lại nói.

- Được!

- Tốt!

Mộc Thanh cùng với Lệ Thanh Vi nghe vậy nhìn nhau một chút rồi đồng thời gật đầu.

Sở dĩ bọn họ dễ dàng đồng ý với lời nói của Thần Nam là bởi vì đúng như Thần Nam nói hiện giờ trên người bọn họ đều có thương thế nếu đi theo hần đến gặp đám người Sở Tương Ngọc chưa chắc sẽ giúp được gì ngược lại rất có thể sẽ trở thành gánh nặng cho hần như vậy không bằng trở về Mộc Thạch Tộc nghỉ ngơi sẽ thực tế hơn.

Hơn nữa Mộc Thanh cũng có thể nhân cơ hội này sắp xếp chuyện rút lui cho Mộc Thạch Tộc dù sao hành động lần này của bọn họ đã triệt để đắc tội với Thất Quân Chủ sau này Đệ Ngũ Giới tuyệt đối không thể lưu lại được nữa rồi!!

- Nhưng sau khi Thất Quân Chủ tế luyện xong Thế Giới Chi Thụ xong thì

đã cùng với Vu Thần Cung biến mất khỏi Đệ Ngũ Giới chúng ta phải đi đâu để tìm bọn chúng đây?

Mộc Thanh nhú mày một chút rồi hỏi.

- Chuyện này đơn giản! Chúng ta chỉ cần hỏi hắc không phải sẽ biết rồi hay sao?

Thần Nam cười nói một tiếng.

- Hắc?

Mộc Thanh, Lệ Thanh Vi ngậy người ra một chút rồi đồng thời đưa mắt tập trung nhìn vào Viên Minh đang bị trói ở một bên.

- Viên Minh người có thể nói cho bọn ta biết hiện giờ Vu Thần Cung đang ở đâu không?

Thần Nam vung tay lên rút tấm vải bịt miệng Viên Minh ra rồi hỏi.

- Độc Cô Tiểu Bại tên khốn kiếp! Bốn đại gia XXX nhà người đừng hòng ta nói bất cứ thứ gì với người. Có giỏi thì giết chết ta đi!!

Vừa được tự do Viên Minh đã lập tức nhìn Thần Nam满眼 chửi xối xả.

- Còn cứng miệng như vậy xem ra chuyện vừa rồi vẫn chưa thể cho người một bài học ta lại mất thêm một chút công sức rồi!!

Thần Nam đã sớm đoán được thái độ này của Viên Minh cho nên cũng không kinh ngạc lắm khước miệng khẽ nhếch lên lộ ra một nụ cười tà tiếp đó chỉ thấy hắc đưa tay lên nhắm về hướng... mông của Viên Minh mà vỗ mạnh.

- Bốp bốp bốp.....

Trong chớp mắt chỉ nghe những âm thanh chói tai vang lên.

- Đừng đánh.... đừng đánh nữa ta nói ta nói!!

Hiện nay một thân thực lực của Viên Minh đã tiêu tan hết thân thể lại đang ở trong trạng thái thiếu niên da thịt yếu ớt làm sao có thể những cú đánh đầy uy lực của Thần Nam chỉ sau một lát hai mắt đã ngấn lệ đau đớn thét lên.

- Nói đi!

Thần Nam dừng tay nhìn Viên Minh nói.

- Vu Thần Cung hiện nay đang nằm ở Cực Bắc. Các người chỉ cần đi theo hướng dẫn của ta là có thể tới nơi!

Viên Minh vội vàng lên tiếng.

- Tốt!

Thần Nam nghe vậy hài lòng gật đầu một cái.

....

Nửa tháng sau ở Cực Bắc của Đệ Ngũ Giới xuất hiện ba đạo hào quang phá không bay đi.

Khi đến bên trên một ngọn núi hoang bọn chúng đồng thời dừng lại hóa thành hình dáng của một người thanh niên hẳn không phải Thần Nam thì còn có thể là ai khác!

- Viên Minh người không lừa bọn ta đó chứ? Nơi hoang vắng có thứ gì đâu!!

Thần Nam đảo mắt quan sát xung quanh rồi lôi Viên Minh đang bị trói

bên trong Nội Thiên Địa của mình ra hỏi.

- Độc Cô Tiểu Bại người đúng là một tên ngốc. Lối vào của Vu Thần Điện sao có thể dễ dàng tìm thấy như vậy người dùng thần thức quan sát chỗ bầu trời phía trên ngọn núi kia đi!

Viên Minh trầm giọng nói.

Thần Nam làm theo lời của Viên Minh vận dụng thần thức của mình nhìn vào nơi hắc đã chỉ thì chỉ thấy bầu trời trong xanh đó chỉ là một ảo cảnh được người khác sử dụng Huyền Thuật để tạo ra ẩn phía sau đó là một cái hắc động có đường kính trăm vạn trượng.

Tuy khoảng cách rất xa nhưng Thần Nam vẫn có thể rõ ràng cảm nhận được bên trong cái hắc động đó ngoài khí tức của sáu người Sở Tương Ngọc ra vẫn còn một loại khí tức phi thường hùng mạnh khác, khí tức đó thuộc về... Thế Giới Chi Thụ!

- Sáu người huynh đệ của người đang tế luyện Thế Giới Chi Thụ ở bên trong đó sao?

Thần Nam nhú nhú mày một lát rồi nhìn Viên Minh hỏi.

- Đúng vậy! Tuy thiếu đi ta nhưng Thất Sát Tuyệt Trận cũng sắp hoàn thành rồi các người không sợ chết thì cứ vào bên trong đi!

Viên Minh cười gằn nói.

- Người không cần phải khiêu khích ta, hôm nay nếu Thần ta đã đến đây thì chắc chắn sẽ vào trong đó!

Thần Nam bình thản nói một tiếng sau đó ném Viên Minh trở lại bên trong Nội Thiên Địa rồi hóa thành một đạo hào quang bay vào bên trong hắc

động.

Với tốc độ của hắc rất nhanh liền có thể tiến vào trung tâm của hắc động.

Lúc này trước mặt hắc một Thế Giới Chi Thụ thân cao trăm vạn trượng đang sừng sững mà đứng trên đỉnh cao nhất của nó một tòa cung điện màu đen đang bay lơ lửng, toàn bộ cung điện đều được xây dựng bằng một loại khoáng thạch đặc biệt màu đen phát ra u quang nhàn nhạt ngưng tụ thành từng đạo linh văn đặc biệt có hình dáng giống như nòng nọc không ngừng lưu chuyển.

- Vu Thần Cung!

Thần Nam âm thầm đọc chữ được ghi trên tấm bia lớn được treo bên ngoài cung điện.

- Đứng lại!

Sau đó lập tức muốn bay lên đi vào bên trong bất quá đúng lúc này bên tai hắc đột nhiên vang lên một tiếng quát to.

Thần Nam đưa mắt nhìn lại thì chỉ thấy cách chỗ mình không xa phía trên một cành cây thấp của Thế Giới Chi Thụ đang có một đám khoảng mấy mươi người chia nhau mà đứng mỗi người trong đó thành linh đều là một Thiên Cấp cường giả.

Số lượng thật nhiều! Xem ra tất cả Thiên Cấp cường giả còn lưu lại bên trong Độ Ngũ Giới không đi tới Thiên Nhân Lương Giới đều được Thất Quân Chủ triệu tập đến đây giúp bọn họ trấn thủ nơi này hèn gì trên đường đi ta không gặp một người nào cả!

Thần Nam đảo mắt nhìn qua tất cả bọn họ một vòng trong lòng âm thầm nghĩ.

- Người là ai? Tại sao lại đến đây?

Lúc này một lão giả tóc trắng quanh thân lượn lờ Tiên Khí thoát nhìn qua có mấy phần tiên phong đạo cốt đứng ra nhìn Thần Nam quát hỏi, hẳn là người cường đại nhất ở đây một thân thực lực đã đạt đến Thiên Cấp hậu kỳ đỉnh phong.

- Gọi Sở Tương Ngọc ra đây gặp ta!

Thần Nam không chút khách khí hét lớn một tiếng.

- Cuồng đồ to gan lại dám gọi thẳng tên hiệu của Tuyệt Đại Quân Vương đúng là cuồng vọng chư vị đạo hữu mau cùng lão phu bắt lấy người này!!

Lão giả nghe vậy trên mặt lộ vẻ tức giận quát lớn một tiếng.

- Được!

Những Thiên Cấp cường giả xung quanh lập tức đồng thời lao về phía Thần Nam.

Thần Nam thấy vậy trong mắt xuất hiện vẻ khinh thường một thân khí thế không chứa lại chút nào ầm ầm bạo phát ra ngoài.

Đối diện với khí thế cường đại của Thần Nam đại đa số những Thiên Cấp cường giả đang xông tới chỉ cảm thấy bản thân giống như bị sét đánh khí tức trong người sôi sục lên không cách nào ổn định lại được phải chật vật lui lại phía sau.

Chỉ có lão giả tóc bạc cùng với một số Thiên Cấp cường giả có thực lực hùng mạnh là có thể miễn cưỡng chịu được uy áp đó nhưng bọn họ cũng không mạo muội xông lên nữa mà giữ một khoảng cách an toàn với Thần Nam bởi vì trong lòng tất cả đều hiểu rõ người có thể sử dụng uy áp để dọa

lui nhiều Thiên Cấp cường giả như vậy tuyệt đối phải là cường giả đồng đẳng cấp với Thất Quân Chủ.

Loại cường giả đó bọn họ trên chọc không nổi!

- Phong huynh bây giờ chúng phải làm thế nào? Có nên cho hấn vào hay không?

Một tên cường giả trong đó âm thầm truyền âm cho lão giả tóc bạc hỏi.

- Chuyện này người hỏi ta, ta biết hỏi ai?

Lão giả tóc bạc nghe vậy thầm mắng một tiếng ông ta tuy rằng có thực lực Thiên Cấp hậu kỳ nhưng ở bên trong Đệ Ngũ Giới không thân không thích không có chỗ dựa cũng không thuộc về bất cứ thế lực nào chỉ là một tên Tán Tu cộng thêm bản tính trời sinh đã cẩn thận cho nên trước giờ luôn chọn cách âm thầm tu luyện không gây sự, cũng không chuốc thù oán với ai nói tốt một chút thì đó là hiếu lý lẽ, còn nói khó nghe một chút thì đó lại là rùa đen rút đầu!

Lần này khi Giới Chiến nổ ra vì sợ khi ra chiến trường phải đối diện với chúng cường giả của Thiên - Nhân Lưỡng Giới cho nên ông ta đã chủ động nhận lấy trách nhiệm thống lĩnh những cường giả khác ở lại bảo vệ Thế Giới Chi Thụ hộ pháp cho Thất Quân Chủ, ông ta vốn tưởng rằng nhiệm vụ này là tuyệt đối an toàn không có bất cứ nguy hiểm gì không ngờ hiện tại lại có một tên Hung Thần không biết từ đâu chui ra tìm tới cửa khiến cho bản thân lâm vào tình thế lưỡng nan tiến cũng khó mà lui cũng không xong!

- Phong Ly người để cho hấn vào trong này đi!

Đột nhiên lúc này trong đầu lão giả lại vang lên một tiếng nói trầm thấp.

- Vâng Tuyệt Đại Quân Vương!

Ông ta vừa nghe được những lời đó thì như được đại xá vui mừng kêu lên một tiếng

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 263: Ba Điều Kiện (2)

- Vâng!

Lão giả như được đại xá kêu lên một tiếng.

- Vị đạo hữu này Tuyệt Đại Quân Vương mời người đi vào bên trong!

Tiếp theo chỉ nghe hắc nhìn Thần Nam nói.

- Tốt!

Thần Nam gật đầu một cái sau đó hóa thành một đạo hào quang bay vào Vu Thần Điện.

Vừa đáp xuống đất Thần Nam đã thấy sáu người Sở Tương Ngọc, Hắc Khởi, Tùng Tán Đức Bố, A Lý Đức, Ni Trọng, Đường Phong đang khoanh chân mà ngồi.

- Sáu vị đạo hữu nhiều năm không gặp các người vẫn khỏe chứ?

Thần Nam đảo mắt nhìn qua bọn họ một vòng rồi chấp tay nói.

- Hừ! Độc Cô Tiểu Bại người bắt Tứ đệ đến đây thật ra có chuyện gì dừng phí thời gian nữa, nói thẳng ra đi, nếu không dừng trách Tuyệt Vọng Ma Dao trong tay ta không khách sáo!!

Hắc Khởi nghe vậy quát lớn một tiếng. Trong lúc nói chuyện một thân kinh thiên sát khí của hắc ầm ầm bạo phát ra bên ngoài đè ép thẳng về phía

Thần Nam.

Hắc Khởi là Thái Cổ Sát Thần lừng danh Lục Giới một đời giết chóc không ít hơn ngàn vạn người lượng sát khí tích trữ được trong người tự nhiên cũng to lớn đến mức không thể tưởng tượng được.

Nếu là người khác nhìn thấy cảnh này nhất định sẽ bị dọa cho tay chân bủn rủn mồ hôi lạnh chảy ròng ròng nhưng Thần Nam là ai năm xưa cho dù có đối diện với Thiên Đạo hắc vẫn dũng mãnh tiến lên há có thể dễ dàng bị dọa sợ như vậy?

- Hắc Khởi đạo hữu người vẫn thẳng thắn như năm xưa, như vậy ta cũng không dài dòng nữa ngày hôm nay ta đến đây là có ba chuyện muốn thương lượng với các vị!

Chỉ nghe Thần Nam nhàn nhạt nói một tiếng.

- Ba chuyện gì?

Sở Tương Ngọc trầm giọng hỏi.

Khi nói chuyện Sở Tương Ngọc không hiển lộ sát khí kinh thiên động địa như Nhị đệ mình nhưng trong lời nói của hắc lại ẩn chứa một loại uy thế vô hình khiến người khác không thể nào xem nhẹ được.

- Chuyện thứ nhất ta đã có hứa với Lệ Thanh Vi sẽ giúp nàng cứu Bộ tộc của nàng trở về, cho nên ta muốn dùng Viên Minh để trao đổi Tam Nhân Linh Tộc trở về không biết có được không?

Thần Nam trầm giọng nói.

- Chuyện này sao? Không thành vấn đề. Nói tiếp chuyện thứ hai đi!

Sở Tương Ngọc không chút do dự gật đầu một cái, năm xưa sở dĩ bọn họ

quyết định bắt giữ Tam Nhân Linh Tộc là muốn dùng bọn họ để uy hiếp Lệ Thanh Vi tiến vào Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận dùng Hư Giới Bốn Nguyên của mình gia tăng uy lực cho Trận nhân của Đại Trận nhưng hiện nay Đại Trận đã bị phá giải Lệ Thanh Vi cũng đã trốn thoát ra ngoài giam giữ bọn họ cũng không còn ý nghĩa gì nữa, không bằng dùng bọn họ để trao đổi lấy Viên Minh trở về.

Dù sao tính mạng huynh đệ của mình vẫn quan trọng hơn!

- Chuyện thứ hai là ta cũng đã hứa với Mộc Thanh sẽ giúp hắn lấy lại Thế Giới Chi Thụ Chí Bảo của Mộc Thạch Tộc ta hy vọng các vị có thể trao trả thứ này cho ta!!

Thần Nam trầm giọng nói.

- Hử!

Lục Quân Chủ nghe vậy đồng thời nhíu mày một cái không giống với Tam Nhân Linh Tộc hiện nay Thế Giới Chi Thụ đang là một món bảo vật cực kỳ cần thiết với bọn họ nó không chỉ là cầu nối giữa năm không gian thông đạo nối thông Ngũ Giới cùng Nhân Gian Giới còn là Trận Cơ không thể thiếu của Thất Sát Tuyệt Trận làm sao có thể vì một lời của Thần Nam mà giao lại cho hắn được?

- Độc Cô Tiểu Bại vừa rồi người nói muốn dùng Tứ đệ của ta để trao đổi Tam Nhân Linh Tộc trở về. Như vậy không biết hiện tại người muốn dùng cái gì để đổi lấy Thế Giới Chi Thụ từ trong tay của ta đây?

Sở Tương Ngọc nhíu nhíu mày một chút rồi nhìn Thần Nam hỏi.

- Vù!

Thần Nam không trả lời câu hỏi chỉ lật tay lấy từ bên trong không gian

giới chỉ của mình ra một viên ngọc màu đen đưa đến trước mặt Sở Tương Ngọc.

Sở Tương Ngọc đưa thần thức của mình vào trong.

- Vật này là... nó?

Sau khi cảm nhận được khí tức ẩn chứa bên trong thì trên mặt Sở Tương Ngọc đột nhiên xuất hiện vẻ kích động vô cùng kêu lên một tiếng.

- Không sai! Đây đúng là vật người đang nghĩ. Ta muốn dùng nó để trao đổi Thế Giới Chi Thụ trong tay người không có vấn đề gì chứ?

Thần Nam gật đầu xác nhận suy đoán của Sở Tương Ngọc rồi nói

- Khốn kiếp! Độc Cô Tiểu Bại người đúng là quá đáng ghét, đây vốn là vật đáng lý ra phải thuộc về chúng ta không ngờ bây giờ người lại dám đem nó đến chỗ huynh đệ chúng ta để nói điều kiện!

Hắc Khởi tức giận quát lên một tiếng.

Tại sao hắc lại nói như vậy?

Thì ra vật trong tay Thần Nam chính là Tàn Phá Thế Giới ẩn chứa một nửa Bốn Nguyên của Đệ Ngũ Giới. Năm xưa sau khi một nửa Bốn Nguyên này bị Thiên Đạo chia tách ra khỏi Bản thể dưới cơ duyên một cách tình cờ nó đã lọt vào trong tay của hai cha con Độc Cô Bại Thiên cùng với Độc Cô Bại Thiên được bọn họ dùng để làm điều kiện trao đổi để mời Thất Quân Chủ từ Đệ Ngũ Giới vượt giới tiến sang giúp bọn họ giết chết Hoàng Thiên.

Nhưng sau khi xong chuyện vì một số lý do hai cha con Độc Cô Bại Thiên chẳng những không làm theo lời hứa đem vật này trả lại cho Thất Quân Chủ mà ngược lại còn trở mặt phong ấn bọn họ vào bảy trụ đá lớn ngoài Đông Hải

khiến cho bọn họ chịu nổi khổ trăm vạn năm không thấy được ánh mặt trời.

- Nhị đệ đừng nóng giận!

Sở Tương Ngọc thấy vậy đưa tay ngăn chặn hành động của Hắc Khởi lại.

- Độc Cô đạo hữu yêu cầu này của người có chút đường đột mấy huynh đệ chúng ta cần phải thương lượng với nhau một chút mới có thể đưa ra quyết định không biết đạo hữu có thể ra ngoài cho bọn ta một chút thời gian riêng tư được không?

Tiếp theo hẳn lại chuyển giọng nhìn Thần Nam nói.

- Đương nhiên không có vấn đề ta sẽ ra ngoài một lát, hy vọng các người sẽ không khiến cho ta phải thất vọng!

Thần Nam nghe vậy gật đầu một cái rồi quay người bước đi.

- Ầm!

Khi ra ngoài hẳn còn tiện tay đóng cửa Vu Thần Điện lại.

- Đại ca tại sao huynh lại ngăn đệ chứ? Chúng ta cứ trực tiếp giết chết Độc Cô Tiểu Bại ở Vu Thần Điện này sau đó đoạt lại một nửa Bốn Nguyên của Đệ Ngũ Giới là được cần gì phải suy nghĩ nhiều chứ?

Lúc này chỉ thấy Hắc Khởi nhìn Sở Tương Ngọc hét lớn một tiếng.

- Lão Nhị đệ nghĩ quá đơn giản rồi. Chúng ta không phải mới ngày đầu quen biết Độc Cô Tiểu Bại chẳng lẽ đệ còn không hiểu rõ tính cách của hắn hay sao? Độc Cô Tiểu Bại không phải loại người khinh xuất trong hành động ngược lại làm chuyện gì hắn cũng cực kỳ cẩn trọng rất ít khi phạm phải sai lầm ngày hôm nay nếu hắn đã dám một mình đi đến Vu Thần Điện của chúng ta thì nhất định trong lòng cũng đã có lòng tin có thể an toàn rời khỏi nơi đây.

Hơn nữa người đừng quên bây giờ Lão Tứ vẫn còn nằm trong tay hãn nếu chúng ta ép quá lỗ như hãn tức giận gây họa tới Lão Tứ thì sao?

Sở Tương Ngọc trầm giọng nói.

Hắc Khởi nghe vậy thì sắc mặt trầm xuống đúng là vừa rồi khi nghe được những lời của Thần Nam hãn đã bị tức giận che mờ đi lý trí hoàn toàn không thể nghĩ ra những điều Sở Tương Ngọc nói.

- Đại ca như vậy bây giờ chúng ta phải làm sao? Không lẽ phải thật sự dùng Thế Giới Chi Thụ đổi lấy một nửa Bốn Nguyên trong tay Độc Cô Tiểu Bại thật ư?

Tùng Tán Đức Bối nhìn Sở Tương Ngọc hỏi.

- Đúng vậy! Làm như vậy không những có thể đảm bảo có thể cứu được Lão Tứ trở về còn có thể giải quyết khốn cục của chúng ta hiện nay. Người khác không biết nhưng không lẽ các đệ còn không rõ ràng từ khi mất đi một nửa Bốn Nguyên cho đến nay bất luận mật độ Thiên Địa linh khí hay các loại thiên địa linh tài có lợi cho tu luyện đều không ngừng biến mất khỏi Đệ Ngũ Giới tuy rằng chúng ta đã dùng phương pháp chém giết để loại trừ kẻ yếu nhằm duy trì mức độ thiên địa linh khí đủ cho những người khác dùng nhưng dân cư của Đệ Ngũ Giới ngày càng đông rồi cách này e rằng không bao lâu nữa sẽ không thể phát huy tác dụng được nữa đến lúc đó e rằng chỗ của chúng ta cũng sẽ giống như Yêu Giới trước đây từ một thế giới phồn hoa vô cùng biến thành một Tuyệt Địa ai nghe cũng sợ hãi!

Sở Tương Ngọc thở dài một tiếng nói.

Người ngoài đều tưởng rằng Thất Quân Chủ để cho Đệ Ngũ Giới quanh năm chìm trong chém giết là bởi vì bọn họ trời sinh hung tàn thích nhìn thấy người khác chìm trong biển máu nhưng có ai biết được trong lòng bọn họ

cũng có nỗi khổ riêng không thể nói với ai nếu bọn họ không làm như vậy thì e rằng Đệ Ngũ Giới cũng đã sớm giống như Đệ Tam Giới bởi vì tiêu hao linh khí quá độ không được bổ sung mà từ từ biến thành một tử giới!!

- Đại ca nói không sai! Thế Giới Chi Thụ tuy rằng quan trọng như vậy nhưng cơ nghiệp của Đệ Ngũ Giới chúng ta càng quan trọng hơn gấp trăm lần, cứ dùng nó để đổi về nửa Bốn Nguyên trong tay Độc Cô Tiểu Bại đi!

A Lý Đức tán đồng nói.

- Đúng! Đệ Ngũ Giới của chúng ta quan trọng hơn!

- Cứ làm vậy đi!

- Đệ không có ý kiến khác!

Ba người Tùng Tán Đức Bố, Ni Trọng, Đường Phong cũng lần lượt gật đầu.

- Lão Nhị ý của người thế nào?

Sở Tương Ngọc thấy vậy trong mắt lộ ra vẻ hài lòng quay sang nhìn Hắc Khởi nói.

- Các huynh đệ đều đã đồng ý. Một mình ta còn có thể phản đối được hay sao? Đại ca cứ làm theo ý của huynh đi!!

Hắc Khởi trầm giọng nói.

Hắn tuy rằng có một chút bất mãn với Thần Nam nhưng cũng biết sự tồn vong của Đệ Ngũ Giới mới là điều quan trọng nhất.

- Được! Như vậy các người đi gọi Độc Cô Tiểu Bại vào đi!

...

Sau một lát Thần Nam đã quay trở vào Vu Thần Điện.

- Sở đạo hữu không biết quyết định của các người như thế nào?

Hắn nhìn Sở Tương Ngọc hỏi.

- Độc Cô đạo hữu huynh đệ chúng ta đồng ý với điều kiện của người!!

Sở Tương Ngọc trầm giọng nói.

- Tốt! Sở đạo hữu như vậy ta có thể yên tâm nói ra điều kiện thứ ba của mình rồi!

Thần Nam gật đầu một cái rồi nói.

- Điều kiện thứ ba? Không biết Thần đạo hữu còn cần gì ở chúng ta?

Sở Tương Ngọc nhú mày một chút rồi hỏi.

Do quá tập trung vào một nửa Bốn Nguyên của Đệ Ngũ Giới nên hắn đã quên Thần Nam đến đây với ba điều kiện vừa rồi hắn mới chỉ nói hai cái vẫn còn thiếu một cái nữa.

- Sở đạo hữu điều kiện thứ ba của ta là muốn người rút quân khỏi Thiên - Nhân Lưỡng Giới không tiếp tục Giới Chiến nữa có được không?

Thần Nam nói ra một câu kinh người.

- Được!

Sở Tương Ngọc suy tư một lúc rồi cũng gật đầu.

Sở dĩ Thất Quân Chủ phát động Giới Chiến với Thiên - Nhân Lưỡng Giới

tuy bề ngoài là do muốn trả thù việc bị Đông Phương Trường Minh tập kích khi mới phá phong ấn đi ra ngoài. Nhưng thật ra bên trong còn có hai nguyên do sâu xa nữa không thể cho người biết.

Thứ nhất là bọn họ muốn thông qua trận Giới Chiến này tiến hành giảm bớt dân cư của Đệ Ngũ Giới nhằm làm chậm quá trình linh khí xói mòn giống như đã nói ở trên.

Còn thứ hai là bọn họ muốn ép Độc Cô Bại Thiên ra mặt để lấy lại một nửa Bốn Nguyên đã mất đi bây giờ vật cần lấy đã lấy được.

Chỉ cần bọn họ đem một nửa Bốn Nguyên này trả lại cho Đệ Ngũ Giới để nó khôi phục lại như xưa thì sau này không cần thông qua phương thức chém giết để giảm bớt dân cư nữa.

Trận chiến này tự nhiên cũng không có lý do để tiếp tục.

- Tốt! Như vậy hiện tại chúng ta quyết định thế này hiện tại ta sẽ thả Viên Minh ra các người cũng đem tộc nhân Tam Nhân Linh Tộc giao lại cho ta còn một nửa Bốn Nguyên của Đệ Ngũ Giới thì đợi sau khi đại quân của Đệ Ngũ Giới hoàn toàn rút khỏi Thiên - Nhân Lưỡng Giới ta sẽ bảo Mộc Thanh đem tới đổi Thế Giới Chi Thụ trong tay các vị. Không vấn đề chứ?

Thần Nam trầm giọng nói.

- Không vấn đề! Cứ làm theo lời Độc Cô đạo hữu đi!!

Sở Tương Ngọc trầm giọng nói.

Hắn cũng không sợ Thần Nam sẽ giống như trước đây giở trò lật lọng bởi vì lần này hắn đã biết rõ Thần Nam đang ở đâu nếu có chuyện xảy ra thì bọn họ chỉ cần dựa theo kế hoạch trước đây bày ra Thất Sát Tuyệt Trận dẫn theo đại quân Đệ Ngũ Giới trực tiếp lên Thần Gia Nguyệt Lưỡng đòi người là

được!

Đến lúc đó không tin hẵn không giao ra!

- Lão Lục đệ đến Tỏa Thần Ngục dẫn Tộc nhân Tam Nhân Linh Tộc ra đây giao cho Độc Cô đạo hữu đi!

Tiếp theo chỉ nghe Sở Tương Ngọc ra lệnh cho Ni Trọng.

Tỏa Thần Ngục chính là nơi Thất Quân Chủ chuyên dùng để giam giữ kẻ địch cùng tù nhân rất nhiều năm trước Tam Nhân Linh Tộc cũng được bọn họ giam ở đó.

- Vâng!

Ni Trọng trầm giọng gật đầu một cái sau đó bước ra ngoài.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 264: Thiên Thủy Trại

Sau một lát Ni Trọng đã quay lại đi sau lưng hắn còn có mấy chục vạn người khác nữa. Bọn họ cùng nhau bước vào khiến cho Vu Thần Điện nguyên bản rộng rãi vô cùng cũng trở nên có chút chật chội.

- Sở đạo hữu đa tạ người!

Thần Nam đảo mắt nhìn qua đoàn người vừa mới tiến vào phát hiện trong đó đúng là có rất nhiều khuôn mặt bản thân đã từng thấy qua trong ảo ảnh Hoang Thành thì trong mắt hiện lên vẻ hài lòng nhìn Sở Tương Ngọc nói.

- Độc Cô đạo hữu không cần khách khí, không biết bây giờ người có thể thả Tứ đệ của ta ra chưa?

Sở Tương Ngọc hỏi.

- Đương nhiên không thành vấn đề!

Thần Nam gật đầu một cái sau đó mở Nội Thiên Địa của mình ra.

- Đại ca!

Viên Minh từ bên trong đi ra hướng về phía Sở Tương Ngọc kêu lên một tiếng.

- Ủm!

Nhìn thấy tình trạng hiện nay của Viên Minh trong lòng Sở Tương Ngọc

nhưng cũng không mở miệng nói cái gì chỉ gật đầu một cái sau đó ra hiệu cho hần đứng qua một bên.

Còn về phần Thần Nam sau khi thả Viên Minh ra hần lại quay đầu nhìn đoàn người phía sau lưng mình hỏi.

Trong lúc hần đang quan sát họ thì bọn họ cũng đang quan sát ngược lại hần.

- Vị đại nhân này ngài... ngài thật sự là do Tộc trưởng nhờ vả đến đây cứu chúng ta trở về sao?

Sau một lát một chỉ nghe một lão giả trong đó bước ra nhìn Thần Nam hỏi.

- Nếu không tin thì các người tự xem đi!

Thần Nam trầm giọng nói một tiếng sau đó lấy từ trong không gian giới chỉ ra một ngọc giản màu vàng ra đưa cho lão giả. Đây chính là vật trước khi đi Lệ Thanh Vi đã giao cho nàng bên trong có những lời nàng ta muốn nói với Tộc nhân của mình.

Lão giả đưa tay nhận lấy ngọc giản đưa thần thức của mình vào trong quan sát một lần rồi trên mặt xuất hiện vẻ khiếp sợ thật sâu.

- Hồ Trưởng lão ông làm sao vậy không lẽ bên trong ngọc giản này có vấn đề gì hay sao?

Một trung nhân ở phía sau thấy vậy bước lên nghi hoặc hỏi.

- Mạnh Trưởng lão ông cùng với những người khác tự mình xem đi!

Lão giả họ Hồ kêu lên một tiếng sau đó đem ngọc giản trong tay đưa cho trung niên nhân họ Hồ.

Trung niên nhân họ Mạnh đưa tay nhận lấy ngọc giản sau khi quan sát thông tin được ghi lại bên trong trên mặt đồng dạng cũng hiện lên vẻ khiếp sợ thật sâu.

Bất quá rất nhanh ông ta đã có thể điều chỉnh tâm tình của mình đem ngọc giản trong tay lần nữa truyền ra phía sau để cho những Tộc nhân khác của Tam Nhân Linh Tộc đều có thể xem.

- Đa tạ Độc Cô đại nhân!

- Đa tạ Độc Cô đại nhân!

- Đa tạ Độc Cô đại nhân!

....

Sau khi tất cả Tộc nhân của Tam Nhân Linh Tộc xem xong thông tin bên trong ngọc giản thì không hẹn mà cùng quỳ xuống đất nhìn Thần Nam kích động nói.

- Đứng lên đi! Nơi này không phải chỗ thích hợp để nói chuyện các người mau vào bên trong Nội Thiên Địa của ta để ta mang các người trở về gặp Tộc trưởng của các người!

Thần Nam nhìn bọn họ vung tay một cái nhàn nhạt nói.

- Vâng đại nhân!

Hơn mười vạn người đồng thanh cung kính kêu lên một tiếng sau đó dưới sự dẫn dắt của hai người Hồ, Mạnh xếp thành một hàng vô cùng trật tự đi vào trong Nội Thiên Địa của Thần Nam.

- Các vị đạo hữu tại hạ xin cáo từ rồi!

Đợi sau khi bọn họ đều vào trong hết Thần Nam liền nhìn Thất Quân Chủ nói một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang bay ra khỏi Vu Thần Cung cùng với hắc động bên ngoài.

....

Sau khi rời khỏi Vu Thần Cung thân hình của Thần Nam không chút dừng lại trực tiếp hướng về phía Đông mà đi.

Do khoảng cách giữa Bắc Hoang cùng với Đông Hoang tương đối gần cho nên thời gian đi đường của Thần Nam cũng rút ngắn hơn rất nhiều so với lúc đi từ Nam Hoang đến Bắc Hoang. Chỉ trong bảy ngày hắn đã đến bên ngoài Tộc địa của Mộc Thạch Tộc - Thần Mộc Sâm Lâm ở Đông Hoang.

- Âm!

Sau khi đến nơi Thần Nam đáp xuống mặt đất đảo mắt hoàn cảnh xung quanh một vòng như đang tìm kiếm vật gì đó.

- Đây rồi!

Qua một lát hai mắt Thần Nam đột nhiên sáng lên cất bước đi tới trước một cái thân cây to vung tay lên ầm ầm đánh ra một chưởng.

Trong một tiếng vang lớn thân cây lập tức nứt ra làm hai tiếp theo chỉ thấy một cái bóng màu xanh

từ phía trong bay ra.

Nhìn kỹ lại thì đó là một con rồng nhỏ cỡ một lòng tay người được điêu khắc thành từ gỗ.

- Ngang!

Mộc Long như có linh tính rất cao sau khi thoát khỏi thân cây nó bay lượn xung quanh thân thể Thần Nam vài vòng rồi thân thiết gầm nhẹ một tiếng với hắn.

- Tiểu bằng hữu mau đi dẫn ta tới chỗ chủ nhân của người đi!

Thần Nam nhìn Tiểu Mộc Long cười nói.

Trước khi chia tay với hai người Mộc - Lệ ngoài việc nhận lấy khối ngọc giản màu vàng từ trong tay Lệ Thanh Vi ra Thần Nam còn cùng với Mộc Thanh lập ra một ước định. Để đề phòng có người theo dõi khi hắn đến Thần Mộc Sâm Lâm ông ta sẽ không cho người ra đón mà sẽ lưu lại ám hiệu từ trước để cho hắn dựa theo sự chỉ dẫn của ám hiệu đó mà tự mình tìm đến chỗ ở của của Mộc Thạch Tộc.

Ám hiệu đó đương nhiên chính là Tiểu Mộc Long Thần Nam mới vừa thả ra.

- Vút!

Hiện giờ chỉ thấy nó hóa thành một đạo thanh quang bay thẳng vào bên trong rừng sâu phía

trước.

Thần Nam cũng lập tức đuổi theo phía sau.

Muốn tìm được đường đi chính xác bên trong Thần Mộc Sâm Lâm quả thật không phải một chuyện đơn giản bởi vì ở đây khắp nơi đều là những cây đại thụ rậm rạp có thể che kín cả mặt trời khiến cho người ta không thể phân biệt được ngày đêm lại có rất nhiều những lối rẽ vô cùng phức tạp khiến cho người khác không thể tìm được phương hướng chính xác có thể nói chỉ cần hơi không cẩn thận là có thể lạc đường bất cứ lúc nào cho dù Thần Nam có

Tiểu Mộc Long dẫn đường cũng phải mất hơn nửa ngày thời gian mới có thể đi đến trước một cái hồ lớn.

- Ngang!

Sau khi đến nơi Tiểu Mộc Long lại hướng về phía Thần Nam gầm nhẹ một tiếng sau đó bay vào trong lòng hồ.

Thần Nam lập tức đi theo.

Nhưng đúng lúc này dị biến lại phát sinh mặt hồ vốn đang phẳng lặng như gương đột nhiên xuất hiện vô số gợn sóng.

Những gợn sóng này hội tụ về phía Thần Nam ban đầu chúng rất nhỏ căn bản không đáng chú ý nhưng theo thời gian qua đi chúng lại không ngừng mạnh lên chỉ sau một lát thứ bao bọc Thần Nam đã là một cái lốc xoáy cực lớn.

- Ùng ùng ùng....

Nó không ngừng phát ra lực hút cực lớn muốn kéo Thần Nam xuống dưới mặt nước.

Đối diện với lực hút đó phản ứng đầu tiên của Thần Nam là muốn phát lực thoát khỏi ra đây nhưng khi nhớ tới hành động vừa rồi của Tiểu Mộc Long thì hần lại buông tha ý niệm đó để mặc cho xoáy nước cuốn lấy bản thân.

Kết quả chỉ sau một lát Thần Nam đã hoàn toàn bị hấp lực nuốt mất.

Sau khi hoàn thành xong nhiệm vụ của mình xoáy nước cũng tự động tan biến mặt hồ lại trở lại vẻ phẳng lặng như lúc ban đầu giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra vậy.

Nhưng bên trong lòng hồ thì lại khác sau khi bị xoáy nước cuốn trôi vào

bên trong lòng hồ thì Thần Nam kinh ngạc phát hiện ra rằng thứ bao bọc xung quanh mình không ngờ lại không phải nước mà lại là vô số bọt biển hơn nữa bên trong những bọt biển đó không ngờ lại có hình ảnh vô số người đang sinh sống quả thật ngụy dị vô cùng.

- Xin hỏi đạo hữu có phải Thần Nam Thần đạo hữu hay không?

Trong lúc Thần Nam đang kinh ngạc thì sau lưng lại vang lên một tiếng nói già nua.

Khi hẩn quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy một lão giả thân mặc thanh bào đang chậm rãi bước về phía mình.

- Tuy rằng ở dưới nước nhưng trên người lão giả này lại có khí tức cây cối vô cùng nồng đậm xem ra ông ta là cường giả Mộc Thạch Tộc được Mộc Thanh cử đến đây để đón ta đây!

Thần Nam đảo mắt nhìn qua lão giả một hồi trong lòng đã phần nào đoán ra được lai lịch của ông ta.

- Thần đạo hữu lão phu là Mộc Huyền Tử Trưởng lão của Mộc Thạch Tộc được Tộc trưởng đại nhân phái ra đây để nghênh đón người vào Thiên Thủy Trại của Mộc Thạch Tộc chúng ta!!

Lão giả trầm giọng kêu lên một tiếng thân phận của ông ta cũng không khác với suy đoán của Thần Nam bao nhiêu.

- Thiên Thủy Trại? Đó là tên của nơi này sao?

Thần Nam nghi hoặc hỏi.

- Đúng vậy! Rất lâu trước đây khi mới định cư ở Thần Mộc Sâm Lâm này vì lo lắng sẽ bị kẻ địch cũ tìm tới tập kích bất ngờ cho nên Tổ tiên của Mộc

Thạch Tộc chúng ta đã quyết định không để tất cả tộc nhân quần cư tại một chỗ mà chia bọn họ thành tám phần để bọn họ sinh sống trong tám cái trại lớn Thiên, Địa, Thủy, Hỏa, Phong, Lôi, Sơn, Trạch nằm ở tám hướng!

Mộc Huyền Tử nói.

- Người sống? Mộc Huyền Tử đạo hữu nơi này cũng có người sống hay sao?

Thần Nam kinh ngạc kêu lên một tiếng hân thật không hiểu nổi một nơi tràn đầy bọt biển như vậy có điểm nào giống với một cái "trại" để cho người khác sinh sống chứ?

- Đương nhiên là có! Thần đạo hữu cứ đi theo ta thì sẽ gặp được những người sống ở đây còn có Tộc trưởng đại nhân cùng với Lệ đạo hữu nữa!!

Mộc Huyền Tử cười nhẹ một tiếng sau đó quay đầu bước đi.

Thần Nam mang theo nghi hoặc đuổi theo ông ta.

Không bao lâu sau hai người đã đi đến trước một cái bọt biển có kích thước to lớn trong những cái bọt biển lớn nhất ở đây.

- Mở!

Mộc Huyền Tử đưa tay chỉ vào cái bọt biển đó hét lớn một tiếng tiếp theo nắm lấy tay Thần Nam xông vào bên trong.

Trong chớp mắt Thần Nam chỉ cảm thấy không gian xung quanh mình phát sinh một trận vận vạo cực lớn.

Khi ổn định thân hình thì hân lại kinh ngạc phát hiện bản thân không ngờ đang đứng trước một cái quảng trường cực lớn xung quanh là vô số người đang di chuyển.

- Mộc Huyền Tử đạo hữu nơi này là?

Thần Nam nhú nhú mày nhìn Mộc Huyền Tử hỏi.

- Thần đạo hữu những cái bọt biển vừa rồi người thấy bên ngoài thật ra là những Huyền Giới loại nhỏ do Mộc Thạch Tộc chúng ta dùng Thiên Hà Chi Thủy cùng với Trọng Huyền Thổ chế luyện thành. Tộc nhân của chúng ta sinh sống trong này cũng đã được mấy ngàn vạn năm rồi!

Mộc Huyền Tử trầm giọng nói.

- Đáng tiếc hiện nay lại sắp phải rời đi rồi. Đúng là có chút không cam tâm!!

Hơi dừng một chút ông ta đột nhiên lại chuyển giọng hiển nhiên Mộc Thanh đã có đem chuyện di chuyển tới Thiên Giới nói lại cho Tộc nhân Mộc Thạch Tộc biết.

- Mộc Huyền Tử đạo hữu người cứ yên tâm sau khi tới Thiên Giới Thần Nam ta bảo đảm nhất định sẽ dốc toàn lực hỗ trợ Mộc Thạch Tộc các người phát triển chắc chắn không để các người yếu hơn khi ở Đệ Ngũ Giới này!!

Thần Nam nghe vậy không biết phải nói thế nào chỉ có thể nhìn Mộc Huyền Tử trầm giọng nói một tiếng.

THẦN MỘC CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 265: Trở Về Thiên Giới

- Đa tạ!

Mộc Huyền Tử nghe được lời nói đó thì nhẹ nhàng gật đầu một cái sau đó không nói thêm lời nào nữa im lặng dẫn theo Thần Nam đi đến một tòa đại điện ở phía bắc quảng trường.

Mộc Thanh cùng với Lệ Thanh Vi sớm đã ở bên trong chờ đợi Thần Nam từ lâu. Giờ phút này chỉ thấy hai người không ngừng đi qua đi lại không ngừng hiển nhiên đã đợi đến sốt ruột.

- Thần đạo hữu rốt cuộc người cũng đã trở về!!

Vừa nhìn thấy Thần Nam bước vào hai người lập tức vui mừng kêu lên một tiếng.

- Đã để cho hai vị đạo hữu phải lo lắng ta thật là có lỗi!

Thần Nam ôm quyền nhìn bọn họ trầm giọng nói một tiếng.

- Thần đạo hữu không biết Tộc nhân của ta thế nào rồi?

Lệ Thanh Vi nhìn Thần Nam hỏi.

- Xin Lệ đạo hữu yên tâm tại hạ may mắn không làm nhục mệnh đã đem hết Tộc nhân Tam Nhân Linh Tộc của người về đây!

Thần Nam nghe vậy khẽ cười một tiếng sau đó vung tay mở Nội Thiên

Địa của mình ra.

Hơn mười vạn Tộc nhân Tam Nhân Linh Tộc lập tức từ bên trong đi ra.

- Mạnh Trưởng lão, Hồ Trưởng lão còn có Thái Qua, Thanh Vi thật sự là các người hay sao?

Cho dù đã sớm chuẩn bị tâm lý nhưng khi tận mắt nhìn thấy những tộc nhân mình ngày nhớ đêm mong thật sự quay về Lệ Thanh Vi vẫn không thể kiềm chế run run giọng kêu lên một tiếng.

- Tộc trưởng đại nhân thật sự là chúng ta!

- Chúng ta đã trở về rồi!

- Tộc trưởng đại nhân chúng ta cuối cùng cũng có thể gặp được người rồi. Thật tốt quá!!

- Tộc trưởng đại nhân những năm này ngài có khỏe không!

- Đúng đó!

...

Những tộc nhân của Tam Nhân Linh Tộc nghe vậy nhao nhao nói.

- Tất cả đều là tại người làm Tộc trưởng như ta không tốt nếu không phải tại ta thì mọi người cũng không bị Thất Quân Chủ giam cầm nhiều năm như vậy! Ta thật sự có lỗi với mọi người!!

Sau một lát khi sự vui mừng qua đi đột nhiên Lệ Thanh Vi đột nhiên trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Tộc trưởng đại nhân người không cần phải tự trách mình như vậy! Tất cả

đều đã qua rồi! Bây giờ không phải chúng ta đều đã trở về rồi hay sao?

Hai người Hồ Trưởng lão cùng với Mạnh Trưởng lão nghe vậy nhìn nhau một cái rồi trầm giọng nói.

- Đúng vậy! Tộc trưởng đại nhân chúng ta không trách người!!

Những người phía sau bọn họ cũng đồng thanh lên tiếng.

Tuy đúng là vì Lệ Thanh Vi mà bọn họ bị Thất Quân Chủ giam cầm suốt mấy ngàn vạn năm nhưng nàng ta cũng đã vì bọn họ cam tâm tình nguyện đánh đổi tự do của mình bị nhốt trong Lục Đức Thất Tuyệt Càn Khôn Đại Trận từng ý năm.

Tính ra thì không ai có lỗi cả nếu có trách thì chỉ có thể trách vận mệnh của Tam Nhân Linh Tộc bọn họ không tốt thôi!

- Đa tạ các người!

Lệ Thanh Vi nghe được những lời đó trịnh trọng nói một tiếng.

- Mộc Thanh ta và các Tộc nhân mới vừa gặp lại có rất nhiều chuyện cần nói không biết chàng có thể để cho chúng ta một chút không gian riêng tư hay không?

Sau đó nàng lại nhìn Mộc Thanh hỏi.

- Được! Thần đạo hữu như vậy chúng ta vào Nội Điện nói chuyện không vấn đề gì chứ?

Mộc Thanh đương nhiên không từ chối yêu cầu của Lệ Thanh Vi gật đầu một cái sau đó nhìn Thần Nam hỏi.

Thần Nam im lặng gật đầu một cái sau đó cùng với Mộc Thanh còn có

Mộc Huyền Tử bước vào một cánh cửa gỗ phía sau đại điện, từ đó bước vào Nội Điện của Thiên Thủy Điện.

Nơi này tuy nhỏ hơn đại điện bên ngoài rất nhiều nhưng cũng có đường kính mười trượng, được xây dựng theo hình bán nguyệt phía dưới được lót một tấm thảm màu đỏ tươi, phía trên đặt một cái bàn tròn cùng với bảy tám cái ghế bọc nhung, vách tường màu ngọc bích có treo một tấm bình phong điêu khắc hình dáng năm loại Thần thú Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước, Kỳ Lân đang giương nanh múa vuốt cho người ta một cảm giác vừa trang nhã lại vừa uy nghiêm.

Sau khi tiến vào đây Thần Nam cùng với Mộc Thanh phân biệt ngồi xuống hai chiếc ghế.

Mộc Huyền Tử cũng không ngồi xuống với bọn họ mà là đứng ở một bên đưa tay cầm lấy bình trà ở trên bàn rót ra hai ly hương trà.

- Mộc đạo hữu có chuyện gì cần hỏi thì người cứ việc hỏi đi, không cần phải do dự nữa!

Thần Nam đưa tay cầm lấy ly trà màu bạch ngọc chậm rãi nhấp môi một ngụm rồi nhìn Mộc Thanh nói.

- Được! Nếu Thần đạo hữu đã thẳng thắn như vậy thì ta cũng không vòng vo nữa không biết Thần đạo hữu có còn nhớ chuyện đã hứa với ta trước khi đến Vu Thần Cung hay không?

Mộc Thanh trầm giọng nhìn Thần Nam hỏi.

Trước khi đi đến Vu Thần Điện Thần Nam đã có hứa với hai người Mộc - Lệ hai chuyện đó là giúp Lệ Thanh Vi cứu Tộc nhân Tam Nhân Linh Tộc cùng với giúp Mộc Thanh lấy lại Chí Bảo Thế Giới Chi Thụ bây giờ chuyện thứ nhất đã hoàn thành nhưng chuyện thứ hai thì lại không nghe Thần Nam

nhắc gì đến khó tránh làm cho Mộc Thanh có chút nóng lòng.

- Xin Mộc đạo hữu yên tâm! Chuyện của Thế Giới Chi Thụ ta đã nói với Thất Quân Chủ bọn họ cũng đã hứa sẽ hoàn trả bảo này cho Mộc Thạch Tộc các vị nhưng phải chờ thêm một thời gian nữa mới được!

Thần Nam nhàn nhạt nói.

- Chờ đợi thêm một thời gian nữa? Tại sao?

Mộc Thanh nghi hoặc hỏi.

Mộc Huyền Tử cũng đưa mắt chăm chú nhìn Thần Nam chờ đợi hản trả lời.

Thần Nam đảo mắt nhìn qua hai người một vòng rồi đem hết những chuyện mình đã thương lượng với Thất Quân Chủ kể cho bọn họ nghe.

- Thì ra là vậy! Ta có thể yên tâm rồi!

Sau khi nghe xong Mộc Thanh lộ ra một nụ cười nhìn Thần Nam nói.

- Như vậy xem như chuyện này đã xong. Bây giờ đến lượt tại hạ có một số chuyện cần hỏi phải Mộc đạo hữu mong rằng đạo hữu có thể giải thích cho tại hạ!

Thần Nam nhàn nhạt nói.

- Thần đạo hữu có chuyện gì cần biết cứ nói ra ta nhất định sẽ trả lời tường tận cho đạo hữu!

Mộc Thanh cười nói.

- Được! Như vậy Thần ta cũng không khách sáo. Không biết Mộc đạo hữu

có thể cho tại hạ biết Mộc Thạch Tộc của đạo hữu đã sẵn sàng di cư đến Thiên Giới chưa?

Thần Nam cũng không khách khí trực tiếp nhìn Mộc Thanh hỏi.

Vừa rồi trong lúc nói chuyện với Mộc Huyền Tử từ trong ngữ khí của đối phương Thần Nam đã đoán được Mộc Thạch Tộc đã chuẩn bị sẵn sàng để di chuyển nhưng hắn vẫn muốn đích thân hỏi Mộc Thanh một lần cho chắc chắn dù sao việc cả một đại tộc vượt giới di cư cũng là chuyện phi thường hệ trọng không thể nói đùa được!

- Thần đạo hữu xin cứ yên tâm từ nửa tháng trước sau khi ta từ chỗ người trở về Mộc Thạch Tộc đã bắt tay chuẩn bị việc di cư đến Thiên Giới, hiện tại mọi việc đã sẵn sàng chúng ta có thể xuất phát bất cứ lúc nào!!

Mộc Thanh trầm giọng nói.

- Nghe được những lời này của Mộc đạo hữu Thần ta có thể yên tâm rồi. Như vậy chúng ta ba ngày sau xuất phát trở lại Thiên Giới không có vấn đề gì chứ?

Thần Nam nghe vậy gật đầu một cái rồi nói.

- Không thành vấn đề!

Mộc Thanh nghe vậy trực tiếp đồng ý.

Tiếp theo hai người lại trò chuyện thêm một lúc rồi Thần Nam đứng dậy cáo từ rồi đi trở về nơi Mộc Thanh sắp xếp sẵn cho bản thân để nghỉ ngơi.

Hắn cũng không có mở miệng hỏi Mộc Thanh rằng Mộc Thạch Tộc dùng cách gì chuẩn bị mà

trong nửa tháng thời gian có thể sẵn sàng để cho mấy trăm vạn tộc nhân

cùng nhau tiến vào Thiên Giới dù sao mỗi một chủng tộc đều có những bí mật của riêng mình không thể nào nói cho người ngoài biết.

Huống chi nếu Thần Nam thật sự muốn biết thì chỉ cần đợi lúc lên đường là có thể tận mắt nhìn thấy thủ đoạn đó. Cần gì phải phí công sức dò hỏi vào lúc này chứ?

....

Tại Thiên Giới trên một đỉnh núi nọ lại phát ra một tràng tiếng nổ lớn ầm ầm tiếp theo đó một cái không gian thông đạo lớn khoảng mấy chục trượng từ trong hư không hiện ra.

- Vút vút vút...

Sau một lát từ trong vết nứt không gian đó lại có ba đạo hào quang chói mắt bay ra.

Chúng lượn lờ trên không trung một hồi lâu loạng choạng đáp xuống mặt đất biến hóa thành ba bóng người hai nam một nữ, đúng là ba người Thần Nam, Mộc Thanh cùng với Lệ Thanh Vi vừa từ bên trong Đệ Ngũ Giới trở về.

Trên lưng bọn họ mỗi người đều có mang theo một quả cầu có kích thước vô cùng khổng lồ, bên trên mỗi quả cầu đó đều có một tầng linh văn nhàn nhạt lưu chuyển.

Nhìn kỹ lại thì không ngờ những khối cầu đó đều do chính bọt nước tạo nên Thiên Thủy Trại ngưng tụ lại mà thành.

Thì ra cách để cho Mộc Thạch Tộc có thể đồng thời vận chuyển trăm vạn dân cư vào Thiên Giới một lúc chính là lợi dụng đặc tính có thể di chuyển được của Thế giới Bọt Biển tập trung tất

cả cư dân của Mộc Thạch Tộc vào bên trong.

Sau đó dùng bí pháp tạm thời ngưng luyện những bọt biển này lại thành ba quả cầu lớn rồi để cho ba người Thần Nam thay phiên nhau đem những quả cầu lớn này về Thiên Giới đó cũng chính là nguyên nhân chính tại sao Mộc Thanh lại chọn gặp mặt Thần Nam ở Thiên Thủy Trại mà không những nơi khác trong Mộc Thạch Tộc.

Phương pháp này tuy rằng vừa tuy rằng phi thường đơn giản và thuận tiện nhưng đương nhiên cũng không phải không có sơ hở ba cái quả cầu do hàng trăm cái Thế giới Bọt Biển này ngưng tụ thành mỗi cái đều có trọng lượng vô cùng kinh khủng đủ để đè chết một Thiên Cấp cường giả bình thường cho dù ba người Thần Nam thân là tuyệt đỉnh cường giả trong cảnh giới Thiên Cấp nhưng muốn mang theo chúng cũng là một việc phi thường không dễ dàng cũng may là thực lực của bọn họ đủ cao nên mới có thể mang chúng băng qua khoảng đường dài từ Đệ Ngũ Giới đến Thiên Giới mà không bị mệt chết!

- Phù! Cuối cùng cũng có thể bỏ vật này xuống rồi rồi nếu thêm một lúc nữa ta sẽ bị nó đè chết!!

Vừa buông quả cầu trên lưng xuống Lê Thanh Vi lập tức ngã xuống mặt đất thở hồng hộc nói tuy nàng là Thiên Cấp hậu kỳ nhưng thân là nữ nhi cho nên khí lực yếu hơn Thần Nam cùng Mộc Thanh rất nhiều phải mang vật nặng như quả cầu này đúng là một loại cực hình.

- Thanh Vi để ta tới xoa bóp cho nàng, bây giờ chúng ta đã về tới Nhân Gian Giới rồi không cần vội vã lên đường như trước đây nữa cứ ở nơi này nghỉ ngơi trước đợi khi nào hoàn toàn khôi phục rồi thì mới trở về Minh Vương Điện cũng chưa muộn!

Mộc Thanh thấy vậy vội vàng bước tới xoa bóp vai cho Lê Thanh Vi.

- Đúng vậy!

Thần Nam nghe vậy cũng gật đầu một cái.

Nhưng vừa nói xong thì hần lại như cảm nhận được điều gì đó vội vã quay đầu nhìn lại phía sau.

- Thần đạo hữu có chuyện gì sao?

Mộc Thanh nghi hoặc nhìn Thần Nam hỏi.

Thần Nam không trả lời câu hỏi của ông ta chỉ đưa mắt chuyên chú vào trong hư không như đang tìm kiếm vật gì đó.

- Mộc đạo hữu hiện tại ta có một số chuyện phải giải quyết người cùng Lê đạo hữu cứ về Minh Vương Điện trước đi chỉ cần giao ngọc giản này cho Đông Phương Trường Minh cùng Hắc Đế Tư bọn hần sẽ giúp các người lo liệu những chuyện còn lại.

Thần Nam quay đầu lại nhìn Mộc Thanh trầm giọng nói một tiếng

Sau đó ném cho ông ta một cái ngọc giản rồi trực tiếp hóa thành một đạo hào quang bay lên trời rồi kích bắn về phía xa.

- Âm!

Qua đi một lát thân hình Thần Nam lại lần nữa hiện ra phía trên một thảo nguyên cách chỗ hần vừa xuất hiện khoảng hơn nghìn dặm.

- Được rồi! Nơi này không có người khác ông có thể ra mặt rồi!

Lúc này chỉ nghe hần trầm giọng quát lên một tiếng.

- Âm!

Lời vừa dứt vùng không gian trước mặt Thần Nam đột nhiên phát sinh một trận vận vẹo tiếp theo đó một người thanh niên thân khoác trường bào từ bên trong đi ra.

Dung mạo của hắn không ngờ lại giống y hệt như tàn hồn đã từng xuất cùng Ma Chủ ở Địa Ngục tầng thứ mười bảy.

- Đã lâu không gặp Tiểu Bại!

Người thanh niên quan sát Thần Nam một lát rồi nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 266: Thái Cổ Đại Chiến - Hắc Thủ Hiện Tung!

Người thanh niên chính là một đạo Tàn Hồn được Độc Cô Bại Thiên lưu lại để giám sát tất cả mọi chuyện ở Thiên - Nhân Lưỡng Giới sau khi nghe được tin tức Thần Nam một thân một mình tiến vào Đệ Ngũ Giới cho dù biết với bản lĩnh của hắn sẽ không gặp phải vấn đề gì khó khăn nhưng với bản năng muốn bảo vệ cho con của một người làm cha hắn vẫn không thể nhìn được chạy đến không gian thông đạo này canh giữ sẵn sàng xuất thủ trợ giúp bất cứ lúc nào!

-Đã lâu không gặp... Tiểu Bại!

Lúc này chỉ nghe hắn nhìn Thần Nam nói.

- Đã lâu không gặp... cha!

Thần Nam đáp lời một tiếng.

Sau khi chào hỏi xong hai người không ngờ lại trực tiếp im lặng không nói thêm lời nào nữa, mặc dù Thần Nam là người cố ý sắp xếp cục diện này để dẫn dụ Độc Cô Bại Thiên để đây cũng không biết phải dùng thái độ gì để đối diện với ông ta mới đúng.

Là nên vui mừng khi gặp lại người cha này của mình? Hay nên oán trách hắn tại sao lại làm trái kế hoạch ban đầu mượn tay Ma Chủ để cho bản thân thức tỉnh ký ức kiếp trước phải mang thân phận cả hai thân phận vừa là Thần Nam lại vừa là Độc Cô Tiểu Bại khổ sở vô cùng không biết nên chọn lựa thế nào?

- Tiểu Bại.. hiện giờ mẹ của con đang ở bên trong Nội Thiên Địa của ta, con có muốn vào trong gặp nàng ấy không?

Sau một lát Độc Cô Bại Thiên lại lên tiếng.

- Được!

Thần Nam nghe vậy suy tư một lúc rồi gật đầu.

Độc Cô Bại Thiên lập tức mở Nội Thiên Địa của mình ra mang theo hẳn vào bên trong Nội Thiên Địa của mình.

- Tiểu Bại cuối cùng con cũng về rồi! Có biết trong lúc con đi vắng ta nhớ con thế nào không hả?

Vừa rồi vào bên trong Thần Nam đã bị một cung trang thiếu nữ có dung mạo phi thường mỹ lệ ôm chặt nàng ta chính là người mẹ kiếp trước của hắn Tuyệt Thế Thần (Ma) Nữ danh động Lục Giới - Huyền Huyền!

- Di! Tại sao khí tức của con lại không ổn định như vậy có phải đã bị thương hay không? Đáng chết! Thất Quân Chủ mấy tên đáng chết các người không ngờ lại dám làm con trai của Lão nương bị thương ta nhất định không tha cho các người! Nếu không lột da các người thì tên của Huyền Huyền ta từ nay về sau sẽ viết ngược lại!

Huyền Huyền buông Thần Nam ra cẩn thận quan sát hắn một lần khi phát hiện khí tức trong người hắn phập phồng lúc cao lúc thấp thì mở miệng mắng to.

Thần Nam nghe vậy trên mặt hiện ra một tia cười khổ người mẹ của hắn cái gì cũng tốt chỉ có tính cách tùy hứng là bao nhiêu năm qua vẫn không thể nào sửa chữa được nhất là khi nổi giận muốn nói cái gì thì sẽ nói cái đó hoàn toàn không để ý tới hình tượng thực nữ của mình.

- Mẹ người hiểu lầm rồi sở dĩ khí tức trên người không ổn định không phải do bị Thất Quân Chủ đả thương mà là con tự mình gây ra!

Vì để tránh cho nàng ta hiểu lầm hẳn lập tức mở miệng giải thích.

- Tự mình gây ra? Tiểu Bại con nói vậy thật ra có ý gì tại sao con lại tự làm cho nội tức trong người mình bị đảo lộn?

Huyền Huyền nghi hoặc hỏi.

Thần Nam lập tức đem chuyện bản thân mình cùng với hai người Mộc Thanh cùng Lệ Thanh Vi vác theo ba quả cầu lớn chạy từ Đệ Ngũ Giới trở về Thiên Giới như thế nào kể lại cho mẹ mình nghe.

- Tiểu Bại xem ra sau khi sống lại lực lượng của con đã yếu đi rất nhiều so với kiếp trước chỉ có một quả cầu mấy trăm vạn cân cùng với mấy chục vạn người đã mệt thành như vậy. Theo ta đến đây ta phải tâm bổ lại cho con mới được!

Sau khi nghe xong Huyền Huyền trầm giọng nói một tiếng.

Vừa nói nàng ta vừa cầm tay Thần Nam dẫn hẳn vào một căn phòng.

Bên trong đó có một bàn tiệc đã được chuẩn bị sẵn từ lâu bên trên đó là những món ăn vô cùng thịnh soạn.

- Tiểu Bại đây đều là những món con thích mẹ cố tình chuẩn bị để mừng con trở về, mau qua đây ăn đi!

Huyền Huyền nhìn Thần Nam nói.

- Vâng!

Thần Nam nghe vậy gật đầu một cái sau đó bước đến ngồi xuống trước

bàn ăn bắt đầu động đũa.

Nhưng khi mới ăn được một miếng thì hăn đột nhiên lại dừng lại trên mặt hiện ra vẻ quái dị vô cùng.

- Tiểu Bại con làm sao? Tại sao không ăn nữa?

Huyền Huyền không hiểu hỏi.

- Mẹ con nói điều này người đừng tức giận món ăn này của người thật sự.... quá mặn rồi!

Thần Nam nhìn nàng ta nói.

- Hừ! Tiểu tử thôi dám chê thức ăn của ta bỏ công ra nấu muốn ăn đòn à!!

Huyền Huyền hừ lạnh một tiếng nói.

- Mẹ người đừng tức giận như vậy! Con còn chưa nói xong thức ăn mà người nấu cho dù có khó ăn đến đâu con nhất định cũng sẽ ăn hết sạch!

Thần Nam vội vàng lên tiếng giải thích.

Như để chứng minh cho lời nói của mình vừa dứt lời hăn lập tức vung đũa gấp lấy thức ăn ăn lấy ăn để.

- Vậy mới phải chứ! Tiểu Bạch chàng cũng qua đây ăn đi!

Huyền Huyền thấy vậy trên mặt lộ ra vẻ hài lòng quay đầu nhìn Độc Cô Bại Thiên nói.

- Được!

Độc Cô Bại Thiên gật đầu một cái sau đó bước tới ngồi xuống bàn ăn

cùng ăn thức ăn với Thần Nam.

Huyền Huyền ngồi ở bên cạnh đưa mắt nhìn hai cha con ăn thỉnh thoảng còn đưa tay chùi miệng cho bọn họ.

Nhất thời trong không gian đều bị một luồng cảm giác ấm áp của gia đình bao phủ.

Nhưng loại cảm giác này không kéo dài được bao lâu đột nhiên Độc Cô Bại Thiên cùng Thần Nam lại đặt đũa xuống cùng đưa mắt nhìn về một phía.

- Tiểu Bạch, Tiểu Bại tại sao hai người lại không ăn nữa vậy!

Huyền Huyền nghi hoặc hỏi.

- Huyền Huyền (Mẹ) chúng ta cảm nhận được khí tức của Hắc Thủ!

Thần Nam cùng với Độc Cô Bại Thiên đồng thời nói.

- Hắc Thủ các người muốn nói tới Quảng Nguyên?

Huyền Huyền kinh ngạc hỏi.

- Ngoài tên khốn kiếp đó ra thì còn có thể là ai! Tuy khí tức rất nhạt vừa lóe lên đã biến mất ngay nhưng ta vẫn có thể được là hắc. Xem ra hắc đã bị trận giới chiến giữa Đệ Ngũ Giới cùng với Thiên - Nhân Lưỡng Giới làm cho kinh động lại chuẩn bị nhảy ra giở trò rồi!!

Khi nghe nhắc đến cái tên Quảng Nguyên cho dù ngày thường Độc Cô Bại Thiên có bình tĩnh như thế nào lúc này cũng khó tránh khỏi lộ ra vẻ chán ghét nói.

Cũng khó trách ông ta lại có phản ứng như vậy Quảng Nguyên thật sự đáng chết vô cùng, hắc ban đầu là một trong những cường giả chủ lực phản

kháng Thiên Đạo vào thời đại sau Viễn Cổ trước Thái cổ nhưng sau đó vì theo đuổi lực lượng lại phản bội lại các chiến hữu của mình đầu quân cho đối thủ hóa thân thành Hắc Thủ sứ giả thay Thiên Đạo dùng các loại thủ đoạn giải quyết những kẻ địch.

Trong vô số năm qua không biết đã có bao nhiêu người vô tội cùng với những cường giả có tiềm chất chết oan chết uổng trong tay hắc ngay cả con trai trưởng của Độc Cô Bại Thiên cũng vì hắc mà bị phanh thây thành vạn mảnh phải mất vô số năm mới có thể hợp lại được!

- Cha thật ra người không cần tức giận như vậy thật ra Quảng Nguyên xuất hiện vào lúc này cũng chưa chắc là một việc xấu!

Thần Nam nhìn Độc Cô Bại Thiên nói.

- Không phải là chuyện xấu? Tiểu Bại không lẽ ý của con là chúng ta có thể nhân cơ hội này giải quyết Hắc Thủ luôn?

Với trí tuệ của bản thân Độc Cô Bại Thiên rất nhanh đã đoán được Thần Nam muốn nói cái gì.

- Đúng vậy! Những năm qua Quảng Nguyên đã hại quá nhiều người rồi cũng đến lúc hắc nên trả giá cho những việc mình làm rồi!

Thần Nam gật đầu xác nhận.

- Tiểu Bại chủ ý này của con quả thật rất hay nếu bây giờ ba người chúng ta cùng nhau ra tay cộng với Đông Phương Trường Minh cùng với Hắc Đế Tư thì quả thật có thể giải quyết được Quảng Nguyên!

Huyền Huyền nghe vậy vui mừng kêu lên một tiếng.

- Mẹ theo con thấy chúng ta không nên liên lạc với Đông Phương Trường

Minh cùng với Hắc Đế Tư bởi vì nếu như Quảng Nguyên đúng là đang giám sát cuộc chiến này thì nhất định hành động của chúng ta nhất định sẽ bị hãn phát hiện. Đến lúc đó hãn nhất định sẽ bỏ trốn vào thời không cách đoạn không dám ra mặt nữa như vậy thì kế hoạch của chúng ta chưa hành động đã thất bại rồi, chuyện này cứ giao cho con là được!!

Thần Nam lắc đầu nói.

- Giao cho con Tiểu Bại con nói vậy chẳng lẽ là định dựa vào sức của một mình đối phó với Quảng Nguyên?

Huyền Huyền nhìn Thần Nam hỏi.

- Đúng vậy!

Thần Nam gật đầu.

- Không được! Tiểu Bại thực lực của Quảng Nguyên đạt đến mức độ nào chỉ dựa vào thực lực của mình con hiện giờ làm sao có thể một mình đối phó với hãn được?

Huyền Huyền vừa nghe được những lời của Thần Nam không chút do dự lập tức cao giọng quát

lên.

- Huyền Huyền nàng đừng nên tức giận, trí tuệ của Tiểu Bại không thua kém gì ta làm sao có thể làm việc thiếu suy nghĩ như vậy! Ta tin rằng trong lòng nó nhất định đã có kế hoạch rồi cho nên mới dám nói một mình đối phó với Quảng Nguyên. Đúng không Tiểu Bại?

Độc Cô Bại Thiên vừa khuyên can thể tử của mình vừa nhìn Thần Nam hỏi.

- Cha nói đúng mẹ người cứ yên tâm đi trong lòng con đã có kế hoạch của riêng mình, con nói muốn đối phó với Quảng Nguyên nhưng không phải đối phó với hăn của ngày hôm nay mà là đối phó với hăn ở thời đại Thái Cổ!

Thần Nam trầm giọng nói.

- Đối phó với Quảng Nguyên của thời đại Thái Cổ? Tiểu Bại không lẽ ý của con là muốn lợi dụng Thời - Không Bốn Nguyên trong tay mình trở lại lúc Quảng Nguyên đang suy yếu nhất sau Thái Cổ Thần Chiến đối phó hăn? Cách này quả thật rất hay nhưng không phải theo định luật Nhân - Quả thì quá khứ đã diễn ra không cách nào thay đổi hay sao? Trong quá khứ Quảng Nguyên đã sống qua thời đại Thái Cổ con làm sao có thể giết hăn được??

Huyền Huyền vừa nghe lập tức đoán được dụng ý của Thần Nam trầm giọng hỏi.

- Mẹ người có chỗ không biết trong định luật Nhân - Quả bình thường thì đúng là quá khứ không thể thay đổi nhưng cũng có một nơi ngoại lệ đó là ở Thời Không Chung Điểm!!

Thần Nam trầm giọng nói.

- Thời Không Chung Điểm đó là cái gì?

Huyền Huyền không hiểu hỏi.

- Thời Không Chung Điểm là một nơi đặc biệt nhất trong Lục Giới này ngay cả Thiên Đạo cũng không thể kiểm soát được nó tất cả định luật của thiên địa dù có cứng rắn đến đâu chỉ cần tiến vào đó thì cũng có thể bị bẻ cong cho dù là Nhân - Quả cũng không ngoại lệ, chỉ cần tiến vào đó con có lòng tin bản thân có thể giết được Quảng Nguyên!

Thần Nam nói.

- Tê! Tiểu Bạch trong thiên địa thật sự có nơi như vậy sao?

Huyền Huyền nghe xong khiếp sợ nhìn Độc Cô Bại Thiên hỏi.

- Không sai! Năm xưa sở dĩ Thời Không Đại Thần có thể đưa được đại lượng Thái Cổ cường giả trốn khỏi Thiên Đạo chính là do mượn lực lượng của Thời Không Chung Điểm này!

Độc Cô Bại Thiên gật đầu xác nhận.

- Cha bây giờ con muốn người hợp sức với con thu lấy một tia khí tức của Quảng Nguyên để con dùng nó thi triển Thời - Không Bốn Nguyên không vấn đề gì chứ?

Thần Nam nhìn Độc Cô Bại Thiên hỏi.

- Ừm!

Độc Cô Bại Thiên gật đầu một cái sau đó không nói nhiều nữa liền cùng Thần Nam bắt đầu thi pháp.

Huyền Huyền ở một bên hộ pháp cho cha con bọn họ.

Công việc này mất hơn hai ngày mới xong.

- Ầm!

Đến sáng sớm ngày thứ ba Thần Nam từ dưới mặt đất đứng dậy rời khỏi Nội Thiên Địa của Độc Cô Bại Thiên hét lớn một tiếng đốc toàn lực vung quyền đánh lên trời.

- Ầm!

Một quyền này của hắn trực tiếp tạo ra một lỗ hổng Thời - Không cực lớn.

Toàn thân Thần Nam hóa thành một đạo hào quang bắn vào trong đó.

- Tiểu Bại con cầm theo vật này nó có thể giúp cho con!

Trước khi biến mất đột nhiên Thần Nam lại nghe được tiếng nói của Độc Cô Bại Thiên đồng thời một đạo lam quang từ phía sau bắn tới dung hợp vào bạch quang do hắc hóa thành.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 267: Thái Cổ Đại Chiến - Tử Phong

Thời đại Thái Cổ sau khi Thái Cổ Thần Chiến kết thúc không bao lâu thiên địa vẫn còn chưa khôi phục lại như thường khắp nơi đều là một mảnh hoang vắng mặt đất rộng lớn bao la đã bị những trận đại chiến trước đó làm cho chia thành những đại lục nhỏ trôi nổi giữa không trung.

Phía trên những đại lục này suy tàn đến cực điểm dừng nói thực vật, động vật gì ngay đến cả một cọng cỏ nhỏ cũng không mọc nổi nơi nơi đều bị cát vàng bao phủ cảnh tượng tiêu điều gần như một cái sa mạc vậy.

Đột nhiên phía bên trên một mảnh đại lục lại xuất hiện một luồng dao động sinh mệnh cực kỳ hùng hậu nhìn kỹ lại thì dao động này là hai đạo hào quang một trước một sau đang truy đuổi nhau tạo ra.

Bên trong đạo hào quang bay phía trước là một người thanh niên thân mặc tử bào thân thể đỉnh đặc cao hơn người thường hai cái đầu mái tóc tím tung bay phía sau đầu đôi mắt lấp lánh hữu thần

như hai ngôi sao tím.

Vừa nhìn qua người nam nhân này cho người khác một loại cảm giác cực kỳ khôi vĩ.

- Thiên Thú khốn kiếp Lão tử XXX mười tám đời Tổ tông nhà ngươi nếu không phải vì ngươi Lão tử cũng không bỏ lỡ cơ hội cùng với những người khác tiến vào Thời - Không thông đạo đi tới tương lai, đợi sau khi thương thế khôi phục ta nhất định phải cho ngươi đẹp mặt!!

Nhưng những lời nói của hắn lại âm âm phá tan điều đó.

- Grao!

Thiên Thú thân lớn vạn trượng phía sau nghe thấy những lời của người thanh niên thì như bị chọc giận mở cái miệng lớn như chậu máu ra hết cỡ phát ra một luồng hấp lực cường đại về phía trước.

- Đáng chết! Ta chỉ tùy tiện mắng mấy câu người có cần tức giận như vậy không?

Người thanh niên tóc tím thấy vậy sắc mặt đại biến hét lên một tiếng động tác của hắn cũng không chậm hai tay bấm quyết một cái tốc độ lập tức bạo tăng hơn trước đây gấp hai lần trong chớp mắt đã bỏ xa Thiên Thú phía sau được một quãng.

Nhưng trên người thanh niên áo tím đã bị trọng thương từ trước dù có dùng bí pháp gia tăng tốc độ cũng không thể duy trì được quá lâu sau nửa canh giờ hắn lại lần nữa bị đầu Thiên Thú phía sau đuổi kịp.

- Chết tiệt thật! Không lẽ Tử Phong ta một đời anh hùng lại phải táng thân trong bụng con thú này sao?

Mắt thấy Thiên Thú cách mình ngày càng gần trong lòng người thanh niên không khỏi sinh ra một cảm giác tuyệt vọng.

Thực lực của bản thân còn lại bao nhiêu hắn là người biết rõ nhất nếu là lúc bình thường đừng nói là một cho dù có là mười đầu Thiên Thú cùng tiến lên một lúc cũng tuyệt đối không phải đối thủ của hắn nhưng hiện nay hắn lại đang bị trọng thương mười thành thực lực không còn nổi một thành nếu bị quái vật phía sau đuổi kịp nhất định phải chết không thể nghi ngờ.

- Âm!

Đúng lúc này dị biến lại xảy ra chỉ thấy khoảng không phía trên người thanh niên khoảng trăm trượng đột nhiên lại vỡ ra tạo thành một cái cánh cửa không gian lớn hơn chục trượng một luồng khí tức ngập trời từ bên trong phát ra khiến cho không gian xung quanh vang lên vô số tiếng nổ chói tai.

Sau một lát cánh cửa không gian từ từ ổn định lại một bạch bào nam tử từ bên trong bước ra.

- Vị đạo hữu này ta ở bên này, người mau qua đây cứu ta đi!

Nam tử tóc tím nhìn thấy một màn này như gặp được cứu tinh không quản đối phương là ai lập tức mở miệng kêu cứu.

Bạch y nam tử nghe được lời kêu cứu của thanh niên tóc tím thì nhú nhú mày một lúc hóa thành một đạo bạch quang tan vào trong hư không.

- Ầm!

Một giây sau thân hình của hắn lại như quỷ mị một dạng hiện ra giữa thanh niên tóc tím cùng với Thiên Thú ầm ầm đánh ra một quyền.

- Ầm!

Một đầu Thiên Thú có thực lực Thiên Cấp đối diện với một quyền của bạch y nam tử không ngờ lại không có một chút sức phản kháng trong chớp mắt đã bị đánh thành một đám huyết vụ.

Thanh niên tóc tím đứng ở phía sau thấy vậy trợn mắt há hốc mồm hắn không ngờ thực lực của kẻ mới tới này lại kinh khủng như thế này một quyền giết chết một con Thiên Thú cho dù là hắn lúc đỉnh phong cũng phải dốc hết toàn lực mới làm được a?

- Tại hạ Tử Phong đa tạ ơn cứu mạng của đạo hữu, không biết đạo hữu

xưng hô thế nào?

Bất quá rất nhanh hắn đã ổn định lại tinh thần bước lên nhìn bạch y nam tử hỏi.

- Ta họ Thần!

Bạch y nam tử trầm giọng nói.

Người này tự nhiên chính là Thần Nam hao tổn rất nhiều công sức hắn cuối cùng cũng đã nhờ vào Thời - Không Bốn Nguyên trong tay mình đi ngược trở về thời đại Thái Cổ.

- Họ Thần? Không lẽ người này là cường giả của Thiên Giới - Thần Gia không đúng tất cả cường giả của Thần Gia ta đều đã gặp qua không có người nào có dung mạo giống như hắn!

Trong lòng Tử Phong âm thầm suy nghĩ.

- Di! Trên người người lại có khí tức của Thời Không Bốn Nguyên chẳng lẽ người là người đến từ tương lai?

Hắn vừa nghĩ vừa đảo mắt quan sát khắp người Thần Nam một vòng sau một lát hắn như nhận ra điều gì kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy!

Thần Nam cũng không có ý che dấu nhìn Tử Phong gật đầu một cái.

- Thần đạo hữu người đến từ tương lai vừa rồi lại ra tay cứu ta có phải trong tương lai chúng ta có quen biết nhau hay không?

Tử Phong lộ ra vẻ hứng thú nhìn Thần Nam hỏi.

- Không sai! Trong tương lai ta cùng với kiếp sau của người quả thật có quen biết với nhau!

Thần Nam nhàn nhạt nói.

- Hả! Người nói trong tương lai người có quen biết với kiếp sau của ta? Như vậy không phải nó ta sẽ chết sao?

Tử Phong kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Không sai! Kiếp sau của người là một con rồng có tên Tử Kim Thần Long nó cùng ta là huynh đệ tốt tính cách của nó tuy rằng có chút bi ối nhưng rất có nghĩa khí thiên phú tu luyện cũng rất tốt nếu chịu cố gắng thêm một chút thì thành tựu nhất định sẽ không thua kém gì bản thân người hiện giờ!

Thần Nam lạnh nhạt gật đầu một cái sau đó đem những chuyện về Tử Kim Thần Long kể hết cho Tử Phong nghe.

- Thì ra kiếp sau của ta lại cực phẩm như vậy đúng là không hổ danh Tử Phong ta chuyển thế mà!

Tử Phong nghe xong những chuyện Thần Nam kể thì không nhịn được cất tiếng cười to.

- Thần Nam huynh đệ người tốn công sức từ tương lai ngược dòng thời gian về thời đại Thái Cổ này nhất định vì một chuyện hết sức quan trọng có thể nói cho ta biết đó thật ra là chuyện gì không?

Sau một lát khi đã cười đủ Tử Phong mới nhìn Thần Nam hỏi.

- Ta muốn đi giết Hắc Thủ - Quảng Nguyên!

Thần Nam trầm giọng nói nếu là người khác hỏi câu này thì hẳn nhất định sẽ chọn cách im lặng không trả lời, nhưng Tử Phong thì khác nếu hẳn là kiếp

trước của Tử Kim Thần Long thì cũng có thể coi như nửa cái bằng hữu với Thần Nam.

Mà Thần Nam lại là người không có thói quen nói dối bằng hữu của mình bao giờ.

- Giết Hắc Thủ? Đây là một hành động vô cùng có ý nghĩa a! Thần Nam huynh đệ người có thể để cho ta cùng đi với người hay không?

Tử Phong nhìn Thần Nam cười nói.

- Không được! Hành động của ta rất nguy hiểm không thể để cho người đi cùng được. Tốt nhất người nên trở về hội hợp cùng với những Thái Cổ Thần khác đi bây giờ tuy rằng hơi trễ một chút nhưng nếu muốn tiến vào Thời - Không Thông Đạo thì cũng không phải không được!

Thần Nam không cần suy nghĩ lập tức dứt khoát từ chối yêu cầu của Tử Phong tuy rằng chuyện đối phó với Quảng Nguyên hẳn đã tính toán rất chi tiết nhưng vẫn không thể nắm chắc được mười phần sẽ thành công bên trong vẫn còn có rất nhiều biến số chưa chắc có thể thật sự thành công mười phần cho nên hẳn không thể lôi kéo một người bằng hữu mới gặp mặt cùng bản thân lao vào trong nguy hiểm cùng mình được.

- Thần Nam huynh đệ người đừng vội từ chối như vậy! Trước tiên người hãy nghe ta nói trước đã ta hiểu trong lòng người đang nghĩ cái gì nhưng chết có gì đáng sợ vừa rồi không phải người đã nói trong tương lai người sẽ kết làm huynh đệ với thân thể chuyển thế của ta Tử Kim Thần Long sao? Như vậy tức là cho dù hiện tại ta có chết đi chẳng nữa cũng sẽ không tịch diệt mà còn có một lần cơ hội tiến vào Luân Hồi như vậy còn có gì phải sợ nữa thay vì lãng phí cơ hội sống lại đó vào một nguy hiểm không biết được trong tương lai chi bằng dùng nó để giúp người giết chết Hắc Thủ - Quảng Nguyên không phải tốt hơn sao? Nói không chừng vì chuyện ngày hôm nay mà sau

này trong lúc ta chuyển thể các Thái Cổ Thần khác còn tôn xưng ta là anh hùng nữa đó!!

Tử Phong nhìn Thần Nam cười nói.

Tuy lời nói của hắn rất nhẹ nhàng nhưng trong đó lại bao trùm một loại kiên định vô cùng khiến cho người khác phải không thể nào lay động được.

- Được! Tử Phong huynh nếu như người đã quyết định như vậy thì ta cũng không khuyên can nữa nhưng ta phải nói trước huynh muốn đi với ta thì nhất định phải đáp ứng một điều kiện trước mới được! Điều kiện đó là trong lúc hành động giết Quảng Nguyên tất cả mọi chuyện huynh đều phải nhất nhất nghe theo tất cả mọi chuyện ta nói không được tự ý làm bậy biết chưa?

Thần Nam thấy vậy suy nghĩ một chút rồi nói.

- Ta còn tưởng chuyện gì chứ chuyện này Thần Nam huynh đệ người có thể yên tâm trong chuyến đi này tất cả mọi thứ sẽ do người quyết định người nói một ta tuyệt sẽ không nói hai!

Tử Phong vừa nghe thấy lời nói của Thần Nam lập tức tỏ vẻ hào sảng đồng ý.

- Tốt! Như vậy chúng ta phải đi thôi thời gian không còn sớm nữa!

Thần Nam trầm giọng nói.

- Được!

Tử Phong gật đầu một cái sau đó hai người hóa thành hai đạo hào quang một trước một sau bay đi.

...

Ba ngày sau bọn họ đã đến bên trên một mảnh đại lục nhỏ bé nằm ở một chỗ không gian độc lập hoàn toàn tách biệt với những đại lục khác. Nơi này hoàn toàn bị một tầng bóng đêm dày đặc bao phủ hoàn toàn không có một chút ánh sáng nào tạo cho người khác một cảm giác vô cùng âm trầm ghê rợn.

- Thần Nam huynh đệ người chắc chắn tên khốn Quảng Nguyên kia đang ẩn nấp ở nơi này sao?

Tử Phong quan sát hoàn cảnh xung quanh một vòng rồi nhìn Thần Nam hỏi.

- Cái Truy Nguyên Bội này là do ta dùng một tia khí tức ở thu được của Quảng Nguyên ở tương lai luyện chế mà thành có thể chỉ cho ta biết vị trí của Quảng Nguyên tuyệt đối không sai được!!

Thần Nam trầm giọng nói một tiếng.

- Bây giờ ta sẽ vào trong dụ Quảng Nguyên ra đây còn Tử Phong huynh người sẽ ở đây bố trí theo kế hoạch ban đầu của chúng ta không vấn đề gì chứ?

Hơi dừng một chút hẳn lại tiếp tục.

- Được! Không thành vấn đề!

Tử Phong nghe vậy gật đầu một cái sau đó phất tay lấy từ bên trong không gian giới chỉ ra mấy tấm trận kỳ chia ra cắm vào bốn phía như đang bố trí một loại trận pháp gì vậy!

Còn về phần Thần Nam thì trực tiếp xông vào đại lục bên dưới.

Tuy hoàn cảnh bốn phía đều tối đen như mực nhưng không cách nào qua

mắt được cặp Linh Nhân tinh anh của Thần Nam không bao lâu sau hẳn đã dựa vào cảm ứng của Thám Nguyên Bội đi tới trước một cái rừng đá rậm rạp.

- Ầm!

Thần Nam nhú mày một chút rồi không nói tiếng nào phát ra một đạo Thiên Diệt Thủ.

- Ầm ầm ầm....

Chưởng cương to lớn vạn trượng vừa giáng xuống trong lúc nhất thời lập tức làm cho khu rừng đá rậm rạp phía dưới ầm ầm chấn động vô số tượng đá bị chưởng lực hùng hậu phá hủy.

Chỉ còn duy nhất một cái tượng đá to lớn được đặt ở trung tâm là vẫn không có chút tổn thương nào.

- Là ai dám quấy rầy bốn tọa nghỉ ngơi!

Đột nhiên bên trong đó tượng đá lại phát ra một tiếng nói già nua vô cùng người lên tiếng đương nhiên chính là kẻ chuyên đứng ở phía sau màn âm thầm sách động các loại tai họa để hại người Hắc Thủ - Quảng Nguyên.

- Ta là người chuyên môn đến đây để giết người!

Thần Nam trầm giọng quát lên một tiếng.

- Người chuyên môn đến đây để giết ta? Ta thấy trên người người vẫn còn khí tức do việc đi xuyên Thời - Không lưu lại xem ra là những kẻ địch đó của ta trong tương lai không cách nào giết được ta cho nên mới đưa tên tiểu tử như ngươi từ tương lai trở về thời đại Thái Cổ này muốn nhân lúc ta trọng thương nặng nhất lấy mạng ta đi! Đúng là quá mức buồn cười chẳng lẽ bọn chúng không biết ta là bất diệt hay sao cho dù quá khứ hay tương lai cũng

đừng hòng có ai giết được ta!!

Quảng Nguyên không hổ danh Hắc Thủ đã tính kế vô số người trí tuệ quả nhiên không phải thường nhân có thể tưởng tượng được chỉ thông qua lời nói của Thần Nam cùng với một vài

khí tức còn lưu lại đã có thể đoán ra được lai lịch của hắn.

- Hồn Độn Kiếm Khí!

Vừa nói chuyện hắn vừa dựa vào nguyên lực hùng hậu trong cơ thể mình rút lấy hồn độn khí trong hư không ra ngưng tụ thành một đạo kiếm khí bắn về phía Thần Nam.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 268: Thái Cổ Đại Chiến - Tam Thế Thân

Uy lực Hỗn Độn Kiếm Khí do Quảng Nguyên phát ra không thua kém Tuyệt Thần Kiếm Khí của Tuyệt Thần Kiếm một chút nào cho dù Thiên Cấp cường giả bình thường gặp phải chỉ cần hơi không cẩn thận một chút thì sẽ bị thương ngay.

- Nghịch Không Loạn Trảm!

Nhưng chỉ dựa vào nó mà đã muốn uy hiếp Thần Nam thì hiển nhiên là vẫn chưa đủ lúc này chỉ nghe hản lạnh nhạt kêu lên một tiếng.

- Ầm!

Trong khoảng khắc phía sau lưng Thần Nam đã xuất hiện một cái không gian đa chiều vô số không gian chi nhận từ bên trong bắn ra.

Một chiêu Nghịch Không Loạn Trảm do Thần Nam dùng Không Gian Bốn Nguyên phát ra này uy lực còn lớn hơn chính người sáng chế là Thần Ngũ Tổ một bậc sau khi phá tan Hỗn Độn Kiếm Khí thể tới của nó không giảm đi chút nào tiếp tục hướng thẳng về phía tượng đá dưới mặt đất mà đi.

- Hỗn Độn Bình Chương!

Quảng Nguyên thấy vậy vận chuyển nguyên lực trong cơ thể lần nữa tập trung Hỗn Độn Khí tạo thành một tấm bình chương màu xám.

- Keng!

Không gian chỉ nhận từ trên trời chém xuống giăng co với bình chướng màu xám một lúc lâu rồi cả hai đồng thời tan biến.

Một chiêu thử thăm dò đầu tiên Thần Nam cùng với Quảng Nguyên ngang tài ngang sức không ai làm gì được ai.

- Không ngờ Quảng Nguyên người chỉ dựa vào vận chuyển chân nguyên ngưng tụ Hỗn Độn Khí trong hư không đã có thể hóa giải một chiêu Không Gian Pháp Tắc của ta, quả nhiên không hổ danh Vạn Thế Hắc Thủ khiến cho vô số Thiên Cấp cường giả vừa nghe tên đã hoảng sợ. Nhưng không biết người có thể tiếp được chiêu thứ hai này của ta không Hoán Ma Kinh - Hoán Ngã Chân Ma!

Thần Nam nhìn Quảng Nguyên kêu lên một tiếng.

Sau đó kích thích chân nguyên vận chuyển Hoán Ma Kinh trong người hóa thành một ma thể thân cao vạn trượng âm âm xông về phía Quảng Nguyên.

- Hoán Ma Kinh thì ra tiểu tử người là hậu nhân của Thần Lão Ma khó trách cuồng vọng như vậy dám từ tương lai trở về đây để giết ta, nhưng không biết thật ra Hoán Ma Kinh của người đã có mấy phần uy lực của Tổ tiên rồi!!

Quảng Nguyên thấy vậy trầm giọng nói.

Vừa nói hần vừa nhắc cánh tay bằng đá của mình lên đưa một ngón tay ra điểm về phía trước.

Một chỉ này vừa điểm ra đám đất đá vụn vừa rơi xuống trước kia lập tức bay lên tự động ngưng tụ lại trở thành những quả cầu đá có đường kính trăm trượng trôi nổi giữa hư không, tính toán kỹ lại thì số lượng của chúng tuyệt đối không thể ít hơn một vạn cái.

- Đi!

Quảng Nguyên lạnh giọng quát lên một tiếng chúng lập tức dùng tốc độ mắt thường không thể thấy được từ bốn phương tám hướng cùng lúc bắn về phía bắn về phía Thần Nam, đập vào ma thể khổng lồ của hắn.

Một quả cầu đá của Quảng Nguyên có thể dễ dàng đánh chết một Tiểu Thiên Cấp cao thủ thành thịt vụn, một vạn cái cùng đánh tới uy lực tuyệt đối có thể dùng bốn chữ hủy thiên diệt địa để hình dung.

Cho dù là Thần Nam đối diện với chúng cũng không dám khinh suất chút nào hắn lập tức nhắm hai mắt của lại dùng hai ngón tay của mình kẹp lại thành chỉ điểm mạnh lên mi tâm của mình.

- Hoán Ma Kinh - Bất Diệt Ma Giáp!

Khi Thần Nam lần nữa mở mắt ra trong mắt hắn lộ ra hai luồng u quang quỷ dị có thể chấn nhiếp linh hồn kéo theo đó là vô biên ma khí lượn lờ tạo thành một tầng chiến giáp màu đen bao bọc bên ngoài ma thể của hắn.

- Ầm ầm ầm...

Trong chớp mắt chỉ nghe tiếng nổ lớn như là hàng trăm vạn thiên lôi cùng lúc đánh xuống vang lên khiến cho cả đại lục rộng lớn ầm ầm chấn động.

Ngay cả Tử Phong đang ẩn trốn trong hư không cũng bị những âm thanh này làm cho kinh động.

- Đây chính là khí thể do trận chiến giữa Thần Nam huynh đệ cùng với Quảng Nguyên tạo ra sao? Thật là đáng sợ xem ra ta phải nhanh chóng hoàn thành đại trận này mới được!!

Cảm nhận được khí thể lan tỏa xung quanh mình Tử Phong âm thầm nói

một tiếng sau đó tập trung hết sức đem những tấm trận kỳ còn lại trong tay cắm xuống mặt đất dựa theo vị trí đã được định trước.

Dưới dự cố gắng của hãn một cái đại trận khổng lồ nhanh chóng được hoàn thành.

Ở một phía khác qua đi một lúc lực lượng trùng kích do sự va chạm của những quả cầu đá cùng với ma thể của Thần Nam tạo ra đã từ từ tan đi. Sau khi khói bụi tan biến hết chỉ thấy khóe miệng của Thần Nam tràn ra một luồng tiên huyết ma thể bao bọc quanh người hãn đã hoàn toàn bị phá tan nhưng hãn không lui lại một chút nào ngược lại còn tiếp tục tiến lên giống như một mũi tên đã rời dây cung lao vút đến phía trước.

- Âm!

Khi đến trước mặt Quảng Nguyên hãn không nói một lời trực tiếp nắm chặt bàn tay phải lại thành một nắm đấm nện thẳng xuống.

Ngay khi một quyền này sắp trúng đích toàn thân của Quảng Nguyên đột nhiên xoay tròn muốn mượn lực ly tâm đẩy vắng công kích của Thần Nam đi.

Nhưng một quyền này đã được Thần Nam tính toán rất kỹ từ lúc ra tay làm sao có thể dễ dàng bị phá như vậy khi quyền thứ nhất vừa bị đẩy đi quyền thứ hai của hãn đã xuất ra.

Hai đạo quyền kinh của hãn một trước một sau mượn lực ly tâm của Quảng Nguyên va chạm với nhau tạo ra một vụ nổ kinh thiên động địa.

- Đùng!

Trong một âm thanh giòn giã bức tượng đá bên ngoài thân thể của Quảng Nguyên trực tiếp bị lực lượng cường đại làm cho chia năm xẻ bảy lộ ra thân ảnh của một người thanh niên cao lớn ở bên trong đó chính là chân thân của

Vạn Thế Hắc Thủ.

- Vì muốn chứng kiến chân thân của ta mà không tiếc để cho bản thân bị thương, Thần Gia tiểu tử người thật sự gan dạ lắm. Trùng hợp là ta cũng thích nhất loại người này cho nên ta cho người một cơ hội xưng tên trước mặt ta, nói đi người tên là gì?

Tuy bị một quyền của Thần Nam ép cho chân thân phải hiện ra bất quá trên mặt Quảng Nguyên không có bất cứ sự giận dữ nào ngược lại còn nhìn hắc cười nói.

- Vạn Thế Hắc Thủ người muốn biết tên của ta? Đáng tiếc hiện giờ ta lại không có tâm trạng nói cho người biết trừ khi người bắt được ta thì có lẽ ta sẽ nghĩ lại cũng không chừng!!

Thần Nam nghe vậy trên mặt lộ ra một nụ cười tà nói tiếp sau đó không ngờ hắc lại trực tiếp quay đầu lại hóa thành một đạo hào quang bỏ chạy.

- Muốn ta bắt được người như vậy có gì là khó chứ?

Quảng Nguyên thấy vậy cười gằn một tiếng sau đó lập tức đuổi theo.

Với trí tuệ của bản thân Quảng Nguyên sao lại có thể không biết Thần Nam dẫn dụ mình đuổi theo nhất định đã có tính toán nhưng hắc vẫn mặc kệ bởi vì Quảng Nguyên vẫn mặc kệ bởi vì hắc phi thường có lòng tin vào thực lực của mình cho dù hiện tại đang bị trọng thương nhưng hắc vẫn tự tin ngoại trừ những Nghịch Thiên Cấp cường giả như Ma Chủ, Độc Cô Bại Thiên hoặc những tổ hợp đủ sức phát huy ra thực lực đẳng cấp Nghịch Thiên như Thất Quân Chủ đích thân tới đây ra thì không ai có thể uy hiếp được tính mạng của hắc!!

Nhưng đáng tiếc Quảng Nguyên không biết được rằng sự tự tin này của hắc hôm nay sẽ đẩy hắc vào trong một tuyệt lộ cử tử nhất sinh.

...

Qua một hồi lâu truy đuổi cuối cùng Thần Nam cũng đã đem Quảng Nguyên dẫn tới vùng hư không ban đầu hắn cùng với Tử Phong đã phủ xuống.

Sau khi đến đây Thần Nam không chạy nữa Quảng Nguyên cũng không đuổi theo nữa cả hai đồng thời dừng lại.

- Thần tiểu tử đây chính là nơi người muốn dẫn ta tới hay sao, như vậy có thủ đoạn gì cứ việc thi triển ra đi nếu không chút nữa khi bị ta giết người đừng nói ta bất công không cho người cơ hội thể hiện!

Quảng Nguyên nhìn Thần Nam trầm giọng nói.

- Vạn Thế Hắc Thủ người đúng là rộng rãi nếu vậy ta không khách sáo rồi Tử Phong huynh người không cần ẩn nấp nữa mau ra đây đi!

Thần Nam nghe vậy gật đầu một cái sau đó cao giọng kêu lên một tiếng.

- Được!

Tử Phong đang ẩn nấp trong một góc hư không nghe được những lời của Thần Nam thì lập tức bay ra đứng bên cạnh hắn.

- Tử Phong không ngờ tên khốn kiếp nhà người lại liên thủ với tiểu tử này đối phó với ta đúng là quá đáng ghét mà ngày hôm nay ta nhất định phải phanh thây người thành vạn mảnh rải khắp đại lục này!!

Vừa nhìn thấy Tử Phong xuất hiện Quảng Nguyên lập tức cao giọng quát lên.

Qua lời nói của Quảng Nguyên có thể thấy trước đây hắn cùng với Tử Phong nhất định đã phát sinh một đoạn cừ oán, hơn nữa cừ oán này còn

không nhỏ nếu không một kẻ tâm cơ thâm trầm như Quảng Nguyên sẽ không dễ dàng biểu lộ sự tức giận của mình trước mặt người khác như vậy.

- Quảng Nguyên người đừng vội tức giận như vậy ngày hôm nay tuy rằng ta cùng với Thần huynh đệ đến đây nhưng cũng không ý liên thủ với hã để đối phó người mà chỉ là được sự nhờ vả của hã giúp hã chuẩn bị một số thứ thôi!

Đối diện với ánh mắt phủ đầy sát khí của Quảng Nguyên Tử Phong lại xem như không thấy bình thản nói.

- Người giúp hã chuẩn bị một số thứ? Là cái gì?

Quảng Nguyên lộ ra vẻ nghi hoặc hỏi.

- Muốn biết ta giúp Thần huynh đệ chuẩn bị cái gì người tự mình xem qua một lần không phải sẽ tự biết hay sao?

Tử Phong cười hắc hắc mấy tiếng sau đó vung tay lấy ra một cái trận bàn hình tam giác bấm quyết một cái.

- Ầm!

Trong chớp mắt chỉ thấy từ những lá trận kỳ đã được bố trí sẵn từ trước đồng thời phát sáng tạo thành một cái Tế Đàn màu trắng bao phủ lấy hai người Quảng Nguyên cùng Thần Nam.

Còn về phần Tử Phong thì tay cầm trận bàn lui sang một bên.

- Siêu cấp Truyền Tống Trận còn có ẩn chứa khí tức Thời - Không cực kỳ quỷ dị Thần tiểu tử người không phải muốn dùng nó để đem ta đưa tới Thời Không Chung Điểm đó chứ?

Quảng Nguyên quan sát xung quanh một lúc rồi nhìn Thần Nam hỏi.

- Đúng vậy!

Thần Nam trực tiếp gật đầu xác nhận.

- Ngay cả phương pháp có thể giết chết ta ở thời đại này cũng đã chuẩn bị sẵn xem ra trước đây ta đúng là khinh thường người rồi.

Quảng Nguyên trầm giọng nói.

Hắn cũng không thử phá vỡ cái Siêu cấp Truyền Tống Trận này bởi vì hắn biết nếu mình ra tay nhất định sẽ bị Thần Nam cản trở, qua trận chiến vừa rồi Quảng Nguyên đã đại khái ước lượng được thực lực của đối thủ.

Thần Nam tuy yếu hơn hắn nhưng tuyệt đối thuộc loại khó dây dưa có hắn ra tay cản trở bản thân chắc chắn không thể dễ dàng thành công, nếu vậy thay vì phí công phí sức một cách vô ích không bằng im lặng tận dụng cơ hội này để suy tính kế hoạch ứng phó bước tiếp theo.

Trong lúc hai người đang nói chuyện thì cái Siêu cấp Truyền Tống Trận bao phủ bọn họ đã hoàn toàn hoàn thành trong hư không xuất hiện một cỗ cường đại hấp lực đem cả hai nuốt vào trong.

Sau một trận trời xoay đất chuyển Thần Nam cùng với Quảng Nguyên đã bị đưa đến một mảnh không gian đặc biệt nơi này không có trời, không có đất cũng có bất cứ lực lượng pháp tắc nào của Lục Giới tồn tại chỉ có hư vô bao trùm bốn phía ngay cả Thiên Đạo không đâu không có tại đây giống như cũng bị một loại lực lượng kỳ dị đè ép đến mức thấp nhất.

- Tại Thời Không Chung Điểm này sẽ không có ai làm phiền hai chúng ta buông tay đánh một trận thôi nào!!

Thần Nam nhìn Quảng Nguyên trầm giọng kêu lên một tiếng một thân

chiến ý từ trong người hần giống như nước lũ một dạng đè ép thẳng về phía Quảng Nguyên.

- Người muốn chiến thì chiến đi!

Quảng Nguyên thấy vậy lạnh lùng kêu lên một tiếng.

Vừa nói hần vừa vung tay lên đánh ra Thần thông độc môn của bản thân.

Trong chớp mắt chỉ thấy không gian phía sau hần phát sinh một trận vụn vụn ba bức tượng đá phát ra khí tức tang thương cổ xưa vừa nhìn đã biết đã tồn tại qua muôn vàn năm tháng từ trong đó bay ra.

Bức đầu tiên hình người, không có đầu cổ phẳng lì, bước thứ hai có hình dáng giống như bức tượng lúc trước Quảng Nguyên dùng để ẩn thân mình người thân thú dưới chân có hai cái cự trảo to lớn, bức tượng thứ ba chính là bản thân Quảng Nguyên nhưng chỉ lộ phần đầu ra ngoài còn những bộ phận khác đều chìm vào trong sương mù không cách nào thấy rõ tạo cho người khác vô cùng mờ ảo.

- Đây là?

Trong mắt Thần Nam lộ ra vẻ nghi hoặc nhìn Quảng Nguyên hỏi.

- Ba bức tượng này là Tam Thế Thân chia ra đại biểu cho Quá Khứ, Hiện Tại cùng với Tương Lai của ta mỗi bức đều có thực lực không thua kém gì ta!

Quảng Nguyên trầm giọng nói.

Tam Thế Thân!

Mỗi một bức tượng này đều có thực lực không thua kém bản thể Quảng Nguyên nếu là người khác nghe được những điều này nhất định sẽ bị dọa cho xanh mặt.

- Chỉ có vậy thôi à?

Nhưng Thần Nam thì lại khác sau khi nghe xong lời của Quảng Nguyên hân chẳng buồn nhú mày một cái nhàn nhạt kêu lên một tiếng. "

Sở dĩ Thần Nam có phản ứng như vậy là bởi vì trong cuộc đời này của hân đã gặp qua quá nhiều công pháp có thể tạo ra phân thân có thực lực tương đồng với bản thể giống như Thất Mệnh Thuật của Thất Tuyệt Thiên Nữ, Thánh Chiến Cấm Thuật của Nạp Lan Nhược Thủy, Huyết Đạo Tam Phân Thần trong Huyết Đạo Tam Thức của Minh Hà Lão Tổ cho nên đã không hiếm lạ với những Thần thông loại này nữa

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 269: Thái Cổ Đại Chiến - Vô Diện Nhân

- Tiểu tử khốn kiếp lại dám khinh thường Tam Thế Thân của ta. Ta nhất định phải trả một cái giá thật đắt vì những vì khinh cuồng của mình!

Quảng Nguyên đương nhiên không biết được trong lòng Thần Nam nghe được hắc mở miệng khinh thường Thần thông mà bản thân tự hào thì tất nhiên trong vô cùng tức giận mở miệng mắng to một tiếng.

- Thiên Địa Vạn Vật - Duy Ngã Độc Tôn.

Tiếp theo chỉ thấy hắc đưa cao hai tay đánh ra một đạo Pháp tắc về phía Thần Nam.

Nhìn thấy bản thể phát động công kích Tam Thế Thân của Quảng Nguyên cũng lập tức tiến lên phối hợp.

- Ầm!

Hành động đầu tiên là Quá Khứ Thân của hắc trực tiếp hướng về phía Thần Nam phát ra một quyền mỗi bước của hắc tiến lên đều làm cho không gian bốn phía ầm ầm vỡ tan.

- Grao!

Theo sau là Hiện Tại Thân nó ngẩng đầu hét lên một tiếng sau lưng không ngờ lại hiện ra hình ảnh của một con quái điều chín đầu, toàn thân quái điều đều do vô biên hắc khí ngưng tụ thành cho người khác một cảm giác vừa quý

dị vừa âm lãnh. Sau khi xuất hiện nó liền kéo Hiện Tại Thân lên từ trên không xông về phía đối thủ.

Còn về phía Tương Lai Thân nó không có di động bước chân của mình mà ngược lại vận dụng nguyên lực trong thân thể của mình ngưng tụ thành một chỉ bắn về phía trước.

Một chiêu này của nó nếu so hai thân thể còn lại thì thoát nhìn thanh thế yếu hơn rất nhiều nhưng nếu để ý kỹ thì sẽ phát hiện ẩn bên trong một chỉ này của Tương Lai Thân lại có tới mười mấy đủ màu tất cả chúng đều là những sợi tơ quy tắc ẩn chứa trong thiên địa.

Phải biết rằng ở chỗ Thời Không Chung Điểm tất cả những quy tắc của Lục Giới đều không tồn tại vậy mà không ngờ Tương Lai Thân này của Quảng Nguyên lại có thể cường hành rút ra mười mấy sợi tơ quy tắc cho mình dùng chỉ dựa vào thủ đoạn này đã đủ thấy được lực lượng của hắn đáng sợ thế nào.

Thần Nam nhìn thấy bốn đòn công kích đồng thời hướng về phía mình mà tới thì trong mắt lóe lên lên một đạo hào quang sáng chói sau đó không ngờ hắn lại vận dụng Thần thông Thiên Nhai khiến cho cả thân hình tan biến vào hư không.

- Hiện tại mới muốn chạy trốn? Trễ rồi!

Quảng Nguyên thấy vậy kinh thường kêu lên một tiếng đồng thời đưa tay phải của mình lên cách không xuất ra một chương.

Hắn tự tin một chương này của mình có thể trực tiếp lôi Thần Nam đang trốn trong hư không ra nhưng không ngờ sau khi phá tan không gian lại không tóm được bất cứ thứ gì.

- Sao lại như vậy?

Quảng Nguyên kinh ngạc kêu lên một tiếng thân hình của hắn cũng vì ngạc nhiên mà hơi hơi dừng lại.

- Ầm!

Đúng lúc này không gian phía sau hắn đột nhiên phát sinh một trận chấn động sau đó chỉ thấy thân hình của Thần Nam xuất hiện một cách quỷ dị phía sau lưng Quảng Nguyên.

- Cuồng Long Phá Cốt!

Hai tay của hắn không chút lưu tình nắm lại thành trảo chụp thẳng xuống sống lưng của Quảng Nguyên.

Lúc này toàn bộ sức lực của Quảng Nguyên đều dồn vào một chiêu Pháp tắc tấn công phía trước dẫn đến việc sau lưng hoàn toàn hư không không có chút lực phòng ngự, song trảo của Thần Nam vừa hạ xuống lập tức xé toạc một mảng thịt trên lưng hắn làm lộ ra xương cốt trắng toát ở bên trong.

- Ầm!

Lúc Thần Nam đang muốn thừa thế nhất cử đem xương sống của Quảng Nguyên thì đột nhiên lại bị một cỗ kinh phong tấp mặt ngăn lại thì ra là Tam Thể Thân phát hiện bản thể gặp nguy hiểm đã thu lại chiêu thức của mình quay về cứu viện.

Đối diện với thế tới hung hung của ba bức tượng đá Thần Nam rất quyết đoán không tham công nữa mà thu tay lại liên tục lui về phía sau mấy ngàn trượng giữ một khoảng cách an toàn với đối thủ.

Dưới sự hộ pháp của Tam Thể Thân Quảng Nguyên nhanh chóng vận dụng nguyên lực bên trong thân thể mình nhanh chóng khôi phục thương thế trên lưng nhưng hắn cũng không lập tức triển khai phản kích bởi vì một chiêu

vừa rồi giống như một gáo nước lạnh dội thẳng vào trong đầu của Quảng Nguyên mạnh mẽ dập tắt ngọn lửa giận đang cháy trong đầu hắn khiến cho hắn một lần nữa khôi phục lại bình tĩnh suy xét cục diện trước mắt.

- Tuy rằng vừa rồi bởi vì ta tập trung tất cả sức lực vào việc tấn công không để ý tới phía sau cho nên mới bị tên tiểu tử đó nhân cơ hội mà thừa. Nhưng song trào của hắn lại có thể dễ dàng xuyên qua thân thể sánh ngang với đỉnh cấp Linh Bảo của ta đúng là không đơn giản xem ra trước đây ta đã quá khinh thị kẻ địch rồi, muốn chiến thắng tên tiểu tử họ Thần này ta phải dốc toàn lực mới làm được!!

Trong lòng Quảng Nguyên âm thầm suy nghĩ.

- Tam Thân Hợp Nhất!

Sau đó hắn quát dài một tiếng.

Tam Thế Thân lập tức xếp chồng lên nhau tạo thành một bức tượng mới to lớn vô cùng, bức tượng đá này gần như tập trung tất cả đặc điểm của Tam Thế Thân, có khuôn mặt của Tượng Lai Thân, vóc người của Quá Khứ Thân cùng với thú trào của Hiện Tại Thân.

Thần Nam thấy vậy thì nhíu mày lại nhưng cũng không lộ vẻ sợ hãi bình tĩnh vung tay lên lấy miếng ngọc giản trước khi đi Độc Cô Bại Thiên đã giao cho bản thân ra.

- Phụt!

Chỉ thấy hắn cắn nát môi của mình phun ra một ngụm máu tươi sau đó lại dùng sau máu tươi đó vẽ nên một đạo phù văn quỷ dị.

...

- Âm!

Khi phù văn vừa hoàn thành thì ở trong một tiểu không gian tràn ngập xương cốt không biết cách chỗ Thần Nam bao nhiêu vạn dặm đột nhiên phát sinh một trận chấn động cực lớn khiến cho mặt đất nứt ra làm đôi tạo thành một cái hố sâu vạn trượng.

Một đạo thân ảnh từ phía dưới bay thẳng lên trời, nhìn kỹ lại thì ra đó là một nam nhân thân mặc bạch bào rộng thùng thình trên người tràn đầy vết máu giống như trước đây không lâu đã trải qua một trận đại chiến vô cùng khốc liệt vậy, nhưng điều làm cho người khác chú ý nhất là nam tử này lại không có khuôn mặt của bản thân hoặc chính xác hơn là vùng mặt của hắn không ngờ lại trơn láng như một tấm gương phía trên hoàn toàn không có thứ gì cả!!

- Grao!

Vô Diện Nhân ngẩng mặt rống dài một tiếng, một thân khí thể của hắn theo tiếng rống phát ra không ngừng kéo lên hình thành lực lượng trùng kích khiến cho không gian bốn phía không thể nào chịu được ầm ầm vỡ tan.

Từ bên trong lộ ra một cái không gian lớn chừng chục trượng.

Vô Diện Nhân hóa thành một đạo hào quang bay vào bên trong.

Đầu bên kia của không gian thông đạo chính là vị trí Thời Không Chung Điểm mà Thần Nam cùng với Quảng Nguyên đang ở.

- Grao!

Vô Diện Nhân từ bên trong bước ra đảo mắt nhìn xung quanh một vòng sau đó cúi người xuống nhìn Thần Nam hét lớn một tiếng.

Bên trong tiếng rống này bao hàm vô biên nộ hỏa tựa như Vô Diện Nhân đang biểu thị sự căm ghét đối với kẻ dám phá rối giấc ngủ của mình vậy.

Đối diện với tiếng rống của Vô Diện Nhân Thần Nam khẽ cười một tiếng sau đó không ngờ cũng gầm lên.

Tiếng rống này bất luận âm điệu tăng suất hay lực lượng cũng giống y hệt với tiếng rống của Vô Diện Nhân.

Sau khi hai tiếng rống này kết thúc Vô Diện Nhân giống như bình tĩnh lại không còn tỏ ra tức giận nữa mà hạ xuống bên cạnh Thần Nam cùng hân hân vai mà đứng.

Thì ra trong Thái Cổ Thần Chiến sau khi Độc Cô Tiểu Bại mượn tay của Thái Cổ Chư Hùng tiến hành Thuế Hồn Đại Pháp khiến cho thân thể của bản thân tan vỡ thành trăm vạn mảnh, Độc Cô Bại Thiên bởi vì không muốn con trai của mình hoàn toàn biến mất trong thiên địa ngay cả cái gì cũng không lưu lại cho nên đã thu thập những mảnh vỡ đó trọng luyện lại thành một thân thể đem mai táng bên trong Cổ Thiên Lộ đó chính là Vô Diện Nhân hiện tại!!

- Kỳ lạ Vô Diện Nhân này rõ ràng là thân thể còn lưu lại sau khi thực hiện Thuế Hồn Đại Pháp của một ai đó tại sao lại bị tên tiểu tử này điều khiển? Không lẽ...

Nhìn thấy cảnh này trong ánh mắt của Quảng Nguyên lần đầu tiên lộ ra vẻ ngưng trọng.

- Thần tiểu tử người cũng là một trong những cường giả mạnh nhất chuyển thế. Đây là thân thể kiếp trước phải không? Mau nói cho ta biết thật ra người là ai?

Sau một lát suy nghĩ hân nhìn Thần Nam kêu lên một tiếng.

- Muốn biết ta là ai? Cứ tiếp tục chiến đấu không phải sẽ được hay sao?

Thần Nam nghe vậy lạnh lùng nói.

Vừa nói hần vừa vận chuyển chân nguyên trong người trong lúc nhất thời chỉ thấy quanh người hần xuất hiện hàng tỉ bạch quang.

Trên thân thể Vô Diện Nhân ở bên cạnh cũng xuất hiện hiện tượng như vậy chỉ có điều thứ bao phủ hần không phải bạch quang mà đổi lại là hắc quang.

Bạch quang chính là sinh cơ đại diện cho sức sống của vạn vật.

Hắc quang thì lại là tử cơ đại diện cho cái chết của vạn vật.

Dưới sự điều khiển của Thần Nam cùng Vô Diện Nhân hai loại lực lượng hoàn toàn trái ngược nhau này hợp lại với nhau tạo thành một cái Thái Cực Đồ cực lớn không ngừng chuyển động âm âm tiến về phía bức tượng đá khổng lồ Quảng Nguyên.

Từ bên trong Thái Cực Đồ phát ra một lực hút cường đại trực tiếp đem nó hút vào bên trong, tuy rằng bức tượng đá có lực lượng không thua kém bản thể của mình nhưng đối diện với Sinh - Tử Nhị Khí kỳ dị bên trong Thái Cực Đồ nhất thời cũng bị làm cho không thể cử động chút nào.

- Nghịch Loạn Bát Thức!

Cùng lúc này Thần Nam cùng với Vô Diện Nhân cũng động thân hét lớn một tiếng vận dụng chiêu thức hùng mạnh nhất của bản thân đánh về phía Quảng Nguyên.

Lường đạo Nghịch Thiên pháp tắc cùng lúc đánh tới nhất thời lưu lại vô số vết thương trên người Quảng Nguyên khiến cho hần luống cuống tay chân

bị ép không ngừng bại lui

- Nghịch Loạn Bát Thức này người.... người lại là Độc Cô Tiểu Bại chuyển thể tại sao có thể như vậy được ta đã tận mắt thấy người tịch diệt mà! Sao người có thể lại sống lại được?

Quảng Nguyên kinh sợ kêu lên một tiếng.

- Ta ở Thái cổ đúng là đã chết rồi nhưng ở tương lai lại sống lại rồi!

Thần Nam cười lạnh nói.

- Khốn kiếp tương lai của ta ơi người rốt cuộc đang làm cái gì tại sao ngay cả chuyện Độc Cô Tiểu Bại sống lại quan trọng như vậy cũng không biết lại còn để cho hắn ngược về quá khứ đối phó ta đúng là đáng chết!!

Quảng Nguyên nghe vậy không nhịn được mắng to lên.

- Ầm!

Lời vừa dứt vùng không gian hỗn độn phía sau lưng Quảng Nguyên đột nhiên vỡ nát một luồng hỗn độn thần quang từ trong đó bay ra.

- Cuối cùng cũng đến. Tuy hơi chậm một chút nhưng vẫn còn kịp Tương lai người mau liên thủ với ta phá toái không gian rời khỏi nơi đây trước sau này từ từ tính sổ với bọn chúng sau?

Cảm nhận được khí tức quen thuộc ẩn chứa bên trong hào quang Quảng Nguyên lộ vẻ vui mừng kêu lên một tiếng.

Nhưng lúc Tương lai Quảng Nguyên sắp tiến vào Thời Không Chung Điểm thì lại bị một luồng lực lượng cường đại ngăn trở lại không thể tiến thêm một bước.

- Độc Cô Bại Thiên tên khốn kiếp nhà ngươi...

Quảng Nguyên ở Tương lai chỉ kịp hét lên một tiếng rồi đã bị lực lượng đánh văng ngược lại phía sau.

Không gian thông đạo hăn vừa mới mở ra cũng lập tức khép lại.

Mắt thấy một tia hi vọng vừa mới lóe lên đã bị đối thủ trực tiếp bóp nát vụn Quảng Nguyên trực tiếp bị làm cho rơi vào trạng thái điên cuồng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 270: Độ Thất Giới

- Độc Cô Bại Thiên, Độc Cô Tiểu Bại không ngờ phụ tử các người lại liên thủ mưu hại ta ngày hôm nay cho dù Quảng Nguyên ta có chết cũng sẽ không để các người có kết cục tốt hơn ta!!

Hy vọng duy nhất bị bóp nát Quảng Nguyên tự biết bản thân đã bị ép đến đường cùng trong mắt hiện lên vẻ điên cuồng quát lớn một tiếng sau đó không ngờ lại trực tiếp cùng với Tam Thế Thân của mình tự bạo.

- Âm ầm ầm.....

Trong chớp mắt chỉ nghe một tràng tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên uy lực tự bạo của hai Thiên Cấp đỉnh phong cường giả vô cùng khổng lồ không gian bên trong Thời Không Chung Điểm cho dù có cứng rắn hơn không gian bình thường trăm lần cũng bị làm cho âm ầm vỡ tan.

Từng đạo Hỗn Độn Khí từ bên ngoài không ngừng tràn vào.

Thần Nam thấy vậy sắc mặt đại biến không chút do dự lập tức mang theo Vô Diện Nhân nhanh chóng rút lui.

Nhưng đúng lúc này trước mặt hăn đột nhiên lại xuất hiện một đạo tử quang sáng chói.

Người mới đến chính là Tử Phong vốn phải chờ đợi ở bên ngoài.

- Thần huynh đệ người lui ra để ta giúp người hóa giải vụ nổ này!

Hắn trầm giọng kêu lên một tiếng sau đó không đợi Thần Nam phản ứng kịp đã lao thẳng vào trung tâm vụ nổ, dùng thân mình ngăn lại lực lượng trùng kích của nó.

Sau một lát vụ nổ từ từ tan đi Thần Nam lại lần nữa trở lại mảnh Đại Lục Hắc Ám lúc trước trước mắt là một Tử Phong tan nát toàn thân đang hấp hối.

Thần Nam nhìn thấy cảnh đó nhanh chóng bước tới bên cạnh Tử Phong đưa tay truyền nguyên lực của mình vào trong thân thể hắn.

Vô Diện Nhân cũng làm giống như vậy.

- Khụ!

Nhờ có lực lượng của hai người sau một lát Tử Phong đã có thể mở mắt ra ho nhẹ một tiếng.

- Tử Phong tại sao ngươi lại không làm theo an bài của ta im lặng chờ đợi ở bên ngoài mà lại đột nhiên xông vào như vậy?

Thần Nam rút tay lại sau đó nhìn Tử Phong hỏi.

- Thần huynh đệ ngươi có còn nhớ mục đích ban đầu của ta khi theo ngươi đến đây không?

Tử Phong nghe được câu hỏi của Thần Nam không trả lời còn hỏi ngược lại một câu.

- Mục đích ban đầu ngươi đi theo ta đến đây? Là để giết chết Quảng Nguyên không đúng đó không phải một đích duy nhất của ngươi. Mục đích của ngươi là...

Thần Nam nhíu mày một chút rồi nói.

- Không sai! Mục đích ban đầu của ta đến đây không chỉ là muốn giải quyết Quảng Nguyên mà còn muốn thông qua chuyện đó để tìm chết. Có điều Thần huynh đệ người ngoài chuyện nhờ ta bố trí một cái trận pháp ra thì không cho ta cơ hội nào để tham chiến mà ta lại không thể làm trái lời hứa lúc trước chưa được sự đồng ý của người đã nhúng tay vào trận chiến, cho nên ta chỉ có thể đợi đến lúc Quảng Nguyên quyết định tự bạo mới xông vào thứ nhất là muốn giúp người thoát ra thứ hai là muốn mượn cơ hội này để tự sát. Không ngờ ta chẳng những không cứu được người còn được huynh đệ người cứu ngược lại!

Tử Phong nhìn Thần Nam trầm giọng nói.

- Bất quá cũng may mục đích tự sát của ta rốt cuộc cũng có thể đạt thành, như vậy xem ra cũng không tệ lắm!

Hơi dừng một lát hắt lại tiếp tục.

Thần Nam nghe vậy nhất thời không biết phải nói gì mới phải ban đầu hắt vốn chỉ tưởng rằng Tử Phong nói theo mình đến tìm Quảng Nguyên để tự sát chỉ là nói đùa chứ tuyệt đối không ngờ được hắt lại nghiêm túc như vậy.

- Được rồi! Không đùa với người nữa! Thần huynh đệ trước khi tiến vào luân hồi ta có một chuyện muốn nhờ người không biết có được hay không?

Sau một lát im lặng Tử Phong lại nhìn Thần Nam nói.

- Tử Phong huynh có chuyện gì người cứ nói đi!

Thần Nam nhàn nhạt nói.

- Thần huynh đệ ta muốn nhờ người sau khi trở về tương lai đem vật này giao cho kiếp sau của ta cũng chính là Tử Kim Thần Long trước đây người đã nói với ta có được không?

Tử Phong lấy từ trong thân thể của mình ra một viên ngọc nhỏ màu tím đưa cho Thần Nam nói.

- Tử Phong vậy này là?

Thần Nam chăm chú quan sát vào viên ngọc một lát rồi nhìn Tử Phong hỏi.

- Nó tên Tử Tinh Ngọc là vật mấy ngày qua ta dùng lực lượng trong mình luyện thành trong đó còn có phong ấn Bốn Nguyên, chỉ cần người đem nó cho Tử Kim Thần Long luyện hóa nhất định có thể khiến cho tu vi của nó bạo tăng đạt đến mức độ có thể nhớ lại kiếp trước cũng chính là ta! Đến lúc đó người cùng ta có thể gặp mặt lại rồi!!

Tử Phong giải thích.

- Thì ra người đã có sắp xếp từ trước vậy mà lại làm ta hoảng sợ một phen, sau này lúc người tỉnh lại ta nhất định phải trừng phạt người mới được! Trừng phạt thế nào đây ta? Đúng rồi không phải người rất thích uống rượu sao đợi sau khi người tỉnh lại ta nhất định sẽ lấy hết rượu của Thần Gia ra để cho người uống đến chết mới thôi!

Thần Nam nghe xong những lời của Tử Phong nói thì cười mắng một tiếng.

- Được! Đợi sau khi gặp lại cho dù người có đem bao nhiêu rượu ngon ra ta nhất định cũng sẽ uống hết không chừa một hũ nào!

Tử Phong cười nói một tiếng sau đó từ từ nhắm hai mắt lại để cho linh hồn của mình dựa theo sự dẫn dắt của Thiên địa pháp tắc mà tiến vào trong Luân Hồi!

Thần Nam thấy vậy cũng không quá đau buồn tìm một nơi an táng thân

thể còn lại của hãn sau đó vận dụng Thời - Không Bốn Nguyên trong tay mình một lần nữa mở ra Thời Không Thông Đạo mang theo Vô Diện Nhân bên cạnh trở về tương lai.

....

Ở hiện tại không bao lâu sau khi Thần Nam rời khỏi Sở Tương Ngọc đã tuân theo ước định trước đây với hãn bắt đầu thu lại năm đường đại quân trở về Đệ Ngũ Giới.

Liên quân của hai phía Đông - Tây Thiên Giới phụ trách giám sát quá trình này.

Một ngày này ở bên trong một gian đại điện của Lục Tà Đạo, Đông Phương Trường Minh đang cùng với hai nàng Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nạp Lan Nhược Yên nói chuyện.

- Nhược Thủy, Nhược Yên đại quân của Đệ Ngũ Giới rút lui thế nào rồi?

Chỉ nghe Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Tuy rằng vẫn còn có một bộ phận lưu lại Thiên Nhân Lưỡng Giới chưa chịu rời đi nhưng đại đa số đều đã quay trở về Đệ Ngũ Giới xem ra bây giờ chỉ cần đợi Mộc Thanh đem phân nửa Bốn Nguyên của Đệ Ngũ Giới giao cho Thất Quân chủ đồng thời lấy lại Thế Giới Chi Thụ thì trận chiến này có thể kết thúc được rồi!

Nạp Lan Nhược Thủy nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Ai! Nhớ lại ban đầu chúng ta vì đối phó với sự xâm lấn của Thất Quân Chủ đã tốn công sức làm biết bao nhiêu chuẩn bị! Không ngờ bây giờ trận chiến này vừa mới bắt đầu cả hai bên chỉ mới đánh nhau có một trận ngay cả làm nóng cũng chưa hoàn thành lại kết thúc rồi, đúng là làm cho người ta khó

có thể chấp nhận a!!

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy không nhin được cảm thán một tiếng.

- Nhược Yên nàng đừng bất mãn, trận chiến này mặc dù có thể dùng đầu voi đuôi chuột để hình dung nhưng nó kết thúc sớm không phải không có ích lợi ít ra những người dân bình thường không cần vì vậy mà đổ máu vô ích, hơn nữa như vậy ta cũng có thể an tâm thực hiện kế hoạch của bản thân!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Kế hoạch của bản thân? Không lẽ chàng muốn làm gì hay sao?

Nạp Lan Nhược Thủy kinh ngạc nhìn Đông Phương Trường Minh.

- Đúng vậy! Ta muốn tiến vào Đệ Tam Giới một chuyến!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng đáp.

- Tiến vào Đệ Tam Giới? Trường Minh thiếp biết chàng đã có ý định tới nơi đó từ lâu nhưng bây giờ có phải lúc thích hợp không dù sao hiện tại chiến trường tuy đã ổn định lại nhưng vẫn chưa thật sự kết thúc nếu Thất Quân Chủ biết được chuyện chàng rời khỏi Thiên Giới lỡ như bọn chúng trở mặt tiếp tục phát động tấn công thì sao?

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy nhú mày một chút rồi hỏi.

- Yên tâm đi! Nếu ta tính không sai chỉ mấy ngày nữa Thần Lão Ma sẽ xuất quan, Thần Nam cũng sắp từ Thái Cổ Cách Đoạn trở về có hai người bọn họ cộng thêm Hắc Đế Tư tọa trấn Thất Quân Chủ tuyệt đối không thể gây ra sóng gió gì!!

Đông Phương Trường Minh cười nói, chuyện Thần Nam trở về quá khứ giết chết Quảng Nguyên tuy rằng người khác có thể không biết nhưng tuyệt

đổi không lừa được hẳn cùng với Hắc Đế Tư chỉ là bọn họ không tham gia thôi.

- Như vậy huynh định đi đến Đệ Tam Giới bằng con đường nào? Phải biết rằng nơi đó khác với những Giới Diện khác là một cấm giới được Thiên Đạo đích thân phong ấn lại trừ khi có được loại Chí Bảo nghịch thiên có thể đảo loạn Thiên Địa Pháp Tắc như Độc cô Bại Thiên cùng với Ma Chủ ngày trước nếu không cho dù chàng có thực lực Nghịch Thiên Cấp cũng không vào được!

Nghe được những lời của Đông Phương Trường Minh tuy rằng trong lòng Nạp Lan Nhược Thủy vẫn còn chút không yên tâm nhưng cũng không phản đối nữa chuyển giọng hỏi.

- Ta biết điều đó cho nên ta muốn mượn đường từ Đệ Thất Giới để đi!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Đệ Thất Giới? Trường Minh chàng nói cái gì vậy trong thiên địa không phải chỉ có Lục Giới thôi sao? Sao lại có thứ gọi là Đệ Thất Giới chứ?

Hai tử muội Nạp Lan nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Sự tồn tại của Đệ Thất Giới là một trong những bí mật lớn nhất trong thiên địa không phải Nghịch Thiên Cấp cường giả thì không thể tiếp xúc cho nên các nàng không biết cũng là việc bình thường, nói không giống như Lục Giới khác do thiên địa sinh thành mà là do một cường giả tạo thành!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Đệ Thất Giới là do một người tạo thành? Thật ra là ai lại cường đại như vậy có thể sáng tạo ra một Thế giới ngang với Lục Giới do thiên địa dựng dựng chứ?

Nạp Lan Nhược Yên kinh hãi hỏi.

- Cường giả đó tên.. Quý Chủ!

Đông Phương Trường Minh nói ra một tiếng.

- Quý Chủ? Chàng muốn nói vị Nghịch Thiên Cấp cường giả trong truyền thuyết kia. Ông ta thật sự tồn tại hay sao?

Nạp Lan Nhược Thủy kinh ngạc hỏi.

Từ thời đại Viễn Cổ đến nay trong thiên địa vẫn lưu truyền truyền thuyết về một Nghịch Thiên Cấp cường giả có tên Quý Chủ tương truyền thực lực của ông ta không thua kém mấy người Tà Đế, Ma Chủ, Nhân Vương một chút nào đều là tồn tại mạnh nhất trong cảnh giới Nghịch Thiên Cấp nhưng hành tung của ông ta lại thần bí vô cùng trong vô số năm qua từ Viễn Cổ cho đến Thái Cổ rồi Thượng Cổ, Trung Cổ, Cận Cổ hầu như chưa một lần chính thức xuất hiện người đời một lần nào cho nên lâu dần những cường giả trong thiên địa cũng bắt đầu hoài nghi thật ra có người tên Quý Chủ này hay không?

- Đúng vậy! Quý Chủ là một đạo tàn hồn phiêu đã trong thiên địa vô số năm sinh ra linh trí mà thành tương truyền ông ta vừa sinh ra đã có thực lực Thiên Cấp cùng với năng lực sai khiến tất cả sinh tử Bất Tử không cần biết là Quý Hồn, Cương Thi, Khô Lâu ở trước mặt ông ta đều phải cúi đầu xưng thần có thể nói ông ta là Vương Giả của toàn bộ Bất Tử Sinh Vật trên thế giới cũng không quá đáng!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 271: Thần Mộ Chi Huyết Đế

- Nhưng Quý Chủ vẫn chưa hài lòng với những chuyện đó!

Hơi dừng một chút Đông Phương Trường Minh lại nói.

- Chưa hài lòng? Trường Minh tại sao vậy?

Nạp Lan Nhược Yên hít sâu một hơi khí lạnh lộ vẻ khiếp sợ nói nàng không thể tin được Quý Chủ lại biến thái như vậy vừa sinh ra đã có thực lực Thiên Cấp hơn nữa còn có thể khống chế tất cả Quý Tộc đây chính là nghịch thiên tiết tấu a!

Quý Chủ còn có chuyện gì mà không hài lòng nữa chứ?

- Quý Chủ không hài lòng không phải vì bản thân, mà là vì Quý Tộc của hân!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Vì Quý Tộc? Trường Minh huynh nói vậy có ý gì sao muội càng nghe càng hồ đồ?

Nạp Lan Nhược Yên lộ vẻ không hiểu hỏi.

Nạp Lan Nhược Thủy cũng đưa ánh mắt hướng về Đông Phương Trường Minh chờ đợi hân giải thích.

- Nói đơn giản thì Quý Chủ cảm thấy Thiên Đạo quá bất công với Quý

Tộc đã cho phép bọn họ sinh tồn lại lấy đi của bọn họ năng lực sinh sản khiến cho bọn họ không thể giống như các chủng tộc khác có thể thông qua âm dương giao hợp để mở rộng tộc đàn, chỉ có thể thông qua việc các bộ phận của người chết như thân thể, xương cốt, linh hồn chuyển hóa thành các loại sinh vật Bất Tử như để gia tăng nhân số.

- Các nàng cũng biết xác suất một người chết có thể chuyển hóa thành các loại sinh vật Bất Tử thấp bao nhiêu rồi đó, nó hầu như không khác xác suất một người bình thường có thể tu thành Thần Vương là bao nhiêu. Khiến cho Quý Tộc mặc dù đã tồn tại vô số năm nhưng xét về dân số thật cũng chỉ có mấy chục vạn không đông hơn một tiểu bộ tộc bao nhiêu. Hơn nữa Quý Tộc lại có rất nhiều thiên địch bất luận là Thần, Ma, Nhân, Yêu, Linh, Vu. đều có thể thông qua luyện hóa các loại biện pháp khác nhau để luyện hóa bọn họ để chế tạo các loại pháp bảo hoặc linh dược để gia tăng thực lực cho bản thân làm cho không gian sinh tồn của Quý Tộc thu hẹp rất nhiều bọn họ hầu như chỉ có thể liên tục lẫn trốn trong các vùng đất hoang vu không người biết đến!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Ừm!

Hai tỷ muội Nạp Lan nghe vậy đồng thời gật đầu một cái.

Sinh vật Bất Tử quả thật là nguyên liệu có nhiều công dụng với tu sĩ nhất. Ví dụ Quý Hồn có thể đem luyện hóa thành Khí Linh của pháp bảo, hoặc các loại đan dược tăng cường nguyên thần còn Cương Thi, Khô Lâu là nguyên liệu dùng để luyện chế Khôi Lỗi hoặc Thân Ngoại Hóa Thân.

- Quý Chủ thân là Tộc trưởng của Quý Tộc đương nhiên không cam lòng nhìn tộc nhân phải trải qua cuộc sống trốn chui trốn như vậy sau khi đột phá Nghịch Thiên Cấp ông ta đã bắt đầu cuộc sống của Tộc nhân bước thứ nhất

của ông ta chính là muốn tìm kiếm một không gian sinh tồn thích hợp cùng với an toàn cho Quỷ Tộc, nhưng lúc đó Lục Giới đã bị sáu đại chủng tộc lớn phân chia hoàn toàn cho dù Quỷ Chủ có thực lực không thua kém Nhân Vương, Ma Chủ, Thần Tổ đi chăng nữa thì dựa vào tư nguyên cùng với thực lực ít ỏi của Quỷ Tộc cũng không đủ sức cùng với sáu đại tộc này tranh đoạt quyền khống chế của sáu Đại Giới này. Cho nên ông ta chỉ có thể lui lại một bước học theo phương pháp chế tạo Huyền Giới đi vào Hỗn Độn dựa vào căn nguyên Nội Thiên Địa cùng với lực lượng Nghịch Thiên Cấp của bản thân mạnh mẽ sáng tạo ra ra một Thế Giới đó chính là Đệ Thất Giới ta đã nói tên của nó là Quỷ Giới!!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Trường Minh cái Quỷ Giới này có thể so sánh với Lục Giới hay không?

Nạp Lan Nhược Thủy nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Đương nhiên không! Quỷ Chủ dù có mạnh đến đâu thì Nội Thiên Địa của ông ta cũng không thể so sánh được với thiên địa, cho nên Đệ Thất Giới của ông ta sáng tạo ra nếu xét Bốn Nguyên thì cũng chỉ bằng một phần ba Lục Giới khác tư nguyên vô cùng ít ỏi nói. Nhưng Quỷ Giới này cũng không phải không có lợi do được hậu thiên tạo ra chứ không phải do thiên địa sinh thành cho nên ở trong đó cũng giống như ở Thời Không Chung Điểm đều là những vùng đất đặc biệt cho dù là Thiên Đạo cũng không thể cai quản được.

- Do nơi này là do Quỷ Chủ tạo ra cho nên có một mối liên hệ vô hình với sinh vật Bất Tử trong thiên hạ đặc biệt là linh hồn của người vừa mới chết những linh hồn đó chỉ cần tâm tồn oán niệm hoặc vì một số nguyên nhân nào đó không muốn tuân theo quy luật tự nhiên tiến vào Luân Hồi đều có thể tuân theo sự triệu hoán vô hình để tiến vào đây. Quỷ Chủ mở ra Đệ Thất Giới chính là để Quỷ Tộc trở nên cường đại đương nhiên sẽ không cự tuyệt những cư dân mới này thậm chí ông ta còn không tiếc lần nữa hao phí lực lượng của

mình tạo ra sáu cái Hoàng Tuyền Lộ chia ra cắm rễ ở Lục Giới để cho bọn họ có thể thuận lợi tiến vào Quỷ Giới. Nhờ có những luồng máu mới không ngừng bổ sung vào này Quỷ Tộc từ từ chậm rãi trở nên cường đại hơn trải qua vô số năm hiện tại thực lực của Quỷ Tộc chưa chắc sẽ thua kém sáu đại chủng tộc khác!!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Thì ra là vậy! Trường Minh nói như vậy là chàng muốn mượn Hoàng Tuyền Lộ của Quỷ Giới để tiến vào Đệ Tam Giới rồi!!

Sau khi nghe xong trên mặt Nạp Lan Nhược Thủy hiện lên vẻ minh bạch nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Đúng vậy! Trước đây vì chuyện hoàn thiện Tiểu Lục Đạo ta đã từng tiến vào Quỷ Giới gặp mặt Quỷ Chủ một lần quan hệ của hai bên cũng không tệ hiện giờ ta muốn mượn đường tin rằng ông ta sẽ không phản đối!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Như vậy Trường Minh chàng có thể dẫn thiệp cùng với tỷ tỷ cùng đi được không? Bọn thiệp cũng muốn biết Đệ Thất Giới cùng với Đệ Tam Giới trong truyền thuyết thật ra có bộ dáng như thế nào!!

Nạp Lan Nhược Yên lộ vẻ hưng phấn nói.

- Không được!

Không ngờ vừa mới dứt lời đề nghị của nàng ta đã bị Đông Phương Trường Minh thẳng thừng từ chối.

- Tại sao?

Nạp Lan Nhược Yên kinh ngạc kêu lên một tiếng nàng thật sự không hiểu

trước đây không phải cho dù là đi bất cứ đâu Đông Phương Trường Minh cũng dẫn theo hai tỷ muội nàng hay sao? Tại sao hiện tại chỉ mới nghe nàng nhắc đến chuyện đi vào Đệ Tam Giới thì hẳn lại phản đối chứ??

- Bởi vì ta tính được Đệ Tam Giới sắp sửa xảy ra một trận đại loạn trước giờ chưa từng có, quy mô của trận đại loạn này vô cùng đáng sợ ta không muốn hai nàng gặp phải nguy hiểm gì!

Đông Phương Trường Minh giải thích.

- Nguy hiểm? Trường Minh chàng đừng quên rằng trước đây không lâu Đạm Đài Tuyền cùng với Mộng Khả Nhi đã tiến vào Đệ Tam Giới để tìm Đệ Thất Hồn của Thất Tuyệt Thiên Nữ rồi bây giờ chỉ cần thiếp cùng với tỷ tỷ tiến vào trong đó tiến hành Ngũ Hồn hợp thể thì dựa vào thực lực của chúng ta trong Đệ Tam Giới còn có gì có thể uy hiếp được chúng ta được chứ?

Nạp Lan Nhược Yên nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Nhược Yên nàng quá tự tin rồi thực lực của Thất Tuyệt Thiên Nữ tuy rằng đúng là cường đại nhưng trạng thái Ngũ Hồn hợp thể của nàng, Nhược Thủy, Mộng Khả Nhi, Đạm Đài Tuyền còn có Đệ Thất Hồn kia cùng lắm chỉ có thể thực lực Thiên Cấp đỉnh phong thôi trong trận đại loạn ta nói có lẽ sẽ không thiếu những cường giả đã sống từ thời Thái Cổ thậm chí Viễn Cổ thực lực của bọn chúng tuy rằng không phải Nghịch Thiên Cấp nhưng cũng không thua kém Nghịch Thiên Cấp bao nhiêu chỉ bằng vào thực lực của các nàng vẫn chưa phải đối thủ của bọn hắn!

Nhưng Đông Phương Trường Minh vẫn giữ nguyên thái độ ban đầu.

Nghe thấy Đông Phương Trường Minh có ý xem nhẹ thực lực của mình trong lòng Nạp Lan Nhược Yên có chút không phục theo bản năng muốn mở miệng phản đối.

- Nhược Yên đủ rồi Trường Minh nói như vậy tất có đạo lý của huynh ấy chúng ta cứ nghe theo huynh ấy đi!

Nhưng nàng còn chưa kịp lên tiếng thì đã bị Nạp Lan Nhược Thủy cản lại.

- Được rồi tỷ tỷ!

Nghe thấy ngay cả tỷ tỷ của mình Nạp Lan Nhược Yên chỉ có thể gật đầu một cái.

- Trường Minh huynh định bao giờ sẽ lên đường?

Tiếp theo Nạp Lan Nhược Thủy lại quay đầu nhìn Đông Phương Trường Minh.

- Do thời gian gấp gáp ta định sẽ lên đường ngay bây giờ!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Thiếp biết rồi! Chàng cứ yên tâm lên đường đi!!

Nạp Lan Nhược Thủy cười nói.

- Được!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó hóa thành một đạo bay đi.

- Vẫn còn tức giận sao?

Sau khi hân rời khỏi Nạp Lan Nhược Thủy đột nhiên quay đầu nhìn muội muội hỏi.

- Đúng vậy!

Nạp Lan Nhược Yên mang theo uất ức gật đầu một cái.

- Như vậy để ta nói cho muội biết chuyện này bảo đảm sau khi nghe xong muội sẽ hết tức giận!

Nạp Lan Nhược Thủy cười nói.

- Thật sao? Tỷ tỷ thật ra là chuyện gì?

Nạp Lan Nhược Yên nghi hoặc hỏi.

Nạp Lan Nhược Thủy đưa miệng thăm thì vào tai nàng.

- Tỷ tỷ chúng ta làm như vậy có được không?

Sau khi nghe xong Nạp Lan Nhược Yên tỏ vẻ kinh ngạc hỏi.

- Đương nhiên! Chỉ cần chúng ta không để cho Trường Minh phát hiện không phải được rồi sao?

Nạp Lan Nhược Thủy lộ ra một nụ cười nói.

- Được! Như vậy chúng ta cứ làm theo lời của tỷ đi!

Nạp Lan Nhược Yên suy nghĩ một chút rồi gật đầu.

....

Ở phía bên kia sau khi rời khỏi Cửu Nguyên Sơn Đông Phương Trường Minh trực tiếp phá toái hư không đi tới phía trên Phong Đô Sơn Mạch ở Nhân Gian Giới.

Năm xưa khi Quỷ Chủ chế tạo Hoàng Tuyền Lộ nối thông Lục Giới cùng với Quỷ Giới đã đặt chúng ở những nơi cực âm ở Lục Giới như vậy mới thích

hợp cho Quỷ Hồn cùng với các loại sinh vật bất tử mà ở Nhân Gian Giới còn có nơi nào âm tà hơn Phong Đô Sơn cho nên Hoàng Tuyền Lộ đương nhiên sẽ được đặt ở đây.

Sau khi đến Phong Đô Sơn thứ đầu tiên xuất hiện trước mắt Đông Phương Trường Minh chính là tàn tích của Càn Thi Phái.

- Ai!

Đối diện với Tông môn được chính tay mình lập nên cũng bị chính tay mình phá hủy này trong mắt Đông Phương Trường Minh hiện lên vẻ cảm khái không nhìn được thở dài một tiếng.

Nhưng rất nhanh hắn đã thu liễm tâm thần của mình lại cất bước tiến vào bên trong.

Đông Phương Trường Minh trực tiếp đi tới vị trí trước đây mình đã thả Cát Hồng ra ngoài.

Hắn cẩn thận nhìn xuống chỗ tàn tích của tám cây Hắc Trụ lúc trước một lát rồi đưa tay lên phát ra một một chưởng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 272: Hành Trình Quỷ Giới (2)

- Ầm!

Nhất thời mặt đất nứt ra tạo thành một động khẩu lớn.

Đông Phương Trường Minh bước chân xuống dưới bên dưới động khẩu sau một lát hẳn đã đứng trên một mặt đất được phủ đầy xương cốt, xung quanh mấy dặm vuông đều là những ngọn bạch cốt sơn cao mấy trăm trượng.

Đông Phương Trường Minh rào bước đi đến một cái bạch cốt điện cao lớn nằm giữa trung tâm của đám bạch cốt sơn nồng đậm thi khí từ trong đó khuếch tán ra che phủ thiên địa trong một mảnh âm vân.

- Két!

Đông Phương Trường Minh đưa tay đẩy cửa ra thì chỉ thấy trước mắt mình là một đại điện rộng lớn, ở bên trong không có gì cả chỉ có một cái hồ nhỏ chứa đựng một loại nước màu vàng óng ánh nó chính là nguồn gốc của đám âm khí bên ngoài.

- Quả nhiên là Hoàng Tuyền!

Đông Phương Trường Minh cẩn thận quan sát chất lỏng màu vàng bên trong hồ một chút rồi nói.

Thì ra năm xưa khi Thi Hoàng còn tu luyện ở trên Phong Đô Sơn này đã vô tình phát hiện ra phân mạch của Hoàng Tuyền bên dưới nền đất cho nên

đã quyết định xây dựng một cái Huyền Giới ở đây dùng để tu luyện.

Vì để tránh cho có người khác phát hiện ra bí mật này hắn còn cần thận đem Huyền Giới mình mở ra chia làm hai phần, phần ngoài thì phong ấn Cát Hồng để đánh lạc hướng người bên ngoài còn phần bên trong chuyên dùng để Phân thân Tổ Thi Vương của Thi Hoàng cùng với những những cường giả Càn Thi Phái bế quan tu luyện mới là Càn Thi Huyền Giới chân chính.

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một lát rồi đưa chân bước vào trong Hoàng Tuyền.

- Âm ầm ầm....

Nước Hoàng Tuyền vốn đang yên bình bỗng nhiên cảm nhận được có người bước vào thì lập tức phát ra một trận chấn động mãnh liệt vô số thực cốt âm khí từ trong đó tuôn ra bao phủ bủa vây lấy Đông Phương Trường Minh.

Với cường độ thân thể của Đông Phương Trường Minh đương nhiên không cần để ý tới những âm khí đó hai tay liên tục vung chưởng không ngừng bổ về phía trước, mỗi một chưởng của hắn đều mang theo một cỗ thần lực khổng lồ hung mãnh mở ra thông đạo bên dưới Hoàng Tuyền Lộ, sau đó hắn đi theo thông đạo đó tiến xuống phía dưới.

Đi vào Hoàng Tuyền Lộ chân chính.

Càng đi xuống phía dưới nước Hoàng Tuyền Thủy bao bọc quanh cơ thể Đông Phương Trường Minh ngày càng nhiều âm khí cũng càng lúc càng mạnh tuy chúng không thể làm hại Đông Phương Trường Minh nhưng lại làm ảnh hưởng rất lớn đến thần thức của hắn khiến cho hắn không thể quan sát cảnh vật cách mình quá một nghìn trượng.

- Âm!

Khi đi đến trung tâm của Hoàng Tuyền Hải trước mặt hắc đột nhiên lại xuất hiện một đạo hắc quang màu đen bay qua.

Đông Phương Trường Minh đưa mắt nhìn lại thì chỉ thấy bên trong hắc quang đó là hình dáng của một ác quỷ mặt xanh nanh vàng cực kỳ kinh khủng tuy bởi vì thần thức bị hạn chế Đông Phương Trường Minh không thể nào nhìn rõ được thực lực cụ thể ác quỷ nhưng bằng vào kinh nghiệm nhiều năm của mình hắc vẫn có thể đoán ra được đối phương ít nhất cũng phải đạt đến cảnh giới Thần Hoàng mới có thể tự do đi lại bên trong Hoàng Tuyền Lộ.

- Trong Hoàng Tuyền Lộ này rất ít có khả năng sinh ra ác quỷ cấp bậc như thế này xem ra hẳn là Ác Quỷ Vương đến từ Quỷ Giới xem bộ dáng của hắc vội vàng đi theo Hoàng Tuyền Lộ đến Nhân Gian như vậy không lẽ bên trong Quỷ Giới đã có chuyện gì xảy ra hay sao?

Trong lòng Đông Phương Trường Minh âm thầm suy nghĩ.

- Người ở phía kia đứng lại cho ta!

Để làm rõ nghi hoặc trong lòng mình hắc nhìn về phía ác quỷ mặt xanh hét lên một tiếng.

- Khốn kiếp! Tiểu quỷ từ đâu tới dám làm phiền bổn tọa, muốn chết hay sao?

Ác quỷ mặt xanh đang gấp gáp bay đi đột nhiên nghe thấy có người gọi mình thì tức giận quát

lên.

- Thiên... Thiên Cấp cường giả!

Nhưng khi nhìn thấy hình dáng của Đông Phương Trường Minh thì sự tức

giận trên mặt ác quỷ lại chuyển thành vẻ kinh hãi.

- Qua đây cho ta!

Đông Phương Trường Minh lạnh lùng nói.

- Vâng đại nhân!

Tuy không biết tại sao một Thiên Cấp cường giả còn sống sờ sờ lại xuất hiện trong Hoàng Tuyền Lộ của Quỷ Tộc nhưng ác quỷ mặt xanh cũng không dám thất lễ cung kính kêu lên một tiếng sau đó chuyển hướng từ trên không trung đáp xuống trước mặt Đông Phương Trường Minh.

- Người tên là gì? Thân phận thế nào?

Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Bẩm đại nhân... ta tên Sơ Bát là một tên Quỷ Vương ở Quỷ Giới ạ!

Ác quỷ mặt xanh trả lời.

- Quỷ Vương!

Đông Phương Trường Minh nhíu mày một chút, theo những gì hắc nhó thì ở Quỷ Giới có bảy đại lục cùng với ba khối hải dương do Thập Đại Quỷ Đế chia nhau quản lý. Bên trong mỗi khối lục địa (hải dương) đó lại được chia thành từng cái quận nhỏ hơn mỗi quận đều do một Quỷ Hoàng có thực lực Thiên Cấp quản lý, mà Quỷ Vương chính là tồn tại bên dưới Quỷ Hoàng.

Trách nhiệm của bọn họ cũng giống như Thành chủ ở Nhân Gian chuyên môn phụ trách quản lý một tòa thành trì nào đó ở Quỷ Giới lượng công việc một ngày tuy rằng không nhiều nhưng cũng tuyệt đối không ít tuyệt đối không thể nhàn rỗi đến mức có thể tự ý rời khỏi nhiệm sở của mình chạy đến Nhân Gian dạo chơi.

Việc này làm cho Đông Phương Trường Minh càng thêm khẳng định suy đoán trước đây của bản thân là chính xác. Quý Giới nhất định xảy ra chuyện đại sự gì đó rồi!

- Người thân là một Quý Vương sao không ở lại Quý Giới quản lý lãnh địa của mình chạy vào Nhân Gian làm gì?

Hắn trầm giọng nhìn Quý Vương Sơ Bát hỏi.

- Đại nhân... việc này....

Sơ Bát nghe vậy lộ ra vẻ do dự mặc dù khiếp sợ trước thực lực của Đông Phương Trường Minh nhưng hắn vẫn biết nhiệm vụ bản thân đang làm đối với Quý Giới là rất quan trọng tuyệt đối

không thể tiết lộ cho người ngoài được!

- Người không muốn nói ư? Cũng không sao! Đợi một lát nữa khi ta thi triển Sưu Hồn Đại Pháp với người thì bí mật gì ta cũng sẽ biết thôi!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy khóe miệng nhếch lên tạo thành một nụ cười lạnh sau đó tay phải của hắn đưa lên phát ra một cỗ hấp lực cường đại kéo Sơ Bát lại gần mình giống như thật sự muốn thi triển Sưu Hồn Đại Pháp với hắn vậy.

- Đại nhân xin ngài đừng làm vậy... tiểu nhân nói.... tiểu nhân nói....

Cảm nhận được đám mây tử vong bao phủ bản thân trên mặt Sơ Bát lộ ra vẻ hoảng sợ cực độ hét lên một tiếng.

- Tốt! Nói đi!!

Đông Phương Trường Minh lộ ra một nụ cười hài lòng nhìn Sơ Bát nói.

- Vâng! Đại nhân tiểu nhân là một tên Quỷ Vương dưới trướng Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng lần này sở dĩ rời khỏi Quỷ Giới là làm theo mệnh lệnh của Quỷ Hoàng đại nhân muốn tiến vào Nhân Gian Giới cầu viện!!

Sơ Bát gật đầu một cái rồi trầm giọng nói.

- Cầu viện? Không lẽ đúng vậy trong Quỷ Giới xảy ra đại loạn gì sao?

Đông Phương Trường Minh kinh ngạc hỏi.

- Đúng vậy! Không biết tại sao nhưng một khoảng thời gian trước bên trong Quỷ Giới của chúng ta lại đột nhiên xuất hiện một đàn quái trùng kỳ dị bọn chúng chia thành từng nhóm tấn công vào các quận của chúng ta, số lượng của bọn chúng rất nhiều thực lực lại hung mãnh vô cùng trong thời gian ngắn đã hủy diệt hơn năm cái quận có diện tích trung bình của chúng ta!

Sơ Bát không dám giấu giếm chút nào thành thật nói.

- Trùng triều? Không lẽ Thập Đại Quỷ Đế lại không quản chuyện này hay sao?

Đông Phương Trường Minh không hiểu hỏi theo suy nghĩ của hắn Quỷ Giới xuất hiện trùng triều cho dù Quỷ Hoàng bình thường không đối phó được nhưng chẳng lẽ Thập Đại Quỷ Đế cũng không quản được hay sao?

Phải biết mỗi Quỷ Đế đều có thực lực Thiên Cấp đỉnh phong a! Dựa vào thực lực của bọn họ lại không đối phó được một đám trùng triều nói ra có ai mà tin chứ?

- Lúc trùng triều mới bắt đầu mọi người cũng muốn báo cho Thập Đại Quỷ Đế để bọn họ giải quyết nhưng tìm khắp nơi cũng không thấy mười người đó ở đâu, cứ như là bọn họ đồng thời bốc hơi khỏi thế giới vậy. Cho nên trước tình thế khẩn cấp trước mắt sau một phen thương nghị chúng Quỷ

Hoàng chỉ có thể quyết định cử ta tiến vào Nhân Gian Giới tìm kiếm cứu binh mà thôi!!

Sơ Bát nói.

- Thập Điện Quỷ Đế đồng thời biến mất? Sao lại như vậy?

Nghe đến đây trong lòng Đông Phương Trường Minh xuất hiện một cảm giác không ổn thật to.

- Như vậy người tiến vào Nhân Gian Giới là muốn tìm ai cứu viện?

Nhưng do thông tin nắm được quá ít nhất thời hẳn không thể suy đoán được điều gì chỉ có thể nhìn Sơ Bát tiếp tục hỏi.

- Chuyện này sao? Thông qua thông tin mà chúng ta nhận được gần đây thì hình như Viễn Cổ cường giả Lục Đạo Tà Đế đã sống lại, ngài ấy cùng với Quỷ Giới chúng ta trước đây chúng ta có chút nhân duyên cho nên các vị Quỷ Hoàng muốn ta tới Lục Tà Đạo cầu viện mong muốn có thể mời được Tà Đế hoặc là mấy vị Đạo Chủ dưới trướng ngài ấy tiến Quỷ Giới giúp chúng ta một tay!

Sơ Bát trầm giọng nói.

Tuy rằng Đệ Thất Giới bao nhiêu năm nay đều ở trong trạng thái phong giới không giao tiếp với bên ngoài nhưng tin tức của bọn họ lại thuộc loại linh thông nhất Lục Giới bởi vì bọn họ có một loại thám tử đặc biệt có tên là Quỷ Hồn.

Trong thiên hạ mỗi ngày có bao nhiêu người mang theo không cam lòng chết đi để rồi tiến vào Quỷ Giới làm quỷ dân tin rằng không có ai có thể tính toán chính xác được những người đó người là phạm nhân bình thường, có người là vương công quý tộc tay nắm quyền lực, có người lại là tu sĩ có pháp

lực cường đại chỉ cần khai thác thông tin của bọn họ cũng đủ để cho cường giả trong Quỷ Giới không cần ra ngoài cũng có thể nắm được tình hình trong thiên địa rồi.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 273: Hành Trình Quỷ Giới (3)

- Người muốn đi Lục Tà Đạo cầu viện? Không cần thiết! Người cứ trực tiếp mang theo ta trở về gặp Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng là được!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Ta không cần đi Lục Tà Đạo cầu viện, chỉ cần mang theo tiền bối về gặp mặt chủ thượng là

được? Tiền bối ngài thật ra có thân phận gì?

Sơ Bát Quỷ Vương kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Ta! Ta là một tên Thiên Cấp cường giả của Lục Tà Đạo!

Đông Phương Trường Minh nói.

Sơ Bát nghe vậy không nói tiếng nào sắc mặt liên tục biến ảo vô cùng.

- Thế nào? Người không tin sao?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cười hỏi.

- Tiền bối hiểu lầm tại hạ làm sao dám nghi ngờ lời nói của ngài nhưng chuyện này thật sự quá mức trùng hợp rồi!!

Sơ Bát nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

Trùng hợp?

Không sai! Thử nghĩ mà xem Sơ Bát vừa phụng mệnh Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng rời khỏi Quỷ Giới tiến vào Thiên Giới cầu viện nhưng chưa kịp đến nơi thì đã gặp một tên Thiên Cấp cường giả của Lục Tà Đạo đứng đợi sẵn ở đây không phải rất trùng hợp hay sao?

- Người không cần nghi hoặc! Thật ra ta có mặt ở đây là do mấy ngày trước sư tôn của ta Lục Đạo Tà Đế nhất thời tâm huyết lai triều bấm đốt ngón tay tính toán thì phát hiện ra Quỷ Giới xảy ra đại sự nhưng lại không biết là chuyện gì cho nên mới bảo ta thông qua Hoàng Tuyền Lộ tiến vào Quỷ Giới xem thử không ngờ lại gặp phải người ở đây!!

Đông Phương Trường Minh nửa thật nửa giả lộ ra vẻ thần côn nhìn Sơ Bát lừa dối nói.

- Sư tôn tiền bối ngài là đệ tử của Tà Đế đại nhân sao?

Sơ Bát nghe xong kinh ngạc hỏi.

- Đúng vậy! Bốn tọa họ Trương tên Lục Cuồng là đệ tử của sư tôn!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói đồng thời lấy từ trong người ra một tấm lệnh bài đại diện cho thân phận Đạo Chủ của Lục Tà Đạo ra giao cho Sơ Bát. (Đông Phương Trường Minh thân là môn chủ của Lục Tà Đạo đương nhiên trên người sẽ có rất nhiều lệnh bài loại này để dùng khi cần)

- Thì ra tiền bối chính là Thiên Huyền Đạo Tổ tiểu nhân có mắt không biết thái sơn xin tiền bối thứ tội!

Sơ Bát cẩn thận kiểm tra tấm lệnh bài trong tay sau khi xác nhận nó là thật thì nhìn Đông Phương Trường Minh cung kính kêu lên một tiếng.

- Không cần đa lễ! Hiện giờ người mau dẫn ta đi tiến vào Quỷ Giới!

Đông Phương Trường Minh vung tay nhìn Sơ Bát nói.

Thật ra hẳn cũng không muốn quản chuyện này nhưng lại không thể không quản bởi vì theo như những gì Sơ Bát nói thì hiện giờ Trùng Triều đã bao phủ phạm vi mấy quận của Quỷ Giới, hơn nữa còn đang không ngừng tiếp tục mở rộng nếu tiếp tục như vậy sẽ ảnh hưởng đến chuyện hẳn mượn đường Hoàng Tuyền Lộ để tiến vào Đệ Tam Giới.

- Vâng đại nhân!

Sơ Bát nghe vậy cung kính kêu lên một tiếng sau đó bay đi phía trước dẫn đường cho Đông Phương Trường Minh.

Không bao lâu sau hai người đã đến trung tâm của Hoàng Tuyền Lộ trước mặt bọn họ là một màn chắn mỏng.

Bên trên đó có vô số hào quang đang lưu chuyển.

Đông Phương Trường Minh có thể rõ ràng cảm nhận được bên trong tầng hào quang đó có ẩn chứa một loại lực lượng âm khí cực kỳ khổng lồ, số âm khí này đối với Quỷ Tộc mà nói thì có ích không hại có thể trợ giúp bọn họ ngừng luyện hồn phách tăng cường nhục thân gia tăng thực lực.

Nhưng đối với những loại sinh vật không phải Quỷ Tộc thì nó tuyệt đối là sát thủ đoạt mạng Thiên Cấp cường giả không cẩn thận chạm vào cũng phải chịu hậu quả xấu nhẹ thì đầu choáng mắt hoa tâm thần vô định, nặng thì bị âm khí xâm nhập cắn nuốt nguyên lực cùng với thần thức trong cơ thể khiến thực lực giảm sút.

- Trương đại nhân đây là Âm Dương Cách được bố trí ra để ngăn cản người sống tiến vào Quỷ Giới của chúng ta xin ngài tránh ra một bên để tiểu nhân mở nó ra!!

Sơ Bát chủ động giải thích cho Đông Phương Trường Minh.

- Được!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái tuy rằng hẳn không sợ hãi số âm khí này nhưng nếu có người xung phong mở đường thì sẽ không gì tốt bằng rồi.

- Âm Dương Càn Khôn nghe ta hiệu lệnh. Tán!

Sơ Bát bước lên phía trước hai tay bắt quyết nhìn vào Âm Dương Cách quất lớn một tiếng.

- Âm!

Lời vừa dứt thì chỉ thấy những đạo hào quang phía trên Âm Dương Cách điên cuồng quay loạn sau đó ầm ầm nổ tung tạo thành một cánh cửa.

- Trương đại nhân mời ngài vào!

Đợi khi cánh cửa hoàn toàn ổn định Sơ Bát thở nhẹ một tiếng sau đó lại nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Ủm!

Đông Phương nhẹ gật đầu một cái sau đó bước chân đi vào bên trong cánh cửa, Trong khoảng khắc hẳn đi tới một nơi đen kịt đồng thời trong mũi truyền tới một cảm giác ẩm mốc.

Sau một lát ổn định tinh thần lại mượn ánh sáng màu đỏ nhẹ từ trên mặt trăng màu đỏ treo cao trên trời chiếu xuống Đông Phương Trường Minh có thể nhìn thấy bản thân mình lúc này đang đứng ở giữa một sơn cốc, dưới chân hẳn là từng ụ cỏ mọc hoang nhưng khác với Nhân Gian những cọng cỏ ở nơi Quỷ Giới không có sắc xanh mà lại thuần một màu đen kịt, hơn nữa

bọn chúng còn tỏa ra từng luồng âm khí nhàn nhạt tạo cho người khác một cảm giác âm trầm.

- Trường đại nhân nơi này là Tử Hồn Cốc cách Phong Đô Quỷ Thành hai vạn dặm về phía tây, chủ thượng của tại hạ Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng hiện tại đang ở trong thành đó để tại hạ dẫn đại nhân đến đó!

Trong lúc Đông Phương Trường Minh đang ngắm nhìn cảnh quan bốn phía thì đột nhiên sau lưng hắn lại vang lên tiếng nói.

Người đến đương nhiên chính là Sơ Bát.

- Được rồi! Lên đường đi!

Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng sau đó hai người hóa thành hóa thành hai đạo hào quang lóe lên một cái rồi hướng thẳng lên trời.

Bay đi hơn nửa ngày về phía tây đột nhiên Đông Phương Trường Minh lại dừng chân đứng lại giữa không trung.

- Trương đại nhân ngài làm sao vậy?

Sơ Bát tỏ vẻ nghi hoặc hỏi.

- Có thứ gì đó đang hướng thẳng về phía chúng ta!

Đông Phương Trường Minh bình thản trả lời.

Sơ Bát nghe vậy đưa mắt chăm chú nhìn về phía xa.

Lại qua một lúc trên trời đột nhiên xuất hiện mấy trăm đạo hào quang từ phía chân trời bay thẳng về phía hai người Đông Phương Trường Minh ẩn trong đó là mấy trăm tên tu sĩ của Quỷ Tộc sắc mặt hoảng sợ đang nối đuôi nhau bỏ chạy.

Phía sau lưng bọn họ là một đám mây đen do hàng vạn sinh vật có hình dáng giống như côn trùng tạo thành đang đuổi sát.

Con nhỏ nhất trong đó cũng phải to bằng nắm tay của một người trưởng thành còn lớn nhất thì lại có thể sánh với thân thể của một đứa trẻ nhân loại. Có con trên người được một tầng gai nhọn bao bọc có con trong miệng lại mọc đầy răng nanh sắc nhọn, con nào con nấy cũng có hình dáng đáng sợ vô cùng số lượng lại nhiều đến không đếm xuể khó trách đám Quỷ Tộc phía trước lại tỏ ra sợ hãi như vậy.

Không chỉ có bọn họ khi nhìn thấy đám hình dáng của đám côn trùng sắc mặt của Sơ Bát đang đứng bên cạnh Đông Phương Trường Minh cũng trở nên tái mét.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trên mặt hiện lên vẻ cổ quái mấy trăm tên Quỷ Tộc đang bay phía trước hầu hết đều là những Quỷ Tộc cấp thấp không có người nào có thực lực vượt qua cảnh giới Tiên Thần bọn họ bị hình dáng của đám hung trùng phía sau dọa sợ phải chạy trốn Đông Phương Trường Minh không hề cảm thấy có một chút bất ngờ nào.

Nhưng Sơ Bát dù sao cũng là một Quỷ Vương có tu vi Thần Hoàng lại là người quản lý một phương Quỷ Giới không biết đã bao nhiêu mà cũng như vậy.

Tâm lý của hắn không phải quá kém đi!

- Trương đại nhân đã để cho người chê cười rồi. Sở dĩ ta kinh ngạc như vậy bởi vì đám hung trùng này chính là một trong những con hung trùng đã tạo nên Trùng Triều hoành hành Quỷ Giới của chúng ta trong thời gian qua!!

Cảm nhận được ánh mắt quái dị của Đông Phương Trường Minh, Sơ Bát lập tức mở miệng giải thích.

- Trước khi ta đi bọn chúng chỉ mới xuất hiện ở mấy quận gần đây mà thôi không ngờ bây giờ lại giết đến đây rồi! Tốc độ này thật sự khiến cho người khác phải kinh hãi a!!

Hơi dừng một chút hẳn lại tiếp tục.

- Bình tĩnh lại đi! Hiện tại có kinh hãi cũng chẳng có ích gì. Bây giờ quan trọng là phải nhanh chóng của cứu đám Quý Tộc phía trước như vậy mới có thể biết được tình hình cụ thể sau khi người rời đi là thế nào!!

Đông Phương Trường Minh nhíu mày một chút rồi nói.

- Trương đại nhân nói phải!

Sơ Bát nghe vậy gật đầu một cái sau đó vung tay lên.

Trong lúc nhất thời chỉ thấy vô số âm khí tứ tán trong không gian bị hút vào trong bàn tay của hắn tạo thành một quả cầu âm khí cực lớn.

- A!

Tiếp theo Sơ Bát hét vang một tiếng quả cầu âm khí trong tay hắn ầm ầm bạo phát hóa thành một vô số quỷ hỏa bắn ra bốn phía.

- Chi chi chi...

Số quỷ hỏa này như là có mắt xông thẳng về phía đám mây côn trùng đang bay tới mà đột trong nháy mắt đã có hơn phân nửa hung trùng bị biển lửa đốt cháy.

Những con hung trùng còn lại nhìn thấy thảm cảnh của đồng bọn thì chia thành mấy tổ bay tứ tán khắp nơi.

- Thuật Ngự Hỏa khá lắm! Xem ra trước đây ta thật sự xem thường người

rồi!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cảm khái một tiếng.

- Trương đại nhân quá khen! Tại hạ không dám nhận!

Sơ Bát nghe vậy khiêm tốn cười nói nhưng trong mắt của hắn vẫn không nhìn được lộ ra một chút đắc ý.

Trong lúc hai người nói chuyện mấy trăm Quỷ Tộc ở phía xa lại đang ngẩn ngơ đứng giữa không trung. Trước đó bọn họ mắt thấy đám mây do Hung Trùng ngày càng áp sát phía sau lưng mình trong lòng vốn đã cầm chắc quyết tâm phải chết không ngờ trên trời lại đột nhiên xuất hiện một biển lửa màu xanh biếc lao tới tiêu diệt Hung Trùng giải cứu bản thân nhất thời không biết nên phản ứng thế nào.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 274: Hành Trình Quỷ Giới (4)

- Đa tạ các vị đại nhân đã cứu mạng!

Sau một lát trăm tên Quỷ Tộc mới miễn cưỡng bình tĩnh lại dưới sự dẫn dắt của một lão giả hắc bào bay đến trước mặt hai người Đông Phương Trường Minh cung kính quỳ xuống nói.

- Tất cả đứng lên đi! Ta có một chút chuyện muốn hỏi các người!

Sơ Bát vung tay lên một cái.

- Vâng!

Mấy trăm Quỷ Tộc lập tức đứng lên.

- Đại nhân có chuyện gì gì xin người cứ hỏi!

Lão giả hắc bào cung kính nhìn Sơ Bát nói.

Nhưng khi nhìn thấy dung mạo của Sơ Bát trên mặt ông ta lại xuất hiện vẻ kinh ngạc.

- Sao vậy? Người nhận biết ta à?

Sơ Bát thấy vậy trên mặt lộ vẻ nghi hoặc nhìn lão giả hỏi.

- Bẩm Sơ Bát đại nhân tiểu nhân tên Triệu Phong là đội trưởng tiểu đội một của Huyền Đội trước đây đã từng có cơ duyên gặp được đại nhân ngài

một lần!

Lão giả hắc bào nhìn Sơ Bát cung kính nói.

Phong Đô Quý Thành là Thủ phủ của Phong Đô đại lục trong thành có hai trăm vạn quý quân trú đóng được chia làm bốn đội Thiên, Địa, Huyền, Hoàng.

- Người là tiểu đội trưởng đội một của Huyền Đội như vậy những người phía sau là thuộc hạ của người rồi! Tại sao các người lại ở đây có phải Phong Đô Quý Thành đã bị Trùng Triều tấn công rồi hay không?

Sơ Bát trầm giọng hỏi.

- Đúng vậy!

Lão giả Triệu Phong gật đầu.

- Sao lại có thể như vậy được? Không phải trước khi ta rời khỏi thành Trùng Triều mới chỉ đến mấy quận kề cạnh Phong Đô Quận của chúng ta như Lâm Hải, Bắc Tĩnh, Đồ Lâm hay sao tại sao chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi bọn chúng lại có thể bao vây Phong Đô của chúng ta được không lẽ mấy quận đó đều đã thất thủ rồi hay sao?

Tuy rằng trong lòng đã sớm có sự chuẩn bị tâm lý ngay từ đầu nhưng khi nhìn thấy cái gật đầu của Triệu Phong, Sơ Bát vẫn không nhịn được kinh hãi hỏi.

- Sơ Bát đại nhân người hiểu lắm rồi nhưng quận mà ngài vừa nói cũng không có thất thủ!

Nhưng làm cho Sơ Bát kinh ngạc là sau khi nghe được câu hỏi hẩn Triệu Phong lại trực tiếp lắc đầu phủ nhận.

- Như vậy tại sao Phong Đô Quý Thành của chúng ta lại bị tấn công?

Sơ Bát không hiểu hỏi.

- Chuyện này sao? Là do đại quân chủ lực của đám Trùng Triều đó không biết đã dùng biện pháp gì từ vòng ngoài trực tiếp bỏ qua mấy quận kia trực tiếp truyền tống đến phía trước Phong Đô Thành của chúng ta phát động công kích, những cường giả trong thành không kịp đề phòng bị đánh cho cho tới bồi hoa lá xém chút nữa đã thất thủ cũng may nhờ có Vạn Lôi Diệt Thế Đại Trận trong thành mới có thể vẫn hồi cục thế đẩy lùi kẻ địch, nhưng thế công của kẻ địch ngày càng hung mãnh Quý Hoàng đại nhân sợ không chống đỡ được bao lâu cho nên mới cử mấy người tiểu nhân ra khỏi thành đi tìm cứu binh!

Triệu Phong giải thích.

- Thì ra là vậy! Ngoài các người ra Quý Hoàng đại nhân còn có cử thêm ai ra ngoài nữa không?

Sơ Bát gật đầu một cái rồi lại đặt câu hỏi.

Hắn theo Ngân Nguyệt Quý Hoàng đã rất nhiều năm hiểu rất rõ tính cách của người chủ thượng này. Quý Hoàng xưa nay làm chuyện gì cũng rất cẩn trọng không hề khinh suất bao giờ chuyện quan trọng như đi cầu viện hẳn tuyệt đối không thể chỉ phái một nhóm người đi nhất định còn có sắp xếp khác.

- Bẩm đại nhân ngoài chúng ta ra Quý Hoàng đại nhân quả thật còn có sắp xếp thêm mấy đội nữa cùng xuất phát, chúng ta định sẽ chia ra đi tới những quận hoặc là thành trì gần đây điều quân tới cứu viện cho Phong Đô!

Triệu Phong trầm giọng nói sự thật quả nhiên không khác với suy nghĩ của Sơ Bát bao nhiêu.

- Nhưng trên đường đi không ngờ lại đột nhiên xuất hiện truy binh của Trùng Tộc cho nên theo tiểu nhân mạo muội nghĩ thì ngoài chúng ta may mắn gặp được hai vị cứu giúp ra những người khác e rằng đều đã gặp phải bất trắc rồi!

Hơi dừng lại một chút Triệu Phong đột nhiên lại đột nhiên chuyển giọng nói.

- Trương đại nhân bây giờ chúng ta phải làm sao?

Sơ Bát nhíu mày một chút rồi nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Trước tiên cứ đi tới Phong Đô Quỷ Thành xem tình hình thế nào đã!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một lát rồi nói.

- Vâng! Vậy chúng ta lên đường thôi!

Sơ Bát nghe vậy đương nhiên không phản đối lập tức gật đầu một cái bởi vì bên trong Phong Đô vẫn còn vợ con cùng với thân nhân của hắn.

Tiếp theo dưới sự dẫn dắt của hai người đoàn người hóa thành một chùm hào quang tiếp tục bay về hướng tây.

- Triệu đại nhân người thanh niên bạch phát kia là ai vậy sao Sơ Bát đại nhân lại cung kính với hắn như vậy thuộc hạ nhìn thấy hắn không giống Quỷ Tộc cho lắm!!

Trên đường đi một tên quỷ tốt âm thầm truyền âm cho Triệu Phong hỏi.

- Ta cũng không biết hắn là ai nhưng một thời gian trước ta có nghe mấy vị Quỷ Soái đại nhân bàn bạc với nhau sở dĩ Sơ Bát đại nhân đột nhiên biến mất khỏi Phong Đô là do đang phụng mệnh của Quỷ Hoàng đại nhân tiến hành một nhiệm vụ quan trọng. Nhiệm vụ đó chính là đi tới Nhân Gian hoặc

Thiên Giới tìm kiếm cứu binh giúp chúng ta đối kháng với Trùng Triều, hiện giờ ngài ấy đem theo thanh niên này quay về, vậy xem ra y chính là cứu binh đó rồi, các người tuyệt đối không được thất lễ với đối phương nghe chưa?

Triệu Phong âm thầm dặn dò đám thuộc hạ sau lưng mình.

- Vâng!

Một trăm Quỷ Tốt nghe vậy đồng thanh nói.

Tuy dựa vào cảnh giới của bọn họ không cách nào nhận ra Đông Phương Trường Minh thật ra có thực lực như thế nào nhưng nhìn thái độ cung kính của Sơ Bát đối với đối phương cũng có thể nhận ra hẳn không phải loại nhân vật đơn giản rất có khả năng là một tên Thiên Cấp cường giả trong truyền thuyết.

Loại cường giả này chỉ cần ho nhẹ một tiếng đã có thể khiến cho loại tiểu quỷ như bọn họ hồn siêu phách tán không biết bao nhiêu lần, bọn họ làm sao dám bất kính trước mặt hắn được chứ!

Lại qua thêm một ngày nữa đoàn người cuối cùng đã đến bên ngoài một cái vù hải rộng lớn.

Trong phạm vi của vù hải chỉ có một màu trắng xóa ngoài sương mù ra thì không còn nhìn thấy bất cứ thứ gì khác nữa.

- Nếu ta nhớ không lầm thì nơi này trước đây không phải một cái tiểu trấn ngoại vi của Phong Đô hay sao? Tại sao bây giờ lại biến thành một biển sương mù rồi??

Sơ Bát đảo mắt quan sát hoàn cảnh bốn phía một chút rồi nghi hoặc hỏi.

- Sơ Bát đại nhân ngài có chỗ không biết nơi này không phải một cái một

cái vụ hải bình thường một tòa Huyện Trận đó!

Triệu Phong bước ra giải thích.

- Huyện Trận? Huyện trận này thật ra do ai bố trí?

Sơ Bát hỏi.

- Là do đám quái trùng tới công thành làm. Bọn chúng vì sợ những tòa thành ở bốn phía nhận được tin Phong Đô chúng ta bị tấn công sẽ tới cứu viện cho nên đã bố trí nên Vụ Hải Huyện Trận này để ngăn cách trong ngoài không để cho chúng ta liên lạc với người khác!

Triệu Phong giải thích.

- Không ngờ đám quái trùng đó ngoài việc biết phá hoại ra còn có bản lĩnh dựng nên một tòa đại trận có phạm vi bao phủ lớn đến như đúng là khiến cho người ta không thể tin tưởng a!

Sơ Bát nghe vậy cảm khái một tiếng.

- Nếu nơi này bị Huyện Trận bao phủ vậy trước đây các người làm sao ra ngoài được?

Tiếp theo hần lại nhìn Triệu Phong hỏi.

- Bẩm đại nhân là nhờ vật này! Chiếc la bàn này là do các Trận Pháp Đại Sư trong Phong Đô hợp lực lại chế luyện thành có công dụng xác định phương hướng chính xác bên trong vụ hải lúc trước tiểu nhân cùng những người khác chính nhờ nó mới có thể bình an trốn ra khỏi Phong Đô đi đưa tin hiện giờ tin rằng nó cũng có thể dẫn chúng ta trở lại Phong Đô!

Triệu Phong trầm giọng nói.

Vừa nói hẳn vừa lấy từ trong người ra một cái la bàn đưa tới trước mặt của Đông Phương Trường Minh cùng Sơ Bát giải thích công dụng của nó cho bọn họ nghe.

- Như vậy người còn chờ đợi gì nữa không mau bắt đầu đi!

Sau khi nghe xong Sơ Bát nhìn Triệu Phong gật đầu nói.

- Vâng!

Triệu Phong gật đầu một cái sau đó nhanh chóng đưa tay truyền một đạo linh lực vào trong đó.

- Ầm!

Vừa nhận được linh lực của chủ nhân từ bên trong cái la bàn lập tức phát ra hào quang chói mắt bay lơ lửng lên trời, chiếc kim la bàn màu vàng bên trong dùng tốc độ mắt thường không thể nào thấy được xoay tròn như đang xác định phương hướng nhưng sau một lúc lại ảm đạm rơi trở lại vào tay của Triệu Phong.

- Sao lại như vậy? Triệu Phong người không phải nói chiếc la bàn này có thể tìm được phương hướng chính xác để vào Phong Đô sao, tại sao bây giờ lại như thế này?

Sơ Bát thấy vậy nhìn Triệu Phong quát nhẹ một tiếng.

- Sơ Bát đại nhân xin ngài đừng nổi giận có lẽ trên đường chúng tiểu nhân bỏ chạy chiếc la bàn đã xảy ra một số vấn đề, để tiểu nhân thử lại một lần nữa xem sao!

Triệu Phong thấp giọng nói.

Sau đó chỉ thấy hẳn lần nữa truyền một đạo linh lực vào trong la bàn

khiến cho nó bay lên nhưng cũng giống như sau một lúc quay cuồng lại rơi xuống dưới đất.

Cứ như vậy lập đi lập lại rất nhiều lần cho dù Triệu Phong có thử thêm bao nhiêu lần cũng không thể khiến cho chiếc la bàn trong tay chỉ ra phương hướng chính xác được.

Theo thời gian qua đi trên mặt của Triệu Phong càng lúc càng hiện rõ vẻ gấp từng giọt mồ hôi to như hạt đậu lấm tẩm tuông rơi ra trên trán hắn.

- Được rồi! Người không cần thử nữa không có tác dụng gì đâu!

Đúng lúc này bên tai hắn đột nhiên lại vang lên một tiếng nói trầm thấp người lên tiếng không phải ai khác chính là kẻ từ nãy đến giờ luôn im lặng Đông Phương Trường Minh.

- Vị đại nhân này tại sao ngài lại nói la bàn trong tay tại hạ vô dụng?

Triệu Phong nhìn Đông Phương nghi hoặc hỏi.

- Tuy ta không biết trong vụ hải này thật ra ẩn chứa loại Huyền Trận gì nhưng ta có thể cảm nhận được trước đây không lâu nó đã bị người khác đổi qua một lần!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Đổi qua một lần? Tại sao lại như vậy?

Triệu Phong kinh ngạc hỏi.

- Theo ta thấy thì sau khi đám quái trùng đó phát hiện có người từ trong Phong Đô Quỷ Thành chạy ra thì một mặt đã sau người đuổi giết các người một mặt khác thì thay đổi Huyền Trận ở đây để phòng lỡ như các người có chạy thoát thành công tìm được cứu binh trở lại thì cũng không thể vào trong

Phong Đô được nữa!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Thì ra là như vậy! Khó trách la bàn trong tay tại hạ lại mất linh!!

Triệu Phong nói.

- Trương đại nhân không biết ngài có cách phá trận đưa chúng ta vào trong Phong Đô hay không?

Sơ Bát nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi cách nghĩ của hắn rất đơn giản Đông Phương Trường Minh thân là Thiên Huyền Đạo Chủ thì nhất định phải tinh thông Huyền Đạo không thể bị một cái Huyền Trận làm khó được.

- Muốn phá trận không phải khó, nhưng trước tiên phải xác định được thuộc tính của cái Huyền Trận này trước đã!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

Huyền Trận cũng được chia ra làm rất nhiều loại ngoài ảo trận chuyên dùng để mê hoặc tâm thần người khác, có khốn trận chuyên dùng để giam giữ người phổ biến nhất ra thì còn có rất nhiều loại khác người ngoài không biết được.

- Xác định thuộc tính của trận pháp này? Làm như thế nào?

Sơ Bát hỏi.

- Rất đơn giản! Triệu Phong qua đây cho ta!

Đông Phương Trường Minh nhìn Triệu Phong kêu lên một tiếng.

- Trương đại nhân ngài gọi tiểu nhân có việc gì?

Triệu Phong bước tới hỏi.

- Người theo hướng này bay lên bầu trời vụ hải cho ta!

Đông Phương Trường Minh nói.

Theo hướng này bay thẳng vào trong vụ hải? Chỉ cần làm như vậy có thể biết được thuộc tính của trận pháp này sao? Có phải quá đơn giản rồi hay không??

Triệu Phong nghe vậy trong lòng âm thầm nghi hoặc nhưng cũng không dám trái ý của Đông Phương Trường Minh nhanh chóng theo hướng hắc chỉ định bay đi.

- A!

Sau một lát bên trong Huyền Trận đột nhiên lại vang lên một tiếng hét lớn.

- Triệu Phong ngươi không sao chứ?

Đông Phương Trường Minh cao giọng kêu lên một tiếng.

- Tại hạ không sao!

Tiếng nói của Triệu Phong từ trong tầng sương mù vang lên.

- Được! Như vậy trở về đi!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Vâng!

Triệu Phong kêu lên một tiếng sau đó từ trong đám sương mù bay ra.

- Lúc này xảy ra chuyện gì tại sao người lại kêu thảm như vậy?

Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Đại nhân tại hạ cũng không biết vừa rồi tại hạ làm theo lời của đại nhân hướng thẳng lên bầu trời vụ hải mà đi dọc đường cứ bay thẳng không chạm tới vật gì cả nhưng không biết tại sao lại đột nhiên va vào một vật nhìn kỹ lại thì bản thân đã té lăn cù trên mặt đất rồi! Thật quá tà môn rồi!!

Triệu Phong mang theo sợ hãi nói một tiếng.

- Người đang bay lên trời đột nhiên lại té xuống mặt đất xem ra đây là một loại Huyền Trận có thuộc tính nghịch chuyển không gian rồi!!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi nói.

- Huyền trận có khả năng nghịch chuyển không gian? Trường đại nhân trận pháp này có lợi hại lắm không?

Sơ Bát nhìn Đông Phương Minh hỏi.

- Yên tâm đi! Trận này lợi hại thì có lợi hại nhưng không làm khó được ta, bây giờ ta sẽ mang các người vào trong Phong Đô Quỷ Thành!

Đông Phương Trường Minh cười nói vừa nói hần vừa vận khởi chân nguyên trong người tạo thành một lớp màn sáng màu xanh nhạt bao bọc lấy đám người Sơ Bát.

Bọn người Sơ Bát thấy vậy cũng không chống cự để mặc cho hào quang đó bao bọc lấy bản thân.

Tiếp theo cả đoàn người hóa thành một chùm hào quang bay vào trong Vụ Hải Huyền Trận.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 275: Quỷ Giới Hành Trình (5)

Đông Phương Trường Minh mang theo đám người Sơ Bát, Triệu Phong hóa thành một đạo hào quang bay nhanh vào bên trong vụ hải.

Nhờ có lực lượng cường đại của Đông Phương Trường Minh bảo vệ cho nên đoàn người cũng không có bị Huyền Trận làm ảnh hưởng một đường đi tới không gặp phải bất cứ trở ngại nào.

Qua vài canh giờ đoàn người cuối cùng cũng đã đi tới trung tâm của biển sương mù trước mắt bọn họ là một biển hung trùng phô thiên cái địa không nhìn thấy điểm cuối.

Bên trong đó là một đám quái trùng đông nhung nhúc với đủ các loại hình dạng, biển quái trùng Đông Phương Trường Minh gặp được trước đó đã đủ kinh người nhưng nếu so với đám trùng ở đây thì lại như con kiến so với con voi không cách nào so sánh được.

Đây mới là Trùng Triều chân chính đã càn quét hơn phân nửa Quỷ Giới trong thời gian qua.

Giờ phút này chỉ thấy bọn chúng con thì giương nanh múa vuốt, con thì nhe hàm răng nhọn chia thành từng nhóm xông về phía Phong Đô Thành.

- Ầm!

Đối diện với thế công của bọn chúng công tác phòng ngự của Phong Đô Thành lập tức được triển khai một cách nhanh chóng.

Đầu tiên những cái cấm chế được bố trí sẵn trên tường thành đồng thời sáng lên tạo thành những màn hào quang màu đen bao bọc tường thành.

Tiếp theo trên tường thành xuất hiện hơn trăm cái tháp màu bạc, trên mặt ngoài mỗi cái tháp đều có một tầng lôi quang lượn lờ, mỗi một giây đều có hàng trăm đạo lôi điện từ trong đó bắn ra thiêu đốt những kẻ đang xông tới thành tro bụi.

Dưới chân mỗi tòa tháp lại cái hàng vạn quân sĩ Quỷ Tộc đang đứng dưới sự thống lĩnh của Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng cùng với chúng Quỷ Vương bọn họ chia thành từng nhóm hoặc sử dụng Thần thông, công pháp hoặc trực tiếp ngự sử quỷ khí phối hợp với hộ thành đại trận tiêu diệt kẻ địch.

Trong chớp mắt đã có mấy trăm vạn quái trùng táng thân trong tay bọn họ.

Như vậy thoát nhìn qua thì có vẻ như quân lính hộ thành đang chiếm thế thượng phong.

Nhưng đáng tiếc sự thật lại hoàn toàn ngược lại số lượng của đám quái trùng thật sự quá nhiều cho dù mấy trăm vạn con bị tiêu diệt thì rất nhanh cũng đã có mấy trăm vạn con khác tiến lên thay thế vị trí của bọn chúng. Bọn chúng dùng chiến thuật lấy nhân mạng đổi lấy không gian từng nhóm từng nhóm không ngừng tiến lên công kích tường thành.

Với cách đánh liều mạng như vậy sau một lúc thì lớp màn hào quang bao phủ trên tường thành không ngừng suy yếu không bao lâu sau thì âm ầm sụp đổ hoàn toàn.

Mất đi sự trợ giúp của cấm chế trên tường thành lực lượng công kích của Diệt Thế Thiên Lôi Đại Trận trên tường thành lập tức giảm đi hơn phân nửa bởi vì lúc này đám quái trùng không cần dùng cách phi hành mới có thể đến

gần tường thành nữa mà có thể trực tiếp thi triển Thuật Độn Thổ đào địa đạo xông vào thành.

- Sơ Cửu người lập tức dẫn một nửa Thiên Đội xuống bên dưới, chặn giết đám quái trùng đang xông vào cho ta tuyệt đối không thể để bọn chúng gây ra hỗn loạn trong thành!!

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng nhìn thấy cảnh đó trầm giọng kêu lên một tiếng. Mặc dù được gọi là Quỷ Hoàng nhưng dung mạo của nàng cũng không có chút đáng sợ chút nào ngược lại còn giống như một thiếu nữ nhân loại khoảng hai mươi lăm tuổi phi thường xinh đẹp.

Nếu phải tìm điểm khác biệt giữa nàng và các nhân loại bình thường thì có lẽ là đôi sừng cao vượt màu đỏ trên trán nàng nhưng nó không làm dung mạo của nàng xấu đi chút nào mà còn tăng thêm cho nàng một phần anh khí ngất trời.

- Vâng đại nhân!

Quỷ Vương được điểm danh lập tức cung kính kêu lên một tiếng sau đó đem theo đại lượng Quỷ Tốt bay xuống dưới mặt đất chặn giết kẻ địch.

Nếu xét về thực lực chân chánh đám quái trùng đó còn lâu mới có thể so sánh với tinh binh được huấn luyện cẩn thận, bọn chúng vừa mới từ trong địa đạo chui ra đã bị Sơ Cửu Quỷ Vương dẫn dắt Quỷ Tốt vung đao chém thành hai nửa.

Nhưng giống như đã nói lúc trước quái trùng này thật sự quá nhiều mặc dù chỉ có một phần mười thông qua đường địa đạo tiến vào trong thành cũng đã hơn ngàn vạn con. Với số lượng như vậy cho dù chúng Quỷ Tốt có liều mạng chém giết nhưng cũng không thể nào giết chết hết được ngược lại theo thời gian qua đi đã có một số người sắc mặt trở nên tái nhợt, thở dốc từng

tiếng rõ ràng là dấu hiệu cho thấy pháp lực trong người đang nhanh chóng tiêu hao.

- Ngân Nguyệt đại nhân cứ như vậy không được hay để thuộc hạ dẫn theo một nửa Thiên Đội còn lại xuống dưới chi viện cho Sơ Cửu!

Một tên Quỷ Vương khác đứng bên cạnh Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng nhìn thấy cảnh đó lo lắng nói.

- Không được! Cửu Không ta biết giao tình của người cùng với Sơ Cửu xưa nay rất tốt, muốn ra tay

giúp hãn là chuyện đương nhiên. Nhưng tình hình hiện tại của chúng ta không phải người không biết cấm chế trên tường thành đã bị phá, công dụng của Diệt Thế Thiên Lôi Trận giảm đi một nửa muốn giữ được thành không bị công phá chỉ có thể dựa vào đại lượng quân lực mới có thể làm được nếu điều quân đi không phải cứu đầu này mà bỏ đầu kia sao?

Có điều ý kiến của hãn Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng trực tiếp lắc đầu phủ định.

- Quỷ Hoàng đại nhân những gì ngài nói thuộc hạ đều hiểu nhưng không lẽ chúng ta bỏ mặc Sơ Cửu cùng với chúng tướng sĩ ở phía dưới một mình đương đầu với nguy hiểm hay sao. Bọn họ là đồng bạn của chúng ta a!!

Quỷ Vương Cửu Không có chút không cam lòng nói.

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng nghe vậy sắc mặt trầm xuống trong mắt hiện ra một tia thống khổ.

Tuy rằng đều bởi vì Bốn Nguyên không được đầy đủ mà các loại tài nguyên khoáng sản thiếu thốn mà đời sống phi thường khó khăn nhưng thái độ người dân Đệ Ngũ Giới cùng với người dân Quỷ Giới đối diện vẫn đề lại

là hai thái cực hoàn toàn khác nhau. Điều này một phần cũng có liên quan tới phương pháp thống trị của Giới Chủ.

Ở Đệ Ngũ Giới do Thất Quân Chủ áp dụng phương pháp thống trị nhược nhục cường thực để mặc cho các tộc công phạt lẫn nhau dùng thực lực chiếm lấy không gian sinh tồn của mình. Cho nên các tộc ở đó luôn luôn sống trong trạng thái đề phòng lẫn nhau căn bản không thể đồng tâm.

Còn Quý Giới lại hoàn toàn khác do đã từng tận mắt chứng kiến khó khăn phải chạy trốn khắp nơi không có nhà để về của Quý Tộc từ thời Viễn Cổ cho nên Quý Chủ hiểu rõ tầm quan trọng của hòa bình vì vậy sau khi sáng lập Quý Giới ông ta đã định ra luật lệ tối cao là khi có mâu thuẫn các cư dân Quý Giới hoặc là tới tìm Thành Chủ hoặc tới đấu chiến đài đặt ở trung tâm của mỗi tòa thành trì quyết đấu với quy tắc chỉ được tổn thương chứ không thể giết chứ không được tự ý làm bậy!

Cách quản lý như vậy cộng thêm điều kiện sinh hoạt Tiên Thiên lâu ngày đã khiến cho Quý Tộc có một sự đồng lòng khó có chủng tộc nào có thể so sánh được!

Hiện giờ bắt buộc bọn họ từ bỏ đồng bạn đúng là không dễ dàng gì!

- Ngân Nguyệt

Trong lúc Ngân Nguyệt Quý Hoàng đang suy nghĩ bên tai đột nhiên vang lên một tiếng nói.

Nàng ta quay đầu nhìn lại thì phát hiện kẻ lên tiếng là một Quái trùng mặt người đứng ở trung tâm của biển trùng.

- Phong Đô Thành sắp bị phá, ta cho người một cơ hội cuối cùng mau chóng đầu hàng ta có thể không giết người!

Quái trùng mặt người nhìn Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng kêu lên một tiếng trong lúc nói chuyện ánh mắt của nó lóe lên một luồng tà quang khó có thể che dấu, rõ ràng không có ý tốt với thân thể của nàng ta.

- Hừ! Người đừng mơ tưởng Ngân Nguyệt ta đây hôm nay cùng sống cùng chết với Phong Đô tuyệt không đầu hàng loại súc sinh như người!

Cảm nhận được ánh mắt đó Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng lộ ra vẻ chán ghét hừ lạnh một tiếng.

- Chúng ta hôm nay cùng sống cùng chết với Phong Đô tuyệt không đầu hàng loại súc sinh như người!!

Mấy trăm vạn tướng sĩ Quỷ Tộc phía sau lưng nàng ta cũng quát lên.

- Hừ! Ta có lòng tốt mở cho các người một con đường sống không ngờ các người chẳng những không biết nắm bắt lấy lại còn dám mắng ta là súc sinh? Được lắm! Vậy ta không nương tay nữa các con đâu, san bằng chỗ này cho ta!!

Quái trùng mặt người nghe vậy khuôn mặt vặn vẹo lộ ra vẻ phần nộ cực kỳ hét lớn một tiếng.

- Chi chi chi....

Dưới mệnh lệnh của hắc tặc đám quái trùng đồng thời phát ra phát ra những tiếng kêu chói tai sau đó hóa thành một cơn bão xông về phía Phong Đô.

- Trương đại nhân xin ngài mau ra tay, nếu không Phong Đô của chúng ta sẽ nguy mất!

Sơ Bát đứng ở phía xa thấy vậy nhìn Đông Phương Trường Minh cầu

khẩn nói.

- Yên tâm đi! Có ta ở đây Phong Đô hôm nay tuyệt đối sẽ không có việc gì!

Đông Phương Trường Minh cười nói một tiếng sau đó đưa cao tay phải vung lên một cái.

Trong chớp mắt cả tòa Phong Đô Thành đã bị một tầng hào quang giống như cái bát úp lên.

Tầng hào quang màu trắng này còn hùng mạnh hơn lớp cấm chế được dựng lên trước đây rất nhiều dù đám quái trùng có hung mãnh nhất thời cũng không thể vượt qua lời trì nửa bước.

- Chuyện này là sao?

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng thấy vậy ngậy người ra.

- Chuyện này là sao?

Trăm vạn Quỷ Tộc đại quân đứng trên tường thành cũng kinh ngạc kêu lên một tiếng bọn họ vốn đã sẵn tinh thần cùng với Thống soái quyết một trận tử chiến với kẻ địch không ngờ lại đột nhiên xảy ra dị biến này nhất thời không biết phải làm thế nào.

Nhưng bọn họ có kinh ngạc thế nào cũng không thể so sánh được với Quái trùng mặt người trước đó vì đề phòng có người phá rối chiến cuộc do mình bày ra hẳn đã cẩn thận bố trí một tòa Huyền Trận cực lớn bao bọc lấy Phong Đô Thành ngăn cách nó với bên ngoài hơn nữa vì đề phòng có người bước lầm vào còn đem Chí Bảo có thuộc tính Không Gian Chủ Thượng ban cho mình dung nhập vào trận.

Không ngờ khi sắp hái được thành quả thì lại xảy ra chuyện thử hỏi hẳn làm sao có thể không tức giận!

- Tên khốn kiếp nào dám xen vào chuyện của lão tử mau rút ra đây cho ta!

Sau một lát hẳn miễn cưỡng bình tĩnh lại cao giọng quát lên một tiếng.

- Là ta!

Tiếng nói vừa dứt thì thân hình của Đông Phương Trường Minh đã xuất hiện trước mặt Quái trùng mặt người nhìn hẳn nói.

- Người là ai?

Quái trùng mặt người mắt thấy đối phương có thể vô thanh vô thức đến trước mặt mình thì liền biết người trước mắt không đơn giản trên mặt lộ ra vẻ đề phòng hỏi.

- Người không cần biết ta là ai! Chỉ cần biết ngày hôm nay Phong Đô Thành này ta bảo định rồi là được. Mau chóng dẫn người của người rời đi nếu không chớ trách ta không khách sáo!!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói.

- Không khách sáo! Tiểu quỷ cuồng vọng hôm nay ta nhất định sẽ cho người trả giá đắt!

Nhìn thấy đối phương mở miệng xem thường mình Quái trùng mặt người tức giận quát lên một tiếng sau đó há miệng phun ra một luồng khói đen về phía trước.

- Đây là Diệt Thần Độc do ta ngưng luyện mấy ngàn năm mới thành tiểu quỷ cuồng vọng nó nhất định sẽ biến người thành vũng nước!

Trong lòng Quái trùng mặt người âm thầm cười lạnh nghĩ.

Nhưng sự thật lại khác xa với suy nghĩ của nó khi Diệt Thần Độc tiếp xúc với thân thể của Đông Phương Trường Minh chẳng những không hóa nó thành một vũng nước mà còn giống như gặp phải thiên địch vội vã tan ra xa.

- Sao lại như vậy?

Quái trùng mặt người kinh ngạc kêu lên một tiếng nó thật không ngờ được Diệt Thần Độc trước giờ bá đạo vô song của mình lại có lúc thất bại!

- Người đã động thủ rồi thì đừng trách ta không cách sáo, tiếp chiêu đi!

Đông Phương Trường Minh cười nói một tiếng sau đó vung tay điểm ra một chỉ.

Nhìn thấy chỉ quang xông thẳng về phía mình thì trong lòng không hiểu tại sao lại sinh ra một cảm giác nguy cơ chưa từng có làm cho nó không chút do dự lập tức dốc hết toàn lực lui lại phía sau muốn thoát qua một chỉ đoạt mạng này.

Bất quá tốc độ của Quái trùng mặt người có thể so sánh cùng Đông Phương Trường Minh sao?

Đáp án đương nhiên là không! Cho nên chỉ trong chớp mắt thân thể của nó đã bị chỉ quang nghiền nát thành một đồng máu chỉ có nguyên thần dùng bí pháp kịp thời chạy thoát hóa thành một đạo hào quang bay về phía xa.

- Không ngờ người lại có thủ đoạn bảo mạng cao minh như vậy, có thể thoát được một chỉ của ta đáng để ta ra chiêu thứ hai!

Đông Phương Trường Minh kinh ngạc kêu lên một tiếng sau đó lại phát ra một chỉ thứ hai.

- Đại nhân ta biết sai rồi! Xin ngài tha thứ cho ta, ta hứa sau này sẽ không bao giờ quay lại tấn công Phong Đô nữa!

Quái trùng mặt người thấy chỉ quang đuổi sát phía sau thì lên tiếng cầu xin tha thứ.

- Vừa rồi ta đã cho người cơ hội rời đi, nhưng người quyết định ở lại vậy thì không thể trách ta rồi!!

Đáng tiếc đáp lại lời van xin của hãn lại là tiếng nói lạnh lùng của Đông Phương Trường Minh.

- Không! Người không thể giết ta Chủ Thượng của ta sẽ không tha người đâu!

Quái trùng mặt người phát ra một tiếng kêu thảm thiết cuối cùng rồi hoàn toàn bị một chỉ của Đông Phương Trường Minh nghiền nát.

Hình thần cụ diệt!

- Thống lĩnh của các người đã đi rồi, các người cũng đi theo hãn luôn đi!

Sau khi giải quyết xong Quái trùng mặt người Đông Phương Trường Minh lại nhìn đám quái trùng quanh thân mình cười nói.

- Ầm!

Tiếp theo không đợi bọn chúng kịp phản ứng màn hào quang hãn tạo ra lúc trước đã ầm ầm sụp đổ hóa thành một dòng sông lửa hướng về phía trước cuốn đi.

Trong chớp mắt đám quái trùng lập tức bị đốt thành tro ngay cả những con đang ở trong Phong Đô cũng vậy tất cả đều bị đốt thành tro.

Sơ Bát đứng ở phía xa thấy vậy trợn mắt há hốc mồm cả lên một chiêu này của Đông Phương Trường Minh tuy thoát nhìn qua rất giống với chiêu thức của hắn lúc trước. Nhưng lại khác biệt rất xa một chiêu lúc trước của hắn dốc toàn lực cũng chỉ có thể thiêu cháy trăm vạn quái trùng còn cái này Đông Phương Trường Minh chỉ tùy ý vung tay một cái đã có thể tạo ra lực sát thương hơn hắn gấp mấy ngàn mấy vạn lần rồi!!

- Đây chính là thực lực của cường giả Lục Tà Đạo sao? Khó trách Quỷ Hoàng đại nhân lại bảo ta đi tìm bọn họ xem ra lần này Quỷ Giới chúng ta được cứu rồi!

Sơ Bát âm thầm nghĩ.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 276: Diệu Vong Điệp

- Người đứng đó làm gì còn không mau dẫn ta vào thành đi!

Bên tai Sơ Bát đột nhiên vang lên một tiếng nói của Đông Phương Trường Minh.

- Vâng đại nhân!

Hắn lập tức gạt đầu một cái sau đó mang theo Đông Phương Trường Minh bay về phía Phong Đô Thành.

Đám người Triệu Phong ẩn thân ở phía xa thấy vậy không cần ai cản dặn cũng tự động bay theo phía sau hai người.

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng cùng với đại quân Quỷ Tộc đứng trên tường thành thấy vậy trong mắt vừa kinh ngạc, vừa vui mừng.

Kinh ngạc chính là vì màn biểu diễn vừa rồi của Đông Phương Trường Minh khi hắn vừa mới xuất hiện, vui mừng chính là khi nhìn thấy bóng dáng của Sơ Bát bọn họ đã biết người thanh niên tóc trắng thực lực vô cùng trước mắt là cường giả do hắn thỉnh mời được ở Thiên Giới trở về cũng tức là minh hữu của bản thân.

- Có được minh hữu cường đại như vậy thì sau này cho dù Trùng Triều có trở lại chúng ta cũng không cần phải lo lắng nữa rồi!

Nghĩ đến đây nhất thời trong lòng tất cả đều xuất hiện suy nghĩ giống như

Sơ Bát trước đây.

Trong lúc bọn họ đang suy nghĩ thì đoàn người Đông Phương Trường Minh đã đặt chân lên tường thành.

- Thuộc hạ Sơ Bát (Triệu Phong) bái kiến Quý Hoàng đại nhân!

Hai người Sơ Bát, Triệu Phong đồng thời bước tới trước mặt Ngân Nguyệt Quý Hoàng cung kính thi lễ.

- Miễn lễ đi!

Ngân Nguyệt Quý Hoàng vung tay lên một cái.

- Sơ Bát vị tiên sinh này là ai vậy?

Tiếp theo nàng lập tức nhìn Sơ Bát hỏi.

- Bẩm Quý Hoàng đại nhân vị đại nhân này tên Trương Lục Cuồng chính là Thiên Huyền Đạo Chủ phụng mệnh của sư phụ ngài ấy Lục Đạo Tà Đế đến đây để trợ giúp Quý Giới chúng ta!

Sơ Bát nhanh chóng đem thân phận cùng với quá trình bản thân gặp mặt Đông Phương Trường Minh như thế nào kể lại cho Ngân Nguyệt Quý Hoàng nghe.

- Thiên Huyền Đạo Tổ - Trương Lục Cuồng?

Sau khi nghe xong Ngân Nguyệt Quý Hoàng nhíu mày lại một chút sau đó đảo mắt nhìn qua Đông Phương Trường Minh một vòng lúc trước do Đông Phương Trường Minh xuất hiện quá mức đột nhiên lại đứng quay lưng về phía Ngân Nguyệt Quý Hoàng cho nên nàng ta không thể nhìn kỹ được dung mạo của hắn.

Hiện tại khi nhìn rõ rồi không ngờ Ngân Nguyệt lại phát hiện một chuyện khiến cho bản thân phải kinh hãi.

- Tiểu nữ Ngân Nguyệt gặp qua Đạo Tổ đa tạ ngài đã xuất thủ cứu viện cho Phong Đô chúng ta!

Nhưng Ngân Nguyệt không hổ danh là một Quý Hoàng cho dù trong lòng có kinh hãi thế nào bề ngoài sắc mặt vẫn không có chút biến đổi bình thản nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Hôm nay Đạo Tổ mới đến đây lại vừa trải qua một trận đại chiến chắc trong người cũng đã mệt rồi hay để tiểu nữ sắp xếp một căn biệt viện cho ngài nghỉ ngơi xem như làm trọn đạo chủ khách, không biết ý của Đạo Tổ như thế nào?

Hơi dừng một chút nàng ta lại đưa ra một lời đề nghị.

- Cái này sao? Trên đường đi ta đúng là có một chút mệt mỏi cần phải nghỉ ngơi một chút cứ làm theo ý của Quý Hoàng đi!

Đông Phương Trường Minh suy tư một lúc rồi nhìn Ngân Nguyệt Quý Hoàng tán đồng nói.

- Rất tốt! Sơ Bát hiện tại ta sẽ đưa Trường Đạo Tổ đi đến tiểu viện của ngài ấy người ở lại cùng với những người khác giải quyết chuyện ở đây kiểm kê thương vong tu bổ lại tường thành cùng với những cấm chế đã bị phá hủy trong trận chiến vừa rồi. Còn Triệu Phong bắt đầu từ hôm nay người cùng với thuộc hạ của người được nghỉ nửa tháng cứ việc ở trong nhà dưỡng thương không cần lo bất cứ chuyện gì khác đợi sau khi tất cả mọi chuyện xong xuôi ta sẽ luận công ban thưởng một lần luôn!

Ngân Nguyệt Quý Hoàng trầm giọng nói.

- Vâng đại nhân!

Sơ Bát cùng với đám người Triệu Phong nghe vậy cung kính kêu lên một tiếng.

- Trương Đạo Tổ chúng ta đi thôi!

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng quay đầu sang nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Ừm!

Đông Phương Trường Minh đương nhiên sẽ không từ chối gật đầu một cái rồi cất bước đi theo phía sau Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng.

Khi đi qua chỗ chúng Quỷ Tộc đại đứng đột nhiên Đông Phương Trường Minh lại nhíu mày lại trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc vô cùng nhưng cũng như Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng trước đây rất nhanh hẳn đã thu liễm cảm xúc của mình lại không biểu hiện gì ra mặt, bình thản tiếp tục bước đi chẳng qua là lúc người khác không để ý hai cánh môi của Đông Phương Trường Minh lại khẽ mấp máy giống như là đang truyền âm nói chuyện với ai vậy!

...

Qua đi một lúc Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng đã dẫn Đông Phương Trường Minh đi đến một gian biệt viện nằm ở một góc yên tĩnh bên trong Phong Đô.

Nói là biệt viện nhưng nơi này lại chiếm tích tới gần hai mươi mẫu đất không khác một cái phủ đệ rộng lớn là bao nhiêu.

Bởi vì mới có chiến sự xảy ra tất cả gia nô, người hầu làm việc ở đây đều được gọi lên thành trợ giúp tác chiến nên hiện tại nơi này cực kỳ trống vắng.

Đông Phương Trường Minh cùng với Ngân Nguyệt trực tiếp đi vào bên

trong.

Bên trong ngoài những đình đài lầu các được xây dựng nối liền với nhau ra còn có một hoa viên rộng lớn với đủ loại kỳ hoa dị thảo cùng với một dòng suối nhỏ róc rách chảy nước tạo cho người ta một cảm giác vừa xa hoa tráng lệ lại vừa u nhã yên tĩnh.

Sau một lúc di chuyển cuối cùng Ngân Nguyệt Quý Hoàng dẫn Đông Phương Trường Minh bước vào một căn phòng trống.

- Ngân Nguyệt bái kiến Tà Đế đại nhân, vừa rồi có gì thất lễ mong rằng đại nhân bỏ qua.

Nàng ta tiện tay khép cửa lại rồi đột nhiên quỳ xuống cung kính kêu lên một tiếng.

- Người nhận biết ta sao?

Đông Phương Trường Minh ngồi xuống ghế nhìn Ngân Nguyệt Quý Hoàng hỏi.

- Trước đây Ngân Nguyệt may mắn được phu quân cho nhìn qua tranh vẽ của tiên bối một lần cho nên có thể nhận ra ngài.

Ngân Nguyệt Quý Hoàng nói.

- Phu quân của người là ai?

Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Phu quân của vãn bối chính là Thành chủ của Phong Đô Thành này Tần Quảng Vương trong Thập Điện Diêm Vương!

Ngân Nguyệt Quý Hoàng nói.

Thập Điện Diêm Vương chính là tên gọi chung mà người dân Quỷ Giới dùng để gọi mười người cai trị mười mảnh đại lục.

- Thì ra người là vợ của Tần Quảng. Qua đây ngồi đi!

Đông Phương Trường Minh vung tay lên nói.

- Trước mặt tiền bối vẫn bối không dám thất lễ!

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng nói.

- Ta nói người qua đây ngồi thì cứ ngồi đi, đừng nói nhiều!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Vâng tiền bối!

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng gật đầu một cái sau đó bước tới ngồi xuống một cái ghế trước mặt Đông Phương Trường Minh

- Ta có một số chuyện muốn hỏi người hi vọng người có thể nói cho ta biết!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Có chuyện gì xin tiền bối cứ hỏi, vẫn bối nhất định sẽ trả lời cho ngài biết!

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng cung kính nói.

- Được! Như vậy ta muốn biết Thập Điện Diêm Vương đang ở đâu?

Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Cái này? Tung tích của phu quân cùng với chín vị Quỷ Đế khác vốn là bí

mật lớn nhất của Quỷ Giới hiện nay người bình thường không có cách nào biết được, nhưng tiền bối người là bạn của Quỷ Chủ lại là vừa mới xuất thủ trợ giúp Phong Đô Thành chúng ta vẫn bối nói cho ngài biết cũng không sao. Hiện tại bọn họ đang ở bên trong Địa Uyên!

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng do dự một chút rồi nói.

Địa Uyên là một cấm địa lớn trong Quỷ Giới bên trong có lượng lớn âm khí vô cùng cường bạo Quỷ Hồn bình thường căn bản không thể nào chịu đựng nổi vừa tiến vào sẽ lập tức hồn phi phách tán ngay, chỉ có cường giả cấp bậc Quỷ Soái (Thần Vương) trở lên mới có thể miễn cưỡng chịu được âm khí đi vào trong nhưng cũng không thể chịu đựng quá lâu nội trong ba ngày phải đi ra ngoài ngay nếu không cũng sẽ trọng thương.

- Thập Điện Diêm Vương đi vào nơi hung địa đó làm gì?

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

- Bẩm đại nhân phu quân cùng với chín vị Quỷ Đế khác đi vào đó là muốn sử dụng Thập Điện Đại Trận để trấn áp Diêu Vong Điệp!

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng nói.

- Diêu Vong Điệp! Sao nó lại ở đây?

Đông Phương Trường Minh kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Diêu Vong Điệp cũng giống như Thực Huyết Tầm trong tay Mộng Khả Nhi đều là một trong Viễn Cổ Thập Đại Hung Trùng tuy rằng do uy danh không hiện cho nên thứ hạng của nó thấp hơn Thực Huyết Tầm rất nhiều, nhưng nếu so về thực lực thật sự thì nó chưa chắc sẽ thua kém đồng bạn của mình bao nhiêu.

Điểm đáng sợ nhất của Diệu Vong Điệp chính là khả năng hiệu triệu của nó chỉ cần thích bất cứ lúc nào, bất cứ ở đâu nó cũng có thể triệu hoán lượng lớn Trùng Tộc hợp thành Trùng Triều để bản thân sử dụng.

- Trùng Triều ở Quỷ Giới này có phải là do nó gây ra hay không?

Nhớ lại điều này Đông Phương Trường Minh nhìn Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng hỏi.

- Không sai! Chắc đại nhân cũng đã biết sau khi Viễn Cổ đại chiến kết thúc do Quỷ Chủ biến mất Quỷ Giới chúng ta đã rơi vào hỗn loạn một thời gian vô số Hỗn Độn Khí từ khắp bốn phương tám hướng tràn vào không chỉ tàn phá đất đai của chúng ta mất mạng mà còn mang theo một sinh vật đáng sợ vào đây. Sinh vật đó chính là Diệu Vong Điệp nó vốn có thuộc tính chí âm chí tà vô cùng phù hợp phù hợp với hoàn cảnh Quỷ Giới chúng ta cho nên khi ở đây tốc độ trưởng thành của nó nhanh hơn bên ngoài rất nhiều chỉ mất mấy trăm năm đã đạt đến trạng thái hoàn toàn trưởng thành sau đó nó vì muốn có thêm nhiều âm khí hơn nữa để tiếp tục phát triển cho nên đã sử dụng Thiên Phú Thần Thông của mình triệu hoán một lượng lớn Trùng Tộc đến phát động Trùng Triều đối với Quỷ Giới khiến cho một lượng lớn người dân của chúng ta chết đi còn kinh khủng hơn tai họa do không gian phong bạo gây ra nữa. Cũng may lúc đó phu quân cùng với chín vị Quỷ Đế đã vận dụng Thập Điện Đại Trận do Quỷ Chủ cho nên mới có thể tiêu diệt Trùng Triều đồng thời trấn áp Diệu Vong Điệp!

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng trầm giọng nói.

- Lúc đó sau khi thương lượng mọi người đã quyết định sẽ phong ấn Diệu Vong Điệp vào trong Địa Uyên dựa vào lượng lớn âm khí cuồng bạo ở đó để từ từ tiêu diệt tận thân bất tử của nó. Không ngờ trải qua một khoảng thời gian dài nó không những không chết lại còn không biết dùng cách gì mà thực lực còn mạnh hơn trước đây vô số lần phá vỡ một góc của đại trận lần nữa

phát động Trùng Triều tấn công Quỷ Giới!!

Hơi dừng lại một chút nàng ta lại tiếp tục.

- Vì vậy cho nên phu quân của người cùng với chúng Quỷ Đế còn lại mới tiến vào Địa Uyên muốn lần nữa thiết lập lại phong ấn trấn áp Điều Vong Diệp?

Đông Phương Trường Minh lập tức đoán được chuyện tiếp theo.

- Đúng vậy! Kính xin tiền bối giúp Quỷ Giới chúng ta giải quyết lần đại nạn này!

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng gật đầu xác nhận.

- Yên tâm đi! Nếu đã quyết định nhúng tay thì chuyện này ta sẽ quản đến cùng.

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Đa tạ đại nhân!

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng hưng phấn nói.

- Không cần khách sáo, dù sao ta cùng Quỷ Chủ cũng có thể tính là bằng hữu giúp đám hậu bối các người một chút cũng là chuyện nên làm!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Đúng rồi! Hiện tại ta có hơi mệt người có thể ra ngoài để ta nghỉ ngơi không?

Tiếp theo hắn đột nhiên lại chuyển giọng nói.

- Vâng!

Ngân Nguyệt Quỳnh Hoàng gật đầu một cái rồi nhanh chóng đi ra ngoài.

Sau khi nàng ta đi khỏi Đông Phương Trường Minh bước tới nằm xuống trên chiếc giường lớn của bản thân, nhắm hai mắt lại nhưng cũng không thật sự chìm vào giấc ngủ mà đầu đang tập trung suy nghĩ.

....

Đêm hôm đó trên một ngọn hoang sơn bên trong đột nhiên lại xuất hiện xuất hiện một bóng đen.

Nhìn kỹ lại thì đó là một người trung niên tuổi khoảng ba mươi thân khoác một bộ trường bào màu đen bó sát sát người bên ngoài lại trùm thêm một lớp áo choàng khiến cho người ta không thấy được mặt mũi.

- Hẳn rõ ràng hẹn ta đến đây giờ này sao còn chưa đến chứ?

Hắc y nhân đảo mắt nhìn qua hoàn cảnh xung quanh một lần phát hiện ở đây ngoài một ít thú rừng ra chỉ có một mình bản thân thì nghi hoặc nghĩ.

- Ầm!

Đúng lúc này trong không gian đột nhiên lại xuất hiện một đạo bạch ngọc chương cương phá không đánh thẳng về phía hắc.

- Ầm!

Hắc y nhân nhìn thấy cảnh đó thì theo bản năng cách không phát ra một chương.

- Ầm!

Hai đạo chương cường giằng co với nhau giữa không trung một lúc rồi đồng thời biến mất.

Tiếp theo chỉ thấy một đạo thân ảnh màu trắng từ trong bóng tối bước ra đứng trước mặt Hắc y nhân.

Người đó không phải Đông Phương Trường Minh thì còn có thể là ai!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 277: Ông Cháu Gặp Lại

- Người đã hẹn ta đến đây tại sao lại đột nhiên ra tay đột kích? Không lẽ đây chính là cách làm của một vị Đạo Tổ hay sao?

Hắc y nhân nhìn Đông Phương Trường Minh quát lớn một tiếng.

- Đạo hữu hiểu lầm rồi, tại hạ sở dĩ xuất thủ đường đột như vậy không phải muốn tập kích các hạ mà chỉ muốn xác minh một chuyện thôi!

Đông Phương Trường Minh khách khí nói.

- Xác minh một chuyện? Là chuyện gì?

Hắc y nhân nghi hoặc hỏi.

- Tôn nhi Đông Phương Trường Minh bá kiến Gia gia!

Đông Phương Trường Minh không trả lời câu hỏi của Hắc y nhân mà lại chấp tay thi lễ đồng thời nói ra một câu kinh người.

- Người nói cái gì?

Hắc y nhân nghe vậy kinh hãi kêu lên một tiếng không biết có phải do quá kích động hay không tấm áo trùm đầu của ông ta lại rơi xuống, lộ ra khuôn mặt của Đông Phương Vân Phi.

- Gia gia chẳng lẽ một chiêu vừa rồi vẫn chưa thể chứng minh thân phận của con sao?

Đông Phương Trường Minh cười hỏi.

Một chiêu vừa rồi?

Đông Phương Vân Phi ngây người ra nhưng rất nhanh ông ta đã nhớ lại một chiêu vừa rồi của Đông Phương Trường Minh đánh về phía mình tuy có vẻ bình thường nhưng ẩn bên trong đó hình như là một chiêu thức trong bộ Kim Ti Chương do ông ta sáng tạo ra!

Năm xưa khi còn ở Nhân Gian Giới ông ta chỉ đem bộ chương pháp này truyền cho người cháu yêu của mình là Đông Phương Trường Minh bây giờ người thanh niên bạch phát này cũng đánh ra được như vậy chẳng phải....

- Trường Minh.... con thật... thật là... Trường Minh hay sao? Chuyện này làm sao có thể? Cháu làm sao lại xuất hiện ở Quỷ Giới này hơn nữa còn biến thành Thiên Huyền Đạo Tổ?

Tuy trong lòng đã có đáp án nhưng Đông Phương Vân Phi vẫn không nhịn được kinh hãi nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Gia gia ở chỗ này không tiện để nói chuyện, không bằng chúng ta quay trở về chỗ ở cháu mới nói đi!

Đông Phương Trường Minh đề nghị.

- Được! Cứ làm theo lời của con đi!

Đông Phương Vân Phi nghe vậy suy tư một lúc rồi gật đầu đồng ý.

Tiếp theo đó hóa thành hai đạo hào quang nhanh chóng bay về nơi ở của Đông Phương Trường Minh.

Sau khi bước vào phòng Đông Phương Vân Phi trút bỏ lớp áo choàng màu đen trên người ngồi xuống bàn Đông Phương Trường Minh lập tức rót đầy

một ly hương trà thơm phức đưa tới trước mặt ông ta.

- Bây giờ thì con có thể trả lời câu hỏi của ta rồi chứ?

Đông Phương Vân Phi nhấp một ngụm trà cho ấm giọng rồi nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Vâng Gia gia! Thật ra con không phải Trương Lục Cuồng cũng không phải Thiên Huyền Đạo Tổ gì cả!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Hừm! Con không phải Trương Lục Cuồng vậy mà lại dám mượn danh Thiên Huyền Đạo Tổ đi vào Quỷ Giới này chẳng lẽ không sợ bị hấn phát hiện ra sao như vậy sẽ rất phiền phức đó!

Đông Phương Vân Phi nhú mày một cái rồi hỏi.

- Gia gia người yên tâm đi chuyện này cho dù Trương Lục Cuồng có biết cũng tuyệt đối không dám tới tìm cháu gây phiền phức đâu!

Đông Phương Trường Minh tự tin nói.

- Tại sao?

Đông Phương Vân Phi nghe vậy trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc theo ông ta suy nghĩ cho dù hiện tại Đông Phương Trường Minh đã đạt đến cảnh giới Thiên Cấp nhưng chuyện mượn danh của một Viễn Cổ cường giả cũng không phải chuyện nhỏ. Tại sao hấn lại tỏ vẻ bình thản như vậy còn nói cho dù đương sự có biết cũng không dám gây phiền phức cho hấn?

- Bởi vì con là sư phụ của hấn!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

Trước đây lúc mới gặp lại Đông Phương Trường Minh ở trên tường thành nhìn thấy hắn đã đạt đến cảnh giới Thiên Cấp hơn nữa còn tự xưng là Thiên Huyền Đạo Tổ Đông Phương Trường Minh đã chấn động vô cùng nhưng điều đó so với hiện tại thì không là gì cả.

Ông ta vừa mới nghe được cái gì? Cháu trai của ông ta Đông Phương Trường Minh lại tự xưng mình là sư phụ của Trương Lục Cường? Như vậy có nghĩa gì tức là hắn lại là Tổ sư sáng phái của Lục Tà Đạo - Lục Đạo Tà Đế hay sao?

- Trường Minh cháu có biết mình đang nói gì không? Chuyện này không thể đem ra đùa được đâu đó?

Đông Phương Vân Phi kêu lên một tiếng.

- Gia gia cháu không nói đùa cháu thật sự là sư phụ của Trương Lục Cường cũng là Tổ sư sáng phái của Lục Tà Đạo - Lục Đạo Tà Đế - Đông Phương Trường Minh!

Đông Phương Trường Minh kiên định rằng từng tiếng.

Đông Phương Vân Phi nghe vậy kinh hãi đến mức trợn mắt há hốc mồm!

- Trường Minh cháu nói thật cho ta biết thật ra một vạn năm nay con đã xảy ra chuyện gì tại sao lại biến thành Lục Đạo Tà Đế?

Sau một lúc lâu ông ta mới nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Chuyện này nói ra thì rất dài dòng!

- Có dài dòng đến đâu ngày hôm nay con cũng nhất định phải nói rõ cho ta biết!

Đông Phương Vân Phi trầm giọng nói.

- Được! Như vậy thì chúng ta bắt đầu sau khi Gia gia khiêu chiến Thần Chiến thất bại đi. Lúc đó Tổ Gia gia vì chuyện của Gia gia mà từ Cực Bắc Bằng Nguyên phá quan xông ra nhiều lần khiêu chiến với Thần Chiến đáng tiếc cuối cùng vẫn không địch lại thực lực của hãn chiến bại bỏ mình!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Cái gì? Gia gia đã chết!!

Đông Phương Vân Phi nghe thấy người Gia gia xưa nay mình luôn tôn kính đã vì mình mà chết thì kinh hãi hét lên.

- Âm ầm ầm...

Tiếng quát của ông ta khiến cho cả căn phòng âm ầm chấn động nếu không phải đây là khu vực hoang vắng cộng thêm trước đó Đông Phương Trường Minh sớm đã bố trí một tầng cấm chế ngăn cách âm quanh thì đã có rất nhiều bị làm cho kinh động.

- Gia gia người đừng quá kinh hãi. Tuy rằng Tổ Gia gia năm xưa đúng là đã bị Thần Chiến giết chết nhưng bây giờ lại sống lại rồi!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy vội vàng lên tiếng giải thích.

- Thật vậy sao?

Đông Phương Vân Phi nghe vậy miễn cưỡng ổn định lại tinh thần hỏi.

- Đúng vậy! Gia gia cứ im lặng nghe con kể tiếp thì sẽ biết rõ tất cả!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Như vậy con mau kể đi!

Đông Phương Vân Phi nói.

- Vâng!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó đem hết những chuyện một vạn năm trước cho đến hiện tại như là hắc đã đi đến Tây Phương Thiên Giới tìm kiếm Sinh Mệnh Nguyên Tuyền như thế nào, chết đi sống lại như thế nào, thức tỉnh ký ức kiếp trước như thế nào nhất nhất kể lại cho Đông Phương Vân Tiêu nghe.

- Tê! Không ngờ trong một vạn năm qua con lại trải qua nhiều chuyện như vậy!

Đông Phương Vân Phi hít sâu một hơi khí lạnh nói.

- Được rồi! Đều đã là chuyện cũ đừng nhắc tới nữa. Ngược lại là Gia gia ngài thật sự đã gặp phải chuyện gì sao lại lưu lạc tới Quỷ Giới này còn trở thành một tên Quỷ Vương dưới trướng Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng vậy?

Đông Phương Trường Minh nhìn Đông Phương Vân Phi hỏi.

- Chuyện này sao? Là như thế này....

Trong mắt Đông Phương Vân Phi hiện lên vẻ hồi ức.

Thì ra năm xưa sau khi bị Thần Chiến đánh bại ông ta vốn dĩ đã chết nhưng do oán khí quá nặng không cách nào tiến vào Lục Đạo Luân Hồi mà bị Hoàng Tuyền Lộ ở dưới Phong Đô Sơn thu hút theo đó tiến vào Quỷ Giới chuyển hóa thành Quỷ Hồn bắt đầu cuộc sống mới ở đây do lực lượng Long Châu luyện hóa được đã tiêu hao hết cho nên cho nên ông ta chỉ có tu vi Lục Giai ông ta dựa vào tu vi đó gia nhập vào đại quân Quỷ Giới trở thành một tên Quỷ Tốt.

Sau đó trong một lần hành động dưới cơ duyên xảo hợp tiến vào một động phủ của Cổ Tu tìm được một bộ công pháp có tên là Cửu Chuyển Luyện Hồn Quyết dựa theo nó tu luyện tu vi bạo tăng cộng thêm tài trí cùng với cố gắng của bản thân trong một thời gian ngắn địa vị của ông ta trong đại quân Quỷ Tộc từ từ Quý Tốt thăng lên làm Quý Tướng rồi Quý Soái cuối cùng khi tu vi đạt đến cảnh giới Thần Hoàng thì vượt qua cuộc khảo hạch Quý Vương được Ngân Nguyệt Quý Hoàng thưởng thức thu nhận làm một tên Quý Vương dưới trướng.

- Không ngờ Gia gia ở Quý Giới lại có cơ duyên như vậy, thật đúng là họa phúc khó lường a!

Sau khi nghe xong Đông Phương Trường Minh không nhịn được cảm thán một tiếng.

- Đúng vậy!

Đông Phương Vân Tiêu cũng gật đầu một cái.

Nhớ lại khi xưa lúc ông ta còn sống tuy một thân thực lực đạt đến cảnh giới Lục Giai đủ để ngạo thị Nhân Gian Giới nhưng do tư chất có hạn tự biết suốt đời không thể có cơ hội Phi thăng Thiên Giới cho nên mới quyết định luyện hóa viên Giao Châu do Đông Phương Trường Minh mang về qua đó gián tiếp mang đến họa sát thân cho mình, không ngờ sau khi chết đi tiến vào Quý Giới lại có thể đạt đến cảnh giới Thần Hoàng đúng thật họa phúc khó liệu!!

- Hiện tại đã Gia gia có muốn trở về Nhân Gian Giới gặp lại Tổ Gia gia một lần không? Nếu ngài ấy nhìn thấy ông còn sống thì nhất định sẽ vui mừng lắm đó!

Đông Phương Trường Minh lại nhìn Đông Phương Vân Phi hỏi.

- Cái này? Nhân Gian giới ta nhất định phải trở về một lần rồi nhưng có thể không phải hiện tại bởi vì lúc này chiến sự của Quỷ Giới vừa kết thúc mọi chuyện vẫn chưa hoàn toàn khôi phục lại như trước ta thân là một tên Quỷ Vương không thể không nói tiếng nào lại bỏ đi như vậy hơn nữa ta vẫn còn có một số chuyện riêng cần thu xếp nữa!

Đông Phương Vân Phi suy tư một lúc rồi nói.

- Như vậy cũng được!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cũng không phản đối gật đầu một cái.

Tiếp theo hai người lại trò chuyện một lúc nữa rồi Đông Phương Vân Phi rời khỏi phòng hôm nay hai ông cháu vừa mới gặp lại không phải ông ta không muốn ở lại thêm để trò chuyện với Đông Phương Trường Minh nhưng bởi vì biết ngày hôm sau Đông Phương Trường Minh còn phải theo Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng tiến vào Địa Uyên giải quyết chuyện của Điều Vong Điệp cho nên ông ta mới rời đi sớm để cho hần còn nghỉ ngơi dưỡng sức.

Sau khi Đông Phương Vân Phi rời đi Đông Phương Trường Minh lập tức lao lên giường nhắm mắt lại thật sự chìm vào một giấc ngủ sâu.

....

Sáng hôm sau.

- Cốc cốc...

Lúc Đông Phương Trường Minh vừa mới từ trên giường ngồi dậy ngáp dài một cái thì đột nhiên bên ngoài phòng hần lại có tiếng gõ cửa vang lên.

- Là Ngân Nguyệt đó à vào đi!

Đông Phương Trường Minh không cần đoán cũng biết ai tới tìm mình kêu lên một tiếng. "

- Két!

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng lập tức từ bên ngoài đẩy cửa tiến vào.

- Người đến tìm ta có phải chuyện tiến vào Địa Uyên đã chuẩn bị xong rồi hay không?

Đông Phương Trường Minh ngồi dậy khỏi giường nhìn nàng ta hỏi.

- Đúng vậy! Tiền bối tiểu nữ đã chuẩn bị sẵn một cái Truyền Tống Trận có thể trực tiếp đưa ngài đến gặp phu quân của ta. Sau đó chàng ấy sẽ nói cho ngài biết chuyện của Diệu Vong Diệu!

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng nói.

- Rất tốt! Người lui ra ngoài trước đi đợi ta rửa mặt thay quần áo xong thì sẽ đi theo người!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Vâng!

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng gật đầu một cái.

.....

Sau một lát Đông Phương Trường Minh đã cùng nàng ta đi tới một gian đại điện.

- Tham kiến Quỷ Hoàng, tham kiến Đạo Tổ!

Bên trong đại điện đã có một nhóm người áo đen đứng đợi sẵn nhìn thấy hai người tiến vào thì cung kính kêu lên một tiếng.

- Khởi động Truyền Tống Trận đi!

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng trầm giọng ra lệnh.

- Vâng!

Đám người áo đen gật đầu một cái sau đó lập tức bắt đầu thi pháp.

- Ầm!

Không bao lâu sau một cái Truyền Tống Trận sáng loáng đã xuất hiện ở trung tâm đại điện.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không nói tiếng nào trực tiếp bước vào trong đại trận.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 278: Diệu Vong Vũ (1)

- Tà Đế đại nhân tòa Truyền Tống Trận này sẽ trực tiếp đưa ngài vào bên trong Tần Quảng Điện của phu quân tiểu nữ ở vòng ngoài Địa Uyên!

Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng trầm giọng kêu lên một tiếng.

Đông Phương Trường Minh không nói tiếng nào bước vào bên trong Truyền Tống Trận sau một trận thiên xoay địa chuyển hắn đã xuất hiện bên trong một cái đại điện tối đen trước mặt là mười đạo thân ảnh đang đứng, trong đó có nam có nữ có già có trẻ khác nhau nhưng đều có một điểm chung là trên người đều mặc một bộ long bào màu đen.

Đây đương nhiên chính là Thập Điện Diêm Vương thay mặt Quỷ Chủ quản lý Quỷ Giới.

Bọn họ vốn phân chia ra trấn thủ ở Thập Điện phân bố khắp bốn phương tám hướng ở bên ngoài Địa Uyên nhưng bởi vì nghe được tin Đông Phương Trường Minh tiến tới cho nên mới tụ tập ở Tần Quảng Điện này chào đón hắn.

- Tham kiến Tà Đế đại nhân!

Bọn họ nhìn thấy Đông Phương Trường Minh xuất hiện thì chấp tay cung kính thi lễ.

- Tất cả đều là người quen cũ các người không cần đa lễ đứng lên đi!

Đông Phương Trường Minh vung tay lên nói.

- Vâng!

Thập Điện Diêm Vương lập tức đứng lên.

- Tình hình của Diệu Vong Điệp thế nào rồi?

Đông Phương Trường Minh cũng không vòng vo trực tiếp đi thẳng vào vấn đề chính lên tiếng hỏi.

- Tà Đế đại nhân mấy ngày nay tốc độ xông phá phong ấn của Diệu Vong Điệp càng nhanh chỉ e rằng Thập Điện Đại Trận sẽ không giam giữ được nó bao lâu nữa!

Thập Điện Diêm Vương đưa mắt liếc nhìn nhau một chút rồi một người thanh niên khoảng ba mươi tuổi bước ra nhìn Đông Phương Trường Minh nói hẳn chính là phu quân của Ngân Nguyệt Quỷ Hoàng, Tần Quảng Vương trong Thập Điện Diêm Vương.

- Như vậy sao? Không biết các người có thể dẫn ta đi quan sát tình hình cụ thể của đại trận được hay không?

Đông Phương Trường Minh nhú mày một cái rồi nói.

- Đương nhiên! Mời Tà Đế đại nhân đi theo bọn ta!

Thập Điện Diêm Vương nghe vậy đương nhiên không phản đối đồng thời gật đầu một cái sau đó dẫn theo Đông Phương Trường Minh rời khỏi cung điện phi hành đến trước một cái màn hào quang sáng chói.

Bên trong lớp màn hào quang đó là một khu vực bị âm khí cuồng bạo bao trùm chính là cấm địa của Quỷ Giới - Địa Uyên.

Giờ phút này chỉ thấy bên trong đó liên tục vang lên từng tiếng gầm thét kinh thiên động địa tạo ra những đạo sóng âm mạnh mẽ nối tiếp nhau trùng kích về phía màn hào quang khiến cho trên bề mặt của nó nổi lên từng đạo gợn sóng lẫn tẩn.

Đông Phương Trường Minh nhíu mày tập trung quan sát một màn này, sau một lát đột nhiên sắc mặt của của hắn lại trầm xuống.

- Tà Đế đại nhân sao vậy? Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì sao?

Tần Quảng Vương thấy vậy bước lên một bước nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Nếu ta đoán không sai thì chỉ nửa tháng nữa thôi thì Thập Điện Đại Trận này sẽ bị Diệu Vong Điện phá vỡ!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Cái gì?

Nghe được những lời này sắc mặt của Thập Điện Diêm Vương lập tức đại biến hiện ra vẻ kinh sợ kêu lên một tiếng tuy lúc trước bọn họ đã nói với Đông Phương Trường Minh rằng Thập Điện Đại Trận này không giam giữ được Diệu Vong Điện bao lâu nữa.

Nhưng theo ý nghĩ của bọn họ ba chữ " không bao lâu " này ít nhất cũng phải kéo dài từ ba cho tới năm năm nữa mới có thể diễn ra bây giờ lại nghe Đông Phương Trường Minh nói chỉ cần nửa tháng nữa thì Diệu Vong Điện sẽ phá phong chạy ra bọn họ làm sao có thể không kinh hãi cho được!

- Tà Đế đại nhân không phải tiểu nữ nghi ngờ lời nói của ngài nhưng Diệu Vong Điện có mạnh tới đâu cũng không thể vượt qua phạm vi Thiên Cấp đỉnh phong. Mà một cường giả Thiên Cấp đỉnh phong lại có thể ở

trong nửa tháng phá giải Thập Điện Đại Trận do chúng ta bày ra việc này quá khó tin rồi!!

Biện Thành Vương nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng nàng là nữ nhân duy nhất trong Thập Điện Diêm Vương thoát nhìn bề ngoài thì không khác một tiểu thư nhân loại chân yếu tay mềm mặt hoa da phấn bao nhiêu nhưng trong mắt thỉnh thoảng lại lóe lên từng luồng sát khí kinh người như báo cho người ta biết người này tuyệt đối không phải dạng người dễ trêu chọc.

- Sở dĩ Diệu Vong Điệp có thể phá trận nhanh như vậy là bởi vì bên trong vẫn còn có một loại lực lượng khác đang trợ giúp cho nó!

Đông Phương Trường Minh giải thích.

- Có một loại lực lượng khác đang trợ giúp cho Diệu Vong Điệp? Không lẽ là Trùng Tộc do nó triệu hoán đến?

Sở Giang Vương nghe vậy kinh ngạc lên tiếng không giống như hai người Biện Thành Vương cùng với Tần Quảng Vương hẳn không có hình dạng nhân loại ngược lại trên mặt bị một tầng vảy màu đen sáng loáng bao phủ giống với một Long Nhân vậy.

- Không có khả năng này! Sở Giang chẳng lẽ người đã quên Địa Uyên là nơi nào hoàn cảnh ở đây phi thường đặc biệt âm khí luôn ở trong trạng thái bạo loạn không cách nào trấn áp được nếu không có thực lực Thiên Cấp hậu kỳ căn bản không thể tồn tại lâu ở đây được. Trong số những Hung Trùng trước đây Diệu Vong Điệp đã gọi đến trước đây tuy rằng cường giả vô số không thiếu Thiên Cấp nhưng có bao nhiêu con đạt đến cảnh giới Thiên Cấp hậu kỳ? Không có con nào cả! Chính vì vậy Diệu Vong Điệp mới để cho chúng tạo thành Trùng Triều tấn công Quỷ Giới nhằm phân chia lực lượng của chúng ta không phải sao?

Ý kiến của Sở Giang Vương vừa đưa ra thì đã bị Tống Đế Vương phủ định.

Vẻ ngoài của Tống Đế Vương cực kỳ nhỏ bé trong chỉ như một đứa bé mười tuổi nhưng cái bóng phản chiếu phía sau lưng hắt lại cực kỳ khổng lồ như một cực nhân tạo cho người khác cảm giác quý dị khó lường vô cùng.

- Hừ! Tống Đế Vương chưa từng đến bên cạnh Diệu Vong Diệu sau lại biết bên cạnh nó không có một con Hung Trùng nào đạt đến cảnh giới Thiên Cấp hậu kỳ cỡ như sau khi thả Trùng Triều ra ngoài nó đã triệu hoán một con Hung Trùng Thiên Cấp hậu kỳ đến trợ giúp mình phá phong ấn thì sao?

Nghe thấy Tống Đế Vương phủ định ý kiến của mình thì trên mặt Sở Giang Vương hiện lên vẻ tức giận cất tiếng cãi lại, rõ ràng giữa hai người bọn họ cũng không phải rất hòa thuận.

- Người...

Tống Đế Vương thấy vậy cũng trợn mắt muốn tranh cãi tiếp.

- Đủ rồi! Các người ồn đủ hay chưa?

Nhưng hắn còn chưa kịp lên tiếng thì đã bị một giọng nói già nua cản lại, người lên tiếng chính là Chuyển Luân Vương.

Ông ta là người có tư lịch lâu năm nhất trong Thập Điện Diêm Vương từ trước khi Quỷ Giới thành lập thì đã đi theo Quỷ Chủ lập được vô số công lao, sau khi Quỷ Giới thành lập liền được phong chức Chuyển Luân Vương tuy trên danh nghĩa là cấp dưới của Tần Quảng Vương nhưng thật chất trong Thập Điện Diêm Vương không ai không xem ông ta là tiền bối luôn luôn cung kính.

- Tà Đế đại nhân đã khiến ngài chê cười rồi!

Hiện giờ ông ta lên tiếng hai người Sở Giang Vương, Tống Đế Vương lập tức không tranh cãi nữa đồng thời quay đầu nhìn về phía Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

- Không sao!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói hắn cũng không có ý muốn xen vào chuyện riêng của Thập Điện Diêm Vương.

- Thật ra các người cũng không cần phải tranh cãi làm gì muốn biết ai đang trợ giúp Diệu Vong Diệp rất đơn giản. Chỉ cần để cho ta vào trong đó một lần không phải sẽ biết được hay sao!

Hơi dừng một chút hắn lại tiếp tục.

- Cái gì? Tà Đế đại nhân ngài muốn vào trong?

Thập Điện Diêm Vương nghe vậy đồng thời kinh ngạc kêu lên một tiếng bọn họ vốn chỉ nghĩ rằng Đông Phương Trường Minh muốn đến nơi này chỉ là muốn quan sát tình hình của trận pháp không nghĩ tới hắn lại muốn trực tiếp xông vào trong.

- Được rồi! Vậy chúng ta sẽ làm theo ý ngài!

Nhưng rất nhanh bọn họ đã khôi phục tinh thần lại nhìn Đông Phương Trường Minh nói, tuy có chút kinh ngạc với cách làm của hắn nhưng bọn họ vẫn đồng ý với đề nghị của hắn bởi vì tất cả tin rằng dựa vào thực lực của Đông Phương Trường Minh có thể dễ dàng giải quyết được Diệu Vong Diệp dù sao danh tiếng của Lục Đạo Tà Đế cũng đâu phải thứ có thể có thể nói chơi!

- Ầm!

Sau khi nói xong Thập Điện Quỷ Vương lập tức hợp sức lại mở ra một góc của Thập Điện Đại Trận.

- Vút!

Đông Phương Trường Minh nhanh chóng hóa thành một đạo hào quang bay vào bên trong thật ra sở dĩ Đông Phương Trường Minh gấp gáp xử lý Diệt Vong Diệt như vậy là bởi vì hắn cảm nhận được tình hình của Đệ Tam Giới càng lúc càng hỗn loạn đại chiến có thể diễn ra bất cứ lúc nào cho nên mới muốn nhanh chóng giải quyết xong chuyện ở đây để tới đó!!

- Âm ầm...

Khi vừa mới tiến vào Địa Uyên Đông Phương Trường Minh chỉ cảm thấy vô số âm khí cuồng bạo hóa thành từng con dao nhọn đồng thời tấn công về phía mình. Uy lực của chúng hùng mạnh hơn âm khí bên ngoài không biết bao nhiêu lần cho dù cường độ thân thể của Đông Phương Trường Minh cứng rắn vô cùng cũng cảm thấy có một chút khó chịu.

- Âm khí hùng mạnh như vậy Địa Uyên khó tránh lại được gọi là cấm địa lớn nhất của Quỷ Giới quả nhiên không phải nơi người bình thường có thể tiến vào!

Trong lòng Đông Phương Trường Minh âm thầm nghĩ sau đó lập tức vận chuyển chân nguyên tạo thành một vòng chân nguyên bao bọc bên ngoài thân thể.

Trong chớp mắt cảm giác khó chịu trước đó đã biến mất vô ảnh vô tung.

Hắn hóa thành một đạo hào quang lóe lên mấy lần rồi xông thẳng vào chỗ sâu của Địa Uyên!

- Âm!

Sau khi phi hành vài canh giờ đột nhiên trước mặt hắn lại xuất hiện một bóng đen cực lớn.

Nhìn kỹ lại thì đó là một con cự thú cực lớn có hình dáng giống như hồ điệp (bướm bướm) khổng lồ nhưng trên người lại có vô số ma văn màu đen sáng lấp lánh.

- Diệu Vong Diệu không lẽ nó phát hiện ra ta xông vào cho nên mới xông ra đây để ngăn chặn. Hay...

Đông Phương Trường Minh đảo mắt quan sát đại hồ điệp trước mắt một lúc rồi trong lòng thầm nghĩ.

- Giết!

Trong lúc hắn đang suy nghĩ thì Diệu Vong Diệu đã quát lớn một tiếng hai cánh vỗ mạnh trong không gian lập tức xuất hiện vô số phong nhận bắn về phía Đông Phương Trường Minh.

- Đến đây!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy vận chuyển chân nguyên trong người vòng sáng bảo hộ quanh thân hắn lập tức ầm ầm bạo tăng gấp trăm lần va chạm với phong nhận do Diệu Vong Diệu phóng ra.

- Ầm! Keng!

Hai bên giằng co một lúc lâu rồi số phong nhận do Diệu Vong Diệu bắn ra đột nhiên lại bắn ngược lại chính chủ nhân của mình.

- Grao!

Diệu Vong Diệu nhìn thấy cảnh đó lại đập mạnh hai cánh chấn vỡ số phong nhận đang bắn ngược nhưng bản thân cũng bị uy lực của vụ nổ gây ra

ép lui về phía sau một đoạn.

- Quả nhiên!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trong mắt lóe lên một tia sáng tiếp theo hần cũng không truy kích kẻ địch mà dùng hai mắt của mình quét qua hư không tối đen xung quanh mình một vòng rồi đột nhiên lại âm âm phát ra một quyền về phía vùng không gian phía trên mình khoảng chục trượng.

- Âm âm....

Trong một tiếng nổ lớn vùng không gian đó lập tức vỡ tan tiếp theo đó chỉ thấy một quý phụ trung niên từ bên trong đi ra.

- Âm!

Khi phụ nhân này xuất hiện thân thể của Diệu Vong Diệu ở phía xa đột nhiên âm âm tan vỡ.

Có điều Đông Phương Trường Minh lại không để ý đến nó chỉ tập trung nhìn vào nữ tử trước mắt mình

Dung mạo của nàng ta có thể nói là cực kỳ xinh đẹp thân thể có thể nói là cực kỳ hoàn mỹ, bộ ngực như muốn phá tan lớp áo bó thoát ra ngoài cộng thêm đôi chân dài cao vượt nửa ẩn nửa hiện dưới lớp váy dài cộng thêm vẻ đẹp quý phái của một nữ nhân đang ở độ tuổi trưởng thành tạo cho nàng ta một cảm giác yêu mị khó nói nên lời tin rằng bất cứ nam nhân nào gặp phải nàng ta cũng sẽ bị vẻ ngoài của nàng ta chinh phục, có điều Đông Phương Trường Minh rõ ràng lại không nằm trong số những nam tử đó bởi vì tuy hần nhìn vào thân thể của nữ tử nhưng lại chỉ tập trung vào ánh mắt của nàng ta mà hoàn toàn bỏ qua những thứ còn lại.

Bạn muốn hỏi ánh mắt của nữ tử có gì đặc biệt lại có thể khiến cho Đông

Phượng Trường Minh chăm chú ngắm nhìn đến như vậy?

Ánh mắt mắt đó vô cùng đặc biệt nó không có lòng trắng hoàn toàn chỉ thuần một màu đen sẫm hơn nữa nó còn đang chậm rãi xoay tròn giống như hai cái hắc động vậy.

Trong lúc Đông Phương Trường Minh đang ngắm nhìn nữ tử thì đối phương cũng giống như vậy dùng ánh mắt đen sẫm của mình nhìn thẳng vào hắn.

- Người chính là viện binh đám người ngoài kia mời tới để đối phó nô gia sao? Có thể khám phá Huyền Thuật của nô gia nhanh như vậy xem ra cũng không phải loại người bình thường! Báo danh tính ra đi! Nô gia Diệp Vũ không giết quỷ vô danh bao giờ!

Sau một lát nữ tử đột nhiên thu hồi lại ánh mắt của mình cất tiếng nói.

Tiếng nói của nàng ta phi thường phi thường ngọt ngào cứ giống như mật ngọt rót vào tai người khác vậy.

- Kẻ sắp chết cần gì biết nhiều như vậy!

Chỉ đáng tiếc thứ đáp lại những lời nói đó lại là tiếng quát lạnh lùng như băng giá của Đông Phương Trường Minh.

- Ầm!

Lời vừa dứt thì toàn thân hắn đã hóa thành một đạo hào quang tới trước mặt nữ tử có tên Diệp Vũ lần nữa ầm ầm xuất ra một quyền.

Diệp Vũ thấy vậy trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc bất quá động tác của nàng cũng không chậm lập tức vung tay đánh ra một chưởng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 279: Điệu Vong Vũ (2)

- Ầm!

Quyền cước va chạm vào nhau trong không gian lập tức vang lên một tiếng nổ lớn âm khí cuồng bạo xung quanh đều bị lực lượng trùng kích khổng lồ đẩy ra phía ngoài.

Sau đó chỉ thấy thân hình của Điệp Vũ cấp tốc lui lại phía sau trên cánh tay phải xuất hiện một số vết nứt nhỏ rõ ràng một chiêu đầu tiên này người chịu thiệt là nàng ta.

- Đồ nam nhân không biết thương hương tiếc ngọc ngày hôm nay ta phải dạy dỗ người một bài học mới được!

Nhưng chỉ trong chớp mắt nàng ta đã mạnh mẽ ổn định lại thân hình nhìn Đông Phương Trường Minh hừ lạnh một tiếng.

Vừa nói nàng vừa âm thầm vận chuyển chân nguyên trong người muốn thi triển ra Điệu Vong Vũ của mình.

Điệu Vong Vũ là gì? Đó là một võ kỹ vô cùng đặc biệt của Điệu Vong Điệp khác hẳn với tất cả với các loại võ kỹ khác trên đời!

Tại sao lại nói Điệu Vong Vũ đặc biệt? Bởi vì bên trong nó có một chữ " vũ " (nhảy múa) tức là muốn thi triển nó người sử dụng bắt buộc phải nhảy múa mới được!

Lúc này chỉ thấy Điệp Vũ vung hai tay lên trong lúc nhất thời chỉ thấy xung quanh thân thể nàng ta xuất hiện hư ảnh của vô số hồ điệp.

Đây chính là tiền tấu của Điệu Vong Vũ!

Tiếp theo Điệp Vũ bắt đầu nhảy múa động tác của nàng phi thường uyển chuyển, phi thường thanh thuần không có một chút dư thừa nào có thể nói là hoàn mỹ cộng thêm cảnh tượng Điệp Vũ Thiên Hạ bên cạnh khiến cho nàng ta thoát nhìn chẳng khác nào một Thần Nữ tuyệt thế khuynh quốc khuynh thành cả.

Nhưng ẩn trong bên trong vũ điệu cùng với vẻ ngoài mỹ lệ đó lại là một luồng sát cơ khiến cho người khác phải lạnh người.

- Sát!

Khi vũ điệu vừa lên đến đỉnh cao đột nhiên Điệp Vũ lại quát lên một tiếng sau đó lao thẳng đến trước mặt Đông Phương Trường Minh sau lưng nàng ta ngoài vạn điệp đi theo ra còn xuất hiện hai cái bóng mờ đây chính là chiêu thứ nhất của Điệu Vong Vũ - Mị Ảnh Bàn Thân!

Điệp Vũ khép hai tay lại dốc hết toàn lực đánh ra một chưởng về phía trước, hai cái Mị Ảnh sau lưng nàng cũng làm theo giống như vậy.

- Âm!

Ba đạo chưởng cương đồng thời đánh tới lập tức nghiền nát lớp bạch bào bên ngoài thân thể của Đông Phương Trường Minh khiến cho lồng ngực của hắn xuất hiện hiện tượng sung huyết có điều ngoài như vậy ra một chiêu của Điệp Vũ không thể gây ra thêm bất kỳ tổn thương nào khác cho Đông Phương Trường Minh.

Điệp Vũ nhìn thấy cảnh đó thì sắc mặt đại biến nàng vốn muốn dùng một

chiêu này đập nát xương ngực của Đông Phương Trường Minh không ngờ cường độ thân thể của hắn lại cứng rắn như vậy cùng lúc chịu ba chiêu của nàng mà lại không có bất cứ dấu hiệu bị thương nào.

Theo bản năng nàng lập tức muốn rút tay lui lại nhưng đáng tiếc đã quá trễ chỉ thấy Đông Phương Trường Minh cười gằn một tiếng nắm ngón tay cong lại thành trảo trực tiếp bắt cứng tay của Diệp Vũ lại không để cho nàng bỏ chạy sau đó tay phải lại nắm lại thành quyền ầm ầm đánh ra.

- Phụt!

Bị một quyền tràn đầy lực lượng của đối thủ đánh trúng Diệp Vũ lập tức há miệng phun ra một ngụm máu lớn cũng may là hai đạo Mị Ảnh phía sau lưng đã thay thế bản thể nhận lấy phần lớn lực sát thương cho nên nàng cũng không bị tổn thương nặng nề gì có thể triển khai phản công ngay lập tức.

- Vút!

Chỉ thấy Diệp Vũ đưa cánh tay tự do chụp vào hư không, trong tay liền xuất hiện một thanh trường kiếm.

- Diệu Vong vũ - Kiếm Quang Sát!

Tử sắc kiếm khí vừa lóe lên trên ngực Đông Phương Trường Minh lập tức lóe lên một vết thương dài máu tươi từ trong đó phun ra nhuộm đỏ bộ bạch y của hắn.

Đau đớn khiến cho trảo chiêu của hắn hơi buông ra một chút nhân cơ hội này Diệp Vũ lập tức dựa vào tốc độ biến thái của mình nhanh chóng lui lại phía sau mãi cho đến khi tạo ra một khoảng cách an toàn mới dừng lại.

- Vù vù vù....

Cùng lúc này đám bướm bướm đủ màu sắc bên trong không trung không ngừng bay tới tràn vào thân thể nàng chúng được tạo ra đương nhiên không chỉ đơn giản là để làm tăng thêm màu sắc cho Diệu Vong vũ tác dụng chân chính của chúng chính là khi chủ nhân bị thương sẽ đóng vai trò như những bác sĩ giúp đỡ chữa thương nhằm tránh cho chủ nhân vì phải phân chia lực lượng trị thương mà để sức chiến đấu giảm đi.

- Hảo kiếm hảo chiêu thức Diệu Vong Vũ quả nhiên không thể xem thường được!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng không truy kích mà đưa mắt nhìn vết kiếm trước ngực của mình một lúc rồi lại nhìn Diệu Vũ nói.

- Quá khen. Chiêu thức của người cũng không tệ!

Nghe được những lời đó bề ngoài Diệu Vũ vẫn tỏ vẻ bình thản nhưng trong lòng lại âm thầm lo lắng một quyền vừa rồi Đông Phương Trường Minh đánh vào cơ thể nàng tuy đã có hai đạo Mị Ảnh chịu thay một phần nhưng vẫn cần có hơn một phần mười số bướm bướm nàng triệu hoán ra giúp đỡ mới có thể khiến cho thương thể hoàn toàn khôi phục đủ biết uy lực của nó kinh khủng như thế nào!

Nếu còn chịu thêm vài quyền như vậy nữa không sớm thì muộn nàng cũng sẽ mất mạng.

- Đáng chết! Thật ra đám khốn Thập Điện Diêm Vương đi đâu mà lại tìm được một tên biến thái như vậy chứ? Xem ra trận chiến này nhất định không thể kéo dài phải tốc chiến tốc thắng mới được!

Trong lòng Diệu Vũ âm thầm suy nghĩ.

- Diệu Vong Vũ - Tử Khí Thiên Hạ!

Sau khi định kể đôi chân giấu dưới lớp váy dài của nàng lại lần nữa nhảy múa thanh trường kiếm màu tím trong tay cũng phối hợp vung lên theo một độ cong quý dị từ bên trong phóng ra hàng tỉ kiếm khí tạo thành một kiếm hải cực lớn.

- Âm!

Kiểm hải trực tiếp nhấn chìm thân thể của Diệp Vũ vào bên trong sau đó âm âm đổ xuống đầu Đông Phương Trường Minh giống như một dòng thác dữ.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trong mắt lần đầu lóe lên vẻ ngưng trọng nhưng cũng không sợ hãi Trích Tinh Thủ ở hai tay lóe lên từng đạo phù văn kỳ ảo theo từng quyền không ngừng đánh về phía trước.

- Âm âm âm âm....

Trong chớp mắt trong không gian liên tục vang lên từng tiếng nổ kinh thiên động địa khiến cho cả Địa Uyên rung chuyển.

- Âm!

Sau một lát cuối cùng tử sắc kiếm hải cũng đã vỡ tan nhưng điều lạ là lại không nhìn thấy Diệp Vũ ở bên trong.

Đột nhiên không gian bên cạnh Đông Phương Trường Minh lại vỡ tan một đạo thân ảnh màu đen từ bên trong bay ra người đó không phải Diệp Vũ thì còn có thể là ai khác!

Thì ra một chiêu Tử Khí Thiên Hạ vừa rồi bề ngoài tuy cực kỳ kinh khủng nhưng chỉ là hư chiêu được nàng phát ra nhằm đánh lạc hướng phân tán sự chú ý của Đông Phương Trường Minh sát chiêu chân chính bây giờ mới xuất hiện.

- Điệp Vong Vũ - Khấp Hồn Huyết Thích!

Chỉ thấy nàng quát vang một tiếng tử sắc trường kiếm trong tay chém thẳng về phía cổ của Đông Phương Trường Minh kiếm quang nhanh đến nỗi không gian bị chém vỡ mà không phát ra bất cứ âm thanh nào.

Thủ đoạn này nghe mà rợn người.

- A!

Nếu là người khác đối diện với một chiêu đột kích này nhất định sẽ đầu mình hai nơi nhưng

Đông Phương Trường Minh thì lại khác khi kiếm quang chém tới tuy trong mắt hiện lên vẻ kinh

hãi nhưng hãn vẫn bình tĩnh găm lớn một tiếng.

Âm thanh cực lớn vừa vang lên người bị ảnh hưởng đầu tiên đương nhiên chính là Điệp Vũ.

Trong chớp mắt nàng chỉ cảm thấy màng nhĩ của mình rung lên từng đợt, hai mắt hoa đi không còn nhìn thấy cảnh vật trước mắt khi định thần nhìn lại thì phát hiện ra không biết từ khi nào mũi kiếm của mình đã bị Đông Phương Trường Minh dùng tay kẹp chặt không thể tiến thêm một tấc nào.

Đồng thời cánh tay phải của hãn lại lập lại hành động vừa rồi cong lên thành quyền đánh thẳng về phía nàng.

Thân thể của Điệp Vũ lần nữa bị đánh cho phun ra một ngụm máu lớn bay ra phía xa nhưng khác với lúc trước hiện tại sau lưng nàng đã không còn hai đạo Mị Ảnh trợ giúp nàng chia sẻ quyền lực nữa cho nên cho dù có chúng hồ điệp ở bên cạnh trợ giúp trị thương nàng vẫn phải nằm lăn lộn trong đau đớn

một lúc lâu mới có thể miễn cưỡng đứng lên được.

Có điều khi nàng vừa đứng lên thì đã nhìn thấy Đông Phương Trường Minh đã áp sát bản thân từ lúc nào.

Hai tay hắn đồng thời vung quyền đánh ra nhưng lần này không một, hai quyền nữa mà là hàng trăm đạo quyền ảnh cùng xuất hiện.

Bọn chúng không chỉ đánh thẳng về phía Điệp Vũ còn phong kín vùng không gian xung quanh căn bản không để cho nàng con đường thoát thân.

- Khốn kiếp! Ép người quá đáng hôm nay ta liều mạng với người!

Điệp Vũ thấy vậy trong mắt hiện lên vẻ phẫn nộ quát lớn một tiếng tiếp đó không ngờ lại trực tiếp âm âm tự bạo.

- Âm âm âm...

Uy lực vụ nổ cực kỳ khổng lồ khiến cho thân thể đang tiến tới phía trước của Đông Phương Trường Minh trực tiếp bị thổi bay đi.

- A!

Sau một lát khi vụ nổ tan đi Đông Phương Trường Minh mới loạng choạng từ bên trong đi ra lúc này tuy rằng trên người hắn tràn đầy vết thương nhưng hai mắt của hắn vẫn tập trung nhìn vào hư không giống như đang tìm kiếm vật gì đó.

Bởi vì hắn biết Điệp Vũ thân là một con Điệu Vong Điệp có Thiên Phú Thần Thông - Bất Tử Chi Thân tuyệt đối không thể dễ dàng chết đi như vậy, chuyện tự bạo vừa rồi chẳng qua chỉ là một cách để nàng ta thoát thân trong hoàn cảnh bị bản thân ép vào tuyệt lộ mà thôi.

Quả nhiên đúng như dự đoán của Đông Phương Trường Minh không bao

lâu sau hần đã nhìn thấy hình ảnh một con hắc điệp đang đập cánh bay đi ở cách chỗ mình không xa rõ ràng đó chính là Điệp Vũ sau khi hiện ra bản thể của mình.

- Khốn kiếp! Nhanh như vậy đã phát hiện ra ta hần thật ra là thần thánh phương nào chứ?

Cảm nhận được ánh mắt Đông Phương Trường Minh hướng về phía bản thân thì Điệp Vũ thầm mắng một tiếng sau đó càng ra sức đập cánh bay đi.

Trong chớp mắt tốc độ của nàng đã bạo tăng hóa thành một đạo hào quang bắn về phía xa.

- Vút!

Đông Phương Trường Minh lập tức đuổi theo với tốc độ của hần cho dù đang bị thương cũng có thể dễ dàng bắt lấy Điệp Vũ nhưng không biết vì sao hần lại cố tình duy trì một khoảng cách nhất định để mặc cho nàng bay đi trước mắt mình.

- Hần rõ ràng có thể bắt được ta sao lại không ra tay? Còn để cho ta chạy đi không lẽ muốn chơi trò mèo vờn chuột từ từ đùa chết ta?

Điệp Vũ nghi hoặc thầm nghĩ.

- Không đúng với thái độ khi hần ra tay vừa rồi căn bản không phải đang muốn ra tay chơi trò mèo vờn chuột với ta. Không lẽ hần đã phát hiện ra sau lưng ta có một nguồn lực vô hình đang trợ giúp cho nên bây giờ mới cố tình dồn ép ta để cho ta dẫn hần đi đến chỗ đó. Với thực lực của hần rất có khả năng này!!

Sau một lát trong lòng nàng ta đột nhiên lóe lên một tia sáng.

Vì để nghiệm chứng cách nghĩ này của mình trên đường đi Điệp Vũ mạo hiểm cố tình thả chậm tốc độ mấy lần định dẫn dụ Đông Phương Trường Minh nhưng hắn chỉ im lặng đi theo phía sau căn bản không có định ra tay.

- Người muốn đuổi thì cứ đuổi đi! Đợi một lát sau khi đến nơi ta nhất định sẽ cho người phải hối hận. Tên khốn cuồng vọng!!

Điều này làm cho nàng ta càng lúc càng khẳng định suy nghĩ của mình là chính xác trong lòng âm thầm cười lạnh một tiếng.

Hiển nhiên Điệp Vũ đối với lực lượng tồn tại phía sau lưng mình rất có lòng tin!!

Qua đi vài canh giờ hai người đã đi đến một khu vực thần bí bên trong Địa Uyên ở nơi này không chỉ có âm khí cuồng bạo mà còn có một số lượng lớn Hỗn Độn Khí tồn tại cực kỳ quý dị.

Sau khi đến đây Điệp Vũ không tiếp tục bỏ chạy nữa mà ngừng lại giữa không trung.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 280: Đầu Lâu Của Quỷ Chủ

Đến chỗ này Điệp Vũ không chạy nữa dừng chân đứng lại giữa không trung.

Nàng ta vung hai tay lên đánh ra từng đạo ẩn quyết miệng lầm bầm ngâm xướng chú ngữ kỳ quái như đang triệu hoán thứ gì đó.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng không có ý ngăn cản chỉ đứng im một chỗ để quan sát, đúng như suy đoán trước đó của Điệp Vũ sở dĩ hắn bám theo nàng mà không ra tay chính là muốn gặp tồn tại thần bí sau lưng nàng.

Bởi vì trải qua trận chiến vừa rồi hắn đã nhận ra thực lực của Điệp Vũ tuy mạnh nhưng tuyệt đối còn xa lắm mới đạt đến mức có thể phá hủy Thập Điện Đại Trận do Thập Điện Diêm Vương tạo ra như vậy vấn đề nhất định nằm ở chỗ lực lượng thần bí đó.

- Ầm!

Sau một lát vô số âm khí bên trong Địa Uyên đột nhiên tụ tập lại hóa thành một cái vòng xoáy khổng lồ ầm ầm chấn động.

Đông Phương Trường Minh ngưng thần quan sát thì chỉ thấy một vật đang từ trung tâm của vòng xoáy bay ra ngoài nhìn kỹ lại thì đó là một một cái đầu lâu trắng phếu có đường kính hơn vạn trượng.

- Đây là... tàn cốt của Quỷ Chủ!

Đông Phương Trường Minh nhú mày nói.

- Ồ! Không ngờ ngươi lại nhận ra lai lịch của vật này như vậy cũng tốt chút nữa có chết cũng không phải lo làm quỷ hồ đồ, ngay cả chết dưới tay ai cũng không biết rồi!

Điệp Vũ nghe thấy lời nói của Đông Phương Trường Minh thì hơi kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Tiếp đó nàng vung tay đánh ra một chưởng lên nửa cái đầu lâu bên dưới.

- Grao!

Trong chớp mắt chỉ thấy trong hốc mắt trống không của khô lâu bốc lên một luồng quỷ hỏa xanh biếc tiếp theo đó không ngờ nó lại điên cuồng thu nhỏ lại cuối cùng hóa thành một đạo hào quang bắn tới dung nhập vào thân thể của Diệp Vũ.

Đầu lâu vừa nhập thể một thân khí thể của Diệp Vũ lập tức bạo tăng lên gấp đôi hơn nữa còn không ngừng kéo lên.

Thì ra trăm vạn năm trước khi mới bị Thập Điện Diêm Vương giam giữ Diệp Vũ vì muốn tìm cách thoát ra cho nên đã lợi dụng Thiên Phú Bất Tử Chi Thân của mình bay đi khắp nơi trong Địa Uyên này tình cờ nàng đã tìm thấy được một bộ phận tàn cốt của Quỷ Chủ bị phá tan trong lúc Chiến Thiên.

Chuyện tiếp theo cũng rất dễ hiểu Diệp Vũ đã dùng bí kỳ dị khổng chế phần tàn cốt đó lợi dụng lực lượng còn lưu lại để tu luyện cùng với ẩn thân tránh bị âm khí cuồng bạo ở Địa Uyên ăn mòn thân thể. Tình tiết này nói ra có mấy phần giống với chuyện năm xưa Thần Đại Tổ mưu đồ lực lượng của Thần Tổ nhưng lại có sự khác nhau rất lớn, khi xưa tuy Thần Đại Tổ có ý chiếm đoạt lực lượng của Thần Tổ cũng không dám nghênh ngang ra tay vì sợ mấy vị Lão Tổ khác của Thần Gia có thực lực không thua kém mình là

bao phát hiện cho nên số lực lượng hẳn có thể thu được chẳng đáng là bao.

Cho dù cuối cùng khống chế được thân thể của Thần Tổ cũng không thể nào phát huy trọn vẹn thực lực của thân thể ấy cho nên mới bị Đông Phương Trường Minh dễ dàng đánh bại.

Còn Điệp Vũ thì lại khác mặc dù nàng bị giam ở bên trong nơi này nhưng trước khi xảy ra sự việc Trùng Triều Thập Điện Diêm Vương cũng không thường xuyên đến đây giám sát cho lắm nhiều nhất cũng chỉ là ba bốn trăm năm mới cử một số Quỷ Hoàng dưới trướng mình đến xem một lần mà thôi.

Mà với Huyền Thuật của Điệp Vũ chỉ cần nắm được quy luật thời gian đó muốn lừa gạt những tên cường giả có thực lực kém hơn mình căn bản không phải chuyện khó khăn gì, cho nên nàng có thể chuyên tâm luyện hóa lực lượng của Quỷ Chủ ẩn chứa bên trong Khô Lâu.

Qua đi nhiều năm không ngừng khổ tu Điệp Vũ sớm đã có đủ lực lượng để trốn ra khỏi Thập Điện Đại Trận nhưng nàng vẫn không làm bởi vì mục đích của nàng không chỉ đơn giản là muốn thoát ra mà còn biến Quỷ Giới này thành một cái Trùng Giới của riêng nàng.

Vì mục đích quan trọng này nàng đã ẩn nhẫn rất nhiều năm mãi tới khi hoàn toàn kiểm soát được đầu lâu của Quỷ Chủ mới nhất cử ra tay thực hiện kế hoạch mình đã mưu tính suốt mấy trăm vạn năm, ban đầu tất cả mọi chuyện đều diễn ra đúng như nàng tính toán không ngờ đến lúc sắp thu được quả ngọt vào trong tay lại bị Đông Phương Trường Minh xuất hiện phá ngang.

Không cần nói cũng biết Điệp Vũ căm hận kẻ phá hoại này đến mức nào.

Lúc này chỉ thấy hai tay của Điệp Vũ đồng thời vung hai tay lên lần nữa phát động Diệu Vong Vũ có điều lúc này động tác của nàng lại phi thường

phi thường chậm chạp.

Có thể nói là chậm đến mức khó tin.

Nhưng chính sự chậm chạp này lại khiến cho Đông Phương Trường Minh ngưng thần mà đợi bởi vì hắn nhận ra được Điệp Vũ sau khi dung hợp với đầu lâu của Quỷ Chủ một thân thực lực đã đạt đến cảnh giới Nghịch Thiên Cấp tuyệt đối không thể khinh thường được.

Vì thế trong lúc đợi Đông Phương Trường Minh cũng vung tay lên trong lúc nhất thời chỉ thấy xung quanh thân thể hắn xuất hiện vô số tinh điểm chói mắt không ngừng xoay tròn.

Chúng càng xoay càng trở nên không lồ chỉ sau một lát xung quanh Đông Phương Trường Minh đã xuất hiện hàng chục vạn hăng tinh to lớn.

- Điệp Vong Vũ - Vạn Điệp Đồng Vong!

Cùng lúc này quá trình ngưng tụ lực lượng của Điệp Vũ cũng đã hoàn thành chỉ nghe nàng ta quát khẽ một tiếng trong hư không bốn phía lại lần nữa xuất hiện vô số hồ điệp đủ màu nhưng khác với lần trước lần này sau khi xuất hiện đó không còn tụ tập xung quanh thân thể của Điệp Vũ nữa mà dùng tốc độ mắt thường không cách nào thấy được nhanh chóng khuếch tán ra ngoài.

Chỉ trong khoảng khắc mấy ngàn dặm xung quanh đã bị biển hồ điệp che phủ hoàn toàn.

- Ầm!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy đảo tay một cái những hăng tinh quanh người hắn đột nhiên ầm ầm nổ tung, không phải là nổ tung không còn lại gì mà là hóa thành vô số hành tinh có kích cỡ nhỏ hơn giống như là vụ nổ

Big Bang trong truyền thuyết vậy. Trong lúc nhất thời Đông Phương Trường Minh đã đứng giữa một mảnh tinh không vô tận có kích cỡ không thua kém biển hồ điệp của Điệp Vũ chút nào.

- Đi!

Tiếp theo chỉ nghe hai người đồng thời quát lên một tiếng vô số hồ điệp cùng với hàng tỉ ngôi sao lập tức xông thẳng về phía đối phương.

Khi hai bên va chạm không có âm thanh nào phát ra, không phải chiêu thức của hai đại cường giả không có chút sát thương nào. Mà là bọn họ đã khống chế lực lượng cao siêu đến mức hoàn toàn không có năng lượng thừa nào tràn ra ngoài.

Sau một lát khi cả biển hồ điệp cùng với tinh không vô tận cùng nhau tan biến hết lực sát thương chân chính mới xuất hiện chỉ thấy hai người Điệp Vũ cùng với Đông Phương Trường Minh cùng lúc lui về phía sau ba bước trên miệng chảy xuống một dòng máu tươi.

- Người... người... là Nghịch Thiên Cấp cường giả??

Điệp Vũ kinh hãi kêu lên một tiếng trước đó nàng nghĩ bản thân đã tận lực đánh giá cao kẻ địch trước mắt không nghĩ tới vẫn còn khinh thường hãn, đối phương không ngờ lại là một tên Nghịch Thiên Cấp cường giả chân chính.

- Bốn nhân là Lục Đạo Tà Đế - Đông Phương Trường Minh!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói đến lúc này hãn cũng không cần che dấu thân phận của mình nữa.

Điệp Vũ nghe thấy lời nói đó thì sắc mặt lại trở nên tái nhợt như tờ giấy nàng không ngờ được người mình gặp phải lại là Lục Đạo Tà Đế danh chấn thiên hạ trong truyền thuyết.

- Tiêu rồi! Không ngờ Thập Điện Diêm Vương lại có bản lĩnh thỉnh mời được tên Hung Thần này đến đây, đấu tiếp mình chắc chắn không phải đối thủ của hãn phải làm sao đây?

Trong lòng Diệp Vũ âm thầm suy nghĩ một chiêu vừa rồi đã là chiêu thức mạnh nhất của nàng có thể phát ra vậy mà cộng thêm lực lượng của đầu lâu Quỷ Chủ cũng chỉ có thể đánh ngang tay với Thần thông của đối phương tuy rằng không biết đó thật ra là loại Thần thông gì nhưng nhìn vào biểu hiện của Đông Phương Trường Minh đó rõ ràng không phải Thần thông mạnh nhất của hãn như vậy nếu tiếp tục không phải tự tìm đường chết sao?

- Tiểu nữ Diệp Vũ có mắt không biết Thái Sơn vô tình mạo phạm Tà Đế đại nhân xin đại nhân bỏ qua cho!

Sau một lát đột nhiên Diệp Vũ lại quỳ xuống trước mặt Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

- Người làm vậy là có ý gì? Đang cầu xin ta sao?

Đông Phương Trường Minh kinh ngạc kêu lên một tiếng hãn thật sự không ngờ được một Diệp Vũ đang hùng hùng hổ hổ muốn "làm thật" mình vậy mà khi nghe thấy tên mình lại đột nhiên quỳ xuống cầu xin như vậy thay đổi này thật sự quá đột ngột khiến hãn không biết phải làm thế nào.

- Đúng vậy! Tiểu nữ cầu xin Tà Đế đại nhân khoan hồng độ lượng mở ra cho ta một con đường sống ta xin lấy đạo tâm ra thề sẽ lập tức rời khỏi Quỷ Giới sau này tuyệt đối không bao giờ quay lại nữa đồng thời cũng sẽ đem cái đầu lâu trong tay ta giao lại cho đại nhân, ta biết nó là một phần di cốt của Quỷ Chủ chỉ cần đại nhân đem nó giao lại cho Thập Điện Diêm Vương tin rằng bọn họ cũng sẽ không thể làm khó được ngài!!

Diệp Vũ lộ ra vẻ thành khẩn nói.

Nhưng trong lòng nàng lại đang âm thầm tính kế tuy nàng không dám trực tiếp ra tay với Đông Phương Trường Minh nhưng mối thù với Quỷ Giới cũng là chuyện nàng không thể bỏ qua.

Cho nên nàng mới đề nghị giao lại đầu lâu của Quỷ Chủ cho Đông Phương Trường Minh chỉ cần hắn đồng ý thì mối thù của nàng sẽ được trả bởi vì năm xưa trong lúc nàng luyện hóa cái đầu lâu đó vì đề phòng xảy ra bất trắc đã âm thầm lưu lại một cái Thần Ấn vào bên trong.

Cái Thần Ấn này được nàng bố trí cực kỳ cẩn thận trong đó có mấy ngàn vạn cấm chế Huyền Thuật của Diệu Vong Diệp Tộc xếp chồng lên nhau Diệp Vũ tự tin cho dù Nghịch Thiên Cấp cường giả có dùng thần thức tiến vào nhất thời ba khắc cũng không thể nào phát hiện ra được.

Chỉ cần Đông Phương Trường Minh đem vật này giao cho Thập Điện Diêm Vương thì đợi sau khi hắn rời khỏi Quỷ Giới một thời gian nàng sẽ lập tức kích phát Thần Ấn trong đầu lâu khiến cho nó tự bạo như vậy chắc chắn Thập Điện Diêm Vương không chết cũng chỉ còn nửa cái mạng. Đến lúc đó mối thù phong ấn của nàng không phải sẽ được báo rồi hay sao?

Nghĩ đến đây trong lòng Diệp Vũ không nhịn được âm thầm hưng phấn nhưng nàng cũng hiểu rõ để cho những suy nghĩ của mình thành sự thật trước tiên phải lừa được Đông Phương Trường Minh để cho hắn tin tưởng vào thành ý mà chấp nhận điều kiện của nàng.

Vì vậy Diệp Vũ cúi thấp đầu xuống tập trung thu liễm tất cả ý nghĩ trong đầu để Đông Phương Trường Minh không tìm được một kẻ hở nào.

- Người nói cũng có lý! Giữa ta và người quả thật không có bao nhiêu thù oán muốn ta bỏ qua cho người cũng không phải không được!

Đông Phương Trường Minh chăm chú quan sát Diệp Vũ một lát rồi trầm

giọng mở miệng.

- Được rồi!

Nghe được những lời đó trong lòng Điệp Vũ hiện lên vẻ vui mừng vô cùng.

- Đáng tiếc ta lại không tin tưởng vào những điều người nói, cho nên hôm nay người chỉ có thể chết ở đây thôi!

Nhưng nàng còn chưa kịp mở miệng nói lời " tạ ơn " thì Đông Phương Trường Minh lại đột ngột chuyển giọng lạnh lùng nói.

- Trích Tinh Thủ!

Tiếp theo chỉ thấy hắc đưa tay phải ra ầm ầm đánh ra một đạo bạch ngọc chưởng cương.

- Ầm!

Điệp Vũ đang vui mừng không thể ngờ tới Đông Phương Trường Minh đột nhiên lại trở mặt ra tay đánh lén nhất thời không kịp đề phòng bị chưởng cương của hắc đánh trúng.

Trong chớp mắt nàng chỉ cảm thấy lồng ngực của mình xuất hiện một trận hư không nhìn kỹ lại thì không ngờ đầu lâu của Quỷ Chủ dung nhập vào trong ngực của mình lúc trước hiện tại lại bị đối phương trực tiếp lôi ra ngoài.

- Khốn kiếp! Tiểu nhân vô sỉ không ngờ lại trở mặt vô tình như vậy uống xưng Nghịch Thiên Cáp cường giả, ngày hôm nay cho dù ta có chết cũng không để người yên ổn!

Điệp Vũ phản nộ quát lên một tiếng hai tay vung tay lên bấm quyết muốn để cho đầu lâu của Quỷ Chủ sớm tự bạo.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 281: Đệ Tam Giới (1)

Điệp Vũ lập tức muốn kích phát Thần Ấn bản thân lưu lại bên trong đầu lâu của Quỷ Chủ khiến cho nó sớm tự bạo.

- Vút!

Nhưng đúng lúc này dị biến lại phát sinh trong không gian đột nhiên xuất hiện một đạo hào quang bay thẳng về phía nàng ta.

Bên trong hào quang đó là một nữ tử có khuôn mặt mơ hồ toàn thân bao bọc trong hào quang ngũ sắc.

- Sao có thể như được?

Điệp Vũ thấy vậy kinh hãi kêu lên một tiếng nàng không thể ngờ được bên trong trung tâm Địa Uyên tràn đầy âm khí cuồng bạo này ngoài bản thân cùng với Đông Phương Trường Minh ra còn kẻ khác xông vào.

Mà nữ tử vừa mới xuất hiện cũng không có ý giải thích cho Diệp Vũ về sự xuất hiện đột ngột của bản thân chỉ thấy nàng ta vung tay lên nắm lấy một thanh trường kiếm màu đen ầm ầm chém thẳng ra.

Trong chớp mắt không gian xung quanh đều bị hắc sắc kiếm khí chém tan.

- Tuyệt Thần Kiếm Khí!

Nhìn thấy cảnh đó hai mắt của Diệp Vũ co rút lại theo bản năng lập tức

muốn tránh xa kiếm khí đoạt mạng đang chém tới nhưng không hiểu tại sao thân hình của nàng lại không thể di động chút nào.

Nhìn kỹ lại thì ra là do Đông Phương Trường Minh đã dùng đại pháp lực của bản thân phong tỏa không gian lại.

- Ầm!

Trong hoàn cảnh không thể di động này Điệp Vũ chỉ có thể đứng im nhìn thân thể của mình bị Tuyệt Thần Kiếm Khí hung mãnh chém thành hai nửa.

Nhưng nhờ có thần thông Bất Tử Chi Thân nàng ta vẫn chưa chết mà vẫn có thể điều động lực lượng tinh khí muốn tu bổ lại thân thể của mình.

- Ầm!

Đột nhiên từ bên trong thân thể của Điệp Vũ lại có hàng ngàn tỉ kiếm khí bạo phát ra khiến cho trong chớp mắt Điệp Vũ đã thành hàng trăm vạn mảnh vụn.

Những mảnh vụn này sau đó nhanh chóng bị âm khí cuồng bạo xung quanh làm cho tan biến.

Đạo Thần Ẩn trước đó Điệp Vũ lưu lại trong đầu lâu của Quỷ Chủ cũng theo nàng ta chết đi mà biến mất.

- Ha!

Nữ tử bao bọc bên trong hào quang ngũ sắc nhìn thấy cảnh đó thì trên mặt lộ ra một nụ cười hài lòng sau đó đáp xuống mặt đất. "

Hào quang trên người nàng ta thu liễm lại lộ ra thân ảnh của hai người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên.

- Chỉ trong một chiêu đã giải quyết được Điều Vong Điệp. Trường Minh chàng thấy bọn thiếp lợi hại không?

Bọn họ cùng nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

- Đúng là rất lợi hại! Nhưng sao hai người lại ở đây không phải ta đã bảo các nàng ở lại giữ nhà rồi sao?

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái rồi cất tiếng hỏi.

- Trường Minh huynh thật ngốc. Chuyện này còn cần hỏi sao? Đương nhiên là do bọn muội lén bám theo huynh rồi!!

Nạp Lan Nhược Yên cười nói.

- Lén bám theo ta? Nhưng tại sao trên đường ta lại không phát hiện được tung tích của hai nàng?

Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Khi lên đường bọn muội đã dùng Tuyệt Thần Kiếm để đào một đường hầm không gian đi song song với huynh đó! Huynh làm sao có thể phát hiện ra được!!

Nạp Lan Nhược Yên đắc ý nói.

Đào một đường hầm không gian tuy không phải chuyện dễ dàng gì nhưng dựa vào thực lực của hai tỷ muội Nạp Lan sau khi hợp thể cộng thêm độ sắc bén tuyệt luân của Tuyệt Thần Kiếm vẫn có thể làm được. Bọn họ dùng cách này bám theo khó trách có thể lừa gạt được giác quan của mình.

Trong lòng Đông Phương âm thầm suy nghĩ.

- Nhược Yên chuyện này có phải do muội nghĩ ra hay không?

Tiếp theo hẳn lại nhìn Nạp Lan Nhược Yên hỏi.

- Không! Trường Minh huynh đừng hiểu lầm chủ ý lần này không phải của muội mà là do tỷ tỷ đã đưa ra đó!

Nạp Lan Nhược Yên lắc đầu nói.

Đông Phương Trường Minh nghe thấy những lời này thì kinh ngạc vô cùng trong mắt của hẳn Nạp Lan Nhược Thủy xưa nay luôn là hình mẫu của bốn chữ "hiền thê lương mẫu " lại có thể bày ra trò này.

- Hừ! Trường Minh không ngờ chàng lại xem thường thiếp như vậy. Chẳng lẽ chàng đã quên rằng trước khi luân hồi thành Nạp Lan Nhược Thủy thì thiếp cũng là một đại cường của Thánh Chiến Thiên Sứ Tộc hay sao? Bày ra mấy trò này có đáng là gì chứ??

Nạp Lan Nhược Thủy biểu môi nói.

- Nàng nói đúng trước nay ta thật sự quá xem nhẹ nàng rồi!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái nói.

- Chỉ có vậy thôi sao? Chẳng lẽ chàng không cảm ơn thiếp vì đã giúp chàng đánh bại Diệu Vong Diệu hay sao? Nếu không có thiếp thì nói không chừng chàng đã mắc bẫy của ả ta rồi đó!!

Nạp Lan Nhược Thủy trầm giọng nói.

- Được! Như vậy ta cảm ơn nàng vì đã giúp ta được chưa!!

Đông Phương Trường Minh " ngoan ngoãn " chấp tay nói.

- Ừm! Như vậy mới được chứ!

Nghe được những lời đó trên mặt Nạp Lan Nhược Thủy rốt cuộc cũng xuất hiện vẻ hài lòng.

- Được rồi! Hiện tại thời gian cũng không còn sớm nữa chúng ta mau quay về thôi!!

Đông Phương Trường Minh ngẩng đầu nhìn trời một chút rồi nói.

- Ủm!

Hai tỷ muội Nạp Lan nghe vậy đương nhiên không phản đối đồng thời gật đầu một cái sau đó lần nữa tiến vào trạng thái hợp thể.

Do tu vi riêng lẻ của Nạp Lan Nhược Yên chỉ mới đạt đến cảnh giới Thiên Cấp trung kỳ hơi kém hơn tỷ tỷ của mình một chút cho nên chỉ có làm cách này nàng ta mới có thể tự do di chuyển bên trong Địa Uyên.

Tiếp theo ba người đi theo con đường cũ lúc trước Đông Phương Trường Minh đã tới đây mà quay về.

- Grao!

Khi đi được nửa đường trước mặt bọn họ đột nhiên lại xuất hiện một dị thú to lớn vạn trượng có hình dáng giống như một con voi cản đường cản đường. Đáng chú ý hơn là trên lưng của dị thú đó lại có hai đạo thân ảnh đang đứng.

Một người thì toàn thân mặc giáp sắc tay cầm một thanh Trảm Mã Dao cao ba trượng, người còn lại thì mặt đỏ như gấc giữa hai hàng lông mày có đính một viên bảo thạch bảy màu phát ra hào quang chói lóa.

- Ngũ Quan, Diêm La, Biện Thành sao ba người các người lại ở đây?

Nhìn thấy ba người xuất hiện Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

Thì ra nam nhân mặc giáp sắt là Ngũ Quan Vương, nam tử mặt đỏ là Diêm La Vương còn cự thú bọn họ cưỡi dưới chân chính là bản thể của Biện Thành Vương.

- Bẩm Tà Đế đại nhân vừa rồi Tần Quảng Vương cùng với Chuyển Luân Vương đột nhiên cảm nhận được khí tức của Lão Tổ ở nơi này cho nên cử bọn ta đến đây xem thử ạ!

Ba người đồng thời nhìn Đông Phương Trường Minh cung kính nói.

Lão Tổ bọn họ nhắc đến đương nhiên chính là Quỷ Chủ.

- Nếu là như vậy thì các người nhận lấy vật này đi!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái sau đó lấy đầu lâu của Quỷ Chủ ra ném cho ba người.

- Đây là... đầu lâu của Lão Tổ? Tà Đế đại nhân sao ngài có được nói?

Ngũ Quan Vương đưa tay tiếp cái đầu lâu đảo mắt quan sát một lát thì kinh hãi nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Là ta đoạt được từ chỗ của của Diệu Vong Diệu!

Đông Phương nhanh chóng đem tình hình trận chiến giữa mình cùng với Diệu Vũ kể sơ lược cho ba người nghe.

- Chúng ta đa tạ đại ân của Tà Đế đại nhân!!

Sau khi tam đại Đế Vương nghe xong cùng lúc nhìn Đông Phương Trường Minh cung kính thi lễ.

- Không cần khách sáo! Chúng ta mau quay về thôi!

Đông Phương Trường Minh vung tay lên nói.

- Vâng!

Ngũ Quan, Biện Thành cùng với Diêm La Vương đồng thanh nói.

- Tà Đế đại nhân vị cô nương này là...?

Đột nhiên Diêm La Vương nhìn thấy hợp thể của Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nạp Lan Nhược Yên thì kinh ngạc hỏi.

- Nàng ấy là phu nhân của ta!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói một tiếng sau đó đem theo hai người hóa thành một đạo hào quang bay đi.

Ba người Ngũ Quan Vương đuổi theo phía sau.

- Biện Thành người có phát hiện ra điểm gì kỳ lạ trên người phu nhân của Tà Đế đại nhân hay không?

Trên đường đi Diêm La Vương âm thầm truyền âm cho Biện Thành Vương.

- Điểm kỳ lạ? Diêm La người muốn nói trong người Tà Đế phu nhân có hai đạo khí tức khác nhau sao?

Biện Thành Vương hỏi khác với bản thể thô kệch bên ngoài giọng nói của hẳn lại cho người ta một người khác một cảm giác vô cùng ôn hòa.

- Đúng vậy! Nếu đoán không sai thì vị Tà Đế phu nhân trước mặt này chính là hai đại Chủ Hồn trong Thất Tuyệt Thiên Nữ nên mới có thể như vậy!

Diêm La Vương trầm giọng nói.

- Tà Đế đại nhân đúng là lợi hại không ngờ lại có thể lấy hai người trong Thất Tuyệt Thiên Nữ, quả thật khiến cho người ta phải khâm phục mà!!

Ngũ Quan Vương cảm thán một tiếng.

...

Qua mấy canh giờ sau năm người đã trở lại bên ngoài Thập Điện Đại Trận.

- Đa tạ Tà Đế đại nhân, ân đức ngày hôm nay của này Quý Giới chúng ta sẽ không bao giờ quên!

Sau khi nghe xong chuyện ba người Biện Thành Vương kể lại Tần Quảng Vương lại lần nữa nhìn Đông Phương Trường Minh cung kính thi lễ nói.

- Ta đã nói rồi không cần khách sáo!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Nếu các người thật sự muốn cảm ơn ta thì chỉ cần cho ta mượn Hoàng Tuyền Lộ đi đến Đệ Tam Giới là được rồi!

Hơi dừng một chút hẵn lại tiếp tục.

- Hoàng Tuyền Lộ đi đến Đệ Tam Giới?

Tần Quảng Vương nghe vậy nhú nhú mày.

- Sao vậy? Không lẽ cái Hoàng Tuyền Lộ đó xảy ra vấn đề gì hay sao?

Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Hoàng Tuyền Lộ thì không có vấn đề! Nhưng dạo gần đây Đệ Tam Giới

có một số biểu hiện sắp xảy ra đại biến, tại hạ sợ rằng Tà Đế đại nhân vào đó không phải thời cơ thích hợp mà thôi!!

Tần Quảng Vương giải thích.

- Người cứ yên tâm đi! Bởi vì ta biết được Đệ Tam Giới sắp xảy ra đại biến cho nên mới muốn tiến vào đó người cứ việc sắp xếp cho ta là được rồi!!

Đông Phương Trường Minh bình thản nói.

- Nếu Tà Đế đã nói vậy thì Thái Sơn, Đô Thị hai người các người dẫn Tà Đế đại nhân cùng với hai vị phu nhân đến Huyết La Sơn!

Tần Quảng Vương nghe vậy suy tư một lúc rồi nói.

- Vâng!

Thái Sơn Vương cùng với Đô Thị Vương cung kính nói.

Thái Sơn Vương có hình dáng giống như một trung niên văn sĩ dưới hàm có nuôi một chùm râu dê trong mắt thỉnh thoảng lại hiện lên từng tia sáng đại diện cho trí tuệ, còn Đô Thị Vương là một Long Nhân to lớn trên đầu có một đôi Long Giác cong cong có chút giống với Sở Giang Vương.

- Những người khác chuẩn bị theo ta bố trí Tụ Hồn Trận thông qua cái đầu lâu này đánh thức linh thức của Lão Tổ khiến cho ngài ấy trọng sinh!

Tiếp theo Tần Quảng Vương trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Vâng!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 282: Đệ Tam Giới (2)

Huyết La Phong là nơi đặt Hoàng Tuyền Lộ nối thông với Đệ Tam Giới nằm ở Huyết Thần Quận cách Phong Đô Quận khoảng mấy mươi vạn dặm với tốc độ của Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên cùng với Đô Thị Vương và Thái Sơn Vương muốn đến chỗ này chỉ mất thời gian hơn ba ngày một chút đã đến được nơi đây.

Từ xa nhìn lại thì Huyết La Phong có hình dáng giống như một thanh trường đao sắc nhọn hướng thẳng lên trời vậy.

Khi năm người đến gần từ bên trong đó đột nhiên lại có một đám binh sĩ thân mặc huyết giáp từ bên trong bay ra tất cả bọn họ đều che kín mặt mày chỉ để lộ đôi mắt ra ngoài.

- Các người là ai? Tại sao lại đến nơi này? Không biết nơi này là cấm địa hay sao?

Một tên trong đó cao giọng quát lên, hừ không xung quanh đều bị tiếng quát của hắn làm cho sinh ra từng đạo sóng gợn chứng tỏ tu vi của người này không yếu đã đạt đến cảnh giới Quỷ Vương.

Nếu là quỷ hồn bình thường nhìn thấy hắn hùng hổ tiến tới nhất định sẽ bị dọa sợ đến hồn vía lên mây.

Nhưng năm người Đông Phương Trường Minh là người thế nào? Có sóng gió gì bọn họ chưa từng gặp qua chỉ một tên Thần Hoàng cao thủ nho nhỏ sao có thể khiến bọn họ hoảng sợ cho được!

- Do hoàn cảnh của cái Hoàng Tuyền Lộ này hơi đặc biệt cho nên quân lính trấn thủ ở đây cũng có chút đặc biệt mong Tà Đế đại nhân đừng chấp nhất sự vô lễ của bọn chúng!

Đô Thị Vương nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

Còn Thái Sơn Vương bay thẳng đến trước mặt tên Quỷ Vương dẫn đầu mở miệng trầm giọng nói gì đó.

Sau khi nghe được những lời đó trong mắt tên Quỷ Vương hiện lên vẻ kinh hãi liếc thoáng qua đám người Đông Phương Trường Minh một chút rồi nhanh chóng quay người bay đi.

- Các vị đại nhân Đại Quỷ Hoàng mời các ngài vào bên trong!

Qua đi một lát tên Quỷ Vương đó quay lại nhìn đoàn người Đông Phương Trường Minh cung kính kêu lên một tiếng.

Đại Quỷ Hoàng là một loại xưng hô đặc biệt bên trong Quỷ Giới dành cho những cường giả đỉnh cấp trong hàng ngũ Quỷ Hoàng những người nhận được danh xưng này tuy không phải Quỷ Đế nhưng bất luận thực lực hay quyền lợi đều viễn siêu những Quỷ Hoàng quá nhiều.

Trong Quỷ Giới mặc dù có tới trăm Quỷ Hoàng nhưng những cường giả được tôn xưng là Đại Quỷ Hoàng lại chỉ có hai mươi có thể nói rất quý hiếm.

- Ừm!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó dẫn theo đoàn người đi theo phía sau tên Quỷ Vương phi hành phía trên một sơn đạo rộng rãi tiến vào bên trong Huyết La Phong.

Dọc đường đi bọn họ nhìn thấy rất nhiều nhóm binh sĩ mặc huyết bào che

kín mặt chia ra tuần tra khắp nơi người dẫn đầu những nhóm người đó không có ngoại lệ đều là cao thủ đạt đến cảnh giới Quỷ Vương.

- Thái Sơn Vương thật ra quân đoàn trấn giữ ở nơi này có lai lịch thế nào mà trong quân lại có nhiều cao thủ như vậy!

Nạp Lan Nhược Thủy âm thầm truyền âm cho Thái Sơn Vương hỏi.

- Nhược Thủy phu nhân không dấu gì người đây là Huyết Phong Quân do Quỷ Chủ triệu tập tinh nhuệ đại quân khắp Quỷ Giới tạo thành, chuyện chịu trách nhiệm giám sát Hoàng Tuyền Lộ nối thông với Đệ Tam Giới, trong quân tổng cộng có hai trăm Quỷ Vương, năm Quỷ Hoàng, cùng với một tên Đại Quỷ Hoàng!

Thái Sơn Vương trầm giọng nói.

- Hai trăm cao thủ Thần Hoàng còn có sáu tên Thiên Cấp cường giả chỉ để trấn giữ một lối đi nối với Đệ Tam Giới, Quỷ Chủ cũng quá mức cẩn thận rồi!

Nạp Lan Nhược Thủy kinh ngạc nói.

- Không còn cách nào khác, Nhược Thủy phu nhân ngài cũng đâu phải không biết Đệ Tam Giới là nơi như thế nào trong đó giam giữ toàn là hung nhân tuyệt thế của các giới mỗi người đều là hạng hung ác cùng cực, nếu không cẩn thận một khi để cho bọn chúng tìm ra vị trí của Hoàng Tuyền Lộ tiến vào Quỷ Giới chúng ta, không phải tai họa khôn cùng hay sao?

Thái Sơn Vương cười khỗ nói.

- Ừm! Ngài nói rất có lý là ta suy nghĩ nông cạn rồi!

Nạp Lan Nhược Thủy trầm giọng nói.

Trong lúc hai người đang nói chuyện thì đoàn người đã đến trước một cái đại điện bằng đá to lớn nằm ở đầu cuối thông đạo.

- Các vị đại nhân Đại Quý Hoàng đang đợi sẵn ở bên trong thuộc hạ cáo lui trước!!

Đi đến đây tên Quý Vương dẫn đường kêu lên một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang bay đi.

Đoàn người Đông Phương Trường Minh bước vào bên trong thì chỉ thấy quả nhiên đã có một người trung niên tóc vàng đang đứng đợi sẵn, bên cạnh hắn còn có hai người thanh niên khác nữa.

- Tà Đế đại nhân đây là Ma La Đại Quý Hoàng Thống soái của Huyết Phong Quân, hai người bên cạnh hắn là Phó soái Kim Y Quý Hoàng cùng với Kim Nhật Quý Hoàng. Đáng lý ra còn có ba Đại tướng là Long, Hổ, Báo nữa nhưng do thời gian trước bọn họ phải dẫn quân đi tiếp viện cho những thành trì bị Trùng Triều tấn công cho nên không thể gặp mặt ngài được!

- Ma La, Kim Y, Kim Nhật đây là Tà Đế đại nhân Đông Phương Trường Minh cùng với hai vị phu nhân của ngài ấy, bọn họ là người đã trợ giúp chúng ta giải quyết Diệu Vong Điệp chấm dứt Trùng Triều các người mau qua đây bái kiến đi!

Đô Thị Vương chủ động giới thiệu hai bên với nhau.

- Ma La (Kim Y, Kim Nhật) bái kiến Tà Đế đại nhân, bái kiến hai vị phu nhân!

Sau khi nghe xong ba người Ma La lập tức cung kính thi lễ.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái.

- Lần này ta đến đây là muốn mượn Hoàng Tuyền Lộ ở chỗ các người đi vào Đệ Tam Giới không biết có vấn đề gì không?

Tiếp theo hẳn cũng không vòng vo làm mất thời gian trực tiếp đi thẳng vào vấn đề chính.

- Đương nhiên không thành vấn đề, xin Tà Đế đại nhân đi theo ta!!

Ma La Đại Quý Hoàng nghe vậy đảo mắt nhìn qua hai người Tổng Đế Vương, Thái Sơn Vương một chút trông thấy hai người gật đầu thì lập tức cung kính kêu lên một tiếng.

Sau đó hẳn dẫn theo ba người Đông Phương Trường Minh tiến vào một thông đạo sâu hun hút dưới lòng đất được xây dựng ở phía ở phía sau thạch điện.

Ở phía cuối thông đạo là một cái không gian chi môn cao năm thước, rộng tám thước có diện tích đủ để cho mười người cùng lúc tiến vào nhưng mặt ngoài của nó lại bị một cái trận pháp to lớn bao phủ không cho ai đến gần!

- Tà Đế đại nhân xin ngài đợi một lát để ta đóng Phong Tà Trận này lại thì ngài có thể tiến vào trong rồi!

Ma La Đại Quý Hoàng nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Được! Người cứ làm đi!

Đông Phương Trường Minh đương nhiên không phản đối gật đầu một cái.

Ma La Đại Quý Hoàng lập tức vung tay lên đánh ra từng đạo ấn quyết lên trận pháp.

- Âm!

Sau một lát tầng hào quang bao bọc bên ngoài không gian chi môn rung lên một cái rồi hóa thành vô hình.

Trận pháp vừa mất đi trong chớp mắt chỉ thấy một luồng khí tức cực kỳ hùng hậu từ bên trong không gian chi môn ầm ầm phóng ra ngoài.

Đó đương nhiên chính là khí tức độc hữu của Đệ Tam Giới.

- Tà Đế đại nhân ngài mau vào trong đi!

Cảm nhận được luồng khí thể đó sắc mặt của Ma La Đại Quỷ Hoàng hơi biến đổi nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Được! Đa tạ người rồi!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó mang theo hai tỷ muội Nạp Lan hóa thành một chùm hào quang bay vào bên trong không gian chi môn.

- Phong!

Bọn họ vừa đi khỏi Ma La Đại Quỷ Hoàng lần nữa khởi động trận pháp phong kín không gian chi môn.

....

- Nơi này thật sự hoang vắng khó trách lại được gọi là ngục giam của cường giả!

Đây chính là suy nghĩ đầu tiên xuất hiện trong đầu của Nạp Lan Nhược Thủy khi tiến vào Đệ Tam Giới.

- Đúng đó!

Nạp Lan Nhược Yên gật đầu tán đồng.

Cũng khó trách tỷ muội bọn họ lại có suy nghĩ như vậy bởi vì khu vực trước mặt hai người là một mảnh đất thuần một màu xám mấy chục vạn dặm vuông không có một ngọn cỏ nào trong không khí cũng không có một chút thiên địa linh khí nào có chăng chỉ là một mùi huyết tinh thoang thoảng bao trùm khắp nơi tạo cho người ta một cảm giác vô cùng khó chịu.

Đông Phương Trường Minh ở bên cạnh nghe thấy lời của hai tỷ muội bọn họ không nói tiếng nào hai mắt nhìn về phía xa xăm lộ ra vẻ hồi tưởng.

Trong lòng của hắn biết Đệ Tam Giới nguyên bản không phải bộ dạng này khi còn là Yêu Giới ở nơi này có trăm ngàn loại Yêu Tộc cùng nhau sinh sống dưới sự cai trị của Yêu Hoàng trình độ phồn hoa của nó không thua gì Nhân Giới cùng Thiên Giới không ngờ chỉ sau một trận Viễn Cổ lại biến thành một cái ngục giam ai nghe tới cũng sợ!

Đúng là Thiên Đạo vô tình mà!

- Trường Minh huynh đang suy nghĩ cái gì vậy?

Đột nhiên lúc này bên tai Đông Phương Trường Minh lại vang lên tiếng nói của Nạp Lan Nhược Thủy.

- Không có gì chẳng qua ta đang suy nghĩ một số chuyện cũ thôi!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói một tiếng.

- Hiện tại theo ta thấy thì chúng ta nên làm hai nhóm các nàng dựa vào cảm ứng đặc biệt của bản thân đi tìm Đạm Đài Tuyền cùng với Mộng Khả Nhi còn ta thì sẽ đi lấy thứ ta cần lấy, sau đó chúng ta gặp mặt ở Trung Vực

có được không?

Hơi dừng một chút hẵn lại tiếp tục.

- Trung Vực? Không lẽ Đệ Tam Giới này cũng có phân chia địa vực hay sao?

Nạp Lan Nhược Thủy kinh ngạc hỏi.

- Nàng thật ngốc nơi nào mà lại không có phân chia địa vực chứ! Đây là bản đồ của Đệ Tam Giới các nàng cầm lấy đi!

Đông Phương Trường Minh vừa nói vừa đảo tay lấy ra một cái ngọc giản đưa cho Nạp Lan Nhược Thủy.

Nạp Lan Nhược Thủy đưa thần thức của mình vào trong ngọc giản thì chỉ thấy một tấm bản đồ rộng lớn hiện lên trong đầu mình hiện lên một tấm bản đồ cực lớn, bên trong đó có vô số điểm đỏ mỗi điểm có đại diện cho một khu vực của Đệ Tam Giới.

Dựa vào nó Nạp Lan Nhược Thủy có thể nhận ra chỗ mình đang đứng là Nam U Cảnh thuộc về Nam Vực của Đệ Tam Giới nhưng điều khiến nàng ngạc nhiên là dựa theo bản đồ miêu tả thì hoàn cảnh địa lý của Nam U Cảnh này lại hoàn toàn khác với những gì nàng đang thấy!

- Trường Minh sao huynh có bản đồ này? Nó có đáng tin hay không?

Nạp Lan Nhược Thủy nghi hoặc nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Yên tâm đi! Năm xưa ta đã từng có một khoảng thời gian sinh sống ở Yêu Giới đây là bản đồ ta ghi lại lúc đó tuy rằng hiện tại Yêu Giới đã biến thành Đệ Tam Giới nhưng địa vực đại khái theo suy đoán của ta vẫn không có đổi khác bao nhiêu chỉ là trở nên hoang tàn hơn trước đây rất nhiều mà

thôi. Các nàng cứ đi theo sự chỉ dẫn của tấm bản đồ này tuyệt đối không sai đâu!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Vậy sao? Được rồi! Muội tạm tin lời của huynh vậy!!

Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy bán tín bán nghi kêu lên một tiếng.

- Được rồi bây giờ chúng ta lên đường thôi!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Được rồi!

Hai tỷ muội Nạp Lan gật đầu một cái sau đó ba người chia làm hai hướng bay đi.

Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên đi theo cảm ứng vô hình của mình đi về hướng bắc tìm kiếm Đạm Đài Tuyền cùng với Mộng Khả Nhi.

Còn Đông Phương Trường Minh cũng hóa thành một đạo hào quang bay về hướng Đông.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 283: Hỏa Đấu Hỏa

Hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên vừa đi Đông Phương Trường Minh cũng hóa thành một đạo hào quang bay thẳng về phía Đông.

Trải qua thời gian nửa tháng hẳn đã vượt qua khoảng cách hàng tỉ dặm từ vị trí của Đông Lam Cảnh đi đến một khu vực lãnh thổ khác của Đệ Tam Giới có tên Hỏa Nguyên Cảnh.

Hỏa Nguyên Cảnh vốn là nơi có nguồn Địa Hỏa Mạch dồi dào nhất trong Yêu Giới năm xưa khi Yêu Giới còn chưa gặp nạn nó là thánh địa của các Đại sư Luyện Khí, Luyện Đan cùng với cường giả chuyên tu Hỏa hệ phần hoa cực kỳ nhưng khi Đại Tai Nạn giáng lâm thì cả thiên địa Yêu Giới đều ầm ầm chấn động Địa Hỏa của Hỏa Nguyên Châu vì thế mất khống chế từ dưới mặt đất phun trào lên nhất cử thiêu đốt tất cả mọi sinh linh đang sinh sống ở đó.

Dù đã hơn ngàn vạn năm trôi qua nhưng số Địa Hỏa đó vẫn không ngừng thiêu đốt khiến cho Hỏa Nguyên Cảnh biến thành một Hỏa Vực hung danh hiển hách trong Đệ Tam Giới cho dù là những hung nhân bị giam vào nơi này cũng có rất ít người nguyện ý đến gần nơi đây.

- Không ngờ nơi này hiện tại lại biến thành bộ dạng như thế này!!

Sau khi đến đây Đông Phương Trường Minh cẩn thận quan sát hoàn cảnh xung quanh một lúc rồi bay thẳng xuống một cái sơn mạch bên dưới.

- Âm âm...

Cảm nhận được có người đến gần Địa Hỏa cuộn cuộn bất tuyệt bên dưới như thú dữ gặp được mồi ngon đồng thời hướng thẳng về phía hắc mà đi.

- Hừ!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không kinh không sợ hừ nhẹ một tiếng Hỏa Bồn Nguyên trong người âm âm vận chuyển hình thành một quả cầu lớn màu đỏ bao bọc thân thể lấy thân thể của hắc.

- Âm!

Địa hỏa ở bốn phía xông tới dù có hung mãnh thế nào khi gặp phải quả cầu màu đỏ bên ngoài thân thể của Đông Phương Trường Minh thì lại giống như gặp phải thiên địch tự động tan biến đi.

Không! Không phải tan biến đi nói chính xác hơn là tất cả Địa Hỏa đều bị Hỏa Bồn Nguyên bên trong thân thể Đông Phương Trường Minh hút hết.

Sau một lát Đông Phương Trường Minh đã đáp xuống trên đỉnh sơn mạch.

- Âm!

Hắc đảo mắt nhìn quanh ngọn núi một chút rồi vung tay đánh ra một chưởng về phía lưng chừng núi.

- Âm!

Trong khoảng khắc chỉ nghe một tiếng nổ lớn vang lên khu vực lưng chừng núi bị chưởng lực của Đông Phương Trường Minh nghiền áp thành cát vụn rơi xuống khắp nơi từ bên trong đó lộ ra một cái không gian chi môn được một tầng cấm chế ngũ sắc bao phủ.

Đông Phương Trường Minh tiện tay gạt bỏ lớp cấm chế bao phủ bên ngoài không gian chi môn rồi bước vào trong đó.

- Qua nhiều năm như vậy cấm chế năm đó ta bố trí vẫn không hao tổn gì. Rất tốt!!

Đông Phương Trường Minh liếc mắt ngăm nhìn không gian thông đạo một chút rồi cười mỉm cười nói sau đó tiếp tục đi tới.

- Không đúng! Dị khí! Sao ở đây lại có dị khí mờ tồn tại?

Nhưng khi đi được khoảng hơn trăm trượng trong mắt của hắn đột nhiên lại hiện lên vẻ kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Chỉ thấy Đông Phương Trường Minh nhíu mày chăm chú nhìn về phía tầng hào quang màu xanh bao bọc hai bên vách của không gian thông đạo như đang tìm kiếm vật gì đó.

Sau một lát hắn lại đưa tay phải của mình lên ngưng tụ thành trảo chộp vào không trung một cái.

Dưới lực lượng của Đông Phương Trường Minh vùng không gian bị hắn chộp vào hơi xoắn lại một chút rồi không ngờ lại lộ ra một cái không gian thông đạo khác.

Cái không gian thông đạo này tuy nhỏ hơn không gian thông đạo do Đông Phương Trường Minh tạo ra một chút nhưng lại giống như một mũi tên nhọn cắm thẳng vào trung tâm của nó.

- Khốn kiếp! Thật ra là tên khốn nào dám xông vào Bí Cảnh của ta. Đúng là chán sống rồi!!

Đông Phương Trường Minh nổi giận gầm nhẹ một tiếng sau đó hóa thành

một đạo hào quang bắn thẳng vào không gian thông đạo ở bên cạnh.

Cũng không thể trách Đông Phương Trường Minh tức giận như vậy, bên trong Bí Cảnh mà hắn lưu lại ở Đệ Tam Giới này không chỉ có lực lượng có hắn mà còn có một người rất quan trọng đối với hắn.

Người đó chính là đệ đệ của Đông Phương Trường Minh hắn Tà Tôn - Đông Phương Chánh!

Thì ra vô số năm về trước, trước khi Viễn Cổ thần chiến diễn ra Đông Phương Trường Minh cảm nhận được sẽ có chuyện bất ổn xảy ra với bản thân cho nên hắn vì không muốn ảnh hưởng đến người đệ đệ duy nhất của bản thân. Cho nên trước khi tiến vào đại chiến hắn đã phong ấn Đông Phương Vô ở đây để bảo vệ cho hắn.

Hiện tại có người xông vào Bí Cảnh Đông Phương Trường Minh không sợ kẻ đó lấy trộm lực lượng của mình chỉ sợ hắn làm hại Đông Phương Vô đang bị phong ấn mà thôi!

Như vậy thử hỏi làm sao hắn có thể không vội vã cho được chứ?

Đông Phương Trường Minh mang theo nôn nóng một đường bay đi chỉ qua một lúc đã vượt qua một nửa không gian thông đạo.

- Đứng lại cho ta!

Nhưng đúng lúc này dị biến lại xảy ra chỉ thấy từ đầu bên kia của thông đạo bỗng nhiên có một tráng hán thân hình vạm vỡ bước ra nhìn Đông Phương Trường Minh. Trên thân thể hắn phát ra một luồng hung khí trùng thiên làm cho hai bên vách không gian thông đạo liên tục rung lên từng đợt.

- Cút!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy có kẻ chặn đường bản thân thì lạnh lùng quát lên một tiếng.

- Khốn kiếp! Một tên tiểu tử như người không ngờ không chỉ dám xông vào không gian thông đạo của huynh đệ chúng ta mà còn dám to tiếng với Bạch Hổ đại gia ta phải dạy dỗ người một trận mới được!!

Tráng hán nghe được những lời của Đông Phương Trường Minh thì lộ ra vẻ tức giận quát lên một tiếng.

Vừa nói sau lưng hắn vừa hiện ra hư ảnh của một con cự thú khổng lồ to lớn hơn chục vạn trượng nhìn kỹ lại thì đó không ngờ lại là một con Bạch Hổ!

- Grao!

Bạch Hổ gầm vang một tiếng rung trời rồi hóa thành một đạo hào quang dung nhập vào tay phải của tráng hán mang theo uy thế kinh thiên động địa của Thiên Cấp hậu kỳ đánh về phía Đông Phương Trường Minh.

Đông Phương Trường Minh mắt thấy cự quyền đánh về phía mình thần sắc vẫn như thường tay phải nắm lại thành quyền đánh ra.

- Ầm!

Trong khoảng khắc khi hai nắm đấm va chạm vào nhau chỉ nghe một tràng nổ kinh thiên động địa vang lên khiến cho cả không gian thông đạo ầm ầm chấn động.

Cuối cùng trong một tiếng nổ lớn cả người Bạch Hổ bị đánh lui về phía sau một đoạn há miệng phun ra một máu to.

Vừa ổn định lại thân hình hắn đã dùng ánh mắt kiên ky thật sâu liếc nhìn

Đông Phương Trường Minh phải biết rằng một chiêu Bạch Hồ Phá Kim Quyền vừa rồi tuy không phải chiêu thức của Bạch Hồ nhưng cũng là chiêu thức hăn bỏ mấy nghìn năm ra nghiên cứu sáng tạo không ngờ lại bị một tên tiểu tử dễ dàng phá vỡ như vậy!

- Ta nhắc lại lần nữa hiện tại ngươi lập tức rút, nếu không đừng trách ta không nương tay nữa!

Đông Phương Trường Minh lạnh lùng nói.

- Khốn kiếp! Tiểu tử ngươi lại dám xem thường ta. Ngày hôm nay Bạch Hồ ta không giết được ngươi thì ta không phải phải người à không... phải nói là không phải là hồ nữa mới đúng!

Bạch Hồ quát lên một tiếng sau đó lắc mình hóa thành chân thân vạn trượng.

- Hồ Khiếu!

Tiếp theo chỉ nghe hăn mở miệng phát ra một tiếng gầm.

Tiếng hồ gầm này vang lên phảng phất thay thế tất cả âm thanh trong thiên địa vang vọng tới tận tinh không khiến cho cả không gian thông đạo như muốn sụp đổ khắp nơi xuất hiện những đạo gợn sóng giống như vảy cá lực lượng ẩn chứa trong đó đủ để phá vỡ thần hồn của bất cứ tu sĩ nào.

Bọn chúng ầm ầm đánh thẳng về phía Đông Phương Trường Minh trong chớp mắt khiến cho thân hồn của hăn rung lên thân thể theo đó cũng hơi hơi dừng lại một nhịp.

- Hồ Phệ!

Tuy chỉ là một nhịp ngắn ngủi nhưng cũng đã đủ để cho Bạch Hồ tận

dụng cơ hội chỉ thấy hần biến chiêu một cái nhất thời sóng âm làm cho cả thiên địa chấn động trước đó hiện tại đã biến thành một lực hút cường đại đem thân thể của Đông Phương Trường Minh kéo tới phía của Bạch Hổ.

Nhưng lúc sắp bị cái miệng lớn như chậu máu của Bạch Hổ nuốt chửng trong mắt của Đông Phương Trường Minh đột nhiên lại khôi phục lại vẻ bình tĩnh như thường vung tay phải lên đánh ra một chưởng.

Một chưởng này êm ái vô lực thoát nhìn giống như không có chút sát thương nhưng khi nó hạ xuống lại khiến cho trong lòng của Bạch Hổ sinh ra một cảm giác sinh tử nguy cơ trước giờ chưa từng có qua.

Theo bản năng hần lập tức muốn toàn lực rút lui về phía sau đáng tiếc đã chậm mất một bước khi bàn tay vừa hạ xuống trước mặt hần đôi mắt trước giờ vẫn luôn bình tĩnh như nước của Đông Phương Trường Minh lại lóe lên một đạo hàn mang lạnh buốt, năm ngón tay bất ngờ ngưng lại thành trảo tóm vào nơi nào đó rồi bất ngờ đẩy mạnh.

- A!

Trong một tiếng vang lớn Bạch Hổ phát ra một tiếng hét thảm sau đó tứ chi rời khỏi mặt đất bay về phía sau như một con diều đứt dây trên đường đi hần còn không ngừng phun ra từng ngụm máu lớn.

Bất quá lúc Đông Phương Trường Minh đang muốn thừa thắng truy kích nhất cử giải quyết luôn kẻ ngáng đường này thì đột nhiên lại bị ba đạo hào quang bay ra từ đầu bên kia của không gian thông đạo bay ra ngăn cản.

Ba đạo hào quang này lượn lờ trước mặt hần một lúc rồi bất ngờ thu liễm lại hóa thành ba đạo thân ảnh, người dẫn đầu là một thanh niên thân mặc thanh bào khuôn mặt tuấn tú tràn đầy ngạo khí.

Theo sau hần là một lão giả chừng sáu mươi tuổi thân mặc trường bào

rộng thùng thình màu vàng đất cùng với một thiếu nữ mặc váy đỏ.

- Thanh Long, Huyền Vũ, Chu Tước tại sao ba người lại ra đây?

Nhìn thấy ba người xuất hiện Bạch Hổ gắng gượng biến lại thân người kinh ngạc hỏi.

- Hừ! Việc này còn cần phải hỏi sao? Đương nhiên là bởi vì phát hiện người gặp phải cường địch!!

Lão giả mặc áo bào màu vàng đất rộng thùng thình nghe vậy trầm giọng nói.

- Được rồi! Người đừng nói nhiều nữa, uống viên đan dược này vào rồi vận khí trị thương đi chuyện ở đây cứ để cho bọn ta giải quyết!

Tiếp theo ông ta đảo tay lấy từ bên trong không gian giới chỉ ra một viên đan dược màu đỏ ra ném cho Bạch Hổ.

- Được!

Bạch Hổ cũng không nói nhiều trực tiếp nuốt viên đan dược đó vào rồi khoanh chân ngồi xuống vận công điều khí.

- Vị đạo hữu này tại hạ Thanh Long không biết người là ai tại sao lại xông vào nơi này hơn nữa còn đả thương huynh đệ của ta?

Trong lúc này thì người thanh niên thanh bào cũng nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Chỗ ở của các người? Nơi này rõ ràng là Bí Cảnh do ta mở ra từ khi nào lại biến thành chỗ của bốn huynh đệ các người vậy?

Đông Phương Trường Minh hỏi ngược lại.

- Đạo hữu người có phải có hiểu lầm gì hay không vậy tuy một ngàn năm trước khi bốn người bọn ta mới đến nơi này đúng là phát hiện ra nơi này có một cái Bí Cảnh nhưng trong Bí Cảnh đó không có lưu lại Thần Ấn hay ấn ký của bất cứ ai cả. Sao lại có thể nói nó là do người mở ra được?

Thanh Long nhíu mày một chút rồi nói tuy bề ngoài hắn vẫn giữ vẻ khách sáo với Đông Phương Trường Minh nhưng trong lời nói đã có mấy phần ý khinh thường, bởi vì theo hắn thấy Đông Phương Trường Minh cũng giống như bốn huynh đệ mình trước đây khi đi qua nơi này vô tình phát hiện ra ở đây có một cái Bí Cảnh cho nên muốn xuất thủ cướp đoạt!

Đông Phương Trường Minh nhất thời im lặng lại hắn cũng không giải thích cho Thanh Long biết lúc sáng tạo cái Bí Cảnh này do sợ bị kẻ địch phát hiện ra cho nên hắn mới không lưu lại Thần Ấn bên trong bởi vì hắn biết có nói ra sợ rằng bọn họ cũng không tin ngược lại còn cười nhạo mình không biết xấu hổ.

- Đại ca không bằng để cho ta thỉnh giáo cao chiêu của vị đạo hữu này một chút có được không?

Đột nhiên lúc này nữ tử mặc váy hồng lại kêu lên một tiếng.

- Được rồi! Chu Tước người nhớ cẩn thận đó!!

Thanh Long nhíu mày một chút rồi nói tuy rằng hắn đã nhìn thấy tình trạng của Bạch Hổ sau khi chiến đấu với Đông Phương Trường Minh nhưng vẫn để cho muội muội của mình tiến lên có vẻ như rất là tự tin vào thực lực của nàng vậy!

- Muội biết rồi!

Chu Tước trầm giọng kêu lên một tiếng.

Vừa nói nàng vừa nhẹ nhàng tiến lên phía trước một bước trong chớp mắt chỉ thấy một con Chu Tước to lớn vạn trượng xuất hiện lơ lửng quanh cơ thể nàng.

Hơi nóng từ thân thể của nó tỏa ra khiến cho không gian bốn phía sinh ra từng đạo sóng nhiệt lẫn tăn nhìn kỹ lại thực lực của nó không ngờ lại đạt đến cảnh giới Thiên Cấp hậu kỳ đỉnh phong.

- Bốn Nguyên hóa hình không ngờ người cũng tu Hỏa Bốn Nguyên đến cảnh giới đó! Được lắm để ta chơi với người một chút vậy!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trong mắt hiện lên vẻ hứng thú nói.

Tiếp theo hắn vung tay bắt quyết một cái trong Hỏa Bốn Nguyên từ trong cơ thể hắn lập tức hóa thành một con Hỏa Long thuần tuấn vô cùng bay ra.

- Ngang!

Hỏa Long ngửa đầu phát ra một tiếng long ngâm cực lớn khí thế trên người tuyệt đối chỉ hơn chứ không thua kém Hỏa Chu Tước một chút nào.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 284: Thu Phục Tứ Thần Thú (1)

- Muốn so đấu Bốn Nguyên với ta? Được lắm! Ta muốn xem các hạ thật ra có bao nhiêu bản lĩnh!

Chu Tước trầm giọng nói sau đó đưa tay điểm vào hư không một cái.

- Lệ!

Hỏa Chu Tước do Bốn Nguyên của nàng ta ngừng tụ ra kêu lên một tiếng lãnh lót xông thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Ngang!

Hỏa Long trông thấy đối thủ xông tới thì không cần Đông Phương Trường Minh điều khiển theo bản năng tự động xông lên nghênh địch.

- Âm!

Khi hai con cự thú va chạm với nhau trong không gian ngay lập tức vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa phạm vi nghìn trượng xung quanh đều bị tầng tầng sóng nhiệt bao phủ giống như biến thành một cái hỏa ngục vậy.

Có lẽ do tu vi của Đông Phương Trường Minh cao hơn Chu Tước không chỉ một bậc cho nên sau khi giằng co khoảng một khắc Hỏa Long đã ép cho Hỏa Chu Tước phải từng bước, từng bước lui lại phía sau.

- Hỏa Bốn Nguyên bá đạo lắm! Khó trách người có thể khiến cho Bạch Hổ chiến bại khó xem

như vậy, nhưng chỉ như vậy đã muốn đánh bại Chu Tước ta thì vẫn chưa đủ đâu! Xem Chu Tước Ngưng Hỏa Thuật của ta đi!!

Chu Tước lạnh lùng kêu lên một tiếng sau đó năm ngón tay cong lại thành trảo cách không đánh về phía sơn mạch bên ngoài.

- Âm!

Trong một tiếng nổ vang cực lớn sơn mạch âm âm nổ tung hóa thành tro bụi mười mấy con hỏa long từ dưới mặt đất vươn mình lao ra.

Số Hỏa Long này so với Hỏa Long do Hỏa Bốn Nguyên biến ảo mà thành thì nhỏ hơn một chút nhưng nếu so về linh tính chúng thì không kém một chút nào đặc biệt khi Hỏa Long xuất hiện thì cuộn cuộn liệt hỏa đang bùng cháy xung quanh đều hướng về vị trí của nó mà tụ tập.

Vô số hỏa diễm ngưng tụ lại hình thành nên một loại lực lượng có thể sánh ngang với một kích toàn lực của Thiên Cấp sơ kỳ cường giả.

- Hỏa Hồn của Địa Mạch!

Đông Phương Trường Minh vừa liếc mắt nhìn qua đã nhận ra được lai lịch của Hỏa Long.

- Nữ tử này dùng lực lượng kéo Hỏa Hồn của Địa Mạch ra thật ra muốn làm gì?

Trong lòng hần âm thầm suy nghĩ rồi đưa ánh mắt chứa đầy hứng thú nhìn vào Chu Tước chờ đợi hành động tiếp theo của nàng.

- Tán!

Lúc này chỉ nghe Chu Tước hét lên một tiếng số Hỏa Long mà nàng vừa kéo ra lập tức âm âm nổ nát hóa thành hàng tỉ hỏa diễm chui vào trong miệng

của Hỏa Chu Tước.

- Lệ!

Trong khoảng khắc khi Hỏa Chu Tước cắn nuốt Hỏa Long Hồn nó ngẩng đầu kêu lên một tiếng toàn thân phát ra hàng tỉ hào quang sáng chói màu hoàng kim.

Những tia sáng này chiếu rọi hư không trong phút chốc rồi lại thu lại hóa thành một cái kén bao trùm lấy toàn thân Hỏa Chu Tước.

Đông Phương Trường Minh đưa mắt chăm chú ngắm nhìn.

- Âm!

Sau một lát cái kén màu hoàng kim đó từ từ nứt ra Hỏa Chu Tước từ bên trong chui ra nhưng lúc này nó không còn ở trong hình dạng của một con thú nữa mà hóa thành nhân thân có hình dáng giống như Bản Thể của mình chỉ khác là tứ chi của nó vẫn còn giữ lại hình dáng thú thảo mà thôi!

Hỏa Chu Tước vừa bước ra trong không gian đã bị một luồng uy áp cực kỳ khổng lồ bao phủ, uy áp này còn mạnh hơn uy áp của bản thể Chu Tước rất nhiều đã đạt đến cảnh giới Thiên Cấp đỉnh phong.

- Grao!

Hỏa Chu Tước lại gầm vang một tiếng quanh thân xuất hiện một biển lửa ép thẳng về phía Hỏa Long của Đông Phương Trường Minh khiến cho nó không thể không lui lại phía sau.

Chỉ trong chớp mắt thể cực đã nghịch chuyển lại.

- Bốn Nguyên Chân Thân!

Nhìn thấy cảnh đó trong mắt của Đông Phương Trường Minh lần đầu tiên hiện lên vẻ ngưng trọng Bốn Nguyên Chân Thân chính là biến hóa thứ ba cũng là biến hóa cuối cùng sau khi Bốn Nguyên đại thành.

Bốn Nguyên Chân Thân là một vật phi thường hiếm thấy một khi xuất hiện thực lực của nó có thể khiến cho người khác phải sợ hãi, trên đời này căn bản không có thuật phân thân hay hóa thân nào có thể cao cấp bằng nó cả.

Cho dù là Thiên Cấp đỉnh phong muốn đạt đến lần biến hóa thứ ba này cũng phi thường, phi thường khó khăn!

Còn về phần khó khăn thế nào à?

Đại khái thì trong mười Thiên Cấp đỉnh phong cường giả thì cũng chỉ một người may mắn ngưng tụ ra được Bốn Nguyên Chân Thân mà thôi!

Nghe cho rõ là " may mắn " đó. Tức là một Thiên Cấp đỉnh phong cường giả dù có đủ thực lực cùng với trí tuệ mà không gặp được cơ duyên thích hợp thì cũng không thể nào ngưng tụ ra được Bốn Nguyên Chân Thân.

Đông Phương Trường Minh thật sự không thể ngờ được Chu Tước chỉ dựa vào tu vi Thiên Cấp hậu kỳ lại có thể ngưng tụ được Bốn Nguyên Chân Thân thật sự khiến cho hắn kinh ngạc vô cùng.

Bất quá kinh ngạc thì kinh ngạc Đông Phương Trường Minh cũng không có sợ hãi.

Hắn không tin rằng Bốn Nguyên Chân Thân do Chu Tước ngưng tụ ra có thể đấu lại với Hỏa Bốn Nguyên đã trưởng thành không biết bao nhiêu năm của bản thân.

- Ầm!

Chỉ thấy hân vung tay bắt quyết một cái thân thể Hỏa Long của hân lập tức ầm ầm bạo tăng hơn trước gấp trăm lần long uy khổng lồ từ trong thân thể của nó bạo phát ra ngoài chống lại Hỏa Hải do Chu Tước Chân Thân tạo thành.

- Ầm ầm ầm....

Hai loại lực lượng khổng lồ giằng co với nhau trong lúc nhất thời khó phân thắng bại.

Thời gian giằng co qua đi càng lâu thì sắc mặt của Chu Tước càng thêm khó coi Bốn Nguyên Chân Thân hiện tại xuất hiện chỉ là do nàng dùng bí thuật cường thể ngưng tụ Hỏa Hồn ẩn trong Địa Mạch lại mà thành.

Lực lượng của Địa Mạch lại không phải vô hạn dùng bao nhiêu thì sẽ tiêu hao bấy nhiêu đợi khi tiêu hao hết rồi thì Hỏa Chu Tước sẽ biến trở về hình dạng lúc ban đầu đến lúc đó nàng không phải mặc cho đầu Hỏa Long của đối phương cắn xé hay sao?

- Chu Tước để bọn ta giúp muội!

Thanh Long, Huyền Vũ đứng bên cạnh nhìn xem đương nhiên cũng nhận ra điều đó hai người nhìn nhau một chút rồi đồng thời quát lên.

- Thủy Bốn Nguyên nghe lệnh của ta xuất ra!

- Thổ Bốn Nguyên nghe lệnh của ta xuất ra!

Vừa nói bọn họ vừa há miệng phun ra Bốn Nguyên của bản thân ra ném về phía Chu Tước.

- Còn có ta nữa!

Bạch Hổ vừa mới khôi phục được chút thực lực cũng há miệng Phong

Bốn Nguyên của mình ra.

- Vút vút vút....

Ba đạo Bốn Nguyên hóa thành ba đạo hào quang bay về phía Chu Tước.

- Được! Vậy thì ngày hôm nay bốn huynh muội chúng ta chúng ta dùng Tứ Tượng Đỉnh Thiên đại trận lãnh giáo cao chiêu của vị đạo hữu này vậy!!

Chu Tước nhìn thấy cảnh đó cũng không từ chối mở miệng kêu lên một tiếng.

Tiếp theo đó vung tay lên để cho Chu Tước Chân Thân trước người mình phân giải lần nữa trở lại thành Hỏa Bốn Nguyên tinh thuần nhất bay lên không trung tụ hợp với ba đạo Bốn Nguyên kia.

- Ấm ấm ấm...

Trong lúc nhất thời bốn đại Bốn Nguyên Địa, Hỏa, Thủy, Phong cùng nhau xoay tròn trên bầu trời không gian thông đạo tạo thành một cái vòng xoáy cực lớn, từ xa nhìn lại có thể thấy bên trong đó có sóng nước đập chồm, cuồng phong thổi quét, liệt hỏa thiêu đốt, đại địa rung động.

Sau một lát một tiếng nổ vang kinh thiên động địa bốn loại dị tượng này xếp chồng lên nhau cùng nhau dung hợp lại thành một bức tranh hoàn chỉnh.

Trong bức tranh đó thì mặt đất ở trung gian hai đầu là biển lửa cháy rực cùng với hồng thủy ngập trời còn trên không trung thì cuồng phong thổi quét từng đợt.

- Đi!

Bốn người Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước cùng nhau rống lên một tiếng.

- Âm!

Bức tranh to lớn lập tức giống như một viên lưu tinh bay về phía Đại Hỏa Long của Đông Phương Trường Minh âm âm phát ra lực lượng đánh lên trên người nó.

- Ngang!

Đại Hỏa Long thấy vậy cũng hét lên một tiếng lao lên nghênh chiến.

- Âm!

Trong khoảng khắc cả không gian thông đạo vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa sau khi lực lượng trùng kích tan hết chỉ thấy bức tranh khổng lồ bay ngược về phía sau một đoạn còn cái đầu của Đại Hỏa Long đã bị đánh cho nổ tung thành một cái biển lửa to lớn, tuy rằng chỉ trong chớp mắt nó đã trọng tụ lại thân hình nhưng khí thế rõ ràng đã giảm đi một chút.

- Hay! Tất cả mau thêm sức nhất cử dùng Trận Pháp của chúng ta trấn áp kẻ này!!

Bạch Hổ thấy vậy lộ vẻ hưng phấn cười nói lúc trước hắn bị Đông Phương Trường Minh đánh bị thương cho nên trong lòng sinh ra oán khí hiện tại mắt thấy sắp trả được thù đương nhiên trong lòng phải cảm thấy sảng khoái phi thường rồi.

- Trấn áp ta! Chỉ dựa vào một trận này của các người cũng đòi sao? Buồn cười!

Nhưng đáp lại sự hưng phấn của hắn chỉ là một tiếng nói chứa đầy khinh thường của Đông Phương Trường Minh.

- Tiểu tử cuồng vọng! Người có biết mình đang nói gì không? Tứ Tượng

Đỉnh Thiên Đại Trận này do Bốn Nguyên của bốn người bọn ta hội tụ lại mà thành cho dù Thiên Cấp đỉnh phong bước vào trong đó nhất thời ba khắc cũng sẽ hóa thành một vũng nước sao lại trấn áp không được người!!

Bạch Hổ nghe thấy đối phương xem thường đại trận do bốn huynh muội mình lao tâm khổ tứ rất lâu mới có thể sáng tạo ra thì sắc mặt cuồn cuộn biến tức giận quát lên một tiếng.

- Hừ! Đại trận do bốn cái Bốn Nguyên của các người hội tụ lại thành đủ để vây chết Thiên Cấp đỉnh phong trong nhất thời ba khắc? Vậy thì hay lắm hay sao? So về Bốn Nguyên ta chắc thua kém các người!!

Đông Phương Trường Minh khinh thường nói.

- Tuyệt Tình Bốn Nguyên ra đây!

Tiếp theo hân quát nhẹ một tiếng.

Lời vừa dứt Tuyệt Tình Bốn Nguyên lập tức từ trong cơ thể của hân mang theo kinh thiên hàn khí bay ra ngoài.

Ngay lúc Bốn Nguyên vừa xuất hiện trong cả không gian thông đạo dường như bị cả một trận cực hàn bao phủ, vô số băng tuyết từ trên không trung rơi xuống khiến cho người ta có một cảm giác lạnh giá vô cùng.

Sau một lát vô số gió tuyết bỗng nhiên thu lại tạo thành một bộ chiến giáp màu bạc bao phủ thân thể của Đông Phương Trường Minh.

- Đây là Hàn Băng Đế Giáp sau khi tu luyện Hàn Băng Bốn Nguyên đến lần biến hóa thứ hai mới có thể tạo ra! Không ngờ người thanh niên này có thể đồng thời lãnh ngộ hai loại Bốn Nguyên trái ngược nhau đến cảnh giới này! Nhưng tại sao hân không gọi là Hàn Băng Bốn Nguyên mà lại gọi là Tuyệt Tình Bốn Nguyên trong này có huyền cơ gì hay sao??

Tứ Thần Thú thấy vậy kinh hãi thâm nghĩ.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 285: Thu Phục Tứ Thần Thú (2)

- Hồn Thiên Bốn Nguyên xuất ra!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Âm!

Lời vừa dứt chỉ thấy hần vung tay chụp vào không gian một cái từ trong đó rút ra một thanh Huyết Kiếm đỏ rực dài bốn trượng.

Kiếm vừa xuất hiện đại lượng sát khí lập tức từ bên trong xông ra trùng kích khắp nơi kèm theo đó là từng trận quỷ khiêu kinh thiên động địa!

- Ba đạo Bốn Nguyên! Người này không ngờ vậy mà lại có ba đạo Bốn Nguyên!!

Tứ Thần Thú thấy vậy sắc mặt nhất thời trở nên vô cùng khó coi.

Thiên Cấp cường giả trong thiên hạ không thiếu người đồng thời lĩnh ngộ được hai đạo Bốn Nguyên nhưng ba đạo Bốn Nguyên thì lại khác, người có thể đồng thời lĩnh ngộ ba đạo Bốn Nguyên đa số đều là Thái Cổ bá chủ thống trị một phương đã sống không biết bao nhiêu vạn năm.

Bọn họ nghĩ thế nào cũng không thể ngờ được người thanh niên trước mặt mình lại là một trong trong những người đó.

- Ba đạo sao? Hư Thật Bốn Nguyên, Cực Âm Bốn Nguyên ra đây đi!

Đông Phương Trường Minh cười nhạt một tiếng rồi tiếp tục kêu lên.

Trong chớp mắt chỉ thấy phía sau lưng hắn xuất hiện một cái nửa hư nửa thật không ngừng biến hóa giữa hư ảo cùng chân thật đáng sợ hơn là bên trong còn không ngừng phát ra từng ra những âm thanh kỳ dị khiến người nghe thấy nếu tâm trí không đủ kiên định thì sẽ không tự chủ trầm mê vào trong không cách nào thoát ra ngoài được.

Khi nhìn vào trong đó Tứ Thần Thú cũng phải mất một lúc lâu mới trấn định tâm thần lại được.

- Đây... đây là... Hư Bốn Nguyên! Người này rốt cuộc là ai lại có thể có được hai đạo Hư Bốn Nguyên?

Bốn người lộ vẻ kinh hãi theo bản năng lui lại phía sau mấy bước.

Trước đây bọn họ cứ tưởng mình dùng bốn đạo Bốn Nguyên Địa, Hỏa, Thủy, Phong liên thủ sáng tạo ra Tứ Tượng Định Thiên Đại Trận đã là rất lợi hại nhưng hiện tại khi nhìn thấy Hư Thật Bốn Nguyên cùng với Cực Âm Bốn Nguyên trong tay Đông Phương Trường Minh thì bọn họ mới biết suy nghĩ trước đây của mình buồn cười đến cỡ nào.

Bốn đạo Thực Bốn Nguyên của bọn họ so với hai đạo Hư Bốn Nguyên trong tay Đông Phương Trường Minh thì căn bản không tính là gì cả!

Bởi vì Hư Bốn Nguyên cực kỳ cực kỳ hiếm có muốn lãnh ngộ được nó căn bản không dễ dàng hơn ngưng tụ một cái Bốn Nguyên Chân Thân bao nhiêu.

- Có được Hư Bốn Nguyên thì đã sao? Năm đạo Bốn Nguyên của người chưa chắc có thể mạnh hơn Tứ Tượng Định Thiên Đại Trận do bọn ta nghiên cứu nhiều năm mà thành!!

Có điều Bạch Hổ vẫn không dễ dàng chịu thua mở miệng gào lên một tiếng.

- Đúng vậy!

Ba người Thanh Long, Huyền Vũ, Chu Tước nghe vậy cũng dùng lực lượng trấn áp sự kinh hãi trong lòng đồng thanh nói.

- Năm đạo Bốn Nguyên sao? Tà Cực Bốn Nguyên ra đây!

Đông Phương Trường Minh lạnh lùng nói một tiếng tiếp theo dùng hai ngón tay kẹp lại thành chỉ điểm vào mi tâm của mình một cái.

- Âm!

Trong chớp mắt con mắt thứ ba trên trán hăn lập tức mở ra từng luồng Hủy Diệt Chi Khí như nước lũ từ bên trong âm âm phóng ra khiến cho cả thiên địa xung quanh nhất thời trở nên thất sắc.

- Sáu đạo Bốn Nguyên! Sáu đạo Bốn Nguyên. Người làm sao lại có thể có sáu đạo Bốn Nguyên làm sao có thể như vậy được!!

Nhìn thấy cảnh đó sự kinh hãi vừa bị Tứ Thần Thú dùng lực lượng cường chế đè nén lại lần nữa bùng phát ra, bọn họ suýt nữa không kiềm chế được bản thân hét âm ỉ cả lên.

- Giết!

Đông Phương Trường Minh không để tâm tới phản ứng của Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước chân đạp trên đầu Hỏa Long điều động lực lượng sáu đạo Bốn Nguyên của bản thân nâng cao Huyết Kiếm trong tay lên phát ra một đạo kiếm cương về phía Tứ Tượng Định Thiên Đại Trận đang lơ lửng trên không trung.

- Âm!

Tứ Tượng Định Thiên Đại Trận cho dù có mạnh nhưng làm sao có thể chống lại lực lượng hợp kích do sáu đại Bốn Nguyên của Đông Phương Trường Minh phát ra trong một tiếng nổ lớn nó đã bị đánh văng ngược lại phía sau.

Lực trùng kích cường đại khuếch tán ra khắp nơi.

- Phụt!

Chu Tước là người đứng gần nhất lập tức bị lực trùng kích khiến cho lục phủ ngũ tạng trong người lộn ngược cả lên phun ra một ngụm máu lớn, có điều vết thương của nàng so với Bạch Hổ vẫn chưa là gì.

Trước đó Bạch Hổ vốn đã bị Đông Phương Trường Minh đánh cho trọng thương mặc dù đã dùng đan dược của Huyền Vũ đưa cho để điều thuận lại chân khí nhưng chưa khôi phục được bao nhiêu lực lượng đã vội vàng vận dụng Bốn Nguyên của mình tạo thành Tứ Tượng Định Thiên Đại Trận.

Hiện tại Đại Trận bị phá hẳn không bị Bốn Nguyên cản trở mà vết thương cũ trong người cũng bởi vì nội tức hỗn loạn không cách nào ổn định lại mà ầm ầm bạo phát trở lại.

Song trọng công kích trực tiếp khiến cho thân thể của Bạch Hổ tan vỡ mất một nửa nguyên thần cũng trọng thương đến bên bờ sụp đổ.

- Bạch Hổ người sao rồi?

Ba người Thanh Long, Huyền Vũ, Chu Tước mặc kệ thương thế trong người mình vội vàng chạy đến bên cạnh Bạch Hổ đỡ lấy hắn.

- Các người đừng lo cho ta mau chạy đi! Để ta thiêu đốt tàn thể còn lại

ngăn cản hẳn lại cho!!

Bạch Hổ trầm giọng nói.

- Không được! Người có biết mình đang nói gì không ban đầu khi mới gặp nhau bốn người chúng ta đã cùng lập lời thề đồng sinh cộng tử sao hiện giờ bọn ta có thể để người liều mạng một mình được chứ! Muốn chết thì chúng ta cùng chết!!

Thanh Long nghe vậy đồng thời lắc đầu nói.

- Đúng vậy! Muốn chết thì bốn người chúng ta cùng chết!!

Đông Phương Trường Minh nghe được những lời đó nhú nhú mày một chút ban đầu vì tức giận do có người xông vào Bí Cảnh của mình cho nên khi vừa nhìn thấy đám người Tứ Thần Thú xuất hiện hẳn lập tức muốn giết chết bọn họ.

Nhưng bây giờ nhìn thấy tình nghĩa sống chết có nhau của bọn họ sát khí đã nguôi mất mấy phần ngược lại lòng yêu tài nổi lên muốn thử chiêu mộ bọn họ làm thuộc hạ.

Dù sao thực lực của Tứ Thần Thú hẳn cũng đã được tận mắt thấy qua bốn người bọn họ liên thủ cùng nhau vận dụng Tứ Tượng Định Thiên Đại Trận có thể sánh ngang với một số Thiên Cấp đỉnh phong cường giả thông thường.

Nếu có thể chiêu mộ thành công thì bọn họ sẽ trở thành một trợ lực lớn bên cạnh hẳn không chỉ ở Đệ Tam Giới này mà sau khi trở về Nhân Gian Giới cũng như vậy!

- Tình nghĩa của bốn huynh muội các người quả thật rất đáng khen, ngay cả Bốn tọa cũng đã bị các người làm cho động lòng! Hay là thế này chỉ cần các người chịu thuận phục làm việc cho ta một ngàn năm ta sẽ tha cho các

người khỏi chết thế nào hả!!

Nghĩ đến đây Đông Phương Trường Minh mở miệng nhìn Tứ Thần Thú ở phía xa trầm giọng nói.

- Muốn bọn ta đầu hàng người! Đó là chuyện không thể nào!!

Tứ Thần Thú nghe thấy lời nói của Đông Phương Trường Minh thì không chút do dự lên tiếng cự tuyệt.

Đừng nói Đông Phương Trường Minh đang là kẻ địch của bọn họ cho dù không phải bốn người cũng không thể nào đồng ý điều kiện của hắn.

Nói gì thì nói bốn huynh muội bọn họ liên thủ với nhau sinh tồn ở Đệ Tam Giới này cũng đã được mấy chục vạn năm trong thời gian này bọn họ dựa vào Tứ Tượng Định Thiên Đại Trận do bản thân sáng chế ra tuy không được xếp vào hàng cường giả đỉnh cấp nhưng Thiên Cấp đỉnh phong cường giả bình thường gặp mặt bọn họ cũng phải khách khí ba bốn phần. Làm sao có thể tự nhiên thần phục một cường giả thần bí không rõ lai lịch chứ?

- Đừng từ chối vội vàng như vậy suy nghĩ kỹ lại đi! Các người phải biết sở dĩ bốn tọa cho các người cơ hội đầu hàng ta là bởi vì bị tình cảm của các người làm cho cảm động, đương nhiên trong đó cũng có một phần là do ta xem trọng thực lực của các người nhưng điều đó không nghĩa ta không giết các người. Nếu các người không đồng ý làm theo ý ta vẫn sẽ làm việc đó sau khi giết chết thân thể của các người ta sẽ dùng linh hồn của các người để luyện thành Khôi Lỗi làm việc cho ta!!

Đông Phương Trường Minh lạnh lùng buông lời đe dọa.

- Tê!

Tứ Thần Thú nghe vậy đồng thời hít sâu một hơi khí lạnh nếu đúng như

lời Đông Phương Trường Minh nói thì cuộc sống sau này của bọn họ nhất định còn thảm hơn là phải xuống Địa Ngục nữa.

Bốn người nhất thời hơi do dự với quyết định trước đây của mình đưa mắt nhìn nhau một chút, hai cánh môi mấp máy giống như đang lén lút truyền âm vậy!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cũng không làm phiền để cho bọn họ tự thương lượng.

- Người có thể bảo đảm nếu ngày hôm nay bọn ta làm theo yêu cầu của người thì một ngàn năm sau người sẽ làm theo lời hứa trả lại tự do cho bọn ta chứ!!

Sau một lát đột nhiên Thanh Long lại nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi một câu.

- Đương nhiên! Lời của bốn tọa đã nói ra tất nhiên sẽ không thay đổi. Ta chỉ sợ đến khi thời gian đến các người lại không chịu đi ngược lại lựa chọn ở lại tiếp tục làm việc cho ta mà thôi!!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

Đây là lời thật lòng của hắn nhưng khi lọt vào tai của Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước lại khiến cho bọn họ cảm thấy chói tai vô cùng giống như hắn đang cố tình sỉ nhục bọn họ vậy ba người đồng thời nhú mày lại.

- Tốt! Như vậy bốn người chúng ta đồng ý với điều kiện của người! Ký kết khế ước thôi!!

Chỉ có Thanh Long vẫn giữ nguyên thái độ ban đầu nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Được!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó vung tay lên tạo thành một tờ khế ước.

Bốn người Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước nhanh chóng đem một giọt máu tươi của bản thân ấn lên trên đó.

- Tham kiến Chủ nhân!

Sau khi làm xong Thanh Long chủ động thi lễ với Đông Phương Trường Minh.

- Tham kiến Chủ nhân!

Ba người Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước thấy vậy mặc dù phi thường không cam lòng nhưng cũng làm theo.

- Được rồi! Mau dẫn ta đến chỗ Bí Cảnh của các người đi!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói một tiếng.

- Vâng!

Tứ Thần Thú gật đầu một cái sau đó năm người hóa thành một chùm hào quang chói mắt bay vào bên trong không gian thông đạo.

Sau một lát bọn họ đã tiến vào một Tiểu Không Gian rộng mấy trăm dặm vuông.

Trên nền cỏ xanh mướt là bốn ngọn núi lớn thông thiên triệt địa đâm thẳng vào trong mây ở lưng chừng mỗi ngọn núi đều có thể thấy được hình dạng của một cái động phủ to lớn rõ ràng đây chính là nơi ở của bọn Tứ Thần Thú.

- Phù!

Đông Phương Trường Minh đảo mắt quan sát xung quanh một vòng phát hiện tuy rằng diện mạo của nơi này đã bị Tứ Thần Thú khiến cho thay đổi nhiều cấm chế của mình vẫn như cũ thì rốt cuộc cũng có thể thở nhẹ một hơi cười nói.

- Vút!

Tiếp theo hắn hóa thành một đạo hào quang bay đến một gò đất ở trung gian giữa bốn ngọn núi đó chính là vị trí năm xưa hắn lưu lại cấm chế.

- Đại ca năm xưa khi chúng ta phát hiện ra chỗ bí cảnh này cũng phải mất rất lâu mới có thể phát hiện ra có cấm chế tồn tại. Sau hắn vừa mới vào đây không cần ai chỉ dẫn đã biết được nơi đó!!

Huyền Vũ thấy vậy kinh ngạc nhìn Thanh Long hỏi.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 286: Đệ Đệ

Đông Phương Trường Minh ra sức hóa giải hóa giải cấm chế phía trên gò đất.

Những cấm chế này năm đó đều là do bản thân Đông Phương Trường Minh lưu lại hiện giờ hẳn muốn hóa giải đương nhiên dễ dàng vô cùng chỉ sau một lát đã có thể hoàn thành.

- Âm!

Lúc này chỉ thấy một cái cái không gian thông đạo từ dưới nền đất hiện ra.

Cái không gian chi môn này so với cái không gian chi môn bên ngoài thì nhỏ hơn rất nhiều nhưng năng lượng được phong ấn trong đó thì không thua kém một chút nào.

- Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước các người qua đây!

Đợi sau khi nó ổn định lại thì Đông Phương Trường Minh quay đầu lại phát ra một tiếng gọi.

- Vâng!

Bốn người lập tức từ trên trời bay về phía của hắn.

- Chủ nhân người đã hóa giải được cấm chế ở chỗ này rồi ư?

Khi đến gần nhìn thấy không gian chi môn mở ra trước mặt Đông Phương

Trường Minh thì Thanh Long kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Trên mặt ba người Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước cũng hiện lên vẻ hoảng sợ bọn họ không thể tin được tầng cấm chế bản thân tốn thời gian hơn nghìn năm vẫn không thể lay động được hiện tại lại bị người trước mắt mở ra chỉ trong một khoảng thời gian vô cùng ngắn.

- Ủm! Hiện tại các người hãy theo ta vào bên trong!

Đông Phương Trường Minh gật nhẹ đầu một cái hóa thành một đạo hào quang bay vào trong không gian chi môn.

- Vút!

Bốn người Tứ Thần Thú đương nhiên cũng đi theo phía sau hần.

- Đại ca trước đây khi huynh đệ chúng ta mới phát hiện chỗ Bí Cảnh này cũng phải mất rất nhiều thời gian mới có thể phát hiện ra được trong này có một tầng cấm chế ẩn tàng tại sao hiện tại hần mới vào đây không cần tới ai hướng dẫn vừa liếc mắt qua đã có thể nhận ra được cấm chế hơn nữa còn có thể dễ dàng phá giải nó như vậy? Trong này thật ra có huyền cơ gì?

Trên đường đi Huyền Vũ âm thầm truyền âm cho Thanh Long nghi hoặc hỏi.

- Có thể giống như những lời hần đã nói trước đây, hần chính là chủ nhân của Bí Cảnh này!

Thanh Long suy tư một lát rồi trầm giọng nói.

- Có thể như vậy sao?

Bạch Hổ, Chu Tước kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Ta cũng không chắc chắn lắm. Muốn biết rõ tất cả thì chỉ có thể đợi đến khi đi theo hắn vào bên trong mà thôi!!

Thanh Long trầm giọng nói.

Trong lúc nói chuyện bọn họ đã vượt qua không gian thông đạo khoảng trăm trượng tiến vào bên trong một gian đại điện rộng lớn phi thường.

Ở đây có vô số những trụ đá được làm bằng một loại khoáng thạch trong suốt, bên trong mỗi trụ phong ẩn một loại bảo vật nào là: pháp khí, linh dược, công pháp đều có đủ cả. Hơn nữa giá trị của bọn chúng không có ngoại lệ đều là vật quý giá phi thường chỉ cần một món lưu lạc ra bên ngoài cũng đủ để khiến cho vô số người tranh giành đến mức vỡ đầu chảy máu.

Tứ Thần Thú tuy rằng đã sống qua vô số vạn năm nhưng đây là lần đầu tiên nhìn thấy nhiều bảo vật như vậy nhất thời mắt của tất cả đều đỏ lên.

Đặc biệt là Bạch Hổ lúc này hắn gần như không thể nào che dấu được từng luồng ánh sáng tham lam hiện lên bên trong đó mắt mình được.

Cũng khó trách Bạch Hổ lại có phản ứng như vậy lúc trước khi giao đấu với Đông Phương Trường Minh bất luận thân thể hay nguyên thần của hắn đều đã bị thương cực nặng hầu như đã đến giới hạn của sự chịu đựng.

Hiện tại nhìn thấy những loại Cực phẩm Đan dược chuyên dùng để điều trị vết thương về thân thể cùng với nguyên thần như Dịch Cẩn Tẩy Hồn Đan, Thành Phẩm Cố Thể Đan, Ích Mạch Đan, Linh Hồn Nguyên Châu, Dưỡng Hồn Nguyên Dịch, Sinh Mệnh Nguyên Thủy thử hỏi làm sao hắn có thể không kích động cho được.

- Người muốn thì cứ lấy mấy viên ra mà dùng đi không cần phải liên tục liếc qua liếc lại liên tục như vậy đâu!!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy hai mắt của Bạch Hồ cứ liên tục xoay đầu nhìn qua nhìn lại trong lòng hơi buồn cười nhưng ngoài mặt vẫn không tỏ ra cái gì trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Tiểu tử à không... Chủ nhân người nói thật sao?

Bạch Hồ nghe vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Đương nhiên! Người hiện tại đã là thuộc hạ của ta, ta tất nhiên không thể nào keo kiệt một số đan dược trị thương với người chứ?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Hơn nữa lần này ta vào Đệ Tam Giới cũng không phải chỉ muốn mở ra Bí Cảnh này, sắp tới có lẽ ta còn phải tham gia vào một trận đại chiến nếu người không mau khôi phục thương thế thì đến đó làm sao có thể giúp ta đối phó kẻ địch được!

Hơi dừng một chút hẳn lại tiếp tục.

- Vâng!

Bạch Hồ nghe vậy gật đầu một cái rồi đi đến trước một trụ đá có chứa Dịch Cẩn Tẩy Hồn Đan đưa tay ra.

Do có sự đồng ý của Đông Phương Trường Minh cho nên cấm chế bao phủ bên ngoài trụ đá cũng không ngăn cản Bạch Hồ để cho hắn thuận lợi đem đan dược lấy ra.

Sau khi lấy được đan dược Bạch Hồ không chút do dự phục dụng vào sau đó khoanh chân ngồi xuống mặt đất vị khí tiêu hóa dược lực.

Dịch Cẩn Tẩy Hồn Đan không hổ danh là Thánh Phẩm đan dược có tác dụng giúp người ta ngưng luyện thân thể, củng cố nguyên thần chỉ sau một

lát thương thể trên người Bạch Hổ đã được trị khỏi bốn năm phần.

Ba người Thanh Long, Huyền Vũ, Chu Tước thấy vậy trên mặt đồng thời xuất hiện một nụ cười, trong lòng nhất thời cũng dâng lên không ít hảo cảm với Đông Phương Trường Minh.

- Ba người các người qua đây giúp ta chuyện này!

Đột nhiên lúc này bên tai của bọn họ lại vang lên tiếng nói của Đông Phương Trường Minh.

- Vâng!

Ba người lập tức gật đầu một cái sau đó đi theo Đông Phương Trường Minh bước đến trước một tấm Thạch Điêu được đặt ở trung tâm đại sảnh.

Phía trên bức Thạch Điêu đó là một con Thiên Long thập bát trào, tuy chỉ là một bức tượng được điêu khắc nhưng kích cỡ vạn trượng khí thế vô cùng.

- Tĩnh lại!

Đông Phương Trường Minh đưa mắt ngắm nhìn bức tượng Thiên Long một lát rồi căn nát môi dưới phun ra một ngụm máu tươi lên trên đó.

- Ngang!

Khi máu tươi của Đông Phương Trường Minh rơi xuống xuống thân thể của Thiên Long, nó giống sống lại mở miệng phát ra một tiếng long ngâm cực lớn tiếp đó bay ra khỏi vách tường vân vũ giữa không trung.

- Ầm!

Trong chớp mắt cả tòa đại điện đều bị long uy cực lớn bao phủ.

- Sao lại như vậy?

Hai người Huyền Vũ, Chu Tước thấy vậy kinh hãi kêu lên một tiếng ý nghĩ đầu tiên trong lòng bọn họ khi nhìn thấy cảnh tượng này chính là con Thiên Long trước mắt là một sinh vật sống bị người khác dùng đại pháp lực phong ấn vào trong vách tường này.

- Không phải! Đây không phải một con Thiên Long còn sống mà chỉ là một cái một cái Khôi Lỗi được người khác luyện chế ra thôi!!

Thanh Long như đoán được suy nghĩ trong lòng hai người trực tiếp lắc đầu nói.

Do bản thân hắn cũng là Long Tộc cho nên Thanh Long có thể rõ ràng cảm nhận được Thiên Long trước mắt tuy có Long Thể cùng với Long Uy nhưng lại thiếu đi Long Hồn không thể nào là Thiên Long thật được!

- Vút!

Quả nhiên đúng như suy nghĩ của Thanh Long sau một lúc bay lượn trên trời Khôi Lỗi Thiên Long đã há cái miệng máy móc của mình ra phun ra một cái quan tài bằng bạch ngọc.

- Các người đặt cái quan tài đó xuống mặt đất cho ta, nhớ phải cẩn thận một chút!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng ra lệnh.

- Vâng!

Tam đại Thần Thú nghe vậy lập tức làm theo lệnh của hắn bay lên trời tiếp lấy ngọc quan sau đó nhẹ nhàng đặt nó xuống mặt đất.

- Vù!

Đông Phương Trường Minh bước tới trước quan tài đưa tay xóa đi cấm chế trên đó rồi nhẹ nhàng mở nắp ra.

Ba người Thanh Long, Huyền Vũ, Chu Tước lén lút đưa mắt nhìn vào thì chỉ thấy người nằm trong Ngọc Quan là một người thanh niên khoảng trên dưới hai mươi lăm tuổi tuy đang nhắm

mắt ngủ say nhưng trên người hắn vẫn tán phát ra một luồng khí thể vô hình thuộc về Thiên Cấp cường giả cộng thêm một bộ hắc bào rộng thùng thình lấp lánh hào quang được dệt từ tơ

của Dị chủng Thiên Lan Tầm trên Đại Tuyết Sơn của Thiên Giới cho người khác một cảm giác người này chắc chắn là một quý nhân có thân phận tôn quý vô cùng.

Có điều điểm đặc biệt làm cho Tam đại Thần Thú chú ý nhất trên người thanh niên không phải trang phục hay khí thể mà chính là dung mạo của hắn không ngờ lại có bảy tám phần giống với Đông Phương Trường Minh.

- Chủ nhân người này là ai? Sao lại giống ngài như vậy??

Thanh Long không nhịn được nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Hắn là đệ đệ duy nhất của ta Đông Phương Chính sao lại có thể không giống ta được. Tên của nó là Đông Phương Chính còn được người khác đặt cho một cái biệt danh là Tà Tôn!!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Tà Tôn - Đông Phương Chính!

Tam đại Thần Thú nghe vậy ngây người ra, bọn họ tuy rằng sinh ra ở Đệ Tam Giới nhưng cũng đã gặp qua không biết bao nhiêu Thiên Cấp cường giả,

đọc qua không biết bao nhiêu tài liệu lịch sử đối với uy danh của Lục Đạo Tà Tôn đương nhiên là như sấm nổ bên tai!

Quan trọng hơn là bọn họ đều biết rõ Lục Đạo Tà Tôn là đệ đệ của ai!

- Hèn gì trong người vị đại nhân này lại có tới sáu đạo Bốn Nguyên trong người, hơn nữa còn nói khi chúng ta biết được tên của ngài ấy thì sẽ không muốn rời đi! Thì ra ngài ấy chính là một trong những cường giả mạnh nhất từ xưa đến nay Lục Đạo Tà Đế a!!

Nhất thời trong lòng tất cả đều kinh hãi thâm nghĩ.

- Tiểu Chính tỉnh lại đi! Đệ ngủ đủ lâu rồi đó!!

Đông Phương Trường Minh không quan tâm đến sự thay đổi trong ánh mắt của ba người khi nhìn mình bước tới trước mặt Đông Phương Chính kêu lên một tiếng.

- Ủ!

Đông Phương Chính đang ngủ say nghe được tiếng nói của Đông Phương Trường Minh thì nhú mày một chút rồi từ từ mở mắt ra.

- Ca ca huynh đến đánh thức đệ rồi à?

Hắn mở hai mắt ra nhìn thấy dung mạo của Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

- Đừng nằm ở đó nữa! Leo ra ngoài đi rồi hãy nói!!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Vâng!

Đông Phương Chính gật đầu một cái sau đó từ trong quan tài leo ra ngoài.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 287: Độ Tam Giới Chiến - Bắt Đầu (1)

- Không đúng! Đại ca tại sao hiện tại huynh chỉ có thực lực Nghịch Thiên sơ kỳ so với trước đây kém nhiều như vậy?

Đông Phương Chính nhảy ra khỏi Ngọc Quan cẩn thận quan sát đại ca mình một vòng rồi nghi hoặc kêu lên một tiếng.

- Tiểu tử ngốc! Đại ca của người chuyển thể trọng tu một lần hơn nữa vừa mới thức tỉnh không được bao lâu thực lực đương nhiên không thể so sánh với năm xưa!!

"

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Chuyển thể trọng tu? Tê! Đại ca trong thiên địa thật ra ai có khả năng ép huynh phải chuyển thể trọng tu không lẽ là Thiên Đạo?

Đông Phương Chính nghe vậy hít sâu một hơi khí lạnh sau đó kinh ngạc hỏi.

- Đúng vậy! Sở dĩ ta phải ta phải chuyển thể trọng tu một lần cũng là do nó hại!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái.

Tiếp theo từ từ đem những chuyện đã xảy ra với hắn trong thời gian chuyển thể cho Đông Phương Chính nghe.

- Đại ca không ngờ lần chuyển thế này huynh không chỉ lấy được hai vị Đại tẩu còn có thêm một Tổ Gia gia cùng với một người Gia gia tương lai ta nhất định phải qua bọn họ một lần mới được.

Sau khi nghe xong Đông Phương Chính lộ vẻ hứng thú nói.

- Yên tâm đi! Tương lai đệ nhất định sẽ được gặp qua bọn họ!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Nhưng hiện tại trước tiên phải nhanh chóng khôi phục nguyên lực trong người sau đó đi theo ta đến Trung tâm của Đệ Tam Giới một chuyến!

Hơi dừng một chút hãm lại chuyển giọng.

- Đi đến Trung tâm của Đệ Tam Giới. Đại ca huynh muốn làm gì ở đó?

Đông Phương Chính không hiểu hỏi theo những gì hãm vừa mới nghe được thì Đệ Tam Giới hiện nay đã không còn là Yêu Giới phồn hoa năm đó mà đã biến thành một Địa Ngục hoang vắng vô cùng ai ai cũng sợ căn bản không còn lại bất cứ dấu tích nào quen thuộc với huynh đệ bọn họ nữa nhất là Trung Vực như vậy Đông Phương Trường Minh còn muốn tới đó làm gì.

- Ta nhận được tin hai người Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ đang ở trong Trung Vực hợp sức lại muốn mở lại Luân Hồi Chi Môn lần nữa nối lại thông đạo giữa Đệ Tam Giới cùng với Nhân Gian vì chuyện này hiện nay đang có rất nhiều cường giả bị khốn ở đây tụ tập về phía Trung Vực nếu đã đến đây đương nhiên ta cũng muốn nhân đi xem một lần.

Đông Phương Trường Minh giải thích.

- Huynh muốn xuất thủ giúp cho Độc Cô Bại Thiên cùng với Ma Chủ?

Đông Phương Chính nhú mày một chút rồi hỏi.

- Cũng không nhất định. Nếu bọn họ có thể khống chế tình hình thì chúng ta chỉ đơn giản là đi xem náo nhiệt một lần thôi!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Như vậy thì đệ thật sự mong đại loạn xảy ra, đến lúc đó thì đệ có thể thư giãn gân cốt được rồi!!

Đông Phương Chính cười nói.

Đừng thấy bề ngoài của hắn nho nhã mà tưởng lầm thật ra bản thân Đông Phương Chính là một chiến đấu cuồng nhân hàng thật giá thật một trăm phần trăm vào thời đại Viễn Cổ khi Lục Tà Đạo mới thành lập khi cần chinh chiến bên ngoài bất luận chiến dịch lớn hay nhỏ đều do hắn chỉ huy bởi vì vậy tuy rằng thực lực không bằng nhưng danh tiếng của Tà Tôn - Đông Phương Chính trong giới cường giả Viễn Cổ lại không thua cho đại ca của mình một chút nào đều là những Hung Thần không có bao nhiêu người nguyện ý trêu chọc.

- Đệ muốn thư giãn gân cốt ta sẽ không ngăn cản có điều hiện giờ tốt nhất nên làm theo lời ta nhanh chóng khôi phục lực lượng của mình đi. Nếu không khi đến Trung Vực cho dù thật sự cần động thủ e rằng với thực lực của đệ hiện giờ chưa chắc có thể đánh lại những Thiên Cấp ở đó đâu!

Đông Phương Trường Minh nửa đùa nửa thật nói.

- Đệ biết rồi!

Đông Phương Chính nghe vậy gật đầu một cái tiếp đó khoanh chân ngồi xuống mặt đất bắt đầu khôi phục số nguyên lực đã bị thất thoát do ngủ say nhiều năm.

Đông Phương Trường Minh thân là đại ca tự nhiên phải có trách nhiệm ngồi bên cạnh hần vừa hộ pháp lại vừa trợ giúp đệ đệ gia tăng tốc độ phục nguyên.

Còn ba người Thanh Long, Huyền Vũ, Chu Tước thấy vậy không cần can thiệp cũng tự động đến ngồi xuống bên cạnh Bạch Hổ tự mình khôi phục thương thể trong người.

...

Trong chớp mắt ba tháng thời gian đã trôi qua trong im lặng.

- Vù!

Một ngày này Đông Phương Trường Minh lại đột nhiên mở hai mắt ra đưa tay ngưng thành trảo chụp vào hư không một cái.

Trong chớp mắt chỉ thấy một khối ngọc giản màu bạc từ trong hư không bay ra rơi xuống trên tay của Đông Phương Trường Minh.

Đông Phương Trường Minh đưa thần thức đảo qua ngọc giản một lần quan sát nội dung bên trong thì hai hàng lông mày không tự chủ nhíu lại một chút.

- Đại ca có chuyện gì vậy?

Cảm nhận được chuyện đó Đông Phương Chính mở hai mắt ra hỏi.

- Nguyên lực trong thân thể của đệ khôi phục thể nào rồi?

Có điều Đông Phương Trường Minh chẳng những không trả lời câu hỏi của hần lại còn hỏi ngược lại một câu.

- Nhờ có đại ca người trợ giúp cho nên nguyên lực trong người ta đã hồi

phục bảy tám thành rồi!!

Tuy không biết tại sao Đông Phương Trường Minh lại hỏi vậy nhưng Đông Phương Chính vẫn thành thật trả lời.

- Tốt! Còn bốn người các người thế nào rồi?

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó lại nhìn sang Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước hỏi.

- Chủ nhân không cần lo lắng vết thương trên người bọn thuộc hạ đã không còn đáng ngại nữa!!

Bốn người đồng thời mở miệng nói sau khi biết được thân phận của Đông Phương Trường Minh thái độ của bọn họ đã trở nên cung kính hơn rất nhiều chứ không còn sự bất mãn như trước đây nữa.

- Được! Như vậy chúng ta lập tức lên đường Nhược Thủy vừa gửi tin tới nói rằng trận chiến ở Trung Vực sắp triển khai rồi!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Vâng!

Đông Phương Chính cùng với Tứ Thần Thú nghe vậy đương nhiên không phản đối.

Sáu người nhanh chóng đi theo không gian thông đạo ra bên ngoài.

- Ra đây!

Sau khi rời khỏi Bí Cảnh Đông Phương Trường Minh vung tay một cái bên người lập tức xuất hiện thân ảnh của một tráng hán thân mặc kim bào sáng chói.

- Chủ nhân người này là ai?

Tứ Thần Thú thấy vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng trong thời gian ở bên trong Bí Cảnh ngoài bản thân cùng với Đông Phương Chính ra bọn họ căn bản không phát hiện ra khí tức của một người nào khác tráng hán này thật ra từ đâu chui ra chứ?

Không lẽ là từ bên trong Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh đi ra?

Trong lòng Tứ Thần Thú âm thầm suy nghĩ.

Nhưng ý nghĩ này vừa mới xuất hiện đã lập tức bị bốn người gạt bỏ bởi vì vừa rồi khi tráng hán xuất hiện bọn họ không phát hiện ra bất cứ không gian dao động nào đến từ việc mở Nội Thiên Địa ra cả chỉ thấy Đông Phương Trường Minh vung tay lên một cái thì đối phương đã tự động xuất hiện ra rồi.

- Các người cứ đợi một chút thì sẽ biết!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt kêu lên một tiếng.

- Diệu Vũ bắt đầu đi!

Tiếp theo hắn lại quay đầu sang nhìn tráng hán kim bào nói.

- Vâng Chủ nhân!

Tráng hán kim bào cung kính kêu lên một tiếng sau đó phi thân lên không trung trong một đạo hào quang chói mắt chỉ thấy hắn từ thân người biến thành một con Kim Long to lớn trăm vạn trượng.

Nó không ngờ chính là Khôi Lỗi Thiên Long trước đây Tứ Thần Thú đã có dịp nhìn thấy.

- Ngang!

Khôi Lỗi Kim Long - Diệu Vũ phát ra một tiếng long ngâm cực lớn sau đó há to cái miệng nhìn về phía bốn người Đông Phương Trường Minh lộ ra một cái không gian thông đạo ở bên trong.

- Vào đi thôi!

Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng sau đó cùng với Đông Phương Chính hóa thành hai đạo hào quang bay vào trong miệng rồng.

- Vút!

Tứ Thần Thú nhìn thấy cảnh đó cũng mang theo nghi hoặc trong lòng mình cùng nhau nhanh chóng hóa thành một chùm hào quang bay vào trong Long Đạo.

Qua đi một lát sau khi đi đến đầu bên kia của Long Đạo bốn người kinh ngạc phát hiện ra không ngờ trong bụng của Khôi Lỗi Thiên Long lại được bố trí giống như một cái phủ đệ ở đây không chỉ có bàn ghế được bọc nhung cùng với những tử rượu xa hoa mà hai bên vách tường trong suốt như thủy tinh còn có được chia ra thành từng gian từng gian phòng cực lớn bên trong đó đều được bày trí những gia cụ cần thiết cho sinh hoạt không thiếu một món gì.

- Kinh ngạc lắm phải không? Nói thật cho các người biết Khôi Lỗi Thiên Long tên Diệu Vũ này không phải Khôi Lỗi bình thường mà là một loại sinh mạng kỳ dị được luyện chế từ Sinh Mạng Chi Kim nó không chỉ có lực lượng cường đại mà bên trong bụng còn có một cái không gian rộng lớn như các người đã thấy, ở nơi này có thể ngăn cản phần lớn thần thức của những kẻ tò mò bên ngoài có thể nói là một cái động phủ di động cực kỳ tiện dụng khi dùng ở khi đi xa!!

Đông Phương Chính ngồi xuống trên một cái ghế bọc nhung rồi đưa mắt nhìn Tứ Thần Thú giải thích.

- Thì ra là vậy!

Tứ Thần Thú nghe được những lời đó thì trên mặt đồng thời hiện lên vẻ hiểu ra.

- Tà Tôn đại nhân không biết loại Khôi Lỗi đặc dị này thật là được chế tạo ở đâu vậy?

Thanh Long lộ vẻ hứng thú nhìn Đông Phương Chính hỏi.

- Xa tận chân trời gần ngay trước mắt loại Khôi Lỗi đặc dị giống như Diệu Vũ tất cả đều được chế tạo ra ở nơi này đó!!

Đông Phương Chính cười nói.

- Cái gì? Loại Khôi Lỗi giống như Diệu Vũ chính là được chế tạo ở Đệ Tam Giới này? Sao lại có thể có đủ tài nguyên để chế tạo ra loại Khôi Lỗi xa hoa như thế này?

Thanh Long nghe vậy không thể tin kêu lên một tiếng.

- Các người đừng có xem thường Đệ Tam Giới trước khi biến thành bộ dáng như thế này nó đã từng là một Yêu Giới dồi dào tài nguyên với trăm vạn loại Yêu Tộc cùng nhau sinh sống. Mỗi loại chủng tộc sinh sống ở nơi này đều có một loại Thiên Phú Thần Thông của riêng mình có thể nói là vô cùng phong phú cùng đặc sắc. Loại Khôi Lỗi giống như Diệu Vũ là do một chủng tộc có tên Mặc Kim Tộc dùng Thiên Phú Thần Thông sáng tạo ra cho nên còn có tên gọi là Mặc Kim Khôi Lỗi.

- Nếu ta nhớ không lầm thì trong thời gian ta còn ở lại đây có nghe nói

Mặc Kim Tộc dựa vào mối làm ăn buôn bán những cái Mặc Kim Khôi Lỗi này mà phú giáp một phương trở thành một trong mười đại hào tộc của Yêu Giới đó!!

Đông Phương Trường Minh mở miệng nói.

Trong lúc nói chuyện hắn cũng không quên điều động nguyên lực trong thân thể mình truyền vào trong hạch tâm của Mặc Kim Khôi Lỗi.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 288: Đệ Tam Giới Chiến - Bắt Đầu (2)

- Ngang!

Mặc Kim Khôi Lỗi Thiên Long - Diệp Vũ ngáng đầu phát ra một tiếng long ngâm cực lớn sau đó hóa thành một đạo hào quang màu hoàng kim phá không bay đi.

Bản thân nó vốn đã rất nhanh hiện nay lại được Đông Phương Trường Minh điều khiển tốc độ lại càng gia tăng hơn trước một bậc. Một đường đi tới chỉ mất thời gian một tháng là đã từ trong Hỏa Luyện Cảnh ở Nam Vực đi tới Trung Ương Cảnh ở Trung Vực.

- Đại ca xem ra tin tức trước đó huynh nhận được không sai hôm nay ở Trung Ương Cảnh này đúng là đủ náo nhiệt không chỉ có Độc Cô Bại Thiên cùng với Ma Chủ còn có không ít người quen cũ cũng tụ tập lại đây, đệ thật sự muốn gặp mặt bọn họ một lần!!

Vừa tiến vào biên giới của Trung Ương Cảnh Đông Phương Chính đã mở miệng kêu lên một tiếng, dù rằng đang ở khoảng rất xa nhưng bằng vào thần thức cường đại mình của vẫn có thể dễ dàng cảm nhận được rằng ở khắp bốn phương tám hướng đang có vô số luồng khí lưu cường đại hướng thẳng về phía trung tâm của Trung Ương Cảnh mà đi.

Rõ ràng đang có rất nhiều Thiên Cấp cường giả bị thu hút bởi tin tức Luân Hồi Môn được lập lại, cũng khó trách như thế dù sao thì ngoài Hoàng Tuyền Lộ nối với Đệ Thất Giới ra thì đây chính là hi vọng duy nhất để bọn họ rời khỏi Thế Giới Phong Ấn này.

- Sẽ có cơ hội thôi nhưng hiện tại chúng ta phải đi gặp hai vị tỷ tỷ của đệ trước đây để cho bọn họ chờ đợi quá lâu!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

Hai vị tỷ tỷ hẳn nhắc tới không phải Nạp Lan Nhược Thủy cùng với Nạp Lan Nhược Yên thì còn có thể là ai?

- Được!

Đông Phương Chính nghe vậy đương nhiên không phản đối gật đầu một cái.

Tiếp theo với sự điều khiển Đông Phương Trường Minh Mặc Kim Thiên Long - Diệu Vũ nhắm thẳng một hướng mà đi.

Bốn ngày cuối cùng nó đã mang theo sáu người Đông Phương Trường Minh đi đến phía một ngọn núi hoang cao mấy ngàn trượng mặt ngoài bị một tầng sương khói màu trắng như có như không bao phủ.

- Chính là nơi này không sai! Chúng ta ra ngoài thôi!

Đông Phương Trường Minh cẩn thận quan sát hoàn cảnh bên ngoài của ngọn núi một lát rồi nhìn qua Đông Phương Chính cùng với Tứ Thần Thú nói.

- Vâng!

Năm người kêu lên một tiếng sau đó tất cả nhanh chóng theo Long Đạo lúc trước đi ra ngoài.

- Nhược Thủy, Nhược Yên ta đến rồi, mau mở trận pháp ra để cho ta tiến vào!

Đông Phương Trường Minh tiện tay vung lên thu lại Mặc Kim Thiên Long - Diệu Vũ lại rồi đề thấp thanh âm kêu lên một tiếng.

Nhưng bên trong ngọn núi lại không có âm thanh nào đáp lại.

Sáu người cũng không gấp gáp im lặng chờ đợi.

Qua đi hơn một khắc (mười lăm phút) một chút đột nhiên lớp sương mù lại quay cuồng một trận sau đó một con đường nhỏ xuất hiện trước mặt sáu người.

- Vút!

Đám người Đông Phương Trường Minh nhìn thấy cảnh đó lập tức hóa thành một chùm hào quang đi theo đường nhỏ tiến vào ngọn núi.

Sau khi đi hết tiểu đạo thân ảnh của bốn người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên, Đạm Đài Tuyền cùng với Mộng Khả Nhi đã hiện ra trước mắt Đông Phương Trường Minh.

Đặc biệt là đi cùng với bọn họ còn có một thiếu nữ nữa, người đó không ngờ lại chính là Lý Nhược Lan của Loạn Chiến Môn đã từng có duyên gặp mặt một lần với Đông Phương Trường Minh.

Nếu là bình thường Đông Phương Trường Minh nhất định sẽ nhìn Lý Nhược Lan thử xem tại sao nàng ta lại ở đây nhưng hiện tại hẳn lại không làm như vậy bởi vì tất cả ánh mắt của Đông Phương Trường Minh đều đã bị hai người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên thu hút hết!

Tại sao lại như vậy? Chẳng lẽ Đông Phương Trường Minh mới không gặp hai người vợ của mình mới có hai tháng thì đã nhung nhớ đến mức không thể chịu được rồi sao?

Sự thật tất nhiên không phải như vậy. Nếu tâm lý của Đông Phương Trường Minh yếu kém như thế thì làm sao có thể vượt qua biết bao nhiêu Tâm Ma để đạt đến tu vi ngày hôm nay?

Sở dĩ hắn nhìn hai tỷ muội Nạp Lan không chớp mắt là bởi vì hắn phát hiện ra trên người không ngờ lại có vết thương.

- Nhược Thủy, Nhược Yên tại sao hai nàng lại bị thương vậy?

Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Điều này đều là tại huynh!

Nạp Lan Nhược Thủy hừ nhẹ một tiếng nói.

- Đều tại ta mà ra? Sao lại như vậy?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy không hiểu hỏi.

- Lúc trước bọn muội đi theo cái bản đồ huynh đưa cho vốn tưởng sẽ an toàn đi tới nơi giống như lời huynh nói không ngờ lại lạc vào hang ổ của một đám Hoang Thú có thực lực đáng sợ nếu không phải bọn muội thực lực đủ cao thì e rằng đã táng thân trong đó chứ không chỉ bị thương như thế này đâu!

Nạp Lan Nhược Yên giải thích.

- Thì ra là vậy! Như vậy thì đúng là lỗi của ta rồi, để ta bồi thường cho hai nàng có được chưa!!

Nghe được lời nói của Nạp Lan Nhược Yên Đông Phương Trường Minh hơi ngây người ra rồi lập tức cười nói.

Vừa nói hắn vừa bước tới ôm lấy hai tỷ muội vào lòng hôn mỗi người một

cái.

- Trường Minh sao huynh lại làm như vậy, ở đây còn có người ngoài đó!

Nạp Lan Nhược Thủy vốn đang nổi giận lại bị hành động của Đông Phương Trường Minh làm cho ngượng chín cả mặt lén lút nhìn Đông Phương Chính cùng với Tứ Thần Thú nói.

- Yên tâm đi! Bọn hăn đều là người mình!

Đông Phương Trường Minh cười lớn một tiếng.

- Người mình! Bọn họ là ai?

Nạp Lan Nhược Thủy hỏi.

- Đây là đệ đệ của ta Đông Phương Chính còn bốn người phía sau hăn tên Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước là bốn thuộc hạ ta mới thu nhận!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Tiểu đệ gặp qua hai vị tỷ tỷ!

Đông Phương Chính chấp tay thi lễ với hai tỷ muội Nạp Lan.

- Chúng ta gặp qua Chủ mẫu!

Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước cũng đồng thời cung kính kêu lên một tiếng.

- Ủm!

Hai tỷ muội Nạp Lan thấy vậy gật đầu một cái.

- Nhược Thủy, Nhược Yên các nàng nói chuyện với Tiểu Chính một lát đi sau này đều là người nhà mọi người cũng nên tìm hiểu tính cách của đối phương một chút mới tốt!

Đông Phương Trường Minh nói.

- Được!

Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên cùng với Đông Phương Chính nghe vậy đồng thời gật đầu một cái bọn họ vừa mới gặp mặt đúng là có rất nhiều điều không hiểu muốn nói chuyện với đối phương.

Nhất là Đông Phương Chính hẳn thật sự rất muốn biết hai vị tỷ tỷ này thật ra đã dùng cách gì mà lại có thể cưa đổ đại ca của mình.

Trong lúc bọn họ đang nói chuyện Đông Phương Trường Minh đã bước tới trước mặt hai người Đạm Đài Tuyền cùng với Mộng Khả Nhi.

Một thời gian không gặp tuy thực lực của bọn họ không tăng lên bao nhiêu vẫn là Thiên Cấp đỉnh phong nhưng trong mắt mỗi người lại có thêm một loại uy áp khiến cho người khác phải cảm thấy hoảng sợ.

- Ta xin chúc mừng hai vị lần này các người không chỉ tìm được Đệ Thất Chủ Hồn bản thân còn luyện hóa được đôi mắt của Thương Thiên khiến cho bản thân nắm được lực lượng Hủy Diệt cùng Tái Sinh của Thiên Đạo. Sau khi trở về tiến hành Thất Tuyệt Hợp Nhất thực lực của các người nhất định sẽ tăng thêm một bậc nữa!!

Đông Phương Trường Minh quan sát hai người một lúc rồi mở miệng nói.

Với nhãn quang của hắn đương nhiên có thể nhận ra được trong thời qua Mộng Khả Nhi cùng với Đạm Đài Tuyền đã gặp được cơ duyên gì! Đồng thời cũng nhận ra thân phận của Lý Nhược Lan.

- Như nhau, như nhau. Lần này Đông Phương huynh không phải cũng đạt được thành công lớn hay sao? Người không chỉ thu tìm lại được đệ đệ của mình còn nhân tiện thu thêm bốn tên thuộc hạ thực lực cao cường lần này sau khi trở về thực lực Lục Tà Đạo của người nhất định cũng sẽ tăng thêm một bậc. Không phải sao?

Mộng Khả Nhi thấy vậy cười nói.

- Đúng vậy!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái.

- Ầm!

Nhưng lúc hắn đang muốn nói tiếp thì đột nhiên trong không gian đột nhiên lại vang lên một trận nổ to.

Mặc dù đã cách một tầng trận pháp bên ngoài nhưng ba người Đông Phương Trường Minh vẫn có thể nghe thấy rõ chứng tỏ người gây ra chấn động này không phải kẻ yếu!!

- Tiếng nổ từ trung tâm truyền tới xem ra ở đó đã bắt đầu động loạn rồi! Không bằng chúng ta cùng nhau xem được không?

Đông Phương Trường Minh suy tư một lúc rồi đề nghị.

- Được!

Hai người Mộng Khả Nhi, Đạm Đài Tuyền nghe vậy lập tức gật đầu đồng ý.

Tiếp theo ba người cùng lúc đưa mắt nhìn về phía trung tâm của Trung Ương Cảnh.

Mặc dù hai bên cách nhau khoảng cách nghìn vạn dặm nhưng với nhãn lực của ba người vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng cảnh tượng ở đó.

Lúc này chỉ thấy cả bầu trời ở nơi đó đều bị một cách cửa ánh sáng có đường kính mấy nghìn trượng bao phủ, đó chính là Luân Hồi Môn.

Hai người Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ chia ra đứng hai bên cánh cửa.

Trước mặt bọn họ là vô số Thiên Cấp cường giả bao vây.

- Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ hiện tại Luân Hồi Chi Môn đã hoàn thành tại sao các người vẫn còn ở đây không để bọn ta đi qua!!

- Đúng đó!

- Tại sao lại không để cho bọn ta đi qua hả?

....

Bọn họ liên tục nhìn hai người hỏi.

- Tuy rằng hiện tại Luân Hồi Chi Môn đã hoàn thành nhưng vẫn chưa hoàn toàn ổn định lại không ai có thể sử dụng nó!!

Độc Cô Bại Thiên trầm giọng kêu lên một tiếng.

Tuy chỉ là một lời nói đơn giản nhưng bên trong lại ẩn chứa uy nghiêm vô thượng của một Cấm Kỵ Đại Thần không chỉ có thể áp hết những tiếng la hét xung quanh xuống mà còn có thể khiến cho tất cả những cường giả nhất thời đều im lặng lại không dám nói gì.

- Hừ! Luân Hồi Chi Môn còn chưa hoàn toàn ổn định lại Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ các người

đừng hòng lừa người! Theo ta thấy các người trấn thủ ở đây là cố tình không để bọn ta qua thì đúng hơn!!

Nhưng không được bao lâu sau lại có một tiếng nói vang lên người lên tiếng là một lão giả tóc trắng thân mặc trường bào theo lối quý tộc ở Tây Phương.

- Hừ! Không Gian Tổ Thần tên phản đồ nhà người không ngờ vào lúc này lại dám nhảy ra làm

loạn!!

Ma Chủ nghe thấy những lời đó hừ lạnh kêu lên một tiếng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 289: Đệ Tam Giới Chiến - Huyền Hoàng Vs Thần Chiến

- Không Gian ta thật không ngờ tên phản đồ nhà ngươi lại dám nhảy ra làm loạn, đúng là chán sống rồi!!

Ma Chủ nhìn thấy trung niên nhân xuất hiện thì hai mắt lộ ra sát khí quát lên một tiếng.

- Ầm!

Không gian xung quanh đều bị tiếng nói của hắn làm cho chấn động từng cơn.

Vào thời đại Viễn Cổ khi còn là Đại Ma Thiên Vương, Ma Chủ tuy rằng rất ít bạn hữu nhưng lại là sinh tử chi giao với Thời Không Đại Thần. Hiện tại trông thấy kẻ nghịch đồ giết hại giết hại bằng hữu xuất hiện trước mặt đương nhiên khó đề nén sự tức giận trong lòng.

- Ma Chủ ngươi nói sai rồi ta không phải xông ra làm loạn. Những chuyện ta nói chỉ là sự thật thôi!

Không Gian Tổ Thần đối diện với ánh mắt chứa đầy sát khí của Ma Chủ vẫn tỏ vẻ bình thản trầm giọng nói.

- Các vị đạo hữu nếu các ngươi muốn thông qua Luân Hồi Môn trở lại thế giới bình thường thì hãy liên thủ với ta giải quyết Độc Cô Bại Thiên cùng với Ma Chủ. Hiện nay bọn chúng đều chỉ là tàn hồn lại vừa mới tiêu hao rất nhiều lực lượng để tạo dựng Luân Hồi Môn nhất định không phải đối thủ của

chúng ta!!

Nhưng hơi dừng một chút Không Gian Tổ Thần lại đột nhiên đổi giọng kêu lên một tiếng.

Vừa nói Không Gian Tổ Thần vừa lao thẳng về phía Độc Cô Bại Thiên cùng với Ma Chủ âm âm phát ra một chương, phần lớn Thiên Cấp cường giả đang có mặt ở hiện trường cũng hành động giống như hawn.

Rõ ràng trước khi đến đây bọn họ đều đã có dự mưu với nhau từ trước.

Nhìn thấy cảnh đó mắt của Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ đồng thời nhú lại một chút nhưng cũng không có hành động rõ ràng gì chỉ đứng yên một chỗ âm thầm truyền lực lượng ổn định Luân Hồi Môn lại giống như căn bản không có ý định ra tay vậy!

Tại sao lại như vậy?

Chẳng lẽ hai đại cường giả muốn đứng yên một chỗ để mặc cho Không Gian Tổ Thần cùng với một đám Thiên Cấp công kích bản thân?

Đương nhiên không thể nào có chuyện đó được!

Khi chúng cường giả đến gần thì chỉ thấy vùng không gian trước mặt Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ đột nhiên sinh ra một trận vận vẹo.

Tiếp theo chỉ thấy chín cái bóng người từ bên trong đó lao ra bên ngoài.

Bọn họ lần lượt là năm người nhà Độc Cô Thế Gia Huyền Huyền, Độc Cô Minh Nguyệt, Độc Cô Tiểu Huyền, Độc Cô Tiểu Nguyệt, Thiên Ma cùng với Ma Sư và ba người đệ tử (con trai) Tiềm Long, Đại Ma, Vô Danh Thần Ma của Ma Chủ.

- Đám khốn kiếp các người không ngờ lại dám vây công Tiểu Bạch nhà ta

đúng là chán sống hết rồi ngày hôm nay ta nhất định sẽ đánh cho các người một trận nhớ đời!!

Tuyệt Thế Ma Nữ Huyền Huyền phát ra một tiếng quát chói tai sau đó dẫn đầu xông lên ngăn cản những kẻ địch đang tiến tới.

Tám người phía sau cũng lập tức hành động giống như nàng ta.

- Âm ầm ầm....

Trong chớp mắt một trận đại chiến kinh thiên động địa đã xảy ra từng tràng tiếng nổ chấn động không gian vang lên không ngừng.

Đám người Huyền Huyền tuy chỉ có chín người nhưng mỗi người đều là cường giả Thiên Cấp đỉnh phong có thể một mình chống lại mười cường giả đồng cấp mà không rơi vào thế hạ phong cộng thêm tiến lui có thứ tự trong lúc mơ hồ hình thành một cái trận pháp hỗ trợ cho nhau cho nên nhất thời có thể ngăn cản Không Gian Tổ Thần cùng với những người đi theo phía sau hẳn không cho bọn chúng đến gần Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ.

- Không Gian Tổ Thần người mau nghĩ cách gì đi! Nếu cứ thế này đừng nói xuất thủ đối phó Độc Cô Bại Thiên và Ma Chủ ngay cả cơ hội đến gần hai người họ chúng ta còn không có nữa!!

Qua đi một lúc một tên Thiên Cấp cường giả đứng bên cạnh Không Gian Tổ Thần không chịu nổi áp lực nhìn ông ta gấp gáp kêu lên một tiếng.

- Tử Hà đạo hữu xin cứ yên tâm, trước khi hành động lần này bắt đầu vì để đề phòng bất trắc ta đã cho sư đệ của ta Thời Gian Tổ Thần đi mời một cường viện đến đây. Chỉ cần người đó xuất hiện thì sẽ không còn ai có thể ngăn chúng ta giết chết Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ nữa!

Không Gian Tổ Thần tự tin nói.

- Cường viện? Thật ra là cường viện nào mà lợi hại đến mức có thể dễ dàng giết chết Độc Cô Bại Thiên cùng với Ma Chủ vậy?

Tử Hà Đạo Nhân nghi hoặc hỏi.

- Chuyện này đạo hữu đừng vội hỏi. Chỉ cần đợi hẵn đến người không phải sẽ tự động biết sao?

Không Gian Tổ Thần cố tình lộ ra vẻ thần bí nói.

- Vút!

Lời này vừa dứt thì đột nhiên bên người lại xuất hiện một đạo hào quang chói sáng.

- Ầm!

Đạo hào quang đó lượn lơ trên không trung một lúc rồi từ từ thu liễm lại hóa thành hình dáng của một trung niên nam tử đáp xuống đứng song song với Không Gian Tổ Thần.

- Sư đệ người về đã dẫn người đó đến rồi chứ?

Không Gian Tổ Thần nhìn trung niên nam tử hỏi.

- Sư huynh cứ yên tâm vị đại nhân đó đang ở ngay phía sau lưng ta đợi qua một lúc nữa sẽ đến ngay!

Thời Gian Tổ Thần nói.

- Được! Như vậy ta có thể yên tâm rồi!

Không Gian Tổ Thần nghe vậy vui mừng nói.

Sau một lát quả nhiên đúng như lời Thời Gian Tổ Thần đã nói từ phía xa truyền lại một luồng khí tức cực kỳ hung ác phá không xông tới.

Nơi hung khí quét qua tất cả Thiên Cấp cường giả đều bị đẩy dạt ra hai bên.

Chỉ trong chớp mắt người đó đã xuất hiện trước mặt Độc Cô Bại Thiên cùng với Ma Chủ.

- Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ các người vẫn còn nhận ra bốn tọa chứ?

Hắn nhìn hai người quát lên một tiếng.

- Bọn ta làm sao có thể quên được người chứ Huyền Hoàng!!

Độc Cô Bại Thiên nhú mày một chút rồi nói.

- Đúng vậy! Không ngờ Thời Gian Tổ Thần cùng với Không Gian Tổ Thần lại thả người ra!

Ma Chủ cũng kêu lên một tiếng.

- Huyền Hoàng không ngờ kẻ này lại là Thái Cổ Cực Hung - Huyền Hoàng trong truyền thuyết!

- Ta nghe nói vào thời đại Thái Cổ hẳn vì tế luyện Chí Bảo - Huyền Hoàng Kỳ cần một trăm lẻ tám linh hồn Thiên Cấp cường giả để tế bảo cho nên trở thành công địch của tất cả Thiên Cấp cường giả lúc đó bị bọn họ liên thủ lại truy sát khắp nơi. Thật không ngờ lại có thể còn sống!

- Lần này có hẳn ra tay trợ giúp chúng ta nhất định có thể giải quyết Độc Cô Bại Thiên cùng với Ma Chủ!

- Đúng vậy!

- Hai người Không Gian Tổ Thần cùng với Không Gian Tổ Thần mời được hãn xuất thủ trợ giúp đúng là có bản lĩnh thật lớn a!

Nghe thấy lời nói của Ma Chủ, Độc Cô Bại Thiên chúng Thiên Cấp cường giả đều có phản ứng khác nhau có kẻ sợ hãi, có kẻ lại hưng phấn.

- Còn nhớ thì tốt. Hôm nay chúng ta thanh toán sạch sẽ ân oán trước đây!

Nhưng Huyền Hoàng cũng không để ý tới bọn họ nhìn hai người Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ hung hăng nói một tiếng sau đó âm âm xông lên.

- Mọi người chúng ta tuyệt đối không được để cho hãn đến gần Bại Thiên cùng Ma Chủ mau dùng Cửu Chuyển Tụ Thiên Đại Trận ngăn hãn lại!

Nguyệt Thần - Độc Cô Minh Nguyệt thấy vậy trầm giọng quát lên một tiếng.

- Được!

Huyền Huyền, Thiên Ma, Độc Cô Tiểu Huyền, Độc Cô Tiểu Nguyệt, Ma Sư, Đại Ma, Vô Danh Thần Ma, Tiềm Long đồng thời gật đầu một cái.

Tiếp theo chín người bọn họ cùng lúc vận chuyển nguyên lực trong người đến mức cực hạn trong lúc nhất thời chỉ thấy sau lưng mỗi người xuất hiện một đạo cột sáng có đường kính vạn trượng phát ra uy áp cùng với hào quang chói sáng.

- Thiên Đạo? Không đây không phải Thiên Đạo thật sự mà chỉ là Ngụy Thiên Đạo do các người dùng lực lượng Bốn Nguyên của mình biến hóa thành. Chỉ dựa vào nó đã muốn ngăn cản ta đúng là mơ mộng hão huyền!

Khi nhìn thấy chín cái cột sáng đó xuất hiện trong mắt Huyền Hoàng hơi hiện lên vẻ ngưng trọng bất quá rất nhanh đã chuyển thành vẻ khinh thường

ầm ầm đánh ra một quyền.

- Ấm ầm ầm....

Trong khoảng khắc chín cái Ngụy Thiên Đạo cùng với một quyền của Huyền Hoàng va chạm vào nhau chỉ nghe từng trận tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên.

Khi uy lực của vụ nổ tan hết thì chỉ thấy thân thể của Huyền Hoàng hơi run lên một chút còn đám người Độc Cô Minh Nguyệt thì bị ép về phía sau một đoạn khá xa.

Chỉ trong một chiêu mạnh yếu đã được quá rõ.

- Tê! Sao có thể như vậy được, tuy rằng Thiên Đạo của đám người Độc Cô Minh Nguyệt nhưng cũng là Thiên Đạo a! Tại sao có thể bị Huyền Hoàng dễ dàng đánh bại chỉ trong một chiêu như vậy được?

Đạm Đài Tuyền nhìn thấy cảnh đó sắc mặt đại biến lộ ra vẻ kinh hãi kêu lên một tiếng.

Cho dù hiện nay nàng cùng với Mộng Khả Nhi luyện hóa mắt của Thương Thiên nắm giữ lực lượng Sáng Tạo cùng với Hủy Diệt lực lượng tăng nhiều nhưng vẫn không có lòng tin đánh bại được Cửu Chuyển Tụ Thiên Đại Trận của đám người Độc Cô Minh Nguyệt, Huyền Huyền tạo thành vậy mà hiện tại lại thấy Huyền Hoàng chỉ dùng một chiêu đã có thể dễ dàng làm được việc mình không thể làm thử hỏi làm sao có thể không kinh hãi cho được.

- Đông Phương huynh theo huynh thấy thì Huyền Hoàng là thực lực gì?

Mộng Khả Nhi cũng có tâm tình giống như Đạm Đài Tuyền đưa mắt nhìn Đông Phương Trường Minh ở bên cạnh hỏi.

- Thiên Cấp đỉnh phong hơn nữa còn vô hạn đến gần đẳng cấp Nghịch Thiên!

Đông Phương Trường Minh nhú mày quan sát Huyền Hoàng một lát rồi trả lời.

- Tê! Đáng sợ như vậy đúng như lời Không Gian Tổ Thần đã nói lúc trước thì giờ phút này Độc Cô Bại Thiên cùng với Ma Chủ chỉ còn là hồn thể lại tiêu hao quá nhiều lực lượng để trấn giữ Luân Hồi Môn gặp phải Huyền Hoàng không phải sẽ chết chắc hay sao?

Đạm Đài Tuyền nghe vậy kinh hãi hỏi.

- Chưa chắc! Người nhìn thử đi từ đầu đến giờ hai người bọn họ vẫn giữ vẻ thong dong trấn định chắc chắn đã sắp xếp sẵn hậu chước Huyền Hoàng tuy mạnh nhưng chưa chắc có thể uy hiếp được bọn họ đâu!!

Đông Phương Trường Minh không cho là đúng nói.

Trong lúc hai người đang tranh luận thì Huyền Hoàng đã lao đến trước mặt của Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ.

- Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ ngày xưa các người không chỉ hỗ trợ đám Thiên Cấp cường giả chết tiệt kia còn chia tách Huyền Khí từ trong thân thể ta ra ngoài. Hại ta chỉ còn lại Hoàng Khí không cách nào đột phá cảnh giới Nghịch Thiên một cách chân chính, ngày hôm nay ta phải thôn phệ các người dùng Bốn Nguyên của hai người các người giúp ta khôi phục Huyền Khí của ta. Để cho ta có thể nhất cử đột phá Nghịch Thiên Cấp!

Chỉ nghe hân quát to một tiếng sau đó đưa tay phải của mình ra ngưng lại thành trảo giống như muốn tóm lấy Độc Cô Bại Thiên cùng với Ma Chủ vậy.

- Dừng lại cho ta!

Nhưng đúng lúc này không gian trước mặt Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ đột nhiên lại run lên một lần nữa rung lên tiếp theo đó một người thanh niên mặc hắc y từ bên trong bước ra.

- Kiến hôi cản đường. Chết đi cho ta!!

Huyền Hoàng khinh thường kêu lên một tiếng tay phải nắm lại thành quyền ầm ầm đánh ra.

Một quyền này không mạnh bằng một quyền vừa rồi Huyền Hoàng dùng để phá tan Cửu Chuyển Tụ Thiên Đại Trận của đám người Huyền Huyền nhưng hẳn vẫn tự tin có thể dễ dàng giết chết kẻ cản đường vừa mới xuất hiện này.

Không ngờ hắc y thanh niên nhìn thấy một quyền của Huyền Hoàng đánh tới sắc mặt không chút biến hóa chỉ nhẹ nhàng vung tay lên một cái thì đã có thể dễ dàng hóa giải được chiêu thức đó.

- Người là ai?

Huyền Hoàng thấy vậy hai mắt hơi co rút lại kêu lên một tiếng.

- Ta tên Thần Chiến!

Hắc y thanh niên bình thản nói ra bốn chữ.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 290: Đệ Tam Giới Chiến - Uy Thế Của Chiến Ma.

- Thần Chiến?

Huyền Hoàng nhíu nhíu mày lại tuy rằng đây là lần đầu tiên nghe đến cái tên này nhưng không biết tại sao trong lòng hắn hiện lên một cảm giác quý dị nửa lạ nửa quen giống như người trước mắt là một cố nhân của hắn vậy.

- Đến chiến một trận đi!

Thần Chiến cũng không Huyền Hoàng có thời gian suy nghĩ lời vừa dứt thì đã ầm ầm đánh ra một quyền.

- Ta sợ người sao?

Huyền Hoàng nhìn thấy cảnh đó ngay lập tức thu liễm tâm thần dẹp bỏ tất cả suy nghĩ trong lòng tập trung lực lượng vung chưởng lên đỡ.

- Ầm! Đùng!

Trong khoảng khắc quyền, chưởng của hai đại cường giả va chạm trong không gian liền vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa.

Sau một lát giằng co với nhau thân hình của Thần Chiến cùng với Huyền Hoàng đồng thời lui lại phía sau một đoạn.

Huyền Hoàng lui lại phía sau ba bước.

Còn Thần Chiến thì lui lại phía sau năm bước.

Rõ ràng so về lực lượng thuần túy thì Thần Chiến hơi hơi thua kém đối thủ một chút.

- Thái Cổ cự hung quả nhiên có điểm đặc sắc riêng. Hay lắm! Tiếp một chiêu Vạn Cổ Giai Không của ta đi!

Nhưng Thần Chiến không chút lo lắng ngược lại còn hưng phấn kêu lên một tiếng.

Tiếp theo pháp tắc độc môn của ông ta ngay lập tức được thi triển.

Trong khoảng khắc thời gian quanh thân thể của Huyền Hoàng cấp tốc quay ngược lại mỗi một cái chớp mắt thì một vạn năm tu vi của hắn lại tan đi.

Chỉ sau một lát vẻ bề ngoài của Huyền Hoàng đã từ một trung niên nhân hơn năm mươi tuổi trở thành một người thanh niên hai mươi mấy tuổi, mà một thân tu vi lực lượng của hắn cũng từ Thiên Cấp đỉnh phong vô hạn đến gần Nghịch Thiên Cấp giảm xuống chỉ còn Thiên Cấp đỉnh phong bình thường.

- Ầm!

Huyền Hoàng nổi cơn thịnh nộ đưa tay vỗ mạnh vào thiên linh cái của bản thân một cái trong khoảng khắc quanh người hắn lập tức hiện lên hình ảnh của một trăm lẻ tám cây đại kỳ màu

vàng có đường kính hơn trăm trượng trên mặt mỗi lá cờ đều có khắc họa vô số phù văn kỳ ảo cuồn cuộn không ngừng tỏa ra vô biên hắc khí tạo nên một cái thế giới thuần một màu đen.

Bọn chúng đương nhiên chính là một trăm lẻ tám cây Huyền Hoàng Kỳ được Huyền Hoàng dùng sinh mạng của vô tận sinh mạng của vô số sinh linh tế luyện mà thành mỗi một thanh đều có uy lực tuyệt thế người thường khó

có thể tưởng tượng ra được!

- Sát!

Lúc này chỉ nghe Huyền Hoàng quát lên một tiếng.

Lời vừa dứt trong thế giới màu đen một trăm lẻ tám thành Huyền Hoàng Kỳ liền bắt đầu chậm chậm xoay tròn vờn quanh thân thể chủ nhân. Dần dần hóa thành hình dáng của một trăm lẻ tám hung ma.

Mỗi một con đều có thực lực của một Thiên Cấp cường giả.

Sau khi xuất hiện bọn chúng đồng loạt xông về phía Thần Chiến bắt đầu vây công hấn.

- Tuy rằng Huyền Hoàng Kỳ trong truyền thuyết rất đáng sợ nhưng sao lại biến thái đến như vậy có thể biến thành một đám hung ma có thực lực Thiên Cấp. Thế này chẳng phải Huyền Hoàng là vô địch hay sao, còn ai có thể chống lại hấn nữa!

- Xem ra truyền thuyết ta nghe được trước đây là thật rồi!

- Truyền thuyết gì?

- Tương truyền vào thời đại Thái Cổ sở dĩ Huyền Hoàng bị đông đảo Thiên Cấp cường giả truy sát không chỉ vì hấn huyết tế ngàn vạn mạng người để tế luyện Huyền Hoàng Kỳ, mà quan trọng hơn còn là vì hấn vì muốn uy lực của một trăm lẻ tám thanh Huyền Hoàng Kỳ đạt đến đỉnh cao cho nên đã quyết định săn giết một trăm lẻ tám Thiên Cấp cường giả phong ấn linh hồn của bọn họ vào trong Huyền Hoàng Kỳ để luyện thành khí linh!

- Tê! Đáng sợ như vậy. Khó trách Huyền Hoàng lại được xưng tụng là Tuyệt Thế Hung Thần trong những Tuyệt Thế Hung Thần!

- Cũng may lần này hắn đứng về phía chúng ta nếu không thật khó tưởng tượng hậu quả như thế nào!

- Đúng vậy!

Những Thiên Cấp cường giả đang đứng bên dưới nhìn thấy cảnh đó thì một mảnh xôn xao có người khiếp sợ trước hung uy có kẻ lại âm thầm cảm thấy bản thân may mắn vì bản thân không phải làm địch với hắn.

Mặc kệ thế nào thì trong lúc bọn họ đang nói chuyện cuộc chiến giữa Thần Chiến cùng với một trăm lẻ tám Hung Ma được Huyền Hoàng Kỳ thả ra cũng đã bắt đầu.

- Vạn Cổ Giai Không!

Lúc này chỉ thấy Thần Chiến quát lớn một tiếng lần nữa thi triển pháp tắc độc môn của bản thân.

- Ầm!

Trong khoảng khắc khi bị lực lượng thời gian đánh trúng một trăm lẻ tám Hung Ma lập tức ầm ầm nổ tung, bất quá ngay sau đó lại quỷ dị khôi phục như cũ.

- Sao lại thế?

Thần Chiến kinh ngạc kêu lên một tiếng ông ta vốn muốn dựa vào uy lực của Vạn Cổ Giai Không để đánh tan đám hung ma đang lao tới không ngờ được sau khi trúng chiêu bọn Hung Ma lại không hề hấn gì.

Chuyện này thật ra là thế nào?

- Thần Chiến ta không thể không thừa nhận pháp tắc do bản thân người phát ra rất quỷ dị cũng phi thường bá đạo nhưng đáng tiếc nó lại không có tác

dụng với đám Hung Ma của ta bởi vì bọn chúng đều là khí linh của Huyền Hoàng Kỳ nếu người không thể phá Huyền Hoàng Kỳ thì cho dù người có thi triển ra pháp tắc gì cũng không có tác dụng!

Huyền Hoàng đặc ý kêu lên một tiếng.

Thần Chiến nghe vậy sắc mặt chân mày hơi hơi nhúu lại không thể vận dụng Vạn Cổ Giai Không thực lực của ông ta sẽ giảm bớt ít nhiều. Có điều Thần Chiến cũng không vì vậy mà lo lắng.

- Độc Cô Bại Thiên đem Độc Cô của người cho ta mượn đi!

Sau khi suy nghĩ một lát chỉ thấy ông ta quay đầu nhìn Độc Cô Bại Thiên.

- Được! Tiếp lấy đi!

Độc Cô Bại Thiên nghe vậy đương nhiên sẽ không từ chối gật đầu một cái sau đó vung tay lên. Một thanh kỳ binh kỳ lạ vừa giống đao, vừa giống kiếm lại có chiều cao bằng một người lập tức từ trong tay áo của hắn bay ra phóng thẳng về phía Thần Chiến.

- Đúng là một thanh kỳ binh lợi hại. Độc Cô chúng ta cùng chiến nào!

Thần Chiến đưa tay chạm vào Độc Cô cảm nhận phong mang tuyệt thế của nó một lát rồi trầm giọng nói.

Tiếp theo chỉ thấy ông ta vung Độc Cô lên trong lúc nhất thời khắp nơi đều bị kiếm ảnh bao trùm.

Từng đạo kiếm cương sáng chói cắt phá hư không chém thẳng về phía một trăm lẻ tám Hung Ma

- Giết!

Đám tuyết thể Hung Ma thấy vậy cũng cùng nhau phát ra một chưởng.

Trong chớp mắt kiếm cương của Thần Chiến lập tức bị nghiền nát, nhưng Thần Chiến lại có vẻ như không quan tâm đến điều đó tay cầm Độc Cô trong nháy mắt xông vào giữa đám Hung Ma.

- Tự tìm đường chết! Giết hẳn cho ta!

Huyền Hoàng thấy vậy khinh thường kêu lên một tiếng sau đó vung tay lên.

Trong chớp mắt một trăm lẻ tám Hung Ma lập tức bao vây Thần Chiến lại không để cho ông ta thoát ra.

Thần Chiến tuy rằng thần dũng vô song bị một trăm lẻ tám Thiên Cấp cường giả vây công nhất thời cũng bị ép vào thế hạ phong.

Có điều ông ta không hổ danh là Chiến Thần trời sinh cho dù trong hoàn cảnh khó khăn một thân chiến ý vẫn không chút suy giảm ngược lại còn đề cao lên tới mức chưa từng có.

Phần chiến ý này tuy không thể trực tiếp hóa thành thực lực thực tế nhưng lại có thể cổ vũ tinh thần cho Thần Chiến giúp ông ta đào móc tiềm lực vô hạn trong cơ thể của mình ra, khiến cho ông ta có thể ở trong chiến đấu càng chiến càng mạnh.

Mới đầu Thần Chiến cho dù trong tay có Độc Cô nhưng đối diện với sự vây công của đám Hung Ma kia chỉ có thể phòng thủ không thể phản công. Có điều theo thời trôi qua tiềm lực trong người không ngừng bị ép ra động tác của Thần Chiến ngày càng trở nên thành thực điều luyện dần dần chuyển thủ thành công đánh ngang tay với một trăm lẻ tám Hung Ma.

- Giết!

Lúc này chỉ thấy sắc mặt của Thần Chiến trở nên dữ tợn vô cùng gầm lên một tiếng vung tay chém ra một đạo kiếm quang cực đại.

- Ầm!

Trong chớp mắt một Hung Ma đứng gần với Thần Chiến nhất đã bị chém thành đôi.

Huyền Hoàng Kỳ bên trong thân thể Hung Ma lập tức phát ra lực lượng giúp cho nó khôi phục.

- Ầm!

Nhưng Thần Chiến làm sao có thể cho nó cơ hội đó lại phát ra một kiếm nữa phá tan Huyền Hoàng Kỳ.

Rốt cuộc Tuyệt Thế Hung Ma đó đã bị Thần Chiến hoàn toàn giết chết không cách nào khôi phục được nữa.

Dường như điều này chỉ là một cái bắt đầu, tiếp sau đó động tác của Thần Chiến ngày càng nhanh hơn xông về phía một trăm lẻ bảy con Tuyệt Thế Hung Ma còn lại mà tấn công.

Trải qua ba ngày lại có thêm năm mươi Tuyệt Thế Hung Ma nữa bị Độc Cô tiêu diệt. Một thân chiến ý cùng với thực lực của Thần Chiến giống như mạch nước ngầm từ dưới mặt đất phun lên không gì có thể ngăn cản ngày càng hung mãnh, ngày càng nhanh, ngày càng mạnh.

- Có thể dùng sức một người liên tục chém giết hơn phân nửa Hung Ma của Huyền Hoàng Kỳ thực lực của Huyền Hoàng Kỳ thật là đáng sợ a!!

- Đúng vậy! Không biết thật ra Ma Chủ cùng với Độc Cô Bại Thiên tìm ở đâu ra cường giả như vậy đến trợ giúp bản thân?

Khí thế hung cuồng tàn sát bừa bãi khắp nơi khiến cho một đám Thiên Cấp cường giả hoảng sợ vô cùng bọn họ vốn tưởng Huyền Hoàng đã đủ đáng sợ không ngờ Thần Chiến còn hung tàn hơn có thể một mình giải quyết một nửa số Huyền Hoàng Kỳ.

Đây là tương đương với chém giết năm mươi tên Thiên Cấp cường giả a!

Hắn có còn là người hay không?

Ở phía xa Lý Nhược Lan nhìn thấy cảnh tượng Thần Chiến một mình đồ sát đám Hung Ma trong lúc nhất thời như cảm ngộ được điều gì đó khoanh chân ngồi xuống mặt đất sắc mặt liên tục biến ảo không ngừng lúc thì vui sướng, lúc thì cau có, lúc thì lại hiện lên vẻ phẫn nộ.

Nạp Lan Nhược Thủy cũng giống như vậy.

- Trường Minh tỷ tỷ cùng với Nhược Lan cô nương làm sao vậy?

Nạp Lan Nhược Yên thấy vậy nhìn nghi hoặc nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Là chuyện tốt! Nhược Thủy vốn là Đệ Ngũ Chủ Hồn cùng với Đệ Thất Chủ Hồn Lý Nhược Lan là hai hồn chuyên quản Chiến Ý cùng với Sát Phạt của Thất Tuyệt Thiên Nữ có thiên phú đặc biệt đối với những chuyện chém giết lần này nhìn thấy cảnh tượng Thần Chiến chiến đấu có lẽ bọn họ đã lãnh ngộ được điều gì đó cho nên mới sa vào Đạo Cảnh cảm ngộ, sau khi tỉnh lại thực lực nhất định sẽ tăng thêm một tầng nữa!

Đông Phương Trường Minh giải thích.

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy nhất thời yên tâm lại gật đầu một cái.

Đạm Đài Tuyền cùng với Mộng Khả Nhi cũng giống như vậy cùng là

Thất Tuyệt Thiên Nữ hai người Nạp Lan Nhược Thủy, Lý Nhược Lan càng cường đại bọn họ đương nhiên sẽ càng vui vẻ.

Còn Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước lại hiện lên vẻ hâm mộ nhưng cũng không có cách nào khác ai bảo bọn họ không có ai tu luyện luyện Sát Đạo cùng với Chiến Đạo đây!

Chỉ có Đông Phương Chính vẫn duy trì vẻ mặt bình thường tiếp tục đưa mắt nhìn về phía chiến trường.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 291: Độ Tam Giới Chiến - Yêu Hoàng Trọng Sinh

Trong mắt của Đông Phương Chính thì lúc này sắc mặt của Huyền Hoàng đã đại biến trong mắt hiện rõ vẻ không thể tin.

Cũng không thể trách Huyền Hoàng lại có phản ứng như vậy được ban đầu hẳn thả một trăm lẻ tám Hung Ma bên trong Huyền Hoàng Kỳ ra vốn là để vây giết Thần Chiến không ngờ lại biến

thành công cụ để đối phương khai phá tiềm lực trong cơ thể thử hỏi làm sao có thể chấp nhận được?

- Người rốt cuộc là ai?

Huyền Hoàng rốt cuộc cũng không ngồi yên được nữa bước lên nhìn Thần Chiến hỏi một tiếng.

- Ta đã nói rồi, ta tên Thần Chiến vì chiến mà sinh vì chiến mà chết Chiến Ma Thần Chiến!

Thần Chiến quát vang một tiếng.

- Ấm ầm ầm....

Không gian xung quanh đều bị tiếng nói của hắn làm cho rung lên từng đợt.

Uy thế của Chiến Ma biểu hiện không bỏ sót chút nào.

Huyền Hoàng nhìn thấy cảnh đó sắc mặt hơi trầm xuống.

Đương nhiên hắn không phải là sợ Thần Chiến!

Nói đùa gì vậy?

Huyền Hoàng hắn thân là một Viễn Cổ cường giả có thực lực sánh ngang với Nghịch Thiên Cấp cường giả làm sao có thể sợ hãi một tên hậu bối tiểu tử!

Nhưng cho dù thế nào Huyền Hoàng cũng không thể không thừa nhận thực lực của Thần Chiến đúng là đã vượt qua dự đoán ban đầu của bản thân bất luận pháp tắc kỳ dị Vạn Cổ Giai Không hay một thân chiến ý cuộn cuộn bất tuyệt trong người hắn đều không phải thứ Huyền Hoàng có thể giải quyết trong một khoảng thời gian ngắn.

Mà thứ Huyền Hoàng thiếu nhất bây giờ vừa vặn chính là thời gian. Hắn có thể được khí tức của Luân Hồi Môn đang ngày càng trở nên ổn định hơn điều đó có nghĩa là hai người Độc Cô Bại Thiên cùng với Ma Chủ bất cứ lúc nào cũng có thể chấm dứt việc thủ hộ nó để tiến lên cùng với Thần Chiến vây công hắn.

Bị ba tuyệt thế cường giả cùng lúc vây công cho dù Huyền Hoàng có may mắn giữ lại được tính mạng nhưng việc bị phong ấn là khó có thể tránh khỏi.

Nghĩ tới đây Huyền Hoàng không thể tự chủ rùng mình một cái.

Hắn không sợ chết nhưng lại không thể nào chịu được chuyện bản thân bị giam trong bóng tối mấy trăm thậm chí mấy ngàn vạn năm không thể tu luyện cũng không thể nói chuyện với bất cứ

ai. Loại chuyện này vào thời Thái Cổ hắn thử một lần là đã đủ rồi tuyệt đối không muốn thử lại một lần nữa.

- Không Gian, Thời Gian hai tên khốn các người còn không mau đến đây cùng với ta giải quyết kẻ ngáng đường này!

Huyền Hoàng càng nghĩ càng sợ vì không muốn thảm kịch trong quá khứ của bản thân tái diễn lại một lần nữa hấn mặc dù phi thường phi thường không muốn cũng chỉ có thể tạm thời đặt thể diện xuống nhìn Không Gian Tổ Thần cùng Thời Gian Tổ Thần kêu lên một tiếng.

- Được!

Hai người đó nghe thấy tiếng kêu của Huyền Hoàng thì vô cùng ngạc nhiên nhưng rất nhanh đã đoán được suy nghĩ trong lòng hấn lập tức bay lên.

- Thời Gian Chi Thi!

- Không Gian Chi Trùy!

Vừa đến trước mặt Thần Chiến bọn họ đã thi triển tuyệt chiêu mạnh nhất của bản thân.

- Huyền Hoàng Trấn Sát!

Huyền Hoàng cũng phối hợp ra tay.

Ba đạo pháp tắc đáng sợ mang theo uy thế hoành tảo thiên quân quét tới, mỗi một cái đều là đòn tất sát.

- Ầm! Đùng!!

Trong khoảng khắc khi Thần Chiến bị bọn chúng đánh trúng toàn thân lập tức nổ tung hóa thành một cơ huyết vũ rơi xuống mặt đất.

- Ba đạo pháp tắc thật đáng sợ!

- Huyền Hoàng, Thời Gian Tổ Thần, Không Gian Tổ Thần không hổ danh là một trong những cường giả mạnh nhất dưới Nghịch Thiên Cấp thực lực quả nhiên đáng sợ đến khôn cùng!

- Đúng vậy! Nhưng ta cảm thấy người tên Thần Chiến đó còn lợi hại hơn bọn họ một bậc!

- Ủm! Có thể để cho ba vị tuyệt thế cường giả cùng nhau vây công hãn tuý chết đi cũng có thể coi là vinh!

- Qua ngày hôm nay danh tiếng của hãn nhất định sẽ lan truyền khắp Lục Giới.

Đám Thiên Cấp cường giả đứng ở phía dưới thấy vậy kinh hãi bàn luận.

- Không đúng! Các người xem kia Thần Chiến hãn vẫn chưa chết!

Đột nhiên lại có một tiếng nói vang lên.

Những người khác nghe vậy đồng thời đưa mắt nhìn lên thì chỉ thấy quả nhiên giống như lời của kẻ đó đã nói giờ phút này một Thần Chiến tưởng chừng như đã chết không ngờ lại giống như Phượng Hoàng dục hỏa trùng sinh lần nữa xuất hiện giữa không trung.

- Người chưa chết?

Huyền Hoàng nhìn thấy cảnh đó kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Ta bách chiến bất tử. Chỉ cần chiến ý còn thiêu đốt thì ta sẽ không chết!

Thần Chiến quát lên một tiếng.

- Vạn Cổ Giai Không!

Vừa nói hần vừa vung tay lên đánh ra pháp tắc độc môn của mình.

- Đừng hòng giở trò âm hiểm!

Lúc trước khi đứng một bên quan sát Thời Gian Tổ Thần đã tận mắt nhìn thấy qua sự kinh khủng của Vạn Cổ Giai Không hiện nay làm sao có thể để cho Thần Chiến có cơ hội ra tay lần nữa.

- Thời Gian Tĩnh Chỉ!

Ông ta lập tức phát ra pháp tắc của mình.

- Không Gian Nghịch Lưu!

Không Gian Tổ Thần cũng ra tay phối hợp với sư đệ.

Trong lúc nhất thời thời gian, không gian xung quanh hai người đều trở nên hỗn loạn vô cùng cho dù Vạn Cổ Giai Không có bá đạo cũng không thể phát huy tác dụng ở đây.

- Tốt!

Huyền Hoàng hưng phấn kêu lên một tiếng sau đó vung thanh Huyền Hoàng Kỳ to lớn trong tay đánh về phía Thần Chiến.

- Âm!

Thân thể của Thần Chiến một lần nữa bị đánh tan thành vạn mảnh nhưng cũng giống như trước rất nhanh ông ta đã hoàn toàn khôi phục lại giống như chưa từng bị thương vậy.

- Sao lại như vậy?

Huyền Hoàng khó có thể tin kêu lên một tiếng.

- Ta đã nói rồi ta là bất tử. Các người không thể giết nổi ta đâu!

Thần Chiến hét lên.

Ba người Thời Gian Tổ Thần, Không Gian Tổ Thần cùng với Huyền Hoàng đồng thời nhú nhú mày một chút bọn họ đương nhiên không tin tưởng những lời Thần Chiến nói nhưng cũng không thể nào hiểu được tại sao hắn liên tục gánh chịu trọng chiêu của mình mà vẫn có thể sống.

- Các người không thể giết được ta, thì ngày hôm nay đã chủ định bầu trời của Đệ Tam Giới này sẽ bị máu huyết của các người nhuộm đỏ rồi Tuyên Cổ Thông Thông!

Mà Thần Chiến tất nhiên cũng sẽ không đem bí mật mình có hai thân thể song song tồn tại với nhau ra nói cho bọn họ biết lúc này chỉ thấy ông ta vùng Độc Cô lên quát vang một tiếng.

- Âm ầm...

Pháp tắc này vừa tung ra khu vực thời không hỗn loạn do Thời Gian Tổ Thần cùng với Không Gian Tổ Thần lập tức bị đánh vỡ.

Kỳ binh Độc Cô trong tay Thần Chiến mang theo ngân quang chói mắt chém thẳng lên người hai người.

- Âm! Đùng!

Trong một tiếng nổ lớn thân thể của bọn họ lập tức nổ tung tuy rằng không đến mức mất mạng nhưng thực lực cũng đã hao tổn nhiều.

- Không ổn! Tất cả các người mau theo ta xông lên hỗ trợ tuyệt đối không được hai vị Tổ Thần bị tên điên này làm hại!

- Đúng đó! Tất cả mau xông lên!!

Đệ tử cùng với hệ phái của Thời Gian Thần Hệ và Không Gian Thần Hệ mắt thấy Tổ Thần của mình lâm vào nguy khốn lập tức hét lên.

- Đứng lại hết cho ta!

Nhưng lúc bọn họ đang muốn xông lên thì đã bị tám người Huyền Huyền, Độc Cô Minh Nguyệt, Độc Cô Tiểu Huyền, Độc Cô Tiểu Nguyệt, Thiên Ma, Ma Sư, Vô Danh Thần Ma, Đại Ma cùng với Tiềm Long xuất thủ ngăn cản.

Cũng may ở trên không trung bên cạnh Thời Gian Tổ Thần, Không Gian Tổ Thần còn có Huyền Hoàng hãn tuy rằng không để tâm đến sự sống chết của hai người nhưng vào lúc này hãn cũng không muốn mất đi hai minh hữu cường đại cho nên đã đưa thanh Huyền Hoàng Kỳ trong tay lên thay bọn họ chống đỡ một đòn đoạt mạng của Thần Chiến.

Trong lúc nhất thời trận chiến giữa hai đại cường giả lại bắt đầu có điều kiện tại Huyền Hoàng đã tạm thời mất đi sự trợ giúp của Thời Gian Tổ Thần cùng với Không Gian Tổ Thần dựa vào sức một mình chỉ có thể đánh ngang với Thần Chiến.

Thế cục lại lần nữa trở lại thế giằng co như lúc ban đầu.

- Đại ca xem ra lần này không cần chúng ta ra tay rồi!!

Ở phía xa Đông Phương Chính nhìn thấy cảnh đó thì thu hồi ánh mắt lại nhìn ca ca của mình nói.

- Chưa chắc! Tiểu Chính chuẩn bị sẵn sàng đi không bao lâu nữa sẽ đến phiên chúng ta lên sân khấu rồi!

Không ngờ lời này của hãn vừa mới nói ra đã bị Đông Phương Trường Minh phủ quyết.

- Ca ca sao huynh lại nói vậy? Chẳng lẽ bên phía Độc Cô Bại Thiên vẫn còn có biến số gì hay sao?

Đông Phương Chính không hiểu hỏi.

- Bên phía Độc Cô Bại Thiên thì đúng là đại cục đã định nhưng bên trong Thái Dương thì lại phát sinh biến cố rồi!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói.

- Thái Dương?

Đông Phương Chính nghe vậy nhíu nhíu mày một lát rồi đưa mắt nhìn lên Thái Dương của Đệ Tam Giới.

Nơi đó từ khi Đệ Tam Giới xảy ra đại biến đã bị lực lượng của Thiên Đạo đánh nát một nửa lấy mất Bốn Nguyên trở thành một ngôi sao chết khô cạn vô cùng.

Nhưng hiện tại khi Đông Phương Chính đưa mắt nhìn vào trong không ngờ lại phát hiện ra bên trong lòng của cái Thái Dương đã chết này lại xuất hiện một đốm lửa.

Ngọn lửa này tuy rằng rất nhỏ nhưng bên trong lại giống như ẩn chứa một luồng sinh cơ cuộn cuộn bất tuyệt khiến cho cháy mãi không ngừng hơn nữa nhìn hình dạng thì còn đang không ngừng mở rộng ra bốn phía giống như là muốn thắp lại ngọn lửa của Thái Dương vậy.

- Đại ca trong Thái Dương xuất hiện dị biến như vậy không lẽ hẳn đã chuẩn bị sống lại?

Đông Phương Chính tập trung quan sát đốm lửa đó một chút rồi như nghĩ ra điều gì quay đầu nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Không sai! Người bạn đó của chúng ta sắp sống lại rồi!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu xác nhận.

- Trường Minh người bạn cũ mà huynh nói là ai vậy?

Nạp Lan Nhược Yên đứng ở một bên nghe vậy tỏ vẻ nghi hoặc hỏi.

- Hắn là Yêu Hoàng người thống trị nguyên bản của Đệ Tam Giới này!!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 292: Đệ Tam Giới Chiến - Yêu Hoàng Trọng Sinh (2)

- Yêu Hoàng? Đông Phương đạo hữu muốn nói tên cường giả Nghịch Thiên Cấp đã từng thống trị Đệ Tam Giới này vào thời đại Viễn Cổ hay sao?

Đạm Đài Tuyền nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Đúng vậy!

Đông Phương Trường Minh gật đầu nói.

- Hắn sống lại thì có liên quan gì đến việc Mặt Trời đã chết xuất hiện sinh cơ chứ?

Đạm Đài Tuyền tiếp tục hỏi.

- Đạm Đài đạo hữu người hỏi câu này hình như trước giờ chưa từng nghe qua về xuất thân của Yêu Hoàng có đúng không?

Nghe được câu hỏi này không đợi Đông Phương Trường Minh lên tiếng thì Đông Phương Chính đã chen vào.

- Đúng vậy! Xin làm phiền Đông Phương đạo hữu giải hoặc cho tiểu nữ!

Vẻ mặt Đạm Đài Tuyền đỏ lên một chút rồi nhìn Đông Phương Chính nói.

- Được! Không biết Đạm Đài đạo hữu đã từng nghe qua Tam Túc Kim Ô chưa?

Đông Phương Chính gật đầu một cái sau đó hỏi.

- Tam Túc Kim Ô? Cái tên này hình như ta đã từng nghe qua ở đâu rồi thì phải! Đúng rồi! Nó

không phải loại Thần Thú được sinh ra từ trong Mặt Trời tương truyền có thực lực không thua

kém Ngũ Đại Đồ Đằng Chí Tôn đúng không?

Đạm Đài Tuyền suy tư một lúc rồi như nhớ ra điều gì đó kêu lên một tiếng.

- Không sai! Chính là nó!

Đông Phương Chính trầm giọng nói.

- Nếu ta nói với người Yêu Hoàng là một con Tam Túc Kim Ô được sinh ra trong Mặt Trời của Đệ Tam Giới tin rằng người sẽ không còn thắc mắc nữa phải không?

Tiếp theo hần đột nhiên lại chuyển giọng hỏi.

Đạm Đài Tuyền im lặng gật đầu một cái.

Nếu những gì Đông Phương Chính vừa nói là sự thật Yêu Hoàng quả thật là một con Tam Túc Kim Ô cường đại được sinh ra bên trong Mặt Trời của Đệ Tam Giới thì bằng vào thực lực của hần khi sống lại vô tình dẫn phát phần Bốn Nguyên còn lại bên trong Mặt Trời khiến cho nó xuất hiện dị tượng lần nữa sinh ra sức sống của quả thật không phải chuyện không thể làm được!

Dù sao hần cũng là một tên Nghịch Thiên Cấp đỉnh phong cường giả không phải sao?

Nghĩ đến đây Đạm Đài Tuyền nhất thời cảm thấy đầu óc trở nên sáng suốt vô cùng rất nhiều nghi hoặc trước đây đều đã được giải khai.

Nhưng vẫn còn một chuyện mà Đạm Đài Tuyền không thể hiểu được khiến cho nàng phải lần nữa nhìn Đông Phương Chính hỏi.

- Đông Phương đạo hữu không biết thật ra tên của vị Yêu Hoàng Tam Túc Kim Ô đó thật ra là cái gì vậy?

Đạm Đài Tuyền hướng về phía Đông Phương Chính hỏi.

- Thái Nhất! Tên của Yêu Hoàng liền là Thái Nhất!

Đông Phương Chính trả lời.

- Thái Nhất? Chính là Thái Nhất trong Thái Dương Thủ Nhất hay sao? (Thái Dương Thủ Nhất ý là để chỉ Thái Nhất là con Tam Túc Kim Ô đầu tiên được Thái Dương sinh ra cũng là Tổ tiên của tất cả Tam Túc Kim Ô sau này!)

Đạm Đài Tuyền nhú mày một chút rồi lại hỏi.

- Đúng là như vậy!

Đông Phương Chính gật đầu xác nhận.

Trong lúc hai người đang nói chuyện thì đốm lửa nhỏ bên trong Mặt Trời càng cháy càng mạnh, càng cháy càng dữ dội không ngừng lan ra tứ phía.

Trải qua một tháng cuối cùng nó cũng không thể ẩn dấu được nữa từ sâu bên trong lòng đất trực tiếp bùng phát bề mặt của Mặt Trời.

- Các người xem kìa! Có phải Mặt Trời đang bốc lửa hay không?

- Đúng vậy!

- Nơi đó không phải đã biến thành một ngôi sao chết lâu rồi hay sao? Tại sao bây giờ lại đột nhiên lại có hỏa diễm bùng phát?

- Người hỏi ta thì ta biết hỏi ai!

- Theo ta thấy thì rất có thể đang có một cường giả nào đó ẩn nấp bên trong Mặt Trời để tu luyện hiện nay do cảm nhận được trận đại chiến ở đây cảm thấy bị quấy rầy cho nên mới phát ra loại dị tượng như thế này để cảnh cáo chúng ta!!

- Tê! Nếu thật như vậy thì thực lực của người đó quá đáng sợ rồi! Cho dù không được như Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ lúc đỉnh phong cũng tuyệt đối không thể kém hơn Huyền Hoàng đại nhân cùng với Thần Chiến chút nào đâu, còn cao hơn hai vị Tổ Thần Thời - Không và mấy người Nguyệt Thần một bậc đó!!

- Hay là mấy người chúng ta lui lại một chút đi! Lỡ như tên cường giả đó có muốn động thủ thì chúng ta cũng có thể kịp thời rút lui!

- Như vậy không phải chúng ta sẽ phản bội lời hứa trước đây với Không Gian Tổ Thần cùng với Thời Gian Tổ Thần hay sao?

- Nói nhảm! Trận chiến này diễn biến tới mức này đã không phải nơi mấy tên Thiên Cấp cường giả bình thường như chúng ta có thể nhúng tay vào rồi! Tốt nhất nên tự lo cho an nguy của bản thân thì tốt hơn!

- Nói rất có lý!

- Chúng ta nên rút lui trước thì tốt hơn!

- Ừ!

- Đúng vậy!

Ngoài những người đang phải chiến đấu ra tất cả những Thiên Cấp đang có mặt ở hiện trường đều nhìn thấy dị tượng này nhất thời vô số tiếng nghị luận vang lên hoàn cảnh huyền não vô cùng.

Không ít người đã âm thầm quyết định nếu xảy ra chuyện sẽ bỏ mặc tất cả nhanh chóng rút lui.

Ở một phía khác hai người Ma Chủ cùng Độc Cô Bại Thiên cũng đang quan sát dị tượng đang diễn ra phía trên Mặt Trời.

- Mặt Trời vốn đã " chết " rất nhiều năm hôm nay lại đột nhiên xuất hiện sinh cơ trở lại, không lẽ là do?

Sau một lát chỉ nghe Ma Chủ nghi hoặc kêu lên một tiếng.

- Ngoài hắc ra thì còn có thể là ai?

Độc Cô Bại Thiên nói.

- Không ngờ hắc lại chọn sống lại vào lúc này chẳng lẽ không sợ đùa với lửa hay sao?

Ma Chủ cảm thán nói.

- Thái Nhất vốn sinh ra từ lửa làm sao có thể sợ lửa được!

Độc Cô Bại Thiên cười nói.

- Cũng đúng! Như vậy chúng ta có cần ra tay trợ giúp hắc một phen hay không, dù gì tất cả cũng là người quen cũ?

Ma Chủ gật đầu một cái sau đó lại hỏi.

- Không cần đâu! Việc quan trọng nhất của chúng ta bây giờ là phải nhanh chóng ổn định lại Luân Hồi Môn này còn về phần Thái Nhất nếu xảy ra chuyện tự sẽ có người ra tay trợ giúp cho hẳn. Dù sao những người đó đứng xem đã lâu chắc cũng buồn chán rồi phải để cho bọn họ có cơ hội thể hiện thực lực của bản thân chứ!

Độc Cô Bại Thiên suy tư một lát rồi lên tiếng.

- Cũng đúng! Ta muốn nhìn xem trải qua nhiều thời gian như vậy thực lực của hẳn rốt cuộc đã khôi phục rồi!

Ma Chủ nghe vậy cũng không có ý kiến khác gật đầu một cái.

....

Lại qua thêm nửa tháng nữa, rốt cuộc ngọn lửa màu hoàng kim cũng đã thiêu đốt khắp cả Mặt Trời khiến cho nó lần nữa có được sinh cơ mà sống lại.

Càng quan trọng hơn chính là bên trong biển lửa đó nếu để ý kỹ thì có thể nhìn thấy sự tồn tại của một con Tam Túc Kim Ô thân to vạn trượng, tuy toàn thân nó chỉ là do hỏa diễm hội tụ lại thành nhưng phi thường có linh tính khéo mắt cứ cách một đoạn thời gian thì lại nhảy lên một đoạn thời gian thì lại nhảy lên một lần giống như bất cứ lúc nào cũng có thể từ trong Mặt Trời cất cánh bay ra bên ngoài vậy.

- Thật tốt quá! Phụ thân Đông Phương thúc thúc quả nhiên không có lừa gạt ta, người quả nhiên sẽ chọn sống lại ở Yêu Giới của chúng ta!!

Ở cách đó không xa phía trên một ngôi sao bỏ hoang có một người thanh niên mặc kim bào đang đứng, hẳn nhìn thấy thân thể của Tam Túc Kim Ô phía trong Mặt Trời đang không ngừng ngừng thực thì hưng phấn kêu lên một tiếng.

Nếu nhìn kỹ lại dung mạo của người thanh niên này thì hẳn không phải ai khác chính là kẻ đã đến Cửu Nguyên Sơn tìm gặp Đông Phương Trường Minh khi hắn vừa mới đột phá Thiên Cấp, Vô Thượng Yêu Chủ của Yêu Cung ở Tinh Thần Hải Phương Tây đồng thời cũng là con trai của Yêu Hoàng Thái Nhất, Thái tử của Yêu Giới - Lục Áp.

- Áp nhi con đừng lơ là nhớ kỹ phải gia tăng đề phòng biết chưa?

Trong lúc Lục Áp đang hưng phấn thì đột nhiên bên tai hắn lại vang lên một tiếng nói.

Người lên tiếng là một cung trang quý phụ thân mặc một trường bào màu bạc ôm sát cơ thể giúp lộ rõ từng đường cong hoàn mỹ trên thân thể của nàng ta.

- Con biết rồi Mẫu hậu!

Nghe thấy lời của nữ tử Lục Áp cung kính kêu lên một tiếng.

- Con sớm đã bố trí thuộc hạ canh gác xung quanh đây rồi tuyệt đối sẽ không có chuyện gì đâu!!

Hơi dừng một chút hắn lại tiếp tục.

- Những thuộc hạ con chiêu mộ được được ở Nhân Gian Giới đó có đáng tin hay không?

Thường Hi hỏi.

- Xin mẫu hậu cứ yên tâm! Những thuộc hạ đó của con tất cả đều đã đi theo con vô số năm, cùng con sáng tạo ra Yêu Cung bất luận thực lực hay lòng trung thành đều không có vấn đề gì!

Lục Áp tự tin nói.

- Nếu con đã nói như vậy. Ta có thể yên tâm được rồi chúng ta cùng ở đây chờ đợi phụ hoàng trở về nào.

Thường Hi nghe vậy nhú nhú mày một chút rồi nói.

- Vâng!

Lục Áp nghe vậy gật đầu một cái.

Sau đó hai mẫu tử hai người cùng đưa mắt nhìn vào con Tam Túc Kim Ô đang ở bên trong Mặt

Trời.

Dưới ánh mắt của bọn họ thân thể của con Tam Túc Kim Ô đó theo thời gian trôi qua ngày càng ngưng thực hơn bắt đầu từ thân thể hỏa diễm chuyển hóa thành tấm thân máu thịt hơn nữa khí thể cùng với linh tính trên người cũng ngày càng gia tăng.

Nhưng có điều khi khí thể cùng với linh tính của nó của đạt đến đỉnh phong đang chuẩn bị từ trong Mặt Trời bay ra ngoài thì đột nhiên dị biến lại nảy sinh.

- Âm âm âm âm....

Trong một tiếng nổ lớn không gian xung quanh đều âm âm vỡ tan tạc thành một cái hắc động có đường kính ngàn vạn trượng.

Tiếp theo chỉ thấy một đám người từ trong đó bước ra.

Người dẫn đầu là một thanh niên khoảng hơn ba mươi tuổi thân mặc một bộ trường bào màu xám trên khuôn mặt tuần tú hiện rõ vẻ âm hiểm cùng vô tình.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 293: Đệ Tam Giới Chiến - Kim Nhân Bằng Tầm Vương

Người đầu tiên bước ra khỏi hắc động là một người thanh niên thân mặc một bộ trường bào màu xám nhạt khoảng chừng ba mươi tuổi trên khuôn mặt tuần tú hiện rõ vẻ lạnh lùng cùng âm hiểm.

Theo sau hắn là khoảng hơn mấy chục Thiên Cấp cường giả mỗi một tên đều có hình dáng kỳ dị vô cùng có người đầu chim, có kẻ mặt ngựa vừa nhìn đã biết tất cả đều là cường giả Yêu Tộc.

Trong đó ngoài thanh niên dẫn đầu ra thì còn có ba người đáng chú ý.

Người đầu tiên là một tráng hán thân mặc kim giáp sáng chói cái đặc biệt là sau lưng của kẻ này lại có tám cái đầu rồng không ngừng phát ra từng tiếng long ngâm kinh thiên động địa giống như muốn hủy thiên diệt địa.

Hai người còn lại là một đôi nam nữ thanh tú động tác thân mật vô cùng thoạt nhìn dáng vẻ bên ngoài của hai người thì giống y như một đôi nhân loại yêu nhau bình thường nếu có khác thì chỉ là đồng tử trong mắt của bọn họ không có màu đen giống như người bình thường mà lại có màu vàng lợt mà thôi.

- Yêu hậu nương nương, Lục Áp Thái tử đã lâu không gặp dạo này có hai người có khỏe không?

Lúc này chỉ thấy người thanh niên mặc trường bào màu xám trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Côn Bằng tên tiểu nhân phản phúc người, không ngờ lại dám xuất hiện trước mặt bọn ta đúng là chán sống rồi! Ngày hôm nay chúng ta nhất định phải phanh thây tên phản đồ như người ra thành trăm vạn mảnh nếu không thì bọn ta không phải Yêu Tộc nữa rồi!

Thường Hi và Lục Áp nghe thấy lời nói của người thanh niên áo xám thì trong mắt hiện lên vẻ hận thù khó có thể kiềm chế được quát lên một tiếng

Thật ra giữa hai bên đã xảy ra ân oán gì mà bọn họ lại phản ứng gay gắt như vậy?

Thì ra vào thời đại Viễn Cổ người thanh niên áo xám cũng chính là Côn Bằng là quân sư bên cạnh Yêu Hoàng Thái Nhất được phong cho chức Yêu Sư.

Cái gì là Yêu Sư?

Chức vị này không khác với Thừa tướng ở những Vương Triều phàm nhân bao nhiêu. Côn Bằng đảm nhận chức ở Yêu Giới tuyệt đối là một nhân vật phong vân dưới một mình Yêu Hoàng lại đứng trên ngàn vạn Yêu Tộc.

Ngay cả hai mẹ con Thường Hi, Lục Áp là thê tử của Thái Nhất có danh phận cao ngất ngưỡng nhưng xét về thực quyền chưa chắc hơn được vị Yêu Sư đại nhân này bao nhiêu.

Có thể nói hẳn là đệ nhị nhân cũng không quá đáng.

Vậy mà không ngờ vào thời khắc quan trọng nhất của Viễn Cổ đại chiến Côn Bằng lại đi phản bội lại Yêu Giới tiết lộ điểm yếu trong phòng tuyến của bọn họ cho Thiên Đạo khiến cho Yêu Hoàng vẫn lạc Yêu Giới cũng biến thành Đệ Tam Giới hoang tàn như hiện nay!

Thử hỏi hiện tại gặp lại hẳn Thường Hi cùng với Lục Áp làm sao có thể

không phản nộ.

Có điều lúc này đối diện với ánh mắt như muốn giết người của bọn họ Côn Bằng vẫn tỏ ra như thường không có bất kỳ phản ứng nào chỉ chăm chú nhìn vào dị tượng bên trên Mặt Trời giống như không để mẹ con bọn họ vào trong mắt vậy.

- Ầm!

Đột nhiên phía sau lưng Lục Áp lại xuất hiện mười mấy đạo độn quang phá không bay tới.

Bọn họ chính là những cường giả của Yêu Cung đã được Lục Áp cử ra tuần tra bốn phương sau khi phát hiện hành tung của đám người Côn Bằng bọn họ đã lập tức đuổi theo muốn ngăn lại không nghĩ vẫn chậm một bước.

- Các người canh gác kiểu gì vậy? Tại sao lại để cho bọn chúng xông qua mà không phát hiện ra một chút nào??

Nhìn thấy đám người mới xuất hiện trước mắt mình Lục Áp tỏ ra tức giận quát lớn một tiếng.

- Thuộc hạ đáng chết xin Yêu Chủ tha tội!

Chúng cường giả của Yêu Cung tự biết bản thân có tội nghe được lời nói của Lục Áp không dám phản kháng chút nào lập tức quỳ xuống xưng tội.

- Được rồi! Đừng nói nhiều nữa tội của các người ta sẽ ghi lại đợi sau này khi trở lại Yêu Cung sẽ xử phạt sau. Hiện tại các người mau xông lên chặn đám người này cho ta tuyệt đối không thể để cho bọn chúng đến gần Mặt Trời cản trở Phụ hoàng của ta sống lại!!

Lục Áp tuy rằng tức giận nhưng cũng biết hiện nay không phải lúc để nộ

bộ lực đực cho nên rất nhanh đã kiềm chế cơn giận của mình lại trầm giọng nói.

- Vâng Yêu Chủ!

Đám cường giả Yêu Cung nghe vậy cung kính kêu lên một tiếng sau đó hung mãnh xông về phía đối thủ.

- Giết!

Những cường giả Yêu Tộc sau lưng Côn Bằng thấy vậy không cần can cản ngoại trừ đại hán kim giáp cùng với cặp nam nữ thanh tú ra tất cả đồng thời xông lên phía trước nghênh địch.

- Ầm ầm ầm....

Một trận đại chiến lập tức nổ ra không gian xung quanh đều bị nó làm cho ầm ầm vỡ tan đủ để thấy trình độ hung mãnh của trận chiến này tuyệt đối không thua kém trận chiến phía trước Luân Hồi Môn lúc trước.

Nhưng có lẽ do nhân số cùng thực lực của hai bên tham chiến không hơn kém nhau quá nhiều cho nên trong một thời gian ngắn cũng không thể phân định thắng bại.

- Côn Bằng nạp mạng đi! Thịnh Bảo Bối Xoay Người!

Giữa trận đại chiến chỉ thấy Lục Áp đưa tay gỡ cái hồ lô màu vàng trên lưng của mình xuống trầm giọng quát lên một tiếng.

- Vút!

Lời vừa dứt từ trong hồ lô màu vàng lập có một thanh phi đao rộng ba trượng dài năm trượng bắn ra phá không bắn về phía Côn Bằng.

Trên đường phi đao đi qua không gian bốn phía đều bị cắt nát thành trăm mảnh đủ biết độ sắc bén của nó đạt đến mức độ nào.

- Lục Áp không ngờ một thời gian không gặp Trảm Tiên Phi Đao trong tay người đã đạt đến cảnh giới này thật khiến cho người ta phải kinh ngạc!

Côn Bằng thấy vậy lộ vẻ tán thưởng nói.

- Có điều muốn dùng nó để đối phó ta vẫn còn thiếu một ít!

Nhưng sau khi nói được một nửa hắt lại đột nhiên chuyển giọng.

Vừa nói hắt vừa đưa tay phải lên dùng năm ngón tay chụp lại thành trảo đánh lên không trung một cái.

- Ầm!

Trong chớp mắt Trảm Tiên Phi Đao do Lục Áp phóng ra liền bị trảo cương của Côn Bằng tóm chặt lại không thể tiến thêm một chút nào.

- Ầm!

Hai bên giằng co một lúc lâu rồi Trảm Tiên Phi Đao ầm ầm bay ngược về phía chủ nhân.

- Côn Bằng người... người đã đến cảnh giới Nghịch Thiên!

Lục Áp bị lực lượng phản chấn đẩy lui về phía sau một đoạn kinh hãi kêu lên một tiếng.

Uy lực của Trảm Tiên Phi Đao do bản thân phát ra thế nào Lục Áp là người hiểu rõ nhất những cường giả dưới Thiên Cấp hậu kỳ chỉ cần vừa nhìn thấy nó lập tức bị một đao giây sát, cho dù Thiên Cấp hậu kỳ trở lên chỉ cần thân thể không đủ cường đại cũng không dám mạo hiểm chạm vào nếu không

sẽ phải nhận lãnh kết quả cực kỳ cực kỳ thâm!

Thật không ngờ hiện nay thứ Pháp bảo bá đạo như vậy lại bị Côn Bằng tùy tiện dùng một trảo chặn lại!

Điều này cho thấy cái gì?

Nó cho thấy một thân thực lực của hãn tuyệt đối đã vượt qua giới hạn của Thiên Cấp đạt đến cảnh giới tối cao trong tu luyện Nghịch Thiên Cấp.

- Trần Tầm, Thanh Ti hai người các người thay Bốn tọa chăm sóc cho Thái tử. Ta phải đi thăm Yêu Hoàng bề hạ một chút không có thời gian chơi đùa với hãn!

Côn Bằng không trả lời câu hỏi của Lục Áp chỉ nhìn đôi nam nữ nhàn nhạt nói một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang bay lên không trung xông thẳng về phía Mặt Trời.

- Đứng lại cho ta! Ai cho người rời đi hả?

Lục Áp thấy vậy quát lên một tiếng.

Nhưng lúc hãn đang muốn đuổi theo thì lại bị đôi thanh niên nam nữ mặc bạch bào cản lại.

- Tại hạ Trần Tầm đây là đệ tử của ta Thanh Ti hai người chúng ta gặp qua Thái tử điện hạ, hy vọng người có thể dừng chân ở đây một chút!

Người thanh niên nhìn Lục Áp cười nói.

- Khốn kiếp! Cút cho ta!

Tuy nụ cười trên môi Trần Tầm thoát nhìn qua phi thường thân thiện nhưng khi lọt vào mắt của Lục Áp lại biến thành phi thường chướng mắt hãn

không nhìn được quát lên một tiếng sau đó tung ra một chưởng cương hỏa diễm.

Thứ hỏa diễm ẩn chứa bên trong chưởng cương của Lục Áp cũng không phải hỏa diễm bình thường mà là loại hỏa diễm nóng nhất trong thiên hạ Thái Dương Chân Hỏa.

Thái Dương Chân Hỏa bình thường vốn đã có vô cùng đáng sợ Thái Dương Chân Hỏa do Tam Túc Kim Ô tộc phóng ra càng có uy lực đáng sợ hơn gấp mười lần vừa xuất hiện đã biến hư không bốn phía thành một cái Hỏa Ngục nóng cháy.

- Đi mau là Thái Dương Chân Hỏa của Yêu Chủ!

- Tuyệt đối không thể chạm vào nó!

- Mau đi thôi!

- Đúng đó!

- Chạy thôi!

- Các người chờ ta bối!

Những Thiên Cấp cường giả đang chiến đấu xung quanh bất luận là người của Yêu Cung hay Yêu Tộc Côn Bằng mang theo nhìn thấy cảnh đó thì sắc mặt đồng thời đại biến không có ngoại lệ đều cảm đầu cảm cổ ba chân bốn cẳng chạy ra xa không dám chạm vào.

- Ầm!

Nhưng thật không ngờ hai phụ phụ Trần Tầm, Thanh Ti thân đứng ở trung tâm của Hỏa Ngục chịu sự công kích trực tiếp của Thái Dương Chân Hỏa mà nhìn thấy thứ lửa đoạt mạng này dần dần đến gần mình chẳng những không

hoảng sợ chút nào ngược lại còn tỏ ra bình thản vô cùng. "

- Phù!

- Phù!

Khi hỏa chương của Lục Áp đến gần bọn họ trong phạm vi trăm trượng hai người mới đột nhiên hé miệng ra phun ra một luồng kinh thiên hàn khí.

- Rắc rắc rắc....

Hàn khí vừa xuất hiện lập tức đóng băng không khí xung quanh tạo thành một tấm Băng Thuần cực lớn chắn ở trước mặt bọn họ.

- Ầm!

Băng Thuần này giằng co với chương cương do Thái Dương Chân Hỏa ngưng tụ thành của Lục Áp không ngờ lại không rơi xuống hạ phong chút nào.

- Hàn khí đáng sợ như vậy có thể chính diện đối chọi với Thái Dương Chân Hỏa của ta. Các người rốt cuộc là Yêu loại gì?

Lục Áp nhìn thấy cảnh đó hai mắt hơi co rụt lại kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Vừa rồi phu quân của ta nói thiếu một chuyện quên giới thiệu xuất thân của chúng ta xin Thái tử điện hạ thứ lỗi. Bản thể của hai người bọn ta là Kim Nhân Băng Tâm Vương trong Tuyệt Đỉnh Băng Sơn!

Thanh Ti che miệng lại nhìn Lục Áp cười nói.

- Kim Nhân Băng Tâm Vương!

Lục Áp nghe vậy sắc mặt nhất thời trầm xuống.

Kim Nhãn Băng Tầm Vương là một trong Thập Đại Kỳ Trùng trời sinh đã nó Hàn Băng Bốn Nguyên là thiên địch của tất cả cường giả tu Hỏa Đạo trong thiên hạ. Cho dù Thái Dương Chân Hỏa trong tay của Lục Áp có bá đạo nhưng gặp phải hai con một lúc muốn thoát ra trong thời gian ngắn cũng là chuyện không thể nào.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 294: Đệ Tam Giới Chiến - Tham Chiến.

Ở cách đó không xa Thường Hi nhìn thấy Lục Áp cản lại thì lập tức muốn thay hẳn ngăn chặn hành động của Côn Bằng.

Nhưng nàng vừa bước ra một bước thì đã bị một Thiên Cấp cường giả chặn lại.

Người đó không phải khác mà chính là kim giáp tráng hán với hư ảnh chín đầu kim long sau lưng.

- Cửu Đầu Thiên Long người muốn ngăn cản ta?

Thường Hi nhìn thấy hẳn xuất hiện thì nhú mày hỏi.

- Hừ! Thường Hi năm xưa người ở trước mặt nhiều người đánh bại ta khiến cho ta mất hết mặt mũi. Ngày hôm nay trải qua nhiều năm khổ tu thực lực của ta đã tăng mạnh hơn trước lại có thêm Lượng Thiên Xích lấy được từ việc Thâu Thiên tự tin không dưới Nhật Nguyệt Tinh Luân trong tay người đương nhiên phải tìm người rửa sạch mối nhục trước đây rồi!

Cửu Đầu Thiên Long quát lạnh một tiếng vừa nói hẳn vừa lật tay lên.

Trong chớp mắt chỉ thấy một sợi dây xích màu trắng ngọc dài chừng mấy chục trượng từ trong ống tay áo của hắn bắn ra vật đó đương nhiên chính là Thâu Thiên Chi Bảo Lượng Thiên Xích được tạo từ tinh hoa của ngàn vạn sinh linh mất mạng trong Đại Phá Diệt mà Cửu Đầu Thiên Long đã nói.

- Vút!

Nó vừa xuất hiện đã dùng một quỹ tích tuyệt mỹ như cầu vồng bắn về phía Thường Hi.

Nhìn thấy cảnh đó trong mắt của Thường Hi hơi hơi lộ ra vẻ ngưng trọng bất quá phản ứng của nàng cũng không chậm lập tức vung tay bấm quyết một cái.

Ấn quyết này vừa ra hai bên người này liền xuất hiện hai cái cự luân to chừng trăm trượng phát ra bảo quang sáng chói còn sáng hơn ánh sáng trên Lượng Thiên Xích gấp mười lần.

Nếu nói Lượng Thiên Xích là cầu vồng thì hai cái cự luân này không khác gì hai ngôi sao lấp lánh giữa trời đêm cả.

Có điều thứ tạo thành nó không phải bất cứ loại tài liệu nào mà chính là tinh lực của Mặt Trời cùng với Mặt Trăng ở Yêu Giới ngưng tụ mà thành.

Nói cách khác bên trong Nhật Nguyệt Tinh Luân này đang ẩn chứa tinh hoa của Nhật - Nguyệt Nhị Tinh.

- Âm!

Nó vừa va chạm với Lượng Thiên Xích lập tức gây ra một tiếng nổ to kinh thiên động địa.

- Âm! Đùng!

Sau một lúc lâu giằng co bọn chúng không ai làm gì được ai đồng thời bắn ngược về phía sau.

- Đại ca Thường Hi cùng với Lục Áp đều bị cản lại rồi tuy hiện tại không có nguy hiểm gì nhưng cũng không thể ngăn cản Côn Bằng đến gần Mặt Trời

được, chúng ta có phải nên ra tay rồi hay không?

Ở phía xa Đông Phương Chính nhìn thấy tình cảnh đó thì nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Ủm! Cũng đến lúc rồi. Các người nghe ta nói đây!

Đông Phương Trường Minh không cần suy nghĩ gật đầu một cái tiếp sau đó bắt đầu phân công nhiệm vụ cho từng người.

Ngoại trừ Nạp Lan Nhược Thủy cùng Lý Nhược Lan đang khoanh chân ngồi cảm ngộ dưới mặt đất ra tất cả đồng thời nhìn vào hắc chờ đợi hắc nói.

- Côn Bằng giao cho ta giải quyết. Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước hiện nay thương thế của các người đã hoàn toàn khôi phục như vậy chắc là đã có thể lần nữa vận dụng Tứ Thần Định Thiên Đại Trận rồi. Ta muốn các người dùng Đại Trận này giam khốn Cửu Đầu Thiên Long một thời gian không có vấn đề chứ?

Đông Phương Trường Minh bắt đầu lên tiếng.

- Vâng Chủ nhân!

Tứ Thần Thú cung kính nói.

- Tốt!

Đông Phương Trường Minh hài lòng gật đầu một cái.

- Nhược Yên, Đạm Đài Tuyền, Mộng Khả Nhi ta muốn các người hợp thành Tam Hồn Thiên Nữ cùng với Chính còn có Thường Hi liên thủ đối phó hai con Kim Nhãn Băng Tầm Vương. Được hay không?

Tiếp theo lại nhìn Nạp Lan Nhược Yên cùng với hai người Đạm Đài

Tuyền, Mộng Khả Nhi nói.

- Được!

Ba người vừa nghe lập tức gật đầu.

- Tốt! Như vậy chúng ta lên đường!

Đông Phương Trường Minh quát lên một tiếng.

Tiếp theo đó đoàn người chia ra làm hai Đông Phương Trường Minh trực tiếp hóa thành một đạo hào quang bay lên trời kích bắn thẳng về phía Mặt Trời đuổi theo Côn Bằng.

Còn Tứ Thần Thú dưới sự dẫn dắt của Đông Phương Chính cùng với Tam Hồn Thiên Nữ thì lại trực tiếp xông về phía chiến trường.

- A Chính là người sao?

Thường Hi đang giằng co với Cửu Đầu Thiên Long nhìn thấy bọn họ bay tới thì kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Thường Hi tỷ tỷ đã lâu không gặp rồi!

Đông Phương Chính hướng về phía Thường Hi cười nói.

Vào thời đại Viễn Cổ Yêu Hoàng Thái Nhất cùng với Lục Đạo Tà Đế - Đông Phương Trường Minh có thể nói là bằng hữu tốt tuy một người ở Nhân Gian một người ở Yêu Giới nhưng thường xuyên gặp mặt nhau cùng luận đạo.

Thường Hi và Đông Phương Chính là thân nhân bên cạnh hai người đương nhiên cũng thường xuyên gặp mặt đương nhiên lâu dần cũng trở thành người quen.

Hiện nay nhìn thấy Đông Phương Chính xuất hiện ở đây trên khuôn mặt của Thường Hi không nhìn được hiện ra một chút vui mừng bởi vì nàng biết nếu Đông Phương Chính xuất hiện ở đây thì có nghĩa là Đông Phương Trường Minh cũng đã có mặt cộng thêm thực lực của những cường giả bọn họ đem theo nguy cơ lần này của bản thân nhất định sẽ được hóa giải!

Trái ngược với Thường Hi phản ứng đầu tiên của Cửu Đầu Thiên Long là hừ lạnh một tiếng trên mặt hiện đầy vẻ tức giận.

Nhìn thái độ của hắn không lẽ giữa hắn cùng với Đông Phương Chính có thù hận gì hay sao?

Chuyện này phải kể từ rất nhiều năm về trước lúc đó Cửu Đầu Ma Long vừa mới bị Thường Hi đánh bại không bao lâu còn đang trốn ở bên trong một cái Tiểu Huyền Giới trị thương vô tình gặp được Đông Phương Chính đi ngang qua hơn nữa còn nhìn trúng thanh Huyền Cầm do sáu sợi gân của Thiên Long làm thành trong tay hắn.

Muốn thôn phệ long khí trong đó để khôi phục lực lượng của mình cho nên đã động thủ với hắn.

Đông Phương Chính lúc đó bất quá chỉ là một tên tiểu tử mới đột phá Thiên Cấp cường giả không bao lâu đang trong quá trình rời khỏi đại ca của mình Đông Phương Trường Minh để một mình lên đường lịch luyện dựa vào thực lực của Cửu Đầu Thiên Long muốn giết hắn vốn không phải chuyện khó khăn gì.

Nhưng thật không ngờ thì ra từ lâu Đông Phương Chính đã được nghe Thường Hi kể về nhược điểm của Cửu Đầu Thiên Long trong một lần nói chuyện phiếm, cho nên sau khi nhận ra thân phận của hắn liền dùng Lục Dục Chi Khúc vừa mới sơ thành của bản thân đánh thẳng vào trong nhược điểm đó.

Cửu Đầu Thiên Long không kịp đề phòng trong lúc nhất thời liền bị Lục Dục Chi Khúc khơi gợi lại vết thương cũ khiến cho không thể không bỏ của chạy lấy người.

Từ đó giữa hai người liên kết thành mối thâm thù.

- Cửu Đầu nhìn ánh mắt của người như vậy là đang muốn ăn tươi nuốt sống ta sao? Đáng tiếc ngày hôm nay ta lại không có hứng thú chiến đấu với người!!

Cảm nhận được ánh mắt tràn đầy thù địch Cửu Đầu Thiên Long dùng để nhìn bản thân Đông Phương Chính khẽ nhếch môi lên lộ ra một nụ cười tà nói.

- Thường Hi tỷ tỷ hiện tại chúng ta cùng nhau đi trợ giúp Lục Áp diệt nhi có được hay không?

Hơi dừng một chút hăn đột nhiên lại chuyển giọng nhìn Thường Hi nói.

- Đương nhiên không có vấn đề!

Thường Hi tuy rằng không biết tại sao Đông Phương Chính lại nói với mình mấy lời như vậy trong hoàn cảnh này nhưng theo bản năng cũng gật đầu đồng ý.

- Vút!

Tiếp đó nàng ta hóa thành một đạo hào quang bay lên trời muốn tới hội hợp với đám người Đông Phương Chính.

- Đứng lại cho ta!

Cửu Đầu Thiên Long nhìn thấy đối thủ đang quyết đấu với mình muốn bỏ đi làm sao có thể đồng ý lập tức muốn xuất thủ ngăn cản.

- Muốn ngăn cản Yêu Hậu rời đi trước tiên phải qua được cửa ải của bọn ta trước đã!

Nhưng đúng lúc này bên tai của Cửu Đầu Thiên Long lại vang lên một tiếng quát to tiếp theo đó trước mặt hắt lại xuất hiện bốn bóng người.

Bốn người đó đương nhiên chính là Tứ Thần Thú, Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước.

- Các người là ai?

Cửu Đầu Thiên Long nhíu mày một chút rồi lên tiếng hỏi.

- Bọn ta là Tứ Thần Thú trong Lục Tà Đạo Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước ngày hôm nay phụng mệnh ngăn cản người!

Bốn người đồng thanh trả lời.

- Ngăn cản ta? Chỉ dựa vào bốn tên vô danh tiểu tốt các người cũng đòi hay sao? Đúng là quá xem thường ta rồi!!

Cửu Đầu Thiên Long nghe thấy những lời đó thì khinh thường kêu lên một tiếng.

- Lượng Thiên Xích giết sạch bọn chúng cho ta!

Tiếp theo chỉ nghe quát lên một tiếng.

- Ngang ngang ngang.....

Thiên Chi Bảo - Lượng Thiên Xích lập tức hóa thành bốn đầu Bạch Sắc Cự Long thân lớn vạn trượng trong tiếng gầm lớn mang theo lực lượng cuồn cuộn xông thẳng về phía Tứ Thần Thú.

- Thanh Long Thôn Thủy Chương!

- Bạch Hồ Phá Kim Quyền!

- Chu Tước Hỏa Phần Chỉ!

- Huyền Vũ Cực Địa Trảo!

Thanh Long, Bạch Hồ, Huyền Vũ, Chu Tước thấy vậy đồng thời quát lên một tiếng ra tay phát ra chiêu thức của bản thân.

- Âm ầm ầm....

Bốn đại tuyệt chiêu của bốn người phá không va chạm với bốn đầu cự long do Lượng Thiên Xích huyền hóa thành trong không gian lập tức vang lên một tràng tiếng nổ kinh thiên động địa.

Sau một lát khi lực lượng trùng kích tan hết thì chỉ thấy bốn đầu Bạch Sắc Cự Long đã bị phá tan trở lại thành hình dáng của bốn sợi Lượng Thiên Xích nhưng bốn người Tứ Thần Thú cũng đã bị lực lượng trùng kích phản chấn một đoạn khá xa.

Rõ ràng nếu xét về lực lượng thì bốn người bọn họ vẫn còn thua kém Cửu Đầu Thiên Long một bậc.

- Chính chỉ dựa vào sức của bốn người bọn họ thật sự có thể ngăn cản được Cửu Đầu Thiên Long hay sao?

Thường Hi nhìn thấy cảnh đó thì nghi hoặc nhìn Đông Phương Chính hỏi.

- Thường Hi tỷ người cứ yên tâm đi đại ca ta nói bọn họ có thể thì bọn họ nhất định có thể!

Đông Phương Chính nghe vậy tự tin nói.

- Ca ca của người? Là Tà Đế!

Thường Hi nghe thấy những lời đó thì kinh ngạc nói.

Sau đó đảo mắt lại cẩn thận quan sát Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước để xem xem thật ra bốn người bọn họ có gì đặc biệt có thể khiến cho Đông Phương Trường Minh tin tưởng giao cho trọng trách ngăn cản Cửu Đầu Thiên Long.

PS: Do mấy ngày nay tác có việc bận cho nên tốc độ ra chương hơi trễ chương cũng có phần hơi câu giờ mong các bạn thông cảm. Mình hứa tuần sau sẽ cố gắng cải thiện hơn!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 295: Đệ Tam Giới Chiến - Đông Phương Trường Minh Vs Côn Bằng

Thường Hi chăm chú đưa mắt nhìn Tứ Thần Thú như muốn xem bốn người thật ra có điểm nào đặc biệt nào mà Đông Phương Trường Minh có thể tự tin giao nhiệm vụ cầm chân Cửu Đầu Thiên Long cho bọn họ.

- A!

Chỉ thấy Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước chia thành bốn phía vây chặt Cửu Đầu Thiên Long lại tiếp theo đồng thời vận lực hét lên một tiếng.

Dưới lực lượng cường đại của bốn người không gian xung quanh lập tức bị xé rách tạo thành một cái hắc động khổng lồ có đường kính ngàn vạn trượng.

Nó không ngừng phát ra lực hút cường đại như muốn nuốt chửng Cửu Đầu Thiên Long ở trung tâm vào bên trong.

Đối với loại cường giả như Cửu Đầu Thiên Long mà nói muốn thoát khỏi lực hút của hắc động không có gì là khó chỉ cần vận chút sức lực là có thể dễ dàng làm được.

- Ầm!

Có điều lúc Cửu Đầu Thiên Long đang muốn làm vậy thì đột nhiên lại cảm thấy trên thân thể của mình bị một lực lượng cực lớn trùng kích thẳng

vào.

Cửu Đầu Thiên Long tuy hùng mạnh vô song nhưng đối diện với đòn tập kích bất ngờ này phản ứng của thân thể cũng không khỏi chậm lại một nhịp khi hần hồi thần lại thì chỉ phát hiện thân thể của mình đã bị lực hút của hắc động hút thẳng vào bên trong.

Người ra tay tập kích chính là Tứ Thần Thú sau khi Cửu Đầu Thiên Long bị đánh vào bên trong hắc động bọn họ cũng lập tức đuổi theo.

Thường Hi dùng thần thức tập trung quan sát thì chỉ thấy lúc này bốn người Tứ Thần Thú đã dùng một bức tranh kỳ dị vây khốn Cửu Đầu Thiên Long. Bên trong bức tranh đó có lửa dữ cuộn cuộn, nước lớn ngập trời, mặt đất bao la cùng với cuồng phong thổi quét.

Đó đương nhiên chính là Tứ Tượng Định Thiên Đại Trận được tạo thành từ bốn luồng bốn nguyên Địa, Hỏa, Thủy, Phong của Tứ Thần Thú.

Đừng thấy trước đây nó bị Đông Phương Trường Minh dễ dàng phá tan mà xem thường uy lực của nó. Thật ra khi chiến đấu bên trong không gian thông đạo nếu không phải trước khi bố trận Bạch Hổ đã bị đánh trọng thương Phong Bốn Nguyên trong cơ thể không có cách nào hoàn toàn phát ra ngoài khiến cho Đại Trận không thể đạt đến cảnh giới cao nhất thì cho dù Đông Phương Trường Minh có xuất ra sáu đạo Bốn Nguyên trong cơ thể trong nhất thời ba khắc cũng đừng hòng phá trận mà ra chứ đừng nói những Thiên Cấp cường giả khác.

Cửu Đầu Thiên Long hiện tại chính là ví dụ tốt nhất một thân thực lực của hần vốn không thua kém Huyền Hoàng bao nhiêu đều là Thiên Cấp đỉnh phong vô hạn đến gần Nghịch Thiên Cấp hơn nữa Lượng Thiên Xích trong tay cũng không có điểm nào thua kém Huyền Hoàng Kỳ, vậy mà hiện giờ lọt vào Tứ Tượng Định Thiên Đại Trận bị bốn người Tứ Thần Thú vây công

cũng phải rơi vào thế hạ phong tuy rằng chưa đến mức phải thất bại nhưng muốn phá trận thoát ra thật là chuyện không thể nào!

- Trận pháp thật bá đạo!

Thường Hi nhìn thấy cảnh đó tán thưởng một câu.

- Điều này đương nhiên nếu không thì đại ca của ta cũng sẽ không giao nhiệm vụ này cho bọn họ!

Đông Phương Chính nghe vậy không nhịn được hơi đắc ý kêu lên một tiếng.

- Thường Hi tỷ tỷ hiện giờ người đã có thể yên tâm đi giúp Lục Áp rồi chứ?

Hơi dừng một chút hẳn lại tiếp tục.

- Ừm!

Thường Hi đương nhiên không có lý do gì để phản đối lập tức gật đầu một cái.

- Vút vút vút....

Tiếp theo đó ba người nhanh chóng bay vào bên trong biển Thái Dương Chân Hỏa.

Khi đến nơi thì ba người chỉ thấy Lục Áp đang bị hai phu thê Kim Nhân Băng Tầm Vương Trầm Tầm cùng Thanh Ti dùng Hàn Băng Nguyên Khí vây công khiến cho toàn thân tràn đầy vết máu thoát nhìn qua chật vật vô cùng.

- Áp nhi a!

Thường Hi nhìn thấy thảm cảnh của con trai thì không nhịn được đau lòng kêu lên.

- Mẫu hậu... Chính Thúc thúc... còn có Nhược Yên cô cô sau mọi người lại đến đây?

Lục Áp nghe thấy những lời đó quay đầu nhìn lại trông thấy bọn họ đột nhiên xuất hiện thì vô cùng kinh ngạc kêu lên một tiếng (Tuy rằng Lục Áp chưa từng chính thức gặp mặt hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên nhưng thân là Vô Thượng Yêu Chủ dựa vào hệ thống tình báo của Yêu Cung sớm đã nắm rõ tất cả về hai người cho dù Nạp Lan Nhược Yên đang ở trong trạng thái hợp thể với Đạm Đài Tuyền, Mộng Khả Nhi hẳn vẫn có thể nhận ra nàng)

- Tiểu tử còn cần phải hỏi nữa sao ta, Nhược Yên tỷ tỷ cùng với mẫu thân của người đến đây đương nhiên là để hỗ trợ cho người rồi. Đừng nói nhiều nữa mau cùng bọn ta liên thủ mau chóng giải quyết hai con trùng băng này đi!

Đông Phương Chính cười nói.

- Được!

Lục Áp nghe thấy lời của hắn sững người một chút rồi lại hưng phấn gật đầu.

Tiếp theo bốn người nhanh chóng xuất thủ Lục Áp dùng Trảm Tiên Phi Dao, Thường Hi dùng Nhật Nguyệt Tinh Luân, Đông Phương Chính dùng Lục Tuyệt Thiên Long Cầm, Tam Hồn Thiên Nữ dùng Tuyệt Thần Kiếm đồng thời phát ra công kích đánh thẳng về phía trước.

- Không tốt!

Phu thê Trần Tầm, Thanh Ti nhìn thấy cảnh đó thì sắc mặt lập tức đại biến không chút do dự lập tức thu hồi Hàn Băng Nguyên Khí của bản thân lại tạo thành một tấm băng thuần chẵn trước người mình.

- Âm âm âm.....

Trong khoảng khắc chỉ nghe một tiếng nổ kinh thiên vang lên băng thuần do phu thê Trần Tầm, Thanh Ti tạo ra tuy rằng cứng rắn vô cùng nhưng đối diện với sự tấn công của bốn món Thiên Bảo đáng sợ thì không cách nào chịu đựng nổi chỉ sau một lát đã âm âm vỡ tan.

- Phụt phụt....

Hai phu thê Trần Tầm, Thanh Ti bị lực lượng phản chấn khiến cho phun ra một ngụm máu tươi thân hình bay ngược về phía sau điểm đặc biệt hai người cũng không có ý dừng lại mà nương theo lực lượng phản chấn nhất cử bay về phía xa.

Hai người bọn họ cũng giống như những Thiên Cấp cường giả trước kia bên phía Không Gian Tổ Thần cùng với Thời Gian Tổ Thần đều là được Côn Bằng dùng lợi ích lớn mời về giúp đỡ đối phó với Lục Áp.

Ban đầu hai người nghĩ rằng dựa vào đặc tính Hàn Băng Nguyên Khí của mình muốn khắc chế Thái Dương Chân Hỏa của Lục Áp không có gì khó khăn cho nên mới nhận nhiệm vụ này nhưng không ngờ hiện tại dị biến đột nhiên lại nảy sinh khiến cho bọn họ cùng lúc bị bốn cường giả Thiên Cấp đỉnh phong vây công.

Hai người vốn chỉ làm việc vì lợi ích đối với Côn Bằng không có một chút lòng trung thành nào cho dù là nhỏ nhất đương nhiên cũng sẽ không vì hãn mạo hiểm cùng lúc đối phó với bốn kẻ địch cùng cấp cho nên bỏ chạy cũng là bình thường.

- Khốn kiếp! Hai tên khốn kiếp mau đứng lại cho ta!

Từ khi bắt đầu đến giờ do thuộc tính tương khắc cho nên Lục Áp luôn bị hai phu thê Trần Tầm đè ép mà đánh hiện nay vừa mới có cơ hội phản kích thì đối phương lại bỏ chạy thử hỏi làm sao hẳn có thể không nổi giận cho được.

Không biết có phải do tiếng quát quá lớn hay không mà tất cả những Thiên Cấp cường giả đang chiến đấu xung quanh đều nghe được bọn họ đồng thời dừng tay lại đưa mắt nhìn về phía phát ra âm thanh.

- Yêu Chủ thắng rồi!

- Thật tốt quá!

- Các huynh đệ mau xông lên! Giết sạch đám người này!

- Giết giết giết!!

Sau khi nhìn thấy cảnh tượng bên trong biển Thái Dương Chân Hỏa bọn họ lại có hai phản ứng hoàn toàn khác nhau chúng Thiên Cấp cường giả của Yêu Cung nhìn thấy Yêu Chủ của mình đánh lui cường địch thì mỗi người đều hưng phấn vô cùng sĩ khí tăng lên mức cao nhất.

Còn số cường giả Côn Bằng đem theo nhìn thấy mấy người thống soái của mình người thì bị đối phương dùng trận pháp vây khốn, kẻ thì lâm trận bỏ chạy chỉ còn có một mình Côn Bằng độc

thân tác chiến thì sắc mặt trở nên tái nhợt chiến ý trong người suy giảm không phanh.

Trong chớp mắt chiến cuộc đã hoàn toàn nghịch chuyển.

....

Cùng lúc này ở trên tinh không.

Côn Bằng đang nhắm thẳng về phía Mặt Trời mà đi thân hình cũng bỗng nhiên dừng lại giữa không trung bởi vì trước mặt hắn đã xuất hiện một kẻ cản đường.

Người đó không phải ai khác chính là Đông Phương Trường Minh.

- Đông Phương Trường Minh sau khi sống lại người không ở Nhân Gian Giới của mình chạy đến nơi này làm gì?

Côn Bằng nhìn Đông Phương Trường Minh quát hỏi.

- Ta ở Nhân Gian Giới buồn chán không có việc gì làm tính toán ra được Thái Nhất sắp sống lại cho nên muốn đến đây gặp lại bạn cũ không được hay sao?

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt nói.

- Ở Nhân Gian Giới buồn chán không có việc gì làm? Đông Phương Trường Minh người thật sự biết nói đùa!!

Côn Bằng nghe vậy khinh thường nói.

Tuy trong nhiều năm qua đa số thời gian hắn đều bế quan tu luyện để trùng kích cảnh giới cao hơn nhưng dựa vào những nhân tuyến phân bố khắp nơi bên trong Lục Giới xảy ra chuyện gì hắn đều biết được rõ ràng.

Từ khi Đông Phương Trường Minh sống lại đến giờ Nhân Gian Giới thật sự rất an bình không có chuyện gì xảy ra thật hay không?

Đáp án đương nhiên là không?

Bất luận là chuyện Thái Cổ Thất Quân Chủ phá phong ở trên Đông Hải hay chuyện Giới Chiến giữa ba thế giới diễn ra đều chứng minh một điều đó là Nhân Gian Giới chưa từng an bình!

- Ta biết trong lòng người đang nghĩ gì nhưng những chuyện đó đều đã trôi qua rồi, hiện nay Nhân Gian Giới quả thật rất an bình!!

Đối diện với sự khinh thường của Côn Bằng Đông Phương Trường Minh vẫn giữ nguyên vẻ bình thản như trước cười nói.

- À đúng rồi! Hiện nay ta đang suy nghĩ nên tặng cho Thái Nhất món quà gì. Không bằng tặng cho hãn cái đầu của tên phản đồ như người, Côn Bằng người nói như thế nào hả?

Đột nhiên Đông Phương Trường Minh lại chuyển giọng nói.

- Hừ! Đông Phương Trường Minh ngươi muốn lấy mạng ta. Đúng là quá cuồng vọng, ngày hôm nay Côn Bằng ta phải cho ngươi biết thế nào là lễ độ mới được!

Côn Bằng nghe vậy tức giận quát lên một tiếng.

- Thập Vạn Vũ Nhận Toái Thiên Phá!

Lời vừa dứt chỉ thấy hãn vung hai tay lên.

- Vút vút vút....

Trong chớp mắt chỉ thấy không gian bốn phía xung quanh hãn xuất hiện hàng nghìn vạn lông chim sắt nhọn như đao.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 296: Đệ Tam Giới Chiến - Đông Phương Trường Minh Vs Côn Bằng (2)

- Sát!

Côn Bằng lại quát lên một tiếng ngàn vạn vũ nhận sắc bén lập tức cắt xé không gian phá không bắn về phía Đông Phương Trường Minh.

- Côn Bằng một chiêu này của người tuy nhìn qua uy thế hùng tráng kinh khủng nhưng thật ra chỉ hoa xảo không thực muốn dùng nó để đối phó với ta đúng là quá xem nhẹ Đông Phương Trường Minh này rồi!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy cơn mưa vũ nhận phá không bắn về phía mình trên mặt không có chút biến hóa nào vẫn giữ nguyên vẻ mặt y như cũ nhàn nhàn nói một tiếng.

- Băng Phong!

Vừa nói hắt vừa vung tay phải ngưng tụ thành trảo chụp thẳng về phía trước trong chớp mắt chỉ thấy tất cả không khí trong khu vực trăm trượng xung quanh cơ thể của Đông Phương Trường Minh đều lấy tốc độ mắt thường không chuyển hóa thành hàn khí kinh nhân.

- Rắc rắc rắc...

Những vũ nhận đang bắn tới ngay khi tiếp xúc với tầng hàn khí đó không có ngoại lệ đều đóng băng ngay lập tức chỉ trong một thời gian ngắn trên không trung đã xuất hiện một bức băng điêu cực lớn.

- Phá!

Đông Phương Trường Minh thầm thì một tiếng bức băng điều đó liền vỡ tan thành hàng vạn mảnh hóa thành một cơn mưa đá rơi xuống mặt đất.

Côn Bằng thấy vậy sắc mặt hơi trầm xuống có điều hăn nổi giận không phải bởi vì Thập Vạn Vũ Nhận Toái Thiên Phá của mình bị phá giải.

Đúng như lời Đông Phương Trường Minh nói chiêu thức này của hăn tuy rằng tên gọi nghe qua phi thường bá khí, thanh thế khi xuất chiêu thoát nhìn qua cũng phi thường dọa người nhưng thật ra chỉ là một chiêu thức hoa xảo không chân thật chỉ được vẻ bề ngoài đối với đối thủ đồng cấp căn bản không có chút sức sát thương nào chỉ có tác dụng duy nhất là giúp người xuất chiêu thăm dò hư thực của đối thủ.

Một chiêu thức như vậy bị phá là điều hiển nhiên không có gì bất ngờ cả làm sao Côn Bằng có thể vì chuyện này nổi giận chứ?

Thứ thật sự làm cho Côn Bằng nổi giận là cách Đông Phương Trường Minh phá chiêu. Trên đời này có ai không biết Côn Bằng hăn sinh ra ở Bắc Minh trời sinh có khả năng nắm giữ Hàn Băng Bốn Nguyên cao cường đến mức tận cùng hơn hăn các loại Thiên Địa Thần Thú cùng với tu sĩ tu luyện Hàn Băng thuộc tính khác.

Có thể nói là Chí Tôn trong giới Hàn Băng cũng không quá đáng.

Vậy mà hiện tại Đông Phương Trường Minh lại ở trước mặt vận dụng Hàn Băng Bốn Nguyên trước mặt hăn không phải là muốn công nhiên khiêu khích hay sao?

- Đông Phương Trường Minh người nói chiêu thức của ta hoa xảo không thực, vậy thì thử chiêu này xem sao Hàn Băng Thần Chương!

Với tính cách cao ngạo của Côn Bằng làm sao có thể chịu được chỉ nghe hân quát lên một tiếng sau đó đưa tay lên ầm ầm đánh ra một chưởng về phía Đông Phương Trường Minh.

- Ầm!

Nơi chưởng cương màu lam đi qua tất cả hư không đều đóng băng đủ để thấy hàn khí bên trong đó tuyệt đối hơn xa hàn vực Đông Phương Trường Minh tạo ra.

- Tới hay lắm! Hàn Băng Liệt Thiên Đại Thủ Ấn!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy cao giọng quát lên một tiếng tiếp đó dựa theo pháp quyết của Liệt Thiên Thập Kích điều động Hàn Băng Bốn Nguyên trong người đánh ra một chưởng.

- Vù!

Khi hai đạo chưởng cương sắp va chạm với nhau dị biến lại xảy ra Côn Bằng đột nhiên đưa tay thu hồi chưởng cương màu lam của mình để mặc cho Hàn Băng Liệt Thiên Đại Thủ Ấn của Đông Phương Trường Minh đánh lên thân thể bản thân.

- Ầm! Đùng!

Trong một tiếng vang lớn Côn Bằng há miệng phun ra một ngụm máu tươi thân thể như điều đứt dây bay ngược về phía sau.

Tại sao Côn Bằng lại làm như vậy?

Không hân hồ đồ rồi hay sao?

Không! Côn Bằng thân là Ngàn Tỉ Yêu Tộc Chi Sư làm sao có thể là một người hồ đồ được chứ?

Sở dĩ hần nửa chừng thu hồi chương lực của bản thân mình để mặc cho Hàn Băng Liệt Thiên Đại Thủ Ấn do Đông Phương Trường Minh phát ra đánh thẳng lên trên người mình là bởi vì muốn mượn uy lực một chiêu này gia tăng tốc độ của mình lao thẳng về phía Mặt Trời.

- Ha ha ha.... Tà Đế đa tạ người đã tiễn ta đi một đoạn. Đợi sau khi ta chào hỏi với Yêu Hoàng xong nhất định sẽ quay lại tiếp tục chơi với người!!

Vừa đi hần vừa quay lại nhìn Đông Phương Trường Minh cười nói.

Nhưng chưa đặc ý được bao lâu trên mặt Côn Bằng lại xuất hiện vẻ kinh ngạc bởi vì hần phát hiện trước mặt mình không ngờ lại có vô số cột sáng đủ màu đang đứng thẳng.

Bọn chúng không chỉ chặn đường đi của Côn Bằng mà còn xếp thành một vòng tròn giống như hình thành một cái lồng giam nhốt hần lại vậy.

- Khốn kiếp!

Côn Bằng rống giận một tiếng sau đó vung tay lên đánh thẳng về phía những cột sáng.

- Ầm!

Một chương này do Côn Bằng phát ra trong lúc phần nộ uy lực kinh khủng vô cùng vừa xuất ra

đã làm cho hư không mấy ngàn dặm xung quanh đều nứt toác nhưng không ngờ khi đánh trúng những đạo cột sáng kia ngoài việc khiến chúng rung lên một chút ra thì lại không tạo được công dụng nào khác.

Côn Bằng nhìn thấy cảnh đó hai mắt hơi co rút lại không nhịn được ngừng thần dùng thần thức quan sát những cột sáng đó.

- Thiên Đạo? Đây là Thiên Đạo?

Sau một lát Côn Bằng kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy! Chiêu này là Thiên Ngục do ta dùng Thiên Đạo trong tay sáng tạo ra chuyên dùng để vây khốn Nghịch Thiên Cấp cường giả, đây là lần đầu tiên sử dụng mong Côn Bằng đạo hữu có thể giúp ta tìm ra điểm yếu của nó!!

Đột nhiên sau lưng Côn Bằng lại vang lên một tiếng nói nhìn kỹ lại thì kẻ lên tiếng chính là Đông Phương Trường Minh vừa mới thông dong đuổi tới.

- Đông Phương Trường Minh không ngờ ngươi lại dùng chiêu thức hạ lưu này để vây khốn ta!!

Côn Bằng quay đầu lại quát lên một tiếng.

- Côn Bằng đạo hữu ngươi nói sai rồi ta sở dĩ dùng chiêu thức này là chỉ muốn cùng ngươi công bình quyết đấu một trận mà thôi!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt cười nói.

- Còn nếu nói về hạ lưu thì hành động chưa đánh đã chạy vừa rồi của đạo hữu ngươi mới thật sự là hạ lưu, vô sỉ đó!

Hơi dừng một chút hần đột ngột chuyển giọng.

- Hừ! Đông Phương Trường Minh ngươi đúng là khinh người quá đáng, ngày hôm nay Côn Bằng ta phải cho ngươi biết thế nào là lễ độ mới được!

Côn Bằng nghe được những lời đó thì trên mặt hiện lên vẻ dữ tợn quát vang một tiếng.

Nếu như vừa rồi sự giận dữ của hắn chỉ là giả vừa thì hiện tại Côn Bằng đã thật sự động nộ rồi!

- Vút!

Lời vừa dứt hắn lập tức lắc mình một cái biến thành một con cá lớn có hình dáng giống cá voi có kích cỡ lớn hơn mấy triệu trượng trong miệng mọc đầy răng nanh sắc nhọn như đao toàn thân lại bị một tầng vẩy màu đen bao phủ thoạt nhìn qua cực độ hung ác đó chính là một trong hai đại Chân Thân của Côn Bằng - Đại Côn Chi Thân!

- Vù!

Vừa hiện ra chân thân Côn Bằng đã hé cái miệng to lớn của mình ra phát ra một luồng hấp lực cực đại.

Chỉ trong chớp mắt đã có hàng vạn ngôi sao bị cuốn vào bên trong đó, tất cả đều giống như bùn đất đổ xuống biển tan biến không có để lại một chút dấu tích nào.

- Hừ!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy thu hồi lại nụ cười trên môi mình dùng thần tình vô cùng nghiêm túc nắm quyết một cái.

Tiếp theo chỉ thấy toàn thân của hắn dùng tốc độ mắt thường không thể nào thấy được âm âm bạo trướng trong một khoảng khắc đã hóa thành Lục Đạo Ma Thần ba đầu sáu tay thân cao vạn trượng.

- Giết!

Đông Phương Trường Minh gầm vang một tiếng sau đó vung cự quyền của mình ra đánh thẳng về phía trước.

- Tới đây!

Côn Bằng thấy vậy không sợ hãi chút nào lôi kéo thân thể của mình xông lên nghênh đón.

- Âm ầm ầm....

Ma Thần Chi Quyền cùng với Đại Côn Chi Thân vừa mới va chạm vào nhau trong không gian lập

tức vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa hàng tỉ ngôi sao đều bị lực lượng trùng kích cường đại nghiền ép thành tro bụi.

- Âm!

Không những vậy dư uy của lần va chạm này còn nhanh chóng lan rộng khắp bốn phương tám hướng khiến cho tất cả Thiên Cấp cường giả đang ở trong Độ Tam Giới đều cảm nhận được phi thường rõ ràng.

- Chấn động vừa rồi là do hai đại cường giả này gây ra hay sao?

- Bọn họ thật ra là ai? Mà có thể gây ra chấn động lớn như vậy ảnh hưởng cả Độ Tam Giới?

- Trước đây ta đã có đọc qua trong một quyển điển tịch cổ con cá lớn đó hình như là Đại Côn Chân Thân của Yêu Sư Côn Bằng trong truyền thuyết!

- Tê! Yêu Sư Côn Bằng! Nếu thật sự là hắn thì Ma Thần màu đen kia thật ra là ai mà lại có lực lượng kinh khủng như vậy!

- Đúng vậy! Thật ra là Hung Thần nào?

Trong lúc nhất thời tất cả những cường giả đều đồng thời đưa mắt nhìn về phía chiến trường không ít người kinh ngạc kêu lên.

- Ta nhận ra rồi! Hình như Ma Thần đó là Lục Đạo Ma Thần như vậy người trong đó rất có khả năng chính là Lục Đạo Tà Đế rồi!!

Đột nhiên một lão bài Thiên Cấp cường giả lại kêu lên một tiếng.

- Người nói cái gì Lục Đạo Tà Đế hắc không phải đã chết rất nhiều năm rồi hay sao? Tại sao bây giờ lại có thể sống lại!

- Đúng vậy! Làm sao có thể là hắc chứ?

- Ủm!

- Nói như vậy các người chưa nghe qua tin tức gì sao?

- Tin tức gì?

- Trước đây không lâu ta có gặp qua một tên Thiên Cấp cường giả vừa mới bị trục xuất tới nơi này, nghe hắc nói trước khi bị trục xuất ở bên trong Địa Ngục tầng thứ mười bảy hắc đã có cảm nhận được khí tức của Lục Đạo Tà Đế xuất hiện xem ra hắc đã sống lại rồi!

- Có thật như vậy không?

- Người bạn của ta năm xưa từng có cơ duyên được đứng từ xa trông thấy Lục Đạo Tà Đế tin rằng hắc sẽ không nhận sai đâu!

- Tê! Nói như vậy thì tại sao Yêu Sư Côn Bằng lại cùng với Lục Đạo Tà Đế?

- Ta cũng không biết nhưng chắc chắn là có đại sự xảy ra, hơn nữa chuyện này nhất định không kém gì chuyện Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ tái tạo Luân Hồi Môn. Theo ta thấy vì an toàn tạm thời chúng ta đừng nên tới Trung Vực thì tốt hơn!

- Đúng vậy!

Vô số tiếng nghị luận liên tục vang lên.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 297: Tinh Không Chiến Hồn

Trong lúc một đám Thiên Cấp cường giả ở phía xa đang xông xáo bàn luận thì ở Trung Vực hai người Đông Phương Trường Minh cùng với Côn Bằng vẫn không ngừng va chạm với nhau.

Mỗi lần như vậy bên trong không gian lại vang lên tiếng nổ kinh thiên động địa.

Dưới uy thế kinh khủng của bọn họ tám mươi phần trăm số tinh tú bên trong vùng tinh không đó đều bị lực lượng trùng kích đáng sợ hủy diệt, hơn nữa không gian xung quanh cũng nối tiếp nhau ầm ầm vỡ tan tạo thành hàng trăm cái hắc động có đường kính trăm vạn trượng bao phủ khu vực hai người va chạm thoát nhìn qua thanh thế vô cùng dọa người.

- Oanh!

Đột nhiên vào lúc này phía trên Mặt Trời lại vang lên một tiếng nổ cực lớn.

Trận chiến của Đông Phương Trường Minh cùng Côn Bằng vì vậy hơi hơi dừng lại một chút, hai người tách ra về hai phía giữ một khoảng cách an toàn với đối phương sau đó đồng thời nhìn lên trên Mặt Trời.

Dưới ánh mắt của bọn họ thì chỉ thấy lúc này thân thể con Tam Túc Kim Ô ở trên Mặt Trời lúc trước đã hoàn toàn chuyển hóa thành thực thể lúc này nó đang vỡ mạnh hai cánh giống như muốn bay vút ra bên ngoài vậy.

- Côn Bằng người thấy rồi chứ hiện tại thân thể của Thái Nhất đã hoàn toàn ngưng tụ, chỉ cần thêm một bước nữa cất cánh bay ra khỏi Mặt Trời thì hẳn sẽ hoàn toàn sống lại, người không có cách nào ngăn cản được nữa đâu!

Đông Phương Trường Minh nhìn Côn Bằng cười lớn nói.

- Hừ! Đông Phương Trường Minh người đừng vui mừng quá sớm tuy rằng hiện tại thân thể của Thái Nhất đúng là đã hoàn toàn ngưng tụ nhưng muốn bay ra khỏi Mặt Trời thì vẫn cần một khoảng thời gian không ngắn nữa, chỉ cần trước lúc đó ta có thể đi đến Mặt Trời thì hẳn sẽ lại một lần nữa trở thành một xác chết thôi!

"

Côn Bằng hừ lạnh một tiếng sau đó phản bác.

- Đi tới Mặt Trời sớm hơn một bước trước khi Thái Nhất bay ra khỏi đó. Cách nghĩ này của người rất tốt nhưng người có thể bảo đảm mình có thể làm được như vậy sao?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy lộ vẻ không tin nói.

Không phải hẳn xem thường Côn Bằng nhưng hiện tại hẳn bên trong thì đang phải trực tiếp đối diện với bản thân Đông Phương Trường Minh bên ngoài thì lại bị Thiên Ngục cùng với bốn người Thường Hi, Lục Áp, Đông Phương Chính song trọng bao vây.

Đông Phương Trường Minh thật sự không có cách nào nghĩ ra Côn Bằng làm sao có thể thoát khỏi sự phong tỏa này mà đi tới trên Mặt Trời trong thời gian ngắn được.

Đối diện với sự khinh thường của Đông Phương Trường Minh Côn Bằng lại bất ngờ im lặng không lên tiếng.

Không!

Không phải Côn Bằng đang im lặng!

Nếu để ý kỹ thì sẽ phát hiện khoe miệng khổng lồ của hắn đang không ngừng nhấp máy theo một quỹ tích quỹ dị giống như đang niệm một loại thần chú nào đó.

- Vút!

Lúc lời chú đó kết thúc đột nhiên từ bên trong thân thể của của hắn bắn ra.

Nhìn kỹ lại thì đó là một con Đại Bằng có kích cỡ triệu trượng đang giương cánh bay đi.

- Đây là Đại Bằng Thân của Côn Bằng? Tại sao hắn lại có thể tách rời hai thân thể được?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Tuy cường giả trong thiên hạ đều biết chuyện Côn Bằng có hai Chân Thân một cái là Đại Côn, một cái là Đại Bằng nhưng hầu như chưa từng có ai nghe tới chuyện hắn có thể tách hai Chân Thân này ra cả.

Nhiều nhất chỉ là trong lúc chiến đấu Côn Bằng có thể tự do chuyển hóa giữa hai hình dáng Chân Thân đó mà thôi!

- Bằng Bá Thiên Hạ!

Mà Đại Bằng Thân của Côn Bằng rõ ràng không có ý đem Bí Pháp của bản thân nói cho Đông Phương Trường Minh sau khi xuất hiện hắn lập tức vận dụng Thiên Phú Thần Thông của bản thân dung nhập vào bên trong không gian.

Thiên Ngục do Đông Phương Trường Minh tạo ra dù có lợi hại đến đâu khi gặp phải Thiên Phú Thần Thông này cũng trở nên vô dụng chỉ trong một cái chớp mắt Côn Bằng đã thoát ra khỏi phong tỏa xông ra ngoài.

- Khốn kiếp! Quá xem thường địch thủ rồi!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy cảnh đó thì tự mắng bản thân một tiếng vì tội khinh địch.

Tiếp theo lập tức muốn đuổi theo địch thủ.

- Đông Phương Trường Minh người muốn đi đâu trận chiến của chúng ta vẫn còn chưa kết thúc!

Bất quá Đại Côn Thân của Côn Bằng làm sao có thể để cho hắn được như nguyện ngay lập tức chặn lại.

Đồng thời sau thân thể khổng lồ của hắn cũng xuất hiện một mảnh thế giới rộng lớn vô biên. Đó chính là Nội Thiên Địa của Côn Bằng.

Mặc dù nó không thể giúp được quá nhiều trong trận chiến của Nghịch Thiên Cấp cường giả nhưng

ít ra cũng có thể phát huy ra được một ít công dụng.

Giống như hiện tại lực lượng của nó vừa đúng lúc có thể bổ sung cho phần lực lượng bị hao tổn của Đại Côn Thân do thi triển bí pháp phân ra Đại Bằng Thân khiến cho hắn nhất thời có thể ngăn cản Đông Phương Trường Minh lại.

....

Ở một phía khác sau khi thoát ra khỏi Thiên Ngục Đại Bằng Thân của Côn Bằng đã xông tới phía trước Mặt Trời.

- Lệ!

Không biết có phải trùng hợp hay không lúc hăn vừa tới cũng chính là lúc Tam Túc Kim Ô cất cao đôi cánh của bản thân bay ra khỏi Mặt Trời.

Nhìn thấy Côn Bằng xuất hiện nó tức giận kêu to một tiếng rồi há to miệng phun ra một luồng Thái Dương Chân Hỏa về phía đối phương.

- Yêu Hoàng có chống cự cũng vô ích thôi để ta đưa ngươi về lại thế giới bên kia đi!

Côn Bằng nhìn thấy cảnh đó hóa thành nhân thân cười lạnh một tiếng sau đó đánh ra một chưởng.

- Âm!

Thái Dương Chân Hỏa mặc dù hung mãnh cũng không thể chịu được một chưởng toàn lực của Nghịch Thiên Cấp cường giả như Côn Bằng vừa va chạm đã bị phá tan ngay lập tức.

- Lệ!

Tam Túc Kim Ô bị lực lượng trùng kích cực lớn hất văng trở về Mặt Trời đau đớn gào thét.

- Chết đi!

Côn Bằng không cho đối thủ bất cứ cơ hội nghỉ ngơi nào lập tức thừa thắng truy kích ầm ầm đánh ra một chưởng.

- Âm! Đùng!

Chưởng cương màu lam mang theo lực lượng đáng sợ vô song giáng

xuống Mặt Trời trực tiếp phá tan thân thể Tam Túc Kim Ô thành vạn mảnh.

- Ha ha ha... Thái Nhất cho dù người tính kế ngàn vạn năm thì đã sao không phải cuối cùng cũng bị ta phá vỡ hay sao?

Côn Bằng thấy vậy đặc ý cười to.

- Ầm!

Nhưng tiếng cười của hắn vừa mới vang lên thì dị biến lại nảy sinh chỉ thấy ở trung tâm của Mặt Trời đột nhiên lại vang lên một tiếng nổ to kinh thiên động địa.

Tiếp theo chỉ thấy một cột sáng màu hoàng kim từ trung tâm của Mặt Trời bắn thẳng ra ngoài nó trực tiếp xuyên qua tinh không vô tận tiến vào hỗn độn thế giới.

- Ầm ầm ầm

Một cỗ khí tức mênh mông như thiên uy từ bên trong cột sáng tràn ra đè ép không gian bốn phía khiến cho những vùng không gian xung quanh vạn vạo thành đủ loại hình dáng.

Nếu nhìn kỹ lại thì sẽ phát hiện thì ra khí tức đó đến từ một cái mệnh cách lấp lánh mười tám màu ẩn bên trong trung tâm của cột sáng.

- Đó không phải mệnh cách của Thái Nhất hay sao? Đáng lý ra nó phải bị ta hủy diệt cùng thân thể Tam Túc Kim Ô rồi mới đúng chứ? Sao có thể ở đó được?

Côn Bằng kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Mặc dù không hiểu thật ra chuyện gì đang xảy ra nhưng theo bản năng Côn Bằng lập tức muốn xông tới xé tan cột sáng màu hoàng kim đồng thời

nghiền nát mệnh cách đang ở bên trong đó.

Bất quá Côn Bằng không chú ý tới ngay khi hắc vừa muốn hành động thì ngàn vạn mảnh nhỏ của Tam Túc Kim Ô bị hắc đánh tan lúc trước bỗng nhiên giống như bị một lực lượng vô hình nào đó thu hút đồng thời bay về một hướng.

Mà trung tâm của phương hướng đó lại là chính bản thân Côn Bằng.

- Ách!

Khi hắc kịp phản ứng lại thì đã muộn ngàn vạn mảnh nhỏ đó đã hóa thành một con Tam Túc Kim Ô cực lớn nuốt hắc vào trong bụng.

Thì ra ban đầu ban đầu Tam Túc Kim Ô vốn dĩ không có bị Côn Bằng đánh bại sở dĩ nó chủ động phân ra thành hàng vạn mảnh nhỏ chính là vì muốn dụ cho Côn Bằng khinh địch để hiện tại có thể xuất kỳ bất ý đột nhiên phong ấn hắc lại.

Còn mục đích tại sao Tam Túc Kim Ô lại muốn phong ấn Côn Bằng?

Đương nhiên chính là vì cái mệnh cách mười tám màu ẩn bên trong cột sáng màu hoàng kim.

- Ầm!

Lúc này cái mệnh cách đó không bị bất cứ ai ngăn trở trực tiếp bay lên vọt thẳng vào trong hỗn độn.

- Hay lắm!

Đông Phương Trường Minh đứng ở bên trong Thiên Ngục thấy vậy như trút được gánh nặng ngàn cân thở phào một tiếng vui mừng nói.

Lúc trước hần còn tưởng bản thân sơ ý để cho Đại Bằng Thân của Côn Bằng chạy thoát sẽ khiến cho Thái Nhất không cách nào sống lại không nghĩ tới thì ra Thái Nhất sớm đã để lại hậu thủ để đối phó với hoàn cảnh này.

- Khốn kiếp! Thái Nhất tên bỉ ổi vô sỉ người không ngờ lại dám dùng chiêu kim thiền thoát xác này lừa gạt ta! Đúng là đáng chết!!

Trái ngược với dáng vẻ vui mừng của Đông Phương Trường Minh lúc này Đại Cô Thân của Côn Bằng lại giống như đang phát điên không ngừng gầm thét.

....

Cùng lúc này ở sâu bên trong Hỗn Độn phía trên một khối Hỗn Độn Ngoan Thạch đang có một người nam nhân cực kỳ to lớn đang khoanh chân mà ngồi.

- Vù! Tại sao trong lòng của ta bỗng nhiên lại trở nên kích động như thế này, không lẽ có chuyện gì sắp xảy ra với ta hay sao?

Đột nhiên hần lại mở hai mắt ra nghi hoặc kêu lên một tiếng.

Hần vốn là một sinh mệnh do tinh quang trong tinh không ngưng tụ vô số năm lại mà thành có tên Tinh Không Chiến Hồn.

Một thân thực lực của Tinh Không Chiến Hồn này cực kỳ cường đại đã đạt đến cảnh giới Nghịch Thiên nhưng do hần xưa nay luôn hành sự cực kỳ cẩn thận chỉ bo bo giữ mình cho nên tất cả mọi người hầu như không có ai biết được trong Lục Giới còn có một Nghịch Thiên Cấp cường giả như hần.

Ngay cả mấy người Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ cũng giống như vậy.

Thời gian gần đây do hần nghe được tin Luân Hồi Môn sắp được trọng lập

bên trong Đệ Tam Giới nhất thời nổi hứng tò mò cho nên muốn đến xem náo nhiệt không ngờ lại bất ngờ gặp phải dị biến này.

Hắn dùng thần thức của bản thân dò tìm một lúc lâu cuối cùng cũng phát hiện ra thứ làm cho tâm thần của bản thân chấn động là một cái mệnh cách màu đỏ lấp lánh mười tám màu.

- Mệnh cách này sao lại cho ta cảm giác quen thuộc như vậy? Không lẽ nó có liên quan gì với ta hay sao?

Tinh Không Chiến Hồn chăm chú nhìn vào cái mệnh cách đó một chút rồi lẩm bẩm từ khi sinh ra đến giờ hắn luôn sinh sống bên trong tinh không căn bản chưa từng tiếp xúc với thế giới bên ngoài bây giờ đột nhiên lại nhìn thấy một thứ cho mình cảm giác quen thuộc thử hỏi làm sao có thể không kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Ầm!

Trong lúc nghi hoặc Tinh Không Chiến Hồn đưa tay chụp vào hư không một cái đem cái mệnh cách mười tám màu kéo về phía mình.

Cái mệnh cách cảm nhận được hấp lực chẳng những không né tránh mà còn gia tăng tốc độ bay vào trong tay của Tinh Không Chiến Hồn, tiếp theo thuận thế xông vào trong cơ thể của hắn.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 298: Tân Yêu Giới

Khi mệnh cách mười tám màu nhập thể Tinh Không Chiến Hồn bỗng nhắm hai mắt lại cả người bay lên không trung giống như đang muốn toàn lực hợp nhất với mệnh cách.

Trong quá trình toàn thân hắt phát ra tinh quang chói mắt che kim một vùng hỗn độn khiến cho người bên ngoài không có cách nào quan sát được tình hình bên trong.

Tinh quang kéo dài hơn một ngày một đêm mới thu liễm lại.

Thân thể của Tinh Không Chiến Hồn từ bên trong hiện ra chỉ là bộ hắc bào rộng thùng thình hắt mặc trên người lúc trước không biết từ lúc nào đã biến thành một bộ hoàng bào ôm sát người.

Trên đầu hắc cũng xuất hiện thêm một cái Bình Thiên Quan làm cho hắc lúc này thoát nhìn qua không qua không khác gì một Đế Vương ở Nhân Gian cả.

Tinh Không Chiến Hồn vừa mở mắt ra một luồng khí thể kinh khủng liền quét ngang ra ngoài khiến cho không gian hỗn độn tứ phía ầm ầm nổ tung.

- Trầm Thái Nhất cuối cùng cũng sống lại rồi ha ha ha....

Sau một lúc im lặng Tinh Không Chiến Hồn lại mở miệng ra hét vang một tiếng.

Thì ra trước khi Viễn Cổ Thần Chiến diễn ra Yêu Hoàng Thái Nhất đã cảm nhận được bản thân có nguy cơ vẫn lạc cho nên đã âm thầm chuẩn bị kế hoạch sống lại của bản thân.

Cả kế hoạch này được chia ra làm hai bước.

Bước thứ nhất Thái Nhất bày bố nghi trận trên Mặt Trời của Đệ Tam Giới đánh lừa tất cả mọi người khiến cho bọn họ tin tưởng bản thân mình sẽ sống lại ở nơi đó.

Bước thứ hai hắn lại sử dụng Thuế Hồn đại pháp lột bỏ một lớp linh hồn lưu lại bên trong tinh không lợi dụng tinh lực vô cùng vô tận ở đó khiến cho phần Tàn Hồn này của mình có thể không ngừng trở nên cường đại hơn cuối cùng trở thành Tinh Không Chiến Hồ. Đợi đến thời cơ thích hợp ý chí Thái Nhất lưu lại trong cội U Minh sẽ khiến cho mệnh cách của hắn kết hợp với phần linh hồn này chân chính đạt đến mục đích phục sinh giống như hiện tại vậy.

- Tại sao lại như vậy? Không phải thân thể Tam Túc Kim Ô của Thái Nhất trọng tụ ở Mặt Trời sao? Tại sao hắn lại có thể sống lại ở bên trong Hồn Độn được chứ??

Côn Bằng đứng ở trên Mặt Trời không biết nội tình bên trong kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Côn Bằng tên phản đồ nhà người hiện tại đã lúc người phải trả giá cho những tội ác gây ra cho Yêu Giới rồi!

Thái Nhất cũng không có ý giải thích cho hắn hừ lạnh một tiếng sau đó bước ra một bước.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người không ngờ sau cái bước chân đó Thái Nhất đã vượt qua vô tận hồn độn đi đến phía trên Mặt Trời tốc

độ còn nhanh hơn lúc Côn Bằng biến thân Đại Bằng Thân thi triển Thiên Phú Thần Thông - Bằng Bá Thiên Hạ một bậc nữa.

- Sao... sao lại mạnh như vậy?

Côn Bằng kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Sát!

Thái Nhất vẫn không có ý nhiều lời với hắc lạnh lùng điểm ra một chỉ.

Một chỉ này vừa điểm ra lập tức lấy một lực lượng mạnh mẽ như vũ bão ầm ầm đánh thẳng lên người Côn Bằng.

- Rắc rắc rắc....

Trong lúc nhất thời khi bị một chỉ đó đánh trúng Côn Bằng chỉ nghe thấy trong người mình liên tục vang lên những âm thanh nứt vỡ chói tai.

Nhìn kỹ lại thì ra mệnh cách trong ngực của hắc đã bị lực lượng khổng lồ ẩn chứa trong một chỉ của Thái Nhất trùng kích khiến cho sinh ra vô số vết rạn.

- Không!

Côn Bằng kinh hãi hét lên một tiếng theo bản năng lập tức muốn sử dụng lực lượng của mình để khôi phục mệnh cách nhưng không ngờ cho dù hắc có đổ bao nhiêu lực lượng cũng chỉ như muối bỏ biển căn bản không có tác dụng gì.

- Côn Bằng đừng tốn thêm công sức nữa nếu người vẫn ở trong trạng thái mạnh nhất có thể sẽ thoát khỏi một chỉ này của ta nhưng bây giờ người lại chia tách Đại Bằng Thân cùng với Đại Côn Thân ra tuy vẫn có thực lực Nghịch Thiên nhưng Bốn Nguyên đã không còn hoàn hảo nữa có cố gắng đến

đâu cũng chỉ vô dụng!

Thái Nhất lạnh lùng nói sau đó gia tăng thêm sức.

Dưới lực lượng kinh khủng của Thái Nhất không chỉ mệnh cách của Côn Bằng xuất hiện vô số vết rạn mà sinh lực của hắn cũng bị ép ra ngoài.

Khiến cho thân thể Đại Bằng Thân cùng với Đại Côn Thân của hắn nhanh chóng gãy đi.

Chỉ qua đi một lát thì chỉ còn lại da bọc xương.

- Vì sao lại như vậy? Ta không cam tâm, ta không cam tâm a!!

Côn Bằng lộ vẻ bi thương căm phẫn hét lên.

Trước đây không lâu tu vi của hắn bước ra một bước cuối cùng trở thành Nghịch Thiên Cấp cường giả chí cao trong Lục Giới vốn nghĩ rằng chỉ cần trừ khử mối nguy cuối cùng là Thái Nhất đoạt được Chí Bảo - Hà Đồ Lạc Thư trong tay hắn thì có thể tiêu dao giữa thiên hạ muốn làm gì thì làm.

Không ngờ chỉ vì nhất thời sơ ý lại lâm vào hoàn cảnh này thử hỏi làm sao Côn Bằng có thể không căm phẫn như vậy!

- Côn Bằng người đừng oán trách nữa nếu không phải năm xưa người phản bội Yêu Giới hiện tại lại tham lam Chí Bảo - Hà Đồ Lạc Thư của ta đến đây muốn thừa lúc ta vừa mới sống lại giết người đoạt bảo thì làm sao có thể lâm vào hoàn cảnh này, tất cả đều là do người tự làm tự chịu yên tâm lên đường đi!

Ánh mắt của Thái Nhất vô cùng lạnh lẽo.

Trong lúc nói chuyện hắn lại thêm lần nữa gia tăng lực lượng mệnh cách rạn nứt trong người Côn Bằng lập tức ầm ầm nổ tung.

- Âm!

Lực lượng khổng lồ tràn ra ngoài khiến cho hàng vạn ngôi sao đồng thời tan biến một cái hắc động có đường kính trăm vạn trượng từ trong hư không hiện ra nuốt chửng thân thể của Côn Bằng vào bên trong.

- A!

Đồng thời lúc này Đại Côn Thân của hắn đang đứng đối diện với Đông Phương Trường Minh cũng phát ra một tiếng hét thảm sau đó tan vỡ thành tro bụi.

- Tê!

Tất cả Thiên Cấp cường giả nhìn thấy cảnh đó nhất tề hít sâu một hơi khí lạnh khiếp sợ nhìn Thái Nhất.

Bất luận là dùng bước đi từ Hỗn Độn đi đến Mặt Trời hay chỉ đưa tay ra đã có thể giết chết một Nghịch Thiên Cấp cường giả như Côn Bằng đều hiển lộ không bỏ sót chút nào sự lợi của Nhất đại Yêu Hoàng.

- Không tốt! Mau trốn!

Cửu Đầu Thiên Long đang bị vây bên trong Tứ Tượng Định Thiên Đại Trận kinh hãi kêu lên một tiếng sau đó không chút do dự không tiếc tiêu hao nguyên khí của bản thân liều mạng phá mở một góc đại trận sau đó chui vào trong hư không bỏ chạy.

- Hà Đồ Lạc Thư bốn hoàng đã trở về các người còn chưa chịu quay về hay sao?

Thái Nhất đứng trên Mặt Trời thấy vậy không có ý ra tay ngăn cản cũng không buồn nhú mày một cái ngược lại nhìn lên không quát nhẹ một tiếng.

- Âm!

Lời vừa dứt vùng hư không đó đột nhiên sinh ra một trận vụn vẹo tiếp theo đó chỉ thấy một bức tranh cùng một cuốn sách từ trong đó bắn ra bay đến trước mặt Thái Nhất.

- Âm!

Thái Nhất đưa tay vuốt ve hai món bảo vật trước mắt mình một chút. Sau đó đột nhiên lại vung tay ném chúng xuống dưới mặt đất.

Những cường giả xung quanh thấy vậy nhú mày nghi hoặc tuy bọn họ chỉ mới trông thấy Hà Đồ Lạc Thư lần đầu nhưng đều có thể nhận ra bọn chúng mỗi món đều là Thiên Bảo tuyệt thế tuyệt không thua kém Thần Ma Đồ do Ma Chủ cùng Độc Cô Bại Thiên tế luyện, thậm chí Nghịch Thiên Cấp cường giả Côn Bằng cũng vì nó mất đi tính mạng.

Tại sao Thái Nhất lại tùy ý vứt bỏ như vậy? Thật ra hẳn muốn làm gì?

Bọn họ đang suy nghĩ thì Hà Đồ Lạc Thư đã bay xuống dung hợp làm một với mặt đất.

- Âm!

Trong chớp mắt dị biến kinh thiên động địa đã xảy ra cả thế giới đột nhiên âm âm chấn động một hồi tiếp theo đó chỉ thấy ở bốn hướng Đông, Tây, Nam, Bắc đồng thời có bốn cây cột sáng có đường kính nghìn vạn trượng từ dưới mặt đất bắn thẳng lên trời, dưới sự giao thoa với nhau không ngờ lại tạo thành một cái trận pháp cực lớn hầu như có thể bao trùm cả Đệ Tam Giới.

Đại lượng linh khí với nồng độ tinh thuần vô cùng từ trong mỗi cây cột sáng âm âm tản ra khuếch tán đi khắp nơi.

Nơi chúng quét qua cả Đệ Tam Giới đều đại biến mặt đất màu đen giống như tro bụi bị xóa đi nhường chỗ cho màu nâu sậm đầy hương thơm bùn đất phía trên đó đủ loại mầm xanh lấy tốc độ mắt thường không thể thấy được nhanh chóng trưởng thành trở thành những ngọn cỏ xanh hay những cây đại thụ cao lớn.

Những con sông, hồ nước, biển cả khô cạn đã lâu cũng được mạch nước ngầm từ dưới mặt đất phun lên khiến cho khôi phục sinh khí.

Ngay cả những Yêu Thú vốn sinh tồn ở Yêu Giới do hoàn cảnh sinh tồn đột nhiên biến đổi mà phát sinh biến dị cũng được lượng linh khí vừa mới xuất hiện khiến cho lần nữa khôi phục lại hình dáng vốn có của mình.

Nói tóm lại một câu trong tám ngày đại trận hoạt động Đệ Tam Giới đã triệt để thay da đổi thịt khôi phục cảnh quan vốn có của mình.

- Không ngờ Thái Nhất không chỉ một mình sống lại còn khiến cả Đệ Tam Giới phục nguyên theo mình, thủ bút này đúng là lớn a! Còn hơn cả việc chúng ta lập lại Luân Hồi Môn a!

Độc Cô Bại Thiên nhìn thấy cảnh đó cảm thán một tiếng.

- Đúng vậy!

Ma Chủ ở bên cạnh cũng gật đầu một cái tỏ vẻ tán đồng.

- Phụ thân, Ma Chủ thúc thúc hai người nói như vậy thì Đệ Tam Giới biến hóa như thế này là do một tay Thái Nhất gây ra. Chuyện này làm sao có thể như vậy? Cho dù hẳn là Nghịch Thiên Cấp cũng không thể gây ra chuyện này được, phải biết đây là cả một Đại Giới a!!

Độc Cô Tiểu Nguyệt nghe vậy kinh ngạc nói.

- Tiểu Nguyệt con đừng xem thường Thái Nhất ngoài thực lực Nghịch Thiên Cấp ra thuật tính toán của hã cũng thuộc hàng đỉnh cao trong Lục Giới. Có lẽ trước khi Viễn Cổ đại chiến xảy ra có lẽ ngoài tính được bản thân sẽ chết ra hã còn tính được sau khi mình chết Yêu Giới do mình khổ tâm kinh doanh sẽ bị Thiên Đạo hủy diệt cho nên hã mới phong ấn Bốn Nguyên của Yêu Giới phong ấn vào trong Hà Đồ Lạc Thư để đề phòng bất trắc!

Độc Cô Bại Thiên giải thích.

- Thì ra là vậy!

Độc Cô Tiểu Nguyệt nghe vậy trên mặt lộ ra vẻ hiểu ra gật đầu một cái đồng thời trong lòng cũng không khỏi bội phục trí tuệ của Yêu Hoàng.

Trong lúc hai người nói chuyện thì ở trên Mặt Trời Thái Nhất cũng đang đưa mắt quan sát thành quả của bản thân.

- Thường Hi, Áp nhi hai người lên đây đi!

Sau một lúc hã thu hồi ánh mắt lại kêu lên một tiếng.

- Ủm!

Hai mẫu tử Thường Hi, Lục Áp nghe vậy lập tức gật đầu một cái sau đó mang theo kích động hóa thành hai đạo hào quang bay về phía Mặt Trời.

- Thời gian qua ta đã làm cho hai mẹ con lo lắng. Thật có lỗi!

Khi hai người đến gần Thái Nhất chủ động ôm lấy bọn họ ôn nhu nói.

Trước mặt người khác hã có thể là Yêu Hoàng bá đạo tuyệt luân uy chấn bát phương nhưng trước mặt vợ, con mình hã tuyệt đối là một người chồng, người cha tốt.

- Có thể nghe được lời này của chàng mẹ con bọn thiếp có chịu bao nhiêu vất vả cũng đáng!

Thường Hi đưa đầu dựa vào ngực Thái Nhất ôn nhu nói.

- À phải rồi! Lần này sở dĩ mẹ con thiếp có thể chống đỡ được đám người Côn Bằng là do Trường Minh huynh trợ giúp, chàng mau cảm ơn người ta đi!

Hơi dừng một chút nàng ta lại nói.

- Đúng đó phụ thân!

Lục Áp cũng lên tiếng.

- Đương nhiên!

Thái Nhất nghe vậy gật đầu một cái.

- Trường Minh lần này đa tạ người rồi!

Sau đó hần lập tức nhìn Đông Phương Trường Minh khách khí nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 299: Tứ Cường Hội Tụ

- Trường Minh đa tạ người!

Thái Nhất nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Không cần khách sáo!

Đông Phương Trường Minh nhàn nhạt kêu lên một tiếng.

- Ủm!

Thái Nhất gật đầu một cái tiếp theo đảo mắt nhìn quanh một vòng.

Những Thiên Cấp cường giả đang ẩn nấp bốn phía cảm nhận được ánh mắt của hắn quét qua cơ thể mình thì không dám có bất cứ hành động gì chỉ có thể đứng im một chỗ.

- Ngày hôm nay Yêu Giới của Bốn Hoàng vừa mới mở lại đang cần nhân tài nếu các người có ai muốn ở lại đây trợ giúp Bốn Hoàng thì ta rất hoan nghênh còn nếu như không muốn thì cũng không sao đợi sau khi Yêu Giới hoàn toàn ổn định lại ta sẽ mở lại Không Gian Thông Đạo để cho các người rời khỏi nơi đây!

Sau một lát im lặng Thái Nhất trầm giọng kêu lên một tiếng.

Tiếng nói của hắn vang vọng khắp Tân Yêu Giới truyền rõ ràng từng chữ vào tai những Thiên Cấp đang ở đây.

- Tạ ơn Yêu Hoàng!

- Tạ ơn Yêu Hoàng!

- Tạ ơn Yêu Hoàng!

Một đám cường giả nghe được Thái Nhất không cưỡng ép mình thần phục mà còn mở ra con đường giúp mình rời khỏi Đệ Tam Giới thì trong lòng nhất thời vô cùng vui vẻ ngoài miệng liên tục tỏ vẻ cung kính nói.

- Thường Hi, Lục Áp chúng ta đi thôi!

Thái Nhất cũng không để ý tới bọn họ nhìn vợ cùng con của mình nói một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang bay lên trời không biết bay đi đâu.

- Vút!

Mười mấy Thiên Cấp cường giả của Yêu Cung cũng bám theo bọn họ.

- Trường Minh bây giờ Yêu Hoàng đã sống lại tiếp theo chúng ta phải làm sao?

Đợi sau khi tất cả rời khỏi Nạp Lan Nhược Yên bay tới trước mặt Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Lúc này Nhược Thủy cùng với Lý Nhược Lan còn đang ở trong tình trạng tu luyện chưa thức tỉnh trong trận chiến vừa rồi chúng ta cũng không phải không bị tổn thương gì không thích hợp truyền tống xuyên giới không bằng cứ tạm thời ở lại đây thêm một thời gian nàng thấy thế nào?

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một lúc rồi nói.

- Cứ làm như vậy đi!

Nạp Lan Nhược Yên nghe vậy đương nhiên không phản đối trầm giọng trả lời.

- Ủm!

Hai người Mộng Khả Nhi, Đạm Đài Tuyền cùng với Tứ Thần Thú cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Tiếp theo bọn họ nhanh chóng hóa thành một chùm hào quang mang theo hai người Lý Nhược Lan cùng với Nạp Lan Nhược Thủy bay trở về Hỏa Nguyên Cảnh

....

Trong chớp thời gian đã trôi qua một tháng kể từ sau khi Yêu Hoàng - Thái Nhất trọng sinh.

Lúc này đám người Đông Phương Trường Minh đang ở trong Huyền Giới tại Hỏa Phần Cảnh tu luyện đột nhiên lại có một đạo bạch quang phá không bay vào.

- Người đến là ai?

Tứ Thần Thú đang tĩnh tọa tu luyện thấy vậy lập tức đứng lên quát khê một tiếng.

- Tại hạ là đặc sứ được Yêu Hoàng cử đến cầu kiến Tà Đế đại nhân xin các vị thông báo giúp một tiếng!

Đạo hào quang đó bay lượn trên không trung một lúc rồi hóa thành hình dáng của một thiếu niên khoảng mười lăm mười sáu tuổi dung mạo tuấn tú đáp xuống mặt đất nhìn bốn người nói.

- Đặc sứ của Yêu Hoàng!

Tứ Thần Thú nghe vậy nhú nhú mày lại.

- Các người không cần ngăn cản cứ để cho hấn vào trong này đi!

Trong lúc bọn họ đang suy nghĩ thì bên tai lại vang lên tiếng nói của Đông Phương Trường Minh.

- Vâng đại nhân!

Bốn người lập tức tự động tách ra hai bên tạo thành một con đường nhỏ.

Người thiếu niên tuần tú thấy vậy không nói tiếng nào im lặng đi qua con đường nhỏ bước vào trong đại điện ở phía sau.

Vừa bước vào trong hấn chỉ nhìn thấy ba người Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy cùng Nạp Lan Nhược Yên đang ngồi thành hình tam giác cùng đưa mắt nhìn mình.

Trải qua một tháng bế quan cuối cùng Nạp Lan Nhược Thủy đã công thành xuất quan tu vi cũng tăng thêm một bậc trở thành cường giả Thiên Cấp hậu kỳ đỉnh phong.

- Tiểu nhân Băng Vũ bá kiến Tà Đế đại nhân bá kiến hai vị phu nhân!

Người thiếu niên nhìn ba người một lát rồi chấp tay cung kính nói.

- Băng Vũ người có phải Tiểu Huyền Vũ năm đó bọn ta đã gặp trong Thú Triều Đại Chiến ở Phương Tây hay không?

Đông Phương Trường Minh liếc mắt người thiếu niên trước mắt một chút rồi hỏi.

- Chính là tiểu nhân. Năm đó đã đắc tội xin đại nhân lượng thứ!

Người thiếu niên Băng Vũ nghe vậy toát mồ hôi nói.

- Ha.. không cần sợ hãi ta chỉ hỏi cho biết vậy thôi, không có ý gì khác!

Đông Phương Trường Minh mỉm cười một tiếng.

- Hôm nay Thái Nhất để cho người đến đây tìm ta là có chuyện gì, nói đi!

Tiếp theo hắn lại nói.

- Bẩm Tà Đế đại nhân Yêu Hoàng biết ngài sắp rời khỏi đây trở về Nhân Gian Giới cho nên để cho tiểu nhân đến đây mời ngài đến Yêu Hoàng Điện gặp mặt ngài ấy một lần!

Băng Vũ cung kính kêu lên một tiếng.

- Thì ra là vậy! Được rồi! Ta sẽ đi cùng người!!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy gật đầu một cái sau đó đứng dậy đem theo Băng Vũ hóa thành một đạo hào quang bay đi.

Tốc độ của hắn cực nhanh thi triển Súc Địa Thành Thốn chỉ mất năm ngày đã đi từ Hỏa Nguyên Cảnh tới Trung Ương Cảnh.

Chỉ trong thời gian một tháng ngắn ngủi diện mạo của Trung Ương Cảnh đã thay đổi rất nhiều khắp nơi đều là những tòa cung điện có quy mô cực lớn mọc lên san sát.

Vô số cường giả bay lơ lửng tuần tra khắp nơi, bọn họ một số chính là nhân mã của Yêu Cung được Lục Áp điều động từ Tây Phương Thiên Giới tới một số lại là những cường giả trong Đệ Tam Giới mới quyết định thần phục đi theo Thái Nhất.

Đông Phương Trường Minh đảo mắt quan toàn cảnh một lúc rồi dựa theo

sự hướng dẫn của Băng Vũ đi tới một tòa đại điện cực lớn ở trung tâm.

- Yêu Hoàng Điện!

Đông Phương Trường Minh đưa mắt thăm đọc ba chữ cổ triện được viết trên tấm biển lớn ngoài điện.

- Tà Đế đại nhân Yêu Hoàng đang đợi ngài ở bên trong tiểu nhân cáo lui trước.

Băng Vũ kêu lên một tiếng.

- Được rồi! Người đi đi!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó đẩy cửa bước vào.

Vừa bước vào trong Yêu Hoàng Điện Đông Phương Trường Minh đã nhìn thấy Thái Nhất lúc này hẩn đang ngồi trước một cái bàn thưởng thức một ly rượu trên người cũng không mặc hoàng bào giống như trước mà chỉ mặc một bộ trường bào màu xám thoát nhìn qua thì nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

- Người đến rồi qua đây uống một ly đi!

Hẩn nhìn thấy Đông Phương Trường Minh tiến vào thì cười nói.

- Được!

Đông Phương Trường Minh cũng không khách sáo trực tiếp ngồi xuống ghế đưa tay cầm lấy bình rượu rót ra một ly.

- Rượu ngon! Hương rượu thật nồng!

Sau đó cầm lấy ly rượu đưa lên môi khẽ nhấp một ngụm rồi nói.

- Việc này còn phải nói sao Thiêu Hỏa Tình này là do ta đích thân ủ suốt một ngàn vạn năm nó không ngon thì trên đời còn có vật gì ngon nữa! Nó vốn là vật ta dự định dùng để uống mừng công sau khi sống lại nếu không phải người giúp ta thì ta cũng sẽ không mang ra cho người uống thử!!

Thái Nhất đặc ý nói.

- Như vậy thì ta phải tạ ơn Yêu Hoàng bệ hạ rồi!

Đông Phương Trường Minh mỉm cười kêu lên một tiếng.

- Nhưng Thái Nhất người cho người gọi ta đến đây không phải chỉ muốn mời ta một ly rượu thôi chứ?

Có điều khi nói được một nửa hần lại đột nhiên chuyển giọng.

- Đương nhiên không phải! Hôm nay ta cho người gọi người đến đây là bởi vì muốn đưa vật này cho người!

Thái Nhất nghe vậy trầm giọng nói.

Vừa nói hần vừa đảo tay lấy ra một khối ngọc giản màu xanh biếc đưa cho Đông Phương Trường Minh.

- Vật này là?

Đông Phương Trường Minh đảo mắt quan sát khối ngọc giản màu xanh một chút rồi lộ ra vẻ không hiểu hỏi.

- Ta có nghe Thường Hi nói qua lúc nàng ấy còn ở Thiên Giới từng thấy qua người thi triển qua một loại thần thông có thể điều khiển tinh lực giống như của ta nhưng hình như chưa được hoàn thiện lắm cho nên ta mới đưa khối ngọc giản này cho người. Bên trong đó có ghi lại tâm đắc khi ta sáng tạo thần thông khống chế tinh lực hi vọng có thể để cho người hoàn thiện thần

thông của mình. Coi như là cảm tạ người đã giúp ta trọng sinh đi!!

Thái Nhất cười nói.

- Cảm tạ ta không phải ta đã nói không cần khách sáo rồi sao?

Đông Phương Trường Minh kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Hừ! Yêu Hoàng - Thái Nhất ta xưa nay luôn là người ân oán phân minh có ân tất báo, có thù tất trả, người trợ giúp ta trọng sinh có thể nói là đại ân việc này ta nhất định phải báo đáp sao có thể vì một câu nói của người mà không làm được chứ?

Thái Nhất nghe vậy trầm giọng nói.

- Nếu người không nhận thì từ nay chúng ta không còn là bằng hữu nữa!!

Hơi dừng một chút hắt lại tiếp tục.

- Nếu người đã nói vậy mà ta còn từ chối thì đúng là bất kính rồi!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một chút rồi gật đầu.

- Như vậy mới tốt! Chúng ta tiếp tục uống rượu đi!

Thái Nhất cười lớn một tiếng sau đó đưa tay rót ra hai ly rượu một ly tự mình cầm còn một ly đưa tới trước mặt Đông Phương Trường Minh.

- Cạn!

Hai người kêu to một tiếng sau đó cạn sạch hai ly rượu.

- Bấm báo Yêu Hoàng!

Nhưng đúng lúc hai người đang vui vẻ thì bên ngoài đột nhiên lại có một

tên thị vệ kinh hãi chạy vào kêu to một tiếng.

- Bình tĩnh lại! Có chuyện gì xảy ra người cứ nói cho Bốn Hoàng việc gì phải kinh hãi như vậy chứ?

Thái Nhất thấy vậy quát lên một tiếng.

- Vâng vâng... Bẩm Yêu Hoàng bên ngoài có Ma Chủ cùng với Độc Cô Bại Thiên hai vị đại nhân muốn gặp mặt ngài!

Tên vệ sĩ cuống quýt gật đầu một cái rồi nói.

- Ma Chủ cùng với Độc Cô Bại Thiên?

Nghe được hai cái tên đó Thái Nhất nhú nhú mày lại một chút.

Sau khi hoàn thành Luân Hồi Môn Ma Chủ cùng với Độc Cô Bại Thiên vẫn chưa rời khỏi Tân Yêu Giới mà cũng giống như Đông Phương Trường Minh quyết định ở lại chỗ này khôi phục nguyên khí.

Đây vốn cũng không phải chuyện gì nghiêm trọng cho nên Thái Nhất cũng không để ý tới.

Nhưng bây giờ bọn họ lại chọn ngay lúc hăn cùng Đông Phương Trường Minh đều có mặt ở đây để đi đến đây xem ra mục đích không phải đơn giản rồi!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 300: Trước Khi Đại Kiếp Đến (1)

- Người đi mời hai người bọn họ vào đây cho ta!

Tuy trong lòng nghi hoặc nhưng bề ngoài Thái Nhất vẫn tỏ ra bình thản vô cùng nhàn nhạt kêu lên một tiếng.

- Vâng!

Tên thị vệ cung kính kêu lên một tiếng sau đó quay đầu bước ra ngoài truyền lệnh.

Không bao lâu sau Độc Cô Bại Thiên cùng với Ma Chủ đã bước vào.

- Hai người các người tới đây tìm ta là vì việc gì?

Thái Nhất nhìn hai người trầm giọng hỏi.

Không giống với Đông Phương Trường Minh mối quan hệ giữa Thái Nhất cùng Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ chỉ thuộc loại bình thường cho nên hẳn không cần khách khí với bọn họ.

- Yêu Hoàng, Tà Đế ngày hôm nay bọn ta đến đây tìm các người là có hai chuyện muốn nhờ các người.

Độc Cô Bại Thiên nói.

- Có hai chuyện muốn nhờ bọn ta?

Đông Phương Trường Minh, Thái Nhất nghe vậy đưa mắt nhìn nhau một cái rồi đồng thời nghi hoặc hỏi.

Bọn họ thật sự không hiểu thật ra dựa vào tu vi thực lực của Ma Chủ, Độc Cô Bại Thiên còn có chuyện gì không làm được mà phải nhờ tới bản thân giúp đỡ.

Hơn nữa còn là hai việc.

- Chuyện thứ nhất bọn ta muốn nhờ là hi vọng Yêu Hoàng - Thái Nhất người có thể đem Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cho ta mượn dùng một thời gian!

Ma Chủ nhìn Thái Nhất ôm quyền nói.

- Đem Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cho người mượn Độc Cô Bại Thiên người có biết mình đang nói cái gì không?

Thái Nhất vừa nghe những lời của Ma Chủ thì sắc mặt trầm xuống quát nhẹ một tiếng.

Cũng khó trách Thái Nhất lại tỏ ra khó chịu Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận chính là trấn giới đại trận của Yêu Giới do hắc khổ tâm sáng tạo ra không chỉ có lực sát thương cực lớn còn có thể phát ra tinh lực trợ giúp cường giả Yêu Tộc tu luyện hay là luyện khí có thể nói diệu dụng vô cùng đặc biệt là vào lúc Tân Yêu Giới mới được trọng lập như thế này.

Hiện giờ làm sao có thể vì một lời nói của Độc Cô Bại Thiên mà đem nó giao cho hắn được chứ?

- Thái Nhất ta biết bây giờ người đang nổi giận nhưng trước tiên hãy bình tĩnh lại, ta tin rằng khi nghe được lý do ta muốn mượn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận người chắc chắn sẽ đồng ý đem nó cho ta mượn!

Đối diện với ánh mắt mang theo vẻ giận dữ của Thái Nhất, Ma Chủ vẫn vô cùng bình tĩnh nói.

- Là lý do gì người mau nói ra đi!

Thái Nhất nhú nhú mày một chút rồi cố nén sự tức giận trong lòng nói.

- Mục đích ta mượn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của người chính là vì muốn tiến vào Thông Thiên Lộ!

Ma Chủ trầm giọng nói.

- Cái gì? Người muốn tiến vào Thông Thiên Lộ?

Không chỉ Thái Nhất ngay cả Đông Phương Trường Minh cũng kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Không sai! Chắc các người cũng đã biết mục đích ta cùng Độc Cô Bại Thiên xây dựng Luân

Hồi Môn ở Đệ Tam Giới không chỉ là đơn giản là muốn thả những Thiên Cấp cường giả ở đây ra ngoài, quan trọng hơn là còn muốn nghênh đón những Thái Cổ Thần năm đó bị Thời Không Đại Thần đưa vào Thời Không Loạn Lưu năm đó trở về.

Ma Chủ trầm giọng nói.

- Hiện nay cuối cùng cũng đã thành công trải qua một phen thương lượng bọn ta quyết định sẽ cùng nhau tiến vào Thông Thiên Lộ trước để giảm bớt những chướng ngại vật khi đại quân sau này tiến lên, mà để làm được chuyện đó không thể thiếu Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận được cho nên vì thiên hạ sinh linh xin Yêu Hoàng hãy thành toàn cho yêu cầu này của ta!

Hơi dừng một chút hẵn lại tiếp tục.

Ma Chủ rất ít khi cầu xin người khác vậy mà bây giờ lại hạ thấp mình trước mặt Thái Nhất đủ biết chuyện này đối với hắn quan trọng ra sao.

- Thôi được rồi! Nếu người đã nói như vậy thì ta cũng không làm người xấu nữa, đây là trận đồ của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cầm lấy đi!

Thái Nhất nghe vậy trầm tư một lúc rồi vung tay lấy ra một tấm trận đồ màu xanh nhạt ném về phía Ma Chủ.

- Bây giờ các người đã xong chuyện thứ nhất có thể nói chuyện thứ hai rồi chứ?

Đợi sau khi Ma Chủ thu hồi trận đồ Đông Phương Trường Minh lên tiếng hỏi.

- Đương nhiên! Nhưng chuyện thứ hai này là do Độc Cô Bại Thiên nghĩ ra để cho hắn tự mình nói với người thì sẽ tốt hơn!

Ma Chủ trầm giọng nói.

- Độc Cô Bại Thiên người muốn nói chuyện gì với ta?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhìn Độc Cô Bại Thiên hỏi.

- Khụ! Chuyện là thế này theo ta tính toán thì chỉ có mấy chục năm nữa thì Đại Phá Diệt sẽ xảy ra đến lúc đó Thiên Đạo nhất định sẽ hàng kiếp xuống khắp Lục Giới để hủy diệt sinh linh, các thế giới khác đều đã có Giới Chủ của mình bảo vệ cho nên không cần ta quan tâm chỉ Nhân Gian Giới có số lượng sinh linh đông nhất lại ít đỉnh cấp cường giả bảo vệ nhất là làm cho ta không yên tâm.

Độc Cô Bại Thiên ho nhẹ một tiếng sau đó lên tiếng.

Đúng như lời của hã đã nói hiện nay Nhân Gian Giới tuy có số lượng sinh linh nhiều nhất trong Lục Giới nhưng lại có rất ít đỉnh cấp cường giả đỉnh cấp trở lên bởi vì những thế lực ở nơi này trừ một số ít Huyền Giới có lai lịch cổ xưa như Thần Phong Huyền Giới, Tụ Bảo Các ra hầu như đều có gốc gác đến từ Thiên Giới một khi Đại Phá Diệt xảy ra bọn họ nhất định sẽ rút hết toàn bộ tinh anh trở về Tổng bộ ở Thiên Giới bỏ mặc Nhân Gian Giới không lo.

- Ý người là muốn ta ra tay bảo vệ Nhân Gian Giới?

Đông Phương Trường Minh vừa nghe được một nửa đã đoán được mục đích của Độc Cô Bại Thiên.

- Đúng vậy! Việc này trước đây ta vốn để Tiểu Bại làm nhưng nó còn có một số chuyện quan trọng cần làm cho nên chỉ có thể làm phiền người. Hi vọng người có thể đồng ý!

Độc Cô Bại Thiên cũng không phủ nhận trực tiếp gật đầu một cái.

- Việc này đương nhiên không thành vấn đề, Nhân Gian Giới vốn là nơi sinh ta ra ta đương nhiên phải có trách nhiệm bảo vệ nó!

Đông Phương Trường Minh cũng không hỏi thật ra Thần Nam đang bận chuyện gì phi thường sáng khoái gật đầu một cái.

- Tốt! Như vậy ra có thể yên tâm rồi!

Độc Cô Bại Thiên gật đầu một cái.

Tiếp theo hã cùng với Ma Chủ nói thêm một chút chuyện nữa rồi cáo từ rời đi.

Không bao lâu sau Đông Phương Trường Minh cũng rời khỏi Yêu Hoàng

Điện hiện tại hẳn đã nhận lời Độc Cô Bại Thiên trợ giúp hẳn phòng ngự Nhân Gian Giới đương nhiên phải lập tức lên đường trở về nơi đó.

....

Trải qua nửa tháng sau đoàn người Đông Phương Trường Minh đã về tới Cửu Nguyên Sơn ở Đông Phương Trường Minh.

- Đông Phương huynh, Nhược Thủy tiểu thư Nhược Yên tiểu thư các người về rồi!

Vừa mới bước vào Lục Tà Điện bọn họ đã nhìn thấy Nam Cung Ngâm nhìn bản thân cười nói.

Sau khi được Đông Phương Trường Minh chữa trị chất độc trong người hẳn ta chuyển sang tu luyện pháp môn của Tà Cực Đạo do Đông Phương Trường Minh truyền thụ gần đây tu vi bạo tăng đã đạt đến cảnh giới Thần Hoàng cả người đã thay đổi rất nhiều chỉ có bản tính phong lưu phóng đãng là vẫn chưa thể sửa được.

- Tiểu sư đệ ta đã nói rồi phải gọi là sư phụ, cùng với hai vị sư nương mới đúng!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy xuất hiện một nụ cười nhưng hẳn còn chưa kịp lên tiếng thì sau lưng của Nam Cung Ngâm lại vang lên một tiếng nói nhìn kỹ lại thì người lên tiếng chính là Trương Lục Cuồng.

Phía sau hẳn là đám người Tề Đằng, Đông Phương Khiếu Thiên, Đông Phương Vũ Thiên cùng với Đông Phương Vân Tiêu vừa từ Đệ Thất Giới trở về.

- Ta biết rồi sư huynh!

Nam Cung Ngâm nghe vậy co đầu rụt cổ lại nói.

- Đệ tử bái kiến sư phụ!

Trương Lục Cuồng bước tới trước mặt Đông Phương Trường Minh cung kính thi lễ.

- Ủm! Người xem ai đã trở về đi!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó chỉ vào Đông Phương Chính bên cạnh nói.

- Đệ tử bái kiến sư thúc! Chúc mừng sư thúc sống lại!

Trương Lục Cuồng nhìn Đông Phương Chính thi lễ.

- Tiểu Trương người không cần đa lễ đứng lên đi!

Đông Phương Chính nghe vậy cười nói.

- Người có thể chỉ cho ta biết ở đây ai là Đông Phương Khiếu Thiên cùng với Đông Phương Vân Phi hay không?

Hơi dừng một chút hăn lại đột nhiên chuyển giọng hỏi.

- Chính là hai người bọn họ!

Tuy không biết tại sao Đông Phương Chính lại hỏi như vậy nhưng theo bản năng Trương Lục Cuồng cũng đưa tay chỉ về phía Đông Phương Khiếu Thiên cùng Đông Phương Vân Phi.

Đông Phương Chính lập tức đảo mắt quan sát bọn họ.

Mà Đông Phương Khiếu Thiên cùng Đông Phương Vân Phi đồng dạng

cũng đưa mắt quan sát ngược lại Đông Phương Chính.

Trong lòng bọn họ đều vô cùng hồi hộp tuy rằng bọn họ là Tổ Gia gia cùng với Gia gia của Đông Phương Trường Minh theo bối phận thì cũng là trưởng bối của Đông Phương Chính nhưng có ai biết được thật ra vị Tà Tôn đại nhân này có chịu nhận hai người hay không dù sao hẳn cũng không giống như Đông Phương Trường Minh có ký ức của kiếp này.

Trong lúc hai người đang suy nghĩ thì Đông Phương Chính lại làm ra một chuyện khiến tất cả mọi người kinh ngạc hẳn không ngờ lại chấp tay thi lễ với Đông Phương Khiếu Thiên và Đông Phương Vân Phi.

- Tà Tôn đại nhân sao người lại làm vậy?

Hai người thấy vậy kinh ngạc hỏi.

- Hai vị Gia gia không cần khách sáo cứ gọi con Tiểu Chính thì được rồi. Con sợ dĩ thi lễ với hai người là vì muốn cảm tạ hai người trong thời gian đại ca chưa thức tỉnh ký ức kiếp trước đã dạy bảo huynh ấy nhiều chuyện khiến cho tính cách của huynh có sự thay đổi tích cực không còn suốt ngày làm ra bộ dáng ừ sâu giống như lúc trước nữa!

Đông Phương Chính cười nói.

- Ha ha ha....

Những người trong đại sảnh không ai ngờ hẳn lại đột nhiên nói đùa vừa nghe lập tức không nhịn được bật cười.

Bầu không khí đang ngưng trọng nhất thời cũng trở nên dễ chịu hơn rất nhiều.

- Tiểu Chính con không cần khách sáo Trường Minh là con cháu của bọn

ta dạy dỗ nó là việc bọn ta phải làm!

Đông Phương Khiếu Thiên trầm giọng nói.

- Đúng vậy!

Đông Phương Vân Phi cũng gật đầu một cái.

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy ba người hòa hợp với nhau thì trong lòng âm thầm cười một tiếng.

- Tề Đằng người đi mời Sở Nguyệt cùng với Viện trưởng Lý Hoa của Thần Phong Học Viện cùng với Từ Phong ông chủ của Tàng Bảo Các đến đây cho ta!

Tiếp theo hẳn lại nhìn Tề Đằng nói.

- Sư phụ tại sao người lại muốn gọi bọn họ?

Tề Đằng nghe vậy nghi hoặc hỏi hai tỷ muội Sở Nguyệt là một trong Thất Đại Chủ Hồn của Thất Tuyệt Thiên Nữ hiện nay đã tìm được Chủ Hồn cuối cùng là Lý Nhược Lan gọi nàng ta đến để thực hiện Thất Tuyệt hợp thể là chuyện rất bình thường.

Nhưng còn hai người Lý Hoa, Từ Phong hình như không liên quan đến việc này thì phải tại sao Đông Phương Trường Minh lại muốn gọi cả bọn họ đến.

- Người cứ làm theo lời ta trước đi, đợi khi bọn họ đến ta sẽ giải thích!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Vâng!

Tề Đăng nghe vậy không nghĩ nhiều nữa lập tức đi ra ngoài.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 301: Trước Khi Đại Kiếp Đến (2)

Tốc độ của Tề Đăng cực nhanh sau khi nhận lệnh rời đi chỉ trong vòng nửa canh giờ ngấn ngủi hần đã dẫn theo Sở Nguyệt, Từ Phong cùng với Lý Hoa trở về Cửu Nguyên Sơn.

- Ba vị đạo này vẫn khỏe mạnh chứ?

Nhìn thấy bọn họ tiến vào Đông Phương Trường Minh mỉm cười chào hỏi.

- Bọn ta vẫn khỏe mạnh đa tạ Tà Đế đại nhân quan tâm!

Hai người Từ Phong, Lý Hoa thấy Đông Phương Trường Minh hiện tại đã trở thành Lục Đạo Tà Đế quyền uy khắp Lục Giới vẫn chủ động chào hỏi loại " tiểu nhân vật " như mình có chút thụ sủng nhược kinh nói.

- Đông Phương huynh gọi bọn ta đến đây có chuyện gì?

Còn Sở Nguyệt chỉ nhàn nhạt gật đầu một cái sau đó lập tức lên tiếng hỏi.

Một thời gian không gặp thoát nhìn bề ngoài nàng ta vẫn không có thay đổi gì nhưng nếu để ý kỹ thì sẽ phát hiện trên thân thể nàng ta không biết từ lúc nào đã xuất hiện một tầng Đế Vương Khí cực kỳ nồng đậm.

- Chuyện là thế này...

Đông Phương Trường Minh liếc nhìn nàng ta một lát rồi trầm giọng lên tiếng đem những chuyện mình đã bàn bạc với Ma Chủ, Độc Cô Bại Thiên nói

ra cho tất cả mọi người cùng nghe.

- Tê!

Sau khi nghe xong tất cả ngoại trừ mấy người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên, Đạm Đài Tuyền, Mộng Khả Nhi Tứ Thần Thú cùng với Đông Phương Chính đã sớm biết chuyện ra những người khác đều đồng loạt hít sâu một hơi khí lạnh.

Rõ ràng không ai ngờ được Đại Phá Diệt lại có thể phủ xuống trong vòng mấy chục năm gần gũi.

- Hử! Nói như vậy Đông Phương huynh người đã đồng ý với Ma Chủ cùng Độc Cô Bại Thiên sẽ bảo vệ Nhân Gian Giới chúng ta trong lúc Đại Phá Diệt xảy ra.

Sau một lát Sở Nguyệt miễn cưỡng bình tĩnh lại nhú mày một chút rồi nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Không sai!

Đông Phương Trường Minh thừa nhận.

- Như vậy ngày hôm nay huynh gọi ba người chúng ta đến đây chắc là muốn chúng ta toàn lực phối hợp với huynh rồi đúng không?

Sở Nguyệt lại hỏi.

- Đúng vậy! Hy vọng ba người các người có thể toàn lực giúp ta!

Đông Phương Trường Minh tiếp tục gật đầu.

- Chuyện này không thành vấn đề! Ta có thể đồng ý với người. Dù sao ta cũng không muốn cơ nghiệp của Đại Sở ta vừa mới đạt đến đỉnh phong ta

cũng không hy vọng nó sẽ nhanh chóng tàn lụi như vậy!

Sở Nguyệt nghe được những lời của Đông Phương Trường Minh thì phi thường sáng khoái lên tiếng đáp ứng.

Trong thời gian Giới Chiến diễn ra Sở Nguyệt nhân cơ hội các đại thế lực trong thiên hạ đều toàn lực ứng chiến không có thời gian để ý tới Thiên Nguyên Đại Lục mà dựa vào thực lực của bản thân cộng thêm trăm vạn đại quân tinh nhuệ của Đại Sở nhất cử quét ngang khắp Đông - Tây Đại Lục.

Trở thành vị đế vương đầu tiên trong lịch sử từ khi Thiên Nguyên Đại Lục hình thành tới nay thành công thống nhất cả hai miền Đại Lục về một mối.

- Thần Phong Huyền Giới ta cũng nguyện ý giúp Tà Đế đại nhân một tay, có việc gì xin đại nhân cứ căn dặn!

- Tàng Bảo Lâu cũng vậy!

Hai người Từ Phong, Lý Hoa cũng đồng loạt lên tiếng.

- Ừm!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái.

- Sở Nguyệt chuyện đầu tiên ta muốn người giúp là đem chuyện Đại Phá Diệt sắp giáng lâm công bố rộng rãi cho tất cả bách tính thiên hạ Đại Sở biết!

Sau đó hần trăm giọng nói.

- Công bố cho tất cả bách tính thiên hạ Đại Sở biết tại sao lại làm như vậy?

Sở Nguyệt kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Theo như nàng suy nghĩ thì chuyện Đại Phá Diệt sắp giáng lâm phải dấu kỹ mới đúng bởi vì một khi lộ ra nhất định sẽ làm cho dân chúng toàn thiên hạ hoảng loạn dẫn đến tình trạng bạo loạn không kiểm soát được. Tại sao bây giờ Đông Phương Trường Minh lại làm ngược lại chứ?

- Sở Nguyệt ta biết người đang suy nghĩ gì nhưng người phải biết trước khi Đại Phá Diệt xảy ra một thời gian nhất định sẽ có thiên địa xảy ra đến lúc đó muốn giấu cũng không thể giấu được như vậy thì chi bằng đem hết mọi chuyện thông báo cho bách tính để cho bọn họ có sự chuẩn bị tâm lý từ đầu không phải tốt hơn hay sao?

Đông Phương Trường Minh giải thích.

- Đông Phương huynh ta sẽ làm theo lời của người!

Sở Nguyệt gật đầu một cái.

- Ông chủ Từ ta hi vọng ông có thể dùng tài lực của bản thân giúp ta dựa theo phương vị bên trong cái ngọc giản này xây dựng một trăm lẻ tám tòa thành trên khắp Đông - Tây Thiên Nguyên Đại Lục trong vòng một năm có được hay không?

Đông Phương Trường Minh lật tay lấy ra một cái ngọc giản màu trắng ném cho Từ Phong.

- Tà Đế đại nhân cứ yên tâm! Trong vòng ba năm tại hạ bảo đảm nhất định sẽ hoàn thành yêu cầu của người!

Từ Phong đưa mắt nhìn qua khối ngọc giản của Đông Phương Trường Minh đưa cho một lần rồi trầm giọng nói.

Muốn xây dựng một trăm lẻ tám tòa đại thành phân bố khắp Đông - Tây Đại Lục trong vòng một năm ngăn ngui nhất đối với những thế lực bình

thường chắc chắn là chuyện không thể nào nhưng mà đối với một tổ chức có tiền tài cùng với nhân mạch tích lũy không biết bao nhiêu vạn năm như Tàng Bảo Lô thì tuy rằng có chút khó khăn nhưng cũng là việc nằm trong khả năng của bản thân.

- Ta biết trên Đại Lục vẫn còn có rất nhiều thế lực lớn nhỏ ở ẩn trong các Huyền Giới khác nhau Lý Viện trưởng ta muốn ông giúp ta dùng nhân mạch của Thần Phong Huyền Giới triệu tập bọn họ xuất thế cùng với chúng ta độ kiếp nạn Đại Phá Diệt có được hay không? Dù gì thêm một người cũng là thêm một phần sức!

Đông Phương Trường Minh lại nhìn Lý Hoa nói.

- Tà Đế đại nhân ta nhất định sẽ dốc toàn lực mà làm!

Lý Hoa trầm giọng kêu lên một tiếng mặc dù bình thường ông ta cũng giống như Phó Viện trưởng dưới trướng mình là một người hay đùa giỡn với người khác nhưng khi gặp phải đại sự thì lại nghiêm túc vô cùng.

- Tốt!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy hài lòng gật đầu một cái.

- Đông Phương... à không sư phụ bây giờ người đều đã phân công xong nhiệm vụ cho bọn họ như vậy con còn có mấy vị sư huynh cùng với sư thúc, sư tổ phải làm gì đây?

Đúng lúc này bên tai hắn đột nhiên lại vang lên một tiếng nói, nhìn kỹ lại người lên tiếng chính là Nam Cung Ngâm.

Mấy người Trương Lục Cuồng, Tề Đằng, Đông Phương Khiếu Thiên, Đông Phương Chính, Đông Phương Vũ Thiên nghe vậy không hẹn đồng thời đưa mắt nhìn về phía Đông Phương Trường Minh chờ đợi hắn lên tiếng.

- Công việc của các người bây giờ là phải toàn lực luyện hóa những thứ này cho ta!

Đông Phương Trường Minh cũng đảo mắt quan sát bọn họ một vòng rồi vung tay phóng ra sáu quả quang cầu nói.

- Âm âm âm....

Tuy những quả quang cầu đó đều đang ở trong trạng thái bị một loại hàn khí chí âm chí hàn nhưng vẫn có thể tỏa ra từng luồng dao động năng lượng hùng hồn đến chí cực khiến cho hư không xung quanh không ngừng rung động vừa nhìn qua đã biết không phải vật tầm thường.

- Sư phụ đây cái này là gì vậy? Tại sao người lại muốn mấy người chúng ta luyện hóa bọn chúng chứ?

Nam Cung Ngâm nghi hoặc hỏi.

- Sáu quả cầu này được gọi là Nguyên Lực Cầu bên trong có phong ấn phong ấn sáu loại lực lượng thuộc về Phá Diệt Đạo, Tuyệt Tình Đạo, Thiên Huyền Đạo, Tà Cực Đạo, Hỗn Thiên Đạo cùng với Cực Âm Đạo được ta dùng bí pháp phong ấn từ thời đại Viễn Cổ, sở dĩ ta đi Yêu Giới ngoài việc thức tỉnh Chính cùng với trợ giúp Yêu Hoàng - Thái Nhất trọng sinh ra một nguyên nhân quan trọng khác chính là muốn lấy chúng trở về. Chỉ cần sáu người luyện hóa được chúng thì trong thời gian ngắn nhất định tu vi sẽ tiến bộ vượt bậc trong thời gian ngắn đạt đến cảnh giới Thiên Cấp đỉnh phong.

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Sư phụ bây giờ mọi người đều đang có chuyện phải làm mà sáu người chúng con lại luyện hóa thứ này để gia tăng thực lực như vậy có phải không thích hợp lắm không?

Đông Phương Vũ Thiên nhú nhú mày một chút rồi nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Vũ Thiên con nói sai rồi. Ta sở dĩ muốn sáu người các người luyện hóa sáu cái quang cầu này không phải muốn các người lười biếng mà là muốn khi Đại Phá Diệt bắt đầu sáu người có thể trở thành một cánh quân chủ lực giúp ta chống đỡ Thiên Kiếp!

Đông Phương Trường Minh lắc đầu nói.

- Thì ra là vậy!

Đông Phương Vũ Thiên nghe được những lời đó trên mặt lộ ra vẻ hiểu ra nói.

- Được rồi! Bây giờ mọi người ra ngoài chuẩn bị đi!

Đông Phương Trường Minh nói một tiếng cuối cùng.

- Được!

....

Ba ngày sau trong tất cả các đại của Đại Sở Đế Quốc trên khắp hai miền của Thiên Nguyên Đại Lục đồng thời xuất hiện cáo thị do Sở Nguyệt đích thân soạn ra thông báo cho bách tính biết về sự kiện Đại Phá Diệt.

- Tê! Đại Phá Diệt trong truyền thuyết sắp xảy ra như vậy không phải Tận Thế đến rồi sao?

- Đúng đó chúng ta không phải đều sẽ chết hay sao?

- Đừng nói bậy! Không phải Nữ Đế bệ hạ đã nói là sẽ có cách giúp cho chúng ta thoát nạn hay sao?

- Nữ Đế bệ hạ thì sao chứ? Tu vi của ngài ấy dù có cao nhưng cũng không thể bảo vệ được hết tất cả chúng ta đâu!

- Cho dù ngài ấy không làm được thật! Nhưng người đừng quên phía sau lưng ngài ấy vẫn còn một đại Tông phái đỉnh cấp là Lục Tà Đạo cùng với một tuyệt đỉnh cường nhân là Lục Đạo Tà Đế đó!

- Lục Tà Đạo thì ta có nghe qua nhưng Lục Đạo Tà Đế là ai vậy?

- Khi trước ta còn là Thánh Kỵ Sĩ trong Quang Minh Giáo Đình có nghe qua cái tên này, hình như ngài ấy là một trong những cường giả mạnh nhất trong thiên hạ thực lực hình như đã đạt đến Nghịch Thiên Cấp gì đó còn mạnh hơn Tiên Thần cường giả gấp mấy tỉ lần, hơn nữa còn có quan hệ rộng khắp cho dù Đông Phương hay Tây Phương Thiên Giới đều có người quen của ngài ấy ngay cả Quang Minh Thần của chúng ta cũng là bằng hữu với ngài ấy đó!

- Lợi hại như vậy sao? Người có nói quá không đó, một cường giả như vậy sao lại chịu hạ mình giúp chúng ta chứ?

- Cái này ta biết! Trước đây khi ta còn học ở Thần Phong Học Viện đã vô tình nghe được các vị Lão sư nói qua sở dĩ Lục Đạo Tà Đế chịu giúp chúng ta là bởi vì năm xưa trong một trận Thần Chiến ngài ấy bị trọng thương buộc phải chuyển thể trọng tu một lần! Mà các người có biết thân thể chuyển thể của ngài ấy là ai không?

- Là ai?

- Chính là Đông Phương Hầu - Đông Phương Trường Minh đó!

- Đông Phương Hầu - Đông Phương Trường Minh? Ý người nói là người được mệnh danh là đệ nhất cường giả của Đại Sở năm xưa hay sao?

- Đúng vậy!

- Ta nghe nói năm xưa Đông Phương Hầu rất trọng tình nghĩa hèn gì bây giờ lại chịu trợ giúp chúng ta!!

Khi nhìn thấy những gì được viết trên cáo thị dân chúng khắp nơi đều kinh hãi vô cùng tuy nhiên bởi vì uy vọng của Đông Phương Trường Minh cùng với Sở Nguyệt vẫn có rất nhiều người lựa chọn tin tưởng bọn họ.

Tất nhiên cũng có không ít kẻ muốn thừa cơ làm loạn cướp phá khắp nơi nhưng tất cả bọn chúng đều bị tinh binh của Đại Sở trấn áp.

Đồng thời bộ máy chính trị của Đại Sở cũng nhanh chóng vận hành bọn họ dùng đủ các loại biện pháp trấn an dân chúng, tập trung bọn họ vào các đại thành trì để tiện quản lý.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 302: Cảnh Báo.

Cứ như vậy thời gian ba năm chậm rãi trôi qua.

- Hừm!

Một ngày này bên trong Đông Phương Trường Minh đang ở bên trong Lục Tà Điện trên Cửu Nguyên Sơn đánh cờ giải khuây với hai tỉ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên.

Vì để tiện cho việc phối hợp hành động với Sở Nguyệt cho nên trong thời gian này ba người đã dùng đại pháp lực di dời cả tòa Cửu Nguyên Sơn từ Thiên Giới tới Tân Sở Đô ở trung tâm của Thiên Nguyên Đại Lục.

- Tung lục hoành ngũ.

Nạp Lan Nhược Thủy đặt cờ.

- Tỷ tỷ nước cờ này của tỷ đúng là hay, chỉ cần tiến thêm một bước thì có thể chiếu tướng Trường Minh rồi!

Nạp Lan Nhược Yên thấy vậy cười nói.

- Nhược Yên muội nói sai rồi nước cờ của Nhược Thủy tuy hay nhưng vẫn không thể chiếu tướng huynh được, hãy xem huynh phản công đây!

Đông Phương Trường Minh không cho là đúng kêu lên một tiếng.

Nhưng đúng lúc Đông Phương Trường Minh đang muốn đưa tay nắm lấy

một con cờ màu đen ở trong hộp chứa cờ thì đột nhiên lại bị một âm thanh vang lên từ phía cửa vào làm kinh động.

Ba người đồng thời quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy người tiến vào không phải ai khác mà chính là Sở Nguyệt.

- Sở Nguyệt sao cô lại tới đây chẳng lẽ bên phía Nhân Gian Giới xảy ra chuyện gì hay sao?

Nạp Lan Nhược Thủy nhìn Sở Nguyệt hỏi.

- Đúng vậy! Ta đến đây là có chuyện muốn nhờ Đông Phương huynh giúp một tay!

Sở Nguyệt gật đầu một cái sau đó nói.

- Cô muốn ta giúp một tay là chuyện gì vậy?

Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Mấy ngày trước có một đoàn khoảng ba trăm vạn bách tính đang lên đường đi đến điểm tập kết trong một đại thành của Đại Sở ta thì đột nhiên lại mất tích. Ta đã cử rất nhiều cường giả ra ngoài đi tìm thậm chí còn tự mình dùng thần thức cẩn thận tìm tòi khắp hai khối đại lục một lần nhưng vẫn không có kết quả gì cho nên mới đến đây hi vọng Đông Phương huynh có thể giúp ta nhanh chóng giúp ta tìm ra tung tích của nhóm bách tính đó để tránh cho lòng người hoang mang.

Sở Nguyệt nhìn Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhíu nhíu mày một chút Sở Nguyệt hiện nay là Thần Hoàng đỉnh phong cao thủ vậy mà cũng không thể dùng thần thức của mình tìm ra nhóm bách tính biến mất đó như vậy chứng tỏ

người bắt cóc bọn họ rất có thể là một tên Thiên Cấp cường giả!

Tại sao một tên Thiên Cấp cường giả lại đột nhiên xuất thủ bắt cóc mấy trăm vạn bách tính phàm nhân làm gì. Bên trong chuyện này nhất định phải có vấn đề gì đó!

- Được rồi! Để ta thử một lần xem sao!

Đông Phương Trường Minh âm thầm suy nghĩ một lát rồi nhìn Sở Nguyệt nói.

Tiếp theo chỉ thấy hắc nhãn hai mắt lại dùng hai ngón tay kẹp lại thành chỉ điểm mạnh lên mi tâm một cái bắt đầu thi triển Sư Thiên Tác Địa Đại Pháp.

Trong lúc nhất thời hàng tỉ luồng thần thức từ trong cơ thể bay ra ngoài dùng tốc độ mắt thường không thể thấy được quét ngang cả đại lục không bỏ sót một nào cả.

Không bao lâu sau Đông Phương Trường Minh đã tìm thấy tung tích của ba trăm vạn bách tính mất tích mà Sở Nguyệt đã nói thì ra lúc này tất cả đang bị trói chặt bên trong một cái Tiểu Huyền Giới nằm dưới đáy biển trong một góc hoang vắng trong Đông Hải.

Ở phía dưới chỗ bọn họ bị trói có một cái ngôi sao hình lục giác tồn tại nó không ngừng phát ra âm khí khiến cho người ta phải lạnh người giống như một cái Ma đạo Đại trận nào đó vậy.

Mà ở cách đó không xa phía trên một ngọn núi nhỏ lại có một người trung niên thân mặc thanh bào cũ nát cùng với một người thanh niên thân mặc hắc bào rộng thùng thình đang đứng mặc dù cách ăn mặc của hai người này thoát nhìn qua phi thường khác nhau thậm chí có thể nói là tương phản cũng không quá đáng chút nào.

Nhưng bọn họ lại có một điểm chung đó là trên mặt tràn đầy tà khí, hai mắt lấp lánh huyết quang tà dị chứng tỏ không phải dạng người hiền lành gì.

- Đại ca bây giờ Luyện Ma Đại Trận đã hoàn thành chúng ta có thể Huyết Tế đám phàm nhân này rồi chứ?

Sau một lát đợi khi ánh sáng bên dưới đại trận đạt đến cực hạn người thanh niên quay đầu nhìn sang trung niên nhân hỏi.

- Được rồi! Người bắt đầu đi đám phàm nhân này nhiều người như vậy nhất định có thể giúp cho chúng ta hoàn toàn tế luyện Vạn Ma Điện đến lúc đó cơ hội sống sót của chúng ta nhất định sẽ tăng thêm được một thành!

Trung niên nhân trầm giọng nói.

Thì ra hai người này là một đôi sư huynh đệ, sư huynh tên Âm Quỷ Thượng Nhân là một tên Thiên Cấp trung kỳ cường giả còn sư đệ tên Vạn Cốt Chân Nhân là một tên Thiên Cấp sơ kỳ cường giả rất nhiều năm trước hai người nguyên là hai tên Thái thượng Trưởng lão của một Tông phái Ma Đạo cuộc sống xem như cũng an nhàn nhưng không biết gặp phải vận xui gì mà trong một lần thăm dò một cái Bí Cảnh lại vô tình gặp phải không gian loạn lưu bị nó trục xuất đến Đệ Tam Giới.

Cho đến ba năm trước khi Yêu Hoàng - Thái Nhất trọng sinh một lần nữa mở ra không thông đạo liên kết hai thế giới bọn họ mới có thể lần nữa trở về Nhân Gian Giới.

Có điều hai người còn chưa kịp vui mừng bao lâu thì lại phát hiện Tông phái của bản thân năm xưa thì ra sớm đã bị người ta hủy diệt, bọn họ từ Thái thượng Trưởng lão tôn quý biến thành hai sơn dã tán tu không có nhà để về phải lưu lạc khắp nơi.

Trong thời gian gian này bọn họ tình cờ phát hiện ra đoàn di dân của Đại

Sở nhất thời nảy sinh tham niệm muốn dùng máu huyết của bọn họ tế luyện pháp bảo giúp bản thân sống sót vượt qua Đại Phá Diệt cho nên mới xuất thủ bắt tất cả bọn họ lại đem tới Tiểu Huyền Giới này.

- Được! Ta sẽ làm ngay!

Hiện nay U Diễm Chân Nhân nghe được những lời của Âm Quỷ Thượng Nhân thì trên mặt hiện ra vẻ hưng phấn kêu lên một tiếng.

- Âm!

Nhưng lúc muốn hấn đang muốn động thì phía trên bầu trời của Tiểu Huyền Giới bỗng nhiên vang lên một tiếng một tiếng nổ to kinh thiên động địa tiếp theo đó một cái không gian thông đạo từ bên trong hư không hiện lên.

- Âm!

Một luồng khí tức cường đại từ bên trong phát ra quét ngang khắp nơi nhất thời cả Tiểu Huyền Giới đều rung lên.

- Là vị đạo hữu nào đến? Xin mời ra mặt!

Hai sư huynh đệ Âm Quỷ Thượng Nhân cùng với U Diễm Chân Nhân thấy vậy sắc mặt đại biến kinh ngạc kêu lên một tiếng trước khi tiến vào Tiểu Huyền Giới này bọn họ vì đề phòng có người phát hiện đã bố trí rất nhiều trận pháp che dấu khí tức vậy mà hiện tại vẫn bị người khác tìm ra điều đó chứng tỏ thực lực của vị cường giả đó mạnh hơn bọn họ không chỉ một bậc.

- Chết!

Người mới đến đương nhiên chính là Đông Phương Trường Minh hấn không thèm trả lời câu hỏi của hai người chỉ quát lên một tiếng sau đó âm âm

đánh ra một đạo bạch ngọc chưởng cương.

- Mau trốn!

Âm Quỷ Thượng Nhân cùng với U Diễm Chân Nhân nhìn thấy cảnh đó theo bản năng lập tức muốn bỏ trốn nhưng không hiểu sao thân thể hai người lại giống như trúng phải Thuật Định Thân không thể di chuyển một chút nào.

Bọn họ chỉ có thể đứng yên một chỗ nhìn thân thể của mình bị chưởng cương do Đông Phương Trường Minh phát ra nghiền nát thành tro bụi.

- Mọi người mau xem Thiên Thần đã giết chết hai tên Ác Ma rồi!

- Thiên Thần đại nhân mau đến cứu chúng ta!

- Thiên Thần đại nhân mau đến cứu chúng ta!

- Đúng đó!

- Thiên Thần đại nhân mau cứu chúng ta đi!

Ba trăm vạn bách tính bị trói ở trong sơn cốc phía dưới nhìn thấy hai sư huynh đệ Âm Quỷ cùng U Diễm bắt mình đến đây bị một luồng từ trên trời giáng xuống giết chết tưởng là có Thiên Thần đến cứu mình nhất thời mở miệng phát ra từng tiếng cầu xin.

- Các người im lặng đi! Ta không phải Thiên Thần gì cả mà là Đông Phương Hầu trước đây của Đại Sở - Đông Phương Trường Minh được sự nhờ vả của Hoàng đế Đại Sở - Sở Nguyệt đến đây giải cứu các người, bây giờ ta sẽ đem theo các người đi đến thành trì mà các người người muốn đến. Có được không?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Vâng Đông Phương Hầu!

Ba trăm vạn bách tính nghe vậy đồng thời kêu lên một tiếng.

- Tốt đi thôi!

Đông Phương Trường Minh vung tay phá vỡ pháp trận mở trời cho ba trăm vạn bách tính tiếp theo dùng đại pháp lực xé tan không gian truyền tống tất cả bọn họ đến đại thành của Đại Sở.

- Tất cả Thiên Cấp cường giả ở Nhân Gian Giới cùng với Thiên Giới nghe đây Bốn tọa không cần biết các người là ai, có phải vừa mới từ bên trong Đệ Tam Giới thoát ra hay không nhưng một khi các người đã tiến vào Thiên Nguyên Đại Lục thì các người nhất định phải tuân theo luật lệ do ta đặt ra tuyệt đối không được giết hại hay bắt cóc bách tính đang sinh sống ở đây bởi vì bất cứ nguyên nhân gì nếu không tuân theo hai người này chính là ví dụ tốt nhất cho các người!!

Sau khi làm xong Đông Phương Trường Minh lại kêu lên một tiếng.

Tiếng nói của hắn vang vọng khắp nơi truyền rõ ràng vào trong tai của những Thiên Cấp cường giả đang ở bên trong Nhân Gian Giới cùng Thiên Giới.

- Vâng Tà Đế đại nhân!

Những Thiên Cấp cường giả đó nghe được những lời đó thì bất luận đang làm việc gì cũng đồng thời dừng tay lại nhìn về phía Đông Phương Trường Minh cung kính kêu lên một tiếng.

Một số Thiên Cấp cường giả vốn có ý định sẽ dùng những bách tính của Nhân Gian Giới để tế luyện pháp bảo hoặc thu thập tín ngưỡng càng là lén lút đưa tay lau mồ hôi lạnh trong lòng âm thầm cảm thấy may mắn vì bản thân

chưa chọc vào Lục Đạo Tà Đế.

- Tốt!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy hài lòng gật đầu một cái tiếp theo thu hồi thần thức trở về lần nữa mở to hai mắt ra.

- Đông Phương huynh mọi chuyện thế nào rồi huynh đã tìm thấy thật ra là kẻ nào bắt cóc bách tính Đại Sở ta rồi chứ?

Sở Nguyệt vội vàng nhìn hẩn hỏi.

- Sở Nguyệt cô hãy yên tâm ta đã giải quyết xong hết những kẻ đó cũng đã đem ba trăm vạn bách tính của Đại Sở an toàn đưa đến chỗ bọn họ cần đến rồi!!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Đồng thời ta cũng đã cảnh báo những Thiên Cấp cường giả khác ở Nhân Gian Giới cùng với Thiên Giới để bọn họ không có hành động giống như vừa rồi nữa sau này người có thể yên tâm rồi!!

Hơi dừng một chút hẩn lại tiếp tục.

- Đa tạ Đông Phương huynh!

Sở Nguyệt nghe vậy vui mừng vui mừng kêu lên một tiếng.

- Không cần khách sáo!

Đông Phương Trường Minh vung tay nói.

Tiếp theo bốn người lại nói chuyện một lúc nữa rồi Sở Nguyệt mới cáo từ ra về tiếp tục giải quyết quốc sự Đại Sở của mình.

....

Thời gian lại trôi qua thêm bảy năm nữa.

- Ấm ấm ấm...

Năm thứ mười sau khi Đông Phương Trường Minh trở về từ Yên Giới vào một ngày vốn đang đẹp trời đột nhiên trên bầu trời lại xuất hiện vô số sấm sét nổ từng tiếng nổ ầm ầm không ngừng vang lên khiến cho cả thiên địa chấn động.

Tiếp theo đó chỉ thấy một cái la bàn cực lớn màu đen hiện ra giữa trời.

- Ma Thế Bàn! Hung bảo này đã xuất hiện không lẽ đã tới thời gian Đại Phá Diệt diễn ra hay sao?

- Đại Phá Diệt chính là kiếp nạn đáng sợ đã xảy ra vào một vạn năm trước hay sao?

- Chính là nó! Ta nghe nói khi Đại Phá Diệt một vạn năm trước diễn ra khắp Đông - Tây Thiên Giới đều bị Thiên Kiếp cùng với Thiên Thú hủy diệt vô số Tiên Thần vẫn lạc chỉ có một số cường giả đỉnh cao phá toái hư không tiến vào Nhân Gian Giới mới có thể may mắn thoát nạn!

- Vậy chúng ta mau trốn vào Nhân Gian Giới đi!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 303: Nghênh Chiến Đại Phá Diệt

- Lâm đạo hữu người muốn trốn tới Nhân Gian Giới? Không có tác dụng gì đâu!

Lời của lão giả vừa nói ra đã bị một trung niên nhân mặc áo bào màu vàng đất thân hình quắc thước đứng ở bên cạnh phủ định.

- Trần đạo hữu tại sao lại như vậy? Không phải một vạn năm trước rất nhiều cường giả đã dùng cách đó để sống sót hay sao?

Lão giả họ Lâm nghe vậy kinh ngạc hỏi.

- Một vạn năm trước là một vạn năm trước là một vạn năm trước bây giờ là bây giờ tình hình không giống nhau!

Trung niên nhân họ Trần lắc đầu nói.

- Đều là Đại Phá Diệt có gì không giống nhau chứ?

Lão giả họ Lâm không hiểu hỏi.

- Lâm đạo hữu người chỉ mới vừa thành đạo trong mấy ngàn năm cho nên có chỗ không biết Phá Diệt Thiên Kiếp thật ra được chia thành hai loại một loại là Tiểu Phá Diệt Thiên Kiếp loại thiên kiếp này cứ cách một vạn hay mười vạn năm thì lại giáng xuống một lần vào một giới bất định trong Lục Giới nếu người của giới đó không muốn hoặc không thể độ kiếp thì có thể thông qua không gian thông đạo trốn vào thế giới khác giống như từ Thiên

Giới đến Nhân Gian Giới vậy. Còn loại thứ hai mới được gọi là Đại Phá Diệt Thiên Kiếp uy lực đáng sợ hơn Tiểu Phá Diệt Thiên Kiếp gấp trăm lần khi nó giáng xuống thì Lục Giới đều phải gánh chịu không ai có thể thoát được!!

Trung niên nhân họ Trần giải thích.

- Tê! Trần đạo hữu ý người muốn nói Phá Diệt Thiên Kiếp vạn năm trước giáng xuống chỉ là Tiểu Phá Diệt Thiên Kiếp còn bây giờ mới là Đại Phá Diệt Thiên Kiếp thật sự hay sao?

Lão giả họ Lâm nghe xong hít sâu một hơi khí lạnh kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy!

Trung niên nhân họ Lâm gật đầu một cái.

- Như vậy bây giờ chúng ta phải làm sao? Trần đạo hữu người cũng biết ta nguyên bản chỉ là một con Thử Yêu bình thường vất vả lắm mới có thể từ trong mũi đao bóng kiếm giết ra thành tựu ngày hôm nay ta không muốn chưa kịp hưởng thụ thành quả chết oan chết uổng trong Đại Phá Diệt như vậy đâu.

Lão giả họ Lâm nghe vậy sợ hãi nói.

- Đúng rồi! Hay là chúng ta tới đầu nhập vào dưới trướng của Thiên Cấp cường giả nhờ sự che chở của bọn họ thế nào hả?

Đột nhiên trong đầu hần lại xuất hiện một đạo linh quang trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Không được! Lâm đạo hữu ta khuyên người vạn lần đừng có suy nghĩ đó, ta người còn có Thiên Điều đạo hữu tuy chỉ quen nhau được hơn ngàn năm cùng nhau sinh sống trên Đào Sơn này tình cảm còn thân hơn huynh đệ

ruột thịt ta không muốn huynh đi vào con đường chết!

Có điều cũng giống như vừa rồi ngay lập tức bị trung niên nhân họ Trần phủ định.

- Tại sao lại như thế?

Lão giả họ Lâm lần nữa lập lại câu hỏi của mình.

- Nguyên nhân vừa rồi ta đã giải thích với người rồi Đại Phá Diệt Thiên Kiếp lần này còn đáng sợ hơn Tiểu Phá Diệt Thiên Kiếp một vạn năm trước gấp trăm lần cho dù cường giả đã đạt cảnh giới Thiên Cấp đối diện với nó cũng cữu tử nhất sinh, bọn họ làm sao có thể phân tâm cho người được chứ, nếu Lâm đạo hữu người thật sự đi tìm bọn họ cầu xin nhất định sẽ bị đẩy ra ngoài làm bia đỡ đạn giúp cho bọn họ độ kiếp đó!

Trung niên nhân họ Trần nói.

- Cách này không được cách kia cũng không xong chẳng lẽ chúng ta thật sự chỉ có thể bó tay chịu chết hay sao?

Lão giả họ Lâm tuyệt vọng kêu lên một tiếng.

- Ai!

Trung niên nhân họ Trần cũng buồn bã thở dài một hơi.

- Lâm đạo hữu, Trần đạo hữu các người đừng vội thất vọng có lẽ chúng ta vẫn còn có một con đường để đi!

Đúng lúc này đột nhiên sau lưng bọn họ lại vang lên một tiếng nói.

Hai người quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy người lên tiếng là một người thanh niên cổ dài hăn chính là người cuối cùng trong Mai Sơn Tam Hữu - Tử

Thiên Điều, mặc dù là người trẻ nhất trong ba người nhưng tu vi của hắn đã vượt xa lão giả họ Lâm Thần Hoàng sơ kỳ cùng với trung niên nhân họ Lâm Thần Hoàng trung kỳ đạt đến cảnh giới Thần Hoàng đỉnh phong.

- Thiên Điều đạo hữu người nói vậy thật ra có ý gì chẳng lẽ chúng ta còn có đường sống trong Đại Phá Diệt hay sao?

Lão giả họ Lâm cùng trung niên nhân họ Trần đồng thời nhìn hắn hỏi.

- Đúng vậy! Các người cũng biết ta là tộc nhân của Lục Nhĩ Viên Hầu Tộc tuy huyết mạch không được hùng mạnh như tổ tiên nhưng cũng có thể kế thừa một chút Thiên Phú Thần Thông - Thiên Thính có thể lắng nghe thiên địa. Mấy năm trước khi ta đang bế quan trong lòng đột nhiên tâm huyết lai triều dùng nó lắng nghe thử vô tình phát hiện ra một tin tức thì ra Nghịch Thiên Cấp cường giả Lục Đạo Tà Đế - Đông Phương Trường Minh mấy năm trước đã dùng thần thức thông báo cho những Thiên Cấp cường giả ở Thiên Giới chỉ cần không gây chuyện mưu hại bách tính thì có thể tiến vào lãnh thổ của hắn là Thiên Nguyên Đại Lục ở Nhân Gian Giới lánh nạn. Ta thấy hắn ngay cả Thiên Cấp cường giả cũng có thể tiếp nhận không lý nào lại không thể tiếp nhận mấy tên tiểu nhân vật như chúng ta cho nên ta muốn đi vào đó các người có đi cùng ta không?

Từ Thiên Điều nói.

- Đi!

Hai người Trần, Lâm nghe vậy đưa mắt nhìn nhau một cái tiếp đó đồng thời gật đầu.

Tiếp theo ba người hóa thành ba đạo hào quang xé tan không gian từ Đông Phương Thiên Giới bỏ chạy vào Thiên Nguyên Đại Lục.

Không chỉ có Mai Sơn Tam Hữu trên khắp hai miền Đông - Tây Thiên

Giới không ít Thần Vương, Thần Hoàng cao thủ xuất thân tán tu cũng quyết định như vậy

Đương nhiên cũng có một số người quyết định mạo hiểm đi tìm Thiên Cấp cường giả cầu xin bọn họ thu nhận mình.

Còn về phần những Thiên Cấp cường giả vừa nhìn thấy Ma Thế Bàn xuất hiện thì từng người đều cẩn thận kích hoạt trận pháp hoặc pháp bảo đã chuẩn bị từ trước yên lặng chờ đợi thời gian Đại Phá Diệt chính thức giáng lâm.

....

Trải qua thời gian nửa tháng cuối cùng hư cảnh Ma Thế Bàn ở trên trời đã hoàn toàn ngưng thực.

- Âm!

Một luồng khí thể hủy diệt từ đó tỏa ra đè ép khắp Lục Giới khiến cho vô số người sợ hãi.

Cảm nhận được luồng cảm giác áp bách đáng sợ đó xuất hiện Đông Phương Trường Minh đang khoanh chân ngồi trong Lục Tà Điện lập tức mở mắt ra đứng dậy bước ra ngoài.

Hai tỷ muội Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên tự nhiên cũng đi theo phía sau hẳn.

- Đáng sợ thật! Cái Ma Thế Bàn này bất luận kích cỡ hay khí thể đều hơn cái Ma Thế Bàn chúng ta gặp một vạn năm trước không biết bao nhiêu lần a!

Nạp Lan Nhược Yên đưa mắt nhìn qua cái Ma Thế Bàn trên trời một lúc rồi cất tiếng nói.

- Việc này đương nhiên cái Ma Thế Bàn chúng ta gặp phải một vạn năm

trước chẳng qua chỉ là Ma Thế Bàn của Tiểu Phá Diệt Thiên Kiếp làm sao có thể so sánh với Ma Thế Bàn của Đại Phá Diệt Kiếp chân chính được chứ?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười nói.

Đại Phá Diệt Thiên Kiếp, Tiểu Phá Diệt Thiên Kiếp tuy chỉ khác nhau một chữ nhưng bất luận lực lượng hay quy mô đều cách nhau như trời với vực. Khi Tiểu Phá Diệt Kiếp xảy ra Thiên Đạo cùng lắm chỉ kích phát một phần lực lượng của Ma Thế Bàn để cho hư ảnh của nó xuất hiện ở nơi cần hàng kiếp. Còn khi Đại Phá Diệt Kiếp xảy ra ý chí của Thiên Đạo sẽ hoàn toàn thức tỉnh lại đích thân điều khiển chân thân của Ma Thế Bàn giáng xuống Lục Giới hai thứ làm sao có thể so sánh với nhau được.

- Nhược Thủy nàng gọi đám người Sở Nguyệt đến đây đi!

Hơi dừng một chút Đông Phương Trường Minh lại nhìn Nạp Lan Nhược Thủy nói.

- Được!

Nạp Lan Nhược Thủy gật đầu một cái sau đó vung tay ném một cái ngọc giản lên trời.

- Ầm!

Không bao lâu sau một chùm hào quang sáng chói từ phương hướng Tân Sơ Đô bắn thẳng về phía Cửu Nguyên Sơn.

Ở bên trong đó ngoài Sở Nguyệt, Từ Phong, Lý Hoa ra còn có thêm năm người Sở Ngọc, Mộng Khả Nhi, Đạm Đài Tuyền, Lý Nhược Lan cùng Long Vũ.

Thì ra Đông Phương Trường Minh vì đối kháng với Đại Phá Diệt Thiên

Kiếp cho nên đã triệu tập đủ tám hóa thân của Thất Tuyệt Thiên Nữ đến đây để khi cần thiết bọn họ có thể hợp thể trợ giúp mình một tay.

Khi đoàn người đến bên ngoài Lục Tà Điện thì tự động đáp xuống đứng trước mặt Đông Phương Trường Minh.

- Sở Nguyệt hiện nay tất cả mọi bách tính của Đại Sở đều đã được thu xếp ổn thỏa rồi chứ?

Hai bên đơn giản chào hỏi nhau một tiếng rồi Đông Phương Trường Minh nhìn Sở Nguyệt hỏi.

- Đông Phương huynh cứ yên tâm tất cả bách tính của Đại Sở đều đã thu xếp ổn thỏa trong các đại thành của chúng ta!

Sở Nguyệt cười nói.

- Chỉ có điều ta phát hiện bên trong đó không ngờ lại có không ít cao thủ Thần Vương, Thần Hoàng từ Thiên Giới phủ xuống lén lúc ẩn thân bên trong số bách tính này, không biết bọn chúng có ý đồ gì nữa!!

Hơi dừng một chút nàng ta đột nhiên chuyển giọng nói.

- Chuyện này ta đã biết từ đầu những Thần Vương, Thần Hoàng đó phần lớn chỉ là tán tu trên Thiên Giới không thuộc về bất cứ thế lực nào khác bọn họ sở dĩ trà trộn vào trong dòng người vào thành chỉ là muốn tránh nạn không có ý gì khác! Sở Nguyệt cô cứ yên tâm đi đến lúc quan trọng không chừng bọn họ còn có thể giúp chúng ta một tay đó.

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

Theo suy nghĩ của hãn thì chỉ cần những cao thủ Thần Vương, Thần Hoàng đó có tuân theo lời nói của hãn trước đây không gây ra phiền phức gì

với bách tính tình mở cho bọn họ một con đường sống cũng là chuyện có thể chấp nhận được!!

- Ta biết rồi!

Sở Nguyệt nghe vậy gật đầu một cái không tỏ vẻ gì nữa.

- Ông chủ Từ chuyện ta giao cho ông không biết đã làm sao chưa?

Đông Phương Trường Minh xoay đầu nhìn Từ Phong hỏi.

- Bẩm Tà Đế đại nhân một trăm lẻ tám tòa thành ngài yêu cầu Tụ Bảo Các chúng ta đã xây dựng hoàn thành!!

Từ Phong cung kính nói.

- Như vậy rất tốt! Các người lui ra một chút đi ta phải bắt đầu bố trí đại trận rồi!

Đông Phương Trường Minh hài lòng gật đầu một cái sau đó bước ra một bước.

- Ầm!

Một bước này vừa bước ra dưới chân hắn đột nhiên lại xuất hiện một cái tế đàn bạch ngọc có đường kính hơn nghìn trượng.

Bên trên đó có vô số phù văn phát ra hào quang sáng lấp lánh không ngừng xoay tròn từ từ nâng thân thể của Đông Phương Trường Minh bay lên trời.

- Thiên Cương Địa Sát Đại Trận - Khởi!

Khi đến giữa không trung tế đàn mới dừng lại Đông Phương Trường

Minh cất tiếng quát lớn một tiếng.

- Ấm ấm ấm....

Lời vừa dứt một trăm lẻ tám tòa đại thành được phân bố xây dựng trên khắp Thiên Nguyên Đại Lục lập tức ấm ấm chấn động tiếp theo đó ở trung tâm của mỗi tòa thành đột nhiên xuất hiện một cột sáng có đường kính mười vạn trượng bắn thẳng lên trời.

- Ấm!

Một trăm lẻ tám cột sáng giống như kinh thiên đại trụ cắm thẳng lên trời khiến cho không gian xung quanh không ngừng chấn động.

- Cái này chính là đại trận Lục Đạo Tà Đế dùng để chống lại Đại Phá Diệt Thiên Kiếp sao?

- Còn chưa khởi động mà đã có uy thế như vậy. Còn hơn cả một kích toàn lực của ta nữa. Đúng là đáng sợ!

- Xem ra chúng ta không chọn sai rồi! Thiên Nguyên Đại Lục này quả nhiên là một nơi trú ẩn tốt!

- Đúng vậy!

- Như vậy chúng ta có thể yên tâm rồi!

Những cao thủ Thần Vương, Thần Hoàng đang ẩn nấp bên trong các tòa thành của Đại Sở thấy vậy thì vui mừng nói.

- Trận thành!

Trong lúc bọn họ đang sôi nổi bàn luận Đông Phương Trường Minh ở trên cao lại trầm giọng quát lên một tiếng.

PS: Hôm nay sau một thời gian vất vả tác cuối cùng cũng đạt đến Level 1 rồi! Mừng quá đi!

..... Đây là dòng phân cách tác đang tung hoa, mở nhạc các bạn tặng Nguyệt Phiếu với Kim Nguyên Đâu chúc mừng tác đi!!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 304: Nghênh Chiến Đại Phá Diệt Kiếp (2)

- Trận thành!

Đông Phương Trường Minh đứng phía trên tế đàn quát lớn một tiếng.

- Ầm!

Lời của hắn vừa dứt một trăm lẻ tám cây cột sáng thông thiên triệt địa dùng tốc độ mắt thường không cách nào nhìn thấy được ầm ầm sụp đổ, hàng tỉ quang điểm chói sáng đan xen với nhau tạo thành một lớp màn sáng bao phủ cả Thiên Nguyên Đại Lục.

- Đùng đùng đùng....

Không biết có phải trùng hợp hay không mà ngay lúc màn hào quang đó vừa hoàn thành cũng chính là lúc Đại Phá Diệt Thiên Kiếp giáng lâm.

Hàng trăm vạn kim sắc lôi điện nối đuôi nhau hung mãnh đánh xuống tấm màn sáng mỗi một đạo đều có uy lực như một đòn toàn lực của Thiên Cấp sơ kỳ cường giả.

- Ầm!

Trong những tiếng nổ vang trời kinh thiên động địa tấm màn sáng vừa mới được dựng lên vẫn chưa hoàn toàn ổn định lại giống như có chút không thể tiêu hóa được uy lực của kim lôi trên mặt ngoài nổi lên từng đạo gợn sóng hơi hơi rung chuyển.

- Trấn!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy sắc mặt trầm xuống quát khê một tiếng thông qua bạch ngọc tế đàn dưới chân truyền lực lượng giúp nói vượt qua giai đoạn không ổn định ban đầu.

- Âm!

Dưới lực lượng của Đông Phương Trường Minh Thiên Cương Địa Sát Đại Trận lập tức đứng vững trở lại nghênh chiến với kim lôi không thua kém chút nào nữa.

....

Cùng lúc này ở các giới diện khác một đám cường giả cũng đang dùng hết lực lượng của mình để nghênh đón đại Phá Diệt Thiên Kiếp.

- Sát!

Tây Phương Thiên Giới bên trong Tinh Thần Hải Chủ nhân của Minh Vương Điện, Minh Vương - Hắc Đế Tư đang mở Nội Thiên Địa Tuyệt Ngục của bản thân ra điều động Chiến Hồn bên trong nghênh chiến với kim lôi kiếp.

Ở phía sau hãn mấy trăm Thiên Cấp cường giả của Minh Vương cùng với các đại Thần Tộc của Phương Tây đang nỗ lực ổn định khu vực hải vực xung quanh trước những chấn động do Đại Phá Diệt Thiên Kiếp mang đến nhằm bảo vệ những người ở bên trong.

- Hoán Ma Kinh - Ma Định Thiên Địa!

Tình hình ở Đông Phương Thiên Giới cũng giống như vậy giờ phút này một đám Thiên Cấp cường giả của Đông Phương Thiên Giới cùng với Thần

Gia cũng đang nỗ lực bảo vệ Thần Gia Nguyệt Lượng và khu vực tinh hệ xung quanh.

Tuy rằng thiếu đi lực lượng của Thần Nam nhưng chỉ dựa vào lực lượng của Thần Tổ và Thần Gia Bát Hồn cũng đã đủ vô hiệu hóa phần nào uy lực của kim lôi khiến cho nó không thể gây ra lực sát thương quá lớn cho những người khác.

....

Trong Đệ Ngũ Giới.

Thái Cổ Thất Quân Chủ đứng trên hư không ngẩng đầu nhìn kim lôi đầy trời đang giáng xuống dưới chân bọn họ là bảy cây thiết trụ to lớn được làm bằng hắc thiết đen bóng phía nếu nhìn kỹ thì sẽ phát hiện bên trên mỗi cây cột đều có vô số Hoàng Long có kích thước từ trăm trượng cho đến nghìn trượng đang uốn lượn thân hình.

Đó rõ ràng chính là Long Mạch Chi Khí mà lần trước hai người Mộc Thanh, Thần Nam đã từng nhìn thấy.

- Các huynh đệ cùng nhau bố trí Thất Sát Đại Trận!

Sở Tương Ngọc trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Vâng đại ca!

Sáu người Hắc Khởi, Tùng Tấn Đức Bố, Viên Minh, Ni Trọng, Đường Phong, A Lý Tư gật đầu một cái sau đó chia nhau đáp xuống bên trên sáu cây thiết trụ.

Mà Sở Tương Ngọc cũng tự động đáp xuống trên cây cột lớn nhất đặt ở trung tâm.

- Bắt đầu đi!

Tiếp theo hấn vung tay một cái. Một đám Tế Ti Vu Tộc lập tức bắt đầu khởi động trận pháp đã chuẩn bị sẵn từ đầu.

- Ngang ngang ngang...

Trong lúc nhất thời vô số tiếng long ngâm cực lớn vang lên hàng vạn Long Mạch Chi Khí nối đuôi nhau ùng ùng tràn vào thân thể của Thất Quân Chủ đang ở trên đỉnh.

- A!

Cảm nhận được lực lượng cường đại như nước lũ tràn vào thân thể của bản thân không có ngoại lệ mỗi người đều ngẩng đầu lên phát ra một tiếng gầm to kinh thiên động địa làm cho không gian xung quanh không chịu nổi áp lực mà vỡ tan.

- Ầm!

Sau đó trên người Thất Quân Chủ lại bắn ra hàng tỉ kim quang.

Kim quang sáng chói che phủ phạm vi vạn trượng xung quanh giống như một cái kén lớn đem Thất Quân Chủ bao bọc vào bên trong cho dù là kim lôi đầy trời cũng không thể đến gần một tí nào.

- Ầm!

Khoảng một khắc sau cái kén kim quang đột nhiên vỡ tan một cự nhân toàn thân hoàng kim cao hơn một tỉ trượng từ bên trong bước ra.

- Ầm!

Khí thế Nghịch Thiên Cấp cường đại từ trên người nó bắn ra hơn nữa

không phải Nghịch Thiên sơ kỳ bình thường mà trực tiếp đạt đến Nghịch Thiên trung kỳ đỉnh phong.

Đó chính là Tổ Vu Chân Thân do Long Mạch Chi Khí của Đệ Ngũ Giới cùng với lực lượng của Thất Quân Chủ thông qua Thất Sát Đại Trận cùng nhau ngưng tụ lại mà thành.

- Phá!

Nó mở miệng phát ra một tiếng gầm to sau đó đưa tay xuất ra một quyền.

- Âm âm âm.

Trăm vạn kim lôi mặc dù hung mãnh vô song nhưng ở trước mặt cự quyền thông thiên do Tổ Vu Chân Thân phát ra căn bản không có chút lực chống cự nào chỉ trong chớp mắt đã bị đánh tan mất một phần mười.

- Thất Quân Chủ vạn tuế. Tổ Vu Chân Thân vô địch, Thất Sát Đại Trận vô địch!

- Thất Quân Chủ vạn tuế. Tổ Vu Chân Thân vô địch, Thất Sát Đại Trận vô địch!

- Thất Quân Chủ vạn tuế. Tổ Vu Chân Thân vô địch, Thất Sát Đại Trận vô địch!

Chúng cường giả của Đệ Ngũ Giới nhìn thấy cảnh đó đồng thời hưng phấn hét to.

....

Tân Yêu Giới, Yêu Hoàng - Thái Nhất dẫn theo hai mẹ con Thường Hi, Lục Áp cùng với quần thần trước quảng trường của Yêu Hoàng Điện.

- Chu Thiên Tinh Quân mau bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận ngăn cản Đại Phá Diệt Thiên Kiếp.

Thái Nhất cao giọng quát lên.

- Vâng Yêu Hoàng!

Lời vừa dứt từ trong số những quần thần phía sau Thái Nhất đã có ba trăm sáu mươi lăm Thiên Cấp cường giả bước ra cung kính nói.

Đám người này nguyên là những linh hồn của Thiên Cấp cường giả vẫn lạc trên tinh không trong những trận đại chiến vô số năm qua được Thái Nhất khi còn là Tinh Không Chiến Hồn thu nạp làm thuộc hạ sau khi hấn thức tinh ký ức bọn họ cũng đi theo cho nên được hấn phong làm Chu Thiên Tinh Quân chuyên môn phụ trách bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Có thể nói là lực lượng tinh nhuệ nhất trong Yêu Giới cũng không quá đáng.

- Vù!

Giờ phút này chỉ thấy bọn họ lật tay mỗi người lấy ra một cây đại kỳ màu xanh phía trên có thêu hình dáng của vô số ngôi sao vung mạnh lên.

- Ầm!

Tinh Thần Phiên vừa rung lên cả tinh không Yêu Giới lập tức phát ra lực lượng hưởng ứng vô số cột sáng do tinh lực tạo thành từ trên trời phá không bắn xuống.

- Chuyển!

Ba trăm sáu mươi lăm Chu Thiên Tinh Quân hét lớn một tiếng những cột sáng tinh lực lập tức tan ra tạo thành một lớp màn màu xanh da trời bao bọc

cả Yêu Giới lại.

- Ấm ầm ầm....

Khi kim lôi đầy trời đánh vào lớp màn sáng đó không có ngoại lệ đều bị đánh cho dội ngược lại không có cách nào tiến vào bên trong dù chỉ nửa bước trình độ cường thế của Chu Thiên Tinh Đấu không cần nói cũng đã có thể thấy rõ.

.....

Cơn mưa kim lôi giáng xuống các giới kéo dài đến hơn một tháng mới tiêu tan.

Lúc này ở Nhân Gian Giới ngoài vị trí của Thiên Nguyên Đại Lục ra thì những khu vực xung quanh bất kể đại địa hay biển lớn đều đã bị lôi kiếp đáng sợ hủy diệt đến mức chỉ còn là những khoảng không đen tối không thấy được điểm cuối.

Hỗn độn khí thông qua những vết nứt không gian từ bên ngoài tràn vào hình thành nên những cơn sóng lớn quét qua khắp nơi, Thiên Nguyên Đại Lục nằm ở trung tâm của khoảng không đó tựa như một cái cô đảo giữa đại dương vậy.

- Tê! Đây chính là uy lực của Đại Phá Diệt Thiên Kiếp hay sao? Thật đáng sợ, quả nhiên không hổ danh Diệt Thế Thiên Kiếp mà!

- Cũng may mấy người chúng ta thông minh lựa chọn tin tưởng Nữ Đế bệ hạ cùng với Đông Phương Hầu đại nhân nếu không thì e rằng chúng ta có một trăm, một ngàn cái mạng e rằng cũng không đủ để chết nữa!!

- Phải đó!

Bách tính của Đại Sở đứng ở bên trong lớp màn chắn của Thiên Cương Địa Sát Đại Trận thấy vậy vui mừng kêu lên một tiếng.

Nhưng trái với vẻ hưng phấn của bọn họ trên mặt đám người Nạp Lan Nhược Thủy đang đứng bên ngoài Lục Tà Điện chẳng những không có chút vui mừng nào ngược lại còn có chút trầm trọng bởi vì bọn họ biết Đại Phá Diệt Thiên Kiếp có tất cả ba vòng.

Vòng thứ nhất là Kim Lôi Tẩy Thế được Thiên Đạo phát ra để tiêu diệt tất cả sinh linh có tu vi dưới Thiên Cấp.

Tiếp theo vòng thứ hai có tên Thiên Thú Giáng Thế tức Thiên Đạo sẽ thả một đám Thiên Thú dưới trướng mình ra để cho bọn chúng giáng thế săn giết những Thiên Cấp cường giả sống sót sau khi vòng thứ nhất hoàn thành.

Còn về phần vòng cuối cùng có tên Thiên Đạo Thẩm Phán - Lục Đạo Toái khi nó bắt đầu Thiên Đạo sẽ đích thân giáng lâm dùng uy năng cường đại tuyệt thế của mình hủy diệt Lục Đạo Luân Hồi nối thông Lục Giới ngăn chặn tàn hồn của Thiên Cấp cường giả vẫn lạc chuyển thế khiến cho bọn họ hoàn toàn tịch diệt không có khả năng sống lại.

Bây giờ bọn họ chỉ mới vượt qua vòng yếu nhất phía trước vẫn còn hai cửa ải khó khăn nữa thử hỏi ai thế vui mừng được chứ?

- Grao!

Trong hư không đột nhiên vang lên một tiếng thú gầm cực lớn chấn động thiên địa.

Đám người Nạp Lan Nhược Thủy nghe thấy âm thanh đó liền ngưng trọng nhìn lên trời bọn họ đều biết đây chính là báo hiệu cho vòng thứ hai của Đại Phá Diệt Thiên Kiếp - Thiên Thú Giáng Thế bắt đầu.

- Grao grao grao...

Quả nhiên không bao lâu sau mấy trăm con Thiên Thú với đủ các loại hình dáng đã từ trên giáng xuống lao thẳng về phía Thiên Nguyên Đại Lục.

- Tổ Gia gia, Tiểu Chính, Vũ Thiên, Tề Đăng, Nam Cung Ngâm, Lục Cuồng mau động thủ!!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trăm giọng quát lên một tiếng.

- Được!

Sáu người Đông Phương Khiếu Thiên, Đông Phương Chính, Đông Phương Vũ Thiên, Trương Lục Cuồng, Nam Cung Ngâm, Tề Đăng đồng thanh kêu lên một tiếng sau đó lập tức dẫn theo cao thủ Lục Tà Đạo cùng với đại quân do các Huyền Giới tạo thành bay ra khỏi màn sáng hung mãnh lao thẳng về phía đám Thiên Thú.

- Sát!

- Các huynh đệ xông lên!

- Giết chết đám súc sinh này!

Trong khoảng khắc khi hai bên va chạm một trận đại chiến đẫm máu lập tức diễn ra ban đầu do đã có sự chuẩn bị từ trước cho nên bên phía sáu người Đông Phương Khiếu Thiên chiếm được ưu thế giết chết được mấy con Thiên Thú.

Nhưng sau đó do thực lực của đám Thiên Thú quá đông thực lực lại hùng mãnh vô cùng cho nên bọn họ chỉ có thể bắt đắc dĩ lui lại phòng thủ.

- Trường Minh tình hình hiện tại có chút không ổn có cần bọn muội ra tay hay không?

Nạp Lan Nhược Thủy nhìn thấy cảnh đó thì sắc mặt hơi trầm xuống bay tới bên cạnh Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Không! Hiện nay tự có người khác giúp ta ứng phó tạm thời không cần các nàng ra tay!!

Đông Phương Trường Minh lắc đầu nói.

- Tự có người khác ra tay? Là ai vậy?

Nạp Lan Nhược Thủy nghi hoặc hỏi nàng không thể nghĩ ra được Đông Phương Trường Minh còn có viện binh nào mà mình không biết.

- Nàng sẽ biết ngay thôi!

Đông Phương Trường Minh cười khẽ một tiếng.

- Các Thần Vương, Thần Hoàng cao thủ đang ẩn nấp trên Thiên Nguyên Đại Lục nghe đây hiện nay ta muốn các người xuất thủ giúp ta đối phó với Thiên Thú chỉ cần ai chịu xuất thủ thì sau khi Đại Phá Diệt Thiên Kiếp kết thúc ta tự sẽ theo công lao mà luận công ban thưởng!!

Tiếp theo hắc quát to một tiếng.

Tiếng nói vang dội khắp nơi.

- Cái này?

Một đám Thần Vương, Thần Hoàng cao thủ đang ẩn núp bên trong các thành trì phạm nhân trên Thiên Nguyên Đại Lục nghe được những lời đó thì nhú nhú mày lại trước đó bọn họ từ Thiên Giới chạy trốn đến đây vốn chỉ muốn mượn lực của Đông Phương Trường Minh độ qua Đại Phá Thiên Kiếp không ngờ bây giờ hắc lại muốn mượn sức ngược lại mình giúp hắc đối phó

Thiên Thú nhất thời không biết phải làm thế nào.

- Chư vị đạo hữu bây giờ chúng ta và Tà Để đại nhân có thể nói là đi chung một con đường với nhau nếu ngài ấy không chống đỡ được Đại Phá Diệt Thiên Kiếp thì chúng ta cũng sẽ xảy ra chuyện các người còn do dự gì nữa mau động thủ thôi!

Đột nhiên trong không trung lại vang lên một tiếng quát to người lên tiếng chính là Tử Thiên Điều trong Mai Sơn Tam Hữu.

- Vút vút...

Sau khi nói xong hắn liền cùng với hai người huynh đệ của mình dẫn đầu bay ra ngoài màn sáng trợ giúp cho những cao thủ ngoài đó ứng chiến với Thiên Thú.

- Các vị Tử đạo hữu nói đúng nếu Tà Để đại nhân không thủ được Thiên Nguyên Đại Lục này thì chúng ta cũng sẽ không ổn, đừng chần chờ nữa ra tay thôi!

- Đúng đó!

- Đừng chần chờ nữa ra tay thôi!

Nhìn thấy cảnh đó không ít cường giả Thần Vương, Thần Hoàng khác cũng làm theo đồng thời bay ra ngoài màn sáng tham chiến.

Có thêm bọn họ tình hình trận chiến bên ngoài nhất thời quay lại thế cân bằng Thiên Thú không thể tràn lên nữa.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 305: Tranh Đoạt Lục Đạo Luân Hồi

- Ầm!

Đúng lúc này trên bầu trời bỗng nhiên phát sinh dị tượng vô số hoàng vân từ trong hư không hiện ra che kín cả bầu trời.

Một luồng khí tức cực lớn từ trong đó bạo phát mà ra đè ép cả Nhân Gian Giới.

Nơi nó quét qua không cần biết là loại sinh linh nào một thân thần thông bản lĩnh có cao cường bao nhiêu chỉ cần không phải Thiên Cấp thì trong chớp mắt đều ép phải quỳ xuống không thể đứng lên.

- Sao lại như vậy?

Đông Phương Chính, Đông Phương Khiếu Thiên, Đông Phương Vũ Thiên, Tề Đăng, Nam Cung Ngâm, Trương Lục Cuồng nhất thời biến sắc.

So về lực lượng bọn họ vốn đã thua kém đám Thiên Thú một bậc chỉ nhờ vào số lượng cao thủ đông đảo mới có thể miễn cưỡng khiến cho kẻ địch không thể xông vào bên trong Thiên Nguyên Đại Lục nhưng hiện tại ba phần tư đám chiến hữu bên cạnh đã bị khí thế do những đám mây vàng trên trời phát ra ép cho không đứng lên được như vậy tiếp theo bọn họ sẽ lấy cái gì ngăn chặn mấy trăm đầu Thiên Cấp đáng sợ đây?

Trong lòng sáu người âm thầm lo lắng.

Chỉ có điều khi bọn họ đưa mắt nhìn qua phía đám Thiên Thú ở đối diện không ngờ lại kinh ngạc phát hiện thì ra bọn chúng cũng giống như bách tính bên trong Thiên Nguyên Đại Lục đều đã quỳ xuống đất hơn nữa còn dùng ánh mắt cực kỳ sùng kính nhìn về bên trong những đám mây vàng giống như một đám súng vật đang chờ đợi giây phút chủ nhân của mình giáng lâm vậy.

- Âm!

Sau một lúc một tiếng nổ lớn lại vang lên, tiếp theo chỉ thấy một cái khe nứt xuất hiện trên bầu trời.

- Âm!

Khe nứt từ từ mở rộng ra tạo thành một con mắt cực lớn màu xanh nhìn xuống phía dưới.

Đó không phải vật khác chính là Thiên Đạo Chi Nhân đã từng xuất hiện ở Cửu Nguyên Sơn khi Đông Phương Trường Minh phá Thiên Môn đột phá cảnh giới Thiên Cấp, so với lúc đó thì hiện tại khí thế của nó mạnh hơn rất nhiều.

Nhưng nó không để ý tới Đông Phương Trường Minh cũng không quan tâm tới bách tính bên trong Thiên Nguyên Đại Lục chỉ nhìn chăm chăm vào mảnh không gian nứt toác dưới mặt đất giống như đang tìm kiếm thứ gì vậy.

- Ba ngàn thiên đạo hiện!

Qua thêm một lúc tiếng nói âm trầm của Thiên Đạo vang lên giữa hư không.

- Âm ầm ầm.....

Lời vừa dứt trong những tiếng nổ to kinh thiên động địa không gian xung quanh đột nhiên lại xuất hiện từng đường thiên đạo sáng.

Một cái, hai cái, năm cái, mười cái, năm mươi cái...

Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ba ngàn thiên đạo đã cảm rể giữa thiên địa từng luồng khí thể hùng hồn đến cực điểm từ bên trong khuếch tán ra ngoài khiến cho không gian bốn phía liên tục đong đưa chao đảo.

- Tê!

Nạp Lan Nhược Thủy hít sâu một khí lạnh đây không phải là lần đầu tiên nàng trông thấy ba nghìn thiên đạo trước giờ đã có rất nhiều lần Đông Phương Trường Minh để cho nàng cùng với muội muội Nạp Lan Nhược Yên tiến vào Nội Thiên Địa của mình cảm ngộ ba nghìn thiên đạo bên trong đó để gia tăng tốc độ tu luyện.

Nhưng khi nhìn thấy ba nghìn thiên đạo do đích thân Thiên Đạo triệu hoán ra nàng vẫn không cách nào bình tĩnh được bởi vì nàng có thể rõ ràng cảm nhận được uy lực của ba nghìn thiên đạo này còn mạnh hơn ba nghìn thiên đạo này còn mạnh hơn ba nghìn thiên đạo trong Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh không chỉ một lần.

Điều này cũng khó trách Đông Phương Trường Minh tuy rằng nắm giữ ba nghìn thiên đạo nhưng

ba nghìn thiên đạo đó chỉ là do hãm phục chế ra thông qua cảm ngộ của bản thân tuy rằng hùng mạnh nhưng vẫn còn một số hạn chế nhất định làm sao có thể so sánh với ba nghìn thiên đạo hoàn mỹ Thiên Đạo đã nắm giữ từ khi Thiên Địa mới được tạo ra chứ?

- Ầm!

Ở trung tâm của rừng thiên đạo bỗng nhiên lại chấn động mạnh sau đó chỉ thấy một cái La Bàn có đường kính hơn vạn trượng từ trong một vết nứt dưới mặt đất chui lên.

Bên trên la bàn có sáu cổ tự chia ra ở sáu góc, sáu chữ đó phân biệt là: Nhân, Súc Sinh, Thiên, Tu La, Địa Ngục, Ngạ Quỷ.

- Lục Đạo Luân Hồi Bàn!

Đông Phương Trường Minh nhìn thấy cái la bàn đó thì căn rặng nói ra mấy chữ.

- Toái!

Trong lúc hăn đang suy nghĩ thì Thiên Đạo ở trên cao đã có hành động chỉ nghe nó quát khê một tiếng sau đó điều động lực lượng của ba nghìn thiên đạo hóa thành một cự chưởng âm âm đánh xuống.

- Âm!

Dưới lực lượng kinh khủng Thiên Đạo phát ra Lục Đạo Luân Hồi Bàn căn bản không có chút kháng cự chỉ trong chớp mắt đã nát tan thành vạn mảnh bay bắn ra khắp nơi.

- Nhược Thủy, Nhược Yên, Lý Nhược Lan, Mộng Khả Nhi, Đạm Đài Tuyền, Sở Nguyệt, Sở Ngọc, Long Vũ các người mau qua đây!

Nhìn thấy cảnh đó trong mắt Đông Phương Trường Minh xuất hiện một tia sáng kỳ dị khê kêu lên một tiếng.

- Vút!

Đám người Nạp Lan Nhược Thủy nghe vậy lập tức bay đến bên cạnh Đông Phương Trường Minh.

- Trường Minh chàng kêu bọn thiếp có chuyện gì?

Nạp Lan Nhược Thủy nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Ta muốn các nàng hợp thành Thất Tuyệt Thiên Nữ thay thế ta trấn giữ tế đàn này một lúc bảo vệ an toàn của Thiên Nguyên Đại Lục!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Đông Phương huynh tại sao huynh lại muốn bọn ta giúp huynh trấn giữ nơi này?

Sở Nguyệt nghe vậy nghi hoặc trong suy nghĩ của nàng không phải Đông Phương Trường Minh đang làm rất tốt việc duy trì Thiên Cương Địa Sát Đại Trận hay sao tại sao đột nhiên lại cần các nàng giúp đỡ chứ?

- Bởi vì ta muốn thu lấy mảnh vỡ của Lục Đạo Luân Hồi Bàn vừa bị Thiên Đạo phá vỡ dùng để đối phó với nó!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Dùng mảnh vỡ của Lục Đạo Luân Hồi Bàn để đối phó với Thiên Đạo Trường Minh sao huynh lại có suy nghĩ này, không phải vừa rồi nó ngay cả một đòn của Thiên Đạo cũng không đỡ nổi hay sao?

Nạp Lan Nhược Yên nghi hoặc hỏi.

- Nhược Yên nàng nói vậy là không hiểu gì về Lục Đạo Luân Hồi Bàn rồi nó là Thiên Bảo sinh ra từ thời đại Thiên Địa vừa mới được thành lập hầu như cùng lúc với Thiên Đạo nếu không phải Thiên Đạo sinh ra linh trí trước nó một bước lấy đi một số thứ của nó khiến cho nó không có cách nào sinh ra linh trí thì chỉ sợ uy năng của nó hiện giờ không thua kém Thiên Đạo một chút nào rồi. Chỉ cần thu thập được những mảnh vỡ của nó thì khả năng đối

phó với Thiên Đạo sẽ tăng cao thêm một chút rồi. Các nàng có giúp ta không?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

Thật ra cách tụ hợp những mảnh vỡ của Lục Đạo Luân Hồi Bàn này cũng không phải một mình Đông Phương Trường Minh nghĩ ra mà là do hắn cùng với mấy người Ma Chủ, Quỷ Chủ, Độc Cô Bại Thiên, Nhân Vương cùng nhau nghĩ ra.

Thì ra vào thời đại Viễn Cổ sau khi đột phá cảnh giới Nghịch Thiên bọn họ phát hiện ra cho dù bản thân mình có thể thu thập được đầy đủ thể phục chế của ba nghìn thiên đạo cũng không thể nào dùng chúng đối phó với Thiên Đạo đang nắm giữ ba nghìn thiên đạo hoàn mỹ được cho nên mới thay đổi cách nghĩ chuyển mục tiêu sang Lục Đạo Luân Hồi Bàn muốn mượn dùng uy năng của nó để đối phó Thiên Đạo.

Tiểu Lục Đạo bên trong Vĩnh Hằng Sâm Lâm được tạo ra cũng chính vì mục đích này.

- Được!

Bảy người Nạp Lan Nhược Thủy trầm ngâm một lát rồi gật đầu đồng ý sau đó bọn họ lập tức hợp thể hình thành Thất Tuyệt Thiên Nữ hoàn chỉnh.

- Ầm!

Trong lúc nhất thời một luồng khí thể Nghịch Thiên Cấp cường đại từ cơ thể nàng ta phóng ra ngoài.

- Đông Phương huynh người đi nhanh về nhanh trạng thái này của ta không thể duy trì quá lâu!

Nàng ta trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Được!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó rời khỏi bạch ngọc tế đàn để cho Thất Tuyệt Thiên Nữ thay thế bản thân.

- Vút!

Tiếp theo hần vung tay một cái mở Nội Thiên Địa của mình ra. Trong chớp mắt chỉ thấy một đạo hào quang từ bên đó bắn ra nhìn kỹ lại thì thứ ẩn bên trong đó là một cái hình dáng giống như Lục Đạo Luân Hồi Bàn vừa bị Thiên Đạo phá vỡ có điều kích cỡ nhỏ hơn một chút bên trên lại không có sáu cái linh văn.

Đó chính là Tiểu Lục Đạo Luân Hồi Bàn do mấy người Đông Phương Trường Minh dốc hết tâm lực tạo ra.

- Ầm!

Giờ phút này chỉ thấy nó chậm rãi xoay tròn phát ra lực hút.

Những mảnh vỡ của Lục Đạo Luân Hồi Bàn bị lực hút này tác động cuộn cuộn bay về phía Tiểu Lục Đạo Luân Hồi Bàn dung nhập vào bên trong nó.

Sau khi hấp thu được những mảnh vỡ này linh quang của Tiểu Lục Đạo Luân Hồi Bàn ngày càng trở nên rực sáng khí thế cũng không ngừng gia tăng.

Khi hấp thu được hơn ba phần trên mặt của nó cũng bắt đầu xuất hiện những cổ văn mờ nhạt giống y như Lục Đạo Luân Hồi Bàn.

Đông Phương Trường Minh ở bên cạnh thấy vậy trên mặt lộ ra một nụ cười hài lòng nhưng đột nhiên hần lại cảm nhận được phía trên mình xuất hiện một cổ khí tức nguy cơ chết người.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên thì chỉ thấy cảm giác nguy cơ đó thì ra là do Thiên Đạo Chi Nhân ở trên trời mang đến.

- Đông Phương Trường Minh người dám từ trong tay ta đoạt đi mảnh vỡ của Lục Đạo Luân Hồi Bàn đúng là đáng chết vô cùng!

Âm thanh của Thiên Đạo lần nữa từ bên trong Thiên Đạo Chi Nhân vang lên lần phủ xuống này ý chí của hắn đã thức tỉnh hơn bốn năm phần lời nói phi thường Logic ngay cả sự tức giận cũng được biểu đạt phi thường rõ ràng.

- Thiên Đạo không phải người đã quên bài học lần trước rồi chứ? Lúc đó người giáng xuống trước mặt ta cũng nói y hệt như thế này nhưng kết quả thì thế nào?

Có điều Đông Phương Trường Minh trên mặt không có chút biến hóa nào trầm giọng nói.

- Hừ! Đông Phương Trường Minh người đúng là chán sống rồi! Tất cả Thiên Thú nghe đây giết chết hắn cho ta!!

Thiên Đạo quát lớn một tiếng.

- Grao grao grao...

Đám Thiên Thú đang nằm dưới mặt đất nghe thấy mệnh lệnh của chủ nhân thì lập tức đứng lên hung mãnh gầm thét xông thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy sắc mặt vẫn không có chút biến hóa nào hóa thành hình dáng Lục Đạo Ma Thần to lớn bình thản bước lên phía trước một bước.

Một bước này vừa bước ra thân hình của hắn lập tức xuất hiện trước mặt

một con Thiên Thú, hai bên vừa đụng vào nhau trong một tiếng nổ vang thân thể khổng lồ của Thiên Thú liền nổ tung hóa thành một đồng máu.

Còn Đông Phương Trường Minh thì tiếp tục bước tới phía trước trong tiếng cười to hân đi đến đâu Thiên Thú liền ngã gục đến đó không có ngoại lệ nào.

Cứ như vậy chỉ trong một khoảng thời gian cực ngắn mấy trăm con Thiên Thú đều đã vong mạng.

Người xưa có câu đánh chó thì phải nể mặt chủ.

Hiện nay Đông Phương Trường Minh lại ở trước mặt Thiên Đạo dùng phương pháp cường thế cực kỳ giết chết Thiên Thú do hắn nuôi dưỡng không khác gì đang tát mấy cái vào vào mặt của hắn.

Với tính cách duy ngã độc tôn của Thiên Đạo gặp phải chuyện này vốn phải tức giận vô cùng mới đúng.

- Đông Phương Trường Minh không thể phủ nhận người rất cường đại nhưng đối diện với thần thông do Thiên Đạo ta sáng tạo ra thì cũng chỉ có con đường chết thôi!

Nhưng lúc này Thiên Đạo không ngờ không phần nộ chút nào mà còn nhìn Đông Phương Trường Minh nói một câu quý dị.

- Cái gì?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy nhú nhú mày tỏ vẻ kinh ngạc không chỉ có hắn những người nghe được lời nói của Thiên Đạo thì kinh ngạc vô cùng.

Không ai nghĩ tới một tồn tại như Thiên Đạo lại còn sáng tạo ra Thần

Thông.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 306: Tấn Công Hỗn Độn Tộc (1)

- Vô số năm nay bốn tọa thông qua bốn loại tâm tình hỉ, lạc, ai, nộ, biến hóa của bản thân sáng tạo một thức đại thần thông ngày hôm nay sẽ cho người nếm thử.

- Ta có vui mừng bởi vì được sinh ra trên thế gian!

- Ta có lạc thú bởi vì được nghiên cứu quy tắc trong thiên địa sáng tạo vạn vật trên thế gian!

- Ta có ai bởi vì vạn vật do ta sáng tạo dám chống lại ta!

- Từ bi ai lại sinh ra phần nộ. Ta muốn những kẻ nghịch thiên bất kể là ai đều phải bị diệt sạch sẽ mãi mãi không thể nào siêu sinh.

Thiên Đạo quát khẽ một tiếng.

Lời vừa dứt trong đồng tử của Thiên Đạo Chi Nhân lộ ra hào quang sáng ngời, bên trong đó đầu tiên ẩn chứa sự vui mừng cực lớn tiếp đó chuyển hóa thành lạc thú vô biên bất quá rất nhanh lại biến thành là bi ai khôn cùng, cuối cùng sự phần nộ như muốn nuốt lấy cả thế giới mạnh mẽ hiện ra.

Bốn loại cảm xúc hỗn tạp này không ngừng xoay chuyển trong mắt của Thiên Đạo trong quá trình này thiên địa nguyên khí xung quanh cùng với lực lượng của ba nghìn thiên đạo đều bị hút lấy ngưng tụ thành một ngón tay có đường kính mấy triệu trượng.

Khi ngón tay đó vừa hoàn thành bốn luồng cảm xúc của Thiên Đạo bất chợt từ trong mắt của nó lao ra dung nhập vào bên trong đó, khí thể của ngón tay trong phút chốc bạo tăng một luồng khí tức hủy diệt cường đại lộ ra khiến cho không gian xung quanh đều bị nghiền nát.

- Lấy tên của ta Thiên Đạo Tứ Dục hóa thành Diệt Thế Nhất Chỉ hàng lâm nơi này đánh chết kẻ nghịch thiên này cho ta!

Thiên Đạo lại rống lên một tiếng ngón tay đó liên ầm ầm giáng xuống chỗ Đông Phương Trường Minh đang đứng.

- Thiên Đạo người nói đúng thiên địa vạn vật đều do người sáng tạo bọn họ phản bội người đương nhiên có quyền bị thương cùng phần nộ, nhưng bản thân người có từng nghĩ qua tại sao vạn vật sinh linh phải phản bội chống lại người hay không? Đó là bởi vì người muốn hủy diệt bọn họ!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Như ta đã nói lúc trước vạn vật sinh linh trên thế gian đều do bản thân người sáng tạo ra có thể nói người là cha mẹ của của tất cả bọn ta cũng không quá đáng có điều người lại vì tư dục

của bản thân mà giáng Đại Phá Diệt Thiên Kiếp xuống hủy diệt sinh mạng của bọn họ việc này giống như con cái bị cha mẹ của mình tự tay giết chết vậy, sự phản nộ lúc đó của bọn họ ta tin rằng không kém gì sự phản nộ của người hiện tại ta sẽ dùng nhân nộ chống lại thiên nộ!

Hơi dừng một chút hắt lại tiếp tục.

Tiếp theo Đông Phương Trường Minh lại vung tay lên mở rộng Nội Thiên Địa của mình ra.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người chỉ thấy mấy tí linh hồn của

các loại sinh linh từ Huyết Hải bên trong Nội Thiên Địa của Đông Phương Trường Minh nối đuôi nhau bay ra khi nhìn về phía Thiên Đạo Chi Nhân ở phía trên trời không có ngoại lệ tất cả đều lộ ngạt trời oán khí.

Đó không phải oán khí tầm thường mà là oán khí do những người tự nguyện chịu chết, cam chịu mãi mãi tịch diệt vĩnh thế không thể chuyển sinh chỉ cầu có thể giết chết kẻ địch của mình phát ra đối diện với nó cho dù Thiên Giai cường giả cũng cảm thấy lạnh người không dám nhìn vào quá lâu chỉ liếc thoáng qua một cái đã ngay lập tức thu hồi ánh mắt.

Đồng thời trong lòng mỗi người âm thầm cảm thán một câu lời nói của Đông Phương Trường Minh quả thật không sai một chút nào oán khí do muôn vạn sinh linh chết oan phát ra quả thật không thua kém Thiên Đạo Chi Nhân một chút nào.

Chỉ là không biết thật ra chúng có đủ uy lực để trợ giúp Đông Phương Trường Minh đối chiến với một chỉ Thần Thông của Thiên Đạo hay không?

Tất cả mọi người vừa nghĩ vừa lén lút đưa mắt nhìn về phía Lục Đạo Ma Thần chờ đợi hành tiếp theo của Đông Phương Trường Minh.

- Các vị xin các người hãy giúp ta một phần sức cùng nhau hủy diệt Thiên Đạo Chi Nhân!

Giờ phút này chỉ thấy Đông Phương Trường Minh kính cẩn nhìn về phía mấy tử oan hồn thì lễ một cái sau đó nói.

- Được!

Mấy tử oan hồn nghe thấy lời nói của hắn thì đồng thanh kêu lên một tiếng rồi hóa thành một dòng sông máu tràn vào thân thể của Đông Phương Trường Minh.

- Âm!

Trong chớp mắt khí thế của Đông Phương Trường Minh bạo tăng gấp trăm lần thân thể Ma Thần khổng lồ từ màu đen bóng chuyển thành đỏ rực.

- Thiên Đạo người thử xem uy lực do oán khí của hàng tỉ linh hồn mà người đã giết hại tập hợp lại mà thành đi Tê Thiên!

Hắn ngẩng đầu quát lên một tiếng sau đó xuất ra một trảo.

- Âm!

Huyết sắc trảo cương vừa va chạm với Diệt Thế Nhất Chỉ trong không gian lập tức vang lên một tiếng nổ to kinh thiên động địa.

Tiếng nổ không chỉ khiến cho Nhân Gian Giới ầm ầm chấn động mà còn truyền đi khắp Lục Giới.

Mấy người Sở Tương Ngọc, Hắc Đế Tư, Thần Tổ, Thái Nhất đồng thời dừng tay lại nhìn về phía Nhân Gian Giới quan sát trận chiến giữa Thiên Đạo Chi Nhân cùng Đông Phương Trường Minh.

Ngay cả Đệ Lục Giới trước giờ luôn trong tình trạng ẩn thế không ra lần này cũng có một đạo thần thức xuất hiện quan chiến.

- Không nghĩ tới sau khi sống lại thực lực của Đông Phương Trường Minh chẳng những không giảm đi ngược lại còn giống như tăng lên không ít, xem ra ta phải mau chóng tìm cách đối phó với hắn mới được nếu không thì sẽ không ổn!

Bất quá đạo thần thức này chỉ lưu lại một chút lưu lại một câu nói không đầu không đuôi thì đã rút lui.

....

Nhân Gian Giới.

- Phá!

Sau một lúc lâu giằng co không có kết quả đột nhiên Đông Phương Trường Minh bất ngờ quát lớn một tiếng.

- Âm ầm ầm....

Trong khoảng khắc uy lực của huyết sắc trảo cương như lại bạo tăng gấp trăm lần âm ầm nghiền nát Diệt Thế Nhất Chỉ do Thiên Đạo phát ra.

Bay tới cắm thẳng vào bên trong Thiên Đạo Chi Nhãn.

- A!

Tuy rằng Thiên Đạo chỉ là do ý niệm hội tụ lại mà thành không phải bản thể thật sự nhưng vẫn bị huyết trảo của Đông Phương Trường Minh đánh bị thương thống khổ kêu lên một tiếng.

- Đông Phương Trường Minh tên khốn kiếp đây là người ép ta, đừng trách ta độc ác Minh Phong Thiên Kiếp lâm!

Trong mắt của Thiên Đạo hiện lên vẻ điên cuồng kêu lên lớn một tiếng tiếp theo chỉ thấy từng luồng hỏa diễm từ bên trong mắt của nó bắn ra xông thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

Khi vừa tiếp xúc với nó Đông Phương Trường Minh chỉ cảm thấy linh hồn của mình giống như bị lửa dữ thiêu đốt nhất thời đau đớn khôn cùng không thể nào chịu đựng được.

Bất quá rất nhanh cảm giác đó đã biến mất đây nhưng cũng không phải bởi vì Đông Phương Trường Minh đã hóa giải nó mà là do hàng tỉ oan hồn

trong cơ thể hần thay hần gánh chịu Minh Phong Thiên Kiếp của Thiên Đạo để cho hần có thể tiếp tục tiến lên thay bọn họ giết chết kẻ địch.

- Sao lại như vậy?

Thiên Đạo kinh ngạc kêu lên một tiếng hần không thể nào tin được Minh Phong Thiên Kiếp do mình thiêu đốt hồn lực phát ra có thể thiêu chết Nghịch Thiên Cấp cường giả lại bị một tí oan hồn nhỏ yếu hóa giải.

- Thiên Đạo ta đã nói rồi người đừng xem thường lực lượng của chúng sinh, sẽ có ngày người chết dưới chúng sinh hợp lực!!

Đông Phương Trường Minh quát lên một tiếng sau đó xé tan Thiên Đạo Chi Nhân ra làm hai, hai tay đồng thời phát lực hoàn toàn nghiền nát nó thành tro bụi.

Nhưng sau khi làm xong toàn thân Đông Phương Trường Minh đột nhiên lộ rõ vẻ suy yếu loạng choạng lui về phía sau mấy bước.

- Đại ca huynh sao rồi?

Đông Phương Chính thấy vậy lập tức bay tới đỡ lấy đại ca của mình lo lắng hỏi.

- Ta không có chuyện gì chẳng qua bị chút vết thương do chiêu thức của Thiên Đạo cho nên có lẽ phải bế quan chữa thương một thời gian, trong lúc này chuyện ổn định lòng người có lẽ phải giao lại cho đệ rồi!

Đông Phương Trường Minh gượng cười nói.

- Đại ca huynh cứ yên tâm giao mọi chuyện cho đệ đi!

Đông Phương Chính trầm giọng nói.

- Được!

Đông Phương Trường Minh gạt đầu một cái sau đó quay đầu bước vào trong đại điện của mình.

Minh Phong Thiên Kiếp thật không hổ danh cấm kỵ tuyệt chiêu do Thiên Đạo thiêu đốt hồn lực phát ra uy lực quả nhiên đáng sợ vô cùng tuy rằng đã có mấy tỉ oan hồn giúp cho Đông Phương Trường Minh chống đỡ nhưng vẫn khiến cho linh hồn của hắn trọng thương. Vết thương này cực tuy không nghiêm trọng lắm có điều nếu không có mấy trăm năm nghỉ ngơi thì căn bản không thể nào khôi phục lại được!

Nếu như lần này Thiên Đạo phủ xuống hơn phân nửa ý thức thì có hậu quả thế nào Đông Phương Trường Minh cũng không dám tưởng tượng sẽ có hậu quả thế nào. Bất quá trong cái rủi cũng có cái may lần này Đông Phương Trường Minh có thể thu thập hết tất cả mảnh vỡ của Lục Đạo Luân Hồi Bàn như vậy sau này khi đối phó với Thiên Đạo khả năng thành công của hắn sẽ gia tăng rất nhiều.

- Khốn kiếp! Đông Phương Trường Minh người đừng đắc ý quá sớm. Cái gì mà chúng sinh hợp lực chứ? Ngày hôm nay bất quá chỉ là người gặp may có một đám kiến cỏ giúp đỡ mới có thể đánh bại phân thân của ta, đợi sau này khi người đến trước mặt ta nhất định sẽ xé xác người ra sau đó dùng Minh Hỏa Thiên Kiếp luyện hóa linh hồn của người!

Cùng lúc này ở trên tầng cao nhất của Cửu Trọng Thiên bản thể của Thiên Đạo vốn đang ngủ say vì phân thân bị tiêu diệt mà bất ngờ tỉnh lại phần nộ kêu lớn một tiếng.

Âm thanh của nó vang vọng khắp chín tầng Cửu Trọng Thiên khiến cho vô số Thiên Thú sợ hãi quỳ xuống đất.

Ở một phía khác

....

Thời gian chớp mắt trong chớp mắt đã bốn trăm năm trôi qua.

Một ngày này cánh cửa vốn luôn đóng chặt của Lục Tà Điện bỗng nhiên bước ra một người thanh niên tóc trắng từ bên trong đó bước ra hăn đường nhiên chính là Đông Phương Trường Minh.

- Vút vút....

Vừa cảm nhận được khí tức của hăn mấy người Nạp Lan Nhược Thủy đang phân tán lập tức bay tới xuất hiện trước mặt hăn.

- Trường Minh vết thương của huynh khôi phục rồi sao?

Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên cùng nhìn hăn hỏi.

- Đúng vậy! Đã làm hai nàng lo lắng rồi!

Đông Phương Trường Minh mỉm cười một cái.

- Mọi người vào trong rồi hãy nói chuyện đi!

Tiếp theo hăn lại nhìn những người còn lại nói.

- Ủm!

Bọn họ nghe vậy đương nhiên không có lý do phản đối gật đầu một cái sau đó tất cả bước vào trong đại điện.

- Sở Nguyệt sự vận hành của Thiên Nguyên Đại Lục vẫn ổn chứ?

Đợi sau khi mọi người Đông Phương Trường Minh mới nhìn Sở Nguyệt

hỏi.

- Đông Phương huynh yên tâm đi bách tính Đại Sở đã khôi phục cuộc sống bình thường đợi tới lúc Sinh Mệnh Nguyên Tuyền xuất hiện sinh cơ lần nữa xuất hiện trên Hắc Ám Đại Lục ngoài kia đến lúc đó tất cả có thể ra ngoài.

Sở Nguyệt trầm giọng nói.

Sau khi Đại Phá Diệt Thiên Kiếp xảy ra ngoại trừ Thiên Nguyên Đại Lục được Thiên Cương Địa Sát Đại Trận của Đông Phương Trường Minh bảo vệ ra những nơi khác đều hóa thành Hắc Ám Đại Lục tràn đầy tử khí.

Phần tử khí này mặc dù không thể ảnh hưởng đến cường giả như Đông Phương Trường Minh nhưng đối với những người từ cấp bậc Tiên Thần trở xuống thì tuyệt đối là khí độc đoạt mạng vừa tiếp xúc chắc chắn sẽ mất mạng chỉ có thể đợi khi Sinh Mệnh Nguyên Tuyền xuất hiện mới có thể dựa vào sinh mệnh nguyên khí nồng đậm trong đó xua tan đi!

- Chính còn về chuyện ban thưởng cho những Thần Vương, Thần Hoàng xuất thủ giúp đỡ chúng ta để giải quyết thế nào rồi?

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái rồi nhìn Đông Phương Chính hỏi.

Trước đó khi huy động những cao thủ Thần Vương, Thần Hoàng ẩn thân bên trong Thiên Nguyên Đại Lục giúp đỡ đã từng hứa sẽ luận công ban thưởng cho bọn họ đương nhiên không thể nuốt lời.

- Đại ca huynh cứ yên tâm chuyện đó để đã giải quyết xong rồi, trong số những người đó còn có không ít kẻ muốn thừa cơ gia nhập Lục Tà Đạo chúng ta nữa đó giống như Mai Sơn Tam Hữu vậy

đó!

Đông Phương Chính cười nói.

- Mai Sơn Tam Hữu?

Đông Phương Trường Minh nhú mày.

- Chính là ba Thần Hoàng cao thủ đầu tiên bay ra sau khi huynh lên tiếng đó!

Đông Phương Chính nói.

- Thì ra là họ! Như vậy đệ giải quyết thế nào?

Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Đương nhiên là đều tiếp nhận! Những cao thủ đó mỗi người là tán tu thân phận trong sạch hơn nữa thân mang bí thuật mạnh hơn cao thủ đồng cấp rất nhiều là nguồn mộ binh rất tốt sao đệ có thể bỏ qua được chứ!

Đông Phương Chính cười nói.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái.

- Di! Đạm Đài Tuyền, Mộng Khả Nhi đâu? Không phải trước giờ nàng ta cùng với cô luôn đi chung với nhau sao tại sao lần này chỉ có mình cô đến đây?

Đột nhiên hăn lại phát hiện ra chuyện không ổn nhìn Đạm Đài Tuyền hỏi.

- Nàng ta nói có một số chuyện bận rộn cần giải quyết nói rằng một chút

nữa sẽ đến sau!

Đạm Đài Tuyền trả lời.

- Vút!

Nàng ta vừa nói xong thì bên ngoài lại có một đạo hào quang sáng chói phá không bay vào.

- Vừa nói đã đến rồi!

Đạm Đài Tuyền thấy vậy vui mừng kêu lên một tiếng.

- Đông Phương huynh người xuất quan thì tốt ta có một chuyện muốn nói với người!

Nhưng Mộng Khả Nhi lại không chú ý đến nàng ta mà trực tiếp nhìn Đông Phương Trường Minh kêu lên một tiếng.

- Mộng đạo hữu có chuyện gì sao người lại nóng vội như vậy?

Đông Phương Trường Minh nghi hoặc hỏi.

- Là thế này....

Mộng Khả Nhi mở miệng nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 307: Tấn Công Hỗn Độn Tộc (2)

- Sư phụ bây giờ chúng ta phải làm sao?

Sau khi nghe xong những lời của Mộng Khả Nhi Trương Lục Cuồng nhìn Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Lục Cuồng, Tề Đăng, A Chính, Gia gia năm người các chia ra đi Đông - Tây Thiên Giới, Quỷ Giới, Yêu Giới đưa cho Thần Tổ, Hắc Đế Tư, Thái Nhất, Quỷ Chủ đến đây cho ta nói với họ ta có việc quan trọng cần thương lượng.

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

Sở dĩ không cho người đi đến Đệ Ngũ Giới là bởi vì Đông Phương Trường Minh biết rõ đám người

Sở Tương Ngọc nhất định đang bế quan luyện hóa Bốn Nguyên của Vu Giới nhằm gia tăng thực

lực của mình có cho người đi mời bọn họ cũng chưa chắc sẽ đi.

- Vâng!

- Được!

Bốn người nghe vậy gật đầu một cái sau đó chia ra hóa thành bốn đạo hào quang bắn về bốn phương hướng khác nhau.

...

- Là ai ở đó? Ra đây cho ta!

Đông Phương Thiên Giới bên trên Thần Gia Nguyệt Lượng lúc này Thần Tổ đang cùng với mấy người Thần Gia Bát Hồn, Thần Nhị Tổ, Thần Tam Tổ, Thần Tứ Tổ, Thần Ngũ Tổ bàn bạc công tác khắc phục hậu quả do Đại Phá Diệt Kiếp mang tới đột nhiên lại ngẩng đầu nhìn lên trời quát lớn một tiếng.

- Thần lão ma chẳng lẽ người đã quên ta rồi hay sao?

Vùng không gian trên trời trực tiếp bị tiếng quát của Thần Tổ làm cho ầm ầm nổ tung một người thanh niên hắc y từ trong đó bước ra nhìn ông ta cười nói.

- Thì ra là Chính tiểu tử người đạo này vẫn khỏe chứ?

Thần Tổ nhìn thấy hình dáng của người vừa mới tới thì vẻ ngưng trọng trên mặt lập tức tan đi chuyển thành một nụ cười nói.

- Việc này còn cần hỏi sao? Lão ma người chưa chết thì ta đương nhiên cũng không thể xảy ra chuyện gì!

Đông Phương Chính vừa cười vừa đáp xuống mặt đất.

- Tham kiến Tà Tôn!

Thần Gia Bát Hồn cùng với bốn vị Lão tổ của Thần Gian cung kính nhìn hần nói.

- Ừm!

Đông Phương Chính gật đầu một cái.

- Thần Lão Ma đại ca ta muốn mời người đến Cửu Nguyên Sơn một chuyến không biết có được không?

Tiếp theo hần lại nhìn Thần Tổ nói.

- Được!

Tuy không biết Đông Phương Trường Minh tại sao bỗng nhiên lại muốn mời mình đi đến Cửu Nguyên Sơn nhưng Thần Tổ vẫn gật đầu một cái.

Tiếp theo đó ông ta dặn dò mấy người Thần Gia Bát Hồn một lúc rồi theo Đông Phương Chính rời đi.

- Khoan đã!

Nhưng hai người vừa bước ra khỏi Thần Tổ Điện bên tai đột nhiên lại vang lên một tiếng nói.

Bọn họ quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy người lên tiếng không phải ai khác chính là Thần Nam.

- Chuyện của Tà Đế ta đã biết để cho ta đi cùng với hai người có được không?

Lúc này chỉ nghe hần nhìn Đông Phương Chính kêu lên một tiếng.

- Như vậy không thể tốt hơn!

Đông Phương Chính vui mừng kêu lên một tiếng sau đó ba người hóa thành một chùm hào quang bay đi!

....

Tây phương Thiên Giới - Vô Tận Hải.

Bên trong Thánh Thành.

Minh Vương - Hắc Đế Tư ngồi trong một tòa đại điện im lặng nghe Tề Đằng nói hai bên hẳn còn có mấy trăm cường giả Thiên Cấp cường giả của Minh Vương Điện do Thụy Đức Lạp Áo dẫn đầu.

- Thụy Đức Lạp Áo hiện tại ta sẽ đến Cửu Nguyên Sơn gặp Tà Đế có lẽ phải mất một đoạn thời gian mới có thể quay về trong thời gian này mọi chuyện ở Minh Vương Điện giao cho người rồi!

Sau khi nghe xong Hắc Đế Tư nhìn Thụy Đức Lạp Áo trầm giọng nói.

- Vâng đại ca!

Thụy Đức Lạp Áo cung kính kêu lên một tiếng.

- Tốt!

Hắc Đế Tư hài lòng gật đầu một cái sau đó mang theo Tề Đằng hóa thành một đạo hào quang bắn về phía xa.

- Cung tiễn Minh Vương đại nhân!

Mấy trăm Thiên Cấp cường giả đồng thời kêu lên một tiếng.

....

Đệ Thất Quỷ Giới.

Nơi này tuy rằng nằm tách biệt với Lục Giới không bị Đại Phá Diệt Thiên Kiếp ảnh hưởng đến nhưng bởi vì trong một thời gian ngắn số lượng hồn phách chết oan tiến vào quá nhiều nhất thời khó tránh lâm vào hoàn cảnh hỗn loạn.

Cũng may Quý Chủ kịp thời sống lại cho nên cũng không có nguy cơ lớn gì xảy ra.

Một ngày này khi một đám quý binh đang tuần tra bên ngoài Hoàng Tuyền Lộ ở Tử Hồn Cốc đột nhiên lại cảm thấy một luồng dao động linh hồn cực kỳ hùng mạnh xuất hiện.

- Có Quý Hồn đạt đến cấp bậc Quý Vương xuất hiện tất cả chuẩn bị chiến đấu!

Tên Quý Vương dẫn đầu cao giọng quát lên một tiếng.

Mấy ngàn Quý Tướng, Quý Binh phía sau hắn ta nghe thấy mệnh lệnh của thống soái lập tức nhanh chóng bố trận vây quanh Hoàng Tuyền Lộ im lặng chờ đợi kẻ địch xuất hiện.

Một lúc sau kẻ phát ra khí tức hùng hồn lúc trước đã vượt qua Hoàng Tuyền Lộ đi tới Tử Hồn Cốc.

- Ân Quý tên tiểu tử chết tiệt nhà ngươi không gặp một thời gian ngay cả khí tức của ta mà ngươi cũng đã quên rồi hay sao? Đúng là đáng ghét, uổng công ta trước đây nâng đỡ ngươi như vậy trước khi đi còn để cho ngươi thay thế chức vị của ta!

Có điều khi thấy mấy ngàn quý binh bao vây mình hắn chẳng những không có chút tức giận hay sợ hãi nào mà còn bình thản nhìn vào Quý Vương kêu lên một tiếng.

- Ngươi... ngài... ngài là Vân Tiêu Quý Vương!

Âm Quý Quý Vương nhíu nhíu mày nhìn kỹ người trước mắt rồi kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Chính là ta!

Đông Phương Vân Tiêu gật đầu xác nhận thân phận.

- Vân Tiêu Quý Vương không phải đã đi đến Nhân Gian Giới hưởng phúc rồi hay sao? Sao bây giờ lại trở về nơi này?

Âm Quỳnh Quý Vương nghi hoặc hỏi.

- Không giấu gì người lần này ta đến đây là để làm giúp cho cháu trai ta một chút chuyện!

Đông Phương Vân Tiêu cười nói.

- Tê!

Âm Quỳnh Quý Vương hít sâu một hơi khí lạnh.

Mối quan hệ giữa Đông Phương Vân Tiêu cùng Đông Phương Trường Minh trong thượng tầng của Quý Giới đã không còn là bí mật chỉ cần là cao thủ cấp bậc Quý Soái, Quý Vương trở lên đều được biết!

Lúc này Đông Phương Vân Tiêu lại nói ông ta đến đây giúp cháu trai của mình làm chút chuyện như vậy không phải ông ta là được Lục Đạo Tà Đế phái đến sau!

- Xin Quý Vương đại nhân nói cho tại hạ biết không biết ngài đến đây là có chuyện gì?

Âm Quỳnh Quý Vương không dám chậm trễ chút nào nhìn Đông Phương Vân Tiêu cung kính nói.

- Âm Quỳnh lần này ta đến đây là được cháu trai của ta nhờ vả muốn gặp Quý Chủ đại nhân một lần giúp nó chuyển vài lời cho ông ấy! Xin người trở

về báo lại với chư vị Quý Đế nhờ các ngài ấy dẫn tiến ta với Quý Chủ!

Đông Phương Vân Tiêu trầm giọng nói.

Lục Đạo Tà Đế lại muốn chuyển lời cho Quý Chủ quả nhiên có chuyện lớn xảy ra!

- Được!

Nghĩ đến đây Âm Quỳnh Quý Vương lập tức cung kính gật đầu một cái sau đó hóa thành một đạo hào quang bay về phía Phong Đô Quý Thành.

Khoảng nửa canh giờ sau hắn đã quay lại trên tay còn cầm theo một khối lệnh phù màu đen.

- Vân Tiêu đại nhân chư vị Quý Đế bảo ta giao tấm lệnh phù này cho ngài nói rằng chỉ cần ngài bóp vỡ nó thì có thể đi đến nơi ở của Quý Chủ!

Âm Quỳnh Quý Soái đưa lệnh phù cho Đông Phương Vân Tiêu nói.

- Ta biết rồi!

Đông Phương Vân Tiêu gật đầu một cái sau đó không chút do dự bóp nát lệnh phù đó.

Trong chớp mắt không gian xung quanh quả nhiên xuất hiện một luồng hấp lực cực lớn nuốt lấy thân thể của Đông Phương Khiếu Thiên vào bên trong.

Sau khi định thần lại Đông Phương Vân Tiêu chỉ thấy bản thân đang ở bên trong một cái hoa viên rộng lớn trước mặt lại có một lão giả gầy gò hơn bảy mươi tuổi đang đứng.

- Người chính là Gia gia kiếp này của Tiểu Tà?

Lão giả đó lên tiếng hỏi.

- Ông chính là Quỷ Chủ?

Đông Phương Vân Tiêu bình thản hỏi ngược lại một câu.

- Đúng vậy! Lần này hẳn để cho người đến đây tìm ta là có việc gì?

Quỷ Chủ gật đầu một cái tiếp đó.

- Trường Minh muốn nhờ ta mời ông tới Cửu Nguyên Sơn một chuyến!

Đông Phương Vân Tiêu trả lời.

- Mời ta đến Cửu Nguyên Sơn? Ngoài ta ra hẳn còn mời ai đến nữa không?

Quỷ Chủ nhíu mày một lúc rồi lại hỏi.

- Ngoài Quỷ Chủ ra, Minh nhi còn mời cả Thần Tổ, Minh Vương - Hắc Đế Tư, Yêu Hoàng - Thái Nhất nữa có lẽ Thần Nam cũng sẽ tới!

Đông Phương Vân Tiêu trả lời.

- Vậy sao? Được! Đợi ta sắp xếp một chút chuyện sẽ mang người đi đến đó!

Quỷ Chủ nghe vậy suy nghĩ một lúc rồi nói.

- Được rồi! Như vậy ta ra ngoài đợi ông!

Đông Phương Vân Tiêu nhàn nhạt nói.

- Tốt!

....

Cùng lúc này Trương Lục Cuồng cũng đã mời được Yêu Hoàng - Thái Nhất từ Yêu Giới tiến vào Nhân Gian Giới.

Ba ngày sau ngũ đại Nghịch Thiên Cấp cường giả đã tập hợp ở Cửu Nguyên Sơn.

- Trường Minh đa tạ các vị đã nể mặt, ta kính các vị một ly!

Đợi sau khi tất cả bọn họ đã an vị Đông Phương Trường Minh tay cầm một ly rượu đưa lên nói sau đó uống cạn.

- Cạn!

Mấy người Thần Tổ thấy vậy cũng nâng ly uống cạn!

- Trường Minh dựa vào quan hệ của chúng ta người không cần khách sáo như vậy, có chuyện gì cứ nói thẳng ra đi!

Sau đó Thái Nhất nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Đúng vậy!

- Không sai!

Mấy người Thần Tổ, Quỷ Chủ, Hắc Đế Tư nghe vậy đồng thời gật đầu.

Còn Thần Nam tuy rằng không lên tiếng nhưng cũng đưa mắt nhìn Đông Phương Trường Minh chờ đợi hẳn trả lời.

- Nếu mọi người đã thẳng thắn như vậy thì ta cũng không phí thời gian của mọi người nữa lần này sở dĩ ta mời các vị đến đây chính là vì muốn liên thủ với mọi người tiêu diệt Hỗn Độn Tộc!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

Mấy người Thần Tổ nghe thấy những lời của hắn thì không nói tiếng nào chỉ nhú nhú mày lại.

- Các vị chẳng lẽ mọi người các người không đồng ý với đề nghị của ta hay sao?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy nghi hoặc hỏi.

- Đông Phương huynh sao người lại nói như vậy. Hỗn Độn Tộc là nanh vuốt sắc bén của Thiên Đạo bao năm qua không ít lần cản trở chúng ta sao chúng ta lại không muốn tiêu diệt bọn chúng chứ?

Hắc Đế Tư trầm giọng nói.

- Có điều từ sau lần chúng ta phát động đại càn quét vào thời đại Viễn Cổ tất cả Hỗn Độn Tộc đều đã di chuyển khỏi Tộc địa cũ bao nhiêu năm nay không ai biết bọn chúng ở đâu như vậy làm sao mà tiêu diệt được bọn chúng?

Nhưng nói được một nửa hắn lại chuyển giọng.

- Hắc Đế Tư những chuyện người nói ta đều biết. Ta dám mời các vị đến đây đương nhiên là đã thành công xác nhận được nơi Hỗn Độn Tộc đang ở!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Là nơi nào?

Hắc Đế Tư nghe vậy nhú mày hỏi.

- Hắc Đế Tư đạo hữu câu hỏi này của huynh hay là để tiểu nữ giải thích giúp Đông Phương huynh đi dù sao tung tích của Hỗn Độn Tộc cũng là do ta tìm ra!

Đông Phương Trường Minh còn chưa kịp trả lời câu hỏi của Hắc Đế Tư thì đột nhiên lại có một giọng nữ vang lên.

Người lên tiếng chính là Mộng Khả Nhi.

- Người tìm ra?

Hắc Đế Tư nghi hoặc hỏi.

Không phải hăn nghi ngờ lời nói của Mộng Khả Nhi nhưng bao nhiêu năm qua hăn đã tung không biết bao nhiêu thám tử của Minh Vương Điện tìm kiếm tin tức của Hồn Độn Tộc nhưng vẫn không có được bất cứ thu hoạch nào làm sao hiện tại Đông Phương Trường Minh lại có thể dễ dàng tìm ra bọn họ như vậy.

- Chuyện này nói ra thì rất dài dòng. Chắc mọi người ở đây đều biết ta là một trong bảy phần chủ hồn của Thất Tuyệt Thiên Nữ chuyển thế, mấy trăm năm trước ta cùng với một chuyển thế thân khác là Đạm Đài Tuyền thông qua Dị Bảo - Thất Tuyệt Cung đi đến một bảo tàng của Thất Tuyệt Thiên Nữ lưu lại sau khi lấy được bảo vật trong đó bọn ta vô tình phát hiện ra ở nơi đó thì ra có lưu lại một cái không gian thông đạo đi đến Đệ Lục Giới. Sau khi phát hiện ra không gian thông đạo đó bọn ta muốn thông qua nó đi về Đệ Lục Giới xem một chút không ngờ lại phát hiện ra một chuyện đáng sợ hơn đó là trong khí tức của Đệ Lục Giới không ngờ lại có pha trộn thêm Hồn Độn Khí một loại khí tức độc hữu của Hồn Độn Tộc hơn nữa còn nồng đậm đến đáng sợ!

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 308: Tấn Công Hỗn Độn Tộc (3)

- Bọn ta vốn muốn vào đó điều tra kỹ càng một phen không ngờ đúng lúc lại cảm nhận được hai chuyển thể thân khác của Thất Tuyệt Thiên Nữ cũng chính là hai vị phu nhân của Đông Phương huynh Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên xảy ra chuyện cho nên phải gấp gáp chạy đi cứu viện không thể tự mình đi vào chỉ có thể nhờ nghĩa huynh của ta là Lý Phong Ma tiến vào Đệ Lục Giới giúp bọn ta điều tra!

Mộng Khả Nhi trầm giọng nói.

- Kết quả trải qua bốn trăm năm cuối cùng cũng đã có kết quả đây chính là ngọc giản do nghĩa huynh của ta gửi về mời các vị cùng xem!

Hơi dừng một lúc nàng ta lại tiếp tục nói một tiếng rồi vung tay lấy ra một cái ký ức thủy tinh truyền linh lực vào trong đó.

- Vút!

Trong chớp mắt từ bên trong ký ức thủy tinh lập tức bắn ra một đoạn hình ảnh.

Mấy người Thần Tổ, Hắc Đế Tư, Thái Nhất, Quỷ Chủ, Thần Nam đồng thời đưa mắt liếc nhìn thì chỉ thấy bên trong đoạn hình ảnh đó là một đoàn người đang bay đi thoát nhìn bề ngoài thì bọn

họ không có điểm nào khác người bình thường nhưng hai mắt lại phát ra từng luồng hắc khí nồng đậm!

- Hồn Độn Tà Khí. Đám người này đúng là tộc nhân của Hồn Độn Tộc!

Thần Tổ khá quen thuộc với Hồn Độn Tộc vừa liếc mắt nhìn qua thì đã có thể nhìn ra lai lịch của luồng hắc khí đó.

- Mộng đạo hữu xưa nay Hồn Độn Tộc luôn là cái gai trong mắt của chúng cường giả bọn ta lần này có thể tìm được bọn chúng ra người đã lập được công lớn rồi!

Tiếp theo ông ta nhìn về phía Mộng Khả Nhi cười nói.

- Thần Tổ quá khen rồi lần này tìm được Hồn Độn Tộc chẳng qua chỉ do yếu tố tình cờ tiểu nữ không dám nhận công.

Mộng Khả Nhi khách khí nói một câu.

- Các vị bây giờ đã xác nhận được tin tức Mộng Khả Nhi nói là chính xác mọi người có chấp nhận kế hoạch ban nãy ta đề ra hay không.

Đội nàng ta nói xong thì Đông Phương Trường Minh lại lên tiếng.

- Ủm!

- Đương nhiên!

- Cứ làm theo lời của người nói đi!

Bao nhiêu năm nay Hồn Độn Tộc luôn là cái gai trong mắt xương trong thịt của chúng Nghịch Thiên Cấp cường giả giữa hai bên không biết đã tích lũy bao nhiêu thù oán hiện giờ có cơ hội một lần tiêu diệt tận gốc lẽ dĩ nhiên họ tất nhiên sẽ không từ chối đồng thời gặt đầu.

- Rất tốt như vậy hiện giờ ta sẽ thông qua truyền tống trận do nghĩa huynh lưu lại bên trong ký ức thủy tinh trước khi gửi nó trở về mở ra không gian

thông đạo đi đến Đệ Lục Giới tất cả mọi người chuẩn bị đi!

Mộng Khả Nhi thấy vậy hài lòng gật đầu một cái sau đó vung tay lên đánh ra một đạo ấn quyết.

- Âm!

Ký ức thủy tinh đang lơ lửng trên bầu trời liền vỡ tan tạc thành một cái không gian chi môn có đường kính mấy chục trượng.

- Vút!

Đông Phương Trường Minh, Thần Nam, Thần Tổ, Hắc Đế Tư, Thái Nhất, Quỷ Chủ lần lượt nối đuôi nhau đi vào bên trong.

- Âm!

Mộng Khả Nhi cùng với Đạm Đài Tuyền, Long Vũ, Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên, Sở Nguyệt, Sở Ngọc, Lý Nhược Lan hợp thể trở thành Thất Tuyệt Thiên Nữ rồi cũng bay vào theo.

...

- Âm!

Đệ Lục Giới phía trên một mảnh sa mạc rộng lớn đột nhiên lại truyền ra một dao động năng lượng cực kỳ hùng mạnh những đám mây xung quanh đều bị dao động này ảnh hưởng ùn ùn tụ tập lại hóa thành một vòng xoáy màu đen ngự giữa bầu trời.

- Vút!

Sau một lát chỉ thấy một chùm hào quang sáng chói giống như sao băng từ bên trong bắn thẳng ra khiến cho không gian xung quanh liên tục vang lên

từng tiếng rít chói tai giống như bị người ta dùng sức xé toạc ra vậy.

Khi không gian từ từ ổn định chỉ thấy bảy đạo thân ảnh xuất hiện giữa bầu trời.

Bọn họ đương nhiên chính là đám người Đông Phương Trường Minh.

- Đây chính là Đệ Lục Giới hay sao. Thật hoang vu! Tiểu Tà bây giờ chúng ta phải làm gì? Trực tiếp đi đến khu vực của Hỗn Độn Tộc hay sao?

Thần Tổ phóng thần thức dò xét một lần phát hiện khu vực vạn dặm xung quanh đây không có một bóng người thì hướng về phía Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Thần Lão Ma người không cần gấp gáp, Hỗn Độn Tộc chúng ta sớm muộn gì cũng phải đi nhưng theo ta trước tiên chúng ta cần phải đi tìm Lý Phong Ma để tìm hiểu tình hình cụ thể của Đệ Lục Giới trước. Dù sao biết người biết ta mới có thể trăm trận trăm thắng!

Đông Phương Trường Minh suy tư một lúc rồi nói.

- Đông Phương huynh nói không sai, khi nghĩa huynh thông báo tin tức cho ta cũng đã cho ta biết nơi ở của mình không xa nơi này lắm để ta dẫn các người đi!

Mộng Khả Nhi nắm quyền kiểm soát Thất Tuyệt Thiên Nữ trầm giọng lên tiếng.

- Tốt!

Những người còn lại nghe vậy gật đầu một cái sau đó tất cả hóa thành một thành một đạo hào quang bay đi.

Không bao lâu sau bọn họ đã đi đến phía trước một ngọn núi cao khoảng

vạn trượng cắm thẳng vào mây xanh.

Ở lưng chừng ngọn núi có một cánh cửa đá màu xanh trông như đại môn của một tòa động phủ.

- Két!

Khi đám người Đông Phương Trường Minh vừa đến cánh cửa đá đó liền tự động mở ra một người thanh niên nho sinh thân mặc thanh bào từ bên trong đi ra.

- Thần Cơ cuối cùng muội cũng đến rồi mau dẫn bọn họ vào trong đây đi. Ở ngoài này không thích hợp nói chuyện!

Người này nhìn Mộng Khả Nhi nói một tiếng nhìn bề ngoài thanh nhã của hắn nếu không nói ra thì tin rằng sẽ không ai có thể biết được hắn chính là Phong Ma hung danh hiển hách đã từng khiêu chiến Ma Chủ.

- Được nghĩa huynh!

Mộng Khả Nhi gật đầu một cái sau đó dẫn dẫn theo mấy người Đông Phương Trường Minh đi qua động phủ của Phong Ma.

Dưới sự dẫn đường của chủ nhân bọn họ nhanh chóng vượt qua một thông đạo được lát bằng đá xanh tiến vào hậu viện của động phủ.

Nơi này được bày trí cực kỳ đơn giản ngoại trừ một cái bàn đá một cái bồ đoàn dùng để tĩnh tọa tu luyện cùng với một giá sách nhỏ ra thì không có bất cứ thứ gì khác.

- Các vị mời ngồi!

Lý Phong Ma chỉ vào cái bàn đá nói.

- Được!

Đám người Đông Phương Trường Minh lập tức ngồi xuống.

- Lý Phong Ma mấy năm nay rốt cuộc đã điều tra được những gì về Hỗn Độn Tộc, bọn chúng hiện giờ rốt cuộc đang ở nơi nào?

Thái Nhất nhìn Lý Phong Ma.

- Hỗn Độn Tộc đều tập trung ở Hỗn Độn Đại Lục ở trung tâm của Đệ Lục Giới hầu như không ra ngoài. Ở bên ngoài chỗ đó được tầng tầng trận pháp nghiêm mật vô cùng bảo vệ, đoạn hình ảnh ta dùng ký ức thủy tinh gửi về cho các người cũng là do ta mạo hiểm đến gần đó mới có thể thu được!

Lý Phong Ma trả lời.

- Đại ca như vậy người có biết những người dân nguyên bản sinh sống ở Đệ Lục Giới này bây giờ đi đâu rồi hay không tại sao trên đường đến đây muội không phát hiện ra người nào cả?

Mộng Khả Nhi nhìn Lý Phong Ma hỏi.

- Cư dân nguyên bản sinh sống ở Đệ Lục Giới? Nghĩa muội người muốn nhắc đến đám người Linh Tộc?

Lý Phong Ma nhíu mày một lúc rồi hỏi ngược lại.

- Không sai! Chính là bọn họ!

Mộng Khả Nhi gật đầu một cái.

- Sau khi tiến vào Đệ Lục Giới phần lớn thời gian đều cẩn thận ẩn nấp để tránh mấy tên Vương Hầu của Hỗn Độn Tộc phát hiện đúng ra thì không biết cụ thể lắm về tình hình của Linh Tộc. Nhưng mấy ngày trước vì để chuẩn bị

sẵn cho trận chiến giữa các người và Hồn Độn Tộc ta đã bắt một tên Hồn Độn Di Dân sâu hồn kết quả biết được phần lớn tộc nhân của Linh Tộc hiện nay đều đã bị Hồn Độn Tộc bắt vào Hồn Độn Đại Lục để làm nô lệ!

Lý Phong Ma trả lời.

- Cái gì? Hồn Độn Tộc khốn kiếp dám đối với tộc nhân của ta như vậy ta nhất định không tha cho các người!

Mộng Khả Nhi nghe vậy tức giận kêu lên một tiếng.

Mặc dù hiện nay ý chí của Thất Tuyệt Thiên Nữ là do tám người Mộng Khả Nhi, Đạm Đài Tuyền, Long Vũ, Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên, Lý Nhược Lan, Sở Nguyệt, Sở Ngọc cùng nhau hợp thành không còn là Nữ Hoàng Đệ Lục Giới của thời đại Viễn Cổ nữa nhưng trong đầu của mỗi người bọn họ ít nhất cũng còn lưu lại mấy phần ký ức của Thất Tuyệt Thiên Nữ nguyên bản đặc biệt là Mộng Khả Nhi nàng là phần hồn phách lưu lại trí nhớ của Thất Tuyệt Thiên Nữ càng là có được nhiều nhất hiện nay nghe thấy tộc nhân của mình thống lĩnh năm xưa bị người khác bắt đi làm nô lệ thử hỏi làm sao có thể không tức giận?

Mấy người ở bên cạnh thấy vậy cũng không biết phải khuyên nhủ như thế nào nhất thời chỉ có thể để mặc nàng ta.

- Trường Minh bây giờ chúng ta đã xác nhận được tin tức tình báo chính xác của Hồn Độn Tộc bây giờ nên làm thế nào?

Thái Nhất nhìn Đông Phương Trường Minh.

- Trước tiên cứ nghỉ ngơi hai ba ngày trước đã dù sao chúng ta vừa mới vượt giới vẫn chưa hoàn toàn thích ứng với hoàn cảnh nơi này gấp gấp động thủ chưa chắc sẽ chiếm được ưu thế ngược lại sẽ để cho kẻ địch có cơ hội lợi dụng địa lợi để dĩ dật đãi lao!

Đông Phương Trường Minh suy nghĩ một lát rồi nói.

- Đúng vậy!

Mấy người Quý Chủ nghe vậy đồng thời gật đầu một cái tỏ vẻ tán đồng với ý kiến hần đưa ra ngay cả Thất Tuyệt Thiên Nữ đang nổi giận cũng vậy.

Nàng ta tuy rằng nổi giận nhưng vẫn chưa bị cơn giận che mờ lý trí quên mất phân biệt đúng sai.

....

Ba ngày sau sáng sớm đoàn người Đông Phương Trường Minh cộng thêm Lý Phong Ma đã xuất phát đi tới Hỗn Độn Đại Lục.

- Tiểu Tà ở bên trong Hỗn Độn Đại Lục này có tới mấy trăm vạn Hỗn Độn Di Dân người định giải quyết thế nào!

Mặc dù bên ngoài Hỗn Độn Đại Lục có bố trí tầng tầng cấm chế che chắn nhưng vẫn không ngăn được thần thức của Nghịch Thiên Cấp cường giả Thần Tổ chỉ liếc qua một lần đã nắm được tình hình bên trong lên tiếng hỏi.

Thái Nhất, Thần Nam, Quý Chủ cũng đưa mắt nhìn qua Đông Phương Trường Minh chờ đợi hần trả lời.

Thật ra muốn giải quyết trăm vạn Hỗn Độn Di Dân đối với bọn họ cũng không phải vấn đề gì khó nhưng vấn đề đối thủ của bọn họ không chỉ có trăm vạn Hỗn Độn Di Dân này mà còn có hai cha con Hỗn Độn Vương cùng với những cường giả bên cạnh bọn chúng.

Mà muốn vừa đối phó mấy tên cường giả đồng cấp vừa giết sạch trăm vạn Hỗn Độn Di Dân có thần thông đặc dị đúng là một việc khó khăn.

- Các người cứ yên tâm! Chuyện này ta đã có thương lượng qua với Hắc

Đế Tư đợi chút nữa khi khai chiến sẽ đồng thời mở Nội Thiên Địa của mình ra để cho cường giả bên trong giải quyết trăm vạn Hỗn Độn Di Dân!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Đúng vậy! Chiến Hồn trong Tuyệt Ngục của ta cùng với chúng cường giả bị phong ấn trong Huyết Hải của Tà Đế nhất định có thể giết sạch Hỗn Độn Di Dân!

Hắc Đế Tư cũng nói.

- Tốt! Như vậy các người mau làm đi

Quỷ Chủ nghe vậy cười nói.

- Được!

Hai người Đông Phương Trường Minh, Hắc Đế Tư đồng thời gật đầu một cái tiếp theo đó mở Nội Thiên Địa của mình ra.

- Giết giết giết...

- Xông lên!

- Giết sạch bọn chúng!

Trong khoảng khắc mấy chục vạn cường giả đã từ bên trong hung mãnh lao ra phá tan trận pháp bao bọc bên ngoài Hỗn Độn Đại Lục xông vào bên trong bắt đầu triển khai đồ sát.

Hỗn Độn Di Dân dù cho có thiên phú thần thông cường đại nhưng đối diện với đại quân do mấy trăm Thiên Cấp cường giả tạo thành cũng không thể nào chống lại được sau một lúc đã có rất nhiều kẻ táng thân.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 309: Trận Chiến Trong Hắc Động

- Ha ha ha.. Giết tốt lắm, giết tốt lắm. Giết sạch Hồn Động Di Dân cho ta!

Thần Tổ đứng ở trên cao nhìn thấy cảnh tượng bên trong Hồn Động Đại Lục thì hưng phấn cười nói.

Nhưng mấy người Thái Nhất, Quỷ Chủ, Thần Nam, Đông Phương Trường Minh, Thất Tuyệt Thiên Nữ ở bên cạnh lại không nói một lời chỉ nhú mày giống như đang suy nghĩ cái gì vậy.

- Các người sao vậy?

Thần Tổ nghi hoặc hỏi.

- Thần Lão Ma người không cảm thấy có chuyện không ổn hay sao?

Quỷ Chủ nhìn Thần Tổ hỏi.

- Chuyện không ổn?

Thần Tổ nhú nhú mày lại suy nghĩ.

- Người muốn nói hiện giờ Hồn Động Vương vẫn chưa xuất hiện sao?

Sau một lát ông ta đã nghĩ ra chỗ không hợp lý kêu lên một tiếng.

- Không sai! Mấy người chúng ta đến đây một cách vô cùng quang minh chính đại không hề có chút che dấu nào với thần thức của Hồn Động Vương

đáng lẽ phải phát hiện từ lâu rồi mới phải vậy mà hiện giờ hắn vẫn chưa hiện thân chỉ cho mấy tên tiểu bối U La, Ngự Phong, Đa Mục thống lĩnh Hỗn Độn Di Dân chống trả không phải kỳ lạ lắm hay sao?

Quỷ Chủ trầm giọng nói.

U La tiểu bối, Ngự Phong tiểu bối, Đa Mục tiểu bối ông ta vừa mới nhắc tới chính là U La Vương, Ngự Phong Vương cùng với Đa Mục Vương ở bên trong Hỗn Độn Tộc bọn họ là ba vương hầu có thực lực mạnh nhất trong số các vương hầu, mỗi người đều thống trị một khu vực cực lớn trên Hỗn Độn Đại Lục phụ trách quản lý một lượng lớn Hỗn Độn Di Dân có thể nói oai phong vô cùng.

Nhưng nếu xét về thực lực thật sự thì ba người rõ ràng vẫn thua kém những Nghịch Thiên Cấp cường giả như đám người Đông Phương Trường Minh không chỉ một bậc vậy mà hiện giờ Hỗn Độn Vương lại để cho bọn họ ra mặt chống đỡ còn bản thân thì không biết trốn ở đâu trong này nhất định có âm mưu!

Mấy người Đông Phương Trường Minh đều hiểu rõ điểm này có điều suy nghĩ mãi vẫn không thể đoán ra được trong hồ lô của Hỗn Độn Vương thật ra đang bán thuốc gì.

- Các vị không cần suy nghĩ nữa hiện giờ chúng ta cứ đến Hỗn Độn Ma Sơn ở trung tâm Đại Lục này không phải sẽ tìm được Hỗn Độn Vương hay sao đến lúc đó mặc kệ hắn có âm mưu gì đều sẽ lộ ra trước ánh sáng thôi?

Sau một lát Thái Nhất trầm giọng nói.

- Ủm!

Đông Phương Trường Minh, Quỷ Chủ, Thần Tổ, Thần Nam, Hắc Đế Tư nghe vậy suy nghĩ một lát rồi đồng thời gật đầu một cái tỏ vẻ tán đồng với

cách nói của Thái Nhất.

- Đại ca bây giờ ta phải đi đến Hồn Độn Ma Sơn làm phiền huynh đi cứu tộc nhân Linh Tộc của ta, hiện giờ Hồn Độn Đại Lục đã đại loạn với thực lực của huynh muốn tìm thấy bọn họ có lẽ không phải chuyện khó khăn lắm.

Thất Tuyệt Thiên Nữ nhìn Lý Phong Ma trầm kêu lên một tiếng.

Vừa nói nàng đảo tay lấy ra một cái lệnh bài màu đỏ đưa cho hắn.

- Tiểu muội vật này là?

Lý Phong Ma đảo mắt quan sát tấm lệnh bài trong tay một lúc rồi nhìn Thất Tuyệt Thiên Nữ hỏi.

- Nó tên Thất Tuyệt Lệnh là vật năm xưa Thất Tuyệt Thiên Nữ dùng để thống trị Đệ Lục Giới bây giờ chỉ cần huynh cầm nó đi gặp Linh Tộc đang bị giam ở đây thì bọn họ sẽ biết huynh là người của ta!

Thất Tuyệt Thiên Nữ trả lời.

- Ta biết rồi!

Lý Phong Ma gật đầu một cái sau đó hóa thành một đạo hào quang bay đi.

Sau đó đám người Đông Phương Trường Minh cũng hóa thành một chùm hào quang bay đi.

....

Không bao lâu sau bọn họ đã đi đến một ngọn hắc sơn bị âm vân bao phủ.

- Hồn Độn Vương lão quý bọn ta đã đến đây rồi người đừng giở trò quỷ nữa, mau rút ra đây cho ta!

Thần Tổ cao giọng quát lên một tiếng.

Sóng âm của hân tạo thành lực lượng trùng kích cực lớn trong chớp mắt xóa tan âm vân bao bọc xung quanh Hồn Độn Ma Sơn để cho những người xung quanh có thể nhìn thấy bộ dáng chân chính của nó.

Thì ra phía trên Hồn Độn Ma Sơn có rất nhiều quần thể cung điện được xây san sát với nhau mà ở trung tâm của đám cung điện đó là một cái đại điện được xây dựng bằng tinh thiết màu đen chiếm diện tích hơn mười dặm.

Bên trên tấm bảng lớn treo trên đại môn của nó có ghi bốn chữ to Hồn Độn Vương Điện.

- Thần Lão Ma một thời gian không gặp tính tình của người vẫn nóng nảy như cũ a!

Lúc này từ bên trong đó đột nhiên vang lên một tiếng cười nói.

Tiếp đó chỉ thấy một lão già khô gầy từ bên trong bước ra.

- Hồn Độn Vương người đừng phí lời nữa mau lên đây chịu chết!

Thần Tổ nhìn Hồn Độn Vương cao giọng quát lên một tiếng.

- Chịu chết! Chẳng lẽ người cho rằng chỉ dựa vào mấy người các người có thể giết được ta hay sao?

Hồn Độn Vương khinh thường nói một tiếng.

- Việc này đương nhiên, bọn ta ở đây có tới bảy tên Nghịch Thiên Cấp cường giả muốn đối phó với một lão già sắp chết như người tự nhiên là chuyện đơn giản vô cùng!

Thất Tuyệt Thiên Nữ lên tiếng nói.

Những lời nói khiêu khích này của nàng vốn muốn dùng để chọc giận Hồn Độn Vương.

- Phải không? Chẳng lẽ các người không thắc mắc tại sao ta chỉ có một mình Hồn Độn Tử cùng với Thông Thiên đang ở đâu sao?

Nhưng Hồn Độn Vương chẳng những không có một chút tức giận ngược lại còn cười nói.

- Di!

Mấy người Đông Phương Trường Minh nghe vậy đồng thời nhú mày lại hai người Hồn Độn Tử cùng với Thông Thiên không chỉ là Nghịch Thiên Cấp cường giả của Hồn Độn Tộc còn là con trai, cháu trai của Hồn Độn Vương bọn họ không có mặt ở bên cạnh hẳn vào lúc này quả thật là chuyện đáng ngờ!

- Hồn Độn Vương có chuyện gì cứ việc nói thẳng ra đi không cần giở trò huyền hư nữa!

Đông Phương Trường Minh nhìn Hồn Độn Vương quát lạnh một tiếng.

- Vẫn là Tà Đế người thẳng thắn! Được! Như vậy ta không đùa với các người nữa nhìn lên tinh không đi!

Hồn Độn Vương cười nói.

Mấy người Đông Phương Trường Minh làm theo lời hắc thì chỉ thấy trên tinh không không biết từ lúc nào đã vô thanh vô thức xuất hiện bảy cái hắc động có đường kính trăm vạn trượng.

- Đây là?

Đông Phương Trường Minh vốn định dùng thần thức của mình quan sát

tình hình bên trong hắc động không ngờ bên ngoài lại bị một lực lượng kỳ dị ngăn chặn khiến cho hắc không thể quan sát được gì chỉ có thể mở miệng hỏi Hồn Độn Vương.

- Ta không ngại nói cho các người biết bên trong mỗi các hắc động trên trời đều có một tên Nghịch Thiên Cấp cường giả cộng thêm ta vừa đủ bảy người ngang với các người. Hiện giờ chúng ta lấy bảy đấu bảy một trận chiến thanh toán tất cả ân oán thế nào hả?

Hồn Độn Vương vừa giải thích vừa hỏi.

Đoàn người Đông Phương Trường Minh đồng thời nhú mày lại bọn họ không thể ngờ được Hồn Độn Vương ngoài Hồn Độn Tử cùng Thông Thiên ra lại có thể tìm được thêm bốn tên Nghịch Thiên Cấp cường giả trợ giúp việc này hoàn toàn nằm ngoài dự đoán ban đầu của họ!

- Sao vậy? Không phải vừa rồi các người hùng hổ lắm sao tại sao bây giờ lại im lặng như vậy? Chẳng lẽ đã bị bốn vương dọa sợ rồi hay sao? Tâm lý yếu kém như vậy cũng đòi diệt Hồn Độn Tộc của ta đúng là buồn cười quá mà!

Hồn Độn Vương châm chọc.

- Khốn kiếp! Ai nói với người bọn ta sợ. Hiện tại ta sẽ vào trong đó cho người xem!

Thần Tổ nghe vậy tức giận gầm lên một tiếng sau đó hóa thành một đạo hào quang bay về phía một cái hắc động.

- Ầm!

Sau khi ông ta tiến vào cái hắc động đó lập tức đóng lại.

- Thần Lão Ma đã giành trước ta làm sao có thể thua kém hẳn!

Quỷ Chủ thấy vậy hóa thành một đạo hào quang bay lên trời.

- Ta đi nữa!

- Ta cũng vậy!

- Chừa cho ta một phần!

Ba người Thái Nhất, Hắc Đế Tư, Thần Nam chia ra lần lượt tiến vào bên trong ba cái hắc động.

- Tự cẩn thận!

Thất Tuyệt Thiên Nữ nói với Đông Phương Trường Minh một tiếng rồi xông thẳng vào cái hắc động thứ sáu.

Trong chớp mắt ở phía trên Hỗn Độn Ma Sơn chỉ còn Đông Phương Trường Minh cùng Hỗn Độn Vương.

- Âm!

Hai người không nói tiếng nào hóa thành hai đạo hào quang tiến vào bên trong cái hắc động thứ bảy.

...

Sau khi Thần Tổ tiến vào bên trong không gian hắc động thứ nhất thì chỉ thấy trước mặt mình là một vùng không gian tối đen không có một chút ánh sáng nào.

Ông ta ngừng tụ nguyên lực trong người vào hai mắt đảo quanh tìm kiếm một vòng thì chỉ thấy ở cách chỗ của mình mấy nghìn trượng có một bạch y

phụ nhân đang đứng.

- Thần Lão tặc còn nhận ra ta chứ?

Cảm nhận được ánh mắt của Thần Tổ nhìn mình bà ta cắn răng quát lên một tiếng.

- Di La Thiên ta làm sao có thể quên được người chứ, vào thời đại Viễn Cổ người cùng U Minh Thiên ý mình là sinh linh do Thiên Đạo sáng tạo dám xông vào Thần Gia làm loạn còn hô hào cái

gì muốn giết ta để Tế Thiên nữa. Kết quả U Minh Thiên bị ta giết chết dùng thân thể luyện thành binh khí còn người thì trọng thương chạy trốn, không ngờ bây giờ lại dám xuất hiện trước mắt ta!

Thần Tổ trầm giọng nói.

- Còn nhớ thì tốt ngày hôm nay ta nhất định phải giết người báo thù cho U Minh Thiên!

Nghe được những lời của Thần Tổ trong mắt Di La Thiên hiện ra vẻ hận thù sâu đậm bà ta quát lên một tiếng sau đó ầm ầm xông lên.

Tuy rằng Chư Thiên dưới trướng Thiên Đạo xưa nay luôn hoạt động độc lập gần như không có liên hệ gì với nhau nhưng U Minh Thiên cùng với Di La Thiên lại khác hai người không chỉ sinh ra cùng lúc mà tình cảm với nhau cũng rất tốt giống như phu thê của nhân loại vậy.

U Minh Thiên bị Thần Tổ giết chết Di La Thiên đương nhiên phải thay hân báo thù.

....

Chỗ hắc động không gian thứ hai.

- Quỷ Chủ người lại dám cùng với đám người Đông Phương Trường Minh tiến vào đây muốn diệt Hồn Độn Tộc ta ngày hôm nay ta nhất định phải bẻ gãy tất cả xương cốt trên người người!

Quỷ Chủ vừa ổn định lại thân hình thì đã nghe thấy một tiếng nói chói tai truyền vào trong tai của mình.

- Hồn Độn Tử tên tiểu tử nhà người tuy rằng ta cùng người là đối địch nhưng dù sao cũng là đồng bối của phụ thân người. Khi người nói chuyện với ta người theo lý thì phải khách sáo hơn một chút mới đúng. Sao có thể vô lễ như vậy! Ngày hôm nay ta phải thay thế Hồn Độn Vương dạy dỗ người mới được!

Quỷ Chủ nhìn về phía người phát ra tiếng nói cười hắc hắc mấy tiếng nói.

....

Chỗ không gian hắc động thứ tư Hắc Đế Tư đang đối diện với người thanh niên thân thân mặc hắc y bó sát người trên lưng cõng bốn thanh trường kiếm.

- Hắc Đế Tư bốn thanh Tru Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm này của ta hoàn thành đã lâu nhưng vẫn chưa có cơ hội sử dụng. Ngày hôm nay ta phải dùng máu của người khai phong cho chúng mới được!

Chỉ nghe người thanh niên áo đen lạnh lùng nói.

- Thông Thiên ta chỉ sợ người không có bản lĩnh đó ngược lại trở thành một Chiến Hồn trong Tuyệt Ngục của ta thôi!

Hắc Đế Tư nhàn nhạt nói.

...

Chỗ không gian thứ năm.

- Thái Thượng tên phản đồ người không ngờ lại dám xuất hiện trước mắt ta! Ngày hôm nay ta nhất định phải giết người báo thù cho vô số sinh linh Linh Tộc ta!

Thất Tuyệt Thiên Nữ nhìn về phía một lão giả đạo cốt tiên phong thân mặc thái cực bát quái rộng thùng thình.

- Hừ! Thất Tuyệt người không còn là Nữ Hoàng của Đệ Lục Giới ta cũng không còn là một tên thuộc hạ dưới trướng người nữa. Ngày hôm nay muốn giết Thái Thượng ta chỉ e rằng không đủ sức thôi!

Lão giả lạnh lùng nói.

- Thái Thượng đừng nhiều lời nữa chịu chết đi!

Thất Tuyệt Thiên Nữ hừ lạnh một tiếng rồi rút Tuyệt Thần Kiếm của mình ra phát động tấn công.

- Đến đi!

Thái Thượng cũng phát ra Ma Thế Bàn mô phỏng của mình ra.

- Âm âm âm....

Trong lúc nhất thời hàng loạt tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên.

...

Chỗ không gian thứ sáu người Thần Nam đối diện là một thanh niên mặc thanh bào.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 310: Nhân Vương Phục Sinh

- Độc Cô Tiểu Bại không ngờ chúng ta lại có thể gặp mặt một lần nữa gặp mặt!

Người thanh niên thanh bào nhìn Thần Nam cười nói lại còn đưa hai tay ra muốn ôm chặt lấy hắn giống như hai người là bạn thân lâu năm không gặp vậy.

- Thanh Thiên Độc Cô Tiểu Bại đã là quá khứ hiện nay ta tên của ta là Thần Nam.

Có điều đối diện với " thịnh tình " của hắn Thần Nam vẫn giữ nguyên vẻ lạnh như băng nói.

- Thần Nam? Độc Cô Tiểu Bại không ngờ người lại đổi tên bất quá cũng không sao! Độc Cô Tiểu Bại cũng được mà Thần Nam cũng được kết quả khi người gặp ta chỉ có một đó là hoàn toàn tịch diệt!

Thanh Thiên chăm chú nhìn Thần Nam một chút rồi nói.

- Ầm!

Lời vừa dứt chỉ thấy hắn vung tay lên phóng ra hàng tỉ hào quang màu xanh như một tấm lưới lớn trùm xuống đầu Thần Nam.

- Thiên Nhai!

Thần Nam lâm nguy không loạn bình thản vận dụng pháp tắc độc môn do

bản thân sáng tạo ra chỉ lần lần này hấn không ném đòn tấn công của đối thủ vào không gian vô định mà dùng cách dĩ kỳ nhân chi vật hoàn kỳ nhân chi thân (lấy gậy ông đập lưng ông) trực tiếp đem nó trả lại cho Thanh Thiên.

Thanh Thiên không kịp đề phòng nhất thời bị thanh quang do chính bản thân đánh ra khiến cho thanh bào vỡ nát lộ ra da thịt sung huyết đỏ sẫm bên trong.

- Đáng chết! Thanh Thiên Trấn Thế Ấn!

Thanh Thiên thầm mắng một tiếng sau đó vận chuyển nguyên lực trong thân thể ngưng tụ thành một đại ấn màu xanh âm âm đè ép về phía Thần Nam.

- Mộng Ảo Vô Hoa!

Thần Nam lại quát lên một tiếng dưới lực lượng của hấn không gian xung quanh bị cưỡng chế ngưng tụ lại một điểm tạo thành một cái hắc động to lớn nuốt lấy đại ấn của Thanh Thiên vào bên trong.

- Pháp tắc của Ma Chủ làm sao người có thể biết được?

Nhìn thấy cảnh đó hai mắt của Thanh Thiên co rụt lại kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Bởi vì ta tài năng tuyệt thế thông hiểu muôn vàn pháp tắc, cho dù là loại pháp tắc gì cũng không thể làm khó được ta. Cửu Thiên Thập Địa - Thời Không Luyện Thiên!

Thần Nam vừa trêu đùa Thanh Thiên vừa đánh ra một pháp tắc nữa.

Theo tiếng quát của hấn lực lượng của Thời Không Bốn Nguyên được phát động hóa thành một khoảng không gian vô định bao vây Thanh Thiên lại

sau đó phát ra từng dòng năng lượng kỳ dị chia cắt thân thể Thanh Thiên ra như muốn luyện hóa hắc vậy.

- A!

Thanh Thiên dù cường đại nhưng đối diện với lực lượng kỳ dị bên trong không gian vô định vẫn có chút không chịu nổi thống khổ kêu thét.

Thần Nam ở bên ngoài không ngừng điều động nguyên lực hỗ trợ cho Thời - Không Bốn Nguyên.

Có điều Thần Nam không phát hiện ra lúc này ở bên trên hắc động xuất hiện một đôi mắt màu đỏ lạnh lùng nhìn mình, bên trong đôi mắt đó không ngừng hiện lên từng tia sát khí điên cuồng tựa như dã thú muốn ăn tươi nuốt sống mục tiêu vậy.

Nhưng chủ nhân của nó vẫn dùng lực lượng của mình mạnh mẽ cưỡng chế những sát ý đó lại im lặng kiên nhẫn quan sát Thần Nam.

- Âm!

Cho đến một ngày sau khi quá trình luyện hóa Thanh Thiên bước vào giai đoạn quan trọng nhất năm chắc Thần Nam không thể động thủ hắc ảnh đang lần trốn mới xông ra dùng tốc độ nhanh nhất xuất ra một chưởng muốn đánh nát đầu của hắc.

- A!

Trong khoảng khắc khi chưởng cương của hắc ảnh đến gần sát đỉnh đầu Thần Nam cảm nhận một luồng nguy cơ sinh tử cường đại xuất hiện trong lòng không chút do dự lập tức thu hồi lại lực lượng Thời - Không Bốn Nguyên mạnh mẽ chấm dứt việc luyện hóa Thanh Thiên thân hình nhanh chóng lui lại phía sau may mắn thoát được một chưởng đoạt mạng nhưng

xương ngực cũng bị đánh nát.

Thần Nam vừa dùng nguyên lực chữa trị vết thương của mình vừa đưa mắt liếc nhìn kẻ tập kích.

- Quảng Nguyên người vẫn chưa chết hay sao?

Khi thấy được dung mạo của hắc ảnh Thần Nam lạnh lùng kêu lên một tiếng.

- Kinh ngạc lắm sao? Lúc trước người diệt sát quá khứ thân của ta ở trong Thời Không Chung Điểm khiến cho tương lai thân của ta cũng gián tiếp bị hủy diệt có điều người thật sự quá xem thường Quảng Nguyên ta trước khi tịch diệt ta đã kịp lưu lại một đạo nguyên khí sau đó thông qua nó cùng với sự trợ giúp của mấy người Thanh Thiên, Hỗn Độn Vương thành công sống lại hơn nữa hiện nay ta đã không còn nhược điểm gì bị các người nắm được nữa nữa, ta xem người còn có cách nào giết được ta ha ha ha....

Quảng Nguyên nhìn Thần Nam đặc ý nói.

- Quảng Nguyên đừng nói nhảm nữa ra tay đi ngày hôm nay chúng ta liên thủ giải quyết hẳn!

Thanh Thiên trầm giọng nói.

- Được!

Quảng Nguyên gật đầu một cái.

- Thiên Địa Tịch Diệt!

- Hỗn Độn Quy Nhất!

Tiếp theo hai người quát lên một tiếng phát ra hai đạo Pháp tắc khủng

khiếp.

- Ma Động Thái Cực Đồ!

Thần Nam thấy vậy không dám chậm trễ một chút nào đồng thời vận chuyển Hoán Ma Kinh cùng Thái Thượng Vong Tình Lục của Vũ Hình truyền cho vung tay đánh ra.

- Ấm ầm ầm....

Ba đạo pháp tắc kinh khủng vừa va chạm với nhau lập tức khiến cho không gian xung quanh ầm ầm nổ tung.

Thần Nam tuy mạnh nhưng đối diện với hai người Thanh Thiên cùng Quảng Nguyên cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Sau một chiêu đã bị đẩy lui về phía sau.

Vũ Hình ở bên trong Nội Thiên Địa thấy vậy sắc mặt đại biến thân là một người vợ mắt thấy phu quân của mình gặp nguy hiểm theo bản năng nàng rất muốn ra tay trợ giúp nhưng lại không nghĩ ra phương pháp nào khả thi.

- Đều tại mình bình thường không cố gắng luyện công nếu có thể luyện Thái Thượng Vong Tình Lục đến cực hạn cho dù không thể đột phá Nghịch Thiên Cấp thì hiện giờ cũng có tư cách nhúng tay vào trận chiến này không cần để cho Nam một mình nghênh chiến với hai cường địch!

Vũ Hình không ngừng tự trách bản thân.

- Người thật sự muốn trợ giúp hã như vậy sao? Như vậy nói không chừng ta có thể giúp người một tay!!

Đúng lúc này bên tai của Vũ Hình đột nhiên vang lên một giọng nữ.

- Là ai? Mau ra đây?

Vũ Hinh kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Người không cần sợ! Ta sẽ không làm hại người bởi vì ta chính là người hoặc nói chính xác hơn thì ta là kiếp trước của người!

Giọng nói nữ tính nói.

- Kiếp trước! Ta cứ nhiên cũng có kiếp trước hay sao?

Vũ Hinh kinh ngạc nói trong những năm vừa qua nàng đã gặp không ít người có kiếp trước cường đại nhưng không thể ngờ mình cũng là một trong số đó.

- Đúng vậy!

Giọng nói nữ tính gật đầu.

- Được rồi! Người còn chưa trả lời câu hỏi của ta người có muốn trợ giúp cho phu quân của mình không?

Hơi dừng một chút nàng ta lại hỏi.

- Cái này còn cần phải hỏi sao? Ta đương nhiên muốn giúp Nam, nhưng người có cách sao?

Vũ Hinh hỏi.

- Đương nhiên! Chỉ cần người lựa chọn thức tỉnh tiếp nhận ký ức cùng với lực lượng của ta cũng chính là kiếp trước của người thì người tự nhiên sẽ có được bản lĩnh giải nguy cho phu quân của người!

Giọng nói nữ tính nói.

- Kiếp trước người không lừa ta đó chứ? Hai người Thanh Thiên, Quảng Nguyên đều là Nghịch Thiên Cấp cường giả bất luận ta muốn đối phó một người nào trong đó thì ta cũng phải có thực lực Nghịch Thiên mới được, người thật sự cường đại như vậy sao?

Vũ Hình nghi hoặc nói.

- Chúng ta là cùng một người ta làm sao có thể lừa gạt người được? Có biết tại sao người bình thường chỉ cần đạt đến Thần Hoàng hoặc Thiên Cấp thì có thể thức tỉnh ký ức kiếp trước còn

người đột phá Thiên Cấp đã lâu vẫn không có dị tượng nào hay không đó là vì trước đây ta đã lưu lại một phong ấn không đến lúc người nguy cấp hoặc có tình huống đặc biệt tuyệt đối không xuất hiện. Có thể vô thanh vô thức lưu lại phong ấn trong đầu một tên Thiên Cấp cường giả mà hẳn không phát hiện chút nào người thử nghĩ xem trừ Nghịch Thiên Cấp cường giả ra còn có ai có bản lĩnh như vậy?

Giọng nói nữ tính kiên nhẫn giải thích.

- Được! Kiếp trước ta tin người một lần cứ làm theo lời người nói đi!

Vũ Hình suy nghĩ một lúc rồi gật đầu

- Đồng ý thì tốt! Nhưng đừng trách ta không nhắc nhở người trước ký ức kiếp trước của chúng ta phi thường phi thường bá đạo một khi mở ra tuy rằng nó sẽ dung hòa với ký ức kiếp này của người nhưng cũng có thể khiến cho tính cách của người đại biến không còn là người của hiện tại nữa giống như lúc trước khi người tu luyện đến cảnh giới Thuế Biển của Thái Thượng Vong Tình Lục vậy!

Giọng nữ trầm giọng nói.

- Cái này không cần người nhắc nhở ta cũng tự biết! Đừng dài dòng nữa mau bắt đầu đi!

Vũ Hình không có kiên nhẫn nói mặc dù biết thức tỉnh ký ức kiếp trước rất nguy hiểm có thể khiến nàng lần nữa mất đi bản thân nhưng vì cứu người mình yêu có nguy hiểm đến đâu Vũ Hình cũng cam tâm tình nguyện làm.

- Rất tốt! Quyết đoán lắm. Không thẹn là bản thân ta, không thẹn là Nhân Vương!

Giọng nói nữ tính tán thưởng.

Lời này vừa dứt trong đầu của Vũ Hình lập tức xuất hiện đại lượng ký ức ngoại lai tràn vào.

- A!

Vũ Hình ra sức hấp thu những thứ kiếp trước mình lưu lại.

Một thân khí thể trên người nàng không ngừng ầm ầm bạo tăng chỉ trong một thời gian ngắn đã từ Thiên cấp trung kỳ trực tiếp đạt đến Nghịch Thiên Cấp hậu kỳ đỉnh phong.

- Hồng Hoang Kỳ trở về cho ta!

Tiếp theo chỉ nghe nàng quát lên một tiếng.

- Ầm!

Từ trong không gian lập tức có một thanh đại kỳ từ bên trong không gian bay ra rơi vào trong tay nàng.

- Sát!

Vũ Hinh cầm theo Chí Bảo kiếp trước xé tan không gian Nội Thiên Địa bay vào trong hắc động.

- Vũ Hinh sao nàng lại ra đi? Không đúng! Người không phải Vũ Hinh người là Nhân Vương. Sao lại như vậy?

Thần Nam kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Bây giờ không phải lúc để nói chuyện trước tiên giải quyết bọn chúng trước đi!

Vũ Hinh trầm giọng lên tiếng vừa nói nàng vừa nâng cao Hồng Hoang Kỳ lên dùng tốc độ mắt thường không cách nào thấy được cắm thẳng vào ngực của Quảng Nguyên.

-Luyện Hồn Thiên Hỏa

Tiếp nàng quát một tiếng thi triển pháp tắc đáng sợ của bản thân khiến cho thân thể của Quảng Nguyên trong khoảng khắc bị liệt hỏa bảy màu đáng sợ bao phủ

- Thanh Thiên tên khốn kiếp người còn đứng đó làm gì không mau qua đây giúp ta!

Quảng Nguyên phát ra một tiếng kêu thảm thiết.

- Được!

Thanh Thiên nghe được lời đó lập tức gật đầu.

Nhưng Thần Nam sao lại có thể để cho hắn có cơ hội rời đi hai tay đồng thời vung lên đánh ra Nghịch Loạn Bát Thức mạnh nhất của bản thân.

Từng đạo chương ấn khủng bố của hắn nối đuôi nhau đánh tới khiến cho

thân thể của Thanh Thiên vỡ tan thành từng điểm thanh quang nhỏ bé nhanh chóng bị không gian loạn lưu xung quanh hấp thu.

Chỉ còn lại một đoàn thanh quang ở trung tâm là vẫn ngoan cường tồn tại. Đó chính là Thiên Đạo ấn ký của Thanh Thiên chỉ cần nó bất diệt thì hẳn cho dù có bị giết chết bao nhiêu lần cũng sẽ có thể khôi phục.

Thần Nam đã nhiều lần giao đấu với Thanh Thiên tất nhiên biết rõ điều này cho nên hẳn không để cho Thanh Thiên có cơ hội khôi phục nhân lúc hẳn còn suy yếu nhanh chóng đánh ra mấy tỉ cấm chế hình thành một quả cầu nhỏ phong ấn lại ngăn cách cảm ứng giữa hẳn và Thiên Đạo.

Sở dĩ Thần Nam không dứt khoát giết chết Thanh Thiên là bởi vì hẳn vẫn còn có một chuyện cần dùng tới năng lực của hẳn.

Sau khi làm xong Thần Nam quay đầu nhìn qua bên cạnh thì phát hiện Vũ Hinh không biết đã giải quyết xong Quảng Nguyên từ lúc nào cũng đang quay đầu nhìn mình.

- Ầm!

Ánh mắt của hai người cách không va chạm trên không trung.

- Vũ Hinh có thể nói cho ta biết tại sao nàng lại trở thành Nhân Vương hay không?

Thần Nam do dự một chút rồi lên tiếng hỏi.

- Bây giờ thiếp cần một khoảng thời gian yên tĩnh chàng cũng có chuyện cần làm. Chuyện này để sau này mới nói đi!

Vũ Hinh nhú nhú mày một chút rồi trả lời.

Sau khi nói xong nàng ta liền hóa thành một đạo hào quang xông vào

trong không gian không để ý tới Thần Nam.

- Ai!

Thần Nam thấy vậy vốn muốn đuổi theo nhưng không biết tại sao không thể nào động thân được chỉ có thể im lặng thở dài

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 311: Luyện Hóa Tuyệt Vực

Ở trong hắc động thứ bảy Hỗn Độn Vương đang quyết chiến với Đông Phương Trường Minh cảm nhận được tình hình của Thanh Thiên cùng Quảng Nguyên thì sắc mặt cuồn cuộn biến trong mắt hiện lên vẻ tức giận điên cuồng.

Trước đây vốn dự định đợi hai người Thanh Thiên, Quảng Nguyên giải quyết xong Thần Nam sẽ cùng với mình liên thủ dùng ưu thế áp đảo về số lượng diệt sát Đông Phương Trường Minh cùng với những kẻ địch khác.

Không nghĩ tới lại bị sự xuất hiện của Nhân Vương - Vũ Hình làm hỏng tất cả thử hỏi làm sao có thể hãn có thể không nổi giận cho được.

- Sát!

Đông Phương Trường Minh mặc dù không biết tại sao đối thủ của mình lại mất đi bình tĩnh nhưng hãn tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt lập tức xuất thủ đánh ra một quyền.

Hỗn Độn Vương không kịp đề phòng trực tiếp bị quyền kinh cường đại đánh bay đi há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Đông Phương Trường Minh ngươi đừng tưởng như vậy có thể hạ được lão phu, ngày hôm nay ta sẽ cho ngươi thấy cái gì mới là thực lực thật sự của Hỗn Độn Vương!

Kế hoạch tổn nhiều công sức bố trí thất bại lại bị kẻ địch nhân cơ hội đánh trọng thương sự phẫn nộ trong lòng Hỗn Độn Vương đã đạt đến giới hạn

không cách nào tiếp tục nhẫn nhịn được nữa ông ta gầm lên một tiếng khai mở Nội Thiên Địa bên trong.

Trong lúc nhất thời chỉ thấy sau lưng ông ta xuất hiện bảy cái đại lực cực lớn, xung quanh mỗi tầng đều có đại lượng hắc khí bao phủ khiến cho người ta không thể nhìn thấy hoàn cảnh bên trong chỉ có thể nghe được từng âm thanh ai oán không ngừng vang lên.

Nghe được những âm thanh chân mày của Đông Phương Trường Minh khẽ nhíu lại hẳn có thể thấy được số lượng những oan hồn bên trong bảy cái đại lực trước mắt không thua kém Tiểu Lục Đạo của mình một chút nào chỉ có điều những oan hồn này không được ngưng tụ một cách

tự nhiên như bên trong Tiểu Lục Đạo mà bị người khác dùng đại pháp lực cưỡng chế ngưng tụ lại.

- Hồn Độn Vương bảy tầng đại lực này người rốt cuộc dùng cái gì luyện thành?

Đông Phương Trường Minh nhìn Hồn Độn Vương hỏi.

- Không dấu gì người Thất Trọng Địa Ngục này là do ta dùng thân thể hồn phách của bảy tên Nghịch Thiên Cấp cường giả cùng với linh hồn của mấy tỉ sinh linh Huyết Luyện thành!

Hồn Độn Vương đắc ý cười nói.

- Hồn Độn Vương người đáng chết!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy trong mắt hiện lên vẻ tức giận quát lên một tiếng.

Không nói tới việc luyện hóa thân thể cùng linh hồn của bảy Nghịch

Thiên Cáp cường giả chỉ riêng hành động Huyết Tế mấy tí sinh linh để thu thập oan hồn đã đủ để Đông Phương Trường Minh nổi lên tâm tất sát với Hồn Độn Vương.

- Muốn giết ta, Đông Phương Trường Minh chưa đến cuối cùng vẫn chưa biết sống ai chết đâu!

Hồn Độn Vương cười lạnh một tiếng sau đó điều khiển Thất Trọng Địa Ngục đè ép thẳng về phía Đông Phương Trường Minh.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy không dám khinh thường chút nào lập tức mở Nội Thiên Địa của mình ra.

Dùng Giới đấu Giới.

- Âm âm âm.....

Khi hai thế giới mệnh mệnh va chạm với nhau từng đạo dao động năng lượng đáng sợ khuếch tán ra ngoài cơ hồ muốn diệt thế.

- Thất Trùng Địa Ngục - Phân Ra!

Sau một lát đột nhiên Hồn Độn Vương phát ra một tiếng dùng Bí Pháp chia tách Thất Trùng Địa Ngục thành bảy phần, để cho cái dưới cùng tiếp tục đấu sức với Tiểu Lục Đạo còn sáu cái còn lại từ sáu hướng khác nhau ép thẳng về phía Đông Phương Trường Minh phong tỏa tất cả đường lui của hắn.

Đông Phương Trường Minh thấy vậy sắc mặt hơi trầm xuống bất quá cũng không sợ hãi bước ra một bước Lục Đạo Luân Hồi Bàn liền xuất hiện dưới chân.

- Định!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng quát lên một tiếng từ bên trong Lục Đạo Luân Hồi Bàn liền phát ra một làn sóng năng lượng cường đại khiến cho Lục Trùng Địa Ngục đang xông tới bỗng nhiên ngưng trệ lại giữa không trung.

- Lục Đạo Luân Hồi trấn đại địa cách này chỉ có thể kéo dài thời gian bại vong của người thêm một chút căn bản không thể gây tổn hại được cho Lục Trùng Địa Ngục của ta!

Hỗn Độn Vương khinh thường nói.

- Phải không? Người nhìn lại đi!

Đông Phương Trường Minh trầm giọng kêu lên một tiếng.

- Ầm!

Trong lúc hăn đang nói Lục Đạo Luân Hồi Bàn đột nhiên lại bắn ra hàng tỉ hào quang màu trắng phá tan lớp sương đen bên ngoài bao trùm lên Lục Trùng Địa Ngục.

Chỉ có điều nó không mang đến sức sát thương thực tế cho hàng tỉ oan hồn bị phong ấn bên trong Lục Trùng Địa Ngục mà lại khiến cho bọn họ cảm thấy như được tắm mình bên trong ánh nắng sáng sớm cảm nhận cảm giác ấm áp mất đi đã lâu cả tinh thần cùng thể xác đều được thăng hoa oán hận vạn cổ trong lòng cũng dần dần tan biến.

Qua đi một lúc lâu linh hồn của bọn họ từ từ biến thành từng điểm bạch quang bay vào bên trong Lục Đạo Luân Hồi Bàn dưới chân Đông Phương Trường Minh.

- Người thật ra đã dùng loại lực lượng tà môn gì để diệt oan hồn của ta?

Hỗn Độn Vương kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Người nói sai rồi ta không phải tiêu diệt oan hồn của người chỉ là siêu độ hạ thôi!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Siêu độ?

Trên mặt Hỗn Độn Vương hiện lên vẻ kinh ngạc.

Siêu độ không phải Thần thông chỉ có cường giả tinh tu Phật Đạo nhiều năm mới có thể phát ra hay sao? Đông Phương Trường Minh rõ ràng chưa từng học Phật sao có thể làm được!

- Chuyện này không phải do ta gây ra mà là do màn hào quang Lục Đạo Luân Hồi phóng ra làm. Nó tên Luân Hồi Thần Quang có công dụng siêu độ oan hồn khiến cho bọn họ có thể đầu thai chuyển thế những oan hồn bên trong Thất Trùng Địa Ngục đã bị giam khốn quá lâu cũng nên yên nghỉ rồi!!

Đông Phương Trường Minh giải thích.

- Khốn kiếp!

Hỗn Độn Vương nghe vậy tức giận quát lên một tiếng.

Thất Trùng Địa Ngục của hắn sở dĩ có thể phát huy ra uy lực kinh thiên động địa là bởi vì có hàng tỉ linh hồn làm nguyên động lực thúc đẩy hiện tại những oan hồn đó bị Luân Hồi Thần Quang siêu độ tiến vào Luân Hồi uy lực của nó nhất định sẽ giảm xuống thảm thương.

- Ầm!

Quả nhiên không bao lâu sau giống y như dự đoán của Hỗn Độn Vương

Thất Trùng Địa Ngục bởi vì mất đi nguyên động lực vận hành là hàng tỉ sinh linh không thể địch nổi Tiểu Lục Đạo âm âm tan vỡ.

- Phụt!

Hỗn Độn Vương cũng bị lực lượng cản trở khiến cho trên người xuất hiện vô số vết rạn há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Hóa Không!

Hắn không dám chần chừ một chút nào lập tức thi triển Bí Thuật dung nhập vào hư không muốn bỏ chạy.

- Thiên Ngục!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy quát lên một tiếng.

Nhất thời chỉ thấy ba nghìn thiên đạo từ trong Nội Thiên Địa của hắn bay ra hóa thành ba nghìn sợi xích to lớn cắm vào hư không trói chặt Hỗn Độn Vương lại.

- Chết đi!

Đông Phương Trường Minh quát lên một tiếng.

Khi đang nói chuyện thân thể của hắn trực tiếp hóa thành hình dáng Lục Đạo Ma Thần khổng lồ mở to con mắt thứ ba bắn ra một luồng Đại Phá Diệt Thần Quang.

- Âm!

Trong khoảng một tiếng nổ to kinh thiên động địa vang lên cả người Hỗn Độn Vương bị Đại Phá Diệt Thần Quang nghiền nát thành tro bụi hoàn toàn tịch diệt.

- Khí tức của Vương biến mất rồi. Sao lại như vậy?
- Không lẽ Vương đã xảy ra chuyện?
- Không thể nào! Vương là mạnh nhất sao có thể có chuyện được!
- Không a!

Khí tức của Hỗn Độn Vương vừa biến mất Hỗn Độn Di Dân lập tức cảm nhận được nhất thời mỗi người đều sợ hãi vô cùng một thân chiến ý tuột dốc không phanh.

Ngược lại những cường giả bên phía Đông Phương Trường Minh biết được chủ soái của mình thắng trận thì trong lòng phấn chấn càng thêm ra sức chiến đấu.

Bên phía Đông Phương Trường Minh sau khi diệt sát Hỗn Độn Vương Đại Phá Diệt Thần Quang vẫn không biến mất âm âm bạo phát trong chớp mắt cả không gian hắc động xung quanh bị lực lượng trùng kích khổng lồ san bằng thân thể của Đông Phương Trường Minh lần nữa xuất hiện trên bầu trời Đệ Lục Giới.

- Âm!

Cùng lúc này mấy cái không gian hắc động ở xung quanh cũng nổ tung Thần Tổ, Thái Nhất, Quỷ Chủ, Thất Tuyệt Thiên Nữ, Hắc Đế Tư, Thần Nam lần lượt từ bên trong bước ra còn về phần đối thủ của bọn họ tự nhiên đều đã bị giải quyết.

Sau khi ra ngoài thần thức của một đám cường giả liền cảm nhận được khí tức của Nhân Vương còn lưu lại.

- Thần Nam sao trên người người lại có khí tức của Nhân Vương?

Bọn họ đồng thời nhìn Thần Nam hỏi.

Thần Nam cũng không che dấu đem hết mọi chuyện kể cho bọn họ nghe.

- Thì ra là vậy! Như vậy sau này người có tính toán gì không?

Sau khi nghe xong Đông Phương Trường Minh hỏi.

- Ta dự định sau khi làm xong chuyện của bản thân sẽ đi tìm nàng ấy!

Thần Nam trả lời.

- Chuyện của bản thân Thần Nam người muốn làm chuyện gì?

Thái Nhất hỏi.

- Ta dự định sẽ đi luyện hóa Thập Phương Tuyệt Vực. Đó cũng là lý do ta theo các người xuất chinh tiêu diệt Đế Lục Giới.

Thần Nam trầm giọng nói.

- Cái gì?

Mấy người Đông Phương Trường Minh nghe vậy đồng thời kinh ngạc không ai ngờ được việc Thần Nam muốn làm lại là luyện hóa Thập Phương Tuyệt Vực.

Thập Phương Tuyệt Vực là nơi nào? Đó là một bí cảnh đáng sợ nhất của Hỗn Độn Tộc tồn tại từ trước khi thời đại Viễn Cổ bắt đầu bên trong tồn tại lực lượng đáng sợ vô cùng cho dù Nghịch Thiên Cấp đi vào cũng không thể ở lại quá lâu nếu không sẽ bị lực lượng ở đó ảnh hưởng hóa thành một đồng xương khô.

- Các người không cần lo vì chuyện này ta đã chuẩn bị nhiều năm bảo

đảm sẽ không thất bại!

Thần Nam cười nói.

- Được! Nếu người đã nói vậy bọn ta cũng không khuyên nữa bây giờ chúng ta sẽ thống lĩnh đại quân trở về trước người cũng phải tranh thủ thời gian đừng quên ba mươi năm sau chính là thời khắc Thông Thiên Lộ mở ra đến lúc đó chúng ta đều phải tiến vào!

Đông Phương Trường Minh liếc mắt thương lượng với những người khác một lúc rồi nói.

- Ta biết rồi!

Thần Nam gật đầu một cái.

Sau đó đoàn người chia ra làm hai mấy người Đông Phương Trường Minh mở ra không gian thông đạo thống lĩnh đại quân cùng với những Tộc nhân Linh Tộc mà Lý Phong Ma cứu được trở về Nhân Gian Giới trước.

Còn Thần Nam thì lại từ Hỗn Độn Ma Sơn đi sâu vào Hỗn Độn Đại Lục.

Sau một lúc phi hành hắn đã nhìn thấy một cái sa mạc có đường kính hơn mấy vạn dặm phủ đầy cát vàng xuất hiện trước mắt mình.

Đó chính là Thập Phương Tuyệt Vực của Hỗn Độn Tộc.

Vừa tiến vào chỗ đó Thần Nam chỉ cảm thấy một thân pháp lực của bản thân biến mất vô ảnh vô tung giống như trong một khoảng khắc hắn đã từ một Nghịch Thiên Cấp cường giả biến thành một phàm nhân vậy.

Nếu như là người khác gặp phải hoàn cảnh như thế này chắc chắn sẽ hoảng loạn vô cùng nhưng Thần Nam sắc mặt của hắn vẫn không có chút biến hóa nào bình thản ngồi xuống dưới mặt đất khoanh chân lại thả lỏng đầu

óc để cho tinh thần lực của mình tự do tràn ra tiến vào từng hạt cát một trong Thập Phương Tuyệt Vực bắt đầu luyện hóa.

...

Thời gian như nước trong chớp mắt hai mươi năm đã trôi qua.

- Thu!

Một ngày này Thần Nam bỗng nhiên mở hai mắt ra hét lên một tiếng.

- Âm!

Thập Phương Tuyệt Vực ở bốn phía lập tức co rút lại dung nhập vào bên trong thân thể của Thần Nam trở thành một phần Nội Thiên Địa.

Nhưng việc luyện hóa vẫn chưa kết thúc còn cần thêm một bước nữa Thần Nam mới có thể hoàn toàn điều động được lực lượng của Thập Phương Tuyệt Vực.

- Thanh Thiên tỉnh lại!

Lúc này chỉ thấy hắn lấy quả cầu phong ấn Thanh Thiên ra kêu lên một tiếng.

- Thần Nam ngươi giam giữ ta thật ra có ý gì?

Ý thức của Thanh Thiên đang bị phong ấn bên trong quả cầu nghe vậy trầm giọng hỏi.

- Người nhìn chỗ này trước đi!

Thần Nam nói.

Mặc dù không biết tại sao Thần Nam lại nói như vậy nhưng Thanh Thiên vẫn làm theo đảo mắt nhìn quanh một cái.

Kết quả kinh ngạc phát hiện không ngờ Thế Giới trước mặt mình quý dị vô cùng một nửa bên phải của nó thì tràn đầy linh khí các loại tiên hoa linh quả mọc hoang khắp nơi nhưng nửa còn lại thì chỉ là một phiến sa mạc hoang vắng không có bất kỳ khí tức sinh mạng nào.

- Đây... người đã luyện hóa Thập Phương Tuyệt Vực.

Bằng vào kiến thức của Thanh Thiên chỉ trong phút chốc đã nhận ra được nguyên do khiến cho Nội Thiên Địa của Thần Nam biến hóa quý dị như vậy kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Đúng vậy! Nhưng nó vẫn chưa đạt đến cảnh giới hoàn mỹ cho nên ta vẫn cần người trợ giúp!

Thần Nam nhìn Thanh Thiên nói.

- Trợ giúp? Người có chuyện gì cần ta trợ giúp?

Thanh Thiên nghe được lời nói của Thần Nam thì trong lòng không hiểu sao trong lòng lại xuất hiện một cảm giác ớn lạnh xương sống run rẩy hỏi.

- Ta muốn mượn Thiên Đạo Bốn Nguyên trong người của người khiến cho Thập Phương Tuyệt Vực xuất hiện sinh cơ hoàn toàn hợp làm một với Nội Thiên Địa của ta!

Thần Nam trầm giọng nói một tiếng.

Lời vừa dứt hẳn không cần biết Thanh Thiên có đồng ý hay không đã dùng sức bóp nát thanh quang trong tay tạo ra vô số thiên địa nguyên khí để cho Nội Thiên Địa của mình hấp thu.

Trong lúc nhất thời trên sa mạc dưới chân hắc bắt đầu xuất hiện sinh cơ mãnh liệt từng cành cây ngọn cỏ không ngừng nổi nhau xuất hiện.

Ba ngày sau nó đã hoàn toàn biến thành hình dáng giống y như nửa mảnh thiên địa bên phải.

- Tốt lắm!

Thần Nam thấy vậy hài lòng kêu lên một tiếng sau đó bước ra ngoài dùng Súc Địa Thành Thốn Đại Pháp dung nhập vào không gian.

Bất quá hắc cũng không lập tức đi tìm Vũ Hình mà trở về nơi ở của mình tại Thiên Giới Thần Gia trước.

- Thần Nam người trở về rồi! Mọi chuyện thuận lợi chứ?

Thần Tổ đang bế quan tu luyện cảm nhận được khí tức của Thần Nam thì dùng thần thức truyền âm kêu lên một tiếng.

- Tất cả đều đã xong!

Thần Nam gật đầu một cái.

- Long Nhi, Tác Tác, Huyền Huyền, Không Không, Y Y đâu?

Tiếp theo hắc lại hỏi.

- Bọn chúng đang ở hoa viên phía sau chơi đùa, mấy năm nay bọn chúng nhớ người cùng Vũ Hình lắm đi thăm bọn chúng đi!!

Thần Tổ trả lời.

- Được!

Thần Nam gật đầu một cái sau đó đi tới hoa viên của Thần Gia.

Vừa thấy bước vào nơi này hắn đã nhìn thấy năm tiểu hài tử phi thường đáng yêu đang chơi đùa bọn chúng chính là năm người con của Thần Nam cùng Vũ Hình Long Nhi, Huyền Huyền, Không Không, Y Y, Tác Tác cũng chính là thân thể chuyển thể năm đại Đồ Đằng Chí Tôn thời đại Thái Cổ chỉ có điều bọn họ vẫn chưa khôi phục trí nhớ kiếp trước chỉ là những đứa trẻ bình thường (đương nhiên không tính thực lực Thần Hoàng trong người chúng)

- Phụ thân người cuối cùng cũng trở về rồi!

Nhìn thấy Thần Nam xuất hiện năm người lập tức chạy lại ôm chặt lấy hắn.

- Những năm qua đã để cho các con chịu khổ phụ thân thật có lỗi!

Thần Nam đưa tay vuốt đầu bọn chúng từ ái nói hắn cũng giống như Thần Chiến là một người cha vô cùng thương yêu con cái của mình.

- Phụ thân không trách người, con đã nghe các vị Gia gia nói qua người làm tất cả là vì muốn cứu chúng sinh, con tự hào vì người!

Con trai lớn của Thần Nam Long Nhi nói.

- Đúng vậy! Con cũng vậy!

Không Không, Y Y, Huyền Huyền, Tác Tác cũng gật đầu.

- Phải rồi phụ thân hiện tại mẫu thân đang ở đâu?

Long Nhi đột nhiên hỏi.

- Mẫu thân của các con có một số chuyện cho nên giận ta, bây giờ ta dẫn

các con đi năn nỉ nàng ấy trở về có được không?

Thần Nam trầm giọng nói.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐẾ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 312: Tiến Quân Thông Thiên Lộ

- Đương nhiên rồi phụ thân!

Mặc dù không biết tại sao cha, mẹ mình lại giận nhau nhưng nghe được Thần Nam muốn dẫn mình đi tìm Vũ Hình năm tiểu hài tử tất nhiên sẽ không phản đối.

- Tốt như vậy các con mau nắm lấy áo của ta!

Thần Nam trầm giọng nói.

- Vâng!

Long Nhi, Không Không, Y Y, Huyền Huyền, Tác Tác lập tức làm theo.

- Vút!

Thần Nam lần nữa thi triển Súc Địa Thành Thốn Đại Pháp dung nhập vào bên trong không gian đi đến một mảnh tinh vực không biết tên phía trên tinh không.

- Phụ thân mẫu thân đang ở nơi này sao? Vì sao con không thể cảm nhận khí tức của người vậy?

Long Nhi đảo mắt quan sát hoàn cảnh xung quanh một vòng rồi nhìn Thần Nam hỏi.

- Con cũng vậy!

- Cả con nữa!

Không Không, Y Y, Huyền Huyền, Tác Tác cũng lên tiếng năm huynh muội đều là chuyển thế của Đồ Đằng Chí Tôn tuy thực lực không cao nhưng thần thức thì lại viển siêu những cường giả đồng cấp quá nhiều cho dù Thiên Cấp cường giả như Thần Ngũ Tổ cũng không thể thoát khỏi tầm mắt của năm người được.

Vậy mà hiện giờ lại không thể tìm được tung tích của Vũ Hinh đương nhiên chúng phải kinh ngạc.

- Hiện tại thực lực của Vũ Hinh so với trước đây cao hơn không chỉ một bậc đương nhiên con không thể cảm nhận được khí tức của nàng ấy rồi!

Thần Nam giải thích.

- Phụ thân như vậy làm sao chúng ta tìm thấy mẫu thân bây giờ?

Long Nhi nhú mày nhìn Thần Nam lo lắng hỏi.

- Hải tử ngốc chẳng lẽ con đã quên rằng còn có ta hay sao? Phụ thân đã đem các con đến đây đương nhiên có thể có thể đưa các con đi tìm gặp mẫu thân rồi!

Thần Nam cười nói.

- Thật vậy sao? Phụ thân người mau dẫn chúng con đi đi!

Năm hải tử nghe vậy vui mừng kêu lên một tiếng.

- Ừ!

Thần Nam gật đầu một cái sau đó hóa thành một đạo hào quang bay đi.

Không bao lâu sau bọn họ đã đi đến trước một tinh cầu nằm trong một góc tinh vực.

Tinh cầu này không giống với những tinh cầu khác xung quanh bởi vì nó không hoang vắng một chút nào ngược lại còn tràn đầy sức sống trên bề mặt của khắp nơi đều là những thảm cỏ xanh mướt chạy dài không thấy điểm cuối muôn thú tự do nô đùa phi thường náo nhiệt

Tất cả những điểm này đều là do Nhân Vương Vũ Hình dùng đại pháp lực của mình tạo ra.

Lúc này nàng ta đang khoan chân ngồi trên một đỉnh núi cảm nhận được cha con Thần Nam đến tìm mình thì chậm rãi mở mắt ra nhìn bọn họ.

- Thần Nam người đưa bọn chúng đến đây làm gì?

Sau một lát chỉ nghe nàng ta hướng về phía Thần Nam hỏi.

- Việc này còn cần hỏi sao? Ngày hôm nay ta dẫn các con đến đây đương nhiên bởi vì đón nàng trở về!

Thần Nam cười nói.

- Đón ta trở về? Thần Nam đến hiện giờ người còn chưa hiểu thấu hay sao ta là Nhân, người là Mộ chúng ta vĩnh viễn không thể ở bên nhau. Đừng có cố chấp nữa!

Nhưng đáp lại nụ cười đó của hấn lại là tiếng nói lạnh lùng như băng giá của Vũ Hình.

- Đại ca mẫu thân nói cái gì vậy? Cái gì người là Nhân còn phụ thân là Mộ chứ?

Không Không nghe vậy lộ vẻ không hiểu thì thầm bên tai của đại ca.

- Không Không người đừng làm ồn, để cho phụ thân nói chuyện với mẫu thân đi!

Long Nhi trách mắng đệ đệ một tiếng.

Sau đó đưa mắt nhìn Thần Nam.

- Vũ Hinh người không hiểu thấu là nàng ai nói Nhân và Mộ thì không thể ở bên nhau, không lẽ nàng đã quên những gì trước đây chúng ta đã hứa với nhau rồi sao? Chúng ta đã hứa dù có khó khăn gì đi nữa cũng sẽ cùng nhau nuôi dạy các con thật tốt nắm tay nhau đi đến vĩnh hằng sao hiện tại có thể vì một chút trở ngại mà chấm dứt được chứ?

Thần Nam trầm giọng nói.

- Những chuyện đó ta đương nhiên không quên nhưng bây giờ thế giới cũng sắp hủy diệt nhớ thì có tác dụng gì?

Vũ Hinh nhú mày một lúc rồi nói.

- Ai nói không có tác dụng! Thế giới này tuy rằng đúng là sắp hủy diệt nhưng ta tin rằng sự hủy diệt đó chỉ giống như Phượng Hoàng Niết Bàn tái sinh sau khi Thiên Đạo bị diệt một Thế Giới mới nhất định sẽ sinh ra. Chẳng lẽ nàng không muốn cùng ta và các con cùng nhau sinh sống những ngày vô lo vô nghĩ trong thế giới đó hay sao?

Thần Nam hùng hồn nói.

- Lời nói của người thật sự có thể xảy ra ư?

Vũ Hinh nghe vậy nhú mày một lúc rồi hỏi.

- Tất nhiên! Chỉ cần nàng nắm lấy tay của ta chúng ta sẽ có thể cùng nhau

chứng kiến ngày đó diễn ra!

Thần Nam kiên định nói vừa nói hẳn vừa đưa tay phải của mình ra hướng về phía Vũ Hình.

- Ta muốn đi dạo giữa tình không một chút người có thể đi cùng ta một lúc hay không?

Vũ Hình thấy vậy im lặng một lúc lâu rồi bỗng nhiên lại nói một câu không đầu không đuôi.

- Được! Chúng ta đi nào!

Thần Nam nghe vậy hơi ngậy người ra bất quá rất nhanh đã hiểu ra ẩn ý bên trong lời nói của Vũ Hình vui vẻ nói một tiếng.

Sau đó hai người không nói thêm tiếng nào nữa cùng nhau bước ra khỏi tình cầu màu xanh đi dạo giữa tình không.

- Đại ca tình hình như vậy rốt cuộc phụ thân cùng mẫu thân đã làm lành với nhau chưa?

Không Không nhìn thấy cảnh đó nghi hoặc hỏi Long Nhi hỏi cảm xúc của hai người Thần Nam, Vũ Hình biến hóa thật sự quá nhanh, nhanh đến mức khiến cho một tiểu cô nương như nàng có chút không thể nắm bắt kịp.

- Đương nhiên!

Long Nhi mặc dù cũng không hiểu lắm có điều bằng vào cảm giác của mình cũng có thể nhận ra tình hình đại khái gật đầu một cái.

- Như vậy tiếp theo chúng ta phải làm sao?

Y Y hỏi.

- Chuyện này còn cần hỏi nữa sao? Bây giờ chúng ta đương nhiên phải đuổi theo phụ thân cùng mẫu thân, gia đình của chúng ta khó khăn lắm mới có thể đoàn tụ phải tận dụng cơ hội đi chơi cùng nhau chứ?

Tác Tác lên tiếng nói.

- Tiểu Tác nói không sai chúng ta đi nào!

Long Nhi gật đầu một cái sau đó năm tiểu hài tử chạy vào tinh không đuổi theo cha mẹ của mình.

Cả nhà bảy người cùng nhau đi dạo giữa tinh không.

...

Nhân Gian Giới trên Cửu Nguyên Sơn.

- Trường Minh chàng xem cả nhà của Thần Nam vui vẻ với nhau chưa kìa!

Nạp Lan Nhược Thủy nhìn thấy hình ảnh của gia đình Thần Nam thì có chút ghen tỵ nói.

- Nàng không cần hâm mộ bọn họ nếu nàng muốn ta cũng có thể đưa nàng cùng với Nhược Yên đi dạo chơi khắp Nhân Gian!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cười nói.

- Trường Minh huynh nói thật sao? Chẳng lẽ huynh không cần giải quyết những chuyện ở Nhân Gian Giới nữa sao?

Nạp Lan Nhược Yên kinh ngạc hỏi.

- Đúng vậy! Hỗn Độn Tộc đã bị diệt Nhân Gian Giới hiện tại cũng đã an

định lại bằng vào năng lực của Sở Nguyệt có thể giải quyết được mọi chuyện, Lục Tà Đạo cũng đã có Tiểu Chính cùng Tổ Gia gia lo ta đúng là không còn việc gì phải làm nữa, có thể chuyên tâm tận hưởng khoảng thời gian còn lại bên các nàng!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Thật tốt quá! Chúng ta mau đi thôi!!

Hai tỷ muội Nạp Lan nghe vậy vui mừng gật đầu một cái.

Sau đó ba người không làm kinh động bất cứ ai hóa thành ba đạo hào quang bay ra khỏi Cửu Nguyên Sơn.

....

Lại thêm mười năm nữa qua đi. Cuối cùng cũng đã đến thời hạn Thông Thiên Lộ mở ra.

- Ầm!

Một ngày này trên bầu trời Nhân Gian Giới đột nhiên vang lên một tiếng nổ kinh thiên động địa tiếp theo đó chỉ thấy Thái Cực Thần Ma Đồ cực lớn từ bên trong không gian lộ ra.

- Thông Thiên Lộ mở ra rồi. Thời khắc quyết chiến cuối cùng cũng đến rồi!

Tất cả cường giả trong Lục Giới đồng thời kêu lên một tiếng.

- Tất cả đệ tử Thần Gia theo ta tiến vào Thông Thiên Lộ chinh chiến Thiên Đạo!

Phía trên Thần Gia Nguyệt Lượng, Thần Tổ quát lớn một tiếng sau đó dẫn

theo Tứ Tổ, Bát Hồn cùng với mấy chục vạn đệ tử Thần Gia tiến vào Thông Thiên Lộ.

Mỗi người trong đó đều là tinh anh hạng nhất cho dù người yếu nhất cũng đạt cảnh giới Thần Vương.

Ở Cực Lạc Tịnh Thổ!

- A Di Đà Phật tất cả đệ tử theo bần tăng tiến vào Thông Thiên Lộ chinh chiến Ác Thiên Đạo!

A Di Đà Phật mở miệng niệm một tiếng Phật hiệu sau đó dẫn theo tất cả đệ tử tiến vào Thông Thiên Lộ.

Đỗ Gia Huyền Giới. Phu thê Minh Hà, La Sát không nói tiếng nào cùng nhau bay ra tiến thẳng vào bên trong Thông Thiên Lộ đi theo phía sau bọn họ ngoài hai người con trai Diêm La cùng với Tu La ra còn có trăm vạn Tu La Tộc đại quân.

- Âm!

Minh Vương - Hắc Đế Tư, Yêu Hoàng - Thái Nhất, Quỷ Chủ, Thất Quân Chủ cũng lần lượt phá toái hư không đem theo thuộc hạ của mình tiến vào bên trong Thái Cực Đồi.

Trong tất cả cường giả thiên hạ chỉ còn Lục Tà Đạo là chưa hành động!

- Tổ Gia gia sao bây giờ đại ca cùng với hai vị tỷ tỷ còn chưa trở về không phải đã xảy ra chuyện gì chứ?

Đông Phương Chính đứng trên Cửu Nguyên Sơn nhìn Đông Phương Khiếu Thiên hỏi.

- Tiểu Chính ngươi đừng gấp gáp hiện nay trên đời này có người nào ngăn

nổi Trường Minh cùng Nhược Thủy, Nhược Yên chứ, ta nghĩ thêm một chút nữa thì bọn họ sẽ trở về thôi!

Đông Phương Khiếu Thiên trầm giọng nói.

- Đó không phải là bọn họ đó sao?

Đột nhiên ông ta lại thốt lên một tiếng.

Đông Phương Chính nhìn theo hướng ngón tay ông ta chỉ thì quả nhiên thấy được hình dáng của ba người Đông Phương Trường Minh, Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên đang bay tới.

- Tiểu Chính, Tổ Gia gia cũng bởi vì bọn ta chơi vui quá cho nên quên mất thời gian đã để hai người phải chờ thật xin lỗi!

Khi đến gần Đông Phương Trường Minh mở miệng nói.

Trong thời gian mười năm này sau khi bỏ hết mọi chuyện ba người bọn họ lúc thì đi Đông Hải bắt cá, lúc thì đi Độ Ngũ Giới ngắm mặt trời mọc sau khi phục nguyên,... đúng là đã tận tình đi chơi vui đến mức quên mất đường về nếu không phải ngày hôm nay phát hiện Thái Cực Thần Ma Đồ phá không xuất hiện thì có lẽ giờ này bọn họ vẫn còn ở Tuyệt Vực ở Độ Tam Giới ngắm tuyết rơi.

- Không sao! Các người trở về thì tốt rồi!

Đông Phương Khiếu Thiên mỉm cười nói.

- Đại ca chúng ta mau tiến vào Thông Thiên Lộ đi nếu không sẽ chậm đó!

Đông Phương Chính thì gấp gáp hối thúc.

- Tiểu Chính đừng vội vàng như vậy chuyện ta dặn dò đệ trước khi rời đi

đã hoàn thành rồi chứ?

Đông Phương Trường Minh trầm giọng nói.

- Cái này sao? Đương nhiên đã xong rồi trong thời gian này đệ đã làm theo lời huynh nói tăng cường bố trí trận pháp ở Nhân Gian Giới để phòng ngừa dư chấn của chúng ta khi chiến đấu với Thiên Đạo lan đến. Cũng đã chọn ra một số tu sĩ có tư chất lại chưa đột phá Tiên Thần lưu lại ở Nhân Gian để lưu lại mầm mống cho Tu Luyện Giới sau này!

Đông Phương Chính trịnh trọng gật đầu một cái.

Cách làm lưu lại mầm mống này không chỉ có Lục Tà Đạo bọn họ làm mà hầu như các đại thế lực trong Lục Giới ai cũng như vậy. Dù sao mấy đại cường giả cũng không muốn sau khi mình tiến vào Thiên Đạo truyền thừa của mình sẽ bị đứt đoạn.

- Tốt! Như vậy chúng ta xuất phát thôi!!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó dẫn theo đại quân tu sĩ của Lục Tà Đạo, Thất Tuyệt Thiên Nữ còn có Côn Luân Sơn Yêu Tộc của Phượng Hoàng Thiên Nữ tiến vào Thái Cực Thần Ma Đồi.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 313: Quyết Chiến Thiên Đạo (1)

Khi đại quân Lục Giới đi qua Thông Thiên Lộ bên trong Thái Cực Thần Ma Đồ đi vào tầng thứ nhất của Cửu Trọng Thiên thì chỉ nhìn thấy trước mặt mình là một bãi chiến trường to lớn mặt đất bị máu tươi nhuộm thành một màu đỏ tươi khắp nơi đều là thi thể của các loại cự thú, cự nhân to lớn.

Tuy rằng bọn chúng chết đi đã lâu nhưng khí thế trên người vẫn còn cực kỳ hùng hậu chứng tỏ khi còn sống không có con nào yếu hơn Thiên Cấp cả.

- Tê! Nhiều Thiên Thú cùng với Thiên Bộc như vậy thật ra là do ai giết chứ?

- Đúng vậy!

Một đám Tiên Thần mặc dù đã chuẩn bị trước tinh thần đối mặt với đại chiến nhưng vẫn bị tình cảnh trước mắt làm cho luống cuống vô số tiếng nói thì thầm nối tiếp nhau vang lên.

- Tất cả im lặng cho ta! Tình cảnh này đều là những chiến hữu đi trước của chúng ta quét dọn đường đi cho chúng ta mà để lại có gì phải kinh ngạc? Tâm lý của các người yếu kém như vậy làm sao có thể chiến đấu với Thiên Đạo?

Đông Phương Trường Minh thấy vậy trầm giọng quát lên một tiếng.

- Vâng!

Nhất thời một đám Tiên Thần ở phía sau lập tức im lặng lại.

- Mùi máu tươi ở nơi này tuy nồng nhưng vết máu đã khô chứng tỏ Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ cùng với những Thái Cổ Thần khác đã rời khỏi đây rất lâu trước khi chúng ta đến xem ra chúng ta phải tăng tốc thêm mới có thể đuổi kịp họ!

Đông Phương Trường Minh cúi đầu quan sát những vết máu dưới đất một chút rồi nhìn những người khác nói.

- Ừ!

Mấy người Thần Tổ, Thái Nhất, Thất Tuyệt Thiên Nữ, Hắc Đế Tư, Quỷ Chủ, Sở Tương Ngọc, Thần Nam gật đầu một cái sau đó hóa thành một chùm hào quang bay về phía cổng vào tầng thứ hai của Cửu Trọng Thiên.

Dưới sự dẫn dắt của bọn họ vô số Tiên Thần nhanh chóng vượt qua bảy tầng của Cửu Trọng Thiên mỗi khi đi qua một nơi bọn họ đều nhìn thấy vô số dấu tích do đoàn người Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ quyết chiến với thuộc hạ của Thiên Đạo lưu lại.

Những dấu tích này mãi cho đến khi bọn họ đi đến tầng thứ tám mới dừng lại ở nơi này không có xương cốt chất cao như núi cũng không có máu tươi nhuộm khắp mặt đất chỉ có một cái tinh không to lớn treo ở giữa trời.

Hình dạng của nó thoát nhìn qua không có gì khác so với những cái tinh không khác trong Lục Giới có điều nếu để ý kỹ thì sẽ phát hiện bên trong đó không ngờ lại có những ngôi sao đặc biệt sáng tinh quang của bọn chúng gần như che mờ những ngôi sao khác.

Tổng số của những ngôi sao đặc dị đó là ba trăm sáu mươi lăm cái.

- Là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Thái Nhất vừa liếc sơ qua đã nhận ra đại trận trấn giới của mình.

- Đám người Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ nhất định đang ở gần đây các người chia nhau ra tìm đi!

Hắn quay đầu lại nhìn mấy người Đông Phương Trường Minh nói.

- Không cần đâu, bọn ta đang ở đâu!

Lời vừa dứt đột nhiên bên tai Thái Nhất lại vang lên một tiếng nói.

Tiếp theo chỉ thấy hai đạo hào quang từ phương xa bắn tới trước mặt bọn họ, hai người đó không phải Độc Cô Bại Thiên cùng Ma Chủ thì còn có thể là ai.

- Các người ở đây còn mấy người khác đâu?

Đông Phương Trường Minh nhìn bọn họ hỏi.

- Đệ Bát Tầng này có tên Thiên Mộ là nơi chứa tàn hồn của Chư Thiên trước đây của Thiên Đạo ngủ say ta cùng với Ma Chủ mặc dù đã ra tay trấn áp bọn chúng nhưng vẫn chưa thể tiêu diệt được hoàn toàn còn có mấy con cá lọt lưới. Hiện tại Thần Chiến đang dẫn dắt Huyền Huyền, Nguyệt Thần, Ma Sư cùng với những Thái Cổ Thần khác truy sát!

Độc Cô Bại Thiên nói.

- Như vậy sao? Có cần bọn ta giúp một tay không?

Đông Phương Trường Minh nghe vậy hỏi.

- Không cần đâu, đám tàn hồn đó đa số đều là tàn binh bại tướng không có bao nhiêu sức chống trả có Thần Chiến tọa trấn cộng thêm đông đảo Thái Cổ Thần muốn giết bọn chúng căn bản không phải vấn đề gì lớn, các người mới

vượt một đoạn đường xa tới đây cứ nghỉ ngơi chút

đi!

Ma Chủ lên tiếng.

- Được!

Đông Phương Trường Minh nghe vậy cũng không phản đối gật đầu một cái.

Sau đó hắn để cho đại quân phía sau chia ra nghỉ ngơi rồi cùng với mấy người Thần Tổ ngồi xuống đàm đạo với hai người Độc Cô Bại Thiên sẵn tiện đem chuyện mình đã diệt Hỗn Độn Tộc ở Đệ Lục Giới kể cho bọn họ nghe.

- Tốt! Tà Đế các người làm rất tốt đám người Hỗn Độn Vương, Thanh Thiên bao nhiêu năm nay luôn giúp Thiên Đạo tàn sát thương sinh các người diệt bọn chúng coi như bẻ gãy mấy cái nanh vuốt của Thiên Đạo trừ đi mấy cái trở ngại lớn cho chúng ta!

Ma Chủ vui mừng nói.

- Người không cần khen ta các người ở đây giúp mọi người mở đường, bọn ta ở lại Lục Giới đương nhiên cũng phải làm chút chuyện mới phải chứ!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

...

Thời gian chớp mắt đã trôi qua nửa tháng.

Cuối cùng thì mấy người Thần Chiến, Nguyệt Thần, Ma Sư cũng đã trở lại. Hai đoàn người hợp lại thành một.

- Phụ thân con....

Thần Nam bay tới trước mặt Thần Chiến mở miệng như muốn nói gì đó.

- Nam, con không cần nói gì cả ta hiểu chuyện của con ta đều hiểu. Mau vào bên trong gặp mẹ con đi bao lâu nay không được gặp con bà ấy rất nhớ con đó!

Nhưng chưa kịp lên tiếng thì đã bị Thần Chiến cướp lời.

- Vâng! Long Nhi, Không Không, Y Y, Huyền Huyền, Tác Tác mau đi theo ta vào trong gặp bà nội!

Thần Nam nghe vậy gật đầu một cái sau đó nắm tay Vũ Hình dẫn theo năm đứa con bước vào trong Nội Thiên Địa của Thần Chiến gặp mặt Thần Mẫu.

Huyền Huyền đứng ở gần đó nhìn thấy cảnh đó cũng không nói tiếng nào bởi vì nàng hiểu Thần Mẫu cũng giống như mình đều là mẹ của Thần Nam chỉ khác một người là kiếp trước, một người là kiếp này mà thôi.

Nỗi nhớ con của Thần Mẫu chắc chắn không thể ít hơn nàng một chút nào như vậy để cho Thần Nam dẫn theo vợ cùng các con đi gặp nàng ta cũng là chuyện thường tình mà thôi!

Sau khi Thần Nam bước vào trong Nội Thiên Địa của Thần Chiến chúng cường giả lại im lặng chờ đợi nửa ngày nữa.

- Được rồi! Tiến quân Cửu Trọng Thiên thôi!

Đợi sau khi hân trở ra Ma Chủ cao giọng quát lên một tiếng sau đó hân cùng với Độc Cô Bại Thiên cùng nhau điều khiển Thái Cực Thần Ma Đồ đánh thẳng lên trời.

- Âm!

Trong chớp mắt không gian lập tức bị nghiền nát tạo thành một không gian thông đạo nối thẳng giữa Bát Trọng Thiên cùng với Cửu Trọng Thiên.

- Sát!

Một đám cường giả sĩ khí cao ngất theo đó tiến thẳng vào nơi ở của Thiên Đạo.

- Đám kiến hôi các người sao lại ở đây?

Vừa đi qua không gian đó tất cả bọn họ chỉ nghe thấy bên tai mình vang lên một tiếng nói lạnh lùng.

Đó chính là âm thanh do Thiên Đạo phát ra bên trong đó ẩn chứa lực lượng của nó khiến cho những người nghe được chỉ cần tu vi hơi yếu hoặc ý chí không kiên định thì đều lao đảo lùi lại.

Bất quá cho dù lực lượng có mạnh thế nào cũng không thể che lấp được sự kinh ngạc của Thiên Đạo lúc này.

Tại sao Thiên Đạo lại kinh ngạc?

Bởi vì Cửu Trọng Thiên này là do nó sáng tạo ra bất luận sinh vật hay mỗi cành cây ngọn cỏ ở đây đều do nó kiểm soát có thể nói nơi này giống như một cái Nội Thiên Địa thuộc về riêng nó cũng không quá đáng.

Vậy mà hiện tại mấy người Đông Phương Trường Minh, Ma Chủ, Độc Cô Bại Thiên lại có thể che dấu cảm giác của nó vô thanh vô thức từ Đệ Nhất Trọng Thiên đi thẳng đến Đệ Cửu Trọng Thiên này mà nó lại không phát hiện ra chút nào thử hỏi Thiên Đạo làm sao có thể không kinh ngạc cho được?

Theo bản năng nó lập tức đảo mắt nhìn một vòng muốn tìm ra vật gì đã giúp cho bọn họ làm được như vậy!

- Là hai vật này! Các người đã dùng chúng để che dấu cảm giác của ta!

Sau một lát ánh mắt của Thiên Đạo dừng lại trên Thái Cực Thần Ma Đồ cùng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận nói.

- Ha ha ha... Thiên Đạo bây giờ người mới phát hiện ra đã quá trễ rồi. Chu Thiên Tinh Đấu tụ hợp tinh lực của các ngôi sao trong thiên hạ lại thành bên trong tạo ra một thế giới khép kín Thái Cực Thần Ma Đồ do ta cùng Độc Cô Bại Thiên tế luyện cũng có tác dụng tương tự bọn ta dùng hai thứ đó tạo thành song trọng bảo vệ đi từ Đệ Nhất Trọng Thiên tới Đệ Cửu Trọng Thiên mà tên tự cho mình là Chí Tôn như người lại không phát hiện một chút nào đúng là buồn cười!!

Ma Chủ cười lạnh nhìn Thiên Đạo nói.

- À phải rồi ta quên nói cho người biết mấy tên thuộc hạ Hỗn Độn Vương, Thanh Thiên cũng đã tiêu hết rồi!!

Hơi dừng một chút hắt lại tiếp tục.

Có lẽ trên đời chỉ có Thiên Cổ Ma Chủ không sợ trời không sợ đất như hắc mới dám công khai khiêu khích Thiên Đạo như vậy.

- Khốn kiếp! Ngày hôm nay Thiên Đạo ta nhất định sẽ giết hết các người!!

Thiên Đạo nổi giận gầm lên một tiếng.

Thật ra sự sống chết của Thanh Thiên, Hỗn Độn Vương hay đám Thiên Thú, Viễn Cổ Cự Nhân không có chút cân lượng nào trong mắt Thiên Đạo bởi vì theo suy nghĩ của nó tất cả bọn chúng chỉ đơn thuần là mấy cái công cụ

mất rồi thì có thể tạo lại cái mới.

Có điều hăn lại không có cách nào chịu đựng được chuyện một con kiến hôi trong mắt nó lại dám mở miệng khiêu khích nói.

- Thiên Đạo người đừng có cao giọng như vậy ngày hôm nay đến cuối cùng ai sống ai chết vẫn còn chưa biết được đâu! Thập Phương Tuyệt Sát Cốc, Cửu U Luyện Hồn Trận, Huyết Hải Tu La

Đại Trận,.... ra đây hết cho ta!

Độc Cô Bại Thiên trầm giọng quát lên.

- Âm ầm ầm...

Theo lời nói của hăn vang lên từng tòa Tuyệt Sát Đại Trận siêu cấp lập tức từ bên trong không gian của Thái Cực Thần Ma Đờ bay ra.

Trong lúc nhất thời cả Cửu Trọng Thiên Đại Lục đều bị sát khí kinh khủng che phủ.

- Ưc vạn Tiên Thần làm binh trăm vạn Thần Ma làm tướng!

Ma Chủ cũng lập tức phối hợp hành động với Độc Cô Bại Thiên đứng trên Bái Tướng Đài cao lớn trăm vạn trượng quát lên một tiếng.

Lời của hăn vừa dứt linh hồn của vô số Tiên Thần, Yêu Ma ngủ say trong Bái Tướng Đài lập tức

tỉnh lại cùng nhau bay ra ngoài tạo thành một cái linh hồn hải dương khổng lồ trong số đó không ít người tu vi còn đạt đến Nghịch Thiên Cấp.

- Ma Chủ, Bại Thiên đã đến lúc rồi sao?

Một linh hồn bay đến trước mặt Ma Chủ cùng Độc Cô Bại Thiên.

- Đúng vậy! Thời Không huynh xin huynh giúp bọn đệ một tay!

Hai người đồng thời gật đầu nói.

- Được! Các vị ngày hôm nay chính là trận chiến sau cùng của chúng ta cùng Thiên Đạo Thời Không Đạo ta xin đi trước nhập chủ một tòa Tuyệt Trận!

Thời Không Đại Thần trầm giọng nói một tiếng sau đó dẫn theo một đám linh hồn cường giả đi vào bên trong một tòa Tuyệt Sát Trận.

- Tối Cường Đấu Thần -Khải Tát Ma nguyện nhập chủ một tòa Tuyệt Trận!

- Nguyên Tổ Hỏa Thần - Lộ Ti Nhã nguyện nhập chủ một tòa Tuyệt Trận!

- Long Kỵ Sĩ - Lạc Gia Đức nguyện nhập chủ một tòa Tuyệt Trận dùng thời gian hữu hạn của mình quyết chiến Thiên Đạo!

...

Một đám linh hồn Nghịch Thiên Cấp cường giả từ Thần Ma Đồ bay ra cũng lập tức đi theo Thời Không Đại Thần từng người nhập chủ một tòa Tuyệt Trận.

Chỉ sau một lúc hơn ba vạn tòa Tuyệt Trận do Độc Cô Bại Thiên bày ra đã có chủ nhân nhưng so với tổng số thì còn kém rất nhiều bởi vì vẫn còn hơn bảy vạn tuyệt trận không có chủ.

- Các vị Cổ Chiến Hồn chỉ giúp chúng ta được tới đây, còn lại phải do chúng ta rồi!

Độc Cô Bại Thiên thấy vậy quay đầu lại nhìn vô số cường giả sau lưng mình lên tiếng nói.

- Chúng ta nguyện rũ bỏ nhục thân cùng với chúng cường giả Lục Tà Đạo nhập chủ Lục Tuyệt Thiên La Trận cùng ba trăm tòa Tuyệt Trận!

Sáu người Đông Phương Khiếu Thiên, Nam Cung Ngân, Đông Phương Chính, Tề Đăng, Trương Lục Cuồng, Đông Phương Vũ Thiên giống như đã bàn trước với nhau vừa thấy lời nói của Độc Cô Bại Thiên tự rũ bỏ nhục thân dẫn theo tất cả cường giả của Lục Tà Đạo nhập chủ Lục Tuyệt Thiên La Trận cùng trăm cái Tuyệt Trận khác.

- Thái Cổ Thất Quân Chủ nguyện dẫn chúng cường giả Đệ Ngũ Giới nhập chủ Thất Sát Tuyệt Trận cùng với trăm tòa Tuyệt Trận!

Liền đó Thái Cổ Thất Quân Chủ cũng dẫn theo một đám cường giả của Đệ Ngũ Giới khẳng khái bước ra nhập chủ trăm tòa Tuyệt Trận.

- Thần Gia Bát Hồn có mặt chúng ta nguyện dẫn theo đệ tử Thần Gia nhập chủ Khốn Thiên Tỏa Ma Trận cùng trăm tòa Tuyệt Trận!

Bát đại anh kiệt của Thần Gia từ sau lưng Thần Tổ bước ra dẫn theo cường giả của Thần Gia bay vào trăm tòa Tuyệt Trận.

- Thập Điện Diêm Vương nguyện dẫn quỷ hồn của Đệ Thất Giới nhập chủ Thập Điện Đại Trận cùng trăm tòa Tuyệt Trận!

Thập Điện Diêm Vương của Đệ Thất Giới từ sau lưng Quỷ Chủ bay ra.

- Thường Hi, Lục Áp nguyện dẫn chúng cường giả Yêu Giới nhập chủ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cùng trăm tòa Tuyệt Trận.

Yêu Hậ Thường Hi cùng Yêu Thái Tử Lục Áp đồng thời quát vang.

Năm nhóm người này đều là những tổ hợp khi phối hợp lại không thua Nghịch Thiên Cấp cường giả chút nào có bọn họ những tòa Tuyệt Trận không chỉ có tìm được chủ nhân mà uy lực phát ra cũng cao hơn gấp trăm lần.

- Tây Thổ Đồ Đằng - Thụy Đức Lạp Áo ta nguyện dẫn chúng cường giả Minh Vương Điện cùng Tuyệt Ngục Chiến Hồn nhập chủ trăm tòa Tuyệt Trận!

- Phượng Hoàng Thiên Nữ - Đông Phương Phượng Hoàng nguyện dẫn Côn Luân Yêu Tộc nhập chủ Phong Hỏa Thôn Thiên Trận.

- Không Tuyên nguyện dẫn chúng đệ tử Ngũ Sắc Thế Gia cùng Không Tước Tộc nhập chủ Ngũ Hành Thiên Tỏa trận cùng trăm tòa Tuyệt Trận.

- Quang Minh Thần - Long Bảo Bảo nguyện dẫn chúng tín đồ Quang Minh Giáo Đình nhập chủ Thần Thánh Quang Minh Trận cùng trăm tòa Tuyệt Trận!

- A Di Đà Phật bần tăng nguyện dẫn chúng tăng Cực Lạc Tịnh Thổ nhập chủ Bồ Đề Đại Trận cùng trăm tòa Tuyệt Trận.

Tiếp sau đó rất nhiều cường giả cũng tiến lên trút bỏ nhục thân của mình nhập chủ những tòa Tuyệt Trận còn trống.

Dưới sự cố gắng của bọn họ sau một khoảng thời gian mười vạn Tuyệt Trận đã có chín vạn chín nghìn chín trăm chín mươi chín tòa được lấp đầy chỉ còn một tòa đại trận duy nhất còn trống là Ngũ Thần Diệt Thiên Trận

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 314: Quyết Chiến Thiên Đạo (2)

Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ thấy vậy đồng thời nhíu mày theo tính toán của bọn họ tất cả Tiên Thần ở đây tuyệt đối đủ để lấp đầy mười vạn Tuyệt Trận mới đúng sao bây giờ lại có một cái còn trống chẳng lẽ còn có ai chưa bước lên hay sao?

Hai người đảo mắt tìm kiếm xung quanh thì lại phát hiện trừ những Nghị Thiên Cấp như bọn họ ra thì xung quanh không còn cường giả nào khác.

Chuyện này rốt cuộc là thế nào?

- Tòa Tuyệt Trận cuối cùng này hay là để cho năm người bọn ta làm chủ đi!

Trong lúc bọn họ đang suy nghĩ thì bên tai đột nhiên vang lên một tiếng nói.

Ma Chủ quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy người lên tiếng không ngờ lại chính là năm tên tiểu hài tử Long Nhi, Y Y, Huyền Huyền, Tác Tác, Không Không.

- Năm tên tiểu hài tử các người thì biết cái gì mau lui xuống cho ta, nếu không đừng trách ta không khách sáo!!

Ma Chủ trầm giọng quát lên.

- Hừ! Lão đầu tóc bạc người đừng xem thường chúng ta huynh đệ bọn ta

tuy còn nhỏ nhưng cũng có thực lực của tuyệt thế cường giả đó!

Long Nhi nghe thấy Ma Chủ xem thường huynh đệ của mình thì bất bình kêu lên một tiếng.

Lời vừa dứt một luồng khí thế thuộc về Thiên Cấp đỉnh phong cường giả liền từ trên người nó bộc phát ra.

Mà trên người Không Không, Y Y, Huyền Huyền, Tác Tác cũng đồng dạng xuất hiện khí tức giống như vậy.

- Ầm!

Năm luồng khí tức cộng hưởng với nhau tạo thành một cỗ khí tức không thua kém Nghịch Thiên Cấp khiến cho không gian xung quanh ầm ầm nổ tung.

- Lão đầu tóc bạc thấy rồi chứ! Thực lực của năm huynh đệ chúng ta cộng lại có thể sánh ngang với Nghịch Thiên Cấp cường giả hoàn toàn có đủ khả năng làm chủ một tòa Tuyệt Trận, huống chi tên của tòa Tuyệt Trận cuối cùng này có tên Ngũ Thần Diệt Thiên Đại Trận không phải dành riêng cho chúng ta sao?

Long Nhi nhìn Ma Chủ nói.

- Ngũ Thần Diệt Thiên Đại Trận? Ngũ Đại Đồ Đằng Chí Tôn? Long Nhi không lẽ các con đã khôi phục ký ức kiếp trước?

Vũ Hình nghe vậy kinh ngạc hỏi.

- Mẫu thân người hiểu lắm rồi trong vòng mười năm qua tuy rằng thực lực của bọn con tăng cường rất nhanh viễn siêu Thiên Cấp cường giả khác rất nhiều nhưng do kiếp trước bị diệt sát quá mức hoàn toàn cho nên đã không

còn khả năng thức tỉnh nữa chỉ là nhìn thấy một số mảnh ký ức còn lưu lại mà thôi.

Long Nhi nhàn nhạt lên tiếng.

- Thông qua những ký ức đó chúng con biết được những cố gắng của vô số tiền nhân đi trước để tạo nên cục diện tiêu diệt Thiên Đạo ngày hôm nay trong đó có cả cha mẹ cho nên cũng muốn góp một phần sức cùng mọi người tạo nên tương lai tươi sáng xin hai người tán thành cho chúng con có được không?

Hơi dừng một chút nó lại tiếp tục.

- Các con cứ làm việc mình cho là đúng đi!

Thần Nam, Vũ Hình im lặng một lúc rồi mới lên tiếng.

Sau khi nói xong những lời đó nước mắt đã không thể khống chế từ trong mắt của bọn họ chảy ra cho dù bọn họ có kiên cường thế nào thì cũng chỉ là người mà đã là người thì có ai có thể cam tâm tình nguyện nhìn con cái do mình sinh ra đi vào con đường chết chứ?

- Phụ thân, mẫu thân đừng buồn sau này chỉ cần Thiên Đạo bị diệt thì chúng ta nhất định sẽ có thể gặp lại được nhau!

Năm huynh đệ Long Nhi thấy vậy hai mắt cũng đỏ lên nhưng bọn họ không khó mà cố nặn ra một nụ cười trong lúc đau thương nói sau đó quay đầu tiến vào Ngũ Thần Diệt Thiên Trận.

- Ầm!

Khi năm người bước vào trong thì mười vạn Tuyệt Sát đại trận cuối cùng đã hoàn chỉnh trong chớp mắt sát khí từ đó phát ra ầm ầm bạo tăng gấp trăm

lần hình thành nên thế cân bằng với khí thể do Thiên Đạo phóng ra.

- Giết!

Vô số sinh linh ở bên trong mười vạn Tuyệt Sát đại trận gầm lên một tiếng rồi do người chủ trận dẫn đầu đồng thời lôi kéo đại trận xông về phía Thiên Đạo.

- Khá lắm! Không ngờ bọn kiến hôi các ngươi lại có thể đi đến bước này thật sự khá lắm, mau đến đây đi để cho ta nhìn xem các ngươi thật ra có thể gây cho ta bao nhiêu khó khăn!

Thiên Đạo thấy vậy không nhịn được tán thưởng một tiếng.

- Ma Thế Bàn ra đây!

Tiếp theo nó lại quát lên một tiếng.

Ma Thế Bàn to lớn hàng tỉ trượng lập tức hiện ra chắn phía trước Thiên Đạo mấy trăm đạo cột sáng mang theo lực lượng hủy diệt từ trong đó bắn ra hướng thẳng về phía mười vạn Tuyệt Sát đại trận.

Dưới uy lực kinh khủng của Ma Thế Bàn mấy cái đại trận dẫn đầu lập tức bị đánh tan hàng tỉ sinh linh trong đó hoàn toàn tịch diệt.

Nhưng những người ở phía sau không có ai lui lại tất cả đều quyết chí tiến lên.

- Sát!

Sáu người Đông Phương Khiếu Thiên, Đông Phương Chính, Đông Phương Vũ Thiên, Tề Đăng, Nam Cung Ngâm, Trương Lục Cuồng thiêu đốt tất cả hồn lực của bản thân kéo theo Lục Tuyệt Thiên La Trận hóa thành một đạo ánh sáng chói mắt xé tan một diệt thể quang trụ âm âm lao thẳng vào bên

trong Ma Thế Bàn.

Công kích kiểu tự sát như vậy mặc dù khiến cho bọn họ lập tức mất đi tính mạng nhưng cũng đã tạo ra con đường an toàn cho vô số người đi sau.

- Thất Quân Chủ bọn ta chưa từng phục ai cho dù là Thiên Đạo cũng không ngoại lệ năm xưa chúng ta giết Hoàng Thiên như giết chó, ngày hôm nay dù không thể giết người cũng phải cho người trọng thương!

Thái Cổ Thất Quân Chủ lập tức lấp vào chỗ trống điều khiển cự nhân do Thất Sát Đại Trận hội tụ thành âm âm xuất ra một quyền phá mất một góc của Ma Thế Bàn trực tiếp đánh vào bản thể của Thiên Đạo.

- A!

Không biết Thiên Đạo rốt cuộc là phần nộ hay bị một quyền của Thất Quân Chủ làm bị thương mà gầm lên một tiếng đốc hết toàn lực thôi thúc uy năng của Ma Thế Bàn phóng ra một màn sáng màu trắng bao trùm xuống Thất Sát Đại Trận.

Trong khoảng khắc Thất Sát Tuyệt Trận liền tan vỡ nhưng màn sáng màu trắng vẫn không giảm tốc độ tiếp tục lao xuống giống như một tấm màn to trùm xuống những Tuyệt Sát đại trận ở bên dưới.

- Các huynh đệ một chiêu này Thiên Đạo đốc toàn lực nếu để màn sáng đó giáng xuống thì ít nhất sẽ có hơn phân nửa số Tuyệt Sát trận bị phá vỡ chúng ta tuyệt đối không không thể để chuyện đó xảy ra nếu không công sức của cha, mẹ sẽ uổng phí hết! Liều mạng thôi!

Long Nhi thấy vậy kêu lên một tiếng.

- Được!

Không Không, Y Y, Huyền Huyền, Tác Tác gật đầu một cái sau đó dốc toàn lực vận chuyển nguyên lực trong người.

Năm người bọn họ tuy rằng vẫn chưa thức tỉnh ký ức kiếp trước nhưng trải qua mười năm tu luyện dưới sự thôi thúc của chiến hồn trong cơ thể một thân thực lực đã đạt đến tám chín phần của Ngũ Đại Đồ Đằng Chí Tôn hiện tại liều mạng cộng thêm lực lượng của Ngũ Thần Diệt Thiên Đại Trận nhất thời có thể tạo một màn chắn màu xanh bao phủ số Tuyệt Sát đại trận ở phía sau giăng co với cái màn sáng màu trắng của Thiên Đạo.

- Ầm!

Sau một lát hai cái màn sáng đồng thời tan vỡ Ngũ Thần Diệt Thiên Trận cũng biến mất vô ảnh vô tung.

- Lão nhân gia ta suốt ngày nói cái gì cầu tử nhưng thật ra luôn trốn tránh sứ mệnh thật sự của mình, ngay cả năm tên tiểu hài tử cũng không bằng, thôi thì hôm nay ta buông bỏ tất cả hóa thành bản thể Sinh Tử Bàn phá vỡ Ma Thế Bàn nhổ đi cái nanh độc cuối cùng của Thiên Đạo coi như ra chút cống hiến cho mọi người!

Thủ Mộ Lão Nhân thấy vậy than thở một tiếng sau đó hóa thành bản thể Sinh Tử Bàn bay về phía Ma Thế Bàn.

Ma Thế Bàn, Lục Đạo Luân Hồi Bàn, Sinh Tử Bàn đều là những cái Thiên Bảo đầu tiên sinh ra khi thiên địa mới bắt đầu có lẽ so về phẩm chất thì Sinh Tử Bàn có hơi thua kém hai loại kia một chút nhưng hiện nay Thủ Mộ Lão Nhân thân là chủ của Tuyệt Trận được vô số sinh linh giúp đỡ thì điểm chênh lệch nhỏ bé đó đã bị san bằng.

Khi ông ta va chạm với Ma Thế Bàn cả hai lập tức ầm ầm nổ tung.

Nhờ đó bản thể của Thiên Đạo hiện ra trước mắt những cường giả phía

sau.

- Thiên Đạo trả mạng cho cháu của bọn ta Tịch Diệt Luân Hồi!
- Tuyệt Diệt Thái Hư!
- Tam Thiên Đại Thế Giới!
- Băng Phong Tam Vạn Lý!
- Hồn Phách Tận Diệt!
- Lưỡng Thế Vi Nhân!
- Sát Na Vĩnh Hằng!
- Hoàn Vũ Tận Diệt!

Thần Gia Bát Hồn quát lên một tiếng cái chết của Long Nhi, Không Không, Y Y, Huyền Huyền, Tác Tác đã làm cho tám người điên cuồng bọn họ bất chấp tất cả thiêu đốt hồn lực thi triển Pháp tắc mạnh nhất của mình.

- Ấm ấm ấm....

Tám đại Pháp tắc do Thần Gia Bát Hồn sáng tạo ra vốn dĩ đã có uy lực không thua kém Pháp tắc của Nghịch Thiên Cấp cường giả hiện nay lại được chủ nhân thiêu đốt hồn lực phát ra uy lực càng bạo tăng hơn gấp trăm lần.

- Ấm!

Trong chớp mắt Thiên Đạo Chi Nhân đã bị bọn chúng phá vỡ mất một góc tuy chỗ hỏng đó rất nhanh đã được Thiên Đạo bù đắp lại nhưng cũng ảm đạm hẳn.

- Giết!

- Sát!

- Thề chết không hối hận!

...

Điều này giống như một lời cổ vũ không thể lớn hơn với những cường giả ở phía sau khiến cho bọn họ dốc hết toàn lực tiến lên.

Trong lúc nhất thời vô số tiếng nổ lớn kinh thiên động địa nối nhau vang lên.

...

Không biết bao lâu sau những tiếng nổ lớn đó mới chấm dứt.

Lúc này mười vạn Tuyệt Sát đại trận đều đã tan biến Thiên Đạo cũng bị trọng thương hào quang trong mắt suy giảm rất nhiều.

- Đến lúc chúng ta ra tay rồi!

Độc Cô Bại Thiên kêu lên một tiếng.

- Được! Để cho tàn hồn của chúng ta quy thể nào!!

Ma Chủ cùng Thần Chiến chiến ý cao ngất quát lên một tiếng.

Lời vừa dứt chỉ thấy từ trong Thái Cực Thần Ma Đồ có chín đạo Linh Hồn bay ra chia ra dung nhập vào cơ thể của ba người.

Đó chính là Tàn Hồn được bọn họ dùng hồn phách của ngàn vạn Thần Ma nuôi dưỡng ở Thần Ma Lăng Viên nhiều năm hiện giờ mới triệu hoán.

- Chúng ta cũng hợp nhất thôi!

Ở cách đó không xa Hắc Đế Tư cũng nhìn Đệ Nhất Hồn nói.

Năm xưa sở dĩ Hắc Đế Tư phân hóa ra nói có hai nguyên nhân thứ nhất là muốn dùng nó trấn áp Chiến Hồn bên trong Tuyệt Ngục thứ hai chính là vì muốn mượn lực lượng của đám Chiến Hồn đó khiến cho linh hồn của mình hùng mạnh hơn đợi đến lúc thích hợp sẽ hợp nhất.

- Được!

Bây giờ thời gian đã đến Đệ Nhất Hồn tất nhiên sẽ không phản đối lập tức bước tới dung hợp với bản thể.

Trong khoảng khắc một thân khí thể của hắn cũng giống như Độc Cô Bại Thiên, Ma Chủ cùng Thần Chiến điên cuồng gia tăng cho đến khi đạt đến Nghịch Thiên vương cấp.

Năm người Quý Chủ, Thần Tổ, Thất Tuyệt Thiên Nữ, Thái Nhất, Nhân Vương tuy hơi kém hơn bọn họ một chút nhưng cũng đạt đến Nghịch Thiên đỉnh phong!

- Sát!

Chín đại Nghịch Thiên Cấp cường giả đồng thời hét vang một tiếng sau đó đồng thời hét vang sau đó hóa thành từng đạo hào quang bay thẳng về phía Thiên Đạo Chi Nhân.

- Phong Thiên Toái Địa Quý Chủ Nhân Gian!

- Thiên Hạ Đồng Tịch - Duy Ma Vĩnh Sinh!

Quý Chủ cùng Thần Tổ là hai người đầu tiên xông vào bên trong Thiên Đạo bọn họ thi triển các loại Pháp tắc của bản thân nhưng sau ba lần thì thân

thể cùng linh hồn đã đồng thời vỡ tan.

Điều này chứng tỏ Thiên Đạo dù đã suy yếu rất nhiều nhưng vẫn còn lực sát thương đủ để giết chết Nghịch Thiên Cấp cường giả.

Nhưng những cường giả phía sau không để ý tới việc đó vẫn hung mãnh xông lên.

- Thái Dương Diệt Thế!

Yêu Hoàng - Thái Nhất gầm lên một tiếng hóa thành bản thể Tam Túc Kim Ô cực lớn miệng ngậm Thái Dương xông vào bên trong Thiên Đạo Chi Nhân âm âm tự bạo khiến cho Thiên Đạo đau đến thét lên một tiếng.

- Ta đến giết ngươi!

Ma Chủ tuy rằng ma tính đầy người nhưng không có nghĩa hãn không xem trọng tình thân ngược lại hãn cực kỳ quan tâm đến Ma Sư, Tiềm Long, Đại Ma, Vô Danh Thần Ma cho nên luôn tìm mọi cách để bảo vệ bọn họ (mặc dù cách bảo vệ của Ma Chủ thật sự mà nói có hơi cực đoan một chút) khi thấy bọn họ lần lượt ngã xuống trong Thiên Đạo hãn đã triệt để điên cuồng dùng phương pháp tự giết bản thân để giết địch.

Khi hãn ngã xuống thì Thiên Đạo đã triệt để ảm đạm hơn rất nhiều.

- Dù ngàn kiếp hiểm nguy, dầu hồn phi phách tán, linh thức của ta vẫn còn, đánh khắp bách thể luân hồi, mặc kệ lực đạo vô thường, ta vẫn vĩnh sinh. Thiên Đạo! Thiên Đạo! Thiên đã không còn đạo, hà tất phải phạt Thiên.

Tiếp theo Đại thần Độc Cô Bại Thiên tay cầm Độc Cô tiến thối bảy lần trong Thiên Đạo rồi mới vẫn diệt trước khi gục ngã hãn còn bất khuất hét vang một tiếng.

- Vì chiến mà sinh, vì chiến mà vong!

Nhất đại Thiên Kiêu - Thần Chiến dốc hết toàn lực trọng thương Thiên Đạo sau đó cùng với phu nhân của mình vẫn lạc trong đó.

- Chiến... chiến... chiến....

Minh Vương - Hắc Đế Tư đến tận khi chết vẫn kiên trì dùng thực lực của mình khiến cho Thiên Đạo trọng thương.

- Tạm biệt!

Ba người Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên, Vũ Hình nhẹ nhàng nói với phu quân của mình một tiếng.

Sau đó cùng nhau xông thẳng vào trong Thiên Đạo cũng giống như những người khác các nàng không còn trở ra nữa đi cùng với bọn họ còn có Sở Nguyệt, Sở Ngọc, Đạm Đài Tuyền, Mộng Khả Nhi, Long Vũ, Lý Nhược Lan.

Hai người Thần Nam, Đông Phương Trường Minh nhìn cảnh ái nhân biến mất chỉ cảm thấy một nỗi đau tê tâm liệt phế xuất hiện trong lòng bọn họ rất muốn khóc nhưng lại không thể nào làm được bởi vì nước mắt của hai người sớm đã cạn khô theo sự vẫn diệt của chư Thần.

- Thiên Đạo hôm nay người phải chết!

Hai người chỉ có thể hóa bi thương thành lực lượng cùng nhìn Thiên Đạo quát lên một tiếng.

THẦN MỘ CHI HUYẾT ĐỂ

Không Biết Lấy Tên Gì
www.dtv-ebook.com

Chương 315: Đại Kết Cục

- Thiên Đạo hôm nay bọn ta phải giết người!

Đông Phương Trường Minh, Thần Nam chính mắt nhìn thấy chí ái cùng thân nhân lần lượt chết đi chỉ có thể hóa bi thương thành lực lượng quát lớn một tiếng.

- Hai con kiến hôi các người vẫn chưa hết ảo tưởng hay sao? Thập vạn Tuyệt Sát đại trận đã bị phá hàng tỉ sinh linh đã diệt vong cái các người gọi là chúng sinh hợp đã thất bại, mười một tên Nghịch Thiên Cấp cường giả cũng chỉ còn hai người các người. Các người dựa vào cái gì để đánh bại ta? Không có gì cả? Thiên Đạo là bất diệt!

Thiên Đạo khinh thường nói. Nó đúng là đã bị lực lượng của mười vạn Tuyệt Sát đại trận và mấy người Độc Cô Bại Thiên khiến cho suy yếu đến cùng cực nhưng chỉ dựa vào hai Nghịch Thiên Cấp cường giả còn lại mà muốn hủy diệt nó đúng là không thể nào.

Cho dù một trong hai địch thủ đó là Đông Phương Trường Minh trước đây đã mấy gần gây khó khăn cho nó cũng không được.

- Thiên Đạo người sai rồi! Chúng sinh hợp lực không phải đã thất bại ngược lại chúng sinh hợp lực hiện tại mới thật sự bắt đầu!

Thần Nam nghe vậy trầm giọng.

Vừa nói hần vừa mở Nội Thiên Địa của mình trong chớp mắt chỉ thấy khí

tức của vô số chúng sinh từ trong đó bộ phát ra.

- Sao lại như vậy? Chúng sinh không phải đều đã bị ta hủy diệt cùng với mười vạn Tuyệt Sát đại trận rồi sao? Tại sao có thể xuất hiện trong Nội Thiên Địa của người được?

Thiên Đạo kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Không gì không thể, vì ta là Mộ, một ngôi mộ sống trong thân thể người, trong tâm hải của ta, trong bản nguyên thể giới tích tụ chúng sinh thần niệm! Nhân vương hao tận chúng sinh hồn lực, nhưng linh thức của ức vạn sinh linh chôn vùi trong thể nội của ta không hề hấn gì!

Thần Nam lạnh lùng nói.

- Đông Phương huynh bắt đầu thôi!

Tiếp theo hắn lại nhìn Đông Phương Trường Minh nói.

- Được!

Đông Phương Trường Minh gật đầu một cái sau đó vung tay lên.

- Ầm!

Trong chớp mắt Lục Đạo Luân Hồi to lớn lập tức xuất hiện xung quanh bao phủ Đông Phương Trường Minh cùng Thần Nam.

- Đi!

Thần Nam quát lên một tiếng điều khiển vô số hồn lực của chúng sinh tiến nhập vào Lục Đạo Luân Hồi.

Trong khoảng khắc chỉ thấy vô số hào quang từ trong Lục Đạo Luân Hồi

kinh thiên động địa bùng phát ra ngoài che kín Cửu Trọng Thiên đối diện với hào quang chói mắt đó cho dù là Thiên Đạo cũng phải nhú chặt lại căn bản không thể thấy được tình hình bên trong.

- Âm!

Sau một lúc khi tất cả hào quang thu lại một thanh kiếm dài bảy thước rộng ba tấc xuất hiện ở trung tâm lơ lửng trước mặt Đông Phương Trường Minh.

- Đông Phương huynh ta dùng thần niệm của chúng sinh cùng với thân thể và linh hồn mình ngưng tụ ra thanh Trảm Thiên Tuyệt Kiếm này người cầm lấy nó thì sẽ có được lực lượng của chúng sinh gia trì có thể phát ra năm kiếm giết chết Thiên Đạo.

Tiếng nói của Thần Nam từ bên trong thanh trường kiếm truyền ra.

Thì ra trước đây khi hai người đánh cờ ở Thánh Thành không chỉ đơn giản là cảm ngộ đạo cảnh của đối phương mà còn đem kế hoạch mình nói cho đối phương biết.

Qua đó biết được kế hoạch của mình chắc chắn sẽ thất bại bởi vì cho dù là Lục Đạo Luân Hồi hay chúng sinh hợp lực nếu tiến hành đơn lẻ cũng không thể đánh bại được Thiên Đạo chỉ có đem cả hai hợp lại làm một dùng Lục Đạo Luân Hồi ngưng tụ lực lượng của chúng sinh hợp lực lại thành một thanh thần binh tuyệt thế sau đó do một Nghịch Thiên Cấp cường giả điều khiển mới có thể chém chết Thiên Đạo.

- Tốt!

Đông Phương Trường Minh ngẩng mạnh đầu, tay phải nắm chặt Trảm Thiên Tuyệt Kiếm chém ra một kiếm về phía trước.

- Âm!

Trong chớp mắt một đạo kiếm quang phá không chém thẳng về phía Thiên Đạo bên trong đó không có kiếm khí bùng phát nhưng lại ẩn chứa tiếng gào thét kinh thiên đủ để chấn vỡ màng nhĩ của bất cứ kẻ nào nghe thấy.

Đó không phải tiếng kêu của một mà là tiếng thét của vô số người tình nguyện dâng lên tính mạng chỉ vì một mục đích duy nhất - giết chết Thiên Đạo!

Đối diện với một kiếm đó sự cao cao tại thượng trước đó của Thiên Đạo đã biến mất vô ảnh vô tung hiện tại trong mắt của nó chỉ còn lại sự sợ hãi thật sâu bởi vì nó biết nếu mình bị kiếm quang trước mắt chém trúng thì mình chỉ có một con đường chết, hiện giờ muốn sống chỉ có một cách đó là liều mạng phòng ngự!

-Ba nghìn thiên đạo bảo hộ ta nhanh nhanh nhanh

Vừa nghĩ Thiên Đạo vừa điên cuồng gầm thét sử dụng năng lượng của ba nghìn Thiên Đạo tạo thành một màn hào quang chắn tới trước mặt mình.

Khi luồng kiếm quang đầu tiên bay tới liền đánh thẳng lên bức màn chắn của Thiên Đạo.

- Âm!

Sau một lúc giằng co kiếm quang liên nghiền nát màn hào quang chém thẳng vào trong Thiên Đạo Chi Nhân tuy nhiên bởi vì lực sát thương đã bị màn chắn làm cho suy yếu mất một phần cho nên nó không thể giết chết Thiên Đạo chỉ khiến cho nó trọng thương.

- Phù!

Hiểm tử hoàn sinh Thiên Đạo không để ý tới vết thương của mình thở phào một tiếng nhưng nó cũng biết bây giờ không phải lúc vui mừng bởi vì lời của Thần Nam vừa rồi nó có thể nghe được rõ ràng Đông Phương Trường Minh tay cầm thanh Trảm Thiên Tuyệt Kiếm đó có thể phát ra tổng cộng năm đạo kiếm quang.

Kiếm vừa rồi mới chỉ là mở đầu, phía trước vẫn còn bốn kiếm nữa đang ở chờ nó.

Mới một kiếm mở đầu đã chặt vật như thế này mình có khả năng tiếp được bốn kiếm tiếp theo hay không?

Trong lòng Thiên Đạo âm thầm tự hỏi bản thân.

Kết quả đáp án nó nhận được chỉ có một chữ - không!

Cho nên nó nhanh chóng quyết định cho dù thế nào cũng không thể để cho Đông Phương Trường Minh phát ra những kiếm tiếp theo. Hoặc nếu không thể như làm như vậy thì ít nhất cũng phải hạn chế lực sát thương kiếm quang giống như lúc này.

Chỉ cần qua được năm kiếm thì kẻ chiến thắng chính là mình.

- Nhất Chỉ Diệt Thế!

Vừa định kế Thiên Đạo liền rút lấy năng lượng của mình tạo thành hàng trăm đạo Diệt Thế Nhất Chỉ đánh về phía Đông Phương Trường Minh.

- Giết!

Cùng lúc Đông Phương Trường Minh cũng chém ra kiếm thứ hai.

- Âm âm âm...

Kiểm quang cùng với chỉ cương vừa va chạm với nhau lập tức gây ra một tiếng nổ kinh thiên động địa cả Cửu Trọng Thiên đại lục đều bị uy áp khổng lồ nghiền thành tro bụi.

- Phụt!

Đông Phương Trường Minh bị lực lượng phản chấn đánh lui về phía sau nghìn trượng há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Khí thể của Thiên Đạo Chi Nhân cũng yếu đi một thành.

Một chiêu này hai người không ai chiếm thế thượng phong.

- Vút! Vút!

Vừa ổn định lại thân hình Đông Phương Trường Minh liền chém ra hai kiếm thứ ba, thứ tư cùng một lúc.

- Tên khốn!

Thiên Đạo thấy vậy thầm mắng một tiếng sau đó rút cạn lực lượng mình dự trữ suốt mấy kiếp Đại Phá Diệt cộng thêm thiêu đốt bản nguyên của chính mình hóa thành một đạo Diệt Thế Quang Trụ cực lớn bắn ra.

- Ấm ầm ầm....

Lại một tiếng nổ kinh thiên nữa vang lên, Diệt Thế Quang Trụ của Thiên Đạo dù ẩn chứa lực lượng kinh thiên động địa cũng không thể hoàn toàn tiêu hóa được lực lượng của hai luồng Trảm Thiên kiếm quang khiến cho trong khoảng khắc Thiên Đạo Chi Nhân liền nứt toác.

- Sát!

Đông Phương Trường Minh biết đây là thời cơ tốt nhất để giết chết Thiên

Đạo không để ý tới thân thể bị lực lượng phản chấn bị phá tan của mình tay cầm Trảm Thiên Kiếm thiêu đốt bốn nguyên bên trong Nội Thiên Địa xông vào trong Thiên Đạo chém ra kiếm thứ năm.

- Âm!

Dưới lực lượng khổng lồ bạo phát Thiên Đạo Chi Nhân nổ tung thành hàng tỉ mảnh nhỏ Thiên Đạo ẩn bên trong đó vô số năm cuối cùng đã triệt để tan biến.

Trảm Thiên Tuyệt Kiếm trong tay của Đông Phương Trường Minh cũng tan vỡ hóa thành vô số linh hồn chúng sinh.

Thần Nam từ trong đó bay ra đỡ lấy thân thể đang rơi xuống của Đông Phương Trường Minh.

Hai người rơi xuống bên trên một mảnh vỡ của Cửu Trọng Thiên.

- Đông Phương huynh chúng ta thành công rồi! Thiên Đạo cuối cùng cũng đã chết rồi!

Thần Nam nhìn Đông Phương Trường Minh vui mừng nói.

- Đúng vậy! Từ nay thế giới của chúng ta không có Thiên Đạo cũng không cần Thiên Đạo nữa chúng sinh có thể tự do đi con đường mình muốn đi không cần bị ai áp chế nữa rồi!

Đông Phương Trường Minh cười nói.

- Đợi một thời gian nữa sau khi ta hồi phục sẽ mở Lục Đạo Luân Hồi đưa tàn hồn của chúng sinh đi chuyển thế như vậy không phải càng hoàn mỹ hơn sao?

Hơi dừng một chút hắt lại tiếp tục.

Tuy rằng tất cả chúng sinh đã chết đi nhưng tàn hồn của bọn họ vẫn còn lưu lại bây giờ chỉ cần Đông Phương Trường Minh đưa những tàn hồn đó tiến vào Lục Đạo Luân Hồi mượn lực lượng Luân Hồi tu bổ mệnh cách của bọn họ thì những cường giả cùng bọn họ Chiến Thiên ngày hôm nay sẽ sống lại.

- Được!

Thần Nam nghe vậy đương nhiên không phản đối lập tức gật đầu một cái.

Vô số năm sau nhờ có lực lượng của Thần Nam cùng với Đông Phương Trường Minh từng cường giả Chiến Thiên ngày xưa như Thần Chiến, Độc Cô Bại Thiên, Quỷ Chủ, Ma Chủ, Thần Tổ, Thái Nhất, Hắc Đế Tư, Nhân Vương, Thời Không Đại Thần... lần lượt sống lại tiếp tục thống lĩnh chúng sinh trong Lục Giới đi lên con đường phát triển.

Một ngày này trước cửa một tiểu tông môn ở Nhân Gian Giới có tên Thất Nguyệt Tông đột nhiên xuất hiện thân ảnh của một người thanh niên bạch phát.

Nhìn kỹ lại thì người đó không phải ai khác chính là Đông Phương Trường Minh.

Những năm qua hắn đã lần lượt tìm được thân thể chuyển thế của Đông Phương Khiếu Thiên, Đông Phương Chính, Đông Phương Phượng Hoàng, Đông Phương Vũ Thiên, Đông Phương Vân Tiêu, Tề Đăng, Nam Cung Ngâm, Trương Lục Cuồng, Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước cũng đã đem bọn họ trở về Thiên Giới nhưng hai người hắn quan tâm nhất là Nạp Lan Nhược Thủy cùng Nạp Lan Nhược Yên vẫn không có chút tin tức nào làm cho hắn phi thường lo lắng tìm kiếm khắp nơi.

- Hi vọng lần này cảm giác của ta không sai có thể tìm được các nàng ở đây đi!

Đông Phương Trường Minh tự nhủ một tiếng rồi bước chân vào tiểu tông môn trước mắt.

- Tiên sinh đợi đã!

Vừa bước vào bên trong hắn đã nghe thấy bên tai mình vang lên một tiếng nói.

- Sở Nguyệt, Sở Ngọc, Long Vũ là các người!

Đông Phương Trường Minh quay đầu nhìn lại trông thấy hình dáng của người bước tới thì kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- Tiên sinh sao người lại biết tên của tở muội chúng ta. Chúng ta có quen biết sao?

Ba thiếu nữ vốn đang tiến tới nghe thấy tiếng nói của Đông Phương Trường Minh thì nghi hoặc hỏi.

- Không! Ta nhận lầm người mà thôi!

Đông Phương Trường Minh thấy vậy làm sao có thể không hiểu rằng ba người vẫn chưa khôi phục ký ức kiếp trước miễn cưỡng kêu lên một tiếng.

- Các người tìm ta có việc gì?

Tiếp theo hắn lại hỏi.

- Tiên sinh là thế này ba người chúng ta là đệ tử của Thất Nguyệt Tông ngày hôm nay tuân lệnh hai vị chương môn đến đây đón ngài!

Sở Nguyệt bước lên phía trước một bước nói.

- Tiên sinh ngài không biết đâu hai vị Chương môn của chúng ta là thiên

tài vạn năm có một chỉ tu luyện có hơn hai mươi năm thì đã là cường giả Tiên Thần uy trấn ngàn dặm quanh đây. Ngài được bọn họ triệu kiến đúng là may mắn đó!

Sở Ngọc hăm mộ nói.

- Đúng đó!

Long Vũ gật đầu tán đồng.

- Vậy sao? Các người dẫn ta đi đi!

Đông Phương Trường Minh nhú mày một chút rồi nói.

- Vâng!

Ba người gật đầu một cái sau đó dùng pháp thuật biến hóa ra một đám mây nâng Đông Phương Trường Minh bay vào bên trong.

Sau một lát sau khi đáp xuống bên ngoài Thất Nguyệt Điện của Thất Nguyệt Tông hẳn lại nhìn thấy ba người quen nữa là Lý Nhược Lan, Đạm Đài Tuyền, Mộng Khả Nhi thì ra kiếp này bọn họ đều là Trưởng lão của Thất Nguyệt Tông.

Sáu người của Thất Tuyệt Thiên Nữ đã xuất hiện ở nơi này Đông Phương Trường Minh không cần nghĩ thêm cũng đã biết hai vị Tông chủ trong lời nói của Sở Nguyệt nói là ai.

Không cần ai hướng dẫn hẳn đã tự động đẩy cửa lớn của đại điện ra.

- Nhược Thủy, Nhược Yên cuối cùng ta cũng tìm được nàng rồi!

Vừa bước vào trong quả nhiên hẳn đã tìm được người muốn tìm kích động kêu lên một tiếng.

- Trường Minh chúng ta cuối cùng cũng đã gặp lại nhau rồi!!

Nạp Lan Nhược Thủy, Nạp Lan Nhược Yên cười nói.